

श्रीमन्महाभारतम्

चतुर्थरवंशावतंसश्रीमन्नीलकण्ठविरचितभारतभावदीपाख्यटीकया समेतम् ।

Shrīman MAHĀBHĀRATAM

Part II

3. VANA PARVA

4. VIRĀTPARVA

WITH

Bharata Bhawadeepa By Nīlkanṭha.

NAG PUBLISHERS

11A/U.A. (POST OFFICE BUILDING) JAWAHAR NAGAR, DELHI-7.

This publication has been brought out with the financial assistance from the Govt. of India, Ministry of Human Resource Development.

[If any defect is found in this book please return per V.P.P. for postage expences for exchange of free of cost].

© NAG PUBLISHERS

(i) 11A/U.A. (POST OFFICE BUILDING), JAWAHAR NAGAR, DELHI-110 007

(ii) 8A/U.A.-3, JAWAHAR NAGAR, DELHI-110 007

(iii) JALALPUR MAFI (CHUNAR-MIRZAPUR) U.P.

ISBN-81-7081-184-8

ISBN : 81-7081-182-1 (7 Vols Set)

REPRINT

1988

PRICE Rs.

7 Vols. Set

PRINTED IN INDIA

*Published by : NAG SHARAN SINGH FOR NAG PUBLISHERS
11A/U.A., Jawahar Nagar, Delhi-110 007 and Printed at New Gian Offset Printers
495. D.D.A. Complex, Shahzada Bagh Extn., Daya Basti, Delhi.*

श्रीमन्महाभारतम्

द्वितीय खण्ड

३. वनपर्व

४. विराटपर्व

चतुर्थखण्डावतंसश्रीमन्नीलकण्ठविरचितभारतभावदीपाख्यटीकया समेतम् ।

नाग प्रकाशक

११ ए/यू. ए., जवाहर नगर, दिल्ली-७

नाग पब्लिशर्स

१. ११ए/यू. ए. (पोस्ट आफिस बिल्डिंग),
जवाहरनगर, दिल्ली ११०००७
२. ८ए/यू. ए. ३ जवाहरनगर दिल्ली ११०००७
३. जलालपुरमाफी (चुनार-मिर्जापुर) उ० प्र०

पुनर्मुद्रित

१९८८

नागशरण सिंह द्वारा नाग पब्लिशर्स, जवाहर नगर, दिल्ली-७ के लिए प्रकाशित तथा न्यू
ज्ञान आफसेट प्रिंटर्स, ४९५ डी० डी० ए० कम्प्लेक्स, शाहजादा बाग एक्सटेंशन, दयावस्तो,
दिल्ली-३५ द्वारा मुद्रित ।

अथ श्री महाभारते सटीकं वनपर्व प्रारभ्यते

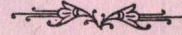
वनपर्व ३.

वनपर्व ।

--३--

विषयानुक्रमणिका ।

अध्यायः	विषयः	पृष्ठम् ।	अध्यायः	विषयः	पृष्ठम् ।	अ०	विषयः	पृष्ठांकाः	अ०	विषयः	पृष्ठांकाः
(१) अरण्यपर्व			गन्तुमिच्छा—स्वस्य हृतसर्व- स्वत्वमाकलयता युधिष्ठिरेण भवतां पोषणमशक्यमिति नि- वेद्य प्रतिनिवर्तनप्रार्थना—ब्राह्म- णानां वयं स्वयमेवात्मभरणं कृत्वा केवलं युष्मत्सहवासवां- च्छयैव भवतां सार्धमागच्छाम इति वाक्यं श्रुत्वा स्वस्याकि- चनत्वं विचिन्त्य युधिष्ठिरस्य परिखेदः—विषीदन्तं युधिष्ठिरं प्रति तच्छोकनिवर्तनाय शौनक-			कृतो ज्ञानोपदेशः—युधिष्ठिर- शौनकसंवादः—अन्ततः शममा- स्थाय तपसा द्विजानां भरणाय सिद्धिमन्विच्छ इति शौनकेन द्विजपोषणोपायनिर्दर्शनं च— १ युधिष्ठिरप्रार्थितेन पाण्डवपुरो- हितेन धौम्येन सूर्याष्टोत्तरशत- नामकथनम्—धौम्यप्रेरणया ब्राह्म- णभरणाय युधिष्ठिरेण सूर्योपा- सना—युधिष्ठिरकृता सूर्य- स्तुतिः—स्तुतिप्रसन्नेन विव-			स्वता युधिष्ठिरायाक्षयस्थालिप्र- दानम्—सूर्यदत्ताक्षयस्थाल्याऽ- गणितद्विजपोषणे युधिष्ठिर- शक्तिः—धौम्यपादवन्दनम्—द्वि- जैः सह पाण्डवानां काम्यकवन- गमनम्— ४ पाण्डववनवासतः पौरसंताप- मालक्ष्य कार्यल्याकुलस्य धृत- राष्ट्रस्य नीतिकुशलं विदुरं प्रति पौरानुरंजनं केनोपायेन कार्य- मिति प्रश्नः—पाण्डवानां पुना		
१ कपटद्यूतजितानां पाण्डवानां द्रौपद्या सहारण्यं प्रतिप्रस्थान- म्—तेन दुर्योधनतिरस्कारपूर्वकं पौराणां पाण्डवैः सह वनं प्रति गन्तुं प्रस्थानम्—युधिष्ठिरेणानु- नयपूर्वकं तेषां पुनः पुरं प्रति निवर्तनम्—जान्हवीतटगतवट- मेत्य तत्रागतब्राह्मणकदम्बेन स- ह रात्रियापनम्—			२ पाण्डवैः सह मुनिगणस्य वनं								

राज्यस्थापनमेव मुख्यः प्रजा-
रञ्जनोपाय इति विदुरेण कथ-
नम्—तच्छ्रुत्वाऽयं पाण्डवपक्ष-
पातीति साञ्चित्य धृतराष्ट्रेण
विदुरनिर्भत्सनम्—धृतराष्ट्र-
कृतापमानस्य विदुरस्याश्रयार्थं
पाण्डवान् प्रति प्रस्थानम्—

५ विदुरस्य काम्यके पाण्डवसमा-
गमः—तेन धृतराष्ट्रकृतनिर्भ-
त्सनादिकथनपूर्वकं युधिष्ठिरं
प्रति हितोपदेशः—

६ विदुरवियोगविषण्णेन धृतरा-
ष्ट्रेण कृतं विदुरानयनाय संजय-
प्रेषणम्—सञ्जयमुखात् धृतराष्ट्र-
संदेशं श्रुत्वा विदुरस्य पुनर्धृत-
राष्ट्रं प्रत्यागमनम्—धृतराष्ट्रविदु-
रसंवादः—

७ विदुरस्य पुनरागमनेन खिन्नेन
दुर्योधनेन कर्ण-शकुनि-दुःशा-
सनेन सह पाण्डवविषय आलो-

चनम्—वनस्थान् पाण्डवान् हन्तुं
कर्णानुमतिः—पाण्डववधार्थं
दुर्योधनादीनां वनगमनाय प्र-
स्थानम्—तत्समालोच्य दिव्य-
चक्षुषा व्यासेन तेषां प्रति-
वेधः—

८ व्यासेन धृतराष्ट्रं प्रति पाण्डवैः
सह विरोधस्थानार्थमूलकत्वं
प्रदर्श्य शमविधानकथनम्—

९ धृतराष्ट्रवचनात् तस्य पुत्रस्नेहं
दुस्त्यजं ज्ञात्वा दृष्टान्ततया सुर-
भ्युपाख्यानकथनपूर्वकं कौर-
वाणां जीवितरक्षणाय पाण्ड-
वैः सह शम एव विधेय इति
भगवद्भासस्य धृतराष्ट्रं प्रत्युप-
देशः—

१० धृतराष्ट्रेण दुर्योधनानुशासनं
प्रार्थितेन व्यासेन तत्रागमि-
ष्यन्तं महामुनिं मैत्रेयं प्रति
तत्प्रार्थनाविधानपूर्वकं खवासं

प्रति गमनम्—मैत्रेयागमनम्—
तं प्रति धृतराष्ट्रमश्रुः—दुर्यो-
धनाय हितमुपादिशति मैत्रेये
तमुपदेशं स्वीकृताडनपूर्वकं
हास्यं कृत्वा अश्रुण्वति दुर्यो-
धने भीमगदया तवोरुमेदो
भवेदिति तं प्रति मैत्रेयशपः—
पाण्डवपराकमकथनप्रसङ्गेन मै-
त्रेयेण भीमकृते किर्मीरवधे
कथिते मैत्रेयं प्रति विस्तरेण
किर्मीरवधविषये धृतराष्ट्रमश्रुः—
किर्मीरवधो विदुराञ्जितस्य
इत्युक्त्वा मैत्रेयस्य गमनम्—

(२) किर्मीरवधपर्व

११ मैत्रेयप्रेरितेन विदुरेण धृत-
राष्ट्राय भीमकृताकिर्मीरवधप्रका-
रनिरूपणम्—

रात्रौ वनं गच्छत्सु पाण्डवेषु
मार्गं निरुध्य स्थितस्य किर्मी-
रस्य युधिष्ठिरेण संवादः ।

किर्मीरवधोद्यतमर्जुनं निवार्य
वृकोदरस्य किर्मीरेण सह युद्धा-
रंभः । द्वयोर्वायुयुद्धप्रसङ्गे भ्रा-
मणपूर्वकं भीमेन कृतः किर्मीर-
वधः—

३) अर्जुनाभिगमनपर्व

१२ पाण्डवदर्शनार्थं भोजादिष्वा-
गतेषु दुर्योधनादिमारणोद्य-
तस्य श्रीकृष्णस्यार्जुनेन कृतं
तत्पूर्ववृत्तान्तकथनपूर्वकं नि-
वारणम्—कृष्णस्वरूपं वर्णयि-
त्वा कृष्णाग्रे द्रौपद्या विलपनम्—
द्रौपदीकृतं हिडिंबवधादिभीम-
पराक्रमवर्णनम्—स्वदुःखनिवेद-
नपूर्वकं विलपन्त्या द्रौपद्याः
श्रीकृष्णेन सान्त्वनम्—

१३ युधिष्ठिरं प्रति त्वद्यसनस्य घृत-
काले स्वर्कायमानतर्ष्वसान्निध्य-
मेव कारणमित्यादिकथनपूर्वकं
सान्त्वनं श्रीकृष्णेन—

- १४ कपटद्यूतसमाकाले स्वस्यास-
न्निधानस्य हेतुतया सौमवधा-
र्थं गमनरूपकार्यकथनं श्री-
कृष्णेन— १५
- १५ सविस्तरं सौमवधवृत्तं श्रोतुं
युधिष्ठिरस्योत्कण्ठया श्रीकृष्ण-
स्य सविस्तरं कथनारंभः—शाल्व-
समागमसमये उग्रसेनकृत-
द्वारकारक्षणादिप्रकारस्य वर्ण-
नम्— १६
- १६ शाल्वसैन्यं दृष्ट्वा वृष्णिषु युद्धार्थं
निर्गतेषु शाल्वसचिवसाम्बयो-
र्युद्धयतोः साम्बाच्छाल्वसचिव-
पराजयः—साम्बेन वेगवति
दैतेये चारुद्वेणेन विविधे च
हते पुनः शाल्वस्य युद्धोद्योगः— १६
- १७ शाल्वप्रद्युम्नयोर्युद्धम्— तदा
शाल्वशरप्रहारेण प्रद्युम्नस्यामोहः १७
- १८ सारथिना रणादपवाहितस्य
लब्धसंज्ञस्य प्रद्युम्नस्य पुनः

- रथनिवर्तने सारथिं प्रत्युपदेशः— १७
- १९ रणाजिराते प्रद्युम्न पुनः
शाल्वप्रद्युम्नयोर्युद्धप्रसंगे प्रद्यु-
म्नवाणेन शाल्वपतनम्—शा-
ल्वप्राणहरणाय प्रद्युम्नेन गृही-
ते बाणे नारदवाय्वोरुपदेशात्
प्रद्युम्नेन बाणे उपसंहृते शाल्वस्य
रणादपयानम्— १८
- २० पनश्मिन्नेव काले राजसूयं स-
माप्य द्वारकामागतस्य श्रीकृ-
ष्णस्याहुकादीनामाश्वासनपूर्वकं
युद्धार्थं निर्गमनम्—शाल्वेन सह
युध्यता श्रीकृष्णेन हतेषु दान-
वेषु शाल्वस्य मायायुद्धम्— १९
- २१ मायामयाहुकपरिचारकवाक्या-
द्वसुदेवं हतं श्रुत्वाऽपि मायेय-
मिति कृष्णस्य निश्चयः— १९
- २२ श्रीकृष्णे पुनर्युध्यति सौमस्य
मायया शिलावर्षणादिदारुक-
वचनं श्रुत्वा आग्नेयाखेण सौ-

- मपाटनपूर्वकं कृष्णकृतश्चक्रेण
शाल्ववधः—इत्यादि प्रकारेण
शाल्ववधवृत्तान्तकथनानंतरं
श्रीकृष्णस्य युधिष्ठिरानुज्ञया सु-
भद्राभिमतगुह्यां द्वारकागम-
नम्—धृष्टद्युम्नघृष्टकेत्वोर्यथा-
क्रमं द्रौपदेयान्नकुलभार्यां चा-
दाय स्वस्वपुगगमनम्—युधि-
ष्ठिरस्य द्वैतवनगमनोपक्रमः २०
- २३ दुर्योधनादीन्निन्दतां पाण्डवा-
सर्मापमागतानां कुरुजांगलस्थ-
पौराणां पाण्डवैराश्वासनपूर्वकं
नगरं प्रति निवर्तनम्— २१
- २४ पाण्डवानां चिरावस्थाननि-
र्धारणपूर्वकं द्वैतवनप्रवेशः— २१
- २५ द्वैतवनवासिनः पाण्डवान्प्रति
मार्कण्डेयागमनं युधिष्ठिरसं-
वादानंतरं तस्योत्तरदिग्गमनं च २२
- २६ सायाह्ने युधिष्ठिरं प्रति बकदा-
लम्बेन ब्राह्मणस्य क्षत्रवृद्धिका-

- रणत्वकथनम्—द्वेषायनादिम-
हर्षाणां युधिष्ठिराभिगमनम्— २३
- २७ भीमादिसंनिधाने परितप्ताया
द्रौपद्याः कौरवापराधस्मारण-
पूर्वकं युधिष्ठिरमुद्दिश्य सविषा-
दवचनम्— २३
- २८ द्रौपद्या युधिष्ठिरं प्रति कालभे-
देन क्षमाकोपयोरवश्याश्रय-
णीयत्वे प्रमाणतया बलिप्र-
ल्हादसंवादानुवादपूर्वकं प्रकृते
कोपस्यावश्यादरणीयत्वोक्तिः— २४
- २९ युधिष्ठिरस्य क्रोधे दोषकथन-
पूर्वकं द्रौपद्युपदेशः काश्यपगीत-
गाथाकथनं च । २५
- ३० भर्तृव्यसनदर्शनदूनया द्रौप-
द्या धर्माक्षेपेण युधिष्ठिरोपहा-
सपूर्वकं विधातृचरितेतिहास-
कथनम्— २६
- ३१ रुधिष्ठिरेण द्रौपदीं प्रति धर्म-
स्य साफल्योपादानम् । २७

- ३२ युधिष्ठिरं प्रति प्रत्युक्तिरूपेण
कर्मप्रशंसनपराया ब्राह्मणोक्त-
बृहस्पतिनीतेः कथनं द्रौपद्या । २९
- ३३ भीमेन युधिष्ठिरं प्रति नोति-
व्युत्पादनपूर्वकं युद्धेन राज्या-
हरणकर्तव्योक्तिः । ३०
- ३४ भीमं प्रति युधिष्ठिरेण स्वप्रति-
ज्ञाया दुस्त्यजत्वात्तत्कालाव-
सानप्रतिपालनविधानम्ः— ३२
- ३५ युधिष्ठिरकोधसंदीपनार्थं भीम-
वाक्यम् । ३३
- ३६ भीमं प्रति युधिष्ठिरस्य दुर्योधन-
पक्षीयाणामुद्दिश्य प्रशंसोक्तिः—
पाण्डवान्प्रत्यागतस्य व्यासस्य
धर्मराजाय प्रतिस्मृतिनामक-
विद्यां दत्त्वाऽन्तर्धानम्—युधि-
ष्ठिरेण व्यासवचनात् परिजनैः
सह द्वैतवनात् काम्यकवनगम-
नम्ः— ३४
- ३७ एकान्ते युधिष्ठिरात् प्रतिस्मृ-

- तिविद्यां प्राप्य तदाज्ञयाऽख्यसं
पादनार्थं प्रस्थितस्यार्जुनस्य ब्रा-
ह्मणाद्याशीर्ग्रहणपूर्वकमिन्द्रकी-
लपर्वतगमनम्—तत्र तपस्वि-
रूपेणैवं दृष्टवतोऽर्जुनस्येन्द्राद्वर-
लाभानन्तरं तदाज्ञया तपश्चरणम् ३५
- (४) कैरातपर्व
- ३८ सविस्तरामख्यप्राप्तिकथां शुश्रू-
षोर्जनमेजयस्य प्रश्नानन्तरं वैश-
म्पायनस्य विस्तरेण कथनम्—
अर्जुनस्येन्द्रकीलगमनानन्तरं
स्वर्गात् पुष्पवृष्ट्यादि—हिमव-
दनश्रीवर्जनम्—अर्जुनेन हिमव-
न्निखरे तपश्चरणम्—पार्थतपो-
भीरुभिर्महर्षिभिः प्रार्थितेन म-
हादेवेनाश्वासनपूर्वकमृषीणां
प्रतिनिवर्तनम्— ३६
- ३९ बराहवधोद्यतस्यार्जुनस्य किरा-
तकृत आक्षेपः—उभाभ्यां सम-
कालमेव बाणत्यागे कृते तद्वा-

- णग्रहारेण बराहरूपिणो राक्षसस्य
बधः-उभयोः संवादानन्तरमर्जुने-
नकृतः किरातं प्रति शरप्रहारः—
युध्यतोस्तयोः किरातकृतोऽ-
र्जुनबाणग्रासः—धनुष्कोट्या
आकृष्य मुष्ट्या प्रहरत्यर्जुने
किरातकृतो गाण्डीवग्रासः—
ततः खड्गेन प्रहरतोऽर्जुनस्य खड्गे
भग्ने वृक्षादिना युद्धम्—बाहु-
युद्धोद्यतस्यार्जुनस्य किरातेन
पराजितस्य भूमौ पतनम्—ततो
महादेवं पूजयताऽर्जुनेन स्वा-
पित्तमाल्यानां किरातशिरसि
दर्शनेन शंकरबुद्ध्या कृतं तच्चरण-
वन्दनम्—साक्षादुमामहेश्वरयोः
प्रादुर्भावः—अर्जुनकृतः शिव-
स्तवः—पार्थपूजास्तुतिसंतुष्टेन
महादेवेन तदाश्वासनम्ः— ३७
- ४० शंकरेण पार्थाय स्वग्रस्तगा-
ण्डीवादि प्रत्यर्पितेऽर्जुनस्य पा-
शुपताखयाचनम्—अर्जुनाय-

- पाशुपताखं दत्त्वा तद्वात्रस्पर्शन-
पूर्वकं शंकरस्य प्रस्थानम्ः— ३८
- ४१ अर्जुनदर्शनार्थमागतेषु शची-
पतिवरुणकुबेरेशु तेभ्य इन्द्र-
हितेभ्योऽर्जुनस्य दिव्यास्त्रप्राप्तिः—
अर्जुनं प्रति शंकेण स्वर्गागमन-
चोदना—देवेषु स्वर्गे गतेषु लो-
कपालदर्शनेन पार्थस्य संतोषः ३९
- (५) इन्द्रलोकाभिगमनपर्व
- ४२ इन्द्रप्रेषितेन मातलिनाऽऽनीते-
न रथेन पार्थस्येन्द्रपुरीदर्श-
नम्— ४०
- ४३ इन्द्रेणालिङ्गनपूर्वकमर्जुने स्वास-
नार्थं उपवेशित उभयोरग्रे महो-
त्सवादिः— ४१
- ४४ पञ्चसंवत्सरात्मकं कालं स्वर्गे
सुखेन न्युष्य नानास्त्रशिक्षाप्रा-
प्त्यनन्तरं शक्राज्ञयाऽर्जुनस्य चि-
त्रसेनानृत्यगतादिशिक्षणम्ः— ४२
- ४५ उर्वश्यामर्जुनस्य दृष्टिविशेषेण
तस्य तस्यामनुरागाद्योक्षणा

शक्रेण चित्रसेनद्वारा तस्यास्तं
प्रति यापनम्—

४२

३६ वेपभूपादिकरणपूर्वकमर्जुनस-
मीपगतया तया स्वप्रार्थनां
व्यर्थीकृतवतेऽर्जुनाय कुपितया
ह्रीवो भवेतिशापदानम्—चित्र-
सेनादर्जुनस्योर्वशीशापवृत्तांत-
श्रवणोत्तरमयं शापो भाव्यज्ञात-
समयमात्रोपयोगितया भव-
त्स्वित्तीन्द्रेण शापावसाने कथि-
तेऽर्जुनस्य हर्षः—

४२ (६)

३७ शक्रेण स्वर्गमागतं लोमशं प्रति
पार्थमाहिमानुवर्णनपूर्वकं युधि-
ष्ठिराय तद्वृत्तांतकथनप्रार्थना—
पाण्डवान्प्रतीन्द्रसंदेशकथनार्थं
लोमशस्य काम्यकवनगमनम्—

४३

३८ अर्जुनस्य पाशुपताद्यस्त्रलाभस्व-
लोकगमनादिवृत्तांतश्रवणेन
परिखिद्यता धृतराष्ट्रेण सञ्ज-
याप्रे स्वपुत्रान्प्रति परिशोच-
नम्—

४४

३९ सञ्जयधृतराष्ट्रसंवादः—

४४

४० वैशम्पायनेन जनमेजयं प्रति पा-
ण्डवानामरण्ये भोज्यवस्तुकथ-
नम् ।

४५

४१ सञ्जयेन धृतराष्ट्रं प्रति चारद्वा-
रा श्रुतस्य पाण्डवदिवृक्षया
वनं गतानां कृष्णादीनां दुर्यो-
धनादिवधप्रतिज्ञादिप्रकारस्य
वृत्तान्तस्य कथनम्—

४५

नलोपाख्यानपर्व

४२ वैशम्पायनकथितोऽर्जुनराहित-
तानां पाण्डवानां वृत्तान्तः—भी-
मयुधिष्ठिरयोरर्जुनमधिकृत्य संवा-
दे प्रवृत्ते पाण्डवान् प्रत्यागतस्य
बृहदश्वस्य युधिष्ठिरेण संवादः—
युधिष्ठिरं प्रति बृहदश्वेन नलो-
पाख्यानकथनोपक्रमः—

४६

४३ नलोपाख्यानाभ्युपगमः—नलवर्णन-
म्—भीमराजादमयन्त्यापुत्रत्यादि-
वर्णनम् । दमयन्त्यां समुत्क्राण्ड

तेन नलेन वने विहरत्सु हंसेष्वे-
कतमस्य ग्रहणम्—प्रतिक्रियाप्र-
तिज्ञानेनामानं मोचितवता
हंसेन नलगुणानुवर्णनेन दमय-
न्त्या नले रागोत्पादनम्—

४७

४४ सखीद्वारा दमयन्तीविरहकार-
णं ज्ञात्वा भीमराजेन कृतः स्व-
यंवरोद्योगः—स्वर्गं गतेन नार-
देन्द्रादीन् प्रति दमयन्तीगुणानु-
वर्णनपूर्वकं तत्स्वयंवरप्रवृत्ति-
कथनम्—दमयन्तीस्वयंवरायमा-
गच्छद्भिरिन्द्रादिभिः पथिदृष्ट-
स्य नलस्य दमयन्तीदौत्येन व-
रणम्—

४८

४५ देवानां दौत्यमङ्गीकृत्य दमय-
न्त्यप्रे गतस्य नलस्य दमयन्त्या
सह संवादः—

४८

४६ नलदमयन्तीसंवादः—दमयन्ती-
कथितमुपायं श्रुत्वा प्रत्याग-
तस्य नलस्य देवसमीपे दमयन्ती-

वाक्यकथनम्—

४९

७७ स्वयंवरमण्डपे नृपादीनामा-
गमनोत्तरमिन्द्राग्रियमवरुणैर्नल-
सारूप्येण प्रवेशः—पञ्चनलदर्श-
नेन मोहितया दमयन्त्या कृतां
प्रार्थनां श्रुत्वा देवानां स्वस्वरूप-
धारणम्—इन्द्रादिदेवानां प्रसा-
देन दमयन्त्या नले वृते नलाय
वरान् दत्त्वा देवेषु स्वर्गं गतेषु
नृपादीनामपि स्वस्वनगरगम-
नम्—विवाहानन्तरं स्वनगरं
गत्वा दमयन्त्या सह विहरतो
नलादमयन्त्यां पुत्रकन्ययोरु-
त्पत्तिः—

४९

४८ दमयन्तीस्वयंवरानन्तरं दिवं
गच्छतामिन्द्रादीनां मध्येमार्गं
कालिद्वारपर्योर्दर्शनम्—देवैः
स्वयंवरे दमयन्त्या नलवरणं
निवेदिते द्वापरद्वितीयेन कलि-
ना नलपराभवप्रतिज्ञानम्—

५०

५९ कलिना कृतसंकेतेन पुष्करेणा-
हृतस्य पणपूर्वकं क्रीडतो नल-
स्य पराजयः—नलनिवारणार्थ-
मागतानां पौरादीनां यत्न-
वैफल्येन निवृत्तिः— ५०

६० स्वयन्वैफल्येन चिन्ताक्रान्त-
या दमयन्त्या कृतं वाष्ण्याख्य-
सूतद्वारा विदभान्प्रति स्वपुत्र-
कन्ययोः प्रेषणम्—वाष्ण्यास्य
विदर्भगृहे नलपुत्रकन्ययोः स्था-
पनपूर्वकमयोध्यायामृतपुर्णगृहे
वासः— ५१

६१ द्यूते सर्वस्वापहारानन्तरं पुष्क-
रवाक्येन कुपितस्यैकवस्त्रस्य
दमयन्तीसहितस्य नलस्य पु-
रान्निर्गमनम्—दमयन्त्या सह
वने वसता नलेन हिरण्यशकुन-
ग्रहणार्थं तदुपर्याच्छादितं वस्त्रं
गृहीत्वोत्पतितानां शकुनानां
नलं प्रत्युक्तिः—नलदमयन्ती-
संवादः— ५१

६२ एकवस्त्रावृतयोर्नलदमयन्त्यो
रात्रौ सभाप्रवेशानन्तरं दमय-
न्त्यां निद्रिनायामर्थवस्त्रखण्ड-
नपूर्वकं वने दमयन्तीं त्यक्त्वा
कलिप्रविष्टस्य नलस्य गम-
नम्— ५२

६३ निद्रातो व्युत्थाय विलापपूर्वकं
वने चरन्त्या दमयन्त्या अजग-
रेण ग्रहणम्—अजगरग्रस्ताया
दमयन्त्या विलापं श्रुत्वाऽऽग-
तेन वनचरेणाजगरस्य वधः—
दमयन्त्या आत्मकामुकस्य त-
द्याधस्य स्वपातिव्रत्यमहिम्ना
शापेन हननम्— ५२

६४ वने विलापपूर्वकं भ्रमन्त्या दमय-
न्त्यास्तापसाश्रमप्रवेशः—अभि-
वादनपूर्वकं स्ववृत्तान्तं कथयि-
त्वा विलपन्तीं दमयन्तीमाश्व-
सयतामृषीणामाश्रमसहिताना-
मन्तर्धानम्—तेन विस्मिताया
अनेकपर्वतादिदर्शनपूर्वकं भ्रम-

न्त्या दमयन्त्या कदाचिद्वानिक्स-
मुहमध्ये प्रवेशः—वणिक्स-
मीरे स्ववृत्तान्तं कथयित्वा दम-
यन्त्याः सार्थवाहेन संवादः— ५३

६५ दमयन्त्याः सार्थेन सह चेदि-
राजपुरं प्रति प्रस्थानम्—वनमध्ये
सरस्तीरशायिनि सार्थे निशी-
थे पानीयपानागतयूथनिहतभू-
यिष्ठे दिष्ट्या दमयन्त्याः शोषी-
कारः—हतावशिष्टेन जनेन सह
चेदिराजपुरं गताया दमय-
न्त्या राजमात्रा स्वान्तःपुरा-
धिवासनम्— ५६

६६ दमयन्तीं त्यक्त्वाऽऽद्यामटन्तं
दावानलाकांतवनगतार्तनादश्र-
वणेन वह्निं प्रविशन्तं नलं प्रति
वनवह्निवैष्टितेन कर्कोटकेनात्म-
पारिरक्षणप्रार्थना—कर्कोटकना-
गेन सह वह्नेर्निर्गत्य गच्छ-
तो नलस्य दशमे पदे कर्कोटके-

न दंशनेन वैरूप्यसंपादनम्—
कर्कोटकेन सान्त्वनपूर्वकं निज-
स्वरूपाविष्करणेच्छायां स्वस्म-
रणेन पुनः पूर्वरूपप्राप्तिमुक्त्वा
नलाय वासोऽुगदानम्— ५७

६७ कर्कोटकनागवचनाक्षलेनायो-
ध्यायां बाहुक इति नाम्ना प्राविश्य
ऋतुपर्णनृपसमीपमुपसर्पणम्—
ऋतुपर्णेन तस्य सारथ्यकर्माणि
योजना-दमयन्तीं स्मृत्वा वि-
लपतो नलस्य जीवलेन संवा-
दः— ५७

६८ भीमगाजेन नलदमयन्त्यन्वेष-
णार्थं नानादिशु प्रेषितानां ब्रा-
ह्मणानां मध्यान् सुदेवनाम्ना
विप्रेण चेदिराजगृहे दमयन्ती-
दर्शनम्—विप्रेण सह सवाष्पं
भाषमाणं दमयन्तीं दृष्ट्वा राज-
मात्रा विप्रं प्रति दमयन्तीकुल-
शीलादिप्रश्नः— ५८

६९ राजमातृप्रेरितेन सुदेवेन दम-
यन्तीवृत्तं कथिते भूमध्यस्थपि-
पुच्छिहृद्दर्शनेन राजमातुर्दमय-
न्तीप्रत्यभिज्ञानम्—प्रणामपूर्वकं
दमयन्तीप्रार्थनया राजमात्रा
प्रस्थापिताया दमयन्त्याः सु-
देवेन सह विदर्भनगरप्रवेशः-
दमयन्तीप्रेरितया तन्मात्रा प्रे-
रितेन भीमेन कृतं नलान्वेषणाय
ब्राह्मणनियोजनम्—नियुक्तानां
ब्राह्मणानां दमयन्तीतो नलं
प्रति वक्तव्यान् सप्त श्लोकान्
श्रुत्वा नलान्वेषणाय गमनं—तत्र
तत्र नलान्वेषणं च— ५६

७० नलान्वेषिणा पर्णादनाम्ना वि-
प्रेण ऋतुपर्णनृपगृहे बाहुकनाम-
निगूढे नले शृण्वति दमयन्ती-
कथितश्लोकपठनम्—बाहुकेन
विजने पर्णादं प्रति दमयन्तीव-
चनस्योत्तरतया पञ्चश्लोकीकथ-

नम्—पर्णादेन पुनर्विदर्भानेत्य
दमयःया बाहुकवाचिर्भानवे-
दनम्—बाहुके नलशङ्किन्या
दमयन्त्या मात्रनुज्ञया प्रेषितेन
सुदेवेनायोध्यां गत्वा ऋतुपर्णे
श्वोभूते दमयन्त्याः पुनः स्वयं-
वरो भावितेति कथनम्— ५६

७१ ऋतुपर्णेन दमयन्तीस्वयंवराय
बाहुकं सारथ्ये नियोज्य वाष्णे-
येन सह विदर्भान्प्रति प्रस्थानम्—
वाष्णेयेन बाहुके रूपवयोवि-
द्यादिभिर्विशेषतः सारथ्यकौ-
शलेन नलत्वसम्भावना— ६०

७२ वेगेन गच्छतो रथात् पतितो-
त्तरीयदर्शनानंतरं तद्ग्रहणवि-
षये नलर्तुपर्णसंवादः—बाहुक-
स्य सारथ्यसामर्थ्यविस्मिते-
न ऋतुपर्णेन तं प्रति पुञ्जीभूत-
वस्तुपरिसंख्याने स्वायसामर्थ्य-
निवेदनम्—मध्येमार्गे दृष्टस्य

विभीतकवृक्षस्य फलपत्रादि-
गणने ऋतुपर्णेन कथिते सति
रथस्थापनपूर्वकं वृक्षच्छेदनेन
फलपत्रादि गणयतो बाहुकस्य
विस्मयः—तेन ऋतुपर्णे प्रति
अश्वहृदयविद्यादानप्रतिज्ञानम्—
बाहुकेन ऋतुपर्णादक्षहृदयादि-
विद्यास्वीकरणम्—लब्धाक्षविद्य-
स्य नलस्य शरीरान्निर्गतस्य
कलेर्नलशापमया तस्मै वरं दत्त्वा
विभीतकवृक्षप्रवेशः—नलरथा-
रोहणानंतरं कलेः स्वग्रहगम-
नम्— ६१

७३ सायाह्ने विदर्भनगरं प्रविशतो
ऋतुपर्णस्य रथध्वनिश्रवणेन
नलबुद्ध्या तद्दर्शनार्थं दमयन्त्या
हर्म्यारोहणम्—ऋतुपर्णादिषु र-
थादवरूढेषु रथस्थापनादि कुर्व-
तं बाहुकं दृष्टवत्या दमयन्त्या-
श्चिन्तोत्पत्तिः—तत्त्वजिज्ञासया
बाहुकं प्रति दुःखाः प्रस्थाप-

नम्—

६२

७४ दमयन्त्याज्ञया गतवत्या केशि-
न्या बाहुकेन संवादः—बाहु-
काग्रे कथिताया दमयन्तीगाथा-
याः शोकपूर्वकं बाहुकेन दत्त-
मुत्तरं श्रुत्वा आगतया केशिन्या
दमयन्त्यै संभाषणकालिकवा-
हुकविकारादिनिवेदनम्— ६२

७५ श्लिघटादिदानरूपनलपरीक्षो-
पायकथनपूर्वकं पुनर्बाहुकाग्रे
केशिनीप्रेषणम्—पुनः केशि-
न्या नलस्याद्भुतवृत्तान्ते कथिते
नलपकं मांसमानाथ्य तद्ग्रह-
णेन दमयन्त्या कृतं परीक्षणम्—
पुनर्नलपरीक्षणाय तं प्रति दम-
यन्त्या कन्यापुत्रयोः प्रेषणम्—
तौ कन्यापुत्रौ दृष्ट्वा रुदता नले-
न केशिनीं प्रति स्वकर्मणः
कारणान्तरकथनेनापहवः— ६३

७६ केशिन्या कथितं कन्यापुत्रदर्श-
नोत्तरं जायमानं नलविकारं

श्रुत्वा दमयन्त्या मातृद्वारा प्रार्थितस्य भीमस्याज्ञया नलस्य स्वसमीपानयनम्—परस्परदर्श-
नोत्तरमुभयोः परस्पराक्षेप-
वाक्यानि—दमयन्त्यां नलानुन-
यं कुर्वन्त्यामाकाशगतवायुवा-
क्यश्रवणेन पुष्पवृष्टिदर्शनेन
च नलस्य दमयन्तीदोष-
शङ्कानिरासः—बाहुकेन स्वस्य
नलत्वोत्कीर्तनपूर्वकं कर्कोट-
कानुस्मरणेन तदक्षवस्त्रद्वय-
परिधाने तस्य स्वरूपलाभः—
नलं प्रत्यभिजानत्या दमयन्त्या
तत्परिरंभणादि—दमयन्तीमात्रा
नलदमयन्तीवृत्तान्ते कथिते
भीमाज्ञया नलस्य तद्गृहवासः ६४
७७ परेद्युः प्रभाते भीमराजसमीपं
गत्वाभिस्वादयतोर्नलदमयन्त्यो-
र्भीमकृतमाश्वासनपुरःसरं स्व-
पुरे महोत्सवादि—नलवृत्तांतं
श्रुत्वा ऋतुपर्णेन नलं क्षमाप-

यित्वा ततोऽश्वविद्यापरिग्रहण-
पूर्वकं स्वपुरं प्रति गमनम्— ६४

७८ भीमानुज्ञया नलेन पुनः स्वपुरं
प्रत्यागमनम्—नलेन पुष्करेण
सह पुनर्द्युतकीडा—पुनर्द्युते
पुष्करं पराजित्य तस्य तत्पुरं
प्रति यापनम्—नलेन कृतं पौर-
सान्त्वनम्— ६५

७९ दमयन्त्यानयनपूर्वकं नलस्य
स्वप्रजापालनम्—युधिष्ठिरा-
याक्षविद्यामश्वविद्यां च दत्त्वा
बृहदश्वे गतेऽर्जुनतपःश्रवणेन
युधिष्ठिरस्य शोकादि— ६६

७) तीर्थयात्रापूर्व

८० द्रौपदी—भीमनकुलसहदेवैः कृ-
तमर्जुनानुशोचनम्—तेन पाण्ड-
वैः काम्यकवनाभिर्गमननिर्धा-
रणम्— ६७

८१ चिन्ताक्रान्तस्य युधिष्ठिरस्य
नारददर्शनम्—अभ्युत्थानादि-

ना सत्कृतं नारदं प्रति तीर्थया-
त्राप्रश्नः—नारदेन तत्कथनाय
पुलस्त्यभीष्मसंवादानुवादारं-
भः— ६७

८२ पुलस्त्येन भीष्मं प्रति पुष्कर-
प्रभृतिस्याणुतीर्थान्तनानातीर्थ-
गमनफलकथनम्—नर्मदाप्रभृ-
तिसरस्वतीसंगमान्ततीर्थगमना-
दिफलकथनम्— ६७

८३ कुरुक्षेत्रगमनादिफलकथनम्—
रामहृदगमनफलम्—तत्प्रसङ्गे-
न रुधिरेण पितृतर्पणादि
परशुरामवृत्तकथनम्—वंशमू-
लादिसप्तसारस्वतांततीर्थगम-
नादिफलम्—तत्प्रसङ्गेन कु-
शक्षतकरात् शाकरसखणा-
दिमङ्गणकर्षिवृत्तान्तकथनम्—
औशनसप्रभृतिकन्याश्रमांतग-
मनादिफलकथनम्—सन्निहित-
तीर्थगमनादिफलकथनम्—त-
त्प्रसङ्गेन कुरुक्षेत्रप्रशंसा च— ६८

८४ धर्मतीर्थप्रभृतिरथावर्ताधारो-
हणांततीर्थफलकथनं—गङ्गाद्वा-
रादिवैतसिकाद्यंततीर्थगमनादि-
फलकथनम्—नैमिषक्षेत्रगमन-
प्रभृति वाराणस्यादिगमनांत-
फलकथनम्—गयातीर्थादिपञ्चा-
द्यन्ततीर्थगमनादिफलकथनम् ७३

८५ संवेदादिभ्रौपर्वतांतगमनादि-
फलकथनम्—वृषभपर्वतादिप्रभृ-
तिवेणानद्यन्तगमनादिफलकथ-
नम्—गोदावर्यादिनदीप्रभृति
प्रयागान्ततीर्थगमनादिफलकथ-
नम्—युगभेदेन पुण्यतीर्थकथनं
भीष्मं प्रत्युपदिशतः पुलस्त्य-
स्यान्तर्धानं युधिष्ठिरं प्रति कथ-
यतो नारदस्य चान्तर्धानम्— ७६

८६ युधिष्ठिरेण धर्मं प्रति अर्जुनं
विना स्वस्य काम्यकवनेऽनाभि-
रुचिकथनपूर्वकं निवासाय
स्थानान्तरकथनार्थनाः— ७६

८७ पाण्डवाश्वासनपूर्वकं धौम्यकृतं

- प्राचीस्थनानातीर्थकथनम्— ७६
 ८८ धौम्येन युधिष्ठिरं प्रति दक्षिण-
 दिगवस्थितनानातीर्थकथनम्— ८०
 ८९ पश्चिमदिगततीर्थकथनम्— ८०
 ९० उद्रीचीस्थतीर्थकथनम्— ८१
 ९१ धौम्ये भाषमाणेऽकस्मादाग-
 तस्य युधिष्ठिरसत्कृतस्य लो-
 मशस्य युधिष्ठिरं प्रति स्वा-
 गमनकारणकथनम्—लोमशकृ-
 तं पार्थस्य पाशुपतास्त्रादि-
 प्राप्तिकथनपूर्वकमिन्द्रसंदेशादि-
 निरूपणम्— ८१
 ९२ लोमशेन युधिष्ठिरं प्रति स्व-
 साहित्येन तीर्थयात्राविधायक-
 पार्थवचननिवेदनम्—युधिष्ठिरेण
 लोमशाज्ञयाऽधिकपरिजनवि-
 सर्जनम्— ८२
 ९३ वनवासिब्राह्मणैः सहगमने प्रा-
 धिते युधिष्ठिरेण तस्मिन्मङ्गी-
 कृते व्यासादीनामागमनम्—

- ऋष्युपादिष्टव्रताचरणपूर्वकमृषि-
 साहितानां पाण्डवानां तीर्थ-
 यात्रार्थं पूर्वदिग्गमनम्— ८२
 ९४ लोमशेन युधिष्ठिरं प्रति धर्मा-
 धर्मयोः समृद्धयसमृद्धिलक्षणो-
 र्दककारणत्वाभिधानम्— ८३
 ९५ पाण्डवानां नैमिवारण्यगमनो-
 त्तरं गयाशिरःपर्वतगमनम्—
 तत्राक्षय्यवटे वसतां चातुर्मा-
 स्येन यजमानानां पाण्डवानामग्रे
 शमठकृतं गययज्ञकथनम् ८३
 ९६ अंगस्त्याश्रमगमनानन्तरं युधि-
 ष्ठिरं प्रत्यगस्त्यचरितकथनार-
 म्भः—“ब्राह्मणहननादिवातापी-
 त्वलवृत्तकथनम्—स्वपितृप्रेरिते-
 नागस्त्येन स्वार्थनिर्मितायाः
 कन्याया विदर्भराजाय कृतं दा-
 नम्—अगस्त्यदत्तायाः स्वगृहे
 उत्पन्नाया लोपामुद्रानाम्भ्याः
 कन्याया यौवनं दृष्टवतो विद-
 र्भस्यचिन्ता— ८४

- ९७ विदर्भराजेन सन्तानार्थं कन्यां
 कामयमानायागस्त्याय लोपा-
 मुद्राया यथाविधिप्रदानम्—
 अगस्त्येन लोपामुद्राया महार्ह-
 वसनाभरणत्याजेनेन वल्कलादि-
 ग्राहणपूर्वकं स्वाश्रमं प्रत्यान-
 यनम्—ऋतुकाले समाहृतया
 तया महार्हवसनाभरणानि या-
 चितेनागस्त्येन तत्संपादनाय
 प्रस्थानम्— ८५
 ९८ भिक्षार्थं श्रुतर्वराजसमीपं गत-
 स्यागस्त्यस्य तत्पूर्णाव्ययदर्श-
 नेन याचनयोग्योऽयं न भवतीति
 निश्चयपूर्वकं श्रुतर्वणा सह ब्रध्न-
 श्वसमीपगमनम्—तस्याप्या-
 यय्यशोधनाद्यन्तरं तेन श्रुत-
 र्वणा च सह त्रसदस्युं प्रत्य-
 गस्त्यगमनम्—तस्यापि तथै-
 वायव्ययदर्शनेन चिंताक्रांतस्या-
 गस्त्यस्य नृपाणां वाक्येन तैः
 सहेल्वलसमीपगमनम्— ८५

- ९९ इल्वलेनागस्त्याय मेपीकृत-
 वातापिमांसपारिवेषणम्—इल्व-
 लेन वातापेराह्वानेऽगस्त्येन
 स्वेन तस्य जीर्णीकरणो-
 क्तिः—भीतेनेल्वलेनागस्त्याय
 धनदानपूर्वकं ताज्जिघांसया तद-
 नुगमनम्—अगस्त्येन हुङ्गारेणो-
 ल्वलस्य भस्मीकरणपूर्वकं
 लोपामुद्रायै बहुधनदानेन
 तस्यां गुणवदेकापत्योत्पादनम्—
 एवमगस्त्यचरितं कथयित्वा
 तदाश्रमवर्णनपूर्वकं भागीरथी-
 माहिमवर्णनम्—पाण्डवानां भृ-
 गुतीर्थगमनम्—लोमशेन युधि-
 ष्ठिरं प्रति परशुरामस्य दाश-
 राथिरामेण तेजोहरणप्रकारक-
 थनम्—तथा परशुरामस्य पितृ-
 निदेशाद्भृगुतीर्थनिमज्जनेन पुन-
 स्तेजोलोभकथनम्— ८६
 १०० पुनरगस्त्यचरितशुश्रूषोर्युधिष्ठि-
 रस्य प्रश्नानुरोधेन तत्कथन-

प्रसङ्गेन लोमशकथितः काल-
केयगणवृत्तान्तः—कालकेयस-
हितवृत्रोपद्रुतानां देवानां ब्रह्म-
लोकगतानां ब्रह्माज्ञया दधी-
चाश्रमगमनम्—देवैः प्रणामपू-
र्वकं दधीचाग्रे तदस्थियाचने
कृते तदङ्गीकृत्य दधीचेन कृतः
स्वप्राणत्यागः—देवसमर्पितैर्दधी-
चास्थिभिर्विश्वकर्मणा निर्मि-
तस्य वज्रस्यन्द्रेण कृतं ग्रहणम् ८७

१०१ वृत्रेण युध्यता नारायणकृतबला-
धानेनेन्द्रकृतो वज्रेण वृत्रवधः—
असुरान्मारयत्सु देवेषु भयात्
समुद्रप्रविष्टानां कालकेयानां
जगद्धिनाशविचारः— ८७

१०२ समुद्रान्तर्हितैर्दैत्यैः प्रतिरात्रं
बहिर्निर्गत्याश्रमेषु ऋषिगणेषु
निहितेषु देवगणैर्नारायणस्य
शरणीकरणम्— ८८

१०३ विष्णुना समुद्रान्तर्हितदैत्यनि-
धने समुद्रशोषणोपायत्वं ज्ञापि-

तैर्दैवैर्गस्त्याश्रममागत्य कृतोऽ-
गस्त्यस्तवः— ८८

१०४ अगस्त्यस्तवप्रसङ्गागतविन्या-
द्रिवृत्तान्तविषये युधिष्ठिरप्रश्ने
लोमशकथितोऽगस्त्यवृत्तान्तः—
कालेयवधार्थं देवैः समुद्र-
शोषणप्रार्थनायां कृतायां तद-
ङ्गीकरणपूर्वकं देवैः सहागस्त्य-
स्य समुद्रतीरगमनम्— ८९

१०५ अगस्त्येन समुद्रसलिले निपी-
ते देवदैत्यहननम्—देवैः पुनः
समुद्रपूराय पितोदकोत्सर्ज-
नं प्रार्थितेनागस्त्येन तस्य स्वेन
जीर्णिकरणोक्तौ तदर्थं ब्रह्माणं
प्रति प्रार्थनम्— ८९

१०६ भगीरथात्समुद्रपूर्णं काला-
न्तरे भविष्यतीति पितामहवा-
क्यश्रवणोत्तरं देवानां स्वस्था-
नगमनम्—युधिष्ठिरप्रश्नानुरोधे-
न लोमशकथितं सगरा-
ख्यानम्—पत्नीद्वयसहितस्य कै-

लासे तपस्यतः सगरस्य म-
हादेवादेकपत्न्यां षष्टिसहस्रपु-
त्रोत्पत्तिवरलाभोऽपरपत्न्या-
मेकपुत्रोत्पत्तिवरलाभश्च—वैद-
र्भीनामकमेकपत्न्यामलाबुप्रसवे
शैव्यायामेकपुत्रप्रसवेऽलाबुं त्य-
क्तुमुद्यतं सगरं प्रत्यशरीरा वा-
णी— ९०

१०७ आकाशवाणीश्रवणोत्तरमला-
बुर्वाजेभ्यः पृथक्कृतघृतकुंभनि-
हितेभ्यः षष्टिसहस्रपुत्रोत्पत्तिः-
सगरपुत्रोपद्रुतानां लोकानां
देवसहितानां ब्रह्माणं प्रति श-
रणगमनं ब्रह्मावाक्यश्रवणो-
त्तरं यथास्थानगमनं च—अश्व-
मेधदीक्षानन्तरं सगरेण मोचि-
ताश्वस्य निस्तोयसमुद्रेऽन्त-
र्धानम्—अश्वान्वेषणं कुर्वतां स-
मुद्रविलखननेन पातालप्रविष्टानां
सगरपुत्राणां कपिलक्रोध-
दृष्ट्या दहनम्—नारदाङ्गस्मी-

भूतपुत्रश्रवणानन्तरं सगरस्यां-
शुमन्तं पौत्रं प्रति वाक्यम्—सगर-
निदेशाभिर्गतेनांशुमता कपि-
लप्रसादनेन हयानयनपूर्वकं
पितामहयज्ञसमापनम्—सगर इ-
वांशुमत्यपि स्वर्गते तत्सुतेन
दिलीपेन गङ्गावतरणाय यतमा-
नेनापि तदपारयतैव स्वपुत्रं
भगीरथं राज्येऽभिषिच्य त्रिदिव-
गमनम् ९०

१०८ गङ्गावतरणार्थं हिमालये तप-
स्यतो दिलीपसुतस्य भगीरथ-
स्य सहस्रवर्षानन्तरं गङ्गा—
वाक्याद्वरणीतलमवतरन्त्या ग-
ङ्गाया वेगधारणाय तपसा
शङ्करतोषणम्—सन्तुष्टस्य महा-
देवस्याग्रे भगीरथकृतं गङ्गावत-
रणवेगसहनरूपवरप्रार्थना— ९१

१०९ भगीरथप्रार्थनया शङ्करे हिमा-
लयमागते भगीरथाभ्यर्चनया
गङ्गाया महादेवशिरस्यवती-

र्णाया भगीरथेन सह समुद्रग-
मनम्-भगीरथेन गङ्गाया पितृ-
भ्य उदकदानपूर्वकं सागरपूर-
णम्-- ६२

११० युधिष्ठिरेण ऋषभकूटगिरौ न-
न्दापरनन्दानदीगमनम्-लोमशे-
न युधिष्ठिरं प्रति ऋषभमुने
नन्दायाश्च माहिमकथनम्-यु-
धिष्ठिरेण कौशिकीतीरे ऋष्यशृ-
ङ्गाश्रमगमनम्-लोमशेन युधि-
ष्ठिरं प्रति विभाण्डकान्मृग्यामृ-
श्यशृङ्गोत्पात्तिकथनम्-लोमपा-
देनानावृष्टिनिवृत्तये ऋश्यशृङ्गा-
नयनं चोदिताभिर्वेद्याभिस्त-
द्वनगमनम्-- ६२

१११ नौकाश्रमादिरचनानन्तरं वि-
भाण्डकस्यासंनिधाने तदाश्रमं
प्रविष्ट्या वेद्यायुवत्या विला-
सैर्ऋश्यशृङ्गं प्रलोभ्य पुनः स्व-
वासगमनम्-तत आगतेन वि-
भाण्डकेन वेद्याविलासमुग्ध-

चेतसं सुतं प्रति मोहकारण-
प्रश्नः-- ६३

११२ ऋश्यशृङ्गेण विभाण्डकं प्रति
भ्रमोद्देश्याकुमार्या मुनिकुमार-
त्वव्यपदेशेन तदागमनोक्ति-
पूर्वकं तदङ्गचेष्टाविलासैस्त-
स्यामेव स्वचित्तासक्तयुक्तिः-- ६४

११३ ऋश्यशृङ्गमुपादिश्य वेद्यां मृ-
गयतोऽपि तामनुलपभ्य परा-
वृत्तस्य विभाण्डकस्य फलान-
यनार्थं वनगमनम्-एतदन्तरे
पुनर्विभाण्डकस्यासंनिधानमा-
लक्ष्य तदाश्रमं गतया वे-
द्याया नौकारोपणेन ऋश्यशृङ्गे-
ऽङ्गदेशमानीते महावृष्टेराविर्भा-
वः-अन्तःपुरं प्रविष्टाय ऋश्य-
शृङ्गाय लोमपादेन कृतं स्वक-
न्यायाः शान्ताया दानम्-फ-
लान्यादायाश्रमागतस्य क्रुद्धस्य
विभाण्डकस्याङ्गानागच्छतश्चम्पा-
परिसरवार्तिघोषेषु निवसतो

घोषवासीभिः संवादः-अङ्गरा-
जपुरं प्रविश्य पुत्रं स्नुषां च
दृष्ट्वा शान्तकोपस्य विभाण्डक-
स्य पुत्रं प्रत्यादेशः--पित्राङ्गा-
करणपूर्वकमृश्यशृङ्गस्य शान्त-
या सह स्वाश्रमगमनम्-- ६४

११४ युधिष्ठिरेण गङ्गासागरसङ्गमा-
दितीर्थगमनम्-युधिष्ठिरेण वै-
तरणीस्नानानन्तरं लोमशकृत-
स्वस्त्ययनस्य युधिष्ठिरस्य महे-
न्द्राचलवासः-- ६५

११५ महेन्द्राचले परशुरामानुचरेणा-
कृतव्रणेन मुनिना युधिष्ठिरस्य
संवादः-अकृतव्रणकृतः परशु-
रामचारित्र्यकथनारम्भः--“कार्त-
वीर्यार्जुनवृत्तांतः-- कार्तवी-
र्योपद्रुनैः स्वसमीपागतैर्देवैः सह
कार्तवीर्यवधविचारं कृतवतो
विष्णोर्वदरीगमनम्--गाधिरा-
जकन्यां वरीतुमागतस्यर्चाक-

स्य गाधिकथितकन्याशुल्कदा-
नस्वीकारः--कन्याशुल्कदाना-
र्थं याचित्ताद्वरुणात् सहस्र-
संख्यान् द्यामकर्णानानीय क-
न्याशुल्काथं दत्तवतो ऋर्चाकस्य
गाधिकन्यया सह विवाहः--
विवाहानन्तरमागतस्य भृगोर्वर-
दानेनर्चाकभार्यायां जमदग्न्यु-
त्पत्तिः-- ६६

११६ जमदग्निनोढायां प्रसेनजिद्राज-
कन्यायां रेणुकायां तस्मात्पञ्च-
पुत्रोत्पत्तिः-सरासि स्नानार्थं ग-
तायास्तत्र चित्ररथगन्धर्वदर्शनेन
नाम्भसि क्लिन्नाया आश्रमागता-
या रेणुकाया जमदग्निकृतं निर्भ-
त्सनम्-मातृहननार्थं जमद-
ग्निकृतामाज्ञामनङ्गीकुर्वतश्चतुरः
पुत्रान्प्रति जमदग्निशापः--
परशुरामेण रेणुकायां मानसि-
कव्याभिचारदर्शिनः पितुर्जम-

दग्नेर्नियोगात्कुठारेण तस्याः स्व-
मातुः कण्ठच्छेदनम्—जमदग्नि-
ना पुत्रप्रार्थनया रेणुकाया पुन-
रुज्जीवनम्—परशुरामासन्निधा-
ने जमदग्न्याश्रममुपागतेन का-
र्तवीर्यार्जुनेन तदीयहोमधेनु-
वत्साहरणपूर्वकं तदाश्रमपीड-
नम्—तत आगतेन परशुरामेण
बाहुच्छेदनपूर्वकं कार्तवीर्यवधः—
परशुरामरहितमाश्रममागत्य
कार्तवीर्यपुत्रैर्जमदग्निवधः—प-
श्चादागतस्य परशुरामस्य मृत-
पितृदर्शनेन विलापः— ६७

११७ पितृवधामर्षात् त्रिःसप्तकृत्वः
पृथिव्या निःक्षत्रीकरणान्तरं
यज्ञे परशुरामेण कृतं कश्यपाय
पृथ्वीदानम्—” इत्यमकृतव्रण-
मुखात्परशुरामचरितं श्रुत्वा
युधिष्ठिरस्य चतुर्दश्यां परशुरा-
मपूजनोत्तरं महेन्द्रशैलादक्षि-

णस्यां दिशि प्रस्थानम्— ६७

११८ युधिष्ठिरस्य प्रशस्तां नदीमार-
भ्य शूपारिकपर्यन्तं गच्छतः क्रमे-
ण प्रभासतीर्थगमनम्—तत्र
युधिष्ठिरादिदृक्षया कृष्णवल्-
भद्रादीनामागमनम्— ६७

११९ बलभद्रेण वृष्णिपाण्डवसभायां
भीष्मधृतराष्ट्रादिगर्हणपूर्वकं पा-
ण्डवान्प्रति शोचनम्— ६८

१२० सात्यकिना पाण्डवानपेक्षयैव
सैरव धार्तराष्ट्रादिहननपूर्वकं
पाण्डवानामावनवाससमापनम्-
भिमन्यो राज्येऽभिषेचनोक्तिः-
कृष्णेन सात्यकिं प्रति पाण्ड-
वानां परबाहुबलानुपजीवि-
त्वादिगुणकथनपूर्वकं तन्निषेध-
नम्—वृष्णिगमनानन्तरं युधि-
ष्ठिरस्य पयोष्णीगमनम्— ६९

१२१ लोमशेन युधिष्ठिरं प्रति गयकृत-
यागवर्णनं पाण्डवानां पयो-

ष्णीस्नानानन्तरं लोमशकथित-
वैदूर्यपर्वतादिदर्शनफलकथनप्र-
सङ्गेन च्यवनकथाप्रस्तावः—यु-
धिष्ठिरेण लोमशं प्रति सविस्तरं
च्यवनचरितकथनप्रार्थना— ६९

१२२ च्यवनकथारंभः—च्यवनस्य भृ-
गुमहर्षिपुत्रस्य तपस्याकथ-
नम्—कदाचन शर्यातिराजेन सै-
न्यादिभिः सह च्यवनाश्रमा-
भिगमनम्—तत्र शर्यातिकन्य-
या सुकन्याव्याया चिरतरतप-
स्यानिरतस्य च्यवनशरीरं प-
र्यावृत्य विवर्धमानमहावल्मी-
कावलोकनम्—तया कुतूहला-
द्वल्मीकोपरिदृश्यमानच्यवनन-
यनयुग्मस्याज्ञानात्कण्टकेन भे-
दनम्—ततः च्यवनस्य क्रोधा-
त्सर्वेषां मूत्रपुरीषरोधे जाते
सुकन्यावाक्याच्छर्यातिर्वल्मी-
कसमीपगमनम्—च्यवनवाक्या-
त्तत्प्रसादनाय शर्यातिना दत्त-

या सुकन्यया सह च्यवनस्य वि-
वाहः—सुकन्यायाः पतिशुश्रूषा- १००
१२३ कस्मिंश्चित्काले च्यवनाश्रम-
मुपागताभ्यामश्विनीकुमाराभ्यां
भार्यात्वाय सुकन्यां प्रति प्रार्थन-
म्—तदकामयमानां तामाश्वि-
नीकुमाराभ्यां स्वप्रसादाच्च्यवने
रूपयौवनसम्पन्ने सति तुल्यरूपे-
षु त्रिषु कस्यचिद्वरणचोदना—
भर्त्राज्ञया तदङ्गीकारे च्यवनेन
सहाश्विभ्यां सरसोऽन्तर्जले
निमज्जनम्—निमज्ज्योत्थितेषु
तेषु सरूपेषु त्रिषु सुकन्यया
स्वपातिव्रत्यमहिम्ना च्यवनस्यैव
वरणम्—ततस्तारुण्यप्राप्त्या
परितुष्टेन च्यवनेनाश्विनीकुमा-
रयोः सोमरसदापनप्रतिज्ञा-
नम्—ततोऽश्विनीकुमारयोश्च-
यनवाक्यश्रवणानन्तरं स्वर्गगम-
नम्— १०१

१२४ च्यवनस्य यौवनलाभश्रवणदृष्ट-

स्य तरुणं स्वजामातरमवेक्षितु-
मागतस्य शयातिशयवनवाक्या-
द्यज्ञकरणम्—तस्मिन्यज्ञे आश्वि-
नीकुमाराभ्यां स्वप्रतिश्रुतसोम-
रसदानाय सोमग्रहं गृहीतवति
व्यवने कोपाद्वज्रप्रहारं कर्तुं
मुद्यतस्येन्द्रस्य व्यवनकृतं बाहु-
स्तम्भनम्—इन्द्रमारणार्थं व्यव-
नेन होमे कृते यज्ञकुण्डान्मद-
नामकासुरोत्पत्तिः—तेनासुरेण
शक्रं प्रत्याभिसरणम्—

१०१

१२५ मदासुरभीतेन्द्रप्रार्थनया तं ततो
निवर्त्य सुरापानं स्त्री श्रुत-
मृगयाव्यसनेषु तस्य विभज-
नम्— व्यवनकथासमाप्तिः—
लोमशकृतं नानातीर्थमाहिमा-
वर्णनम्—

१०२

१२६ युधिष्ठिरप्रश्नान्तरं लोमशक-
थितं मान्धातुचरितम्— भृग्वा-
श्रमगतेन युवनाश्वेन कृतमृषि-
भिः पुत्रेष्टिं कृत्वा स्थापितजल-

कुम्भस्थजलपानम्—जलपानेन
सगर्भस्य युवनाश्वस्य वाम-
पार्श्वमेदनपुरःसरं पुत्रनिर्ग-
मनम्—इन्द्रादिभिरागत्य कृतं
मान्धातेति तत्पुत्रनामकरणं
मान्धातुवृत्तांतश्च—

१०२

१२७ युधिष्ठिरप्रश्नान्तरं जन्तूपा-
ख्यानप्रसङ्गेन सोमकवृत्तान्त
कथनम्—“सोमकनामकेन रा-
ज्ञा भार्याशतोद्वाहेऽपि ज्ये-
ष्ठायामेव जन्तुनामकैकापत्यज-
ननम्—पिपीलिकादष्टसुतदुःख-
दर्शननिर्विण्णेन तेन राज्ञा
ऋत्विजं प्रति बहुपुत्रोत्पादनो
पायप्रश्नः—ऋत्विजा राजानं
प्रति जन्तोः पशूकरणेन होमे
तद्व्याघ्राणनेन भार्याशते पुत्र-
जननोक्तिः—

१०३

१२८ ऋत्विक्प्रेरणया सोमकेन राज्ञा
जन्तुनामकपुत्रवपाया होमे
तद्व्याघ्राणनेन तद्भार्याशते

पुत्रशतोत्पत्तिः— लोकान्तरं
गतेन सोमकेन ऋत्विजा सह
तद्भोग्यस्वपुत्रहननजनारकीय-
दुःखानुभवपूर्वकं तेन सहैव स्वी-
यसुकृतफलोपभोगः—

१०३

१२९ प्राजापत्यादियज्ञस्यानादिवृत्तां-
तकथनानन्तरं पाण्डवानां प्लक्षती-
र्थं स्नानं युधिष्ठिरं प्रति लोम-
शवाक्यं च—

१०४

१३० सरस्वतीनद्यादिमाहात्म्यकथना-
नन्तरं श्येनकपोतोपाख्यान-
प्रारम्भः—“ शिविपरीक्षणार्थं
श्येनीभूतेनेन्द्रेणानुद्भूतस्य कपो-
तरूपधारिणोऽग्नेः शिविं प्रति
शरणागतिः—

१०५

१३१ कपोतरिरिक्षिष्या राज्ञा श्येन-
वाक्यात्स्वशरीरोत्कृत्तमांसस्य
कपोतेन सह तुलारोपणम्—
मांसापेक्षया कपोतस्य गौरवा-
तिरेके राज्ञा स्वयमेव तुलारोह-
णम्—ततस्तुष्टाभ्यामिन्द्राग्नि-

भ्यां तत्प्रशंसनपूर्वकं स्वलोक-
गमनम्—”

१०६

१३२ श्वेतकेत्वाश्रमगमनानन्तरं यु-
धिष्ठिरं प्रति कथाप्रसङ्गेनाष्टा-
वक्रवृत्तान्तः—उद्दालकस्य स्व-
शिष्याय कहोडाय स्वकन्या-
दानम्—शिष्यसमीपे पत्नीगर्भ-
स्थेन बालकेनाक्षितस्य कहोड-
स्य गर्भस्वबालकाय शापदानम्—
वित्तार्जनार्थं कहोडे जनकपुरं
गतेऽष्टावक्रस्योत्पत्तिः—जनक-
समीपं गतस्य कहोडस्य वन्दि-
ना वादे विजित्य जले निमज्ज-
नम्—मातुः सकाशात्पितृवृत्तांतं
श्रुतवतोऽष्टावक्रस्य मातुलेन
श्वेतकेतुना सह जनकनगर-
गमनम्—

१०७

१३३ मार्गविषयेऽष्टावक्रजनकसंवादः—
श्वेतकेतुना मातुलेन सह जन-
कयज्ञशालां विविक्षोरष्टावक्र-

स्य द्वारपालेन रोधः—द्वारपा-
लाष्ट्रावक्रयोः संवादः—राज्ञेऽष्टा-
वक्रस्य वालिकस्य द्वारपालेन
निवेदनम्—स्वप्रश्नस्योत्तरदान-
तुष्टेन राज्ञा सभाप्रवेशानु-
मतिः—

१०७

१३४ वचनप्रावक्रयोर्विवदमानयोरष्टा-
वक्राद्विपराजयः—जनकसमी-
पे वरुणेन सत्कृतानां ब्राह्म-
णानामुत्थानम्—जलमाजितेषु
विप्रेषूत्थितेषु कहोडकृतपुत्र-
प्रशंसा—वन्दिनः सागरप्रवेशः—
अष्टावक्रेण स्वपित्रा कह डेन
मातुलेन च सार्धं स्वाश्रम म-
नम्—पितुराज्ञया समझाप्र-
वेशादष्टावक्रदेहस्य समीभ-
वनम्—

१०८

१३५ लोमशकृतं समझावृत्तान्तकथ-
नम्—प्रसङ्गेन युधिष्ठिरस्य यव-
क्रीतवृत्तान्ते प्रश्नः—यवक्रीतो

पाष्यानप्रारम्भः—“भरद्वाजपु-
त्रेण यवक्रीतेन स्वपितृमित्रे रैभ्ये
तत्पुत्रयोरर्वावसुपरावस्वोश्चा-
सूयया विनैवोपदेशं वेदाधि-
गमायेन्द्रं प्रति तपश्चरणम्—
वृद्धब्राह्मणरूपेण बालुकामुष्टि-
भिर्गंगायां सेतुकरणव्यापारं
कुर्वतेन्द्रेण सह यवक्रीतस्य
संवादः—इन्द्रनिवारितेनापि य-
वक्रीतेन बलात्कारेण तस्माद्वर-
ग्रहणम्—भरद्वाजेन लब्धवरं
यवक्रीतं प्रति गर्वेण रैभ्यपीडा-
प्रतिषेधाय बालभ्युपाष्यानक-
थनम्—यवक्रीतकृतः पितृवा-
क्याङ्गीकारः—

१११

१३६ रैभ्याश्रमे तत्सन्नुपायाः परावसु-
भार्याया दर्शनाज्जातकामेन
यवक्रीतेन एकान्ते बलात्कारेण
तदुपभोगः—रुदत्या तया निवे-
दितवृत्तान्तेन रैभ्येण क्रुद्धेन यव-

क्रीतहननाय जटाभ्यां कृत्या-
राक्षसो निर्माणम्—कृत्यया रूप-
संपदा संमोह कमण्डलुहरणे
राक्षसाभिद्रावितेन यवक्रीतेन
स्वापेतुगन्नेहोत्रगृहप्रवेशः—त-
दाऽन्धेन द्वाररक्षकशूरेण नि-
वारितस्य यवक्रीतस्य राक्षसेन
वधः—

११२

१३७ रैभ्यनिमित्तेन राक्षसेन यव-
क्रीते हते सत्याश्रमागतेन भर-
द्वाजेन गृहपालात्तद्वृत्तान्तश्रव-
णोत्तरं विलापपूर्वकं कृतौ पुत्र-
दाहन-वह्निप्रवेशो—

११३

१३८ रैभ्ययाज्येन वृद्धशुक्लेन सत्रे सहा-
यत्वेन वृत्रयोरर्वावसुपरावस्वो-
र्यज्ञार्थं गमनम्—एकस्मिन् दिने
भार्यादर्शनार्थं रात्रौ पुनराश्रमं ग-
तेन परावसुना मृगभ्रमेण कृष्णा-
जिनसंवीतस्य रैभ्यस्य हननम्—
परावसुचोदनयाऽर्वावसुना कृ-

तं ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तम्—परा-
वसुवाक्यात्सुशुक्लेन यज्ञदर्शना-
न्निवारितस्यार्वावसोर्वने तप-
श्चरणम्—तपसा तुष्टान्देवान्
प्रत्यर्वावसो रैभ्यभरद्वाजय-
वक्रीतप्रत्युज्जीवनप्रार्थना—देवैर्य-
वक्रीतः स्वस्य विनोपदेशं वे-
दाभ्यामफलत्वकथनपूर्वकं रैभ्या-
दीनामुज्जीवनम्—देवानां स्वर्ग-
मनम्—

११४

१३९ लोमशकृततीर्थवृत्तान्तकथनान-
न्तरं युधिष्ठिरोक्तिः—

११५

१४० भीमेन दुर्गमे गमनाक्षमतया
युधिष्ठिरनिवारितानां द्रौपद्या-
दीनां वहनाङ्गीकारः—पथि कु-
लिन्दाधिपतिना सुबाहुना पु-
जितैर्दुग्धिष्ठिरादिभिस्तास्मिन्भू-
त्यवर्गस्थापनपूर्वकमर्जुनदिदक्ष-
या गन्धमादनं प्रति प्रस्थानम्—

११६

१४१ अर्जुनादर्शनदुःखितेन युधिष्ठि-

- रेण भीमं प्रति धनञ्जयप्रशंसा-
पूर्वकं तद्दर्शनाय गन्धमादन-
प्रवेशनिश्चयः— ११५
- १४२ पाण्डवानां मन्दराचलगमनम्-
आकाशगङ्गासेवनम्—नरका-
सुरास्थिदर्शनम्—लोमशेन पाण्ड-
वाग्रप्रति विष्णुना नरकासुरवध-
प्रकारकथनम्—वराहकृपिणा ह-
रिणा भारवमग्नभूम्युद्धारकथ-
नम्— ११५
- १४३ पाण्डवानां गन्धमादनप्रवेश-
समये मध्येमार्गं महावृष्टेः प्रादु-
र्भावः—ततो वृक्षाद्यन्तरितानां
पाण्डवानां वृष्ट्युपरमे पुनः प्र-
स्थानम्— ११६
- १४४ गन्धमादनप्रवेशसमये गमनाश्र-
मतयाऽधःपतनेन मूर्च्छिताया
द्रौपद्या नकुलेन धारणे कृत
युधिष्ठिरकृतं द्रौपदीसमाश्रवास-
नम्—द्रौपदीकेशानालोच्य यु-

- धिष्ठिरे परिशोचति धौम्यप्रभृ-
तीनामागमनोत्तरं युधिष्ठिराज्ञया
भीमेन स्मृतस्य घटोत्कचस्य
भीमसमीपागमनसंभाषणे— ११७
- १४५ युधिष्ठिरवाक्याद्भीमेनादिष्टेन
घटोत्कचेन दुर्गमे पथि द्रौ-
पद्यावहनम्—घटोत्कचानुचरै
राक्षसैः पाण्डवानां विप्राणां च
वहनम्—पाण्डवानां नानाविध-
प्रदेशदर्शनपूर्वकं गन्धमादनस्थ-
नरनारायणाश्रममेत्य तत्र सुखेन
वासः— ११७
- १४६ कार्त्तिकेयकाले भीमसंनिधाने
वाय्वानीतं दिव्याद्भुतपद्मं दृष्ट्वा
द्रौपद्या प्रार्थितस्य भीमस्य ता-
दृशबहुपुष्पानयनार्थं गमनम्—
पथि गजादिमर्दनपूर्वकं गच्छतो
भीमस्य स्वर्गमार्गं रुद्धा स्थित-
स्य हनूमतो दर्शनम्—सिंहनादं
कुर्वन् भीमं प्रति हनूमदुक्तिः— ११८

- १४७ भीमहनूमत्संवादमध्ये भीमं प्र-
ति को हनुमान्त्यादि हनुम-
त्प्रश्ने भीमस्योत्तरम्—मत्पुच्छ-
मुत्सार्य गन्तव्यमिति हनूमतो-
क्ते पुच्छमुत्सारयितुमशक्तवतो
भीमस्य प्रणामपूर्वकं हनु-
मन्तं प्रति प्रत्युक्तिः—हनूमतो
भीमं प्रति स्वप्रभावादिकथनं त-
त्रैव रामवृत्तान्तकथनारंभः— १२०
- १४८ रामचरितकथनपूर्वकं वरप्राप्त्या-
दि वृत्तमुक्त्वा भीमं प्रति हनु-
मत उपदेशः— १२१
- १४९ भीमेन समुद्रोद्दहनकालिक-
विशालरूपदर्शनं प्रार्थितेन ह-
नुमता एतत्कालिवैस्तत्कालि-
करूपस्य दुर्निरीकृताकथनपूर्व-
कं कृतदुगादिधर्मकथनम्— १२१
- १५० पूर्वरूपदर्शनार्थं पुनर्भीमप्रार्थ-
ना—हनूमता दर्शितं समुद्रतरण-
कालिकपृथुनररूपं दृष्ट्वा विस्मि-
ताय भीमाय चतुर्वर्णधर्मनि-

- रूपणम्—सौगन्धिकवनमार्गं प्र-
दर्श्य हनूमता कृतो भीमं प्रत्यु-
पदेशः— १२२
- १५१ पूर्वरूपोपसंहारानन्तरं हनूमतो
भीमं प्रति वरयाचनाज्ञा—भीमा-
नुनयेन भीमासिंहनादवृंहणप्रति-
ज्ञामर्जुनध्वजास्थितिसमये शत्रु-
प्राणहरध्वनिकरणप्रतिज्ञां च
कृतवतो हनूमतोऽन्तर्धानम्— १२३
- १५२ गन्धमादने नानाविधाश्चर्यदर्शन-
पूर्वकमटतो भीमस्यापराद्धे सौ-
गन्धिकवनदर्शनम्— १२४
- १५३ सौगन्धिकसरोरक्षकैः क्रोधवश-
नामकै राक्षसैः सौगन्धिकसरो-
विविक्षु भीमं प्रति ताडिकीर्षि-
तप्रश्नः— १२४
- १५४ भीमस्योत्तरं श्रुतवद्भी राक्षसैः
सौगन्धिकार्थं कुर्वन् याचस्वेत्यु-
पदिष्टे सति तदनादरकरण-
पूर्वकं भीमस्य सौगन्धिकहरणे
प्रवर्तनम्—निवारयतो राक्ष-

सान् गदाप्रहारेण हत्वा स्नान-
पानपूर्वकं भीमेन कृतं पुष्करि-
णीतः पद्माहरणम्—हतराक्षसैः
कुबेरसर्मापं गत्वा भीमवृत्ते
निवेदिते कुबेरात्पद्माहरणानु-
ज्ञामुपलब्धवतां राक्षसानां भी-
मसर्मापागमनम्— १२४

१५५ एतदवसरे प्रचण्डवाय्वाद्युत्पा-
तदर्शनेन चिन्तयतो युधिष्ठिर-
स्य भीमपदयतो द्रौपदीं प्रति
प्रश्नः—द्रौपद्याः सखाशात्सौ-
गन्धिकाहरणाय प्रस्थितं भीमं
श्रुत्वा सर्वैः सह युधिष्ठिरस्य
सौगन्धिकसरोगमनं भीमदर्शनं
च—भीमं प्रति युधिष्ठिरस्यैता-
दृशसाहसकरणनिषेधोपदेशः—
कुबेरबहुमानितेस्तैर्जुनदिदृक्ष-
या तत्रैव सुखेन विहरणम्— १२५

१५६ गन्धमादनादुत्तरं देशं जिगमि-
षुणा युधिष्ठिरेणाकाशवाणी-
श्रवणात्ततः प्रतिनिवृत्यानुचरैः

सह नरनारायणाश्रमं प्रति गम-
नम्— १२५

(८) जटासुरवधपर्व

१५७ कपटब्राह्मणवेधेण जटासुरस्य
युधिष्ठिरं प्रत्यागमनम्—कपटे-
न शस्त्राण्याहृत्य द्रौपद्यादीन्
हरतो जटासुरस्य युधिष्ठिरकृतं
भर्त्सनम्—जटासुरं प्रति सह-
देवे वदति सति आगतस्य
भीमस्य जटासुरेण युद्धम्—
भीमजटासुरयोर्बाहुयुद्धायनन्तरं
भीमेन कृतो जटासुरवधः— १२६

(९) यक्षयुद्धपर्व

१५८ जटासुरवधानन्तरं सपरिवा-
रेण नरनारायणाश्रमोपितस्य
युधिष्ठिरस्य भ्रातृभिः सह विचा-
रानन्तरं ब्राह्मणानुज्ञया तैः सहो-
त्तरस्यां दिशि गच्छतः कैला-
सादिदर्शनम्—सप्तभिर्दिवसै-
र्हिमवत्पृष्ठगतस्य युधिष्ठिरस्य

वृषपर्वदर्शनम्—वृषपर्वनिकटे
सप्तरात्रोपितस्य युधिष्ठिरस्य
तदुपदिष्टमार्गेण गन्धमादन-
गमनम्—तत्रार्ष्टिषेणाश्रमदर्श-
नं च— १२७

१५९ आर्ष्टिषेणराजार्ष्टिणा युधिष्ठिरं
प्रति कैलासवर्णनपूर्वकमर्जुना-
गमनपर्यन्तं स्वाश्रम एव निवास-
चोदना— १२८

१६० आर्ष्टिषेणाज्ञयार्जुनागमनपर्यन्तं
तत्र वसतां पाण्डवानां वृत्तान्त-
कथनम्—कदाचन गरुडपक्ष-
वातानीताम्बुजदर्शिन्या द्रौपद्या
तादृशबहुपुष्पानयनं दुष्टराक्षस-
क्षपणं च प्रार्थितेन भीमेन तदर्थं
गन्धमादनशिखरारोहणम्—
तत्र गत्वा सिंहनादं कुर्वतो भी-
मस्य नादश्रवणेनागतैर्यक्षराक्ष-
सगन्धर्वैः सह युद्धम्—राक्षसा-
र्दोच्छिन्नमिहान्कुर्वतं भीमं प्रति
कुबेरसखस्य मणिमन्त्रामकस्य

राक्षसस्यागमनम्—युद्धे भीमेन
गदया मणिमति हते शेषाणां
राक्षसानां प्राग्दिग्गमनम्— १२९

१७१ संग्रामशब्दश्रवणानन्तरमार्ष्टिषे-
णाश्रमे द्रौपदीस्थापनपूर्वकं यु-
धिष्ठिरादीनां संग्रामदेशगम-
नम्—संग्रामे भीमं दृष्ट्वा पाण्ड-
वेष्वालङ्गनपुरःसरमुपविष्टेषु
सत्सु युधिष्ठिरकृतो भीमाधि-
क्षेपः—हतशेषेभ्यो राक्षसेभ्यो
भीमवृत्तं श्रुतवतः कुबेरस्यानु-
चरैः सह पाण्डवसमीपगमनम्-
कुबेरं प्रणम्य परिवार्य स्थितेषु
पाण्डवेषु कुबेरेण स्वस्यागस्त्य-
शापादिवृत्तांतकथनपूर्वकं कृतं
पाण्डवसान्त्वनम्—युधिष्ठिर-
प्रश्नानन्तरं कुबेरेण कृतमगस्त्य-
शापवृत्तान्तकथनम्— १३१

१६२ कुबेरेण युधिष्ठिरानुशासनपू-
र्वकं स्वभवनगमनम्—कुबेरा-
ज्ञया राक्षसपूजितैर्युधिष्ठिरादि-

- मिस्तस्यां रात्रौ तद्वहे सुखवासः- १३२
 १६३ धौम्येन युधिष्ठिरं प्रति मेरुम-
 न्दारवृत्तान्तकथनपूर्वकं चन्द्र-
 सूर्यादिगतिप्रकारनिरूपणम्— १३३
 १६४ गन्धमादनपर्वते वसत्सु पाण्ड-
 वेष्वर्जुनं चिन्तयत्सु सत्सु
 स्वर्गादिभिगतास्त्रेणार्जुनेन युधि-
 ष्ठिरादीन् प्रत्यागमनम्— १३४
 १०) निवातकवचयुद्धपर्व
 १६५ इन्द्ररथदर्शनेन दृष्यत्सु पाण्ड-
 वेषु रथादवरूढेनार्जुनेन कृतं
 धौम्यादिपादवन्दनम्—युधिष्ठि-
 रादिपूजितस्य मातलेः स्व-
 र्गगमनानन्तरमर्जुनेन युधि-
 ष्ठिरादीन्प्रति संक्षेपेण स्वकीय-
 स्वर्गनिवासप्रकारकथनम्— १३४
 १६६ इन्द्रागमनम्-सभ्रातृकं युधिष्ठिर-
 मेत्याशीवदपूर्वकं पुनः काम्यक-
 वनगमनमुपदिशत इन्द्रस्य पुनः
 स्वर्गगमनम्— १३५

- १६७ युधिष्ठिरेण पृष्टस्यार्जुनस्य स्व-
 वृत्तान्तकथनम्-अर्जुनकृतं कि-
 रातरूपधारिमहादेवेन सह युद्ध-
 कथनं पाशुपतास्त्रप्राप्तिकथनं
 च— १३५
 १६८ अर्जुनकृतं ब्राह्मणरूपेणागतेन्द्र-
 समागमादिवृत्तकथनम्-अर्जुन-
 कृतं स्वर्गगमनानन्तरमिन्द्रसमी-
 पगमनास्त्रप्राप्त्यादिकथनम्—
 अर्जुनकृतमिन्द्रकथितनिवातक-
 वचवृत्तान्तकथनं तद्वधार्थं निर्-
 गतस्य स्वस्य देवाशीर्वादादिक-
 थनं च— १३६
 १६९ पार्थेन निवातकवचैः सह युयु-
 त्सया मातलिसनार्थेनेन्द्रार्थेन
 तत्पुरं प्रति गमनम्-अर्जुनस्य श-
 ङ्खशब्दं श्रुतवतां निवातकवचानां
 युद्धार्थं निर्गमनम्-निवातकवचै-
 र्युद्धार्थं प्रवृत्तस्यार्जुनस्य ब्रह्मर्षि-
 प्रभृतीनामाशिषः— १३६

- १७० अर्जुनस्य निवातकवचैः सह यु-
 द्धम्— १३६
 १७१ निवातकवचेषु मायया युध्यमाने-
 षु मायासृष्टतमोदर्शनेन भीतयो-
 मातल्यर्जुनयोरुक्तिप्रत्युक्ती- १३६
 १७२ पुनर्निवातकवचानां मायायुद्ध-
 प्रवृत्तौ भीतमर्जुनं प्रति वज्रास्त्र-
 प्रेरणविषादिष्वया मातलिप्रेरण-
 याऽर्जुनेन वज्रास्त्रेण कृतो निवात-
 कवचवधः-मातलिकृतप्रशंसना-
 नन्तरमर्जुनस्य मातलिसहितस्य
 निवातकवचनगरगमनं मात-
 लिकथितस्तन्नगरवृत्तान्तश्च- १३६
 १७३ स्वर्गं गन्तुं निर्गतस्यार्जुनस्य
 मध्ये हिरण्यपुरदर्शनं मातलि-
 कृतं तत्पुरवृत्तान्तकथनं च-का-
 लकञ्जवधार्थं मातलिप्रेरणा-
 नन्तरं तं प्रत्युक्तवतोऽर्जुनस्य
 कालकञ्जवधार्थं गमनम्-युद्ध-
 मानानां कालकञ्जानां रौद्रास्त्र-
 प्रयोगेणार्जुनेन कृतो वधः-मात-

- लिना स्तुतस्यार्जुनस्यामरावर्तो
 प्रति प्रत्यागमनम्—इन्द्रसमीपे
 मातलिनाऽर्जुनपराक्रमे वर्णिते
 इन्द्रेण कृतमभिनन्दनपूर्वकमा-
 शीर्दानम्— १४०
 १७४ पूर्वोक्तार्जुनकथितवृत्तान्तश्रव-
 णानन्तरमस्त्रदर्शनार्थमर्जुनं प्रति
 युधिष्ठिरवाक्यम्— १४१
 १७५ युधिष्ठिराज्ञया दिव्यास्त्राणि
 योजयित्वा प्रदर्शनम्-अस्त्रतंज-
 सा जगत्क्षोभे सति इन्द्रचोद-
 नया नारदेनार्जुनं प्रत्यस्त्रप्रदर्शन-
 निषेधः— १४१

(११) आजगरपर्व

- १७६ युधिष्ठिरं प्रति भीमायुक्त्यनन्तरं
 द्वैतवनगमनार्थं युधिष्ठिरेण पर्व-
 तामन्त्रेण कृते घटोत्कचनोदेषु
 सर्वेषु तदामन्त्रणपुरःसरं लोम-
 शस्य स्वर्गगमनम्— १४२
 १७७ गन्धमादनादवतीर्णः पाण्डवैः

क्रमेण कैलासपर्वतदर्शनादि वि-
धाय यथागतेन पथाऽऽगच्छतां
क्रमेण सुबाहुदेशगमनम्-सु-
बाहुनिकटे स्थापितं सूतादिप-
रिकरं गृहीत्वा घटोत्कचं च
विस्तृत्य गच्छतां विशाखयूपं
प्रत्यागमनादि-पाण्डवानां सर-
स्वतीतीरे सुखेन विहरणम्- १४३

१७८ प्रसङ्गागते अजगरवृत्तांते जन-
मेजयेन पृष्टे वैशम्पायनस्योत्त-
रम्-यनुष्पाणेभीमस्य वने मु-
गयादि कुर्वतः केनचिदजगरेण
गृहीतस्य तन्मोचनासामर्थ्यम्- १४३

१७९ अजगरं प्रति भीमस्य 'कस्त्व-
म्?' इत्यादिप्रश्नेऽजगरेण भीमं
प्रति स्वस्याजगरत्वप्रापकका-
रणकथनम्-दुर्निमित्तदर्शना-
दुर्मनायमानस्य युधिष्ठिरस्य
धौम्येन सहितस्य भीमान्वेष-
णार्थं निर्गमनम्-शून्यारण्ये

भुजगेन्द्रगृहीतस्य भीमस्य दर्श-
नम्-

१४४

१८० युधिष्ठिरभीमयोः संवादानन्तरं
भीममोचनार्थमजगरे युधिष्ठि-
रेण प्रार्थिते तस्योत्तरम्-
युधिष्ठिरप्रश्नानन्तरं स्ववृत्तान्तेऽ
जगरेण कथिते तं प्रति युधि-
ष्ठिरस्य प्रश्नोत्तरकरणार्थं प्रा-
र्थना--सर्पकृतस्य प्रश्नवयस्य
युधिष्ठिरदत्तमुत्तरवयम्- १४५

१८१ स्वप्रश्नस्योत्तरदानतुष्टेनाजगर-
रूपिणा नहुषेण युधिष्ठिरं प्रति
स्वपूर्ववृत्तान्तकथनानन्तरं नहुषेऽ
जगरदेहमोचनपूर्वकं स्वर्गं ग-
तं भीमधौम्याभ्यां सह युधिष्ठि-
रस्य स्वाश्रमगमनम्- १४६

(१२) मार्कण्डेय-समास्यापर्व

१८२ वर्षाकालसमाप्तिपर्यन्तं द्वैत-
वने निवासानन्तरं शरदि धौ-
म्यादिसहितानां पाण्डवानां

काम्यकवनप्रवेशः-

१४६

१८३ पाण्डवानां पुनः काम्यकवना-
गमनं श्रुतवता कृष्णेन सत्यमा-
मया सह पाण्डवदर्शनार्थं तत्रा-
गमनम्-युधिष्ठिराभिवादानाद्य-
नन्तरं युधिष्ठिरादीन् प्रति कृष्ण-
वाक्यम्-कृष्णं प्रति युधिष्ठिरे
वदति मार्कण्डेयागमनानन्तरं
पूजादिपूर्वकं मार्कण्डेयं प्रति
कृष्णोक्तिः-कृष्णादिसमीपाग-
तस्य नारदस्य पाण्डवकृतपू-
जनानन्तरं मार्कण्डेयं प्रति नार-
दोक्तिः-मार्कण्डेयेन कृष्णचो-
दनया पुराणकथाकथनारम्भः १४७

१८४ युधिष्ठिरस्य ब्राह्मणमाहात्म्य-
विषयकप्रश्ने मार्कण्डेयकथितो
हैहयानां वृत्तान्तः- १४८

१८५ पुनर्मार्कण्डेयस्य ब्राह्मणमाहा-
त्म्यकथनप्रस्तावे वैश्वयज्ञेऽत्रि-
गौतमसंवादानुवादेन ब्राह्मण-
माहात्म्यकथनम्- १४९

१८६ मार्कण्डेयेन युधिष्ठिरादीन्प्रति
दानाग्निहोत्रमोक्षादिरूपकता-
र्थ्यसरस्वतीसंवादानुवादः- १५१

१८७ मार्कण्डेयकथितं वैवस्वतमनु-
चरितम्-तपस्यन्तं मनुं प्रति
भुद्रमतस्यवाक्यम्-भालिजरा-
दिषु वर्धमानस्य मत्स्यस्य मनु-
कृतः समुद्रे क्षेपः-समुद्रक्षेप-
समये भाविप्रलयकथनपूर्वकं
मनुं प्रति मत्स्योक्तिः-मत्स्यो-
पादिप्रायां नाट्यारूढेन मनुना
कृतं नौकासमीपवर्तिमत्स्यशृंगे
नौकावन्धनम्-समुद्रे नौकाक-
र्षणं कुर्वतो मत्स्यस्याज्ञया मनु-
ना हिमालयशृंगे नौकावन्धने
कृते स्वपरिचयकथनपूर्वकं म-
त्स्यस्यान्तर्धानम्-मनोस्तपसा
प्रजासर्जनम्-मत्स्योपाख्यान-
श्रवणमाहात्म्यम्- १५४

१८८ मार्कण्डेयेन युधिष्ठिरादीन्प्रति
कृतादियुगचतुष्टयधर्मकथनपूर्व-

कं प्रलयवर्णनम्—तथा मार्क-
ण्डेयस्य प्रलयवृत्तान्तकथनपूर्वकं
प्रलयकालिकस्ववृत्तान्तकथनम्—
प्रलयजले परिप्लवता मार्कण्डे-
येन वटशाखाशायिनः शिशुरू-
पस्य हरेरुदरान्तः प्रविश्य ब्रह्मा-
ण्डदर्शनपूर्वकं पुनर्वाहिर्निर्गम-
नम्—मार्कण्डेयस्य बालकं
प्रति वाक्यम्— १५५

१८९ स्वस्वरूपकथनपूर्वकं नारायण-
कृतो मार्कण्डेयं प्रत्युपदेशः—
मार्कण्डेयकृतं श्रीकृष्णमाहात्म्य-
कथनम्—युधिष्ठिरादिकृताः श्री-
कृष्णस्य प्रणामाः—श्रीकृष्णेन
पाण्डवानां समाश्वासनम्— १५८

१९० युधिष्ठिरप्रश्नानुरोधेन मार्कण्डे-
येन कलौ भविष्यलोकवृत्तान्त-
कथनम्—कलियुगान्ते कल्कि-
त्वेनावतरिष्यता हरिणा दुष्ट-
जनसंहारादिकथनम्— १६०

१९१ स कल्क्यश्वमेधयज्ञे द्विजेभ्यः
पृथिवीं दास्यति ततोऽधर्मक्ष-
याद्धर्मवृद्ध्या च सत्ययुगधर्मप्रवृ-
त्तिरित्यादिकथनम्—मार्कण्डे-
यो नोपदिष्टे धर्माचरणे युधि-
ष्ठिरेण स्वीकृते सर्वेषां सन्तोषः— १६१

१९२ पुनर्ब्राह्मणमाहात्म्यं कथयता
मार्कण्डेयेन कथयितुमारब्धं
मण्डूकोपाख्यानं तत्प्रसङ्गाद्-
श्वाकस्य परीक्षितश्चरितम्—
मृगयाश्रान्तस्य सरस्तीर उ-
पविष्टस्य परीक्षिता गीतश्रव-
णम्—गीतमन्विष्यतः परिधि-
तः कन्यादर्शनं ततः कन्यां प्र-
ति परीक्षितप्रार्थनं च—उदका-
दर्शनरूपकन्याोक्तसमयाज्ञाकर-
णेन मण्डूककन्या परिणयः—तया
सह परीक्षितः स्वनगरगमनम्—
मण्डूककन्याया सह सर्वदा रह-
सि स्थितस्य प्रधानादि—
भिर्दर्शिते सुगूढवापीसहिते

वने विहरतो राज्ञो वापीदर्शन-
म्—वापीसलिलेऽवतरेति राज-
वाक्यश्रवणोत्तरं गतायां मण्डू-
ककन्यायां तामन्विष्यता रा-
ज्ञा गर्तमुखे मण्डूकं दृष्टवता कृतं
मण्डूकानां वधार्थं स्वीयानां
दूतानां प्रेरणम्—मण्डूकराजे-
नायुर्नाम्ना मण्डूकावधे प्रार्थितेऽ-
प्यश्रुण्वति परीक्षिति मण्डूकरा-
जेन कृतं राज्ञे स्वकन्यायाः सु-
शोभनाख्याया दानम्—कन्यायै
दौशील्याद्विजद्वेषिपुत्रप्राप्तिरूप-
शापदानपुरःसरं मण्डूकराजस्य
स्वगृहगमनम्—तस्यां शलद-
लबलाख्यं पुत्रत्रयमभूत्तेषां ज्ये-
ष्ठं शलं राज्येऽभिषिच्य परीक्षि-
द्वनं जगाम—मृगयायै गतः श-
लो धावन्तं मृगमन्वेतुं सूत-
प्रेरणया वामदेवानिकटे वाम्यौ-
ययाचे—प्रतिदानसमयेन वा-

मदेवदत्तवाम्यौ गृहीत्वा मृग-
मन्वगच्छच्छलः मासानन्तरं वा-
मदेवेन वाम्यर्थं शिष्ये प्रेषितेऽ-
प्यददानः शलो वामदेवशापा-
द्राक्षसैर्हतः—शलभ्राता दलोऽ-
पि वाम्यौ नादात्तदा तत्सुतो
नाशमवाप—दलपत्नीप्रार्थनया
तुष्टाय वामदेवाय दलो वाम्यौ
प्रादात्— १६२

१९३ युधिष्ठिरस्य वकवृत्तप्रश्ने मार्क-
ण्डेयकथितः सुखदुःखविषये
इन्द्रवकसंवादः— १६४

१९४ क्षात्रधर्माविषये युधिष्ठिरप्रश्ने
मार्कण्डेयकथितं सुहोत्रौशी-
नरयोर्वृत्तम्— १६५

१९५ मार्कण्डेयेन पाण्डवान्प्रति यया-
तिचरितकथनम्— १६५

१९६ मार्कण्डेयेन सेदुकवृषदभचरित-
कथनम्— १६५

१९७ मार्कण्डेयेन द्येनात्कपोतरक्षण-
रूपाशिविचारितकथनम्— १६५

१९८ मार्कण्डेयेनाष्टकप्रतर्दनवसुमन-
शिर्वानां रथस्थानां नारदेन
कथाप्रसङ्गे नारदकथितं शिवि-
चरितम् १६६

१९९ त्वत्तोऽपि काश्चाच्चिरजीवी अ-
प्यस्तीति मार्कण्डेयं प्रति युधि-
ष्ठिरप्रश्ने मार्कण्डेय इन्द्रद्युम्ना
ख्यानोपक्रमेणोत्तरोत्तरचिरजी-
विन उल्कादीनामष्ट— १६७

२०० निन्दितदानानां निन्दितजन्मा-
दीनां च कथनम्—कीदृशाः
प्रतिग्राहका दातारं तारयन्ती-
ति प्रश्ने तदनु रूपं मार्कण्डेयो-
त्तरम्—आद्ये ग्राह्याग्राह्यब्राह्म-
णविचारः—प्रतिगृहीतुलक्षण-
मतिथिभोजनप्रशंसा च—गोदा-
नमाहात्म्यं स्वर्णदानफलं च—
अनुद्दानफलमन्नदानमकथनाच्च-

दानफलं तत्प्रसंगाज्जलाशयदान-
फलं च—युधिष्ठिरस्य यमलो-
कपथप्रश्ने तदनु रूपमुत्तरं मार्क-
ण्डेयस्य—विप्रपादधावनफल-
मर्थप्रसूतधेनुदानफलं च—विप्र-
शौचविषयके युधिष्ठिरप्रश्ने वा-
कशौचादिरूपं मार्कण्डेयस्यो-
त्तरम्—सायंप्रातर्गायत्रीजपफ-
लं ब्राह्मणावमाननं न कर्तव्य-
मित्यादिकथनं च—चित्तशुद्धी-
द्रियनिग्रहप्रशंसा दयावत्प्रशंसा
च—तप आदिना स्वर्गादि
लाभकथनम्—अथनादिषु दा-
नस्य फलाधिक्यम्—स्वर्णगो-
भूमिदानफलकथनम्— १६८

२०१ मार्कण्डेयेन युधिष्ठिरं प्रति
धुन्धुमारोपाख्यानकथनारम्भः—
उदङ्कुनामकमुनेस्तपसा परि-
तुष्टेन विष्णुना तस्मै वरप्रदा-
नम्—तथा विष्णुना उदङ्कुं

प्रति कुवलाश्वेन धुन्धुनामका-
सुरघातनविधानपूर्वकमन्तर्धा-
नम्— १७१

२०२ उदङ्केन स्वपुत्राभिपेक्षनपूर्वकं
वनं प्रस्थितं बृहदश्वं प्रति तन्नि-
वारणपूर्वकं धुन्धुनामकासुरह-
ननचोदना— १७१

२०३ बृहदश्वेनोदङ्कं प्रति स्वपुत्रेण कुव-
लाश्वेन धुन्धुवधस्य भावित्व-
कथनपूर्वकं वनं प्रति गमनम्—
धुन्धुत्पत्तिं पृष्टेन मार्कण्डेयेन
युधिष्ठिरं प्रति तदुपोद्घाततया
मधुकैटभवृत्तान्तकथनम्— १७२

२०४ मधुकैटभपुत्रेण धुन्धुना तप-
स्तोषिताद्ब्रह्मणोऽवधत्वादिव-
रग्रहणेन देवानां पीडनम्—
उदङ्कुचोदितेन कुवलाश्वेन समु-
द्रमध्यमाधिवसतस्तस्य ब्रह्मा-
खेण हननम्—तदा देवादिभिः
कुवलाश्वस्य धुन्धुमार इति

नामकरणेन तस्मै वरदानपूर्वकं
स्वस्वस्थानं प्रति गमनम्—
मार्कण्डेयेन युधिष्ठिरं प्रति त-
त्पुत्राणां नामकथनपूर्वकं धुन्धु-
मारोपाख्यानस्तवनम्— १७२

२०५ युधिष्ठिरस्य मार्कण्डेयं प्रति
पतिव्रतामाहात्म्यादिप्रश्ने मा-
र्कण्डेयस्योत्तरम्—मातापित्रो-
रति दुःखेन पुत्रं प्रसूय तद्विप-
यिणो चितां बहतोरिच्छानुरू-
पश्चेत्पुत्रः स साधुरित्यादिकथ-
नम्— १७३

२०६ कौशिकनामा कोऽपि तपस्वी
विप्र आसीत्—वृक्षमूले वेदं पठत-
स्तस्य शिरसि कयाचिद्बलाक-
या पुरीषमुत्सृष्टम्—कुद्रस्य कौ-
शिकस्य दृष्ट्या बलाका मृता,
तेन तस्यानुतापः—अथ कदा-
चित्कस्यचिद्देहे भिक्षार्थं गतं
कौशिकं प्रति तद्देहस्था पति-

व्रता तिष्ठेत्युक्त्वा पतिभोजना-
द्यन्तरं भिक्षामादायाजगाम—
ततश्चिरीकरणेन कुङ्गेन कौशि-
केन किमिति विलम्बः कृत
इति पृथ्या साध्या पतिशुश्रू-
षानुरोधेनेत्युत्तरितम्—पुनः कौ-
धेनोक्तवन्तं कौशिकं प्रति
'नाहं बलाका विप्रैस्त्यज क्रोधं
तपोधन' इत्याद्युक्त्या स्वशक्ति-
प्रकाशनपूर्वकं धर्मावगतये धर्म-
व्याधसमीपं गच्छेत्युक्तवत्याः
साध्या अनुज्ञां गृहीत्वा स्वा-
त्मानं विनिन्दतः कौशिकस्य
स्वाश्रमं प्रति गमनम्—

१७४

२०७ अनुतापपूर्वकं मिथिलायां कौ-
शिकस्य धर्मव्याधसमीपं गम-
नम्—व्याधे ब्राह्मणं दृष्ट्वाऽभि-
वादनपूर्वकं पतिव्रतया त्वं प्रे-
षित इत्यहं जानामीत्युक्तवति
कौतुकाविष्टेन कौशिकेन व्या-

धकृतसत्काराङ्गीकरणम्—स्व-
धर्माचरणप्रशंसोपक्रमेण व्या-
धकृतं वर्णधर्मकथनं जनकराज-
धर्मकथनं च—कुलधर्मानुरोधेन
परहतपशुमांसविक्रयं करोमि
न स्वयं पशून्हन्मि' इति व्याध-
वचनम्—शिष्टाचारज्ञानविषये
कौशिकप्रश्ने व्याधकथितानि
शिष्टलक्षणानि—

१७५

२०८ व्याधस्य स्वधर्माचरणानुताप-
प्रसङ्गे शिविरन्तिदेवयोः प्रशं-
सादि—

१७७

२०९ धर्मगतेः सूक्ष्मत्वनिरूपणम्—वि-
षमां च दशां प्राप्य' इत्यादिना
दृष्टान्तपुरःसरमदृष्टप्राबल्यप्रति-
पादनम्—यथाश्रुतिरित्यादिना
जीवनित्यत्वप्रतिपादनम्—शुभा-
शुभकर्मभिः शुभाशुभयोनिषु
त्पत्त्यादिकथनम्—इन्द्रियनिग्रहो
ब्रह्मपदप्राप्तिहेतुरिति व्याधे-

नोक्ते इन्द्रियस्वरूपतन्निग्रहवि-
षये कौशिकजिज्ञासा—

१७८

२१० इन्द्रियनिग्रहाभावे दोषकथनम्—
व्याधकृतं ब्राह्म्या विद्यायाः कथ-
नम्—

१७९

२११ कौशिकं प्रति धर्मव्याधेन भूतप-
ञ्चकगुणानिरूपणपूर्वकामिन्द्रिय-
जयाजययोः सुखदुःखासाधार-
णकारणताकथनम्—

१८०

२१२ इन्द्रियनिग्रहवत एव तपो भ-
वति तद्रहितस्य दोषपक्षेत्यादि—

१८१

२१३ पार्थिवधातावाय्वनिलस्थिति-
विषये ब्राह्मणप्रश्ने व्याधस्योत्त-
रं मूर्धानमाश्रित इत्यादिना—

१८२

२१४ स्वाचरितधर्मप्रदर्शनार्थं गृहा-
न्तःप्रवेशिते ब्राह्मणे पश्य-
ति व्याधकृतं स्वपित्रोश्चरणव-
न्दनादि—

१८३

२१५ पितृशुश्रूषात्मकतपोबलादेवेहस्थ-
स्य मम पतिव्रताकृतस्य त्वत्प्रे-

षणस्य ज्ञानमिति ब्राह्मणं प्रति
व्याधेन कथनम्—मातापितृसे-
वां विनातपश्चरणे दोषं कथयन्तं
व्याधं प्रति प्रशंसापूर्वकं तस्य शू-
द्रयोनिजन्मकारणप्रश्नः—ब्राह्मण-
शापपर्यन्तं स्वपूर्वजन्मवृत्तान्त-
कथनं व्याधेन—

१८४

२१६ ब्राह्मणस्तुत्यनन्तरं सांसारिकदुः-
खादिविषये शोकाद्यकरणसा-
धने व्याधेनोपदिष्टे व्याध-
प्रशंसापूर्वकं ब्राह्मणकृतं स्व-
गृहगमनं स्वपित्रोः शुश्रूषणं
च—मार्कण्डेयेन युधिष्ठिरं प्राप्ते
पतिव्रतामाहात्म्यादिकथनोप-
संहारः—युधिष्ठिरकृता धर्मा-
ख्यानप्रशंसा—

१८५

२१७ मार्कण्डेयं प्रत्यग्नेर्वनगमनादि-
विषये युधिष्ठिरप्रश्ने तदुत्तरकथ-
नार्थमाङ्गिरसोपाख्यानकथना-
रम्भः—तपस्यन्तमाङ्गिरसं दृष्ट्वा

चिन्तयन्तमग्निं प्रत्यङ्गिरसा कृतं
पुत्रत्ववरणम्—देवान्प्रति बृह-
स्पतिकथितमङ्गिरसोऽग्निपुत्रत्व-
कारणम्— १८५

२१८ अङ्गिरसः पुत्राणां कन्यानां च
नामादिकथनम्— १८६

२१९ बृहस्पतिवंशादिकथनं नाना-
विधाग्नीनां स्थानभेदेन नामभे-
दाश्च— १८६

२२० मार्कण्डेयेन युधिष्ठिरं प्रति का-
श्यपादीनां पञ्चाग्नीनां पाञ्चज-
न्यः पुत्रः पितृणां पञ्चसुतानज-
नयत् इति कथनम्—अन्येषाम-
पि बहूनामग्नीनामुत्पत्त्यादिकथ-
नम्— १८७

२२१ प्रजाभरणाद्भरतनामाऽग्निः पुष्टि-
दः पुष्टिमतिर्नामाग्निर्दुःखिनां
शिवकृच्छ्रवनामाग्निरित्यादयो-
ऽग्नयः— १८८

२२२ मार्कण्डेयेन युधिष्ठिरं प्रत्यग्नि-

वंशादिकथनम्— १८९

२२३ मार्कण्डेयेन युधिष्ठिरं प्रति कुमा-
रोत्पत्तिप्रकारकथनारंभः—दैत्य-
जित इन्द्रो मानसं शैलं गत्वा
कस्याश्चित् स्त्रिया 'अभिधावतु
माम्' इत्यादिकमार्तनादं शु-
श्राव—'मा भैषीः' इत्युक्त्वा
कन्यां हरन्तं केशिनं दानवं न्य-
पेधयत्—मयावृतेयमित्युक्त्वा
युद्धोद्यते केशिनीद्रिताडनात्प-
लायिते कन्यां प्रतीद्रप्रश्नः— १९०

२२४ प्रजापतिकन्या देवसेनाऽहमि-
ति कन्ययोक्ते तामुवाचेन्द्रो-
'मम मातृष्वसेयी त्वं स्ववलं क-
थय' इति—पितृर्वरदानात्त्वहि-
तानां सर्वेषां जेता मे बलवा-
न्पतिर्भवितेति कन्येन्द्रमब्रवीत्-
अमावास्यायां रात्रौ मुहूर्ते ऋ-
षिषु जुह्वत्सु सोमश्चाग्निश्च यं पुत्रं
जनयिष्यतः सोऽस्या पतिर्भा-

वीतीन्द्रचितनम्—ऋषिपत्नीः
कामय मानेऽग्नौ तासामलाभा-
द्विरहेण वनं गते तत्पत्न्याः स्वा-
हाया ऋषिपत्नीस्वरूपेण तत्तो-
षणं कर्तुं मन्त्रणम्— १९०

२२५ स्वाहयागिरसः पत्न्याः शिवा-
या रूपं धृत्वाग्निसमीपं गत्वा
तं सन्तोष्य तस्य रेतो गृहीत्वा
गरुडीरूपेण निर्गत्य श्वेतपर्व-
ते काञ्चनकुण्डे तत्क्षेपणम्—
एवं पण्णामृषिपत्नीनामरुन्धती-
वर्जं रूपं धृत्वाग्निसन्तोपादि-
करणानन्तरं प्रतिपदि कुण्डस्थं
तद्रेतः पुत्रं जनयामास—स द्वि-
तीयायामभिव्यक्तस्लृतीयायां
शिष्टाश्रुतुर्थ्यामङ्गप्रत्यङ्गयुक्तो बभू-
व—ततः कुक्कुटवाहनेन तेन वाणैः
काञ्चागिरविदारणपूर्वकं शक्या
श्वेतागिरिशिखरविभेदनम्—
ततः श्वेतादिपर्वतास्तं नत्वा पृ-

थिवीं जग्मुः—

१९१

२२६ स्कन्दोत्पत्त्यनन्तरमुत्पातदर्शनेन
भीता ऋषयः शान्तिं चक्रुः—के-
चिदाग्निना षड्ऋषिपत्नीसङ्गतेना-
यमनर्थः कृत इत्युचुः—केचित्त्वयाय-
मनर्थः कृत इति गरुडीमूचुः—सुप-
र्णस्क्रन्दमाहाहं तव जननीति
स्वाहाऽपि तं तथैवाह—लोकापवा-
दंभयान् षड्ऋषिभिः स्वपत्नीनां
परित्यागः—विश्वामित्रेण कुमा-
रस्य जातकर्मादिना संस्कर-
णम्—विश्वामित्रेण परमार्थतः
स्वाहाचेष्टितं ज्ञात्वा षड्ऋषीन्
प्रति तत्कथनेन ऋषिपत्नीकलं-
कदूरीकरणम्—स्कन्दं जहीति
देवैरिन्द्रं प्रत्युक्ते तद्भयादिन्द्रेण
तस्मिन्नङ्गीकृते स्कन्दं हन्तुं लो-
कमातरो ययुः—भीताभिर्मातृभि-
स्त्वमस्मत्पुत्रो भवेति प्रार्थितेन
स्कन्देन तथाङ्गीकृते लोकमात्रा-

दयोऽग्निसहिताः स्कन्दं ररधुः—१६२
२२७ ग्रहादिषु स्कन्दं परिवार्य स्थि-
तेषु पेरावतारुढस्येन्द्रस्य स्क-
न्दजिघांसयाऽऽगमनम्—इन्द्रा-
दीन् दृष्ट्वा स्कन्दो विनदन्नाग्नि-
ज्वालाः ससर्ज—ताभिरग्नि-
ज्वालाभिर्दह्यमाना देवास्तं शरणं
ययुः—इन्द्रत्यक्तवज्राहतात् स्क-
न्ददक्षिणपार्श्वाद्विशाखः संब-
भूव—स्कन्दाद्भीतस्तमिन्द्रः श-
रणं गतः— १६२

२२८ इन्द्रवज्रप्रहारादुत्पन्नाः स्कन्द-
पारिपदाः कुमारा कुमार्यश्वा-
द्यापि गर्भस्थानुत्पन्नाश्च बाल-
कान् ध्रुन्ति—काक्यादि सप्त-
मातृगणस्तद्वीर्यसम्भव एकः
शिशुश्छागवक्त्रश्चेत्येवं नवको
गणः— १६३

२२९ श्रिया जुष्टं स्कन्दं भवानिन्द्रोऽस्तु
इति ऋषय ऊतुस्तैः सह इन्द्रेण

च संवादः कार्तिकेयस्य—
इन्द्रवाक्यात्स्कन्देन सेनापति-
त्वंगीकृते स्कन्दस्य देवसहितेन्द्र-
कृतः सेनापतित्वाभिषेकः—
स्कन्दस्य रुद्रसूनुत्वाद्युत्पत्ति-
कथनम्—केतुस्थानेऽग्निदत्त-
कुक्कुटाद्यलंकृतं स्कन्दं सह-
स्रशो देवसेनाः समाजग्मुः—
इन्द्रेण पूर्वं केशितो मोचिताया
देवसेनायास्तत्प्रेरणया स्कन्देन
कृतं पाणिग्रहणम्— १६३

२३० पूर्वमृषेत्यक्तानामागतानां प-
ण्णामृपिपत्नीनां तत्प्रार्थनया
मातृत्वेन स्कन्दकृतस्तत्परिग्रहः-
रोहिणीज्येष्ठतास्पर्धया अभि-
जिति स्वाधिकारं त्यक्त्वा
गते नक्षत्रसंख्यापूर्वमिन्द्र-
प्रार्थनया षड्कृतिकानामुपरि-
गमनम्—ब्राह्म्यादिस्पर्धया आ-
गतानां विनतादिमातृणां त-

त्प्रार्थनया स्कन्दकृतो मातृत्वेना-
ङ्गीकारः—ताभिः स्कन्दस्य
संवादः—विनतादीनां विशेष-
संज्ञां गर्भहरणादि तत्कर्म, स्क-
न्दग्रहविशेषाणां विनतादीनां
शान्तयश्च-मनुष्याणां षोडश-
वर्षादूर्ध्वं ये ग्रहास्तेषां संज्ञा-
कर्मादिकथनम्—शिवभक्तानां
ग्रहपीडाभावकथनम्— १६४

२३१ आगतया स्वाहया प्रार्थितस्य
स्कन्दस्य तस्यै वरप्रदानादि—
पितरं शिवं प्रति गन्तुं ब्रह्मणा
प्रेरितस्य कुमारस्य महेश्वरं
प्रति गमनम्—धनाद्यर्थिभिः स्क-
न्दगणाः सेव्या नमस्याश्चेति
कथनम्—अभिषेकसमय आग-
तस्य शिवस्याज्ञया सप्तममारुत-
स्कन्धरक्षणाङ्गीकरणं स्कन्देन-
कार्येषु मया त्वं द्रष्टव्य इत्युक्त्वा
शिवेन स्कन्दविसर्जनम्—स्कन्द-

गमनोत्तरं देवदानवयोर्युद्धप्रसङ्गे
देवेषु महिपासुरेण विमुखी-
कृतेषु तत्रागत्य स्कन्देन शक्त्या
कृतो महिपवधस्तत्पारिपदैश्च
कृतो दानववधः— १६५

२३२ स्कन्दनामधेयशुश्रूषया युधिष्ठि-
रप्रश्ने मार्कण्डेयकथितानि स्क-
न्दनामानि तत्पाठफलं च—
मार्कण्डेयकथितः स्कन्दस्तव-
स्तत्पाठफलश्रुतिश्च— १६७

(१३) द्रौपदीसत्यभामासंवादपर्व

२३३ एकत्र मिलिते द्रौपदसित्यभा-
मे कुरुयदुकया वक्रययताम्—
केन चरित्रेण पाण्डवेषु त्वं
वर्तसे, केन मंत्रादिना पाण्डवा-
स्त्वद्वशगा इत्यादि सत्यभामा
द्रौपदीं पप्रच्छ—मन्त्रादिना प-
तिवशीकरणादिकमसत्स्वीसमा-
चरणमनु पृच्छसि, नाहमसती,
येन पाण्डवा मद्वशवर्तिनस्तत्क-

थयामि शृण्विति द्रौपदीवा-
क्यम्— १९८

२३४ मद्रुकमाचरन्त्यास्ते कृष्णो व-
शगो भविष्यतीति स्त्रीणां सर्व-
सुखावाप्तिः पत्युः सकाशाद्भव-
तीत्यादिश्च सत्यभामां प्रति
द्रौपद्या उक्तिः— १९९

२३५ प्रियोक्तिभिर्द्रौपदीं परितान्वि-
तवत्या सत्यभामया सह श्री-
कृष्णेन स्वपुरं प्रति गमनम्— १९९

(१४) योषयात्रापर्व

२३६ द्वैतवने गृहादि कृत्वा शैलादिषु
विचरन्तः पाण्डवा वने समे-
तान्वदविदस्तपोधनान्पूजयामा-
सुः—कस्माच्चिद्वाह्यपाण्डव-
वृत्तान्तं श्रुतवता धृतराष्ट्रेण
पाण्डवान्प्रति परिशोचनम्—
तथा पाण्डवपराक्रमानुस्मरणेन
स्वपुत्राणां भाविवधनिर्धारण-
पूर्वकं तान्प्रति परिशोचनम्— १९९

२३७ धृतराष्ट्रविलापं श्रुत्वा कर्ण-
शकुनिभ्यां दुर्योधनं प्रति स्व-
वंभवप्रदर्शनेन पाण्डवानां दुःख-
जननाय द्वैतवनगमनचोदना— २००

२३८ शकुनिकर्णावाह दुर्योधनः पितु-
राज्ञां विनैतदुर्घटमित्युभा-
भ्यां युवाभ्यां तयोपायो विधे-
यो यथा द्वैतवनगमने धृतराष्ट्रा-
नुज्ञा भवदिति—रात्रावागत्य
कर्णां दुर्योधनं प्रति द्वैतवनेऽस्म-
द्धोषा निवसंति ते चास्मदागमनं
प्रतीक्षन्तेऽतस्तत्र गमनानुज्ञा
देयेति प्रार्थितो धृतराष्ट्रः सु-
खमनुज्ञां दास्यतीत्युवाच— २०१

२३९ धृतराष्ट्रसमीपं गतेषु सर्वेषु म-
ध्ये शकुनिदुर्योधनो योषया-
त्रादि कर्तुं द्वैतवनं जिगमिषती-
त्युवाच—द्रौपदीदर्शनपूर्वकं नि-
वारयन्नपि धृतराष्ट्रः शकुनिवा-
क्यादनुज्ञं—ततो दुर्योधनस्य

योषयात्रायाजेनानुज्ञैः सह द्वैत-
वनं प्रति प्रस्थानम्— २०१

२४० द्वैतवनसमीपे योषानमितो दु-
र्योधनस्तत्परिजनाः कर्णादय-
श्चावसयांश्चक्रुः—तत्र दुर्योध-
नो गा इष्टा वत्सांश्चाकथित्वा
गोपादिभ्यो गायद्भ्यो धनादि
दत्त्वा मृगयां चकार—द्वैतवने
सरोऽमितः क्रीडास्थाननिर्मा-
णायाज्ञानां दुर्योधनभृत्यानां
पूर्वमेव तत्रागतैर्गन्धर्वैः प्रति-
वारणम्—भृत्यैर्गन्धर्वकृतनिवा-
रणे निवेदिते दुर्योधनेन ते
पामुत्सारणाय सेनाप्रेषणम्—
गन्धर्वैः परुषभाषणैर्भाषितैर्भटै-
र्दुर्योधनं प्रति तन्निवेदनम्— २०२

२४१ भटैः कथितां गन्धर्वोक्तिं श्रु-
त्वा दुर्योधनेनाज्ञप्तास्तत्सैनिका
वारितवतोऽपि गन्धर्वान्प्रमथ्य
वनं विविशुः—गन्धर्वेभ्यस्त-

च्छ्रुत्वा चित्रसेनेनाज्ञप्ता गन्ध-
र्वा दुर्योधनादीन् प्रत्यभ्यधावन्-
आभिधावतो गन्धर्वान् इष्टा
सैनिकेषु पलायितेषु सत्सु कर्णा
दुर्योधनादयश्च नानास्त्रैस्तान्प्र-
ति योधयामासुः—युद्धे कौर-
वैस्त्रासितान्गन्धर्वान् इष्टा मा-
यायुद्धेन युध्यमानस्य चित्रसेनस्य
मायया मोहिताः कौरवाः प-
लायनं चक्रुः—पराङ्मुखान्कौर-
वान् इष्टा कर्णादिषु युध्यमानेषु
गन्धर्वैर्विर्थाकृतः कर्णोऽय-
पलायत— २०३

२४२ चित्ररथेन रणे पराजितस्य दुर्यो-
धनस्य बन्धनपूर्वकं स्वरथारो-
पणम्—इतरैर्गन्धर्वैर्दुर्योधनम्रातृ-
णां तद्दाराणां च बन्धनम्—दुर्यो-
धनामात्यादिभिर्गुह्येष्टिण्यैः त-
न्निवेदिते भीमेन तदनुमोदनम्—२०४
२४३ शरणागतं विपक्षमपि नैव वदे-

दिति भीममुक्त्वा युधिष्ठिरो
दुर्योधनादिमोचनमनुजज्ञे—म-
वन्तो दुर्योधनादिरथानारुह्य ता-
न्मोचयन्तिविति युधिष्ठिराज्ञानं-
तरं तन्मोचनेऽर्जुनप्रतिज्ञा— २०३

२४४ युधिष्ठिरादिप्राञ्चतुरः पाण्डवा-
न् सज्जीभूयागतान्दृष्ट्वा युद्धार्थं
परावृत्यागतान्गन्धर्वान्प्रत्यर्जु-
नस्य दुर्योधनादिमोचनाज्ञा
तामनङ्गीकुर्वन्तु गन्धर्वेषु
दुर्योधनादिमोचनं प्रतिज्ञात-
वत्यर्जुने च चतुर्भिः पाण्डवैः
सह गन्धर्वाणां हेमुलं युद्धम्— २०४

२४५ अर्जुनेनेन्द्रजालायस्त्रप्रहारण
त्रासितान् गन्धर्वान्दृष्ट्वा गदाह-
स्तश्चित्रसेनोऽर्जुनमथावत्—अ-
र्जुनेन गदायां छिन्नायां चित्र-
सेनेन मुक्तानि दिव्यास्त्राण्यर्जु-
र्जुने दिव्यास्त्रैर्निवारयति चित्र-
सेनान्तर्धानम्—अन्तर्हितं चि-

त्रसेनं शब्दवेदिमिर्दिष्टास्त्रैस्ता-
डितवत्यर्जुने प्रियसखित्वेना-
त्मानं चित्रसेनो दर्शयामास—
अर्जुनोऽपि सखायं दृष्ट्वाऽस्त्राणि-
सञ्जहार—ततोऽर्जुनेनास्त्रोपसं-
संहारे कृते भीमादीनां युद्धोपरम-
पूर्वकं चित्रसेनेन सह संलापः— २०४

२४६ कौरवनिग्रहे त्वं कथं प्रवृत्त इत्य-
र्जुनेन पृष्टे पाण्डवान्प्रति स्वैश्वर्य-
प्रदर्शनार्थमागतं दुर्योधनं वद्वत्ताऽऽ-
नयेतीन्द्राज्ञया आगतोऽहमे-
नं वद्वन्नेप्यामीत्याह स्मचित्र-
सेनः—मम भ्राताऽयं मुच्यता-
मित्यर्जुने वदति पापोऽयं न
मोचनार्ह इति चित्रसेनवाक्यम्—
ततो युधिष्ठिरसमीपागतेषु स-
र्वेषु युधिष्ठिरो दुर्योधनादीन्
मोचयित्वा गन्धर्वान्प्रशशंस—
युधिष्ठिरानुज्ञया गन्धर्वेषु ग-
तेषु साहसमेवं न कार्यम् । गृहं

गच्छ' इति युधिष्ठिरादिष्टस्य दु-
र्योनस्य स्वपुरं प्रति प्रस्थानम्— २०५
२४७ मानो दुर्योधनस्तथावमानितः
कथं स्वपुरं जगामेति जनमेजय-
प्रश्ने वैशम्पायनस्योत्तरम्—
मध्येमार्गं वचन रमणीये देशे
विश्राम्यन्तं दुर्योधनं प्रत्या-
गतेन गन्धर्वकृते दुर्योधनव-
न्धनमोचनेऽपरिज्ञानता कर्णेन
भ्रमात्तस्य गन्धर्वजेटृत्वेन रू-
पेण प्रशंसनम्— २०५

२४८ दुर्योधनेन कर्णं प्रति युद्धे सा-
नुजस्य स्वस्य गन्धर्वैर्वन्धनस्य
युधिष्ठिरचोदनया भीमादिभि-
र्गन्धर्वाणां रणे पराजयस्य च
कथनम्— २०६

२४९ दुर्योधनेन कर्णं प्रति स्वबन्धन-
विषये चित्रसेनार्जुनसंवादप्रका-
रकथनपूर्वकं युधिष्ठिरात्स्वस्य
बन्धमोचनकथनम्—तथा प्रा-
योपवेशने निजाध्यवसायकथन-

पूर्वकं दुःशासनं प्रति राज्य-
पालनविधानम्—कर्णेन दुर्यो-
धनं प्रति प्रायोपवेशनान्निवर्तना-
य सान्त्वोक्तिः— २०७

२५० त्वद्विषयवासिभिस्त्वप्रजारूपैः
पाण्डवैः कृतं मोचनं न खेदावह-
मित्याद्युक्त्या कर्णकृतो दुर्योध-
नानुरञ्जनप्रयत्नः—बहुधा कर्णेन
सान्त्वितेनापि दुर्योधनेन प्रा-
योपवेशाध्यवसायादपरावर्त-
नम्— २०७

२५१ शकुनिना स्रात्रादिभिश्च बोधि-
तोऽपि दुर्योधनस्ताऽसर्वानना-
दस्य यथाविधि प्रायोपवेशं च-
कार—दुर्योधने प्रायोपविष्टेस्व-
पक्षक्षयं दृष्ट्वा दानवा अथर्ववेद-
प्रोक्तक्रियया कृत्यां निर्माय पा-
ताले दुर्योधनानयनाय तामादि
दिशुः—दानवैरादिशयाः कृ-
त्याया निमेषार्धेन दुर्योधनं गृ-
हीत्वा पातालगमनम्— २०७

२५२ पातालवासिभिर्दैत्यदानवैर्दुर्यो-
धनं प्रति हेतूपन्यासपूर्वकं प्रा-
योपवेशनिश्चयान्निवर्तनम्—
पुनः कृत्यया दुर्योधनस्य पूर्व-
स्थानं प्रत्यानयनम्—परेद्युः
कर्णादिप्रार्थनया दुर्योधनेन सर्वैः
सह स्वपुरं प्रत्यागमनम्— २०८
२५३ पाण्डवेषु वने वसत्सु धार्तराष्ट्राः
किमकुर्वतेति जनमेजयप्रश्ने वैश-
म्पायनस्योत्तरम्—भीष्मे दुर्यो-
धनभर्त्सनपूर्वकं संधिर्भवति-
त्युपदिशति दुर्योधनो विहस्य
शकुनिना सह प्रतस्थे—तमनु
कर्णादयो निर्जमुः—भीष्मोऽ-
पि स्वगृहं विवेश—भीष्मगम-
नानन्तरं मन्त्रिभिर्मन्त्रयति
दुर्योधनेऽहं पृथ्वीं जेष्यामीति
प्रतिज्ञातवन्तं कर्णं दुर्योधनो
दिग्विजयार्थं प्रस्थापयामास— २०९
२५४ दिग्विजयार्थं निर्गतः कर्णोऽ-
खिला दिशो जित्वा हस्तिनापु-

रमाययौ-दुर्योधनेन कृतप्रशंसः
कर्णो दिग्विजयसंपादितं धनं
गृहीत्वा धृतराष्ट्रं प्रति जगाम
स चाल्लिगनपूर्वकं तं व्यस-
जयत्— २०९
२५५ स्वस्य राजसूयकरणेच्छां प्रद-
र्शयंतं दुर्योधनं प्रति कर्ण आह-
स्म योग्यस्त्वमाह्वयस्व द्विज-
वरानिति—राजसूयकरणे प्रा-
र्थितो दुर्योधनपुरोधास्तमब्रवीत्
'कृतराजसूये युधिष्ठिरे जीवति
त्वत्कुलेऽन्यो राजसूयो न भवि-
ताऽतस्तत्तुल्यं विष्णुयागं कुरु'
इति-ततो यज्ञभूमिसंस्कारार्थं
लांगलादिकरणे शिल्पिन आ-
ज्ञापयामास दुर्योधनः— २१०
२५६ विदुरादिषु विष्णुयागप्रवृत्तं
दुर्योधनं धृतराष्ट्राय निवेदयत्सु
धृतराष्ट्रादीनां संतोषः—दुर्यो-
धने निमन्त्रणाय दूतान् प्रेषयति
सति दुःशासनः पाण्डवान्प्रति

दूतं प्रेषयति स्म—दुःशासन-
प्रेषितो दूतो युधिष्ठिरवाक्यं भी-
मसेनवाक्यं च दुर्योधनाय न्य-
वदेयन्—धृतराष्ट्राज्ञया विदु-
रेण संकृतेषु ब्राह्मणादिषु दुर्यो-
धनोऽपि ब्राह्मणादिस्तकार-
पूर्वकं पुरं गन्तुमियेष— २१० (१३
२५७ वन्दिभिर्जनैश्च स्तूयमानो दु-
र्योधनः पितरौ भीष्मादींश्चा-
भिवन्द्य हास्तिनपुरं प्रविवेश—
त्वामहं राजसूयेन योजयिष्या-
मीति दुर्योधनं प्रति कर्णेवदति
सति कदेदं भविष्यतीत्युक्तवा-
न्दुर्योधनः—अजुनवधविषये नि-
यमपूर्वकं प्रतिज्ञां कुर्वति कर्णे
धार्तराष्ट्राः पाण्डवान्जितान्
मन्यमानाः स्वस्वदेशमनि प्रवि-
विशुः—पाण्डवा दूतमुखात्कर्ण-
प्रतिज्ञां श्रुत्वादिग्नाः सन्तो
व्रैतवनं त्यक्तुमीषुः २११

(१५ मृगस्वप्नोद्भवपर्व
२५८ व्रैतवनस्थैर्मृगैः स्वप्ने युधिष्ठिर-
मागत्यास्माकं वंशक्षयस्तव
प्रादुर्भूतः कुतोऽतस्त्वं स्थानां-
तरं गच्छेत्युक्ते दयया युधिष्ठिरः
कास्यकं वनं जगाम— २११
व्रीहिद्रोहिणपर्व
२५९ दुःखितं युधिष्ठिरं द्रष्टुमागतो
व्यासो दुःखिनः पौत्रान् दृष्ट्वा
विमनाः सन्नुवाच—दुःखादेरचि-
रस्थायित्वं तपोमाहात्म्यं च क-
थयति व्यासे तपोदानयोः किं
महावति युधिष्ठिरप्रश्नः—दाना-
च्च दुष्करं तातेत्याद्युक्त्वा व्री-
हिद्रोणदानेन मुद्रलो महत्फल-
मापोति व्यास आह— २१२
२६० विस्तरेण मुद्रलचरितं श्रोतुं यु-
ष्ठिरप्रश्ने व्यासकथितं मुद्रलच-
चरितम्—मुद्रल उच्छलद्दृष्ट्यैकेन
पक्षेण व्रीहिद्रोणं सम्पाद्य तेन

दर्शपूर्णमासौ विधाय शेषम-
तिथिभ्यो दत्वा स्वयं भुञ्जानः का-
लमतिवाहयामास-मुद्गलचित्त-
परीक्षणाय-दुर्वाससा पृष्टृत्वा
याचनेऽप्यविकृतमनसा तेन तदा
तदाऽन्नदानेन तत्तोषणम्—तन्म-
हिम्ना सविमानेन देवदूतेन स-
शरीरस्थैव मुद्गलस्य स्वर्गं प्र-
त्याह्वानम्—मुद्गलेन तं प्रति
स्वर्गस्वरूपानिरूपणप्रार्थना— २१२

२६१ देवदूतास्वर्गसुखस्यास्थिरतां प-
रिजानता मुद्गलेन स्वर्गानभि-
रोचनपूर्वकं देवदूतस्य स्वर्गं प्र-
ति प्रेषणम्—ध्यासेन युधिष्ठि-
रं प्रति मुद्गलोपाख्यानकथनपूर्वकं
स्वाश्रमं प्रति गमनम्— २१३

(१७) द्रौपदीहरणपर्व

२६२ कदाचन शिष्यायुतसहितेन दु-
र्वाससा दुर्योधनगृहं प्रति गमन-

म्-दुर्योधनेन स्वपरिचर्यासन्तुष्टं
तं प्रति ब्राह्मणादीनां द्रौपद्याश्च
भोजनावसाने भोजनाय पाण्ड-
वान्प्रति गमनप्रार्थना—दुर्वास-
सस्तस्मै तद्वरदानपूर्वकं पा-
ण्डवान्प्रति प्रस्थानम्— २१४

२६३ दुर्वाससा दुर्योधनप्रार्थनास-
फलीकरणे द्रौपदीभोजनानन्तर-
मागत्य पाण्डवान्प्रत्यक्षयाच-
नम्—ततो युधिष्ठिरानुमत्या
शिष्यायुतेन सह दुर्वाससः स्ना-
नाय नदीं प्रति गमनम्—अवा-
न्तरे द्रौपदीप्रार्थनया श्रीकृष्णे-
न समीपागमनम्—द्रौपद्या
निवेदितदुर्वासोवृत्तान्तेन कृ-
ष्णेन स्वीयश्रुतिवृत्तये द्रौपदीं
प्रत्यक्षयाचनम्—तयाऽन्नस्य शे-
षाभावे निवेदितेऽन्नस्थालीमाना-
य्य तत्कण्टलशकपुलाकमक्ष-
णेन सशिष्यस्य दुर्वाससस्तृप्ति-
जननम्—ततो भोजनाय कृ-

ष्णनिदेशात्सहदेवेनाह्वाने 'वयं
सर्वे वृषाः' इति शिष्यैर्निवेदि-
तेऽम्बरीषोदन्तं स्मृत्वा शिष्यैः
सह लज्जितस्य दुर्वाससः पला-
यनम्—दुर्वासच्छलाद्भीतान्
पाण्डवान् पूर्ववृत्तकथनपूर्वक-
माश्वस्य श्रीकृष्णस्य स्वस्थान-
गमनम्— २१५

२६४ एकदा पञ्चस्वपि पाण्डवेषु मृग-
यार्थं गतेषु सपारेजनेन सैन्यवेन
मार्गवशात्तदागमनम्—तत्र
विजने द्रौपदीदर्शनश्रुतिभित्तुददा
जयद्रथेन तत्सन्निधिं प्रति को-
टिकास्याख्यस्य स्वानुचरस्य
प्रेषणम्— २१६

२६५ जयद्रथप्रेरणया द्रौपदीमेत्य को-
टिकास्येन तत्पितृभर्तृकुलादि-
प्रश्नः— २१६

२६६ कोटिकास्यं प्रति द्रौपद्या स्ववृत्त-
कथनम्— २१६

२६७ जयद्रथं प्रति कोटिकास्येन द्रौ-

पदीवाक्ये कथिते स्वयमेव
द्रौपदीमेत्य पाण्डवानां कुशल-
पृच्छा-द्रौपद्याऽपि कुशलप्रश्न-
पूर्वकं पाण्डवकुशलं कथयि-
त्वा जयद्रथातिथ्यकरणम्—द्रौ-
पदीं कामयमानं प्रलोभनवा-
क्यानि वदन्तं जयद्रथं प्रति
मवं, लज्जस्व, इत्यादि द्रौपदी-
वाक्यम्— २१६

२६८ द्रौपद्या स्वामिलापिणो जयद्रथ-
स्य भर्त्सनम्—उभयोरुत्तरप्रत्यु-
त्तरामनन्तरं बलाद्रौपदीं हत्वा
गच्छन्तं जयद्रथं प्रति दुर्भाष-
णपूर्वकं द्रौ.यनुगमनम्— २१७

२६९ मृगयातः परावृत्तानां मध्ये-
मार्गे दुश्चिह्नदर्शनेन खिद्यमाना-
नां पाण्डवानामाश्रमाभिगम-
नम्—आश्रममागत्य धात्रेयि-
कां रुदतीं दृष्टवत्सु पाण्डवेष्वि-
द्रसेनेन पृष्टया धात्रेयिकया द्रौ-
पदीवृत्तान्तकथनम्—तच्छ्रुत्वा

महाभारते-

जयद्रथमनुश्रावतां पाण्डवानां
पदानिष्पाकोशन्तं धौम्यं सा-
न्वयित्वा तं प्रत्याह्वानम्— २१८

२७० पाण्डवानागतान्दृष्टवतो जय-
द्रथस्य द्रौपद्या सह संवादः— २१९

२७१ युद्धप्रसङ्गे भीमादिभिः सैन्यो-
च्छेदपूर्वकं कोटिकास्यादिषु
हतेषु भयेन द्रौपदीत्याग-
पूर्वकं जयद्रथस्य पलायन-
म्—द्रौपद्या नकुलरथारोहणान-
न्तरमर्जुनयुधिष्ठिरभीमद्रौपदी-
नामुक्तिप्रत्युक्तयः—जयद्रथव-
धार्थं भीमार्जुनयोरगतयोः सतो-
द्रौपदीसहितस्य युधिष्ठिरस्या-
श्रमगमनम्—पलायमानं जयद्रथं
प्रत्यर्जुनवाक्यादि— २१९

(१८) जयद्रथविमोक्षणपर्व

२७२ जयद्रथं गृहीत्वा पादप्रहारादि
कुर्वन्तं भीमस्यार्जुनेन निवार-
णम्—दासोऽस्मात्पुक्तिमन्तरा

त्वन्मुक्तिर्न भविष्यतीति भी-
मोक्तिं तदङ्गीकुर्वन्तं जयद्रथं
गृहीत्वा भीमार्जुनयोः स्वाश्र-
मगमनम्—युधिष्ठिरस्याजात-
शत्रोरनुमत्या मोचितस्य जयद्र-
थस्य तपस्तोषिताच्छङ्कुरात्पा-
ण्डवपरामभववरप्रार्थनम्—एक-
स्मिन् दिनेऽर्जुनराहितान् पा-
ण्डवांस्त्वं जेष्यसि इति वरं दत्त्वा
कृष्णार्जुनयोः प्रशंसादि कृत्वा
शिवस्यान्तर्धानम्— २२०

(१९) रामोपाख्यानपर्व

२७३ जनमेजयप्रश्ने वैशम्पायनस्यो-
त्तरम्—युधिष्ठिरेण मार्कण्डेयं प्र-
ति स्वसदृशान्यदुःखि पुरुष स-
त्ताप्रश्नः— २२२

२७४ मार्कण्डेयेन रामवृत्तकथने उ-
पक्रान्ते युधिष्ठिरप्रश्नानुरोधेन
मार्कण्डेयकृतं रामादिजन्मकथ-
नम्—रावणजन्मकथनमुपक्र-

म्य तत्प्रसङ्गेन कुबेरजन्मादि-
कथनम्— २२२

२७५ पुष्पोत्कटायां रावणकुम्भकर्ण-
योर्मालिन्यां विभीषणस्य रा-
कायां खरशूर्पणखयोरजन्मकथ-
नम्—तपश्चरतो रावणादीन्
प्रति वरदित्तया ब्रह्मण आ-
गमनम्—रावणस्य मनुष्याति-
रिक्तेभ्योऽभयदानं कुम्भकर्ण-
स्य निद्रादानं विभीषणस्यामर-
त्वादिदानं ब्रह्मणा—पुष्पकं
हरन्तं रावणं प्रति कुबेरस्य
शापादि— २२३

२७६ रावणोपद्रुतदेवगणप्रार्थितेन ब्र-
ह्मणा श्रीहरे रामत्वेन प्रादु-
र्भाविनिवेदनपूर्वकं देवान् प्रति
तत्साहाय्यार्थं वानरादिभावेन
जननचोदना— २२४

२७७ रामादिवनवासविषये युधिष्ठि-
रप्रश्ने मार्कण्डेयस्योत्तरम्—
रामस्य राज्यभिक्षार्थं दश-

रथे मन्त्रयति तच्छ्रुत्वा मंथरया
बोधितायाः कैकेय्या दशरथ-
स्य चोक्तिप्रयुक्ती—कैकेयो-
कृतरामवनवासप्रार्थनया सीता-
लक्ष्मणसहितस्य रामस्य वन-
गमनम्—कैकेयीभरतयोः संवा-
दानन्तरं रामानयनार्थं चित्रकूटं
गत्वा रामपादुके गृहीत्वा
आगतस्य भरतस्य नन्दिग्रामे रा-
ज्यकरणम्—शरभङ्गाश्रमादण्ड-
कारण्यं गतेन रामेण कृतः खरा-
दिराक्षसवधः शूर्पणखाविरूप-
करणं च—रावणस्य स्वसमी-
पागतायाः शूर्पणखायाः सा-
न्वनपूर्वकं, मारीचाश्रमगमनम्—२२४

२७८ रावणस्य भिक्षुवेषधारिणो
मारीचेन मृगरूपधारिणा सह
रामाश्रमं प्रत्यागमनम्—मृगग्र-
हणाय सीताचोदनया तदनु-
धाविना रामेण राक्षसदुष्ट्या मृ-
गहननम्—म्रियमाणस्य मारी-

चस्य 'हा ! सीते !' 'हा !
लक्ष्मण !' इति रामस्वरसम्मान-
नस्वरश्रवणेन विषण्णायाः सी-
तायाः परुषभाषणश्रवणाल्लक्ष्म-
णेन राममार्गानुसरणम्—अत्रा-
न्तरे रावणेन संन्यासिवेषणा-
गत्य सीतापहरणम्— २२५

२७९ सीतामोदाय गच्छता रावणस्य
मध्येमार्गं निरोधकस्य जटायुषः
पक्षच्छेदपूर्वकं लङ्काप्रवेशः—
मृगहननपूर्वकं प्रतिनिवृत्तेन
रामेण मध्येमार्गं संगतस्य लक्ष्म-
णस्य विजने सीतात्यजनेन
हेतुना गर्हणपूर्वकं स्वावासगमन-
म्—सीतान्वेषिणा सलक्ष्मणेन
रामेण मार्गं स्वग्राहिणः कब-
न्धस्य वधः—कवन्धदेहान्निर्ग-
तेन गन्धर्वेण रामं प्रति पम्पातटे
सुग्रीवं प्रति गमनचोदना— २२६

२८० रामलक्ष्मणयोः पम्पासरोगमन-

पूर्वकं ऋष्यमूकं गतयोः सतो-
स्तत्र सुग्रीवेण रामस्य सख्या-
दि—रामप्रेरणया सुग्रीवे वा-
लिना सह युद्धयमाने रामेण कृ-
तो वालिवधः—लंकां गतेन
रावणेनाशोकवानिकासमीपे सी-
तां निवेद्य तद्रक्षणार्थं यो-
जितासु राक्षसीषु तां निर्भर्त्स्य
तद्वाक्यं कथयितुं रावणं प्रति
गतासु त्रिजटाकृतं सीतासा-
न्वनम्— २२७

२८१ रावणेन सीतासमीपमेत्य बहु-
धा प्रलोभनेऽप्यविकृतमानस-
या सीतया प्रत्याख्याने स्वमंदि-
रं प्रति गमनम्— २२८

२८२ माल्यवत्पर्वते वसता रामेण
शरदागमेऽपि विषयासक्त्या
स्वानुपसर्पिणं सुग्रीवं प्रति त-
त्समयस्मारणाय लक्ष्मणप्रेषणम्—
सुग्रीवेण सह रामान्तिकमाग-

तेन लक्ष्मणेन तं प्रति सीतान्वे-
षणाय सुग्रीवकृतवानरप्रेषणनिरू-
पणम्—ततो लङ्कायाः प्रतिनिवृ-
त्तेन हनूमताऽङ्गदादिभिः सह
मधुवनभङ्गपूर्वकं रामाय सीता-
वृत्तान्तादिनिवेदनपूर्वकं सी-
तादत्तचूडामणिदानम्— २२८

२८३ वानरसेनापतिभिः स्वसैन्यैः स-
ह रामसुग्रीवोपासनम्—वान-
रसेनादिभिः सह सागरतीरसु-
पागतेन रामेण सेनानां सागर-
तरणाय समुद्राराधनार्थं नि-
यमेन दर्भसंस्तरे शयनम्—सा-
गरेण रामं प्रति स्वप्ने स्वात्मद-
र्शनपूर्वकं नलनामकवानरेण
सेतुनिर्माणप्रेरणा—रामेण शर-
णार्थिनो विभीषणस्य ल-
ङ्काराज्येऽभिषेचनपूर्वकं सेतु-
मार्गेण सैन्यैः सह लङ्कागमन-
म्—दौत्येनाङ्गदं प्रति रावणस-

मीपे प्रेषणम्—

२३०

२८४ अङ्गदेन रावणाय रामसंदेशनि-
वेदनं पुना रामसमीपागमनं
च—वानरैः रामाज्ञया लङ्काप्रा-
कारभेदनपूर्वकं राक्षसानां वा-
नराणां च मिथो युद्धम्— २३१

२८५ युद्धार्थमागतैः रावणादिभिः
सह रामादीनां युद्धम्— २३१
२८६ विभीषणेन प्रहस्ते हते हनुम-
दादीनां राक्षसैः सह युद्धप्रसङ्गे
हनुमता कृतो धृष्ट्राक्षवधः—रा-
वणः कुम्भकर्णमुत्थाप्य युद्धार्थं
गन्तुं तमादिदेश— २३२

२८७ युद्धं कुर्वतः कुम्भकर्णस्य लक्ष्म-
णकृतो वधः— २३२

२८८ युद्धार्थं रावणेनाङ्गदस्यैद्रजि-
तो लक्ष्मणेन सह युद्धयमानस्य
मायायुद्धम्— २३३

२८९ इन्द्रजिच्छरजालबन्धेन मोहा-
धिगमपूर्वकं भूमौ पतितयो रा-

मलक्ष्मणयोर्विभीषणेन प्रज्ञाना-
ख्येण मोहापनोदनम्—तथा सु-
ग्रीवेण महौषध्या तयोर्विशल्य-
करणम्—ततो रामादीनां नेत्रेषु
कुवेरदूतानीतजलमार्जनेनाती-
न्द्रियवस्तुदर्शनशक्त्युदयः—ततः
पुनरुपागतस्येन्द्रजिता लक्ष्म-
णेन वधः—ततः पुत्रवधामर्षेण
सीतावधोद्यतस्य रावणस्यावि-
न्याय्येन वृद्धामात्येन साम्रा-
ततो विनिवर्तनम्—

२३३

२९० इन्द्रजिद्वधकोधाद्रावणेन स्वय-
मेव युद्धाय रामं प्रत्यभियानम्—
युद्धार्थमागतेन रावणेन प्रवर्ति-
तां मायां लक्ष्मणवाक्याद्रामो-
निराचकार—तदा इन्द्रेण रा-
माय मातलिसनाथस्य निजर-
थस्य प्रेषणम्—श्रीरामेण माया-
योधिनो रावणस्य ब्रह्माख्येण
वधः—

२३४

२९१ रावणवधानन्तरं सहर्षेदेवैः पू-
जितेन रामेण विभीषणाय
लङ्कादानम्—अविध्यनाम्ना रा-
क्षसवृद्धेन रामसमीपं प्रति सी-
ताया आनयनम्—सीतां दृष्ट्वा
तच्छीलशङ्कया प्रत्याख्यातव-
ति रामे सीताया भूमिपतनपू-
र्वकं मूर्च्छा—मूर्च्छितायां सी-
तायां विषीदस्तु वानरेष्वन्तरि-
क्षगतैर्ब्रह्मादिदेवैः सीतायाः
सौशील्यव्यापनपूर्वकं रामं प्रति
तद्ब्रह्मप्रेरणा—रामदशरथयोः
संवादानन्तरं रामेण सीताङ्गी-
कारः—रामं प्रति ब्रह्मादीनां वर-
दानानन्तरं सीतया हनूमन्तं प्रति
वरे दत्ते देवानामन्तर्धानम्—स-
सैन्यः संलक्ष्मणो रामः पुष्पकर्मा-
रुह्य निर्गतो मध्येमार्गं सीतां
प्रति वनानि दर्शयन् किष्किंया-
मागत्यांगदं यौवराज्येऽभिपि-

पेच—रामेण सीतालक्ष्मणादिभिः
सहायोध्यां प्रति प्रस्थानम्—दौ-
त्येन भरतं प्रति हनूमत्प्रेषणपूर्वकं
नन्दिग्राममागतेन रामेण भर-
तादिभिः सहायोध्यां प्रत्यागम-
नम्—वसिष्ठादिभिः सीतया
सह राज्येऽभिपिक्तेन रामेण
सुग्रीवविभीषणादीनां सबहु-
मानं स्वस्वपुरप्रेषणपूर्वकं सुखेन
प्रजापालनम्—रामस्य दशाश्व-
मेधकरणम्—

२३४

२९२ मार्कण्डेयेन युधिष्ठिराश्वासनम् २३६

(२०) पतिव्रतामाहात्म्यपर्व

२९३ पतिव्रताविषये युधिष्ठिरप्रश्ने मा-
र्कण्डेयकृतः सावित्र्युपाख्यानो-
पक्रमः—पुत्रार्थं तपस्यतोऽश्व-
पतेः सावित्र्याः सकाशात् क-
न्याप्राप्तिरूपवरलामः—सावि-
त्रीवरदानेन लब्धायाः कन्या-
या अश्वपतिना कृतं सावि-

त्रीति नामकरणम्—स्वयमेव
पतिवरणार्थमश्वपतिप्रेषितायाः
सावित्र्या वरान्वेयगार्थं तपो-
वनगमनम्—

२३६

२९४ मनसा स्वानुगुणवरनिर्धारणपू-
र्वकं वनादागतया सावित्र्या ना-
रदेन सह सम्भाषमाणस्य पितु-
रन्तिकमेत्य तयोः पादाभिवाद्-
नम्—नारदसंनिधौ पितुः पृष्ट्या
तया सत्यवतः पतित्वेन
मनसा वरणकथनम्—पित्रा ना-
रदवचनात्तस्याल्पायुष्टुनिवेदन-
पूर्वकं वरान्तरवरणं प्रचोदित-
याऽपि तया स्वाध्यवसायाद्-
निवर्तनम्—राज्ञाऽपि तस्या
निर्वन्धाद्भारदवचनाच्च तस्मा
एव तस्या दानाध्यवसायः—

२३७

२९५ वैवाहिकं सजीकृत्याश्वपतेर्दुग्ध-
त्सेनाश्रमगमनानन्तरमुभयोः सं-
वादः—सत्यवता सह सावित्र्या
विवाहं कृत्वाश्वपतीं गते सा-

वित्री वल्कलपरिधानादिपुरः-
सर्माश्रमे न्यवसन्— २३७
२९६ कदाचन नारदनिर्दिष्टे सत्यवतो
मृतिदिवसे सावित्र्या परशुहस्त-
स्य वनं गच्छतो भर्तुरनुगमनम् २३८
२९७ सावित्र्या सह वनं प्रविष्टेन
सत्यवता फलाहरणपूर्वकं
काष्ठविपाटनम्—तथा शिरो-
वेदनादूनतया काष्ठपाटनादु-
परमपूर्वकं भार्यात्सङ्गे शिरो-
निधानेन भूतले शयनम्—
ततः सत्यवतोऽसुहरणाय समा-
गतं यमं दृष्टवत्या सावित्र्या
साञ्जलिवन्धं तदागमनप्रयो-
जनप्रश्नः—यमेन तां प्रति
तृत्कथनपूर्वकं पाशवन्धनेन
सत्यवतस्तदीयशरीरादपकर्षण-
पूर्वकं स्वलोकं प्रति प्रस्था-
नम्—तमनुगच्छन्त्याः सावित्र्याः
मृतिवचनसंतुष्टेन यमेन तस्यै
वरदानपूर्वकं वन्धविमोचनेन स-

त्यवतो विसर्जनम्—ततः
पुनरुज्जीवितेन सत्यवता सावि-
त्र्या सह पितुराश्रमं प्रति
प्रस्थानम्— २३९
२९८ पुत्रमन्वेष्टन्तं भार्यासहितं यु-
मत्सेनं गौतमादिष्वश्वसयत्सु
सत्सु सावित्रीसहितस्य सत्य-
वत आश्रमागमनम्—गौतमा-
ख्येन ऋषिणा विलम्बकारणं पृष्ट्वा
सावित्री वनस्थं यमदर्शनादिकं
सर्वं वृत्तान्तमाचख्यौ— २४१
२९९ सात्वदेशीयैर्युमत्सेनं प्रति तन्म-
न्त्रिणा तच्छत्रुनिवर्हणनिवेदन-
पूर्वकं निजनगरं प्रत्यागमन-
प्रार्थना—सभार्थेण युमत्सेनेन
सावित्रीसत्यवद्भ्यां सह मुनि-
गणाभिवादानादिपूर्वकं स्वपुरं
प्रत्यागमनम्— २४२

(२१) कुण्डलाहरणपर्व

३०० जनमेजयप्रश्नानुरोधेन वैशम्पा-

यनस्योत्तरम्—पाण्डवहितार्थं
कर्णं प्रति कुण्डले याचितुमु-
द्युक्ते शके कुण्डलदाननिषेधार्थं
ब्राह्मणरूपेणागतस्य सूर्यस्य
कर्णं प्रत्युक्तिः—कर्णेन कस्त्व-
मित्युक्ते सूर्योऽहमिति ब्राह्मणे-
नोक्ते उभयोः संवदतोः कर्ण-
कृता कीर्तिप्रशंसा— २४२
३०१ शरीराविरोधेन कीर्तिसंपा-
दनविषये सूर्यस्याोक्तिः २४३
३०२ कर्णसूर्ययोः संवदतोः कर्णं प्रति
सूर्यस्य शक्तिविनिमयेन कुण्ड-
लदानाभ्यनुज्ञा— २४४
३०३ किं तद्गुह्यामित्यादिकं जनमे-
जयप्रश्ने वैशम्पायनस्योत्तरम्-
कुन्तिभोजं प्रत्यागतस्य ब्राह्म-
णस्य सेवार्थं पृथां प्रति कुन्ति-
भोजाज्ञा— २४४
३०४ स्वाज्ञामंगीकुर्वतो कुन्ती कुन्तिभोजो
ब्राह्मणाय सेवार्थमर्पयति स्म-

पृथयाप्येकाग्रेण मनसा ब्राह्म
णाराधनम्— २४४
३०५ आराधनसंतुष्टादुर्वाससः पृथया
देवाकर्षणमंत्रप्राप्तिः— ततो
दुर्वाससः कुन्तिभोजामन्त्र-
णपूर्वकमन्तर्धानम्— २४५
३०६ ब्राह्मणेऽन्तर्हिते कुन्त्या मन्त्र-
णाहृतस्य सूर्यस्य तथा सह संवादः—
सूर्यदत्तेन दिव्यचक्षुषा देवादीन्
दृष्ट्वा सूर्यमनुनयन्तो कुन्तीं प्रति
तस्यानुनयः— २४५
३०७ चिन्ताक्रान्तया कुन्त्या सह
सूर्यस्य संवादः—सूर्येण पुनः
कन्यात्वलाभरूपवरदानपूर्वकं
तस्यां गर्भाधानम्— २४६
३०८ कतिपयकालातिपाते कर्णस्य
सहजकवचकुण्डलधारणनकुन्त्यां
जननम्—कुन्त्या धात्र्या सह
मन्त्रपूर्वकं जातमात्रस्य
गर्भस्य मञ्जूपायां निक्षेपपूर्वक-

मध्वनद्यां विसर्जनम्-

२४६

३०९. स्नानाय भार्यया सह गङ्गां गते-
नाधिरथनाम्ना सूतेन तत्रात्प्ल-
वमानायाः सगर्भमञ्जूपाया प्र-
हणम्—मञ्जूषोद्घाटने दृष्टस्य
गर्भस्य स्वपुत्रत्वेन परिकल्पने-
न ताभ्यां वसुषेणेति नामकर-
णादिपूर्वकं प्रीत्या पोषणम्-
ततः कर्णापरनाम्ना वसुषे-
णेन दुर्योधनेन सत्यकर-
णम्—द्रोणादिभ्योऽस्त्रविद्या-
सम्पन्नं कर्णं प्रति ब्राह्मणरूपेण-
द्रस्यागमनम्—

२४७

३१०. कर्णशक्रयोः संवादः—शक्रा-
देकमात्रपुरुषघातिनां शक्तिं
गृहीत्वा तस्मै कवचकुण्डल-
दानम्—शक्रे गते कर्णं दृष्ट्वा दु-
र्योधनादीनां खेदः—

२४७

(२२) आरण्यपर्व

३११ युधिष्ठिरादीनां काम्यकवनात्पु-

नद्वैतवनं प्रत्यागमनम्—तत्र
कस्यचिन्मृगस्य तरुसङ्घर्षवशा-
त्स्वविषाणलश्रेण ब्राह्मणस्या-
राणिना सह पलायनम्—ब्राह्मण-
प्रार्थनयाऽरण्यानयनाय पाण्डवै-
स्तदनुधावनम्—ततस्तैः सुदूरं
स्वापकर्षणपूर्वकमन्तर्हिते तस्मि-
न् श्रान्त्या वटमुले समुपवेश-
नम्—

२४८

३१२ पिपासितेषु पाण्डवेषु युधिष्ठि-
रनियोगादृक्षाग्रमाधिरूढेन न-
कुलेन नातिदूरे सरो-
विलोकनम्—पानीयानयनाय
सरोगतेषु नकुलादिषु यक्षवच-
नावमत्या पानीयपानेन दीर्घ-
निद्राश्रवणादनागतेषु युधिष्ठि-
रेनापि तत्सरोः समीपे गमनम्

२४९

३१३ तत्र भूमिपतितान्म्रातृन् दृष्ट्वा
युधिष्ठिरस्य विलापपूर्वकं तत्प-
तनकारणचिन्तनम्—यक्षयुधि-

ष्ठिरयोः संवादस्तयोः प्रश्नोत्तरे
च—प्रश्नोत्तरदानतुष्टेन यक्षेण
चतुर्णां मध्ये कस्यचिदेकस्य
जीवनं वृण्वित्युक्तो युधिष्ठिरो
नकुलजीवनं ववे-नकुलजीवन-
वरणेन तुष्टो यक्षः सर्वजीवन-
रूपं वरं प्रादात्—

२४९

३१४ भीमादीनां जीवनान्तरं को
भवानिति युधिष्ठिरेण पृष्ठो यक्षो
धर्मोऽहमित्याह-वरं वृणीष्वेति
यक्षनियुक्तेन युधिष्ठिरेण प्रार्थि-
तान्वरान् तस्मै दत्त्वा यक्षस्यान्त-
र्धानम्—पाण्डवैः स्वाश्र-
ममागत्य धर्मदत्तमरणीसंपुष्टं
ब्राह्मणाय वितरणम्—

३१५ स्वकर्तव्यमज्ञातवासं तपस्विनः
प्रति कथयित्वा चिन्तां कुर्वन्तं
युधिष्ठिरं प्रति धौम्योक्तिः—भी-
मेनाश्वसिते युधिष्ठिरे ब्राह्म-
णानां पाण्डवेभ्य आशिषो द-

त्वा स्वान् स्वान् गृहान् प्रति
गमनम्—अथ केनचिन्मिषेण
द्वैतवनात्क्रोशपरिमितं देशं गता-
नां पाण्डवानामेकान्तेऽज्ञातवा-
सार्थं मन्त्रणम्—
श्रवणमहिमा—
भविष्यत्पर्वसूचनपूर्वकं वनपर्व-
समाप्तिः—

२५४

२५४

२५४

॥ समाप्तेयं वनपर्वानुक्रमणिका ॥

शुभं भवतु

ॐ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ योदेवोमुनिनिचयश्चुत्थास्तुशवान् यत्तृप्यामुनिनिवहोऽपि तृप्तिमाप ॥ तस्यैवं निजजगदंतरात्मभावं व्याकर्तुः पदमुपयामगोपमूनोः ॥ १ ॥ यजिज्ञासा लभ्यते यज्ञमुख्यैर्यज्ञैकाग्र्यं प्राध्वनेनं यमाद्यैः ॥ तं ते वेदं संहृतं लक्ष्मणार्थं ब्रह्मब्रह्मज्ञानिवंशवर्तसम् ॥ २ ॥ प्रणम्य नारायणतीर्थं वर्यान्धीरशमिश्रांश्च हरीरपुर्याम् ॥ कुर्मो गुरुणां हृदयानुरूपमारण्यके पर्वणि भावदीपम् ॥ ३ ॥ तत्र पूर्वस्मिन् पर्वणि द्वौ पदीत्राणेन भक्तेर्माहात्म्यं दर्शितं । सा च प्रतिज्ञापालनसत्तमागमतीर्थोऽनस्त्रधर्माचरणादिना लभ्यत इति तत्तदाख्यायिका मुत्सेने ह प्रतिपाद्य द्रौपदीदत्तशकलेशशनेन कृष्णेन मे सति दौर्वाससोपाख्यानेन भगवतो जगदंतरात्मत्वं दर्शितं धर्मयुधिष्ठिरसंवादेन भगवत्त्वमधिगमोपायसहितं च संक्षेपेणोक्तं एवं द्यूतजिताः पार्था इत्यादिना मंत्राय समुपाविशं सन्नेन ग्रंथेन । तत्र प्रथमेऽध्याये सदसत्संगयोर्युगदोषौ । द्वितीये शौनकायुधिष्ठिरसंवादेन काम्यधर्मनिर्दायोगप्रशंसा च दर्शिता । एवमिति । पार्था इति च्छत्रिन्यायेन माद्रीमुत्तयोरप्युपलक्षणं । दुरात्मभिर्दुष्टचित्तैः सहामात्यैः कर्णादिभिः निहृत्वा छलेन १ पूर्वः पिता परीक्षितः

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं द्यूतजिताः पार्थाः कोपिताश्च दुरात्मभिः ॥ धार्तराष्ट्रैः सहामात्यैर्निहृत्वा द्विजसत्तम १ श्राविताः परुषावाचः सृजद्भिर्वैरमुत्तमम् ॥ किमकुर्वत कौरव्याममपूर्वपितामहाः २ कथंचैश्वर्यविभ्रष्टाः सहसा दुःखमेयुषः ॥ वने विजहिरे पार्थाः शक्रप्रतिमतेजसः ३ केवैतानन्ववर्त्तत प्राप्ता न्वयसनमुत्तमम् ॥ किमाचाराः किमाहाराः क्व च वा सोमहात्मनाम् ४ कथंच द्वादशसमावनेतेषां महामुने ॥ व्यतीयुर्ब्राह्मणश्रेष्ठशूराणामरिवातिनाम् ५ कथंच राजपुत्रो सा प्रवरा सर्वयोषिताम् ॥ पतिव्रता महाभागा स ततंसत्यवादिनी ६ वनवासमदुःखार्हादारुणप्रत्यपद्यत ॥ एतदाचक्ष्वमे सर्वविस्तरं तपोधन ७ श्रोतुमिच्छामि चरितं भूरिद्विजतेजसाम् ॥ कथ्यमानं त्वया विप्र रंकौतूहलं हि मे ८ ॥ वेशं पायन उवाच ॥ एवं द्यूतजिताः पार्थाः कोपिताश्च दुरात्मभिः ॥ धार्तराष्ट्रैः सहामात्यैर्निर्धुर्गजसाहयात् ९ बद्धमानपुरद्वारादभिनिष्क्रम्य पाण्डवाः ॥ उदङ्मुखाः शस्त्रभृतः प्रययुः सह कृष्णया १० इंद्रसेनादयश्चैव भृत्याः परिचतुर्दश ॥ स्थैरमुययु शोभिः स्त्रिय आदाय सर्वशः ११ गताने तान् विदित्वा तु पौराः शोकाभिपीडिताः ॥ गर्हयंतोऽसकृद्भीष्मविदुरद्रोणगौतमान् ॥ ऊचुर्विगतसंत्रासाः समागम्य परस्परम् १२ ॥ पौरा ऊचुः ॥ नेदमस्ति कुलं सर्वे न वयं न च नो गृहाः १३ यत्र दुर्योधनः पापः सौबलेयेन पालितः ॥ कर्णदुःशासनाभ्यां च राज्ञ्यमेतस्त्रिकीर्षति १४ न तत्कुलं चाचारो न धर्मोऽर्थः कुतः सुखम् ॥ यत्र पापसहायोऽयं पापो राज्ञ्यं च कीर्षति १५ दुर्योधनो गुरुद्रेषीत्यकाचारमुद्वह्य जनः ॥ अर्थलुब्धोऽभिमानी च नीचः प्रकृतिनिवृणः १६ नेयमस्ति महीकृत्स्नायत्र दुर्योधनो नृपः ॥ साधुगच्छामहे सर्वे यत्र गच्छंति पाण्डवाः १७ सानुक्रोशामहात्मानो विजितेन्द्रियशत्रवः ॥ ह्रीमंतः कीर्तिमंतश्च धर्माचारपरायणाः १८

तस्य पितामहाः २ एयुषः प्राप्तवतः ३ उत्तमं तीव्रम् ४ । ५ । ६ । ७ द्विजं पराक्रमस्तेजो देहकातिश्च तेजोऽपुष्कले येषां ते भूरिद्विजतेजसः 'द्विजं च पराक्रमे' इति विश्वः ८ गजसाहयात् तद्वस्ति नापुरात् ९ बद्धमानपुरं नाम ग्रामविशेषस्तदभिमुखं द्वायं तस्मात् । वृधुर्हि सायां बद्धमाना हिंसकास्तेषां पुरं । कुत्सितमार्गेण निःसारिता इत्यन्ये १० परिचतुर्दश अधिकचतुर्दशः पंचदशेत्यर्थः । संख्याया व्ययासन्नैति समासः समासांतविधेरनित्यत्वाद्बहुव्रीहौ संख्येये इति मास्यडच्प्रत्ययस्याभावः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ प्रकृतिनिवृणः स्वभावनिर्दयः १६ । १७ सानुक्रोशः मदया महात्मान उदारचिनाः । विजिताः इन्द्रियाणि च शत्रवश्चैस्ते विजितेन्द्रियशत्रवः । प्रीत्यर्थं च निर्वर्तिकाचिन्ननिः प्रमोयमनियमादिस्तस्य आचरणभाषागोचरमाचारः १८

कौतियत्वंमाद्रेयत्वंचच्छत्रिन्यायेनग्रन्थेकंपंचस्वपिपर्याप्तं माद्रीतिरुक्तत्वंमार्षं २१ । २० । २१ भक्तानाशयनापरान् । अनुरक्तान्भीतिमनः । सुहृदोवेतनाद्युपकारमनपेक्ष्यापकारकान् । मि
यान्भीतिविषयान् । हितेरतानभ्युदयसाधनपरान् हितेरतानित्यलुकसमासः प्रियाश्चेतिहितेरताश्चेतिविग्रहः नविनश्येमविनाशनमार्थयामहे । प्रार्थनायांलिङ् नेतिवितर्के । विनश्येमीततर्कयामहइतिमाश्रः २२
२३ आपःअपः २४ । २५ । २६ अवदातानिशुद्धानि विद्यावेदकीनतुकौलिक्यादिः । कर्मवेदार्थानुष्ठानं । योनिःपूर्वप्रज्ञा इयेनयागादोर्हसासाधनस्यवेदार्थत्वेपिनावदातत्वमस्त्यतो जन्मांतरीयसंस्कारोपि
शुद्धएवापेक्षितः । 'तंविद्याकर्मणीसमन्वारभेतेपूर्वप्रज्ञाच' इतिश्रुतेरत्रयोनिशब्देनमुख्यप्रवृत्तिकारणंपूर्वप्रज्ञेवग्राह्यं । अन्येतुयोनिशब्देनपितृमातृशुद्धिमाहुः । समास्यासंगतिः । संपूर्वस्यासगतावित्यस्यरूपं । अपिश
वदाच्छास्त्रमपिसम्यक्ज्ञानहेतुतयागुरु सत्संगस्तुततोऽपिगरीयान् । नगाथागाथिनंशास्तीतिकेवलशास्त्रस्यप्रागेवाकिंचित्करत्नोक्तेः २७ निरारंभाः अधिहोत्राद्यकुर्वाणाअपि हिशब्दः एतद्वस्मवैतद्विद्वांसः पूर्वं

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वाऽनुजग्मुस्तेपांडवांस्तान्समेत्यच ॥ ऊचुःप्रांजलयःसर्वेकौतियान्माद्रिनंदनान् १९ कृगमिष्यथभद्रंवस्त्यक्त्वाऽस्मान्दुःख
भागिनः ॥ वयमप्यनुयास्यामोयत्रयूयंगमिष्यथ २० अधर्मेणजितान्श्रुत्वायुष्मांस्त्यक्तवृणैःपरैः ॥ उद्विग्नाःस्मोभृशंसर्वेनास्मान्हातुमिहार्हत्य २१ भक्तानुरक्ता
नृसुहृदःसदाप्रियहितेरतान् ॥ कुराजाधिष्ठितेराज्येनविनश्येमसर्वशः २२ श्रूयतांचाभिधास्यामोगुणदोषान्नरर्षभाः ॥ शुभाशुभाधिवासेनसंसर्गःकुरुतेयथा २३
वस्त्रमापस्तिलान्भूमिगंधोवासयतेयथा ॥ पुष्पाणामधिवासेनतथासंसर्गजागुणाः २४ मोहजालस्ययोनिर्हिर्मूढेरवसमागमः ॥ अहन्यहनिधर्मस्ययानिःसाधुसमा
गमः २५ तस्मात्प्राज्ञैश्चवृद्धैश्चसुस्वभावैस्तपस्विभिः ॥ सद्भिश्चसहसंसर्गःकार्यःशमपरायणैः २६ येषांत्रीण्यवदातानिविद्यायोनिश्चकर्मच ॥ तान्सेवेतैःसमास्याहि
शास्त्रेभ्योऽपिगरीयसी २७ निरारंभाह्यपिवयंपुण्यशीलेषुसाधुषु ॥ पुण्यमेवाधुयामेहपापंपापोपसेवनात् २८ असतांदर्शनात्स्पर्शात्संजल्पाच्चसहासनात् ॥ धर्माचा
राःप्रहीयंतेसिद्धयंतितचनमानवाः २९ बुद्धिश्चहीयतेपुंसांनीचैःसहसमागमात् ॥ मध्यमेर्मध्यतांयातिश्रेष्ठतांयातिचोत्तमैः ३० अनीचैर्नाप्यविषयेर्नाधर्मिश्चैर्विशेषतः ॥
येगुणाःकीर्तितालोकेधर्मकामार्थसंभवाः ॥ लोकाचारेषुसंभूतावेदोक्ताःशिष्टसंमताः ३१ तेयुष्मासुसमस्ताश्चव्यस्ताश्चैवेहसद्गुणाः ॥ इच्छामोगुणवन्मध्येवस्तुंश्रेयोऽ
भिकांक्षिणः ३२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धन्यावयंयदस्माकंसेहकारुण्ययंत्रिताः ॥ असतोऽपिगुणानाहुर्ब्राह्मणप्रमुखाःप्रजाः ३३ तदहंभ्रातृसहितःसर्वान्विज्ञापयामि
वः ॥ नान्यथातद्विकर्तव्यमस्मत्सेहानुकंपया ३४ भीष्मःपितामहोराजाविदुरोजननीचमे ॥ सुहृज्जनश्चप्रायोमेनगरेनागसाव्हये ३५ तेत्वस्मद्वितकामार्थपालनी
याःप्रयत्नतः ॥ युष्माभिःसहिताःसर्वेशोकसंतापविब्वलाः ३६

अधिहोत्रं नजुहवांचक्रिरेइति श्रौतीमनिर्दिष्टातयति । तत्संगाल्लब्धात्मविद्यानांकिमधिहोत्रादिनेतिभावः २८ नभिद्रयंति सिद्धिश्चित्तशुद्धिस्तानमाप्नुवंति धर्माचारहीनत्वात् २९ । ३० अविषयैः भगोचरैरप
रिचितैरित्यर्थः धर्मकामार्थसंभवाः धर्मादीनांसंभवउत्पत्तिर्येभ्यस्ते शिष्टानांवेदनामाप्यवादिनांसंमताः ३१ समस्ताःएकीभूताः व्यस्ताःपृथक्पृथग्भूताः । श्रेयःस्वर्गादपिप्रशस्ततरमात्मसुखं ३२ एवंपौरवचनैः
मत्संगगुणा असत्संगदोषाश्चउपादानाय हानायचउक्ताः । धन्याइत्यादिना । शत्रोरपिसुखंदेयमितिदर्शयति पौरनिवर्तनप्रसंगेन ३३ स्नेहोवात्सल्येतत्सहिताअनुकंपादयास्नेहानुकंपातया ३४ । ३५ शोकसंताप
विब्वलाः शोकःइष्टवियोगजंघःखंतेनसंतापः देहेन्द्रियादेरवसादस्तेनविब्वलाःव्याकुलाः ३६

आगमनेत्यत्रिभक्तिकं अस्माभिः महभागमनेशापिताः समशपथंकारिता इत्यर्थः ३७ । ३८ । ३९ । समागम्यसंपृच्छ ४० निवृत्तेषुतुपौरैः पितृत्यादिना विष्णुपापानधृतराष्ट्रजानित्यन्तेन ग्रंथेन धर्मान्मानमनिच्छंतमपि बलात्संतोऽनुगृह्णीत्युच्यते ४१ ऊषुःवासंचक्रुः ४२ उदकेनैव न त्वत्वेन ऊषुर्निन्युः ४३ साग्रयः दारैः सहिताः अनग्रयस्तदन्ये स्नातकब्रह्मचार्यादयः ४४ प्रादुष्कृताः प्रकटीकृताः अग्रयोयैस्ते । रम्यन्वं तापाविरहात्संध्यारागादिशोभातश्च । दारुणो रक्षः पिशाचादिसंचारकालत्वात् । ब्रह्मवोषपुरस्कारः उच्चैः श्रुत्युपन्यासपूर्वकः संजल्पः परस्परसंवादः ४५ आश्वासयंतः वनवासस्यापिश्रेयस्करत्वात्पदानेनेतिशेषः ४६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि तैलकं ग्रीये भारतभावादीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ प्रभातायामरुणोदयेन उद्दीपितायां रजन्याश्चरमभागेऽति यावत्

निवर्ततागतादूरं समागमनशापिताः ॥ स्वजनेन्यासभूते मेकार्यान्नेहान्वितामतिः ३७ एतद्धिममकार्याणां परमं हृदिसंस्थितम् ॥ कृतातेन तु तुष्टिर्मे सत्कारश्च भविष्यति ३८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथाऽनुमंत्रितास्तेन धर्मराजेन ताः प्रजाः ॥ चकुरार्तस्वर्गो रंहाराजन्नितिसंहताः ३९ गुणान्पार्थस्य संस्मृत्य दुःखार्ताः परमातुराः ॥ अकामाः संन्यवर्त्तत समागम्याथ पाण्डवान् ४० निवृत्तेषु तु पौरैः पुरथानास्थाय पाण्डवाः ॥ आजग्मुर्जान्हवीतीरं प्रमाणाख्यं महावटम् ४१ ते तं दिवसं शेषेण वदंतं त्वात्पाण्डवाः ॥ ऊषुस्तां रजनीं वीराः संस्पृश्य सलिलं शुचि ४२ उदकेनैव तां रात्रिं मूषुस्ते दुःखकार्शिताः ॥ अनुजग्मुश्च तत्रैतान् स्नेहात्केचिद्विजातयः ४३ साग्रयोऽनग्रयश्चैव सशिष्यगणबांधवाः ॥ सैतैः परिवृता राजाशुशुभे ब्रह्मवादिभिः ४४ तेषां प्रादुष्कृताग्नीनां मुहुर्ते रम्यदारुणे ॥ ब्रह्मवोषपुरस्कारः संजल्पः समजायत ४५ राजानं तु कुरुश्रेष्ठं ते हंसामधुरस्वराः ॥ आश्वासयंतो विप्राः क्षपांसर्वान्यनोदयन् ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अरण्यपर्वणि पौरप्रत्यागमने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रभातायां तु शर्वर्यां तेषामल्लिष्टकर्मणाम् ॥ वनं यियासतां विप्रास्तस्थुर्भिक्षाभुजोऽग्रतः १ तानुवाच ततो राजा कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ वयं हि हृतसर्वस्वा हृतराज्या हृतश्रियः २ फलमूलमिषाहारावनंगच्छाम दुःखिताः ॥ वनं च दोषबहुलं बहुव्यालसरीसृपम् ३ ॥ परिल्लेशश्च वोमन्ये ध्रुवं तत्र भविष्यति ॥ ब्राह्मणानां परिल्लेशो देवतान्यपि सादयेत् ॥ किंपुनर्मांभितो विप्रानिवर्त्तध्वं यथेष्टतः ४ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ गतिर्या भवतां राजंस्तां वयं गंतुमुद्यताः ॥ नार्हस्यस्मान्परित्यक्तुं भक्तान्सद्धर्मदर्शिनः ५ अनुकंपां हि भक्तेषु देवताह्यपि कुर्वते ॥ विशेषतो ब्राह्मणेषु सदाचारावलंबिषु ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ममापि परमाभक्तिर्ब्राह्मणेषु सदादिजाः ॥ सहायविपरिश्रंशस्त्वयं सादयतीव माम् ७ आहरेयुरिमे येऽपि फलमूलमृगांस्तथा ॥ तद्मे शोकजैर्दुःखैर्भ्रातरौ मे विमोहिताः ८ द्रौपद्या विप्रकर्षेण राज्यापहरणेन च ॥ दुःखादिर्तानि मान्त्रेणैव न हं योक्तुमिहोत्सहे ९ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ अस्मत्पोषणजा चिंतामाभूत्ते हृदि पार्थिव ॥ स्वयमाहृत्य चान्नानित्वाऽनुयास्यामहे वयम् १० अनुध्यानेन जप्येन विधास्यामः शिवंतव ॥ कथाभिश्चाभिरम्याभिः सह रंस्यामहे वयम् ११

यियासतां यातुं गंतुमिच्छतां भिक्षाभुजः ब्राह्मणाः १ धनं राज्यं तदुभयकृता श्रीः ब्राह्मणतर्पणादि रूपाशोभा चास्माकं नष्टेत्याह वयं हीति २ व्यालाः श्वापदाः वृकव्याघ्रादयः 'व्यालो भुजंगमेकश्चापदेदुष्टदंति' इति विश्वः ३ । ४ भक्ता अपि मूढाश्चेत्युः किं तर्हि तैरित्यत आहुः सद्धर्मदर्शिन इति । सतो ब्रह्मणो ये धर्माः सत्यकामत्वसत्यसंकल्पत्वादयस्तदनुभविनः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । अनुध्यानेन इष्टचितनेन जप्येन स्वस्त्ययनेनेत्यहद्वारा उपकारमुक्त्वा दृष्टद्वारा पितमाहुः कथाभिरिति ११ ।

प्रत्यादेशं चिह्नारम्भ १२ । १३ एवं ब्राह्मणभरणसामर्थ्याभावात्तिष्ठन् राजानं प्रति शोकमोहनिवर्तकं वचनं शौनकाभावेत्याह इत्युक्तेति । अध्यात्मं आत्मानं शारीरमधिकृत्य प्रवृत्तं शास्त्रमध्यात्मं वेदांतस्त्वनत्र
रतः १४ योगश्च तृप्तिनिरोधः सांख्यं प्रकृतिपुरुषविवेकस्तयोर्नृणां तः १५ शोके स्थीयतेऽनेनेति व्युत्पत्त्या स्थानशब्दो हेतुवचनः शोको मनस्तापः भयं मरणात् त्रासः तयोर्हेतव इष्टवियोगानिष्टसंयोगा
गादयस्तेषां सहसादीनि १६ ननु यमैसां मर्त्याभावादेव मम शोकभयेन तुराज्यं च्युते वनवासकृते इत्याशंक्याह नहीति । प्रवृत्तिरूपो यज्ञदानादिधर्मो ज्ञानविरोधी । ज्ञानेहि 'यत्र त्वस्य सर्वमात्मैव भूतत्केन कं
पश्येत्' इति द्वैतोपमर्दः श्रूयते । कर्माणि तु द्वैतोपजीवनान्यतस्तयोर्विरोधः प्रसिद्ध इति शब्दोद्योतयति पृथुबीजवधादिसाध्यत्वाद्दोषबहुलश्चातएव श्रेयोघाती मोक्षविरोधी तत्र न संजते नात्यंतमभि
निवेशिनो भवति १७ एवं कर्मनिष्ठां निदित्वा योगनिष्ठां ग्राहयति अष्टांगमिति । 'यमनियमासनप्राणायाममहाहारधारणाध्यानसमाधयोऽष्टावंगानि' इति योगसूत्रोक्तानि संकल्पपञ्चाधादीनि वा वक्ष्यमाणा
न्यष्टावंगानियस्याः साबुद्धिस्तत्त्वमस्यादिवाक्यजाग्रहा यामसर्वकृत्स्नमश्रेयोमूलाज्ञानंतदभिधातिनीं श्रुतिस्मृतिभ्यां समायुक्तां सम्यक् इदीकृतां । सात्वत्यवस्थिताऽस्मत्सन्निधानादिति भावः १८ अर्थकृच्छ्रे

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमेतन्न संदेहो रमेऽहं सततं द्विजैः ॥ न्यूनभावानुपश्यामि प्रत्यादेशमिवात्मनः १२ कथं द्रक्ष्यामिवः सर्वान् स्वयमाहृत्य भोजिनः ॥ मद्रत्तया हि
श्यतोऽनर्हान् धिक्पापान् धृताराष्ट्रजान् १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा स नृपः शोचन्निषसादमहीतले ॥ तमध्यात्मरतो विद्वान् शौनको नाम वैद्विजः १४
योगे सांख्ये च कुशलं राजानमिदमब्रवीत् १५ शोकस्थानसहस्राणि भयस्थानशतानि च ॥ दिवसे दिवसे मूढमाविशंति न पंडितम् १६ न हि ज्ञानविरुद्धेषु बहुदोषेषु क
र्मसु ॥ श्रेयोघातिषु संजते बुद्धिमंतो भवद्विधाः १७ अष्टांगां बुद्धिमादुर्यां सर्वश्रेयोभिधातिनीम् ॥ श्रुतिस्मृतिसमायुक्तां राजन्सात्वत्यवस्थिता १८ अर्थकृ
च्छ्रेषु दुर्गेषु व्यापत्सु स्वजनस्य च ॥ शारीरमानसैर्दुःखैर्न सीदंति भवद्विधाः १९ श्रूयतां चाभिधास्यामि जनकेन यथापुरा ॥ आत्मव्यवस्थानकरा गीताः श्लोकाम
हात्मना २० मनोदेहसमुत्थाभ्यां दुःखाभ्यामर्दितं जगत् ॥ तयोर्व्याससमासाभ्यां शमोपायमिमं शृणु २१ व्याधेरनिष्टसंस्पर्शाच्छूमादिष्टविवर्जनात् ॥ दुःखं
चतुर्भिः शारीरं कारणैः संप्रवर्तते २२ तदा तत्प्रतिकाराच्च सततं चाविचिंतमात् ॥ आधिव्याधिप्रशमनं क्रियायोगद्वयेन तु २३ मतिमंतो ह्यतो वैद्याः शमं प्रागेव
कुर्वते ॥ मानसस्य प्रियास्थानैः संभोगोपनयैर्वृणाम् २४ मानसेन हि दुःखेन शरीरमुपतप्यते ॥ अयः पिंडेन तमेन कुंभसंस्थमिवोदकम् २५ मानसं शमये
त्तस्माज्ज्ञानेनाग्निमिवांबुना ॥ प्रशान्ते मानसे ह्यस्य शरीरमुपशम्यति २६

पुष्पनाशेषु अशनवमनाद्यभावात् । दुर्गेषु दुस्तरेषु शारीरदुःखेषु । विपरीतास्त्रापत्सु स्त्रीकर्षणादिषु । मनोदुःखेषु चोपस्थितेषु तैः संतो नावसीदंति । शारीरं दुःखं तितिक्षया मानसं विवेकेन च नाशयितुं समर्था
इत्यर्थः १९ आत्मव्यवस्थानकराः मनःस्थैर्ये हेतवः २० व्याससमासाभ्यां विस्तरसंक्षेपाभ्यां २१ व्याधिः प्रसिद्धः अनिष्टकंडकादिः श्रमो व्यायामः इष्टमन्नादि २२ प्रतिकारादौ पशोपानत्स्त्रा
स्थानादिभिरुपशमनात् आधिव्याधिप्रशमनमविचिंतनाच्च क्वचिद्विषयेऽत्यंतमिष्टमिष्टमनोव्यथा व्याधिप्रशमनावेदनाच भवतीति प्रसिद्धं इदमेव क्रियायोगद्वयम् २३ मतीति । अतो वक्ष्यमाणा देतोः वैद्याः
विद्यावंतः प्रागेव मानसस्य शमं कुर्वते प्रियाख्यानेन नृकूलवचनैः बहुलाभदर्शनैर्धनद्वान्यादिजैः संभोगोपनयैः कृपादिसमर्पणैः कामादिजम् २४ मानसस्य प्राकप्रमशमने हेतुमाह मानसेन हीति २५ । २६

स्नेहारागः सज्जते भवते प्रवृत्त्या च दुःखयोगमुपैति २७ भावासः क्लेशः स्नेहातरागात् २८ भावः भावानां संकल्पसंज्ञा अनुरागः पश्चाद्भाविवीचीतिः । अयं भावः दुःखजन्मप्रवृत्तिदोषमध्याह्नानामुत्तरोत्तरापाये तदन्तरापायादपवर्गः दोषनिमित्तं रूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति न्यायमत्राभ्यामज्ञानात्संकल्पस्ततो विषयस्ततस्तत्र प्रीतिस्ततस्तज्ज्ञाभाय प्रवृत्तिस्ततो जन्मततः सुखदुःखे तनोरागद्वेषवासना ततः पुनः संकल्प इति क्रमः । तत्र मूलभूतारागः स्नेहशब्देनोक्तः सभावस्य हेतुः । ततो विषयसिद्धयुत्तरं जायमानो रागोऽनुराग इति । तत्र भावानुरागयोर्मध्ये पूर्वोभावोऽसंतमश्रयस्करः तस्मात्संकल्पसागप्य मुख्यसाधने तथाच वक्ष्यति । 'यत्किंचिदपि संकल्प्य नरोदुःखे निमज्जति ॥ नर्किंचिदपि संकल्प्य सुखमक्षय्यमश्नुते' इति २९ कोटरेति । रागएव दोषः ३० विप्रयोगे विषयेण सह विषयो गत्यागात् किंतु सखपिसमागमे यो विषयदोषदर्शी स एव सागी स एव च विरागं भजते निर्वैश्वदेष्टा भावाभिरवग्रहः प्रतिबंधशून्यः ३१ मित्राणि धनानि च माप्य तेषु स्नेहं न लिप्सेत न कामयेत् । मित्रेभ्य इत्यादिकं व्यक्तेषु पंचम्यौ । किंच स्वशरीराणि ग्राह्यात्समुत्थमुत्पन्नमपि स्नेहं ज्ञानेन भोग्यानामवस्तुत्वानित्यत्त्वज्ञानेन नाशयेत् ३२ ज्ञानान्वितेषु निखानिखतिवैकवत्सु । युक्तेषु नित्यवस्तुना मये उद्युक्तेषु

मनसा दुःखमूलं तु स्नेह इत्युपलभ्यते ॥ स्नेहा तु सज्जते जंतुर्दुःखयोगमुपैति च २७ स्नेहमूलानि दुःखानि स्नेहजानि भयानि च ॥ शोकहर्षां तथाऽऽयासः सर्वस्नेहात्प्रवर्तते ॥ २८ स्नेहाद्वावोऽनुरागश्च प्रजज्ञे विषये तथा ॥ अश्रयस्कावुभावेतौ पूर्वस्तत्र गुरुः स्मृतः २९ कोटराग्निर्गन्धश्चोषं समूलं पादपं दहेत् ॥ धर्मार्थौ तु तथा लोऽपिरागदोषो विनाशयेत् ३० विप्रयोगेन तु त्यागी दोषदर्शी समागमे ॥ विरागं भजते जंतुर्निर्वैरो निरवग्रहः ३१ तस्मात्स्नेहं न लिप्सेत मित्रेभ्यो धनसंचयात् ॥ स्वशरीरसमुत्थं च ज्ञानेन विनिवर्तयेत् ३२ ज्ञानान्वितेषु युक्तेषु शास्त्रज्ञेषु कृतात्मसु ॥ न तेषु सज्जते स्नेहः पद्मपत्रेष्विवोदकम् ३३ रागाभिभूतः पुरुषः कामेन परिकृष्यते ॥ इच्छासंजायते तस्य ततस्तृष्णा विवर्धते ३४ तृष्णा हि सर्वपापिष्ठानित्योद्वेगकरी स्मृता ॥ अधर्मबहुला चैव वीरापापानुबन्धिनी ३५ यादुस्त्यजादुर्मतिभिर्या न जीर्यति जायते ॥ योऽसौ प्राणांतिको रागस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् ३६ अनाद्यं तातु सा तृष्णा अंतर्देहगता नृणाम् ॥ विनाशयति भूतानि अयोनिज इवानलः ३७ यथैधः स्वसमुत्थेन वह्निना नाशमृच्छति ॥ तथाऽकृतात्मा लोभेन सह जेन विनश्यति ३८ राजतः सलिलादग्नेश्चो रतः स्वजनादपि ॥ भयमर्थवतानित्यं मृत्योः प्राणभृतामिव ३९ तथा ह्यामिषमाकाशे पक्षिभिः श्वापदैर्भुवि ॥ भक्ष्यते सलिलं मत्स्यैस्तथा सर्वत्र वित्तवान् ४० अर्थ एव हि केषांचिदनर्थं भजते नृणाम् ॥ अर्थश्रेयसि चासक्तो न श्रेयो विंदते नरः ४१ तस्मादर्थो गमाः सर्वमनोमोहविवर्द्धनाः ॥ कार्पण्यं दर्पमानौ च भयमुद्वेग एव च ४२ अर्थजानि विदुः प्राज्ञा दुःखान्येतानि देहिनाम् ॥ अर्थस्योत्पादने चैव पालने च तथा क्षये ४३

तत एव शास्त्रज्ञेषु कृतात्मसु ध्याने संस्कृतचित्तेषु । तेषु प्रासिद्धेषु स्नेहारागो न समज्जते न संगमाप्नोति ३३ रागो रम्यवस्तुदर्शने चित्तस्योत्फुल्लता । कामस्ताल्लिप्ता । इच्छालब्धे तस्मिन् रूच्यति शयात्पुनरपि दमिलापः । पुनः पुनस्तज्ज्ञाभेऽप्यवृत्तिस्तृष्णा ३४ । ३५ जीर्यतः जरा मृत्युग्रस्तस्य ३६ अनाद्यं ता तन्मूलवासनानामनादित्वात् अंतर्देहः बाह्यतरो देहोऽन्नमयः बाह्योऽङ्गिगशरीरं अंतर्देहो मनस्तद्वत्ता अयस्तत्रागः पिष्टं निजः स्वरूपस्यः अनलो वह्निः । अयोनिजमिवानलमिति पाठे तु नास्ति अलं पर्याप्तमित्यतः इधनसहस्रैरतु संतेजोऽग्न्याख्यमिति विशेष्यमध्याहृत्य योज्यम् ३७ अकृतात्मा अनिर्जितचेताः ३८ । ३९ । ४० केषांचिन्मृदानां धीमतामप्यर्थो नात्यंतिकश्रेयस्कर इत्याह अर्थश्रेयसि अर्थमाध्वे श्रेयसि ज्योतिश्चोमादौ ४१ कार्पण्यमर्थव्ययोपस्थितौ दैन्यं । दर्पः परपरिभवेच्छा । मानोऽहमवशेष इति मतिः । भयं शोचोद्वेगः । उद्वेगः शंका कृतचित्तस्यानवस्थितत्वम् ४२ । ४३

सहंतिसहते ४४ अर्थादुःखं प्रयच्छति यदि परित्यक्तुमिष्यते तस्मान्नाशमर्थार्जनादिजं दुःखं चिंतयेत् ४५ पिपासायास्त्वृणायाः ४६ न गृह्येत इच्छान्कुर्यात् तत्र यौवनादौ ४७ संचयान् भूतान् तज्जान् अर्थत्यागजान् अनीडार्थाय दृच्छालब्धोऽर्थः ४८ न स्पर्शनमस्पर्शनं मुष्णुपेति न शब्देन नैकधेयादिब्रह्ममासः ४९ एवं सर्वेष्वर्थेष्वयौवनादिषु अर्थतः धनात् ५० अर्थोपभोगः विषयोपभोगः अर्थेष्मुताधनेष्मुता । अर्थः प्रकारे विषये वित्तकारणवस्तुषु इति विश्वः । आत्मोपभोगेति पटो निर्मूलः ५१ । ५२ भूतानामिति । देवपितृमनुष्याणामुपलक्षणं दृश्यते पंचमहायज्ञेषु । अपचमानेभ्यः यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वा

सहंति च महद्दुःखं प्रति चैवार्थकारणात् ॥ अर्थादुःखं परित्यक्तुं पालिताश्चैव शत्रवः ४४ दुःखेन चाधिगम्यंते तस्मान्नाशं चिंतयेत् ॥ असंतोषपराभूताः संतोषं याति पंडिताः ४५ अंतो नास्ति पिपासायाः संतोषः परमं सुखम् ॥ तस्मात्संतोषमेव परंपश्यंति पंडिताः ४६ अनित्यं यौवनं रूपं जीवितं रत्नसंचयः ॥ ऐश्वर्यं प्रियं संवासो गृह्येत् तत्र न पंडितः ४७ त्यजेत संचयं तस्मात्तज्जान् क्लेशान्सहेतवः ॥ न हि संचयवान् कश्चिद्दृश्यते निरुपद्रवः ॥ अतश्च धार्मिकैः पुंभिरनीहार्थः प्रशस्यते ४८ धर्मार्थस्य वित्तेहाव रंतस्य निरीहता ॥ प्रक्षालनाद्धिपंकस्य श्रेयो न स्पर्शनं नृणां ४९ युधिष्ठिरं सर्वेषु न स्पृहां कर्तुं महसि ॥ धर्मेण यदिते कार्यं विमुक्तेच्छो भवार्थतः ५० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नार्थोपभोगलिप्सा र्थमियमर्थेष्मुतामम ॥ भरणार्थं तु विप्राणां ब्रह्मन्कांक्षे न लोभतः ५१ कथं ह्यस्मद्विधो ब्रह्मन्वर्त्तमानो गृहाश्रमे ॥ भरणं पालनं चापि न कुर्यादनुयायिनाम् ५२ संविभागो हि भूतानां सर्वेषामेव दृश्यते ॥ तथैवापचमानेभ्यः प्रदेयं गृहमेधिना ५३ तृणानि भूमिरुदकं वा क्रतुर्था च सूनुता ॥ सतामेतानि गेहेषु नोच्छिद्यंते कदाचन ५४ देयमार्तस्य शयनं स्थितश्रांतस्य चासनम् ॥ तृषितस्य च पानीयं क्षुधितस्य च भोजनम् ५५ चक्षुर्दद्यान् मनोदद्याद्वा चंदद्यात्सुभाषिताम् ॥ उत्थाय चासनं दद्यादेष धर्मः सनातनः ॥ प्रत्युत्थायाभिगमनं कुर्यान्न्यायेन चार्चनाम् ५६ अग्निहोत्रमनङ्गांश्च ज्ञातयोऽतिथिर्बांधवाः ॥ पुत्रादाराश्च भृत्याश्च निर्दहेयुरपूजिताः ५७ आत्मार्थपाचयेन्नान्नं वृथा घातयेत्पशून् ॥ न च तत्स्वयमश्रीयाद्विधिवन्न निर्वपेत् ५८ श्वभ्यश्च पृथग्भ्यश्च वयोभ्यश्चावपेद्भुवि ॥ वैश्वदेवं हि नामैतत्सायं प्रातश्च दीयते ५९ विधसाशी भवेत्तस्मान्नित्यं चामृतभोजनः ॥ विधसो भुक्तेऽपंत्युयज्ञोऽपंतथाऽमृतम् ६० चक्षुर्दद्यान् मनोदद्याद्वा चंदद्याच्च सूनुताम् ॥ अनुव्रजेतुपासीतमयज्ञः पंचदक्षिणः ६१ यो दद्यादपरिक्लिष्टमन्नमध्वनिवर्तते ॥ श्रांताया दृष्टपूर्वाय तस्य पुण्यफलं महत् ६२ एवं यो वर्त्तते वृत्तिवर्तमानो गृहाश्रमे ॥ तस्य धर्मपरंप्राहुः कथं वा विप्रमन्यसे ६३ ॥ शौनक उवाच ॥ अहो बत महत्कष्टं विपरीतमिदं जगत् ॥ येनापत्रपतेसाधुरसाधुस्तेन तुष्यति ६४

न स्वामिना बुभौ' इति स्मृत्येत्यादिभ्यः ५३ तृणान्यासनार्थानि ५४ स्थितश्रांतस्य स्थितः ऊर्ध्वस्थितस्तस्मादहितस्य श्रांतस्य चासनं नृणामयं दद्यादतिथये इति शेषः ५५ न्यायेन वर्णाश्रमानुरूप्येण ५६ ५७ वृथा श्राद्धयज्ञादिनिमित्तां विना । 'देवान्पितृन्समभ्यर्च्य स्वादन्मांसं न दोषभाक्' इति स्मृतेः । यदन्नं निर्वपेन्न दद्यात् देवपितृभूतमनुष्येभ्य इति शेषः ५८ विश्वं सर्वजातीयं प्राणिजातं देवो देवता यस्मिंस्तद्विश्वदेवं स्वार्थेन दत्तः वैश्वदेवं नाम कर्म ५९ । ६० । ६१ अपरिक्लिष्टं कार्यं विना अध्वनिवर्त्तते मार्गस्थाय ६२ धर्मपरं गार्हस्थ्यं तपरोधर्मो नास्तीति भावः ६३ अपत्रपते निर्लज्ज इत्यपवादं लभते ६४

अप्राज्ञइतिच्छेदः प्रकर्षेणअज्ञःप्राज्ञइतिवा शिश्रोदरकृतेइति दिव्यांगनाभोगलिप्सया दिव्यरूपादिभोगलिप्सयाच विषयसंदेवताद्युपयुक्तशेषं कामुकोवहकरोति मोहआत्माऽज्ञानंरागस्तज्जेप्रपंचेभीतिः वशंइच्छायेत्यर्थेवा तेः आक्रान्तः 'वशमिच्छाप्रभुत्वयोः' इतिविश्वः । इन्द्रियार्थाःशब्दादयस्त्वेषां वशआयत्ततातदनुगस्तदर्थी ६५ हारिभिःहरणशीलैः एवंवर्णाश्रमाभिमानपूर्वकं यज्ञादीननुतिष्ठतामात्मस्वरूपा ज्ञानात्तत्तत्कर्मफलतयोपस्थितेषु विषयेषु रागवतामिन्द्रियैर्विषयान्प्रतिष्ठतानां तत्रनिमग्नचित्तानां परमार्थस्यात्यन्तास्फुरणलक्षणं विमूढसंज्ञत्वंभवतीत्युक्तं ६६ तदुपपादयति । षडिति दीपप्रभावचैजसंमनो नेत्रादि द्वारा तत्तद्विषयं प्रतिगत्वा तदावरकमज्ञानमभिभाव्यतंविषयंप्रकाशयति यदा तदैषांविषयविदां मनस्तत्तद्विषयज्ञानोपादानोपेक्षालोचनाख्यमननात्मकमंतःकरणमादुर्भवतिविशेषेणपीनंभवति तत्रपूर्वसंकल्पजं यथापूर्वसंस्कारं हीनेऽप्युपादेयषुद्धिरुक्तमेहानबुद्धिर्विपरीताबाबुद्धिर्भवति सोऽयंमनःप्रादुर्भावः ६७ तस्मिंश्चजातेर्किंस्यात्तदाह मनोयस्येति यस्यपुंसोमनः इन्द्रियस्यैन्द्रियाणांविषयान्शब्दादीन्सेवितुंयाति उ चलति तस्यतद्विषयभोगार्थमौत्सुक्यं विलंबासहत्वंभवति चततः प्रवृत्तिर्जायते ६८ प्रवृत्तश्च लोभाप्रौढोहाप्रौपतति । यतःकामेनविषयबाणैर्निहतः अतिरागान्मुह्यतीत्यर्थः ६९ महामोहेअथेतमसि ७० अविद्याआत्माज्ञानं ततःपरमानंदतिरोधानात्बुद्धानंदप्राप्तयेकर्म ततस्तत्फलभोगेष्वनुमिस्तृष्णा ७१ । ७२ अबुधानांगहृत्स्थानांविषयसाशनमेवपरमोषधमितिमन्वानानांगतिः कर्मनिष्ठा

शिश्रोदरकृतेऽप्राज्ञःकरोतिविषयसंबहु ॥ मोहरागवशाक्रान्तइन्द्रियार्थवशानुगः ६५ न्हियतेबुध्यमानोऽपिनरोहारिभिरिन्द्रियैः ॥ विमूढसंज्ञोदुष्टाश्वैरुद्धांतैरिवसारथिः ६६ षडिन्द्रियाणिविषयंसमागच्छतिवैयदा ॥ तदाप्रादुर्भवत्येषांपूर्वसंकल्पजंमनः ६७ मनोयस्यैन्द्रियस्येहविषयान्यातिसेवितुम् ॥ तस्यौत्सुक्यंसंभवति प्रवृत्तिश्चोपजायते ६८ ततःसंकल्पबीजेनकामेनविषयेषुभिः ॥ विद्धःपततिलोभाग्रौज्योतिर्लोभात्पतंगवत् ६९ ततोविहारैराहारैर्मोहितश्चयथेप्सया ॥ महामोहेसुखेमग्नोनात्मानमवबुध्यते ७० एवंपततिसंसारेतासुतास्विहयोनिषु ॥ अविद्याकर्मतृष्णाभिर्भ्राम्यमाणोऽथचक्रवत् ७१ ब्रह्मादिषुतृष्णांतेषुभूतेषुपरिवर्तते ॥ जलेभुवितथाऽऽकाशेजायमानःपुनःपुनः ७२ अबुधानांगतिस्त्वेषाबुधानामपिमेशृणु ॥ येधर्मेश्रेयसिरताविमोक्षरतयोजनाः ७३ तदिदंवेदवचनंकुरुकर्मत्यजेतिच ॥ तस्माद्धर्मानिमान्सर्वान्नाभिमानात्समाचरेत् ७४ इज्याध्ययनदानानितपःसत्यंक्षमादमः ॥ अलोभइतिमार्गोऽयंधर्मस्याष्टविधःस्मृतः ७५ अत्रपूर्वश्चतुर्वर्गःपितृयाणपथेस्थितः ॥ कर्त्तव्यमितियत्कार्येनाभिमानात्समाचरेत् ७६ उत्तरोदेवयानस्तुसद्गिराचरितःसदा ॥ अष्टांगेनैवमार्गेणविशुद्धात्मासमाचरेत् ७७

फलमुक्तं बुधानांतेभ्योऽन्येषांसंन्यासितामपिगतिमेतत्तःशृणु धर्मेश्रेयसिप्रवृत्तिधर्मोऽपिप्रज्ञस्यः निवृत्तिधर्मःप्रज्ञस्यतरस्तस्मिन्नृताः अतएवाविमोक्षरतयः ७३ तदिदमिति । 'कुर्वन्नेवेहकर्मणिजिजीविषेच्छतंसमाः' इति । 'त्यजतैवहितञ्ज्यैयंस्तुःप्रसक्परंपदं' इतिचद्विविधाअपिश्रुतयःसन्ति तत्रयेऽभिमानात्कर्मकुर्वतेपूर्वोक्तरीत्याऽर्धतमोविशंति येचथुद्धाःसंन्यासिनस्तेकृतकृत्वाएवभवन्ति तवतुमध्यमस्यगतिरियमिहाह तस्मादिति । तथाचवक्ष्यति । 'एतान्यपितुर्कर्मणिंसंगत्यक्त्वाफलानिच ॥ कर्त्तव्यानीतिमेपार्थं निश्चितंमत्तमुत्तमं' इति ७४ । ७५ पितृयाणपथे धृमादिमार्गे आवृत्तिफले । कर्त्तव्यमवश्यानुष्ठेयं नित्याभिहोत्रसंध्योपासनादि । अभिमानात्संगात् ७६ उत्तरश्चतुर्वर्गः संसर्गदमःक्षमाअलोभश्च देवयानोऽर्चिरादिमार्गोऽनावृत्तिफलः अष्टांगेन वक्ष्यमाणसंकल्पसंबंधाद्यंगाष्टकवतामार्गेणप्रकारेण यत्कर्त्तव्यं तदाचरेदितिपूर्वेषसंबंधः । थुद्धात्मा थुद्धचित्तः ७७

संकल्पोमानसकर्म तस्यसंबंधोनिरोधस्तेन अंतरिन्द्रियनिग्रहाख्यः शमोक्तः । इन्द्रियनिग्रहोदयः । व्रतविशेषः अहिंसादीनिव्रतानितेषां विशेषः सार्वभौमत्वं सर्वदेशकालेषु च सर्वप्रकारेणाहिंसात्यागइत्यर्थः ७८
आहारोहितमितमेध्याशनं तस्ययोगात्कर्मणांविधिवक्ष्यागः ततश्चित्तनिरोधनात् ७९ । ८० । ८१ । ८२ कर्ममयी यज्ञयुद्धादिकर्मरूपसाधनप्रधानासिद्धिः पितृमातृमयी 'धौःपितापृथिवीमाता' इति श्रुतेः
परलोकेहलोकफलप्रधाना सात्वयाप्राप्तैव चकारणवशब्दार्थः तपसादेवताध्यानजपादिनायासिद्धिस्तां ८३ अनुग्रहात्तपसइतिशेषः ८४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
॥ शौनकेनेति १ । २ । ३ धर्मेणयोगमयेननुकर्मणा ४ सूर्याराधनंविबुधःसूर्यस्यसार्वात्म्यंतावदाहप्ररोचनार्थं । सविताप्रसविता उत्पादकःपरमात्मैत्यर्थः ५ तेजोरसान्जलानि उद्धृत्वादायमहींनिविशते

सम्यक्संकल्पसंबंधात्सम्यक्चेन्द्रियनिग्रहात् ॥ सम्यग्व्रतविशेषाच्चसम्यक्चगुरुसेवनात् ७८ सम्यगाहारयोगाच्चसम्यक्चाध्ययनागमात् ॥ सम्यक्कर्मोपसं
न्यासात्सम्यक्चित्तनिरोधनात् ७९ एवंकर्माणिकुर्वेति संसारविजिगीषवः ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्ताऐश्वर्यदेवतागताः ८० रुद्राःसाध्यास्तथाऽऽदित्यावसवोऽथ
तथाऽश्विनौ ॥ योगैश्वर्येणसंयुक्ताधारयंतिप्रजाइमाः ८१ तथात्वमपिकौंतेयशममास्थायपुष्कलम् ॥ तपसासिद्धिमन्विच्छयोगसिद्धिंचभारत ८२ पितृमा
तृमयीसिद्धिःप्राप्तकर्ममयीचते ॥ तपसासिद्धिमन्विच्छद्विजानांभरणायवै ८३ सिद्धाहियद्यदिच्छंति कुर्वतेतदनुग्रहात् ॥ तस्मात्तपःसमास्थायगुरुष्वात्मम
नोरथम् ८४ ॥ ॥ इ०महाभा०आरण्यकेप०अ०प०पांडवानांप्रव्रजनेद्वितीयोऽध्यायः २ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शौनकेनैव
मुक्तस्तुकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ पुरोहितमुपागम्यभ्रातृमध्येऽब्रवीदिदम् १ प्रस्थितंमाऽनुयांतीमेब्राह्मणावेदपारगाः ॥ नचास्मिपोषणेशकोबहुदुःखसमन्वितः २
परित्यक्तुंनशक्तोऽस्मिदानशक्तिश्चनास्तिमे ॥ कथमत्रमयाकार्यतद्ब्रूहिभगवन्मम ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मुहूर्त्तमिवसध्यात्वाधर्मेणान्विष्यतांगतिम् ॥ युधिष्ठिर
मुवाचेदंधौम्योधर्मभृतांवरः ४ ॥ धौम्यउवाच ॥ पुरासृष्टानिभूतानिपीब्यंतेक्षुधयाभृशम् ॥ ततोऽनुकंपयातेषांसवितास्वपितायथा ५ गत्वोत्तरायणंतेजोरसानुद्धृ
त्यरश्मिभिः ॥ दक्षिणायनमावृत्तोमहींनिविशतेरविः ६ क्षेत्रभूतेततस्तस्मिन्नोषधीरोषधीपतिः ॥ दिवस्तेजःसमुद्धृत्यजनयामासवारिणा ७ निषिक्तश्चंद्रतेजोभिः
स्वयोनौनिर्गतेरविः ॥ ओषध्यःपट्टसामेध्यास्तदन्नंप्राणिनांभुवि ८ एवंभानुमयंन्नंभूतानांप्राणधारणम् ॥ पितृपसर्वभूतानांतस्मात्तंशरणं व्रज ९ राजानोहिमहा
त्मानोयोनिकर्मविशोधिताः ॥ उद्धरंतिप्रजाःसर्वास्तपआस्थायपुष्कलम् १० भीमेनकार्तवीर्येणवैन्येननहुषेणच ॥ तपोयोगसमाधिस्यैरुद्धृताह्वापदःप्रजाः ११
तथात्वमपिधर्मात्मन्कर्मणाचविशोधितः ॥ तपआस्थायधर्मेणद्विजातीन्भरभारत १२

स्वोष्मणामहींवासयति ६ ओषधीपतिश्चंद्रः दिवस्तेजः अंतरिक्षगतंमेधाकारेणपरिणतंतेजःउद्धृत्य मेधानुद्भाव्येत्यर्थः । जनयामास तदुत्थेनवारिणाओषधीः ७ स्वयोनौबीजेनिर्गते अंकुरादिरूपेणनिष्पन्नेसति
रविरेवओषधीरूपोभवति तदन्नंताभ्यओषधीभ्योऽन्नंअदनीयंधान्यंतच्च पुनर्जलोष्मयोगादंकुरादिक्रमेणधान्ययोनिरिति रविरेवाश्रमन्नयोनित्वात् । अन्येतु । यदादर्शे चंद्रस्वयोनौसूर्यएकतांगच्छति तदाचंद्रतेजो
धिरमृतमयैर्निषिक्तोभवति ततश्चंद्ररूपेणबहिर्निर्गत्य ओषधीराप्याययति तेनान्नंभवतीत्याहुः ८ । ९ । १० तपोयोगोव्रतस्वीकारस्तत्पूर्वकः समाधिर्यानंतस्स्यैस्तन्निष्ठैः ११ धर्मेणध्यानेन १२

१३। १४। १५। सूर्योर्म्येति । अत्रसूर्योपाधिकं ब्रह्मसर्वकर्तृत्वसर्वज्ञत्वसर्ववर्त्मत्वादिभिर्धर्मैः स्तुयते तद्यथा सूर्यः सृते आलोकमिति सूर्यः १ अयमागतिमत्त्वात् २ भगः सर्वैश्वर्यसंपन्नत्वात् ३ त्वष्टा विश्वशिल्पकरत्वात् ४ पूषापोषकः ५ अर्कः अर्चनीयः ६ सविता जगत्प्रसवनात् ७ रविः वेदत्रयीशब्दमयः ८ गभस्तिमान् सहस्राक्षरः ९ अजोऽनादिः १० कालः मुहूर्तादिः तत्प्रवर्तकत्वात् ११ मृत्युः प्राणहर्ता १२ धाता जगत्कर्ता १३ प्रभाकरः दीप्तिकरः १४ । १५ पृथिवीसादिनामभिः सार्वभौम्यस्यैव प्रपञ्चः । परायणमूलकारणं २० । १७ । २८ शुचिराग्निः २९ शौरिः कृष्णः ३० । १८ । ४० तेजसांपतिः सूर्यः ४१ धर्मध्वजो धर्मप्रधानः ४२ । ४३ वेदांगः वेदशरीरः त्रयीमयत्वात् ४४ । ४५ । १९ । ४८ कलिः सर्वमलाश्रय इत्येकं नाम ४९ । २० अश्वत्थः संसारवृक्षः स एव संवत्सरकरः ननुषष्ठः पदार्थः कालो नाम कश्चिदस्ति कालोपाधिभूतं द्रव्यमेव स्वस्य अतीतानागतादिव्यवहारहेतुर्भवतीति भावः ५६ कालचक्रः कालप्रवर्तको यो विभावसुः स इत्येकं नाम ५७ पुरुषः पूर्णकर्मन्द्रियपञ्चकज्ञानेन्द्रियपञ्चकमनआदिचतुष्टयप्राणादिपञ्चकभूतपञ्चककौमकर्मविद्याख्यासुखसतीति पुरुषः जीवरूपः ५८ स एव शाश्वतः जायंतश्मन्यः ५९ योगीकर्मज्ञानाधिकारी ६० व्यक्ताव्यक्तः कार्यकार

॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं कुरूणामृषभः स तुराजायुधिष्ठिरः ॥ विप्रार्थमारोहितवान् सूर्यमद्भुतदर्शनम् १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन् शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ क्षणंच कुरूराजेंद्रसंप्रवक्ष्याम्यशेषतः १४ धौम्येन तु यथा पूर्वपाठार्थाय सुमहात्मने ॥ नामाष्टशतमाख्यातं तच्छृणुष्व महामते १५ ॥ धौम्य उवाच ॥ सूर्योऽयं मा भगस्त्वष्टा पूषार्कः सवितारविः ॥ गभस्तिमानजः कालो मृत्युर्धाता प्रभाकरः १६ पृथिव्या पश्चते जश्च खं वायुश्च परायणम् ॥ सोमो बृहस्पतिः शुक्रो बुधोऽगारक एव च १७ इंद्रो विवस्वान् दीप्तिशुचिः शौरिः शनैश्चरः ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च स्कंदो वैवर्णो यमः १८ वैशुतो जाठरश्चाग्निर्धनस्ते जसांपतिः ॥ धर्मध्वजो वेदकर्त्ता वेदांगो वेदवाहनः १९ कृतत्रेता द्वापरश्च कलिः सर्वमलाश्रयः ॥ कलाकाष्ठमुहूर्त्ताश्च क्षपायामस्तथा क्षणः २० संवत्सरकरोऽश्वत्थः कालचक्रो विभावसुः ॥ पुरुषः शाश्वतो योगी व्यक्ताव्यक्तः सनातनः २१ कालाध्यक्षः प्रजाध्यक्षो विश्वकर्मा तमो नुदः ॥ वरुणः सागरोऽश्वजीमूतो जीवोऽरिहा २२ भूताश्रयो भूतपतिः सर्वलोकनमस्कृतः ॥ स्रष्टा संवर्तको वह्निः सर्वस्यादि रलोलुपः २३ अनंतः कपिलो भानुः कामदः सर्वतो मुखः ॥ शयो विशालो वरदः सर्वधातुनिषेचिता २४ मनः सुपर्णो भूतादिः शीघ्रगः प्राणधारकः ॥ धन्वंतरिर्धूमकेतुरादिदेवोऽदितेः सुतः २५ द्वादशात्माऽराविंदाक्षः पिता माता पितामहः ॥ स्वर्गद्वारं प्रजाद्वारं मोक्षद्वारं त्रिविष्टपम् २६ देहकर्त्ता प्रज्ञांतात्मा विश्वात्मा विश्वतो मुखः ॥ चराचरात्मा सूक्ष्मात्मा मैत्रेयः कुरूणान्वितः २७

णात्मा ६१ सनातनो निरुपाधिः ६२ । २१ । ६५ तमो नुदः अज्ञानहन्ता मोक्षदा इत्यर्थः ६६ अंशः अंशयति विभाजयति कर्मफलानींशः ६७ । ७० जीवनः जलवज्जीवनहेतुः ७१ । ७२ । २२ संवर्तकः प्रलयकालिको वह्निरित्येकं ७७ । २३ सर्वेषां धातुनां त्वगादीनां देहगतानां निषेचिता सेचक आप्नायकः ८८ । २४ । मनोरूपी सुपर्ण इत्येकं ८९ भूतादि रंकारः ९० आदिदेवोऽदितेः सुतः इत्येकं नाम विष्णुरित्यर्थः ९५ । २५ पिता माता पितामहः द्यावापृथिव्योः पिता हि रण्यगर्भस्तस्यापि पितृत्वेत्यर्थः ९८ स्वर्गद्वारं ब्रह्मलोकमाप्तिद्वारं 'सूर्यद्वारेण ते विरजाः प्रयांति' इति श्रुतेस्तदेव प्रजाद्वारं 'अधो प्रास्ताहुतिः सम्यगादिसमुपतिष्ठते । आदिसाज्जायते गृष्टिर्वृष्टेरन्ततः प्रजाः' इति क्रमेण इह परलोकमापक इत्यर्थः ९९ मोक्षद्वारं क्रममुक्तिस्थानभूतं त्रिविष्टपं स्वर्गभूमिरित्येकं १०० । २६ मैत्रेयः मित्रेषु सर्वभूताभ्यप्रदेपुसाधुमैत्रेयः १०७ कुरूणान्वित इति पातितप्रासादीनामापि प्रातेत्यर्थः १०८ । २७

२८। २९। ३० शुचिश्चासौसुमनाश्चेतिकर्मधारयः शोकएवदवाधिर्यस्मिन् तस्मात्सागरात्सागरवदपारात्संसारत् ३१ विप्रस्नागसमाधिस्थः विमेष्यस्त्यागः खण्ड्यमानमज्जतदर्थसमाधिस्थः नियमस्थः यूपदावा
 दिवत्प्रकृतिविकाराभावेपिचतुर्थीसमासः अश्वघासादिब्रह्मणीसमासोबा । संयतात्मानियमितचित्तः ३२ तपःसूर्याष्टशतनामजपाख्यम् ३३ योगं चित्तैकाग्र्यं आस्थायकृत्वा ३४ प्राणानामासमेतात्पमर्ननिग्रह
 स्तेनप्राणायामेन आरब्धवान् ततः जपानंतरम् ३५ चक्षुःचक्षुरादिप्रवर्तकत्वात् बाह्यरूपेण च चक्षुरनुग्राहकत्वात् अतएव सर्वदेहिनामात्मायोनिः उत्पत्तिलयस्थानं भूतानां वियदादीनाम् आचारः आसमेताचार
 यतीसाचारोऽतर्थायी ३६ मण्ड्यानां ज्ञाननिष्ठानां योगिनां चित्तनिरोधकानामनामृतार्गलद्वारत्वं आवृणोतीत्यामृतं कपाटं कर्त्तारः अर्गलकपाटविष्टं भक्तित्यक्तां तदुभयराहितं मुक्तिद्वारत्वं मुमुक्षतांगतिश्चत्वमेव
 एतद्वैकीर्त्तनीयस्य सूर्यस्यामिततेजसः ॥ नामाष्टशतकं चेदं प्रोक्तमेतत्स्वयं भुवा २८ सुरगणपितृयक्षसेवितं ह्यसुरनिशाचरसिद्धवंदितम् ॥ वरकनकहुताशन
 प्रभंप्रणिपतितोऽस्मिहिताय भास्करम् २९ सूर्योदयेयः सुसमाहितः पठेत्स पुत्रदाराधनरत्नसंचयान् ॥ लभेतजातिस्मरतानरः सदा धृतिचमेधांचसर्वदतेषु
 मान् ३० इमंस्तवं देववरस्य योनरः प्रकीर्त्तयेच्छुचिः सुमनाः समाहितः ॥ विमुच्यते शोकदवाग्निसागरालभेत कामान् मनसा यथेप्सितान् ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 एवमुक्तस्तु धौम्येन तत्कालसदृशं वचः ॥ विप्रत्यागसमाधिस्थः संयतात्मा दृढव्रतः ३२ धर्मराजो विशुद्धात्मा तप आतिष्ठदुत्तमम् ॥ पुष्पोपहारैर्बलिभिरर्चयित्वा
 दिवाकरम् ३३ सोऽज्वाह्यजलं राजा देवस्याभिमुखोऽभवत् ॥ योगमास्थाय धर्मात्मा वायुभक्षो जितेंद्रियः ३४ गांगेयं वार्युपस्पृश्य प्राणायामेन तस्थिवान् ॥
 शुचिः प्रयतवाग्भूत्वा स्तोत्रमारब्धवांस्ततः ३५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वं भानोज गतश्चक्षुस्त्वमात्मा सर्वदेहिनाम् ॥ त्वं योनिः सर्वभूतानां त्वमाचारः क्रियाव
 ताम् ३६ त्वंगतिः सर्वसांख्यानां योगिनां त्वंपरायणम् ॥ अनामृता र्गलद्वारं त्वंगतिस्त्वं मुमुक्षताम् ३७ त्वया संधार्यते लोकस्त्वया लोकः प्रकाश्यते ॥ त्वया पवि
 त्रीक्रियते निर्व्याजं पाल्यते त्वया ३८ त्वामुपस्थाय काले तु ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ स्वशाखाविहितैर्मन्त्रैश्चैतृषिगणार्चित ३९ तव दिव्यं रथं यातमनुयाति वरा
 र्थिनः ॥ सिद्धचारणगंधर्वा यक्षगुह्यकपन्नगाः ४० त्रयस्त्रिंशच्च वै देवास्तथा वै मानिका गणाः ॥ सोपेन्द्राः समहेन्द्राश्च त्वामिष्ट्वा सिद्धिमागताः ४१ उपयांत्यर्चयि
 त्वा तु त्वां वै प्राप्समनोरथाः ॥ दिव्यमंदारमालाभिस्तूर्णैर्विद्याधरोत्तमाः ४२ गुह्याः पितृगणाः सप्तये दिव्या ये च मानुषाः ॥ ते पूजयित्वा त्वामेव गच्छंत्याः प्रधान
 ताम् ४३ वसवो मरुतो रुद्रा ये च साध्या मरीचिपाः ॥ वालखिल्या दयः सिद्धाः श्रेष्ठं प्राणिनां गताः ४४ स ब्रह्मकेपुलोकेषु सप्तस्वप्यखिलेषु च ॥ नतः हूतमहं
 मन्येयदर्कादिति र्च्यते ४५ संति चान्यानि सत्त्वानि वीर्यवंति महान्ति च ॥ ननु तेषां तथा दीप्तिः प्रभावो वा यथा तव ४६ ज्योतीं पितृयिसर्वाणि त्वं सर्वज्योतिषां पतिः ॥
 त्वयि सत्त्वं च सत्त्वं च सर्वं भावाश्च सात्त्विकाः ४७

प्राप्यं पदमपित्वेवेत्यर्थः ३७ निर्व्याजं राजवत्प्रत्युपकाराशारूपं भिषं विना केवलं कृपयैवेत्यर्थः ३८। ३९। ४० त्रयस्त्रिंशत् 'अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादि साः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च' इति श्रुतिप्रसिद्धाः
 गणास्तदन्यानि विष्वेदे वा दीनि सप्तमुदायदेवतानि सिद्धिज्ञानम् ४१ उपयांतित्वा मे त्वां अर्चयित्वा तु प्राप्समनोरथा भवन्ति ४२ सप्तार्यमाग्निजां तादयः प्रधानतां जगत्कारणताम् ४३। ४४ अस्य सावात्म्यमाह स
 ब्रह्मकेष्विति । न मन्येनास्तीति मन्ये सर्वस्यैकात्म्यात् ४५। ४६ सत्त्वं सत्त्वप्रवृत्त्येज्जति सत्त्वं वाय्वाकाशौ तदात्मकं सत्त्वं सत्त्वं बुद्धिः सत्त्वं सात्त्विकाभावाः धर्मो ज्ञानं विरागश्चैव सत्त्वं मित्याद्याः ४७

मुनाभंसुदर्शनम् ४८ । ४९ । ५० प्रावाराः वस्त्रविशेषाः ५१ त्रयोदशद्वीपवर्तीसुदर्शनाद्यर्वांतरद्वीपयोगात् गोभिः रश्मिभिः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ अमानवस्येतिच्छेदः अमानवोऽर्चिरादिमार्गेणमतस्यत्र
 ह्यलोकप्रापकः पुरुषः ५६ । ५७ त्वद्दीधितयस्त्वत्किरणाः सैरावताः मेघस्योपरियोमेघः सप्रेरावतस्तत्सहिताः आभूर्तयावच्चतुर्विधभूतग्रामंतस्यसंस्तुवः जलेनाभिष्ठावनम् ५८ द्वादशधा । ' अरुणो माघमासेतुल्य
 यो वै फाल्गुने तथा ' इत्यादिस्पृष्टयुक्तारुणादिरूपेण ५९ । ६० हंतियच्छतिविश्वंसहरतीतिवाहंसः वृषाकपिः हरो हरिर्वा ६१ गवारं रमीनाम् ६२ सप्तसप्तिः सप्ताश्वः धामकेशीज्योतिर्मयकिरणवात् आशुगामीसं

त्वत्तेजसाकृतचक्रं मुनाभं विश्वकर्मणा ॥ देवारीणां मदोयेन नाशितः शार्ङ्गधन्वना ४८ त्वमादायां शुभिस्तेजो निदाधे सर्वदेहिनाम् ॥ सर्वौषधिरमानांच पुनर्वर्षा
 सुमुंचसि ४९ तपंत्यन्येदहंत्यन्ये गजैत्यन्येतथा घनाः ॥ विद्योतंते प्रवर्षेति तव प्रावृषि रश्मयः ५० न तथा सुखयत्यग्निर्न प्रावारानकंबलाः ॥ शीतवातादि तं
 लोकं यथा तव मरीचयः ५१ त्रयोदशद्वीपवर्ती गोभिर्भासयसे महीम् ॥ त्रयाणामपि लोकानां हितायैकः प्रवर्त्तसे ५२ तव यद्युदयो न स्यादधंजगदिदं भवेत् ॥ न च
 धर्मार्थकामेषु प्रवर्त्ते रश्मनीषिणः ५३ आधानपशुबंधेष्टिं त्रयज्ञतपः क्रियाः ॥ त्वत्प्रसादादवाप्यंते ब्रह्मक्षत्रविशांगणैः ५४ यद्ब्रह्म ह्यणः प्रोक्तं स ह्यस्युगसंमितम् ॥
 तस्य त्वमादिरंतश्च कालज्ञैः परिकीर्तितः ५५ मनुनां मनुपुत्राणां जगतोऽमानवस्य च ॥ मन्वंतराणां सर्वेषामीश्वराणां त्वमीश्वरः ५६ संहारकाले संप्राप्ते तव क्रोध
 विनिःसृतः ॥ संवर्त्तकामिस्त्रैलोक्यं भस्मीकृत्यावतिष्ठते ५७ त्वद्दीधितिसमुत्पन्नानां वर्णां महाघनाः ॥ सैरावताः साशनयः कुर्वन्त्याभूतसंस्तुवम् ५८ कृत्वा द्वाद
 शधाऽऽत्मानं द्वादशादित्यतांगतः ॥ संहृत्यैकार्णवं सर्वैस्त्वं शोषयसि रश्मिभिः ५९ त्वामिंद्रमाहुस्त्वं रुद्रस्त्वं विष्णुस्त्वं प्रजापतिः ॥ त्वमग्निस्त्वं मनः सृक्षं प्रभुस्त्वं
 ब्रह्मशाश्वतम् ६० त्वंहंसः सविता भानुर्गुमाली वृषाकपिः ॥ विवस्वानग्निहिरण्यमित्रो धर्मस्तथैव च ६१ सहस्ररश्मिरादित्यस्तपनस्त्वं गवांपतिः ॥ मार्त
 ङोऽक्रौरविः सूर्यः शरण्यो दिनकृतथा ६२ दिवाकरः सप्तसप्तिर्धामकेशी विरोचनः ॥ आशुगामी तमोन्नश्च हरिताश्वश्च कीर्त्यसे ६३ सप्तम्यामथ वाषष्ठ्यां भक्त्या पूजां
 करोति यः ॥ अनिर्विण्णोऽनहंकारी तं लक्ष्मीं भजते नरम् ६४ न तेषामापदः संति नाधयो व्याधयस्तथा ॥ येतवानन्यमनसा कुर्वन्त्यर्चनं वंदनम् ६५ सर्वरोगैर्विर
 हिताः सर्वपापविर्जिताः ॥ त्वद्भावभक्ताः सुखिनो भवंति चिरजीविनः ६६ त्वं ममापन्नकामस्य सर्वातिथ्यं चिकीर्षतः ॥ अन्नमन्नपते दातुमभितः श्रद्धया हसि ६७
 ये च तेऽनुचराः सर्वपादोपांतं समाश्रिताः ॥ माठरारुणदंष्ट्राद्यास्तांस्तान्वंदेऽज्ञानि शुभान् ६८ क्षुभया सहितामैत्रीयाश्चान्याभूतमातरः ॥ ताश्च सर्वानमस्यामि
 पांतुमांशरणागतम् ६९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवंस्तु तोमहाराज भास्करो लोकभावनः ॥ ततो दिवाकरः प्रीतो दर्शयामास पांडवम् ॥ दीप्यमानः स्ववपुषा ज्वल
 न्निवहताशनः ७०

त्राशावह इति पाठे दिव्यवहारनिर्वाहकः आशायाः प्रसिद्धाया इष्टार्थसमर्पणेन पूरको वा ६३ अनिर्विण्णः पूजने आसक्तः ६४ । ६५ त्वद्भावभक्ताः सूर्य एव सर्वत्रास्तीति भावो भावना तत्र भक्ता आहताः ६६ अद्वया
 आतिथ्यं चिकीर्षत इति संबंधः ६७ अज्ञानि शुभान् विद्युदंशान्यादिप्रवर्त्तकान् ६८ क्षुभापैश्यानि ग्रहानुग्रहकर्त्तव्यदेवते भूतमातरः गौरीपद्मादयः ब्राह्मी माहेश्वरीदयश्च ६९ । ७०

७१ गृहीष्वगृहीण पिठरंपरिवेषणपात्रं ताभ्रंताभ्रमयं वत्स्यति तृतिजनजीविकारूपोकारिष्यति पात्रेणपात्रप्रसूतेनाग्नेन ७२ यावद्दत्स्यति तावद्ब्राह्मणमोदनादिकमक्षय्यं भविष्यतीतिसंबंधः चतुर्विधं लक्ष्यं चो
प्यंभक्ष्यपेयं च ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० महानसेपाकशालायां साधयामासकारयामासअन्नमिति शेषः ८१ संस्कृतपक्षम् ८२ । ८३ पार्ष्णी पृषतः द्रुपदपितुः गोत्रापसम् ८४ याज्ञि
यार्थाः यज्ञार्हाणि वस्तुनि आज्यपशुपुरोडासीयादीनि प्रवर्ततेतिः सरंति । विधिंमंत्रप्रमाणतः विधिर्वसंतेवसंतेज्योतिषायजेतस्यादिरज्ञातज्ञापनरूपः । मंत्रः अनुष्ठेयार्थस्मारकइषेत्वेत्यादिः तावेवप्रमाणे ताभ्या

॥ विवस्वानुवाच ॥ यत्तेऽभिलषितं किंचित्त्वं सर्वमवाप्स्यसि ॥ अहमन्नं प्रदास्यामि सप्तपंचचतेसमाः ७१ गृहीष्वपिठरंताभ्रंमयादत्तं नराधिप ॥ यावद्दत्स्य
तिपांचालीपात्रेणानेनसुव्रत ७२ फलमूलामिषंशकं संस्कृतं यन्महानसे ॥ चतुर्विधं तद्ब्राह्मणमक्षय्यं ते भविष्यति ७३ इतश्चतुर्दशे वर्षे भूयो राज्यमवाप्स्यसि ॥
वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ७४ इमं स्तवं प्रयतमनाः समाधिना पठेदिहान्योऽपि वरं समर्थयन् ॥ तत्तस्य दद्याच्चरविर्मनीषितं तदाप्नुया
द्यद्यपितत्सु दुर्लभम् ७५ यश्चेदंधारयेन्नित्यं शृणुयाद्वाऽप्यभीक्ष्णशः ॥ पुत्रार्थीलभते पुत्रं धनार्थीलभते धनम् ॥ विद्यार्थीलभते विद्यां पुरुषोऽप्यथवास्त्रियः ७६ उभेसंध्ये
पठेन्नित्यं नारीवापुरुषोयदि ॥ आपदं प्राप्य मुच्येत बद्धो मुच्येत बंधनात् ७७ एतद्ब्रह्माददौ पूर्वैशक्राय सुमहात्मने ॥ शक्राच्च नारदः प्राप्नो धौम्यस्तुतदनंतरम् ॥ धौम्याद्यु
धिष्ठिरः प्राप्य सर्वान् कामानवाप्तवान् ७८ संग्रामे च जयेन्नित्यं विपुलं चाप्नुयादसु ॥ मुच्येत सर्वपापेभ्यः सूर्यलोकं स गच्छति ७९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ लब्ध्वा वरं
तु कौंतेय जलादुत्तीर्य धर्मवित् ॥ जग्राह पादौ धौम्यस्य भ्रातृंश्च परिष्वजे ८० द्रौपद्या सह संगम्य बंधमानस्तथा प्रभुः ॥ महानसे तदानीं तु साधयामास पाण्डवः ८१
संस्कृतं प्रसवं याति स्वल्पमन्नं चतुर्विधम् ॥ अक्षय्यं वर्धते चात्र नेन भोजयते द्विजान् ८२ भुक्तवत्सु च विप्रेषु भोजयित्वाऽनुजानपि ॥ शेषं विधसंज्ञं तु पश्चादुक्तेयु
धिष्ठिरः ८३ युधिष्ठिरं भोजयित्वा शेषमश्नाति पार्ष्णी ॥ द्रौपद्यां भुज्यमानायां तदन्नं क्षयमेति च ॥ एवं दिवाकरात्प्राप्य दिवाकरसमप्रभः ८४ कामान्मनोभिलषितान्
ब्राह्मणेभ्योऽददात्प्रभुः ॥ पुरोहितपुरोगाश्च तथिनक्षत्रपर्वसु ॥ यज्ञियार्थाः प्रवर्तते विधिं मंत्रप्रमाणतः ८५ ततः कृतस्वस्त्ययना धौम्येन सह पाण्डवाः ॥ द्विजसंघैः
परिवृताः प्रययुः काम्यकं वनम् ८६ इत्यारण्यके प० अरण्यपर्वणि काम्यकवनप्रवेशे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वनं प्रविष्टेऽप्यथ पाण्डवेषु प्रज्ञाचक्षु
स्तप्यमानोऽबिकेयः ॥ धर्मात्मानं विदुरमगाधबुद्धिं सुखासीनो वाक्यमुवाच राजा १ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रज्ञाचक्षुर्भागे वस्येव शुद्धाधर्मै च त्वं परमं वेत्थ सूक्ष्मम् ॥
समश्च त्वंसमतः कौरवाणां पथ्यं चैषां मम चैव ब्रवीहि २

मित्यर्थः ८५ । ८६ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावेदीपिकांम्यकप्रवेशे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ननु एवं कर्मजसिद्धयपेक्षया योगजसिद्धेः प्राबल्यं चेत् किमित्सर्वेऽपि ताना
द्वियंत इत्याशंक्य मृदाः दृष्टद्वारकफलेष्वर्थेषु हितोपदेशं द्विषन्ति किमुता दृष्टद्वारकेष्विवाह वनं प्रविष्टेऽप्यथ ध्यायेन । आबिकेय इति पूर्ववत्पमार्षम् १ सूक्ष्मो धर्मो ज्ञानं तद्ब्रह्मा देव त्वं कौरवाणां पाण्डवार्तराष्ट्रा
णांसमः प्रक्षपातशून्यः एषां पाण्डवानां मम च स पुत्रस्येति शेषः २

एवंगते एवंपांडवप्रजाजनाद्युक्तस्यैककेगतेप्राप्तेमति । उद्धरेयुः उन्मूलयेयुः ३ । ४ सइति । यउक्तविधः सएवधर्मो युधिष्ठिररूपविमलब्धः वंचितः असवसां द्यूतक्रीडायां ससांसां प्राप्तिज्ञायस्यतं ५ दुष्प्रणी तस्यपुरात्मभिः कृतस्य शेषस्य पांडवमानहानिलक्षणस्यवधस्य उपायंदोषप्रज्ञातिप्रकारं ६ अभिमृष्टदत्तं स्वकेनधनेनेतिशेषः ७ एवंकृतेसति त्वांधर्मो नस्यादिति नैव किंतु स्यादेव स्यादिसव्ययंसजे दिसर्थे ८ एवंकृत्वा शेषंनष्टावशिष्टभाग्यं ९ । १० । ११ चकर्थकृतवान् इदंच वक्ष्यमाणंच कर्त्तारिष्यसि १२ एकराज्यं यदि अनुमंता तर्हि तापो न भविता न चेत् यदि वानुमंता तर्हि सुतां निगृ

एवंगते विदुरयदद्यकार्यैराश्वमेकथमस्मान्भजेरन् ॥ तेवाप्यस्मान्नोद्धरेयुः समूलांस्तत्त्वंबूयाः साधुकार्याणि वेत्ति ३ ॥ विदुरउवाच ॥ त्रिवर्गोऽयं धर्ममूलो नरेंद्रराज्यंच दंधर्ममूलं वदंति ॥ धर्मे राजन्वर्तमानः स्वशक्त्या पुत्रान्सर्वान्पाहि पांडोः सुतांश्च ४ सर्वैधर्मो विप्रलब्धः सभायां पापात्मभिः सौबलेयप्रधानैः ॥ आ ह्यकुंती सुतमक्षवत्यां पराजैषीत्सत्यसंधंसुतस्ते ५ एतस्य ते दुष्प्रणीतस्य राजञ्छेषस्याहं परिपश्याम्युपायम् ॥ यथा पुत्रस्तव कौरव्यपापान्मुक्तो लोके प्रति तिष्ठेत्साधु ६ तद्वै सर्वपांडुपुत्रालभंतां यत्तद्राजन्नभिस्तृष्टं त्वयासीत् ॥ एषधर्मः परमोयत्स्वकेन राजा तुष्येन्न परस्वेष्टुगृह्येत् ७ यशोननश्येज्ज्ञातिभेदश्च न स्या द्धर्मो न स्यान्नैव चैवं कृतेत्वाम् ॥ एतत्कार्यं तव सर्वप्रधानं ते पातुष्टिः शकुनेश्चावमानः ८ एवं शेषं यदि पुत्रेषु ते स्यादेतद्राजं स्त्वरमाणः कुरुष्व ॥ तथैतदेवं करोषिरा जनध्रुवं कुरुणां भविता विनाशः ९ न हि क्रुद्धो भीमसेनोऽर्जुनो वा शेषं कुर्याच्छात्रवाणामनीके ॥ येषां योद्धासव्यसाची कृतास्त्रोधनुर्येषां गांडिवं लोकसारम् १० येषां भीमो बाहुशाली च योद्धा तेषां लोके किं नुन प्राप्यमस्ति ॥ उक्तं पूर्वजातमात्रे सुते ते मया यत्ते हितमासीत्तदानीम् ११ पुत्रं त्यजेममहितं कुलस्य हितं परं न च तत्त्वं चकर्थ ॥ इदं च राजन् हितमुक्तं चेत्त्वमेवं कर्त्ता परितप्ताऽसि पश्चात् १२ यद्येतदेव नुमंता सुतस्ते संप्रीयमाणः पांडवैरंकराज्यम् ॥ तापो न ते भविता प्रीतिर्योगात्रचेन्निगृह्णीष्वसु तंसुखाय १३ दुर्योधनं त्वहितं वै निगृह्य पांडोः पुत्रं प्रकुरुष्व अधिपत्ये ॥ अजातशत्रुर्हि विमुक्तरागो धर्मेण मां प्रथिवीं शास्तुराजन् १४ ततो राजन्पार्थिवाः सर्वएव वै श्या इवास्मानुपतिष्ठंतु सद्यः ॥ दुर्योधनः शकुनिः सूतपुत्रः प्रीत्याराजन् पांडुपुत्रान्भजंतु १५ दुःशासनो याचतु भीमसेनं सभामध्ये द्रुपदस्यात्मजांच ॥ युधिष्ठिरं त्वं परिसां त्वयस्वराज्ये चैनं स्थापय स्वाभिपूज्य १६ त्वया पृष्टः किमहमन्यद्देयमेतत्कृत्वा कृतकृत्योऽसिराजन् १७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एतद्वाक्यं विदुरयत्ते सभायामिह प्रो क्तं पांडवान्प्राप्यमांच ॥ हितं तेषामहितं मामकानामेतत्सर्वममनावैति चेत् १८ इदं त्विदानीं गतएव निश्चितं तेषामर्थं पांडवानां यदास्थ ॥ तेनाद्यमन्येनासिहितो म मेतिकथं हि पुत्रं पांडवार्थं त्यजेयम् १९

प्रीति १३ पक्षांतरमाह दुर्योधनमिति १४ । १५ याचतु मदपराधं क्षमस्वेति प्रार्थयतु १६ । १७ नावैति नांगीकरोति १८ तत्र हेतुमाह इदमिति । तथा दुर्योधनबंधनं युधिष्ठिराय राज्यप्रदानमित्येवं प्रकारं कुरुष्वोपायं यदास्थ तदिदं कृतएवं निश्चितं न कुतश्चित् । गतइति पाठे पांडवानामर्थं गतः प्राप्तइत्यर्थः । लब्धपदाः पांडवाः मदीयान् न हि स्फुरित्यत्र नियामकं नास्तीति भावः १९

२० जिह्मकुटिलं २१ नेदमस्तीदंकुलं २२ ॥ ॥ इत्यारण्यके प० नैलकंठौयभारतभाषादीपे चतुर्थाऽध्यायः ॥ ४ ॥ हितापदेशऽपि दुष्टाः कुप्येतात्पुक्त्वा संतस्तत्रैव तुष्यतीत्याह पांडवा इत्य-
ध्यायेन १ । २ मरुधन्वसु मरुधुनिर्जलदेशेषु धन्वमुजांगलदेशेषु । 'धन्वाजांगलदेशे स्यात्' इति विश्वः ३ । ४ । ५ । ६ आराहूरतः ७ । ८ आद्रव आगच्छ अपयातुं निर्वातुं संशयिते पत्नी

असंशयं तेऽपि ममैव पुत्रादुर्योधनस्तु मम देहात्प्रसृतः ॥ स्ववैदेहं परहेतोस्त्यजेति को नु ब्रूयात्समतामन्ववेक्ष्य २० समां जिह्मं विदुरसर्वं ब्रवीषिमानं च तेऽहमधिकं धा-
रयामि ॥ यथेच्छकं गच्छवातिष्ठवात्वं सुसांख्यमानाऽप्यसती स्त्री जहाति २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतावदुक्त्वा धृतराष्ट्रोऽन्वपद्यदंतर्वैश्वसमसहसोत्थाय राजन् ॥
नेदमस्तीत्यथ विदुरो भाषमाणः संप्राद्रवद्यत्र पार्था बभूवुः २२ ॥ इत्यारण्यके प० अ० प० विदुरवाक्यप्रत्याख्याने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
पांडवास्तु वनेवासमुद्दिश्य भरतर्षभाः ॥ प्रययुर्जाह्नवीकूलात्कुरुक्षेत्रं स हानुगाः १ सरस्वतीदृषद्वत्यौ यमुनां च निषेव्यते ॥ ययुर्वने नैव वनं सततं पश्चिमां दिशम् २
ततः सरस्वतीकूले समेषु मरुधन्वसु ॥ काम्यकं नाम ददृशुर्वनं मुनिजनप्रियम् ३ तत्र ते न्यवसन्वीरावने बहुमृगद्विजे ॥ अन्वास्यमाना मुनिभिः सांख्यमानाश्च भारत
४ विदुरस्त्वथ पांडूनां सदादर्शनलालसः ॥ जगामैकरथे नैव काम्यकं वनमृद्धिमत् ५ ततो गत्वा विदुरः काम्यकं तच्छीघ्रैरश्वैर्वाहिनास्यंदनेन ॥ ददर्शासीनं धर्मात्मानं
विविक्ते साहृद्रौ पद्याभ्रातृभिर्ब्राह्मणैश्च ६ ततोऽपश्यद्विदुरं तूर्णमारादभ्यायांतं सत्यसंधः सराजा ॥ अथाब्रवीद्भातरं भीमसेनं किं नु क्षत्तावदयति नः समेत्य ७ कञ्चि
न्नायं वचनात्सौ बलस्य समाह्वाता देवनायोपयातः ॥ कञ्चित्सुदृशः शकुनिर्नायुधानि जेष्यत्यस्मान् पुनरेवाक्षवत्याम् ८ समाहूतः केनचिदाद्रवेति नाहं शको भीमसे
नापयातुम् ॥ गांडीवे च संशयिते कथं नुराज्यप्राप्तिः संशयिता भवेन्नः ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत उत्थाय विदुरं पांडवेयाः प्रत्यगृह्णन् पते सर्व एव ॥ तैः संकृतः स च
सानाजमीढो यथोचितं पांडुपुत्रान्समेयात् १० समाश्वस्तं विदुरं तेन र्षभास्ततोऽप्युच्छन्ना गमनाय हेतुम् ॥ स चापितेभ्यो विस्तरतः शशंसयथा वृत्तो धृतराष्ट्रोऽ
विक्रेयः ११ ॥ विदुर उवाच ॥ अवोचन्मां धृतराष्ट्रे नु गुप्तमजातशत्रोपरि गृह्याभिपूज्य ॥ एवं गते समतामभ्युपेत्य पथ्यंते पांममचैव ब्रवीहि १२ मयाप्युक्तं
यत्क्षमं कौरवाणां हितं पथ्यं धृतराष्ट्रस्य चैव ॥ तद्वै तेस्मै न रुचामभ्युपैतिततश्चाहं क्षममन्यन्न मन्ये १३ परं श्रेयः पांडवेयामयोक्तं न मे तच्च श्रुतवानां विक्रेयः ॥ यथाऽऽ
तुरस्ये वहि पथ्यमन्नं रोचते स्मास्यत दुच्यमानम् १४ न श्रेयसे नीयते ज्ञातशत्रोस्त्रीश्रोत्रियस्येव गृहे प्रदुष्टा ॥ ध्रुवं न रोचेद्भरतर्षभस्य पतिः कुमार्या इव षष्टिवर्षः १५
ध्रुवं विना शो नृपकौरवाणां न वै श्रेयो धृतराष्ट्रः परैति ॥ यथा च पर्णे पुष्करस्यावसिक्तं जलं न तिष्ठेत्पथ्यमुक्तं तथाऽस्मिन् १६

कृते मानि कथं नः राज्यप्राप्तिर्यतः संशयिता गांडीवनाशादित्यर्थः १ । १० यथा वचः यादृशाचारः ११ अनुगुप्तमनुरसितारं हितोपदेशेनेति शेषः कर्त्तारिक्तः ब्रवीहीत्यवोचदिति संबंधः १२ रुचां प्रीतिः अ-
न्यतसाजोऽन्यद्वैरं १३ । १४ । १५ परैति परामृशति पुष्करस्य कमलस्य १६

श्रद्धाऽष्टोऽयमितिधीः १७ धार्यतान्विस्मर्त्तव्यं १८ उपासतेउपास्ते प्रतीक्षते नृणैःस्तोकमधिभिवात्मानंसहायसंपत्त्यासंवर्धयन् एकपञ्चशतृणांकात्स्न्येनोच्छेदात् १९ सहायार्जनोपायमाह यस्येति । अविभक्तं साधारणं वसुवित्तं २० विप्रलापंविगतःप्रलापोऽनर्थकंवचोयस्मात्तत्तथा पूज्यःस्तव्यः वनवासातिबहुनाधनेनबहून्सहायान्प्राप्य त्वमेवशतृच्छेदं कृत्वा राज्यंप्राप्स्यसीत्यर्थः २१ । २२ ॥ ॥ इत्यारण्यकेप० नै० भा० पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ गतेइति । महाप्राज्ञः विदुरोपदेशोस्थितानांजयोभविष्यतीतिज्ञानन् १ संधिविग्रहकारितं संधिविग्रहादिनीतिब्रह्मकृतं भविष्यतिआगामिनिकाले २ विदुरस्मारमोहितः स्मरः

ततःकुद्धोऽधृतराष्ट्रोऽब्रवीन्मांयस्मिन्श्रद्धाभारततत्रयाहि ॥ नाहंभूयःकामयेत्वांसहायंमहीमिमांपालयितुंपुरंवा १७ सोऽहंयत्कोऽधृतराष्ट्रेणराज्ञाप्रशसितुंत्वामुपया तोनरेन्द्र ॥ तद्वैसर्वयन्मयोक्तंसभायांतद्धार्यतांयत्प्रवक्ष्यामिभूयः १८ क्लेशैस्तीव्रैर्युज्यमानःसपत्नैःक्षमांकुर्वन्कालमुपासतेयः ॥ संवर्धयन्स्तोकमिवाग्निमात्मवान्सर्वे भुंक्तेपृथिवीमेकएव १९ यस्याविभक्तंवसुराजन्सहायैस्तस्यदुःखेऽप्यंशभाजःसहायाः ॥ सहायानामेषसंग्रहणेऽभ्युपायःसहायासौपृथिवीप्राप्तिमाहुः २० सत्यं श्रेष्ठपांडवविप्रलापंतुल्यंचान्नंसहभोज्यंसहायैः ॥ आत्माचैषामग्रतोन्स्मर्य्यएवंवृत्तिर्वर्द्धतेभूमिपालः २१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एंवकरिष्यामियथाब्रवीषिपराबुद्धि मुपगम्याप्रमत्तः ॥ यच्चाप्यन्यदेशकालोपपन्नंतदैवाच्यंतत्करिष्यामिकृत्स्नम् २२ ॥ ॥ इ० म० भा० आरण्यकेप० अरण्यप० विदुरनिर्वासंपंच० १ अध्यायः ५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गतेतुविदुरेराजन्नाश्रमंपांडवान्प्रति ॥ धृतराष्ट्रोमहाप्राज्ञःपर्यंतप्यतभारत १ विदुरस्यप्रभावंचसंधिविग्रहकारितम् ॥ विवृद्धिंचपरांमत्वा पांडवानांभविष्यति २ ससभाद्वारमागम्यविदुरस्मारमोहितः ॥ समक्षंपार्थिवेन्द्राणांपपाताविष्टचेतनः ३ सतुलब्ध्वापुनःसंज्ञांसमुत्थायमहीतलात् ॥ समीपोप स्थितंराजासंजयंवाक्यमब्रवीत् ४ आताममसुहृद्वैवसाक्षद्वर्मइवापरः ॥ तस्यस्मृत्याऽद्यसुभृशंहृदयंदीर्यतीवमे ५ तमानयस्वधर्मज्ञंममभ्रातरमाशुवै ॥ इतिबुव न्सन्वृपतिःकृपणंपर्यदेवयत् ६ पश्चात्तापाभिसंतप्तोविदुरस्मारमोहितः ॥ भातृस्नेहादिदंराजासंजयंवाक्यमब्रवीत् ७ गच्छसंजयजानीहिभ्रातरंविदुरंमम ॥ यदिजी वतिरोपेणमयापायेननिर्धुतः ८ नहितेनममभ्रात्रासुसूक्ष्ममपिकिंचन ॥ व्यलीकंकृतपूर्ववैप्राज्ञेनामितबुद्धिना ९ सव्यलीकंपरंप्राप्तोमत्तःपरमबुद्धिमान् ॥ त्य क्ष्यामिजीवितंप्राज्ञतंगच्छानयसंजय १० तस्यतद्वचनंश्रुत्वारान्नस्तमनुमान्यच ॥ संजयोबाढमिद्युक्त्वाप्राद्रवत्काम्यकंप्रति ११ सोऽचिरेणसमासाद्यतद्वनंयत्र पांडवाः ॥ रौरवाजिनसंवीतंददर्शाथयुधिष्ठिरम् १२ विदुरेणसहासीनंब्राह्मणैश्चसहस्रशः ॥ भ्रातृभिश्चाभिसंगुप्तंदैवैरिवपुरंदरम् १३ युधिष्ठिरमुपागम्यपूजयामाससं जयः ॥ भीमार्जुनयमाश्वापितयुक्तंप्रतिपेदिरे १४

कायस्तस्मात्केनचित्प्रतिबद्धादुत्पन्नोद्वेगःस्मारयत्युच्यते विदुरद्वेषेण ममनाशोभविष्यतीतिचित्तयामोहंप्राप्तइत्यर्थः स्नेहेलपपाठः ३ । ४ द्वेषमेवस्नेहरूपेणनाटयितुंसभाद्वारेराज्ञांसमक्षंपतित्वोत्थायआह आतेत्यादि ५ । ६ । ७ निर्धुतोनिःसारितः ८ व्यलीकमभियं ९ । १० मानितःसभितरान्मानयित्वेत्यनुमान्येत्यस्यार्थः ११ । १२ । १३ । १४

१८ । १९ । १७ । १८ धृतराष्ट्रः प्रतापवानिति पाठे मोहेन प्रकृष्टतां प्राप्त इत्यर्थः १९ प्रजागरे आधिभावायामुच्छिद्रतायां विचित्रं विगतदिव्यवस्तुकं अपेतलक्ष्मीकमित्यर्थः २० । २१ । २२ भवंतीति । दीनत्वात् पाण्डवेषु ममपक्षपातेन तु त्वत्पुत्रद्वेषादिति भावः २३ । २४ । २५ ॥ ॥ इसारण्यके प० नै० भार० षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ श्रुत्वा चेति १ अबुद्धिरज्ञानं तज्जंतमो रागद्वेषात्मकं मोहं २ सुहृत्तृप्तमर्चितकः हितैरतः शुभकर्त्ता ३ । ४ बारणो वानवग्रह इति पाठे वाशब्दश्चायं न वगृहीतोग्रह इत्यर्थः निरंबुर्निरवग्रह इति पाठे निरवग्रहः प्रतिबंधाभावेऽपि निरंबुर्निराहारो भूत्वा शोषं गमिष्यामीत्यर्थः । 'प्रतिबंधेऽप्यवग्रहः' इति विश्वः ।

राज्ञापृष्टः सकुशलं सुखासीनश्च संजयः ॥ शशंसागमने हेतुमिदं चैवाब्रवीद्वचः १५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ राजा स्मरति ते क्षतधृतराष्ट्रोऽबिकासुतः ॥ तं पश्य गत्वा त्वं क्षिप्रं संजीवय च पार्थिवम् १६ सोऽनुमान्य नरश्रेष्ठान् पाण्डवान् कुरुनंदनान् ॥ नियोगाद्वा जसिंहस्य गंतुमर्हसि सत्तम १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु विदुरो धीमान् स्वजनवल्लभः ॥ युधिष्ठिरस्यानुमते पुनरायाद्राज्यम् १८ तमब्रवीन्महातेजा धृतराष्ट्रोऽबिकासुतः ॥ दिष्ट्या प्राप्तोऽसि धर्मज्ञादिष्ट्या स्मरसि मेऽनघ १९ अद्य चाहं दिवारात्रौ त्वत्कृते भरतर्षभ ॥ प्रजागरे प्रपश्यामि विचित्रं देहमात्मनः २० सौंस्कमानीय विदुरं मूर्धन्या प्रायचैव ह ॥ क्षम्यतामिति चोवाच यदुक्तोऽसि मया नघ २१ ॥ विदुर उवाच ॥ क्षांतमेव मया राजन गुरुर्मपरमो भवान् ॥ एषोऽहमागतः शोषं त्वद्दर्शनपरायणः २२ भवंति हि नरव्याघ्रपुरुषा धर्मचेतसः ॥ दीनाभिपातिनो राजन्नात्र कार्यविचारणा २३ पाण्डोः सुताया दृशामेता दृशास्तव भारत ॥ दीना इतीव मे बुद्धिरभिपन्ना ज्यतान् प्रति २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अन्योन्यमनुनीयैवं भ्रात रौ द्वौ महाद्युती ॥ विदुरो धृतराष्ट्रश्च लेभाते परमांसुदम् २५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अरण्यपर्वणि विदुरप्रत्यागमने षष्ठोऽध्यायः ६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा च विदुरं प्राप्तं राज्ञा च परिसांत्वितम् ॥ धृतराष्ट्रात्मजो राजापर्यंतप्यत दुर्मतिः १ ससौ बलेयमानाय कर्णदुःशासनौ तथा ॥ अब्रवीद्वचं न राजा प्रविश्या बुद्धिजंतमः २ एष प्रत्यागतो मंत्री धृतराष्ट्रस्य धीमतः ॥ विदुरः पाण्डुपुत्राणां सुहृद्विद्वान्हितैरतः ३ यावदस्य पुनर्बुद्धिं विदुरो नापकर्षति ॥ पाण्डवानयने तावन्मंत्रयध्वं हितं मम ४ अथ पश्याम्यहं पार्थान् प्राप्तानि ह कथंचन ॥ पुनः शोषं गमिष्यामि निरंबुर्निरवग्रहः ५ विषमुद्वंशनं चैव शस्त्रमग्निप्रवेशनम् ॥ करिष्ये न हि तावद्द्वान् पुनर्द्रष्टुमिहोत्सहे ६ ॥ शकुनिरुवाच ॥ किं बालिशमतिं राजन्नास्थितोऽसि विशांपते ॥ गतास्ते समयं कृत्वानैतदेवं भविष्यति ७ सत्यवाक्ये स्थिताः सर्वे पाण्डवा भरतर्षभ ॥ पितुस्ते वचनं तात न ग्रहीष्यंति कर्हि चित् ८ अथ वा ते ग्रहीष्यंति पुनरेष्यंति वा पुरम् ॥ निरस्य समयं सर्वे पणोऽस्माकं भविष्यति ९ सर्वे भवामो मध्यस्थाराज्ञच्छंदानुवर्तिनः ॥ छिद्रं बहुप्रपश्यंतः पाण्डवानां सुसंवृताः १०

निरयुरिति निरामुरिति च पाठौ चिन्तौ ५ मरणार्थं विषादिकं करिष्ये स्वीकरिष्ये ऋद्धान् ऋद्धिमतः ६ । ७ । ८ पणः कार्यकार्यविवेकलक्षणो व्यवहारः अस्माकमिति पाण्डवानपि गृहीत्वोक्तं ९ छिद्रं समयो विक्रमदोषं बहुबहुलं प्रपश्यंतोऽन्येषु संवृताः पाण्डवोऽधर्मवद्भ्यो भीताः संतो निलीयस्थास्यंतीत्यर्थः १०

११ । १२ । १३ नातिहृष्टमनाः पाण्डवानां निदायां सत्सामपि आगमनासहिष्णुत्वात् कर्णेन स्वपराक्रमयोग्यस्य वचनस्यानुक्तेश्च १४ उपलभ्यदुर्योधनाशयमितिशेषः १५ उद्यम्योत्तिष्ठप्य आत्मानं देहम् १६ वयं
किंकराः पाणयश्च किंकरपाणयः पश्यंतश्चरचक्षुषेति वत् । किं कुर्मइति कृत्वा कृतांजलिपाणय इति प्राञ्चः । प्रियं चिकीर्षामो न तु शकुमः प्रिये स्थातुमिति संबंधः धृतराष्ट्रेण निरुद्धत्वात् १७ दंशिताः सञ्च
द्धाः १८ । १९ परिच्यूनाः खिन्नाः वर्जितविजिगीषावा शक्या जेतुमिति शेषः २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ ॥ इति आरण्यके पर्वणि नैलकंठीयभारतभावादीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥

॥ दुःशासन उवाच ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञयथावदसिमा तुल ॥ नित्यं हि मे कथयतस्तव बुद्धिर्विरोचते ११ ॥ कर्ण उवाच ॥ काममीशामहे सर्वे दुर्योधनतवेप्सितम् ॥
एकमत्यं हि नो राजन् सर्वेषामेव लक्ष्ये १२ नागमिष्यंति ते धीरा अकृत्वा कालं संविदम् ॥ आगमिष्यंति ते च न्मोहात्पुनर्नृतेन तान् जय १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एव
मुक्तस्तु कर्णेन राजा दुर्योधनस्तदा ॥ नातिहृष्टमनाः क्षिप्रमभवत्स पराङ्मुखः १४ उपलभ्यतः कर्णो विवृत्य नयने शुभे ॥ रोषाद्दुःशासनं चैव सौबलं च तमेव च १५
उवाच परमक्रुद्ध उद्यम्यात्मानमात्मना ॥ अथो मम तं यत्तु तन्निबोधत भूमिपाः १६ प्रियं सर्वे करिष्यामो राज्ञः किं करपाणयः ॥ न चास्य शकुमः स्थातुं प्रिये सर्वे ह्य
तं द्रिताः १७ वयं तु शस्त्राण्यादाय रथानां स्थाय दंशिताः ॥ गच्छामः सहिता हंतुं पाण्डवान् वनगोचरान् १८ तेषु सर्वेषु शांतिषु गतेष्वविदितां गतिम् ॥ निर्विवादा भ
विष्यंति धार्तराष्ट्रास्तथा वयम् १९ यावदेव परिच्यूना यावच्छोकपरायणाः ॥ यावन्मित्रविहीनाश्च तावच्छक्या मत्तं मम २० तस्य तद्वचनं श्रुत्वा पूजयंतः पुनः पुनः ॥
बाढमित्येव ते सर्वे प्रत्यूचुः स्मृतजंतदा २१ एवमुक्त्वा सुसंरब्धारथैः सर्वे पृथक् पृथक् ॥ निर्ययुः पाण्डवान् हंतुं सहिताः कृतनिश्चयाः २२ तान् प्रस्थितान् परिज्ञाय कृष्ण द्वे
पायनः प्रभुः ॥ आजगाम विशुद्धात्मा दृष्ट्वा दिव्येन चक्षुषा २३ प्रतिषिद्धाथ तान् सर्वान् भगवौ लोकपूजितः ॥ प्रज्ञाचक्षुषमासीनमुवाचाभ्येत्य सत्वरम् २४ ॥ इति
श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अरण्यपञ्चम्यासागमने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ व्यास उवाच ॥ धृतराष्ट्रमहाप्राज्ञ निबोध वचनं मम ॥ वक्ष्यामि त्वां कौरवाणां सर्वेषां हित
मुत्तमम् १ न मे प्रियं महाबाहो यद्रताः पाण्डवा वनम् ॥ निरुक्त्या निरुक्ताश्चैव दुर्योधनपुरोगमैः २ ते स्मरंतः परिल्लेखान् वर्षे पूर्णे त्रयोदशे ॥ विमोक्षयंति विषं कुद्धाः कौरवे
षु भारत ३ तदयं किं नृपापात्मा तव पुत्रः सुमंदधीः ॥ पाण्डवान् त्रितयसं कुद्धो राज्यहेतोर्जिवांसति ४ वार्यतां साध्वयं मूढः शर्मगच्छतु ते सुतः ॥ वनस्थांस्तानयं हंतुमिच्छन्
प्राणान् विमोक्षयति ५ यथा हि विदुरः प्राज्ञो यथा भीष्मो यथा वयम् ॥ यथा कृपश्च द्रोणश्च तथा साधुर्भवानपि ६ विग्रहो हि महाप्राज्ञस्वजेनेन विगर्हितः ॥ अधर्म्यमयं श
स्यं च माराजन् प्रतिपद्यताम् ७ समीक्षाया दृशी ह्यस्य पाण्डवान् प्रति भारत ॥ उपेक्ष्यमाणा साराजन् महातमनयं स्पृष्टो ८ अथवा ज्यं सुमंदात्मा वनं गच्छतु ते सुतः ॥ पाण्डवैः
सहितो राजन्नेक एवासाहायवान् ९ ततः संसर्गजः श्वेहः पुत्रस्य तव पाण्डवैः ॥ यदि स्यात्कृतकार्योऽयं भवेत्स्वं मनुजेश्वर १०

धृतेति १ निरुक्ताः निर्जिताः २ विषमिव विषं शस्त्रम् ३ । ४ । ५ भवानपि अस्तीति शेषः ६ स्वजनेन सार्द्धं विग्रहं प्रातिपद्यतां भवान्मागादिसर्थः ७ समीक्षाविचारपूर्वका बुद्धिः ८ अथवेति । भीष्मादिबद्धने
सहवासान्नवपुत्रस्य युधिष्ठिरेण स्नेहश्चेत्स्वं कृतकृत्यो भविष्यतीत्यर्थः ९ । १०

एतदपि दुर्घटमिहाह अथवेति । नमृतस्यापि सर्पतीति पाठे सहजो दोषो जन्मांतरेऽप्यनुवर्त्तते इत्यर्थः ११ अत्र गतं समं उचितं तत्पुराकार्यमन्यथा बोधुष्माकर्मर्यः प्रयोजनमभिवर्द्धते न इत्यति । निवर्त्तते इति पाठेऽपि सप-
 वार्थः । अतिवर्त्तते इति पाठे बोधुष्मानर्थोऽतिक्राम्यति अतीत्यगच्छतीत्यर्थः १२ ॥ ॥ इति आरण्यके नै० भा० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३ परं शत्रुं शोकहेतुत्वात् परं श्रे-
 ष्ठी प्रीतिहेतुत्वात् 'नकुपुत्रात्परः शत्रुर्न सत्पुत्रात्परः सत्त्वा' इत्युक्ते ४ सुरभ्या देववेत्त्वा अन्यैरभवत्त्वादिभिर्हेतुभिः परं श्रेष्ठस्थानं विद्यते अपि तु पुत्रादेव । तथा च श्रुतिः 'असंहमाणं शरणं हवा सोऽप्यहिरण्यं पशवो विवाहाः ।

अथवा जायमानस्य यच्छीलमनुजायते ॥ श्रूयते तन्महाराजनामृतस्यापि सर्पति ११ कथं वामन्यते भीष्मो द्रोणोऽथ विदुरोऽपि वा ॥ भवान्वाञ्छक्ष्मं कार्यं पुरावोऽर्थोऽपि व-
 र्धते १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अरण्यपर्वणि व्यासवाक्येऽष्टमोऽध्यायः ८ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भगवन्नाहमप्येतद्रोचये द्यूतसंभवम् ॥
 मन्थे तद्विधिनाऽऽकृष्य कारितोऽस्मीति वैमुने १ नैतद्रोचयते भीष्मो न द्रोणो विदुरो न च ॥ गांधारीनेच्छति द्यूतं तत्र मोहात्प्रवर्त्तितम् २ परित्यक्तुं न शक्नोमि दुर्योधनमचे-
 तनम् ॥ पुत्रस्नेहेन भगवन् ज्ञानं नपि प्रियव्रत ३ ॥ व्यास उवाच ॥ वैचित्रवीर्यं नृपते सत्यमाह यथा भवान् ॥ दृढं विद्वः परंपुत्रं परंपुत्रान्न विद्यते ४ इंद्रोऽप्यश्रुनि-
 पातेन सुरभ्या प्रतिबोधितः ॥ अन्यैः समृद्धैरप्यर्थैर्न सुतान् मन्यते परम् ५ अत्र ते वर्त्तयिष्यामि महदाख्यानमुत्तमम् ॥ सुरभ्याश्चैव संवादिर्मद्रस्य च विशांपते ६ त्रि-
 विष्टपगता राजन सुरभी प्रा रुद्वकिल ॥ गवां माता पुरा तात तामिन्द्रोऽन्व कृपायत ७ ॥ इंद्र उवाच ॥ किमिदं रोदिषि शुभे कश्चित्क्षेमं दिवौ कसाम् ॥ मनुष्येष्वथ ना-
 गेषु नैतदल्पं भविष्यति ८ ॥ सुरभि रूवाच ॥ विनिपातो न ते कश्चिद्दृश्यते त्रिदशाधिप ॥ अहंतु पुत्रं शोचामि ते नरोदिमि कौशिक ९ पश्यैनं कर्षकं क्षुद्रं दुर्बलं मम पुत्रकम् ॥
 प्रतो देनाभिनिघ्नं तं लंगलेन च पीडितम् १० निषीदमानं सोत्कंठं वध्यमानं सुराधिप ॥ कृपाविष्टाऽस्मि देवेंद्रमनश्चोद्विजते मम ॥ एकस्तत्र बलोपेतो धुरमुद्गहते
 ऽधिकाम् ११ अपरोऽप्यबलप्राणः कुशोधमनि संततः ॥ कृच्छ्रादुद्गहते भारतं वै शोचामि वासव १२ वध्यमानः प्रतो देन तुद्यमानः पुनः पुनः ॥ नैव शक्नोति तं भारमुद्गो-
 हुं पश्य वासव १३ ततोऽहंतस्य शोकार्ता विरौमि भृशदुःखिता ॥ अश्रूण्या वर्त्तयंती चनेत्राभ्यां करुणायती १४ ॥ शक्र उवाच ॥ तव पुत्रसहस्रेषु पीड्यमा-
 नेषु शोभने ॥ किं कृपायितवत्यत्र पुत्र एकत्र हन्यति १५ सुरभि रूवाच ॥ यदि पुत्रसहस्राणि स्रज्ज्वलन्ति तैव मे ॥ दीनस्य तु सतः शक्र पुत्रस्याभ्यधिकं कृपा १६ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ तदिन्द्रः सुरभी वाक्यं निशम्य भृशविस्मितः ॥ जीवितेनापि कौरव्यमेनेऽभ्यधिकमात्मजम् १७ प्रववर्ष च तत्रैव सहसा तोयमुल्बणम् ॥ कर्ष-
 कस्याचरन् विघ्नं भगवान्पाकशासनः १८

सखाहजाया कृपणं हृदि ताज्योतिर्हपुत्रः परमेव्योमन' इति ५ अत्र पुत्रस्य शोकहेतुत्वे ६ अन्व कृपायतानुकांपितवान् ७ । ८ कौशिकहे इंद्र ९ प्रतो देन तीक्ष्णाग्रलोहवता दंडेन १० धुरं भारम् ११
 धमनि संततः शिराभिर्व्यासः निर्मास इत्यर्थः १२ वधो दंढाघातेन तोदः प्रतो देन १३ । १४ कृपायितवती कृपां कृतवती । पाठांतरं कृपायितं कृपैव हन्यति हन्यमाने । पुत्र एको हि हन्यते इति पाठे बहुषु पुत्रेषु हि मसिद्धं
 एकः कश्चिद्हन्यत एवेत्यर्थः १५ । १६ । १७ उल्बणमुत्कटम् १८

१९ । २० मंदास्त्वत्पुत्रवत्कपटानभिज्ञाः २१ । २२ । २३ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ एवमिति । विनाशकालेसाधूनपिमुदाभवजानंती
त्यध्यायतात्पर्यम् १ । २ । ३ अन्विष्यअवेक्ष्यभ्रातृन्पंचेतिशेषः ४ अनुशास्ताअनुशासिष्यति ५ अक्रियायामकरणे कार्यस्यावश्यकर्तव्यस्य ६ । ७ क्रियाभिःसत्कारैः ८ । ९ । १० यदृच्छयादैवात् ११

तद्यथासुरभिःप्राहसमवेतास्तुतेतथा ॥ सुतेपुराजन्सर्वेषुहीनेष्वभ्यधिकाकृपा १९ यादृशोमेसुतःपांडुस्तादृशोमेऽसिपुत्रक ॥ विदुरश्चमहाप्राज्ञःस्रेहादेत
द्वीभ्यहम् २० चिरायतवपुत्राणांशतमेकश्चभारत ॥ पांडोःपंवैत्रलक्ष्यंतेतेऽभिर्मंशःसुदुःखिताः २१ कथंजीवेयुरित्यंतंकथंवर्धेयुरित्यपि ॥ इतिदीनेषुपार्थे
धुमनोमेपरितप्यते २२ यदिपार्थिवकौरव्यान्जीवमानानिहेच्छसि ॥ दुर्योधनस्तवसुतःशमंगच्छतुपांडवैः २३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणि
अरण्यपर्वणिपुत्रभ्युपाख्यानेनवमोऽध्यायः १ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञयथावदसिनोमुने ॥ अहंचैवविजानामिसर्वंचैमेनराधिपः १
भवांश्चमन्यतेसाधुयत्कुरुणांमहोदयम् ॥ तदेवविदुरोऽप्याहभीष्मोद्रोशश्चामुने २ यदित्वहमनुप्राह्यःकौरव्येषुदयायदि ॥ अन्वशाधिदुरात्मानंपुत्रंदुर्योध
नंमम ३ ॥ व्यास उवाच ॥ अयमायातिवैराजन्मैत्रेयोभगवानृषिः ॥ अन्विष्यपांडवान्भ्रातृनिहैत्यस्मद्विदक्षया ४ एषदुर्योधनंपुत्रंतवराजन्महानृषिः ॥
अनुशास्तायथान्यायंशमायास्यकुलस्यच ५ ब्रूयाद्यदेषकौरव्यतत्कार्यमविशंकया ॥ अक्रियायांतुकार्यस्यपुत्रंतेशप्स्यतेरुषा ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ए
वमुक्त्वाययौव्यासोमैत्रेयःप्रत्यदृश्यत ॥ पूजयाप्रतिजग्राहसपुत्रस्तंनराधिपः ७ अर्घाद्याभिःक्रियाभिर्वैविश्रांतंमुनिसत्तमम् ॥ प्रश्रयेणाब्रवीद्राजाधृतराष्ट्रोऽ
बिकासुतः ८ सुखेनागमनंकच्चिद्भगवन्कुरुजांगलान् ॥ कञ्चित्कुशलिनोवीराभ्रातरःपंचपांडवाः ९ समयेस्थातुमिच्छंतिकञ्चिच्चभरतर्षभाः ॥ कञ्चित्कुरुणां
सौभ्रात्रमव्युच्छिन्नंभविष्यति १० ॥ मैत्रेय उवाच ॥ तीर्थयात्रामनुक्रामन्प्राप्तोस्मिकुरुजांगलान् ॥ यदृच्छयाधर्मराजंदृष्टवान्काम्यकेवने ११ तंजटाजिनसं
वीतंतपोवननिवासिनम् ॥ समाजमुर्महात्मानंद्रष्टुंमुनिगणाःप्रभो १२ तत्राश्रौषंमहाराजपुत्राणांतवविभ्रमम् ॥ अनयंयूतरूपेणमहाभयमुपस्थितम् १३
ततोऽहंत्वामनुप्राप्तःकौरवाणामवेक्षया ॥ सदाह्यभ्यधिकःस्रेहाःप्रीतिश्चत्वयिमेप्रभो १४ नैतदौपयिकंराजंस्त्वयिभीष्मेचजीवति ॥ यदन्योन्येनतेपुत्राविरो
ध्यंतंकथंचन १५ मेढीभूतःस्वयंराजन्निग्रहेप्रग्रहेभवान् ॥ किमर्थमनयंवोरमुत्पद्यंतमुपेक्षसे १६ दस्यूनामिवयदृत्तंसभायांकुरुनंदन ॥ तेननभ्राजसेराजंस्ता
पसानांसमागमे १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोव्यावृत्त्यराजानंदुर्योधनममर्षणम् ॥ उवाचश्लक्ष्णयावाचामैत्रेयोभगवानृषिः १८ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ दुर्यो
धनमहाबाहोनिबोधवदतांवर ॥ वचनंमेमहाभागबुद्धतोयद्वितंतव १९ माऽद्बुहःपांडवान्राजन्कुरुष्वप्रियमात्मनः ॥ पांडवानांकुरुणांचलोकस्यचनरर्षभ २०

विक्रांतयोधिनः विक्रांताश्च युद्धशीलाश्च वज्रसंहननाः वज्रकाया अतएव दृढाः २१ । २२ प्रद्रवतां गच्छताम् २३ समरे जेतुमिति पाठेऽस्मद्व्याहारः २४ पशुमारेण पशुमारणप्रकारेण २५ । २६ । २७ मनुवशं
क्रोधवशं मेति निषेधाद्यो निपातो न तु माह २८ । २९ । ३० । ३१ प्रणुदितः प्रेरितः । प्रचुदित इति पाठेऽपि स एवार्थः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ विलक्षयन् भीमस्य बलं विशेषेण अयमस्मज्ज्यो न वेति राक्षस

ते हि सर्वे नरव्याघ्राः शूरा विक्रांतयोधिनः ॥ सर्वे नागा युतप्राणा वज्रसंहनना दृढाः २१ सत्यव्रतधराः सर्वे सर्वे पुरुषमानिनः ॥ हंतारो देवशत्रूणां राक्षसां कामरूपिणाम्
२२ हिडिंबबकमुख्यानां किर्मीरस्य च राक्षसः ॥ इतः प्रद्रवतां रात्रौ यः सतेषां महात्मनाम् २३ आवृत्य मार्गैर्द्रात्मा तस्थौ गिरि रिव अचलः ॥ तं भीमः समरश्चाधी
बलेन बलिनां वरः २४ जघान पशुमारेण व्याघ्रः क्षुद्रमृगं यथा ॥ पश्य दिग्विजये राजन् यथा भीमेन पातितः २५ जरासंधो महेष्वासो नागा युतबलयुधि ॥ संबं
धी वासुदेवश्च श्यालाः सर्वे च पार्षताः २६ कस्तान् युधिसमासीत जरा मरणवात्रः ॥ तस्य ते शम एवास्त्रपाण्डवैर्भरतर्षभ २७ कुरु मे वचनं राजन् मामन्युवशम
न्वगाः ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवं तु ब्रुवतस्तस्य मैत्रेयस्य विशांपते २८ ऊरुं गजकराकारं रेणाभिजघान सः ॥ दुर्योधनः स्मितं कृत्वा चरणेनोत्थितः महीम्
२९ ना किंचिदुक्त्वा दुर्मेधास्तस्थौ किंचिदवाङ्मुखः ॥ तमश्शूषमाणं तु विलिखंतं वसुंधराम् ३० दृष्ट्वा दुर्योधनं राजन् मैत्रेयं कोप आविशत् ॥ स कोपवशमापन्नो
मैत्रेयो मुनिसत्तमः ३१ विधिना संप्रणुदितः शापायास्य मनोदधे ॥ ततः स वार्युपस्पृश्य कोप संरक्तलोचनः ॥ मैत्रेयो धार्तराष्ट्रं तमशपद्बुधचेतसम् ३२ यस्मात्त्वं
मामना दृत्य नेमांवाचं चिकीर्षसि ॥ तस्मादस्याभिमानस्य सद्यः फलमवाप्नुहि ३३ त्वदभिद्रोहं संयुक्तं युद्धमुत्पत्स्यते महत् ॥ तत्र भीमो गदाघातैस्तवोरुं भेत्स्यते
बली ३४ इत्येवमुक्ते वचने धृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ प्रसादयामास मुनिं नैतदेवं भवेदिति ३५ ॥ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ ॥ शमं यास्यति चेत् पुत्रस्तव राजन्यदातदा ॥
शापो न भविता तात विपरीते भविष्यति ३६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ विलक्षयंस्तु राजेंद्रो दुर्योधनपिता तदा ॥ मैत्रेयं प्राह किर्मीरः कथं भीमेन पातितः ३७
॥ मैत्रेय उवाच ॥ ॥ नाहं वक्ष्यामि ते भूयोन ते शूषते सुतः ॥ एष ते विदुरः सर्वमाख्यास्यति गते मयि ३८ इत्येवमुक्ता मैत्रेयः प्रातिष्ठत यथागतम् ॥ किर्मीर
वधसं विप्रो बहिर्दुर्योधनो ययौ ३९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अरण्यपर्वणि मैत्रेयशापे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ समाप्तं चारण्यपर्व ॥ अथ कि
र्मीरवधपर्व ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ किर्मीरस्य वधं क्षत्तः श्रोतुमिच्छामि कथं तां ॥ रक्षसा भीमसेनस्य कथमासीत् समागमः १ ॥ विदुर उवाच ॥ ॥ शृणु भी
मस्य कर्म दमतिमानुषकर्मणः ॥ श्रुतपूर्वमया ते पां कथां तेषु पुनः पुनः २ इतः प्रयाताराजेंद्र पाण्डवा द्यूतनिर्जिताः ॥ जग्मुस्त्रिभिरहोरात्रैः काम्यकं नाम तद्वनम् ३

बलद्वारालक्षयन् हेतौ शत्रुप्रलयः । विलक्षण इति पाठे दुर्योधनस्य दुराग्रहेण शापभयाद्विच्छादः । विलक्षस्तत्रेति पाठे विलक्षो धवलोऽर्जुनः इति कोशादस एवार्थः ३७ । ३८ किर्मीरवधसं विप्रः किर्मीरस्य वधो यस्य सा च
स्माद्धीमसेनात्सं विप्रः शत्रुयशोदुःखश्रवणमित्यर्थः ३९ ॥ ॥ इति आरण्यके प० नै० भार० दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ॥ किर्मीरस्येति १ । २ । ३

आभीलेभयंकरे । स्वाभीलेइत्यपिपाठः । 'आभीलंभीषणेकृच्छ्रे'इतिविश्वः । अर्द्धसमयेऽर्द्धज्ञानेगतेसतिलोकेतंद्रावतिसतीत्यर्थः । 'समयःशपथाचारकालेसिद्धांतसंविदोः' इतिविश्वः । संप्राप्तेइत्यपिपाठः ४ । ५ । ६ । ७ स्पष्टेति । अक्षिबलाकयोःकेशार्करश्मयोर्दंततडितोश्चोपमोपमेयभावः । तडिद्वक्रमित्यपिपाठः ८ 'महानादःकुंजरस्याद्वाधिकाब्देभयानके' इति विश्वः ९ संपेतुःएकीबभूवुः १० । ११ । १२

रात्रौनिशीथित्वाभीलेगतेऽर्द्धसमयेनृप ॥ प्रचारेपुरुषादानारक्षसांधोरकर्मणाम् ४ तद्वनंतापसानित्यंगोपाश्ववनचारिणः ॥ दूरात्परिहरंतस्मिन्पुरुषादभयात्किल ५
तेषांप्रविशतांतत्रमार्गमावृत्यभारत ॥ दीप्ताक्षंभीषणंरक्षःसोल्मुकंप्रत्यपद्यत ६ बाहूमहांतौकृत्वाचतथास्यंचभयानकं ॥ स्थितमावृत्यपंथानंयेनयांतिकुरुद्वहाः
७ स्पष्टाष्टदंष्ट्रताम्राक्षंप्रदीप्तोर्ध्वशिरोरुहम् ॥ सार्करश्मितडिच्चक्रंसबलाकमिवांबुदम् ८ सृजंतंराक्षसीमायामहानादनिनादितम् ॥ मुंचंतंविपुलान्नादान्सतोयमिव
तोयदम् ९ तस्यनादेनसंत्रस्ताःपक्षिणःसर्वतोदिशम् ॥ विमुक्तनादाःसंपेतुःस्थलजाजलजैःसह १० संप्रद्रुतमृगद्वीपिमहिषक्षंसमाकुलम् ॥ तद्वनंतस्यनादेनसंप्र
स्थितमिवाभवत् ११ तस्योरुवाताभिहतास्ताम्रपल्लवबाहवः ॥ विदूरजाताश्वलताःसमाश्लिष्यंतिपादपान् १२ तस्मिन्क्षणेऽथप्रववौमारुतोऽष्टशशरुणः ॥ रजसा
संवृतंतेननष्टज्योतिरभून्नभः १३ पंचानांपांडुपुत्राणामविज्ञातोमहारिपुः ॥ पंचानामिंद्रियार्थानांशोकावेशश्चानुलः १४ सदृष्ट्वापांडवान्दूरात्कृष्णाजिनसमावृतान् ॥
आवृणोत्तद्वनद्वारंमैनाकइवपर्वतः १५ तंसमासाद्यवित्रस्ताकृष्णाकमललोचना ॥ अदृष्टपूर्वंसंत्रासाध्यमीलयतलोचने १६ दुःशासनकरोत्सृष्टविप्रकीर्णशिरो
रुहा ॥ पंचपर्वतमध्यस्थानदीवाकुलतांगता १७ मोमुह्यमानांतांतत्रजगृहुःपंचगंडवाः ॥ इंद्रियाणिप्रसक्तानिविषयेषुप्रथारतिम् १८ अथतांराक्षसीमायामुत्थितां
घोरदर्शनाम् ॥ रक्षोत्रैर्विविधैर्मत्रैर्धौम्यःसम्यक्प्रयोजितैः १९ पश्यतांपांडुपुत्राणांशयामासवीर्यवान् ॥ सनष्टमायोऽतिबलःक्रोधविस्फारितेक्षणः २० काममू
र्तिधरःक्रूरःकालकल्पोव्यदृश्यत ॥ तमुवाचततोराजादीर्घप्रज्ञोयुधिष्ठिरः २१ कोभवान्कस्यवाकिंतेक्रियतांकार्यमुच्यताम् ॥ प्रत्युवाचाथतद्रक्षोर्धर्मराजंयुधिष्ठिरम्
२२ अहंबकस्यवैभ्राताकिर्मीरइतिविश्रुतः ॥ वनेऽस्मिन्काम्यकेशून्येनिवसामिगतज्वरः २३ युधिनिर्जित्यपुरुषानाहारंनित्यमाचरन् ॥ केयूयमभिसंप्राप्ताभ
क्ष्यभूताममांतिकम् ॥ युधिनिर्जित्यवःसर्वान्भक्षयिष्येगतज्वरः २४ ॥ वैशंरायनउवाच ॥ युधिष्ठिरस्तुतच्छत्वावचस्तस्यदुरात्मनः ॥ आचक्षतेततःसर्वे
गोत्रनामादिभारत २५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पांडवोर्धर्मराजोऽहंयदितेश्रोत्रमागतः ॥ सहितोभ्रातृभिःसर्वैर्भीमसेनार्जुनादिभिः २६ हृतराज्योवनेवासंवस्तुंकृतमति
स्ततः ॥ वनमभ्यागतोघोरमिदंतवपरिग्रहम् २७ ॥ विदुरउवाच ॥ किर्मीरस्त्वब्रवीदेनंदिष्ट्यादेवैरिदंमम ॥ उपपादितमद्येहचिरकालान्मनोगतम् २८ भीमसेन
वधार्थंहिनित्यमभ्युद्यतायुधः ॥ चरामिष्टथिर्वीकृत्स्नानैनंचासादयाम्यहम् २९

३० वैत्रकीयवने एकचक्रायाम् ३१ महामम ३२।३३। ३४ लब्धास्त्रिप्रलप्स्यामि ३५। ३६ महामुरंवातापि ३७। ३८ आरुज्यभङ्क्त्वा दशव्यामं व्यामोविस्तारितयोः करयोस्तिर्यगंतरं उद्विद्धमुत्पादितम् ३९ वज्रेण निष्पेषशूर्णीभात्रोयस्य पर्वतस्य तद्रुतगौरवं गुरुत्वं यस्य तत्तथा ४०। ४१ कक्ष्यामुत्पीड्य परिधानवस्त्रं हृदी कृतम् ४२। ४३। ४४ उदस्तमुत्क्षिप्तं अलातमुल्मुकं ४५ रक्षःराक्षसं आव्रजत् आगच्छत्

सौज्यमासादितो दिष्ट्या भ्रातृहाकांक्षितश्चिरम् ॥ अनेन हि मम भ्राता बको विनिहतः प्रियः ३० वैत्रकीयवने राजन् ब्राह्मणच्छद्मरूपिणा ॥ विद्याबलमुपाश्रित्य न ह्यस्त्यस्यौरसंबलम् ३१ हिडिंबश्च सखामह्यंदयितो वनगोचरः ॥ हतो दुरात्मनाऽनेन स्वसाचास्य हृतापुरा ३२ सौज्यमभ्यागतो मूढो ममेदं गहनं वनम् ॥ प्रचारसमये स्माकमर्द्धरात्रे स्थिते समे ३३ अद्यास्ययातयिष्यामि तद्वैरं चिरसंभृतम् ॥ तर्पयिष्यामि च बकं रुधिराणां भूरिणा ३४ अद्याहमनृणो भूत्वा भ्रातुः सख्युस्तथैव च ॥ शांतिलब्धाऽस्मि परमांहत्वा राक्षसकंदकम् ३५ यदि तेन पुरामुक्तो भीमसेनो बकेन वै ॥ अद्यैनं भक्षयिष्यामि पश्यतस्ते युधिष्ठिर ३६ एनं हि विपुलप्राणमद्य हत्वा वृकोदरम् ॥ संभक्ष्य जरयिष्यामि यथाऽगस्त्यो महासुरम् ३७ एवमुक्तस्तु धर्मात्मा सत्यसंधो युधिष्ठिरः ॥ नैतदस्तीति सक्रोधो भर्त्सयामास राक्षसम् ३८ ततो भीमो महाबाहुरारुज्यतरसाद्रुमम् ॥ दशव्याममथोद्विद्धं निष्पन्नमकरोत्तदा ३९ चकार सज्यं गांढीवं वज्रनिष्पेषगौरवम् ॥ निमेषांतरमात्रेण तथैव विजयोऽर्जुनः ४० निवार्य भीमो जिष्णुं तंतद्रक्षो मेघनिःस्वनम् ॥ अभिदुत्या ब्रवीद्वाक्यं तिष्ठतिष्ठेति भारत ४१ इत्युक्त्वेन मतिकुद्धः कक्ष्यामुत्पीड्य पांडवः ॥ निष्पिष्य पाणिना पाणिंसंदष्टौष्ठपुटो बली ४२ तमभ्यधावद्देगेन भीमो वृक्षायुधस्तदा ॥ यमदंडप्रतीकाशं ततस्तंतस्य मूर्धनि ४३ पातयामास वेगेन कुलिशं मववानिव ॥ असंभ्रांतं तु तद्रक्षः समरे प्रत्यदृश्यत ४४ चिक्षेप चोल्मुकं दीप्तमशनिं ज्वलितामिव ॥ तदुदस्तमलांतं तु भीमः प्रहरतांवरः ४५ पदासव्येन चिक्षेप तद्रक्षः पुनराव्रजत् ॥ किमीरश्चापिसहसा वृक्षमुत्पाद्य पांडवम् ४६ दंडपाणिं रिव कुद्धः समरे प्रत्यधावत् ॥ तद्वृक्षयुद्धमभवन्महीरुहविनाशनम् ४७ वालिसुग्रीवयोर्भ्रात्रो रथस्त्रीकांक्षिणोऽपरा ॥ शीर्षयोः पतिता वृक्षा बिभितुर्नैकधा तयोः ४८ यथैवोत्पलमाला निमत्तयोर्द्विपयोस्तथा ॥ मुंजवज्जर्जरीभूता बहवस्तत्र पादपाः ४९ चीराणीव व्युदस्तानि रेजुस्तत्र महावने ॥ तद्वृक्षयुद्धमभवन्मुहूर्तं भरतर्षभ ॥ राक्षसानां च मुख्यस्य नराणामुत्तमस्य च ५० ततः शिलांसमुत्क्षिप्य भीमस्य युधितिष्ठतः ॥ प्राहिणो द्राक्षसः कुद्धो भीमश्च न च चालह ५१ तं शिलाताडनजडं रयं धावत राक्षसः ॥ बाहुविक्षिप्तकिरणः स्वर्भानुरिव भास्करम् ५२ तावन् योन्यं समाश्लिष्य प्रकर्षतौ परस्परम् ॥ उभावपि चकाशेते प्रवृद्धौ वृषभा विव ५३ तयोरासीत्सु तु मुलः संप्रहारः सुदारुणः ॥ नखदंशयुधवतोर्व्याघ्रयो रिव दृप्तयोः ५४ दुर्योधननिकाराच्च बाहुवीर्याच्च दर्पितः ॥ कृष्णानयनदृष्टश्च व्यवर्द्धत वृकोदरः ५५

४६। ४७ स्त्रीतारा ४८ उत्पलमालानि पद्मक्षेत्राणि । 'मालक्षेत्रे जने माले' इति विश्वः । पद्मसमूह इत्यर्थः ४९ चीराणि वृक्षबल्कलानि ५०। ५१। ५२। ५३। ५४ निकारावपरिभवात् कृष्णानयनदृष्ट्येन स तथा द्रौपद्याकर्षणेन कुपित इत्यर्थः ५५

प्रभिन्नकरटामुखं प्रभिव्यक्तीभूतेकरटयोगेडयोर्मुखेभदनिर्गममार्गोयस्यतत् ५६ । ५७ । ५८ । ५९ व्यस्यंदतर्कचिचलनं कृतवान् ६० योक्रयामासबन्धरशनयापथुमिव ६१ । ६२ पशुमारंपथुमिवमाराधि
त्वा । कषादित्वादनुप्रयोगः 'समूलघातंन्यवधीदरीश्व' इतिवत् ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंदीयेभारतभावदीपे

अभिपद्यचबाहुभ्यांप्रत्यगृह्णादमर्षितः ॥ मातंगमिवमातंगःप्रभिन्नकरटामुखम् ५६ सचाप्येनंतोरक्षःप्रतिजग्राहवीर्यवान् ॥ तमाक्षिपद्भीमसेनोबलेन
बलिनांवरः ५७ तयोर्भुजविनिष्पेषादुभयोर्बलिनोस्तदा ॥ शब्दःसमभवद्भोरोवेगुस्फोटसमोयुधि ५८ अथैनमाक्षिप्यबलादृह्यमध्येवृकोदरः ॥ धूनयामास
वेगेनवायुश्रृङ्गइवद्रुमम् ५९ सभीमेनपरामृष्टोदुर्बलोबलिनारणे ॥ व्यस्यंदतयथाप्राणंविचकर्षवपांडवम् ६० ततएनंगरिश्रांतमुपलक्ष्यवृकोदरः ॥ योक्र
यामासबाहुभ्यांपशुरशनयायथा ६१ विनईतंमहानादभिन्नभेरीस्वनंबली ॥ आमयामाससुचिरंविस्फुरंतमचेतसम् ६२ तंविपीदंतमाज्ञायराक्षसंपांडुनंद
नः ॥ प्रगृह्यतरसादोभ्यांपशुमारममारयत् ६३ आक्रम्यचकटोदेशेजानुनाराक्षसाधमम् ॥ पीडयामासपाणिभ्यांतस्यकंठंवृकोदरः ६४ अथजर्जरसर्वांगं
व्याविद्धनयनांबरम् ॥ भूतलेभ्रामयामासवाक्यंचेदमुवाचह ६५ हिडिंबबकयोःपापनत्वमश्रुप्रमार्जनम् ॥ करिष्यसिगतश्चापियमस्यसदनंप्रति ६६ इत्येव
मुक्त्वापुरुषप्रवीरस्तंराक्षसंक्रोधपरीतचेताः ॥ विस्मस्तवस्त्राभरणंस्फुरंतमुद्गांतचित्तंव्यसुमुत्ससर्ज ६७ तस्मिन्हतेतोयदतुल्यरूपेकृष्णांपुरस्कृत्यनरेंद्रपुत्राः ॥
भीमंप्रशस्याथगुणैरनेकैर्हृष्टास्ततोद्वैतवनायजग्मुः ६८ ॥ विदुरउवाच ॥ एवंविनिहतःसंख्येकिमीरोमनुजाधिप ॥ भीमेनवचनात्तस्यधर्मराजस्यकौरव ६९ ततो
निष्कटंकंकृत्वावनंतदपराजितः ॥ द्रौपद्यासहधर्मज्ञोवसतितामुवासह ७० समाश्वास्यचतेसर्वेद्रौपदींभरतर्षभाः ॥ प्रहृष्टमनसःप्रीत्याप्रशशंसुर्वृकोदरम् ७१ भीम
बाहुबलोत्पिष्टेविनष्टेराक्षसेततः ॥ विविशुस्तेवनवीराःक्षेमंनिहतकंटकम् ७२ समयागच्छतामार्गेविनिकीर्णोभयावहः ॥ वनेमहतिदुष्टात्मादृष्टोभीमबलाद्धतः ७३
तत्राश्रौषमहंचैतत्कर्मभीमस्यभारत ॥ ब्राह्मणानांकथयतांयेतत्रासन्समागताः ७४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंविनिहतंसंख्येकिमीरंरक्षसांवरम् ॥ श्रुत्वाध्यानपरोरा
जानिशश्वासात्तवत्तदा ७५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिकिमीरवधपर्वणिविदुरवाक्येएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ समाप्तंचकिमीरवधपर्व ॥
॥ अथार्जुनाभिगमनपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भोजाःप्रव्रजितान्श्रुत्वावृष्णयश्चाधकैःसह ॥ पांडवान्दुःखसंतप्तान्समाजग्मुर्महावने १ पांचालस्यच
दायादोदृष्टकेतुश्चचेदिपः ॥ केकयाश्चमहावीर्याभ्रातरोलोकविश्रुताः २ वनेद्रष्टुंययुःपार्थान्क्रोधाभर्षसमन्विताः ॥ गर्हयंतोधातर्ताराष्ट्रान्किंकुर्मइतिचाब्रुवन् ३ वा
सुदेवंपुरस्कृत्यसर्वेतेक्षत्रियर्षभाः ॥ परिवार्योपविशुर्धर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ अभिवाद्यकुरुश्रेष्ठंविषण्णःकेशवोऽब्रवीत् ४

कादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ एवमधर्मरुचीनांदुर्योधनादीनांव्यासादिभिराप्तैरुपदेशैकृतेऽपि मैत्रेयशापेऽपि किमीरवधेनमहाभयेऽपिप्रत्युपस्थितेसतिनधर्मैरुचिरुत्पद्यतइत्युक्तम् । संप्रतिधर्मरुची
नांपांडवानामुपरि परमेश्वरस्येतरेषांचानुग्रहं पांडवानांकृष्णतत्त्वविज्ञानंचवर्णयति भोजाःप्रव्रजितानिस्त्रादिनाऽध्यायेन १ । २ । ३ । ४

व. भा. टी.

॥ १२ ॥

दुःशासनश्चतुर्थोऽपि ५ तस्यदुर्योधनस्यपदानुगाः सहायाः ६ निरुद्धाच्छलेनोपचरन्वर्त्तमानः ७ अभिषेगेण दुःखेन पराभवेन च ८ । ९ पुरुषस्य पुरिशरीरेशानस्याप्रमेयस्याहंकारादिवदप्रमातुमयोग्यस्य विषयित्वात् अतएव सत्त्वस्य कालत्रयेऽपि बाधशून्यस्य विषयस्य हि बाधः स्वप्नादौ दृष्टः । अमिततेजसस्त्रिविधपरिच्छेदशून्यचिन्मात्रस्य प्रजापतिपतेः सूत्रविराजोरपि स्वामिनः । विष्णोर्व्यापकस्य लोकनाथ स्यान्तर्यामिणः । एवं तत्पदार्थमुक्त्वा त्वंपदार्थमाह धीमती इति बुद्धयुपाधेः अनयोः सामानाधिकरण्यादभेदः अस्यैव सूत्रभूतस्य श्लोकस्य विवरणमुच्यते ग्रंथः १० तत्र तपस्विनां सप्तैवोचितेति दर्शयितुं भगवतः क्रोधोपपशमनाय तदीयं जन्मांतरीयं तप एव तावदुदाहरति देशेत्यादिना यत्र सायंकालस्तत्रैव गृह्यस्य सयत्र सायंकाल इत्येकं पदम् ११ । १२ । १३ अवकृष्टोत्तरासंगस्त्यक्तोत्तरीयवस्त्रः १४ । १५ तपसः प्रयो जनमाह लोकेति १६ 'क्षेत्रज्ञः सर्वभूतानामादिरंतश्चकेशव' इत्यस्यार्थः क्षेत्रं । 'महाभूतान्यहंकारो बुद्धिरव्यक्तमेव च ॥ इन्द्रियाणि दशैकं च पंच चेंद्रियगोचराः । इच्छा द्वेषः सुखं दुःखं संघातश्चेतना धृतिः ।' एतत्क्षेत्रं

वन०

अ०

॥ १२ ॥

वासुदेव उवाच ॥ दुर्योधनस्य कर्णस्य शकुनेश्च दुरात्मनः ॥ दुःशासनश्चतुर्थानां भूमिः पास्यति शोणितम् ५ एतान्निहत्य समरे ये च तस्य पदानुगाः ॥ तांश्च सर्वान्विनिजित्य सहितान्सनराधिपान् ६ ततः सर्वेऽभिषिचामो धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ निरुक्त्योपचरन्वध्य एष धर्मः सनातनः ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पार्थानामभिषेगेन थाकुद्वं जनार्दनम् । अर्जुनः शमयामास दिधक्षंतमिव प्रजाः ८ संकुद्वं केशवं दृष्ट्वा पूर्वदेहेषु फाल्गुनः ॥ कीर्त्तयामास कर्माणि सत्यकीर्त्तैर्महात्मनः ९ पुरुषस्याप्रमेयस्य सत्यस्यामिततेजसः ॥ प्रजापतिपतेर्विष्णोर्लोकनाथस्य धोमतः १० ॥ अर्जुन उवाच ॥ दशवर्षसहस्राण्ययत्र सायंकालमुनिः ॥ व्यचरस्त्वं पुरा कृष्ण पर्वते गंधमादने ॥ ११ दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ॥ पुष्करेण्ववसः कृष्ण त्वमगोभक्षयन् पुरा १२ ऊर्ध्वबाहुर्विशालायां बद्धर्यामधुसूदन ॥ अतिष्ठ एकपादेन वायुभक्षः शतं समाः ॥ १३ अवकृष्टोत्तरासंगः कृशो धमनि संततः ॥ आसीः कृष्णसरस्वत्यां संव्रेद्धा दशवर्षिके १४ प्रभासमप्यथासाद्य तीर्थे पुण्यजनोचितम् ॥ तथा कृष्णमहातेजा दिव्यवर्षसहस्रकम् १५ अतिष्ठस्त्वमर्थकेन पादेन नियमस्थितः ॥ लोकप्रवृत्तिहेतोस्त्वमिति व्यासो ममाब्रवीत् १६ क्षेत्रज्ञः सर्वभूतानामादिरंतश्चकेशव ॥ निधानं तपसां कृष्णयज्ञस्त्वं च सनातनः १७ निहत्य नरकं भौममाहृत्य मणिकुण्डले ॥ प्रथमोत्पादितं कृष्णमेध्यमश्वमवासृजः १८ कृत्वा तत्कर्म लोकानामृषभः सर्वलोकजित् ॥ अवधीस्त्वं रेणुसर्वान्समेतान् दैत्यदानवान् १९ ततः सर्वेश्वरत्वं च संप्रदाय शचीपते ॥ मानुषेषु महाबाहो प्रादुर्भूतोऽसि केशव २० सत्त्वं नारायणो भूत्वा हरिरासीः परंतप ॥ ब्रह्मा सोमश्च सूर्यश्च धर्मो धाता यमोऽजलः २१ वायुर्वैश्रवणो रुद्रः कालः खंष्टिर्वीरिदिशः ॥ अजश्चराचरगुरुः स्रष्टा त्वं पुरुषोत्तम २२

मिति भगवता व्याख्यातं कोशपंचकात्मकं तज्ज्ञस्तत्प्रकाशकोऽंतरात्मेत्यर्थः । सर्वभूतानां सर्वेषां विषयादीनां जरायुजादीनां जरायुजादीनां च जीवानामादिः परमकारणं । अंतो लयस्थानं रजतस्यैव शक्तिः । अवांतरकारणानामविद्याकायकर्मणादीनां क्षेत्रमध्ये अव्यक्तेच्छादिपदैरुपात्तत्वात् । एतेन प्रपञ्चस्य मिथ्यात्वाज्जीवपरयोरेक्याच्चाद्वैतं कृष्णतत्त्वमुक्तम् १७ भौमं भूमिपुत्रं प्रथमोत्पादितं सर्वभूतानां प्रथमेनाहंकारेणोत्पादितं भूतादिरहंकार इति प्रसिद्धं मेध्यं यज्ञियम् १८ तत्कर्म अश्वोत्सर्गाख्यम् १९ । २० सत्त्वं क्षेत्रज्ञः शुद्धचिन्मात्रो भूस्थानीयः सन्नारायणो नरेण परमात्मना गृष्टं नारं स्थूलसूक्ष्मकारणरूपमुपाधि त्रयं तदेवायं वासस्थानं यस्य स तथा । वृक्षाकुराजीवस्थानीयविराट् सूत्रांतर्योमिरूपो भूत्वा हरिः परिणतबीजसहस्रगर्भफलस्थानीयः सांबमूर्त्तिरासीः । ईषत्यकफलोपमाश्च ब्रह्मादयस्त्वमेव २१ हे पुरुषोत्तम उक्तेऽभ्यो बीजादिस्थानीयस्य उत्तमभूस्थानीयनिर्दिशेषचिन्मात्ररूपअजो विष्णुः चराचरगुरु रुद्रः स्रष्टा दक्षप्रजापसादिः २२

॥ १२ ॥

परायणं सर्वोत्कृष्टं प्राप्य देवश्रेष्ठः क्रतुभिरयजस्व नवयः अपृष्यति पाठे त्वं जइत्यध्याहारः २३ । २४ । २५ । २६ संप्राप्य सन्त्यगव्याप्य आदिसस्यंदने सूर्यदेहे भास्करं मंडलाभिमानिनं जीवम् २७ । २८ सादिता विष्णुमौरवा आंत्रतंतिमयाः । मुरवेष्टने अस्मादोणादिके जकप्रत्यये तद्वितः मौर्वीशब्दोऽप्यतएव मध्यमस्वरलोपेनातिष्णन्नः २९ जारूथ्यां नगर्याम् ३० अवाप्सीरवाप्तवानसि भोज्यां भोजवंशजात् ३१ सौभक्षे चरं पुरम् ३२ । ३३ । ३४ नृशंस्ये निर्दयत्वम् । दीर्घपाठेत्वाङ्पूर्वोऽयं शब्दोऽज्ञेयः ३५ आसीनं चैत्यमध्येत्वां चैत्यमायतनं आध्यात्मिकं हृदयपुंडरीकं बाह्यं देवालयं चित्तमध्यस्थमित्यपि पा

परायणं देवमूर्धा क्रतुभिर्मधुसूदन ॥ अयजोभूरितेजावैकृष्णचैत्ररथे वने २३ शतं शतसहस्राणि सुवर्णस्य जनार्दन ॥ एकैकस्मिंस्तदायज्ञे परिपूर्णानि भागशः २४ अदि तेरपि पुत्रत्वमेत्ययादवनंदनः ॥ त्वं विष्णुरिति विख्यात इन्द्रादवरजो विभुः २५ शिशुभूत्वा दिवं वंचयिषीषी च परंतप ॥ त्रिभिर्विक्रमणैः कृष्णक्रांतवानसि तेजसा २६ संप्राप्य दिवमाकाशमादित्यस्यंदने स्थितः ॥ अत्यरोचश्च भूतात्मन भास्करं स्वेन तेजसा २७ प्रादुर्भावसहस्रेषु तेषु तेषु त्वया विभो ॥ अधर्मरुचयः कृष्णनिहताः शतशोऽसुराः २८ सादितामौरवाः पाशानि सुंदनरकौहतौ ॥ कृतः क्षेमः पुनः पंथाः पुरं प्रागज्योतिषं प्रति २९ जारूथ्यामाहुतिः क्राथः शिशुपालो जनैः सह ॥ जरासंधश्च शैब्यश्च शतधन्वाच निर्जितः ३० तथा पर्जन्यघोषेण रथेनादित्यवर्चसा ॥ अवाप्सीर्महिषीं भोज्यारणे निर्जित्य रुक्मिणम् ३१ इंद्रमुन्नीहतः कोपाद्यवनश्चक्रे रुमान् ॥ हतः सौभपतिः शाल्वस्त्वया सौभंचपातितम् ३२ एवमेते युधिहताभूयश्चान्यान् शृणुष्वह ॥ इरावत्यां हतो भोजः कार्तवीर्यसमो युधि ३३ गोपतिस्तालके तु श्वत्वा विनिहता बुभौ ॥ तांच भोगवर्ती पुण्यामृषिकांतां जनार्दन ३४ द्वारकामात्मसात्कृत्वा समुद्रं गमयिष्यसि ॥ नक्रो धोनचमात्सर्येनानृतं मधुसूदन ॥ त्वयि तिष्ठति दाशार्ह न नृशंस्यं कुतोऽनृज ३५ आसीनं चैत्यमध्येत्वां दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ आगम्य ऋषयः सर्वे ज्याचंता भयमच्युत ३६ युगांते सर्वभूतानि संक्षिप्य मधुसूदन ॥ आत्मनैवात्मसात्कृत्वा जगदासीः परंतप ३७ युगादौ तव वार्ष्णेयनाभिपद्मा दजायत ॥ ब्रह्माचराचरगुरुर्यस्येदं सकलं जगत् ३८ तंहंतु मुद्यतौ घोरो दानवौ मधुकैटभौ ॥ तयोर्व्यतिक्रमं दृष्ट्वा क्रुद्धस्य भवतो हरेः ३९ ललाटाज्जातवान् शंभुः शूलपाणिस्त्रिलोचनः ॥ इत्थं तावपि देवेशौ त्वच्छरीरसमुद्रवौ ४० त्वन्नियोगकरा वेताविति मे नारदोऽब्रवीत् ॥ तथानारायणपुरा क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ४१ इष्ट्वांस्त्वं महासंत्रंकृष्णचैत्ररथे वने ॥ नैवंपरेनापरे वा करिष्यंति कृतानि वा ४२ यानि कर्माणि देवत्वं बाल एव महाबलः ॥ कृतवान् पुंडरीकाक्ष बलदेव सहायवान् ॥ कैलासभवने चापि ब्राह्मणैर्न्यवसः सह ४३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ता महात्मानमात्मा कृष्णस्य पांडवः ॥ तूष्णीमासीत्ततः पार्थमित्युवाच जनार्दनः ४४ ममैव त्वं तवैवाहं येमदीयास्तवैव ते ॥ यस्त्वां द्रेष्टि समां द्रेष्टि यस्त्वा मनुसमामनु ४५

ठः नित्यमध्यस्थमिति पाठेऽपि मध्यं हृदयाब्जमेव ३६ आत्मनैव निमित्तांतरं विना आत्मसादात्ममात्रम् ३७ युगादौ तव वार्ष्णेयसादिसार्द्धश्लोकत्रयं कचिन्नष्टं यस्य कृतिरिदं सकलं असौ देवोऽपि त्वन्नियो गकर इति विपरिणामेन योज्यम् ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ कर्माणि पूतनावधादिनि ४३ एवं तत्पदार्थस्वरूपं प्रपंच्य तस्य त्वं पदार्थभेदमाह एवमिति ४४ ममैव त्वं ब्रह्मण एव स्वरूपं जीवः तवैवाहं जीवस्यैव शुद्धं रूपं ब्रह्म नततोऽन्यत् येमदीयास्तवैव ते ब्रह्मगता औपाधिकाः सर्वेश्वरत्वाद्यस्तेऽपि जीवस्यैव तस्माद्यो जीवं द्रेष्टि स ब्रह्म द्रेष्टुं योजीयं तांति स ब्रह्मयाति । अद्रोही सन् सर्वभूतेषु भगवद्भावं प्रपश्येदित्यर्थः ४५

४६ अनुमित्रयोर्मप्राप्तात्वंतवात्माहमिषभेदोपचारोदृष्टान्तत्वंभेदइसाशंक्याहानन्यइति । मित्रयोर्हिन्यत्वंप्रत्यक्षदृष्टतदिहनिरस्यतेअपूर्वार्थज्ञापकत्वाद्वाक्यस्य अनन्यत्वमप्यौपचारिकमास्त्वसाशंक्याह नावयोरिति अंतरभेदः वेदितुंविचारयितुं जीवेशयोर्भेदोदुर्निरूपइत्यर्थः तथाहि किदेहभेदादात्मभेदउतात्मभेदात् नाद्यः कायव्यूहकृतयोगिन्यव्याप्तिः नास्यः उपाधिपरामर्शविनाभेदस्याविभाव्यमानत्वात् मुक्तात्मानौजीवेशौवानस्वभावभिन्नौ उक्तहेतोःषट्मठाकाशवादिति ४७ समावायेसमूहे संरब्धेषुकुपितेषु ४८ । ४९ एवंविधस्यात्मतत्त्वस्याधिगमायध्यानस्तवनसेवादिनःकृष्णएवशरणीकरणीयइसाहद्वौ पदीवाक्येन पूर्वइसादिना पूर्वसृष्टेःप्राक्कालेत्वामेकमाहुः 'सदेवसोम्येदमग्र आसीत्' इत्याद्याःश्रुतयः । प्रजाभिसर्गेचप्रजापतित्वामाहुः 'सर्वस्यवशीसर्वस्येशानः' इत्याद्याःश्रुतयः । ईशत्वमपिनराजवत् किंत्पादानत्वेनेसाह स्रष्टारमिति ५० विष्णुःविशतीतिविष्णुः 'अंतःप्रविष्टःशास्ताजनानाम्' इतिश्रुतेः । कारयिताक्रियाकर्त्ताकर्मचत्वमेवासीतिपादचतुष्टयार्थः ५१ क्षमादुःखसहता सत्त्यं सत्पृथिव्यमेजांसि त्यत्वायकाकाशौ तदात्मकंतस्माच्चसंभूतोयज्ञोऽपित्वमसि ५२ भूतभावनवियदादिस्रष्टः भूतेशभूतनियंतः । 'यआकाशमंतरोयमयती' इत्यादिश्रुतेराकाशादेरपिनियम्यत्वादस्मदादिवचेतनत्वंद्रष्टव्यं तत्रचेतनानु

नरस्त्वमसिदुर्द्धर्षहरिनारायणोह्यहम् ॥ कालेलोकमिमंप्राप्तौनरनारायणावृषी ४६ अनन्यःपार्थमत्तस्त्वंतत्त्वाहंतथैवच ॥ नावयोःतरंशक्यंवेदितुंभरतर्षभ ४७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तेतुवचनेकेशेवेनमहात्मना ॥ तस्मिन्वीरसमावायेसंरब्धेष्वथराजसु ४८ धृष्टद्युम्नमुखैर्वीरैर्भ्रातृभिःपरिवारिता ॥ पांचालीपुंडरीकाक्षमासीनंभ्रातृभिःसह ॥ अभिगम्याब्रवीत्कुद्धाशरण्यंशरणैषिणी ४९ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ॥ पूर्वंप्रजाभिसर्गेत्वामाहुरेकंप्रजापतिम् ॥ स्रष्टारंसर्वलोकानामसितोदेवलोऽब्रवीत् ५० विष्णुस्त्वमसिदुर्द्धर्षत्वंयज्ञोमधुसूदन ॥ यथात्वमसियष्टव्योजामदभ्योयथाऽब्रवीत् ५१ ऋषयस्त्वांक्षमामाहुःसत्त्यंचपुरुषोत्तम ॥ सत्त्याद्यज्ञोऽसिसंभूतःकश्यपस्त्वांयथाऽब्रवीत् ५२ साध्यानामपिदेवानांशिवानामीश्वरेश्वर ॥ भूतभावनभूतेशयथात्वानारदोऽब्रवीत् ५३ ब्रह्मशंकरशक्राद्यैर्देववृंदैःपुनःपुनः ॥ क्रीडसेत्वंनरव्याघ्रबालःक्रीडनकैरिव ५४ द्यौश्चतेशिरसाव्यासापद्भ्यांचपृथिवीप्रभो ॥ जठरंतेइमेलोकाःपुरुषोऽसिसनातनः ५५ विद्यातपोभित्तमानां तपसाभावितात्मनाम् ॥ आत्मदर्शनतृप्तानामृषीणामसिसत्तमः ५६ राजर्षीणांपुण्यकृतामाहवेष्वातिवर्त्तिनाम् ॥ सर्वधर्मोपपन्नानांत्वंगतिःपुरुषर्षभ ॥ त्वंप्रभुस्त्वंविभुश्चत्वंभूतात्मात्वंविचेष्टसे ५७ लोकपालाश्चलोकाश्चनक्षत्राणिदिशोदश ॥ नभश्चंद्रश्चसूर्यश्चत्वयिसर्वंप्रतिष्ठितम् ५८ मर्त्यताचैवभूतानाममरत्वंदिवौकसाम् ॥ त्वयिसर्वमहाबाहोलोककार्यंप्रतिष्ठितम् ५९

पलंभस्त्वरणिस्थान्नेरिवानभिव्यक्तत्वान्नत्वभावादितिभावः ५३ ब्रह्मादिनिर्यतृत्वंवैश्वरूप्यंचाहद्राभ्यां ब्रह्मेति ५४ । ५५ विद्यावेदाधिगमोब्रह्मचारिधर्मः तपस्तदर्थानुष्ठानंगृहस्थधर्मः तपसाकृच्छ्रचांद्रायणादिनावानप्रस्थधर्मेणचभावितात्मनांशोधितचिचिचानामतएवात्मदर्शनतृप्तानांयतीनांसत्तमः सत्यतमं ब्रह्म इतरयोर्बाधावधिभूतत्वात् ५६ सर्वधर्माः पापपुण्यादयस्तैरुपपन्नानामपित्वमेवगतिः दीनदयालुत्वात्पापिष्ठानामप्युद्धर्त्तैतिभावः प्रभुर्निर्यता विभुर्व्यापकः भूतात्माजीवः बुद्ध्याद्याकारपरिणतानिभूतान्येवात्मत्वेनमन्यमानः । 'अस्तिस्त्वन्वोऽपरोभूतात्मायोऽयंसितासितैःकर्मफलैरभिभूयमानःसदसद्योनिमापद्यते' इति मैत्रायणीयेभूतात्मपदस्यजीवेरुदिदर्शनात् विचेष्टसेकर्माणिश्रुते ५७ त्वयिसर्वंप्रतिष्ठितंलोकपालादिपदस्यत्वमेवप्रापकइत्यर्थः ५८ अस्यैवव्याख्या मर्त्यताचेति । मर्त्यतासंसारः भूतानांसाधारणजीवानां अमृतत्वंमुक्तिः दिवौकसादिव्यदृष्टिमतांसात्त्विकानाम् ५९

एवंस्वर्गापवर्गार्थिभिः कृष्ण एव शरणीकरणीय इति कृष्णस्तुतिप्रसंगादुक्तं संप्रतिदृष्टफलार्थमपि स एवानुसर्त्तव्य इत्याह सातेऽहं दुःखमाख्यास्ये इत्यादिना । अत्रात्मानिकृष्णस्य करुणोत्पादनार्थदुःखनिवेदनं तन्प्रसंगेन म
हामहिम्नामपि संसारिणां दुर्गतिः प्रपञ्चिता वैराग्योत्पादनाय प्रणयाद्विश्रंभात् आख्याने हेतुमाह ईशस्त्वमिति ६० । ६१ स्त्रीधर्मिणी रजस्वला ६२ । ६३ ईषुः ऐच्छन् ६४ स्नुषावधूः ६५ धर्मपत्नी यज्ञसंयोगिनी
६६ विप्रकृतां दुःखं प्रापितां मर्षयेतां क्षमेतां ६७ । ६८ । ६९ जायात् उत्पद्येत् ७० नान्वपद्यंत नानुगृहीतवंतः ७१ । ७२ । ७३ । ७४ धार्तराष्ट्राणामपराधं दुर्बलीयसां दुर्बलतराणां ७५ । ७६

सातेऽहं दुःखमाख्यास्ये प्रणयान्मधुसूदन ॥ ईशस्त्वं सर्वभूतानां ये दिव्याथे च मानुषाः ६० कथं नु भार्यापार्थानां तव कृष्णसखीविभो ॥ धृष्टद्युम्नस्य भगिनी सभां कृष्ये
तमादृशी ६१ स्त्रीधर्मिणी वेपमाना शोणितेन समुक्षिता ॥ एकवस्त्राविकृष्टाऽस्मिदुःखिता कुरुसंसदि ६२ राज्ञां मध्ये सभायां तुरजसाऽतिपरिक्षिता ॥ दृष्ट्वा च मार्तण्डात्
राष्ट्राः प्राह सन्पापचेतसः ६३ दासीभावेन मां भो कुमरीषु स्तेमधुसूदन ॥ जीवत्सु पांडुपुत्रेषु पंचालेषु च दृष्ट्वा ६४ नन्वहं कृष्णभीष्मस्य धृतराष्ट्रस्य चोभयोः ॥
स्तुषा भवामि धर्मेण साहं दासीकृता बलात् ६५ गर्हये पांडवांस्त्वेव युधिष्ठिरं न महाबलान् ॥ यत्क्लिश्यमानां प्रेक्षते धर्मपत्नी यशस्विनीम् ६६ धिग्वलं भीमसेनस्य धि
क्पार्थस्य च गांडिवम् ॥ यौ मां विप्रकृतां धृष्टैर्मर्षयेतां जनार्दन ६७ शाश्वतोऽयं धर्मपथः सद्गिरा चरितः सदा ॥ यद्धार्यां परिरक्षति भर्तारोऽल्पबला अपि ६८ भार्यायां रक्ष्य
माणायां प्रजा भवति रक्षिता ॥ प्रजायां रक्ष्यमाणायामात्मा भवति रक्षितः ६९ आत्मा हि जायते तस्यां तस्माज्जाया भवत्युत ॥ भर्ता च भार्यया रक्ष्यः कथं जायान्म
मोदंरं ७० नन्विमेशरणं प्राप्तं न त्यजंति कदाचन ॥ तेषां शरणमापन्नान् न्वपद्यंत पांडवाः ७१ पंचभिः पतिभिर्जाताः कुमारामेव हौजसः ॥ एतेषामप्येवैक्षार्थं त्रातव्याऽ
स्मि जनार्दन ७२ प्रतिविध्यो युधिष्ठिरात्सुतसो मोदुकोदरात् ॥ अर्जुनाच्छ्रुतकीर्तिं श्वशतानीकस्तुनाकुलिः ७३ कनिष्ठाच्छ्रुतकर्माचसर्वसत्यपराक्रमाः ॥ प्रद्युम्नो या
दृशः कृष्णतादृशास्ते महारथाः ७४ नन्विमेधनुषि श्रेष्ठा अजेया युधिशात्रवैः ॥ किमर्थं धार्तराष्ट्राणां सहंते दुर्बलीयसाम् ७५ अधर्मेण हृतराज्यं सर्वदा साः कृतास्तथा ॥
सभायां परिकृष्टाऽहमेकवस्त्रारजस्वला ७६ नाधिज्यमपि यच्छक्यं कर्तुमन्येन गांडिवम् ॥ अन्यत्रार्जुनभीमाभ्यां त्वयामधुसूदन ७७ धिग्वलं भीमसेनस्य धिक्पार्थ
स्य च पौरुषम् ॥ यत्र दुर्योधनः कृष्णमुहूर्त्तमपि जीवति ७८ य एतान् विपद्राष्ट्रात्सहमात्रां विहिंसकान् ॥ अधीयानान्पुराबालान् व्रतस्थान्मधुसूदन ७९ भोजने भी
मसेनस्य पापः प्राक्षेपयद्विषम् ॥ कालकूटं नवंतीक्ष्णं संभृतं लोमहर्षणम् ८० तज्जीर्णमविकारेण सहान्नैव जनार्दन ॥ सशेषत्वात् महाबाहो भीमस्त्वरुषोत्तम ८१ प्रमा
णकोट्यां विश्वस्तंतथा सुसंवृकोदरम् ॥ बद्धेन कृष्णगंगायां प्रक्षिप्य पुरमात्रजत् ८२ यदा विबुद्धः कौंतेयस्तदा संछिद्य बंधनम् ॥ उदतिष्ठन् महाबाहु भीमसेनो महाबलः ८३
आशीविषैः कृष्णसर्पैर्भीमसेनमदंशयत् ॥ सर्वेष्वेवांगदेशेषु न ममारचशत्रुहा ८४

अधिज्यमारोपितगुणं ७७ । ७८ आक्षेपतदूरेकृतवान् अविहिंसकान् अदुःखदान् ७९ संभृतं सहितं संभृतमिति पाठे बहुलं ८० सशेषत्वात् आयुषशिशेषः ८१ प्रमाणकोट्यां प्रमाणाख्यो गंगातीर
स्थो वटविशेषस्तत्प्रदेशे ८२ । ८३ । ८४

अपोथयत्प्रहृतवान् अपहस्तेनहस्तपृष्ठेन ८५ उपाधाक्षीतदार्योपहृतवान् आर्याश्वशूः ८६ । ८७ । ८८ । ८९ वैनतेयः विनतापुत्रः ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५

प्रतिबुद्धस्तु कौंतेयः सर्वान्सर्पानपोथयत् ॥ सारथिंचास्यदयितमपहस्तेनजघ्निवान् ८५ पुनःसुप्तानुपाधाक्षीद्वालकान्वारणावते ॥ शयानानार्ययासाद्वैकोनुत्कर्तुमर्हति ८६ यत्रार्यारुदतीभीतापाण्डवानिदमब्रवीत् ॥ महद्भयसनमापन्नाशिखिनापरिवारिता ८७ हाहताऽस्मिकुतोन्वद्यभवेच्छांतिरिहानलात् ॥ अनाथाविनशिष्यामिबालकैः पुत्रकैः सह ८८ तत्रभीमोमहाबाहुर्वायुवेगपराक्रमः ॥ आर्यामाश्वासयामासभ्रातृंश्चापिवृकोदरः ८९ वैनतेयोयथापक्षीगरुत्मान्पततांवरः ॥ तथैवाभिपतिष्यामिभयं वनेहविद्यते ९० आर्यामंकेनवामेनराजानंदक्षिणेनच ॥ अंसयोश्चयमौकृत्वापृष्ठेबीभत्सुमेवच ९१ सहसोत्पत्त्यवेगेनसर्वानादायवीर्यवान् ॥ भ्रातृनार्याचबलवान्मोक्षयामासपावकात् ९२ तेरात्रौप्रस्थिताःसर्वेसहमात्रायशस्विनः ॥ अभ्यगच्छन्महारण्येहिडिंबवनमंतिकात् ९३ श्रान्ताःप्रसुप्तास्तत्रेमेमात्रासहसुदुःखिताः ॥ सुप्तान्श्वेनानभ्यगच्छद्विडिंबानामराक्षसी ९४ सादृष्ट्वापाण्डवांस्तत्रसुप्तान्मात्रासहक्षितौ ॥ हृच्छयेनाभिभूतात्माभीमसेनमकामयत् ९५ भीमस्यपादौकृत्वातुस्वउत्संगेततोऽबला ॥ पर्यमर्दतसंहृष्टाकल्याणीमृदुपाणिना ९६ तामबुद्धयदमेयात्माबलवान्सत्यविक्रमः ॥ पर्यपृच्छततांभीमःकिमिहेच्छस्यनिंदिते ९७ एवमुक्तातुभीमेनराक्षसीकामरूपिणी ॥ भीमसेनंमहात्मानमाहचैवमनिंदिता ९८ पलायध्वमितःक्षिप्रंममभ्रातैषवीर्यवान् ॥ आगमिष्यतिवोहंतुंतस्माद्रच्छतमाचिरम् ९९ अथभीमोऽभ्युवाचैनांसाभिमानमिदंवचः ॥ नोद्विजेयमहंतस्मान्निहनिष्येऽहमागतम् १० तयोःश्रुत्वातुसंजल्पमागच्छद्राक्षसाधमः ॥ भीमरूपोमहानादान्विसृजन्भीमदर्शनः १ ॥ राक्षसउवाच ॥ केनसार्धंकथयसिआनयैनंममांतिकम् ॥ हिडिंबेभक्षयिष्यामोनचिरंकर्तुमर्हसि २ साकृपासंगृहीतेनहृदयेनमनस्विनी ॥ नैनमैच्छत्तदाऽऽख्यातुमनुकोशादनिंदिता ३ सनादान्विनदन्घोरान्राक्षसःपुरुषादकः ॥ अभ्यद्रवतवेगेनभीमसेनंतदाकिल ४ तमभिदुयसंकुद्धोवेगेनमहताबली ॥ अगृह्णात्पाणिनापाणिंभीमसेनस्यराक्षसः ५ इंद्राशिनिसमस्पर्शवज्रसंहननंदृढम् ॥ संहत्यभीमसेनायव्याक्षिपत्सहसाकरम् ६ गृहीतंपाणिनापाणिंभीमसेनस्यरक्षसा ॥ नामृष्यतमहाबाहुस्तत्राकुद्धयद्वृकोदरः ७ तदाऽऽसीनुमुलंयुद्धंभीमसेनहिडिंबयोः ॥ सर्वास्त्रविदुषोर्घोरंरुद्रत्रवासवयोरिव ८ विक्रीड्यसुचिरंभीमोराक्षसेनसहानघ ॥ निजघानमहावीर्यस्तंतदानीर्बलबली ९ हत्वाहिडिंबंभीमोऽथप्रस्थितोभ्रातृभिःसह ॥ हिडिंबामग्रतःकृत्वायस्यांजातोघटोत्कचः १०० ततःसंप्राद्रवन्सर्वेसहमात्रापरंतपाः ॥ एकचक्रामभिमुखाःसंवृताब्राह्मणव्रजैः ११ प्रस्थानेव्यासएषांचमंत्रीप्रियहितेस्तः ॥ ततोऽगच्छन्नेकचक्रांपाण्डवाःसंशितव्रताः १२ तत्राप्यासादयामासुर्बकंनाममहाबलम् ॥ पुरुषादंप्रतिभयंहिडिंबेनैवसंमितम् १३ तंचापिविनिहत्योग्रंभीमःप्रहरतांवरः ॥ सहितोभ्रातृभिःसर्वैर्दुपदस्यपुरंययौ ३१४

१८ । १९ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । मुजातौमल्लग्नौ २३ । २४ । २५ । विशोकवद्विशोकाइव २६ । संबंधात् पितृष्वस्त्रीयभार्यात्वात्
गौरवादधिकुंडोद्भवत्वात् । सः या इभक्तिमत्वात् । प्रभुत्वेनमामर्ष्यवत्त्वेनत्वदीयेन २७ । २८ । २९ । १३० । द्रौपदीवाक्यं च श्रुत्वाऽर्जुनआवभाषेइतिव्यवहितेनसंबंधः ३१ । अत्रहे

लब्धाऽहमपितत्रैववसता स व्यसाचिना ॥ यथात्वयाजिताकृष्णरुक्मिणीभीष्मकात्मजा १५ एवंसुगुह्येपार्थेनजिताऽहंमधुसूदन ॥ स्वयंवरेमहत्कर्मकृतवानसुकरंपरैः
१६ एवंक्लेशैःसुबहुभिः । इत्यमानासुदुःखिता ॥ निवसाम्यार्ययाहीनाकृष्णधौम्यपुरःसरा १७ तइमेसिंहविक्रांतावीर्येणाभ्यधिकाःपरैः ॥ निहीनैःपरिक्लिश्यंतीसमु
पेक्षंतिमांकथम् १८ एतादृशानिदुःखानिसहंतीदुर्बलीयसाम् ॥ दीर्घकालंप्रदीप्ताऽस्मिपापानांपापकर्मणाम् १९ कुलेमहतिजाताऽस्मिदिव्येनविधिनाकिल ॥
पांडवानांप्रियाभार्यास्तु गापांडोर्महात्मनः १२० कचग्रहमनुप्राप्तासास्मि कृष्णवरासती ॥ पंचानांपांडुपुत्राणांप्रेक्षतांमधुसूदन २१ इत्युक्ताप्रारुदत्कृष्णामुखंप्रच्छा
द्यपाणिना ॥ पद्मकेशः । मकाशेनमृदुनामृदुभाषिणी २२ स्तनावपतितौपीनौसुजातौशुभलक्षणौ ॥ अभ्यवर्षतपांचालीदुःखजैरश्रुबिंदुभिः २३ चक्षुषीपरिमार्जंती
निःश्वसंतीपुनःपुनः ॥ आप्पपूर्णनकंठेनकुद्धावचनमब्रवीत् २४ नैवमेतयःसंतिनपुत्रानचबांधवाः ॥ नभ्रातरोनचपितानैवत्वंमधुसूदन २५ येमांविप्रकृतांक्षुद्रैरु
पेक्षध्वंविशोकवत् ॥ नच । मेशाम्यतेदुःखंकर्णोयत्प्राहसत्तदा २६ चतुर्भिःकारणैःकृष्णत्वयारक्ष्याऽस्मिनित्यशः ॥ संबंधाद्रौरवात्सख्यात्प्रभुत्वेनैवकेशव २७ ॥ वैशं
पायनउवाच ॥ अथतामब्रवीत्कृष्णस्तस्मिन्वीरसमागमे ॥ वासुदेवउवाच ॥ रोदिष्यंतिस्त्रियोह्येवंयेषांकुद्धाऽसिभाविनि ॥ बीभत्सुशरसंछन्नानशोणितौघपरिप्लु
तान् २८ निहतान्वल्लभान्वीक्ष्यशयानान्वसुधातले ॥ यत्नमर्थपांडवानांतत्करिष्यामिमाशुचः २९ सत्यंतंप्रतिजानामिराज्ञांराज्ञीभविष्यसि ॥ पतेह्यौहिमवान्
शीर्यंतृथिवीशकलीभवेत् १३० शृण्येत्तोयनिधिःकृष्णेनमेमोघंवचोभवेत् ॥ तच्छ्रुत्वाद्रौपदीवाक्यंप्रतिवाक्यमथाच्युतात् १३१ साचीकृतमवेक्षत्सापांचालीमध्य
मंपतिम् ॥ आवभाषेमहाराजद्रौपदीमर्जुनस्तदा ३२ मारोदीःशुभताम्राक्षियदाहमधुसूदनः ॥ तथातद्भवितादेविनान्यथावरवर्णिनि ३३ ॥ धृष्टद्युम्नउवाच ॥ अहं
द्रोणंहनिष्यामिशिखंडीतुपितामहम् ॥ दुर्योधनंभीमसेनःकर्णंहंताधनंजयः ३४ रामकृष्णौव्यपाश्रित्यअजेयाःस्मरणेस्वसः ॥ अपितृव्रह्णायुद्धेकिंपुनर्धृतराष्ट्रजैः
३५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तेऽभिमुखावीरावासुदेवमुपास्थिताः ॥ तेषांमध्येमहाबाहुःकेशवोवाक्यमब्रवीत् १३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुना
भिगमनपर्वणिद्रौपद्याश्वासनेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

तुःयतःपांचालीसाचीकृतंवकीभूतंयथास्यात्तथामध्यमंपार्तिंतमेवावैक्षदितियतइत्यध्याहसयोऽयं ३२ । ३३ । ३४ स्वसःहेभगिनि ३५ । १३६ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेद्रौपदी
सांत्वेनेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥

निरूपिताससाधनाश्च विद्या संप्रतिभगवत्स्मरणमेव तत्साभिध्यहेतुः साभिध्यचसर्वापत्तरणकृदिति भगवत्तरेण प्रतिपाद्यते नैतदित्यादिनाऽध्यायेन । यदहं द्वारकायां नवद्वारवसादिह नगर्यां तव मां चिंतयतः सन्निहितः स्यात्तर्हि एतत् कृच्छ्रं न वाससंकटं भवान्नुप्राप्तः स्यात् यथाद्रौपदीकृच्छ्रकाले मां स्मृतवती वस्त्रराशिप्रदानेन मया सभायां कृच्छ्रान्मोचिता तथा त्वमप्यसपातनकाले मां यदि स्मरेस्तर्हि नैतत्कृच्छ्रं प्राप्नुयाः प्रत्यु ततवैवजयः स्यादिति भावः १ अनाहूतोऽपि स्वस्नेमार्थमप्रार्थितोऽपि वारयेयं द्यूतमंतर्यामित्वेन कथापक्षेत्रजुरेवार्थः २ बहिर्यामित्वेनापि द्यूतवारणोपायमाह भीष्मेति द्वाभ्याम् ३ राजेंद्रधृतराष्ट्र तव पुत्राणां द्यूते नालमिति वैचित्रव्रीर्यादीन् प्रतित्वमिति च हेमभोयुधिष्ठिर अहं तत्र द्यूते दोषान् अचक्षं व्यक्तं कथितवान्स्यामिति संबन्धः ४ वीरसेनसुतः नलः यैः असैरिति शेषः ५ सातत्यं च प्रसंगस्य द्यूतक्रीडायाः हीयमानोऽ

वासुदेव उवाच ॥ नैतत्कृच्छ्रं प्राप्नो भवान्स्यादसुधाधिप ॥ यदहं द्वारकायां स्यां राजन्सन्निहितः पुरा १ आगच्छेयमहं द्यूतमनाहूतोऽपि कौरवैः ॥ आंबिकेयेन दुर्द्वेषं राजादुर्योधनेन च ॥ वारयेयमहं द्यूतं बहून् दोषान् प्रदर्शयन् २ भीष्मद्रौपदौ सभानायकपुं बालहीकमेव च ॥ वैचित्रव्रीर्यं राजानमलं द्यूतेन कौरव ३ पुत्राणां तव राजेंद्र त्वन्निमित्तमिति प्रभो ॥ तत्राचक्षमहं दोषान् यैर्भवान् व्यतिरोपितः ४ वीरसेनसुतो यैस्तुराज्यात्प्रभंशितः पुरा ॥ अतर्कितविनाशश्च देवेनेन विशांपते ५ सातत्यं च प्रसंगस्य वर्णयेयं यथा तथम् ६ स्त्रियोऽक्षामृगयापानमेतत्कामसमुत्थितम् ॥ दुःखंचतुष्टयं प्रोक्तं यैर्नरो भ्रश्यते श्रियः ७ तत्र सर्वत्र वक्तव्यं मन्यंते शास्त्रकोविदाः ॥ विशेषतश्च वक्तव्यं द्यूते पश्यंति तद्विदः ८ एकाहा द्व्यनाशोऽत्र ध्रुवं व्यसनमेव च ॥ अभुक्ता शश्चार्थानां वाक्पाशं च केवलम् ९ एतच्चान्यच्च कौरव्यप्रसंगिकदुकोदयम् ॥ द्यूते ध्रुवां महाबाहो समासाद्यां बिकासु तम् १० एवमुक्तो यदि मया गृहीत्याद्वचनं मम ॥ अनामयं स्याद्धर्मश्च कुरुणां कुरुवर्द्धन ११ न चैतस्ममराजेंद्र गृहीत्यान्मधुरं वचः ॥ पथ्यं च भरतश्चेष्टनिगृहीत्यां बलेन तम् १२ अथैनमपनीतेन सुहृदो नाम दुर्हृदः ॥ सभासदोऽनुवर्तेरंस्तान् श्वहन्त्यां दुरोदरान् १३ असान्निध्यं तु कौरव्यममानं तेष्वभूत्तदा ॥ येनेदं व्यसन्प्राप्तामवंतो द्यूतकारि तम् १४ सोऽहमेत्यकुरुश्चेष्टद्वारकां पांडुनंदन ॥ अश्रौषं त्वां व्यसनिनं युयुधानाद्यथा तथम् १५ श्रुत्वैव चाहं राजेंद्र परमोद्विग्नमानसः ॥ तूर्णमभ्यागतोऽस्मि त्वां द्रष्टुकामे विशांपते १६ अहो कृच्छ्रमनुप्राप्ताः सर्वे स्मभरतर्षभ ॥ सोऽहं त्वां व्यसने मग्नं पश्यामि सहसोदरैः १७ ॥ ॥ इ० म० भा० आ० प० अर्जुनाभिगमनप० वासुदेववाक्येः त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असान्निध्यं कथं कृष्णतवासीदृष्णिनंदन ॥ क्वचासीद्विप्रवासस्ते किंचाकार्षीः प्रवासतः १

पि जयाशयापुनः पुनर्दीव्यसे वैशर्षः ६ कामः रागः ७ वक्तव्यमधिगतं व्यज्ञातव्यं गत्यर्थं व्यजेरिदं रूपं वचरेव वार्थीतरम् ८ तदेवाह एकाहादिति । व्यसनं राज्ञ्यभ्रंशादि अर्थानां धर्मार्थकामानां पुमर्थानाम् ९ । १० ११ । १२ अपनीतेनान्याये न दुरोदरान् द्यूतकारान् १३ आनर्तत्त्वासमं तान्नर्तयंति तेषु धीविलासेषु पक्षे देशविशेषेषु १४ कथांतरमवतारयितुं कथापक्षमेवानुसरति सोऽहमिति आदिना एत्यागत्य युयुधानात्सात्यकेः १५ । १६ । १७ इति भारग्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादपि त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ असान्निध्यमिति । अत्र स्वस्नेपविस्ताराभ्यां सौभवं धडाख्यायते तस्य तात्पर्यं संसारसागरमध्ये द्वारकारुषे स्थूलसूक्ष्मदेहद्वयरूपे ॥ विस्मरणरूपाद्भगवदसंनिधानात् कामगमनेन राख्यं सौभमारुहातेन शाल्वाख्येन महामोहेन शोकात् स्वरूपद्वये सति प्रयुम्नादि स्वरूपायज्ञादयो धर्मास्त्वं वारयितुमसमाभूवन्-

ततोऽहं चित्तद्वारकामेव चिदात्मानमधिषिपंतंशा मोहमहं ब्रह्मविद्यास्त्रेण हतवान् तत्पुरं च मनोरथसौ भंपातितवानिति । एवमेव युद्धादिरूपकेण सर्वत्रालयायिकातात्पर्यमुज्ज्वलं तथा च श्रुतिः 'द्रव्याह प्राजापत्यादेवाश्चासुराश्च' इत्यादिना देवाः सूरशब्दैः शमकामादीन् विवक्षित्वा तद्युद्धरूपकेणाध्यात्मिकमर्थे निरूपयति तद्विहापि ज्ञेयं श्रुत्यनुसारित्वाद्भारतस्मृतेः १ । २ । ३ सरोषवशं रोषेण सहितं सामर्थ्यं । 'वशमिच्छाप्रभुत्वयोः' इति विश्वः । दुरात्मवान् दुष्टचित्तः यद्वा दुःस्थितः रोषवत्त्वात् आत्मवान् युद्धादौ वृत्तिमान् सामर्थ्यवत्त्वात् दुःस्थितश्चासावात्मवांश्चेति समासः ४ इहस्थे

॥ कृष्ण उवाच ॥ शाल्वस्य नगरं सौभंगतोऽहं भरतर्षभ ॥ निहतुं कौरवश्चेष्टतत्र मे शृणु कारणम् २ महातेजामहाबाहुयः सराजामहायशः ॥ दमघोषात्मजो वीरः शिशुपालो मया हतः ३ यज्ञे ते भरतश्चेष्टराजसूयेऽर्हणां प्रति ॥ सरोषवशमापन्नो नामृष्यत दुरात्मवान् ४ श्रुत्वा तं निहतं शाल्वस्तीव्ररोषसमन्वितः ॥ उपायाद्वारकांश्चूयामि हस्थे मयि भारत ५ सतत्र यो धितो राजन् कुमारैर्दृष्टिपुंगवैः ॥ आगतः कामगं सौभमाहृत्यैवं दृशं सवत् ६ ततो दृष्टिप्रवीरांस्तान् बालान् हत्वा बहून्स्तदा ॥ पुरोद्यानानि सर्वाणि भेदयामास दुर्मतिः ७ उक्तवांश्च महाबाहो क्रासौ दृष्टिं कुलाधमः ॥ वासुदेवः समं दात्मा वसुदेवसुतोगतः ८ तस्य युद्धार्थिनो दर्पयुद्धेनाशयिताऽस्म्यहम् ॥ आनर्त्ताः सत्यमाख्याततत्र गताऽस्मि यत्र सः ९ तं हत्वा विनिवर्तिष्ये कंसकेशिनिपूदनम् ॥ अहत्वा न विवर्तिष्ये सत्येनायुधमालभे १० क्रासौ क्रासाविति पुनस्तत्र तत्र प्रधावति ॥ मया किलरणे यो दुःकांक्षमाणः स सौभराट् ११ अद्य तं पापकर्माणं क्षुद्रं विश्वासघातिनम् ॥ शिशुपालवधामर्षाद्रमयिष्ये यमक्षयम् १२ मम पापस्वभावेन भ्राता येन निपातितः ॥ शिशुपालो महीपालस्तं वधिष्ये महीपते १३ भ्राता बालश्च राजा च न च संग्राममूर्धनि ॥ प्रमत्तश्च हतो वीरस्तं हनिष्ये जनार्दनम् १४ एवमादिमहाराज विलप्य दिवमास्थितः ॥ कामगेन स सौभेन क्षिप्त्वा मां कुरुनंदन १५ तमश्च रोषमहं गत्वा यथा वृत्तः सदुर्मतिः ॥ मयि कौरव्यदुष्टात्मा मार्तिकावतको नृपः १६ ततोऽहमपि कौरव्यरोषव्याकुलमानसः ॥ निश्चित्य मनसाराजन् वधायास्य मनोदधे १७ आनर्त्तेषु विमर्दं च क्षेपं चात्मनिकौरव ॥ प्रवृद्धमवलेपं च तस्य दुष्कृतकर्मणः १८ ततः सौभवायाहं प्रतस्थे पृथिवीपते ॥ समयासागरावर्त्ते दृष्ट आसीत् परीप्सता १९ ततः प्रध्माप्य जलजं पांचजन्यमहं नृप ॥ आहूय शाल्वं समरे युद्धाय समवस्थितः २० तन्मुहूर्त्तमभूद्युद्धं तत्र मे दानवैः सह ॥ वशीभूताश्च मे सर्वे भूतले च निपातिताः २१ एतत्कार्यं महाबाहो येनाहं नागमंतदा ॥ श्रुत्वा वहास्तिनपुं द्यूतं चाविनयोत्थितम् ॥ द्रुतमागतवान्युष्मान् द्रष्टुं कामः सुदुःखितान् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि सौभवाधोपाख्याने चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥

त्वत्समीपस्थे ५ सौभंगमुद्भूतं तिसृषु भाः कांचनादयो धातवस्तज्जम् ६ । ७ । ८ आनर्त्ताः भो आनर्त्तदेव्याः आख्यातकथयत् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ सिप्त्वा कुत्सायित्वा १५ मार्तिकावतकः एतन्नामकदेशवासी १६ । १७ अवलेपं सर्वज्ञात्वेति रोषः १८ सागरस्य आसमंताद्भूतवर्त्तनं यस्मिन् सागरद्वीपे इत्यर्थः १९ जलजं शंखं २० । २१ द्यूतं श्रुत्वा वहास्तिनपुं मागतवान् २२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावेन चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥

अर्थाधीनौधर्मकामावर्थस्तुस्वराज्यरक्षापरराज्यावमर्दाभ्यांराज्ञाप्यतइतितावेवशास्त्रप्रसंगात्सम्यक्श्रोतुकामः पृच्छति वासुदेवेति । कथ्यतः कथयतः कंठ्यादियगतात्तंशत्रतस्यरूपम् १ श्रुतश्रवांशिशुपालमा तातज्जंश्रौतश्रवं उपायावउपागतः २ अरुंधतसेनया वैहायसंखेचरं व्यूहं स्वरक्षापरोपमर्दयोग्यरचनाविशेषेणस्थापयित्वाऽधिष्ठितःसम्यक्स्थितः ३ अभितःपरितउपरितश्चायुधानांसरणानिःसरणमभिसार स्तेनसर्वेणाच्छिद्रेण । सर्वाभ्योदिग्भ्योयुगपदविरलायुधसमूहागमेनेत्यर्थः ४ पताकाध्वजांचलः । तोरणानिबहिर्द्वाराणि चक्राणि योधगणाः हुडास्तदाश्रयस्थानानिभाषायां 'बुरुज' संज्ञानि अन्येतुविष्णू त्रोत्सर्जनशृंगाणिहुडाइसाहुः उदाहरंतित्च । 'कल्प्यतेहुडशृंगाणिरथस्योपरिस्तरिभिः ॥ विष्णूत्रस्पर्शशुद्धयर्थेकरादिस्पर्शउच्यते' इति । यंत्राण्याग्नेयौषधबलेनदृष्टिपिडोत्क्षेपणानि महानि 'कमान' संज्ञानि । क्षुद्राणिसीसगुलिकोत्क्षेपणानि 'बंदूख' संज्ञानि । खनकाःसुरंगद्वारागुप्तमार्गकर्तारः ५ उपशल्यालोहमुखाःकीलास्तद्युक्ताःप्रतोल्योरथ्यामार्गायस्यांसा । अट्टालकाउपरिगृहाः । गोपुराणिपुरद्वाराणि साट्टानिअट्टेनाजेनसहितानिअट्टालकादीनियस्यांसा । साट्टेतिविशेषणंउपशल्यस्यग्रामांतस्यरथ्यायाश्चावृत्त्यासंबध्यते । चक्रग्रहणीसैन्यनिग्राहिका 'मोर्चा' इति म्लेच्छप्रसिद्धा । सोल्कालातावपोथिका

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ वासुदेवमहाबाहोविस्तरेणमहामते ॥ सौभस्यवधमाचक्ष्वनहिदृप्यामिकथ्यतः १ ॥ वासुदेवउवाच ॥ हतंश्रुत्वामहाबाहोमयाश्रौतश्रवंनृप ॥ उपायाद्भरतश्रेष्ठशाल्वोद्वारवतींपुरीम् २ अरुंधतांसुदुष्टात्मासर्वतःपांडुनंदन ॥ शाल्वोवैहायसंचापितत्पुंरव्यूह्यधिष्ठितः ३ तत्रस्थोऽथमहीपालोयोधयामासतांपुरीम् ॥ अभिसारेणसर्वेणतत्रगुद्धमवर्तत ४ पुरीसमंताद्विहितासपताकासतोरणा ॥ सचक्रासहुडाचैवसयंत्रखनकातथा ५ सोपशल्यप्रतोलीकासाट्टालकगोपुरा ॥ सचक्रग्रहणीचैवसोल्कालातावपोथिका ६ सोष्टिकाभरतश्रेष्ठसभेरीपणवानका ॥ सतोमरांकुशाराजन्सशतघ्नीकलांगला ७ समुशुंडचश्मगुडकासायुधासपरश्वधा ॥ लोहचर्मवतीचापिसाग्निःसगुडशृंगिका ८ शास्त्रदृष्टेनविधिनासुयुक्ताभरतर्षभ ॥ रथैरनेकैर्विविधैर्गदसांबोद्धवादिभिः ९ पुरुषैःकुरुशार्दूलसमर्थैःप्रतिवारणे ॥ अति स्त्यातकुलैर्वैरैर्दृष्टवीर्यैश्चसंयुगे १० मध्यमेनचगुल्मेनरक्षिभिःसासुरक्षिता ॥ उत्क्षिप्तगुल्मैश्चतथाहयैश्चसपताकिभिः ११ आघोषितंचनगरेनपातव्यासुरेतिवै ॥ प्रमादंपरिरक्षद्भिरुग्रसेनोद्धवादिभिः १२ प्रमत्तेष्वभिधातंहिकुर्याच्छाल्वोनराधिपः ॥ इतिकृत्वाप्रमत्तास्तेसर्वेवृष्ण्यंधकाःस्थिताः १३ आनर्ताश्चतथासर्वेनटानर्त कगायनाः ॥ बहिर्निवासिताःक्षिप्रंरक्षद्भिर्वित्तसंचयम् १४ संक्रमाभेदिताःसर्वेनावश्चप्रतिषेधिताः ॥ परिखाश्चापिकौरव्यकीलैःसुनिचिताःकृताः १५

सोल्कमलांतज्वालासहितमुल्मुकंयस्यांसासोल्कालाता अवचद्धाःपोथिकायंत्रवद्धाःकाष्ठपाषाणादयोरिपूणासुपरिपातनाययस्यामितिप्राञ्चः । उल्केवोल्काप्राणहरत्वाधंत्रोत्क्षिप्तोऽगोलः । अलातंसकाष्ठदंड लोहमयमाग्नेयंप्रहरणं 'बाण' इतिभाषायांप्रसिद्धं । तयोरप्रखाल्येयगस्योरपिपोथिकाःपातयिष्योमंत्रमध्यःशक्तयःकर्णायेंद्रदत्तशक्तिसदृशास्तद्युक्ताःसोल्कालातावपोथिकाः ६ उष्ट्रिकापृष्ठमयानिभांडानि । सष्टिकेतिपाठेऽष्टयआयुधविशेषाः ७ अग्रमगुडकावचुलीकृताःपाषाणाःलोहमयानिचर्माणिकमठपृष्ठाकाराणि प्रहारवारकाणि साग्निःआग्नेयौषधसहिता गुडागोलकाःशृंगिकास्तदुत्क्षेपकयंत्राणि । शत्रूणासुपरिपातनायतप्तोऽगोद्वेदीभूतोयत्रशिखरेस्थाप्यतेतत्सहितेखन्ये ८ । ९ । १० मध्यमोगुल्मःयत्रस्थितेनयोधसंधेनचतुर्दिगवस्थितारिपवोद्वेष्टुं बाणादिनाप्रहर्तुंशक्यतेतादृशमुच्चस्थानं । उत्क्षिप्तगुल्मैःपरकी यगुल्मोच्चाटनकरैः ११ । १२ अग्रमत्ताइतिच्छेदः १३ । १४ संक्रमानदीसतवः कीलैःशूलैः सुनिचिताःव्याप्ताः १५

उदपानाः कृपाः । 'अंबरीषो भवेद्भ्रातृः' इति विश्वः । गुप्ताग्निरित्यन्ये । विषमालोहकंटकाद्याकीर्णा १६ । १७ । १८ । १९ अनुरध्यासुप्रतिरध्यं २० वेतनंधनं भक्तनित्यभोजनं कृतोपधानंकृतविशेषं २१ कुप्यं स्वर्णरूप्येतरद्धनं ताम्रादि ग्रहोरणोद्यमस्तमनुलक्षीकृतभृतोऽनुग्रहभृतस्तत्कालस्वीकृतोनकश्चित् किंतुचिरसंभृता एव कृपाभृतोनकिंतुशौर्यभृतएवेति वा २२ भूरिदक्षिणा बहवो दाक्षिण्ययुक्ता यस्यां आहुकेन उग्रसेनेन २३ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ तामिति १ समेदेशे चतुरंगं चत्वारिरथनागाश्च पादादान्यंगानियस्य २ । ३ पथानः पुरेधान्याद्यागमन

उदपानाः कुरुश्रेष्ठ तथैवाप्यंबरीषकाः ॥ समंतात्क्रोशमात्रंचकारिता विषमाचभूः १६ प्रकृत्या विषमं दुर्गं प्रकृत्या च सुरक्षितम् ॥ प्रकृत्या चायुधोपेतं विशेषेण तदा जघ १७ सुरक्षितं सुगुहं च सर्वायुधसमन्वितम् ॥ तत्पुरं भरतश्रेष्ठ यथेन्द्र भवनं तथा १८ न चामुद्रोऽभिनिर्याति न चामुद्रः प्रवेश्यते ॥ वृष्ण्यंधकपुरे राजस्तदा सौभसमागमे १९ अनुरध्यासु सर्वासु च त्वरेषु च कौरव ॥ बलं बभूव राजेन्द्र प्रभूतगजवाजिमत् २० दत्तवेतनभक्तं च दत्तायुधपरिच्छदम् ॥ कृतोपधानं च तदा बलमासीन् महाभुज २१ न कुप्ये वेतनीकश्चिन्नचातिक्रान्ते वेतनी ॥ नानुग्रहभृतः कश्चिन्नचादृष्टपराक्रमः २२ एवं सुविहिताराजन् द्वारकाभूरिदक्षिणा ॥ आहुकेन सुगुप्ता च राज्ञा राजीवलोचन २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि सौभवधोपाख्याने पंचदशोऽध्यायः १५ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ तां तु पयातो राजेन्द्र शाल्वः सौभपतिस्तदा ॥ प्रभूतनरनागेन बलेनोपविशेह १ समे निविष्टा सा सेना प्रभूतसलिलाशये ॥ चतुरंगबलोपेता शाल्वराजाभिपालिता २ वर्जयित्वा शमशानानि देवतायतनानि च ॥ वल्मीकांश्चैत्यवृक्षांश्च तन्निविष्टमभूद्वलम् ३ अनीकानां विभागेन पथानः संवृता भवन् ॥ प्रवणाय च नैवास न शाल्वस्य शिबिरे नृप ४ सर्वायुधसमोपेतं सर्वशस्त्रविशारदम् ॥ रथनागाश्च कलिलं पदातिध्वजसंकुलम् ५ तुष्टपुष्टबलोपेतं वीरलक्षणलक्षितम् ॥ विचित्रध्वजसन्नाहं विचित्ररथकार्मुकम् ६ सन्निवेश्य च कौरव्यद्वारकायानं रर्षभ ॥ अभिसारयामास तदा वेगेन पतंगेन्द्रवत् ७ तदा पतंतं संदृश्य बलं शाल्वपतेस्तदा ॥ निर्याय योधयामासुः कुमारवृष्णिनंदनाः ८ असहंतोऽभियानंतच्छाल्वराजस्य कौरव ॥ चारुदेष्णश्च सांबश्च प्रद्युम्नश्च महारथः ९ ते रथैर्दक्षिताः सर्वे विचित्राभरणध्वजाः ॥ संसक्ताः शाल्वराजस्य बहुभिर्योधपुंगवैः १० गृहीत्वा कार्मुकं सांबः शाल्वस्य सचिवं रणे ॥ योधयामासं सहृष्टः क्षेमवृद्धिं च मूपतिम् ११ तस्य बाणमयं वर्षं जांबवत्याः सुतो महत् ॥ मुमोच भरतश्रेष्ठ यथा वर्षं सहस्रदृक् १२ तद्बाणवर्षं तु मुलं विषेहे स च मूपतिः ॥ क्षेमवृद्धिर्महाराज हिमवानिवनिश्चलः १३ ततः सांबाय राजेन्द्र क्षेमवृद्धिरपि स्वयम् ॥ मुमोच मायाविहितं शरजालं महतरम् १४ ततो मायामयं जालं माययैव विदीर्य सः ॥ सांबः शरसहस्रेण रथमस्याभ्यवर्षत १५

मार्गाः प्रवणाय गृहभावेन निम्नगमनाय ४ कलिलं संकटं ५ । ६ अभिसारयामास नगरसमीपं गमयामास सैन्यं पतंगेन्द्रवत् सौभं चोपरितः अभिसारयामास ७ आपतंतं मापतत् निर्याय निर्गत्य पुनर्दक्षिः ८ । ९ दक्षिताः संनद्धाः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

अपायात्पलायितः जवनैः शीघ्रगैः १६ । १७ अभिपन्नः आभिमुख्येनासादितः १८ व्याविद्धः १९ मयित्वा १९ रुग्णः क्षुण्णश्च गजादिपदाघातैः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ सौमेन
क्षरेण पुरेण २७ । २८ निर्यायनिर्गत्य अवस्थाप्य आश्वस्य आनर्त्तानां द्वारकावासिनां २९ । ३० धनुर्भुजविनिर्मुक्तैः धनुषः भुजेन कौटिल्येन असाकर्षणेन निर्मुक्तैः । भुजकौटिल्येतुदादिः ३१ नश्यति

ततः सविद्धः सांवेन क्षेमवृद्धिश्च मूपतिः ॥ अपायाजवनैरश्वैः सांबाणप्रपीडितः १६ तस्मिन्विप्रद्रुते क्रूरेशाल्वस्याथ च मूपतौ ॥ वेगवान्नामदैतेयः सुतं मे अभ्यद्रव
द्वली १७ अभिपन्नस्तुराजेंद्रसांबो वृष्णि कुलोद्ग्रहः ॥ वेगं वेगवतोरजं स्तस्थौ वीरो विधारयन् १८ सवेगवतिकौंतेयसांबो वेगवर्ती गदाम् ॥ चिक्षेप तरसा वीरो व्या
विद्धय सत्यविक्रमः १९ तया त्वभिहतो राजन् वेगवान्न्यपतद्भुवि ॥ वातरुग्ण इव क्षुण्णो जीर्णमूलो वनस्पतिः २० तस्मिन्विनिहते वीरे गदानुन्ने महासुरे ॥ प्रविश्य
महर्त्तसेनां योधयामास मे सुतः २१ चारुदेषणेन संसक्तो विविंध्यो नाम दानवः ॥ महारथः समाज्ञातो महाराज महाधनुः २२ ततः सुतुमुलं युद्धं चारुदेषणविविध्योः ॥
वृत्रवासवयो राजन् यथा पूर्वतथा भवत् २३ अन्योन्यस्याभिसंक्रुद्धाव्योन्यं जघ्नतुः शरैः ॥ विनदंतौ महारावान् सिंहाविमहाबलौ २४ रौक्मिणेयस्ततो बाणमभ्यर्को
पमवर्चसम् ॥ अभिमन्यमहास्त्रेण संदधे शत्रुनाशनम् २५ सविविंध्याय सक्रोधः समाहूय महारथः ॥ चिक्षेप मे सुतो राजन् सगतासुरस्थापतत् २६ विविंध्यं निहतं दृष्ट्वा तां
च विक्षोभितां च मूम ॥ कामगेन स सौभेन शाल्वः पुनरुपागमत् २७ ततो व्याकुलितं सर्वे द्वारकावासितद्वलम् ॥ दृष्ट्वा शाल्वं महाबाहो सौभस्थं नृपते तदा २८ ततो निर्या
य कौरव्य अवस्थाप्य च तद्वलम् ॥ आनर्त्तानां महाराज प्रद्युम्नो वाक्यमब्रवीत् २९ सर्वे भवंतस्तिष्ठंतु सर्वे पश्यंतु मां युधि ॥ निवारयंतं संग्रामे बलात्सौभं सराजकम् ३०
अहं सौभपते सेनामायसैर्भुजगैरिव ॥ धनुर्भुजविनिर्मुक्तैर्नाशयाम्यद्य दवाः ३१ आश्वसध्वनंभीः कार्या सौभराडघनशयति ॥ मया अभिपन्नो दृष्ट्वात्मा स सौभो विनशि
ष्यति ३२ एवं श्रुति संहृष्टे प्रद्युम्ने पांडुनंदन ॥ धिष्ठितं तद्वलं वीरयुधे च यथा सुखम् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि सौभवधोपाख्या
ने षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ एवमुक्त्वा रौक्मिणेयो यादवान् भरतर्षभ ॥ दंशितै
र्हरिभिर्युक्तरथमास्थाय कांचनम् १ उच्छ्रित्य मकरं केतुं व्यात्तान न मिवांतकम् ॥ उत्पतद्गिरिवाकाशं ते हयैरन्वयात्परान् २ विक्षिपन्नादयंश्चापि धनुः श्रेष्ठं महाबलैः ॥
तूणखद्गधरः शूरो बद्धगोधां गुलित्रवान् ३ सविद्युच्छुरितं चापं विहरन् वै तलात्तलम् ॥ मोहयामास दैतेयान् सर्वान् सौभनिवासिनः ४ तस्य विक्षिपतश्चापं संदधानस्य चास
कृत् ॥ नांतं ददृशे कश्चिन्निघ्नतः शात्रवान् रणे ५

आयुमरिष्यति । वर्त्तमानसामीप्ये वर्त्तमानवद्वेति लट् ३२ धिष्ठितमधिष्ठितं । धिषावचनप्रागल्भ्येन स्थितमिति वा ३३ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावंदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ एवमुक्त्वेति ।
हरिभिरश्वैः १ अन्वयादुपगतः २ विक्षिपन् परान् धिक्कुर्वन् महाबलैर्हयैः ३ समानविद्युच्छुरितेन विद्युत्कंपनेनेति सविद्युच्छुरितं तलात्तलं सव्यापसव्यहस्ततलपरिवर्त्तनं ४ विक्षिपतः कर्षतः ५

विकल्पहेभिद्यते ६ जलेचरोभीनःतिभिर्भीनःवाहमुख्येयथश्रेष्ठे ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ आपततेतिविसर्गलोपआर्षः १६ । १७

मुखस्यवर्णानविकल्पतेऽस्यचेलुश्चभात्राणिनः ॥ पितस्य ॥ सिंहोन्नतंचाप्यभिगर्जतोऽस्यशुश्रावलोकोद्भुतवीर्यमग्न्यम् ६ जलेचरःकांचनयष्टिसंस्थोव्यात्ताननः
सर्वेतिभिप्रमाथी ॥ वित्रासयनराजतिवाहमु ल्येशाल्वस्यसेनाप्रमुखेध्वजाग्रयः ७ ततस्तूर्णैविनिष्पत्यप्रद्युम्नःशत्रुकर्षणः ॥ शाल्वमेवाभिदुद्रावविधित्सुःकलहंनृप
८ अभियानंतुवीरेणप्रद्युम्नेनमहारणे ॥ नामर्षयतसंकुद्धःशाल्वःकुरुकुलोद्ग्रह ९ सरोषमदमत्तोवैकामगादवरुह्यच ॥ प्रद्युम्नयोधयामासशाल्वःपरपुरंजयः १०
तयोःसुतुमुल्युद्धंशाल्ववृष्णिप्रवीरयोः ॥ समेताददृशुर्लोकाबलिवासवयोः ११ तस्यमायामयोवीररथोहेमपरिष्कृतः ॥ सपताकःसध्वजश्चसानुकर्षःसतूणवान्
१२ सतंरथवरंश्रीमान्समारुह्यकिलप्रभो ॥ मुमोचबाणान्कौरव्यप्रद्युम्नायमहाबलः १३ ततोबाणमयंवर्षव्यसृजत्तरसारणे ॥ प्रद्युम्नोभुजवेगेनशाल्वंसमोहयन्निव
१४ सतैरभिहतःसंख्येनामर्षयतसौभगात् ॥ शरान्दीप्ताग्निसंकाशान्मुमोचतनयेमम १५ तानापततबाणोघान्सचिच्छेदमहाबलः ॥ ततश्चान्यानशरान्दीप्तान्प्र
चिक्षेपसुतेमम १६ सशाल्वबाणैराजेंद्रादिद्वेदारुक्मिणिनंदनः ॥ मुमोचबाणंत्वरितोमर्मभेदिनमाहवे १७ तस्यवर्मविभिद्याशुसबाणोमत्सुतेरितः ॥ विव्याधहृदयंपत्री
समुमोहपपातच १८ तस्मिन्निपतितेवीरशाल्वराजेद्विचेतसि ॥ संप्राद्रवन्दानवेंद्रादारयंतोवसुंधराम् १९ हाहाकृतमभूत्सैन्यंशाल्वस्यपृथिवीपते ॥ नष्टसंज्ञेनिप
तितेतदासौभपतौनृपे २० ततउत्थायकौरव्यप्रतिलभ्यचचेतनाम् ॥ मुमोचबाणान्सहसाप्रद्युम्नायमहाबलः २१ तैःसविद्धोमहाबाहुःप्रद्युम्नःसमरेस्थितः ॥ शत्रु
देशेभृशंवीरोव्यवासीदद्रथेतदा २२ तंसविद्धामहाराजशाल्वशरुक्मिणिनंदनम् ॥ ननादसिंहनादंवैनादेनापूरयन्महीम् २३ ततोमोहंसमापन्नेतनयेममभारत ॥
मुमोचबाणांस्त्वरितःपुनरन्यान्पुरासदान् २४ सतैरभिहतोबाणैर्बहुभिस्तेनमोहितः ॥ निश्चेष्टःकौरवश्रेष्ठप्रद्युम्नोऽभूद्रणाजिरे २५ इतिश्रीमहाभारतेआरण्य
केपर्वणिअर्जुनाभिगमनपर्वणिसौभवधोपास्थानेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ शाल्वबाणादितेतस्मिन्प्रद्युम्नेबलिनांवरे ॥ वृष्णयोभग्नसं
कल्पाविव्यथुःपृतनागताः १ हाहाकृतमभूत्सर्वेवृष्ण्यंधकबलंततः ॥ प्रद्युम्नेमोहितेराजनपरेचमुदिताभृशम् २ तंतथामोहितंदृष्ट्वासारथिर्जनैर्हयैः ॥ रणाद
पाहरचूर्णंशिक्षितोदारुकिस्तदा ३ नातिदूरापयातेतुस्थेयथवरप्रणुत् ॥ धनुर्गृहीत्वायंतारंलब्धसंज्ञोऽब्रवीदिदम् ४ सौतेकिंतेव्यवसितंकस्माद्यासिपराङ्मुखः ॥
नैषवृष्णिप्रवीराणामाहवेधर्मउच्यते ५

१८ । १९ । २० । २१ जडुदेशेकंठमूलेव्यवासीदद्रिशेषेणावसादंप्राप्तः २२ । २३ । २४ । २५ ॥

॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीये भारतभावदीपेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥

॥ ॥ ॥ शाल्वेति १ । २ । ३ । ४ । ५

कञ्चित्सौतेन ते मोहः शाल्वं दृष्ट्वा ब्रूहि मे त्वं यथा तथम् ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ जनार्दन नेन मे मोहो नापि मां भयमाविशत् ॥ अतिभारं तु ते
 मन्ये शाल्वं केशवनंदन ७ सोपयामि शिनैर्वीरबलवानेष पापकृत् ॥ मोहितश्चरणेशूरो रक्ष्यः सारथिना रथी ८ आयुष्मंस्त्वं मयानित्यं रक्षितव्यस्त्वयाऽप्यहम् ॥
 रक्षितव्यो रथी नित्यमिति कृत्वाऽपयाम्यहम् ९ एकश्चासि महाबाहो बहवश्चापि दानवाः ॥ न समं रौक्मिणेया हरणे मत्वाऽपयामिवै १० एवं ब्रुवति सूते तु तदामक
 रकेतुमान् ॥ उवाच सूतं कौरव्यनिवर्त्तय रथं पुनः ११ दारुकात्मज मैवं त्वं पुनः कार्षीः कथंचन ॥ व्यपयानं रणात्सौ ते जीवतो मम कर्हि चित् १२ न स वृष्णि कुले जा
 तो यो वै त्यजति संग्रमम् ॥ यो वानि पतितं हंति तवास्मीति च वादिनम् १३ तथा स्त्रियं च यो हंति बालं वृद्धं तथैव च ॥ विरथं विप्रकीर्णं च भग्नशस्त्रायुधं तथा १४ त्वं च
 सूत कुले जातो विनीतः सूतकर्मणि ॥ धर्मज्ञश्चासि वृष्णीनामा हवेष्वापि दारुके १५ सजानंश्चरितं कृत्स्नं वृष्णीनां पृतनामुखे ॥ अपयानं पुनः सौ ते मैवं कार्षीः कथं
 चन १६ अपयातं हतं पृष्ठे भ्रान्तरणपलायितम् ॥ गदाग्रजो दुराधर्षः किं मां वक्ष्यति माधवः १७ केशवस्याग्रजो वाऽपि नीलवासामदोत्कटः ॥ किं वक्ष्यति महाबाहु
 बलदेवः समागतः १८ किं वक्ष्यति शिनेर्नसानरसिंहो महाधनुः ॥ अपयातं रणात्सूतसां बभूव स मितिं जयः १९ चारुदेषणश्च दुर्धर्षस्तथैव गदसारणौ ॥ अक्रूरश्च महाबाहुः
 किं मां वक्ष्यति सारथे २० शूरसंभावितं शांतं नित्यं पुरुषमानिनम् ॥ स्त्रियश्च वृष्णि वीराणां किं मां वक्ष्यति संहताः २१ प्रद्युम्नोऽयमुपायाति भीतस्य क्कामहाहवम् ॥
 धिगेन मिति वक्ष्यति न तु वक्ष्यति साध्विति २२ धिग्वाचा परिहासोऽपि मम वामद्विधस्य वा ॥ मृत्युनाऽप्यधिकः सौ ते सत्वं मा व्यपयाः पुनः २३ भारं हि मयि संन्यस्य
 यातो मधुनिहा हरिः ॥ यज्ञं भारत सिंहस्य न हि शक्योऽयमर्षितुम् २४ कृतवर्मा मया वीरो निर्यास्यन्नेव वारितः ॥ शाल्वं निवारयिष्ये जंतिष्ठत्वमिति सूतज २५ सचरां
 भावयन् मां वै निवृत्तो हृदि कात्मजः ॥ तं समेत्यरण्यत्का किं वक्ष्यामि महारथम् २६ उपयातं दुराधर्षं शंखचक्रगदाधरम् ॥ पुरुषं पुंडरीकाक्षं किं वक्ष्यामि महाभुजम् २७
 सात्यकिं बलदेवं च ये चान्येऽधकवृष्णयः ॥ मया स्पृधंति सततं किं नु वक्ष्यामि तानहम् २८ त्यक्त्वा रणमिमं सौ ते पृष्ठतोऽप्याहतः शरैः ॥ त्वयाऽपनीतो विवशो न जीवेयं कथं
 चन २९ सनिवर्त्तरथेनाशु पुनर्दारुकनंदन ॥ न चैतदेवं कर्तव्यमथापत्सु कथंचन ३० न जीवितमहं सौ ते बहु मन्ये कथंचन ॥ अपयातोरणाद्वीतः पृष्ठतोऽप्याहतः शरैः ३१
 कदापि सूतपुत्रत्वं जानीषे मां भयादितम् ॥ अपयातं रणं हि त्वायथा का पुरुषं तथा ३२ न युक्तं भवता त्यक्तं संग्रामं दारुकात्मज ॥ मयि युद्धार्थं निभृशं सत्वं याहियतोरणम्
 ३३ ॥ ॥ इ० म० भा० आ० प० अ० प० सौ भवधो पाख्यानं षट्दशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

॥ वासुदेव उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कौतेय सुत पुत्रस्ततोऽब्रवीत् ॥ प्रद्युम्नं बलिनां श्रेष्ठं मधुरं शृङ्गमंजसा १ न मे भयं रौक्मिणेय संग्रामे यच्छतो हयान् ॥ युद्धज्ञोऽस्मि च
वृष्णीनां नात्र किंचिदतोऽन्यथा २ आयुष्मन्नुपदेशस्तु सारथ्ये वर्ततां स्मृतः ॥ सर्वार्थेषु रथीरक्ष्यस्त्वं चापिशृङ्गशीढितः ३ त्वं हि शाल्वप्रयुक्तेन शरेणाभिहतो भृशम् ॥
कश्मलाभिहतो वीरततोऽहमपयातवान् ४ सत्वंसात्त्वतमुखाद्यलब्धसंज्ञो यदृच्छया ॥ पश्य मे हयसंयाने शिक्षां केशव नंदन ५ दारुकेणाहमुत्पन्नो यथावच्चैव शिक्षितः ॥
वीतभीः प्रविशाम्येतां शाल्वस्य प्रथितां च ममू ६ ॥ वासुदेव उवाच ॥ एवमुक्ता ततो वीरहयान्संचोद्य संगरे ॥ रश्मिभिस्तु समुद्यम्य जवेनाभ्यपतत्तदा ७ मंडलानि वि
चित्राणि यमकानीतराणि च ॥ सव्यानि च विचित्राणि दक्षिणानि च सर्वशः ८ प्रतो देनाह ताराजं रश्मिभिश्च समुद्यताः ॥ उत्पतंत इवाकाशे व्यचरंस्ते ह्युत्तमाः ९ ते हस्त
लाघवोपेतं विज्ञाय नृपदारुकिम् ॥ दह्यमाना इव तदानास्पृशंश्चरणैर्महीम् १० सोपसव्यांचभूतस्य शाल्वस्य भरतर्षभ ॥ चकार नातियत्ने तदद्भुतमिवाभवत् ११
अमृष्यमाणोऽपसव्यं प्रद्युम्नेन च सौभराद ॥ यं तारमस्य सहसा त्रिभिर्बाणैः समादृतं १२ दारुकस्य सुतस्तत्र बाणवेगमचिंतयन् ॥ भूय एव महाबाहो प्रययावपसव्यतः
१३ ततो बाणान् बहुविधान् पुनरेव सौभराद ॥ मुमोच तनये वीरममरुक् मिनि नंदने १४ तानप्राप्तान् शितैर्बाणैश्चिच्छेद परवीरहा ॥ रौक्मिणेयः स्मितं कृत्वा दर्शयन् ह
स्तलाघवम् १५ छिन्नान् दृष्ट्वा तु तान् बाणान् प्रद्युम्नेन च सौभराद ॥ आसुरीं दारुणीं मायामास्थाय व्यवसृजच्छरान् १६ प्रयुज्यमानमाज्ञाय दैतेयास्त्रं महाबलम् ॥ ब्रह्मास्त्रे
णांतराच्छित्त्वा मुमोचान्यान्पतत्रिणः १७ ते तदस्त्रं विधूयाद्युविष्य धूरधिराशनाः ॥ शिरस्युरसि वक्त्रे च समुमोहपपात च १८ तस्मिन्निपतिते क्षुब्धे शाल्वे बाणप्रपीडिते ॥
रौक्मिणेयो परंबाणसंदधेश्चुनाशनम् १९ तमर्चितं सर्वदा शार्हंगैराशीविषाग्निज्वलनप्रकाशम् ॥ दृष्ट्वा शरं ज्यामभिनीयमानं बभूव हाहाकृतमंतरिक्षम् २० ततो देव
गणाः सर्वे सेंद्राः सहधनेश्वराः ॥ नारदं प्रेषयामासुः श्वसनं च मनोजवम् २१ तौ रौक्मिणेयमागम्य वचोऽब्रूतां दिवौकसाम् ॥ नैष वध्यस्त्वया वीर शाल्वराजः कथंचन २२
संहरस्व पुनर्बाणमवध्योऽयं त्वयारणे ॥ एतस्य च शरस्याजौ नावध्योऽस्ति पुमान् कचिद् २३ मृत्युरस्य महाबाहोरणे देवकिनंदनः ॥ कृष्णः संकल्पितो धात्रा तन्मिथ्या
न भवेदिति २४ ततः परमसंहृष्टः प्रद्युम्नः शरमुत्तमम् ॥ संजहार धनुः श्रेष्ठातूणे चैव न्यवेशयत् २५ तत उत्थाय राजेंद्र शाल्वः परमदुर्मनाः ॥ व्यपायात्स बलस्तूर्ण
प्रद्युम्नशरपीडितः २६ सद्भारकां परित्यज्य कूरो वृष्णिभिरार्दितः ॥ सौभमास्थाय राजेंद्र दिवमाचक्रमेतदा २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्व
णिसौभवधोपाख्याने एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

आनर्त्तत १ । २ हृदिकात्मजं कृतवर्माणम् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ त्रिःसामात्रिस्वरा नीचमंद्रतारभावेन त्रिःसमाहन्यतामिषापिपठंति १० । ११ वाचयित्वास्त्रस्तित्वादानितिशेषः १२ । १३ जितकाशिनाजयशोभिना । जिताः काश्योदेशविशेषायेनेतिवा तेहिशूरत्वेनातिप्रसिद्धाः काश्योवावेदेहोवेतिश्रुतिलिगाव १४ मार्तिकावतदेशविशेषमासदंप्राप्तः १५ सागरमंतिकातसागरसमीपेअन्वयामनु

॥ वासुदेवउवाच ॥ आनर्त्तनगरं मुक्तंततोऽहमगमंतदा ॥ महाक्रतौराजसूयेनिवृत्तेनृपतंतव १ अपश्यंद्वारकांचाहंमहाराजहतत्विषम् ॥ निःस्वाध्यायवषट्कारां निर्भूषणवरस्त्रियम् २ अनभिज्ञेयरूपाणिद्वारकोपवनानिच ॥ दृष्ट्वाशंकोपपन्नोऽहमपृच्छंहृदिकात्मजम् ३ अस्वस्थनरनारीकमिदंवृष्णिकुलंभृशम् ॥ किमिदंनर शार्दूलश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ४ एवमुक्तःसतुमयाविस्तरेणदमब्रवीत् ॥ रोधंमोक्षचशाल्वेनहार्दिक्योराजसत्तम ५ ततोऽहंभरतश्रेष्ठश्रुत्वासर्वमशेषतः ॥ विना शैशाल्वराजस्यतदैवाकरवंमतिम् ६ ततोहंभरतश्रेष्ठसमाश्वास्यपुरेजनम् ॥ राजानमाहुकंचैवतथैवानकदुंदुभिम् ७ सर्वान्वृष्णिप्रवीरांश्चहर्ष्यन्नब्रुवंतदा ॥ अप्र मादःसदाकार्येनगरेयादवर्षभाः ८ शाल्वराजविनाशायप्रयातंमांनिबोधत ॥ नाहत्वातंनिर्वर्तिष्येपुरींद्वारवतींप्रति ९ सशाल्वंसौभनगरंहत्वाद्रष्टाऽस्मिवःपुनः ॥ त्रिःसामाहन्यतामेषादुंदुभिःशत्रुभीषणा १० तेमयाऽऽश्वासित्वावीरायथावद्भरतर्षभ ॥ सर्वेमामब्रुवन्नहृष्टाःप्रयाहिजहिशात्रवान् ११ तैःप्रहृष्टात्मभिर्वीरैराशीर्भिर भिनंदितः ॥ वाचयित्वाद्विजश्रेष्ठान्प्रणम्यशिरसाभवम् १२ शैब्यसुग्रीवयुक्तेनरथेनानादयन्दिशः ॥ प्रध्मायशंखप्रवरंपांचजन्यमहंनृप १३ प्रयातोऽस्मिनरव्या ब्रबलेनमहतावृतः ॥ कृपेनचतुरंगेणयत्तेनजितकाशिना १४ समतीत्यबहून्देशान्गिरींश्चबहुपादपान् ॥ सरांसिसरितश्चैवमार्तिकावतमासदम् १५ तत्राश्रौषं नरव्याघ्रशाल्वंसागरमंतिकाव ॥ प्रयांतंसौभमास्थायतमहंष्टुतोऽन्वयाम् १६ ततःसागरमासाद्यकुक्षौतस्यमहोर्मिणः ॥ समुद्रनाभ्यांशाल्वोऽभूत्सौभमास्थाय शत्रुहन् १७ ससमालोक्यदूरान्मांस्मयन्निवयुधिष्ठिर ॥ आह्वयामासदुष्टात्मायुद्धायैवमुद्गुर्मुहुः १८ तस्यशार्ङ्गविनिर्मुक्तैर्बहुभिर्मर्मभेदिभिः ॥ पुरंनासाद्यतशरै स्ततोमांरोषआविशत् १९ सचापिपापप्रकृतिदैतेयापसदो नृप ॥ मय्यवर्षतदुर्ध्वैःशरधाराःसहस्रशः २० सैनिकान्ममसूतंचहयांश्चससमाकिरत् ॥ अर्चितयंतस्तुश रानवयंयुद्धामभारत २१ ततःशतसहस्राणिशराणांनतपर्वणाम् ॥ क्षिपिषुःसमरेवीरामयिशाल्वपदानुगाः २२ तेहयांश्चरथंचैवतदादारुकमेवच ॥ छादयामासुर सुरास्तेर्बाणैर्मर्मभेदिभिः २३ नहयानरथोवीरनयंताममदारुकः ॥ अदृश्यंतशरैश्छन्नास्तथाऽहंसैनिकाश्चमे २४ ततोऽहमपिकौंतेयशराणामयुतान्बहून् ॥ आमंत्रि तानांधनुषादिव्येनविधिनाऽक्षिपम् २५

गतवानस्मि १६ महोर्मिणः महोर्मिमतः व्रीह्यादित्वादिनिः नाभ्यांगर्भेगुप्तइत्यर्थः १७ । १८ तस्यपुरं मदीयैःशरैर्नासाद्यतेतिसंबंधः १९ । २० । २१ नतानिनिम्नीकृतानिपर्वाणिग्रंथयोरेषां श्लक्ष्णानामित्यर्थः २२ । २३ । २४ आमंत्रितानामभिमांत्रितानां दिव्येनविधिनाअलौकिकयाऽस्त्रविद्यया २५

विषयोगोचरः तत्र हेतुः खेविषकं लघ्नम् २६ तलस्वनैर्हस्ततलशब्दैः २७ दानवानामंगेष्वितिसंबन्धः रुचिरापांगाधिपुंखाः २८ वध्यतां वध्यमानानां २९ । ३० । ३१ प्राणेन बलेन ३२ । ३३ असयः खज्जाः शक्तिः कौमारी कुलिशानिवज्राणि पाशावारुणाः ऋष्टयोर्दंडाः शक्त्यादीनां कनोदीप्तिर्गतिः शोभावातां पातितेशक्ति कुलिशपाशार्ष्टिकनपाः कार्तिकेये दवरुणयमायुधतुल्या इत्यर्थः । कनीत्रिश्रीगति

नतत्र विषमस्त्वासीन्ममसैन्यस्य भारत ॥ खेविषकं हितत्सौ भंक्रोशमात्र इवाभवत् २६ ततस्तेप्रेक्षकाः सर्वे रंगवाट इव स्थिताः ॥ हर्षयामासु रूच्यैर्मौसिंहनादतलस्वनैः २७ मत्कराग्रविनिर्मुक्ता दानवानां शरास्तथा ॥ अंगेषु रुचिरापांगा विविशुः शलभा इव २८ ततो हलहलाशब्दः सौभमये व्यवर्धत ॥ वध्यतां विशिखैस्तीक्ष्णैः पततां च महार्णवे २९ तेनिकृत्तभुजस्कंधाः कबंधाकृतिदर्शनाः ॥ नदंतो भैरवान्नादात्रिपतंतिस्मदानवाः ३० प्रतितास्तेऽपि भक्ष्यंते समुद्रांभो निवासिभिः ॥ ततो गोक्रीरकुंदेन्दुमृणालरजतप्रभम् ३१ जलजपांचजन्यं वै प्राणेनाहमपूरयम् ॥ तानृष्ट्वा पतितांस्तत्र शाल्वः सौभपतिस्ततः ३२ मायायुद्धेन महतायोधयामासमांयुधि ॥ ततो गदाहलाः प्रासाः शूलशक्तिपरश्वधाः ३३ असयः शक्ति कुलिशपाशार्ष्टिकनपाः शराः ॥ पट्टिशश्च भुशुंढश्च प्रपतंत्य निशंमयि ३४ तामहं मायैवाशु प्रतिगृह्यन्वनाशयम् ॥ तस्यांहतायां मायायां गिरिशृंगैरयोधयत् ३५ ततोऽभवत्तम इव प्रकाश इव चाभवत् ॥ दुर्दिनं सुदिनं चैव शीतमुष्णं च भारत ३६ अंगारपांशु वर्षचशस्त्रवर्षच भारत ॥ एवं मायां प्रकुर्वोणो यो धयामासमांरिपुः ३७ विज्ञायत दहं सर्वमाययैव व्यनाशयम् ॥ यथा कालंतु युद्धेन व्यधमं सर्वतः शरैः ३८ ततो व्योममहाराजशतसूर्यमिवाभवत् ॥ शतचंद्रं च कौंतेय सहस्रायुततारकम् ३९ ततो नाज्ञायत तदा दिवा रात्रं तथा दिशः ॥ ततोऽहं मोहमापन्नः प्रज्ञास्त्रं समयोजयम् ४० ततस्तदस्त्रं कौंतेय धृतं तूलमिवानिलैः ॥ तथा तदभवद्युद्धंतुमुल्लोमहर्षणम् ॥ लब्धालोकस्तुराजेंद्रपुनः शत्रुमयोधयम् ४१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुना ० प ० सौभवधोपाख्याने विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ एवं संपुरुष व्याघ्रः शाल्वराजो महा रिपुः ॥ युध्यमानो मया संख्ये विषयदभ्यगमत्पुनः १ ततः शतघ्नीश्च महागदाश्च दीप्तांश्च शूलान्मुसलान्सींश्च ॥ चिक्षेप रोषान्मयि मंदबुद्धिः शाल्वो महाराज जयाभिकांक्षी २ तानाशुगैरापततोऽहमाशुनिवार्य हंतुं स्वगमान्ख एव ॥ द्विधा त्रिधा चाच्छिन्नामाशुमुक्तैस्ततोऽतरिक्षे निनदो बभूव ३ ततः शतसहस्रेण शराणां नतपर्वणाम् ॥ दारुकं वाजिनैश्चैव रथं च समवाकिरत् ४ ततो मामब्रवीद्दीरदारुको विह्वलन्निव ॥ स्थातव्यमिति तिष्ठ मिशाल्वबाणप्रपीडितः ॥ अवस्थातुं न शक्नोमि अंगं मे व्यवसीदति ५ इति तस्य निशम्या हं सारथेः करुणं वचः ॥ अवेक्षमाणो यं तारमपश्यं शरपीडितम् ६ नतस्योरसिनो मूर्ध्नि नकायेन भुजद्वये ॥ अंतरं पांडव श्रेष्ठ पश्याम्यनिचितं शरैः ७

द्युताविति बोपदेवः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० तदस्त्रं मायामयम् ४१ ॥

॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ एवं स इति १

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

वाणवरोत्पीडातक्षतस्थानात् उल्लवणमुत्कटम् ८ अस्तंभयमाश्वसितवान् ९ अथमांपुरुषः कश्चिद्विद्यादेरध्यायशेषस्यतात्पर्यं भगवानपिबुद्रजनमाययाभोहितः किमुतबुद्रजनोभगवन्माययेति शुद्धचैतन्याश्रितमेवाज्ञानमिति वा १० । ११ पितृसखआहुकः १२ उपायायोपगम्य विषक्तेऽन्यत्रव्यासक्ते शूरसुतोवसुदेवः १३ । १४ । १५ अहंजगहं । वैचित्यात्पारोक्ष्येति । निर्दितवान् १६ । १७

सतुवाणवरोत्पीडाद्विस्रवत्यसृगुल्लवणम् ॥ अभिवृष्टेयथामेवेगिरिगैरिकधातुमान् ८ अभीषुहस्तंतदृष्टासीदंतसारथिरेणे ॥ अस्तंभयंमहाबाहोशल्लवबाणप्रपीडितम् ९ अथमांपुरुषः कश्चिद्वारकानिलयोऽब्रवीत् ॥ त्वरितोरथमारोप्यसौहृदादिवभारत १० आहुकस्यवचोवीरतस्यैवपरिचारकः ॥ विषण्णः सन्नकंठेनतन्निबोधयुधिष्ठिर ११ द्वारकाधिपतिर्वीरआहत्वामाहुकोवचः ॥ केशवैहिविजानीष्वयत्त्वांपितृसखोऽब्रवीत् १२ उपायायाद्यशल्लवेनद्वारकांवृष्णिनंदन ॥ विषक्तेत्वयिदुर्धर्षहतःशूरसुतोबलात् १३ तदलंसाधुयुद्धेननिवर्तस्वजनार्दन ॥ द्वारकामेवरक्षस्वकार्यमेतन्महत्तव १४ इत्यहंतस्यवचनंश्रुत्वापरमदुर्मनाः ॥ निश्चयंनधिगच्छामिकर्तव्यस्येतरस्यच १५ सात्यकिंबलदेवंचप्रद्युम्नंचमहारथम् ॥ जगहंमनसावीरतच्छ्रुत्वामहदप्रियम् १६ अहंहिद्वारकायाश्चपितुश्चक्रुर्नंदन ॥ तेषुरक्षांसमाधायप्रयातःसौभपातने १७ बलदेवोमहाबाहुः कञ्चिज्जीवतिशुभा ॥ सात्यकीरौकिमणेयश्चचारुदेष्णश्चवीर्यवान् १८ सांबप्रभृतयश्चैवेत्यहमासंसुदुर्मनाः ॥ एतेषुहिनरव्याघ्रजीवत्सुनकथंचन १९ शक्यःशूरसुतोहंतुमपिवज्रभृतास्वयम् ॥ हतःशूरसुतोव्यक्तंव्यक्तंचैतेपरासवः २० बलदेवमुखाः सर्वइतिमेनिश्चितामतिः ॥ सोऽहंसर्वविनाशंतंचितयानोमुहुर्मुहुः ॥ सुबिह्लोमहाराजपुनःशल्लवमयोधयम् २१ ततोऽपश्यंमहाराजप्रपतंतमहंतदा ॥ सौभाच्छूरसुतंवीरततोमांमोहआविशत् २२ तस्यरूपंप्रपततःपितुर्मननराधिप ॥ ययातेःक्षीणपुण्यस्यस्वर्गादिवमहीतलम् २३ विशीर्णमलिनोष्णीषप्रकीर्णौबरमूर्धजः ॥ प्रपतन्दृश्यतेहस्मक्षीणपुण्यइवग्रहः २४ ततःशार्ङ्गधनुःश्रेष्ठंकरात्प्रपतितंमम ॥ मोहापन्नश्चकौतेयरथोपस्थउपाविशम् २५ ततोहाहाकृतंसर्वसैन्यमेगतचेतनम् ॥ मांदृष्ट्वा रथनीडस्थंगतासुमिवभारत २६ प्रसार्यबाहूपततःप्रसार्यचरणावपि ॥ रूपंपितुर्मेविबभौशकुनेःयततोयथा २७ तंपतंतंमहाबाहोऽशूलपट्टिशपाणयः ॥ अभिघ्नंतोभृशवीरममचेतोह्यकंपयन् २८ ततोमुहूर्त्तात्प्रतिलभ्यसंज्ञामहंतदावीरमहाविमर्दे ॥ नतत्रसौभनरिपुंचशल्लवंपश्यामिद्वद्धंपितरंनचापि २९ ततोममासीन्मनसिमायेयमितिनिश्चितम् ॥ प्रबुद्धोऽस्मिततोभूयःशतशोऽवाकिरञ्छरान् ३० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुनाभिगमनपर्वणिसौभवधोपाख्यानेएकविंशोऽध्यायः २१ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ततोऽहंभरतश्रेष्ठप्रगृह्यल्लवचिरंधनुः ॥ शरैरपातयंसौभाच्छिरांसिविबुधद्विषाम् १ शरांश्चाशीविषाकारानूर्ध्वगांस्तिग्मतेजसः ॥ प्रेषयंशल्लवराजायशार्ङ्गमुक्तान्सुवाससः २ ततोनादृश्यततदासौभंकुरुकुलोद्वह ॥ अंतर्हितंमाययाभूत्ततोऽहंविस्मितोऽभवम् ३

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥

ततोऽहमिति १ सुवाससःशुपुंखान् २ । ३

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि मैत्रकेऽथिभारतभावदपि एकाविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥

॥ २० ॥

विकृताननमूर्धजाईतितेषांस्वरूपकथननतुतदर्शनं विधितेप्रागल्भ्येनस्थिते । विधितेइतिपाठेऽपिसर्वायः ४ शब्देष्वसाहोर्लक्ष्यंयत्रतत्तथा शब्दवेषिशब्देस्त्रमुपारमन्पतदित्यर्थः । शब्दसाहंशब्द
बाधानिवारकंवा ५ शब्दसाधनैःशब्दएवसाधनंलक्ष्यसंबंधेकारणंयेषांतेःपुरस्यादृश्यत्वात् ६ । ७ । ८ प्राग्योतिषंपूर्वसमुद्रतीरस्थेनगरविशेषं यतःकामगममतःप्राग्योतिषंगत्वाव्यदृश्यत ९ । १० । ११
अप्रख्यातिमदर्शनं इयांप्राप्तवान् १२ । १३ । १४ । १५ एवमिति । हेवीरेअच्युत एवमांसौभराजोविजितवान्एतदप्यहंपश्चादश्रौषं पूर्वमोहमापन्नःसर्वसंज्ञालाभानंतरंश्रुतवान्साराथिमुखेनेतिशेषः १६ इन्द्र

अथदानवसंघास्तेविकृताननमूर्धजाः ॥ उदक्रोशन्महाराजविधितेमयिभारत ४ ततोऽञ्जंशब्दसाहंवैत्वरमाणोमहारणे ॥ अयोजयंतद्रधायततःशब्दउपसर्गमत्
५ हतास्तेदानवाःसर्वेयैःसशब्दउदीरितः ॥ शरैरादित्यसंकाशैर्ज्वलितैःशब्दसाधनैः ६ तस्मिन्नुपरतेशब्देपुनरेवान्यतोऽभवत् ॥ शब्दोऽपरोमहाराजतत्रापि
प्राहरंशरैः ७ एवंदशदिशःसर्वास्तिर्यग्ध्वंश्चभारत ॥ नादयामासुरसुरास्तेचापिनिहतामया ८ ततःप्राग्योतिषंगत्वापुनरेवव्यदृश्यत ॥ सौभंकामगमंवीर
मोहयन्ममचक्षुषी ९ ततोलोकांतकरणोदानवोदारुणाकृतिः ॥ शिलावर्षेणमहतासहसामांसमावृणोत् १० सोऽहंपर्वतवर्षेणवध्यन्नानःपुनःपुनः ॥ वल्मीकइव
राजेंद्रपर्वतोपचितोऽभवम् ११ ततोऽहंपर्वतचितःसहयःसहसारथिः ॥ अप्रख्यातिमियांराजन्सर्वतःपर्वतैश्चितः १२ ततोवृष्णिप्रवीरायेममासन्सैनिकास्तदा ॥
तेभयार्त्तादिशःसर्वेसहसाविप्रदुद्रुवुः १३ ततोहाहाकृतमभूत्सर्वैकिलविशांपते ॥ द्यौश्चभूमिश्चखंचैवादृश्यमानेतथामयि १४ ततोविषण्णमनसोममराजन्सुहृ
जनाः ॥ रुरुदुश्चुकुशुश्चैवदुःखशोकसमन्विताः १५ द्विषतांचप्रहर्षोऽभूदार्तिश्चाद्विषतामपि ॥ एवंविजितवान्वीरपश्चादश्रौषमच्युत १६ ततोऽहमिन्द्रदयितं
सर्वपाषाणभेदनम् ॥ वज्रमुद्यम्यतान्सर्वान्पर्वतान्समशातयम् १७ ततःपर्वतभारार्त्तामंदप्राणविचेष्टिताः ॥ हयामममहाराजवेपमानाइवाभवन् १८ मेघजालइवा
काशेविदार्याभ्युदितंरविम् ॥ दृष्ट्वामांबांधवाःसर्वेहर्षमाहारयन्पुनः १९ ततःपर्वतभारार्त्तामंदप्राणविचेष्टितान् ॥ हयान्संदृश्यमांसूतःप्राहतात्कालिकंवचः २०
साधुसंपश्यवाष्णेयशाल्वंसौभपतिंस्थितम् ॥ अलंकृष्णावमन्यैर्नसाधुयत्नं समाचर २१ मार्दवंसखितांचैवशाल्वादद्यव्यपाहर ॥ जहिशाल्वंमहाबाहोमैर्नजीवयके
शव २२ सर्वैःपराक्रमैर्वीरवध्यःशत्रुमित्रहन् ॥ नशत्रुवमंतव्योदुर्बलोऽपिबलीयसा २३ योऽपिस्थ्यात्पीठगःकश्चित्किंपुनःसमरेस्थितः ॥ सत्वंपुरुषशाहुलसर्व
यत्नैरिमंप्रभो २४ जहिवृष्णिकुलश्रेष्ठमात्वाकालोऽत्यगात्पुनः ॥ नैषमार्दवसाध्योवैमतोनापिसखातव २५ येनत्वंयोधितोवीरद्वारकाचावमर्दिता ॥ एवमादि
तुर्कौतेयश्रुत्वाऽहंसारथेर्वचः २६ तत्त्वमेतदितिज्ञात्वायुद्धेमतिमधारयम् ॥ वधायशाल्वराजस्यसौभस्यचनिपातने २७ दारुकंचाब्रुवंवीरमुहूर्तस्थीयतामिति ॥
ततोऽप्रतिहतंदिव्यमभेद्यमतिवीर्यवान् २८

यितमिन्द्रदैवत्यंयज्रंयज्ञास्त्रं । यद्वा इन्द्रोऽप्यस्यैवविभूतिरतस्तच्छस्त्रमप्येतदीयमेवेतिध्येयं सप्तशतयन्नाशितवान् १७ । १८ आहारयन्मास्रवंतः १९ तात्कालिकंतत्कालयोग्यम् २० । २१ । २२ । २३ पीठगः
स्वासनस्थः अयुध्यमानोऽपीत्यर्थः २४ । २५ । २६ । २७ । २८

२९ प्रतिलोमानां विपरीताचाराणां स्लेखानां ३० क्षुरांतंतीक्ष्णपरिधि ३१ तस्मै सौभाग्यमाप्रहिणवं हितवान् ३२ । ३३ क्रकचः दंतुरत्नङ्गः ३४ ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ यद्यागच्छेयंतर्हिन

वन०

अ०

॥ २२ ॥

आग्नेयमस्रंदयितं सर्वसाहं महाप्रभम् ॥ योजयंतत्र धनुषादानवांतं करंरणे २९ यक्षाणां राक्षसानां च दानवानां च संयुगे ॥ राज्ञां च प्रतिलोमानां भस्मांतं करणं मह
त् ३० क्षुरांतं ममलं चक्रं कालांतं कयमोपमम् ॥ अनुमंत्र्याहमतुलं द्विषतां विनिबर्हणम् ३१ जहिसौभंस्ववीर्येण ये चात्र रिपवो मम ॥ इत्युक्त्वा भुजवीर्येण तस्मै प्राहिण
वंरुषा ३२ रूपं सुदर्शनस्यासीदाकाशे पततस्तदा ॥ द्वितीयस्येव सूर्यस्य युगांतं प्रतपिष्यतः ३३ तत्समासाद्य नगरं सौभं व्यपगतं त्विषम् ॥ मध्येन पाटयामास क्रकचो
दार्विषोच्छ्रितम् ३४ द्विधा कृतं ततः सौभं सुदर्शनबलाद्धतम् ॥ महेश्वरशरो दूतं पपात त्रिपुरं यथा ३५ तस्मिन्निपतिते सौभे च क्रमागात् करं मम ॥ पुनश्चादाय वेगेन शा
ल्वायेत्यहमब्रुवम् ३६ ततः शाल्वंगदां गुर्वीमाविध्यंतं महाहवे ॥ द्विधा चकार सहसा प्रज्ज्वाल च तेजसा ३७ तस्मिन्विनिहते वीरे दानवास्त्रस्तचेतसः ॥ हाहाभूता
दिशो जगमुरर्दिता मम सायकैः ३८ ततोऽहं समवस्थाप्य रथं सौभं समीपतः ॥ शंखं प्रध्माप्य हर्षेण सुहृदः पर्यहर्षयम् ३९ तन्मे रुशिखराकारं विध्वस्ताट्टालगोपुरम् ॥
दृष्टमानमभिप्रेक्ष्य स्त्रियस्ताः संप्रदुःखुः ४० एवं निहत्य समेरसौभं शाल्वं निपात्य च ॥ आनर्त्तात्पुनरागम्य सुहृदां प्रीतिमावहम् ४१ तदेतत्कारणं राजन् यदहं नागसाह्व
यम् ॥ नागमं परवीरघ्नं हि जीवेत्सुयोधनः ४२ मय्यागतेऽथ वा वीरयूतं न भविता तथा ॥ अद्याहं किं करिष्यामि भिन्नसेतुरिवोदकम् ४३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एव
मुक्त्वा महाबाहुः कौरवं पुरुषोत्तमः ॥ आमंत्र्य प्रययौ श्रीमान् पांडवान् मधुसूदनः ४४ अभिवाद्य महाबाहुर्धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ राज्ञां भूर्धन्युपात्रातो भीमेन च महाभुजः
४५ परिष्वक्तश्चार्जुनेन यमाभ्यां चाभिवादितः ॥ संमानितश्च द्रौपद्याचार्योऽपि ४६ सुभद्रां मभिमन्युं च रथमारोप्य कांचनम् ॥ आरुरौहरथं कृष्णः पांड
वैरभिपूजितः ४७ शैब्यसुग्रीवयुक्तेन रथेनादित्यवर्चसा ॥ द्वारकां प्रययौ कृष्णः समाश्वास्य युधिष्ठिरम् ४८ ततः प्रयाते दाशाहं धृष्टद्युम्नोऽपि पार्षतः ॥ द्रौपदेयानुपादा
य प्रययौ स्वपुरंतदा ४९ धृष्टकेतुः स्वसारं च समादाय अथ चेदि राट् ॥ जगाम पांडवान् दृष्ट्वा रम्यां शुक्तिमतीं पुरीम् ५० केकयाश्चाप्यनुज्ञाताः कौंतेयेनामितौ जसा ॥
आमंत्र्य पांडवान् सर्वान् प्रययुस्तेऽपि भारत ५१ ब्राह्मणाश्च विश्वैव तथा विषयवासिनः ॥ विसृज्य मानाः सुभृशं न त्यजंतस्मिन् पांडवान् ५२ समवायः सराजेंद्रसुमहाहुत
दर्शनः ॥ आसीन् महात्मनां तेषां काम्यके भरतर्षभ ५३

हिजीवेत् ४२ किं करिष्यामि अद्याहं किंचित्करिष्येः उदकं धारयितुमिति शेषः ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ धृष्टकेतुः शिशुपालसुतः स्वसारं करेणुमतीं नकुलभार्याम् ५० केकयाः सहदेवव्या
लाः ५१ । ५२ समवायः मेलकः ५३

॥ २२ ॥

शशास आशापयामास एवमुक्त्वामहाबाहुर्दित्याद्यध्यायशेषस्याग्रिमाध्यायसहितस्य तात्पर्यम् पांडवेष्वावसाधुषु सर्वे निसर्गातिरज्यन्ते धार्तराष्ट्रेष्वावसाधुषु द्वेषवन्तो भवन्तीति ५४ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सौभवधोपाख्याने द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ तस्मिन्निति १ भूतपतिः शिवः निष्कः अष्टोत्तरशतं सुवर्णानि वसोऽलंकारो वा । शिखेति व्याकरणाद्यंगानामुपलक्षणं अक्षराणि वेदः नित्यत्वात्क्षरपशून्यः । 'वाचा विरूप नित्यया' इति श्रुतेः । मंत्रः प्रणवः तान्पाठतोऽर्थतश्च ज्ञानद्वयः शिखाक्षरमंत्रविद्वयः २ प्रेष्याः कर्मकराः पुरः प्रागेव जघन्यं पाश्चात्त्यं द्वारकादेशम् ३ राजपुत्र्यासु भद्रया सह ४ । ५ । ६ प्रव

युधिष्ठिरस्तु विप्रांस्ताननुमान्य महामनाः ॥ शशास पुरुषान्कालेरथान्योजयतेति वै ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि सौभवधोपाख्याने द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन् दशार्हाधिपतौ प्रयाते युधिष्ठिरो भीमसेनार्जुनौ च ॥ यमौ च कृष्णाचपुरोहितश्च स्थानम् हाहान् परमाश्वयुक्तान् १ आस्थाय वीराः सहिता वनाय प्रतस्थिरेभूतपतिप्रकाशाः ॥ हिरण्यनिष्कान्वसनानि गाश्च प्रादाय शिक्षाक्षरमंत्रविद्वयः २ प्रेष्याः पुरोविंशतिरात्तशस्त्राधनूंषि शस्त्राणि शरांश्च दीप्तान् ॥ मौर्वींश्च यंत्राणि च सायकांश्च सर्वे समादाय जघन्यमीयुः ३ ततस्तु वासांसि च राजपुत्र्या धात्र्यश्च दास्यश्च विभूषणं च ॥ तदिंद्रसेनस्त्वरितः प्रगृह्य जघन्यमेवोपययौ रथेन ४ ततः कुरुश्रेष्ठमुपेत्य पौराः प्रदक्षिणं च कुरुदीनसत्वाः ॥ तंब्राह्मणाश्चाभ्यवदन् प्रसन्ना मुख्याश्च सर्वे कुरुजांगलानाम् ५ सचापितान्भ्यवदत्प्रसन्नः सहैव तैर्भ्रातृभिर्धर्मराजः ॥ तस्थौ च तत्राधिपतिर्महात्मा दृष्ट्वा जनौ वं कुरुजांगलानाम् ६ पितेव पुत्रेषु सुतेषु भावं च कुरुक्षणा मृषभो महात्मा ॥ ते चापितस्मिन् भरतप्रबर्हे तदा बभूवुः पितरीव पुत्राः ७ ततस्तमासाद्य महाजनौ धाः कुरुप्रवीरं परिवार्य तस्थुः ॥ हानाथ हाधर्म इति ब्रुवाणा हीताश्च सर्वेऽश्रुमुखाश्च राजन् ८ वरः कुरुक्षणा मधिपः प्रजानां पितेव पुत्रानपहाय चास्मान् ॥ पौरानिमान् जानपदांश्च सर्वान् हि त्वा प्रयातः क्रनुधर्मराजः ९ धिग्धोर्त्तराष्ट्रं नुचुशंसवुद्धिं धिक् सौबलं पापमतिचकर्णम् ॥ अनर्थमिच्छंति नरेन्द्रपापाये धर्म नित्यस्य सततस्त्वैवम् १० स्वयं निवेश्या प्रतिमं महात्मा पुरं महादेवपुरं प्रकाशम् ॥ शतक्रतुस्थममेयकर्माहित्वा प्रयातः क्रनुधर्मराजः ११ चकारयाम प्रतिमां महात्मा सभां मयोदेव सभाप्रकाशम् ॥ तां देवगुप्तामिव देवमायां हि त्वा प्रयातः क्रनुधर्मराजः १२ तान् धर्मकामार्थविदुत्तमौ जाबीभत्सुरुच्चैः सहितानुवाच ॥ आदास्यते वासमिमं निरुष्य वने पुराजाद्विषतां यशांसि १३ द्विजातिमुख्याः सहिताः पृथक् भवद्विरासाद्य तपस्विनश्च ॥ प्रसाद्य धर्मार्थं विदुश्च वाच्यायथार्थं सिद्धिः परमा भवेन्नः १४ इत्येवमुक्ते वचनेऽर्जुनेन ते ब्राह्मणाः सर्ववर्णाश्च राजन् ॥ मुदाभ्यनंदन् सहिताश्च चक्रुः प्रदक्षिणं धर्मभृतां वरिष्ठम् १५ आर्मन्त्र्य पार्थं च वृकोदरं च धनं जयं याज्ञसेनीयमौ च ॥ प्रतस्थिरेराष्ट्रमपेत हर्षायुधिष्ठिरेणानुमतायथास्वम् १६ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि द्वैतवनप्रवेशोत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

हैश्रेष्ठ ७ हीताः कुराज्येति द्वाविंशोऽध्यायः शंकया लज्जिताः भीता इति पाठोत्तरम् ८ । ९ अनर्थं द्यूतं एवमेव प्रकारम् १० । ११ । १२ बीभत्सुर्जुनः आदास्यते आच्छिद्य ब्रह्मीक्यति यशांसि यशस्कराणि दिव्यसभादीनि १३ भवद्विः पौरैः वाच्याः माध्याः १४ । १५ । १६ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

तदिति । सखसं सत्यपतिज्ञः १ समावर्षाणि संधिरार्षः २ शरदोवत्सरां ३ । ४ । ५ । ६ । ७ अनुभावानकर्तव्याकर्तव्यविषयान्निश्चयान् प्रभावोनिग्रहानुग्रहशक्तिः । 'अनुभावोनिश्चयेस्यात्प्रभावः शक्तिरेतजसोः' इति विश्वः ८ श्रेयोमोक्षकारणतत्साधनम् ९ द्वैतद्वैतशोकमोहौ इतौ गतौ तस्माच्च द्वैतद्वैतमेव द्वैतं स्वार्थतद्वित्तः वनं जलं यस्मिन् द्वैतवनं पुण्येन पावनेन जलेन उचितं सप्रवेतं एतेन द्वैतवनशब्दार्थः सूचितः

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तेषु प्रयातेषु कौंतेयः सत्यसंगरः ॥ अभ्यभाषत धर्मात्मा भ्रातृन् सर्वान्युधिष्ठिरः १ द्वादशे माः समास्माभिर्वस्तव्यं निर्जने वने ॥ समीक्षध्वं महारण्ये देशं बहुमृगद्विजम् २ बहुपुष्पफलं रम्यं शिवं पुण्यजनावृतम् ॥ यत्रे माः शरदः सर्वाः सुखं प्रति वसेमहि ३ एवमुक्ते प्रत्युवाच धर्मराजं धनं जयः ॥ गुरुवन्मानवगुरुमानयित्वा मनस्विनम् ४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ भवानेव महर्षीणां वृद्धानां पर्युपासिता ॥ अज्ञातं मानुषेलोके भवतो नास्ति किंचन ५ त्वया ह्युपासितानित्यं ब्राह्मणा भरतर्षभ ॥ द्वैपायनप्रभृतयो नारदश्च महातपाः ६ यः सर्वलोकद्वाराणि नित्यं संचरते वशी ॥ देवलोकद्वह्निलोकं गंधर्वाप्सरसामपि ७ अनुभावांश्च जानासि ब्राह्मणानां संशयः ॥ प्रभावांश्चैवेत्येवं सर्वेषां मेव पार्थिव ८ त्वमेव राजन् जानासि श्रेयः कारणमेव च ॥ यत्रेच्छसि महाराज निवासं तत्र कुर्महे ९ इदं द्वैतवनं नाम सरः पुण्यजलोचितम् ॥ बहुपुष्पफलं रम्यं नानाद्विजनिषेवितम् १० यत्रे मा द्वादश समाविहरे मेति रोचये ॥ यदि तेऽनुमतराजन् किमन्यन्मन्यते भवान् ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ममाप्येतन्मतं पार्थ त्वया यत्समुदाहृतम् ॥ गच्छामः पुण्यविरूपातं महद्वैतवनं सरः १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ते प्रययुः सर्वे पाण्डवा धर्मचारिणः ॥ ब्राह्मणैर्बहुभिः सार्धं पुण्यं द्वैतवनं सरः १३ ब्राह्मणाः साग्निहोत्राश्च तथैव च निरग्रयः ॥ स्वाध्यायिनो भिक्षवश्च तथैव वनवासिनः १४ बहवो ब्राह्मणास्तत्र पवित्रयुधिष्ठिरम् ॥ तपःसिद्धामहात्मानः शतशः संशितव्रताः १५ ते यात्वा पाण्डवास्तत्र ब्राह्मणैर्बहुभिः सह ॥ पुण्यं द्वैतवनं रम्यं विविशुर्भरतर्षभाः १६ तत्सालतालाम्रमधूकनीपकदंबसर्जार्जुनकर्णिकारैः ॥ तपात्ययेषु पुष्पधरैरुपेतं महावलं राष्ट्रपतिर्ददर्श १७ महाद्रुमाणां शिखरेषु तस्थुर्मनोरमां वाचमुदीरयंतः ॥ मयूरदात्यूहचकोरसंघास्तस्मिन्वने बर्हिणको किलाश्च १८ करेण यूथैः सह यूथपानां मदोत्कटानामचलप्रभाणाम् ॥ महांतियूथानि महाद्विपानां तस्मिन्वने राष्ट्रपतिर्ददर्श १९ मनोरमां भोगवतीमुपेत्य पूतात्मनां चीरजटाधराणाम् ॥ तस्मिन्वने धर्मभृतां निवासे ददर्श सिद्धर्षिगणाननेकान् २० ततः सयानादवर्द्धराजा स भ्रातृकः स जनः काननंतत् ॥ विवेश धर्मात्मवतां विरिष्ठस्त्रिविष्टपं शक्रइवामितौ जाः २१ तंसत्यसंधं सहिताऽभिपेतुर्दिदृक्षवश्चारुणा सिद्धसंघाः ॥ वनौकसश्चापिनरं द्रुसिंहं मनस्विनं तं परिवार्य तस्थुः २२ स तत्र सिद्धा नभिवाद्य सर्वान् प्रत्यर्चितो राजवद्देववच्च ॥ विवेश सर्वैः सहितो द्विजाग्र्यैः कृतांजलिर्धर्मभृतां विरिष्ठः २३

उच्चसमवाये दिवादिः १० विहरेमप्रीत्यानयेम ११ । १२ । १३ । १४ । १५ यात्वा गत्वा १६ तपात्यये वर्षासु महावलं महावनं दंत्यादिरयं शब्दः 'देवावैवलेगाः पर्यपश्यन्' इति वने बलशब्दप्रयोगदर्शनात् १७ १८ करेणः हस्तिनी १९ भोगवती सरस्वती नदी २० । २१ चारुणाः देवगयनाः सिद्धाः महर्षयः २२ । २३

महाद्रुमःकदेवः २४ । २५ लतावतानावनतःवल्लीतंतुभिरावृततयानम्रः २६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येपेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ तत्काननमिसाद्यध्यायद्वयेनवृद्धतमाभ्यांमार्कण्डे
यदालभ्याभ्यांधर्मस्यासागोब्राह्मणभक्तिश्चकर्तव्येत्युच्यते । तत्कारणमितिपाठेत्तद्वनंकारणं चिक्रीडिपाहेतुः कृच्छ्रवनवाससंकटम् १ । २ इष्टीर्देशोर्णमासाधाः पित्र्याणिपिंडपितृयज्ञदेशाद्रादीनि
३ राष्ट्रादपेत्यनिर्गस्य वनेवसतांतीव्रदुःसहंसमृद्धं पुष्कलंचतेजोयस्य ४ । ५ अस्मयतविस्मितवान् ६ हियाप्रागल्भ्यसंकोचेन ७ । ८ । ९ सहस्रनेत्रःप्रतिमारूपांतरयस्य देवा

सपुण्यशीलःपितृव-महात्मातपस्विभिर्धर्मपरैरूपेय ॥ प्रत्यर्चितःपुष्पधरस्यमूलमेहाद्रुमस्योपविवेशराजा २४ भीमश्चकृष्णाचधनंजयश्चयमौचतेचानुचरा
नरेन्द्रम् ॥ विमुच्यवाहानवशाश्चसर्वेत्तत्रोपतस्थुर्भरतप्रबर्हाः २५ लतावतानावनतःसपांडवैर्महाद्रुमःपंचभिरेवधन्विभिः ॥ बभौनिवासोपगतैर्महात्मभिर्महा
गिरिर्वारणयूथपैरिव २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुनाभिगमनपर्वणिद्वैतवनप्रवेशेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
तत्काननंप्राप्यनरेन्द्रपुत्राःसुखोचितावासमुपेत्यकृच्छ्रम् ॥ विज-हुरिंद्रप्रतिमाःशिवेषुसरस्वतीशालवनेषुतेषु १ यतींश्चराजासमुनींश्चसर्वांस्तस्मिन्वनेमूलफले
रुद्रैः ॥ द्विजातिमुख्यान्पुत्राःकुरूणांसंतर्पयामासमहानुभावः २ इष्टीश्चपित्र्याणितथाक्रियाश्चमहावनेवसतांपांडवानाम् ॥ पुरोहितस्तत्रसमृद्धतेजाश्चका
रधौम्यःपितृवृषपाणाम् ३ अपेत्यराष्ट्राद्वसतांतुतेषामृषिःपुराणोऽतिथिराजगाम ॥ तमाश्रमंतीव्रसमृद्धतेजामार्कण्डेयःश्रीमतांपांडवानाम् ४ तमागतंज्वलित
हुताशनप्रभंमहामनाःकुरुवृषभोयुधिष्ठिरः ॥ अपूजयत्सुरऋषिमानवार्चितंमहामुनिंह्यनुपमसत्त्ववीर्यवान् ५ ससर्वविद्वौपदीवीक्ष्यकृष्णांयुधिष्ठिरंभीमसेनार्जुनौच ॥
संस्मृत्यरामंमनसामहात्मातपस्विमध्येऽस्मयतामितौजाः ६ तंधर्मराजोविमनाइवाब्रवीत्सर्वेहिंयासंतितपस्विनोऽमी ॥ भवानिदंकिंस्मयतीवहृष्टस्तपस्विनां
पश्यतांमामुदीक्ष्य ७ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ नतातहृष्यामिनचस्मयामिप्रहर्षजोमांभजतेनदर्पः ॥ तवापदंस्त्वद्यसमीक्ष्यरामंसत्यव्रतंदाशरथिंस्मरामि ८ सचापि
राजासहलक्ष्मणेनवनेनिवासंपितुरेवशासनात् ॥ धन्वीचरन्पार्थमयैवहृष्टोगिरेःपुराऋष्यमूकस्यसानौ ९ सहस्रनेत्रप्रतिमोमहात्मायमस्यनेतानमुवेह्वंता ॥ पितु
निदेशादनघःस्वधर्मवासं वनेदाशरथिश्चकार १० सचापिशक्रस्यसमप्रभावोमहानुभावःसमरेष्वजेयः ॥ विहायभोगानचरद्वनेषुनेशेबलस्येतिचरेदधर्मम् ११ भूपा
श्चनाभागभगीरथादयोमहीमिमांसागरांतांविजित्य ॥ सत्येनतेऽप्यजयंस्तातलोकांनेशेबलस्येतिचरेदधर्मम् १२ अलर्कमाहुर्नरवर्यसंतंसत्यव्रतंकाशिकरूपराजम् ॥
विहायराज्यानिवसूनिचैवनेशेबलस्येतिचरेदधर्मम् १३

नामस्मिन्नासवः' इत्युक्तत्वात् । अतएवयमस्यनियंतुरपिनेतानिर्वाहकः नमुचेह्वंता इतिसर्वभिद्रकर्मतस्यैवकर्मैत्यर्थः १० तदेवाहसचेति । शक्रस्यसमप्रभावःकृत्स्नप्रभावः समशब्दःसर्वपर्यायःसर्व
नामा । प्रभावःशक्तिः अनुभावोभावमूचनंविद्याबलमित्यर्थः । शक्रश्चप्रभावोदिकमयमेवातोऽसौसमरेष्वजेयः । तस्मादितिसर्वत्राध्याहारः । बलस्यबहुसामर्थ्यस्यईशेप्रभवामीतिहेतोरधर्मनचरेत्
शक्तोसत्याधर्ममेवाचरेन्नत्वधर्ममित्यर्थः ११ । १२ । १३

धात्राईशेन पुराणैर्वेदवाक्यैर्विहितोविधिरग्निहोत्रादिः १४ पशवोऽपि बलवानस्मीति दर्पेणाधर्मेन चरंतीत्याह महाबलानिति । 'विषाणंदंतशृंगयोः' इतिकोशः १५ एवं सर्पादिष्वपि ज्ञेयमिहाह सर्वाणीति । स्वयोनितो जन्मानुरूपम् १६ विभाप्रभासैव वसुचित्तयस्य १७ आदास्यसेग्रहीष्यसि १८ । १९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ वसत्स्विति । अनुकीर्णव्यासम् १

धात्राविधिर्यो विहितः पुराणैस्तं पूजयंतो न रवर्यसंतः ॥ सप्तर्षयः पार्थदिविप्रभांति नेशे बलस्येति चरेद्धर्मम् १४ महाबलान्पर्वतकूटमात्रान्विषाणि नः पश्य गजा
व्रंरं ॥ स्थितान्निदेशेन रवर्यधातुर्नेशे बलस्येति चरेद्धर्मम् १५ सर्वाणि भूतानि न रंद्रपश्य तथा यथावद्विहितं विधात्रा ॥ स्वयोनितः कर्मसदाऽऽचरंति नेशे बलस्येति
चरेद्धर्मम् १६ सत्येन धर्मेण यथा हृत्त्याहिया तथा सर्वभूतान्यतीत्य ॥ यशश्च तेजश्च तवापि दीप्तविभावसोर्भास्करस्येव पार्थ १७ यथाप्रतिज्ञं च महानुभावकृच्छ्रं
वनेवासमिन् निरूप्य ॥ ततः श्रियं ते जसा तेन दीप्तमादास्यसे पार्थिवकौरवेभ्यः १८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमेव मुक्तावचनं महर्षिस्तपस्विमध्ये सहितं सुहृद्भिः ॥
आमंत्र्यधौम्यं महितांश्च पार्थोस्ततः प्रतस्थे दिशमुत्तरांसः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनैर्द्वैतवने प्रवेशे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ वसत्सु वैद्वैतवने पाण्डवेषु महात्मसु ॥ अनुकीर्णमहारण्यं ब्राह्मणैः समपद्यत १ ईर्यमाणेन सततं ब्रह्मघोषेण सर्वशः ॥ ब्रह्मलोकसंमं पुण्यमासीद्वैतवने नसरः २
यजुषामृचां साम्रांच गद्यानां चैव सर्वशः ॥ आसीदुच्चार्यमाणानां निःस्वनो हृदयंगमः ३ ज्याघोषश्चैव पार्थानां ब्रह्मघोषश्च धीमताम् ॥ संसृष्टं ब्रह्मणा क्षत्रं भूय एव व्यरोचत
४ अथाब्रवीद्वकोदाल्भ्यो धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ संध्यां कौंतेय मासीनमृषिभिः परिवारितम् ५ पश्यद्वैतवने पार्थ ब्राह्मणानां तपस्विनाम् ॥ होमवेलां कुरुश्रेष्ठ संप्रज्वलित
पावकाम् ६ चरंति धर्मपुण्येऽस्मिंस्त्वया गुप्ता धृतव्रताः ॥ ऋग्वोऽगिरसश्चैव वासिष्ठाः काश्यपैः सह ७ आगस्त्याश्च महाभागा आत्रेयाश्चोत्तमव्रताः ॥ सर्वस्य जगतः
श्रेष्ठः ब्राह्मणाः संगतास्त्वया ८ इदं तु वचनं पार्थ शृणुष्व गदतो मम ॥ भ्रातृभिः सह कौंतेय यत्त्वां वक्ष्यामि कौरव ९ ब्रह्मक्षत्रेण संसृष्टं क्षत्रं च ब्रह्मणा सह ॥ उदीर्णे दहतः
शत्रून् वनानीनां मिमास्तौ १० ना ब्राह्मणस्तात चिं वृषभेदिच्छन्निर्मलोकममुं च जेतुम् ॥ विनीतधर्माथमपेतमोहं लब्ध्वा द्विजं नुदति नृपः सपत्नान् ११ चरन्तैः श्रेयसं
धर्मं प्रजापालनकारितम् ॥ नाध्यगच्छद्बलिलोके तीर्थमन्यत्र वैद्विजात् १२ अनूनमासीदसुरस्य कामैर्वैरोचनैः श्रीरपि चाक्षयाऽऽसीत् ॥ लब्ध्वा महीं ब्राह्मणसंप्रयोगा
तेष्वाचरन् दुष्टमथो व्यनश्यत् १३ ना ब्राह्मणं भूमिरियं स भूतिर्वर्णद्वितीयं भजते चिराय ॥ समुद्रनेर्मिनमते तु तस्मै यं ब्राह्मणः शास्ति नयैर्विनीतम् १४ कुंजरस्येव संग्रामे प
रिह्य कुशग्रहम् ॥ ब्राह्मणैर्विप्रहीनस्य क्षत्रस्य क्षीयते बलम् १५

२ गद्यानां ब्राह्मणवाक्यानां पादाक्षरादिनियमहीनानाम् ३ । ४ संध्यामुपास्येति शेषः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० अब्राह्मणो ब्राह्मणहीनो नृपः वृषभेदैर्धर्ममिच्छेत् तस्येच्छतोऽपि न यो दुर्लभ इत्यर्थः । विनी
तो मम्यकशिक्षितौ धर्मार्थेभ्यः ११ तीर्थमुपायं १२ वैरोचने बलः १३ । १४ अंकुशग्रहं कुणेन निगृह्य ततः परिगृह्य वर्ज्यत्वा परिवर्जने १५

ब्राह्मण्यनुपमादृष्टिः क्षात्रप्रतिमं बलम् ॥ तौ यदा चरतः सार्धं तदालोकः प्रसीदति १६ यथा हि सुमहानग्निः कक्षं दहति सानिलः ॥ तथा दहति राजान्यो ब्राह्मणेन
समं रिपुम् १७ ब्राह्मणे प्वेव मेधावी बुद्धिपर्येषणं चरेत् ॥ अलब्धस्य चलाभाय लब्धस्य परिदृष्टये १८ अलब्धलाभाय च लब्धवृद्धये यथा हर्तृर्था प्रतिपादनाय ॥
यशस्विनं वेदविदं विपश्चितं बहुश्रुतं ब्राह्मणमेव वासय १९ ब्राह्मणे पूतमावृत्तिस्तु वनित्यं युधिष्ठिर ॥ तेन ते सर्वलोकेषु दीप्यते प्रथितं यशः २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततस्ते ब्राह्मणाः सर्वे बकं दालभ्य मपूजयन् ॥ युधिष्ठिरेस्तूयमाने भूयः सुमनसोऽभवन् २१ द्वैपायनो नारदश्च जामदग्न्यः पृथुश्रवाः ॥ इंद्रद्युम्नो भालुकिश्च कृतचेताः
सहस्रपाद २२ कर्णश्च वाश्वमुंजश्च लवणाश्वश्च काश्यपः ॥ हारीतः स्थूणकर्णश्च अग्निवेश्योऽथ शौनकः २३ कृतवाक्रसुवाकैश्च बृहदश्वो विभावसुः ॥ ऊर्ध्वरेता
वृषामित्रः सुहोत्रो होत्रवाहनः २४ एते चान्ये च बहवो ब्राह्मणाः संशितव्रताः ॥ अजातशत्रुमानर्षुः पुरंदरमिवर्षयः २५ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिग
मनपर्वणि द्वैतवनप्रवेशोऽष्टविंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो वनंगताः पार्थाः सायाह्ने सहकृष्णया ॥ उपविष्टाः कथाश्च कुरुदुःखशोकपरायणाः १
प्रियाचदर्शनीयाचपंडिताचपतिव्रता ॥ अथ कृष्णाधर्मराजमिदं वचनमब्रवीत् २ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ न नूनं तस्य पापस्य दुःखमस्मात्सुकिंचन ॥ विद्यते धार्तराष्ट्रस्य नृशं
सस्य दुरात्मनः ३ यस्त्वां राजन्मया सार्धमजिनैः प्रतिवासितम् ॥ वनं प्रस्थाप्य दुष्टात्मानान्वतप्यत दुर्मतिः ४ आयसंहृदयं नूनं तस्य दुष्कृतकर्मणः ॥ यस्त्वां धर्मपरं
श्रेष्ठं रूक्षाण्यश्रावयत्तदा ५ सुखोचितमदुःखार्हं दुरात्मा ससुहृद्रणः ॥ ईदृशं दुःखमानीय मोदते पापपूरुषः ६ चतुर्णामेव पापानामसंनपतितं तदा ॥ त्वयि भारत निष्कां
ते वनायाजिनवाससि ७ दुर्योधनस्य कर्णस्य शकुनेश्च दुरात्मनः ॥ दुर्भ्रातुस्तस्य चोग्रस्य राजन् दुःशासनस्य च ८ इतरेषां तु सर्वेषां कुरूणां कुरुसत्तम ॥ दुःखेनाभिपरी
तानां नेत्रेभ्यः प्रापत जलम् ९ इदं च शयनं दृष्ट्वा यच्चासीत्ते पुरातनम् ॥ शोचामित्वां महाराज दुःखानर्हं सुखोचितम् १० दांतं यच्च स भामध्य आसनं रत्नभूषितम् ॥ दृष्ट्वा कु
शबृसीं चेमांशोकोमां रं धयत्ययम् ११ यदपश्यं सभायां त्वां राजभिः परिवारितम् ॥ तच्च राजन्नपश्यंत्याः काशांतिर्हृदयस्य मे १२ यात्वाऽहं चंदनादिग्धमपश्यं सूर्यवचं
सम् ॥ सात्वांपंकमलादिग्धं दृष्ट्वा मुह्यामि भारत १३ यात्वाऽहं कौशिकैर्वस्त्रैः शुभ्रैराच्छादितं पुरा ॥ दृष्टवत्यस्मि राजेंद्र सात्वां पश्यामि चीरिणम् १४ यच्च तदुक्मपात्री
भिर्ब्राह्मणेभ्यः सहस्रशः ॥ न्हियते ते गृहादन्नं संस्कृतं सार्वकामिकम् १५

शोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ तत इति । इतोऽध्यायद्वयस्य तात्पर्यमुशीलाऽपि स्त्रीधर्मराजयतिक्रियते तेरेति १ । २ अस्मात्पुदुःखितेऽपि वित्तशेषः ३ । ४ । ५ आनीय प्रापय ६ असंनेत्रजलम् ७ । ८ । ९ । १०
दांतं गजदंतमयं कुशवृक्षं कुशासनं रं धयति आवृणोति मोहयतीत्यर्थः ११ । १२ त्वाऽहं त्वाभं आदिग्धं लिप्तम् १३ कौशिकैः कौशजैः १४ । १५

अगृहाणां ब्रह्मचारिणां १६ सहस्राणि सहस्रसंज्ञानि सत्रपरिवेषणपात्राणि 'तेषां यत्सहस्रं सत्रपरिवेषणं तत्सर्वं यतो दास्यति' इति बद्धचक्राक्षणे दर्शनात् । सत्कृतानि प्रत्यहमुपयोगात्संभावितानि सर्वकामैः काम्यमानैः रक्षैः यतयैः सहस्रैः सर्वैः कामैर्मनोरथैर्द्विजान् अपूजयथाः वने तु एकमेव मूर्धदत्तं परिवेषणपात्रमित्यर्थः १७ । १८ । १९ । २० मन्युः क्रोधः २१ । २२ । २३ अर्जुनेन कार्त्तवीर्येण २४ शरावमर्दे बाणपाते २५ ।

यतीनामगृहाणां ते तथैव गृहमेधिनाम् ॥ दीयते भोजनं राजन्नतीव गुणवत्प्रभो १६ सत्कृतानि सहस्राणि सर्वकामैः पुरागृहे ॥ सर्वकामैः सुविहितैर्यदपूजयथा द्विजान् १७ तच्च राजन्नपश्यंत्याः काशांतिर्हृदयस्य मे ॥ यत्ते भ्रातृन्महाराज युवानो मृष्टकुंडलाः १८ अभोजयंत मृष्टाग्नैः सृदाः परमसंस्कृतैः ॥ सर्वास्तानद्यप्यश्यामिव नेव न्येन जीविनः १९ अदुःखार्हान्मनुष्येन्द्रनोपशाम्यति मे मनः ॥ भीमसेनमिमं चापि दुःखितं वनवासिनम् २० ध्यायतः किं न मन्युस्ते प्राप्ते काले विवर्धते ॥ भीमसेनं हि कर्माणि स्वयंकुर्वाणमच्युतम् २१ सुखाहैदुःखितं दृष्ट्वा कस्मान्मन्युर्न वर्धते ॥ सत्कृतं विविधैर्यानि वैर्ब्रह्मैश्चावचैस्तथा २२ तं ते वनगतं दृष्ट्वा कस्मान्मन्युर्न वर्धते ॥ अयंकुरु नरणे सार्वाहंतु मुत्सहते प्रभुः २३ त्वत्प्रतिज्ञां प्रतीक्षंस्तु सहतेऽयं वृकोदरः ॥ योऽर्जुने नार्जुनस्तु लयो द्विबाहुर्बहुबाहुना २४ शरावमर्देशी भ्रत्वात्कालांतकयमोपमः ॥ यस्य शस्त्रपतापेन प्रणताः सर्वपार्थिवाः २५ यज्ञे तव महाराज ब्राह्मणानुपतस्थिरे ॥ तमिमं पुरुषं व्याघ्रं पूजितं देवदानवैः २६ ध्यायंतमर्जुनं दृष्ट्वा कस्माद्राजन्नकुप्यसि ॥ दृष्ट्वा वनगतं पार्थमदुःखाहै सुखोचितम् २७ न च ते वर्धते मन्युस्तेन मुह्यामि भारत ॥ यो देवांश्च मनुष्यांश्च सर्पांश्चैकस्थो जयत् २८ तं ते वनगतं दृष्ट्वा कस्मान्मन्युर्न वर्धते ॥ यो या नैरद्भुता कारिरेहैर्यैर्नागैश्च संवृतः २९ प्रसह्य वित्तान्यादत्त पार्थिवेभ्यः परंतप ॥ क्षिपत्येकेन वेगेन पंचबाणशतानियः ३० तं ते वनगतं दृष्ट्वा कस्मान्मन्युर्न वर्धते ॥ श्यामं बृहंतं तस्मिन् चर्मिणामुत्तमं रणे ३१ न कुलं ते वने दृष्ट्वा कस्मान्मन्युर्न वर्धते ॥ दर्शनीयं च शूरांश्च माद्रीपुत्रं युधिष्ठिर ३२ सह देवं वने दृष्ट्वा कस्मात्क्षमसि पार्थिव ॥ न कुलं सह देवं च दृष्ट्वा ते दुःखिता वुभौ ३३ अदुःखाहौ मनुष्येन्द्र कस्मान्मन्युर्न वर्धते ॥ द्रुपदस्य कुले जातांस्तु पांढोर्महात्मनः ३४ धृष्टद्युम्नस्य भगिनीं वीरपत्नीमनुव्रताम् ॥ मां वै वनगतां दृष्ट्वा कस्मात्क्षमसि पार्थिव ३५ नूनं च तव वैनास्ति मन्युर्भरत सत्तम ॥ यत्ते भ्रातृंश्च मां चैव दृष्ट्वा न व्यथते मनः ३६ न निर्मन्युः क्षत्रियोऽस्ति लोके निर्वचनं स्मृतम् ॥ तदद्य त्वयि पश्यामि क्षत्रिये विपरीतवत् ३७ यो न दर्शयते तेजः क्षत्रियः कालागते ॥ सर्वभूतानि तं पार्थ सदा परिभवंत्युत ३८ तत्त्वयानक्षमाकार्या शत्रून्प्रतिकथंचन ॥ तेजसैव हिते शक्या निहंतुनात्र संशयः ३९ तथैव यः क्षमाकाले क्षत्रियो नोपशाम्यति ॥ अप्रियः सर्वभूतानां सोऽमुत्रेह च नश्यति ४० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि द्रौपदीपरीतापवाक्ये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

अत्रापीति १ आगतागमंप्राप्तहस्यम् २ । ३ श्रेयःप्रशस्ततरं अत्रक्षमातेजसोर्मध्ये ४ । ५ । ६ । ७ अस्यणं ८ । ९ । १० अधिकृताः अक्षपानादिसंरक्षणेनियुक्ताः प्रदिष्टानिदमस्मेदेयमित्याज्ञा
पितानि ११ एनक्षमिणं भर्तृपूजाभिः स्वाम्युचितमानेन १२ । १३ । १४ नित्यमुदिताः नित्यं ह्यलोकान्युत्सवपराः १५ । १६ तेजसाक्रोधेन १७ । १८ उपालंभं धिक्कारम् १९ । २० उपकर्तृनितिच्छेदः

॥ द्रौपद्युवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ प्रह्लादस्य च संवादं बलैर्वैरोचनस्य च १ असुरेन्द्रं महाप्राज्ञं धर्माणामागतागमम् ॥ बलिः पप्रच्छ दैत्येन्द्रं प्रह्लादं
पितरं पितुः २ ॥ बलिरुवाच ॥ क्षमास्विच्छ्रेयसीतात उता हे ते जइत्युत ॥ एतन्मे संशयं तात यथा बहूहि पृच्छते ३ श्रेयो यद्ब्रवर्मे ज्ञातुं हि मे तदसंशयम् ॥ करिष्या
मिहितं सर्वं यथा वदनुशासनम् ४ तस्मै प्रोवाच तत्सर्वमेवं पृष्ठः पितामहः ॥ सर्वं निश्चयवित्प्राज्ञः संशयं परिपृच्छते ५ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ न श्रेयः सततं ते जो न नित्यं
श्रेयसीक्षमा ॥ इति तात विजानीहि हृदयमेतदसंशयम् ६ यो नित्यं क्षमेत तात बहून् दोषान्सर्विदति ॥ श्रुत्याः परिभवंत्येनमुदासीनास्तथाऽरयः ७ सर्वभूतानि चाप्य
स्य न नमंते कदाचन ॥ तस्मान्नित्यं क्षमातात पंडितैरपि वर्जिता ८ अवज्ञाय हितं श्रुत्या भजंते बहु दोषताम् ॥ आदातुं चास्य वित्तानि प्रार्थयंते जल्पचेतसः ९ यानं वस्त्राण्य
लंकारान् शयनान्यासनानि च ॥ भोजनान्यथ पानानि सर्वोपकरणानि च १० आददीरन्नधिकृता यथा काममचेतसः ॥ प्रदिष्टानि च देयानि न ददुर्भर्तृशासनात् ११ न
चैनं भर्तृपूजाभिः पूजयति कथंचन ॥ अवज्ञानं हिलोकेऽस्मिन्मरणादपि गर्हितम् १२ क्षमिणं तादृशं तात शुवंतिकं दुकान्यपि ॥ प्रेष्याः पुत्राश्च श्रुत्या श्वेतयोदासीनवृत्त
यः १३ अथास्य दारानिच्छंति परिभूय क्षमावतः ॥ दाराश्चास्य प्रवर्तते यथा काममचेतसः १४ तथाच नित्यमुदिता यद्दिनाल्पमपीश्वरात् ॥ दंडमर्हति दुष्यंति दुष्टा
श्चाप्यपकुर्वते १५ एते चान्ये च बहु यो नित्यं दोषाः क्षमावताम् ॥ अथ वैरोचने दोषानि मान्विद्व्यक्षमावताम् १६ अस्थाने यदि वा स्थाने सततं रजसावृतः ॥ कुट्टोदंडान् प्र
णयति विविधान् स्वेन तेजसा १७ मित्रैः सह विरोधं च प्राप्नुते तेजसावृतः ॥ आप्रोति द्वेष्यतां चैव लोकात्स्वजनतस्तथा १८ सोऽजमानादर्थहानिमुपालंभमनादरम् ॥ संता
पद्वेषमोहांश्च शत्रूंश्च लभते नरः १९ क्रोधादंडान्मनुष्येषु विविधान् पुरुषोऽजयात् ॥ भ्रश्यते शीघ्रमेव श्रयं प्राणेष्वजनादपि २० योपकर्तृश्वहर्तृश्वनेजसैवोपगच्छ
ति ॥ तस्मादुद्विजते लोकः सर्पादिश्मरगादिव २१ यस्मादुद्विजते लोकः कथं तस्य भवो भवेत् ॥ अंतरंतस्य दृष्ट्वैव लोको विकुरुते ध्रुवम् २२ तस्मान्नात्युत्सृजेते जो न च नि
त्यं मृदुर्भवेत् ॥ काले काले तु संप्राप्ते मृदुस्तीक्ष्णोऽपि वा भवेत् २३ काले नृदुर्यो भवति काले भवति दारुणः ॥ सर्वैः सुखमाप्नोति लोकेऽमुष्मिन्निहैव च २४ क्षमा कालां
स्तु वक्ष्यामि शृणु मे विस्तरेण तात् ॥ ये ते नित्यमसंत्याज्या यथा प्रादुर्भनोषिणः २५ पूर्वोपकारीयस्ते स्यादपराधे गरीयसि ॥ उपकारेण तत्तस्य क्षंतव्यमपराधिनः २६
अबुद्धिमाश्रितानां तु क्षंतव्यमपराधिनाम् ॥ न हि सर्वत्र पांडित्यं सुलभं पुरुषेण वै २७

संधिरार्षः उपकर्तृन कोशादिवृद्धिकरात् इतून चोरान् २१ भवः ऐश्वर्यं अंतरं छिद्रं विकुरुते प्रययति २२ । २३ । २४ असंत्याज्याः क्रोधेनानतिक्रमणीयाः २५ पूर्वैरापूर्वकाले वा उपकारी उपकर्ता
२६ अबुद्धिर्नौक्यम् २७

२८ अपकृतेअपकारे २९ । ३० मृदुनासाम्रा ३१ सामापिदेशकालापेक्षयैवकर्त्तव्यमित्याह देशेति ३२ । ३३ । ३४ उत्सर्गप्रयोक्तुम् ३५ । ३६ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतभाषादीपेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ क्रोधइति । परैरपकृताआप्तैश्चोदीपिताः सामर्थ्यवन्तोऽपिसंतःसमामेवश्रयंतइत्यध्यायतात्पर्यं । भावयितावर्धयिताजितःसन्नितिशेषः १ तदेवाह योहीति २ लोकआत्मास्वर्गोवातआशनं ३ तदेवाह कुद्धइति । श्रेयसःश्रेष्ठानश्रेयोऽपिप्राप्येतिवात्यलोपेपंचमीमाश्रिसव्याख्येयम् ४ । ५ । ७ तं क्रोधंविक्रमं । धीरैरितिपाठेविपरीतःक्रमोयेनतमित्यर्थः चरेदाचरेत् ८ अपतिकुध्यन् त्रायते द्वयोरा

अथचेद्बुद्धिजंकृत्वाब्रूयुस्तेतदबुद्धिजम् ॥ पापान्स्वल्पेऽपितान्हन्यादपराधेतथाऽनृज्ज् २८ सर्वस्यैकोऽपराधस्तेक्षतव्यःप्राणिनोभवेत् ॥ द्वितीयेसतिवध्यस्तुस्वल्पेऽप्यपकृतेभवेत् २९ अजानताभवंत्कश्चिदपराधःकृतोयदि ॥ क्षतव्यमेवतस्याहुःसुपरीक्ष्यपरीक्षया ३० मृदुनादारुणंहन्तिमृदुनाहंत्यदारुणम् ॥ नासाध्यंमृदुनाकिंचित्स्मात्तीव्रतरंमृदु ३१ देशकालौतुसंप्रेक्ष्यबलाबलमथात्मनः ॥ नादेशकालेकिंचित्स्याद्देशकालौप्रतीक्षताम् ॥ तथालोकभयाच्चैवक्षतव्यमपराधिनः ३२ एतएवंविधाःकालाःक्षमायाःपरिकीर्त्तिताः ॥ अतोऽन्यथाऽनुवर्त्तस्तेजसःकालउच्यते ३३ तदहंतेजसःकालंतवमन्येनराधिप ॥ धार्तराष्ट्रेषुलब्धेषुसततंचापकारिषु ३४ नहिकश्चित्क्षमाकालोविद्यतेऽद्यकुरुन्रति ॥ तेजसश्चागतेकालेतेजउत्सृष्टमर्हसि ३५ मृदुर्भवत्यनुज्ञातस्तीक्ष्णादुद्धिजतेजनः ॥ कालेप्राप्तेद्वयंचैतद्योवेदसमहीपतिः ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुनाभिगमनपर्वणिद्वौपदीवाक्येअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ क्रोधोहंतामनुष्याणांक्रोधोभावयितापुनः ॥ इतिविद्धिमहाप्राज्ञेक्रोधमूलौभवाभवौ १ योहिमंहरतेक्रोधंभवस्तस्यसुशोभने ॥ यःपुनःपुरुषःक्रोधं नित्यंसहतेऽशुभे ॥ तस्याभावायभवतिक्रोधःपरमदारुणः २ क्रोधमूलोविनाशोहिप्रजानामिहदृश्यते ॥ तत्कथंमादृशःक्रोधमुत्सृजेल्लोकनाशनम् ३ कुद्धःपापंनरःकुर्यात्कुद्धोहन्यादुरुनपि ॥ कुद्धःपरुषयावाचाश्रेयसोऽप्यवमन्यते ४ वाच्यावाच्येहिकुपितोनप्रजानातिकर्हिचित्र ॥ नाकार्यमस्तिकुद्धस्यनावाच्यंविद्यते तथा ५ हिंस्यात्क्रोधादवध्यांस्तुवध्यांसंपूजयित्वा ॥ आत्मानमपिचकुद्धःप्रेषयेद्यमसादनम् ६ एतान्दोषान्प्रपश्यद्भिर्जितःक्रोधोमनीषिभिः ॥ इच्छद्भिः परमंश्रेयश्चामुत्रचोत्तमम् ७ तंक्रोधंवर्जितंधीरैःकथमस्मद्विधश्चेत् ॥ एतद्वौपदिंसंधायनमेमन्युःप्रवर्धते ८ आत्मानंचपरांश्चैवत्रायतेमहतीभयात् ॥ कुंधंतमप्रतिकुध्यन्द्वयोरेपचिकित्सकः ९ मृदोयदिक्लिश्यमानःक्लिश्यतेऽशक्तिमान्नरः ॥ बलीयसामनुष्याणांत्यजत्यात्मानमात्मना १० तस्यात्मानंसंत्यजतोलोकानशयंत्यनात्मनः ॥ तस्माद्वौपद्यशक्तस्यमन्योर्नियमनंस्मृतम् ११

त्सपरयोः चिकित्सकःदोषापहर्त्ता ९ एतदेवाह मृदइति । बलीयसामुपरियदिअशक्तिमान्क्लिश्यतेकुध्यते तर्हिआत्मानेदेहंसजति १० अनात्मनःअजितचित्तस्यनियमनंकर्त्तव्यमितिस्मृतं अशक्तःक्रोधंजित्वा आत्मानमात्महत्यादोषात् परंचपरहत्यादोषात्रायतइत्यर्थः ११

शक्तस्यापिक्रोधजयेआत्मपरत्रानृत्वमाह विद्वानिति १२ । १३ । १४ । १५ प्रमुजेत्प्रकर्षेणप्रयुंजीत मुयोधनवधादपिमुयोधनाद्वधंप्राप्यापीत्यर्थः । यदुक्तंतेजसश्चागतेकालेतेजउत्सृष्टमईसीतितत्राह तेजस्वी
ति । क्रोधजिदेवतेजस्वीनतुक्रोधीत्यर्थः १६ । १७ प्रत्युतक्रोधाजयेदोषमाह कुद्धोहीति १८ तुदतिव्यथयतिपरुषोक्त्यादिना तेजसिसतिक्रोधजयित्वमेवतेजोनान्यदित्यर्थः १९ एतदेवतेजोलक्षणप्रदर्शनेनप्रति
पादयति दाक्ष्यमिति । दाक्ष्यं कर्ममुक्तौशलं । अमर्षः शत्रोरपकारोपायवितनं । शौर्यं पराभिभवशक्तिः । शीघ्रत्वं आधुकारिता । अंजसा आर्जवेन २० कुद्वैः कालयुक्तं देशकालोपपन्नं तेजः सुदुःसहम् २१
पंडितैरित्युपहासोमूर्खैरित्यर्थः । अपंडितैरितिगौडपाठः स्वच्छः । रजः रजोगुणपरिणामः २२ स्वधर्मान अपगः अपहायगच्छतीति तथा द्वितीयाया अलुगार्षः जातिभ्रष्टावपतितादपिक्रोधीहीनइत्यर्थः २३ स

विद्वांस्तथैवयः शक्तः क्लिश्यमानोनकुप्यति ॥ अनाशयित्वाक्लेष्टारंपरलोकेचनंदति १२ तस्माद्बलवताचैवदुर्बलेनचनित्यदा ॥ क्षंतव्यंपुरुषेणाहुगपत्स्वपिविजान
ता १३ मन्योर्हि विजयंकृष्णेप्रशंसंतीहसाधवः ॥ क्षमावतो जयोनित्यंसाधोरिहसतांमतम् १४ सत्यंचानृततः श्रेयो नृशंसाच्चानृशंसता ॥ तमेवंबहुदोषंतुक्रोधं
साधुविवर्जितम् १५ मादृशः प्रष्टजेत्कस्मात्सुयोधनवधादपि ॥ तेजस्वीतियमाहुर्वैपंडितादीर्घदर्शिनः १६ नक्रोधोऽभ्यंतरस्तस्यभवतीतिविनिश्चितम् ॥ यस्तु
क्रोधंसमुत्पन्नं प्रज्ञयाप्रतिबाधते १७ तेजस्विनंतंविद्वांसोमन्यंतेतत्त्वदर्शिनः ॥ कुद्धोहिकार्यं सुश्रोणिनयथावत्प्रपश्यति ॥ नाकार्यंनचमर्यादानरः कुद्धोऽनुपश्य
ति १८ हंत्यवध्यानपिकुद्धो गुरुन्कुद्धस्तुदत्यपि ॥ तस्मात्तेजसिकर्तव्यः क्रोधोदूरेप्रतिष्ठितः १९ दाक्ष्यं ह्यमर्षः शौर्यंचशीघ्रत्वमितितेजसः ॥ गुणाः क्रोधाभिभूतेनन
शक्याः प्राप्नुमंजसा २० क्रोधं त्यक्त्वा तु पुरुषः सम्यक्तेजोऽभिपद्यते ॥ कालयुक्तं महाप्राज्ञे कुद्वैस्तेजः सुदुःसहम् २१ क्रोधस्तु पंडितैः शश्वतेजइयमिनिश्चितम् ॥
रजस्तु लोकनाशायविहितं मानुषं प्रति २२ तस्माच्छश्वत्तेजोऽभिपद्यते ॥ श्रेयान्स्वधर्मानपगोन कुद्वइतिनिश्चितम् २३ यदि सर्वमबुद्धीनामतिक्रान्त
मचेतसाम् ॥ अतिक्रमो मद्भिधस्य कथंस्वित्स्यादनिर्दिते २४ यदि न स्युर्मानुषेषु क्षमिणः पृथिवीसमाः ॥ नम्यात्संधिर्मनुष्याणां क्रोधमूलो हि विग्रहः २५ अभिष
को ह्यभिषजेदाह न्यादुरुणाहतः ॥ एवं विनाशो भूतानामधर्मः प्रथितो भवेत् २६ आकुष्टः पुरुषः सर्वप्रत्याक्रोशे दनंतरम् ॥ प्रतिहन्याद्दत्तं श्वेतथा हिंस्याच्च हिंसि
तः २७ हन्युर्हि पितरः पुत्रान् पुत्राश्चापितथा पितृन् ॥ हन्युश्च पतयो भार्याः पतीन् भार्यास्तथैव च २८ एवं संकुपिते लोके जन्म कृष्णेन विद्यते ॥ प्रजानां संधिं
लं हि जन्म विद्धि शुभानने २९ ताः क्षिपेरन् प्रजाः सर्वाः क्षिप्रं द्रौपदितादृशे ॥ तस्मान्मन्युर्विनाशाय प्रजानामभवाय च ३० यस्मात्तु लोके दृश्यं ते क्षमिणः पृथिवीस
माः ॥ तस्माज्जन्मचभूतानां भवश्च प्रतिपद्यते ३१

वैश्वामार्जवादिं अबुद्धीनांमूढैः अतिक्रान्तं लंघितं निर्दिते प्रशस्ते विषयेक्षमादौ २४ । २७ अभिषक्तः तापितः अभिषजेत्तापयेत् गुरुणाऽपिहतस्तं आहन्यात्ताडयेत् किमुतान्यमितिभावः एवं विनाशः अधर्मश्च
प्रथितो भवेत् २६ आकुष्टो वाचाताडितः हतोऽन्येनाभिगतः हिंसितस्ताडितः २७ । २८ जन्मोत्पत्तिः तत्र हेतुः प्रजानां संधिः दंपत्योः प्रीतिः शम इति पाठेक्षमा २९ तादृशे क्रोधि परेराग्निसति क्षिपेरन्नस्येयुः
अभवायानैश्वर्याय ३० जन्म प्रतिपद्यते अन्यथा क्रोधमावृत्य पूर्ववयस्येव दंपत्योर्नाशाज्जन्मासंभवइत्यर्थः ३१

बलीयसाबलवत्तरेणस्वाम्यादिनायथाआक्रुस्ताडितोवाऽशक्तःक्षमते तथायःप्रभाववानपि क्षमतेतस्यलोकाइतिसार्द्धश्लोकोवाक्यम् ३३ अन्यथादोषमाहाद्देन क्रोधनस्त्विति ३४ अत्रेति । क्षमावतांगा
थाःप्रशंसाःक्षमावतांगमध्येमहात्मना ३५ क्षमाधर्मइति । क्षमाहीनस्यधर्मादिरनर्थकरइत्यर्थः । यःधर्मादिफलार्थी ३६ ब्रह्मब्राह्मणजातिः सत्यंपरंब्रह्मापि क्षमाप्राप्त्यं भूतंसंश्रितं तपःभाविसक्षमैवरक्षति ३७
अति अतिक्रम्यप्राप्नुंति तदूर्ध्वपदभितिशेषः ब्रह्मविदविदविदाम् ३८ यजुषांवितामिसाध्यकर्मवतां कर्मिणांवापीकूपादिधर्मवताम् ३९ । ४० । ४१ सर्वमनःप्राणेंद्रियाणांवेगंक्षमतेसोढुंशक्नोति ४२

क्षंतव्यंपुरुषेणहसर्वापत्सुशोभने ॥ क्षमावतोहिभूतानांजन्मचैवप्रकीर्तितम् ३२ आकुष्टस्ताडितःकुद्धःक्षमतेयोबलीयसा ॥ यश्चनित्यंजितक्रोधोविद्वानुत्तमपूरु
षः ३३ प्रभाववानपिनरस्तस्यलोकाःसनातनाः ॥ क्रोधनस्त्वल्पविज्ञानःप्रेत्यचेहचनश्यति ३४ अत्राप्युदाहरंतीमागाथानित्यंक्षमावताम् ॥ गीताःक्षमाव
तांकृष्णेकाश्यपेनमहात्मना ३५ क्षमाधर्मःक्षमायज्ञःक्षमावेदाःक्षमाश्रुतम् ॥ यएतदेवंजानातिससर्वैक्षंतुमर्हति ३६ क्षमाब्रह्मक्षमासत्यंक्षमाभूतंचभाविच ॥ क्षमा
तपःक्षमाशौचंक्षमयेदंधृतंजगत् ३७ अतियज्ञविदांलोकान्क्षमिणःप्राप्नुवंतिच ॥ अतिब्रह्मविदांलोकानतिचापितपस्विनाम् ३८ अन्येवैयजुषांलोकाःकर्मि
णामपरेतथा ॥ क्षमावतांब्रह्मलोकेलोकाःपरमपूजिताः ३९ क्षमातेजस्विनांतेजःक्षमाब्रह्मतपस्विनाम् ॥ क्षमासत्यंसत्यवतांक्षमायज्ञःक्षमाशमः ४० तांक्षमांता
दृशींकृष्णेकथमस्मद्विधस्त्यजेत् ॥ यस्यांब्रह्मचसत्यंचयज्ञालोकाश्चधिष्ठिताः ४१ क्षंतव्यमेवसततंपुरुषेणविजानता ॥ यदाहिक्षमतेसर्वैब्रह्मसंपद्यतेतदा ४२ क्ष
मावतामयंलोकःपरश्चैवक्षमावताम् ॥ इहसन्मानमृच्छंतिपरत्रचशुभांगतिम् ४३ येषांमन्युर्मनुष्याणांक्षमयाऽभिहतःसदा ॥ तेषांपरतरेलोकास्तस्मात्क्षांतिःपरा
मता ४४ इतिगीताःकाश्यपेनगाथानित्यंक्षमावताम् ॥ श्रुत्वागाथाःक्षमायास्त्वंतुप्यद्रौपदिमाकुधः ४५ पितामहःशांतनवःशमंसंपूजयिष्यति ॥ कृष्णश्चदेवकी
पुत्रःशमंसंपूजयिष्यति ४६ आचार्योविदुरःक्षत्ताशममेववदिष्यतः ॥ कृपश्चसंजयश्चैवशममेववदिष्यतः ४७ सोमदत्तोयुयुत्सुश्चद्रोणपुत्रस्तथैवच ॥ पितामहश्चनो
व्यासःशमंवदतिनित्यशः ४८ एतैर्हिराजानियतंचोद्यमानःशमंप्रति ॥ राज्यंदातेतिमेबुद्धिर्नचेलोभात्रशिष्यति ४९ कालोऽयंदारुणःप्राप्तोभरतानामभूतये ॥ नि
श्चितंमेसदैवैतत्पुरस्तादपिभाविनि ५० सुयोधनोनाहतीतिक्षमामेवंनविंदति ॥ अहंस्तत्राहमित्येवंतस्मान्मांविंदतेक्षमा ५१ एतदात्मवतांवृत्तमेपधर्मःसनातनः ॥
क्षमाचैवानृशंस्यंचतत्कर्त्तास्म्यहमंजसा ५२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुनाद्रौपदीयुधिष्ठिरसंवादेऊनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥
द्रौपद्युवाच ॥ नमोधात्रेविधात्रेचयौमोहंचक्रतुस्तव ॥ पितृपैतामहेवृत्तेवोढव्येतेऽन्यथामतिः १

४३ परतरेसत्यलोके लोकाःभोग्यपदार्थाः ४४ तुष्य तुशुभम् ४५ । ४६ । ४७ । ४८ राजाभूतराष्ट्रःतत्पुत्रोवादातादास्यति ४९ अभूतयेनाशाय ५० नार्हतिराज्यमितिशेषः तत्रहेतुः इतीति । एवंउत्तरी
सा ५१ अंजसातत्त्वतः ५२ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठोयेभारतभावरूपे ऊनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ नमोधात्रेइति । धात्रेईश्वराय विधात्रेपूर्वकर्मणे वृत्ते बलेनराज्याक्रमणरूपे १

ईश्वरस्यापिकर्मपेक्षत्वात्प्रथमं कर्म प्रावृत्यमेवाह कर्मभिरिति । चितितः कल्पितो लोको भोगसाधनं गत्यांगत्यां उर्ध्वोभोमध्यमोत्तमाधमयोनिषु नित्यानि अपरिहार्यफलानि लोभात् मोहात् मोक्षं कर्मफलेभ्योदुःखेभ्यो मुक्तिरियमासति प्राप्नुमिच्छति २ कर्मनित्यत्वमेवाह नेहेति । इह जन्मनि पुरुषः पूर्वकर्मभिर्वाध्यमानो धर्मादिनानाश्रयमाप्नोति आनृशंस्यं दया घृणा लोकापवादभयम् ३ तत्र त्वमेव दृष्टांत इत्याह त्वामित्यादिना ४ तदानीं राज्यकाले अद्य राज्यच्युतौ जातुकदाचिद्धर्मात्प्रियतरं न हिते अध्यगमन् ज्ञातवंतः किंतु जीवितादपि प्रियतरं धर्ममेवाध्यगमन् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ शृंगं प्रभुत्वाभिमानः १० । ११ तेत्वया मोक्षिणः संन्यासिनो मोक्षाश्रमस्याः १२ आरण्यकेभ्यो वानप्रस्थेभ्यः लौहानि सोवर्णादीनि । लोहानां कांचनं वरमिति लिङ्गात् १३ । १४ पाकयज्ञागृहाभिताध्याइष्टयः १५ । १६ । १७ परीतया विपरीतया १८

कर्मभिश्चितितो लोको गत्यांगत्यां पृथग्विधः ॥ तस्मात्कर्माणि नित्यानि लोभान्मोक्षं यियासति २ नेह धर्मानृशंस्याभ्यां नक्षांत्या नार्जवेन च ॥ पुरुषः श्रियमाप्नोति न घृणि त्वेन कर्हि चित् ३ त्वांचव्यसनमभ्यागादिदं भारतदुःसहम् ॥ यत्त्वं नार्हसि नापी मे भ्रातरस्ते महीजसः ४ न हिते अध्यगमन् जातु तदानीं नाद्य भारत ॥ धर्मात्प्रियतरं किंचिदपि चेज्जीवितादिह ५ धर्मार्थमेव ते राज्यं धर्मार्थं जीवितं च ते ॥ ब्राह्मणागुरवश्चैव जानन्त्यपि च देवताः ६ भीमसेनाजुर्नौचो भौमाद्वेगौ च मया सह ॥ त्यजेस्त्वमिति मे बुद्धिर्न तु धर्मपरित्यजेः ७ राजानं धर्मगोप्ता रं धर्मो रक्षति रक्षितः ॥ इति मे श्रुतमार्याणां त्वांतु मन्ये न रक्षति ८ अनन्याहिन रव्यान्न नित्यं दाधर्ममेव ते ॥ बुद्धिः सततमन्वेति छायेव पुरुषं निजा ९ नावमं स्थाहि सदृशान्नावरान् श्रेयसः कुतः ॥ अवाप्य पृथिवीं कृत्स्नान् ते शृंगमवर्द्धत १० स्वाहाकारैः स्वधाभिश्च पूजाभिरपि च द्विजान् ॥ दैवतानि पितॄंश्चैव मततं पार्थ सेवसे ११ ब्राह्मणाः सर्वकामैस्ते सततं पार्थ तर्पिताः ॥ यतयो मोक्षिणश्चैव गृहस्थाश्चैव भारत १२ भुंजते रुक्मपात्रीभिर्यत्राहं परिचारिका ॥ आरण्यकेभ्यो लौहानि भाजनानि प्रयच्छसि ॥ नादेयं ब्राह्मणेभ्यस्ते गृहे किंच न विद्यते १३ यदिदं वैश्वदेवं ते शांतये क्रियते गृहे ॥ तद्वत्वातिथिभूतेभ्यो राजन् शिष्टेन जीवसि १४ इष्टयः पशुबंधाश्च काम्यनैमित्तिकाश्च ये ॥ वर्तते पाकयज्ञाश्च यज्ञकर्मचनित्यदा १५ अस्मिन्नपि महारण्ये विजने दम्भुमेविते ॥ राश्रादपेत्य वसतो धर्मस्ते नावसीदति १६ अश्वमेधो राजसूयः पुंडरीकोऽथ गोसवः ॥ एतैरपि महायज्ञैरिष्टं ते भूरिदक्षिणैः १७ राजन् परीतया बुद्ध्या विषमे क्षपराजये ॥ राज्यं वसून् यायुधानि भ्रातृन्मां चासि निर्जितः १८ ऋजो मृदोर्वदान्यस्य हीमतः सत्यवादिनः ॥ कथमक्षव्यसन जाबुद्धिरापतिता तव १९ अतीव मोहमायाति मनश्च परिभूयते ॥ निशाम्य ते दुःखमिदमिमां चापदमीदृशीम् २० अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ ईश्वरस्य वशे लोकास्तिष्ठंते नात्मनो यथा २१ धातैव खलु भूतानां सुखदुःखे प्रियाप्रिये ॥ दधाति सर्वमीशानः पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरन् २२ यथा दारुमयी योषान रवीर समाहिता ॥ ईरयत्यं गमंगानि तथाराजन्निमाः प्रजाः २३

ऋजोरवकस्य वृहोर्दयालोः १९ निशाम्य आलोच्य मम मनो मोहं मोह्यमायाति परिभूयते चेखन्वयः परिभव आर्तिः २० लोकाभोग्यानि तिष्ठंते यकांशं । प्रकाशनस्येयाख्ययोश्चेति तद् २१ धाता ईश्वरः शुक्रं मां कर्मवीजं उच्चरन् तत्प्रेषणानुसरन् २२ यथेति । हेनरवीर मूत्रधारेण समाहिता सस्य इह निष्कासती अंगमीरयति तथा इमाः प्रजाः अंगाभिहस्तादीनि ईश्वरेण समाहिताः सख ईरयंति । चेष्टयंतीति संबन्धः २३

अंतर्बहिर्व्याप्तौ आकाशदृष्टांतः भूतानिजरायुजादीनि २४ बद्धोवाबद्धश्च अन्येषामुपाध्यायादीनाम् २५ नसिनासिकायां नस्यनासामूत्रं तेनवाओतःप्रोतः अत्रद्रौ आकाशशकुनिमुत्रदृष्टांतौ ईश्वरस्य व्यापकत्वभेदकत्वयोः त्रयोमणिपृष्ठवृक्षदृष्टांता जीवस्यास्त्रांतंये २६ आदेशमाज्ञानमेवेति अनुसरति तत्रहेतुः तन्मयोहितदर्पण इति । यथाधूमन्योघटोमृगवलीयतेऽतोमध्येपिप्रदधीनोऽनन्य एवजीवोऽपीश्वर स्यैवरूपभेदस्तन्मयस्तदर्पणश्चातोमध्येऽपितत्प्रेर्येष्टेत्यर्थः यथोक्तम् । 'अजनिचयनमयंतदविमुच्यनियंतृभवेत्' इति यद्यन्यंतत्तन्नियम्यमितितत्स्यार्थः । अयमात्माधीनो न किंतुकंचनानिर्देश्यरूपं कालं कालयितारमीशंभजतुमरति २७ । २८ । २९ चरतेभुंक्ते कर्मव्यतिहारेतद् । फलप्रदत्वेनोपकारकमीशंजीवोभुंक्ते कर्मकर्तृत्वेनोपकारकंजीवमीशोभुंक्त इत्यर्थः अयमिति । राजवत्तटस्थतयानचलक्ष्यते अंतर्था मित्वात् ३० नन्वीश्वरोजीवादन्योऽनन्यो वा । आद्येनचायमितिलक्ष्यतइत्यनुपपन्नं द्वितीयेतयोः शास्त्रशास्यभावानुपपत्तिरिशाशंक्याह हेतुमात्रमिति । विभुश्चिदात्मायेनप्रयोज्येनकर्मकारयते ततइ दंशरीरमहाभूतान्यहंकारइत्यादिनोक्तारूपस्थूलसूक्ष्मदेहद्वयं तदेवकर्तृइत्यर्थः । ननुजहेकर्तृत्वासंभवइत्याशंक्याह धातुः क्षेत्रसंज्ञितक्षेत्रमिवक्षेत्रं चिदात्मन आभासरूपबीजनिवापस्थानं चिदाभासयुक्तक्षेत्रकर्तृ

आकाशइवभूतानिव्याप्यसर्वाणिभारत ॥ ईश्वरोविदधातीहकल्याणंयज्ञपापकम् २४ शकुनिस्तंतुबद्धोवानियतोऽयमनीश्वरः ॥ ईश्वरस्यवशेतिष्ठेन्नान्येषां नात्मनःप्रभुः २५ मणिःसूत्रइवप्रोतो नस्योतइवगोवृषः ॥ स्रोतसोमध्यमापन्नःकूलादृक्षइवच्युतः २६ धातुरादेशमन्वेतितन्मयोहितदर्पणः ॥ नात्माधीनो मनुष्योऽयंकालंभजतिकंचन २७ अज्ञोजंतुरनीशोऽयमात्मनःसुखदुःखयोः ॥ ईश्वरप्रेरितो गच्छेत्स्वर्गैरनरकमेवच २८ यथावायोस्तृणाग्राणि वशंयांतिबलीयसः ॥ धातुरेवं वशंयांति सर्वभूतानिभारत २९ आर्यैर्कर्मणि युंजानःपापेवापुनरीश्वरः ॥ व्याप्यभूतानिचरतेनचायमितिलक्ष्यते ३० हेतुमात्रमिदं धातुःशरीरक्षेत्रसंज्ञितम् ॥ येनकारयतेकर्मशुभाशुभफलंविभुः ३१ पश्यमायाप्रभावोऽयमीश्वरेणयथाकृतः ॥ योहंतिभूतैर्भूतानिमोहयित्वाऽऽत्ममायया ३२ अन्यथापरिदृष्टानिमुनिभिस्तत्त्व दर्शीभिः ॥ अन्यथापरिवर्त्ततेवेगाइवनभस्वतः ३३ अन्यथैवहिमन्यंतेपुरुषास्तानितानिच ॥ अन्यथैवप्रभुस्तानिकरोतिविकरोतिच ३४ यथाकोष्ठेनवाकाष्ठमश्मा नंचाश्मनापुनः ॥ अयसाचाप्ययश्छिद्यान्निर्विचैष्टमचेतनम् ३५ एवंसंभगवान्देवःस्वयंभूःप्रपितामहः ॥ हिनस्तिभूतैर्भूतानिच्छद्वाकृत्वायुधिष्ठिर ३६ संप्रयोज्यवि योज्यायंकामकारकरःप्रभुः ॥ क्रीडतेभगवान्भूतैर्बालःक्रीडनकैरिव ३७

इत्यर्थः । तच्चहेतुमात्रंइच्छाद्यात्मकत्वात् हेतुरपि नमुख्यहेतुभूतं विवक्षतिविवदृष्टांतेनचिदाभासस्यचिदात्मतंत्रत्वात् तथाचाभासस्यान्यत्वमादायशास्त्रशास्यभावोव्यावहारिकः परमार्थतस्तुक्षेत्रस्यसुप्ति स माध्योरभावान्नचायमितिलक्ष्यतइत्युक्तमितिभावः ३१ अयंपूर्वोक्तोमायायाअघटितघटनापटीयस्याअनिर्वचनीयाज्ञानाख्यायाःप्रभावः यईश्वरोभूतैःपृथक्पृथक्क्षेत्राभिमानिभिर्मोहयित्वा अनात्मनिदेहा दावात्मबुद्धिजनयित्वा ३२ मोहमेवविवृणोतिद्राभ्यां अन्यथेति । तच्चदर्शभिः स्वप्रमायेंद्रजालवृष्टान्यपि मूढानांसत्यवत्परिवर्त्ततेभासंते वेगाःकरप्रसराः नभस्वतआकाशगामिनः सूर्यस्यतेजोमयाःसंतो जलहृदवदवभासंते ३३ अनित्याशुचिदुःखरूपाण्यपितानिनिसशुचिसुखस्वरूपाणिमन्यंते अन्यथाकरोति गगनवदजातमप्यंकुरादिक्रमेणजनयति विकरोतिचजीर्णत्वादिभावंचनयति ३४ अयोवत्तत्त्वक केवलंनिश्चष्टं कित्वचेतनमपि ३५ छद्ममायाम् ३६ संप्रयोज्यसंयोगांकृत्वा कामकारइच्छातयैवकरोतीतिकामकारकरः बालःमाकृतः क्रीडनकैःमारीप्रभृतिभिः ३७

नमात्रिति । ईशोनदयालुः प्रत्युतनुशंसइत्यर्थः ३८ किंच ईशस्य दुष्टेषु पक्षपातः साधुषु च द्वेषो दृश्यते ऽतः सन्निधयेत्याह आर्यानिखादित्रिभिः । चिंतयाधनादिध्यानेन ३९ । ४० धर्माभिंशं किनीति पाठे धर्मश्च द्वा
 शून्यफलं यज्ञादिना तृप्ति किमश्नुते अपितु नैवेत्यर्थः ४१ कर्ममिति । कृतं कर्म यदि कर्त्तारमेव गच्छति तत्स्वयंतर्हि कारयितुं त्वादीश्वरो ऽपि पापेन लिप्येतेत्यर्थः ४२ अथेति । कर्त्तारं कारयितारमीश्वरं ऐश्वर्यादिषु कर्म
 न स्पृशति तर्हि तत्प्रयोज्या जीवा एव कर्मभिर्हतास्तथा च ईश्वरो बलाद्दीना चरं केपातयतीत्यंतर्निधयं स इति भावः ४३ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ एवं च
 मेश्वरयोराक्षेपे प्राप्तप्रत्यक्षानुमानागमैस्तौ समर्थयितुमध्याय आरभ्यते वल्गुचित्रेति । वल्गुशोभनं श्लक्ष्णं सुकुमारं नास्तिक्यं वेदविद्विष्टं १ यदुक्तं त्वांचेद्व्यसनिनमिसादिना धर्मस्य नैष्णल्ये त्वदभिभव एव दृष्टांत इति त
 त्राह नाहमिति । कर्म धर्म फलाधिना कृतो धर्मो यदि निष्फलः स्यात्तर्हि भवेदयमाक्षेपो न त्वद्वत्तथा ऽऽचरामीत्यर्थः ननु फलेच्छाया अभावे किमर्थं धर्मः कर्तव्य इत्यत आह ददामीत्यादिना देयमृणमित्येव ददामि ।
 'जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवाजायते ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्यः' इति श्रुतेः । ऋणवा ऋणवान् २ यथाशक्त्यत्कर्त्तव्यं तत्करोमीत्यन्वयः ३ धर्ममिति । वेदवाक्यात् शिष्टाचाराच्च नि

नमादपि त्वद्राजन्धाताभूतेषु वर्त्तते ॥ रोषादिप्रवृत्तौ ज्यं यथाऽयमितरो जनः ३८ आर्यान्शीलवतो दृष्ट्वा हीमतो वृत्तिकर्षितान् ॥ अनार्यान् सुखिनश्चैव विवहलानि व
 चिंतया ३९ त्वेमामापदं दृष्ट्वा समृद्धिं च सुयोधने ॥ धातारंगर्हये पार्थ विषमं योऽनुपश्यति ४० आर्यशास्त्रातिग्रे कूरे लुब्धे धर्मापचायिनि ॥ धार्तराष्ट्रे श्रियं दत्त्वा धाता
 किं फलमश्नुते ४१ कर्म चेत्कृतमन्वेति कर्त्तारं नान्यमृच्छति ॥ कर्मणा तेन पापेन लिप्यते नूनमीश्वरः ४२ अथ कर्म कृतं पापं न चेत्कर्त्तारमृच्छति ॥ कारणं बलमेवेह ज
 नान् शोचामि दुर्बलान् ४३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाद्रौपदीवाक्ये त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ वल्गुचित्रपदं श्लक्ष्णं
 याज्ञसेनित्वयावचः ॥ उक्तं च लुप्तमस्माभिर्नास्ति क्यंतु प्रभाषसे १ नाहं कर्मफलान्वेषी राजपुत्रिचराम्युत ॥ ददामि देयमित्येव यजेयष्टव्यमित्युत २ अस्तु वा त्रफलं मा
 वाकर्त्तव्यं पुरुषेण यत् ॥ गृहे वा वसता कृष्णे यथाशक्ति करोमि तत् ३ धर्मचरामि सुश्रोणिन धर्मफलकारणात् ॥ आगमाननतिक्रम्य सतां वृत्तमवेक्ष्य च ४ धर्म एव मनः
 कृष्णे स्वभावाच्चैव मे धृतम् ॥ धर्मवाणिज्यको हीनो जघन्यो धर्मवादिनाम् ५ न धर्मफलमाप्नोति यो धर्मदोषधुमिच्छति ॥ यश्चैनं शंकेत कृत्वानास्ति क्यत्पापचेतनः ६
 अतिवादाद् दाम्येषमा धर्ममभिंशं किंथाः ॥ धर्माभिंशं कीपुरुषस्तिर्यग्गतिपरायणः ७ धर्मो यस्याभिंशं क्यः स्यादार्षवा दुर्बलात्मनः ॥ वेदाच्छूद्र इवापेयात्सलो
 कादजगामरात् ८

काममेव धर्मचरामि । 'अग्निहोत्रं जुहुयात्स्वर्गकामः' इति स्वर्गादिफलश्रुतिस्तु धर्मप्ररोचनार्थेति भावः ४ स्वभावात् । 'शौर्यैते जोधृतिर्दीक्षंयुद्धे चाप्यपलायनम् । दानमीश्वरभावश्चात्र कर्मस्वभावजम्' इति गी
 तावचनोक्तं धर्माचरणशील एव क्षत्रियो नान्य इति नियमान्मेमया धर्ममनोवृत्ते यतो धर्मवाणिज्यको धर्मात्स्वर्गादिफलमिच्छन् हीनो मुख्यफलात् च्युतो ऽत एव जघन्यो नीचः ५ धर्मफलं । 'तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा
 विविदिषंति यज्ञेन दानेन तपसा ऽनाशकेन' इति श्रुतेर्विधा विविदिषा वा धर्मफलं मुख्यं तन्नाप्नोति यश्चैनं धर्मं शंकेत विश्वासेन कुरुते सोऽपि धर्मफलं नाप्नोति पापचेतनः पापबुद्धिः ६ अतिवादात् मानांतरमिति
 क्रांतीवा दोषचनं तस्माद्वैदिकप्राभाष्यात् ७ आर्षिक्यो मंत्रास्तद्गृह्यारोमन्वाद्यो वा धर्ममूलभूतं मंत्रजातं वा मन्वादिवाक्ये वेत्यर्थः । अथैवेति पाठे फले विषये इत्यर्थः । दुर्बलात्मनः विवेकाक्षमचित्तस्य अपेयात् अ
 पगच्छेत् लोकादात्मलोकात् । स्वलोकादिति पाठे ऽप्यानेंदरूपादात्मलोकादित्यर्थः । अनात्मलोकेषु अजगामरात्त्वयोरसंभवात् अजगामरात् मोक्षरूपात् ८

बालोऽपि स्वविरेषु योक्तव्यो नियोक्तव्यो गणनीयः १ । १० एवं धर्मस्य वेदैकगम्यत्वादनतिशयत्वं वेदस्य च श्रेष्ठप्रमाणत्वमुक्त्वा प्रत्यक्षत्वादपि धर्मफलस्यानतिशयत्वमाह प्रत्यक्षं हीत्यादिना । चिरजीविताचिरजीवी ११ । १२ । १३ धर्मकर्तव्यवर्णयति प्रत्यक्षागमबुद्धयः अस्माकं वेदैकगम्यमप्यर्थप्रत्यक्षेण पश्यत इत्यर्थः १४ क्षेपोनिंदा शंकाफलसंशयः १५ एतच्च मूढकार्यमित्याह उन्मत्तान्तित्यादिना । आगतनिश्चयान् प्राप्ततत्त्वनिश्चयान् १६ उन्नद्धोदसः श्रेयसो धर्मस्य अन्यत्रातीन्द्रियधर्माद्यर्थे १७ ध्यायन् अर्थाश्चित्तयन्त्रपि लोकान् धर्मप्राप्यान् १८ कामलोभावत्यंतगच्छति प्राप्नोतीति कामलोभातिगः १९ आनंत्यं ब्रह्मभावम् २० शंकल्याणम् २१ । २२ । २३ । २४ । अनुमानमपि धर्मप्रमाणमित्याह अफलइति । अयं भावः यदि धर्मो न स्यात्तर्हि ऊर्ध्वगतिकश्चिदपि नाप्युयात् । जायस्वन्नियस्वेति मशकादीनां पूर्वसंस्कारात्पुनः पुनस्तत्तज्जातीयदेहस्यैव प्राप्तिश्च्युतेरंधंतमः प्राप्तिरेव सर्वेषां स्यात् ततश्च शास्त्रानर्थक्यं । यदि तु धर्मोऽस्ति तर्हि तेषामपि विशिष्टदेशनिवासादिजनितस्य पुण्यस्यापरिहार्यत्वाद् ध्वगतिः संभवति

वेदाध्यायी धर्मपरः कुले जातो मनस्विनि ॥ स्थविरेषु स योक्तव्यो राजर्षिर्धर्मचारिभिः १ पापीयान्सहि शूद्रेभ्यस्तस्करेभ्यो विशिष्यते ॥ शास्त्रातिगो मंदबुद्धिर्यो धर्ममभिशंकेते १० प्रत्यक्षं हित्व यादृष्टं ऋषिर्गच्छन्महातपाः ॥ मार्कण्डेयोऽप्रमेयात्मा धर्मेण चिरजीविता ११ व्यासो वसिष्ठो मैत्रेयो नारदो लोमशः शुकः ॥ अन्ये च ऋषयः सर्वे धर्मेणैव सुचेतसः १२ प्रत्यक्षं पश्यसि ह्येतान् दिव्ययोगसमन्वितान् ॥ शापानुग्रहेण शक्तान् देवेभ्योऽपि गरीयसः १३ एते हि धर्ममेवादौ वर्णयंतिसदाऽनवे ॥ कर्तव्यममरप्रत्याः प्रत्यक्षागमबुद्धयः १४ अतो नार्हसि कल्याणि धातारं धर्ममेव च ॥ राज्ञि मूढे न मनसा क्षेपुं शंकि तु मेव च १५ उन्मत्तान् मन्यते बालः सर्वानागतनिश्चयान् ॥ धर्माभिशंकी नान्यस्मात्प्रमाणमधिगच्छति १६ आत्मप्रमाण उन्नद्धः श्रेयसो ह्यवमन्यकः ॥ इन्द्रियप्रीतिसंबद्धं यदिदं लोकसाक्षिकम् ॥ एतावन्मन्यते बालो मोहमन्यत्र गच्छति १७ प्रायश्चित्तं न तस्यास्ति यो धर्ममभिशंकेते ॥ ध्यायन्सकृपणः पापो न लोकान् प्रतिपद्यते १८ प्रमाणाद्धिनिवृत्तो हि वेदशास्त्रार्थनिंदकः ॥ कामलोभातिगो मूढो न रक्तं प्रतिपद्यते १९ यस्तु नित्यं कृतमतिर्धर्ममेवाभिपद्यते ॥ अशंकमानः कल्याणिसोऽमुत्रानंत्यमश्नुते २० आर्षप्रमाणमुत्क्रम्य धर्मेन प्रतिपालयन् ॥ सर्वशास्त्रातिगो मूढः शंजन्मसु न विंदति २१ यस्य नार्षप्रमाणं स्याच्छिष्टाचारश्च भाविनि ॥ न वै तस्य परो लोको नायमस्तीति निश्चयः २२ शिष्टैराचरितं धर्मकृष्णे माऽस्माभिशंकिथाः ॥ पुराणमृषिभिः प्रोक्तं सर्वज्ञैः सर्वदर्शिभिः २३ धर्म एष ब्रह्मो नान्यः स्वर्गद्वौ पदि गच्छताम् ॥ सैव नौ सागरस्यैव वणिजः पारमिच्छतः २४ अफलो यदि धर्मः स्याच्चरितो धर्मचारिभिः ॥ अप्रतिष्ठेत मस्येतज्जगन्मज्जेदनिंदिते २५ निर्वाणं नाधिगच्छेद्युर्जीवेयुः पशुजीविकाम् ॥ विद्याति नैव युज्येयुर्न चार्थकेचिदाप्नुयुः २६

२५ ननु यथा तृणावक्षीरं क्षीरादधीतिवत् परिणामक्रमादेव तत्तद्विशिष्टदेहलाभाद् ध्वगतिर्भविष्यति किं धर्मेणेत्याशंक्याह निर्वाणमिति । दध्नापि गोपशुक्तावक्षीरमूत्रादिनीचपरिणामदृष्टेनैतद्युक्तं । तथा च मोक्षसिद्धिः तस्यांच सत्यां बोधशून्याः पशुजीविकां जीवेयुरंधंतमः प्रविशेयुरेवेत्यर्थः । ततश्च ते पशुतुल्या विद्याविधयानैव युज्येरन् । संतुर्हि स्वभावेनैव सर्वेऽपि प्राणिनः किं विद्यया किं वामोक्षेणेत्याशंक्याह न चार्थकेचिदाप्नुयुरिति । अयं भावः घटशरावोदं चनादिकार्येष्वैचित्र्यं क्रियावैचित्र्याय तस्य यादृष्टं तथा ऐहिकयत्नाभावे पितृपुत्रादिपुद्गलैश्चरितारतस्य हृदयमानं जन्मांतरि यत्क्रियानुमापकं तदभावे जगद्वैचित्र्यस्याकस्मिकनिधिलाभादेवा संभवः स्यादिति २६

अनादिपरंपरागतः शिष्टाचारोऽपि धर्मास्तित्वे प्रमाणमित्याह तपश्चेत्यादिना २७ विप्रलंभोर्वचनं अयं यज्ञादिधर्मः २८ । २९ श्रेयसि श्रेयोनिमित्तधर्मव्यचरन् तद्विप्रमोहि श्रेयः श्रेयः साधनं सनातनमनाद्यनन्तं ३० । ३१ अनुभवोऽपि धर्मप्रमाणमित्याह त्वमिति । अयं भावः 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादिसमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायते वृष्टिर्दृष्टेरन्नंतः प्रजाः' इति स्मृतेः । पंचाग्निविद्यायां च द्युपजैन्य पृथिवी पुरुषयो पास्वमिषुश्रद्धासोमवर्षाचरेत आहुतयो हूयन्ते ततः शरीरमतिक्रमेण 'पंचम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवन्ति' इति श्रुतेः श्रवणं पाणिनामुत्पत्तिरवगता तत्र गर्भवासाख्यारेतोद्रव्यकपंचम्याहुत्यवस्थाऽत्यंतदुःखमयी पुण्यवशात् द्रोणस्य नासीत् द्रौपदी धृष्टद्युम्नयोस्त्वतिपुण्यवशात् तैत्तिरीयप्रमाणमहेतुरन्नाहुतिरपि नास्ति साक्षादभिकुण्डोद्भवत्वात् तदिदं धर्मफलं तवानुभवसिद्धमतो धर्ममाऽवमंस्था इति ३२ उपमानं निदर्शनं कर्मसादृश्यादल्पेन अन्नाच्छादनमात्रेण तुष्टो भवति न तु कर्माण्युपेक्ष्य बहुलाभार्थं यतते इत्यर्थः ३३ । ३४ श्रुतं वेदोदितं पुण्यं पापापानामनिष्टसाधनानां च फलोदयः स्वर्गनरकहेतुत्वं प्रभवत्पत्तिः अविद्येतियावत् अस्योनाशः विद्येतियावत् देवगुह्यानि वेदैकवेद्यत्वात् । 'तस्मादेपांतन्नमियं यदेतन्मुण्याविद्युः' इति श्रुतेः वेदगोप्यान्वेतानि स्वपशुभूतपुरुषविनाशकत्वात् ३५ एतानीति । अत्र एतेषु देवगुह्ये

तपश्च ब्रह्मचर्यं च यज्ञः स्वाध्याय एव च ॥ दानमार्जवमेतानि यदि स्युरफलानि वै २७ नाचरिष्यन् परे धर्मे परे परतरे च ये ॥ विप्रलंभोऽप्यमत्यंतं यदि स्युरफलाः क्रियाः २८ ऋषयश्चैव देवाश्च गंधर्वासुरराक्षसाः ॥ ईश्वराः कस्य हेतोस्ते च रेयुर्धर्ममादृताः २९ फलदं त्विह विज्ञाय धातारं श्रेयसि ध्रुवम् ॥ धर्मते व्यचरन् कृष्णे तद्विश्रेयः सनातनम् ३० सनायमफलो धर्मो नाधर्मोऽफलवानपि ॥ दृश्यं तेऽपि हिविद्यानां फलानि तपसां तथा ३१ त्वमात्मनो विजानीहि जन्मकृष्णे यथाश्रुतम् ॥ वेत्थ चापि यथाजातो धृष्टद्युम्नः प्रतापवान् ३२ एतावदेव पर्याप्तमुपमानं शुचिस्मिन् ॥ कर्मणां फलमाप्नोति धीरोऽल्पेनापि तुष्यति ३३ बहुना ह्यपि विद्वांसो नैव तुष्यन्त्यबुद्धयः ॥ तेषां धर्मजं किंचित्प्रेत्य शर्मास्ति वा पुनः ३४ कर्मणां श्रुतपुण्यानां पापानां च फलोदयः ॥ प्रभवश्चात्ययश्चैव देवगुह्यानि भाविनि ३५ एतानि वेदयः कश्चिन्मुह्यंतेऽत्र प्रजा इमाः ॥ अपि कल्पसहस्रेण न श्रेयोऽधिगच्छति ३६ रक्ष्यायेतानि देवानां गूढमायाहि देवताः ॥ कृताशाश्च व्रताशाश्च तपसादग्धकिल्बिषाः ॥ प्रसादैर्मानसैर्युक्ताः पश्यंते तानि वै द्विजाः ३७ न फलादर्शनाद्धर्मः शंकितव्यो न देवताः ॥ यष्टव्यं च प्रयत्नेन दातव्यं चानसूयता ३८ कर्मणां फलमस्तीह तथैतद्धर्मशाश्वतम् ॥ ब्रह्माप्रो वाचपुत्राणां यद्विष्वेदकश्यपः ३९ तस्मात्ते संशयः कृष्णे नीहारा इव नश्यतु ॥ व्यवस्य सर्वमस्तीति नास्ति कथं भावमुत्सृज ४० ईश्वरं चापि भूतानां धातारं माचवैक्षिप ॥ शिक्षस्वैनं नमस्वैनं मातेऽमृदुद्धिरीदृशी ४१

पुत्रविषयेष्विमाः प्राकृताः प्रजामुच्यन्ते अविद्यामपि विद्यात्वेन विद्यां चाविद्यात्वेन गृह्णन्ति एवं पुण्यपापविपर्ययोऽपि ज्ञेयः अतएतानि यस्तत्त्वतो वेदसंशयो देवानां हिततरं कर्मनाधिगच्छति तानुसरति कर्तृत्वादिमदन्तः करणस्य विविक्तत्वादि ति भावः ३६ कृतानां शिता आशायैस्ते । कृद्दि सायां स्वादिः । व्रतं हितं भित्तं मेध्यं चान्नं तैत्तिरीयशास्त्राशाश्च व्रताशाश्च शांतादां तादृशार्थः तपसाश्च व्रणमननात्मकेनालोचनेन मनः प्रसादे ध्यानफलैर्युक्ता द्विजायोगिनः एतानि देवगुह्यानि ३७ । ३८ धर्मशास्त्रं धर्मस्य शास्त्रवो यं स्वभावः ३९ व्यवस्य निश्चित्य भावमभिप्रायम् ४० एवं धर्मश्रेष्ठार्थानि श्रुत्वा ईश्वरश्रेष्ठमप्याह ईश्वरमिति । धातारं दधातिकर्मफला नियथास्वं विभजतीति तं कर्मणामाशुतरविनाशित्वात् नष्टानां च कालांतरीयफलहेतुत्वायोगात् अपूर्वकल्पनायाश्च 'सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः' इति सर्वस्येश्वराधीनत्वप्रतिपादकश्रुत्या बाधाय लौकिकराजभूयः दृष्टान्ताच्च कर्मभिस्तुष्टो रूढो वा ईश्वर एव सदस्तु फलविभाजक इति भावः । माक्षिषमनिदां कुरु शिक्षस्व शास्त्राचार्योपदेशादधीष्णु ४१

४२ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्ये एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ नावमन्य इति १ । २ स्थावराहतेरेजनावा हियस्मादकर्माणोऽजीवंतः कर्मकर्तव्यमितियोजना । तथाचायं प्रयोगः स्थावरजीविका प्राक्कर्मपूर्विकाजीविकात्वात्पाकादिक्रियापूर्वकास्मदादिजीविकावदिति ३ स्थावरेषूक्तंन्यायंतिर्यक्षुयोजयति यावदिति । स योजातस्यगोवत्सस्य स्तनपानादिपशूतिरपिस्वजनकसंस्कारहेतु प्राक्तनकर्मसत्त्वेप्रमाणमित्यर्थः यावद्गोस्तनपानाद्गोस्तनपानादेरित्यर्थः यावच्छायोपसेवनात् प्रतिमाद्वारकभोगादित्यर्थः । अयंभावः कोलिकशास्त्रप्रसिद्धाशङ्कुनिर्मितायां चैत्रप्रतिमायां शङ्कुणा कंटका दिनानुन्नायां चैत्रेव्यथे तत्रव्यथानिमित्तमांतरंधातुवैषम्यं बाह्यं वा कंटकवेधादि नार्कचिदृष्टमस्ति किंतु केवलमदृष्टमेव अनेनैव न्यायेन जंतवः कर्मणा प्राचीनैव तूर्तिजीवनमाप्नुवन्ति ४ जंगमेष्विति प्रेक्षमृत्वा ५ उत्थानं उत्तिष्ठति प्रवर्त्ततेऽस्मादित्युत्थानं प्राक्कर्मसंस्कारस्तं सर्वेऽपि प्राणिनोऽभिजानंस्तनुभवन्ति ततः कर्ममुप्रवर्त्तते तत्फलं चाप्नुवन्ति तस्मात्कर्मतत्संस्कारपरंपरेयमनादिरित्यर्थः ६ सर्वेहीति । यथाऽयं चकः पूर्वसं

यस्य प्रसादात्तद्भक्तो मर्त्ये गच्छत्यमर्त्यताम् ॥ उत्तमां देवतां कृष्णमाऽवमंस्थाः कथंचन ४२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि युधिष्ठिरवाक्ये एकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ॥ नावमन्येन गह्वरे च धर्मपार्थ कथंचन ॥ ईश्वरं कुत एवाहमवमं स्ये प्रजापतिम् १ आर्ताहं प्रलपामीदमिति मां विद्धि भारत ॥ भूयश्च विलपिष्यामि सुमनास्त्वं निबोध मे २ कर्मखल्विह कर्तव्यं जानताऽभिप्रव्रक्ष्ये ॥ अकर्माणो हि जीवंति स्थावराने तरे जनाः ३ यावद्गोस्तनपानाच्च यावच्छायोपसेवनात् ॥ जंतवः कर्मणा वृत्तिमाप्नुवन्ति युधिष्ठिर ४ जंगमेषु विशेषेण मनुष्या भरतर्षभ ॥ इच्छन्ति कर्मणा वृत्तिमवाप्नुं प्रेत्य चेह च ५ उत्थानमभिजानंति सर्वभूतानि भारत ॥ प्रत्यक्षं फलमश्रन्ति कर्मणालोकसाक्षिकम् ६ सर्वे हि स्वसमुत्थानमुपजीवंति जंतवः ॥ अपिधाता विधाता च यथाऽप्यमुदके चकः ७ अकर्मणा वैभूतानां वृत्तिः स्यान्न हि काचन ॥ तदेवाभिप्रपद्येत न विहन्यात्कदाचन ८ सकर्मकुरुमाग्लासीः कर्मणा भवदंशितः ॥ कृतं हियोऽभिजानाति स हंसोऽस्ति नास्ति च ९ तस्य चापि भवेत्कार्यं विद्वद्द्वोरक्षणे तथा ॥ भक्ष्यमाणो ह्यनादानावक्षीयेत हिमवानपि १० उत्सीदेरन्प्रजाः सर्वानकुर्युः कर्मचेद्भुवि ॥ तथा ह्येतानवर्धेरन् कर्मचेदफलं भवेत् ११ अपि चाप्यफलं कर्म पश्यामः कुर्वतो जनान् ॥ नान्यथा ह्यपि गच्छन्ति वृत्तिलोकाः कथंचन १२ यश्च दिष्टपरो लोके यश्चापि हठवादि कः ॥ उभावपि शठवितौ कर्मबुद्धिः प्रशस्यते १३

स्कारात्तद्वृत्त्यर्थं ध्यायति एवं धाता ईश्वरोऽप्यनादि संस्कारवशात् पूर्वपूर्वकल्पस्वरूपा मेव सृष्टिं करोति । 'धाता यथा पूर्वमकल्पयत्' इति श्रुतेः । तथा विधाता धर्मोऽपि पूर्वसंस्कारानुरोधेनैव कर्माणि प्रवर्त्तयति अन्यथा संसारानादित्वानभ्युपगमे कृतहाना कृताभ्यागवादिदोषः स्यादिति भावः ७ एवं शाक्तन कर्मभावस्य सुपपाद्ये हि कानामपि तेषां प्राबल्यमाह अकर्मणामिति । याज्ञवामुखचालनादिदृष्टयत्नशून्यानजीविकाऽस्ति अतस्तदेव दृष्टफलं कर्मैव न विहन्यात् देवपरो भूत्वा न न्यजेदित्यर्थः ८ दंशितः सन्नद्धः कृतं कर्म कर्तुमिति शेषः ९ तस्य कर्मणः कार्यप्रयोजनरक्षणार्थानामिति शेषः अनादानादसंग्रहात् लब्धेनार्थेन न संतोष्यं किंतु तद्विद्वद्यर्थं कर्मकर्तव्यमित्यर्थः १० । ११ अपि धेनिकर्मणां किंचिदफलत्वेऽप्यावश्यकत्वं नित्यमित्यर्थः १२ यश्चेति । दिष्टपरो भ्रौषधदृष्टद्वारैवार्थसाधनपरः कौलिकः । हठवादि कः प्राग्जन्माभावादकृतमेवोपस्थास्यतीति वदन् चार्वाकः । एतौ शठौ प्राक्कर्मनंशकाराव । पाठांतरे अपतदौ अधमौ । कर्मबुद्धिः प्राक्तनेतात्कालिकं कर्मसहितं सदिष्टसाधनमिति बुद्धिमान् १३

निर्विचेष्टो दृष्टयत्नहीनः शयेतशेयात् आमोऽपकः १४ । १५ हठादीन्व्याचष्टे अकस्मादिति । अचितिनस्यानार्कितस्यचलाभोदः १६ दैवदेवताराधनम् १७ पौरुषयथोक्तप्रतिग्रहादिवृत्तिः १८ स्वभावो
यः प्राक्प्रानुग्रहः यथा नष्टकपदिकान्वेषणप्रवृत्तस्यरत्नलाभः १९ एतच्चतुष्टयजोऽपिलाभः पूर्वकर्मफलमेव २० स्वकर्मैव कर्माधीनएव विदधात्यर्पयति पूर्वकृतं पूर्वकर्मजम् २१ एतदेवस्पष्टयति यदीति
२२ कारणमिति । यः कर्मणि वर्तते सोऽयं भानुपदेहः प्राग्भवीयस्तस्यप्रवर्तकस्यधातुरपिकारणप्रवर्तकः सभाता एनं वर्त्तमानदेहं बीजांकुरवत् धातुभेयोदेहोदेहमेर्यश्चातेत्यर्थः देहोदेहसाध्यं कर्म २३ । २४
ननु पूर्वकर्मैव प्रवर्तकं चेत्किं पुरुषकारेणेत्याशंक्याह मनमेति २५ एतदपि प्राक्कर्ममेवेत्याशंक्याह संख्यातुमिति । संख्यातुं प्राक्कर्मैव कारणं न पुरुषकारइति निश्चेतुं तत्र हेतुः अगारेति २६ तिलेइति । पंग्वंधन्या

योहिदिष्टमुपासीनो निर्विचेष्टः सुखं शयेत् ॥ अवसीदेत्सदुर्बुद्धिरामो घटइवोदके १४ तथैव हठदुर्बुद्धिः शक्तः कर्मण्यकर्मकृत् ॥ आसीतनचिरं जीवेदनाथ इव दुर्बलः १५
अकस्मादिहयः कश्चिदर्थं प्राप्नोति पुरुषः ॥ तंहठेनेति मन्यंते स हि यत्नो न कस्यचित् १६ यच्चापि किंचित्पुरुषो दिष्टं नाम भजत्युत ॥ दैवेन विधिना पार्थतदैवमिति निश्चि
तम् १७ यत्स्वयं कर्मणा किंचित्फलमाप्नोति पुरुषः ॥ प्रत्यक्षमेतल्लोकेषु तत्पौरुषमिति श्रुतम् १८ स्वभावतः प्रवृत्तोयः प्राप्नोत्यर्थेन कारणात् ॥ तत्स्वभावात्मकं विद्धि फ
लं पुरुषसत्तम् १९ एवंहठाच्चदैवाच्च स्वभावात्कर्मणस्तथा ॥ यानि प्राप्नोति पुरुषस्तत्फलं पूर्वकर्मणाम् २० धाताऽपि हि स्वकर्मैव तैस्ते हेतुभिरीश्वरः ॥ विदधाति विभ
ज्येह फलं पूर्वकृतं नृणाम् २१ यद्धयं पुरुषः किंचित्कुरुते वै शुभाशुभम् ॥ तद्वाटुविहितं विद्धि पूर्वकर्मफलोदयम् २२ कारणं तस्य देहोऽयं धातुः कर्मणि वर्तते ॥ स यथा
प्रेरयत्यनेन तथाऽयं कुरुतेऽवशः २३ तेषु तेषु हि कृत्येषु विनियोक्ता महेश्वरः ॥ सर्वभूतानि कौंतियकारयत्यवशान्यपि २४ मनसाऽर्थान् विनिश्चित्य पश्चात् प्राप्नोति कर्मणा ॥
बुद्धिपूर्वस्वयं वीरपुरुषस्तत्र कारणम् २५ संख्यातुं नैव शक्यानि कर्माणि पुरुषर्षभ ॥ अगारनगराणां हि सिद्धिः पुरुषहेतुकी २६ तिलेतैलं गविक्षीरं काष्ठे पावकं मततः ॥
धियाधीरो विजानीयादुभायं चास्य सिद्धये २७ ततः प्रवर्तते पश्चात्कारणैस्तस्य सिद्धये ॥ तां सिद्धिमुपजीवंति कर्मजा मिह जंतवः २८ कुशलेन कृतं कर्म कर्त्रा साधुस्वनु
ष्ठितम् ॥ इदं त्वकुशलेनेति विशेषादुपलभ्यते २९ इष्टापूर्त्तफलं न स्यान्नशिष्यो न गुरुर्भवेत् ॥ पुरुषः कर्मसाध्येषु स्याच्चेदयमकारणम् ३० कर्तृत्वादेव पुरुषः कर्मसिद्धौ प्रश
स्यते ॥ असिद्धौ निधेते चापि कर्मनाशात्कथं त्विह ३१ सर्वमेव हठेनैकदैवेनैकैव दत्तम् ॥ पुंसः प्रयत्नजं केचिन्नेधमेतन्निरुच्यते ३२

येन प्राक्कर्मसिद्धमेव पुरुषकारोऽभिव्यनक्ति न्यर्थः अस्य तैलादेः सिद्धये प्राप्तये २७ कारणैर्यत्र निपीडनादिभिः तां सिद्धितैलादिप्राप्तिं । कर्मणामिति पाठे सिद्धिफलं तां तैलप्राप्तिम् २८ कुशलेनेति । विशेषात्फ
लभेदात् ऐहिककर्मणोऽपि प्राबल्यमस्तीत्यर्थः २९ विधिप्रतिषेधशाल्वैयर्थ्यान्यथानुपपन्न्याऽपि पुरुषकारस्य श्रेष्ठयमाह इष्टेति द्वाभ्यां । इष्टयागादि आपूर्त्ततडागारामादि ३० । ३१ सर्वमिति । हठादयोऽक
स्मादिहयः कश्चिदित्यादि श्लोकात्रयेण व्याख्याताः स्वभावस्यापि हठेणैवांतर्भावः हठेनैके चार्वाकाः दैवेनैके कौलिकाः प्रयत्नजं प्राकृताः ३२

एतरेव नार्थसिद्धिरिति वैदिकादिसाह न चेति । अदृश्यं धर्माधर्मरूपं प्राक्कर्म तदेव दिष्टहठादिकं सर्वमित्यर्थः ३३ अत्र पूर्वपक्षः दृश्यते हीति । स्वभावतोऽयत्नतः ३४ चतुर्थं प्राक्कर्म कुशला इत्युपहासः इति प्रतिजानंती
त्यध्याहृत्य योज्यम् ३५ सिद्धांतमाह तथेति ३६ । ३७ त्रिद्वारामिति । हठादित्रयं द्वारमेवार्थसिद्धिर्मुख्यं कारणं कर्मैवेत्यर्थः । आत्मादेहः देहवत्तेजसा इत्यर्थः । यथा लोका इति पाठे लोका लोकापतिकाः ३८ कर्त्तव्यमेवेति । यथा ग्रामकामस्य सांग्रहणीष्टीराजसेवा चेति द्रव्यमनुष्ठेयं तद्वदिह दिष्टपौरुषात्मकं कर्म कर्त्तव्यमेव हठपक्षस्त्याज्य एवेत्यर्थः एकांतेनातिशयेन अनीहोनिश्चष्टः हठवादीत्यर्थः ३९ भवत्येव फलसिद्धिः
अलसोऽसम्यक्कारी ४० असंभवेति चेति । अंगवैकल्यात्कर्मफलानुत्पादे त्वस्य फलस्य हेतुः प्रायश्चित्तं दोषप्रतिसमाधानं लक्षयेत् कर्मतः फलाभावेऽंगवैकल्यं कल्प्यं न तु कर्मवैयर्थ्यमिति भावः । कर्मणि सांग्रहे

न चैवैतावता कार्यमन्यंत इति चापरे ॥ अस्ति सर्वमदृश्यं तु दिष्टं चैव तथा हठः ३३ दृश्यते हि हठाच्चैव दिष्टाच्चाथ स्य संततिः ॥ किंचिद्देवाद्धठात्किंचिद्वैतदेवस्व
भावतः ३४ पुरुषः फलमाप्नोति चतुर्थेनात्र कारणम् ॥ कुशलाः प्रतिजानंति ये वै तत्त्वविदो जनाः ३५ तथैव धाता भूतानामिष्टानिष्टफलप्रदः ॥ यदि न स्यान्न भूतानां
कृपणो नाम कश्चन ३६ यं यमर्थमभिप्रेक्षुः कुरुते कर्मपुरुषः ॥ तत्तत्सफलमेव स्याद्यदि न स्यात्पुराकृतम् ३७ त्रिद्वारामर्थसिद्धितु नानुपश्यंति ये नराः ॥ तथैवानर्थ
सिद्धिं च यथैवात्मा तथैव ते ३८ कर्त्तव्यमेव कर्मैति मनोरेष विनिश्चयः ॥ एकांतेन ह्यनीहोऽयं पराभवति पुरुषः ३९ कुर्वतो हि भवत्येव प्रायेण हयुधिष्ठिर ॥ एकांतं फल
सिद्धितु न विदत्यलसः क्वचित् ४० असंभवे त्वस्य हेतुः प्रायश्चित्तं तु लक्षयेत् ॥ कृते कर्मणि राजेंद्र तथाऽऽनृण्यमवाप्नुते ४१ अलक्ष्मीराविशत्येनं शयानमलसं नरम् ॥
निःसंशयं फलं लब्ध्वा दक्षो भूतिमुपाप्नुते ४२ अनर्थाः संशयावस्थाः सिद्ध्यंते मुक्तसंशयाः ॥ धीरानराः कर्मरताननुनिःसंशयाः क्वचित् ४३ एकांतेन ह्यनर्थोऽयं वर्त्ततेऽ
स्माद्युसांप्रतम् ॥ सतुनिःसंशयं न स्यात्त्वयि कर्मण्यवस्थिते ४४ अथवाऽसिद्धिरेव स्यादभिमानं तदेव ते ॥ वृकोदरस्य बीभत्सो भ्रात्रोश्च यमयोरपि ४५ अन्येषां कर्म
सफलमस्माकमपि वा पुनः ॥ विप्रकर्षेण बुद्धयेत कृतकर्मा यथा फलम् ४६ पृथिवीं लांगलेनेह भित्वा बीजं वपत्युत ॥ आस्तेऽथ कर्षकस्तूष्णीं पर्जन्यस्तत्र कारणम् ४७
वृष्टिश्चेन्नानुगृहीयादनेनास्तत्र कर्षकः ॥ यदन्यः पुरुषः कुर्यात्तत्कृतं स फलं मया ४८ तच्चेदं फलमस्माकमपराधो न मे क्वचित् ॥ इति धीरोऽन्ववेश्यैव नात्मानं तत्र गर्हयेत्
४९ कुर्वतो नार्थसिद्धिर्मे भवतीति ह भारत ॥ निर्वेदो नात्र कर्तव्यो द्वावन्यौ ह्यत्र कारणम् ५० सिद्धिर्वाऽप्यथवाऽसिद्धिरप्रवृत्तिरतोऽप्यथ ॥ बहूनां समवाये हि भावानां
कर्मसिद्धयः ५१ गुणाभावे फलं न्यूतं भवत्येव फलमेव च ॥ अनारंभे हि न फलं न गुणो दृश्यते क्वचित् ५२

आनृण्य फलानुत्पादेऽपि निर्दोषत्वम् ४१ । ४२ अनर्थाः अर्थहीनाः ननु निश्चितं धीरानिःसंशया दुर्लभा इत्यर्थः ४३ अनर्थो राज्यच्युतिः कर्मणि पौरुषे ४४ असिद्धिरिति च्छेदः कृतेऽपि पौरुषे यदि फलासि
द्धिरेव स्यात्तर्हि तदेव तेन वृकोदरादीनामभिमानं साकल्येन प्रमाणं राज्या न ह त्वे स्यात् । तदाराज्याशाविच्छेदात्तमपराज्यार्थमुद्रेगः स्यादिति भावः ४५ अन्येषामस्माकं वा कर्मसफलं यथा तथा कृतकर्मैव विप्रक
र्षेण कर्मकरणातिबुद्धयेत् त्वैव कृतकर्मात्कथं बुद्धयेरिति भावः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ निर्वेदे वैराग्यं द्वावन्यौ पौरुषा निर्वेदौ अत्र फलसिद्धौ ५० सिद्धिरसिद्धिर्वाऽस्तु किं त्वप्रवृत्तिरेव मास्त्वित्यर्थः बहूनां सर्वेषां
समवाये समुदाये भावानां कारणानाम् ५१ गुणोऽप्रधानसंगं तदभावे गुणः शौर्यादिः ५२

उपायाःसामादयः स्वस्तिवृद्धयेकल्याणवृद्धये ५३ अप्रमत्तेनेति । तत् देशकालादियोगाख्यकार्यमादरणीयं तत्रपराक्रमःपुरुषकारस्तु उपदेष्टाकार्यकर्ता मुख्यइत्यर्थः भूयिष्ठंश्रेष्ठं कर्मयोगेषु कार्यघटनामुपराक मोदश्यमेवमसिद्ध एव श्रेष्ठत्वेनतस्मात्पराक्रमयेतितव्यमितिभावः ५४ ननु भ्रातृपुत्रादृष्टेषुकथंपराकांतुंशक्यमित्याशङ्क्यसामासंभवमाहयत्रेति अवक्षेतादरंकुर्यात् श्रेयांसंप्रशस्ततरंकर्मचभेददानाख्यंवा ५५ दुर्भिक्षमिदुर्योधनेतुनसामभेदानानामुपायानांसंभवोऽस्ति अतस्तत्रदंडएवश्रेयानिखाह व्यसनमिति । व्यसनंराष्ट्रोपप्लवादि विवासनंदेशाग्निःसारणम् ५६ उत्थानयुक्तोयत्नवान् अंतरैषणेछिद्रान्वेषणे । आनृण्यनिर्दोषत्वं । परस्यामासादेः ५७ नन्वशक्तःकथमुत्थानंकुर्यामित्याशङ्कयाह नत्वेवेति ५८ एवंसंस्थितिकाईदृग्व्यवस्थावती । सांसिद्धिकीतिपाठेस्वाभाविकीत्यर्थः । सिद्धिःफलसिद्धिः तत्रेतिकाला

देशकालावुपायांश्चमंगलंस्वस्तिवृद्धये ॥ युनक्तिमेधयाधीरोयथाशक्तियथाबलम् ५३ अप्रमत्तेनतत्कार्यमुपदेष्टापराक्रमः ॥ भूयिष्ठंकर्मयोगेषुदृश्यमेवपराक्रमः ५४ यत्रधीमानवक्षेतश्रेयांसंबहुभिर्गुणैः ॥ सात्रैवाथैततोलिप्सेत्कर्मचास्मैप्रयोजयेत् ५५ व्यसनंवाऽस्यकांक्षेतविवासंवायुधिष्ठिर ॥ अपिसिंधोर्गिरिर्वाऽपिकिंपुनर्मर्त्यधर्मिणः ५६ उत्थानयुक्तःसततंपरेषामंतरैषणे ॥ आनृण्यमाप्नोतिनरःपरस्यात्मनएवच ५७ नत्वेवात्माऽवमंतव्यःपुरुषेणकदाचन ॥ नह्यात्मपरिभूतस्यभूतिर्भवतिशोभना ५८ एवंसंस्थितिकासिद्धिरित्यलोकस्यभारत ॥ तत्रसिद्धिर्गतिःप्रोक्ताकालावस्थाविभागतः ५९ ब्राह्मणंमेपितापूर्ववासया मासपंडितम् ॥ सोऽपिसर्वामिमांप्राहपित्रेभरतर्षभ ६० नीतिंबृहस्पतिप्रोक्तांभ्रातृन्मेऽग्राहयत्पुरा ॥ तेषांसकाशादश्रौषमहमेतांतदागृहे ६१ समांराज न्कर्मवतीमागतामाहसांत्वयन् ॥ शुश्रूषमाणामासीनांपितुरंकैयुधिष्ठिर ॥ ६२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुनाद्रौपदीवाक्येद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ याज्ञसेन्यावचःश्रुत्वाभीमसेनोह्यमर्षणः ॥ निःश्वसन्नुपसंगम्यकुह्वोराजानमब्रवीत् १ राज्यस्यपदवीधर्म्याव्रजसत्पुरुषोचिताम् ॥ धर्मकामार्थहीनानांकिन्नोवस्तुंतपोवने २ नैवधर्मेणतद्राज्यंनार्जयेनचौजसा ॥ अक्षकूटमधिष्ठायहृतं दुर्योधनेनवै ३ गोमाथुनेवासिंहानांदुर्बलेनबलीयसाम् ॥ आभिषंविषसाशेनतद्वद्राज्यंहिनोहृतम् ४ धर्मलेशप्रतिच्छन्नःप्रभवंधर्मकामयोः ॥ अर्थमुत्सृज्यकिं राजन्दुःखेषुपरितप्यसे ५ भवतोऽनवधानेनराज्यंनःपश्यतांहृतम् ॥ आहार्यमपिशक्रेणगुप्तगांडीवधन्वना ६ कुणीनामिवबिल्वानिपंगूनामिवधेनवः ॥ हृतमैश्वर्यमस्माकंजीवतांभवतःकृते ७ भवतःप्रियमित्येवंमहद्व्यसनमीदृशम् ॥ धर्मकामेप्रतीतस्यप्रतिपन्नाःस्मभारत ८

वस्थयोरानुकूल्येनगतिरन्वेषणेयत्नः सैवसिद्धिःसिद्धिमूलं ५९ । ६० । ६१ कर्मवतीमागतांकिंवित्कार्योद्देशेनपितुरंतिकेआगताम् ६२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ याज्ञसेन्या इति १ एवंद्रौपद्यामाहर्माधीनांफलसिद्धिर्मगीकृत्यापि तद्भारभूतस्यपुरुषकारस्यप्राबल्येप्रतिपादिते राजानमुद्योजयन्भीमआह राज्यस्यपदवीमित्यादि । पदवींप्राप्तिमार्गं धर्म्यावनवासकालपालनरूपाद्धर्मादनपेतां किंप्रयोजनमितिशेषः २ कूटंकपटम् ३ विद्यसोभूतबलिशेषःश्वकाकादियोग्यस्तद्रक्षकेनशुनकेनेत्यर्थः ४ धर्मलेशःप्रतिज्ञापालनजस्तेनप्रतिच्छन्नआवृतः अर्थराज्याख्यम् ५ अनवधानेनगमादेनपश्यतामित्यनादरेषुषी ६ कुणीनांहस्तविकलानां पंगूनांपादविकलानां षष्ठीपूर्ववत् । भवतःकृतेभवविभितं ७ धर्मकामेधर्मैच्छायांप्रतीतस्यविश्वस्तस्य । धर्मकाम्याप्रतीतस्थितिपाठेधर्मैच्छायांविश्वस्तस्य ८

शास्त्रैः शमवचनैः भवतां भः समानानां योगिनां १ । १० मृगचर्याभिवर्णनां वनचर्या अवलस्थैर्निषेवितामित्येकपदं वडवद्भिरसेविताभिवर्णः ११ । १२ तत्रापन्नः इति संबन्धः १३ । १४ । १५ अलंसमर्थान्सतः १६ । १७ मां पृथिवीं १८ । १९ कृत्स्नलक्षणे करणीयस्वरूपे २० कुधर्मतनोतीति कुधर्मतत्त्व कुधर्मबीजमित्यर्थः २१ धर्मार्थौ बलसाध्यहेमंतमातः स्नानशत्रुजयसंभवौ २२ धर्मार्थिनत्वर्थकामार्थं अर्थप्रयोजनं २३ । २४ अतिवेलमखंतं २५ इतरावर्थकामौ २६ कामतोरममाणस्य तस्य कामार्ते निधनमिति संबन्धः २७ साहिधर्मार्थरूपाहि २८ अर्थपरिग्रहोऽर्थार्थमेवालंबनीयः इतरेतरयोर्नीतौ धर्मार्थः प्रणीयतेऽर्थाच्च

कर्षयामः स्वमित्राणि नंदयामश्च शास्त्रवान् ॥ आत्मानं भवतां शास्त्रैर्नियम्य भरतर्षभ १ यद्वयं न तदैवैतान् धार्तराष्ट्रां निहन्महि ॥ भवतः शास्त्रमादाय तन्नस्तपति दुष्कृतम् १० अथैनान् न्वेक्षस्व मृगचर्यामिवात्मनः ॥ दुर्बलाचरितां राजन्न बलस्थैर्निषेविताम् ११ यां न कृष्णो न बीभत्सुर्नाभिमन्युर्न सृजयाः ॥ न चाहमभिनं दामिनचमाद्रीसुतावुभौ १२ भवान् धर्मो धर्म इति सततं व्रतं कर्षितः ॥ कश्चिद्राजन्न निर्वेदादापन्नः क्लोबजीविकाम् १३ दुर्मनुष्याहिनिर्वेदमफलं स्वार्थघातकम् ॥ अशक्ताः श्रियमाहर्तुमात्मनः कुर्वते प्रियम् १४ स भवान् दृष्टिमान् शक्तः पश्यन्नस्मासु पौरुषम् ॥ आनृशंस्य परं राजन्नानर्थमवबुध्यसे १५ अस्मानमीधार्तराष्ट्राः क्षममाणानलंसतः ॥ अशक्तानि वमन्यंते तद्दुःखं नाहवेवधः १६ तत्र वेद्युध्यमानानामजिह्वमनिवर्तिनाम् ॥ सर्वशोहि वधः श्रेयान् प्रेत्य लोकान् लभेमहि १७ अथवा वयमेवैतां निहत्य भरतर्षभ ॥ आददीमहि गांसर्वी तथापि श्रेय एव नः १८ सर्वथा कार्यमेतन्नः स्वधर्ममनुतिष्ठताम् ॥ कांक्षतां विपुलां कीर्तिं वैरं प्रतिचिकीर्षिताम् १९ आत्मार्यं युध्यमानानां विदिते कृत्यलक्षणे ॥ अन्यैरपि हृते राज्ये प्रशंसैव न गर्हणा २० कर्षणार्थो हि यो धर्मो मित्राणामात्मनस्तथा ॥ व्यसनं नाम तद्राजन्न धर्मः सकुधर्मतत्त्व २१ सर्वथा धर्मनिवृत्तं पुरुषं धर्मदुर्बलम् ॥ त्यजतस्तत्तत्तदर्थार्थं प्रेतदुःखसुखे यथा २२ यस्य धर्मो हि धर्मार्थे क्लेशभाङ्गनसंपंडितः ॥ न स धर्मस्य वेदार्थसूर्यस्यांधः प्रभामिव २३ यस्य चात्मार्यमेवार्थः स च नार्थस्य कोविदः ॥ रक्षेत श्रुतकोऽरण्ये यथा गास्तादृगेव सः २४ अतिवेलं हि योऽर्थार्थं नेतरावनुतिष्ठति ॥ सवध्यः सर्वभूतानां ब्रह्महेव जुगुप्सितः २५ स ततं यश्च कामार्थं नेतरावनुतिष्ठति ॥ मित्राणि तस्य नश्यंत धर्मार्थाभ्यां च हीयते २६ तस्य धर्मार्थहीनस्य कामार्ते निधनं ध्रुवम् ॥ कामतोरममाणस्य मीनस्येवांभसः क्षये २७ तस्माद् धर्मार्थयोर्नित्यं न प्रमाद्यंति पंडिताः ॥ प्रकृतिः साहिकामस्य पावकस्यारणिर्यथा २८ सर्वथा धर्ममूलोऽर्थो धर्मश्चार्थपरिग्रहः ॥ इतरेतरयोर्नीतौ विद्धि मेघोदधी यथा २९ द्रव्यार्थस्पर्शसंयोगे प्राप्तिरुपजायते ॥ सकामश्चित्तसंकल्पः शरीरं नास्य दृश्यते ३० अर्थार्थोपुरुषो राजन्न बृहंतं धर्ममिच्छति ॥ अर्थमिच्छति कामार्थं न कामादन्यमिच्छति ३१ न हि कामेन कामोऽन्यः साध्यते फलमेव तत् ॥ उपयोगात्फलस्ये वकाष्टाद्रस्मेव पंडितैः ३२

धर्म इत्यर्थः मेघादुदधिपुष्टिरुद्धेर्मघपूतिरिव २९ द्रव्यस्य सक्चंदनादेः स्पर्शः अर्थस्य स्पर्शादेः संयोगोलाभः ३० । ३१ उपयोगः साक्षात्प्राप्त्युत्पादनेन कृतार्थत्वं काष्ठाद्रस्मसाध्यं न तु भस्मतो

वैतंसिकोवीतसेनजीवतीतिपक्षिहंता । वीतंसंबंधनोपायेयुगाणांपक्षिणामपि ' इतिविश्वः । विहिंसता विशिष्टहिंसावन्वयः ३३ प्रकृतिस्वरूपम् ३४ व्यक्तमिति । अर्थःप्रयोजनकामाख्यं सद्रव्येणस्त्रीध
नगोहस्यश्वात्मनापरिगृह्यतइतिद्रव्यपरिग्रहः अस्यद्रव्यस्यप्रकृतिरूपादिरूपां विकृतिरित्यागभोगादिरूपां ३५ तस्यस्त्रीधनादिरूपद्रव्यस्य नाशोअदर्शनेअभावे विनाशेलब्धस्यवियोगे जरामरणेस्त्रीगोऽश्वादी
नां सोऽयमनर्थः स्त्रीपरामर्शराज्यनाशादिरूपः । अनर्थपरिहारायधर्मोऽपिलंघनीयइतिभावः ३६ पंचानांश्रोत्रादीनांविषयेशब्दादौ मनसोविषयः संकल्पः हृदयस्यनिश्चयः ३७ पृथक्भिन्नान्द्रष्टा ३८

इमान्शकुनकात्राजन्हंतिवैतंसिकोयथा ॥ एतद्रूपमधर्मस्यभूतेषुहिविहिंसता ३३ कामालोभाच्चधर्मस्यप्रकृतिर्योनपश्यति ॥ सवध्यःसर्वभूतानांप्रेत्यचेहचदुर्मतिः ॥
३४ व्यक्तंतेविदितोराजन्नार्थोद्रव्यपरिग्रहः ॥ प्रकृतिंचापिवेत्थास्यविकृतिंचापिभूयसीम् ३५ तस्यनाशेविनाशेवाजरयामरणेनवा ॥ अनर्थइतिमन्यंतेसोऽयमस्मासु
वर्तते ३५ इन्द्रियाणांचपंचानांमनसोहृदयस्यच ॥ विषयेवर्तमानानांयाप्रीतिरुपजायते ३७ सकामइतिमेबुद्धिःकर्मणांफलमुत्तमम् ॥ एवमेवपृथग्द्रष्टाधर्मार्थौकाममे
वच ३६ नधर्मपरएवस्यान्नचार्थपरमोनरः ॥ नकामपरमोवास्यात्सर्वान्सेवेतसर्वदा ३९ धर्मपूर्वेधनंमध्येजघन्येकाममाचरेत् ॥ अहन्यनुचरेदेवमेषशास्त्रकृ
तोविधिः ४० कामंपूर्वेधनंमध्येजघन्येधर्ममाचरेत् ॥ वयस्यनुचरेदेवमेषशास्त्रकृतोविधिः ४१ धर्मचार्थचकामंचयथावद्वदतांवर ॥ विभज्यकालेकालज्ञः
सर्वान्सेवेतपंडितः ४२ मोक्षोवापरमंश्रेयएषराजन्सुखार्थिनाम् ॥ प्राप्तिंबाबुद्धिमास्थायसोपायांकुरुनंदन ४३ तद्वाशुक्रियतांराजन्प्राप्तिंवाऽप्यधिगम्य
ताम् ॥ जीवितंह्यातुरस्येवदुःखमंतरवर्तिनः ४४ विदितश्चैवमेधर्मःसततंचरितश्चते ॥ जानंतस्त्वयिशंसंतिसुहृदःकर्मचोदनाम् ४५ दानंयज्ञाःसतांपूजावे
दधारणमार्जवम् ॥ एषधर्मःपरोराजन्बलवान्प्रेत्यचेहच ४६ एषनार्थविहीनेनशक्योराजन्निषेवितुम् ॥ अखिलाःपुरुषव्याघ्रगुणाःस्युर्यद्यपीतरे ४७ धर्म
मूलजगद्राजन्नान्यद्धर्माद्विशिष्यते ॥ धर्मश्चार्थेनमहताशक्योराजन्निषेवितुम् ४८ नचार्थोभैक्ष्यचर्येणनापिहैव्येनकहिंचित् ॥ वेतुंशक्यःसदाराजन्केवलं
धर्मबुद्धिना ४९ प्रतिषिद्धाहितेयाच्चाययासिध्यतिवैद्विजः ॥ तेजसैवार्थलिप्सायांयतस्वपुरुषर्षभ ५० भैक्ष्यचर्यांनविहितानचविदशूद्रजीविका ॥ क्ष
त्रियस्यविशेषेणधर्मस्तुबलमौरसम् ५१ स्वधर्मप्रतिपद्यस्वजहिंशत्रून्समागतान् ॥ धार्तराष्ट्रवनपार्थमयापार्थेननाशय ५२ उदारमेवविद्धांसोधर्मप्राहुर्मनीषि
णः ॥ उदारंप्रतिपद्यस्वनारेस्थातुमर्हसि ५३ अनुबुद्धयस्वराजेंद्रवेत्थधर्मान्सनातनान् ॥ कूरकर्माभिजातोऽसियस्मादुद्विजतेजनः ५४ प्रजापालनसंभूतफलं
तवंगर्हितम् ॥ एषतेविहितोराजन्धात्राधर्मःसनातनः ५५

३९ धर्मपूर्वेअनिचरेत् ४० कामपूर्वेवयसिचरेत् ४१ । ४२ । ४३ प्राप्तिमहोदयंवाराज्यलाभजम् । 'प्राप्तिर्लोभमहोदये' इतिविश्वः । तन्मोक्षार्थश्रेयः दुःखंदुःखदम् ४४ कर्मचोदनांप्रवृत्तिज
नकंचेदवाक्यं शंसंतिकथयंति ४५ । ४६ अखिलाः खिलंशल्यंतद्रहिताः ४७ । ४८ ह्येनकातर्येणवेतुंलब्धुम् ४९ द्विगोब्राह्मणः तेजसापरामिभवशकसा ५० औरसमुत्साहः ५१ । ५२ उदा
रमीश्वरभावं अवरेअनैश्वर्ये ५३ कूरहिंसात्मकंक्षान्त्रकर्मयस्य ५४ । ५५

अपचितोहीनः ५६ शिथिलदुर्बलम् ५७ नभूतिमनैश्वर्यनपुनःश्रियंनस्तिपुनःश्रीर्ययेतिनभूतेरेवविशेषणम् । उभयत्रनैकधेतिवन्नशब्देनसमासः । व्यजयत्पराभूतवान् ५८ जिह्वाजिह्वायाःप्रियंसाध्वन्नं
उत्कोचमित्यर्थः । क्षुद्राणांशत्रुपक्षीयाणांनिकृत्याभेदरूपेणच्छलेन शल्यकोव्याधः सहिगृगेभ्योभक्ष्यंदत्त्वाविश्वस्यहत्वाआहारंलभतेतद्वत् शल्यकःश्ववित् क्षुद्रान्मधुमक्षिकाविशेषान्जिह्वांदत्त्वाबहिर्निःसार्य
भक्षयतितद्रज्जिह्वावाचंदत्त्वाशत्रून्जहीतिमाश्वः ५९ । ६० बलवतःशत्रून्परानिकृतिर्भवत्सरशब्दमीमांसकन्यायेनदिनपरंकुर्वितिभावः ६१ । ६२ सत्वेनबलेनप्रमाणेनसंधेन उत्साहेनशत्रुपक्षीयैःसहसंधानल
क्षणेनभूत्रेण । 'प्रमाणंनित्यमर्यादासंघवादिप्रमादिषु । उत्साहस्तुयमेवमेव' इतिविश्वः । अप्रमादीमहोत्साहीत्यपिपाठः ६३ सत्त्वादन्त्यस्यवितथत्वेहेतुः नत्विति । प्रसक्तमुपकारकत्वेनप्रत्यासन्नं इष्टमित्यर्थः
६४ अर्थत्यागोपीति । दुर्योधनेराज्यार्पणंनश्रेयसेऽपितुखरकंइयनवदपकारायैव यथाखरकंइयनंस्पर्शदोषात्सद्योदुःखदस्नाननिमित्तं गोकंइयनवच्चपरत्रनहितं एवमेतदपीतिश्लोकद्वयार्थः ६५ विप

तस्मादपचितःपार्थलोकेहास्यंगमिष्यसि ॥ स्वधर्माद्धिमनुष्याणांचलनंनप्रशस्यते ५६ सक्षात्रंहृदयंकृत्वात्यक्तेदंशिथिलमनः ॥ वीर्यमास्थायकौरव्यधुग्मुद्रहधु
र्यवत् ५७ नहिकेवलधर्मात्मापृथिवींजातुकश्चन ॥ पार्थिवोव्यजयद्राजन्नभूतिनपुनःश्रियम् ५८ जिह्वांदत्त्वाबहूनांहिक्षुद्राणालुब्धचेतसाम् ॥ निकृत्यालभते
राज्यमाहारमिवशल्यकः ५९ भ्रातरःपूर्वजाताश्चसुसमृद्धाश्चसर्वशः ॥ निकृत्यानिर्जितादेवैरसुराःपार्थिवर्षभ ६० एवंबलवतःसर्वमितिवुद्धामहीपते ॥ जहिश
त्रून्महाबाहोपरानिकृतिमास्थितः ६१ नह्यर्जुनसमःकश्चिद्युधियोधोधनुर्धरः ॥ भवितावापुमान्कश्चिन्मत्समोवागदाधरः ६२ सत्वेनकुस्तेयुद्वंराजन्सुबलवान
पि ॥ नप्रमाणेननोत्साहात्सत्त्वस्थोभवपांडव ६३ सत्त्वंहिमूलमर्थस्यवितथंयदतोऽन्यथा ॥ नतुप्रसक्तंभवतिवृक्षच्छायेवहैमनी ६४ अर्थत्यागोऽपिकार्यःस्यादर्थंश्रे
यांसमिच्छता ॥ बीजौपम्येनकौतेयमातेभूदन्नसंशयः ६५ अर्थेनतुसमोऽनर्थोयत्रलभ्येतनोदयः ॥ नतत्रविपणःकार्यःखरकंइयनंहितम् ६६ एवमेवमनुष्येन्द्र
धर्मैत्यक्काल्पकंनरः ॥ बृहंतंधर्ममाप्नोतिसबुद्धइतिनिश्चितम् ६७ अमित्रमित्रसंपन्नमित्रैर्मिदंतिपंडिताः ॥ भिन्नैर्मित्रैःपरित्यक्तंयुवानंकुस्तेवशम् ६८ सत्वेन
कुस्तेयुद्वंराजन्सुबलवानपि ॥ नोद्यमेननहोत्राभिःसर्वाःस्वीकुस्तेप्रजाः ६९ सर्वथासंहतैरैवदुर्बलैर्बलवानपि ॥ अमित्रःशक्यतेहंतुंमधुहाभ्रमरैरिव ७० यथाराजन्
प्रजाःसर्वाःसूर्यःपातिगभस्तिभिः ॥ अत्तिचैवतथैवत्वंसदृशःसवितुर्भव ७१

णःप्रतिज्ञा नकार्योननिर्बाहः ६६ एवमेवबीजौपम्येनप्रतिज्ञानिर्बाहजमल्पंधर्मत्यक्त्वा राज्यलाभजोदानयागादिर्महान्धर्मआदर्तव्यइत्यर्थः ६७ युवानमल्पबुद्धिः । 'यदेकःस्थविरोवेत्तिनतत्तरुणकोटयः' इत्यु
क्तेः । दुर्बलमित्यपिपाठः ६८ पक्षुद्धेःसर्वत्रसावधानस्यमित्राणिदुर्भेद्यान्यतस्तादृशेदुर्योधनेबलमेवश्रेयइत्याह सत्त्वेनेति । युद्धेनैवशत्रुजयेकृतेप्रजाःस्थाधीनाभवन्ति नतुयमेननिग्रहेणनहोत्राभिः सांत्वेनाऽऽह्वानैः
६९ संहतैर्भिल्लैः मधुहामध्वर्यगतः । ओहाङ्गतावित्यस्यरूपं । भ्रमरैर्मधुपटलस्यैः सविषवक्त्रैर्युगपदृष्टोभ्रियतइतिप्रसिद्धं । कालप्रतीक्षायांहिशत्रुर्बलवान्भूत्वाऽऽस्मान्जेष्यतीतिभावः ७० यथेति । अत्तिर
सशोषणेन पातिवर्षेण तथात्वंदुर्योधनादीन्वशमानीयपालयेत्यर्थः ७१

एतद्भूमेः पालनं वक्ष्यमाणं तपः स्वधर्मः पुराणमनादि । एतच्चावितथमिति पाठांतरे पुराणं वेदविहितमित्यर्थः ७२ सृष्टेन विहितेन धर्मेणेत्यर्थः इतरेण मरणेन ७३ अपेयात् अपगच्छेत् व्यवसितो निश्चितः ७४ । ७५ ७६ । ७७ ननु कथं तर्हि मय्यसाराज्यार्थमनृतं कर्त्तव्यमत्र आह यदेन इति । एनः पापमवाप्नुवन् अवाप्तिहेतोः ७८ । ७९ । ८० परस्यापि राज्यान् ईत्वादवरोपणमुचितमित्याह श्वदताविति । श्वदतौ सारमेयचर्मकोशे ब्रह्म वेदः वृषलेशुद्रे ८१ स्वाध्यायमधिकुर्वते श्वदताविति श्लोकं वेदवत्स्यादयो नित्यं पठन्तीत्यर्थः ८२ भवता हेतुना उपद्रवे राज्याच्च ८३ अर्थविभावको जयार्जितमर्थं प्रदातुं । तुमुन्वुलौ क्रियायां क्रियार्थायामिति षु ३

एतच्चापितपोराजन्पुराणमिति नः श्रुतम् ॥ विधिना पालनं भूमेर्यत्कृतं नः पितामहैः ७२ न तथा तपसाराजन् लोकान् प्राप्नोति क्षत्रियः ॥ यथा सृष्टेन युद्धेन विजये नेतरेण वा ७३ अपेयात् किल भासूर्यालक्ष्मीश्चंद्रमसस्तथा ॥ इतिलोको व्यवसितो दृष्ट्वे मां भवतो व्यथाम् ७४ भवतश्च प्रशंसाभिर्निन्दाभिरितरस्य च ॥ कथायुक्ताः परिषदः पृथग्राजन्समागताः ७५ इदमभ्यधिकं राजन् ब्राम्हणाः कुरुवश्वते ॥ समेताः कथयन्तीह मुदिताः सत्यसंधताम् ७६ यन्नमो हान्नकार्पण्यान्नलोभान्नभयादपि ॥ अनृतं किंचिदुक्तं तेन कामान्नार्थकारणात् ७७ यदेनः कुस्ते किंचिद्राजा भूमिमवाप्नुवन् ॥ सर्वतस्तु दते पश्चाद्यज्ञैर्विपुलदक्षिणैः ७८ ब्राह्मणेभ्योऽदद्ब्राम्हणान् गाश्वराजं सहस्रशः ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यस्तमोभ्य इव चंद्रमाः ७९ पौरजानपदाः सर्वे प्रायशः कुरुनंदन ॥ सत्रृद्धबालसहिताः शंसन्ति त्वां युधिष्ठिर ८० श्वदतौ क्षीरमासकं ब्रह्मवावृषले यथा ॥ सत्यं स्तेनैर्बलं नार्या राज्यं दुर्घो धने तथा ८१ इतिलोके निर्वचनं पुरश्चरति भारत ॥ अपि चैताः स्त्रियो बालाः स्वाध्यायमधिकुर्वते ८२ इमामवस्थां च गते सहास्माभिरिदं ॥ हंत नष्टाः स्म सर्वे वै भवतो पद्मवेसति ८३ स भवान् रथमास्थाय सर्वोपकरणान्वितम् ॥ त्वरमाणोऽभिनिर्यातु विप्रेभ्योऽर्थविभावकः ८४ वाचयित्वा द्विजश्रेष्ठान धैर्यगजसाह्वयम् ॥ अस्त्रविद्धिः परिवृतो भ्रातृभिर्दृढधन्विभिः ८५ आशीविषमसर्वैरैर्मरुद्भि रिव वृत्रहा ॥ अमित्रांस्तेजसा भृद्रत्नसुरानिव वृत्रहा ॥ श्रियमादत्स्व कौंतेय धार्तराष्ट्रान्महाबल ८६ नहि गांडो वमुक्तानां शराणां गार्ध्रवाससाम् ॥ स्पर्शमाशो विषाभानां मर्त्यैः कश्चन संसहेत् ८७ न स वीरो न मातंगो न च सोऽश्वोऽस्ति भारत ॥ यः सहेतगदावेगं ममुकुद्धस्य संयुगे ८८ सृजयैः सह कैकेयैर्दृष्ट्वा नां वृषभेण व ॥ कथंस्विदुधिकौंतेय न राज्यं प्राप्नुयामहे ८९ शत्रुहस्तगतां राजन् कथं स्विन्नाहरेर्महीम् ॥ इह यत्नमुपाहृत्य बलेन महताऽन्वितः ॥ ९० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनो भीमवाक्ये त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स एव मुक्तस्तु महानुभावः सत्यव्रतो भीमसेनेन राजा ॥ अजातशत्रुस्तदनंतरं वैधैर्यान्वितो वाक्यमिदं बभाषे १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असंशयं भारत सत्यमेतद्यन्मातुदन्वाक्यशल्यैः क्षिणोषि ॥ नत्वां विगर्हे प्रतिकूलमेव ममानयाद्विव्यसन्नं व आगात् २

८४ वाचयित्वा आशीर्वादान् ८५ धार्तराष्ट्रादिति च्छेदः ८६ गार्ध्रवाससां गुह्यपक्षमयपुंलवतां संसहेत् सम्यक्सहेत् ८७ । ८८ सृजयादिभिः सहायैः स्विदिति विस्मयेन शिरश्चालने ८९ उपाहृत्य आलंब्य ॥ ९० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठेय भारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ स एवमिति १ एवममममेव बोधुष्मान् २

अन्वपद्यमनुमृतवान् जिहीर्षन्तुमिच्छन् शठःकुटपाशकर्तृत्वात् कितवोद्युतकारः ३ प्रवपन्पातयन् अक्षपूगानपाशसमूहान् वृजिनन्दुःखदंध्यसनं ४ कामानुकूलानिच्छानुकूलान् अयुजोविपमान् युजःसमान् । शक्यमिति यः पुरुषस्यैवैदंन्यात् समन्पुर्वदिनाभविष्यत्तर्वात्माप्रनोतिर्यंतुं शक्यमभविष्यदित्यध्यादृत्ययोज्यं परस्यानुकूलानलान्छ्वा मन्पुत्रशान्ममूतोपरमेवुद्धिर्नासीदित्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ समा वर्षाणि अथापरं वर्षं ९ अवभोत्स्यंतेज्ञास्यंति १० नोदतिनिपातः वितस्तादिपंचनद्युपलक्षितोदेशः ११ सर्वेशतमपिभ्रातरः सराजादुर्योधनः १२ नोऽस्माकंजन्यनीचं कृच्छ्ररूपाः क्लिष्टरूपाः १३ शांतिं

अहं ह्यक्षानन्वपद्यंजिहीर्षन्राज्यंसराप्रधृतग्रास्यपुत्रात् ॥ तन्मांशठःकितवःप्रत्यदेवीत्सुयोधनार्थसुबलस्यपुत्रः ३ महामायःशकुनिःपार्वतीयःसभामध्येप्रवपन्नक्षपूगान् ॥ अमायिनंमाययाप्रत्यजैषीततोऽप्रश्यं वृजिनंभीमसेन ४ अक्षांश्चदृष्ट्वाशकुनेर्यथावत्कामानुकूलानयुजोयुजश्च ॥ शक्यंनियंतुमभविष्यदात्मान्युस्तुह्न्यात्पुरुषस्यैवैयम् ५ यंतुंनात्माशक्यतेपौरुषेणमानेनवीर्येणचतातनवः ॥ नतेवाचोभीमसेनाभ्यसूयेमन्येतथातद्भवितव्यमासीत् ६ सनोराजाधृतराष्ट्रस्यपुत्रोन्यपातयद्यमनेराज्यमिच्छन् ॥ दास्यंचनोऽगमयद्रीमसेनयत्राभवच्छरणंद्रौपदीनः ७ त्वंचापितद्वेत्थधनंजयश्चपुनर्युतायागतांस्तांसभानः ॥ यन्मां ब्रवीदुत्तराष्ट्रस्यपुत्रएकलहार्थभरतानांसमक्षम् ८ वनेसमाद्वादशराजपुत्रयथाकारमंविदितमजातशत्रो ॥ अथापरंचाविदितश्चेत्थाःसर्वैःसहभ्रातृभिश्छद्मपूढः ९ त्वांचेच्छुवाताततथाचरंतमवभोत्स्येतेभारतानांचराश्च ॥ अन्यांश्चेत्थास्तावतोऽंस्तथात्वंनिश्चित्यतत्प्रतिजानीहिपार्थ १० चरेश्चेन्नोविदितःकालमेतंयुक्तांराजनमोहयित्वामदीयान् ॥ ब्रवीमिस्तयंकुरुसंसदीहतवैवताभारतपंचनद्यः ११ वयंचैतद्भारतसर्वएवत्वयाजिताःकालमपास्यभोगान् ॥ वसेमइत्याहपुरासराजामध्येकुरूणांसमयोक्तस्तथेति १२ तत्रयूनमभवन्नोजन्यंतस्मिन्जिताःप्रव्रजिताश्चसर्वे ॥ इत्थंतुदेशाननुसंचरामोवनानिकृच्छ्राणिचकृच्छ्ररूपाः १३ सुयोधनश्चापिनशांतिमिच्छन्भूयःसमन्योर्वशमन्वगच्छत् ॥ उद्योजयामासकुरुंश्चसर्वान्येचास्यकेचिद्वशमन्वगच्छन् १४ तंसंधिमास्थाय सतांसकाशेकोनामजह्यादिहराज्यहेतोः ॥ आर्यस्यमन्यमरणाद्रीयोयद्वर्ममुक्तम्यमर्हीप्रशासेत् १५ तदैवचेद्रीरकर्माकरिष्योयदाचूतेपरिघंपर्यमृक्षः ॥ बाहूदिघक्षन्वारितःफाल्गुनेनकिंदुष्कृतंभीमतदाऽभविष्यत् १६ प्रागेवचैवंसमयक्रियायाःकिंनार्वीःपौरुषमाविदानः ॥ प्राप्तंतु कालंत्वमिपद्यपश्चात्किंमामिदानीमतिवेलमात्थ १७ भूयोऽपिदुःखंममभीममेनदूयेविपश्येवसंहिपीत्वा ॥ यद्याज्ञसेनींरिक्लिश्यमानांसंदृश्यतत्क्षांतमितिस्मभीम १८ नत्वद्यशक्यंभरतप्रवीरकृत्वायदुक्तंकुरुवीरमध्ये ॥ कालंप्रतीक्षस्वसुखोदयस्यपकिंफलानामिवबीजवापः १९

नेच्छन्अनिच्छन् उद्योजयामामोत्कृपेणस्वेच्छयातेषुतेषुदुर्गदेशादिपालनकार्येष्विष्टानयोजितवान् १४ । १५ पर्यपूषःपरापृष्टवानसि दिघक्षन्दग्धुमिच्छन् १६ समयक्रियातःप्रागेवचेदिदमब्रवीस्तर्हि किंदुष्कृतमभविष्यन्नकिमपीत्यर्थः आविदानो जानन प्राप्तं कालं काळतुल्यां विपद्यमिपद्यपश्चात् कृत्य अतिवेलमिति श्रवेण १७ भूयोऽपि बह्वपि दूयेऽपत्ये १८ यदुक्तं यां प्रतिज्ञां कृत्वा बीजवापः कृपीबलः १९

पूर्वनिकृतौ वैचितः वैरवैरिममूहं सपुष्पमफलं विदित्वा पुष्टतरं ज्ञात्वा यदायदिनिकृतेच्छयात् तदा हि मसिद्धं महागुणं महान्तं गुणं हरत्याहरति २० । २१ अमृतात् देवभावात् कलां पोडशभागम् २२
इत्यारण्यके पर्वणि नेलके ठीये भारत भावदीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ संधिभिति । पतत्रिणा वाणवच्छीघ्रगामिना प्राणहरेण वा स्रोतसनिशवाहिना १ प्रत्यक्षं प्रत्यक्षेण ज्ञातं कालबंधनः कालवश्यः फेनधर्मानिः
सारः फलधर्मापतनशीलः २ सूच्येवांजनचूर्णस्य यथा कज्जलोदस्याति लक्षणस्य सूक्ष्माग्रया सूच्याऽपि किंचिदपचीयते एवं निमेषादपियस्यायुरपचीयते सक्रिमित्यवार्धमिति पालयेत्तत्र मपीत्यध्याहृत्य योज्यं ।
'चूर्णः सोदक्षारभेदे' इति विश्वः । शून्येवेति पाठेऽपि मण्यवार्थः श्वयते प्रविशतीति शूनः स्थूलमूची 'मूवा' इति प्रसिद्धः अल्पः शूनः शूनी तयेति योगात् । पूर्णस्येत्यपपाठः ३ प्रमाणविदायुः प्रमाणज्ञः ४ । ५ । ६

यदा हि पूर्वनिर्कृतो निर्कृतैर्द्वैरसपुष्पसफलं विदित्वा ॥ महागुणं हरति हि पौरुषेण तदा वीरो जीवति जीवलोके २० श्रियं च लोके लभते समग्रामन्ये चास्मै शत्रवः सन्नमन्ते ॥
मित्राणि वै नमचिराद्भजन्ते देवा इवैद्रमुपजीवन्ति चैनम् २१ मम प्रतिज्ञां च निबोध सत्यां तृणे धर्मममृताजीविताश्च ॥ राज्यं च पुत्राश्च यशोधनं च सर्वैनस्य स्य कलामु
पैति २२ ॥ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनयुधिष्ठिरवाक्ये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ भीमसेन उवाच ॥ संधिं कृत्वैव कालेन ह्यन्तकेन पत
त्रिणा ॥ अनन्तेनाप्रमेयेण स्रोतसा सर्वहारिणा १ प्रत्यक्षं मन्यसे कालं मर्त्यः सन् कालबंधनः ॥ फेनधर्मा महाराज फलधर्मा तथैव च २ निमेषादपि कौंतेय स्यायुर
पचीयते ॥ सूच्येवांजनचूर्णस्य किमिति प्रतिपालयेत् ३ यो नूनममितायुः स्यादथवाऽपि प्रमाणवित् ॥ सकालं वै प्रतीक्षेत् सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ४ प्रतीक्ष्यमाणः
कालोनः समाराजं स्रयादश ॥ आयुषोऽपचयं कृत्वा मरणा यो पश्यति ५ शरीरिणां हि मरणं शरीरे नित्यमाश्रितम् ॥ प्रागेव मरणात् तस्माद्वाज्यायैव वयमहे ६ यो
नयाति प्रसंख्यानमस्पृष्टाभूमिवर्धनः ॥ आयातयित्वा वैराणि सोऽवसीदति गौरिव ७ यो न यातयते वैरमल्पसत्त्वोद्यमः पुमान् ॥ अफलं जन्मतस्याहं मन्ये दुर्जात
जायिनः ८ हेरण्यौ भवतो बाहू श्रुतिर्भवति पार्थिवी ॥ हत्वा द्विषन्तं ग्रामं मुंक्षुं बबाहुजितं वसु ९ हत्वा वै पुरुषो राजन्निकर्तारमारिदम् ॥ अह्नाय नरकं गच्छेत्सर्वगणा
स्य भसंमितः १० अमर्षजो हि संतापः पावकाद्दीपमन्तरः ॥ येनाहमभि संतप्तो ननक्तं न दिवा शये ११ अयं च पार्थीवी भक्तुर्वरिष्ठो ज्याविकर्षणे ॥ आस्ते परमसंत
प्तो नूनं सिंह इवाशये १२ योऽयमेकोऽभि मनुते सर्वान्लोके धनुर्भृतः ॥ सोऽयमात्मजमूष्माणं महाहस्ती वयच्छति १३ नकुलः सह देवश्च ब्रह्मा माता च वीरसूः ॥ तवै
व प्रियमिच्छत आसते जडमूकवत् १४

याति पाप्मोति । मन्त्रेणानं प्रकृष्टां साधुकीर्तिं यतोऽस्पृष्टः शौर्याद्यभावादि तैरैरविदितः भूमिवर्धनो भूमिर्हिसकः भूमेर्भारभूत इत्यर्थः अयातयित्वा अनिस्तार्य गौर्विलीवर्दं इव सोऽप्यशक्तश्चेत्तगोपुसंख्यानं स्पृष्टां वाऽ
प्यप्रामुख्यं भूमेर्भारभूतो भवति ७ दुर्जातजायिनोऽकुजन्मभाजः ८ हेरण्यौ हिरण्यस्वामिनौ श्रुतिः कीर्तिः पार्थिवी पृथोराज्ञ इत्यर्थः ९ निकर्तारिवंचकं अह्नाय सद्यः सनरकमापदं १० । ११ आशये स्वस्थाने १२
अभि मनुते हिनस्ति । 'यदि वै मर्माभि मंसेकनीयोऽन्नेकरिष्ये' इति वृद्धारण्यकादावभिपूर्वस्य मन्यते हितार्थं च दृष्टेः । इमं प्रथमजं सूक्ष्मं बीजभूतमिति श्रुतिपदस्यार्थः । आत्मजं चित्तजमूष्माणं तापम् १३ । १४

प्रतिविध्यतः प्रतिविध्यस्य माताशोपद्री १० । १६ । १७ मृणाविष्टः कथं सत्यं त्वज्यमिति लज्जया व्याप्तः आनृशं स्यादद्यालुवान् १८ मंदकस्य कुत्सितमंदस्य अनुयाको युक्तमनुवचनतनहा अयज्ञानशून्यस्य वेदाक्षरमात्राभ्यामिनः १९ मृणीदयालुः जायथाः जातोऽसि २० । २१ आस्तेनृणां भूतोऽसि पीठसर्पवदजरवत् २२ अज्ञातवासस्य दुष्करत्वमाह नृणानां भिति २३ संवर्तुं संवरीतुं छादितुं २४ अनृपे बहुजले देशे २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० निकर्तव्यं तोचं मुचनानां कर्मकर्तव्यं ३१ । ३२ 'यो मासः स संवत्सरः' इति श्रुतेर्मानः प्रतिनिधिः संवत्सरस्यास्ति । 'सोमाभावे पूतिकानभिषुणुयात्'

सर्वेते प्रियमिच्छंति बांधवाः सहसृजयैः ॥ अहमेकश्च संतप्तो माताच प्रतिविध्यतः १५ प्रियमेव तु सर्वेषां यद्वीम्युत किञ्चन ॥ सर्वे हि व्यसनं प्राप्ताः सर्वे युद्धाभिर्नंदिनः १६ नातः पापीयसी काचिदापद्राजन् भविष्यति ॥ यन्नोनीधैरल्यबलैराज्यमाच्छिद्यमुच्यते १७ शीलदोषादृणाविष्ट आनृशं स्यात्परंतप ॥ क्लेशांस्ति तिक्षमेराजन्नान्यः कश्चिदप्रशंसति १८ श्रोत्रिपस्येवंतराजन्मंदकस्याविष्वितः ॥ अनुवाकहता बुद्धिर्नैवातत्त्वार्थदर्शिनी १९ मृणो ब्राह्मणरूपोऽमिकथं क्षत्रेणुजा यथाः ॥ अस्यांहियो नो जायते प्रायशः कूबुद्धयः २० अश्रोपीस्त्वं राजधर्मान्न यथा वै मनुरब्रवीत् ॥ कूरात्रिकृति संपन्नान् विहितान् शमात्मकान् २१ धार्तराष्ट्रान्महाराजक्षमसे हि दुर्गत्मनः ॥ कर्तव्यं पुरुषव्याघ्र किमास्मे पीठसर्पवत् २२ बुद्ध्या वीर्येण संयुक्तः श्रुतेनाभिजनेन च ॥ तृणानां मुष्टिर्नैकेन हि मवंतं च पर्वतम् २३ छन्नमिच्छति कौतिययोऽस्मान्मसंवर्तुमिच्छति ॥ अज्ञातचर्यागूढेन गृथिव्यां विश्रुतेन च २४ दिवीव पार्थसूर्येण न शक्या चरितुं त्वया ॥ बृहच्छाल इवानूपेशाखा पुष्पपलाशवान् २५ हस्तीश्वत इवाज्ञातः कथं जिष्णुश्चरिष्यति ॥ इमौ च भिंहं सकाशौ भ्रातरौ सहितौ शिशू २६ नकुलः सहदेवश्च कथं पार्थ चरिष्यतः ॥ पुण्यकीर्तीराजपुत्रीद्रौपदी वीरसूत्रियम् २७ विश्रुता कथमज्ञाता कृष्णा पार्थ चरिष्यति ॥ मां चापिराजन् जानंति ह्याकुमारमिमाः प्रजाः २८ नाज्ञातचर्योपश्यामि मेरोरिव निगूहनम् ॥ तथैव बहवोऽस्माभीराः श्रेष्ठो विप्रवामिताः २९ राजानो राजपुत्राश्च धृतराष्ट्रमनुव्रताः ॥ न हितेऽप्युपशम्यंति निकृतावानिराकृताः ३० अवश्यं ते निकर्तव्यमस्माकं तन्प्रिये पिभिः ॥ तेऽप्यस्मात्पुत्रपुत्रोत्तरप्रच्छन्नान्बहूंश्चरान् ॥ आचक्षींश्च नो ज्ञात्वा ततः स्यात्सुमहद्व्रयम् ३१ अस्माभिरुपिताः सम्यग्वनेमासास्त्रयोदश ॥ परिमाणेन तान् पश्यतावतः परितस्मरन् ३२ अस्ति मासः प्रतिनिधिर्विषयाप्रादुर्मेनोषिणः ॥ पूतिकानिव सोमस्य तथेदं क्रियतामिति ३३ अथ वाऽनडुहे राजन्साधवे भाषुवाहिने ॥ सौहित्यदानादेन तस्मादेन सः प्रतिमुच्यते ३४ तस्माच्छत्रुव्येराजन् क्रियतां निश्चयस्त्वया ॥ क्षत्रियस्य हि मर्वस्य नान्यो धर्मोऽस्ति संयुगात् ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारत आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि भीमवाक्ये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥

इति श्रुतेः पूतिकाः सोमस्य प्रतिनिधयः ३३

देवमः पापान् ३४ । ३५ ॥

'अनडुः पूर्णवानमुषादृशान् तान् पुच्यते' इति धर्मशास्त्रे कं प्रायश्चित्तं वाक्यं त्वयि मित्याहाथवेति । सौहित्यमात्रमिभोजनं तस्य दानात् एतस्मात्प्रमिथ्यावादकृता ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये दीपे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥

भीमसेनेति १ आयत्तामुचरकाले तदात्वेवर्तमानकाले यस्तान्पश्यति २ जानमानोजानन् भ्रमिवकरणत्वमार्षम् ३ इतिकृत्यतामितिकर्तव्यतां अपदांतरमविलंबितम् ४ मयादत्त्वांगीकुरु ५
व्यथते व्यथयति ६ सुमंत्रितेशोभनमंत्रे क्रियमाणेसति सुविक्रान्तेउत्कर्षेणोपस्थिते सुकृतेपुण्यकर्मणि सुविचारितेनिश्चितेसति चकारोयधर्थे ७ बलंशरीरंसापथ्यं दपौर्गर्वस्ताभ्यामुत्थितःप्रवृत्तः ८

वैशंपायन उवाच ॥ ॥ भीमसेन वचः श्रुत्वा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ निःश्वस्य पुरुषव्याघ्रः संप्रदध्यौ परंतपः १ श्रुता मे राजधर्माश्च वर्णानां च विनिश्चयाः ॥ आयत्यां च त
दात्वे च यः पश्यति स पश्यति २ धर्मस्य जानमानोऽहं गतिमर्थं सुदुर्दिदाम् ॥ कथं बलात्करिष्यामि मेरोरिव विमर्दनम् ३ समुहूर्त्तमिव ध्यात्वा विनिश्चित्येति कृत्यताम् ॥
भीमसेनमिदं वाक्यमपदांतरमब्रवीत् ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ एवमेतन्महाबाहो यथावदसि भारत ॥ इदमन्यत्समादत्स्व वाच्यं मे वाच्यकोविद ५ म
हापापानि कर्माणि यानि केवलसाहसात् ॥ आस्म्यंते भीमसेन व्यथंते तानि भारत ६ सुमंत्रिते सुविक्रान्ते सुकृते सुविचारिते ॥ सिद्धं व्यर्थं मया बाहो देवं चात्र प्रदक्षिणम्
७ यत्तु केवलचापल्याद्वलदपोत्थितः स्वयम् ॥ आरब्धव्यमिदं कार्यमन्यसे गृणु तत्र मे ८ भूरिश्रवाः शलश्चैव जलसंघश्च वीर्यवान् ॥ भीष्मो द्रोणश्च कर्णश्च द्रोणपुत्रश्च
वीर्यवान् ९ धार्तराष्ट्रादुराधर्षादुर्योधनपुरोगमाः ॥ सर्वे एव कृतास्त्राश्च सततं चाततायिनः १० राजानः पार्थिवाश्चैव येऽस्माभिरुपतापिताः ॥ संश्रिताः कौरवपक्षं
जातस्नेहाश्च तं प्रति ११ दुर्योधनहिते युक्तान तथाऽस्मासु भारत ॥ पूर्णकोशाबलोपेताः प्रयतिष्यंति संगरे १२ सर्वे कौरवसैन्यस्य स पुत्रा मातृसैनिकाः ॥ संविभ
क्ता हि मात्राभिर्भोगैरपि च सर्वशः १३ दुर्योधनेन ते वीरमानिताश्च विशेषतः ॥ प्राणांस्त्यक्ष्यंति संग्रामे इति मे निश्चितामतिः १४ समायद्यपि भीष्मस्य वृत्तिरस्मासु
तेषु च ॥ द्रोणस्य च महाबाहो कृपस्य च महात्मनः १५ अवश्यं राजपिंडस्तैर्निर्वेश्य इति मे मतिः ॥ तस्मात्त्यक्ष्यंति संग्रामे प्राणानपि सुदुस्त्यजान् १६ सर्वे दिव्या
स्त्रविद्वांसः सर्वे धर्मपरायणाः ॥ अजेयाश्चेति मे बुद्धिरपि देवैः सवासवैः १७ अमर्षी नित्यं संरब्धस्तत्र कर्णो महारथः ॥ सर्वास्त्रविदनाधृष्यो ह्यभेद्यकवचावृतः १८
अनिर्जित्यरणे सर्वानेतान् पुरुषसत्तमान् ॥ अशक्यो ह्यसहायेन हंतुं दुर्योधनस्त्वया १९ न निद्रामधिगच्छामि चिंतयानो वृकोदर ॥ अतिसर्वान् धनुर्ग्राहान्सूतपु
त्रस्य लाघवम् २० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एतद्वचनमाज्ञाय भीमसेनोऽत्यमर्षणः ॥ बभ्रूव विमनास्त्रस्तो न चैवोवाच किंचन २१ तयोः संवदतोरेवं
तदा पाण्डवयोर्द्वयोः ॥ आजगाम महायोगी व्यासः सत्यवतीसुतः २२ सोऽभिगम्य यथान्यायं पाण्डवैः प्रतिपूजितः ॥ युधिष्ठिरमिदं वाक्यमुवाच वदतां वरः २३
॥ व्यास उवाच ॥ ॥ युधिष्ठिर महाबाहो वेद्विते हृदयस्थितम् ॥ मनीषया ततः क्षिप्रमागतोऽस्मि न रर्षभ २४ भीष्माद्रोणात्कृपात्कर्णाद्द्रोणपुत्राच्च भारत ॥ दुर्योध
नाच्च गृह्णतां तथा दुःशासनादपि २५

१ । १० । ११ । १२ सैन्यस्य सैन्यसंविनः सर्वे मात्राभिरंशपरिच्छेदैः १३ । १४ । १५ राजपिंडो राजदत्तो ग्रासो निर्वेश्य आनृण्यार्थं शोचनीयः १६ । १७ । १८ । १९ लाघवं शीघ्रताम्
२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० स्नातयिष्यतिराज्यम् ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ उपयोगोऽप्ययः वीरुवः प्रतानवयः औषध्यः फलपाकांताः ३७ । ३८ अनुज्ञायपूष्ठा ३९ ब्रह्मसंज्ञम् ४० । ४१
४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि गेलकटीये भारतभाष्यदीपे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ कस्यचित्कस्मिंश्चित् १ । २ वनवासं द्रापदीवियोगम् । ३ गृहिणीतृहमुत्पत्ते

यत्तेभ्यममिन्नमृतेषु पविर्त्तते ॥ तत्तेहं नाशयिष्यामि विधिदृष्टेन कर्मणा २६ तच्छ्रुत्वा धृतिमास्थाय कर्मणा प्रतिपादय ॥ प्रतिपाद्यतुराजेंद्रततः क्षिप्रं चरंजहि ॥
२७ तत एकान्तमुदीय वाशयौ युधिष्ठिरम् ॥ अत्र वा तु पन्नार्थमिदं वाक्यविशारदः २८ श्रेयसस्ते परः कालः प्राप्ते भरतसत्तम ॥ येनाभिभविताश्चून्रणे राथोऽधनुर्द्ध
रः २९ गृहाण मां मया प्रोक्तां भिक्षुं भूतिमतीमिव ॥ विद्यां प्रतिस्मृतिनाम प्रपन्नाय ब्रवीमि ते ३० यामवाप्य महाबाहुरर्जुनः साधयिष्यति ॥ अस्रहेतोर्महेंद्रं च रु
द्रं चैवाभिगच्छतु ३१ वरुणं च कुबेरं च धर्मं गजं च पांडव ॥ शक्ते ह्ये पसुरान्द्रष्टुं तपसा विक्रमेण च ३२ ऋषिरेष महते जाना रायण सहायवान् ॥ पुराणः शाश्वतो देवस्त्वजे
योजिष्णुश्च्युतः ३३ अस्त्राणीद्राक्ष रुद्राश्च लोकपालेभ्य एव च ॥ समादाय महाबाहुर्महत्कर्म करिष्यति ३४ वनादस्माच्च कौंतेय वनमन्यद्विचिंत्यताम् ॥ निवासार्थाय
यद्युक्तं पवद्वः पृथिवीपते ३५ एकत्र चिगवा सोहिनः प्रीतिजननो भवेत् ॥ तापसानां च सर्वेषां भवेदुद्वेगकारकः ३६ भृगाणामुपयोगश्च वीरुदौषधि संशयः ॥ विभर्षि च बहू
न्विप्रान्वेदेदंगपारगान् ३७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्ता प्रपन्नाय शुचये भगवान्प्रभुः ॥ प्रोवाच लोकतत्त्वज्ञो योगी विद्यामनुत्तमाम् ३८ धर्मराजाय
धीमान् स व्यासः सत्यवतीपुत्रः ॥ अनुज्ञाय च कौंतेयं तत्रैवांतरधीयत ३९ युधिष्ठिरस्तु धर्मात्मा तद्ब्रह्म मनसायतः ॥ धारयामास मेधावी काले काले सदाऽभ्यसन् ४०
सव्यासवाक्यमुदितो वनाद्धृतवनात्ततः ॥ ययौ सरस्वतीकूले काम्यकं नाम काननम् ४१ तमन्वयुर्महाराज शिक्षाक्षरविशारदाः ॥ ब्राह्मणास्तपसा युक्ता देवेंद्र भूषणो
यथा ४२ ततः काम्यकमासाद्य पुनस्ते भरतर्षभ ॥ न्यविशंतमहात्मानः सामात्याः सपरिच्छदाः ४३ तत्र ते न्यवसन् राजन् किंचित्कालं मनस्विनः ॥ धनुर्वेदपरावी
राः शृण्वन्तो वेदमुत्तमम् ४४ चरन्तो भृगूनां नित्यं शुद्धैर्वाणैर्भृगार्थिनः ॥ पितृदेवतविभ्रंशो निर्वपंतो यथाविधि ४५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुना
भिगमनपर्वणि काम्यकवनगमने षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ संस्मृत्य मुनिं संदेशमिदं वच
नमब्रवीत् १ विविक्ते विदितप्रज्ञमर्जुनं पुरुषर्षभ ॥ सांत्वयैस्मि तं कृत्वा पाणिना परिस्मृष्टान् २ समुहूर्तमिव ध्यात्वा वनवासमग्निदमः ॥ धनं जयं धर्मराजो रहसीदमु
वाचह ३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ भीष्मेद्रोगे कृपे कर्णेद्रोणे पुत्रे च भारत ॥ धनुर्वेदश्च तुष्पाद एतेष्वप्यतिष्ठितः ४ दैवं ब्राह्मं मानुषं च सयत्नं सचिकित्सितम् ॥
सर्वास्त्राणां प्रयोगं च अभिजानंति कृत्स्नशः ५

इति स्मृतेः ३ चतुष्पादः आदानमंशानविनर्गने जाराश्चत्वारः पादा यस्य ४ दैवमिद्रवृणाद्यस्त्रं ब्राह्मं ब्रह्मास्त्रं मानुषं धनुर्वाणादि यत्नो ग्रहणधारणप्रयोगरूपः चिकित्सापरप्रयुक्तानामेषां व्रतीकारः
एवं ते सर्वस्त्राणां प्रयोगं समितः साकल्येन जानन्ति ५

गुरुवतगुरुपित्र ६ शक्तिदोषपरिहारकं तु व्यवहरति यत्ने ७ शक्तिगामध्वनहापयिष्यन्तित्यात्रियप्येत्यपितुडदीपयिष्यन्ति ८ । ९ उपनिषत्तदस्यविद्या १० । ११ प्रतिपालयमाप्नुहि १२ मार्गनददत अद
दत् १३ बलमवीज्य १४ ततःशक्रात् १५ दीक्षितःस्वीकृतवतः अयापयत विद्ययायोजितवान् १६ अनुज्ञे गननायानुज्ञातवान् १७ । १८ । १९ । २० । २१ इतिवक्ष्यमाणमनुव्रत २२ । २३

तेसर्वधृतराष्ट्रस्यपुत्रेणपरिसांत्विताः ॥ संविभक्ताश्चतुष्टाश्चगुरुवत्तेषुवर्तते ६ सर्वयोधेषुचैवास्यसदाप्रीतिरनुत्तमा ॥ आचार्यामानितास्तुष्टाःशांतिंव्यवहरं
त्युत ७ शक्तिनहापयिष्यन्तितेकालेप्रतिपूजिताः ॥ अद्यचेयंमहीकृत्स्नादुर्योधनवशानुगा ८ सग्रामनगरापार्थससागरवनाकरा ॥ भवानेवप्रियोऽस्माकंत्वयि
भारःसमाहितः ९ अत्रकृत्यंप्रपश्यामिप्राप्तकालमरिंदम ॥ कृष्णद्वैपायनात्तातृहीतोपनिषन्मया १० तथाप्रयुक्तयासम्यक्जगत्सर्वप्रकाशते ॥ तेनत्वंब्र
ह्मणातातसंयुक्तःसुसमाहितः ११ देवतानांपथाकालंप्रसादंप्रतिपालय ॥ तपसायोजयात्मानमुप्रेणभरतर्षभ १२ धनुष्मान्कवचीखड्गीमुनिःसाधुव्रतेस्थितः ॥
नकस्यचिद्दन्मागच्छतातोत्तरांदिशम् १३ इंद्रेद्यस्त्राणिदिव्यानिमस्तानिधनंजय ॥ वृत्राद्भ्रातैर्बलंदैवैस्तदाशक्रेसमर्पितम् १४ तान्येकस्थानिसर्वाणि
ततस्त्वंप्रतिपत्स्यसे ॥ शक्रेमेवप्रपद्यस्वसतेऽस्त्राणिमदास्यति १५ दीक्षितोऽधैवगच्छत्वंदुर्देवंपुरंदरम् ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्ताधर्मराजस्तमध्या
पयतप्रभुः १६ दीक्षितंविधिनाऽनेनधृतवाक्कायमानसम् ॥ अनुज्ञेतदावीरंभ्राताभ्रातरमग्रजः १७ निदेशाद्धर्मराजस्यद्रष्टुकामःपुरंदरम् ॥ धनुर्गौडीवमा
दायतथाऽक्षय्यमेहेषुधी १८ कवचीसतलत्राणोबद्धगोधांगुलित्रवान् ॥ हुत्वाग्निं ब्राह्मणां त्रिष्कैःस्वस्तिवाच्यमहाभुजः १९ प्रातिष्ठतमहाबाहुःप्रगृहीतशरास
नः ॥ वधायवात्तंराष्ट्राणानिःश्वस्योर्ध्वमुदीक्ष्यच २० तं दृष्ट्वा तत्र कौंतेय प्रगृहीतशरासनम् ॥ अनुव्रन् ब्राह्मणाः सिद्धाभूतान्यंतर्हितानिच २१ क्षिप्रमाप्नुहि
कौंतेयमनसायद्यदिच्छसि ॥ अनुव्रन् ब्राह्मणाः पार्थमिति कृत्वा जयाशिषः २२ संसाधयस्व कौंतेय ध्रुवोऽस्तु विजयस्तव ॥ तंतथाप्रस्थितं वीरं शालस्कंधोरुमर्जुनम्
२३ मनांस्यादाय सर्वेषां कृष्णावचनमब्रवीत् ॥ कृष्णोवाच ॥ यत्तेकुंतीमहाबाहो जातस्यैच्छद्धनंजय २४ तत्तेस्तुसर्वकौंतेययथाचस्वयमिच्छसि ॥ माऽ
स्माकंक्षत्रियकुलेजन्मकश्चिद्वाप्नुयात् २५ ब्राह्मणेभ्योनमो नित्यं येषां भैक्ष्येण जीविका ॥ इदं मे परमं दुःखं यः स पापः सुयोधनः २६ दृष्ट्वा मां गौरिति प्राह प्रहसन्
राजसंसदि ॥ तस्माद्दुःखादिदं दुःखं गरीय इति मे मतिः २७ यत्तत्परिषदोमध्ये ब्रह्मयुक्तमभाषत ॥ नूनं ते भ्रातरः सर्वे त्वत्कथाभिः प्रजागरे २८ रंस्यंते वो र्कर्माणि कथयं
तः पुनः पुनः ॥ नैव नः पार्थ भोगेषु न धनेनोत जीविते २९ तुष्टिर्बुद्धिर्भवित्री वा त्वयि दीर्घप्रवासिनि ॥ त्वयि नः पार्थ सर्वेषां सुखदुःखे समहिते ३० जीवितं मरणं चैव राज्ञ्य
मैश्वर्यमवच ॥ आपृष्टो मेऽसि कौंतेय स्वस्ति प्राप्नुहि भारत ३१

यतमंगं तेतव २४ । २५ । २६ गौरिति बहुपुरुषभोग्येत्पुपुषामः २७ अभाषत शत्रुर्न तस्मात्तदुःखादिदं त्वद्वियोगजमिति पूर्वैण संबधः २८ । २९ । ३० । ३१

३२ तत्त्वाम ३३ ज्येष्ठापचायीज्येष्ठपुनशीलः । ज्येष्ठापचायीतिपाठेज्येष्ठद्विकरणशीलः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ शुष्मिणोवलिनः । शुष्ममितिवलनामेति यास्कः ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३
४४ । ४५ । विनीतो जितो को धर्षयिः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ कामान्काम्यन्तर्हितव्युत्पत्त्या इष्टान् लोकान् भोगान् ५३ नलोभात्पुनः कामादिनिशब्दो वाशब्दार्थो लोभाशङ्का

बलवद्विर्विरुद्धं न कार्यमेतत्त्वया जनय ॥ प्रयाह्यविघ्नेनैवाशुविजयाय महाबल ॥ नमोऽत्रेविधात्रे च स्वस्ति गच्छ ह्यनामयम् ३२ ह्रीः श्रीः कीर्तिर्द्युतिः पुष्टिरुमालक्ष्मीः
सरस्वती ॥ इमा वै तव पांथस्यपालयंतु धनं जय ३३ ज्येष्ठापचायीज्येष्ठस्य भ्रातुर्वचनकारकः ॥ प्रपद्येऽहं वसून् रुद्रानादित्यान् समरुद्रान् ३४ विश्वे देवास्तथासाध्यान्
शांत्यर्थं भरतर्षभ ॥ स्वस्तितेऽस्वांतरिक्षेभ्यः पार्थिवेभ्यश्च भारत ३५ दिव्येभ्यश्चैव भूतेभ्यो ये चान्ये परिपंथिनः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वाऽशिषः कृष्णाविररा
मयशस्विनी ३६ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा भ्रातृन्धौम्यं च गांडवः ॥ प्रातिष्ठत महाबाहुः प्रगृह्य रुचिरं धनुः ३७ तस्य मार्गादपाक्रामन् सर्वभूतानि गच्छतः ॥ युक्तस्यैद्रेण योगे
न पराक्रांतस्य शुष्मिणः ३८ सोऽगच्छत्पर्वतांस्ततः तपोधननिषेवितान् ॥ दिव्यं हैमवतं पुण्यं देवजुष्टं परंतपः ३९ अगच्छत्पर्वतं पुण्यमेकाह्वैव महामनाः ॥ मनोजव
गतिर्भूत्वा योगयुक्तो यथाऽनिलः ४० हिमवंतमतिक्रम्य गंधमादनमेव च ॥ अत्यक्रामत्सदुर्गाणि दिवारात्रमंतद्रितः ४१ इंद्रकीलं समासाद्य ततोऽतिष्ठद्धनं जयः ॥ अं
तरिक्षेऽतिशुश्रावतिष्ठतिसवचस्तदा ४२ तच्छ्रुत्वा सर्वतो दृष्टिं चारयामास पांडवः ॥ अथापश्यत्सव्यसाची वृक्षमूलं तपस्विनम् ४३ ब्राह्मयाश्रियादीप्यमानं पिंगलं ज
टिलं कृशम् ॥ सोऽब्रवीदुर्जुनं तत्र स्थितं दृष्ट्वा महातपाः ४४ कस्त्वं ताते हं संप्राप्तो धनुष्मान् कवचीशरी ॥ निबद्धासितलत्राणः क्षत्रधर्ममनुव्रतः ४५ नेह शस्त्रेण कर्तव्यं शां
तानामेष आलभ्यः ॥ विनीतक्रोधहर्षाणां ब्राह्मणानां तपस्विनाम् ४६ नेहास्ति धनुषाकार्येन संप्राप्तोऽत्र कर्हि चित् ॥ निक्षिपैतद्धनुस्तात प्राप्नोऽसि परमांगतिम् ४७ ओ
जसा ते जसा वीर्ययानान्यः पुमान् क्वचित् ॥ तथा ह सन्निवाभीक्ष्णं ब्राह्मणोऽर्जुनमब्रवीत् ॥ न चैनं चालयामास धैर्यात्सुधृतनिश्चयम् ४८ तमुवाच ततः प्रीतः स द्विजः प्रह
सन्निव ॥ वरं वृणीष्व भद्रं तं शक्रोऽहमस्मि दूद ४९ एवमुक्तः सहस्राक्षं प्रत्युवाच धनं जयः ॥ प्रांजलिः प्रणतो भूत्वा शूः कुरुकुलोद्बहः ५० ईप्सितो ह्येष वै कामो वरं चैनं प्रय
च्छमे ॥ त्वतोऽद्य भगवन्नृक्षं कृत्स्नमिच्छामि वेदितुम् ५१ प्रत्युवाच महेंद्रस्तं प्रीतात्मा प्रहसन्निव ॥ इह प्राप्तस्य किं कार्यमस्त्रैस्तव धनं जय ५२ कामान् वृणीष्व लोकांस्त्वं
प्राप्नोऽसि परमांगतिम् ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच सहसा धनं जयः ५३ नलोभात्पुनः कामान्न देवत्वं पुनः सुखम् ॥ न च सर्वामैश्वर्यकामये त्रिदशाधिप ५४ भ्रातृस्तान्वि
पिनैत्यक्त्वा वैरमप्रतियात्य च ॥ अकीर्तिसर्वलोके पुनः उग्रं शाश्वतीः समाः ५५ एवमुक्तः प्रत्युवाच वृत्रहा पांथं जयः ॥ पांथं नयन् अक्ष्णया वाचा सर्वलोकं नमस्कृतः ५६
यदा द्रक्ष्यसि भूते शंभुं यक्ष्णून् धरं शिवम् ॥ तदा दातास्मि ते तात दिव्यान् यस्त्राणि सर्वशः ५७

५८ । २२ । इत्यारण्यके पर्वणि तैलकं डीये भारतं भावद्रीपे समन्विशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । दैन्यहर्षातिविस्मयात् दैन्यं नाशयान् हर्षमिहादेव प्रतिभटत्वात् विस्मयस्तत्पसादेना

क्रियतां दर्शने यत्नो देवस्य परमेष्ठिनः ॥ दर्शनात्तस्य कौंतेयसंसिद्धः स्वर्गमेष्यसि ५८ इत्युक्ता फाल्गुनं शक्रोजगामादर्शनं पुनः ॥ अर्जुनोऽप्यथ तत्रैव तस्थौ यो
गसमन्वितः ॥ ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि इंद्रदर्शने सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ समाप्तं चार्जुनाभिगमनपर्व ॥ अथ कैरा
तपर्व ॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि पार्थस्यास्ति कष्टकर्मणः ॥ विस्तरेण कथामेतां यथास्त्राण्युपलब्धवान् १ यथा च पुरुषव्याघ्रो दीर्घबाहुर्धनं ज
यः ॥ वनं प्रविष्टस्तेजस्वी निर्मनुष्यमभीतवत् २ किंच तेन कृतं तत्र वसता ब्रह्मवित्तम् ॥ कथंच भगवान्स्थानुर्देवराजश्च तोषितः ३ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं त्वत्प्र
सादा द्विजोत्तम ॥ त्वंहि सर्वज्ञ दिव्यं च मानुषं चैव वेत्स्यह ४ अत्यद्भुततमं ब्रह्म नरो महर्षणमर्जुनः ॥ भवेन सह संग्रामं च काराप्रतिमं किल ५ पुरा प्रहस्तांश्चैष्ठः संग्रामे
पवराजितः ॥ यच्छस्त्रानरसिंहानां दैन्यहर्षातिविस्मयात् ६ शूराणामपि पार्थानां हृदयानि च कंपिरे ॥ यद्यच्च कृतवानन्यस्वार्थस्तदखिलं वद ७ न ह्यस्य नि
दितं जिष्णोः सुसूक्ष्ममपिलक्ष्ये ॥ चरितं तस्य शूरस्य तन्मे सर्वं प्रकीर्तय ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कथयिष्यामि ते तां कथामेतां महात्मनः ॥ दिव्यां पौरवशा
दूलमहतीमद्भुतोपमाम् ९ गात्रसंस्पर्शसंबद्धां त्र्यंबकेण सहानव ॥ पार्थस्य देवदेवेन शृणु सम्यक् समागमम् १० युधिष्ठिरनियोगात्सजगामामितविक्रमः ॥ शक्रं
सुरेश्वरं द्रुपदेवदेवं च शंकरम् ११ दिव्यं तद्धनुरादाय खड्गं च कनकत्सरम् ॥ महाबलो महाबाहुरर्जुनः कार्यसिद्धये १२ दिशं ह्युदीचीं कौरव्यो हिमवच्छिखरं प्रति ॥
ऐंद्रिः स्थिरमनराज नृसर्वलोके महारथः १३ त्वरया परया युक्तस्तपसे धृतनिश्चयः ॥ वनं कंटकितं घोरमेक एवा न्वपद्यत १४ नाना पुष्पफलोपेतं नाना पक्षिनि
षेवितम् ॥ नानाभृगगणाकीर्णसिद्धचारणसेवितम् १५ ततः प्रयाते कौंतेये वनं मानुषवर्जितम् ॥ शंखानां पटहानां च शब्दः समभवद्दिवि १६ पुष्पवर्षं चानुमह
त्रिपपातमहोत्तले ॥ मेघजालं च विततं छादयामास सर्वतः १७ सोऽतीत्य वनदुर्गाणि सन्निकर्षे महागिरेः ॥ शुशुभे हिमवत्पृष्ठे वसमानोऽर्जुनस्तदा १८ तत्रापश्य
हुमान्फुल्लान्विहगैर्वल्गुनादितान् ॥ नदीश्च विपुला वर्तावैर्दूर्यविमलप्रभाः १९ हंसकारं डवोद्रीताः सारसाभिरुतास्तथा ॥ पुंस्क्रों किल रुताश्चैव कौंचवर्हिणना
दिताः २० मनोहरवनोपेतास्तस्मिन्नतिस्थोऽर्जुनः ॥ पुण्यशीतामलजलाः पश्यन्प्रीतमनाऽभवत् २१ रमणीयेवनोद्देशे रममाणोऽर्जुनस्तदा ॥ तपस्युग्रेवर्त
मान उग्रतेजामहामनाः २२ दर्भचीरं निवस्त्राथ दंडाजिनविभूषितः ॥ शीर्णं च पतितं भूमौ पर्णसमुपयुक्तवान् २३

लौकिकसामर्थ्यलाभात् ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । कनकत्सरं स्वर्णमुष्टिं १२ ऐंद्रिजुनः १३ कंटकितं कंटकाक्रांतं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ वल्गुमधुरं १९ । २० । २१ ।
२२ दर्भचीरं निवस्त्राथः निवस्त्रपश्चात् समुपयुक्तवान् भुक्तवान् २३

पूर्णेपूर्णेत्रिरात्रेनुमासमेकं फलाशनः ॥ द्विगुणेनहिकालेनद्वितीयमासमत्ययात् २४ तृतीयमपिमासं सपक्षेणाहारमाचरन् ॥ चतुर्थेत्वथसंप्राप्तेमासेभरतसत्त
मः २५ वायुभक्षोमहाबाहुरभवत्पांडुनंदनः ॥ उर्ध्वबाहुर्निरालंबः पदांगुष्ठाग्रधिष्ठितः २६ सदोपस्पर्शनाच्चास्यबभूवुरमितौजसः ॥ विद्युदंभोरुहनिभाजटा
स्तस्यमहात्मनः २७ ततोमहर्षयः सर्वजग्मुर्देवपिनाकिनम् ॥ निवेदयिषवः पार्थैतपस्युग्रेसमास्थितम् २८ तंप्रणम्यमहादेवं शंसुः पार्थकर्मतत् ॥ एषपार्थो
महातेजाहिमवत्पृष्ठमास्थितः २९ उग्रतपसिदुष्पारेस्थितो धूमाययनदिशः ॥ तस्यदेवेशनवयं विद्मः सर्वेचिकीर्षितम् ३० संतापयतिनः सर्वानसौ साधुनिवार्य
ताम् ॥ तेषांतद्वचनं श्रुत्वा मुनीनां भावितात्मनाम् ३१ उमापतिर्भूतपतिर्वाक्यमेतदुवाच ह ॥ महादेव उवाच ॥ नवो विषादः कर्तव्यः फाल्गुनं प्रति सर्वशः ३२
शीघ्रंगच्छतसंहृष्टायथागतमतंद्रिताः ॥ अहमस्यविजानामिसंकल्पमनसिस्थितम् ३३ नास्यस्वर्गस्पृहाकाचित्रैश्वर्यस्य तथाऽप्युषः ॥ यत्तस्यकांक्षितं सर्वं
तत्करिष्येऽहमद्य वै ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा शर्ववचनमृषयः सत्यवादिनः ॥ प्रहृष्टमनसोजग्मुर्गन्धार्वास्वान्पुनरालयान् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आर
ण्यके पर्वणिकैरातप० मुनिशंकरसंवादे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गतेषु तेषु सर्वेषु तपस्विषु महात्मसु ॥ पिनाकपाणिर्भगवान्सर्वपापहरो हरः
१ कैरातवेषमास्थाय कांचनद्रुमसन्निभम् ॥ विभ्राजमानो विपुलोगिरिर्मैरुगिरिपरः २ श्रीमद्भनुरुपादाय शरांश्चाशीविषोपमान् ॥ निष्पपातमहावेगो दहनो दे
हवानिव ३ देव्यासहोमया श्रीमान्समानव्रतवेषया ॥ नानावेषधरेर्हृष्टैर्भूतैरनुगतस्तदा ४ किरातवेषसंछन्नः स्त्रीभिश्चापिसहस्रशः ॥ अशोभततदाराजन
संदेशोऽतीवभारत ५ क्षणेन तद्वनं सर्वैः शब्दमभवत्तदा ॥ नादः प्रस्रवणानां च पक्षिणां चाप्युपारमत ६ ससन्निकर्षमागम्य पार्थस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ मूकनाम
दनोः पुत्रंददर्शानुतदर्शनम् ७ वाराहरूपमास्थाय तर्कयंतमिवाजुनम् ॥ हंतुं परंदीप्यमानं तमुवाचाथ फाल्गुनः ८ गांडीवधनुरादाय शरांश्चाशीविषोपमान्
सज्यं धनुर्वरं कृत्वा ज्याघोषेण निनादयन् ९ यन्मांप्रार्थयसे हंतुमनागसमिहागतम् ॥ तस्मात्त्वां पूर्वमेवाहं नेताऽद्य मसादनम् १० दृष्ट्वा तंप्रहरिष्यंतं फाल्गुनं
दृढधन्विनम् ॥ किरातरूपी सहसा वारयामास शंकरः ११ मयैष प्रार्थितः पूर्वाभिद्रकीलसमप्रभः ॥ अनादृत्य च तद्वाक्यं प्रजहाराथ फाल्गुनः १२ किरातश्वसमं
तस्मिन्नेकलक्ष्ये महाद्युतिः ॥ प्रसुप्तो चाशनिप्रख्यं शरमग्निशिखोपमम् १३ तौ मुक्तौ सायकौ ताभ्यां समंतत्र निपेततुः ॥ मूकस्य गात्रे विस्तीर्णं शैलसंहनने तदा १४

कंडीयेभारतभावदोषे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ गतेष्विति १ । २ । ३ भूतैः प्रमथारख्यैः स्वपार्षदैः ४ । ५ । ६ । ७ अर्जुनं हंतुं तर्कयंतमिच्छंतं क्रोधेन दीप्यमानमिव ८ । ९ नेतानेष्यामि १० । ११ इंद्रकीलो
माहेंद्रमणिमयः पर्वतः १२ सममेककालं १३ शैलसंहनने शैलवद्दे १४

अशनिर्मयज्वजं वज्रमिदप्रहरणं संनिपातोयोगः १५ सदानवः राक्षसमिव १६ । १७ । १८ । १९ अभिपन्नः परिगृहीतः कामाद्यदृच्छतः परिभवान्ममाभिभवाय २० । २१ । २२ मत्कुतेमक्षिमिच्छं
यथाऽशनेर्विनिर्घोषोवज्रस्येवचपर्वते ॥ तथातयोःसन्निपातःशरयोरभवत्तदा १५ सविद्धोबहुभिर्बाणैर्दोषास्यैःपन्नगैरिव ॥ ममारराक्षसरूपंभूयःकृत्वाविभीष
णम् १६ सददर्शतोजिष्णुःपुरुषंकांचनप्रभम् ॥ किरातवेषसंछन्नंस्त्रीसहायममित्रहा १७ तमब्रवीत्प्रीतमनाःकौंतेयःप्रहसन्निव ॥ कोभवानटतेऽन्येवनेस्त्री
गणसंवृतः १८ नत्वमस्मिन्वनेवैरेविभेषिकनकप्रभ ॥ किमर्थंचत्वयाविद्धोवराहोमत्परिग्रहः १९ मयाऽभिपन्नःपूर्वहिराक्षसोऽयमिहागतः ॥ कामात्परिभवा
द्वापिनमेजीवन्विमोक्ष्यसे २० नद्येषमृगयाधर्मायस्त्वयाऽद्यकृतोमयि ॥ तेनत्वांश्रंशयिष्यामिजीवितात्पर्वताश्रयम् २१ इत्युक्तःपांडवेयेनकिरातःप्रहसन्नि
व ॥ उवाचक्षुण्णयावाचापांडवसंव्यसाचिनम् २२ नमत्कृतेत्वयावीरभीःकार्यावनमंतिकात् ॥ इयंभूमिःसदाऽस्माकमुचितावसतांवने २३ त्वयातुदुष्करः
कस्मादिहवासःप्ररोचितः ॥ वयंतुबहुसन्त्वेऽस्मिन्निवसामस्तपोधन २४ भवांस्तृकृष्णवर्माभिःसुकुमारःसुखोचितः ॥ कथंशून्यमिमंदेशमेकाकीवचिरिष्य
ति २५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ गांडीवमाश्रयंकृत्वानाराचांश्चाग्निसन्निभान् ॥ निवसामिमहारण्येद्वितीयइवपावकिः २६ एषचापिमयाजंतुर्भृगरूपंसमाश्रितः ॥
राक्षसोनिहतोघोरोहंतुंमामिहचागतः २७ ॥ किरातउवाच ॥ मयैषधन्वनिर्मुक्तैस्ताडितःपूर्वमेवहि ॥ बाणैरभिहतःशेतेनीतश्चयमसादनम् २८ ममैषल
क्ष्यभूतोहिममपूर्वपरिग्रहः ॥ ममैवचप्रहारेणजीविताद्व्यपरोपितः २९ दोषान्स्वान्नाहंमेऽन्यस्मैवकुंस्वबलदर्पितः ॥ अवलिप्तोऽसिमंदात्मन्नमेजीवन्विमोक्ष्य
से ३० स्थिरोभवस्वमोक्ष्यामिसायकानशनीनिव ॥ घटस्वपरयाशक्त्यामुंचत्वमपिसायकान् ३१ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाकिरातस्यार्जुनस्तदा ॥ रोषमाहारया
मासताडयामासचंपुभिः ३२ ततोहृष्टेनमनसाप्रतिजग्राहसायकान् ॥ भूयोभूयइतिप्राहमंदमंदेत्युवाचह ३३ प्रहरस्वशरानेतात्राराचान्मर्मभेदिनः ॥ इत्यु
क्तोबाणवर्षसमुच्चसहसार्जुनः ३४ ततस्तौतत्रसंरब्धौराजमानौमुहुर्मुहुः ॥ शरैराशीविपाकैस्ततक्षातेपरस्परम् ३५ ततोऽर्जुनःशरवर्षकिरातेसमवासृ
जत ॥ तत्प्रसन्नेनमनसाप्रतिजग्राहशंकरः ३६ मुहूर्तेशरवर्षतत्प्रतिगृह्यपिनाकधृक् ॥ अक्षतेनशरीरेणतस्थौगिरिरिवाचलः ३७ सदृष्ट्वाबाणवर्षतुमोघीभूतंधनंज
यः ॥ परमविस्मयंचक्रेसाधुमाध्वितिचाब्रवीत् ३८ अहोऽयंसुकुमारांगोहिमवच्छिन्नराश्रयः ॥ गांडीवमुक्तात्राराचान्प्रतिगृह्णात्यविह्वलः ३९ कोऽयंदेवोभवेत्साक्षा
द्दुर्योधक्षःसुरोऽसुरः ॥ विद्यतेहिगिरिश्रेष्ठत्रिदशानांसमागमः ४० नहिमद्वाणजालानामुत्सृष्टानांसहस्रशः ॥ शक्तोऽन्यःसहितुंवेगमृतेदेवंपिनाकिनम् ४१ देवोवाय
दिवायक्षोरुद्रादन्योव्यवस्थितः ॥ अहमेनंशरैस्तीक्ष्णैर्नयामिधमसादनम् ४२

वनमंतिकाइत्यस्यसमीपे २३ प्ररोचितःस्वीकृतः २४ । २५ पावकिःस्वामीकार्तिकेयः २६ । २७ । २८ । २९ दोषान्मृगयाधर्मातिक्रमरूपान् ३० स्थिरःसन्भवस्वप्राप्नुहि ३१ । ३२ । ३३ । नाराचान्
शरजानिभेदान् ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ अदोयमितिमंधिरार्पः ३९ । ४० महितुंमोहं कृतेविना ४१ । ४२

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । संयुद्धः सम्यक्प्रयुद्धः महत्पहारो यस्य सः ५० । ५१ । असक्तमकुण्ठितं ५२ । पफालविशीर्णः ५३ । ५४ । धूमक्रोधावेशेन ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० ।

ततो हृष्टमना जिष्णुर्नाराचान्मर्मभेदिनः ॥ व्यसृजच्छतधाराजन्मयूखानिवभास्करः ४३ तान्प्रसन्नेन मनसा भगवान्लोकभावनः ॥ शूलपाणिः प्रत्यगृह्णात्
शिलावर्षमिवाचलः ४४ क्षणेन क्षीणबाणोऽथ संवृत्तः फाल्गुनस्तदा ॥ भीश्चैनमाविशत्तीव्रातं दृष्ट्वा शरसंक्षयम् ४५ चिंतयामास जिष्णुस्तु भगवंतं हुताशनम् ॥
पुरस्तादक्षयौ दत्तौ तूणौ येनास्य स्वां डवे ४६ किं नु मोक्षयामि धनुषाय न्मे बाणाः क्षयंगताः ॥ अयं च पुरुषः कोऽपि बाणान्प्रसतिसर्वशः ४७ हत्वा चैनं धनुष्कोऽथा
शूलग्रेणेव कुंजरम् ॥ नयामि दंडधारस्य यमस्य सदनं प्रति ४८ प्रगृह्याथ धनुष्कोऽव्याज्यापाशेनावकृष्य च ॥ मुष्टिभिश्चापि हतवान्वज्रकल्पमैहायुतिः ४९ सं
प्रयुद्धो धनुष्कोऽथा कौंतेयः परवीरहा ॥ तदप्यस्य धनुर्दिव्यं जग्राह गिरिगोचरः ५० ततोऽर्जुनोऽग्रस्तधनुः खड्गपाणि रतिष्ठत ॥ युद्धस्यांतमभीप्सन् वैवेगेनाभि
जगाम तम् ५१ तस्य मूर्ध्नि शितं खड्गमसक्तं पर्वतेष्वपि ॥ मुमोच भुजवीर्येण विक्रम्य कुरुनंदनः ५२ तस्य मूर्धानमासाद्य पफालासि वरोहिसः ॥ ततो वृक्षैः शिला
भिश्च योधयामास फाल्गुनः ५३ तदा वृक्षान्महाकायः प्रत्यगृह्णादथो शिलाः ॥ किरातरूपी भगवांस्ततः पार्थो महाबलः ५४ मुष्टिभिर्वज्रसंकाशैर्वृममुपादयन्मुखे ॥
प्रजहार दुराधर्षं किरातसमं रूपिणि ५५ ततः शक्राशनि समैर्मुष्टिभिर्भृशदारुणैः ॥ किरातरूपी भगवान् दर्शयामास फाल्गुनम् ५६ ततश्चटचटाशब्दः सुघोरः समपद्यत ॥
पांडवस्य च मुष्टीनां किरातस्य च युध्यतः ५७ सुमुहूर्ततु तदुद्धमभवल्लोमहर्षणम् ॥ भुजप्रहारसंयुक्तं वृत्रवासवयोरिव ५८ जघानाथ ततो जिष्णुः किरातमुरसाबली ॥
पाण्डवं च विचेष्टंतं किरातोऽप्यहनद्वली ५९ तयोर्भुजविनिष्पेषात्संघर्षेणोरसोस्तथा ॥ समजायत गात्रेषु पावकौ जगाम धूमवान् ६० तत एनं महादेवः पीड्य गात्रैः सुपी
डितम् ॥ तेजसा व्यक्रमद्वोपाच्चैतस्तस्य विमोहयन् ६१ ततोऽभिपीडितैर्गात्रैः पिंडीकृत इवावभौ ॥ फाल्गुनो गात्रसंरुद्धो देवदेवेन भारत ६२ निरुच्छ्वासोऽभवच्चैव स
न्निरुद्धो महात्मना ॥ पपात भूम्यानि श्रेष्ठो गतसत्त्व इवाभवत् ६३ समुहूर्ततथा भूत्वा सचेताः पुनरुत्थितः ॥ रुधिरैणाहुतांगस्तु पांडवो भृशदुःखितः ६४ शरण्यं शरणं
गत्वा भगवंतं पिनाकिनम् ॥ मृन्मयं स्थंडिलं कृत्वा माल्येनापूजयद्भवम् ६५ तच्च माल्यंतदा पार्थः किरातशिरसि स्थितम् ॥ अपश्यत् पांडवश्चेष्टो हर्षेण प्रकृतिं गतः ६६
पपात पादयोस्तस्य ततः प्रीतोऽभवद्भवः ॥ उवाच चैनं वचसामेव गंभीरगीर्हरः ॥ जातविस्मयमालोक्य ततः क्षीणांगं संहतिम् ६७ ॥ भव उवाच ॥ भो भो फाल्गुन तुष्टो
ऽस्मि कर्मणाऽप्रतिमेन ते ॥ शौर्येणानेन धृत्या च क्षत्रियो नास्ति ते समः ६८ समं तेजश्च वीर्यं च ममाद्यतव चानघ ॥ प्रीतस्तेऽहं महाबाहो पश्य माम् भरतर्षभ ६९ ददामि ते वि
शालाक्षचक्षुः पूर्वैर्ऋषिर्भवान् ॥ विजेष्यमि रणे शत्रून् पिमर्षान् दिवौकसः ७०

पीड्य निपीड्य ६१ । गात्रेषु संरुद्धश्चलनहीनः ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । प्रकृतिं स्वास्थ्यं ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । चक्षुर्दिव्यज्ञानं ७०

७१ । ७२ । ७३ कपर्दिन्यादिनामानि शिवसहस्रनामव्याख्यायां न्याख्यास्यन्ते ७४ । ७५ । ७६ । मीढुपेवर्षकाय ७७ मार्जालीयायकिरातायशुद्धदेहायवा । 'मार्जालीयः स्पृष्टः शूद्रे विडाले कायशोधने'

प्रीत्याचतेऽहंदास्यामि यदस्मिन्निवारितम् ॥ त्वंहिशकोमदीयंतदस्त्रं धारयितुं क्षणात् ७१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो देवं महादेवं गिरिशं शूलपाणिनम् ॥ ददर्श
फाल्गुनस्तत्र सह देव्यामहायुतिम् ७२ सजानुभ्यां महीं गत्वा शिरसा प्रणिपत्य च ॥ प्रसादयामास हरं पार्थः परपुरंजयः ७३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कपर्दिनं सर्वदेवेश भग
नेत्रनिपातन ॥ देवदेव महादेव नीलग्रीवजटाधर ७४ कारणानां च परमं जाने त्वां त्र्यंबकं विभुम् ॥ देवानां च गतिं देवं त्वत्प्रसूतमिदं जगत् ७५ अजेयस्त्वं त्रिभिलो
कैः सं दवाहुरमानुषैः ॥ शिवाय विष्णुरूपाय विष्णवे शिवरूपिणे ७६ दक्षयज्ञविनाशाय हरि रुद्राय वै नमः ॥ ललाटाक्षाय शर्वार्यमीढुपेशूलपाणये ७७ पिनाकगो
त्रं मूर्याय मार्जालीयाय वै नमः ॥ प्रसादयेत्वां भगवन् सर्वभूतमहेश्वर ७८ गणेशं जगतः शंभुं लोककारणकारणम् ॥ प्रधानपुरुषातीतं परं सूक्ष्मतरं हरम् ७९ व्यति
क्रमं भगवन् क्षतुमर्हसि शंकर ॥ भगवन् दर्शनाकांक्षी प्राप्नोऽस्मीमं महागिरिम् ८० दयितं तव देवेश तापसालयमुत्तमम् ॥ प्रसादयेत्वां भगवन् सर्वलोकनमस्कृतम्
८१ नमस्यादपराधोऽयं महादेवातिसाहसात् ॥ कृतो मया ज्यमज्ञानाद्विभर्दोऽयस्त्वया सह ॥ शरणं प्रतिपन्नाय तत्क्षमस्वाद्यशंकर ८२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ त
मुवाच महातेजाः प्रहस्य वृषभध्वजः ॥ प्रगृह्य रुचिरं बाहुं क्षांतमियेव फाल्गुनम् ८३ परिष्वज्य च बाहुभ्यां प्रीतात्मा भगवान्हरः ॥ पुनः पार्थ सांत्वय पूर्वमुवाच वृषभ
ध्वजः ८४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि कैरातपर्वणि महादेवस्तवे एको न चत्वारिंशोऽध्यायः ३९ ॥ देवदेव उवाच ॥ नरस्त्वं पूर्वदेहे वैना
रायणसहायवान् ॥ बदर्यातसवानुग्रंतपो वर्षा युतान् बहून् १ त्वयि वा परमं तेजो विष्णो वा पुरुषोत्तमे ॥ युवाभ्यां पुरुषाभ्यां तेजसा धार्यते जगत् २ शक्राभिषे
के तु महद्भुजं लदनिःस्वनम् ॥ प्रगृह्य दानवाः शस्तास्त्वया कृष्णेन च प्रभो ३ तदेतदेव गाढो वंतव पार्थ करोचितम् ॥ मायामास्थाय यद्वस्तं मया पुरुषसत्तम ४
तूणो वाप्यक्षयौ भूयस्तव पार्थ यथोचितौ ॥ भविष्यति शरीरं च नीरुजं कुरु नंदन ५ प्रीतिमानस्मि ते पार्थ भवान्सत्यपराक्रमः ॥ गृहाण वरमस्मत्तः कांक्षितं पुरुषो
त्तम ६ न त्वया पुरुषः कश्चित्पुमान्मर्येषु मानद ॥ दिवि वा वर्तते क्षत्रं त्वत्प्रधानमरिंदम ७ ॥ अर्जुन उवाच ॥ भगवन् ददासि चेन्मह्यं कामं प्रीत्या वृषभध्वज ॥ का
मं यदि व्यमस्त्रं तद्दोरं पाशुपतं प्रभो ८ यत्तद्वत्साशिगेनाम गैर्द्रोभो मपराक्रमम् ॥ युगांते दारुणे प्राप्ते कृत्स्नं संहर्ते जगत् ९ कर्णभीष्मकृपद्रोणैर्भविता तु महाहवः ॥
त्वत्प्रसादान् महादेव जपेयं तान् यथायुधि १० दहेयं येन संश्रामे दानवान् राक्षसांस्तथा ॥ भूतानि च पिशाचांश्च गंधर्वांश्च पन्नगान् ११ यस्मिन् शूलसहस्राणि
गदाश्चोत्तमदर्शनाः ॥ शराश्चाशीविषाकाराः संभवंत्यनुमंत्रिते १२

इति विश्वः ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ इति आरण्यके पर्वणि कैरातपर्वणि महादेवस्तवे एको न चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ नरस्त्वयि १ । २ शस्तामारिताः ३ त्वया पुरुष इति पाठे सममिश्र
व्याहारः ४ । ५ । ६ त्वत्प्रधानं त्वमेव श्रेष्ठो यस्मिन् क्षत्रे ७ कांक्षितं ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ विनिर्वाचोविशेषणकृतकृत्यः १४ संहारेनिवर्त्तने १५ । १६ । १७ मनसासंकल्पमात्रेणनिपातयेत् शब्दं धनुषेतिबाणप्रयोगेण १८ अधीष्ठाध्यापय १९ । २० उपतस्थे कर्मव्यतिहारेतद् पार्थोऽस्त्रप्रत्युपनत

वन०

अ०

४०

युध्येयं येन भीष्मेण द्रोणेन च कृपेण च ॥ सूतपुत्रेण चरणेनित्यं कटुकभाषिणा १३ एषमेप्रथमः कामो भगवन् भगनेत्रहन् ॥ त्वत्प्रसादाद्विनिर्वातः समर्थः स्यामहं
यथा १४ ॥ भवउवाच ॥ ददामितेऽस्त्रं दयितमहं पाशुपतं विभो ॥ समर्थो धारणे मोक्षे संहारे चासि पांडव १५ नैतद्वेदमहेंद्रोऽपिनयमो न च यक्षराट् ॥ वरुणो
ऽप्यथवा वायुः कुतो वेत्स्यंति मानवाः १६ न त्वेतत्सहसार्थमोक्तव्यं पुरुषे क्वचित् ॥ जगद्विनाशयेत्सर्वमल्पतेजसि पातितम् १७ अवध्यो नामनास्यत्र त्रैलोक्ये
सचराचरे ॥ मनसा चक्षुषा वाचा धनुषा च निपातयेत् १८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा त्वरितः पार्थः शुचिर्भूत्वासमाहितः ॥ उपसंगम्य विश्वेशमधीप्वेत्य
थ सोऽब्रवीत् १९ तत्स्वध्यापयामास सरहस्यं निवर्त्तनम् ॥ तदस्त्रं पांडव श्रेष्ठं मूर्तिमंतमिवांतकम् २० उपतस्थे च तत्पार्थ यथाऽयक्षमुमापतिम् ॥ प्रतिजग्राह तच्चा
पि प्रीतिमानर्जुनस्तदा २१ ततश्च चालयति वीर्यं पर्वतवनदुमा ॥ ससागरवनोद्देशासग्रामनगराकरा २२ शंखदुंदुभिषोषाश्च भेरीणां च सहस्रशः ॥ तस्मिन्मु
हूर्त्तं संप्राप्ते निर्वाताश्चापतन्मुहुः २३ अथास्त्रं ज्वालद्वोरं पांडवस्यामितौजसः ॥ मूर्तिमद्वैस्थितं प्राश्वेददृष्टुर्देवदानवाः २४ स्पृष्टस्य त्र्यंबकेणाथ फाल्गुनस्या
मितौजसः ॥ यत्किंचिदशुभं देहे तत्सर्वं नाशमोयिवत् २५ स्वर्गागच्छेत्त्यनुज्ञातरुयंबकेन तदाऽर्जुनः ॥ प्रणम्य शिरसा राजन् प्रांजलिर्देवमैक्षत २६ ततः प्रभुस्त्रि
दिवि निवासिनां वशीमहामतिर्गिरिश उमापतिः शिवः ॥ धनुर्भहद्वितिज पिशाचसूदनं ददौ भवः पुरुषवराय गांडिवम् २७ ततः शुभं गिरिवरमीश्वरस्तदा सहोमया
सिततटसानुकंदरम् ॥ विहाय तं पतंगमहर्षिसेवितं जगाम खं पुरुषवरस्य पश्यतः २८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि कैरा० शिवप्रस्थाने चत्वारिंशो
ऽध्यायः ॥ ४० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य संपश्यतस्त्वेव पिनाकी वृषभध्वजः ॥ जगामादर्शनं भानुर्लोकस्येवास्तमीयिवान् १ ततोऽर्जुनः परं चक्रे विस्मयं पर
वीरहा ॥ मया साक्ष्यं महादेवो दृष्ट इत्येव भारत २ धन्योऽस्म्यनुग्रहीतोऽस्मि यन्मया त्र्यंबको हरः ॥ पिनाकीवरदोरुपी दृष्टः स्पृष्टश्चापाणिना ३ कृतार्थैवावग
च्छामि परमात्मानमाहवे ॥ शत्रूंश्च विजितान् सर्वान् निर्वृत्तं च प्रयोजनम् ४ इत्येवं चिंतयानस्य पार्थस्यामिततेजसः ॥ ततो वैदूर्यवर्णाभाभासयन् सर्वतो दि
शः ॥ यादो गगनवृत्तः श्रीमानाजगाम जलेश्वरः ५ नागेनैर्देवैर्दीभिश्चैतैः साध्ये श्वदैवतैः ॥ वरुणो यादसां भर्ता वशीतं देशमागमत् ६ अथ जांबूनदवपुर्विमा
नेन महाविषा ॥ कुंभरः समनुप्राप्तो यक्षैरनुगतः प्रभुः ७ विद्यां तय त्रिवाकाशमद्भुतोपमदर्शनः ॥ धनानामोश्वरः श्रीमानर्जुनं द्रुमागतः ८

॥ ३१ ॥

एवमुक्त्वा पार्थप्रतीत्यर्थः २१ । २२ निर्वाताऽऽयातः २३ । २४ । २५ । २६ वशीवशइच्छातद्वान् नज्जयीत्यर्थः २७ । २८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीयभारतभाष्ये चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥
तस्येति । अस्मत्स्वस्यानुपदर्शनं १ । २ । ३ परमत्वं कुनार्थकृतकृत्यं निवृत्तनिष्पन्नं ४ वैदूर्यरत्नविशेषः यादोऽसि जलजं वृषभेणागणः ५ नागः सर्पः ६ । ७ । ८

तथालोकांतकृच्छ्रीमानयमःसाक्षात्प्रतापवान् ॥ मर्त्यमूर्तिधैरैःसार्धपितृभिलोकभावनैः १ दंडपाणिरचित्यात्मासर्वभूतविनाशकृत् ॥ वैवस्वतोधर्मराजोविमाने
नावभासयन् १० श्रील्लोकानुगृह्यकांश्चैवगंधर्वांश्चसपन्नगान् ॥ द्वितीयइवमात्तंदोयुगांतेसमुपस्थिते ११ तेभानुमंतिचित्राणिशिखराणिमहागिरेः ॥ समास्था
यार्जुनंतत्रददृशुस्तपसाऽन्वितम् १२ ततोमुहूर्ताद्भगवानैरावतशिरोगतः ॥ आजगामसहेंद्राण्याशक्रःसुरगणैर्वृतः १३ पांडुरेणातपत्रेणाघ्रियमाणेनमूर्द्धनि ॥
शुशुभेतारकाराजःसितमभ्रमिवस्थितः १४ संस्तूयमानोगंधर्वैर्ऋषिभिश्चतपोधनैः ॥ शृंगगिरेःसमासाद्यतस्थौसूर्यइवोदितः १५ अथमेघस्वनोधीमान्व्याजहा
रशुभांगिरम् ॥ यमःपरमधर्मज्ञोदक्षिणांदिशमास्थितः १६ अर्जुनार्जुनपश्यास्मान्लोकपालान्समागतान् ॥ दृष्टितेवितरामोऽद्यभवानर्हतिदर्शनम् १७ पूर्वर्षिरमि
तात्मात्वंनरेनाममहाबलः ॥ नियोगाद्ब्रह्मणस्तातमर्त्यतांसमुपागतः १८ त्वयाचवसुसंभूतोमहावीर्यःपितामहः ॥ भीष्मःपरमधर्मात्मासंसाध्यश्चरणेऽनघ १९
क्षत्रंचाग्रिसमस्पर्शभारद्वाजेनरक्षितम् ॥ दानवाश्चमहावीर्यायेमनुष्यत्वमागताः २० निवातकवचाश्चैवदानवाःकुरुनंदन ॥ पितुर्ममांशोदेवस्यसर्वलोकप्रतापिनः
२१ कर्णश्चसुमहावीर्यस्त्वयावध्योधनंजय ॥ अंशाश्चक्षितिसंप्राप्तादेवदानवरक्षसाम् २२ त्वयानिपातितायुद्धेस्वकर्मफलनिर्जिताम् ॥ गतिंप्राप्स्यंतिकौंतेय
थास्वमरिकर्षण २३ अक्षयातवकीर्तिश्चलोकेस्थास्यतिफाल्गुन ॥ त्वयासाक्षान्महादेवस्तोषितोहिमहामृधे २४ लक्ष्मीवसुमतीचापिकर्तव्याविष्णुनासह ॥ गृहा
णास्त्रमहाबाहोदंडमप्रतिवारणम् ॥ अनेनास्त्रेणसुमहत्त्वंहिकर्मकरिष्यसि २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रतिजग्राहतत्वार्योविधिवत्कुरुनंदनः ॥ समंत्रंसोपचारंच
समोक्षविनिवर्तनम् २६ ततोजलधरश्यामोवरुणोयादसांपतिः ॥ पश्चिमांदिशमास्थायगिरमुच्चारयन्प्रभुः २७ पार्थक्षत्रियमुख्यस्त्वंक्षत्रधर्मेव्यवस्थितः ॥ पश्यमां
पृथुताम्राक्षवरुणोऽस्मिजलेश्वर २८ मयासमुद्यतान्पाशान्वारुणाननिवारितान् ॥ प्रतिगृह्णीष्वकौंतेयसहस्यनिवर्तनान् २९ एभिस्तदामयावीरसंग्रामेतारका
मये ॥ दैतेयानांसहस्राणिसंयतानिमहात्मनाम् ३० तस्मादिमान्महासत्वमत्प्रसादसमुत्थितान् ॥ गृहाणनहि तेमुच्येदंतकोऽप्याततायिनः ३१ अनेनत्वंयदास्त्रे
णसंग्रामेविचरिष्यसि ॥ तदानिःक्षत्रियाभूमिर्भविष्यतिनसंशयः ३२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकैलासनिलयोधनाध्यक्षोऽभ्यभाषत ॥ दत्तेष्वस्त्रेषुदिव्येषु
वरुणेनयमेनच ३३ प्रीतोऽहमपितेप्राज्ञपांडवेयमहाबल ॥ त्वयासहसमागम्यअजितेनतथैवच ३४ सव्यसाचिन्महाबाहोपूर्वदेवसनातन ॥ सहास्माभिर्भ
वान्श्रांतःपुराकल्पेषुनित्यशः ३५

३६ । ३७ । ३८ । ३९ उद्यतमुपस्थितम् ४० । ४१ देवगतिर्देवानांपरायणत्वम् ४२ । ४३ आगता आयास्यति ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे
एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ गतेष्विति १ । २ पाटयन् द्विधा कुर्वन् ३ । ४ तुलागुडाभांडगोलकाः भांडानितु ' नाल बंदूख ' इत्यादि म्लेच्छभाषया प्रसिद्धान्याग्नेयोपध्वलेन पाषाणगोलका

दर्शनात्ते त्विदं दिव्यं प्रदिशामिनरर्षभ ॥ अमनुष्यान्महाबाहो दुर्जयानपि जेप्यसि ३६ मत्तश्चैव भवानाशुगृह्णात्वस्त्रमनुत्तमम् ॥ अनेन त्वमनीकानि धार्तराष्ट्रस्य ध
क्ष्यसि ३७ तदिदं प्रतिगृह्णीष्व अंतर्धानं प्रियं मम ॥ ओजस्तजोद्युतिकरं प्रस्वापनमरातिनुत् ३८ महात्मना शंकरेण त्रिपुरं निहतं यदा ॥ तदैतदस्त्रं निर्मुक्तं येन द
ग्धामहासुराः ३९ त्वदर्थमुद्यतं चेदं मया सत्यपराक्रम ॥ त्वमर्हो धारणे चास्य मेरुप्रतिमगौरव ४० ततोऽर्जुनो महाबाहुर्विधिवत्कुरु नंदनः ॥ कौबेरमधिजग्राह दि
व्यमस्त्रं महाबलः ४१ ततोऽब्रवीद्देवराजः पार्थ मक्लिष्टकारिणम् ॥ सांत्वय नृश्लक्षण्यावाचामेघदुंदुभिनिःस्वनः ४२ कुंतीमातर्महाबाहो त्वमीशानः पुरातनः ॥ परां
सिद्धिमनुप्राप्तः साक्षाद्देवगतिं गतः ४३ देवकार्यं तु सुमहत्त्वया कार्यमार्दिम ॥ आरोढव्यस्त्वया स्वर्गः सजीभव महाद्युते ४४ स्थोमातलिसंयुक्त आगता त्वत्कृते म
हीम् ॥ तत्र तेऽहं प्रदास्यामि दिव्यान् यस्त्राणि कौरव ४५ तान् दृष्ट्वा लोकपालांस्तु समेतान् गिरिमूर्धनि ॥ जगाम विस्मयं धीमान् कुंतीपुत्रो धनंजयः ४६ ततोऽर्जुनो म
हातेजालोकपालान्समागतान् ॥ पूजयामास विधिवद्वाग्भिर्भद्रिः फलैरपि ४७ ततः प्रतिययुर्देवाः प्रतिमान्य धनंजयम् ॥ यथागतेन विबुधाः सर्वे काममनोजवाः ४८
ततोऽर्जुनो मुदं लेभे लब्धास्त्रः पुरुषर्षभः ॥ कृतार्थमथ चात्मानं स मेने पूर्णमानसम् ४९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणिकैरा० देवप्रस्थाने एकचत्वारिंशोऽ
ध्यायः ४१ ॥ ॥ कैरातपर्वसमाप्तम् ॥ अथेंद्रलोकाभिगमनपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गतेषु लोकपालेषु पार्थः शत्रुनिबर्हणः ॥ चिंतयामास राजेंद्र देवराज र
थं प्रति १ ततश्चितयमानस्य गुडाकेशस्य धीमतः ॥ स्थोमातलिसंयुक्त आजगाम महाप्रभः २ नभो वितिमिरं कुर्वन् जलदान् पाटयन्निव ॥ दिशः संप्रसूयन्नादैर्महामे
घरवोपमैः ३ असयः शक्तयो भीमा गदाश्चो ग्रप्रदर्शनाः ॥ दिव्यप्रभावाः प्रासाश्च विद्युतश्च महाप्रभाः ४ तथैवाशनयश्चैव चक्रयुक्तास्तुलागुडाः ॥ वायुस्फोटाः
सनिर्घाता महामेघस्वनास्तथा ५ तत्र नागामहाकाया ज्वलिता स्याः सुदारुणाः ॥ सिताभ्रकूटप्रतिमाः संहताश्च तथोपलाः ६ दशवाजिसहस्राणि हरीणां वातरंहसाम् ॥
वहंतियं नेत्रमुपं दिव्यं मायामयं रथम् ७ तत्रापश्यन्महानीलं वैजयंतं महाप्रभम् ८ ध्वजमिंदीवरश्यामवं शंकन कभूषणम् ९ तस्मिन्नरथे स्थितं सूतं तं सहेमविभूषितम् ॥ दृष्ट्वा
पार्थो महाबाहुर्देवमेवानन्दतर्कयत् ९ तथा तर्कयत् तस्तस्य फाल्गुनस्याथ मातलिः ॥ सन्नतः प्रस्थितो भूत्वा वाक्यमर्जुनमब्रवीत् १० ॥ मातलिरुवाच ॥ भो भो शक्रात्मज
श्रीमन् शक्रस्त्वां द्रष्टुमिच्छति ॥ आरोह तु भवान् शीघ्रं रथमिंद्रस्य संमतम् ११ आह माममरश्रेष्ठः पिता तव शतक्रतुः ॥ कुंतीसुतमिह प्राप्तं पश्यन्तु त्रिदशालयाः १२

दिनिक्षेपपात्राणि वायुस्फोटाः वेगवशाद्वायुं जनयंतः सनिर्घाता अशनिध्वनियुक्ताश्च महामेघस्वनाः ५ । ६ ' त्वक्केशवालरोमाणि सुवर्णाभानियस्यतु ॥ हरिः सवर्णतोऽश्वस्तु पीतकौशेयसंनिभः ' वातरं
हसां हरीणां वाजिनां सहस्राणीत्येकदेशान्वयः नेत्रमुपं दृष्टिचोरम् ७ वैजयंतं तन्नाम्ना देवेंद्रध्वजम् ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ येमे नियमितवान् १९ आप्लुतःस्नातः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ललितंकीर्तितं २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ विमकुष्ट

एषशक्रःपरितृतोदेवैर्ऋषिगणैस्तथा ॥ गंधर्वैरप्सरोभिश्चत्वादिदृष्टुःप्रतीक्षते १३ अस्माल्लोकादेवलोकंपाकशासनशासनाव् ॥ आरोहत्वंमयासार्धैलब्धास्त्रःपुनरे
प्यसि १४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ मातलेगच्छशीघ्रंत्वमारोहस्वरथोत्तमम् ॥ राजसूयाश्वमेधानांशतैरपिसुदुर्लभम् १५ पार्थिवैःसुमहाभागैर्यज्वभिर्भूरिदक्षिणैः ॥
दैवतैर्वासमारोहंदानवैर्वारथोत्तमम् १६ नातप्तपसाशक्यएषदिव्योमहारथः ॥ द्रष्टुंवाप्यथवास्पृष्टुमारोहंकुतएवच १७ त्वयिप्रतिष्ठितेसाधोरथस्थेस्थिरवाजि
नि ॥ पश्चादहमथारोक्ष्येसुकृतीसत्पथंयथा १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वामातलिःशक्रसारथिः ॥ आरुरोहरथंशीघ्रंहयान्येमेचरश्मिभिः
१९ ततोर्जुनोदृष्टमनागंगायामाप्लुतःशुचिः ॥ जजापजप्यंकौतेयोविधिवत्कुरुनंदनः २० ततःपितृन्थान्यायंतर्पयित्वायथाविधि ॥ मंदंशैलराजंतमा
प्रष्टुमुपचक्रमे २१ साधूनांपुण्यशीलानांमुनीनांपुण्यकर्मणाम् ॥ त्वंसदासंश्रयःशैलस्वर्गमार्गाभिकांक्षिणाम् २२ त्वत्प्रसादात्सदाशैलब्राह्मणाःक्षत्रियाविशः ॥
स्वर्गप्राप्ताश्चरन्तिस्मदैवैःसहगतव्यथाः २३ अद्रिराजमहाशैलमुनिसंश्रयतीर्थवन् ॥ गच्छाम्यामंत्रयित्वात्वांसुखमस्म्युषितस्त्वयि २४ तवसानूनिकुंजाश्चनद्यः
प्रस्रवणानिच ॥ तीर्थानिचसुपुण्यानिमयादृष्टान्यनेकशः २५ फलानिचसुगंधीनिपक्षितानिततस्ततः ॥ सुसुगंधाश्चवार्यैर्घास्त्वच्छसीरविनिःसृताः २६ अ
मृतास्वादनीयामेपीताःप्रस्रवणोदकाः ॥ शिशुर्यथापितुरंकेसुसुखंवर्त्ततेनग २७ तथातवांकैललितंशैलराजमयाप्रभो ॥ अप्सरोगणसंकीर्णैर्ब्रह्मघोषानुनादिते
२८ सुखमस्म्युषितःशैलतवसानुषुनित्यदा ॥ एवमुक्त्वार्जुनःशैलमामंत्र्यपरवीरहा २९ आरुरोहरथंदिव्यंद्योतयन्निवभास्करः ॥ सतेनादित्यरूपेणदिव्येना
द्भुतकर्मणा ३० ऊर्ध्वमाचक्रमेधीमान्प्रहृष्टःकुरुनंदनः ॥ सोऽर्शनपथंयातोमर्त्यानांधर्मचारिणाम् ३१ ददर्शाद्भुतरूपाणिविमानानिसहस्रशः ॥ नतत्रसूर्यः
सोमोवाद्योततेनचपावकः ३२ स्वयैवप्रभयातत्रद्योतंतेपुण्यलब्धया ॥ तारारूपाणियानीहदृश्यंतेद्युतिमंतिवै ३३ दीपवद्विप्रकृष्टत्वात्तनूनिषुमहांत्यपि ॥
तानितत्रप्रभास्वंतिरूपवंतिचपांडवः ३४ ददर्शस्वेषुधिष्ण्येषुदीप्तिमंतःस्वयार्चिषा ॥ तत्रराजर्षयःसिद्धावीराश्चनिहतायुधि ३५ तपसाचजितंस्वर्गसंपेतुः
शतसंघशः ॥ गंधर्वाणांसहस्राणिसूर्यज्वलिततेजसाम् ३६ गुह्यकानामृषीणांचतथैवाप्सरसांगणान् ॥ लोकानात्मप्रभान्पश्यन्फाल्गुनोविस्मयान्वितः ३७
पप्रच्छमातलिंप्रीत्यासचाप्येनमुवाचह ॥ एतेसुकृतिनःपार्थस्वेषुधिष्ण्येष्ववस्थिताः ३८ तान्दृष्टवानसिविभोतारारूपाणिभूतले ॥ ततोऽपश्यत्स्थितंद्वारि
शुभंवैजयिनंगजम् ३९ ऐरावतंचतुर्दंतकैलासमिवगृगिणम् ॥ ससिद्धमार्गमाक्रम्यकुरुपांडवसत्तमः ४० व्यरोचतयथापूर्वमांधातापार्थिवोत्तमः ॥ अभिचक्राम
लोकान्सराज्ञाराजीवलोचनः ४१

त्वादूरत्वात्सुमहान्त्यपितनूनिष्वस्माणिदृश्यंते ३४ धिष्ण्येषुस्थानेषु ३५ । ३६ आत्मनैवसूर्यादिवत्प्रभाति तानात्मप्रभान् ३७ । ३८ वैजयिनंविजयिनमेववैजयिनं स्वार्थेत्तद्वितः ३९ । ४० । ४१

सैक्रमन् गच्छन् अमरावतीनाम्ना ४२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ददर्शेति १ सौगंधिकानांकल्हाराणांपुष्पाणांचमिश्रेणवायुनेतिसंबंधः २ नंदननामनः ३ नातमृतपस इति । तप आदीनां निषेधमुखेनस्वर्गसाधनत्वंविधीयते ४ । ५ यज्ञहर्नैः द्रव्यदेवताचयज्ञस्वरूपतत्रयोदक्षिणाहीनं देवतास्वरूपज्ञानहीनचयज्ञं करोति सवृथापथ्यवीजघातीयज्ञहन् इत्युच्यते । तथाचश्रूयते शतपथे 'प्रतिवाणतयज्ञं यदेनंतन्वतेयत्वेवराजानमभिषुण्वंतितत्तं प्रतियत्पथं संज्ञपयंतिविशासतितत्तं प्रत्यलूखलमुसलाभ्यां दृषदुपलाभ्यांहविर्यज्ञं प्रतिसपययज्ञोहतोनददक्षेत्तं देवादक्षिणाभिरदक्षयस्तद्येन दक्षिणाभिरदक्षयस्तदक्षिणानामेति' राजानंसोमवर्द्धी अभिषुण्वंतिकं दयंतिसंज्ञपयंतिप्रतिविशासतिविशासनं करोति नददक्षेदसोनवभूवदक्षयन् दक्षमकुर्वन् । अतंज्ञायामपि

एवंसंसंक्रमस्तत्रस्वर्गलोकेमहायशाः ॥ ततोददर्शशक्रस्यपुरींताममरावतीम् ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिइंद्रलोकाभिगमनपर्वणिद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ददर्शसपुरींरम्यांसिद्धचारणसेविताम् ॥ सर्वर्तुकुसुमैःपुण्यैःपादपैरुपशोभिताम् १ तत्रसौगंधिकानांचपुष्पाणांपुण्यगंधिनाम् ॥ उद्गीज्यमानोमिश्रेणवायुनापुण्यगंधिना २ नंदनंचवनंदिव्यमप्सरोगणसेवितम् ॥ ददर्शदिव्यकुसुमैराह्वयद्विरिवद्रुमैः ३ नातमृतपसाशकयोद्रुंनानाहिताग्निना ॥ सलोकःपुण्यकर्तृणानापियुद्धेपराङ्मुखैः ४ नायज्वभिर्नात्रतिकैर्नवेदश्रुतिवर्जितैः ॥ नानाप्लुतांगैस्तीर्थेषुयज्ञदानबहिष्कृतैः ५ नापियज्ञहर्नैःक्षुद्रैर्द्रुंशक्यःकथंचन ॥ पानपैर्गुरुतल्पैश्चमांसादैर्वादुरात्मभिः ६ सतद्विव्यवनपश्यन्दिव्यगीतनिनादितम् ॥ प्रविवेशमहाबाहुःशक्रस्यदयितांपुरीम् ७ तत्रदेवविमानानिकामगानिसहस्रशः ॥ संस्थितान्यभियातानिददर्शायुतशस्तदा ८ संस्तूयमानोगंधर्वैरप्सरामिश्रपांडवः ॥ पुष्पगन्धवहैःपुण्यैर्वायुभिश्चानुवीजितः ९ ततोदेवाःसगंधर्वाःसिद्धाश्चपरमर्षयः ॥ हृष्टाःसंपूजयामासुःपार्थमविलष्टकारिणम् १० आशीर्वादैस्तूयमानोदिव्यवादित्रनिःस्वनैः ॥ प्रतिपेदेमहाबाहुःशंखदुंदुभिनादितम् ११ ॥ नक्षत्रमार्गविपुलंसुरवीथीतिविश्रुतम् ॥ इंद्राज्ञाययौपार्थःस्तूयमानःसमंततः १२ तत्रसाध्यास्तथाविश्वेमरुतोऽथाश्विनौतथा ॥ आदित्यावसवोरुद्रास्तथाब्रह्मर्षयोऽमलाः १३ राजर्षयश्चबहवोदिलीपप्रमुखानृपाः ॥ तुंबुरुनारदश्चैवगंधर्वोचहाहाहूः १४ तान्ससर्वान्समागम्यविधिवत्कुरुनंदनः ॥ ततोऽपश्यद्देवराजंशतक्रनुमरिंदमः १५ ततःपार्थोमहाबाहुरवतीर्यस्थोत्तमात् ॥ ददर्शसाक्षाद्देवेशंपितरंपाकशासनम् १६ पांडुरेणातपत्रेणहेमदंडेनचारुणा ॥ दिव्यगंधाधिवासेनव्यजनेनविधूयता १७ विश्वासुप्रभृतिभिर्गंधर्वैःस्तुतिवंदिभिः ॥ स्तूयमानंद्विजाग्र्यैश्चक्रगयजुःसामसंभवैः १८

हंतैर्धः । यज्ञहर्नैरित्यपपाठः । अतएवक्षुद्रैर्लुब्धैः पानशब्दानिरूपपदोमथवाची गुरुतल्पसमधिव्याहाराद्वापानपैर्मथपैःमांसादैर्वृथामांसंपक्षकैः । अन्यत्रतु 'देवानपितृन्समभ्यर्च्यत्वादनमांसंनदोषभाक्' इतिस्मृतेर्नदोषः अतएवदुरात्मभिर्हिंसैः ६ । ७ अभितोयांतिपतारदेशानित्यभियातान्यापानभूमयः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ पाकशासनंपाकशब्दः प्रशस्तेनीचेचवर्तते । 'योमापाकेनमनसाचरंतं । योऽस्मात्पाकतर' इत्यादिभयोगात् तेनदेवादीनामधिपतिरितिवा दुष्टानांदंडयितेततिवापाकशासनपदस्यावयवार्थः पाकनामादैत्यइत्यन्ये १६ । १७ स्तुतिवंदिभिःस्तुत्यावंदमानैः १८

१० । २० प्रश्रयावनतं चिनयेन प्रवृत्तीभूतं २१ । २२ । २३ । २४ वज्रग्रहणस्य चिह्नं किणोयस्मिन् २५ । २६ चतुर्दश्यामिति । यद्यपि दर्शो एव सूर्येन्द्रो रेकासनगतत्वमेकनक्षत्रस्थत्वादस्ति न चतुर्दश्यांतथाऽपि सापी
प्यलक्षणया एकराशिस्थत्वमत्र ग्राह्यं अन्यथा श्विनीस्थे सूर्ये चतुर्दश्यां रेवतीयोगे एकराशिस्थित्वस्याप्यलाभात् २७ साम्नाप्रीत्या वल्गुनारम्येण गीतानि अमंत्रोपरिगानं साममंत्रोपरिगानं २८ । २९ । ३०
३१ चेतोऽलोचनात्मिका चित्तवृत्तिः । बुद्धिरभ्यवसायरूपा । मनः संकल्पविकल्पात्मकं कटाक्षादिभिश्चित्तस्य वृत्त्यंतरं हरंतीत्यर्थः ३२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः

ततोऽभिगम्य कौंतेयः शिरसाऽभ्यगमद्वली ॥ सचैनं वृत्तपीनाभ्यां बाहुभ्यां प्रत्यगृह्णत १९ ततः शक्रासने पुण्ये देवर्षिगणसेविते ॥ शक्रः पाणौ गृहीत्वैनमुपावेशयदं
तिके २० मूर्ध्नि चैनमुपाधाय देवेंद्रः परवीरहा ॥ अंकमारोपयामास प्रश्रयावनतं तदा २१ सहस्राक्षनियोगात्स पार्थः शक्रासंनगतः ॥ अध्यक्राम दमेयात्मा द्वितीय इव वा
सवः २२ ततः प्रेम्णा वृत्रशत्रुर्जुनस्य शुभं मुखम् ॥ पस्पर्श पुण्यगंधेन करेण परिसांत्वयन् २३ प्रमार्जमानः शनकैर्बाहू चास्यायतौ शुभौ ॥ ज्याशरक्षेपकठिनौ स्तंभा वि
वहिरण्मयौ २४ वज्रग्रहणचिह्नेन करेण परिसांत्वयन् ॥ मुहुर्मुहुर्वज्रधरो बाहू चास्फोटयन् शनैः २५ स्मयन्निव गुडाकं शं प्रेक्षमाणः सहस्रदक् ॥ हर्षेणोत्फुल्लनयनो न चा
तृप्यत वृत्रहा २६ एकासनोपविष्टौ तौ शोभयांचक्रतुः सभाम् ॥ सूर्याचंद्रमसौ व्योमचतुर्दश्यामिवोदितौ २७ तत्र स्मगाथा गायंति साम्ना परमवल्गुना ॥ गंधर्वा
स्तुंबुरुश्रेष्ठः कुशलागीतसामसु २८ वृताचीमेनकारं भापूर्वचिन्तिः स्वयंप्रभा ॥ उर्वशीमिश्रकेशी च दंडगौरी वरूथिनी २९ गोपाली सहज न्याचकुंभयोनिः प्रजागरा ॥
चित्रसेना चित्रलेखा सहाचमधुरस्वरा ३० एताश्चान्याश्च न चतुस्तत्र तत्र सहस्रशः ॥ चित्तप्रसादनेयुकाः सिद्धानां पद्मलोचनाः ३१ महाकटितटश्रोण्यः कं पमानैः
पयोधरैः ॥ कटाक्षहावमाधुर्यं श्वेतो बुद्धिमनोहरैः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि इंद्रलोकाभिगमनपर्वणि इंद्रसभादर्शने त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ ततो देवाः सगंधर्वाः समादायार्घ्यमुत्तमम् ॥ शक्रस्य मतमाज्ञाय पार्थमानर्चुरंजसा १ पाद्यमाचमनीयं च प्रतिग्राह्य नृपात्मजम् ॥ प्रवेशयामासुर
थो पुरंदरनिवेशनम् २ एवं संपूजितो जिष्णुरुवास भवने पितुः ॥ उपशिक्षन् महास्त्राणि संहाराणि पांडवः ३ शक्रस्य हस्तादयितं वज्रमस्त्रं च दुःसहम् ॥ अशनीश्च महा
नादा मेघवर्हिणलक्षणाः ४ गृहीतास्त्रस्तु कौंतेयो भ्रातृन्सस्मार पांडवः ॥ पुरंदरनियोगाच्च पंचाब्दानवसत्सुखी ५ ततः शक्रोऽब्रवीत्पार्थ कृतास्त्रकाल आगते ॥
नृत्यंगीतंच कौंतेय चित्रसेना दवागुहि ६ वादित्रं देवविहितं नृलोके यन्न विद्यते ॥ तदर्जयस्व कौंतेय श्रेयोवैते भविष्यति ७ सखायं प्रददौ चास्य चित्रसेने पुरंदरः ॥ स तेन
सह संगम्य रमे पार्थो निरामयः ८ गीतवादित्रं नृत्यानि भूय एवादिदेश ह ॥ तथा पिनालभच्छर्मतपस्वी द्यूतकारितम् ९ दुःशासनवधामर्षी शकुनेः सौबलस्य च ॥ तत
स्तेना तुलां प्रीतिमुपागम्य क्वचित्क्वचित् ॥ गांधर्वमतुलं नृत्यं वादित्रं चोपलब्धवान् १०

॥ ४३ ॥ तत इति १ । २ । ३ मेघवर्हिणलक्षणाः अकालेऽपि उद्यतैर्मघैर्नृत्यमानैश्चमयूरैर्यदशन्यस्त्रं देशांतरे प्रयुक्तमितिलक्ष्यते देशांतरीयैस्ता अशनीर्बह्वीरित्यर्थः ४ भ्रातृन्सस्मारस्वर्गेऽपि दुःखितभ्रातृस्मरणे
न दुःखवानेवाभूदित्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीयेभारतभाष्यदीपेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ आदाविति १ उर्वशीगच्छ साचफाल्गुनमुपातिष्ठतु २ । ३ । ४ । ५ । ६ प्रतिभानंसमयेस्फूर्तिः ७ वर्षःशरीरे विद्यैश्च
र्यादिजेतजस्तद्गान्धर्वस्वीतेजःशौर्यतेजयुक्तः । चतुरारुख्यानपंचमान् चतुश्चतुःसंख्यान् विभक्तिलोपार्षः आख्यानं भारतादि । चतुरप्रियमाख्यानं चतुरारुख्यानमिति मध्यमपदलोपेन वाशाकपार्थिवादि
वत्समासः ८ गुरुशुश्रूषादिषांचप्रत्येकमष्टगुणमधीते प्राप्नोति । गुणाश्चवाक्यशेषादेव यथायथमूढाः । ब्रह्मचर्यमुपस्थनिग्रहः । दाक्ष्यं अनालस्यं प्रसवेद्वैमातुः कुलेद्रेपितुस्तैश्चतुर्भिः वयासातारुण्येन ९ रक्षिता
पालकः । अकथनमिति शालकश्चेति स्थाघारादित्यं । स्थूलमिव मुग्धेयं लक्ष्यं लक्षयितुं योग्यं सूक्ष्मं यस्य सूक्ष्मानप्यर्थान् स्थूलवज्जटित्वेवावगच्छतीत्यर्थः दातावा १० रूपवानमुंदरः ११ कांतः सुखदः अतएव प्रियः

सशिक्षितोत्तुत्यगुणाननेकान्वादित्रिगीतार्थगुणांश्च सर्वान् ॥ नशर्मलेभरवीरहंताभ्रातृन्स्मरन्मातरंचैवकुंतीम् ११ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि इंद्रलोका
भिगमनपर्वणि चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ आदावेवाथ तं शक्रश्चित्रसेनं रहो ब्रवीत् ॥ पार्थस्य च क्षुर्वश्यां
सक्तं विज्ञाय वासवः १ गंधर्वराजगच्छाद्यप्रहितोऽप्सरसां वराम् ॥ उर्वशीं पुरुषव्याघ्रसोपातिष्ठतु फाल्गुनम् २ यथार्चितो गृहीतास्त्रो विद्ययामन्त्रियोगतः ॥ तथा त्व
याविधातव्यं स्त्रीषु संगविशारदः ३ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा सोऽनुज्ञां प्राप्य वासवात् ॥ गंधर्वराजोऽप्सरसमभ्यगादुर्वशीं वराम् ४ तां दृष्ट्वा विदितो हृष्टः स्वागतेनार्चितस्तथा
॥ सुखासीनः सुखासीनां स्मितपूर्ववचो ब्रवीत् ४ विदितं ते स्तु सुश्रोणिप्रहितोऽहमिहागतः ॥ त्रिदिवस्यैकराजेन त्वत्प्रसादाभिनिर्दिना ६ यस्तु देवमनुष्येषु प्रख्यातः
सहजैर्गुणैः ॥ श्रियाशीलेन रूपेण व्रतैर्न च दमेन च ॥ प्रख्यातो बलवीर्येण संमतः प्रतिभानवान् ७ वर्षस्वीतेजसा युक्तः क्षमावान्वीतमत्सरः ॥ सांगोपनिषदान्वेदांश्च
तुरारुख्यानपंचमान् ८ योऽधीते गुरुशुश्रूषां मेधांचाष्टगुणाश्रयाम् ॥ ब्रह्मचर्येण दाक्ष्येण प्रसवेद्वैयसाजपि च ९ एको वै रक्षिता चैव त्रिदिवं मघवानिव ॥ अकथनो मान
यिता स्थूललक्ष्यः प्रियंवदः १० सहृदश्चाब्रूपा नेन विविधेनाभिवर्षति ॥ सत्यवाक्पूजितो वत्कारूपवाननहंकृतः ११ भक्तानुकंपी कांतश्च प्रियश्च स्थिरसंगरः ॥
प्रार्थनीयैर्गुणगणैर्महेन्द्रवरुणोपमः १२ विदितस्तेऽर्जुनो वीरः सस्वर्गफलमाप्नुयात् ॥ तव शक्राभ्यनुज्ञातः पादावद्यप्रपद्यताम् ॥ तदेवं कुरु कल्याणि प्रपन्नस्त्वांधनं जयः
१३ एवमुक्ता स्मितं कृत्वा संमानं बहुमन्य च ॥ प्रयुवाचोर्वशी प्रीता चित्रसेनमर्निदिता १४ यस्त्वस्य कथितः सत्यो गुणोद्देशस्त्वयामम ॥ तं श्रुत्वा व्यवथयं पुंसो वृणुयां
विमतोऽर्जुनम् १५ महेंद्रस्य नियोगेन त्वत्तः संप्रणयेन च ॥ तस्य चाहं गुणौघेन फाल्गुने जातमन्मथा ॥ गच्छ त्वंहियथा काममागमिष्याम्यहं सुखम् १६ ॥ इति श्री
महाभारते आरण्यकेपर्वणि इंद्रलोकाभिगमनपर्वणि चित्रसेनोर्वशीसंवादे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥

प्रेमास्पदं प्रसववयोतिरिक्ता ब्रह्मचर्यादयोऽष्टोशुश्रूषागुणाः सत्यवाक्त्वादयः पूजितत्वादन्येऽष्टौ मेधागुणा इति विभागः । यद्वा 'शुश्रूषाश्रवणं चैव ग्रहणं धारणं तथा ॥ ऊहापोहार्थं विज्ञानं तत्त्वज्ञानं च धीगुणाः' इति धी
गुणाष्टकं ग्राह्यं १२ स्वर्गफलं तत्संगतं वपादाविति प्रपन्न इति च रतार्थिनो दीनता दर्शिता १३ बहुमन्य मत्वा १४ गुणोद्देशः गुणलेशः तमर्जुनं पुंसु यतः कुतश्चित्सकाशाच्छ्रुत्वा अन्यथयं स्वार्थेण च प्रागे
व कामव्यथां प्राप्तवत्यस्मि अतो हेतोरर्जुनं किं वृणुयामिति काका प्रागेव नृत्वं दर्शयति १५ । १६ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीयेभारतभाष्यदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥

ततश्चि १ रूपेणसौंदर्येण २ । ३ रमंती रमयंती ४ । ५ केशहस्तेन हस्तः शृङ्गादंडःतेनैववेण्येऽर्थः ६ आह्वयंतीस्पर्धयाएद्विद्युःपावहेइतिवदंतीव ७ । ८ । ९ उन्नतःपीवरश्चनितं वपुवेति विशेषणंविशेष्ये

वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततोविसृज्यगंधर्वैकृतकृत्यंशुचिस्मिता ॥ उर्वशीचाकरोत्स्नानपार्थदर्शनलालसा १ स्नानालंकरणैर्हृदयैर्गंधमालयैश्चसुप्रभैः ॥ धनंजयस्य
रूपेणशरैर्मन्मथचोदितैः २ अतिविद्वेनमनसामन्मथेनप्रदीपिता ॥ दिव्यास्तरणसंस्तीर्णैर्विस्तीर्णैश्चयनोत्तमे ३ चित्तसंकल्पभावेनसुचिताऽनन्यमानसा ॥
मनोरथेनसंप्राप्तंस्मृत्येनंहिफाल्गुनम् ४ निर्गम्यचंद्रोदयनेविगाढेरजनीमुखे ॥ प्रस्थितासापृथुश्रोणीपार्थस्यभवनंप्रति ५ मृदुकुंचितदीर्घेणकुमुदोत्कर
धारिणा ॥ केशहस्तेनललनाजगामाथविराजती ६ भ्रूक्षेपालापमाधुर्यैःकांत्यासौम्यतयाऽपिच ॥ शशिनंवक्रचंद्रेणसाऽऽह्वयंतीवगच्छती ७ दिव्यांगरागौसु
मुखौदिव्यचंदनरूपितौ ॥ गच्छंत्याहाररुचिरौस्तनौतस्याववल्गतुः ८ स्तनोद्ग्रहनसंक्षोभान्नम्यमानापदेपदे ॥ त्रिवलीदामचित्रेणमधेयनातीवशोभिना ९
अधोभूधरविस्तीर्णनितंबोन्नतपीवरम् ॥ मन्मथायतनंशुभ्रंरसनादामभूषितम् १० ऋषोणामपिदिव्यानांमनोव्याघातकारणम् ॥ सूक्ष्मवस्त्रधरंरेजेजव
नंनिरवद्यवत् ११ गूढगुल्फधरौपादौताम्रायततलांगुली ॥ कूर्मपृष्ठोन्नतौचापिशोभेतेकिंकिणीकिणौ १२ सीधुपानेनचाल्पेनतुष्ट्याऽथमदनेनच ॥ विलास
नैश्चविविधैःप्रेक्षणोयतराऽभवत् १३ सिद्धचारणगंधर्वैःसाप्रयाताविलासिनी ॥ बह्वाश्वर्येऽपिवैस्वर्गेदर्शनीयतमाकृतिः १४ सुसूक्ष्मेणोत्तरीयेणमेघवर्णेनराज
ता ॥ तनुरभ्रावृताव्योम्निचंद्रलेखेवगच्छती १५ ततःप्राप्ताक्षणेनैवमनःपवनगामिनी ॥ भवनंपांडुपुत्रस्यफाल्गुनस्यशुचिस्मिता १६ तत्रद्वारमनुप्राप्ता
द्वारस्थैश्चनिवेदिता ॥ अर्जुनस्यनरश्रेष्ठउर्वशीशुभलोचना १७ उपातिष्ठततद्रेश्मनिर्मलंसुमनोहरम् ॥ सशंकितमनाराजवत्प्रत्युद्गच्छततानिशि १८ दृष्ट्वे
वचोर्वशीपार्थोल्लासंघृतलोचनः ॥ तदाऽभिवादनंकृत्वागुरुपूजांप्रयुक्तवान् १९ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अभिवादयेत्वांशिरसाप्रवराप्सरसांवरैः ॥ किमाज्ञापयसेदेवि
प्रेष्यस्तेऽहमुपस्थितः २० फाल्गुनस्यवचःश्रुत्वागतसंज्ञातदोर्वशी ॥ गंधर्ववचनंसर्वैश्चावयामासतंतदा २१ ॥ उर्वश्युवाच ॥ यथामेचित्रसेनेनकथितंमनुजोत्त
म ॥ तत्तेहंसंप्रवक्ष्यामियथाचाहमिहागता २२ उपस्थानेमहेंद्रस्यवर्तमानेमनोरमे ॥ तवागमनतोवृत्तेस्वर्गस्यपरमोत्सवे २३ रुद्राणांचैवसान्निध्यमादित्यानां
चसर्वशः ॥ समागमेऽश्विनोश्चैववसूनांचनरोत्तम २४ महर्षीणांचसंवेष्टुराजर्षिप्रवरेषुच ॥ सिद्धचारणयक्षपुमहोरगगणेषुच २५ उपविष्टेषुसर्वेषुस्थानमान
प्रभावतः ॥ ऋध्याप्रज्वलमानेषुअग्निसोमार्कवर्ष्मसु २६ वीणासुवाद्यमानासुगंधर्वैःशक्रनंदन ॥ दिव्येमनोरमेगेयप्रवृत्तेऽप्युलोचन २७ सर्वाप्सरःसुमुख्यानुप्र
वृत्तासुकुरुद्रह ॥ त्वंकिलानिमिषःपार्थमामेकांतत्रदृष्टवान् २८ तत्रचावभृथेतस्मिन्नुपस्थानेदिवौकसाम् ॥ तवपित्राऽभ्यनुज्ञातागताःस्वस्वंगृहंसुतः २९

णवहुलमितिवाहुलात्समासः १० अवयवतदोपवृत्ततदभावोनिरवद्यवत् ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ अवभृथो
यज्ञान्तस्नानं तन्मात्रे २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ तेनचित्रसेनेनतवपित्राचेंद्रेणचक्षुःशूषितुंसेवितुम् ३४ । ३५ । ३६ दुःश्रुतेमेऽस्तुममश्रवणंन्यर्थमस्तु यतस्त्वमेवंविधदुष्कर्मयोग्यतांमयिसंभावयसीत्यर्थः ३७ । ३८ । ३९ । ४०

तथैवाप्सरसःसर्वाविशिष्टाःस्वगृहंगताः ॥ अपिचान्याश्वशत्रुघ्नतवपित्राविसर्जिताः ३० ततःशक्रेणसंदिष्टश्चित्रसेनोममांतिकम् ॥ प्राप्तःकमलपत्राक्षसचमामब्र
वीदथ ३१ त्वत्कृतेऽहंसुरेशेनप्रेषितोवरवर्णिनि ॥ प्रियंकुरमहेन्द्रस्यममचैवात्मनश्चह ३२ शक्रतुल्यरणेशूरसदौदार्यगुणान्वितम् ॥ पार्थप्रार्थयसुश्रोणित्वमि
त्येवंतदाब्रवीत् ३३ ततोऽहंसमनुज्ञातातेनपित्राचतेऽनव ॥ तवांतिकमनुप्राप्ताशूषितुमरिंदम ३४ त्वद्गुणाकृष्टचित्ताहमनंगवशमागता ॥ चिराभिल
षितोवीरममाप्येषमनोरथः ३५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तांतथाब्रुवतींश्रुत्वाभृशंलज्जावृतोऽर्जुनः ॥ उवाचकर्णौहस्ताभ्यांपिधायत्रिदशालये ३६ दुःश्रुतं
मेऽस्तुसुभगेयन्मांवदसिभाविनि ॥ गुरुद्वारैःसमानामेनिश्चयेनवरानने ३७ यथाकुंतीमहाभागायथेंद्राणीशचीमम ॥ तथात्वमपिकल्याणिनात्रकार्याविचार
णा ३८ यच्चेक्षितासिविस्पष्टविशेषेणमयाशुभे ॥ तच्चकारणपूर्वहिंशृणुसत्यंशुचिस्मिते ३९ इयंपौरववंशस्यजननीमुदितेतिह ॥ त्वामहं दृष्ट्वांस्तत्रविज्ञायोत्फु
ल्ललोचनः ४० नमामर्हसिकल्याणिअन्यथाध्यातुमप्सरः ॥ गुरोर्गुरुतरामेत्वंममत्वंवंशवर्धिनी ४१ ॥ उर्वश्युवाच ॥ अनावृताश्वसर्वाःस्मदेवराजाभिनं
दन ॥ गुरुस्थानेनमांवीरनियोक्तुंत्वमिहार्हसि ४२ पुरोर्वेशेहियेपुत्रानप्तारोवात्विहागताः ॥ तपसारमयन्त्यस्मान्नचतेषांव्यतिक्रमः ४३ तत्प्रसीदनमामार्ता
विसर्जयितुमर्हसि ॥ हृच्छयेनचसंतप्तांभक्तांचभजमानद ४४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ शृणुसत्यंवरारोहेयत्त्वांवक्ष्याम्यनिंदिते ॥ शृण्वंतुमेदिशश्चैवविदिशश्चसदेवताः
४५ यथाकुंतीचमाद्रीचशचीचैवममानये ॥ तथाचवंशजननीत्वंहिमेऽद्यगरीयसी ४६ गच्छमूर्ध्नाप्रपन्नोऽस्मिपादौतेवरवर्णिनि ॥ त्वंहिमेमातृवत्पूज्यारक्ष्योऽहंपुत्र
वत्त्वया ४७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तातुपार्थेनउर्वशीक्रोधमूर्च्छिता ॥ वेपंतीध्रुवकीवकाशशापाथधनंजयम् ४८ ॥ ॥ उर्वश्युवाच ॥ ॥ तवपित्रा
भ्यनुज्ञातांस्वयंचगृहमागताम् ॥ यस्मान्मानाभिनंदेथाःकामवाणवशंगताम् ४९ तस्मात्त्वनर्तनःपार्थस्त्रीमध्येमानवर्जितः ॥ अपुमानितिविख्यातःषंडवद्विच
रिष्यसि ५० एवंदत्त्वाऽर्जुनेशापंस्फुरदोष्ठीश्वसंत्यथ ॥ पुनःप्रत्यागताक्षिप्रमुर्वशीगृहमात्मनः ५१ ततोऽर्जुनस्त्वरमाणश्चित्रसेनमरिंदमः ॥ संप्राप्यरजनीवृत्तंतदुर्व
श्यायथातथा ५२ निवेदयामासतदाचित्रसेनायपांडवः ॥ तत्रचैवंयथावृत्तंशापंचैवपुनःपुनः ५३ अवेदयच्चशक्रस्यचित्रसेनोऽपिसर्वशः ॥ ततआनाय्यतनयंविबि
केहरिवाहनः ५४ सांत्वयित्वाशुभैर्वाक्यैःस्मयमानोऽभ्यभाषत ॥ सुपुत्राज्यपृथातातत्वयापुत्रेणसत्तम ५५ ऋषयोऽपिहिधैर्येणजितावैतेमहाभुज ॥ यत्तुदत्तवती
शापमुर्वशीतवमानद ५६ सचापितेऽर्थकृत्तातसाधकश्चभविष्यति ५७

अप्सरइत्येकत्वमार्थः । यद्वास्यादेकत्वेऽप्सराअपीतिशब्दार्णवादेकत्वंसाधु ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ शुकव्यावका नतुमनसा हितार्थत्वाच्छापस्येतिभावः ४८ । ४९ । ५० । ५१
५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंडीयेभारतभाष्यदीपेष्टत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ कदाचिदिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

अज्ञातवासोवस्तव्योभवद्विर्भूतलेज्जव ॥ वर्षेत्रयोदशेवीरतंतत्रक्षपयिष्यसि ५८ तेननर्तनवेषेणअपुंस्त्वेनतथैवच ॥ वर्षमेकंविहृत्यैवततःपुंस्त्वमवाप्स्यसि
५९ एवमुक्तस्तुशक्रेणफाल्गुनःपरवीरहा ॥ मुदंपरमिकालेभेनचशापंव्यचिंतयत् ६० चित्रसेनेनसहितोगंधर्वेणयशस्विना ॥ रमेसस्वर्गभवनेपांडुपुत्रोधनंज
यः ६१ इदंयःशृणुयाद्दृत्तंनित्यंपांडुसुतस्यैव ॥ नतस्यकामःकामेषुपापकेषुप्रवर्त्तते ६२ इदममरवरात्मजस्यघोरंशुचिचरितंविनिशम्यफाल्गुनस्य ॥ व्यपगत
मददंभरागदोषास्त्रिदिवगताविरमंतिमानवेंद्राः ६३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिइंद्रलोकाभिगमनपर्वणिउर्वशीशापोनामषट्त्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥
॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ कदाचिदटमानस्तुमहर्षिरुतलोमशः ॥ जगामशक्रभवनंपुरंदरदिदक्षया १ ससमेत्यनमस्कृत्यदेवराजंमहामुनिः ॥
ददर्शार्धासनगतंपांडवंवासवस्यहि २ ततःशक्राभ्यनुज्ञातआसनेविष्टोत्तरे ॥ निषसाद्विजश्रेष्ठःपूज्यमानोमहर्षिभिः ३ तस्यदृष्ट्वाऽभवद्बुद्धिःपार्थमिंद्रासनेस्थितम् ॥
कथंनुक्षत्रियःपार्थःशक्रासनमवाप्तवान् ४ किंत्वस्यसुकृतंकर्मकेलोकावैविनिर्जिताः ॥ सएवमनुसंप्राप्तःस्थानंदेवनमस्कृतम् ५ तस्यविज्ञायसंकल्पंशक्रोवृत्रनिषूदनः ॥
लोमशंप्रहसन्वाक्यमिदमाहशचीपतिः ६ ब्रह्मर्षेशूयतांत्यत्तेमनसैतद्विवक्षितम् ॥ नायंकेवलमर्त्योवैमानुषत्वमुपागतः ७ महर्षेममपुत्रोऽयंकुंत्यांजातोमहाभुजः ॥
अस्त्रहेतोरिहप्राप्तःकस्माच्चित्कारणांतरात् ८ अहोनैनंभवान्वेत्तिपुराणमृषिसत्तमम् ॥ शृणुमेवदतोब्रह्मन्योऽयंयच्चास्यकारणम् ९ नरनारायणौयौतौपुराणावृषिसत्तमौ ॥
ताविमावनुजानीहिहृषीकेशधनंजयौ १० विख्यातौत्रिषुलोकेषुनरनारायणावृषी ॥ कार्यार्थमवतीर्णौतौपृथ्वीपुण्यप्रतिश्रयाम् ११ यन्नशक्यंसुरैर्द्रष्टुमृषिभिर्वामहा
त्मभिः ॥ तदाश्रमपदंपुण्यंबदरीनामविश्रुतम् १२ सनिवासोऽभवद्विप्रविष्णोर्जिष्णोस्तथैवच ॥ यतःप्रवृत्तेगंगासिद्धचारणसेविता १३ तौमन्त्रियोगाद्ब्रह्मर्षेक्षितौजातौ
महाद्युती ॥ भूमेर्भारावतरणंमहावीर्यौकरिष्यतः १४ उद्धृत्ताद्यसुराःकेचिन्निवातकवचाइति ॥ विप्रियेषुस्थितास्माकंवरदानेनमोहिताः १५ तर्कयंतिसुरान्हंतुंबलदर्प
समन्विताः ॥ देवान्नगणयंत्येतत्थादत्तवराहिते १६ पातालवासिनोरौद्रादनोःपुत्रामहाबलाः ॥ सर्वदेवनिकायाहिनालंयोधयितुंहितान् १७ योसौभूमिगतः
श्रीमान्विष्णुर्मधुनिषूदनः ॥ कपिलोनामदेवोऽसौभगवानजितोहरिः १८ येनपूर्वमहात्मानःखनमानारसातलम् ॥ दर्शनादेवविहताःसगरस्यात्मजाविभो १९
तेनकार्यमहत्कार्यमस्माकंद्विजसत्तम ॥ पार्थेनचमहायुद्धेसमेताभ्यांसंशयः २० सोसुरान्दर्शनादेवशक्तोहंतुंसहानुगान् ॥ निवातकवचान्सर्वात्रागानिवमहाह
दे २१ किंतुनाल्पेनकार्येणप्रबोध्योमधुसूदनः ॥ तेजसःसुमहाराशिःप्रबुद्धःप्रदहेज्जगत् २२

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ देवनिकायादेवसमूहाःनालम् नसमर्थाः १७ कपिलः । 'ऋषिपुराणकपिलं यस्तमग्रेज्ञानैर्विभर्तिजायमानंचपश्येत्' इति श्रुतिप्रसिद्धः अग्रेजायमानम् पांचरात्रा
गमेऽनिरुद्धत्वेन वेदेसूत्रात्मत्वेनचव्यवहृतम् नारायणम् १८ । १९ । २० । २१ प्रबोध्योविज्ञाप्यः २२

तेषां निवातकवचानां प्रतिममासनेमंक्षेपणे २३ । २४ । २५ । २६ गुडाकेशोऽर्जुनः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ संप्रति ज्ञायां गीकृत्य ३४ । ३५ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठी

अयं तेषां समस्तानां शक्तः प्रतिसमासने ॥ तान्निहत्यरणेशूरः पुनर्यास्यति मानुषान् २३ भवानस्मन्नियोगेन यातुतावन्महीतलम् ॥ काम्यकेद्रक्ष्यसे वीरं निवसंतं युधिष्ठि-
रम् २४ सवाच्यो मम संदेशाद्दुर्मात्मा सत्यसंगरः ॥ नोत्कंठाफाल्गुने कार्या कृतास्त्रः शीघ्रमेप्स्यति २५ नाशुद्धबाहुवीर्येण नाकृतास्त्रेण वारणे ॥ भीष्मद्रोणादयो यु-
द्धेश्वयाः प्रतिसमासितुम् २६ गृहीतास्त्रोगुडाकेशो महाबाहुर्महामनाः ॥ नृत्यवादित्रगीतानां दिव्यानां पारमीयवान् २७ भवानपि विविकानि तीर्थानि मनुजेश्व-
र ॥ भ्रातृभिः सहितः सर्वैर्द्रुमहर्षैर्विदम २८ तीर्थेष्वारुह्य पुण्येषु विपाप्माविगतज्वरः ॥ राज्यभोक्ष्यसि राजेन्द्र सुखी विगतकल्मषः २९ भवांश्चैनं द्विजश्रेष्ठ पर्यटंतं महीत-
लम् ॥ त्रातुमर्हति विप्राद्यतपो बलसमन्वितः ३० गिरिदुर्गेषु च सदा देशेषु विषमेषु च ॥ वसंति राक्षसा रौद्रास्तेभ्यो रक्षां विधास्यति ३१ एवमुक्ते महेंद्रेण वीभत्सुर-
पिलोमशम् ॥ उवाच प्रयतो वाक्यं रक्षेथाः पांडुनंदनम् ३२ यथा गुप्तस्वयाराजचरे तीर्थानि सत्तम ॥ दानंदद्याद्यथा चैव तथा कुरुमहामुने ३३ ॥ वैशंपायन-
उवाच ॥ ॥ तथेति संप्रति ज्ञाय लोमशः सुमहातपाः ॥ काम्यकं वनमुद्दिश्य समुपायान्महीतलम् ३४ ददर्श तत्र कौंतेयं धर्मराजमरिदमम् ॥ तापसैर्भ्रातृभिश्चैव स-
र्वतः परिवारितम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि इंद्रलो-लोमशगमने सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ अत्यद्भुतमिदं
कर्म पार्थ स्यामि ततेजसः ॥ धृतराष्ट्रो महाप्राज्ञः श्रुत्वा विप्रकिमब्रवीत् १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शक्रलोकगतं पार्थ श्रुत्वा राजाऽविकासुतः ॥ द्वैषाय
नादृषि श्रेष्ठात्संजयं वाक्यमब्रवीत् २ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ श्रुतं मे सूतकास्त्वेन कर्म पार्थ स्य धीमतः ॥ कञ्चित्तवापि विदितं याथा तथ्येन सारथे ३ प्रमत्तो
ग्राम्यधर्मेषु मंदात्मा पापनिश्चयः ॥ मम पुत्रः सुदुर्बुद्धिः पृथिवीघातयिष्यति ४ यस्य नित्यमृतावाचः स्वैरेष्वपि महात्मनः ॥ त्रैलोक्यमपि तस्य स्याद्योद्धायस्य धनं
जयः ५ अस्य तः कर्णिना राचांस्तीक्ष्णा ग्रांश्च शिलाशितान् ॥ कोऽर्जुनस्याग्रतस्तिष्ठेदपि मृत्युर्जरातिगः ६ मम पुत्रादुरात्मानः सर्वमृत्युवशानुगाः ॥ येषां युद्धं दुरा-
धर्षैः पांडवैः प्रत्युत्स्थितम् ७ तथैव च न पश्यामि युधिगांडीवधन्वनः ॥ अनिशं चिंतयानोऽपि य एनमुदियादृथी ८ द्रोणकर्णौ प्रतीयातां यदि भोष्मोऽपि वारणे ॥ म-
हान्स्यात्संशयो लोके तत्र पश्यामि नोजयम् ९ घृणीकर्णः प्रमादी च आचार्यः स्थविरो गुरुः ॥ अमर्षी बलवान्पार्थ संरंभी दृढविक्रमः १० संभवे तु मुलं युद्धं सर्वशोऽप्यपरा-
जितम् ॥ सर्वे ह्यस्त्रविदः शूराः सर्वे प्राप्तामहद्यशः ११ अपि सर्वेश्वरत्वं हिते वांछंत्यपराजिताः ॥ वधे नूनं भवेच्छांति रतेषां फाल्गुनस्य वा १२ न तु हंताऽर्जुनस्यास्ति जेता
वाऽन्यन विद्यते ॥ मनुस्तस्य कथं ज्ञाम्येनां चैव प्रतिसंहितः १३

भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥

॥ अत्यद्भुतमिदं कर्म तया देरध्यायद्वयस्य तात्पर्यं परोत्कर्षे श्रुतेस्वनाशं कया मूढस्तप्यत इति १ । २ । ३ । ४ कृताः सत्याः ५ । ६ । ७ । ८ प्रतीयातां द-
तिगच्छेताम् ९ घृणीदयालुः प्रमादी अनवहितः संरंभी उग्रसी १० । ११ । १२ । १३

१४। १५। १६ अपीति । सव्यसाचिनोरथघोषेणापि तत्र तत्ररणे १७ यत्तद्वा उद्गमन् निषंगादुद्गरन् । प्रवपयन् प्रेरयन् । स्थातास्थास्यति आततायीशस्त्रपाणिः यथोक्तं । 'अग्निदोगरदश्चैवशस्त्र
पाणिर्धनापहः । क्षेत्रदारापहारीचपडतेआततायिनः' । अपारणीयः अनुल्लघनीयः जेतुमशक्यः १८ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेइंद्रलोकाभिगमनपर्वणि अष्टचत्वारिंशो

त्रिदशेशसमोवीरःखांडवेऽग्निमतर्पयत् ॥ जिगायपार्थिवान्सर्वान् राजसूयेमहाक्रतौ १४ शेषंकुर्याद्भिरैर्वज्रोनिपतन्मूर्ध्नि संजय ॥ नतुकुर्युःशराःशेषंक्षिप्तास्तातकिरीटिना
१५ यथाहिकिष्णाभानोस्तपंतीहचराचरम् ॥ तथापार्थभुजोत्सृष्टाःशरास्तप्स्यंतिमत्सुतान् १६ अपितद्रथघोषेणभयार्त्ताःसव्यसाचिनः ॥ प्रतिभातिविदीर्णेवसर्व
तोभारतीचमूः १७ यदुद्गमन्प्रवपंश्चैवबाणान्स्थाताऽऽततायीसमरेकिरीटी ॥ सृष्टोऽतकःसर्वहरोविधात्राभवेद्यथातद्वदपारणीयः १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्य
केपर्वणिइंद्रलोकाभिगमनपर्वणिधृतराष्ट्रविलापेअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ यदेतत्कथितंराजंस्त्वयादुर्योधनंप्रति ॥ सर्वमेतद्यथा
तत्त्वंनैतन्मिथ्यामहीपते १ मन्युनाहिममाविष्टाःपांडवास्तेमहौजसः ॥ दृष्ट्वाकृष्णांसभानीतांधर्मपत्नींयशस्विनीम् २ दुःशासनस्यतावाचःश्रुत्वातेदारुणोदयाः ॥
कर्णस्यचमहाराजजुगुप्संतीतिमेमतिः ३ श्रुतंहिमेमहाराजयथापार्थेनसंयुगे ॥ एकादशतनुःस्थाणुर्धनुषापरितोषितः ४ कैरातंवेपमास्थाययोधयामासफाल्गुनम् ॥
जिज्ञासुःसर्वदेवेशःकर्पदीभगवान्स्वयम् ५ तत्रैनंलोकपालास्तेदर्शयामासुरच्युतम् ॥ अस्रहंतोःपराक्रांतंतपसाकौरवर्षपम् ६ नैतदुत्सहतेचान्योलब्धुमन्यत्रफाल्गु
नात् ॥ साक्षाद्दर्शनमेतेषामीश्वराणांनरोभुवि ७ महेश्वरेणयोर्राजन्नजीर्णोह्यष्टमूर्तिना ॥ कस्तमुत्सहतेवीरोयुद्धेजरथितुंपुमान् ८ आसादितमिदंवोरंतुमुलंलोमहर्ष
णम् ॥ द्रौपदीपरिकर्षद्भिःकोपयद्भिश्चपांडवान् ९ यनुप्रस्फुरमाणौशोभीमःप्राहवचोऽर्थवत् ॥ दृष्ट्वादुर्योधनेनोरुद्रौपद्यादर्शितावुभौ १० उरूभेत्स्यामितेपापग
दयाभीमवेणया ॥ त्रयोदशानांवर्षाणामंतदुर्धृतदेविनः ११ सर्वेप्रहरतांश्रिष्टाःसर्वेचामिततेजसः ॥ सर्वेसर्वास्रविद्रांसोदेवैरपिसुदुर्जयाः १२ मन्येमन्युसमुद्भूताः
पुत्राणांतवसंयुगे ॥ अंतंमार्थाःकरिष्यंतिभार्यामर्षसमन्विताः १३ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ किंरुतंसूतकर्णेनवदतापरुषंवचः ॥ पर्याप्तैरमेतावद्यत्कृष्णा
सासभांगता १४ अरीदानीममसुतास्तिष्ठेरन्मंदचेतसः ॥ तेषांभ्रातागुरुर्ज्यैष्ठोविनयेनावतिष्ठते १५ ममापिवचनंसूतनशुश्रूषतिमंदभाक् ॥ दृष्ट्वामांक्षुषाहीनंनिर्वि
चेष्टमचेतसम् १६ येचास्यसचिवामंदाःकर्णसौबलकादयः ॥ तेतस्यभूयसोदोषान्वर्द्धपंतिविवेतसः १७ स्वैरमुकाह्यविशराःपार्थेनामिततेजसा ॥ निर्दहेयुर्मम
सुतान्किंपुनर्मन्युनेरिताः १८

४८ ॥ ॥ यदेतदिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७ नजीर्णोऽनलीनः अष्टौ पंचभूतानि सूर्यचंद्रपुरुषाश्चमूर्तियोयस्य ८। ९। १० दुर्धृतदेविनः छत्रचूनेनजेतुकामस्य ११। १२
अंतंनाशम् १३। १४। विनयेनीतौ १५। १६। १७। १८

१९।२०।२१।२२ नहिसंतीतिशेषः २३ ॥ ॥ इत्यारण्यकेप० नै० भा० एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ४९ ॥ ॥ यदिदंशोचितमित्यादेरध्यायद्वयस्य तात्पर्यं सत्यसंरक्षणेकृते देवानामनुषा
श्वानुगृह्णतीति १।२ वानेयं वनभवं नीवारादि कृष्टं कर्षणजं ग्राम्यधान्यम् ३ शुद्धैर्विवालिप्तैः 'विषलिप्तेन वाणेन यौहतौ मृगपक्षिणौ । तयोर्मांसं कलंजं तद्वत्वाचां द्रायणं चरेत् ' इति स्मृतेः ।

पार्थबाहुबलोत्सृष्टमहाचापविनिःसृताः ॥ दिव्यास्त्रमंत्रमुदिताः सादयेयुः सुरानपि १९ यस्य मंत्रीचगोप्ताचसु तद्वैवजनादनः ॥ हरिश्चैलोक्यनाथः स किं नु तस्य न नि
र्जितम् २० इदं हि सुमहस्त्रिभुवनं नृनस्येह संजय ॥ महादेवेन बाहुभ्यां यत्समेत इति श्रुतिः २१ प्रत्यक्षं सर्वलोकस्य खाण्डवे यत्कृतं पुरा ॥ फाल्गुनेन सहायार्थे वन्दे दामो
दरेण च २२ सर्वथानहिमे पुत्राः सहामात्याः ससौबलाः ॥ कुद्वेपार्थे च भीमे च वासुदेवे च सात्वते २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि इंद्रलोकाभिगमनपर्वणि
धृतराष्ट्रवेदे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ४९ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ यदिदं शोचितं राज्ञा धृतराष्ट्रेण वैमुने ॥ प्रव्राज्य पाण्डवान् वीरान् सर्वमेतन्निरर्थकम् १ कथंच
राजपुत्रंतमुपेक्षेतात्पचेतसम् ॥ दुर्योधनं पाण्डुपुत्रान् कोपयानं महारथान् २ किमासौ त्पाण्डुपुत्राणां वने भोजनमुच्यताम् ॥ वानेयमथवा कृष्टमेतदाख्यातु नो भवान् ३ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ वानेयं च मृगांश्चैव शुद्धैर्बाणैर्निपातितान् ॥ ब्राह्मणानां निवेद्या ग्रमभुञ्जन् पुरुषर्षभाः ४ तांस्तु शूरा नमहेष्वासांस्तदा निवसतो वने ॥ अन्वयुर्ब्रा
ह्मणाराजन्साम्नयोऽनग्नयस्तथा ५ ब्राह्मणानां सहस्राणि प्लातकानां महात्मनाम् ॥ दशमोक्षविदां तत्रयान् विभर्तियुधिष्ठिरः ६ रुरुन्कृष्णमृगांश्चैव मेध्यांश्चान्यान् वने
चरान् ॥ बाणैरुन्मथ्य विविधैर्ब्राह्मणेभ्यो न्यवेदयत् ७ न तत्र कश्चिदुर्वर्णो व्याधितो वाऽपि दृश्यते ॥ कृशो वा दुर्बलो वाऽपि दीनो भीतोऽपि वा पुनः ८ पुत्रानि विप्रियान्श्चा
तृन् ज्ञातीनि वसहोदरान् ॥ पुपोषकौ रवश्चैव धर्मराजो युधिष्ठिरः ९ पतींश्च द्रौपदीसर्वान् द्विजातींश्च यशस्विनी ॥ मातृवद्भोजयित्वा ग्रेऽशिष्टमाहारयत्तदा १० प्राचीं
राजा दक्षिणां भीमसेनो यमो प्रतीचीमथवाऽयुदीचीम् ॥ धनुर्धरामांसे होतृमृगाणां क्षयं च कृत्वा नित्यमेवोपगम्य ११ तथा तेषां वसतां काम्यके वैविहीना नामर्जुने नोत्सुका
नाम् ॥ पंचैव वर्षाणि तथा व्यतीयुरधीयतां जपतां जुह्वतां च १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि इंद्रलोकाभिगमनपर्वणि पार्थाहारकथने पंचाशत्तमोऽ
ध्यायः ५० ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तेषां तच्चरितं श्रुत्वा मनुष्यातीतमद्भुतम् ॥ चिंताशोकपरीतात्मा मन्युनाऽभिपरिभुतः १
दीर्घमुष्णं च निःश्वस्य धृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ अब्रवीत्संजयं सूतमामंत्र्य पुरुषर्षभ २ नरात्रौ न दिवा सूतशांतिं प्राप्नोमि वैक्षणम् ॥ संचिंत्य दुर्नयं घोरमतीतं द्यूतजं हितम् ३
तेषामसह्यवीर्याणां शौर्यैर्धैर्यैश्च तृतिं पराम् ॥ अन्योन्यमनुरागं च भ्रातृणामतिमानुषम् ४ देवपुत्रौ महाभागौ देवराजसमश्रुती ॥ नकुलः सहदेवश्च पाण्डवौ द्रुपदो ५ दृढा
युधौ दूरपातौ युद्धे च कृतनिश्चयो ॥ शीघ्रहस्तौ दृढक्रौधौ नित्ययुक्तौ तस्विनौ ६

अग्रहंतकारप्रदेयम् ४ अनग्रयः परिव्राजकाः ५।६।७।८।९ आहारयत् आहारं कृतवती १०।११।१२ ॥
मन्युना दैन्येन १।२।३।४।५।६

॥ इत्यारण्यके पर्वणि नै० भा० पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ तेषामिति ।

७।८ नक्षस्येतक्षमानकरिष्यतः ९। १० सहितुंसोढं ११ शैक्ययाशिक्यस्थया भूमिभिस्वापातालं प्रवेक्ष्यतीतिभयादंतरिक्षेण धृतयेत्यर्थः १२ १३ १४ पुत्रस्तेत्वया १५ । १६ । १७ । १८

भीमार्जुनौ पुरोधाययदातौरणमूर्धनि ॥ स्थास्येते सिंहविक्रांतावश्विनाविवदुःसहौ ७ निःशेषमिह पश्यामिममसैन्यस्य संजय ॥ तौ ह्यप्रतिरथौ युद्धे देवपुत्रौ महारथौ <
द्रौपद्यास्तं परिक्षेपेन क्षेप्येते त्वमर्षिणौ ॥ वृष्णयोऽथ महेश्वासाः पंचाला वामहौ जसः ९ युधिसत्याभिसंधेन वासुदेवेन रक्षिताः ॥ प्रधक्ष्यंति रणे पार्थाः पुत्राणां मम वा
हिनीम् १० रामकृष्णप्रणीतानां वृष्णीनां सूतनंदन ॥ न शक्यः सहितुं वेगः सर्वैस्तैरपि संयुगे ११ तेषां मध्ये महेश्वासो भीमो भीमपराक्रमः ॥ शैक्यया वीरघातिन्या गदया
विचरिष्यति १२ तथा गांडीवनिर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ गदावेगं च भीमस्य नालं सोढुं न राधिपाः १३ ततो हं सुहृदां वाचो दुर्योधन वशानुगः ॥ स्मरणीयाः स्मरि
ष्यामिमया यानकृताः पुरा १४ ॥ संजय उवाच ॥ व्यतिक्रमोऽयं सुमहांस्त्वयाराज जुषेक्षितः ॥ समर्थेनापियन्मोहात् पुत्रस्तेन निवारितः १५ श्रुत्वा हि निजितानुद्यूते
पांडवान्मधुसूदनः ॥ त्वरितः काम्यके पार्थान्समभावयदच्युतः १६ दुपदस्य तथा पुत्रा धृष्टद्युम्नपुरोगमाः ॥ विराटो धृष्टकेतुश्च केकयाश्च महारथाः १७ तैश्च यत्कथितं
राजन् दृष्ट्वा पार्थान्पराजितान् ॥ चारेण विदितं सर्वतन्मयाऽऽवेदितं च ते १८ समागम्य वृतस्तत्र पांडवैर्मधुसूदनः ॥ सारथ्ये फाल्गुनस्याजौ तथेत्याह च तान्हरिः १९ अम
र्षितो हि कृष्णोऽपि दृष्ट्वा पार्थान्सादगतान् ॥ कृष्णाजिनोत्तरासंगान् ब्रवीच्च युधिष्ठिरम् २० यासां समृद्धिः पार्थानां भिद्रप्रस्थे बभूव ह ॥ राजसूये मया दृष्टान् पुरैरन्यैः सुदुर्ल
भा २१ यत्र सर्वान्महोपालान् शस्त्रतेजोभयादि तान् ॥ सर्वंगां गान्सर्पौ द्वा द्वान्सचो लद्रा विडांघ्रकान् २२ सागरानूपकांश्चैव ये च प्रांताभिवासिनः ॥ सिंहलान् बर्बरान्
म्लेच्छान् ये च लंका निवासिनः २३ पश्चिमानि च राट्पाणिशतशः सागरांतिकान् ॥ पल्लवान् द्रुपदान् सर्वान्किरातान् यवनान् शकान् २४ हारहूणांश्च चीनांश्च तुषारान्सै
न्धवान् स्तथा ॥ जागुडान् रामठान् मुंडान् स्त्रीराज्यमथ तंगणान् २५ केकयान् मालवांश्चैव तथा काश्मीरकानपि ॥ अद्राक्षमहमाहूतान् यज्ञे ते परिवेषकान् २६ साते समृद्धि
र्यैरात्ता च पलाप्रतिसारिणी ॥ आदाय जीवितं तेषामाहरिष्यामि तामहम् २७ रामेण सह कौरव्यभीमार्जुनयमैस्तथा ॥ अकूरगदसां वैश्च प्रद्युम्नेनाहुकेन च २८ धृष्ट
द्युम्नेन वीरेण शिशुपालात्मजेन च ॥ दुर्योधनं रणे हत्वा सद्यः कर्णे च भारत २९ दुःशासनं सौबलेयं यश्चान्यः प्रतियोत्स्यते ॥ ततस्त्वं हास्तिनपुरे भ्रातृभिः सहितो वसन् ३०
धार्तराष्ट्रींश्च यं प्राप्य प्रशाधि पृथिवीमिमाम् ॥ अथैनम ब्रवीद्राजा तस्मिन् वीरसमागमे ३१ शृण्वत्स्वेतेषु वीरेषु धृष्टद्युम्नमुखेषु च ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ प्रति
गृह्णामि ते वाचमिमांस्त्याज नार्दन ३२

१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६ प्रातिसारिणी प्रतीपं सरतीति नीचानुगाग्निनीत्यर्थः आहरिष्यामि इदानीमेवेति शेषः अतएव प्रार्थना संसर्गं कुर्विति २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२

म. भा. टी.

॥ ४६ ॥

३३ । ३४ समयामासुः समंयुक्तमित्याचख्युः । समयशब्दात्तदाचष्टइतिणिचलिटिआम् । समयामासुरितिपाठेस्पष्टार्थः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० अहतलक्षणा अखंडितध्वजाः । आहवलक्षणा
इतिपाठेआहवयोग्यानिशौर्यद्योतकानिलक्षणानिसामुद्रिकचिह्नानियेषाभिसर्थः ४१ । ४२ युयुधानः सात्यकिः ४३ केशरिणः क्रोधेनोद्धितसदान् ४४ । ४५ । ४६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयभारत
अमित्रान्मेमहाबाहोसानुबंधान्हनिष्यसि ॥ वर्षात्रयोदशादूर्ध्वसत्यंमांकुरुकेशव ३३ प्रतिज्ञातोवनेवासोराजमध्येमयाह्वयम् ॥ तद्धर्मराजवचनंप्रतिश्रुत्यसभासदः ३४
धृष्टद्युम्नपुरोगास्तेसमयामासुरंजसा ॥ केशवंमधुरैर्वाक्यैःकालयुक्तैर्मर्षितम् ३५ पांचालीप्रादुरक्लिष्टांवासुदेवस्यशृण्वतः ॥ दुर्योधनस्तवक्रोधादेवित्यक्षयतिजीवि
तम् ३६ प्रतिजानीमहेसत्यंमाशुचोवरवर्णिनि ॥ येस्मतेऽक्षजितांकृष्णेदृष्ट्वात्वांप्राहसंस्तदा ॥ मांसानितेपांखादंतोहरिष्यन्तिवृकद्विजाः ३७ पास्यंतिरुधिरंतेपां
गृध्रागोमायवस्तथा ॥ उत्तमांगानिकर्षन्तोयैःकृष्टाऽसिसभातले ३८ तेषांद्रक्ष्यसिपांचालिगात्राणिपृथिवीतले ॥ क्रव्यादैःकृष्यमाणानिभक्ष्यमाणानिचासकृत् ॥
३९ परिक्लिष्टाऽसियैस्तत्रयैश्चासिसमुपेक्षिता ॥ तेषामुत्कृत्तशिरसांभूमिःपास्यतिशोणितम् ४० एवंबहुविधावचस्तऊचुर्भरतर्षभाः ॥ सर्वेतेजस्विनःशूराःसर्वेचा
हतलक्षणाः ४१ तेधर्मराजेनवृतावर्षादूर्ध्वत्रयोदशात् ॥ पुरस्कृत्योपयास्यंतिवासुदेवंमहारथाः ४२ रामश्चकृष्णश्चधनंजयश्चप्रद्युम्नसांबौयुयुधानभीमौ ॥ माद्रीसु
तौकैकयराजपुत्राःपंचालपुत्राःसहमत्स्यराज्ञा ४३ एतान्सर्वान्लोकवीरानजयान्महात्मनःसानुबंधान्ससैन्यान् ॥ कोजीवितार्थीसमरेऽभ्युदीयात्कुद्धान्सिंहान्केशरि
णोयथैव ४४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यन्माऽब्रवीद्विदुरोद्यूतकालेत्वंपांडवान्जेष्यसिचेन्नरेन्द्र ॥ ध्रुवंकुरुणामयमतकालोमहाभयोभविताशोणितौघः ४५ मन्येतथातद्र
वितेतिस्मृतयथाक्षताप्राहवचःपुरामाम् ॥ असंशयंभवितायुद्धमेतद्रतेकालेपांडवानांयथोक्तम् ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिइंद्रलोकाभिगमनपर्वणिधृत
राष्ट्रविलापेएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ समाप्तमिंद्रलोकाभिगमनपर्व ॥ अथनलोपाख्यानपर्व ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ अस्रहेतोर्गतेपार्थेशक्रलो
कंमहात्मनि ॥ युधिष्ठिरप्रभृतयःकिमकुर्वतपांडवाः १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अस्रहेतोर्गतेपार्थेशक्रलोकंमहात्मनि ॥ आवसन्कृष्णयासार्धकाम्यके
भरतर्षभाः २ ततःकदाचिदेकांतेविविक्तइवशाद्वले ॥ दुःखार्त्ताभरतश्चेष्टानिषेदुःसहकृष्णया ३ धनंजयंशोचमानाःसाश्रुकंठाःसुदुःखिताः ॥ तद्वियोगादितान्स
र्वान्शोकःसमभिपुष्टुवे ४ धनंजयवियोगाच्चराज्यभ्रंशाच्चदुःखिताः ॥ अथभीमोमहाबाहुर्युधिष्ठिरमभाषत ५ निदेशात्तेमहाराजगतोऽसौभरतर्षभः ॥ अर्जुनःपांडु
पुत्राणांयस्मिन्प्राणाःप्रतिष्ठिताः ६ यस्मिन्विनष्टेपंचालाःसहपुत्रैस्तथावयम् ॥ सात्यकिर्वासुदेवश्चविनश्येयुर्नसंशयः ७ योऽसौगच्छतिधर्मात्माबहून्क्लेशान्विचिं
तयन् ॥ भवन्नियोगाद्वीभत्सुस्ततोदुःखतरंनुकिम् ८ यस्यबाहूंसमाश्रित्यवयं सर्वमहात्मनः ॥ मन्यामहेजितानाजौपरान्प्राप्तांचमेदिनीम् ९ यस्यप्रभावान्नमयासभाम
ध्येघनुष्मतः ॥ नीतालोकममुंसर्वेधार्तराष्ट्राःससौबलाः १०

भावदीपेएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ ॥ अस्त्रेति १ आवसन् आवासंकृतवतः २ । ३ पुष्टुवेष्टावितवान् ४ । ५ निदेशात् आज्ञातः ६ । ७ । ८ । ९ अमुंलोकंपरलोकम् १०

वन०

अ०

५२

॥ ४६ ॥

११ । १२ अहीनपौरुषापिबयंउपप्लुताःकृताः येबालामूर्खान्दुर्योधनादयस्तेबलिभिःसामंतदचैर्धनैर्बलवत्तराःकृताः १३ । १४ मानीनशःमानाशय १५।१६ । १७ । १८ । १९ । २० बालिशःबालवद्व्याहरी दीर्घसूत्रश्चिरकारी २१ । २२।२३ वेदेश्वयते । विन्वसृजाःसहस्रसंवत्सरम् इति । अत्रहिसंवत्सरशब्दोदिनपरःकृतः अन्यथाशतायुर्वैपुरुषइतिश्रुतेरनधिकारिकंशास्त्रमप्रमाणंस्यात्तावदायुषोलोकेऽदर्शनाच्चकृच्छतइतिद्वादशवार्षिकंप्रायश्चित्तंप्रतिज्ञातं तत्कृच्छृतःकृच्छ्रैरपिसद्योभवति तथाहि । 'त्रिंशताप्राजापत्यकृच्छ्रैरेकोऽब्दोभवति' एवंमित्रविंदेष्टिपवित्रेष्टिमृगारेष्टिमृतिभिर्दशप्राजापत्यस्थानेधर्मशास्त्रेविहिता

तेवयंबाहुबलिनःक्रोधमुत्थितमात्मनः ॥ सहामहेभवन्मूलंवासुदेवेनपालिताः ११ वयंहिसहकृष्णेनहत्वाकर्णमुखान्परान् ॥ स्वबाहुविजितांकृत्स्नांप्रशासेमवसुंधराम् १२ भवतोद्यूतदोषेणसर्वेवयमुपप्लुताः ॥ अहीनपौरुषाबालाबलिभिर्बलवत्तराः १३ क्षात्रधर्ममहाराजत्वमवेक्षितुमर्हसि ॥ नहिधर्मोमहाराजक्षत्रियस्यवनाश्रयः १४ राज्यमेवपरंधर्मैक्षत्रियस्यविदुर्बुधाः ॥ सक्षत्रधर्मविद्राजामाधर्म्यान्नीनशःपथः १५ प्राग्द्वादशसमाराजन्धार्तराष्ट्रान्निहन्महि ॥ निवर्त्यचवनात्पार्थमानाय्यच जनार्दनम् १६ व्यूढानीकान्महाराजजवेनैवमहामते ॥ धार्तराष्ट्रान्मुलोकंगमयामिविशांपते १७ सर्वानहंहनिष्यामिधार्तराष्ट्रान्ससौबलान् ॥ दुर्योधनंचकर्णवयो वाऽन्यःप्रतियोत्स्यते १८ मयाप्रशमितेपश्चात्त्वमेव्यसिवनंपुनः ॥ एवंकृतेनतेदोषाभविष्यंतिविशांपते १९ यज्ञैश्चत्रिविधैस्तातकृतंपापमरिंदम ॥ अवधूयमहारा जगच्छेमस्वर्गमुत्तमम् २० एवमेतद्रवेद्राजन्यदिराजानबालिशः ॥ अस्माकंदीर्घसूत्रःस्याद्रवान्धर्मपरायणः २१ निकृत्यानिकृतिप्रज्ञाहंतव्याइतिनिश्चयः ॥ नहि नैकृतिकंहत्वानिकृत्याप्रापमुच्यते २२ तथाभारतधर्मेषुधर्मज्ञैरिहदृश्यते ॥ अहोरात्रंमहाराजतुल्यंसंवत्सरेणह २३ तथैववेदवचनंश्रूयतेनित्यदाविभो ॥ संवत्सरो महाराजपूर्णोभवतिकृच्छृतः २४ यदिवेदाःप्रमाणास्तेदिवसादूर्ध्वमच्युत ॥ त्रयोदशसमाःकालोज्ञायतांपरिनिष्ठितः २५ कालोदुर्योधनंहंतुंसानुबंधमारिंदम ॥ एका ग्रंथिर्वीसर्वापुराराजन्करोतिसः २६ द्यूतप्रियेणराजेंद्रतथातद्रवताकृतम् ॥ प्रायेणाज्ञातचर्यायांवयंसर्वेनिपातिताः २७ नतंदेशंप्रपश्यामियत्रसोऽस्मान्सुदु र्जनः ॥ नविज्ञास्यतिदुष्टात्माचारैरितिसुयोधनः २८ अधिगम्यचसर्वान्नोवनवासमिमंततः ॥ प्रव्राजयिष्यतिपुनर्निकृत्याऽधमपूरुषः २९ यद्यस्मानभिगच्छेत पापःसहिकथंचन ॥ अज्ञातचर्यामुत्तीर्णान्दृष्ट्वाचपुनराह्वयेत् ३० द्यूतेनतेमहाराजपुनर्द्यूतमवर्तत ॥ भवांश्चपुनराहूतोद्यूतेनैवापनेष्यति ३१ सतथाऽ क्षेषुकुशलोनिश्चितोगतचेतनः ॥ चरिष्यसिमहाराजवनेषुवसतीःपुनः ३२ यद्यस्मान्सुमहाराजकृपणान्कर्तुमर्हसि ॥ यावज्जीवमवेक्षस्ववेदधर्मांश्चकृत्स्नशः ३३ निकृत्यानिकृतिप्रज्ञोहन्तव्यइतिनिश्चयः ॥ अनुज्ञातस्त्वयागत्वायावच्छक्तिसुयोधनम् ३४ यथैवकक्षमुत्सृष्टोदहेदनिलसारथिः ॥ हनिष्यामितथामंदमनुजा नातुमेभवान् ३५

भिर्द्वादशवार्षिकंत्रतंसमापितुंशक्यमित्यर्थः २४ । २५ । पुराअग्रे २६ । २७ । २८ । २९ । ३० द्यूतेद्यूतार्थपुनराह्वयेत् नन्वाहूतोऽप्यहंनगमिष्यामीत्याशंक्याहपुनर्द्यूतमवर्तत पूर्वमप्यनुद्यूतस्यकृतत्वात्पुनरपिशूतंकरिष्यस्येवेत्यर्थः अपनेष्यतिदूरीकरिष्यति श्रियमितिशेषः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ कक्षंतृणंअभिलक्ष्येतिशेषः ३५

३६ । ३७ अन्तर्धिति । विश्वमृजांसत्रेसंवत्सरशब्दोनकालपरः कितुः 'पंचपंचाशतस्त्रिवृतः संवत्सराः पंचपंचाशतः पंचदशाः' इत्यादिश्रुतौ संवत्सरपदस्य त्रिवृदादिशब्दसामानाधिकरण्यादहःशब्दवाच्यकृतु
परत्वं दृष्टं अतः संवत्सरशब्दो दिनपरइति मवादमात्रं पंचपंचाशतइति पंचाशदधिकं शतद्वयमुच्यते । नहिकालेन कर्त्तव्यं व्रतं कर्मणा समापयितुं शक्यमिति भावः ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवाणं भीमं तु धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ उवाच सांत्वय न राजा मूर्ध्नु पाप्राय पांडवम् ३६ असंशयं महाबाहो हनिष्यसि सुयोधनम् ॥ वर्षात्रयो दशादूर्ध्वं
सहगांडी वधन्वना ३७ यत्त्वमाभाषसे पार्थ प्राप्तः काल इति प्रभो ॥ अमृतं नो त्सहे वक्तुं न ह्येतन्मम विद्यते ३८ अंतरेणापि कौंतेय निहृतिपापनिश्चयम् ॥ हंता त्वमसि
दुर्धर्ष सानुबंधं सुयोधनम् ३९ एवं ब्रुवति भीमं तु धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ आजगाम महाभागो बृहदश्वो महानृषिः ४० तमभिप्रेक्ष्य धर्मात्मा संप्राप्तं धर्मचारिणम् ॥ शास्त्रवन्म
धुपकें गृजयामास धर्मराट् ४१ आश्वस्तं वै न मासीनमुयासीनो युधिष्ठिरः ॥ अभिप्रेक्ष्य महाबाहुः कृपणं बह्वभाषत ४२ अक्षयूते च भगवन् धनं राज्यं च मे हृतम् ॥
आहूय निहृतिप्रज्ञैः कितवैरक्षकोविदैः ४३ अनक्षज्ञस्य हि स तानि कृत्या पापनिश्चयैः ॥ भार्या च मे स भानीता प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ४४ पुनर्धूतेन मां जित्वा वनवासं सु
दारुणम् ॥ प्रात्राजयन्महारण्यमजिनैः परिवारितम् ४५ अहं वने दुर्वसतीर्वसन् परमदुःखितः ॥ अक्षयूताधिकारे च गिरः शृण्वन्सुदारुणाः ४६ आर्त्तानां सुहृदां वाचो
यूतप्रभृतिशंसताम् ॥ अहं हृदि श्रिताः स्मृत्वा सर्वरात्रीर्विचिंतयन् ४७ यस्मिंश्चैव स मस्तानां प्राणा गांडी वधन्वनि ॥ विना महात्मना तेन गतसत्त्व इवाभवम् ॥ ४८
कदा द्रक्ष्यामि बीभत्सं कृतास्त्रं पुनरागतम् ॥ प्रियवादिन मधुद्रं दयायुक्तमंतर्द्रितः ४९ अस्ति राजा मया कश्चिदल्पभाग्यतरो भुवि ॥ भवता दृष्टपूर्वां वा श्रुतपूर्वांऽपि वाक्क
चित् ॥ नमस्तो दुःखिततरः पुमानस्तीति मे मतिः ५० ॥ बृहदश्व उवाच ॥ यद्वीषिमहाराज नमतो विद्यते क्वचित् ॥ अल्पभाग्यतरः कश्चित्पुमानस्तीति पांडव ५१
अत्र ते वर्णयिष्यामि यदि शृणुषेऽनघ ॥ यस्त्वत्तो दुःखिततरो राजाऽसीत्पृथिवीपते ५२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथैनम ब्रवीद्राजा ब्रवीतु भगवानिति ॥ इमामवस्थां
संप्राप्तं श्रोतुमिच्छामि पार्थिवम् ५३ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ शृणुराज ब्रवहितः सह भ्रातृभिरच्युत ॥ यस्त्वत्तो दुःखिततरो राजाऽसीत्पृथिवीपते ५४ निषधेषु महीपालो वी
रसेन इति श्रुतः ॥ तस्य पुत्रोऽभवत्प्राज्ञानलो धर्मार्थकोविदः ५५ स निहृत्या जितो राजा पुष्करेणेति नः श्रुतम् ॥ वनवासं सुदुःखार्तो भार्ययान्यवसत्सह ५६ न तस्य दासा
नरथोन भ्रातान च बांधवाः ॥ वने निवसतो राजन् शिष्यं ते स्म कदाचन ५७ भवान् हि संव्रतो वीरैर्भ्रातृभिर्देवसंमितैः ॥ ब्रह्मकल्पैर्द्विजाग्रैश्च तस्मान्नाहं शिशोः चितुम् ५८
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विस्तरेणाहमिच्छामि न लस्य सुमहात्मनः ॥ चरितं वदतां श्रेष्ठतन्ममाख्यातुमर्हसि ५९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आनलोपाख्यानपर्वणि
द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥

४७।४८ । ४९ अत्रेवार्थे सत्यं सर्वथानयाज्यमिति आख्यायिका द्वारा भविष्येन बोधयितुं राज्ञा बृहदश्वः प्रवर्त्तते अस्ति राजा मया कश्चिदित्यादिना ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ पुष्करेण राजा ५६ शिष्यं ते
अवशिष्टाः कालस्त्वविवक्षितः ५७ । ५८ । ५९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नेलकंठीये भारत भावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥

भासीदिति । उपपन्नोति युक्तः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । सौदामनीप्रावृषेण्यमेघसंबंधिनी सुष्ठुजगतो जीव नंद दतिते सुदामानो मेघास्तेषां समूहः सौदामनः प्रावृटकालस्तत्संबंधिनी

॥ बृहदश्व उवाच ॥ आसीद्राजानलो नाम वीरसेन सुतो बली ॥ उपपन्नो गुणैरिष्टैरूपवानश्वकोविदः १ अतिष्ठन्मनुजैर्द्राणां मूर्ध्नि देवपतिर्यथा ॥ उपर्युपरि सर्वेषामादि
त्यश्वतेजसा २ ब्रह्मण्यो वेदविच्छूरो निषधेषु महीपतिः ॥ अक्षप्रियः सत्यवादी महानक्षौहिणीपतिः ३ ईप्सितो वरनारीणामुदारः संयतेंद्रियः ॥ रक्षिता
धन्विनां श्रेष्ठः साक्षादिव मनुः स्वयम् ४ तथैवासीद्विदर्भेषु भीमो भीमपराक्रमः ॥ शूरः सर्वगुणैर्युक्तः प्रजाकामः सचाप्रजः ५ सप्रजार्थे परं यत्नमकरोत्सु समाहि
तः ॥ तमभ्यगच्छद्ब्रह्मर्षिर्दमनो नाम भारत ६ तं स भीमः प्रजाकामस्तोषयामास धर्मवित् ॥ महिष्यासहराजेंद्रसत्कारेण सुवर्चसम् ७ तस्मै प्रसन्नो दमनः सभार्याय वरं
ददौ ॥ कन्यारत्नं कुमारं श्वत्रीनुदारान्महायशः ८ दमयंती दमंदांतं दमनं च सुवर्चसम् ॥ उपपन्नान्गुणैः सर्वैर्भीमान्भीमपराक्रमान् ९ दमयंती तुरुपेण तेजसा यशसा
श्रिया ॥ सौभाग्येन च लोकेषु यशः प्राप सुमध्यमा १० अथ तां वयसि प्राप्ते दासो नां समलंकृतम् ॥ शतं शतं सखीनां च पर्युपासच्छचीमिव ११ तत्र स्मराजते भैमी सर्वाभ
रणभूषिता ॥ सखीमध्ये ज्ववद्यां गीवियुत्सौ दामनी यथा १२ अतीवरूपसंपन्ना श्रीरिवायतलोचना ॥ न देवेषु न यक्षेषु तादृश्रुवती क्वचिद् १३ मानुषेष्वपि चान्येषु दृष्ट
पूर्वाऽथवा श्रुता ॥ चित्तप्रसादनीवाला देवानामपि सुंदरी १४ नलश्च नरशार्दूलो लोकेष्वप्रतिमो भुवि ॥ कंदर्प इव रूपेण मूर्तिमानभवत्स्वयम् १५ तस्याः समीपे तु न
लं प्रशशंसुः कुतूहलात् ॥ नैषधस्य समीपे तु दमयंती पुनः पुनः १६ तयो रदृष्टः कामोऽभूच्छृण्वतोऽसततं गुणान् ॥ अन्योन्यं प्रतिकौंतेयस्य वर्धत हृच्छयः १७
अशकुवन्नलः कामंतदाधारयितुं दृढा ॥ अंतःपुरसमीपस्थे वन आस्तेरहोगतः १८ सददर्शततो हं सान् जातरूपपरिष्कृतान् ॥ वने विचरतां तेषामेकं जग्राह पक्षिणम् १९
ततोऽन्तरिक्षगोवाचं ग्राजहार नलं तदा ॥ हंतव्योऽस्मिन् तेराजन्करिष्यामि तव प्रियम् २० दमयंती सकाशे त्वां कथयिष्यामि नैषध ॥ यथा त्वदन्यं पुरुषं न सामं स्यति
कर्हिंचित् २१ एवमुक्तस्ततो हं समुत्ससर्जमहीपतिः ॥ ते तु हंसाः समुत्पत्य विदर्भानगमंस्ततः २२ विदर्भनगरीं गत्वा दमयंत्यास्तदांतिके ॥ निपेतुस्ते गरुत्मतः साददर्श
चतान् खगान् २३ सातान् हुत रूपान् वै दृष्ट्वा सखिगणावृता ॥ हृष्टा ग्रहीतुं खगमांस्त्वरमाणोपचक्रमे २४ अथ हंसा विसृष्टपुः सर्वतः प्रमदावने ॥ एकैकशस्तदा कन्या
स्तान् हंसांस्समुपाद्रवन् २५ दमयंती तु यं हंसं समुपाधावदंतिके ॥ समानुषीं गिरंकृत्वा दमयंती मथाब्रवीत् २६ दमयंति नलो नाम निषधेषु महीपतिः ॥ अश्विनोऽसृष्टो
रूपेन समास्तस्य मानुषाः २७ कंदर्प इव रूपेण मूर्तिमानभवत्स्वयम् ॥ तस्य वै यद्विभार्या त्वं भवेथावरवार्णिनि २८ सफलं ते भवेज्जन्म रूपं चेदं सुमध्यमे ॥ वयं हि देवगं
धर्वमनुष्यो रगराक्षसान् २९

माहि अयं तं द्योतयाना भवतीति प्रसिद्धम् १२ । १३ । १४ मूर्तिमानशरीरी १५ प्रशशंसुः वार्त्ताहरा इति शेषः १६ हृच्छयः कामः १७ । १८ जातरूपपरिष्कृतान् सुवर्णपक्षान् १९ अन्तरिक्षगः खगः २०
२१ । २२ गरुत्मतः पक्षयंतः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० संग्रामः कामयुद्धं सुरनमिसर्थः संगमइति पाठेऽपि स एवार्थः ३१ । ३२ ॥ इत्या० नै० भा० त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ दमयंतीति १ । २ । ३ । ४ जडुः ज्ञातव्यः । इंगितैः अभिप्रायसूच

दृष्टवंतोनचास्माभिर्दृष्टपूर्वस्तथाविधः ॥ त्वंचापिरत्नं नारीणां नेषु च नलोवरः ३० विशिष्टया विशिष्टेन संग्रामो गुणवान् भवेत् ॥ एवमुक्ता तु हंसेन दमयंती विशांपते ३१
अब्रवीत् तत्र तंहं संत्वमप्येवं न लेवद ॥ तथेत्युक्त्वा ऽडजः कन्यां विदर्भस्य विशांपते ॥ पुनरागम्य निषधान्न ले सर्वे न्यवेदयत् ३२ ॥ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि
नलोपाख्यानप० हंसदमयंतीसंवादे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ ॥ दमयंती तु तच्छ्रुत्वा वचो हंसस्य भारत ॥ ततः प्रभृ
तिनस्वस्थानलं प्रति बभूव सा १ ततश्चितापरादीनां विवर्णवदनाकृशा ॥ बभूव दमयंती तु निःश्वासपरमा तदा २ ऊर्ध्वदृष्टिर्ध्यानपरा बभूवोन्मत्तदर्शना ॥ पांडुवर्णाक्षणे
नाथ हृच्छया विष्टचेतना ३ नश्यया सनभोगे पुगतिं विंदति कर्हिचित् ॥ ननकं नदिवा शेते हाहेति रुदती पुनः ४ तामस्वस्थां तदा कारां सख्यस्ताजन्नु रिंगितैः ॥ ततो विदर्भपत
ये दमयंत्याः सखीजनः ५ न्यवेदयत्तामस्वस्थां दमयंतीं नरेश्वरे ॥ तच्छ्रुत्वा नृपतिर्भीमो दमयंतीं सखीगणात् ६ चिंतयामास तत्कार्यं सुमहत्स्वां सुतां प्रति ॥ किमर्थं दुहि
तामेऽद्य नातिस्वस्थे वलक्ष्यते ७ ससमीक्ष्य महीपालः स्वां सुतां प्राप्तयौवनाम् ॥ अपश्यदात्मना कार्यं दमयंत्याः स्वयं वरम् ८ ससन्निभं त्रयामास महीपालान्विशांपतिः ॥
अनुभूयतामयं वीराः स्वयं वर इति प्रभो ९ श्रुत्वा तु पार्थिवाः सर्वे दमयंत्याः स्वयं वरम् ॥ अभिजग्मुस्ततो भीमं राजानो भीमशासनात् १० हस्यश्वरथघोषेण पूरयंतो वसुंध
राम् ॥ विचित्रमाल्याभरणैर्बलेर्दृश्यैः स्वलंकृतैः ११ तेषां भीमो महाबाहुः पार्थिवानां महात्मनाम् ॥ यथार्हमकरोत् पूजां तेष्वसंस्तत्र भूजिताः १२ एतस्मिन्नेव काले
तु सुराणामृषिसत्तमौ ॥ अटमानौ महात्मानां विद्रलोकमितोगतौ १३ नारदः पर्वतश्चैव महाप्राज्ञौ महाव्रतौ ॥ देवराजस्य भवनं विविशते सुभूजितौ १४ तावर्चयित्वा
मघवा ततः कुशलमव्ययम् ॥ पप्रच्छा नामयं चापितयोः सर्वगतं विभुः १५ ॥ नारद उवाच ॥ आवयोः कुशलं देव सर्वत्रगतमीश्वर ॥ लोके च मघवन्कृत्स्ने नृपाः कुशलि
नो विभो १६ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा पप्रच्छ बलवृत्रहा ॥ धर्मज्ञाः पृथिवीपालास्त्यक्तजीवितयोधिनः १७ शस्त्रेण निधनं काले ये गच्छन्त्यपराङ्मुखाः ॥
अयं लोकोऽक्षयस्तेषां यथैव मम कामधुक् १८ कुरुते क्षत्रियाः शूरानहि पश्यामितानहम् ॥ आगच्छतो महीपालान्दयितानतिथीन्मम १९ एवमुक्तस्तु शक्रेण नारदः
प्रत्यभाषत ॥ ॥ नारद उवाच ॥ शृणु मे मघव न येन न दृश्यं ते महीक्षितः २० विदर्भराज्ञो दुहिता दमयंतीति विश्रुता ॥ रूपेण समतिक्रान्ता पृथिव्यां सर्वयोषितः २१ त
स्याः स्वयं वरः शक्रभवितानचिरादिव ॥ तत्र गच्छन्ति राजानो राजपुत्राश्च सर्वशः २२ तां रत्नभूतां लोकस्य प्रार्थयंतो महीक्षितः ॥ कांक्षंति स्म विशेषेण बलवृत्रनिषूदन
२३ एतस्मिन्कथ्यमाने तु लोकपालाश्च साग्निकाः ॥ आजग्मुर्देवराजस्य समीपममरोत्तमाः २४

कैश्चेष्टितैः ५ नरेश्वरेन लनिमित्तम् ६ । ७ । ८ सन्निभं त्रयामास आर्मां त्रितवान् अनुभूयतां प्रीक्ष्यतां भवद्भिः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ महीक्षितः पृथ्वीश्वराः
२० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । विगतो विनष्टः दययन्ती प्राप्स्याम इति संकल्पो येनाम् २९ । ३० । ३१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीये चतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ तेभ्य इति ।

ततस्ते शुश्रुतुः सर्वे नारदस्य वचो महत् ॥ श्रुत्वैव चाब्रुवन् हृष्टा गच्छामो वयमप्युत २५ ततः सर्वे महाराजसगणाः सहवाहनाः ॥ विदर्भानभिजग्मुस्त्यतः सर्वे महीक्षितः
२६ नलोऽपिराजा कौतेयश्रुत्वा राज्ञां समागमम् ॥ अभ्यगच्छद्दीनात्मा दमयन्तीमनुव्रतः २७ अथ देवाः पथिनलं ददृशुर्भूतले स्थितम् ॥ साक्षादिव स्थितं मूर्त्यामन्मथं
रूपसंपदा २८ तं दृष्ट्वा लोकपालास्ते भ्राजमानं यथारविम् ॥ तस्थुर्विगतसंकल्पा विस्मिता रूपसंपदा २९ ततोऽतरिक्षे विष्टभ्यविमानानि दिवौकसः ॥ अब्रुवन्नेषधं राज
न्नवतीर्य नभस्तलात् ३० भो भो निषधराजेंद्र नलस्य व्रतो भवान् ॥ अस्माकं कुरुमाहाय्यं दूतो भवनरोत्तम ३१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्या
न पर्वणि इंद्रनारदसंवादे चतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ तेभ्यः प्रतिज्ञाय नलः करिष्ये इति भारत ॥ अथैतान् परिप्रच्छ कृतांजलि रूपस्थितः १
के वै भवंतः कश्चासौ यस्याहं दूत ईप्सितः ॥ किंच तद्भो मया ज्ञायै कथय ध्वं यथा तथम् २ एवमुक्ते नैषधेन मघवानभ्यभाषत ॥ अमरान्वै निबोधास्मान्दमयन्त्यर्थमागतान् ३
अहं मिद्वोऽयमग्निश्च तथैवायमशंपतिः ॥ शरीरांतकरो नृणां यमोऽयमपि पार्थिव ४ त्वं वै समागतानस्मान्दमयन्त्यै निवेदय ॥ लोकपालामहेन्द्राद्याः समायांति दिदृक्षुः ५
प्रादुमिच्छंति देवास्त्वांशक्रोऽग्निर्वरुणो यमः ॥ तेषामन्यतमं देवं पतित्वे वरयस्व ह ६ एवमुक्तः सशक्रेण नलः प्रांजलिं ब्रवीत् ॥ एकार्थं समुपेतं मानं प्रेषयितुमर्हथ ७ कथं
तु जातसंकल्पः स्त्रियमुत्सृजते पुमान् ॥ परार्थमीदृशं वक्तुं तत्क्षमं तु महेश्वराः ८ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ करिष्ये इति संश्रुत्य पूर्वमस्मात्पुनैषध ॥ न करिष्यसि कस्मात्त्वं व्रज नैष
धमाचिरम् ९ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ एवमुक्तः संदेवैस्ते नैषधः पुनरब्रवीत् ॥ सुरक्षितानिवेशमानि प्रवेष्टुं कथमुत्सहे १० प्रवेक्ष्यसीति तं शक्रः पुनरेवाभ्यभाषत ॥ जगाम
सतथेत्युक्त्वा दमयन्त्या निवेशनम् ११ ददर्श तत्र वैदर्भीं सखीगणसमावृताम् ॥ देदीप्यमानां वपुषा श्रिया च वरवर्णिनीम् १२ अतीव सुकुमारांगीं तनुमध्यां सुलोचनाम् ॥
आक्षिपन्तीमिव प्रभां शशिनः स्वेन तेजसा १३ तस्य दृष्ट्वैव त्रये कामस्तां चारुहासिनीम् ॥ सत्यं चिकीर्षमाणस्तु वारयामास हृच्छयम् १४ ततस्तानैषधं दृष्ट्वा संभ्रांताः पर
मांगनाः ॥ आसनेभ्यः समुत्पेतुस्ते जसा तस्य धर्षिताः १५ प्रशशंसुश्च सुप्रीतानलं तां विस्मयान्विताः ॥ न चैनमभ्यभाषंतमनोभिस्त्वभ्ययूजयन् १६ अहो रूपमहो
कांतिरहो धैर्यमहात्मनः ॥ कोऽयं देवोऽथ वायुक्षोभं धर्वो वा भविष्यति १७ न तास्तं शकुवंति स्म व्याहर्तुमपि किंचन ॥ तेजसा धर्षितास्तस्य लज्जा वर्यो वरांगनाः १८ अथै
नं स्मयमानं तु स्मितपूर्वाभिभाषिणी ॥ दमयन्ती नलं वीरमभ्यभाषत विस्मिता १९ कस्त्वं सर्वानवद्यांगममहृच्छयवर्धन ॥ प्राप्तोस्य मरुद्वीरज्ञा तुमिच्छामि ते जघ २०
कथमागमनं वेह कथंचासि नलक्षितः ॥ सुरक्षितं हि मे वेशम राजा चैवो ग्रशासनः २१

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ एकार्थमेकप्रयोजनं यूयमिवाहमपि दमयन्तीं प्राप्स्यामीत्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० प्रवेक्ष्यसीति अदर्शः शक्तिस्तुभ्यं दत्तेति भावः ११ । १२ । १३ । १४ धर्षिता अभिभूताः

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

२२ । २३ । २४ । २५ ॥ इत्यारण्यके प० न० भारतभा० पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥

॥ सेति । यथाश्रद्धादेवेभ्यो नमस्कृत्य प्रणयस्त्रपरिणयस्त्रमामितिशेषः १ विश्रब्धं

एवमुक्तस्तु वैदर्भ्या नलस्तां प्रत्युवाच ॥ नल उवाच ॥ नलं मां विद्विक्कल्याणि देवदूतमिहागतम् २२ देवास्त्वां प्राप्नुमिच्छंति शक्रोऽग्निर्वरुणो यमः ॥ तेषामन्य
तमे देवपतिं वरयशोभने २३ तेषामेव प्रभावेण प्रविष्टोऽहमलक्षितः ॥ प्रविशंतं न मां कश्चिदपश्यन्नाप्यवारयन् २४ एतदर्थमहं भद्रे प्रेषितः सुरसत्तमैः ॥ एतच्छ्रुत्वा शु
भे बुद्धिं प्रकुरुष्व यथेच्छसि २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि नलस्य देवदौत्ये पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५ ॥ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ सान
मस्कृत्य देवेभ्यः प्रहस्य नलमब्रवीत् ॥ प्रणयस्व यथाश्रद्धं राजन् किं करवाणि ते १ अहं चैव हि यच्चान्यन्ममास्ति वसुकिंचन ॥ तत्सर्वं तव विश्रब्धं कुरु प्रणयमीश्वर २ हं
सानां वचनं यत्तु तन्मां दहतृतिपार्थिव ॥ त्वत्कृते हि मया वीरराजानः सन्निपातिताः ३ यदित्वं भजमानां मां प्रत्याख्यास्यसि मानद ॥ विषमग्निं जलं रज्जुमांसां स्थितवकारणात्
४ एवमुक्तस्तु वैदर्भ्या नलस्तां प्रत्युवाच ॥ तिष्ठत्सु लोकपालेषु कथं मानुषमिच्छसि ५ येषामहं लोककृतामीश्वराणां महात्मनाम् ॥ नपाद रजसा तुल्यो मनस्ते ते पुवर्त्त
ताम् ६ विप्रियं ह्याचरन्मर्त्यो देवानां मृत्युमृच्छति ॥ ब्राह्मामनवद्यां गिरयस्वसुरोत्तमान् ७ विरजांसि च वासांसि दिव्याश्चित्राः स्रजस्तथा ॥ भूषणानि तु मुख्यानि
देवान्प्राप्य तु भुंक्ष्व वै ८ यद्मां पृथिवीं कृत्स्नां संक्षिप्य ग्रसते पुनः ॥ हुताशमीशं देवानां कातं न वरयेत्पतिम् ९ यस्य दंडभयात्सर्वे भूतग्रासाः समागताः ॥ धर्ममेवानुरुध्यं
तिकातं न वरयेत्पतिम् १० धर्मात्मानं महात्मानं दैत्यदानवमर्दनम् ॥ महेंद्रं सर्वदेवानां कातं न वरयेत्पतिम् ११ क्रियतामविशं केन मनसा यदि मन्यसे ॥ वरुणं लोकग
लानां सुहृद्वाक्यमिदं शृणु १२ नैष धेनेव मुकासादमयं तीव्रचोऽब्रवीत् ॥ समाहुताभ्यां नेत्राभ्यां शोकजेनाथवारिणा १३ देवेभ्योऽहं नमस्कृत्य सर्वेभ्यः पृथिवोपते ॥
वृणे त्वामेव भर्तारं सत्यमेतद्व्रवीमि ते १४ तामुवाच ततो राजा वेपमानां कृतां जलम् ॥ दौत्येनागत्य कल्याणितथा भद्रे विधीयताम् १५ कथं ह्यहं प्रतिश्रुत्य देवतानां विशेष
तः ॥ परार्थे यत्नमारभ्य कथं स्वार्थमिहोत्सहे १६ एष धर्मो यदि स्वार्थो ममापि भविता ततः ॥ एवं स्वार्थं करिष्यामि तथा भद्रे विधीयताम् १७ ततो वाष्पाकुलां वाचं दमयं
तीशुचिस्मिता ॥ प्रत्याहं तीशनकैर्नलं राजानमब्रवीत् १८ उयायोऽयं मया दृष्टो निरपायो नरेश्वर ॥ येन दोषेन भविता तव राजन् कथंचन १९ त्वं चैव हिनरश्चैष्ट देवाश्चैष्ट
पुरोगमाः ॥ आयांतु सहिताः सर्वे मम यत्र स्वयं वरः २० ततोऽहं लोकपालानां सन्निधौ त्वानं रेश्वर ॥ वरयिष्ये नरव्याघ्रनैवं दोषो भविष्यति २१ एवमुक्तस्तु वैदर्भ्या न
लो राजा विशांपते ॥ आजगाम पुनस्तत्र यत्र देवाः समागताः २२ तमपश्यंस्तथायांतं लोकपालामहेश्वराः ॥ दृष्ट्वा चैनं ततोऽपृच्छन् वृत्तांतं सर्वमेव तम् २३ कञ्चिद्दृष्ट्वा त्व
याराजन् दमयंतीशुचिस्मिता ॥ किमब्रवीच्चनः सर्वान्वदभूभिपते जग २४

॥ नलउवाच ॥ भवद्भिरहमादिष्टोदयमंत्यानिवेशनम् ॥ प्रविष्टःसुमहाकक्षंदंडिभिःस्थविरैर्वृतम् २५ प्रवियन्तंचमांतत्रनकश्चिदृष्टवान्नरः ॥ ऋतेतांपार्थिवसुतांभव
तामेवतेजसा २६ सख्यश्चास्यामयादृष्टास्ताभिश्चाप्युपलक्षितः ॥ विस्मिताश्चाभवन्सर्वादृष्टामांविबुधेश्वराः २७ वर्ण्यमानेषुचमयाभवत्सुरुचिरानना ॥ मामेवगतसं
कल्पावृणीतेसासुरोत्तमाः २८ अब्रवीच्चैवमांबालाआयांतुसहिताःसुराः ॥ त्वयासहनरव्याघ्रममयत्रस्वयंवरः २९ तेषामहंसंनिधौत्वांवरयिष्यामिनैषध ॥ एंवतव
महाबाहोदोषोनभवितेतिह ३० एतावदेवविबुधायथावृत्तमुपाहृतम् ॥ मयाऽशेषेप्रमाणंतुभवंतस्त्रिदशेश्वराः ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्या
नप० नलकर्तृकदेवदूत्येषदपंचाशत्तमोऽध्यायः ५६ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ अथकालेशुभेप्राप्तेतिथौपुण्येक्षणेतथा ॥ आजुहावमहीपालान्भीमोराजास्वयंवरे
१ तच्छ्रुत्वापृथिवीपालाःसर्वेत्तच्छयशीडिताः ॥ त्वरिताःसमुपाजग्मुर्दमयंतीमभीप्सवः २ कनकस्तंभरुचिरंतोरणेनविराजितम् ॥ विविशुस्तेनृपारंगमहासिंहाइ
वाचलम् ३ तत्रासनेषुविविधेष्वार्सीनाःपृथिवीक्षितः ॥ सुरभिस्रग्धराःसर्वेप्रमृष्टमणिकुंडलाः ४ ताराजसमितिपुण्यांनागैर्भोगवतीमिव ॥ संपूर्णोपुरुषव्याघ्रैर्व्याघ्रैर्ग
रिगुहामिव ५ तत्रस्मपीनादृश्यंतेबाहवःपरिवोपमाः ॥ आकारवर्णसुश्लक्षणाःपंचशीर्षाईवोरगाः ६ सुकेशांतानिचारुणिमुनासाक्षिभुवाणिच ॥ मुखानिराज्ञांशोपंतेन
क्षत्राणियथादिवि ७ दमयंतीतोरंगंप्रविवेशशुभानना ॥ मुष्णंतीप्रभयाराज्ञांचक्षूंषिचमनांसिच ८ तस्यागात्रेषुयतितेषांदृष्टिर्महात्मनाम् ॥ तत्रतत्रैवसक्ताऽ
भृन्नचचालचपश्यताम् ९ ततःसंकोर्त्यमानेपुराज्ञानामनुभारत ॥ ददर्शभैमोपुरुषान्पंचतुल्याकृतीनिह १० तान्समोक्ष्यततःसर्वात्रिविशेषाकृतीन्स्थितान् ॥ संदेहा
दथवैदर्भीनाभ्यजानाब्रलंचृपम् ११ ययंहिदृष्टेतेषांतंतेमेनलंचृपम् ॥ सांचितयंतीबुद्ध्याऽथतर्कयामासभाविनी १२ कथंहिदेवान्जानीयांकथंविद्यानलंचृपम् ॥
एवंसांचितयंतीसवैदर्भीभृशदुःखिता १३ श्रुतानिदेवलिंगानितर्कयामासभारत ॥ देवानांयानिलिंगानिस्थविरैर्भ्यःश्रुतानिमे १४ तानीहतिष्ठतांभूमावेकस्यापिन
लक्षये ॥ साविनिश्चित्यबहुधाविचार्यचपुनःपुनः १५ शरणंप्रतिदेवानांप्राप्तकालममन्यत ॥ वाचाचमनसाचैवमस्कारंप्रयुज्यसा १६ देवैर्भ्यःप्रांजलिर्भूत्वावेपमाने
दमब्रवीत् ॥ हंसानांवचनंश्रुत्वायथामेनैषधोवृतः ॥ पतित्वेतेनसत्येनदेवास्तंप्रदिशंतुमे १७ मनसावचसाचैवयथानाभिचराम्यहम् ॥ तेनसत्येनविबुधास्तमेवप्रदिश
ंतुमे १८ यथादेवैःसमेभर्ताविहितोनिषधाधिपः ॥ तेनसत्येनमेदेवास्तमेवप्रदिशंतुमे १९ यथेदं व्रतमारब्धंनलस्याराधनेमया ॥ तेनसत्येनमेदेवास्तमेवप्रदिशंतुमे २०

२१ । २२ । २३ मनुष्याः मस्वेदाः सनिमेपास्त्रायमानस्रजः सरजस्काभूमिस्पृशः देवास्तद्वीपरीताः । हृषितस्रजश्चेतेरजोहीनाश्चेति समासः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० यद्यस्मान्मां भजसितस्मात्ते तवचनेरतमित्येतद्विद्धि ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ आत्मभवसात्मन आविर्भावम् ३६ अक्षरसंयादशेतादशेऽप्येकेविशिष्टरसवत्ताम् ३७ भावंसत्तां मिथुनमेकैकेनद्रयंद्रयमपीत्यर्थः ३८ अनुभूयदृष्ट्वा ३९

स्वचैवरूपं कुर्वतु लोकपालामहेश्वराः ॥ यथाऽहमभिजानीयां पुण्यश्लोकं नराधिपम् २१ निश्चयं परमं तथ्यमनुरागं च नैषधे ॥ निश्चयं परमं तथ्यमनुरागं च नैषधे २२ मनोविशुद्धिबुद्धिचभक्तिगगंचनैषधे ॥ यथोक्तं वक्रिरे देवाः सामर्थ्यं लिंगधारणे २३ साऽपश्यद्विबुधान्सर्वानस्वेदान्स्तब्धलोचनान् ॥ हृषितस्रजजोहीनान् स्थिता नस्पृशतः क्षितिम् २४ छायाद्वितीयो म्लानस्रजः स्वेदसमन्वितः ॥ भूमिधनैषधश्चैव निमेषेण वसूचितः २५ सासमीक्ष्य तु तान् देवान् पुण्यश्लोकं च भारत ॥ नैषधं वर यामास भैमीधर्मेण पांडव २६ विलज्जमाना वस्त्रांतं जग्राहाय तलोचना ॥ स्कंधदेशेऽसृजत्तस्य स्रजं परमशोभनाम् २७ वरयामास चैवैनं पतित्वे वरवर्णिनो ॥ ततो हाहे तिसहसामुक्तः शब्देन राधिरैः २८ देवैर्महर्षिभिस्तत्र साधुसाध्विति भारत ॥ विस्मितैरीरितः शब्दः प्रशंसद्विर्नलं नृपम् २९ दमयंतीं तु कौरव्यवीरसेन सुतो नृपः ॥ आश्वासयद्दरारोहां प्रहृष्टेनांतरात्मना ३० यत्त्वं भजसि कल्याणि पुमांसं देवसन्निधौ ॥ तस्मान्मां विद्धि भर्तारमेतत्ते वचनेरतम् ३१ यावच्च मे धरिष्यंति प्राणा देहे शुचिस्मि ते ॥ तावत्त्वयि भविष्यामि सत्यमेतद्ब्रूमि ते ३२ दमयंती तथा वाग्भिरभिनंद्य कृतांजलिः ॥ तौ परस्परतः प्रीतौ दृष्ट्वा त्वग्निपुरोगमान् ३३ तानेव शरणं देवान् जग्मतुर्म नसातदा ॥ वृते तु नैषधे भैम्या लोकपालामहौजसः ३४ प्रहृष्टमनसः सर्वे नलायाष्टौ वरान् ददुः ॥ प्रत्यक्षदर्शनं यज्ञे गतिं चानुत्तमां शुभाम् ३५ नैषधाय ददौ शक्रः प्रीयमाणः शचीपतिः ॥ अग्निरात्मभवं प्रादाद्यत्र वांछति नैषधः ३६ लोकानात्मप्रभांश्चैव ददौ तस्मै ह्युताशनः ॥ यमस्त्वन्नसंप्रादाद्धर्मे च परमां स्थितिम् ३७ अगां पतिरपां भावं यत्र वांछति नैषधः ॥ स्रजश्चेत्तमगंधाढ्याः सर्वे च मिथुनं ददुः ३८ वरानेवं प्रादायास्य देवास्ते त्रिदिवंगताः ॥ पार्थिवाश्चानुभूयास्य विवाहं विस्मयान्विताः ३९ दमयंत्याश्च मुदिताः प्रतिजग्मुर्यथागतम् ॥ गतेषु पार्थिवे द्वेषु भीमः प्रीतो महामनाः ४० विवाहं कारयामास दमयंत्या नलस्य च ॥ उष्यतत्र यथाकामं नैषधो द्विपदां वरः ४१ भीमेन समनुज्ञातो जगाम नगरं स्वकम् ॥ अवाप्य नारीरत्नं तु पुण्यश्लोकोऽपि पार्थिवः ४२ रे मे सहतया राजन् शच्ये वलवृत्रहा ॥ अतो वमुदितो राजा भ्राजमानोऽ शुमानिव ४३ अरंजयत्प्रजावीरो धर्मेण परिपालयन् ॥ ईजे चाप्यश्वमेधेन ययातिरिव नाहुषः ४४ अन्यैश्च बहुभिर्धर्मान् कृतुमिश्वासदक्षिणैः ॥ पुनश्च स्मणीयेषु वनेषु पवनेषु च ४५ दमयंत्या सह नलो विजहारामरोपमः ॥ जनयामास च ततो दमयंत्यां महामनाः ॥ इंद्रसेनं सुतं चापि इंद्रसेनां च कन्यकाम् ४६ एवं स यजमानश्च विहरंश्च नराधिपः ॥ ररक्ष वसुसंपूर्णवसुधां वसुधाधिपः ४७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि दमयंतीस्वयं वरसप्तचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

पर्वदेशेभ्योऽन्वयस्य रूपोदायार्थमिदं दधयेतीत्याभजंमुखमुक्त्वा तस्यैवसंप्रतिदुर्व्यसनजामापदं वक्तुमुपक्रमते वृतेतुनैषेष्ट्यादिना १ । २ । ३ निवृत्तः समाप्तः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ यस्मिन्निति । दाक्ष्ये
नित्योत्साहः सत्यमिति पाठेयार्थभाषणं धृतिर्वाङ्मनःकायानामवमादमासौतदुत्तमनार्थेयत्नविशेषोमनोधर्मः ज्ञानं शब्दतोऽर्थतश्च तपःस्वधर्मनिष्ठा शौचेवाद्यं मृज्जलादिजमाभ्यन्तरं भावगुद्धिः दमोवाग्धेदि
यनिग्रहः शमोमनोनिग्रहः ध्रुवाणिविघ्नैरप्यवाप्त्यानि १० । ११ । १२ । १३ । १४ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावंदीये अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ एवमिति । समयसंकेतं १ । २ अन्वा

॥ बृहदश्वउवाच ॥ वृतेतुनैषधेभ्योलोकशालामहौजसः ॥ यांतोददृशुरायांतं द्वापरं कलिनासह १ अथाब्रवीत्कलिं शक्रः संप्रेक्ष्य बलवृत्रहा ॥ द्वापरेण सहायेन क
लेब्रूहिक्वासास्यसि २ ततोऽब्रवीत्कलिः शक्रं दमयंत्याः स्वयं वरम् ॥ गत्वा हि वरयिष्येतां मनोहिममतांगतम् ३ तमब्रवीत्प्रहस्येंद्रो निवृत्तः सस्वयं वरः ॥ वृतस्त
यानलो राजापतिरस्मत्समीपतः ४ एवमुक्तस्तु शक्रेण कलिः कोपसमन्वितः ॥ देवानामंयतान्सर्वानुवाचेदं वचस्तदा ५ देवानामानुषं मध्ये यत्सापतिमविंद
त ॥ तत्र तस्याभवेद्यायं विपुलं दंडधारणम् ६ एवमुक्तं तु कलिना प्रत्युचुस्ते दिवौ कसः ॥ अस्माभिः समनुज्ञाते दमयंत्या न लोवृतः ७ काचसर्वगुणोपेतं नाश्र
येत न लंघ्यम् ॥ यो वेदधर्मान् खिलान् यथावच्चरितव्रतः ८ योऽधीते चतुर्गवेदान्सर्वानास्थानपंचमान् ॥ नित्यं तृप्ता ग्रहे यस्य देवा यज्ञेषु धर्मतः ॥ अहिंसानिर
तो यश्च सत्यवादी दृढव्रतः ९ यस्मिन् दाक्ष्यं धृतिर्ज्ञानं तपः शौचं दमः शमः ॥ ध्रुवाणि पुरुषव्याघ्रे लोकपालसमेतृपे १० एवंपुनर्न लंघो वै कामयेच्छपितं कले ॥ आ
त्मानं सशपेन्मूढो हन्यादात्मानमात्मना ११ एवंगुणं न लंघो वै कामयेच्छपितं कले ॥ कृच्छ्रे सनरके मज्जे दगाधे विपुले नृदे ॥ एवमुक्त्वा कलिं देवा द्वापरं च दिव्यययुः १२
ततो गतेषु देवेषु कलिर्द्वापरमब्रूवत् ॥ संहर्तुं नोत्सहे कोपं न लेवत्स्यामि द्वापर १३ श्रंशयिष्यामि तं राज्यान्न भैम्यासहरं स्यते ॥ त्वमप्यक्षान्समाविश्य साहाय्यं कर्तुमर्हसि
१४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके सर्वगिनलोपास्थान सर्वगिकलिदेवसंवादे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ एवं स समयं कृत्वा द्वापरेण
कलिः सह ॥ आजगाम ततस्तत्र यत्र राजासनैषधः १ स नित्यमंतरप्रेषुर्निषधेष्ववसच्चिरम् ॥ अथास्य द्वादशे वर्षे ददर्श कलिं रंतरम् २ कृत्वा मूत्रमुपस्पृश्य संध्या
मन्वास्तनैषधः ॥ अकृत्वा सादयोः शौचं तत्रैनं कलिगविशत् ३ स समाविश्य च न लंसमीपं पुष्करस्य च ॥ गत्वा पुष्करमाहेदमेहि ग्रीव्यनलेन वै ४ अक्षयूतेन लंजेता
भवान् हिमहितामया ॥ निषयान् प्रतिगच्छस्व जिह्वा राज्यं न लंघ्यम् ५ एवमुक्तस्तु कलिना पुष्करेण न लमभ्ययात् ॥ कलिश्चैव वृषोऽतृत्वा गवां पुष्करमभ्ययात् ६ आसा
द्य तु न लंघीं पुष्करः परवीरहा ॥ दिव्यावेत्यब्रवीद्भाता वृषेणेति मुहुर्मुहुः ७

सप्तउपासितवान् सोऽस्तेस्तेति पाठे मत्तपास्तेस्तेत्यर्थः आर्षः मंथिः ३ सकलिः न लंसमाविश्य रूपांतरेण पुष्करं चाब्रवीत् दीव्यद्यूतंकुरु ४ । ५ साहाय्यमेवाह कलिश्चेति । गवांवृषः अत्र गोशब्दोलक्षितलक्षणया
ऽक्षशब्दवाच्येषु पाशेषु वर्तते वृषः श्रुतः पाशश्चेष्टोभूत्वा ६ वृषेणात्ममुल्येन ७

पणकालं शूतकालम् ८ यानेषु युग्यं युगवहं रथादितस्य ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ नायमस्ति श्लोऽप्यपित्यर्थः पुण्यः पावनः श्लोको यस्यो यस्य अजीयतन्मृतः १८ ॥ इत्यारण्यके

नचक्षमेततो राजा समाह्वानं महामनाः ॥ वैदभ्याः प्रेक्षमाणायाः पणकालममन्यत ८ हिरण्यस्य सुवर्णस्य यानयुग्यस्य वाससाम् ॥ आविष्टः कलिना द्यूते जीयते स्म न
लस्तदा ९ तमक्षमदसंमत्तं सुहृदां न तु कश्चन ॥ निवारणेऽभवच्छक्रो दीव्यमानमरिंदमम् १० ततः पौरजनाः सर्वे मंत्रिभिः सह भास्त ॥ राजानं द्रुमागच्छन्निवारयितु
मातुरम् ११ ततः सूत उपागम्य दमयंत्यै न्यवेदयत् ॥ एष पौरजने देवि द्वारि तिष्ठति कार्यवान् १२ निवेद्य तानैष धाय सर्वाः प्रकृतयः स्थिताः ॥ अमृष्यमाणा व्यसनं
राज्ञो धर्मार्थं दर्शिनः १३ ततः सा बाष्पकलया वाचा दुःखेन कर्शिता ॥ उवाच नैष धं भैमी शोको पहतचेतना १४ राजन् पौरजने द्वारित्वां दिदृक्षुस्वस्थितः ॥ मंत्रिभिः
सहितः सर्वैराजभक्तिपुरस्कृतः १५ तं द्रुमं हर्षीत्येवं पुनः पुनरभाषत ॥ तां तथारुचिरा पांगीं बिल्वपतीं तथा विधाम् १६ आविष्टः कलिना राजानाभ्यभाषत किंचन ॥
ततस्ते मंत्रिणः सर्वे ते चैव पुरवासिनः १७ नायमस्तीति दुःखार्ता व्रीडिता जग्मुः सलयान् ॥ तथा तदभवद्बहून् पुष्करस्य नलस्य च ॥ युधिष्ठिरबहून् मासान् पुण्यश्लोकस्त्वजी
यत १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि नलयूते एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ दमयन्ती ततो दृष्ट्वा पुण्यश्लोकं नरा
धिपम् ॥ उन्मत्तवदनुन्मत्ता देवने गतचेतसम् १ भयशोकसमाविष्टा राजन्भीमसुता ततः ॥ चिंतयामास तत्कार्यं सुमहत्पार्थिवं प्रति २ सा शंकमाना तत्पापं चिकीर्षती च
तत्प्रियम् ॥ नलं च हृत सर्वस्वमुपलभ्येदमब्रवीत् ३ बृहत्सेनामति यशांतां धार्त्रीं परिचारिकाम् ॥ हितां सर्वार्थं कुशलामनुरक्तां सुभाषिताम् ४ बृहत्सेने व्रजामात्यानाना
य्यनलशासनात् ॥ आचक्ष्व्य हृतं दिव्यमवशिष्टं च यद्वसु ५ ततस्ते मंत्रिणः सर्वे विज्ञाय नलशासनम् ॥ अपिनो भागधेयं स्यादित्युक्त्वा नलमाव्रजन् ६ तास्तु सर्वाः प्रकृत
यो द्वितीयं समुपस्थिताः ॥ न्यवेदयद्भीमसुतान च तत्प्रत्यनंदत ७ वाक्यमप्रतिनंदं तं मर्त्तारमभिवीक्ष्य सा ॥ दमयन्ती पुनर्वेश्म व्रीडिता प्रविवेश ह ८ निशम्य स ततं चाक्षान्
पुण्यश्लोकपराङ्मुखान् ॥ नलं च हृत सर्वस्वं धार्त्रीं पुनरुवाच ह ९ बृहत्सेने पुनर्गच्छवाण्येन लशासनात् ॥ सूतमानय कल्याणि महत्कार्यमुपस्थितम् १० बृहत्सेना तु
सा श्रुत्वा दमयन्त्याः प्रभाषितम् ॥ वाष्प्यमानयामास पुरुषैराप्तकारिभिः ११ वाष्प्येयं तु ततो भैमी सांत्वयच्छुष्ण्यागिरा ॥ उवाच देशकालज्ञा प्राप्तकालमर्निदिता १२
जानीषे त्वं यथाराजा सम्यग्वृत्तः सदा त्वयि ॥ तस्य त्वं विषमस्य सहाय्यं कर्तुमर्हसि १३ यथा यथा हि नृपतिः पुष्करेणैव जीयते ॥ तथा तथाऽस्य वै द्यूते रागो भूयोऽभिव
र्धते १४ तथा च पुष्करस्याक्षाः पतंति वशवर्तिनः ॥ तथा विपर्ययश्चापि नलस्याक्षेऽपुष्टस्यते १५ सुहृत्स्वजनवाक्यानि यथा वन्नृणोति च ॥ ममापि च तथा
वाक्यं नाभि नंदति मोहितः १६

पर्वणि नलकंडीये भारतभाष्ये एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ५९ ॥ ॥ दमयन्तीति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ द्वितीयाद्वितीयवारं ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ विनोद्विनश्येदलल्लितिशेषः १८ मिथुनं कुमारीं कुमारं च कुण्डिनं भीमस्य नगरम् १९ । २० मुख्यशोमुख्येषु मुख्येषु २१ बाहिना अश्वरथेन २२ । २३ अटमानो वेतनार्थी पर्यटन २४ प्रतिवेतनम् २५

नूनं मन्येन दोषोऽस्ति नैषधस्य महात्मनः ॥ यत्तु मेव च न संजानाभिर्नंदति मोहितः १७ शरणं त्वां प्रपन्नास्मि सारथे कुरुमद्भवः ॥ नहि मे शुद्ध्यते भावः कदाचिद्विनशेदपि
१८ नलस्य दयितानश्चान्यो जयित्वा मनोजवान् ॥ इदमारोप्य मिथुनं कुण्डिनं यातुमर्हसि १९ मम ज्ञातिषु निक्षिप्य दारकौ स्यंदनं तथा ॥ अश्वान् श्वेमान्यथा कामं वसवा
ज्यत्र गच्छवा २० दमयंत्यास्तु तद्वाक्यं वाष्ण्येन नलसारथिः ॥ न्यवेदय दशेणेन लामात्येषु मुख्यशः २१ तैः समेत्य विनिश्चित्य सोऽनुज्ञातो महीपते ॥ ययौ मिथुन
मारोप्य विदुर्भस्तेन वाहिना २२ हयांस्तत्र विनिक्षिप्य सूतोरथवरं चतम् ॥ इंद्रसेनां च तां कन्यामिंद्रसेनं च बालकम् २३ आमं ज्यभीमं राजानमर्तः शोचन्नलं नृपम् ॥ अट
मानस्ततोऽप्यो जगाम नगरीं तदा २४ ऋतुपर्णे सराजानमुपतस्थे सुदुःखितः ॥ श्रुतिं चोपययौ तस्य सारथ्येन महीपते २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि न
लोपाख्यान पर्वणि कुण्डिनं प्रति कुमारकुमारी प्रस्थापने षष्ठितमोऽध्यायः ६० ॥ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ ततस्तु याते वाष्ण्ये पुण्यश्लोकस्य दीव्यतः ॥ पुष्करेण हृतं राजं य
च्चान्यद्बुद्धिं च न १ हृतं राजं नलं राजन् प्रहसन् पुष्करोऽब्रवीत् ॥ यूतं प्रवर्ततां भूयः प्रतिपाणोऽस्ति कस्तव २ शिष्टाते दमयंत्येका सर्वमन्यजितं मया ॥ दमयंत्याः पणः सा
धुवर्ततां यदि मन्यसे ३ पुष्करेणैव मुक्तस्य पुण्यश्लोकस्य मन्युना ॥ व्यदीर्यते वहुदयं न चैनं किंचिदब्रवीत् ४ ततः पुष्करमालोक्य नलः परममन्युमान् ॥ उत्सृज्य सर्वगा
त्रेभ्यो भूषणानि महायशाः ५ एकवासा ह्यसंवीतः सुहृच्छ्लोकविवर्धनः ॥ निश्चक्राम ततो राजा त्यक्त्वा सुविपुलां श्रियम् ६ दमयंत्येकवस्त्राऽथ गच्छंतं पृष्ठतोऽवगात् ॥
सतया बाह्वतः सार्धं त्रिरात्रं नैषधोऽवसत् ७ पुष्करस्तु महाराज घोषयामास वैपुरे ॥ नलेयः सम्यगातिष्ठेत्स गच्छेद्दध्यतां मम ८ पुष्करस्य तु वाक्येन तस्य विद्वेषणेन च ॥
पौरान तस्य सत्कारं कृतवंतो युधिष्ठिर ९ सतथानगराभ्यासे सत्काराहो न सत्कृतः ॥ त्रिरात्रमुषितो राजा जलमात्रेण वर्तयन् १० पीड्यमानः क्षुधातत्र फलमूलानि कर्षयन् ॥
प्रातिष्ठत तो राजा दमयंती तमवगात् ११ क्षुधया पीड्यमानस्तु नलो बहुतिथेऽहनि ॥ अपश्यच्छकुनां कांश्चिद्विरण्यसदृशच्छदान् १२ सचिंतयामास तदानिषधाधि
पतिर्बली ॥ अस्ति भक्षयो ममाद्यायं वसुचेदं भविष्यति १३ ततस्तां परिधानेन वाससासमावृणोत् ॥ तस्य तद्वस्त्रमादाय सर्वे जग्मुर्विहाय सा १४ उत्पतंतः खगा वाक्यमे
तदाहुस्ततो नलम् ॥ दृष्ट्वा दिग्वाससं भूमौ स्थितं दीनमधोमुखम् १५ वयमक्षाः सुदुर्बुद्धे तव वासो जिहीर्षवः ॥ आगतान्हिनः प्रीतिः सवासि गते त्वयि १६ तां समीपगता
नक्षानात्मानं च विवाससम् ॥ पुण्यश्लोकस्तदा राजन् दमयंती मथाब्रवीत् १७ येषां प्रकोपादैश्वर्यात् प्रच्युतोऽहमनिर्दिष्टे ॥ प्राणयात्रां न विदेयं दुःखितः क्षुधयान्वितः १८

॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १ प्रतिपाणः पणनीयं द्रव्यम् २ । ३ । ४ । ५ । ६ तया सार्धं बाह्वतः बहिः ७

१२ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० अलमत्यर्थम् ३१ । ३२ अपकृष्टेनकलिकर्षितेन ३३ । ३४ । ३५ यद्यपिपूजयिष्यतितथापित्वंसुखंनोवत्स्यसि

येषांकृतेनसत्कारमकुर्वन्मयिनैषधाः ॥ इमेतेशकुनाभूत्वावासोभीरुहरंतिमे १९ वैषम्यंपरमंप्राप्तोदुःखितोगतचेतनः ॥ भर्तातेहंनिबोधेदंवचनंहितमात्मनः २०
एतेगच्छंतिबहवःपंथानोदक्षिणापथम् ॥ अवन्तीमृक्षवंतंचसमतिक्रम्यपर्वतम् २१ एषर्विध्योमहाशैलःपयोष्णीचसमुद्रगा ॥ आश्रमाश्रमहर्षिणांबहुमूलफला
न्विताः २२ एषपंथाविदर्भाणामसौगच्छतिकोसलान् ॥ अतःपरंचदेशोऽयंदक्षिणेदक्षिणापथः २३ एतद्वाक्यंनलोराजादमयंतीसमाहितः ॥ उवाचासकृदातोहिभै
मीमुद्दिश्यभारत २४ ततःसाबाष्पकलयावाचादुःखेनकर्षिता ॥ उवाचदमयंतीतंनैषधंकुरुणंवचः २५ उद्वेजतेमेहृदयंसीदंत्यंगानिसर्वशः ॥ तवपार्थिवसंकल्पंचिं
तयंत्याःपुनःपुनः २६ हृतराज्यंहृतद्रव्यंविष्वक्क्षुच्छ्रमान्वितम् ॥ कथमुत्सृज्यगच्छेयमहंत्वांनिर्जनेवने २७ श्रांतस्यतेक्षुधार्त्तस्यचिंतयानस्यतत्सुखम् ॥ वनेषो
रेमहाराजनाशयिष्याम्यहंक्रमम् २८ नचभार्यासमंकिंचिद्विद्यतेभिषजांमतम् ॥ औषधंसर्वदुःखेषुसत्यमेतद्वीमिमे २९ ॥ नलउवाच ॥ एवमेतद्यथात्थत्वंदमयंति
सुमध्यमे ॥ नास्तिभार्यासमंमित्रंनरस्यार्त्तस्यभेषजम् ३० नचाहंत्यक्तुकामस्त्वांकिमलंभीरुशंकसे ॥ त्यजेयमहमात्मानंनचैवत्वामनिदिते ३१ ॥ दमयंत्युवाच ॥
यदिमांत्वंमहाराजनविहातुमिहेच्छसि ॥ तत्किमर्थंविदर्भाणांपंथाःसमुपदिश्यते ३२ अवैमिचाहंचृपतेनतुमांत्यक्तुमर्हसि ॥ चेतसात्वपकृष्टेनमांत्यजेथामहीपते
३३ पंथानंहिममाभीक्ष्णमाख्यासिचनरोत्तम ॥ अतोनिमित्तंशोकंमेवर्धयस्यमरोपम ३४ यदिचायमभिप्रायस्तवज्ञातीन्ब्रजेदिति ॥ सहितावेवगच्छावोविदर्भा
न्यदिमन्यसे ३५ विदर्भराजस्तत्रत्वांपूजयिष्यतिमानद ॥ तेनत्वंपूजितोराजनसुखंवत्स्यसिनोगृहे ३६ ॥ इ०महाभारतेआरण्यके०नलोपाख्यानप०नलवनयात्राया
मेकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ नलउवाच ॥ यथाराज्यंतवपितुस्तथाममनसंशयः ॥ नतुतत्रगमिष्यामिषिमस्थःकथंचन १ कथंसमृद्धोगत्वाहंतवहर्ष
विवर्धनः ॥ परिच्युतोगमिष्यामितवशोकविवर्धनः २ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ इतिब्रुवन्नलोराजादमयंतीपुनःपुनः ॥ सांत्वयामासकल्याणीवाससोर्धेनसंव्रताम् ३ तावे
कवस्त्रसंवीतावटमानावितस्ततः ॥ क्षुत्पिपासापरिश्रान्तौसभांकांचिदुपेयतुः ४ तांसभामुपसंप्राप्यतदासनिषधाधिपः ॥ वैदभ्यांसहितोराजानिषसादमहीतले ५ सवै
विवस्त्रोविकटोमलिनःपांसुगुंठितः ॥ दमयंत्यासहश्रांतःसुष्वापधरणीतले ६ दमयंत्यपिकल्याणीनिद्रयाऽपहृताततः ॥ सहसादुःखमासाद्यसुकुमारीतपस्विनी ७
सुप्तायांदमयंत्यांतुनलोराजाविशांपते ॥ शोकोन्मथितचित्तात्मानस्मशेतेयथापुरा ८

नवासंकरिष्यसि श्वशुरगृहवासस्यनीचतावहत्वात् ३६ ॥

॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंटीयेभारतभाष्येएकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥

॥ ॥

॥ एतदेवसमर्थयन्नलउवाच यथेति १ । २ । ३

पाठांतरेउपोषतुः उपेत्यवासंचक्रतुः ४ । ५ विकटः कटस्तृणासनतद्द्रवितः अतएवपांसुगुंठितः ६ । ७ । ८

परिध्वंसं कालिनावस्त्रापहरणादिक्लेशम् ९ जनस्यपरिशेषाद्भार्यायाएव १० । ११ । १२ । १३ । १४ दमयंतीविषयेन्यवर्त्ततनिवृत्तासतीविसर्जनेऽभूदितिशेषः १५ । १६ । १७ । १८ निवस्यपरिधाय

सतद्राज्यापहरणंसुहृत्त्यागंचसर्वशः ॥ वनेचतंपरिध्वंसंप्रेक्ष्यचिंतामुपेयिवान् १ किंनुमेस्यादिदंकृत्वाकिंनुमेस्यादकुर्वतः ॥ किंनुमेमरणंश्रेयःपरित्यागोजनस्यवा १०
मामियंनुरक्तैवंदुःखमाप्नोतिमत्कृते ॥ मद्भिहीनात्विद्यंगच्छेत्कदाचित्स्वजनंप्रति ११ मयिनिःसंशयंदुःखमियंप्राप्स्यत्यनुव्रता ॥ उत्सर्गसंशयःस्यात्तुविदेतापिसु
खंक्वचित् १२ सविनिश्चित्यबहुधाविचार्यचपुनःपुनः ॥ उत्सर्गमन्यतेश्रेयोदमयंत्यानराधिप १३ नचैषातेजसाशक्याकैश्चिद्धर्षयितुंपथि ॥ यशस्विनीमहाभागा
मद्भक्त्येयंपतिव्रता १४ एवंतस्यतदाबुद्धिर्दमयंत्यांन्यवर्त्तत ॥ कलिनादुष्टभावेनदमयंत्याविसर्जने १५ सोऽवस्त्रतामात्मनश्चतस्याश्वाप्येकवस्त्रताम् ॥ चिंतयित्वाऽध्य
गाद्राजावस्त्रार्धस्यावकर्त्तनम् १६ कथंवासोविकर्तेयंनचबुद्धयेतमेप्रिया ॥ विचिंत्यैवंनलोराजासभांपर्यचरत्तदा १७ परिधावन्नथनलइतश्चेतश्चभारत ॥ आससादस
भोद्देशेविकोशंखड्गमुत्तमम् १८ तेनार्धवाससश्छित्त्वानिवस्यचपरंतपः ॥ सुप्तामुत्सृज्यवैदर्भीप्राद्रवद्रतचेतनाम् १९ ततोनिवृत्तहृदयःपुनरागम्यतांसभाम् ॥ दम
यंतीतदादृष्टारुरोदनिषधाधिपः २० यांनवायुर्नचादित्यःपुरापश्यतिमेप्रियाम् ॥ सेयमद्यसभामध्येशेतेभूमावनाथवत् २१ इयंवस्त्रावकर्त्तेनसंवीताचारुहासिनी ॥
उन्मत्तेववरारोहाकथंबुद्ध्वाभविष्यति २२ कथमेकासतीभैमीमयाविरहिताशुभा ॥ चरिष्यतिवनेघोरेमृगव्यालनिषेविते २३ आदित्यावसवोरुद्राअश्विनौसमरु
द्रणौ ॥ रक्षंतुत्वांमहाभागेधर्मेणासिसमावृता २४ एवमुक्त्वाप्रियांभार्योरूपेणाप्रतिमांभुवि ॥ कलिनाऽहृतज्ञानोनलःप्रातिष्ठदुद्यतः २५ गत्वागत्यानलोराजा
पुनरेतिसभांमुहुः ॥ आकृष्यमाणःकलिनासौहृदेनावकृष्यते २६ द्विधेवहृदयंतस्यदुःखितस्याभवत्तदा ॥ दौलेवमुहुरायातियातिचैवसभांप्रति २७ अवकृष्टस्तु
कलिनामोहितःप्राद्रवन्नलः ॥ सुप्तामुत्सृज्यतांभार्याविलप्यकरुणंबहु २८ नष्टात्माकलिनाऽष्टस्ततद्विगणयन्नृपः ॥ जगामैकांवनेशून्येभार्यामुत्सृज्यदुःखितः २९
इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्वणिदमयंतीपरित्यागेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ अपक्रांतेनलेराजन्दमयंतीगतक्लमा ॥
अबुध्यतवरारोहासंत्रस्ताविजनेवने १ अपश्यमानाभर्त्तारंशोकदुःखसमन्विता ॥ प्राक्रोशदुच्चैःसंत्रस्तामहाराजेतिनैषधम् २ हानाथहामहाराजहास्वामिर्किंजहासि
माम् ॥ हाहताऽस्मिबिनष्टास्मिभीताऽस्मिबिजनेवने ३ ननुनाममहाराजधर्मज्ञःसत्यवागसि ॥ कथमुक्तातथासत्यंसुप्तामुत्सृज्यकानने ४ कथमुत्सृज्यगंताऽसिद
क्षांभार्यामनुव्रताम् ॥ विशेषतोऽनपकृतेपरेणापकृतेसति ५

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥

त्वांनत्यक्ष्यामीति ४ अनपकृते अपकाराभावे ५

॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैऽद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥

॥ अपेति १ । २ । ३ तथासत्यंयत्स्वयंवरेउक्तं

म. भा. टी. ६। ७। ८। ९। १० शोचिमिशोचामि ११। १२ मन्युनाशोकेन १३। १४। १५ कलिशपति यस्येति । अभिशापात् वृथाद्वेषात् नोदुःखात् अस्मत्संबन्धिदुःखात् १६। १७। १८। १९ वाशती

॥ २३ ॥

शक्यसेतागिरःसन्त्यक्तुमयिनरेश्वर ॥ यास्तेषांलोकपालानांसन्निधौकथिताःपुरा ६ नाकालेविहितोमृत्युर्मर्त्यानांपुरुषर्षभ ॥ यत्रकांतात्वयोत्सृष्टासुहूर्त्तमपिजीवति
७ पर्याप्तःपरिहासोऽयमेतावान्पुरुषर्षभ ॥ भीताऽहमतिदुर्घर्षदर्शयात्मानमीश्वर ८ दृश्यसेदृश्यसेराजत्रैषदृष्टोसिनैषध ॥ आचार्यगुल्मैरात्मानंकिर्मानप्रतिभाषसे ९
चृशंसंबतराजेंद्रयन्मामेवंगतामिह ॥ विलपंतीसमागम्यनाश्वासयसिपार्थिव १० नशोचाम्यहमात्मानंनचान्यदपिकिंचन ॥ कथंतुभवितास्येकइतित्वांचृपशोचिमि
११ कथंनुराजस्तुषितःक्षुधितःश्रमकर्षितः ॥ सायान्हेदृक्षमूलेषुमामपश्यन्भविष्यसि १२ ततःसातीव्रशोकार्ताप्रदीप्तेवचमन्युना ॥ इतश्चेतश्चरुदतीपर्यधावतदुः
खिता १३ मुदुरुत्पततेबालामुदुःपततिविह्वला ॥ मुदुरालीयतेभीतामुदुःक्रोशतिरोदिति १४ अतीवशोकसंतप्तामुदुर्निःश्वस्यविह्वला ॥ उवाचभैमीनिःश्वस्यरुदत्य
थपतिव्रता १५ यस्याभिशापादुःखार्तोदुःखंविंदतिनैषधः ॥ तस्यभूतस्यनोदुःखादुःखमप्यधिकंभवेत् १६ अपापचेतसंपापोयएवंकृतवान्नलम् ॥ तस्मादुःखतरं
प्राप्यजीवत्वसुखजीविकाम् १७ एवंतुविलपंतीसाराज्ञोभार्यामहात्मनः ॥ अन्वेषमाणाभर्तारंवनेश्वापदसेविते १८ उन्मत्तवद्वीमसुताविलपंतीइतस्ततः ॥ हाहा
राजन्नितिमुदुरितश्चेतश्चधावति १९ तांक्रंदमानामत्यर्थंकुररीमिववाशतीम् ॥ करुणंबहुशोचंतींविलपंतीमुदुर्मुदुः २० सहसाऽभ्यागतांभैमीमभ्यासपरिवर्तिनीम् ॥
जग्राहाजगरोग्राहोमहाकायःक्षुधान्वितः २१ साग्रस्यमानाग्राहेणशोकेनचपरिभुता ॥ नात्मानंशोचतितथायथाशोचतिनैषधम् २२ हानाथमामिहवनेग्रस्यमाना
मनाथवत् ॥ ग्राहेणानेनविजनेकिमर्थनानुधावसि २३ कथंभविष्यसिपुनर्मामनुस्मृत्यनैषध ॥ कथंभवान्जगामाद्यमामुत्सृज्यवनेप्रभो २४ पापान्मुक्तःपुनर्ल
ब्ध्वाबुद्धिंचेतोधनानिच ॥ श्रांतस्येतक्षुधार्तस्यपरिग्लानस्यनैषध ॥ कःश्रमंराजशार्दूलनाशयिष्यतितेऽनघ २५ ततःकश्चिन्मृगव्याधोविचरन्गहनेवने ॥ आक्रं
दमानांसंश्रुत्यजवेनाभिससारह २६ तांतुदृष्ट्वातथाग्रस्तामुरगेणायतेक्षणाम् ॥ त्वरमाणोमृगव्याधःसमभिक्रम्यवेगतः २७ मुखतःपाटयामासशस्त्रेणनिशितेनच ॥
निर्विचष्टंभुजंगंतंविशस्यमृगजीवनः २८ मोक्षयित्वासतांव्याधःप्रक्षाल्यसलिलेनह ॥ समाश्वास्यकृताहारामथपप्रच्छभारत २९ कस्यत्वंमृगशावाक्षिक
थंचाभ्यागतावनम् ॥ कथंचेदमहत्कृच्छ्रंप्राप्तवत्यसिभाविनि ३० दमयंतीतथातेनपृच्छ्यमानाविशांपते ॥ सर्वमेतद्यथावृत्तमाचक्षेऽस्यभारत ३१ तामर्ध
वस्त्रसंवीतांपीनश्रोणिपयोधराम् ॥ सुकुमारानवद्यांगीपूर्णचंद्रनिभाननाम् ३२ अरालपक्ष्मनयनांतथामधुरभाषिणीम् ॥ लक्षयित्वामृगव्याधःकामस्यवशमी
यिवान् ३३

क्रोशंतीं २० ग्राहःसर्पः अजगरः तद्वत्स्थूलः २१। २२। २३ बुद्धिभादूर्ध्वमांविनाकथंभविष्यसि कथंजीविष्यसि २४। २५। २६। २७ विशस्यविदार्य २८। २९। ३०। ३१। ३२ अरालानि
कुटिलानि शोभमानानिवा पक्ष्माणिमयनप्रांतकेशाययोस्तादृशेनयनेयस्याइतितथा ३३

वन०

अ०

६३

॥ २३ ॥

३४ मन्युनाक्रोधेन ३५ । ३६ पतिराज्यविनाकृता पत्याराज्येनचरहिता अतीतवाक्पथेवाचाप्यनिवार्येसति कालेधूम्रवर्णेव्याधे ३७ परासुर्गतिप्राणः ३८ व्यसुर्विगतप्राणः ३९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि

तामेवंश्लक्षणायावाचालुब्धकोमृदुपूर्वया ॥ सांत्वयामासकामार्तस्तदबुध्यतभाविनी ३४ दमयंत्यपितंदुष्टमुपलभ्यपतिव्रता ॥ तीव्ररोषसमाविष्टाप्रज्ज्वालेव
मन्युना ३५ सतुपापमतिःक्षुद्रःप्रधर्षयितुमातुरः ॥ दुर्धर्षातर्कयामासदीप्तामग्निशिखामिव ३६ दमयंतीतुदुःखार्तापतिराज्यविनाकृता ॥ अतीतवाक्पथेकाले
शशापैनंरूपाऽन्विता ३७ यद्यहंनैषधादन्यमनसाऽपिनचिंतये ॥ तथाऽयंपततांक्षुद्रोपरासुर्मृगजीवनः ३८ उक्तमात्रेतुवचनेतथासमृगजीवनः ॥ व्यसुःपपातमेदिन्या
मग्निदग्धइवद्रुमः ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्वणिअजगरग्रस्तदमयंतीमोचनेत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥
सानिहत्यमृगव्याधंप्रतस्थेकमलेक्षणा ॥ वनंप्रतिभयंशून्यंझिल्लिकागणनादितम् १ सिंहद्वीपिरुव्याघ्रमहिषक्षगणैर्धुतम् ॥ नानापक्षिगणाकीर्णैर्म्लेच्छतस्करसे
वितम् २ शालवेणुधवाश्वत्थतिंदुकेंगुदकिंशुकैः ॥ अर्जुनारिष्टसंछन्नस्यंदनैश्वसशाल्मलैः ३ जंबवाम्रलोध्रखदिरसालवेत्रसमाकुलम् ॥ पद्मकामलकप्लक्षकदंबो
दुंबरावृतम् ४ बदरीबिल्वसंछन्नंयग्रोधैश्वसमाकुलम् ॥ प्रियालतालखर्जूरहरीतकिबिभीतकैः ५ नानाधातुशतैर्नद्वान्विविधानपिचाचलान् ॥ निकुंजान्परिसंघु
ष्टान्दरीश्चाकुतदर्शनाः ६ नदीःसरांसिवापीश्वविविधांश्चमृगद्विजान् ॥ साबहून्भीमरूपांश्चपिशाचोरगराक्षसान् ७ पल्वलानितडागानिगिरिकूटानिसर्वशः ॥
सरितोनिर्झरांश्चैवददर्शाकुतदर्शनान् ८ यूथशोददृशेचात्रविदर्भाधिपनंदिनी ॥ महिषांश्चवराहांश्चऋक्षांश्चवनपन्नगान् ९ तेजसायशसालक्ष्म्यास्थित्याचपरयायुता ॥
वैदर्भीविचरत्येकानलमन्वेषतीतदा १० नाबिभ्यत्सानृपसुताभैमीतत्राथकस्यचित्र ॥ दारुणामटवींप्राप्यभर्तृव्यसनपीडिता ११ विदर्भतनयाराजन्विललापसु
दुःखिता ॥ भर्तृशोकपरीतांगीशिलातलमथाश्रिता १२ ॥ दमयंत्युवाच ॥ व्यूढोरस्कमहाबाहोनैषधानांजनाधिप ॥ क्रनुराजन्गतोऽस्यद्यविसृज्य
विजनेवने १३ अश्वमेधादिभिर्वीरक्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ कथमिद्वानरव्याघ्रमयिमिथ्याप्रवर्त्तसे १४ यत्त्वयोक्तंनरश्रेष्ठमत्समक्षमहाद्युते ॥ स्मर्त्तुमर्हसिकल्याण
वचनंपार्थिवर्षभ १५ यच्चोक्तंविहगैर्हंसैःसमीपेतवभूमिप ॥ मत्समक्षंयदुक्तंचतदवेक्षितुमर्हसि १६ चत्वारण्णक्तोवेदाःसांगोपांगाःसविस्तराः ॥ स्वधीतामनुज
व्याघ्रसत्यमेकंकिलैकतः १७ तस्मादर्हसिशत्रुघ्नसत्यंकरुणेश्वर ॥ उक्तवानसियद्वीरमत्सकाशेपुरावचः १८ हावीरनलनामाहंनष्टाकिलतवानघ ॥ अस्यामट
व्याघ्रोरायांकिंमांनप्रतिभाषसे १९ कर्षयत्येषमांगैर्द्रोव्यात्तास्योदारुणाकृतिः ॥ अरण्यराट्क्षुधाविष्टःकिंमांनत्रातुमर्हसि २० नमेत्वदन्याकाचिद्धिप्रियाऽस्ती
त्यब्रवीःसदा ॥ तामृतांकुरुकल्याणपुरोक्तांभारतींनृप २१

नैलकंठीयेभारतभाष्यदीपेत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ सेति । प्रतिभयंभीषणं झिल्लिकातीक्ष्णशब्दःपतंगविशेषः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ अरण्यराट्शार्दूलः मांममचित्तंकर्षयतिव्यथयति २० । २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ परव्यूहाः शत्रुसैन्यानि । परव्यसनेति पाठे परेषां दुःखस्य नाशनम् ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

उन्मत्तां विलपन्तीं भार्यामिष्टानराधिप ॥ इप्सितामीप्सितोऽसित्वं किं मानं प्रतिभाषसे २२ कृशां दीनां विवर्णां च मलिनां वसुधाधिप ॥ वस्त्रार्धप्रावृतामेकां विलपन्तीमनाथवत् २३ यूथभ्रष्टामिवैकां मां हरिणीं पृथुलोचन ॥ नमानयसि मामार्यरुदंतीमरिर्कशन २४ महाराजमहारण्ये अहमेकाकिनीसती ॥ दमयंत्यभिभाषेत्वां किं मानं प्रतिभाषसे २५ कुलशीलोपसंपन्नचारुसर्वांगशोभन ॥ नाद्यत्वां प्रतिपश्यामि गिरावस्मिन्नरोत्तम २६ वनेचास्मिन्महाघोरे सिंहव्याघ्रनिषेविते ॥ शयानमुपविष्टं वा स्थितं वानिषधाधिप २७ प्रस्थितं वानरश्रेष्ठममशोकविवर्धन ॥ कंनुपृच्छामि दुःखार्तां त्वदर्थं शोककर्षिता २८ कच्चिदृष्टस्त्वयाऽऽरण्ये संगत्येहनलो नृपः ॥ कोनुमेवाऽथ प्रष्टव्यो वनेऽस्मिन्प्रस्थितं नलम् २९ अभिरूपं महात्मानं परव्यूहविनाशनम् ॥ यमन्वेषसिराजानं नलं पद्मनिभेक्षणम् ३० अयंस इतिकस्याद्यश्रोण्यामिमधुरांगिरम् ॥ अरण्यराडयं श्रीमांश्चतुर्दंष्ट्रो महाहनुः ३१ शार्दूलोऽभिमुखोऽभ्येति व्रजाम्येनमशंकित ॥ भवान्मृगाणामधिपस्वमस्मिन्कानने प्रभुः ३२ विदर्भराजतनयां दमयंतीति विद्धि माम् ॥ निषधाधिपते भार्या नलस्यामित्रवातिनः ३३ पतिमन्वेषतीमेकां कृपणां शोककर्षिताम् ॥ आश्वासय मृगैर्द्विहयदिदृष्टस्त्वयानलः ३४ अथवा त्वं वनपते नलं यद्विनशंससि ॥ मां खादय मृगश्रेष्ठ दुःखादस्माद्विमोचय ३५ श्रुत्वाऽऽरण्ये विलपितं नलमाश्वासयत्ययम् ॥ यामिमां स्वादुसलिलामापगां सागरंगमाम् ३६ इमं शिलोच्चयं पुण्यं गृहेर्बहुभिरुच्छ्रितैः ॥ विराजद्गिरिवानेकैर्नैकवर्णैर्मनोरमैः ३७ नानाधातुसमाकीर्णविविधोपलभूषितम् ॥ अस्यारण्यस्य महतः केतुभूतमिवोत्थितम् ३८ सिंहशार्दूलमातंगवराहक्षेमगायुतम् ॥ पतत्रिभिर्बहुविधैः समंतादनुनादितम् ३९ किंशुकशोकबकुलपुन्नागैरुपशोभितम् ॥ कर्णिकारधवल्लक्षैः सुपुष्पैरुपशोभितम् ४० सरिद्धिः सविहंगाभिः शिखरैश्च समाकुलम् ॥ गिरिराजमिमं तावत्पृच्छामि नृपतिं प्रति ४१ भगवन्नचलश्रेष्ठ दिव्यदर्शनविश्रुत १ शरण्यबहुकल्याणनमस्तेऽस्तु महीधर ४२ प्रणमेत्वाऽभिगम्या हं राजपुत्रीं निबोध माम् ॥ राज्ञः स्नुषां राजभार्यां दमयंतीति विश्रुताम् ४३ राजा विदर्भाधिपतिः पितामममहारथः ॥ भीमो नामाक्षितिपतिश्चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ४४ राजसूयाश्वमेधानां क्रतूनां दक्षिणावताम् ॥ आहर्त्ता पार्थिवश्रेष्ठः पृथुचार्वीचि तेक्षणः ४५ ब्रह्मण्यः साधुवृत्तश्च सत्यवागनसूयकः ॥ शीलवान्वीर्यसंपन्नः पृथुश्रीर्धर्मविच्छुचिः ४६ सम्यग्गोप्ता विदर्भाणां निर्जिता रिगणः प्रभुः ॥ तस्य मां विद्धितनयां भगवंस्त्वामुपस्थिताम् ४७ निषधेषु महाराजः श्वशुरो मेनरोत्तमः ॥ गृहीतनामा विख्यातो वीरसेन इति स्मह ४८ तस्य राज्ञः सुतो वीरः श्रीमान्सत्यपराक्रमः ॥ क्रमप्राप्तं पितुः स्वयं योराज्यं समनुशास्तिह ४९ नलो नामाऽरिहाश्यामः पुण्यश्लोक इति श्रुतः ॥ ब्रह्मण्यो वेदविद्वग्मी पुण्यकृत्सो मयोऽग्निमान् ५०

४३ । ४४ । ४५ ब्रह्मण्यः ब्रह्मणि ब्राह्मणजातौ वेदे वैदिककर्मणि परमात्मनि वा साधुः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ अग्निमान् । नित्ययोगमतुषः सर्वदेवाग्रिविच्छेदशून्य इत्यर्थः ५०

५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ आम्नायसारिणीवेदानुगांसत्यामित्यर्थः ऋद्रामदीनां आश्वासयतेतिबहुत्ववक्तुर्वैकल्याब्जदोषावहम् ५९ । ६० । ६१ । ६२ अब्भक्षैरिति सर्व

यष्टादाताचयोद्धाचसम्यक्प्रशसिता ॥ तस्यमामबलांश्रेष्ठांविद्धिभार्यामिहागताम् ५१ त्यकश्रियंभर्तृहीनामनाथांव्यसनान्विताम् ॥ अन्वेषमाणाभर्तारंत्वंमां
पर्वतसत्तम ५२ समुल्लिखद्विरेतौर्हृत्वयाश्रृंगशतैर्नृपः ॥ कच्चिदृष्टोऽचलश्रेष्ठवनेऽस्मिन्वानलोत्तपः ५३ गजेन्द्रविक्रमोधीमान्दीर्घबाहुर्मर्षणः ॥ विक्रांतःसत्त्ववान्वीरो
भर्तामममहायशः ५४ निषधानामधिपतिःकच्चिदृष्टस्त्वयानलः ॥ किंमां विलपतीमेकांपर्वतश्रेष्ठविह्वलाम् ५५ गिरानाश्वासयस्यद्यस्वांसुतामिवदुःखिताम् ॥
वीरविक्रांतधर्मज्ञसत्यसंधमहीपते ५६ यद्यस्यस्मिन्वनेराजन्दर्शयात्मानमात्मना ॥ कदासुस्निग्धगंभीरांजीमूतस्वनसन्निभाम् ५७ श्रोण्यामिनैषधस्याहंवाचं
ताममृतोपमाम् ॥ वैदर्भीत्येवविस्पष्टांशुभांराज्ञोमहात्मनः ५८ आम्नायसारिणीमृद्धांममशोकविनाशिनीम् ॥ भीतामाश्वासयतमांनृपतेधर्मवत्सल ५९ इतिसा
तंगिरिश्रेष्ठमुक्त्वापार्थिवनंदिनी ॥ दमयंतीततोभूयोजगामदिशमुत्तराम् ६० सागत्वात्रीनहोरात्रान्दर्शपरमांगना ॥ तापसारण्यमतुलंदिव्यकाननशोभितम् ६१
वसिष्ठभृग्वत्रिसमैस्तापसैरुपशोभितम् ॥ नियतैःसंयताहारैर्दमशौचसमन्वितैः ६२ अब्भक्षैर्वायुभक्षैश्चपत्राहारैस्तथैवच ॥ जितेंद्रियैर्महाभागैःस्वर्गमार्गदिदृ
क्षुभिः ६३ वल्कलाजिनसंवीतैर्मुनिभिःसंयतेंद्रियैः ॥ तापसाभ्युषितंरम्यंददर्शाश्रममंडलम् ६४ नानामृगगणैर्जुष्टंशाखामृगगणायुतम् ॥ तापसैःसमुपेतंच
सादृष्ट्वैवसमाश्वसत् ६५ सुभ्रूःसुकेशीसुश्रोणीसुकुचासुद्विजानना ॥ वर्चस्विनीसुप्रतिष्ठास्वासितायतलोचना ६६ साविवेशाश्रमपदंवीरसेनसुतप्रिया ॥ योषि
द्रत्नंमहाभागादमयंतीतपस्विनी ६७ साऽभिवाद्यतपोवृद्धान्विनयावनतास्थिता ॥ स्वागतंततश्चिप्रोक्तैःसर्वैस्तापसोत्तमैः ६८ पूजांचास्यायथान्यायंकृत्वा
तत्रतपोधनाः ॥ आस्यतामित्यथोचुस्तेब्रूहिर्किंकरवामहे ६९ तानुवाचवरारोहाकच्चिद्रगवतामिह ॥ तपःस्वप्निषुवर्मेषुमृगपक्षिषुचानवाः ७० कुशलंवो
महाभागाःस्वधर्माचरणेषुच ॥ तैरुक्ताकुशलंभद्रेसर्वत्रेतियशस्विनी ७१ ब्रूहिसर्वानवद्यांगिकात्वंकिंचचिकीर्षसि ॥ दृष्ट्वैवतेपरंरूपंयुतिंचपरमामिह ७२ विस्म
योनःसमुत्पन्नःसमाश्वसिहिमाशुचः ॥ अस्यारण्यस्यदेवीत्वमुताहोऽस्यमहीभृतः ७३ अस्याश्चनद्याःकल्याणिवदसत्यमनिंदिते ॥ साऽब्रवीत्तानृपतीन्नाहमरण्य
स्यास्यदेवता ७४ नचाप्यस्यगिरेर्विप्रानैव नद्याश्चदेवता ॥ मानुषीमांविजानीतयूयंसर्वेतपोधनाः ७५ विस्तरेणाभिधास्यामितन्मेशृणुतसर्वशः ॥ विदर्भेषु
महीपालोभीमोनाममहीपतिः ७६ तस्यमांतनयांसर्वेजानीतद्विजसत्तमाः ॥ निषधाधिपतिर्धीमान्नलोनाममहायशः ७७ वीरःसंग्रामजिद्धिद्वान्ममभर्ताविशं
पतिः ॥ देवताभ्यर्चनपरोद्विजातिजनवत्सलः ७८

वाक्यंसावधारणमिति न्यायेनअंबुमात्रमक्षैरित्यर्थः ६३ । ६४ । ६५ सुद्विजाननाशोभनदंतयुक्तमुखी वर्चस्विनीधर्मजेनेजसायुक्ता सुप्रतिष्ठासुजयना प्रतिष्ठत्यस्मिन्नितिप्रतिष्ठशब्दो जयनवाची ६६ वीरसेनमु
तस्वनलस्यप्रिया ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८

गोप्तानिषधवंशस्यमहातेजामहाबलः ॥ सत्यवान्धर्मवित्प्राज्ञःसत्यसंधोऽस्मिर्दैनः ७९ ब्रह्मण्योदैवतपरःश्रीमान्परपुरंजयः ॥ नलोनामनृपश्चैष्ठोदेवराजसमद्युतिः ८०
ममभर्ताविशालाक्षःपूर्णदुवदनोऽरिहा ॥ आहर्त्ताक्रतुमुख्यानांवेदेवेदांगपारगः ८१ सपत्नानांमृधेहंतारविसोमसमप्रभः ॥ सकैश्चिन्निकृतिप्रज्ञैरनार्यैरकृतात्मभिः ८२
आहूयपृथिवीपालःसत्यधर्मपरायणः ॥ देवनेकुशलैर्जिह्वैर्हृतराज्यंवसूनिच ८३ तस्यमामवगच्छध्वंभार्यारजर्षभस्यवै ॥ दमयंतीतिविख्यातांभर्तुर्दर्शनलालसाम्
८४ सावनानिगिरिर्गश्वैवसरांसिसरितस्तथा ॥ पल्वलानिचसर्वाणितथाऽरण्यानिसर्वशः ८५ अन्वेषमाणाभर्त्तारिनलंरणविशारदम् ॥ महात्मानंकृतास्त्रंचविचरामी
हदुःखिता ८६ कच्चिद्भगवतारम्यंतपोवनमिदंनृपः ॥ भवेत्प्राप्तो नलोनामनिषधानांजनाधिपः ८७ यत्कृतेऽहमिदंब्रह्मनृपपन्नाष्टशदारुणम् ॥ वनंप्रतिभयंघोरंशादूर्लभ
गसेवितम् ८८ यदिकैश्चिदहोरात्रैर्नद्रक्ष्यामिनलंनृपम् ॥ आत्मानंश्रेयसायोक्ष्येदेहस्यास्यविमोचनात् ८९ कोनुमेजीवितेनार्थस्तमृतेपुरुषर्षभम् ॥ कथंभविष्याम्य
द्याहंभर्तृशोकाभिपीडिता ९० तथाविलपतीमेकामरण्येभीमनंदिनीम् ॥ दमयंतीमथोचुस्तेतापसाःसत्यदर्शिनः ९१ उदकंस्तवकल्याणिकल्याणोभविताशुभे ॥
वयंपश्यामतपसाक्षिप्रंद्रक्ष्यसिनैषधम् ९२ निषधानामधिपतिनलंरिपुनिपातिनम् ॥ भैमिधर्मभृतांश्रेष्ठंद्रक्ष्यसेविगतज्वरम् ९३ विमुक्तंसर्वपापेभ्यःसर्वरत्नसमन्वि
तम् ॥ तदेवनगरंश्रेष्ठंप्रशासतमरिंदमम् ९४ द्विषतांभयकर्तारंसुहृदांशोकनाशनम् ॥ पतिद्रक्ष्यसिकल्याणिकल्याणाभिजनंनृपम् ९५ एवमुक्त्वानलस्येष्टांमहिषीं
पार्थिवात्मजाम् ॥ तापसांस्तर्हिताःसर्वेसाग्निहोत्राश्रमास्तथा ९६ सादृष्ट्वामहदाश्चर्यैविस्मिताह्यभवत्तदा ॥ दमयंत्यनवद्यांगीवीरसेननृपस्नुषा ९७ किंनुस्वप्नोमया
दृष्टःकोऽयंविधिरीहाभवत् ॥ कनुतेतापसाःसर्वेकृतदाश्रममंडलम् ९८ कसापुण्यजलारम्यानदीद्विजनिषेविता ॥ कनुतेहनगाहृद्याःफलपुष्पोपशोभिताः ९९ ध्या
त्वाचिरंभीमसुतादमयंतीशुचिस्मिता ॥ भर्तृशोकपरादीनाविवर्णवदनाऽभवत् १०० सागत्वास्थापरांभूमिबाष्पसंदिग्धयागिरा ॥ विललापाश्रुपूर्णाक्षीदृष्ट्वाऽशोकत
रुंततः १ उपगम्यतरुश्रेष्ठमशोकंपुष्पितंवने ॥ पल्लवापीडितंहृदंविहंगैरनुनादितम् २ अहोबतायमगमःश्रीमानस्मिन्वनांतरे ॥ आपीडैर्बहुभिर्भातिश्रीमान्पर्वत
राडिव ३ विशोकांकुरुमांक्षिप्रमशोकप्रियदर्शन ॥ वीतशोकभयाबाधंकच्चित्वंदृष्टवानृपम् ४ नलंनामारिंदमनंदमयंत्याःप्रियंपतिम् ॥ निषधानामधिपतिंदृष्टवान
सिमेप्रियम् ५ एकवस्त्रार्धसंवीतंसुकुमारतनुत्वचम् ॥ व्यसनेनार्दितंवीरमरण्यमिदमागतम् १०६

अशोकनग हेवीतशोकवृक्ष १०७ । ८ । ९ । १० महासार्थमहांतंजनसमूहम् ११ । १२ । १३ उपसर्पउपसर्पअभ्यासलोपार्थः वरारोहाविस्तीर्णजघना १४पांसुयुक्ताःध्वस्ताः मुक्तबंधाश्चशिरोरुहाःकेशाः

यथाविशोकागच्छेयमशोकनगतत्कुरु ॥ सत्यनामाभवाशोकअशोकःशोकनाशनः १०७ एवंसाऽशोकवृक्षंतमार्तावैपरिगम्यह ॥ जगामदारुणतरंदेशंभैमीवरांगना ८
साददर्शनगात्रैकान्नैकाश्वसरितस्तथा ॥ नैकांश्वपर्वतात्रम्यान्नैकांश्वमृगपक्षिणः १ कंदरांश्चनितंबांश्चनदीश्चाद्भुतदर्शनाः ॥ ददर्शतान्भीमसुतापतिमन्वेपतीतदा १०
गत्वाप्रकृष्टमध्वानंदमयंतीशुचिस्मिता ॥ ददर्शाथमहासार्थहस्त्यश्वरथसंकुलम् ११ उत्तरंतंनदीरम्यांप्रसन्नसलिलांशुभाम् ॥ सुशीततोयांविस्तीर्णाहदिनीवैतसैव
ताम् १२ प्रोदुष्टांक्रौञ्चकुरैश्चक्रवाकोपकूजिताम् ॥ कूर्मग्राहज्ञपाकीर्णाविपुलद्वीपशोभिताम् १३ साहद्वैवमहासार्थनलपत्नीयशस्विनी ॥ उपसर्पवरारोहाजनमध्यं
विवेशह १४ उन्मत्तरूपाशोकार्त्तातथावस्त्रार्धसंव्रता ॥ कृशाविवर्णामलिनापांसुध्वस्तशिरोरुहा १५ तांद्वातत्रमनुजाःकेचिद्वीताःप्रदुद्रुवुः ॥ केचिच्चैतापराजग्मुः
केचित्तत्रविचुकुशुः १६ प्रहसंतिस्मतांकेचिदभ्यसूयंतिचापरे ॥ अकुर्वतदयांकेचित्पप्रच्छुश्चापिभारत १७ काऽसिकस्यासिकल्याणिकिंवामृगयसेवने ॥
त्वांद्वाव्यथिताःस्मेहकश्चित्त्वमपिमानुषी ३८ वदसत्यंवनस्यास्यपर्वतस्याथवादिशः ॥ देवतात्वंहिकल्याणित्वांवयंशरणंगताः १९ यक्षीवाराक्षसीवात्वमुताहोऽ
सिवरांगना ॥ सर्वथाकुरुनःस्वस्तिरक्षवाऽस्माननिंदिते २० यथाऽयंसर्वथासार्थःक्षेमीशीघ्रमितोव्रजेत् ॥ तथाविधत्स्वकल्याणियथाश्रेयोहिनोभवेत् २१ तथोक्ता
तेनसार्थेनदमयंतीनृपात्मजा ॥ प्रत्युवाचततःसाध्वीभर्तृव्यसनपीडिता २२ सार्थवाहंचसार्थचजनायेचात्रकेचन ॥ युवस्थविरबालाश्वसार्थस्यचपुरोगमाः २३
मानुषीमांविजानीतमनुजाधिपतेःसुताम् ॥ नृपस्तुषांराजभार्याभर्तृदर्शनलालसाम् २४ विदर्भराप्ममपिताभर्ताराजाचनेषधः ॥ नलोनाममहाभागस्तंमार्गाम्य
पराजितम् २५ यदिजानीतनृपतिंक्षिप्रंशंसतमेप्रियम् ॥ नलंपुरुषशार्दूलमभिन्नगणसूदनम् २६ तामुवाचानवद्यार्गीसार्थस्यमहतःप्रभुः ॥ सार्थवाहःशुचिर्नामिष्ट्युक
ल्याणिमद्वचः २७ अहंसार्थस्यनेतावैसार्थवाहःशुचिस्मिते ॥ मनुष्यंनलनामानंनपश्यामियशस्विनि २८ कुंजरद्वीपिमहिषशार्दूलक्षेमृगानपि ॥ पश्याम्यस्मिन्वने
कृत्स्नेह्यमनुष्यनिषेविते २९ ऋतेत्वांमानुषीमर्त्येनपश्यामिमहावने ॥ तथानोयक्षराड्यमणिभद्रःप्रसीदतु ३० साऽब्रवीद्वणिजःसर्वान्सार्थवाहंचतंततः ॥ क्रनुयास्यति
सार्थोऽयमेतदारुयातुमर्हसि ३१ ॥ ॥ सार्थवाहउवाच ॥ ॥ सार्थोऽयंचेदि राजस्यसुबाहोःसत्यदर्शिनः ॥ क्षिप्रंजनपदंगंतालाभायमनुजात्मजे १३२ ॥
इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्वणिदमयंतीसार्थवाहसंगमेचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यस्याः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ मार्गामिअन्वेषयामि २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । १३२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीयेभारतभा वदीपे चतुः
षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

सेति १ पद्मैः सौगंधिकैश्च पद्मविशेषैर्युक्तत्वात्पद्मसौगंधिकेनामसरः २ यवसंघासः ३ श्रान्तवाहाः श्रान्तवाहनाः निवेशायवासाय ४ पश्चिमांश्वेलां संस्थां सरस्तीरमुखं वा ५ । ६ । ७ । ८ । ९

॥ बृहदश्व उवाच ॥ सातच्छ्रुत्वाऽनवद्यांगीसार्थवाहवचस्तदा ॥ जगामसहतेनैव सार्थेन पतिलालसा १ अथ काले बहुतिथे वने महतिदारुणे ॥ तडागं सर्वतोभद्रं पद्मसौगं
धिकमहत् २ ददृशुर्वणिजो रम्यं प्रभूतयवसंघनम् ॥ बहुपुष्पफलोत्पन्नानां पक्षिनिषेवितम् ३ निर्मलस्वादुसलिलं मनोहारि सुशीतलम् ॥ सुपरिश्रान्तवाहास्ते निवेशा
यमनोदधुः ४ संमते सार्थवाहस्य विविशुर्वनमुत्तमम् ॥ उवास सार्थः सुमहान् वेला मासाद्य पश्चिमाम् ५ अथार्धरात्रसमये निःशब्दस्तिमितेतदा ॥ सुप्ते सार्थे परिश्रान्ते
हस्ति यूथमुपागमत् ६ पानीयार्थे गिरिर्नदी मद्प्रस्रवणाविलाम् ॥ अथापश्य तसार्थं तं सार्थजान्सुबहून् गजान् ७ ते तान् ग्राम्यगजान् दृष्ट्वा सर्वे वनगजास्तदा ॥ समाद्रवंत
वेगेन जिघांसन्तो मदोत्कटाः ८ तेषामापततां वेगः करिणां दुःसहोऽभवत् ॥ नगाग्रादि वशीर्णानां शृंगाणां पततां क्षितौ ९ स्पंदतामपि नागानां मार्गान् ग्राह्यवानोद्भवाः ॥
मार्गं संरुद्धं संसृप्तं पद्मिन्याः सार्थमुत्तमम् १० ते तं मर्दुःसहसा चेष्टमानं महीतले ॥ हाहाकारं प्रमुंचतः सार्थिकाः शरणार्थिनः ११ वनगुल्मांश्च धावन्तो निद्रां धावन्तौ
भवन् ॥ केचिदंतैः करैः केचित्कोचित्पद्मां हतागजैः १२ निहतोऽष्टाश्वबहुलाः पदातिजनसंकुलाः ॥ भयादा धावमानाश्च परस्परहतास्तदा १३ घोरा न्नादान् विमुंचन्तो निपे
तुर्धरणीतले ॥ वृक्षेष्वारुह्य संरब्धाः पतिता विषमेषु च १४ एवं प्रकारैर्बहुभिर्देवेनाक्रम्य हस्तिभिः ॥ राजन् विनिहतं सर्वं सृष्टं सार्थमंडलम् १५ आरावः सुमहांश्चासीन्त्रै
लोक्य भयकारकः ॥ एषोऽग्निरुत्थितः कष्टस्त्रायध्वं धावताधुना १६ रत्नराशिर्विशीर्णोऽयं गृहीध्वं किं प्रधावत ॥ सामान्यमेतद्दृष्ट्वा विण्णमिथ्यावचनं मम १७ एवमेवाभि
भाषन्तो विद्रवंति भयात्तदा ॥ पुनरेवाभिधास्यामि चिंतयध्वं सकातराः १८ तस्मिन्स्थावर्त्तमाने दारुणे जनसंक्षये ॥ दमयंती च बुबुधे भयसंत्रस्तमानसा १९ अपश्य
द्वैश संतत्र सर्वलोकभयंकरम् ॥ अदृष्टपूर्वं तद्दृष्ट्वा बाला पद्मनिभेक्षणा २० संसक्तवदनाश्वासा उत्तस्थौ भयविह्वला ॥ ये तु तत्र विनिर्मुक्ताः सार्थात्केचिद्विक्षताः २१ तेऽब्रु
वन्सहिताः सर्वे कस्येदं कर्मणः फलम् ॥ नूनं न पूजितोऽस्माभिर्मणिभद्रो महायशाः २२ तथायक्षाधिपः श्रीमान्नवैर्वैश्रवणः प्रभुः ॥ न पूजाविघ्नकर्तृणामथवा प्रथमं कृता २३
शकुनानां फलं वाथ विपरीतमिदं ध्रुवम् ॥ ग्रहानविपरीतास्तु किमन्यदिदमागतम् २४ अपरे त्वब्रुवन् दीना ज्ञातिद्रव्यविना कृता ॥ याऽसावद्यमहासार्थेनारीद्युन्मत्तदर्श
ना २५ प्रविष्टा विह्वला काराकृत्वारूपममानुषम् ॥ तयेयं विहिता पूर्वमाया परमदारुणा २६ राक्षसी बाधुर्वयं क्षीपिशाची वा भयं करी ॥ तस्याः सर्वमिदं पापं नात्र कार्या वि
चारणा २८ यदि पश्यामतां पापां सार्थघ्नैर्नैकदुःखदाम् ॥ लोष्टभिः पांसुभिश्चैव तृणैः काष्ठैश्च मुष्टिभिः २८ अवश्यमेव हन्यामः सार्थस्य किल कृत्यकाम् ॥ दमयंती तु
तच्छ्रुत्वा वाक्यं तेषां सुदारुणम् २९

पद्मिन्याः पद्मवत्याः सरस्याः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ लोष्टभिरिति प्रयोगादेव लोष्टशब्दो न कारांतोऽप्यस्तीति
ज्ञायते २८ कृत्यैव कृत्यका कुत्सिता कृत्वा कृत्यकेति वाताम् २९

ह्रीताभीताचसंविघ्नाप्राद्रव्यत्रकाननम् ॥ आशंकमानातत्पापमात्मानं पर्यदेवयत् ३० अहोममोपरिविधेः संरभोदारुणोमहान् ॥ नानुबध्नातिकुशलंकस्येदं कर्मणः फलम् ३१ नस्मराम्यशुभं किंचित्कृतंकस्यचिदण्वपि ॥ कर्मणामनसावाचाकस्येदंकर्मणः फलम् ३२ नूनं जन्मांतरकृतं पापमापतितं महत् ॥ अपश्विमा मिमांशमपदं प्राप्सवत्यहम् ३३ भर्तृराज्यापहरणं स्वजनाच्च पराजयः ॥ भर्त्रासहवियोगश्च तनयाभ्यांच विच्युतिः ३४ निर्नाथतावनेवासो बहुव्यालनिषेविते ॥ अथापरेणुः संप्राप्ते हतशिष्टाजनास्तदा ३५ देशात्स्माद्विनिष्क्रम्य शोचंते वैशसंकृतम् ॥ भ्रातरं पितरं पुत्रं सखायं च नराधिप ३६ अशोचत्तत्र वैदर्भी किं नु मे दुष्कृतं कृतम् ॥ योऽपि मे निजनेऽरण्ये संप्राप्तोऽयं जनार्णवः ३७ सह तोहस्ति यूथेन मंदभाग्यान्ममैव तत् ॥ प्राप्तव्यं सुचिरं दुःखं नूनमद्यापि वैमया ३८ नाप्राप्तकालोऽप्ययते श्रुतं वृद्धानुशासनम् ॥ यानाहमद्यमृदिताहस्ति यूथेन दुःखिता ३९ न ह्यदेवकृतां किंचिन्नराणामिह विद्यते ॥ न च मे बालभावेऽपि किंचित्पापकृतं कृतम् ४० कर्मणामनसावाचायदिदं दुःखमागतम् ॥ मन्ये स्वयं वरकृते लोकपालाः समागताः ४१ प्रत्याख्यातामया तत्र नलस्यार्थाय देवताः ॥ नूनं तेषां प्रभावेन वियोगं प्राप्सवत्यहम् ४२ एवमादीनि दुःखार्तासाविलप्य वरांगना ॥ प्रलापानितदा ता निदमयंती पतिव्रता ४३ हतशेषैः सह तदा ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ अगच्छद्वाजशार्दूलचंद्रलेखे वशारदी ४४ गच्छंती साऽचिराद्बालापुरमासादयन्महत् ॥ सायाह्ने चेदि राजस्य सुबाहोः सत्यदर्शिनः ४५ अथ वस्त्रार्धसंवीता प्रविवेश पुरोत्तमम् ॥ तां विह्वलां कृशां दीनां मुक्तकेशीममार्जिताम् ४६ उन्मत्तामिव गच्छंतीं ददृशुः पुरवासिनः ॥ प्रविशंतीं तु तां दृष्ट्वा चेदि राजपुरीं तदा ४७ अनुजग्मुस्तत्र बालाग्रामि पुत्राः कुतूहलात् ॥ सातैः परिवृताऽगच्छत्समीपं राजवेश्मनः ४८ तां प्रासादगताऽपश्यद्वाजमाता जनैर्वृताम् ॥ धात्रीमुवाच गच्छैनोमानयेह ममांतिकम् ४९ जनेन क्लिश्यते बाला दुःखिता शरणार्थिनी ॥ तादृश्रूपं च पश्यामि विद्योतयति मे गृहम् ५० उन्मत्तवेषा कल्याणी श्रीरिवायतलोचना ॥ सा जनं वारयित्वा तं प्रासादतलमुत्तमम् ५१ आरोप्य विस्मिता राजन् दमयंती मपृच्छत् ॥ एवमप्यसुखाविष्टा विभर्षि परमं वपुः ५२ भासि विद्युदिवाभ्रे पुशंसमेकासिकस्य वा ॥ न हिते मानुषं रूपं भूषणैरपि वर्जितम् ५३ असाहायानरेभ्यश्च नो द्विजस्य मरप्रभे ॥ तत्त्वतावचनं तस्या भैमीव च न मब्रवीत् ५४ मानुषी मां विजानीहि भर्तारं समनुव्रताम् ॥ सैरं ग्रीजाति संपन्नां भुजिष्यां कामवासिनीम् ५५ फलमूलशनामेकां यत्र सायं प्रतिश्रयाम् ॥ असंख्येयगुणो भर्ता मां च नित्यमनुव्रतः ५६ भक्ताऽहमपि तं वीरं छाये वानुगतापयि ॥ तस्य देवात्पसंगोऽभूदतिमात्रं सुदेवने ५७

५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ हेवीरप्रजायिनि वीरानेवप्रजायतेमृतेमावीरप्रजायिनी ६७ । ६८ । ६९ पश्येयं दृष्ट्वा चतानपृच्छेयमपि ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५

द्यूतसनिर्जितश्चैववनमेकउपेयिवान् ॥ तमेकवसनंवीरमुन्मत्तमिवविह्वलम् ५८ आश्वासयंतीभर्तारमहमप्यगमंवनम् ॥ सकदाचिद्धनेवीरःकस्मिंश्चित्कारणांतरे
५९ क्षुत्परीतस्तुविमनास्तदप्येकंव्यसर्जयत् ॥ तमेकवसनानग्रमुन्मत्तवदचेतसम् ६० अनुव्रजंतीबहुलानस्वपामिनिशास्तदा ॥ ततोबहुतिथेकालेसुप्तामुत्सृज्य
मांक्वचित् ६१ वाससोऽर्धपरिच्छिद्यत्यक्तवान्मामनागसम् ॥ तंमार्गमाणाभर्तारंदह्यमानादिवानिशम् ६२ साऽहंकमलगर्भाभमपश्यंतीहृदिप्रियम् ॥ नविंदांम्यमर
प्रख्यं प्रियं प्राणेश्वरं प्रभुम् ६३ तामश्रुपरिपूर्णाक्षीं विलपन्तीं तथा बहु ॥ राजमाताऽब्रवीदार्त्ताभैमीमार्तस्वरांस्वयम् ६४ वसस्वमयिकल्याणिप्रीतिर्मेपरमात्वयि ॥
मृगयिष्यंति ते भद्रे भर्तारं पुरुषामम ६५ अपि वास्वयमागच्छेत्परिधावन्नितस्ततः ॥ इहैववसती भद्रे भर्तारमुपलप्स्यसे ६६ राजमातुर्वचःश्रुत्वादमयंतीवचोऽब्रवीत् ॥
समयेनोत्सहेवस्तुत्वयिवीरप्रजायिनि ६७ उच्छिष्टं नैवभुंजीयांनकुर्यापादधावनम् ॥ नचाहंपुरुषानन्यान्प्रभाषेयंकथंचन ६८ प्रार्थयेद्यदिमांक्वश्चिद्वचस्तेसपुमा
न्भवेत् ॥ वध्यश्च तेऽसकृन्मंदं इति मेव त्रतमाहितम् ६९ भर्तुरन्वेषणार्थं तु पश्येयं ब्राह्मणानहम् ॥ यद्येवमिहवत्स्यामित्वत्सकाशेन संशयः ७० अतोऽन्यथानमेवासो
वर्तते हृदये क्वचित् ॥ तांप्रहृष्टेन मनसा राजमातेदमब्रवीत् ७१ सर्वमेतत्करिष्यामिदिष्ट्यातेव्रतमीदृशम् ॥ एवमुक्त्वा ततोभैमीराजमाताविशांपते ७२ उवाचेदं दु
हितरंसुनंदां नाम भारत ॥ सैरंग्रीमभिजानीष्वसुनंदेदेवरूपिणीम् ७३ वयसातुल्यतांप्राप्तासखीतवभवत्वयिम् ॥ एतयासहमोदस्वनिरुद्धिग्रमनाः सदा ७४ ततः
परमसंहृष्टासुनंदागृहमागमत् ॥ दमयंतीमुपादाय सखीभिः परिवारिता ७५ सातत्रपूज्यमानावैदमयंतीव्यनंदत ॥ सर्वकामैः सुविहितैर्निरुद्धेगाज्वसत्तदा
७६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यान पर्वणि दमयंतीचेदि राजगृहवासपंचषष्टितमोऽध्यायः ६५ ॥ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ उत्सृज्य दमयंतीं तु न
लोराजाविशांपते ॥ ददर्शदावंदह्यं तं महान्तं गहने वने १ तत्र शुश्रावशब्दं वै मध्येभूतस्य कस्यचित् ॥ अभिधावनलेत्युच्चैः पुण्यश्लोकेति चासकृत् २ माभैरिति नलश्चोक्त्वा
मध्यमग्रेः प्रविश्य तम् ॥ ददर्श नागराजानं शयानं कुण्डलीकृतम् ३ सनागः प्रांजलिभूत्वा वेषमानो नलं तदा ॥ उवाच मां विद्धि राजन्नागं कर्कोटकं नृप ४ मया प्रलब्धो
महर्षिर्नारदः सुमहातपाः ॥ तेन मन्युपरीतेन शमोऽस्मि मनुजाधिप ५ तिष्ठ त्वं स्थावरइव यावदेवनलः क्वचित् ॥ इतोनेताहितत्रत्वं शापान्मोक्षयसि मत्कृतात् ६
तस्य शापावशं कोऽस्मि पदाद्विचलितुं पदम् ॥ उपदेक्ष्यामि ते श्रेयस्नातुमर्हति मां भवान् ७ सखा च ते भविष्यामि मत्समो न्नास्ति पन्नगः ॥ लघुश्च ते भविष्यामि शी
घ्रमादाय गच्छ माम् ८ एवमुक्त्वा मनगेंद्रो बभूवांगुष्ठमात्रकः ॥ तंगृहीत्वानलः प्रायाद्देशं दावविवर्जितम् ९

७६ । ७७ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकांडीये भारगवावदीपे पंचषष्टितमोऽध्यायः ६५ ॥
लघुगुरुत्वगहनः ८ दावविवर्जितं बहिर्जनम् ९

॥ उत्पृज्येति १ । २ । ३ । ४ मया प्रलब्धो महर्षिर्नारद इति पाठांतरम् ५ तत्रकाले ६ । ७ ॥

१० । ११ दशहस्त्युक्तेऽदशत् आङ्गाविनानागोनदशतीतिभावः १२ । १३ । १४ यत्कृतेति । सकलिः । एतेनयोयच्छरीरेप्रविशतिसतेनशरीरेणसुखंदुःखंवाऽश्रातीतिसूचितं दृष्टंचैतद्ब्रह्मवेशादौ । इदं दमयं
त्यादत्तस्यशापस्यफलं कलियुक्तेतिभावः १५ । १६ अनागाः निरपराधः निष्कृतो वंचितः येमया १७ । १८ । १९ । २० असहृदयं गूढं तेजया वहं अश्वहृदयेन विद्यया विद्यां परिवर्त्तयेदित्यर्थः २१ । २२

आकाशदेशमासाद्य विमुक्तं कृष्णवर्त्मना ॥ उत्सृष्टुकामं तं नागः पुनः कर्कोटकोऽब्रवीत् १० पदानि गणयन् गच्छस्वानि नैषधकानि चित् ॥ तत्र तेऽहं महाबाहो श्रेयोधास्या
मियत्परम् ११ ततः संख्यातुमारब्धमदशदशमेपदे ॥ तस्य दष्टस्य तद्रूपं क्षिप्रमंतरधीयत १२ सहृद्वविस्मितस्तस्थावात्मानं विकृतं नलः ॥ स्वरूपधारिणं नागं ददर्श
समहीपतिः १३ ततः कर्कोटको नागः सांत्वयन्नलमब्रवीत् ॥ मया तं जहंतं रूपं न त्वां विद्युर्जना इति १४ यत्कृते चासि निष्कृतो दुःखेन महतानल ॥ विषेण समदीयेन त्व
यिदुःखं निवत्स्यति १५ विषेण संवृतेर्गात्रैर्यावत्त्वां न विमोक्षयति ॥ तावत्त्वयि महाराज दुःखं वै स निवत्स्यति १६ अनागा येन निष्कृतस्त्वमनर्हो जनाधिप ॥ क्रोधादसूय
यित्वा तं रक्षामे भवतः कृता १७ न ते भयं न रव्याघ्रं दंष्ट्रिभ्यः शत्रुतोऽपि वा ॥ ब्रह्मविद्वजश्च भवितामत्प्रसादान्नराधिप १८ राजन् विष निमित्ताचन ते पीडा भविष्यति ॥
संग्रामेषु च राजेन्द्र शश्वजयमवाप्स्यसि १९ गच्छ राजन् त्रितः सूतो बाहुकोऽहमिति ब्रुवन् ॥ समीपमृतुपर्णस्य सहि चैवाक्ष नैपुणः २० अयोध्यां न गरीं रम्यामद्य वै नि
षधेश्वर ॥ स तेऽक्षहृदयं दाताराजाऽश्वहृदयेन वै २१ इक्ष्वाकु कुलजः श्रीमान् मित्रं चैव भविष्यति ॥ भविष्यसि यदाऽक्षज्ञः श्रेयसायोक्ष्यसे तदा २२ सममेष्यसि दारै
स्त्वं मास्मशोके मनः कृथाः ॥ राज्येन तनयाभ्यां च सत्यमेतद्ब्रवीमि ते २३ स्वरूपं च यदा द्रष्टुमिच्छेत्तास्त्वं नराधिप ॥ संस्मर्त्तव्यस्तदा तेऽहं वासश्चेदं निवासयेः २४
अनेन वाससाच्छन्नः स्वरूपं प्रतिपत्स्यसे ॥ इत्युक्त्वा प्रददौ तस्मै दिव्यं वासो युगंतदा २५ एवं नलं च संदिश्य वासो दत्वा च कौरव ॥ नागराजस्ततो राजंस्तत्रैवांतरधीयत २६
॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि नलकर्कोटकसंवादे षट्षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ तस्मिन् ब्रतं हि
तेनागे प्रययौ नैषधो नलः ॥ ऋतुपर्णस्य नगरं प्राविशदशमेऽहनि १ सराजानमुपातिष्ठद्बाहुकोऽहमिति ब्रुवन् ॥ अश्वानां वाहने युक्तः पृथिव्यां नास्ति मत्समः २ अर्थ
कृच्छ्रेषु चैवाहं प्रष्टव्यो नैपुणेषु च ॥ अन्नं संस्कारमपि च जानाम्यन्यैर्विशेषतः ३ यानि शिल्पानि लोकेऽस्मिन् न्यच्चैवान्यत्सु दुष्करम् ॥ सर्वयतिष्ये तत्कर्तुमृतुपर्ण
भरस्व माम् ४ ॥ ऋतुपर्ण उवाच ॥ वस बाहुक भद्रं ते सर्वमेतत्करिष्यसि ॥ शीघ्रयाने सदा बुद्धिर्ध्रियं ते मे विशेषतः ५ सत्त्वमातिष्ठयोगं तं येन शीघ्राहयामम ॥ भवे
युरश्वाध्यक्षोऽसि वेतनं ते शतशता ६ त्वामुपस्थास्य तश्चैव नित्यं वाष्णं यजीवलौ ॥ एताभ्यां रंस्यसे सार्धं वसैव मयि बाहुक ७ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ एवमुक्तो नलस्तेन न्यव
सत्तत्र प्रजितः ॥ ऋतुपर्णस्य नगरे सह वाष्णं यजीवलः ८

२३ निवासयेः परिधेहि २४ । २५ । २६

॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंडीये भारतभावंदीपे षट्षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥

तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ शतं शता शतानि मासिकं

तनं दशमं संसृज्जर्ण इत्यर्थः ६ । ७ । ८

१. तस्यमंदस्य तमंदउपतिष्ठतिजीवनार्थमितिशेषः १० । ११ । १२ अदृढतरंदमयंत्यामिध्याप्रतिज्ञात्वंस्वस्यानुमंभायेयमुक्तिः व्ययुज्यतवियुक्तः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ मारिष
आर्य १९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावटीपे सप्तपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ हृतेति । प्रेष्यतांदासताम् १ । २ । ३ अग्रब्राह्मणभोजनंतदर्थंहित्येतराजधनात्पृथक्क्रियंतेतेअग्रहाराः

सवैतत्रावसद्राजवैदर्भीमनुचिंतयन् ॥ सायंसायंसदाचेमंश्लोकमेकंजगादह १ क्रनुसाक्षुत्पिपासार्ताश्रान्ताशेतेतपस्विनी ॥ स्मरंतीतस्यमन्दस्यकंवासाऽद्योपतिष्ठति १०
एवंवृवंतराजानंनिशायांजीवलोऽब्रवीत् ॥ कामेनांशोचसेनित्यंश्रोतुमिच्छामिबाहुक ११ आयुष्मन्कस्यवानारीयामेवमनुशोचसि ॥ तमुवाचनलोराजामंदप्रज्ञस्य
कस्यचित् १२ आसीद्बहुमतानारीतस्यादृढतरंवचः ॥ सवैकेनचिदर्धेनतयामंदोव्ययुज्यत १३ विप्रयुक्तःसमंदात्माभ्रमयसुखपीडितः ॥ दह्यमानःसशोकेनदिवा
रात्रमतंद्रितः १४ निशाकालेस्मरंस्तस्याःश्लोकमेकंस्मगायति ॥ सविभ्रमन्महींसर्वाक्चिदासाद्यकिंचन १५ वसत्यनर्हस्तदुःखंभूयएवानुसंस्मरन् ॥ सातुतंपुरुषं
नारीकृच्छ्रेऽप्यनुगतावने १६ त्यक्तातेनाल्पपुण्येनदुष्करंयदिजीवति ॥ एकाबालाज्जभिज्ञाचमार्गाणामतथोचिता १७ क्षुत्पिपासापरीतांगीदुष्करंयदिजीवति ॥
श्वापदाचरितेनित्यंवनेमहतिदारुणे १८ त्यक्तातेनाल्पभाग्येनमंदप्रज्ञेनमारिष ॥ इत्येवंनैषधाराजामयंतीमनुस्मरन् ॥ अज्ञातवासंन्यवसद्राज्ञस्तस्यनिवेशने १९
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्वणिनलविलापेसप्तपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ हृतराज्येनलेभीमःसभार्यंप्रेष्यतांगते ॥
द्विजान्प्रस्थापयामासनलदर्शनकांक्षया १ संदिदेशचतान्भीमोवसुंद्वाचपुष्कलम् ॥ मृगयध्वनलंचैवदमयंतींचमेसुताम् २ अस्मिन्कर्मणिसंपन्नेविज्ञातेनि
षधाधिपे ॥ गवांसहस्रंदास्यामियोवस्तावानयिष्यति ३ अग्रहारांश्वदास्यामिग्रामंनगरसंमितम् ॥ नचेच्छक्याविहानेतुंदमयंतीनलोऽपिवा ४ ज्ञातमात्रेऽपिदास्या
मिगवांशशतंधनम् ॥ इत्युक्तास्तेययुर्हृष्टाब्राह्मणाःसर्वतोदिशम् ५ पुरराष्ट्राणिचिन्वंतोनेषधंसहभार्यया ॥ नैवक्वापिप्रपश्यंतिनलंवाभीमपुत्रिकाम् ६ ततश्चेदिपुरीं
रम्यांसुदेवोनामवैद्विजः ॥ विचिन्वानोऽथवैदर्भीमपश्यद्राजवेश्मनि ७ पुण्याहवाचनेराज्ञःसुनंदासहितांस्थिताम् ॥ मंदंप्रख्यायमानेनरूपेणाप्रतिमेनताम् ८ निब
द्धांधूमजालेनप्रभामिवविभावसोः ॥ तांसमीक्ष्यविशालाक्षीमधिकंमलिनांकुशाम् ॥ तर्कयामासभैमौतिकारणैरुपपादयन् ९ ॥ सुदेवउवाच ॥ यथेयंपुरादृष्टा
तथारूपेयमंगना ॥ कृतार्थोऽस्म्यद्यदृष्ट्वेमांलोककांतामिवश्रियम् १० पूर्णचंद्रनिभांश्यामांचारुवृत्तपयोधराम् ॥ कुर्वतींप्रभयादेवींसर्वावितिमिरादिशः ११ चारुपदा
विशालाक्षीमन्मथस्यरतीमिव ॥ इष्टांसमस्तलोकस्यपूर्णचंद्रप्रभामिव १२ विदर्भसरसस्तस्मादैवदोषादिवोद्धृताम् ॥ मलपंकानुलिप्तांगींमृणालीमिवचोद्धृताम् १३
पौर्णमासीमिवनिशाराहुग्रस्तनिशाकराम् ॥ पतिशोकाकुलांदीनांशुष्कस्रोतांनदीमिव १४

क्षेत्रादयः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ कारणैर्लिंगैः उपपादयन् इयमेवदमयंतीतिनिश्चिन्वन् १ । १० इयामांसदापोडशवार्धिकीम् । ' शीतेचैवोष्मलानित्यंग्रीष्मेचातीवशीतला । मध्यःक्षीणस्तुयस्यास्तुसाश्यामेत्य
भिधीयते ' इत्यन्ये ११ । १२ । १३ शुष्कस्रोतांशुष्कप्रवाहां । छांदसंदावंतत्वम् १४

पद्मिनीसरसी १५ सुजातांगी अन्यनानधिकांगीम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ लब्धचलब्धेव २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ सुनंदाकथयामासेतिसंबंधः

विध्वस्तपर्णकमलांवित्रासितविहंगमाम् ॥ हस्तिहस्तपरामृष्टां व्याकुलामिषपद्मिनीम् १५ सुकुमारीसुजातांगीरत्नगर्भगृहोचिताम् ॥ दह्यमानामिवार्केणमृणाली
मिवचोद्धृताम् १६ रूपौदार्यगुणोपेतामण्डनार्हाममंडिताम् ॥ चंद्रलेखामिवनवांव्योम्निनीलाभ्रसंवृताम् १७ कामभोगैःप्रियैर्हीनांहीनांबंधुजनेनच ॥ देहंधारयतींदी
नंभर्तृदर्शनकाक्षया १८ भर्तृनामपरंनार्याभूषणभूषणैर्विना ॥ एषाहिरहितातेनशोभमानानशोभते १९ दुष्करंकुस्तेऽत्यंतहीनोयदनयानलः ॥ धारयत्यात्मनोदेहंनशो
केनापिसीदति २० इमामसितकेशांतांशतपत्रायतेक्षणाम् ॥ सुखाहर्दुःखितांदृष्ट्वाममपिव्यथतेमनः २१ कदानुखलुदुःखस्यपारंयास्यतिवैशुभा ॥ भर्तुःसमागमा
त्साध्वीरोहिणीशशिनोयथा २२ अस्यानूनंपुनर्लाभात्रैषधःप्रीतिमेष्यति ॥ राजाराज्यपरिश्रष्टःपुनर्लब्ध्वाचमेदिनीम् २३ तुल्यशीलवयोर्युक्तांतुल्याभिजनसंवृ
ताम् ॥ नैषधोर्हतिवैदर्भीतंचेयमसितेक्षणा २४ युक्तंतस्याप्रमेयस्यवीर्यसत्त्वतोमया ॥ समाश्वासयितुंभार्योपतिदर्शनलालसाम् २५ अहमाश्वासयाम्येनां
पूर्णचंद्रनिभाननाम् ॥ अदृष्टपूर्वादुःखस्यदुःखार्ताध्यानतत्पराम् २६ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ एवंविमृश्यविविधैःकारणैर्लक्षणेऽश्वताम् ॥ उपागम्यततोभैर्मींसुदेवो
ब्राह्मणोऽब्रवीत् २७ अहंसुदेवोवैदर्भीभ्रातुस्तेदयितःसखा ॥ भीमस्यवचनाद्राज्ञस्त्वामन्वेष्टुमिहागतः २८ कुशलीतेपिताराज्ञिजननीभ्रातरश्चते ॥ आयुष्मंतौकुश
लिनौतत्रस्थौदारकौचतौ २९ त्वत्कृतेबंधुवर्शाश्वगतसत्त्वाइवासते ॥ अन्वेष्टारोब्राह्मणाश्चभ्रमंतिशतशोमहीम् ३० ॥ बृहदश्वउवाच ॥ अभिज्ञायसुदेवंतंदमयंती
युधिष्ठिर ॥ पर्यपृच्छततान्सर्वान्क्रमेणसुहृदःस्वकान् ३१ रुरोदचभृशंराजन्वैदर्भीशोककर्षिता ॥ दृष्ट्वासुदेवंसहसाभ्रातुरिष्टंद्विजोत्तमम् ३२ ततोरुदंतीतांदृष्ट्वासुनंदा
शोककर्षिता ॥ सुदेवेनसहैकांतैकथयंतींचभारत ३३ जनित्र्याःकथयामाससैरंध्रीरुदतेभृशम् ॥ ब्राह्मणेनसहागम्यतांवेदयदिमन्यसे ३४ अथचेदिपतेर्माताराज्ञ
श्चांतःपुरात्तदा ॥ जगामयत्रसाबालाब्राह्मणेनसहाभवत् ३५ ततःसुदेवमानाय्यराजमाताविशांपते ॥ प्रपृच्छभार्याकस्येयंसुतावाकस्यभाविनी ३६ कथंचनप्राज्ञा
तिभ्योभर्तुर्वावामलोचना ॥ त्वयाचविदिताविप्रकथमेवंगतासती ३७ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंत्वत्तःसर्वमशेषतः ॥ तत्त्वेनहिममाचक्ष्वपृच्छंत्यादेवरूपिणीम् ३८ एव
मुक्तस्तयाराजन्सुदेवोद्विजसत्तमः ॥ सुखोपविष्टआचष्टदमयंत्यायथातथम् ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्वणिदमयंतीसुदेवसंवादेअष्ट
पष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

३३ वेदविचारय । वेदयतेरिदंरूपं णिजभावार्थः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ॥ ॥

विदर्भराज इति १ । २ । ३ । ४ पिबुःरक्ततिलकाकृतिच्छांछनंमहाराष्ट्राणां 'मस' इति प्रसिद्धम् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० अपकृष्टेनदरीकृतेन ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

सुदेवउवाच ॥ विदर्भराजोधर्मात्माभीमोनाममहाद्युतिः ॥ सुतेयंतस्यकल्याणीदमयंतीतिविश्रुता १ राजातुनैषधोनामवीरसेनसुतो नलः ॥ भार्येयंतस्यकल्याणी पुण्यश्लोकस्यधीमतः २ सद्यूतेनजितोभ्रात्राहृतराज्योमहीपतिः ॥ दमयंत्यागतःसार्धेनप्राज्ञायतकस्यचित् ३ तेवयंदमयंत्यर्थेचरामःपृथिवीमिमाम् ॥ सेयमासादि ताबालातवपुत्रनिवेशने ४ अस्यारूपेणसदृशीमानुषीनहिविद्यते ॥ अस्यारूपेणभुवोर्मध्येसहजःपिबुरुत्तमः ५ श्यामायाःपद्मसंकाशोलक्षितोऽर्हितोमया ॥ मलेन संवृतोह्यस्याश्चुन्नोऽभ्रेणवचंद्रमाः ६ चिह्नभूतोविभूत्यर्थमयंधात्राविनिर्मितः ॥ प्रतिपत्कलुषस्येदोर्लेखानातिविराजते ७ नचास्यानश्यतेरूपंवपुर्मलसमाचितम् ॥ असंस्कृतमभिव्यक्तंभातिकांचनसन्निभम् ८ अनेनवपुषाबालापिबुनाऽनेनसूचिता ॥ लक्षितेयंमयादेवीनिभृतोऽग्निरिवोष्मणा ९ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यसुदेवस्यविशां पते ॥ सुनंदाशोधयामासपिबुप्रच्छादनंमलम् १० समलेनापकृष्टेनपिबुस्तस्याव्यरोचत ॥ दमयंत्यायथाव्यभ्रेनभसीवनिशाकरः ११ पिबुंष्ट्वासुनंदाचराजमाताच भारत ॥ रुदृत्यौतांपरिष्वज्यमुहूर्तमिवतस्थतुः १२ उत्सृज्यवाष्पंशनकैराजमातेदमब्रवीत् ॥ भगिन्यादुहितामेऽसिपिबुनाऽनेनसूचिता १३ अहंचतवमाताचरा ज्ञस्तस्यमहात्मनः ॥ सुतेदशाणाधिपतेःसुदाम्नश्चारुदर्शने १४ भीमस्यराज्ञःसादत्तावीरबाहोरहंपुनः ॥ त्वंतुजातामयादृष्टादशाणेषुपितुर्गृहे १५ यथैवतेपितुर्गृहंत थैवममभाविनि ॥ यथैवचममैश्वर्येदमयंतितथातव १६ तांप्रहृष्टेनमनसादमयंतीविशांपते ॥ प्रणम्यमातुर्भगिनीमिदंवचनमब्रवीत् १७ अज्ञायमानाऽपिसतीसुखम स्म्युषितात्वयि ॥ सर्वकामैःसुविहितारक्ष्यमाणासदात्वया १८ सुखात्सुखतरोवासोभविष्यतिनसंशयः ॥ चिरविप्रोषितांमातर्मानुज्ञातुमर्हसि १९ दारकौचहि मेनीतौवसतस्तत्रबालकौ ॥ पित्राविहीनौशोकातौमयाचैवकथंनुतौ २० यदिचापिप्रियांकिंचिन्मयिकर्तुमिहेच्छसि ॥ विदर्भानयातुमिच्छामिशीघ्रमेयानमादिश २१ बाढमित्येवतामुक्ताहृष्टामातृष्वसानृप ॥ गुप्तांबलेनमहतापुत्रस्यानुमतेततः २२ प्रास्थापयद्राजमाताश्रीमर्तानरवाहिना ॥ यानेनभरतश्चैवपुत्रपानपरिच्छदाम् २३ ततःसानचिरादेवविदर्भानगमत्पुनः ॥ तांतुबंधुजनःसर्वःप्रहृष्टःसमभूजयत् २४ सर्वान्कुशलिनोदृष्ट्वाबांधवान्दारकौचतौ ॥ मातरंपितरंचोभौसर्वैचैवसखीजनम् २५ देवताःपूजयामासब्राह्मणांश्चयशस्विनी ॥ परेणविधिनादेवीदमयंतीविशांपते २६ अतर्पयत्सुदेवंचगोसहस्रेणपार्थिवः ॥ प्रीतोदृष्ट्वैवतनयांग्रामेणद्रविणेनच ॥ २७ साव्युष्टारजनीतत्रपितुर्वंशमनिभाविनी ॥ विश्रांतामातरंराजन्निदंवचनमब्रवीत् २८

यतयत्नंकुरु । अनुदात्तस्वल्क्षणस्यात्मनेपदस्य चक्षिणोऽङ्कितकरणेनानित्यत्वज्ञापनात् २० । ३० । ३१ । ३२ । ३३ प्रदेशितः प्रकर्षेण प्रेरितः ३४ मृत्वागत्वा तेनथाप्रस्थिताः संतः अमुवज्जलान्वेषणाय
प्रस्थिताः स्मेतीतिशेषः ३५ ब्रूयास्तवदत्त । ब्रुवध्वमितिपाठेत्वार्षस्तद् ३६ । ३७ । ३८ वदस्व । भासनोपसंभाषेत्यादिनावदेस्तद् ३९ वायुनेति । शोकाग्निः कालवायुनादिनेदिनेवर्धमानोदमयंनो
शरीरवर्धयतीतिरूपकेणोक्तं । दहतीतिलदप्रयोगस्तुवर्त्तमानसामीप्ये ४० अर्चव्याऽन्नादिना रक्षणीयादस्युपभृतिभ्यः पतिनेतिपत्या । असमासेऽपिघिसंज्ञाकार्यभाषं उभयैरक्षणेभरणात्मकम् ४१ मानुकोशः

॥ दमयंत्युवाच ॥ मांचेदिच्छसिजीवन्तीमातः सत्यं ब्रवीमि ते ॥ नरवीरस्य चैतस्य नलस्यानयने यत २९ दमयंत्या तथोक्ता तु सा देवी भृशदुःखिता ॥ बाष्पेणापि हि
ताराङ्गीनोत्तरं किंचिदब्रवीत् ३० तदवस्थां तु तां दृष्ट्वा सर्वमंतः पुरंतदा ॥ हाहा भूतमतीवासीद्भृशं च प्ररुदह ३१ ततो भीमं महाराजं भार्यावचनमब्रवीत् ॥ दमयं
तीतवसुता भर्तारमनुशोचति ३२ अपकृष्य चलजां सा स्वयमुक्तवती नृप ॥ प्रयतन्तु तव प्रेष्ट्याः पुण्यश्लोकस्य मार्गणे ३३ तथा प्रदेशितो राजा ब्राह्मणान्वशवर्तिनः ॥
प्रास्थापयद्दिशः सर्वा यत ध्वं नलमार्गणे ३४ ततो विदर्भाधिपतेर्नियोगाद्ब्राह्मणास्तदा ॥ दमयंती मथोऽसृत्वा प्रस्थितास्ते तथा ब्रुवन् ३५ अथ तान ब्रवीद्भैमी सर्वराष्ट्रे
ष्विदं वचः ॥ ब्रूयास्त जनसंस्तुतत्र तत्र पुनः पुनः ३६ क्रतुत्वं कितवच्छित्त्वा वस्त्रार्धं प्रस्थितो मम ॥ उत्सृज्य विपिने सुप्तामनुरक्तां प्रियां प्रिय ३७ सा वै यथा त्वया
दृष्टा तथाऽऽस्ते त्वत्प्रतीक्षिणी ॥ दह्यमाना भृशं बालावस्त्रार्धेनाभिसंहृता ३८ तस्या रुदत्याः सततं तेन शोकेन पार्थिव ॥ प्रसादं कुरु वैवीर्यं प्रति वाक्यं वदस्व च ३९
एवमन्यच्च वक्तव्यं कृपां कुर्याद्यथा मयि ॥ वायुना धूयमानो हि वनं दहति पावकः ४० भर्तव्यारक्षणीया च पत्नी हि पतिना सदा ॥ तन्नष्टमुभयं कस्माद्धर्मज्ञस्य सत
स्त्व ४१ ख्यातः प्राज्ञः कुलीनश्च सानुकोशो भवान्सदा ॥ संवृत्तो निरनुकोशः शंके मद्भाग्यसंक्षयात् ४२ तत्कुरुष्व नरव्याघ्रदयां मयि नरर्षभ ॥ आनृशं स्यं परो धर्म
स्त्वत्त एव हि मे श्रुतः ४३ एवं ब्रुवाणान् यदिवः प्रतिब्रूयात्कथंचन ॥ सनरः सर्वथा ज्ञेयः कश्चासौ क्रतुवर्तते ४४ यश्चैवं वचनं श्रुत्वा ब्रूयात्प्रतिवचो नरः ॥ तदादाय वचस्तस्य
ममावेद्यं द्विजोत्तमाः ४५ यथा च वो न जानीयाद्ब्रुवतो मम शासनात् ॥ पुनरागमनं चैव तथा कार्यमंतर्द्वितैः ४६ यदि वासौ समृद्धः स्याद्यदि वाऽप्यधनो भवेत् ॥
यदि वाऽप्यसमर्थः स्याज्ज्ञेयमस्य चिकीर्षितम् ४७ एवमुक्तास्त्वगच्छंस्ते ब्राह्मणाः सर्वतो दिशम् ॥ नलं मृगयितुं राजंस्तदा व्यसनिनं तथा ४८ तेषु राणि सराष्ट्रा
णि ग्रामांघोषास्तथाऽऽश्रमान् ॥ अन्वेषन्तो नलं राजन्नाधिजग्मुर्द्विजातयः ४९ तच्च वाक्यं तथा सर्वतत्र तत्र विशांपते ॥ श्रावयांचक्रिरे विप्रा दमयंत्या यथेति ॥
॥ ५० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलान्वेषणे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ अथ दीर्घस्य कालस्य पर्णादो नाम
वैद्विजः ॥ प्रत्येत्य नगरं भैमीमिदं वचनमब्रवीत् १

सदयः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ मम शासनात् ब्रुवतो वः पुमान् । यथा वच इति पाठे ब्रुवतो भवत्समुदायस्य वचो न जानीयादित्यो ज्यम् ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि
नैलकंठीये भारतभाष्ये एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ अथेति १

भांगासुरिमृत्पुर्णम् २।३।४।५।६।७ गोपायंतिपालयंति । जितःस्वर्गस्तामिरिति शेषः ८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

नैषधंमृगयाणेनदमयंतिमयानलम् ॥ अयोध्यानगरीं गत्वाभांगासुरिमुपस्थितः २ श्रावितश्चमयावाक्यं त्वदीयं समहाजने ॥ ऋतुपर्णो महाभागो यथोक्तं वरव
र्णिनि ३ तद्भुत्त्वानाब्रवीत्किंचिद्वृत्तुपर्णेनराधियः ॥ नचपारिषदः कश्चिद्वाप्यमाणो मयाऽसकृत् ४ अनुज्ञातं तु मां राज्ञा विजने कश्चिदब्रवीत् ॥ ऋतुपर्णस्य पुरु
षो बाहुको नाम नामतः ५ सूतस्तस्य नरेन्द्रस्य विरूढो हस्वबाहुकः ॥ शीघ्रयानेषु कुशलो मृष्टकर्त्ता च भोजने ६ सविनिःश्वस्य बहुशोरुदित्वा च पुनः पुनः ॥ कुश
लं चैव मां पृष्ट्वा पश्चाद्विदमभाषत ७ वैषम्यमपि संप्राप्ता गोपायंति कुलस्त्रियः ॥ आत्मानमात्मना सत्योजितः स्वर्गो न संशयः ८ रहिता भर्तृभिश्चैव न कुप्यंति कदाच
न ॥ प्राणांश्चारित्रिकवचान्धारयंति वरस्त्रियः ९ विषमस्थेन मूढेन परिभ्रष्टसुखेन च ॥ यत्सातेन परित्यक्ता तत्र न क्रोद्धुमर्हति १० प्राणयात्रां परिप्रेप्सोः शकुनैर्ह
तवाससः ॥ आभिर्पिद्व्यमानस्य श्यामानक्रोद्धुमर्हति ११ सत्कृताऽसत्कृता वाऽपि पतिं दृष्ट्वा तथागतम् ॥ भ्रष्टराज्यं श्रिया हीने क्षुधितं व्यसनाद्भुतम् १२ तस्य
तद्वचनं श्रुत्वा त्वारतोऽहं महागतः ॥ श्रुत्वा प्रमाणं भवती राज्ञश्चैव निवेदय १३ एतच्छ्रुत्वाऽश्रुपूर्णाक्षी पर्णादस्य विशांपते ॥ दमयंती रहोऽभ्येत्य मातरं प्रत्यभाष
त १४ अयमर्थो न संवेद्यो भीमे मातः कदाचन ॥ त्वत्सन्निधौ नियोक्ष्येऽहं सुदेवं द्विजसत्तमम् १५ यथानृपतिर्भीमः प्रतिपद्येत मे मतम् ॥ तथा त्वया प्रकर्तव्यं मम
चेत्प्रियमिच्छसि १६ यथा चाहं समानीता सुदेवेनाशुबांधवान् ॥ तेनैव मंगलेनाशु सुदेवो यातुमाचिरम् १७ समानेतुं न लं मातरयोध्यानगरीमितः ॥ विश्रांतं तु
ततः पश्चात्पर्णादं द्विजसत्तमम् १८ अर्चयामास वैदर्भी धनेनातीव भाविनी ॥ नले च हागते तत्र भूयो दास्यामिते वसु १९ त्वया हि मे बहुकृतं यदन्योन करिष्यति ॥
यद्गर्त्राऽहं समेष्यामि शीघ्रमेव द्विजोत्तम २० स एव मुक्तोऽथाश्वास्य आशीर्वादैः सुमंगलैः ॥ गृहानुपययौ चापि कृतार्थः सुमहामनाः २१ ततः सुदेवमाभाष्य दमयं
तीयुधिष्ठिर ॥ अब्रवीत्सन्निधौ मातुर्दुःखशोकसमन्विता २२ गत्वा सुदेवनगरीमयोध्यावासिनं नृपम् ॥ ऋतुपर्णवचो ब्रूहि संपतन्निव कामगः २३ आस्थास्यति पु
नर्भैमीदमयंती स्वयं वरम् ॥ तत्र गच्छंति राजानो राजपुत्राश्च सर्वशः २४ तथा च गणितः कालः श्वोभूते स भविष्यति ॥ यदि संभाविनीयं ते गच्छ शीघ्रमर्दिम २५
सूर्योदये द्वितीयं सा भर्त्तारं ररिष्यति ॥ न हि स ज्ञायते वीरो न लो जीवति वानवा २६ एवं तया यथोक्तो वै गत्वा राजानमब्रवीत् ॥ ऋतुपर्णं महाराज सुदेवो ब्राह्मणस्त
दा ॥ २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि दमयंतीपुनः स्वयं वरकथने सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ श्रुत्वा व
चः सुदेवस्य ऋतुपर्णेनराधियः ॥ सांत्वयन् श्लक्ष्णया वाचा बाहुकं प्रत्यभाषत १

२। ३। ४। ५। ६ सापत्याअपत्यसहिता ७। ८। ९। १०। ११। १२ तेजः कांतिविशेषः । बलशक्तिः । कुलंजातिविशेषः । शीलंसादिचित्तानुसारिता । हीनैर्लक्षणैः शतपदीमभूतिभिर्वर्जितान् । प्रोथंनसिका । हतुरधरंमुखफलकं १३ शुद्धान्दहावर्चादिदुष्टावर्चहीनान् सिंधुजान् सिंधुदेशजान् १४ तेत्वयानविमलब्धव्यानवंचनीयाः बलभारसहिष्णुता प्राणोवेगवत्ता वक्ष्यतिवहनंकरिष्यति

विदर्भान्यातुमिच्छामिदमयंत्याः स्वयंवरम् ॥ एकाह्लाहयतत्त्वज्ञमन्यसेयदिबाहुक २ एवमुक्तस्य कौंतेय तेन राज्ञानलस्यह ॥ व्यदीर्यतमनोदुःखात्प्रदध्यौचमहामनाः ३ दमयंतीवदेदेत्कुर्यादुःखेनमोहिता ॥ अस्मदर्थेभवेद्वाऽयमुपायश्चित्तितोमहान् ४ नृशंसंबतवैदर्भीभर्तृकामातपस्विनी ॥ मयाक्षुद्रेणनिरुताकृपणापापबुद्धिना ५ स्त्रीस्वभावश्चलोलोकेममदोषश्चदारुणः ॥ स्यादेवमपिकुर्यात्साविवासाद्रतसौहृदा ६ ममशोकेनसंविघ्नानैराश्यात्तनुमध्यमा ॥ नैवंसाकर्हिचित्कुर्यात्सापत्याचविशेषतः ७ यदत्रसत्यंवाऽसत्यंगत्वावेत्स्यामिनिश्चयम् ॥ ऋतुपर्णस्यवैकाममात्मार्यचकरोम्यहम् ८ इतिनिश्चित्यमनसाबाहुकोदीनमानसः ॥ कृतांजलिर्वाचेदमृतुपर्णं जनाधिपम् ९ प्रतिजानामितेवाक्यंगमिष्यामिनराधिप ॥ एकाह्लापुरुषव्याघ्रविदर्भनगरींनृप १० ततःपरीक्षामश्वानांचक्रेराजन्सबाहुकः ॥ अश्वशालामुपागम्य भांगासुरिन्नुपाज्ञया ११ सत्वर्यमाणोबहुशः ऋतुपर्णेनबाहुकः ॥ अश्वान्जिज्ञासमानोवैविचार्यचपुनःपुनः ॥ अध्यगच्छत्कृशानश्वान्समर्थानध्वनिक्षमान् १२ तेजो बलसमायुक्तान्कुलशीलसमन्वितान् ॥ वर्जितान्लक्षणेर्हीनैःपृथुप्रोथान्महाहनून् १३ शुद्धान्दशभिरावर्तैःसिंधुजान्वातरंहसः ॥ दृष्ट्वातानब्रवीद्राजाकिंचित्कोपसमन्वितः १४ किमिदंप्रार्थितंकर्तुं प्रलब्धव्यानतेवयम् ॥ कथमल्पबलप्राणावक्ष्यंतीमेहयामम ॥ महदध्वानमपिचमन्तव्यंकथमीदृशैः १५ ॥ बाहुकउवाच ॥ एकोललाटेद्वैमूर्ध्निद्वौपाश्वोपपार्श्वयोः ॥ द्वौद्वौवक्षसिविज्ञेयौप्रयाणेचैकएवतु १६ एतेहयागमिष्यंतिविदर्भान्नात्रसंशयः ॥ यानन्यान्मन्यसेराजनब्रूहितान् योजयामि १७ ॥ ऋतुपर्णउवाच ॥ त्वमेवहयतत्त्वज्ञःकुशलोह्यसिबाहुक ॥ यान्मन्यसेसमर्थोस्त्वंक्षिप्रं तानेवयोजय १८ ततःसदृश्वान्श्वतुरःकुलशीलसमन्वितान् ॥ योजयामासकुशलो जवयुक्तान् रथेनलः १९ ततोयुक्तरथंराजासमारोहत्स्वान्वितः ॥ अथपर्यपतन्भूमौजानुभिस्तेहयोत्तमाः २० ततो नरवरःश्रीमान्नलोराजाविशांपते ॥ सांत्वयामासतानश्वांस्तेजोबलसमन्वितान् २१ रश्मिभिश्चसमुद्यम्यनलोयातुमियेषसः ॥ सूतमारोप्यवाष्पेयंजवमास्थायवैपरम् २२

अश्वानंनिःशब्दं महदतिदूरे दमयंत्याः पुनर्भूत्वात्तद्वरणेमहतीलज्जा तयाचअवृतेमहत्तरालज्जेतिप्रच्छन्नतयैवतत्रगतमपिवेगवशादगतमिवयथाभवतितथागतव्यमितिभावः १५ 'एकोललाटेद्वौमूर्ध्निद्वौपाश्वोपपार्श्वयोः । द्वौद्वौवक्षसिविज्ञेयौ प्रयाणेचैकएवतु' इतिश्लोकः कचिन्नदृश्यते । तदर्थस्तुवक्षसिद्वौपुरस्ताद्वौ पश्चादिति प्रयाणेपृष्ठभागेएवंद्वादश आवर्तपदमनुपज्ययोज्यम् १६ एतेइति । एतेषुस्थलेष्वारवर्तवन्तइतिशेषः १७। १८। १९। २०। २१ सूतमिति । आरोप्यसूतस्थानादुपर्युपवेक्ष्य स्वयमेवसूतत्वंचकारेत्यर्थः २२

२३ । २४ । २५ । २६ शालिहोत्रः अश्वत्थामपेता आचार्यः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ अंततः निर्णयेन ३३ । ३४ । ३५ । ३६ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये

तेचोद्यमानाविधिवद्बाहुकेनहयोत्तमाः ॥ समुत्पेतुरथाकाशंरथिनंमोहयन्निव २३ तथातुदृष्टतानश्वान्वहतोवातरंहसः ॥ अयोध्याधिपतिःश्रीमान्विस्मयंपरमंययौ
२४ रथघोषंतुतंश्रुत्वाहयसंग्रहणंचतत् ॥ वाष्ण्येश्वितयामासबाहुकस्यहयज्ञताम् २५ किंनुस्यान्मातलिरयंदेवराजस्यसारथिः ॥ तथातल्लक्षणंवीरबाहुकेदृश्यते
महत् २६ शालिहोत्रोऽथकिंनुस्याद्वयानांकुलतत्त्ववित् ॥ मानुषंसमनुप्राप्तोवपुःपरमशोभनम् २७ उताहोस्विद्वेद्राजानलःपरपुरंजयः ॥ सोऽयंनृपतिरायात
इत्येवंसमर्चितयत् २८ अथचेहनलोविद्यावेत्तितामेवबाहुकः ॥ तुल्यंहिलक्षयेज्ञानंबाहुकस्यनलस्यच २९ अपिचेदंवयस्तुल्यंबाहुकस्यनलस्यच ॥ नायंनलोमहा
वोर्यस्तद्विद्यश्चभविष्यति ३० प्रच्छन्नाहिमहात्मानश्वरंतिष्ठथिवीमिमाम् ॥ दैवेनविधिनायुक्ताःशास्त्रोक्तैश्चनिरूपणैः ३१ भवेन्नमतिभेदोमेगात्रवैरूप्यतांप्रति ॥
प्रमाणात्परिहीनस्तुभवेदितिमतिर्मम ३२ वयःप्रमाणंतुल्यंरूपेणतुविपर्ययः ॥ नलंसर्वगुणैर्युक्तंमन्येबाहुकमंततः ३३ एवंविचार्यबहुशोवाष्ण्यैःपर्यर्चितयत् ॥
हृदयेनमहाराजपुण्यश्लोकस्यसारथिः ३४ ऋतुपर्णेश्वराजेंद्रोबाहुकस्यहयज्ञताम् ॥ चितयन्मुमुदेराजासहवाष्ण्यैसारथिः ३५ ऐकाग्र्यंचतथोत्साहंहयसंग्रहणंचतत् ॥
परंयत्नंचसंप्रेक्ष्यपरांमुदमवापह ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्वणिऋतुपर्णविदर्भगमनेएकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ बृहदश्वउवाच ॥
सनदीःपर्वतांश्चैववनानिचसरांसिच ॥ अचिरेणातिचक्रामखेचरःखेचरन्निव १ तथाप्रयातेतुरथेतदाभांगासुरिर्नृपः ॥ उत्तरीयमधोऽपश्यद्भटंपरपुरंजयः २ ततः
सत्वरमाणस्तुपटेनिपतितेतदा ॥ ग्रहीष्यामीतितंराजानलमाहमहामनाः ३ निगृहीष्वमहाबुद्धेहयानेतान्महाजवान् ॥ वाष्ण्येयोयावदेनंमपटमानयतामिह ४
नलस्तंप्रत्युवाचाथदूरेभ्रष्टःपटस्तव ॥ योजनंसमतिक्रान्तोनाहर्तुंशक्यतेपुनः ५ एवमुक्तेनलेनाथतदाभांगासुरिर्नृपः ॥ आससादवनेराजन्फलवंतंबिभीतकम् ६
तंदृष्ट्वाबाहुकंराजात्वरमाणोऽभ्यभाषत ॥ ममापिसूतपश्यत्वंसंख्यानेपरमंबलम् ७ सर्वःसर्वेनजानातिसर्वज्ञोनास्तिकश्चन ॥ नैकत्रपरिनिष्ठाऽस्तिज्ञानस्यपुरु
षेक्षचित् ८ वृक्षेऽस्मिन्यानिपर्णानिफलान्यपिचबाहुक ॥ पतितान्यपियान्यत्रतत्रैकमधिकंशतम् ९ एकपत्राधिकंचात्रफलमेकंचबाहुक ॥ पंचकोट्योऽथपत्राणां
द्वयोरपिचशाखयोः १० प्रचिनुह्यस्यशाखेद्रेयाश्चाप्यन्याःप्रशाखिकाः ॥ आभ्यांफलसहस्रेद्रेपंचोनंशतमेवच ११ ततोरथमवस्थाप्यराजानंबाहुकोऽब्रवीत् ॥ परो
क्षमिवमेराजन्कत्थसेशनुकर्शन १२ प्रत्यक्षमेतत्कर्ताऽस्मिशातयित्वाबिभीतकम् ॥ अथात्रगणितेराजन्विद्यतेनपरोक्षता १३ प्रत्यक्षंतेमहाराजशातयिष्येबिभीत
कम् ॥ अहंहिनाभिजानामिभवेदेवंवेतिवा १४

येएकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ संहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ अक्षहृदयज्ञं अक्षानामक्षभिमानिदेवतायाहृदयवद्वशीकरणार्थोमंत्रः अक्षहृदयं येन ज्ञातेन ह्येऽक्षा अनुकूला भवन्ति । संख्यानेराशी कृतानां पत्रपुष्पफलधान्यादीनां राश्यायामविस्तारोच्छ्रयाद्यालोचनेन पाटीगणितरीखाद्वा द्वितितत्संख्याकथने २६ । २७ । २८ अनयोर्मध्येऽक्षाणां हृदयं परं श्रेष्ठं इतरत्तु त्वयाऽपि ज्ञायत इति भावः ऋतुः कालः तद्वच्छीघ्रगामि पर्णं प्रियं ते व्याप्रियं ते व्यायच्छते देशांतरमनेनेति पर्णवाहनं यस्येति ऋतुपर्णनामनिरुक्तिः अन्येतु ऋतानि सखानि गणितानि पर्णानि यस्येति पाठांतरं विप्रकल्प्य व्याकुर्वते २९ तस्याक्षहृदयज्ञस्ये

संख्यास्यामि फलान्यस्य वश्यतस्तेजनाधिप ॥ मुहूर्तमपि वाष्णं योरश्मीन् यच्छतुवाजिनाम् १५ तमब्रवीद्वृषः सूतं नायं कालो विलंबितुम् ॥ बाहुकस्त्वब्रवीदेनं परं यत्नं समास्थितः १६ प्रतीक्षस्व मुहूर्तं त्वमथ वा त्वस्ते भवान् ॥ एष याति शिवः पंथाया हि वाष्णं यसारथिः १७ अब्रवीद्वृषः पण्यं त्वं कुरु नंदन ॥ त्वमेव यं तानान्योऽस्ति पृथिव्यामपि बाहुक १८ त्वत्कृते यातुमिच्छामि विदर्भान् हयकोविद ॥ शरणं त्वां प्रपन्नोऽस्मि न विघ्नं कर्तुमर्हसि १९ कामं च ते करिष्यामि यन्मां वक्ष्यसि बाहुक ॥ विदर्भान् यदियात्वाद्यसूर्यदर्शयिताऽसि मे २० अथाब्रवीद्बाहुकस्तं संख्याय च विभीतकम् ॥ ततो विदर्भान्यास्यामि कुरुष्वैवं वचो मम २१ अकाम इव तं राजा गणयस्वेत्युवाच ह ॥ एकदेशं च शाखायाः समादिष्टं मया जनव २२ गणयस्वाश्वतत्त्वज्ञतत्स्वंप्रीतिमावह ॥ सोऽब्रवीत्परिगृह्य तूष्णीं शातयामास तं द्रुमम् २३ ततः स विस्मया विष्टो राजानमिदमब्रवीत् ॥ गणयित्वा यथोक्तानि तावन्त्येव फलानि तु २४ अत्यद्भुतमिदं राजन् दृष्टवानस्मि ते बलम् ॥ श्रोतुमिच्छामि तां विद्यां यैतज्ज्ञायते नृप २५ तमुवाच ततो राजा त्वरितो गमनेन नृप ॥ विद्ध च क्षहृदयज्ञं मां संख्याने च विशादरम् २६ बाहुकस्तमुवाचाथ देहि विद्यामि मां मम ॥ मत्तोपि चाश्वहृदयं गृहाण पुरुषर्षभ २७ ऋतुपर्णस्ततो राजा बाहुकं कार्यगौरवात् ॥ हयज्ञानस्य लोभाच्च तं तेत्यब्रवीद्ब्रह्मचः २८ यथोक्तं त्वं गृहाणे दमक्षाणां हृदयं परम् ॥ निक्षेपो मेऽश्वहृदयं त्वयि तिष्ठतु बाहुक ॥ एवमुक्त्वा ददौ विद्यामृतपुर्णो न लाय वै २९ तस्याक्षहृदयज्ञस्य शरीराग्निः सृतः कलिः ॥ कर्कोटकविपंती क्षणं मुखे तस्मिन् मुद्रमन् ३० कलेस्तस्य तदार्तस्य शापाग्निः सविनिः सृतः ॥ स ते न कर्षितो राजा दीर्घकालमनात्मवान् ३१ ततो विषविमुक्तात्मा स्वरूपमकरोत्कलिः ॥ तं शत्रुमैच्छत्कुपितो निषधाधिपतिर्नलः ३२ तमुवाच कलिर्भीतो वैषमानः कृतांजलिः ॥ कोपं संयच्छन् पते कीर्तिं दास्यामि ते पराम् ३३ इंद्रसेनस्य जननी कुपिता माऽशपत्पुरा ॥ यदा त्वया परित्यक्ता ततोऽहं भृशरीडितः ३४ अवसंस्त्वयि राजेंद्र सुनुः खमपराजित ॥ विषेण नागराजस्य दह्यमानो दिवानिशम् ॥ शरणं त्वां प्रपन्नोऽस्मि शृणु चेदं वचो मम ३५ ये च त्वां मनुजालोके कीर्तयिष्यन्त्यतं द्विजाः ॥ मत्प्रसूतं भयं तेषां न कदाचिद्भविष्यति ३६ भयार्तैः शरणं यातं यदि मां त्वं न शप्स्यसे ॥ एवमुक्तो नलो राजान्यच्छत्कोपमात्मनः ३७

निमर्षे पापं भ्राणं तत्त्वं मनोभयकोशाख्यः सूत्रात्माऽतएव तं प्रकृत्य श्रूयते । 'तस्य यजुरेव शिरः ऋग्दक्षिणः पक्षः सामोत्तरः पक्षः' इत्यादि तमजानंतं हि अत्यंतं धर्मिष्ठमपि कलिर्वाधते न तु मंत्रज्ञमिति भावः ३० शापाग्निर्दमयंती निमृष्टः स विप्ररूपः अनात्मवान् हृदयशून्यो मुहुरित्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

अदृश्यइतिच्छेदः कथयन्कथां कुर्वन् ३८ फलानिसंख्याय असविद्यासामर्थ्याविराशेरायामाद्रिकमनालोच्यैवेतिभावः ३९ । ४० द्विजानिवपक्षिणइव ४१ । ४२ । ४३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठी
ये भारतभावदीपे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ॥ ततइति १ । २ नलाश्वाःविदर्भनगरेयेदमयंत्याऽपत्याभ्यांसहमेषिताः ३ । ४ । ५ । ६ शिखिनोमयूराःमेघध्वनितभ्रमाचुक्रुतुः

ततोभीतःकलिःक्षिप्रंप्रविवेशविभीतकम् ॥ कलिस्त्वन्यैस्तदाऽदृश्यःकथयन्नैषधेनवै ३८ ततोगतज्वरोराजनैषधःपरवीरहा ॥ संप्रनष्टेकलौराजासंख्यायास्य
फलान्युत ३९ मुदापरमयायुक्तस्तेजसाऽथपरेणवै ॥ रथमारुह्यतेजस्वीप्रययौजवर्नैर्हयैः ४० विभीतकश्चाप्रशस्तःसंवृतःकलिसंश्रयात् ॥ हयोत्तमानुत्पततो
द्विजानिवपुनःपुनः ४१ नलःसंनोदयामासप्रविष्टेनांतरात्मना ॥ विदर्भाभिमुखोराजाप्रययौसमहायशाः ४२ नलेतुसमतिक्रान्तेकलिःप्यगमदृहम् ॥ ततोगतज्वरो
राजानलोऽभूत्पृथिवीपतिः ॥ विमुक्तःकलिनाराजनरूपमात्रवियोजितः ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानं सर्वणिकलिनिर्गमेद्विसप्ततितमोऽ
ध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ ततोविदर्भान्संप्राप्तंसायाह्नेसत्यविक्रमम् ॥ ऋतुपर्णेजनाराज्ञेभीमायप्रत्यवेदयन् १ सभीमवचनाद्राजाकुण्डिनंप्राविशत्पुरम् ॥
नादयन्त्रथोषेणसर्वाःसविदिशोदिशः २ ततस्तंरथनिर्घोषंनलाश्वास्तत्रशुश्रुवुः ॥ श्रुत्वातुसमहृष्यंतपुरेवनलसन्निधौ ३ दमयंतीतुशुश्रावरथघोषंनलस्यतम् ॥ यथा
मेघस्यनदतोगंभीरंजलदागमे ४ परंविस्मयमापन्नाश्रुत्वानादंमहास्वनम् ॥ नलेनसंगृहीतेषुपुरेवनलवाजिषु ॥ सदृशंरथनिर्घोषंमेनेभैमीतथाहयाः ५ प्रासादस्थाश्च
शिखिनःशालास्थाश्चैवारणाः ॥ हयाश्चशुश्रुवुस्तस्यरथघोषंमहीपतेः ६ तच्छ्रुत्वारथनिर्घोषंवारणाःशिखिनस्तथा ॥ प्रणेदुरुन्मुखाराजन्मेघनादइवोत्सुकाः ७
दमयंत्युवाच ॥ यथाऽसौरथनिर्घोषःपूरयन्निवमेदिनीम् ॥ ममाल्हादयतेचेतोनलएषमहीपतिः ८ अथचंद्राभवक्रंतंनपश्यामिनलंयदि ॥ असंख्येयगुणंवीरंविनंक्ष्यामिन
संशयः ९ यदिवैतस्यवीरस्यबाह्वोर्नाद्याहमंतरम् ॥ प्रविशामिमुखस्पर्शनंभविष्याम्यसंशयम् १० यदिमांमेघनिर्घोषो नोपगच्छतिनैषधः ॥ अद्यचामीकरप्रख्यं प्रवे
क्ष्यामिहुताशनम् ११ यदिमांसिंहविक्रान्तोमत्तवारणविक्रमः ॥ नाभिगच्छतिराजेंद्रोविनंक्ष्यामिनसंशयः १२ नस्मराम्यनृतंकिंचिन्नस्मराम्यपकारताम् ॥ नचपर्युषितं
वाक्यंस्वैरेष्वपिकदाचन १३ प्रभुःक्षमावाञ्चीरश्चदाताचाप्यधिको नृपैः ॥ रहोऽनीचानुवर्तीचल्लीबवन्मनैषधः १४ गुणांस्तस्यस्मरंत्यामेतत्परायादिवानिशम् ॥
हृदयंदीर्यतद्दंशोकात्प्रियविनाकृतम् १५ एवंविलपमानासानष्टसंज्ञेवभारत ॥ आरुरोहमहद्वेश्मपुण्यश्लोकदिदृक्षया १६ ततोमध्यमकक्ष्यादं ददर्शरथमास्थितम् ॥
ऋतुपर्णमहीपालंसहवाष्णैर्यबाहुकम् १७ ततोवतीर्यवाष्णैर्योबाहुकश्चरथोत्तमात् ॥ हयांस्तानवमुच्याथस्थापयामासवैरथम् १८ सोऽवतीर्यरथोपस्थाद्वतुपर्णो
नराधिपः ॥ उपतस्थेमहाराजभीमंभीमपराक्रमम् १९

७।८। ९ । १० । ११ । १२ पर्युषितं प्रतिज्ञातकालातिलंघि १३ जिवेंद्रियत्वमेवाह रहइति । रहसिकर्तव्येसुरतविषये नीचकर्मपारदार्यादितदनुवर्ततेइतिदन्त्यःअनीचानुवर्ती परस्त्रीपुच्छीवइत्यर्थः १४
१५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ नैतदेवं एतत्तस्मिन्काले एवंविचार्यनव्यसर्जयत् किंतु विश्राम्यतामित्येवावाचेत्तु तरेणान्वयः २८ । २९ दिष्टं निर्दिष्टम् ३० । ३१ । ३२ । ३३

तंभीमःप्रतिजग्राहपूजयापरयाततः ॥ सतेनपूजितोराज्ञाऋतुपर्णोनराधिपः २० सतत्रकुंडीनेरम्येवसमानोमहीपतिः ॥ नचकिंचित्तदाऽपश्यत्प्रेक्षमाणोमुहुर्मुहुः ॥
सतुराज्ञासमागम्यविदर्भपतिनातदा २१ अकस्मात्सहस्राप्राप्तंस्त्रीमंत्रंनस्मविंदति ॥ किंकार्यंस्वागतंतेऽस्तुराज्ञापृष्टःसभास्त २२ नाभिजज्ञेसन्तृपतिर्दुहित्रयं
समागतम् ॥ ऋतुपर्णोऽपिराजासधीमान्सत्यपराक्रमः २३ राजानंराजपुत्रंवानस्मपश्यतिकंचन ॥ नैवस्वयंवरकथानंचविप्रसमागमम् २४ ततोऽविगणय
द्राजामनसाकोसलाधिपः ॥ आगतोऽस्मीत्युवाचैनंभवंतमभिवादकः २५ राजाऽपिचस्मयन्भीमोमनसासमंचितयत् ॥ अधिकंयोजनशतंतस्यागमनकारणम्
२६ ग्रामान्बहून्तिक्रम्यनाध्यगच्छद्यथातथम् ॥ अल्पकार्यंविनिर्दिष्टंतस्यागमनकारणम् २७ पश्चादुदकंज्ञास्यामिकारणंयद्भविष्यति ॥ नैतदेवंसन्तृपति
स्तंसत्कृत्यव्यसर्जयत् २८ विश्राम्यतामित्युवाचछांतोऽसीतिपुनःपुनः ॥ ससत्कृतःप्रहृष्टात्माप्रीतःप्रीतेनपार्थिवः २९ राजप्रेष्यैरनुगतोदिष्टंवेशमसमाविशत् ॥
ऋतुपर्णेगतेराजन्वाण्यसहितेनृपे ३० बाहुकोरथमादायरथशालामुपागमत् ॥ समोचयित्वातानश्वानुपचर्यचशास्त्रतः ३१ स्वयंचैतान्समाश्वस्यरथोपस्थ
उपाविशत् ॥ दमयंत्यपिशोकार्तादृष्ट्वाभांगासुरिन्तृपम् ३२ सूतपुत्रंचवाण्येयंबाहुकंचतथाविधम् ॥ चिंतयामासवैदर्भीकस्यैपरथनिःस्वनः ३३ नलस्येवमहा
नासीन्नवपश्यामिनैषधम् ॥ वाण्येयेनभवेन्नूनंविद्यासैवोपशिक्षिता ३४ तेनाद्यरथनिर्घोषोनलस्येवमहानभूत् ॥ आहोस्विदृतुपर्णोऽपियथाराजानलस्तथा ॥
यथाऽयंरथनिर्घोषोनैषधस्येवलक्ष्यते ३५ एवंसातर्कयित्वातुदमयंतीविशांपते ॥ दूर्तीप्रस्थापयामासनैषधान्वेषणेशुभा ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्व
णिनलोपाख्यानपर्वणिभीमपुरप्रवेशेत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ७३ ॥ ॥ दमयन्त्युवाच ॥ गच्छकेशिनिजानीहिकएपरथवाहकः ॥ उपविष्टोरथोपस्थेविकृतो
ह्रस्वबाहुकः १ अभ्येत्यकुशलंभेद्रेमृदुपूर्वसमाहिता ॥ पृच्छेथाःपुरुषंत्वेनयथातत्त्वमनिंदिते २ अत्रमेमहतीशंकाभवेदपनलोनृपः ॥ यथाचमनसस्तुष्टिर्हृदय
स्यचनिवृत्तिः ३ ब्रूयात्त्वैनंकथांतेत्वंपर्णादवचनंयथा ॥ प्रतिवाक्यंचसुश्रोणिवुद्धयेथास्त्वमनिंदिते ४ ततःसमाहितागत्वादूतीबाहुकमब्रवीत् ॥ दमयंत्य
पिकल्याणीप्रासादस्थाद्युपैक्षत ५ ॥ ॥ केशिन्युवाच ॥ ॥ स्वागतंतेमनुष्येन्द्रकुशलंतेब्रवीम्यहम् ॥ दमयंत्यावचःसाधुनिबोधपुरुषर्षभ ६ कदावै
प्रस्थितायूयंकिमर्थमिहचागताः ॥ तत्त्वंब्रूहिथान्यायंवैदर्भीश्रोतुमिच्छति ७ ॥ बाहुकउवाच ॥ श्रुतःस्वयंवरोराज्ञाकोसलेनमहात्मना ॥ द्वितीयोदमयं
त्यावैभविताश्वइतिद्विजात् ८ श्रुत्वैतत्प्रस्थितोराजाशतयोजनयायिभिः ॥ हयैर्वातजवैर्मुख्यैरहमस्यचसारथिः ९

३४ आहोस्विदित्याश्चर्यार्थे अतएवसमानार्थकंवाक्यमावर्तितं ३५ । ३६ ॥ इत्यारण्यके नै० भा० त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ गच्छेति १ । २ । ३ पर्णादवचनं कनुत्वंकितवच्छित्वावत्त्वार्थं
प्रस्थितोममेत्यादिश्रुत्वा विरूपोऽहस्वबाहुकःकश्चित्पुत्रंरदत्तवांस्तल्लक्षणंवायमितिभावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० विकारं हृदयव्यथाऽश्रुनेत्रत्वादिकं ३१ ॥ ॥ इत्यारण्यके

वन०

अ०

७४

॥ केशिन्युवाच ॥ अथयोऽसौ तृतीयो वः सकुतः कस्य वा पुनः ॥ त्वंच कस्य कथंचेदं त्वयि कर्म समाहितम् १० ॥ बाहुक उवाच ॥ पुण्यश्लोकस्य वै सूतो वा ण्येय इति विश्रुतः ॥ सनले विदुते भेदे भांगासुरिमुपस्थितः ११ अहमप्यश्वकुशलः सूतत्वे च प्रतिष्ठितः ॥ ऋतुर्णेन सारथ्ये भोजने च तृतः स्वयम् १२ ॥ केशिन्युवाच ॥ अथ जानाति वा ण्येयः क्व नुराजानलोगतः ॥ कथंच त्वयि वा तेन कथितं स्यात्तु बाहुक १३ ॥ बाहुक उवाच ॥ इहैव पुत्रो निक्षिप्य नलस्य शुभकर्मणः ॥ गतस्ततो यथा कामेनैष जानाति नैष धम् १४ न चान्यः पुरुषः कश्चिन्नलं वेत्ति यशस्विनि ॥ गूढश्च रतिलोकेऽस्मिन्नष्टरूपो महीपतिः १५ आत्मैव तु नलं वेदया चास्य तदनंतरा ॥ न हि वै स्वानि लिङ्गानि नलः शंसति कर्हि चित् १६ ॥ केशिन्युवाच ॥ योऽसावयोध्यां प्रथमं गतोऽसौ ब्राह्मणस्तदा ॥ इमानि नारी वाक्यानि कथयानः पुनः पुनः १७ क्व नु त्वं कितवच्छिन्वा वस्त्रार्धं प्रस्थितो मम ॥ उत्सृज्य विपिने सुप्तामनुरक्तां प्रियां प्रिय १८ सा वै यथा समादिष्टा तथाऽस्ते त्वत्प्रीतिक्षिणी ॥ दह्यमाना दिवारात्रौ वस्त्रार्धेनाभिसंवृता १९ तस्या रुदत्याः सततं तेन दुःखेन पार्थिव ॥ प्रसादं कुरु मे वीर प्रतिवाक्यं वदस्व च २० तस्यास्तत्प्रियमाख्यानं प्रवदस्व महामते ॥ तदेव वाक्यं वैदर्भी श्रोतुमिच्छत्यनिदिता २१ एतच्छ्रुत्वा प्रतिवचस्तस्य दत्तं त्वया किल ॥ यत्पुरा तत्पुनस्त्वत्तो वैदर्भी श्रोतुमिच्छति २२ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ एवमुक्तस्य केशिन्या नलस्य कुरुनंदन ॥ हृदयं व्यथितं चासीदश्रुपूर्णे चलोचने २३ स निगृह्यात्मनो दुःखं दह्यमानो महीपतिः ॥ बाष्पसंदिग्धया वाचा पुनरेवेदमब्रवीत् २४ ॥ बाहुक उवाच ॥ वैषम्यमपि संप्राप्ता गोपायंति कुलस्त्रियः ॥ आत्मानमात्मना सत्यो जितः स्वर्गो न संयशः २५ रहिता भर्तृभिश्चापि न कुड्यंतिकदाचन ॥ प्राणांश्चाग्निं कवचान्धारयंति वरस्त्रियः २६ विषमस्थेन मूढेन परिभ्रष्टसुखेन च ॥ यत्सातेन परित्यक्ता तत्र न क्रोद्धुमर्हति २७ प्राणघात्रां परिप्रेप्सोः शकुनैर्हृतवाससः ॥ आधिभिर्दह्यमानस्य श्यामानो क्रोद्धुमर्हति २८ सत्कृताऽसत्कृता वाऽपि पतिं दृष्ट्वा तथा विधम् ॥ राज्यभ्रष्टं श्रियाहीनं क्षुधितं व्यसनाद्भुतम् २९ एवं बुवाणस्तद्वाक्यं नलः परमदुर्धमाः ॥ न बाष्पमशक्तो हं प्ररुद च भारत ३० ततः सा केशिनी गत्वा दमयंत्यै न्यवेदयत् ॥ तत्सर्वं कथितं चैव विकारं तस्य चैव तम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यान प० नलकेशिनी संवादे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ ॥ दमयंती तु तच्छ्रुत्वा भृशं शोकपरायणा ॥ शंक्रमाना नलं तं वै केशिनीमिदमब्रवीत् १ गच्छ केशिनि भूयस्त्वं परीक्षां कुरु बाहुके ॥ अबुवाणा समीपस्था चरितान्यस्य लक्ष्य २ यदा चाकिंचित्कुर्यात्स कारणं तत्र भाषिनि ॥ तत्र संचेष्टमानस्य लक्षयं तीव्रचेष्टितम् ३

॥ ६३ ॥

४।५।६।७ शुच्युपचारः जलस्थलशुद्धादिपरः ८ संचारं हस्वमप्युत्सर्पति दीर्घमवति ९ संकटे संकुचिते एतेन भूमिजयोदक्षितः १० पाशवंपथुसंबंधि ११ कुंभाः पूर्णा एवेति जलधातुजयुक्तः १२ बन्धि
जयमाह नृणेति त्रिभिः । सवितुः सकाशात् समादधत् उदीपितवान् १३ । १४ । १५ वायुजयमाह अतीवेति द्वाभ्यां । पुष्पेषु क्षीणोऽशोऽदिति वायुना आपूर्यत इत्यर्थः १६ । १७ कर्मपाकादि चेष्टाभूतजयादि

न चास्य प्रतिबंधेन देयोऽग्निरपिकेशिनि ॥ याचते न जलं देयं सर्वथा त्वरमाणया ४ एतत्सर्वसमीक्ष्य त्वंचरितं मे निवेदय ॥ निमित्तं यत्त्वया दृष्टं बाहुके देवमानुषम् ५ यच्चा
न्यदपि पश्येथास्तच्चारख्येयं त्वयामम ॥ दमयंत्यैव मुक्तासाजगामाथ च केशिनी ६ निशम्याथ हयज्ञस्य लिंगानि पुनरागमत् ॥ सातत्सर्वे यथावृत्तं दमयंत्यैव वेदयत् ॥
निमित्तं यत्तया दृष्टं बाहुके देवमानुषम् ७ ॥ केशिन्युवाच ॥ दृष्टं शुच्युपचारोऽसौ न मयामानुषः क्वचित् ॥ दृष्टपूर्वः श्रुतो वापि दमयंतितथाविधः ८ हस्वमासाद्य संचारं
नासौ विनमते क्वचित् ॥ तंतुदृष्ट्वा यथासंगमुत्सर्पति यथासुखम् ९ संकटेऽप्यस्य सुमहान् विवरो जायतेऽधिकः ॥ ऋतुपर्णस्य चार्थाय भोजनीयमनेकशः १० प्रेषितं तत्र
राज्ञा तु मांसं बहु च पाशवम् ॥ तस्य प्रक्षालनार्थाय कुंभास्तत्रोपकल्पिताः ११ ते तेनावेक्षिताः कुंभाः पूर्णा एवाभवंस्ततः ॥ ततः प्रक्षालनं कृत्वा समधिश्चित्य बाहुकः १२
तृणमुष्टिं समादाय सवितुस्तं समादधत् ॥ अथ प्रज्वलितस्तत्र सहसा हव्यवाहनः १३ तदद्भुतमं दृष्ट्वा विस्मिताऽहमिहागता ॥ अन्यच्च तस्मिन् सुमहदाश्चर्यं लक्षितं मया
१४ यदग्निमपि संस्पृश्य नैवासौ दह्यते शुभे ॥ छंदेन चोदकं तस्य वहत्यावर्जितं हुतम् १५ अतीव चान्यत्सुमहदाश्चर्यं दृष्टव्यमहम् ॥ यत्सपुष्पाण्युपादाय हस्ताभ्यां ममृदे
शनैः १६ मृद्यमानानि पाणिभ्यां तेन पुष्पाणि नान्यथा ॥ भूय एव सुगंधीनि हृषितानि भवंति हि ॥ एतान्यद्भुतलिंगानि दृष्ट्वाऽहं हुतमागता १७ ॥ बृहदश्व उवाच ॥
दमयंती तु तच्छ्रुत्वा पुण्यश्लोकस्य चेष्टितम् ॥ अमन्यत नलं प्राप्तं कर्म चेष्टाभिः सूचितम् १८ सा शंकमाना भर्तारं बाहुकं पुनरिगितैः ॥ केशिनीं श्लक्ष्णया वाचारुदती पुनरब्र
वीत् १९ पुनर्गच्छ प्रमत्तस्य बाहुकस्योपसंस्कृतम् ॥ महानसाच्छ्रितं मांसमानयस्वेह भाविनि २० सागत्वा बाहुकस्याग्रे तन्मांसमपकृष्य च ॥ अत्युष्णमेव त्वरिता त
त्क्षणात्प्रियकारिणी २१ दमयंत्यैततः प्रादात् केशिनी कुरुनंदन ॥ साचितानलसिद्धस्य मांसस्य बहुशः पुरा २२ प्राशय मत्त्वानलं सूतं प्राक्रोश दृशदुःखिता ॥ वैकुण्ठं परमं
गत्वा प्रक्षाल्य च मुखं ततः २३ मिथुनं प्रेषयामास केशिन्या सह भारत ॥ इंद्रसेनां सह भ्रात्रा समभिज्ञाय बाहुकः २४ अभिदुत्य ततो राजा परिष्वज्यां कमानयत् ॥ बाहुकस्तु
समासाद्य सुतौ सुरसुतोपमौ २५ शृशंदुःखपरीतात्मा सुस्वरं प्ररुरोद ह ॥ नैषधो दर्शयित्वा तु विकारमसकृत्तदा ॥ उत्सृज्य सहसा पुत्रौ केशिनीमिदमब्रवीत् २६ इदं च स
दृशं भद्रे मिथुनं मम पुत्रयोः ॥ अतो दृष्ट्वैव सहसा बाष्पमुत्सृष्टवानहम् २७ बहुशः संपतंतीं त्वां जनः शंकेत दोषतः ॥ वयं च देशातिथयोगच्छभद्रे यथासुखम् २८ ॥ इति श्री
महाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि कन्यापुत्रदर्शने पंचमसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥

१८ बाहुकं बाहुकरूपिणमिति रूपभेदात् संशयोऽस्ति न तु क्रियात इत्यर्थः १९ । २० । २१ मांसस्य मांसं बहुशः बहुवारम् २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ संपतन्तीं आयांतीं दोषतः कामदोषेण २८
॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचमसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥

॥ बृहदश्वउवाच ॥ सर्वविकारं दृष्ट्वा तु पुण्यश्लोकस्य धीमतः ॥ आगत्य केशिनी सर्वदमयंत्यै न्यवेदयत् १ दमयंती ततो भूयः प्रेषयामास केशिनीम् ॥ मातुः सकाशं दुःखा
 र्त्तानलदर्शनकांक्षया २ परीक्षितो मे बहुशो बाहुको नलशंकया ॥ रूपे मे संशयस्त्वेकः स्वयमिच्छामि वेदितुम् ३ सवा प्रवेश्यतां मातर्मावाऽनुज्ञातुमर्हसि ॥ विदितं वा
 ऽथ वाऽज्ञातं पितुर्मे संविधीयताम् ४ एवमुक्ता तु वैदभ्यां सा देवी भीममब्रवीत् ॥ दुहितुस्तमभिप्रायमन्वज्ज्ञानात्सपार्थिवः ५ सा वै पित्राऽभ्यनुज्ञाता मात्रा च भरतर्षभ ॥
 नलं प्रवेशयामास यत्र तस्याः प्रतिश्रयः ६ तां स्मदृष्ट्वैव सहसा दमयंती नलं नृपः ॥ आविष्टः शोकदुःखाभ्यां बभूवा श्रुपरिभुतः ७ तं तु दृष्ट्वा तथा युक्तं दमयंती नलं तदा ॥ तीव्र
 शोकसमाविष्टा बभूव स्ववर्णिनी ८ ततः काषायवसना जटिलमलपंकिनी ॥ दमयंती महाराज बाहुकं वाक्यमब्रवीत् ९ पूर्वदृष्टस्त्वया कश्चिद्धर्मज्ञो नाम बाहुक ॥ सुप्तो
 त्सृज्य विपिने गतो यः पुरुषः स्त्रियम् १० अनागसं प्रियां भार्यां विजने श्रममोहिताम् ॥ अपहाय तु को गच्छेत्पुण्यश्लोकमृतेन लम् ११ किमु तस्थमया बाल्यादपराद्धं
 महीपते ॥ यो मामुत्सृज्य विपिने गतवान्निद्रया दिताम् १२ साक्षाद्देवानपाहाय वृतो यः स पुरामया ॥ अनुव्रतां साभिकामां पुत्रिणीं त्यक्तवान् कथम् १३ अग्नौ पाणिं गृही
 त्वा तु देवानामग्रतस्तथा ॥ भविष्यामीति सत्यं तु प्रतिश्रुत्य क्रतुव्रतम् १४ दमयंत्या ब्रुवंत्यास्तु सर्वमेतदरिंदम ॥ शोकजं वारिनेत्राभ्यामसुखं प्राप्सवद्बुध १५ अतीव कृ
 ष्णसाराभ्यां रक्ताभ्यां जलं तु तत् ॥ परिस्त्रवन्नलो दृष्ट्वा शोकार्त्ता मिदमब्रवीत् १६ मम राज्यं प्रनष्टं यन्नाहं तत्कृतवान् स्वयम् ॥ कलिना तत्कृतं भीरुयच्च त्वामहमत्यजम् १७
 यत्त्वया धर्मकृच्छ्रे तु शापेनाभिहतः पुरा ॥ वनस्थया दुःखितया शोचंत्यामां दिवानिशम् १८ समच्छरीरे त्वच्छापाद्वह्यमानोऽवसत्कलिः ॥ त्वच्छापदग्धः स ततंसोऽग्रा
 वग्निरिवाहितः १९ मम च व्यवसायेन तपसा चैव निर्जितः ॥ दुःखस्यांतेन चानेन भवितव्यं हि नौ शुभे २० विमुच्य मांगतः पापस्ततो ह मिह चागतः ॥ त्वदर्थं विपुलश्रो
 णि नहि मेऽन्यत्प्रयोजनम् २१ कथं नु नारी भर्तारमनुरक्तमनुव्रतम् ॥ उत्सृज्य वरयेदन्यं यथा त्वं भीरुर्कहिंचित् २२ दूताश्चरंति पृथिवीं कृत्स्नान् तृपतिशासनात् ॥ भैमीकि
 लस्मभर्तारं द्वितीयं वरयिष्यति २३ स्वैरवृत्ता यथा काममनुरूपमिवात्मनः ॥ श्रुत्वैव चैवं त्वरितो भांगासुरिरुपस्थितः २४ दमयंती तु तच्छ्रुत्वा नलस्य परिदेवितम् ॥
 प्रांजलिर्वैपमाना च भीता वचनमब्रवीत् २५ दमयंत्युवाच ॥ न मामर्हसि कल्याणदोषेण परिशंकि तुम् ॥ मया हि देवानुत्सृज्य व्रतस्त्वं निषधाधिप २६ तवाभिगमनार्थं
 तु सर्वतो ब्राह्मणा गताः ॥ वाक्यानि मम गाथाभिर्गायमाना दिशो दश २७ ततस्त्वां ब्राह्मणो विद्वान्पर्णादो नाम पार्थिव ॥ अभ्यगच्छत्को सलायामृतुपर्णनिवेशने २८
 तेन वाक्ये कृते सम्यक्प्रतिवाक्ये तथाऽऽहृते ॥ उपायोऽयं मया दृष्टो नैष धानयनेतव २९

त्वामृतेनहिलोकेन्यएकाह्वाष्टथिवीपते ॥ समर्थोयोजनशतंगंतुमश्वैर्नराधिप ३० स्पृशेयंतेनसत्येनपादावेतौमहीपते ॥ यथानासत्कृतंकिंचिन्मनसाऽपिचराम्यहम् ॥
 ३१ अयंचरतिलोकेऽस्मिन्भूतसाक्षीसदागतिः ॥ एषमेमुंचतुप्राणान्यदिपापंचराम्यहम् ३२ यथाचरतितिग्मांशुःपरेणभुवनंसदा ॥ समुंचतुमप्राणान्यदिपापंचरा
 म्यहम् ३३ चंद्रमाःसर्वभूतानामंतश्चरतिसाक्षिवत् ॥ समुंचतुमप्राणान्यदिपापंचराम्यहम् ३४ एतेदेवास्त्रयःकृत्स्नत्रैलोक्यंधारयंतिवै ॥ विब्रुवंतुयथासत्यमेतदेवा
 स्त्यजंतुमाम् ३५ एवमुक्तस्तथावायुरंतरिक्षादभाषत ॥ नैषाकृतवतीपापंनलसत्यंव्रवीमिमे ३६ राजन्शीलनिधिःस्फीतोदमयंत्यासुरक्षितः ॥ साक्षिणोरक्षिणश्चा
 स्यावयंत्रीन्परिवत्सरान् ३७ उपायोविहितश्चायंत्वदर्थमतुलोऽनया ॥ नह्येकान्हाशतंगंतात्वामृतेऽन्यःपुमानिह ३८ उपपन्नात्वयाभैमीत्वंचभैम्यामहीपते ॥ नात्र
 शंकात्वयाकार्यासंगच्छसहभार्यया ३९ तथाब्रुवतिवायौतुपुष्पवृष्टिःपपातह ॥ देवदुंदुभयोनेदुर्ववौचपवनःशिवः ४० तदद्भुतमयंदृष्ट्वानलोराजाऽथभारत ॥ दम
 यंत्यांविशंकांतामुपाकर्षदरिंदमः ४१ ततस्तद्वस्त्रमजरंप्रावृणोद्वसुधाधिपः ॥ संस्मृत्यनागराजंतंततोलेभेस्वकंवपुः ४२ स्वरूपिणंतुभर्तारिंदृष्ट्वाभीमसुतातदा ॥
 प्राक्रोशदुच्चैरालिङ्ग्यपुण्यश्लोकमनिंदिता ४३ भैमीमपिनलोराजाभ्राजमानोयथापुरा ॥ सस्वजेस्वसुतौचापियथावत्प्रत्यनंदत ४४ ततःस्वोरसिविन्ध्यस्यवक्रंतस्यशु
 भानना ॥ परीतातेनदुःखेननिश्वासायतेक्षणा ४५ तथैवमलदिग्धांगीपरिष्वज्यशुचिस्मिताम् ॥ सुचिरंपुरुषव्याघ्रस्तस्थौशोकपरिष्ठुतः ४६ ततःसर्वैयथावृत्तंदम
 यंत्यानलस्यच ॥ भीमायाकथयत्प्रीत्यावैदभ्याजननीनृप ४७ ततोऽब्रवीन्महाराजःकृतशौचमहंनलम् ॥ दमयंत्यासहोपेतंकल्येद्रष्टासुखोषितम् ४८ ततस्तौसहि
 तौरात्रिकथयन्तौपुरातनम् ॥ वनेविचरितंसर्वमूपतुर्मुदितौनृप ४९ गृहेभीमस्यनृपतेःपरस्परसुखैषिणौ ॥ वसेतांहृष्टसंकल्पौवैदर्भाचनलश्चह ५० सचतुर्थेततोवर्षे
 संगम्यसहभार्यया ॥ सर्वकामैःसुसिद्धार्थोलब्धवान्परमांमुदम् ५१ दमयंत्यपिभर्तारमासाद्याप्यायिताभृशम् ॥ अर्धसंजातसस्येवतोयंप्राप्यवसुंधरा ५२ सैवंसमे
 त्यव्यपनीयतंद्रांशांतज्वराहर्षविवृद्धसत्त्वा ॥ रराजभैमीसमवाप्तकामाशोतांशुनारात्रिरिवोदितेन ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलमयंतीसमागमेषद्रसप्त
 तितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ ॥ अथतांव्युषितोरात्रिनलोराजास्वलंकृतः ॥ वैदभ्यासहितःकालेददर्शवसुधाधिपम् १ ततोऽभिवा
 दयामासप्रयतःश्वशुरंनलः ॥ ततोऽनुदमयंतीचववन्देपितरंशुभा २

३।४।५।६ पुष्पभंगःपुष्पसमर्दः ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६ उपाकर्तुंदातुं १७।१८।१९।२० ॥ २१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तसप्तति

तंभीमःप्रतिजग्राहपुत्रवत्परयामुदा ॥ यथार्हपूजयित्वाचसमाश्वासयतप्रभुः ३ नलेनसहितांतत्रदमयंतींपतिव्रताम् ॥ तामर्हणानलोराजाप्रतिगृह्ययथाविधि ४ परि
चर्यास्वकांतस्मैयथावत्पत्यवेदयत् ॥ ततोबभूवनगरेसुमहान्हर्षजःस्वनः ५ जनस्यसंप्रहृष्टस्यनलंदृष्ट्वातथागतम् ॥ अशोभयन्नगरंपताकाध्वजमालिनम् ६ सिक्ताः
सुमृष्टपुष्पाढ्याराजमार्गाःस्वलंकृताः ॥ द्वारिद्वारिचपौराणांपुष्पभंगोपकल्पिताः ७ अर्चितानिचसर्वाणिदेवतायतनानिच ॥ ऋतुपर्णोऽपिशुश्रावबाहुकच्छद्भि
ननलम् ८ दमयंत्यासमायुक्तंजहृषेचनराधिपः ॥ तमानाद्यनलंराजाक्षमयामासपार्थिवम् ९ सचतंक्षमयामासहेतुभिर्बुद्धिसंमितः ॥ ससत्कृतोमहीपालोनैषधंवि
स्मिताननः १० उवाचवाक्यंतत्त्वज्ञोनैषधंवदतांवरः ॥ दिष्ट्यासमेतोदारैःस्वैर्भवानित्यभ्यनंदत् ११ किंचितुनापराधंतेकृतवानस्मिनैषध ॥ अज्ञातवासेवसतो
मद्वहेवसुधाधिप १२ यदिवाऽबुद्धिर्वाणियदिवुद्ध्याऽपिकानिचिद् ॥ मयाकृतान्यकार्याणिनित्वंक्षंतुमर्हसि १३ नलउवाच ॥ नमेऽपराधंकृतवांस्त्वंस्वलपमपि
पार्थिव ॥ कृतेऽपिचनमेकोपःक्षंतव्यंहिमयातव १४ पूर्वह्यपिसखामेऽसिसंबंधीचजनाधिप ॥ अत ऊर्ध्वंतुभूयस्त्वंप्रीतिमाहर्तुमर्हसि १५ सर्वकामैःसुविहितैः
सुखमस्म्युषितस्त्वयि ॥ नतथास्वगृहेराजन्यथातवगृहेसदा १६ इदंचैवहयज्ञानंत्वदीयंमयितिष्ठति ॥ तदुपाकर्तुमिच्छामिमन्यसेयदिपार्थिव ॥ एवमुक्त्वाददौ
विद्यामृतुपर्णायनैषधः १७ सचतांप्रतिजग्राहविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ गृहीत्वाचाश्वहृदयंराजन्भांगासुरिर्नृपः १८ निषधाधिपतेश्चापिदत्त्वाऽक्षहृदयंनृपः ॥ सूतम
न्यमुपादायययौस्वपुरमेवह १९ ऋतुपर्णेगतेराजन्नलोराजाविशांपते ॥ नगरेकुंडिनेकालंनतिदीर्घमिवावसत् २० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपा
स्थानपर्वणिऋतुपर्णस्वेदेशगमनेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ समासमुष्यकौंतेयभीममामंत्र्यनैषधः ॥ पुरादल्पपरीवारोजगामनिषधा
न्रपति १ स्थेनैकेनशुभ्रेणदंतिभिःपरिषोडशैः ॥ पंचाशद्भिर्हयैश्चैवषट्शतैश्चपदातिभिः २ सकंपयन्निवमहोत्वरमाणोमहीपतिः ॥ प्रविवेशाथसंरब्धस्तरसैवमहामनाः
३ ततःपुष्करमासाद्यवीरसेनसुतो नलः ॥ उवाचदीव्यावपुनर्बहुवित्तंमयाऽर्जितम् ४ दमयंतीचयज्ञान्यन्ममकिंचनविद्यते ॥ एषवैममसंन्यासस्तवराज्यंतुपुष्कर
५ पुनःप्रवर्ततांयूतमितिमेनिश्चितामतिः ॥ एकपाणेनभद्रंतेप्राणयोश्चपणावहे ६ जित्वापरस्वमाहृत्यराज्यंवायदिवावसु ॥ प्रतिपाणःप्रदातव्यःपरमोधर्मउच्यते
७ नचेद्वांछसित्वंयूतंयुद्धयूतंप्रवर्त्तताम् ॥ द्वैरथेनास्तुवैशांतिस्तववाममवानृप ८

वंशभोज्यमिदंराज्यमर्थितव्यंथयथातथा ॥ येनकेनाप्युपायेनवृद्धानामितिशासनम् ९ द्वयोरेकतरेबुद्धिःक्रियतामद्यपुष्कर ॥ कैतवेनाक्षवत्यांतुयुद्धेवानाम्यतां
धनुः १० नैषधेनैवमुक्तस्तुपुष्करःप्रहसन्निव ॥ ध्रुवमात्मजयंमत्वाप्रत्याहृष्टिवीपतिम् ११ दिष्ट्यात्वयाऽर्जितंवित्तंप्रतिपाणायनैषध ॥ दिष्ट्याचदुष्कृतं
कर्मदमयंत्याःक्षयंगतम् १२ दिष्ट्याचधियसेराजन्सदारोऽयमहाभुज ॥ धनेनानेनवैभैमोजितेनसमलंकृता १३ मामुपस्थास्यतिव्यक्तंदिशिक्रमिवाप्सराः ॥
नित्यशोहिस्मरामित्वांप्रीतिक्षेऽपिचनैषध १४ देवनेनममप्रीतिर्नभवत्यसुहृद्रणैः ॥ जित्वात्वद्यवरारोहांदमयंतीमनिदिताम् १५ कृतकृत्योभविष्यामिसाहिमेनि
त्यशोहृदि ॥ श्रुत्वातुतस्यतावाचोबह्वबद्धप्रलापिनः १६ इयेषसशिरश्छेतुंस्वजेनकुपितोनलः ॥ स्मयंस्तुरोषताम्राक्षस्तमुवाचनलोनृपः १७ पणावःकिं
व्याहरसेजितोनव्याहरिष्यसि ॥ ततःप्रावर्त्ततद्यूतंपुष्करस्यनलस्यच १८ एकपाणेनभद्रंतेनलेनसपराजितः ॥ सरत्नकोशनिचयैःप्राणेनपणितोऽपिच १९ जि
त्वाचपुष्करंराजाप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ ममसर्वमिदंराज्यमव्यग्रंहतकंटकम् २० वैदर्भीनत्वयाशक्याराजापसदवीक्षितुम् ॥ तस्यास्त्वंसपरीवारोमूढदासत्वमा
गतः २१ नत्वयातत्कृतंकर्मयेनाहंविजितःपुरा ॥ कलिनातत्कृतंकर्मत्वंचमूढनबुद्धयसे २२ नाहंपरकृतंदोषंत्वय्याधास्येकथंचन ॥ यथासुखंवैजीवत्वंप्राणा
नवसृजामिते २३ तथैवसर्वसंभारंस्वमंशंवितरामिते ॥ तथैवचममप्रीतिस्त्वयिवीरनसंशयः २४ सौहार्दंचापिमेत्वत्तोनकदाचित्प्रहास्यति ॥ पुष्करत्वंहिमे
भ्रातासंजीवशरदःशतम् २५ एवंनलःसांत्वयित्वाभ्रातरंसत्यविक्रमः ॥ स्वपुरंप्रेषयामासपरिष्वज्यपुनःपुनः २६ सांत्वितोनैषधेनैवंपुष्करःप्रत्युवाचतम् ॥
पुण्यश्लोकंतदाराजन्नभिवाद्यकृतांजलिः २६ कीर्तिरस्तुतवाक्षय्याजीववर्षायुतंसुखी ॥ योमेवितरसिप्राणानधिष्ठानंचपार्थिव २८ सतथासत्कृतोराज्ञामासमुष्य
तदानृपः ॥ प्रययौपुष्करोद्दृष्टःस्वपुरंस्वजनावृतः २९ महत्यासेनयासार्धविनीतैःपरिचारकैः ॥ आजमानइवादित्योवपुषापुरुषर्षभ ३० प्रस्थाप्यपुष्करंरा
जावित्तवन्तमनामयम् ॥ प्रविवेशपुरंश्रीमानत्यर्थमुपशोभिताम् ३१ प्रविश्यसांत्वयामासपौरांश्चनिषधाधिपः ॥ पौराजानपदाश्चापिसंप्रहृष्टतनूरुहाः ३२
ऊचुःप्रांजलयःसर्वेसामात्यप्रमुखाजनाः ॥ अद्यस्मनिर्वृताराजन्पुरेजनपदेऽपिच ॥ उपासितुंपुनःप्राप्तादेवाइवशतक्रतुम् ॥ ३३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभार
तेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्वणिपुष्करपराभवपूर्वकराज्यप्रत्यानयनेअष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ॥ ॥ बृहदंश्वउवाच ॥ प्रशांतेतुपुरेह
ष्टेसंप्रवृत्तेमहोत्सवे ॥ महत्यासेनयाराजादमयंतीमुपानयत् १

२।३।४ वक्ष्यसेदीन्यसे वशकांतावित्यस्यरूपम् ५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ तद्वयम् १८ पुनर्नूतंकरिष्यसीतिराजानंप्रति पूर्वभीमसेनेनोक्तं तत्रपरिहार

दमयंतीपपितासत्कृत्यपरवीरहा ॥ प्रास्थापयदमेयात्माभीमोभीमपराक्रमः २ आगतायांतुवैदभ्यांसपुत्रायांनलोत्पः ॥ वर्तयामासमुदितोदेवराडिवनंदने ३
तथाप्रकाशतांयातेजंबूद्धीपेसराजसु ॥ पुनःशशासतद्राज्यंप्रत्याहृत्यमहायशाः ४ ईजेचविविधैर्यज्ञैर्विधिवच्चासदक्षिणैः ॥ तथात्वमपिराजेंद्रससुहृदक्ष्यसेऽचिरात्
५ दुःखमेतादृशंप्राप्तोनलःपरपुरंजयः ॥ देवनेननश्चैष्ठसभार्योभरतर्षभ ६ एकाकिनैवसुमहन्नलेनपृथिवीपते ॥ दुःखमासादितंघोरंप्राप्तश्चाभ्युदयःपुनः ७
त्पुनर्भ्रातृसहितःकृष्णयाचैवपांडव ॥ रमसेऽस्मिन्महारण्येधर्ममेवानुचितयन् ८ ब्राह्मणैश्चमहाभागैर्वेदवेदांगपारगैः ॥ नित्यमन्वास्वसेराजंस्तत्रकापरि
देवना ९ कर्कोटस्यनागस्यदमयंत्यानलस्यच ॥ ऋतुपर्णस्यराजर्षेःकीर्तनंकलिनाशनम् १० इतिहासमिमंचापिकलिनाशनमच्युत ॥ शक्यमाश्वसितुंश्रुत्वा
त्वद्विधेनविशांपते ११ अस्थिरत्वंचसंचित्यपुरुषार्थस्यनित्यदा ॥ तस्योदयेव्ययेचापिनचितयितुमर्हसि १२ श्रुत्वेतिहासंनृपतेसमाश्वसिहिमाशुचः ॥
व्यसनेत्वंमहाराजनविषीदितुमर्हसि १३ विषमावस्थितेदैवपौरुषेऽफलतांगते ॥ विषादयंतिनात्मानंसत्त्वोपाश्रयिणोनराः १४ येचेदंकथयिष्यंतिनलस्यच
रितंमहत् ॥ श्रोष्यंतिचाप्यभीक्ष्णंवैनालक्ष्मीस्तान्भजिष्यति १५ अर्थास्तस्योपपत्स्यंतेधन्यतांचगमिष्यति ॥ इतिहासमिमंश्रुत्वापुराणंशश्वदुत्तमम् १६
पुत्रान्पौत्रान्पशूंश्चापिलभतेनृपचाग्रताम् ॥ आरोग्यप्रीतिमांश्चैवभविष्यतिनसंशयः १७ भयात्रस्यसियञ्चत्वमाह्वयिष्यतिमांपुनः ॥ अक्षज्ञइतितत्तेहंनाराज
यिष्यामिपार्थिव १८ वेदाक्षहृदयंकृत्स्नमहंसत्यपराक्रम ॥ उपपद्यस्वकौंतेयप्रसन्नोऽहंब्रवीमिमे १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोहृष्टमनाराजाबृहदश्वमुवाचह ॥
भगवन्नक्षहृदयंज्ञातुमिच्छामितत्त्वतः २० ततोक्षहृदयंप्रादात्पांडवायमहात्मने ॥ दत्वाचाश्वशिरोऽगच्छदुयस्प्रष्टुमहातपाः २१ बृहदश्वगतेपार्थमश्रौषीत्स
व्यसाचिनम् ॥ वर्तमानंतपस्युग्रेवायुभक्षंमनीषिणम् २२ ब्राह्मणेभ्यस्तपस्विभ्यःसंपतद्भयस्ततस्ततः ॥ तीर्थशैलवनेभ्यश्चसमेतेभ्योदृढव्रतः २३ इतिपा
र्थोमहाबाहुर्दुरापंतपआस्थितः ॥ नतथादृष्टपूर्वोऽन्यःकश्चिदुग्रतपाइति २४ यथाधनंजयःपार्थस्तपस्वीनियतव्रतः ॥ मुनिरेकचरःश्रीमान्धर्मोविग्रहवानिव
२५ तंश्रुत्वापांडवोराजंस्तप्यमानंमहावने ॥ अन्वशोचतकौंतेयःप्रियंवैभ्रातरंजयम् २६ दह्यमानेनतुहृदाशरणार्थीमहावने ॥ ब्राह्मणान्विविधज्ञानान्पर्यपृच्छयु
धिष्ठिरः २७ ॥ इतिश्रीमहाभास्तेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्व० बृहदश्वगमनेऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ समाप्तंचनलोपाख्यानपर्व ॥ ॥

माह वेदेति । वेदवेदि । उपपद्यस्वगृहाण १९ । २० अश्वशिरोऽश्वविद्यांययाबृहदश्वइतिमुनेर्नाम । उपस्मष्टुं स्नानादिकंकर्तुम् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ जयंजयभाजमर्जुनम् २६ । २७ ॥ इत्यारण्यके
पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ॥ ॥

भगवन्काम्यकात्पार्थेगतेमेप्रपितामहेइत्यादिरध्यायस्तीर्थयात्राप्रस्तावार्थः । यज्ञदानाद्यसमर्थस्यहितीर्थयात्रैवावश्यकी यथोक्तं । 'द्वाविमौग्रसतेभूभिःसर्पो विलशयानिव । राजानं चाविरोद्धारं हरिदं चाप्रवा
सिनम्' इति । तत्रापिबन्धुवियोगः सर्वेषां दुःखदस्तेनचचित्तस्थानवस्थितत्वंभवतीत्यवान्तरतात्पर्यम् १ । २ । ३ । ४ आक्षिप्तसूत्राणिछिन्नसूत्राः । द्विजाःपक्षिणः ५ । ६ । ७ मेधवान् यज्ञार्हान् ८ उपाकृत्य

अथतीर्थयात्राप्रब ॥ जनमेजयउवाच ॥ भगवन्काम्यकात्पार्थेगतेमेप्रपितामहे ॥ पांडवाःकिमकुर्वंस्तेतमृतेसव्यसाचिनम् १ सहितेषांमहेष्वासोगतिरासीदनीक
जित् ॥ आदित्यानांयथाविष्णुस्तथैवप्रतिभातिमे २ तेनेद्रसमवीर्येणसंग्रामेष्वनिवर्तिना ॥ विनाभूतावनेवीराःकथमासन्पितामहाः ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गतेतु
पांडवेतातकाम्यकात्सत्यविक्रमे ॥ बभूवुःपांडवेयास्तेदुःखशोकपरायणाः ४ आक्षिप्तसूत्रामणयश्छिन्नपक्षाइवद्विजाः ॥ अप्रीतमनसःसर्वेबभूवुरथपांडवाः ५ वनं
तुतदभूत्तेनहीनमक्लिष्टकर्मणा ॥ कुबेरेणयथाहीनवनंचैत्ररथंतथा ६ तमृतेतेनरव्याघ्राःपांडवाजनमेजय ॥ मुदमप्राप्नुवंतोवैकाम्यकेन्यवसंस्तदा ७ ब्राह्मणार्थेपरा
क्रांताःशुद्धैर्बाणैर्महारथाः ॥ निघ्नंतोभरतश्रेष्ठमेध्यान्बहुविधान्मृगान् ८ नित्यंहिपुरुषव्याघ्राव्याहारमरिंदमाः ॥ उपाकृत्यउपाहृत्यब्राह्मणेभ्योन्यवेदयन् ९ सर्वेसं
न्यवसंस्तत्रसोत्कंठाःपुरुषर्षभाः ॥ अहृष्टमनसःसर्वेगतेराजन्यनंजये १० विशेषतस्तुपांचालीस्मरंतीमध्यमंपतिम् ॥ उद्विग्नंशंडवश्रेष्ठमिदंवचनमब्रवीत् ११ योर्जु
नेनार्जुनस्तल्योद्विबाहुर्बहुबाहुना ॥ तमृतेपांडवश्रेष्ठवननंप्रतिभातिमे १२ शून्यामिवप्रपश्यामितप्रतत्रमहीमिमाम् ॥ बह्वाश्चर्यमिदंचापिवनंकुसुमितद्रुमम् १३ नत
थारमणीयंवैतमृतेसव्यसाचिनम् ॥ नीलांबुदसमप्रख्यंमत्तमातंगगामिनम् १४ तमृतेपुंडरीकाक्षंकाम्यकंनतिभातिमे ॥ यस्यवाधनुषोघोषःश्रूयतेचाशनिस्वनः ॥
नलभेशर्मवैराजनस्मरंतीसव्यसाचिनम् १५ तथालालप्यमानांतांनिशम्यपरवीरहा ॥ भीमसेनोमहाराजद्रौपदीमिदमब्रवीत् १६ ॥ भीमउवाच ॥ मनःप्रीतिकरंभद्रे
यद्ववीषिसुमध्यमे ॥ तन्मेप्रीणातिहृदयममृतप्राशनोपमम् १७ यस्यदीर्घौसमौपीनौभुजौपरिघसन्निभौ ॥ मौर्वीकृतकिणौवृत्तौखड्गायुधधनुर्धरौ १८ निष्कांगदकृता
पीडौपंचशीर्षाविवोरगौ ॥ तमृतेपुरुषव्याघ्रनष्टसूर्यमिवांबरम् १९ यमाश्रित्यमहाबाहुंपंचालाःकुरवस्तथा ॥ सुराणामपियत्तानांपृतनासुनबिभ्यति २० यस्यबा
हूसमाश्रित्यवयंसर्वेमहात्मनः ॥ मन्यामहेजितानाजौपरांप्राप्तांचमेदिनोम् २१ तमृतेफाल्गुनंवीरंनलभेकाम्यकेधृतिम् ॥ पश्यामिचदिशःसर्वास्तिमिरेणावृताइव ॥
ततोऽब्रवीत्साशुकंठोनकुलःपांडुनन्दनः २२ ॥ नकुलउवाच ॥ यस्मिन्दिव्यानिर्कर्मणि कथयंतिरणाजिरे ॥ देवाअपियुधांश्रेष्ठंतमृतेकारतिर्वने २३ उदीचीयोदिशंग
त्वाजित्वायुधिमहाबलान् ॥ गन्धर्वमुख्यान्शतशोहयान्त्रलेभेमहायुतिः २४

द्विसत्त्वा उपाहृत्ययज्ञार्थसमाहृत्य ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । मौर्वीकृतकिणौ किण्वाघातचिह्नम् १८ निष्कांगदकृतापीडौ साष्टशतंमुखर्णानिष्कस्तत्कृतेनांगदेन कृतभू
षणौ १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

राज्ञेति त्तिरिक्त्वा पाशान् श्रीमतोऽनिलं रहसः ॥ प्रादाद्वात्रे प्रियः प्रेम्णाराजसूयमहाक्रतौ २५ तमृते भीमधन्वानं भीमादवरजं वने ॥ कामये काम्यकेवासंनेदानीममरोपमम्
 २६ ॥ सहदेव उवाच ॥ योधनानि च कन्याश्च युधिजित्वा महारथः ॥ आजहार पुरा राज्ञे राजसूयमहाक्रतौ २७ यः समेतान् मृधेजित्वा यादवानमित्युतिः ॥ सुभद्रामाज
 हारैको वासुदेवस्य संमते २८ तस्य जिष्णोर्बृसीं दृष्ट्वा शून्यामिव निवेशने ॥ तद्दयं मे महाराज न शाम्यतिकदा च न २९ वनादस्माद्विवासंतुरोचयेऽहमरिन्दम ॥ न हिन
 स्तमृते वीरं रमणीयमिदं वनम् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि अर्जुनानुशोचने अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 धनंजयो त्सुकानां तु भ्रातॄणां कृष्णया सह ॥ श्रुत्वा वाक्यानि विमना धर्मराजोऽप्यजायत १ अथापश्य महात्मानं देवर्षितत्र नारदम् ॥ दीप्यमानं श्रिया ब्राह्मया हुताचिं
 षमिवानलम् २ तमागतमभिप्रेक्ष्य भ्रातृभिः सह धर्मराद ॥ प्रत्युत्थाय यथान्यायं पूजां चक्रमहात्मने ३ सतैः परिवृतः श्रीमान् भ्रातृभिः कुरुसत्तमः ॥ विबभौ विदीप्तौ
 जादेवैरिव शतक्रतुः ४ यथा च वेदान्सावित्रीयाज्ञसेनी तथापतीन् ॥ न जहौ धर्मतः पार्थान् मेरुमर्कप्रभायथा ५ प्रतिगृह्य च तां पूजां नारदो भगवानृषिः ॥ आश्वासय
 द्वर्धसुतं युक्तरूपमिवानघ ६ उवाच च महात्मानं धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ ब्रूहि धर्मभृतां श्रेष्ठकेनार्थः किं ददानिते ७ अथ धर्मसुतो राजा प्रणम्य भ्रातृभिः सह ॥ उवाच प्रां
 जलिर्भूत्वा नारदं देवसंमितम् ८ त्वयितुष्टे महाभाग सर्वलोकाभिपूजिते ॥ कृतमित्येव मन्येऽहं प्रसादात्तव सुव्रत ९ यदि त्वहमनुग्राह्यो भ्रातृभिः सहितोऽनघ ॥ संदेहं
 मे मुनिश्रेष्ठ तत्त्वतश्छेत्तुमर्हसि १० प्रदक्षिणां यः कुरुते पृथिवीतीर्थतत्परः ॥ किं फलं तस्य कात्स्न्येन तद्भवान्वक्तुमर्हति ११ ॥ नारद उवाच ॥ शृणु राजन् ब्रवितो यथा
 भीष्मेण धीमता ॥ पुलस्त्यस्य सकाशाद्वै सर्वमेतदुपश्रुतम् १२ पुरा भागीरथी तीरे भीष्मो धर्मभृतां वरः ॥ पित्र्यं व्रतं समास्थाय न्यवसन् मुनिभिः सह १३ शुभे देशे त
 थाराजन् पुण्ये देवर्षिसेविते ॥ गंगाद्वारे महाभाग देवगंधर्वसेविते १४ सपितॄंस्तर्पयामास देवांश्च परमद्युतिः ॥ ऋषींश्च तर्पयामास विधिदृष्टेन कर्मणा १५ कस्यचि
 त्त्वथ कालस्य जपत्रे वमहायशाः ॥ ददर्शाद्भुतमंकाशं पुलस्त्यमृषिसत्तमम् १६ सतं दृष्ट्वा तपसं दीप्यमानमिव श्रिया ॥ प्रहर्षमतुलं लेभे विस्मयं परमं ययौ १७ उप
 स्थितं महाभागं पूजयामास भारत ॥ भीष्मो धर्मभृतां श्रेष्ठो विधिदृष्टेन कर्मणा १८ शिरसा चार्चयामास दायशुचिः प्रयतमानसः ॥ नाम संकीर्तयामास तस्मिन् ब्रह्मर्षिसत्तमे
 १९ भीष्मोऽहमस्मि भद्रं ते दासोऽस्मितवसुव्रत ॥ तव संदर्शनादेव मुक्तोऽहं सर्वकिल्बिषैः २० एवमुक्त्वा महाराज भीष्मो धर्मभृतां वरः ॥ वाग्यतः प्रांजलिर्भूत्वा तूष्णीमा
 सीद्युधिष्ठिर २१

२२ ॥ इत्यारण्यकेपवणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥

अनेनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

यस्यहस्तौचेति । दृष्टप्रतिग्रहपरपीडादिभ्योनिवृत्तिर्हस्तसंयमः । दृष्टि
पूतेशोपादन्त्यासः पादसंयमः । परानिष्ठचित्तनाभावोमनःसंयमः । विद्यासंयमोऽभिचारराहित्यं । तपःसंयमोदंभराहित्यं । कीर्तिसंयमः पापकीर्तिराहित्यम् १ अस्यैवश्लोकस्यव्याख्यानं प्रतिग्रहादिबादित्यं

तंदृष्टानियमेनाथस्वाध्यायाम्नायकर्षितम् ॥ भीष्मंकुरुकुलश्रेष्ठमुनिःप्रीतमनाभवत् २२ ॥ ॥ इतिश्रीम० आ० तीर्थयात्राप० पार्थनारदसंवादेएकाशीतितमो
ऽध्यायः ८१ ॥ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ अनेनतवधर्मज्ञप्रश्रयेणदमेनच ॥ सत्येनचमहाभागतुष्टोऽस्मितवमुव्रत १ यस्येदृशस्तेधर्मोऽयंपितृभक्त्याऽऽश्रितोजन ॥
तेनपश्यसिमांपुत्रप्रीतिश्चपरमात्वयि २ अमोघदर्शीभीष्माहंब्रूहिकिरवाणिते ॥ यद्वक्ष्यसिकुरुश्रेष्ठतस्यदाताऽस्मितेऽनघ ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ प्रीतिस्त्वयिमहाभाग
सर्वलोकाभिपूजिते ॥ कृतमेतावतामन्येयदहंदृष्टवान्प्रभुम् ४ यदित्वहमनुग्राह्यस्तवधर्मभृतांवर ॥ संदेहंतेप्रवक्ष्यामि तन्मेत्वंछेतुमर्हसि ५ अस्तिमेहदयेकश्चित्तीर्थेभ्यो
धर्मसंशयः ॥ तमहंश्रोतुमिच्छामितद्भवान्वक्तुमर्हति ६ प्रदक्षिणांयःपृथिवींकरेत्यमरसन्निभ ॥ किंफलंतस्यविप्रर्षेतन्मेब्रूहिसुनिश्चितम् ७ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ हंतते
कथयिष्यामियदृषीणांपरायणम् ॥ तदेकाग्रमनाःपुत्रशृणुतीर्थेषुयत्फलम् ८ यस्यहस्तौचपादौचमनश्चैवसुसंयतम् ॥ विद्यातपश्चकीर्तिश्चसतीर्थफलमश्नुते ९ प्रतिग्र
हादपावृत्तःसंतुष्टोयनकेनचिद् ॥ अहंकारनिवृत्तश्चसतीर्थफलमश्नुते १० अकल्ककोनिरारंभोलब्धाहारोजितेंद्रियः ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्यःसतीर्थफलमश्नुते ११
अक्रोधनश्चराजेंद्रसत्यशीलोदृढव्रतः ॥ आत्मोपमश्चभूतेषुसतीर्थफलमश्नुते १२ ऋषिभिःकृतवःप्रोक्तादेवेष्विहयथाक्रमम् ॥ फलंचैवयथातथ्यंप्रेत्यचेहचसर्वशः १३
नतेशक्यादरिद्रेणयज्ञाःप्राप्तुमहीयते ॥ बहूपकरणायज्ञानानासंभारविस्तराः १४ प्राप्यंतेपार्थिवैरेतैःसमृद्धैर्वानरैःकचिद् ॥ नार्थन्यूनैर्नावगणैरेकात्मभिरसाधनैः
१५ योदरिद्रैरपिविधिशक्यःप्राप्तुंनरेश्वर ॥ तुल्योयज्ञफलैःपुण्यैस्तंनिबोधयुधांवर १६ ऋषीणांपरमंगुह्यमिदंभरतसत्तम ॥ तीर्थाभिगमनंपुण्यंयज्ञैरपिविशिष्यते
१७ अनुपोष्यत्रिरात्राणितीर्थान्यनभिगम्यच ॥ अदत्त्वाकांचनंगाश्चदग्निद्रोनामजायते १८ अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैरिष्ट्वाविपुलदक्षिणैः ॥ नतत्फलमवाप्नोतितीर्थाभि
गमनेनयत् १९ नृलोकेदेवदेवस्यतीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ पुष्करंनामविलयातंमहाभागःसमाविशेत् २० दशकोटिसहस्राणितीर्थानां वैमहामते ॥ सान्निध्यंपुष्करे
येपात्रिसंध्यंकुरुनेदन् २१ आदित्यावसबोर्द्राःसाध्याश्चसमरुद्राः ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव नित्यं सन्निहिताविभो २२ यत्र देवास्तपस्तप्त्वा दित्या ब्रह्मर्षयस्तथा ॥ दिव्य
योगामहाराजपुण्येनमहताऽन्विताः २३ मनसाऽप्यभिकामस्यपुष्कराणिमनस्विनः ॥ पूर्यंतेसर्वपापानिनाकपृष्ठेचपूज्यते २४ तस्मिंस्तीर्थेमहाराज नित्यमेवपितामहः ॥
उवासपरमप्रीतोभगवान्कमलासनः २५

अपावृत्तानिवृत्तः संतोषोऽलंबुद्धिः १० अकल्ककः दंभादिहीनः । 'कल्कः शाठ्ये च दंभे च' इति विश्वः ११ आत्मोपमो दयावान् १२ । १३ । १४ अवगणैरसहायैर्न च सहायैर्वा एकात्मभिरसहायैः असाधनैः
पत्न्यादिरहितैः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ उपस्पृष्टं स्नातं भवेत् ३३ । ३४ उद्धावा संकृत्वा ३५ ऋतून् सर्वान्वाप्नोति संवत्सरात्मकप्रजापतिसायुज्यं प्राप्नोतीत्यर्थः । 'ऋतुर्भूत्वा संवत्सरमप्येति संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्वावैषः' इति श्रुतेः ऋतुर्नित्यपि पाठः ३६ । ३७ अत्र पुष्करस्तुतिप्रस्तावे विषमश्लोकव्याख्यायां । 'त्रीणि शृंगाणि शुभ्राणि त्रीणि प्रस्रवणानि च । पुष्कराण्यादिसिद्धानि न विद्यस्तत्र कारणम्' इति श्लोकः पठितो व्याख्यातश्च हृदार्नमिन्दुद्धिभिर्दुर्व्याख्येयतया परित्यक्त इति न पुस्तकांतरेषु दृश्यते । अत्र प्राचा व्याख्या 'श्रयतेः शृणातेर्वा शृंगाणि मुमुक्षुभिराश्रयणीयानि पापार्हिस्तकानि वा । शुभ्राणि भ्राजिष्णूनि त्रीणि पुष्कराणि तेषां मध्ये सरस्वती प्रस्रवतीति तान्येव त्रीणि प्रस्रवणानि । आदिसिद्धानि तीर्थान्तरवदुत्पत्तिरहितानि अतएव तत्र तीर्थत्वापादकं कारणं न विद्य इति । वस्तुतस्तु 'वेदारण्यं पंचनंदगौरीमायूरमार्जुनम् ।

पुष्करेषु महाभाग देवाः सर्षि गणाः पुरा ॥ सिद्धिं समभिसंप्राप्ताः पुण्येन महताऽन्विताः २६ तत्राभिषेकं यः कुर्यात्पितृदेवार्चने रतः ॥ अश्वमेधादशगुणं फलं प्रादुर्मनीषिणः २७ अप्येकं भोजयेद्दिप्रं पुष्करारण्यमाश्रितः ॥ तेनासौ कर्मणा भीष्मप्रेत्य चेह च मोदते २८ शाकैर्मूलैः फलैर्वाऽपि येन वर्तयते स्वयम् ॥ तद्वै दद्याद्ब्राह्मणाय श्रद्धावानन सूर्यकः २९ तेनैव प्राप्नुयात्प्राज्ञो हयमेधफलं नरः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा वाराजसत्तम ३० नवैर्योनौ प्रजायंते स्नातास्तीर्थं महात्मनः ॥ कार्त्तिकीर्तुविशेषेण योऽभिगच्छति पुष्करम् ३१ प्राप्नुयात्सनरो लोकान् ब्रह्मणः स दनेऽक्षयान् ॥ सायं प्रातः स्मरेद्यस्तु पुष्कराणि कृताञ्जलिः ३२ उपस्पृष्टं भवेत्तेन सर्वतीर्थेषु भारत ॥ जन्मप्रभृ तियत्पापं स्त्रियावापुरुषेण वा ३३ पुष्करे स्नाता मात्रस्य सर्वमेव प्रणश्यति ॥ यथासुराणां सर्वेषामादिस्तु मधुसूदनः ३४ तथैव पुष्करं राजंस्तीर्थानामादिरुच्यते ॥ उद्धा द्वादशवर्षाणि पुष्करे नियतः शुचिः ३५ ऋतून् सर्वान्वाप्नोति ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥ यस्तु वर्षशतं पूर्णमग्निहोत्रमुपासते ३६ कार्त्तिकीवावसेदेकां पुष्करे सममेव तत् ३७ त्रीणि गृह्णाणि शुभ्राणि त्रीणि प्रस्रवणानि च ॥ पुष्कराण्यादिसिद्धानि न विद्यस्तत्र कारणम् ३८ दुष्करं पुष्करे गंतुं दुष्करं पुष्करे तपः ॥ दुष्करं पुष्करे दानं वस्तुं चैव सुदुष्करम् ३९ उप्यद्वादशरात्रं तु नियतो नियताशनः ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य जंबूमार्गं समाविशेत् ४० जंबूमार्गं समाविश्य देवर्षिपितृसेवितम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति सर्वकामसम न्वितः ४१ तत्रोष्य रजनीः पंचपूतात्मा जायते नरः ॥ नदुर्गतिमवाप्नोति सिद्धिं प्राप्नोति चोत्तमाम् ४२ जंबूमार्गं दुपावृत्य गच्छेत्तुं दुलिकाश्रमम् ॥ नदुर्गतिमवाप्नोति ब्र ह्मलोकं च गच्छति ४३ आगस्त्यं सरासाद्य पितृदेवार्चने रतः ॥ त्रिरात्रोपोषितो राजन्नग्निष्टोमफलं लभेत् ४४ शाकट्टित्तिः फलैर्वाऽपि कौमारं विंदते परम् ॥ कण्वाश्रमं ततो गच्छेच्छ्रीजुष्टलोकपूजितम् ४५ धर्मारण्यं हितपुण्यमाद्यं च भरतर्षभ ॥ यत्र प्रविष्टमात्रो वै सर्वपापैः प्रमुच्यते १६ अर्चयित्वा पितृन् देवान् त्रियतो नियताशनः ॥ सर्व कामसमृद्धस्य ज्ञस्य फलमश्नुते ४७

श्रीवांछं कुंभकोणं च काशीक्षेत्रसमानि पद' इत्यादि वदित्वा काशीसाम्येन पुष्करं स्तूयते । तथाचायमर्थः पुराणांतरेषु वाराणस्यास्त्रिकोणत्वस्मरणात् त्रयः कोणा एव त्रीणि शृंगाणि शुभ्राणि रजस्तमो मलहीनत्वेन शुद्धस्त्वमयानि ज्ञानप्रदत्वात् । तथा च श्रुतिरविमुक्तं प्रकृत्याह अत्र हि जंतोः प्राणे बूत्कर्म प्राणे पुरुदस्तारं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृती भूत्वा मोक्षी भवतीति । त्रीणि प्रस्रवणानि त्रयः प्रवाहा असीवरणयोगसायाश्च । अथवा नेन त्रिवेण्येव प्राणा । तथा त्रीणि पुष्कराण्येतानि त्रीणि काशीप्रयागपुष्कराण्यादिसिद्धानि त्यादि प्राग्वद । तेन काश्या काशीप्रयागाभ्यां वा समानमिदं पुष्करं त्रित्वसाम्यादिति पुष्करस्तुतिः कृता भवति ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

प्रदक्षिणंततः कृत्वा यथातिपतनं ब्रजेत् ॥ हयमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति तत्र वै ४८ महाकालं ततो गच्छेन्नियतो नियताशनः ॥ कोटितीर्थमुपस्पृश्य हयमेधफलं
 लभेत् ४९ ततो गच्छेत्तर्धमज्ञः स्थाणोस्तीर्थमुमापतेः ॥ नाम्नाभद्रवटं नाम त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ५० तत्राभिगम्य चेशानं गोसहस्रफलं लभेत् ॥ महादेवप्रसादा
 ऋगाणपत्यं च विंदति ५१ सन्तुष्टमसपत्नं च श्रिया युक्तं नरोत्तमः ॥ नर्मदांसमासाद्य नदीं त्रैलोक्यविश्रुताम् ५२ तर्पयित्वा पितृन् देवान् ग्रिष्टो मफलं लभेत् ॥ द
 क्षिणं सिंधुमासाद्य ब्रह्मचारी जितेंद्रियः ५३ अग्निष्टोममवाप्नोति विमानं चाधिरोहति ॥ चर्मण्वर्तिसमासाद्य नियतो नियताशनः ॥ रन्ति देवाभ्यनुज्ञातमग्निष्टोमफलं
 लभेत् ५४ ततो गच्छेत्तर्धमज्ञहिमवत्सुतमर्बुदम् ॥ पृथिव्यां यत्र वै छिद्रं पूर्वमासीदुधिष्ठिर ५५ तत्राश्रमो वसिष्ठस्य त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ तत्रोप्यरजनीमेकां
 गोसहस्रफलं लभेत् ५६ पिंगतीर्थमुपस्पृश्य ब्रह्मचारी जितेंद्रियः ॥ कपिलानां नरश्रेष्ठशतस्य फलमश्नुते ५७ ततो गच्छेत्त राजेंद्रप्रभासं तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्र सन्नि
 हितो नित्यं स्वयमेव हुताशनः ५८ देवतानां मुखं वीरं ज्वलनोऽनिलसारथिः ॥ तस्मिंस्तीर्थे नरः स्नात्वा शुचिः प्रयतमानसः ५९ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलं
 प्राप्नोति मानवः ॥ ततो गत्वा सरस्वत्याः सागरस्य च सङ्गमे ६० गोसहस्रफलं तस्य स्वर्गलोकं च विंदति ॥ प्रभयादीप्यते नित्यमग्निवद्भरतर्षभ ६१ तीर्थे सलिलराज
 स्य स्नात्वा प्रयतमानसः ॥ त्रिरात्रमुषितः स्नातस्तर्पयेत्पितृदेवताः ६२ प्रभासते यथा सोमः सोऽश्वमेधं च विंदति ॥ वरदानं ततो गच्छेत्तीर्थभरतसत्तम ६३ विष्णो
 दुर्वाससाय त्रवरोदत्तो युधिष्ठिर ॥ वरदानेन नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ६४ ततो द्वाारवतीं गच्छेन्नियतो नियताशनः ॥ पिंडारकेन नरः स्नात्वा लभेद्बहुसुवर्णकम् ६५
 तस्मिंस्तीर्थे महाभागपद्मलक्षणलक्षिताः ॥ अद्यापि मुद्रादृश्यं ते तदद्भुतमरिंदम ६६ त्रिशूलं कानि पद्मानि दृश्यं ते कुरुनंदन ॥ महादेवस्य सान्निध्यं तत्र वै पुरुष
 र्षभ ६७ सागरस्य च सिंधोश्च संगमं प्राप्य भारत ॥ तीर्थे सलिलराजस्य स्नात्वा प्रयतमानसः ६८ तर्पयित्वा पितृन् देवान् नृषींश्च भरतर्षभ ॥ प्राप्नोति वारुणं लोकं दी
 प्यमानं स्वतेजसा ६९ शंकुकर्णेश्वरं देवमर्चयित्वा युधिष्ठिर ॥ अश्वमेधादृशगुणं प्रवदंति मनीषिणः ७० प्रदक्षिणमुपावृत्त्य गच्छेत्त भरतर्षभ ॥ तीर्थे कुरुवरश्रेष्ठ
 त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ७१ दमीति नाम्ना विख्यातं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ तत्र ब्रह्मादयो देवा उपासन्ते महेश्वरम् ७२ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च रुद्रं देवगणैर्घृतम् ॥ जन्म
 प्रभृतियत्पापं तस्नातस्य प्रणश्यति ७३ दमीचात्र नरश्रेष्ठ सर्वदेवैरभिष्टुतः ॥ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्रहयमेधमवाप्नुयात् ७४ गत्वा यत्र महाप्राज्ञविष्णुना प्रभविष्णु
 ना ॥ पुरा शौचं कृतं राजन हत्वा दैतेयदानवान् ७५ ततो गच्छेत्तर्धमज्ञवसोर्धारामभिष्टुताम् ॥ गमना देवतस्यां हि हयमेधफलं लभेत् ७६ स्नात्वा कुरुवरश्रेष्ठ प्रयतात्मा स
 माहितः ॥ तर्प्य देवान् पितृंश्चैव विष्णुलोकं महीयते ७७ तीर्थे चात्र सरः पुण्यं वसूनां भरतर्षभ ॥ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च वसूनां संमतो भवेत् ७८

सिंघूतममितिख्यातंसर्वपापप्रणाशनम् ॥ तत्रस्नात्वानरश्चेष्टलभेद्बहुसुवर्णकम् ७९ भद्रतुंगसमासाद्यशुचिःशीलसमन्वितः ॥ ब्रह्मलोकमवाप्नोतिगतिं च परमां
 व्रजेत् ८० कुमारिकाणां शक्रस्य तीर्थसिद्धिनिषेवितम् ॥ तत्रस्नात्वानरः क्षिप्रं स्वर्गलोकमवाप्नुयात् ८१ रेणुकायाश्च तत्रैव तीर्थसिद्धिनिषेवितम् ॥ तत्रस्नात्वा भवे
 द्विप्रो निर्मलश्चंद्रमायथा ८२ अथ पंचनदंगत्वानियतो नियताशनः ॥ पंचयज्ञानवाप्नोति क्रमशो येऽनुकीर्तिताः ८३ ततो गच्छेत्तराजेंद्रभीमायाः स्थानमुत्तमम् ॥
 तत्रस्नात्वा तु योन्यां वै नरो भरतसत्तम ८४ देव्याः पुत्रो भवेद्वा जंस्तसकुंडलविग्रहः ॥ गवांशतसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ८५ श्रीकुंडंतु समासाद्य त्रिषु लोकेषु वि
 श्रुतम् ॥ पितामहं नमस्कृत्य गोसहस्रफलं लभेत् ८६ ततो गच्छेत्तर्धर्मज्ञविमलं तीर्थमुत्तमम् ॥ अद्यापि यत्र दृश्यं ते मत्स्याः सौवर्णराजताः ८७ तत्रस्नात्वानरः
 क्षिप्रं वासवं लोकमाप्नुयात् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा गच्छेत्परमांगतिम् ८८ वितस्तां च समासाद्य संतर्प्य पितृदेवताः ॥ नरः फलमवाप्नोति वाजपेयस्य भारत ८९
 काश्मीरेष्वेव नागस्य भवनं तक्षकस्य च ॥ वितस्तां ख्यमिति ख्यातं सर्वपापप्रमोचनम् ९० तत्रस्नात्वानरो नृमं वाजपेयमवाप्नुयात् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा गच्छेच्च
 परमांगतिम् ९१ ततो गच्छेत्तवडवां त्रिषु लोकेषु विश्रुताम् ॥ पश्चिमायां तु संध्यायामुपसृश्य यथाविधि ९२ चरुं सप्तार्चिषे राजन् यथाशक्ति निवेदयेत् ॥ पितॄणां
 मक्षयं दानं प्रवर्द्धति मनीषिणः ९३ ऋषयः पितरो देवा गंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ गुह्यकाः किन्नरायक्षाः सिद्धा विद्याधरा नराः ९४ राक्षसादिति जारुद्रा ब्रह्मा च मनुजाधि
 प ॥ नियतः परमां दीक्षामास्थाय बद्धसहस्रिकीम् ९५ विष्णोः प्रसादनं कुर्वैश्चरुं च श्रपयंस्तथा ॥ सप्तभिः सप्तभिश्चैव ऋग्भिस्तुष्टावकेशवम् ९६ ददावष्टगुणैश्चर्यते
 पांतुष्टस्तुकेशवः ॥ यथाभिलषितान् न्यान् कामान् दत्त्वा महीपते ९७ तत्रैवान्तर्दधे देवो विद्युदंश्चेष्टु वै यथा ॥ नाम्ना सप्तचरुं तेन ख्यातं लोकेषु भारत ९८ गवांशतसह
 स्रेण राजसूयशतेन च ॥ अश्वमेधसहस्रेण श्रेयान् सप्तार्चिषे चरुः ९९ ततो निवृत्तोराजेंद्ररुद्रं पदमथाविशेत् ॥ अर्चयित्वा महदेवमश्वमेधफलं लभेत् १०० मणिमं
 तं समासाद्य ब्रह्मचारी समाहितः ॥ एकरात्रोऽपि तोराजं भ्रमिष्ठो मफलं लभेत् १०१ अथ गच्छेत्तराजेंद्रदेविकां लोकविश्रुताम् ॥ प्रसूतिर्यत्र विप्राणां श्रूयते भरतर्षभ
 १०२ त्रिशूलबाणेः स्थानं च त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ देविकार्या नरः स्नात्वा समभ्यर्च्य महेश्वरम् १०३ यथाशक्ति चरुं तत्र निवेद्य भरतर्षभः ॥ सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य लभ
 ते फलम् १०४ कामारव्यं तत्र रुद्रस्य तीर्थं देवि निषेवितम् ॥ तत्रस्नात्वानरः क्षिप्रं सिद्धिं प्राप्नोति भारत १०५ यजनं याजनं चैव तथैव ब्रह्मवालुकम् ॥ पुण्यां भव उपसृष्ट
 श्य न शोचन् मरणं गतः १०६ अर्धयोजनविस्तारं पंचयोजनमायता ॥ एतावती वेदिका तु पुण्या देवर्षिसेविता १०७ ततो गच्छेत्तर्धर्मज्ञदीर्घसंत्रयं यथाक्रमम् ॥ त
 त्रब्रह्मादयो देवाः सिद्धाश्च परमर्षयः १०८

१। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाचदीपे द्व्यशीतितमो

दीर्घसत्रमुपासंते दीक्षितानियतव्रताः १०९ गमनादेशराजेंद्रदीर्घसत्रमरिंदम ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यांफलंप्राप्नोति भारत १० ततो विनशनंगच्छेन्नियतो नियताशनः ॥ गच्छत्यंतर्हितायत्रमेरुष्टे सरस्वती ११ चमसेऽथ शिवोद्देनागोद्दे च दृश्यते ॥ स्नात्वा तु चमसोद्दे अग्निष्टोमफलं लभेत् १२ शिवोद्दे देनरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ॥ नागोद्दे देनरः स्नात्वा नागलोकमवाप्नुयात् १३ शशयानं च राजेंद्रतीर्थमासाद्य दुर्लभम् ॥ शशरूपप्रतिच्छन्नाः पुष्करायत्र भारत १४ सरस्वत्यां महाराज अनुसंवत्सरं चते ॥ दृश्यंते भरतश्रेष्ठवृतां वैकार्तिकीसिदा १५ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्रद्योतेश शिवत्सदा ॥ गोसहस्रफलं चैव प्राप्नुयाद्भरतर्षभ १६ कुमारकोटीमासाद्य नियतः कुरुनन्दन ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत पितृदेवार्चने रतः १७ गवामयुतमाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ ततो गच्छेत्तर्धमज्ञरुद्रकोटिममाहितः १८ पुरायत्र महाराज मुनिकोटिः समागता ॥ हर्षेण महताऽऽविष्टारुद्रदर्शनकांक्षया १९ अहं पूर्वमहं पूर्वद्रक्ष्यामि वृषभध्वजम् ॥ एवं संप्रस्थिताराज नृऋषयः किल भारत २० ततो योगीश्वरेणापियोगमास्थाय भूपते ॥ तेषां मन्युप्रणशार्थं मृषीणां भावितात्मनाम् २१ सृष्टाकोटीति रुद्राणामृषीणामग्रतः स्थिता ॥ मया पूर्वतरं दृष्ट इति ते मे निरेष्टथक् २२ तेषां तुष्टो महादेवो मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ भक्त्या परमया राजन्वरं तेषां प्रदिष्टवान् २३ अद्य प्रभृति युष्माकं धर्मवृद्धिर्भविष्यति ॥ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्ररुद्रकोट्यां नरः शुचिः २४ अश्वमेधमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ ततो गच्छेत्ताराजेंद्रसंगमं लोकविश्रुतम् २५ सरस्वत्या महापुण्यं केशवं समुपासते ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवाऋषयश्च तपोधनाः २६ अभिगच्छन्ति ताराजेंद्रचैत्रशुक्लचतुर्दशीम् ॥ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्रविंदेद्बहुसुवर्णकम् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा ब्रह्मलोकं च गच्छति २७ ऋषीणां यत्र सत्राणि समासानि नराधिप ॥ तत्रावसानमासाद्य गोसहस्रफलं लभेत् १२८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि पुलस्त्यतीर्थयात्रायां द्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ ततो गच्छेत्ताराजेंद्रकुरुक्षेत्रमभिष्टुतम् ॥ पापेभ्यो यत्र मुच्यंते दर्शनात् सर्वजंतवः १ कुरुक्षेत्रं गमिष्यामि कुरुक्षेत्रे वसाम्यहम् ॥ य एवं स ततं ब्रूयात्सर्वपापैः प्रमुच्यते २ पांसवोऽपि कुरुक्षेत्रे वायुना समुदीरिताः ॥ अपि दुष्कृतकर्मणं नयंति परमां गतिम् ३ दक्षिणेन सरस्वत्या दृषद्वत्युत्तरेण च ॥ येषां तिकुरुक्षेत्रे ते वसंति त्रिविष्टपे ४ तत्र मांसवसेद्दीरः सरस्वत्यां युधिष्ठिर ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवाऋषयः सिद्धचारणाः ५ गंधर्वाप्सरसो यक्षाः पन्नगाश्च महीपते ॥ ब्रह्मक्षेत्रं महापुण्यं भविष्यति भारत ६

अध्यायः ८२ ॥ ॥ तत इति १। २। ३। ४। ५ ततो गच्छेत्ताराजेंद्रकुरुक्षेत्रमिति कुरुक्षेत्रप्रस्तावे बृहस्पतिरुवाच याज्ञवल्क्यः 'यदनुकुरुक्षेत्रं देवानां दिव्यजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम्' इति जाबालोपनिषत्सु प्रसिद्धमनुकुरुक्षेत्रं तौति ब्रह्मक्षेत्रमिति ६

कुत्सितं रोतीति कुरुपापं तस्य क्षेपणात्रायत इति कुरुक्षेत्रं पापनिवर्त्तकं ब्रह्मोपलब्धिस्थानत्वाद्ब्रह्मतदनमिति श्रौतपदद्वयार्थसंगृह्णात्यर्थेन 'पापानि च प्रणश्यन्ति ब्रह्मलोकं च गच्छति' ब्रह्मवलोकस्तं ब्रह्म विद्वत्वा ब्रह्मे
व भवतीत्यर्थः ७ श्रौतस्य देवयजनपदस्यार्थं संगृह्णाति राजमुच्येति ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ कुरुक्षेत्रस्य प्रस्तुतस्य तत्

मनसाऽप्यभिकामस्य कुरुक्षेत्रं युधिष्ठिर ॥ पापानि विप्रणश्यन्ति ब्रह्मलोकं च गच्छति ७ गत्वा हि श्रद्धया युक्तः कुरुक्षेत्रं कुरुद्वह ॥ फलं प्राप्तेति च तदाराजसूयाश्वमेधयोः ८
ततो मचक्रुकं नाम द्वारपालं महाबलम् ॥ यक्षसमभिवान्वैवगोसहस्रफलं लभेत् ९ ततो गच्छेत्तर्धमज्ञविष्णोः स्थानमनुत्तमम् ॥ सततं नाम राजेन्द्रयत्रमन्निहितो हरिः
१० तत्र स्नात्वा च नत्वा च त्रिलोकप्रभवंहरिम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति विष्णुलोकं च गच्छति ११ ततः पारिप्लवं गच्छेत्तीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलं
प्राप्नोति भारत १२ पृथिवीतीर्थमासाद्य गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ततः शालूकिनीं गत्वा तीर्थसेवी नराधिप १३ दशाश्वमेधे स्नात्वा च तदेव फलमाप्नुयात् ॥ सर्पदेवीं समा
साधना गानां तीर्थमुत्तमम् १४ अग्निष्टोममवाप्नोति नागलोकं च विंदति ॥ ततो गच्छेत्तर्धमज्ञद्वारपालं तं रतुकम् १५ तत्रोष्य रजनीमिकां गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ततः
पंचनदं गत्वानियतो नियताशनः १६ कोटितीर्थमुपस्पृश्य हयमेधफलं लभेत् ॥ अश्विनोस्तीर्थमासाद्य रूपवानभिजायते ॥ १७ ततो गच्छेत्तर्धमज्ञवाराहं तीर्थमुत्त
मम् ॥ विष्णुवाराहरूपेण पूर्वयत्रस्थितोऽभवत् १८ तत्र स्नात्वा नरश्रेष्ठ अग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ ततो जयंत्यां राजेन्द्रसोमतीर्थं समाविशेत् १९ स्नात्वा फलमवाप्नो
ति राजसूयस्य मानवः ॥ एकहंसे नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् २० कृतशौचं समासाद्य तीर्थसेवी नराधिप ॥ पुंडरीकमवाप्नोति कृतशौचो भवेच्च सः २१ ततो मुंज
वटं नाम स्थाणोः स्थानं महात्मनः ॥ उपोष्य रजनीमिकां गाणपत्यमवाप्नुयात् २२ तत्रैव च महाराजयक्षिणीं लोकविश्रुताम् ॥ स्नात्वाऽभिगम्य राजेन्द्रसर्वान् कामानवाप्नु
यात् २३ कुरुक्षेत्रस्य तद्वारं विश्रुतं भरतर्षभ ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्त्य तीर्थसेवी समाहितः २४ संमितं पुष्कराणां च स्नात्वाऽर्घ्यं पितृदेवताः ॥ जामदग्न्येन रामेण कृतं तत्सुम
हात्मना २५ कृतकृत्यो भवेद्वाज्रश्वमेधं च विंदति ॥ ततो रामहृदना च्छेत्तीर्थसेवी समाहितः २६ तत्र रामेण राजेन्द्रतरसा दीप्ततेजसा ॥ क्षत्रमुत्साद्य वीरेण हृदाः पंच
निवेशिताः २७ पूरयित्वा नरव्याघ्ररुधिरेणेति विश्रुतम् ॥ पितरस्तर्पिताः सर्वे तथैव प्रपितामहाः २८ ततस्ते पितरः प्रीताराममूचुर्नराधिप ॥ पितर ऊचुः ॥ रामराम
महाभाग प्रीताः स्मृतवर्गाव २९ अनया पितृभक्त्या च विक्रमेण च ते विभो ॥ वरं वृणोष्व भद्रं ते किमिच्छसि महायुते ३० एवमुक्तः सराजेन्द्र रामः प्रहरतां वरः ॥ अब्रवीत् प्रां
जलिर्वाक्यं पितृन्सगगने स्थितान् ३१ भवंतो यदि मे प्रीता यद्यनुग्राह्यतामयि ॥ पितृप्रसादमिच्छेयं तप आप्यायनं पुनः ३२ यच्च रोषाभिभूतेन क्षत्रमुत्सादितं मया ॥
ततश्च पापान्मुच्येयं युष्माकं तेजसाऽप्यहम् ३३

यक्षाभिवंदनादिकंद्वारंप्रापकं तच्चेदं कुत्रक्षेत्रमविमुक्ताख्यं 'अविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रम्' इति श्रुतेः । स्मृतिश्च 'इमानि तुषवित्राणि काशीप्राप्तिकराणि च' इति । अतएवानु कुरुक्षेत्रमिति श्रुत्या निर्दिष्टं कुरुक्षेत्रादिसेवन
प्राप्यत्वात् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३

हृदाश्वतीर्थभूतामेभवेयुर्मुविश्रुताः ॥ एतच्छ्रुत्वाशुभंवाक्यंरामस्यपितरस्तदा ३४ प्रत्युचुःपरमप्रीतारामं हर्षसमन्विताः ॥ तपस्तेवर्धतांभूयःपितृभक्त्याविशेषतः
 ३५ यच्चरोषाभिभूतेनक्षत्रमुत्सादितंत्वया ॥ ततश्चपापान्मुक्तस्त्वंपतितास्तेस्वकर्मभिः ३६ हृदाश्वतवतीर्थत्वंगमिष्यंतिनसंशयः ॥ हृदेषुतेषुयःस्नात्वापितृन्संत
 र्पयिष्यति ३७ पितरस्तस्यवैप्रीतादास्यंतिभुविदुर्लभम् ॥ ईप्सितंचमनःकामंस्वर्गलोकंचशाश्वतम् ३८ एवंदत्वावरान् राजन् रामस्यपितरस्तदा ॥ आमंत्र्यभार्ग
 वंप्रीत्यातत्रैवांतर्हितास्ततः ३९ एवंरामहृदाःपुण्याभार्गवस्यमहात्मनः ॥ स्नात्वाहृदेषुरामस्यब्रह्मचारीशुभव्रतः ४० राममभ्यर्च्यराजेंद्रलभेद्बहुसुवर्णकम् ॥ वंशमू
 लकमासाद्यतीर्थसेवीकुरुद्रह ४१ स्ववंशमुद्धरेद्राजन्स्नात्वावैवंशमूलके ॥ कायशोधनमासाद्यतीर्थभरतसत्तम ४२ शरीरशुद्धिःस्नातस्यतस्मिंस्तीर्थेनसंशयः ॥
 शुद्धदेहश्चसंयातिशुभौलोकाननुत्तमान् ४३ ततोगच्छेतधर्मज्ञतीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ लोकायत्रोद्धृताःपूर्वविष्णुनाप्रभविष्णुना ४४ लोकोद्धारंसमासाद्यतीर्थत्रैलो
 क्यपूजितम् ॥ स्नात्वातीर्थवरेराजन्लोकानुद्धरतेस्वकान् ४५ श्रीतीर्थचसमासाद्यस्नात्वानियतमानसः ॥ अर्चयित्वापितृन्देवान्विंदतेश्रियमुत्तमाम् ४६ कपिला
 तीर्थमासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः ॥ तत्रस्नात्वाऽर्चयित्वाचपितृन्स्वान्दैवतान्यपि ४७ कपिलानांसहस्रस्यफलंविंदतिमानवः ॥ सूर्यतीर्थसमासाद्यस्नात्वानियतमा
 नसः ४८ अर्चयित्वापितृन्देवानुपवासपरायणः ॥ अग्निष्टोममवाप्नोतिसूर्यलोकंचगच्छति ४९ गवांभवनमासाद्यतीर्थसेवीयथाक्रमम् ॥ तत्राभिषेकंकुर्वाणोगो
 सहस्रफलंलभेत् ५० शंखिनीतीर्थमासाद्यतीर्थसेवीकुरुद्रह ॥ देव्यास्तीर्थेनरःस्नात्वालभतेरूपमुत्तमम् ५१ ततोगच्छेतराजेंद्रद्वारपालमरंतुकम् ॥ यच्चतीर्थसरस्व
 त्यांयक्षेंद्रस्यमहात्मनः ५२ तत्रस्नात्वानरोराजन्नग्निष्टोमफलंलभेत् ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रब्रह्मावर्तेनरोत्तमः ५३ ब्रह्मावर्तेनरःस्नात्वाब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ ततोगच्छे
 तराजेंद्रसुतीर्थकमनुत्तमम् ५४ तत्रसन्निहितानित्यंपितरोदैवतैःसह ॥ तत्राभिषेकंकुर्वीतपितृदेवार्चनेस्तः ५५ अश्वमेधमवाप्नोतिपितृलोकंचगच्छति ॥ ततोऽब्रुमत्यां
 धर्मज्ञसुतीर्थकमनुत्तमम् ५६ काशीश्वरस्यतीर्थेषुस्नात्वाभरतसत्तम ॥ सर्वव्याधिविनिर्मुक्तोब्रह्मलोकेमहीयते ५७ मातृतीर्थचतत्रैवयत्रस्नातस्यभारत ॥ प्रजाविव
 र्धतेराजन्नतन्वीश्रियमश्नुते ५८ ततःसीतवनंगच्छेन्नियतोऽनियताशनः ॥ तीर्थतत्रमहाराजमहद्वयत्रदुर्लभम् ५९ पुनातिगमनादेवदृष्टमेकंनराधिप ॥ केशानभ्यु
 क्ष्यवैतस्मिन्पूतोभवतिभारत ६० तीर्थतत्रमहाराजश्चाविलोमापहंसंमृतम् ॥ यत्रविमानरव्याघ्रविद्वांसस्तीर्थतत्पराः ६१ प्रीतिंगच्छंतिपरमांस्नात्वाभरतस
 त्तम ॥ श्वाविलोमापनयनेतीर्थेभरतसत्तम ६२

प्राणायामैर्निर्हरन्तिस्वलोमानिद्रिजोत्तमाः ॥ पूतात्मानश्चराजेंद्रप्रयांतिपरमांगतिम् ६३ दशाश्वमेधिकंचैवतस्मिंस्तीर्थेमहीपते ॥ तत्रस्नात्वानरव्याघ्रगच्छेतपरमां
 गतिम् ६४ ततोगच्छेतराजेंद्रमानुषलोकविश्रुतम् ॥ यत्रकृष्णमृगाराजन्व्याधेनशरपीडिताः ६५ विगाह्यतस्मिन्सरसिमानुषत्वमुपागताः ॥ तस्मिंस्तीर्थेनरःस्ना
 त्वाब्रह्मचारीसमाहितः ६६ सर्वपापविशुद्धात्मास्वर्गलोकेमहीयते ॥ मानुषस्यतुपूर्वेणक्रोशमात्रेमहीपते ६७ आपगानामविख्यातानदीसिद्धनिषेविता ॥ श्यामाकं
 भोजनेतत्रयःप्रयच्छतिमानवः ६८ देवान्पितॄन्समुद्दिश्यतस्यधर्मफलमहत् ॥ एकस्मिन्भोजितेविप्रेकोटिर्भवतिभोजिता ६९ तत्रस्नात्वाऽर्चयित्वाचपितॄन्वैदेवता
 निच ॥ उपित्वारजनीमेकामग्निष्टोमफलंलभेत् ७० ततोगच्छेतराजेंद्रब्रह्मणःस्थानमुत्तमम् ॥ ब्रह्मोदुंबरमित्येवप्रकाशंभुविभारत ७१ तत्रसप्तर्षिकुण्डेषुस्नातस्यनरपुं
 गव ॥ केदारेचैवराजेंद्रकपिलस्यमहात्मनः ७२ ब्रह्माणमधिगत्वाचशुचिःप्रयतमानसः ॥ सर्वपापविशुद्धात्माब्रह्मलोकंप्रपद्यते ७३ कपिष्ठलस्यकेदारंसमासाद्यसुदु
 र्लभम् ॥ अंतर्धानमवाप्नोतितपसादग्धकिल्बिषः ७४ ततोगच्छेतराजेंद्रमरकलोकविश्रुतम् ॥ कृष्णरक्षेचतुर्दश्यामभिगम्यवृषध्वजम् ७५ लभेतसर्वकामान्हि
 स्वर्गलोकंचगच्छति ॥ तिस्रःकोटयस्तुतीर्थानांसरकेकुरुंदन ७६ रुद्रकोट्यांतथाकूपेहदेषुचमहीपते ॥ इलास्पदंचतत्रैवतीर्थभरतसत्तम ७७ तत्रस्नात्वाऽर्चयित्वा
 चदैवतानिपितॄनथ ॥ नदुर्गतिमवाप्नोतिवाजपेयंचविंदति ७८ किंदानेचनरःस्नात्वाकिंजल्पेचमहीपते ॥ अप्रमेयमवाप्नोतिदानंजप्यंचभारत ७९ कलश्यांवार्युपसृष्ट
 श्यश्रद्धधानोजितेंद्रियः ॥ अग्निष्टोमस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ८० सरकस्यतुपूर्वेणनारदस्यमहात्मनः ॥ तीर्थंकुरुकुलश्रेष्ठअंबाजन्मेतिविश्रुतम् ८१ तत्रती
 र्थेनरःस्नात्वाप्राणानुत्सृज्यभारत ॥ नारदेनाभ्यनुज्ञातोलोकान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ८२ शुक्लपक्षेदशम्यांचपुंडरीकंसमाविशेत् ॥ तत्रस्नात्वानरोराजन्पुंडरीकफलंलभेत्
 ८३ ततस्त्रिविष्टपंगच्छेत्त्रिपुल्लोकेषुविश्रुतम् ॥ तत्रवैतरणीपुण्यानदीपापप्रणाशिनी ८४ तत्रस्नात्वाऽर्चयित्वाचशूलपाणिंवृषध्वजम् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मागच्छेत
 परमांगतिम् ८५ ततोगच्छेतराजेंद्रफलकीषनमुत्तमम् ॥ तत्रदेवाःसदाराजन्फलकीवनमाश्रिताः ८६ तपश्चरन्तिविपुलंबहुवर्षसहस्रकम् ॥ दृषद्व्यांनरःस्नात्वात
 र्पयित्वाचदेवताः ८७ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यांफलंविंदतिभारत ॥ तीर्थंचसर्वदेवानांस्नात्वाभरतसत्तम ८८ गोसहस्रस्यराजेंद्रफलंविंदतिमानवः ॥ पाणिखातेनरःस्ना
 त्वातर्पयित्वाचदेवताः ८९ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यांफलंविंदतिभारत ॥ राजसूयमवाप्नोतिऋषिलोकंचविंदति ९० ततोगच्छेतराजेंद्रमिश्रकंतीर्थमुत्तमम् ॥ तत्रती
 र्थानिराजेंद्रमिश्रितानिमहात्मना ९१ व्यासेनचृपशार्दूलद्रिजार्थमितिनःश्रुतम् ॥ सर्वतीर्थेषुसस्नातिमिश्रकेस्नातियोनरः ९२

ततोव्यासवनंगच्छेत्रियतो नित्यताशनः ॥ मनोजवेनरःस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् १३ गत्वामधुवटींचैवदेव्यास्तीर्थेनरःशुचिः ॥ तत्रस्नात्वाऽर्चयित्वाचपितृन्देवांश्च
 पूरुषः १४ सदेव्यासमनुज्जातो गोसहस्रफलंलभेत् ॥ कौशिक्याःसंगमेयस्तुष्टपद्व्याश्वभारत १५ स्नातिवैनियताहारःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ततोव्यासस्थलीनाम
 यत्रव्यासेनधीमता १६ पुत्रशोकाभितप्तेनदेहत्यागेकृतामतिः ॥ ततोदेवैस्तुराजेंद्रपुनरुत्थापितस्तदा १७ अभिगत्वास्थलीतस्यगोसहस्रफलंलभेत् ॥ किंदत्तं
 कूपमासाद्यतिलप्रस्थंप्रदायच १८ गच्छेत्परमांसिद्धिमृणैर्मुक्तःकुरुद्वह ॥ वेदीतीर्थेनरःस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् १९ अहश्चसुदिनंचैवद्वेतीर्थेलोकविश्रुते ॥
 तयोःस्नात्वानरव्याघ्रसूर्यलोकमवाप्नुयात् १०० मृगधूमंततोगच्छेत्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ॥ तत्राभिषेकंकुर्वीतंगंगार्यान्वृषसत्तम १ अर्चयित्वा महादेवमश्वमेधफलं
 लभेत् ॥ देव्यास्तोर्थेनरःस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् २ ततोवामनकंगच्छेत्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ॥ तत्रविष्णुपदेस्नात्वा अर्चयित्वाचवामनम् ३ सर्वपापविशुद्धात्मा
 विष्णुलोकंसगच्छति ॥ कुलंपुनेनरःस्नात्वापुनातिस्वकुलंततः ४ पवनस्यहृदेस्नात्वामरुतांतीर्थमुत्तमम् ॥ तत्रस्नात्वानरव्याघ्रविष्णुलोकेमहीयते ५ अमराणां
 हृदेस्नात्वासमभ्यर्च्यमराधिपम् ॥ अमराणांप्रभावेनस्वर्गलोकेमहीयते ६ शालिहोत्रस्यतीर्थेशालिसूर्येयथाविधि ॥ स्नात्वानरवरश्रेष्ठगोसहस्रफलंलभेत् ७
 श्रीकुंजचसरस्वत्यास्तीर्थभरतसत्तम ॥ तत्रस्नात्वानरश्रेष्ठअग्निष्टोमफलंलभेत् ८ ततो नैमिषकुंजचसमासाद्यकुरुद्वह ॥ ऋषयःकिलराजेंद्रनैमिषेयास्तपस्विनः ९
 तीर्थयात्रांपुरस्कृत्यकुरुक्षेत्रंगताःपुरा ॥ ततःकुंजःसरस्वत्याःकृतोभरतसत्तम १० ऋषीणामवकाशःस्याद्यथातुष्टिकरोमहान् ॥ तस्मिन्कुंजेनरःस्नात्वाअग्निष्टोम
 फलंलभेत् ११ ततोगच्छेत्तधर्मज्ञकन्यातीर्थमनुत्तमम् ॥ कन्यातीर्थेनरःस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् १२ ततोगच्छेत्तराजेंद्रब्रह्मणस्तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्रवर्णावरःस्ना
 त्वाब्राह्मण्यंलभतेनरः १३ ब्राह्मणश्चविशुद्धात्मागच्छेत्परमांगतिम् ॥ ततोगच्छेत्तत्रश्रेष्ठसोमतीर्थमनुत्तमम् १४ तत्रस्नात्वानरोराजन्सोमलोकमवाप्नुयात् ॥
 समसारस्वतंतीर्थततोगच्छेत्तत्रराधिप १५ यत्रमंकणकःसिद्धोमहर्षिलोकविश्रुतः ॥ पुरामंकणकोराजन्कुशाग्रेणेतिनःश्रुतम् १६ क्षतःकिलकरेराजंस्तस्यशा
 करसोऽस्रवत् ॥ सर्वैशाकरसंदृष्ट्वाहर्षाविष्टःप्रवृत्तवान् १७ ततस्तस्मिन्प्रवृत्तेबुध्वावरंजंगमंचयत् ॥ प्रवृत्तमुभयंवीरतेजसातस्यमोहितम् १८ ब्रह्मादिभिःसुरै
 राजन्ऋषिभिश्चतपोधनैः ॥ विज्ञप्तोवैमहादेवऋषेर्येनराधिप १९ नायंनृत्येद्यथादेवतथात्वंकर्तुमर्हसि ॥ तंप्रवृत्तंसमासाद्यहर्षाविष्टेनचेतसा ॥ सुराणांहितकामार्थं
 मृषिदेवोऽभ्यभाषत २० भोभोमहर्षेधर्मज्ञकिमर्थेनृत्यतेभवान् ॥ हर्षस्थानंकिमर्थेवातवाद्यमुनिपुंगव १२१

२२ । २३ । २४ हिमसन्निभमतिश्वेतमिष्टुविकारं खंडशर्करालयम् २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

ऋषिरुवाच ॥ तपस्विनो धर्मपथे स्थितस्य द्विजसत्तम ॥ किन्नपश्यसि मे ब्रह्मन्कराच्छाकरसंस्तुतम् १२२ यं दृष्ट्वा संपन्नतो हं हर्षेण महतान्वितः ॥ तं प्रहस्या ब्रवी
द्वेव ऋषिरागेण मोहितम् २३ अहं तु विस्मयं विप्रनगच्छामीति पश्याम ॥ एवमुक्त्वानरश्रेष्ठमहादेवेन धीमता २४ अंगुल्यग्रेण राजेन्द्र स्वांगुष्ठस्ताडितोऽनघ ॥
ततो भस्मक्षता द्राजन् निर्गतं हिमसन्निभम् २५ तद्वद्वाव्रीडितो राजन् समुनिः पादयोर्गतः ॥ नान्यद्देवात्परमेने रुद्रात्परतरं महत् २६ सुरासुरस्य जगतो गतिस्त्व
मसि शूलधृक् ॥ त्वया सर्वमिदं सृष्टं त्रैलोक्यं सचराचरम् २७ त्वमेव सर्वान् ग्रससि पुनरेव युगक्षये ॥ देवैरपि न शक्यस्त्वं परिज्ञातुं कुतो मया २८ त्वयि सर्वे प्रदृश्यन्ते सुरा ब्र
ह्मादयोजनघ ॥ सर्वस्त्वमसि लोकानां कर्ता कारयिता चह २९ त्वत्प्रसादात् सुराः सर्वे मोदन्तीहा कुतो भयाः ॥ एवं स्तुत्वामहादेव पृषिर्वचनमब्रवीत् १३० त्वत्प्रसादा
न्महादेव ततो मे न क्षेरत वै ॥ ततो देवः प्रहृष्टात्मा ब्रह्मर्षिर्मिदमब्रवीत् ३१ तपस्ते वर्धतां विप्रमत्प्रसादात् सहस्रधा ॥ आश्रमे चेह वत्स्यामि त्वया सह महामुने ३२ सप्त
सारस्वते स्नात्वा अर्चयिष्यंति ये तु माम् ॥ न तेषां दुर्लभं किंचिद्विह लोके परत्र च ३३ सारस्वतं च तेलोकं गमिष्यंति न संशयः ॥ एवमुक्त्वामहादेव स्तत्रैवांतरधीयत ३४
ततस्त्वौशनसं गच्छेत् त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतम् ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवाः ऋषयश्च तपोधनाः ३५ कार्तिकेयश्च भगवांस्त्रिं संध्यं किल भारत ॥ सान्निध्यमकरोन्नित्यं भार्गव प्रियकाम्य
या ३६ कपालमोचनं तीर्थं सर्वपापप्रमोचनम् ॥ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्रसर्वपापैः प्रमुच्यते ३७ अग्नितीर्थं ततो गच्छेत् तत्र स्नात्वा नरर्षभ ॥ अग्निलोकमवाप्नोति कुलं चैव समुद्ध
रेत् ३८ विश्वामित्रस्य तत्रैव तीर्थं भरतसत्तम ॥ तत्र स्नात्वा नरश्रेष्ठ ब्राह्मण्यमधिगच्छति ३९ ब्रह्मयोनिं समासाद्य शुचिः प्रयतमानसः ॥ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्र ब्रह्मलोकं प्रप
द्यते १४० पुनात्यासप्तमं चैव कुलं नास्त्यत्र संशयः ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्र तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ४१ पृथूदकमिति ख्यातं कार्तिकेयस्यैव नृप ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत
पितृदेवाचरे नरतः ४२ अज्ञानाज्ज्ञानतो वापि स्त्रिया वा पुरुषेण वा ॥ यत्किंचिदशुभं कर्म कृतं मानुषबुद्धिना ४३ तत्सर्वं नश्यते तत्र स्नात्वा तत्रास्य भारत ॥ अश्वमेध
फलं चास्य स्वर्गलोकं च गच्छति ४४ पुण्यमाहुः कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रात् सरस्वती ॥ सरस्वत्याश्च तीर्थानि तीर्थेभ्यश्च पृथूदकम् ४५ उत्तमं सर्वतीर्थानां यस्त्यजेदात्म
नस्तनुम् ॥ पृथूदके जप्य परो नैव श्वो मरणं तपेत् ४६ गीतं सनत्कुमारेण व्यासेन च महात्मना ॥ एवं स नित्यं तं राजन्नभिगच्छेत् पृथूदकम् ४७ पृथूदकात्तीर्थं तमना
न्यतीर्थं कुरुद्रह ॥ तन्मेध्यं तत्पवित्रं च पावनं च न संशयः ४८ तत्र स्नात्वा दिवं यांति ये पि पापकृतो नराः ॥ पृथूदके नरश्रेष्ठ एवमाहुर्मनीषिणः ४९ मधुसूतं च त
त्रैव तीर्थं भरतसत्तम ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् गोसहस्रफलं लभेत् १५०

ततो गच्छेतरा जेद्वर्तीर्थमेध्यं यथाक्रमम् ॥ सरस्वत्या रूपायाश्च संगमलोकविश्रुतम् १५१ त्रिरात्रोपोषितः स्नात्वा मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलं वेद
 तिमानवः ५२ आसप्तमं कुलं चैव पुनाति भरतर्षभ ॥ अर्धकीलं च तत्रैव तीर्थं कुरुकुलोद्वह ५३ विप्राणामनुकंपार्थं दर्भिणानिर्मितं पुरा ॥ व्रतोपनयनाभ्यां चाप्युपवासेन
 वाऽप्युत ५४ क्रियामंत्रैश्च संयुक्तो ब्राह्मणः स्यान्न संशयः ॥ क्रियामंत्रविहीनोऽपि तत्र स्नात्वा न र्षभ ॥ चीर्णं व्रतो भवेद्विद्वान् दृष्टमेतत्पुरातनैः ५५ समुद्राश्चापि चत्वारः
 समानीताश्च दर्भिणा ॥ तेषु स्नातो नरश्चैष्ठनदुर्गतिमवाप्नुयात् ५६ फलानि गोसहस्राणां चतुर्णां विंदते च सः ॥ ततो गच्छेत्तदधर्मज्ञ तीर्थं शतसहस्रकम् ५७ साहस्रकं च तत्रै
 व द्वेतीर्थे लोकविश्रुते ॥ उभयोर्हि नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ५८ दानं वाऽप्युपवासो वा सहस्रगुणितं भवेत् ॥ ततो गच्छेतरा जेद्वरेणुका तीर्थमुत्तमम् ५९ तीर्थाभिषेकं
 कुर्वीत पितृदेवार्चने रतः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा अग्निष्टोमफलं लभेत् १६० विमोचनमुपस्पृश्य जितमन्युर्जितेंद्रियः ॥ प्रतिग्रहकृतैर्दोषैः सर्वैः स परिमुच्यते ६१ ततः पं
 चवटीं गत्वा ब्रह्मचारी जितेंद्रियः ॥ पुण्येन महता युक्तः सतां लोके महीयते ६२ यत्र योगेश्वरः स्थाणुः स्वयमेव वृषध्वजः ॥ तमर्चयित्वा देवेशं गमनादेव सिद्ध्यति ६३ तै
 जसं वारुणं तीर्थं दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ यत्र ब्रह्मादिभिर्देवैर्ऋषिभिश्च तपोधनैः ६४ सैनापत्येन देवानामभिषिक्तो गृहस्तदा ॥ तैजसस्य तु पूर्वैर्गुरुतीर्थं कुरुद्वह ६५ कुरु
 तीर्थे नरः स्नात्वा ब्रह्मचारी जितेंद्रियः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ६६ स्वर्गद्वारं ततो गच्छेन्नियतो नियताशनः ॥ स्वर्गलोकमवाप्नोति ब्रह्मलोकं च गच्छति
 ६७ ततो गच्छेदनरकं तीर्थं सेवीनराधिप ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन्न दुर्गतिमवाप्नुयात् ६८ तत्र ब्रह्मा स्वयं नित्यं देवैः सह महीपते ॥ अन्वास्ते पुरुषव्याघ्रनारायणपुरोगमैः
 ६९ सान्निध्यं तत्र राजेन्द्र रुद्रपत्न्याः कुरुद्वह ॥ अभिगम्य च तां देवीं न दुर्गतिमवाप्नुयात् १७० तत्रैव च महाराज विश्वेश्वरमुमापतिम् ॥ अभिगम्य महादेवं मुच्यते सर्वकि
 ल्बिषैः ७१ नारायणं चाभिगम्य पद्मनाभमरिंदम ॥ राजमानो महाराज विष्णुलोकं च गच्छति ७२ तीर्थेषु सर्वदेवानां स्नातः स पुरुषर्षभ ॥ सर्वदुःखैः परित्यक्तो द्योतते
 शशिवन्नरः ७३ ततः स्वस्तिपुरं गच्छेत्तीर्थं सेवीनराधिप ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य गोसहस्रफलं लभेत् ७४ पावनं तीर्थमासाद्य तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं
 प्राप्नोति भारत ७५ गंगाह्रदश्च तत्रैव कूपश्च भरतर्षभ ॥ तिस्रः कोटयस्तु तीर्थानां तस्मिन् कूपे महीपते ७६ तत्र स्नात्वा नरो राजन् स्वर्गलोकं प्रपद्यते ॥ आपगानां नरः स्ना
 त्वा अर्चयित्वा महेश्वरम् ७७ गाणपत्यमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ ततः स्थाणुवटं गच्छेन्न पुलुकेषु विश्रुतम् ७८ तत्र स्नात्वा स्थितो रात्रिं रुद्रलोकमवाप्नुयात् ॥
 बदरीपाचनं गच्छेद्वसिष्ठस्याश्रमं गतः १७९

१८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ११० । ११ । सन्निहत्यां कुरुक्षेत्रे अस्यैवनामांतरं सन्निहतीति १२ तन्निर्वृत्तिपृथिव्यामित्यादिना । अत्रोपक्रमोपसंहारयोः कुरुक्षेत्रमा
त्रपरत्वात्तदेवांगितर्याणितु फलवत्संनिधावफलंतदंगमितिन्यायेन तत्प्राप्तावंगभूतानि तेषामपि पृथक्फलश्रवणंतुगुणफलन्यायेन ज्ञेयं यथायोगांगानामपियमनियमादीनामाहंसाप्रतिष्ठादीनांतत्संनिधौ वैरत्याग
इत्यादिना पृथक्फलं स्मर्यते तद्वदिति भावः ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । २०० । १ पृथिव्यामिति । नैमिषं नैमिषारण्ये कृतं पुण्यं पृथिव्यामेव संततिसंपत्तिसार्वभौमादिपदप्राप्तिहेतुरित्यर्थः अंत

बदरीभक्षयेत्तत्र त्रिरात्रोपोषितोनरः ॥ सम्यग्द्वादशवर्षाणि बदरीभक्षयेत्तुयः १८० त्रिरात्रोपोषितस्तेन भवेत्तुल्योनराधिप ॥ रुद्रमार्गसमासाद्य तीर्थसंवीनराधिप ८१
अहोरात्रोपवासेन शक्रलोके महीयते ॥ एकरात्रसमासाद्य एकरात्रोपोषितोनरः ८२ नियतः सत्यवादी च ब्रह्मलोके महीयते ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रतीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ८३
आदित्यस्याश्रमो यत्र तेजोराशेर्महात्मनः ॥ तस्मिंस्तीर्थे नरः स्नात्वा पूजयित्वा विभावसुम् ८४ आदित्यलोकं व्रजति कुलं चैव समुद्वरेत् ॥ सोमतीर्थे नरः स्नात्वा तीर्थसे
वीनराधिप ८५ सोमलोकमवाप्नोति नरो नास्त्यत्र संशयः ॥ ततो गच्छेत्तदधर्मज्ञदधीचस्य महात्मनः ८६ तीर्थपुण्यतमं राजन्पावनलोकविश्रुतम् ॥ यत्र सारस्वतो यातः
सोऽगिरास्तपसो निधिः ८७ तस्मिंस्तीर्थे नरः स्नात्वा वाजिमेधफलं लभेत् ॥ सारस्वतीं गतिं चैव लभते नात्र संशयः ८८ ततः कन्याश्रमं गच्छेन्नियतो ब्रह्मचर्यवान् ॥ त्रि
रात्रोपोषितो राजन्नियतो नियताशनः ८९ लभेत्कन्याशतं दिव्यं स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ ततो गच्छेत्तदधर्मज्ञतीर्थं सन्निहतीमपि १९० तत्र ब्रह्मादयो देवाः ऋषयश्च तपोध
नाः ॥ मासि मासि समायांति पुण्येन महतान्विताः ११ सन्निहत्यामुपस्पृश्य राहुग्रस्ते दिवाकरे ॥ अश्वमेधशतं तेन तत्रेष्टं शाश्वतं भवेत् १२ पृथिव्यां यानि तीर्थानि अंतरि
क्षचराणि च ॥ नद्यो ह्यदास्तडागाश्च सर्वप्रस्रवणानि च १३ उदपानानि वाप्यश्वतीर्थान्यायतनानि च ॥ निःसंशयममावास्यां समेप्यंति नराधिप १४ मासि मासिनरव्या
घ्रसन्निहत्यां न संशयः ॥ तीर्थसन्निहना देवसन्निहयेति विश्रुता १५ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च स्वर्गलोके महीयते ॥ अमावास्यां तु तत्रैव राहुग्रस्ते दिवाकरे १६ यः श्राद्धं कुरुते
मर्त्यस्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ अश्वमेधसहस्रस्य सम्यगिष्टस्य यत्फलम् १७ स्नात एव समाप्नोति कृत्वा श्राद्धं च मानवः ॥ यत्किंचिदुष्कृतं कर्म स्त्रियावापुरुषेण वा १८ स्ना
तमात्रस्य तत्सर्वैव नश्यते नात्र संशयः ॥ पद्मवर्णेन यानेन ब्रह्मलोकं प्रपद्यते १९ अभिवाद्य ततो यक्षद्वारपालं मचकुम् ॥ कोटितीर्थमुपस्पृश्य लभेद्बहुसुवर्णकम् २००
गंगाहृदश्च तत्रैव तीर्थं भरतसत्तम ॥ तत्र स्नायी तदधर्मज्ञ ब्रह्मचारी समाहितः १ राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलं विंदति मानवः ॥ पृथिव्यां नैमिषं तीर्थं मन्तरिक्षे च पुष्करम् २०२
त्रयाणामपि लोकानां कुरुक्षेत्रं विशिष्यते ॥ पांसवोऽपि कुरुक्षेत्राद्वायुना समुदीरिताः ३

रिक्षे सूर्यचंद्रादिमार्गे न सन्नादिचक्रे पुष्करं प्रापयतीत्यर्थः २०२ त्रयाणामपि त्रिदालोके न सह त्रयाणां शुभ
रिब्रह्मलोके कुरुक्षेत्रे सेवी कर्मयुक्तिस्थानं प्राप्नोतीत्यर्थः । नयति परमांगतिमिति मुक्तिफलदर्शकवाक्यशेषात् अत्र कुरुक्षेत्रपदेन काश्येव । 'काशीश्वरस्य तीर्थं बुद्ध्वा स्नात्वा भरतसत्तम । सर्वव्याधिर्विनिर्मुक्तो ब्रह्मलोके मही
यते' इत्यनेन समाप्तार्थत्वात् । तथा च पाठकमादर्थक्यस्य बलवत्त्वात् 'पृथिव्यां नैमिषं पुण्यं मन्तरिक्षे च पुष्करम्' इत्यतः परं 'ये ब्रह्मसंति कुरुक्षेत्रे ते ब्रह्मसंति विविहये' इत्ययं योऽदृष्टव्यः । अन्यथा दुर्लभलोकस्नातकेन साधनं

मित्यसंमतस्यात् । त्रिविष्टपेऽप्यध्याहारेणवावाक्यपूरणस्यात् तच्चायुक्तं श्रौतार्थसंभवे दक्षिताचाविमुक्तेऽपि कुरुक्षेत्रपदस्य श्रौतीरुदिरविमुक्तं वकुरुक्षेत्रमिति जाबालोपनिषदि नचापक्रमोपसंहारकं
प्येणप्रसिद्धकुरुक्षेत्रस्य प्राकरणिकत्वेन तीर्थीतरवद्राराणस्यास्तत्प्रकरणपठितत्वात्तदंगत्वं स्यादिति वाच्यं प्रकरणाद्विगस्यबलीयस्त्वात् तथाहि । 'तेवसंतित्रिविष्टपेस्वर्गलोकेमहीयते' इत्यादिवाक्यशेषात्स्व
र्गप्राप्तिरेवकुरुक्षेत्रफलमवगम्यतेनचात्रत्यत्रिविष्टपादिपदं ब्रह्मलोकपरं कुंशक्यं ब्रह्मवेदीकुरुक्षेत्रमिति वाक्यशेषविरोधात् तत्रचवेदीशब्देन तस्य कर्मभूमित्वावगमात् 'तेषांकुरुक्षेत्रेवेदिरासीत्' इति तैत्तिरी
यकब्राह्मणात् । 'तेषांकुरुक्षेत्रेदेवयजनमास' इति शतपथश्रुतेश्च । नच कर्मभूमेर्विद्याफलप्रदत्वं युज्यते । 'कर्मणापितृलोकोविद्यया देवलोकः' इति तयोः फलभेदश्रवणात् । पितृलोकः स्वर्गलोकः देवलोको ब्रह्म
लोकः । वाराणस्यास्तु ज्ञानभूमित्वं सर्वश्रुतिप्रसिद्धं । एतदेवात्र । 'पांसवोऽपि कुरुक्षेत्राद्रायुनासमुदीरिताः । अपिदुष्कृतकर्मोणंनयंतिपरमांगति' इति प्रदर्श्य 'दक्षिणेनसरस्वत्याउत्तरेणदृषद्वर्ती' येषसंति
कुरुक्षेत्रेतेवसंति त्रिविष्टपे' इत्यनंतरं श्लोकेनप्रसिद्धकुरुक्षेत्रफलं प्रदर्श्यते नचैतदेवपूर्वश्लोकेनस्त्यवइति वाच्यं श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धिबलात्तस्यभूतार्थवादत्वेसंभवत्यभूतार्थवादत्वोपगमस्यायोगात् वाल्मीकीयेमोक्षो

अपिदुष्कृतकर्मोणंनयंतिपरमांगतिम् ॥ दक्षिणेनसरस्वत्याउत्तरेणदृषद्वर्तीम् २०४ येवसंतिकुरुक्षेत्रेतेवसंतित्रिविष्टपे ॥ कुरुक्षेत्रेगमिष्यामिकुरुक्षेत्रेवसाम्यहम् ५
अप्येकांवाचमुत्सृज्यसर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ब्रह्मवेदीकुरुक्षेत्रंपुण्यं ब्रह्मर्षिसेवितम् ६ तस्मिन्वसंति येमर्यान्तेशोच्याः कथंचन ७ तरंतुकारंतुकुर्योर्देतंरामहृदनांच
मचकुक्ष्यच ॥ एतत्कुरुक्षेत्रसंमतपंचकंपितामहस्योत्तरवेदिरुच्यते २०८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि पुलस्त्यतीर्थयात्रायां त्र्यशीतितमोऽ
ध्यायः ८३ ॥ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ ततो गच्छेन्महाराज धर्मतीर्थमनुत्तमम् ॥ यत्र धर्मो महाभागस्तस्मानुत्तमतपः १ तेन तीर्थं कृतं पुण्यं स्वेन नाम्ना च विश्रुतम् ॥
तत्र स्नात्वा नरो राजन् धर्मशीलः समाहितः २ आसप्तमं कुलं चैव पुनीतेनात्र संशयः ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्र ज्ञानपावनमुत्तमम् ३ अग्निष्टोममवाप्नोति मुनिलोकं च गच्छति ॥
सौगंधिकवनं राजंस्ततो गच्छेत्तमानवः ४ तत्र ब्रह्मादयो देवाः ऋषयश्च तपोधनाः ॥ सिद्धचारुणगंधर्वाः किन्नराश्च महोरगाः ५ तद्वनं प्रविशन्नेव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
ततश्चापि सरिच्छ्रेष्ठानदीनामुत्तमानदी ६ प्लक्षादेवी स्मृतारजन् पुण्यादेवी सरस्वती ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत वल्मीकान्निःसृते जले ७ अर्चायित्वा पितृन् देवान् श्वमेधफलं
लभेत् ॥ ईशानाध्युषितं नाम तत्र तीर्थं सुदुर्लभम् ८

पायेषु । 'छायामूचीतापमूचीमुख्यमूचीतिचित्रिकं । त्रिकोणं तपसापूतं वाराणस्याः समं कृतम् । गतास्तेन त्रिकोणेन ये केचिद्विद्वजंतवः । वायवः पांसवो वाऽपि तेऽपि मुक्तिपरंगताः' इति भगवतेरेण पूर्वश्लोकार्थस्य प्रत्य
भिज्ञानात् तथा च यद्यपि काश्याः कुरुक्षेत्रांगत्वं प्रकरणात्प्रसक्तं तथापि योग्यतया फलतारतम्यालगात्तत्संभवति सान्निध्यात्तुपरस्परकांक्षादि कमुत्थाप्यतीर्थीतरशेषीभूतस्यापि कुरुक्षेत्रस्य काशीशेषत्वं ज्ञेयम् ।
तथाचवाक्यात् दुर्बलोऽपि संनिधिः 'अनर्थक्यप्रतिहतानां विपरीतं बलाबलम्' इति न्यायेन बलवत्तया स्वर्गलोके महीयत इति वाक्यावगतामपि कुरुक्षेत्रफलं तिरोधाय 'प्रति तिष्ठति ह वै य एतारात्रीरुपयंति' इत्यादौ रा
त्रिसत्रस्य प्रतिष्ठाशेषितामिव पांसवोऽपि कुरुक्षेत्रइत्येवादेन मुक्तिफलशेषितामिव मुक्तसंज्ञस्य कुरुक्षेत्रस्य व्यवस्थापयन् स हैकवाक्यतांगत्वात्प्रसिद्धकुरुक्षेत्रस्याविमुक्तशेषतांगमयति । तथाचायं पांसवोऽपीत्यादि श्लो
कद्वयार्थः येषमगतिप्रदांकाशींगंतुमिच्छंति तेरुक्षेत्रेवेत्येयुरिति । तेवसंतित्रिविष्टपेइति तु योगांगफलवद्गुणफलमिति प्रागुक्तं न विस्मर्त्तव्यं । तत्सिद्धं सर्वपांतीर्थानां कुरुक्षेत्रापकत्वं कुरुक्षेत्रस्य तु काशी
प्रापकत्वमिति २०३ । ४ । ५ । ६ । ७ । २०८ ॥ ॥ इत्यारण्यके प० नैलकंठीये भारत भाव दीप्यश्रीः तितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

शम्यामुद्राकृतिर्यज्ञोपकरणविशेषः सबलवताक्षिप्तोयावहूरपतेचावान्देशःशम्यानिपातः तेषुषट्सु । संपेतिपाठेसंपतत्यनयेतिषष्टिःसंपा १ पुरातनेभविष्यपुराणादा १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

षट्सुशम्यानिपातेषुवल्मीकादितिनिश्चयः ॥ कपिलानांसहस्रं चवाजिमेधं चविंदति १ तत्रस्नात्वानरव्याघ्रदृष्टमेतत्पुरातने ॥ सुगंधांशतकुंभांचपंचयक्षांचभारत
१० अभिगम्यनरश्रेष्ठस्वर्गलोकेमहीयते ॥ त्रिशूलखातंतत्रैवतीर्थमासाद्यभारत ११ तत्राभिषेकंकुर्वीतपितृदेवार्चनेरतः ॥ गाणपत्यंचलभतेदेहंयक्त्वानसंशयः
१२ ततोगच्छेतराजेंद्रदेव्यास्थानंसुदुर्लभम् ॥ शाकंभरीतिविख्यातात्रिषुलोकेषुविश्रुता १३ दिव्यंवर्षसहस्रंहिशाकेनकिलसुव्रता ॥ आहारंसाकृतवतीमामिसि
नराधिप १४ ऋषयोऽभ्यागतास्तत्रदेव्याभक्त्यातपोधनाः ॥ आतिथ्यंचकृतंतेषांशाकेनकिलभारत १५ ततःशाकंभरीत्येवनामतस्याःप्रतिष्ठितम् ॥ शाकंभरीं
समासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः १६ त्रिरात्रमुषितःशाकंभक्षयित्वानरःशुचिः ॥ शाकाहारस्ययत्किंचितवर्षैर्द्वादशभिकृतम् १७ तत्फलंतस्यभवतिदेव्याश्छंदेनभा
रत ॥ ततोगच्छेत्सुवर्णाख्यंत्रिषुलोकेषुविश्रुतम् १८ तत्रविष्णुःप्रसादार्थंरुद्रमाराधयत्पुरा ॥ वरांश्चसुबहूँलेभेदैवतेषुसुदुर्लभान् १९ उक्तश्चत्रिपुरघ्नेनपरितुष्टेन
भारत ॥ अपिचत्वंप्रियतरालोकेकृष्णभविष्यसि २० त्वन्मुखंचजगत्सर्वभविष्यतिनसंशयः ॥ तत्राभिगम्यराजेंद्रपूजयित्वावृषध्वजम् २१ अश्वमेधमवाप्नोति
गाणपत्यंचविंदति ॥ धूमावतींततोगच्छेत्त्रिरात्रोपोषितोनरः २२ मनसाप्रार्थितान्कामान्लभतेनात्रसंशयः ॥ देव्यास्तुदक्षिणार्धेनस्थावर्तोनराधिप २३ तत्रा
रोहेतधर्मज्ञश्चदधानोजितेंद्रियः ॥ महादेवप्रसादाद्विगच्छेत्परमांगतिम् २४ प्रदक्षिणमुपावृत्यगच्छेत्भरतर्षभ ॥ धारांनाममहाप्राज्ञःसर्वपापप्रमोचनीम् ॥
२५ तत्रस्नात्वानरव्याघ्रनशोचतिनराधिप ॥ ततोगच्छेत्तधर्मज्ञनमस्कृत्यमहागिरिम् २६ स्वर्गद्वारेणयत्तुल्यंगंगाद्वारंसंशयः ॥ तत्राभिषेकंकुर्वीतकोटि
तीर्थसमाहितः २७ पुंडरीकमवाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत् ॥ उष्यैकार्जुनींतत्रगोसहस्रफलंलभेत् २८ सप्तगंगेत्रिगंगेचशक्रावर्तेचतर्पयन् ॥ देवान्पितॄंश्चविधिवत्
पुण्येलोकेमहीयते २९ ततःकनखलेस्नात्वात्रिरात्रोपोषितोनरः ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिस्वर्गलोकंचगच्छति ३० कपिलावटंततोगच्छेत्तीर्थसेवीनराधिप ॥ उपो
ष्यरजनींतत्रगोसहस्रफलंलभेत् ३१ नागराजस्यराजेंद्रकपिलस्यमहात्मनः ॥ तीर्थकुरुवरश्रेष्ठसर्वलोकेषुविश्रुतम् ३२ तत्राभिषेकंकुर्वीतनागतीर्थनराधिप ॥ कपि
लानांसहस्रस्यफलंविन्दतिमानवः ३३ ततोललितकंगच्छेच्छांतनोस्तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्रस्नात्वानरोराजब्रह्मर्षिमुत्तमम् ३४ गंगायमुनयोर्मध्येस्नातियः
संगमेनरः ॥ दशाश्वमेधानाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत् ३५ ततोगच्छेतराजेंद्रसुगंधंलोकविश्रुतम् ॥ सर्वपापविशुद्धात्माब्रह्मलोकेमहीयते ३६

रुद्रावर्तततो गच्छेत्तीर्थसेवीनराधिप ॥ तत्र स्नात्वा त्वानरो राजन् स्वर्गलोके च गच्छति ३७ गंगायाश्च नरश्रेष्ठ सरस्वत्याश्च संगमे ॥ स्नात्वाऽश्वमेधमवाप्नोति स्वर्गलोकं
च गच्छति ३८ भद्रकर्णेश्वरं गत्वा देवमर्चयथाविधि ॥ नदुर्गतिमवाप्नोति नाकपृष्ठे च पूज्यते ३९ ततः कुब्जाप्रके गच्छेत्तीर्थसेवीनराधिप ॥ गोसहस्रमवाप्नोति स्वर्ग
लोकं च गच्छति ४० अरुंधतीवटं गच्छेत्तीर्थसेवीनराधिप ॥ सामुद्रकमुपस्पृश्य ब्रह्मचारी समाहितः ४१ अश्वमेधमवाप्नोति त्रिरात्रोपोषितो नरः ॥ गोसहस्रफलं
विद्यात्कुलं चैव समुद्धरेत् ४२ ब्रह्मावर्तततो गच्छेद्ब्रह्मचारी समाहितः ॥ अश्वमेधमवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ४३ यमुनाप्रभवं गत्वा समुपस्पृश्य यामुनम् ॥
अश्वमेधफलं लब्ध्वा स्वर्गलोके महीयते ४४ दर्वीसंक्रमणं प्राप्य तीर्थत्रैलोक्यपूजितम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ४५ सिंधोश्च प्रभवं गत्वा सिद्धग
न्धर्वसेवितम् ॥ तत्रोप्यरजनीः पंचविदेद्बहुसुवर्णकम् ४६ अथ वेदीं समासाद्य नरः परमदुर्गमां ॥ अश्वमेधमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ४७ ऋषिकुल्यां स
मासाद्य वासिष्ठं चैव भारत ॥ वासिष्ठीं समतिक्रम्य सर्वे वर्णाद्विजातयः ४८ ऋषिकुल्यां समासाद्य नरः स्नात्वा विकल्मषः ॥ देवान्पितृंश्चार्चयित्वा ऋषिलोकं प्रपद्यते ॥
४९ यदितत्र वसेन्मासं शाकाहारो नराधिप ॥ ऋगुतुंगं समासाद्य वाजिमेधफलं लभेत् ५० गत्वा वीरप्रमोक्षं च सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ कृत्तिकामघयोश्चैव तीर्थमासाद्य
भारत ५१ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलमाप्नोति मानवः ॥ तत्र संध्यां समासाद्य विद्यातीर्थमनुत्तमम् ५२ उपस्पृश्य च वैविद्यां यत्र तत्रोपपद्यते ॥ महाश्रमे वसेद्वात्रिं
सर्वपापप्रमोचने ५३ एककालं निराहारो लोकानां वसते शुभान् ॥ षष्ठकालोपवासेन मासमुप्यमहालये ५४ सर्वपापविशुद्धात्मा विदेद्बहुसुवर्णकम् ॥ दशापरान्दशपूर्वा
ब्रानुद्धरते कुलम् ५५ अथ वेतसिकां गत्वा पितामहं निषेविताम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति गच्छेदौशनसी गतिम् ५६ अथ सुंदरिकातीर्थं प्राप्य सिद्धनिषेवितम् ॥ रूपस्य
भागी भवति दृष्टमेतत्पुरातनैः ५७ ततो वै ब्राह्मणीं गत्वा ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ पद्मवर्णेन यानेन ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ५८ ततस्तु नैमिषं गच्छेत्पुण्यं सिद्धनिषेवितम् ॥ तत्र
नित्यं निवसति ब्रह्मा देवगणैः सह ५९ नैमिषं मृगायाण्यपापस्यार्थं प्रणश्यति ॥ प्रविष्टमात्रस्तु नरः सर्वपापैः प्रमुच्यते ६० तत्र मासं वसेद्दीरो नैमिषे तीर्थतत्परः ॥ पृथि
व्यां यानि तीर्थानि तानि तीर्थानि नैमिषे ६१ कृताभिषेकस्तत्रैव नियतो नियताशनः ॥ गवां मेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति भारत ६२ पुनात्यासप्तमं चैव कुलं भरतसत्तम ॥
यस्त्यजेन्नैमिषे प्राणानुपवासपरायणः ६३ समो देत्सर्वलोकेषु एव माहुर्मनीषिणः ॥ नित्यं मेधं च पुण्यं च नैमिषं नृपसत्तम ६४ गंगोद्वेदं समासाद्य त्रिरात्रोपोषितो नरः ॥
वाजपेयमवाप्नोति ब्रह्मभूतो भवेत्सदा ६५ सरस्वतीं समासाद्य तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ सारस्वतेषु लोकेषु मोदते नात्र संशयः ६६ ततश्चाहुदां गच्छेद्ब्रह्मचारी समाहितः ॥
तत्रोप्यरजनीमेकां स्वर्गलोके महीयते ६७ देवसत्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति कौरव ॥ ततः क्षीरवतीं गच्छेत्पुण्यां पुण्यतरे वृताम् ६८

पितृदेवार्चनपरोवाजपेयमवाप्नुयात् ॥ विमलाशोकमासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः ६९ तत्रोष्यरजनीमेकांस्वर्गलोकेमहीयते ॥ गोप्रतारंततोगच्छेत्सरय्यास्तोथ
मुत्तमम् ७० यत्ररामोगतःस्वर्गसभृत्यबलवाहनः ॥ देहंत्यकामहाराजतस्थतीर्थस्यतेजसा ७१ रामस्यचप्रसादेनव्यवसायाच्चभारत ॥ तस्मिंस्तीर्थेनरःस्ना
त्वागोप्रतारेनराधिप ७२ सर्वपापविशुद्धात्मास्वर्गलोकेमहीयते ॥ रामतीर्थेनरःस्नात्वागोमत्यांकुरुनंदन ७३ अश्वमेधमवाप्नोतिपुनातिचकुलंनरः ॥ शतसाहस्र
कंतीर्थतत्रैवभरतर्षभ ७४ तत्रोपस्पर्शनंकृत्वानियतोनियताशनः ॥ गोसहस्रफलंपुण्यंप्राप्नोतिभरतर्षभ ७५ ततो गच्छेतराजेंद्रभर्तृस्थानमनुत्तमम् ॥ अश्वमे
धस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ७६ कोटितीर्थेनरःस्नात्वाअर्चयित्वागुहंनृप ॥ गोसहस्रफलंविद्यात्तेजस्वीचभवेन्नरः ७७ ततो वाराणसींगत्वाअर्चयित्वावृषध्व
जम् ॥ कपिलाह्रदेनरःस्नात्वा राजसूयमवाप्नुयात् ७८ अविमुक्तं समासाद्यतीर्थसेवीकुरुद्रह ॥ दर्शनादेवदेवस्यमुच्यतेब्रह्महस्यया ७९ प्राणानुत्सृज्यतत्रैवमो
क्षंप्राप्नोतिमानवः ॥ मार्कण्डेयस्यराजेंद्रतीर्थमासाद्यदुर्लभम् ८० गोमतीगंगयोश्चैवसंगमेलोकविश्रुते ॥ अग्निष्टोममवाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत् ८१ ततो गयां
समासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत् ८२ तत्राक्षयवटोनामत्रिषुलोकेषुविश्रुतः ॥ तत्रदत्तंपितृभ्यस्तुभवत्यक्षयमुच्यते ८३ म
हानद्यामुपस्पृश्यतर्पयेत्पितृदेवताः ॥ अक्षयान्प्राप्नुयाल्लोकान्कुलंचैवसमुद्धरेत् ८४ ततो ब्रह्मसरोगत्वाधर्मारण्योपशोभितम् ॥ ब्रह्मलोकमवाप्नोतिप्रभातामेवशर्वरीम्
८५ ब्रह्मणातत्रसरसियूपश्रेष्ठःसमुच्छ्रितः ॥ यूपंप्रदक्षिणीकृत्वावाजपेयफलंलभेत् ८६ ततो गच्छेतराजेंद्रधेनुकंलोकविश्रुतम् ॥ एकरात्रोषितोराजन्प्रयच्छेत्तिलधे
नुकाम् ८७ सर्वपापविशुद्धात्मासोमलोकं व्रजेद्भुवम् ॥ तत्रचिह्नंमहद्राजन्नद्यापिसुमहर्हृशम् ८८ कपिलायाःसवत्सायाश्चरंत्याःपर्वतेकृतम् ॥ सवत्सायाःपदानिस्म
दृश्यंतेऽद्यापिभारत ८९ तेषूपस्पृश्यराजेंद्रपदेषुनृपसत्तम ॥ यत्किंचिदशुभं कर्मतत्प्रणश्यतिभारत ९० ततो गृध्रवटंगच्छेत्स्थानं देवस्यधीमतः ॥ स्नायीतभस्मनातत्र
अभिगम्यवृषध्वजम् ९१ ब्राह्मणेनभवेच्चीर्णव्रतंद्वादशवार्षिकम् ॥ इतरेषांतुवर्णानांसर्वपापंप्रणश्यति ९२ उद्यंतंचततो गच्छेत्पर्वतंगीतनादितम् ॥ सावित्र्यास्तुपदं
तत्रदृश्यतेभरतर्षभ ९३ तत्रसंध्यामुपासीतब्राह्मणःसंशितव्रतः ॥ तेनद्युपास्ताभवतिसंध्याद्वादशवार्षिकी ९४ योनिद्वारंचतत्रैवविश्रुतंभरतर्षभ ॥ तत्राभिगम्यमुच्ये
तपुरुषोयोनि संकटात् ९५ कृष्णशुक्लावुभौपक्षौगयायांयोवसेन्नरः ॥ पुनात्यासप्तमंराजन्कुलंनास्त्यत्रसंशयः ९६ एष्टव्याबहवःपुत्रायद्येकोऽपिगयांव्रजेत् ॥ यजे
तवाऽश्वमेधेननीलंवावृषमुत्सृजेत् ९७

ततःफल्युब्रजेद्राजंस्तीर्थसेवीनराधिप ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिसिद्धिंचमहर्ताब्रजेत् १८ ततो गच्छेतराजेंद्रधर्मप्रस्थंसमाहितः ॥ तत्रधर्मो महाराजनित्यमास्ते
युधिष्ठिर १९ तत्रकूपोदकंकृत्वातेनस्नातःशुचिस्तथा ॥ पितृन्देवांस्तु संतर्प्यमुक्तगापो दिवं ब्रजेत् १०० मतंगस्याश्रमस्तत्रमहर्षेर्भावितात्मनः ॥ तंप्रवि
श्याश्रमंश्रीमच्छ्रमशोकविनाशनम् १०१ गवामयनयज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ धर्मतत्राभिसंप्रष्टश्यवाजिमेधमवाप्नुयात् २ ततो गच्छेतराजेंद्रब्रह्मस्थानम्
नुत्तमम् ॥ तत्राभिगम्यराजेंद्रब्रह्माणंपुरुषर्षभ ३ राजसूयाश्वमेधाभ्यांफलंविंदतिमानवः ॥ ततो राजगृहंगच्छेत्तीर्थसेवीनराधिप ४ उपस्पृश्यतस्तत्रकक्षी
वानिवमोदते ॥ यक्षिण्यानैत्यकंतत्रप्राश्रीतपुरुषःशुचिः ५ यक्षिण्यास्तु प्रसादेनमुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ मणिना गंततो गत्वा गोसहस्रफलंलभेत् ६ तैर्धिकंभुंज
तेयस्तुमणिनागस्यभारत ॥ दृष्ट्याशीविषेणापिन तस्यक्रमते विषम् ७ तत्रोप्यरजनीमेकांगोसहस्रफलंलभेत् ॥ ततो गच्छेत्तब्रह्मर्षेर्गौतमस्यवनं प्रियम् ८
अहल्यायाह देस्नात्वा ब्रजेत्परमांगतिम् ॥ अभिगत्वाऽऽश्रमंराजं विंदते श्रियमात्मनः ९ तत्रोदपानं धर्मज्ञत्रिषुलोकेषु विश्रुतम् ॥ तत्राभिषेकंकृत्वा तु वाजिमेधम
वाप्नुयात् ११० जनकस्यतुराजर्षेःकूपस्त्रिदशपूजितः ॥ तत्राभिषेकंकृत्वा तु विष्णुलोकमवाप्नुयात् ११ ततो विनशनं गच्छेत्सर्वपापप्रमोचनम् ॥ वाजपेयमवा
प्नोतिसोमलोकंचगच्छति १२ गंडर्कोतुसमासाद्य सर्वतीर्थजलोद्भवाम् ॥ वाजपेयमवाप्नोति सूर्यलोकंचगच्छति १३ ततो विशल्यामासाद्य नदीत्रैलोक्यविश्रुताम् ॥
अग्निष्टोममवाप्नोतिस्वर्गलोकंचगच्छति १४ ततोऽधिवंगंधर्मज्ञसमाविश्य तपोवनम् ॥ गुह्यकेषु महाराजमोदतेनात्र संशयः १५ कंपनांतु समासाद्य नदींसिद्धिनि
षेविताम् ॥ पुंडरीकमवाप्नोतिस्वर्गलोकंचगच्छति १६ अथमाहेश्वरीधारां समासाद्य धराधिप ॥ अश्वमेधमवाप्नोति कुलंचैव समुद्धरेत् १७ दिवौकसां पुष्करिणीं स
मासाद्य नराधिप ॥ नदुर्गतिमवाप्नोति वाजिमेधंच विंदति १८ अथ सोमपदं गच्छेद्ब्रह्मचारी समाहितः ॥ माहेश्वरपदे स्नात्वा वाजिमेधफलंलभेत् १९ तत्रकोटीतु
तीर्थानां विश्रुता भरतर्षभ ॥ कूर्मरूपेण राजेंद्रह्यसुरेण दुरात्मना १२० ह्रियमाणा हताराजं विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ तत्राभिषेकंकुर्वीत तीर्थकोट्यां युधिष्ठिर
२१ पुंडरीकमवाप्नोति विष्णुलोकंचगच्छति ॥ ततो गच्छेतराजेंद्रस्थानं नारायणस्य च २२ सदा सन्निहितो यत्र विष्णुर्वसति भारत ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवाऋष
यश्च तपोधनाः २३ आदित्याव सवोरुद्रा जना र्दनमुपासते ॥ शालग्राम इति ख्यातो विष्णुरकुतकर्मकः २४ अभिगम्य त्रिलोकेशं वरदं विष्णुमव्ययम् ॥ अश्वमे
धमवाप्नोति विष्णुलोकंचगच्छति २५ तत्रापदानं धर्मज्ञसर्वपापप्रमोचनम् ॥ समुद्रास्तत्र चत्वारः कूपे सन्निहिताः सदा २६ तत्रोपस्पृश्य राजेंद्र नदुर्गतिम
वाप्नुयात् ॥ अभिगम्य महादेवं वरदं रुद्रमव्ययम् २७

१२८ । १२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । १५८

विराजतियथासोमोभैर्वैर्मुक्तोनराधिप ॥ जातिस्मरमुपस्पृश्यशुचिःप्रयतमानसः १२८ जातिस्मरत्वमाप्नोतिस्नात्वातत्रनसंशयः ॥ माहेश्वरपुरंगत्वाअर्चयि
त्वावृषध्वजम् २९ ईप्सिताल्लभतेकामानुपवासान्नसंशयः ॥ ततस्तुवामनंगत्वासर्वपापप्रमोचनम् १३० अभिगम्यहरिदेवंदुर्गतिमवाप्नुयात् ॥ कुशिकस्या
श्रमंगच्छेत्सर्वपापप्रमोचनम् ३१ कौशिकीतत्रगच्छेतमहापापप्रणाशिनीम् ॥ राजसूयस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ३२ ततो गच्छेतराजेंद्रचंपकारण्यमुत्त
मम् ॥ तत्रोप्यरजनीमेकांगोसहस्रफलंलभेत् ३३ अथजेष्ठिलमासाद्यतीर्थपरमदुर्लभम् ॥ तत्रोप्यरजनीमेकांगोसहस्रफलंलभेत् ३४ तत्रविश्वेश्वरंदृष्ट्वादेव्या
सहमहाद्युतिम् ॥ मित्रावरुणयोर्लोकानाप्नोतिपुरुषर्षभ ३५ त्रिरात्रोपोषितस्तत्रअग्निष्टोमफलंलभेत् ॥ कन्यासंवेद्यमासादनियतोनियताशनः ३६ मनोःप्र
जापतेर्लोकानाप्नोतिपुरुषर्षभ ॥ कन्यायांयेप्रयच्छंतिदानमण्वपिभारत ३७ तदक्षय्यमितिप्राहुर्ऋषयःसंशितव्रताः ॥ ततोनिर्वीरमासाद्यत्रिषुलोकेषुविश्रुतम्
३८ अश्वमेधमवाप्नोतिविष्णुलोकंचगच्छति ॥ येतुदानंप्रयच्छंतिनिर्वीरासंगमेनराः ३९ तेषांतिनरशार्दूलशक्रलोकमनामयम् ॥ तत्राश्रमोवसिष्ठस्यत्रिषुलोके
षुविश्रुतः १४० तत्राभिषेकंकुर्वाणोवाजपेयमवाप्नुयात् ॥ देवकूटंसमासाद्यब्रह्मर्षिगणसेवितम् ४१ अश्वमेधमवाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत् ॥ ततो गच्छेतराजेंद्रकौ
शिकस्यमुनेर्हृदम् ४२ यत्रसिद्धिंपरांप्राप्तोविश्वामित्रोऽथकौशिकः ॥ तत्रमासंवसेद्दीरकौशिक्यांभरतर्षभ ४३ अश्वमेधस्ययत्पुण्यंतन्मासेनाधिगच्छति ॥
सर्वतीर्थवरेचैवयोवसेतमहाहृदे ४४ नदुर्गतिमवाप्नोतिविद्याद्वहुसुवर्णकम् ॥ कुमारमभिगम्याथवीराश्रमनिवासिनम् ४५ अश्वमेधमवाप्नोतिनरोनास्त्यत्रसंश
यः ॥ अग्निधारांसमासाद्यत्रिषुलोकेषुविश्रुताम् ४६ तत्राभिषेकंकुर्वाणोह्यग्निष्टोममवाप्नुयात् ॥ अभिगम्यमहादेवंवरदंविष्णुमव्ययम् ४७ पितामहसरोरगात्वाशै
लराजसमीपतः ॥ तत्राभिषेकंकुर्वाणोह्यग्निष्टोममवाप्नुयात् ४८ पितामहस्यसरःप्रभुतालोकपावनी ॥ कुमारधारातत्रैवत्रिषुलोकेषुविश्रुता ४९ यत्रस्नात्वा
कृतार्थोऽस्मीत्यात्मानमवगच्छति ॥ षष्ठकालोपवासेनमुच्यतेब्रह्महृत्यया १५० ततो गच्छेत्तदमर्ज्ञतीर्थसेवनतत्परः ॥ शिखरंवैमहादेव्यागौर्याम्लैलोक्यविश्रु
तम् ५१ समारुह्यनरश्रेष्ठस्तनकुंडेषुसंविशेत् ॥ स्तनकुंडमुपस्पृश्यवाजपेयफलंलभेत् ५२ तत्राभिषेकंकुर्वाणःपितृदेवार्चनेरतः ॥ हयमेधमवाप्नोतिशक्र
लोकंचगच्छति ५३ ताम्रारुणंसमासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिब्रह्मलोकंचगच्छति ५४ नंदिन्यांचसमासाद्यकूपंदेवनिषेवितम् ॥ नरमेध
स्ययत्पुण्यंतदाप्नोतिनराधिप ५५ कालिकासंगमेस्नात्वाकौशिक्यवरुणयोगतः ॥ त्रिरात्रोपोषितोराजनसर्वपापैःप्रमुच्यते ५६ उर्वशीतीर्थमासाद्यततःसोमा
श्रमंबुधः ॥ कुंभकर्णाश्रमंगत्वापूज्यतेभुविमानवः ५७ कोकामुखमुपस्पृश्यब्रह्मचारीयतव्रतः ॥ जातिस्मरत्वमाप्नोतिदृष्टमेतत्पुरातनैः १५८

प्राङ्नर्दीचसमाद्यकृतात्माभवतिद्विजः ॥ सर्वपापविशुद्धात्माशक्रलोकं च गच्छति ५९ ऋषभद्वीपमासाद्य मेध्यं क्रौंचं निषूदनम् ॥ सरस्वतामुपस्पृश्य विमानस्थो
 विराजते ६० औदालकं महाराजतीर्थमुनिनिषेवितम् ॥ तत्राभिषेकं कृत्वा वै सर्वपापैः प्रमुच्यते ६१ धर्मतीर्थसमासाद्य पुण्यं ब्रह्मर्षिसेवितम् ॥ वाजपेयमवाप्नोति
 विमानस्थश्च पूज्यते ६२ अथ चंपां समासाद्य भागीरथ्यां कृतोदकः ॥ दंडार्तमभिगत्वा तु गोसहस्रफलं लभेत् ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थ० पुल
 स्त्यतीर्थयात्रायां चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ अथ संध्यां समासाद्य सर्वेयं तीर्थमुत्तमम् ॥ उपस्पृश्य नरो विद्यां लभते नात्र संशयः १
 रामस्य च प्रभावेण तीर्थराजं कृतं पुरा ॥ तल्लौहित्यं समासाद्य विद्यां द्रुह्य सुवर्णकम् २ कर्तो यां समासाद्य त्रिरात्रोपोषितो नरः ॥ अश्वमेधमवाप्नोति प्रजापतिकृतो विधिः
 ३ गंगायास्तत्र राजेंद्रसागरस्य च संगमे ॥ अश्वमेधं दशगुणं प्रवदंति मनीषिणः ४ गंगायास्त्वपरं पारं प्राप्य यः स्नाति मानवः ॥ त्रिरात्रमुषितो राजन् सर्वपापैः प्रमुच्यते
 ५ ततो वै तर्णां गच्छेत्सर्वपापप्रमोचनीम् ॥ विरजं तीर्थमासाद्य विराजति यथा शशी ६ प्रतरेच्च कुलं पुण्यं सर्वपापं व्यपोहति ॥ गोसहस्रफलं लब्ध्वा पुनाति स्वकुलं नरः
 ७ शोणस्य ज्योतिरध्यायाः संगमे नियतः शुचिः ॥ तर्पयित्वा पितृन् देवान् मिथ्यो मफलं लभेत् ८ शोणस्य नर्मदायाश्च प्रभेदे कुरुनंदन ॥ वंशगुल्म उपस्पृश्य वाजि
 मेधफलं लभेत् ९ ऋषभं तीर्थमासाद्य कोशलायां नराधिप ॥ वाजपेयमवाप्नोति त्रिरात्रोपोषितो नरः १० गोसहस्रफलं विद्यात्कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ कोशलांतु समा
 साद्य कालतीर्थमुपस्पृशेत् ११ वृषभैकादशफलं लभते नात्र संशयः ॥ पुष्पवत्यामुपस्पृश्य त्रिरात्रोपोषितो नरः १२ गोसहस्रफलं लब्ध्वा पुनाति स्वकुलं नृप ॥ ततो
 बदरिका तीर्थं स्नात्वा भरतसत्तम १३ दीर्घमायुरवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ तथा चंपां समासाद्य भागीरथ्यां कृतोदकः १४ दंडाख्यमभिगम्यैव गोसहस्रफलं लभेत् ॥
 लपेटिकांतो गच्छेत्पुण्यां पुण्योपशोभिताम् १५ वाजपेयमवाप्नोति देवैः सर्वैश्च पूज्यते ॥ ततो महेंद्रमासाद्य जामदग्न्यनिषेवितम् १६ रामतीर्थं नरः स्नात्वा अश्वमेध
 फलं लभेत् ॥ मंतंगस्य तु केदारस्तत्रैव कुरुनंदन १७ तत्र स्नात्वा कुरुश्रेष्ठ गोसहस्रफलं लभेत् ॥ श्रीपर्वतं समासाद्य नदीतीरमुपस्पृशेत् १८ अश्वमेधमवाप्नोति पृ
 जयित्वा वृषध्वजम् ॥ श्रीपर्वतं महादेवो देव्या सह महाद्युतिः १९ न्यवसत्परमप्रीतो ब्रह्मा च त्रिदशैः सह ॥ तत्र देवहृदे स्नात्वा शुचिः प्रयतमानसः २० अश्वमेधमवाप्नो
 ति परांसिद्धिं च गच्छति ॥ ऋषभं पर्वतं गत्वा पाण्ड्ये देवतं पूजितम् ॥ वाजपेयमवाप्नोति नाकपृष्ठे च मोदते २१ ततो गच्छेत्कावेरीं वृतामप्सरसांगणैः ॥ तत्र स्ना
 त्वानरो राजन् गोसहस्रफलं लभेत् २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ निदर्शनमुदाहरणं २९ तदेवाह गायत्रीमिति । योयोनिं संकरजः सचेत्तत्र गायत्री पठति तस्य सम्यक्पठतोऽपि तीर्थमाहात्म्यात्सा गायत्री गाथास्वरनियमहीना गद्यवन्मुखा
 ततस्तीरे समुद्रस्य कन्या तीर्थमुपस्पृशेत् ॥ ततो यं स्पृश्य राजेंद्र सर्वपापैः प्रमुच्यते २३ अथ गोकर्णमासाद्य त्रिपुलोकेषु विश्रुतम् ॥ समुद्रमध्ये राजेंद्र सर्वलोकनमस्कृतम्
 २४ यत्र ब्रह्मादयो देवाः ऋषयश्च तपोधनाः ॥ भूतयक्षपिशाचाश्च किन्नराः समहोरगाः २५ सिद्धचारणगंधर्वमानुषाः पन्नगास्तथा ॥ सरितः सागराः शैला उपासंत
 उमापतिम् २६ तत्रेशानं समभ्यर्च्य त्रिरात्रोपोषितो नरः ॥ अश्वमेधमवाप्नोति गाणपत्यं च विंदति २७ उप्यद्वादशरात्रं तु पूतात्मा च भवेन्नरः ॥ तत एव च गायत्र्याः स्था
 नं त्रैलोक्यं पूजितम् २८ त्रिरात्रमुषितस्तत्र गोसहस्रफलं लभेत् ॥ निदर्शनं च प्रत्यक्षं ब्राह्मणानां नराधिप २९ गायत्री पठते यस्तु योनिं संकरजस्तथा ॥ गाथा च गाथि
 का चापितस्य संपद्यते नृप ३० अब्राह्मणस्य सावित्री पठतस्तु प्रणश्यति ॥ संवर्त्तस्य तु विप्रर्षेर्वापी मासाद्य दुर्लभम् ३१ रूपस्य भागी भवति सुभगश्च प्रजायते ॥ ततो वेणां
 समासाद्य त्रिरात्रोपोषितो नरः ३२ मयूरहंससंयुक्तं विमानं लभते नरः ॥ ततो गोदावरीं प्राप्य नित्यं सिद्धिनिषेविताम् ३३ गवां मेधमवाप्नोति वासुकेलोकं मुत्तमम् ॥ वेणा
 याः संगमे स्नात्वा वाजिमेधफलं लभेत् ३४ वरदा संगमे स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ब्रह्मस्थानं समासाद्य त्रिरात्रोपोषितो नरः ३५ गोसहस्रफलं विद्यात्सर्वलोकं च गच्छ
 ति ॥ कुशप्लवनमासाद्य ब्रह्मचारी समाहितः ३६ त्रिरात्रमुषितः स्नात्वा अश्वमेधफलं लभेत् ॥ ततो देवहृदेऽरण्ये कृष्णवेणा जलोद्भवे ३७ जातिस्मरहृदे स्नात्वा भवे जाति
 स्मरो नरः ॥ यत्र क्रतुशतैरिष्टा देवराजो दिवंगतः ३८ अग्निष्टोमफलं विद्याद्रमना देवभारत ॥ ततः सर्वहृदे स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ३९ ततो वार्ष्णीं महापुण्यां पयोष्णीं
 सरितां वराम् ॥ पितृदेवार्चनरतो गोसहस्रफलं लभेत् ४० दंडकारण्यमासाद्य पुण्यं राजन्नुपस्पृशेत् ॥ गोसहस्रफलं तस्य स्नातमात्रस्य भारत ४१ शरभंगाश्रमं गत्वा शु
 कस्य च महात्मनः ॥ नदुर्गतिमवाप्नोति पुनाति च कुलं नरः ४२ ततः शूर्पारकं गच्छेज्जामदश्रयि निषेवितम् ॥ रामतीर्थे नरः स्नात्वा विद्याद्वहुसुवर्णकम् ४३ सप्तगोदावरे
 स्नात्वानियतो नियताशनः ॥ महत्पुण्यमवाप्नोति देवलोकं च गच्छति ४४ ततो देवपथं गत्वा नियतो नियताशनः ॥ देवसत्रस्य यत्पुण्यं तं देवानोति मानवः ४५
 तुंगकारण्यमासाद्य ब्रह्मचारी जितेंद्रियः ॥ वेदानध्यापयत्तत्र ऋषिः सारस्वतः पुरा ४६ तत्र वेदेषु नष्टेषु मुनेरंगिरसः सुतः ॥ ऋषीणामुत्तरीयेषु सूपविद्यो यथा सुखम् ४७
 ओंकारेण यथान्यायं सम्यगुच्चारितेन ह ॥ येन यत्पूर्वमभ्यस्तं तत्सर्वं समुपस्थितम् ४८ ऋषयस्तत्र देवाश्च वरुणोऽग्निः प्रजापतिः ॥ हरिर्नारायणस्तत्र महादेवस्त
 थैव च ४९ पितामहश्च भगवान् देवैः सह महाद्युतिः ॥ शृंगुं नियोजयामास याजनार्थं महाद्युतिम् ५० ततः सचक्रे भगवानृषीणां विधिवत्तदा ॥ सर्वेषां पुनराधानं
 विधिदृष्टेन कर्मणा ५१

विः सरितः गाथिका ग्राम्यगीतवत् स्वरवर्णविकृता गीतिकेति पाठेऽपि स एवार्थः ३० अब्राह्मणस्य तु प्राकृतिद्धाऽपि तत्र न स्फुरतीति भावः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०
 ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१

आज्यभागेन तत्राग्निर्तर्पयित्वा यथाविधि ॥ देवाः स्वभवनं याताः ऋषयश्च यथाक्रमम् ५२ तदरण्यं प्रविष्टस्य तु गङ्गा राजसूतम् ॥ पापप्रणश्यत्यखिलं स्त्रियो वा पुरुषस्य वा ५३ तत्र मांसं वसेद्धीरो नियतो नियताशनः ॥ ब्रह्मलोकं ब्रजे द्राजकुलं चैव समुद्धरेत् ५४ मेधाविकं समासाद्य पितृदेवांश्च तर्पयेत् ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति स्मृतिं मेधां च विंदति ५५ अत्र कालं जर्णामपर्वतं लोकविश्रुतम् ॥ तत्र देवहृद्देवात्वागोसहस्रफलं लभेत् ५६ यो स्नातः स्नापयेत् तत्र गिरौ कालं जरे नृप ॥ स्वर्गलोके महीयेत नरो नास्त्यत्र संशयः ५७ ततो गिरिवरश्रेष्ठे चित्रकूटे विशांपते ॥ मंदाकिनीं समासाद्य सर्वपापप्रणाशिनीम् ५८ तत्राभिषेकं कुर्वाणः पितृदेवांश्च नेरतः ॥ अश्वमेधमवाप्नोति गतिं च परमां ब्रजेत् ५९ ततो गच्छेत्तदधर्मज्ञमर्तुस्थानमनुत्तमम् ॥ यत्र नित्यं महासेनो गुहः सन्निहितो नृप ६० तत्र गत्वानृपश्रेष्ठ गमनादेव सिध्यति ॥ कोटितीर्थे नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ६१ प्रदक्षिणमुपावृत्य ज्येष्ठानं ब्रजेन्नरः ॥ अभिगम्य महादेवं विराजति यथा शशी ६२ तत्र कूपे महाराजविश्रुता भरतर्षभ ॥ समुद्रास्तत्र च त्वारो निवसंति युधिष्ठिर ६३ तत्रोपस्पृश्य राजेंद्र पितृदेवांश्च नेरतः ॥ नियतात्मानः प्रतोगच्छेत् परमां गतिम् ६४ ततो गच्छेत् राजेंद्र गङ्गां पुरां महत् ॥ यत्र तीर्थो महाराज रामो दाशरथिः पुरा ६५ तस्मिंस्तीर्थे महाबाहो स्नात्वा पापैः प्रमुच्यते ॥ गङ्गायां तु नरः स्नात्वा ब्रह्मचारी समाहितः ६६ विधूतपाप्मा भवति वाजपेयं च विंदति ॥ ततो मुंजवटं गच्छेत् स्थानं देवस्य धीमतः ६७ अभिगम्य महादेवमिवाद्य च भारत ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य गाणपत्यमवाप्नुयात् ६८ तस्मिंस्तीर्थे तु जाह्नव्यां स्नात्वा पापैः प्रमुच्यते ॥ ततो गच्छेत् राजेंद्र प्रयागमृषिसंस्तुतम् ६९ यत्र ब्रह्मादयो देवादि शश्वसदि गीश्वराः ॥ लोकपालाश्च साध्याश्च पितरो लोकसम्मताः ७० सनत्कुमारप्रमुखास्तथैव परमर्षयः ॥ अंगिरः प्रमुखाश्चैव तथा ब्रह्मर्षयोऽमलाः ७१ तथानागाः सुपर्णाश्च सिद्धाश्च चक्ररास्तथा ॥ सरितः सागराश्चैव गंधर्वाप्सरसोऽपि च ७२ हरिश्च भगवानास्ते प्रजापतिपुरस्कृतः ॥ तत्र त्रीण्यग्निकुंडानियेषां मध्ये न जाह्नवी ७३ वेगेन समतिक्रांता सर्वतीर्थपुरस्कृता ॥ तपनस्य सुता देवी त्रिपुल्लोकेषु विश्रुता ७४ यमुना गङ्गा साङ्घीसंगता लोकपावनी ॥ गङ्गायमुनयोर्मध्यं पृथिव्या जघनं स्मृतम् ७५ प्रयागं जघनस्थानमुपस्थमृषयो विदुः ॥ प्रयागं सप्रतिष्ठानं कंबलाश्च तैरुतथा ७६ तीर्थभोगवती चैव वेदिरेषा प्रजापतेः ॥ तत्र वेदाश्च यज्ञाश्च मूर्तिमन्तो युधिष्ठिर ७७ प्रजापतिमुपासंते ऋषयश्च तपोधनाः ॥ यजंते क्रतुभिर्देवास्तथा च क्रधरा नृपाः ७८ ततः पुण्यतमं नाम त्रिपुल्लोकेषु भारत ॥ प्रयागं सर्वतीर्थभ्यः प्रवदंत्यधिकं विभो ७९

स्त्रीरूपायाः पृथिव्या मेरुपृष्ठशीर्षायाः । हरिद्वारादारभ्य जघनं नाभेरधोभागः ७५ जघनस्य स्थानमवस्थानं समाप्तिरंत इति यावत् तदेवोपस्थं । तथा च पृथिव्या अपत्यभूतानि तीर्थानि तत्फलभूताः स्वर्गाश्च तानि सर्वाणि प्रयागादुत्पन्नानि । तिमयागस्य तीर्थराजत्वमुक्तम् ७६ । ७७ । ७८ । ७९

८० । ८१ । ८२ नवेदवचनादिति । लोकवेदविरुद्धस्य हठमरणस्यापवादोऽयं अहिंसाविधेरिवपश्चालंभविधिरिति प्राञ्चः वस्तुतस्तु वाराणसीमरणव्याहच्छिकमरणविषयएवायं ग्रन्थो न हठमरणप्रतिपादकः । 'सितासितेसरितेयव्रसंगथेतत्राहुतातोदिवमुत्पतति ॥ येवैतन्त्रं विमृजंति धीरास्ते जनास्तोऽमृतत्वं भजंते' 'ब्रह्मज्ञानेन मुच्यंते प्रयागमरणे न च' इत्यादि श्रुतयः स्पृतयश्च तादृशा एव हठमरणे 'जले वाऽपि स्थले वाऽपि शस्त्रेणोद्धृत्य वा पुनः ॥ नरकं ते प्रयांत्यायुः आत्मानं घातयंतिये' इति दोषस्मरणात् न चास्यैवापवादः प्रयागमरणविधिरिति वाच्यं तस्य हठमरणपरत्वासिद्धेः सिद्धौ वा अचिकित्स्यरोगादिदोषव्रतांभृमुपतनादिनाऽपि मरणे प्राप्तेऽपि प्रयागमरणनियमविधिर्यंभविष्यति न च काम्योऽयं मरणविधिर्नित्यस्य मरणनिषेधविधेर्बाधकः काम्यत्वाच्च नायमुल्लंघने मृत्यवायावद्वैतिवाच्यं उक्तैर्वैवाधकाभावेऽपि वाक्यस्य हठमरणपरत्वमपूर्वविध्यर्थत्वं च कल्पयतां गौरवापत्तेः अभ्युपगमे वा ब्राह्मणव्यतिरिक्तविषयएवायं विधिः भृग्वादिपतनेन मरणमन्यत्र ब्राह्मणादिति स्पृतेः । युक्तं तु युद्धशवलब्रह्मज्ञानयोरिव काशीप्रयागमरणयोः सद्योमुक्तिरुक्तममुक्तिपरत्वं ।

गमनात्तस्य तीर्थस्य नाम संकीर्तनादपि ॥ मृत्युकालभयाच्चापिनरः पापात्प्रमुच्यते ८० तत्राभिषेकं यः कुर्यात्संगमेलोकविश्रुते ॥ पुण्यं सफलमाप्नोति राजसूयाश्वमेधयोः ८१ एषाय जनभूमिर्हि देवानामभिसंस्कृता ॥ तत्र दत्तं सूक्ष्ममपि महद्भवति भारत ८२ नवेदवचनात्तातनलोकवचनादपि ॥ मतिरुक्तमणीयाते प्रयागमरणं प्रति ८३ दशतीर्थसहस्राणि षष्टिः कोटश्च स्तथाऽपराः ॥ येषां सान्निध्यं त्रैविकीर्तितं कुरु नंदन ८४ चतुर्विधे च यत्पुण्यं सत्यवादिषु चैव यत् ॥ स्नातएव तदाऽऽप्नोति गंगायामुनसंगमे ८५ तत्र भोगवती नाम वासुके स्तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्राभिषेकं यः कुर्यात्सोऽश्वमेधफलं लभेत् ८६ तत्र हंसप्रपतनं तीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ दशाश्वमेधिकं चैव गंगायां कुरु नंदन ८७ कुरुक्षेत्रसमांगगायत्रतत्रावगाहिता ॥ विशेषो वै कनखले प्रयागे परमं महत् ८८ यद्यकार्यं शतं कृत्वा कृतं गंगावसेचनम् ॥ सर्वैस्तत्तस्य गंगापोदहत्यग्निरिवेन्धनम् ८९ सर्वैस्तद्युगे पुण्यं त्रयायां पुष्करं स्मृतम् ॥ द्वापरेऽपि कुरुक्षेत्रं गंगालियुगे स्मृता ९० पुष्करे तु तपस्तप्ये दानं दद्यान्महा लये ॥ मलये त्वग्निमारोहेऽद्भुतं तु गे त्वनाशनम् ९१ पुष्करे तु कुरुक्षेत्रं गंगायां मगधेषु च ॥ स्नात्वा तारयते जंतुः सप्तसप्तवरांस्तथा ९२ पुनातिकीर्त्तिता पापं दृष्टा भद्रं प्रयच्छति ॥ अवगाढाचपीता च पुनात्या सप्तमं कुलम् ९३ यावदस्थि मनुष्यस्य गंगायाः स्पृशते जलम् ॥ तावत्स पुरुषो राजन् स्वर्गलोके महीयते ९४ यथा पुण्यानि तीर्थानि पुण्यान्यायत नानि च ॥ उपास्य पुण्यं लब्ध्वा च भवत्यमरलोकभाक् ९५ न गंगा सदृशं तीर्थं न देवः केशवात्परः ॥ ब्राह्मणेभ्यः परं नास्ति एवमाह पितामहः ९६ यत्र गंगामहाराजसदेशस्तत्तपोवनम् ॥ सिद्धिक्षेत्रं च तज्ज्ञेयं गंगातीरसमाश्रितम् ९७ इदं सत्यं द्विजातीनां साधूनामात्मजस्य ज ॥ सुहृदां च जपेत्कर्णे शिष्यस्यानुगतस्य च ९८

तथा हि तीर्थप्राप्त्योपसंहारे । 'यत्र गंगामहाराजसदेशस्तत्तपोवनं ॥ सिद्धिक्षेत्रं च तज्ज्ञेयं गंगातीरसमाश्रितम्' इति गंगायास्तदाश्रितस्य सिद्धिक्षेत्रस्य च विज्ञेयत्वोक्त्या तयोरेव महत्तरत्वं दर्शितं तत्र यमुनयामंगताया एव गंगया अत्र ग्रहणं प्रयागप्रशंसाधिकारान्न प्रतिष्ठाने प्रतिष्ठिता तीर्थयात्रेत्युपसंहाराच्च प्रतिष्ठाने प्रयागे सिद्धिक्षेत्रपदेन वाराणस्येव सिद्धिक्षेत्रस्य निरूपणं दस्यमुक्तिवाचित्वात् काश्याश्वमुक्तिक्षेत्रत्वमसिद्धेः तदेव मध्यायचतुष्टयेऽपि भगवन्तरेण साक्षाद्काशीकीर्त्तनादुक्तविधेः उपसंहाराच्च पुष्करगंगाप्रयागादीनां सिद्धिर्न काशीप्राप्तिकरमिति । 'अन्यानि तु पवित्राणि काशीप्राप्तिकराणि हि ॥ काशीप्राप्त्यविमुच्यंते नान्यथा कल्पकोटिभिः' इत्यादि पूर्वोदाहृतपुराणांतरसंवादेन सिद्धम् ८३ । ८४ चतुर्विधे च तस्यो विद्याः वेदत्रयमात्मविद्या चेति विद्यंतेऽस्मिन् स चतुर्विधस्तस्मिन् ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८

१९ । १०० । १०१ । २ । ३ अगमानिअगम्यानि ४ समीक्षयादर्शनेच्छया ५ । ६ भावितैःशुद्धैःकरणैरिन्द्रियैः ७ अकृतात्माअवशीकृतचित्तः ८ । ९ । ११० । ११ । १२ । १३ प्रतिष्ठानेप्रयागे प्रति
ष्ठितासमाप्ता १४ अश्वमेधेति । अश्वमेधफलंक्रममुक्तिस्थानं उवावाअश्वस्यशिरःइत्यादिश्रुतेः सोपानस्याश्वमेधस्यतत्प्रापकत्वावगमात् सामान्यफलत्वेन्द्रपदप्राप्तिरितिप्रसिद्धम् १५ अष्टगुणमणिमाद्यष्टगुण

इदंधन्यमिदंमेध्यमिदंस्वर्ग्यमनुत्तमम् ॥ इदंपुण्यमिदंरम्यंपावनंधर्म्यमुत्तमम् ११ महर्षीणामिदंगुह्यंसर्वपापप्रमोचनम् ॥ अधीत्यद्विजमध्येचनिर्मलःस्वर्गमाप्नुयात्
१०० श्रीमत्स्वर्ग्येतथापुण्यंसपत्नशमनंशिवम् ॥ मेधाजननमश्वमेधीर्थवंशानुकीर्तनम् १ अपुत्रोलभतेपुत्रमधनोधनमाप्नुयात् ॥ महींविजयतेराजावैश्योधनम
वाप्नुयात् २ शूद्रोयथेप्सितान्कामान्ब्राह्मणःपारगःपठन् ॥ यश्चेदंशृणुयान्नित्यंतीर्थपुण्यंनरःशुचिः ३ जातीःसस्मरतेबह्वीर्नाकपृष्ठेचमोदते ॥ गम्यान्यपिचती
र्थानिकीर्तितान्यगमानिच ४ मनसातप्तनिगच्छेतसर्वतीर्थसमीक्षया ॥ एतानिवसुभिःसाध्यैरादित्यैर्मरुदश्विभिः ५ ऋषिभिर्देवकल्पैश्चस्नातानिसुकृतैषिभिः ॥
एवंत्वमपिकौरव्यविधिनाज्जेनसुव्रत ६ व्रजतीर्थानिनियतःपुण्यंपुण्येनवर्धयन् ॥ भावितैःकरणैःपूर्वमास्तिकयाच्युतिदर्शनात् ७ प्राप्यंतेतानितीर्थानिसद्भिःशास्त्रा
नुदर्शिभिः ॥ नाव्रतीनाकृतात्माचनाशुचिर्नचतस्करः ८ स्नातितीर्थेषुकौरव्यनचवक्रमतिर्नरः ॥ त्वयातुसम्यग्वृत्तेननित्यंधर्मार्थदर्शिना ९ पितापितामहश्चैव
सर्वेचप्रपितामहाः ॥ पितामहपुरोगाश्वदेवाःसर्षिगणानृप १० तवधर्मेणधर्मज्ञनित्यमेवाभितोषिताः ॥ अवाप्स्यसित्वंलोकान्वैवसूनांवासवोपम ॥ कीर्तिचमहतीं
भीष्मप्राप्स्यसेभुविशाश्वतीम् ११ ॥ नारदउवाच ॥ एवमुक्त्वाऽभ्यनुज्ञायपुलस्त्योभगवानृषिः ॥ प्रीतःप्रीतेनमनसातत्रैवांतरधीयत १२ भीष्मश्चकुरुशार्दूलशास्त्र
तत्त्वार्थदर्शिवान् ॥ पुलस्त्यवचनाच्चैवपृथिवीपरिचक्रमे १३ एवमेषामहाभागाप्रतिष्ठानेप्रतिष्ठिता ॥ तीर्थयात्रामहापुण्यासर्वपापप्रमोचनी १४ अनेनविधिनाय
स्तुपृथिवीसंचरिष्यति ॥ अश्वमेधशतंसाग्रंफलंप्रेत्यसमोक्षयति १५ ततश्चाष्टगुणंपार्थप्राप्स्यसेधर्ममुत्तमम् ॥ भीष्मःकुरुणांप्रवरोयथापूर्वमवासवाम् १६ नेताच
त्वमृषीन्यस्मात्तेनतेऽष्टगुणंफलम् ॥ रक्षोगणविकीर्णानितोर्थान्येतानिभारत ॥ नगतानिमनुष्यैर्द्वैस्त्वामृतकुरुनंदन १७ इदंदेवर्षिचरितंसर्वतीर्थाभिसंवृतम् ॥
॥ यःपठेत्कल्पमुत्थायसर्वपापैःप्रमुच्यते १८ ऋषिमुत्थायःसदायत्रवाल्मीकिस्त्वथकश्यपः ॥ आत्रेयःकुंडजठरोविश्वामित्रोऽथगौतमः १९ असितोदेवलश्चैव
मार्कण्डेयोथगालवः ॥ भरद्वाजोवसिष्ठश्चमुनिरुदालकस्तथा २० शौनकःसहपुत्रेणव्यासश्चतपतांवरः ॥ दुर्वासाश्चमुनिश्चेष्टोजाबालिश्चमहातपाः २१ एतेऋषिवराः
सर्वेत्वत्प्रतीक्षास्तपोधनाः ॥ एभिःसहमहाराजतीर्थान्येतान्यनुव्रज २२ एषतेलोमशोनाममहर्षिरमितद्युतिः ॥ समेप्यतिमहाराजतेनसार्धमनुव्रज २३ मयापिस
हधर्मज्ञतीर्थान्येतान्यनुक्रमात् ॥ प्राप्स्यसेमहतींकीर्तियथाराजामहाभिषः १२४

२५ रश्मिवान्मूर्त्यः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीयेभारतभावदीपेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ भ्रातृणामिति १ अमितात्मा अमितधैर्यः । 'आत्मा बुद्धौ धृतौ देहे' इतिकोशात् २ । ३ । ४ त्रियुगौ धर्मस्य भार्यायां मूर्तिसंज्ञायां कृतयुगेऽवतीर्णौ नरनारायणौ तावेव द्वापरं तेषां पिकेशवार्जुनाविति पुराणपुरुषावितौ नास्मदादिवन्मानुषाविति भावः । पुंडरीकाक्षौ साक्षाद्विष्णू । यद्वा त्रीणियुगानि युगलानि षडैश्वर्याणि भगसंज्ञानि वा षडंगानि वा ययोस्तौ त्रियुगौ तानि च पुराणांतरे स्मर्यते । 'ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य यशसः श्रियः ॥ वैराग्यस्य च धर्मस्य च णां भग इति गंगा' इंगना संज्ञा । 'सर्वज्ञता तृप्तिरनादिबोधः स्वतंत्रतानित्यमलसशक्तिः ॥ अनंतशक्तिश्च विभोर्विभुज्ञाः षडाहुरंगानि महेश्वरस्य' इति । अन्येतुज्ञानैश्वर्यं वीर्यबले तेजः पराक्रमौ चेति त्रीणि युगलानीत्याहुः

यथा ययातिर्धर्मात्मा यथाराजा पुरुरवाः ॥ तथा त्वं राजशार्दूलस्वेन धर्मेण शोभसे २५ यथा भगीरथो राजा यथारामश्च विश्रुतः ॥ तथा त्वं सर्वराजभ्यो भ्राजसे रश्मिवानिव २६ यथामनुर्यथेश्वाकुर्यथा पूरुर्महायशः ॥ यथा वैन्यो महाराज तथा त्वमपि विश्रुतः २७ यथा च वृत्रहा सर्वान्सपत्नान्निर्दहन्पुरा ॥ त्रैलोक्यं पालयामास देवराड्भिगत ज्वरः २८ तथा शत्रुक्षयं कृत्वा त्वं प्रजापालयिष्यसि ॥ स्वधर्मविजिता मुर्वी प्राप्य राजीवलोचन २९ स्याति यास्यसि धर्मेण कार्तवीर्यार्जुनो यथा ३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमाश्वास्य राजानं नारदो भगवानृषिः ॥ अनुज्ञाप्य महाराज तत्रैवांतरधीयत ३१ युधिष्ठिरोऽपि धर्मात्मा तमेवार्थं विचिन्तयन् ॥ तीर्थयात्राश्रितं पुण्यमृषीणां प्रत्यवेदयत् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि पुलस्त्य तीर्थयात्रायां नारदवाक्ये पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भ्रातृणामतमाज्ञाय नारदस्य च धीमतः ॥ पितामहसमंधौ स्म्यं प्राहराज युधिष्ठिरः १ मया स पुरुष व्याघ्रो जिष्णुः सत्यपराक्रमः ॥ अस्रहेतोर्महाबाहुरमितात्मा विवासितः २ सहिवीरोऽनुरक्तश्च समर्थश्च तपोधनः ॥ कृती च भृशमप्यस्त्रेवासु देव इव प्रभुः ३ अहं ह्येतावुभौ ब्रह्मन् कृष्णावरिविधातिनौ ॥ अभिजानामि विकांतौ तथा व्यासः प्रतापवान् ४ त्रियुगौ पुंडरीकाक्षौ वासुदेवधनं जयौ ॥ नारदोऽपि तथा वेदयोऽप्यंशं सत्सदामम ५ तथाऽहमपि जानामि नरनारायणावृषी ॥ शक्तौ ज्यमित्यतो मत्वा मया सप्रेषितोऽर्जुनः ६ इंद्रादनवरः शक्रं सुरसूनुः सुराधिपम् ॥ द्रुमस्र्णाणि चादातुमिंद्रादिति विवासितः ७ भीष्मद्रोणावतिरथौ कृपो द्रौणिश्च दुर्जयः ॥ धृतराष्ट्रस्य पुत्रेण वृतायुधिमहारथाः ८ सर्वे वेदविदः शूराः सर्वास्त्रविदुस्तथा ॥ योद्धुः कामाश्च पार्थेन सततं ये महाबलाः ॥ सच दिव्यास्त्रवित्कर्णः सूतपुत्रो महारथः ९ योऽस्त्रवेगानि लबलः शरार्चिस्तलनिःस्वनः ॥ रजोघ्नोऽस्त्रसंपातो धार्तराष्ट्रानिलोद्धतः १० निस्पृष्ट इव कालेन युगांते ज्वलनो महान् ॥ मम सैन्यमयं कक्षं प्रघक्ष्यति न संशयः ११ तंस कृष्णानिलोद्धृतो दिव्यास्त्रज्वलनो महान् ॥ श्वेतवाजिबलाकाभृद्रांडीर्वेद्रायुधो लबणः १२ संरब्धः शरधाराभिः सुदीप्तं कर्णपावकम् ॥ अर्जुनो दीरितो मेघः शमयिष्यति संयुगे १३

तत्र ज्ञानमनपरो धर्मैकालिकार्थस्फुरणम् । ऐश्वर्यमिच्छानभिघातः । बलमुपक्रांतनिर्वाहः । वीर्यकाममंत्रशक्तिः । तेजःपराभिघातः । पराक्रमो यथा कालमुत्थानमिति तद्व्याचक्षते च तन्निर्मूलं पुनरुक्तिदोषादयुक्तं ५ । ६ अनवरोऽन्यूनः ७ । ८ अस्त्रविदुषोऽस्त्रविदांसः ९ रज इति । रजः कार्यक्रोधः स एव धूमो यस्य धार्तराष्ट्रैरनिलैरिव ज्वलन्त उदीपितः १० कक्षं तृणवनम् ११ उल्बणो दुःसहः १२ अर्जुनो दीरितोऽर्जुननामा १३

ससाक्षादेव सर्वाणि शक्रात्परपुरंजयः ॥ दिव्यान्यस्त्राणि बीभत्सुस्ततश्च प्रतिपत्स्यते १४ अलं सतेषां सर्वेषामिति मेधीयते मतिः ॥ नास्ति त्वानेकृतार्थानां रणेऽरीणां प्रतिक्रिया १५ तेवयं पांडवं सर्वं गृहीतास्त्रमरिंदमम् ॥ द्रष्टारो न हि बीभत्सुर्भारमुद्यम्यसीदति १६ वयंतु तमृते वीरं वनेऽस्मिन् द्विपदां वर ॥ अवधानं न गच्छामः काम्यके सहकृष्णया १७ भवानन्यद्वनं साधु बह्वन्नं फलवच्छुचि ॥ आख्यातुरमणीयं च सेवितं पुण्यकर्मभिः १८ यत्र कंचिद्वयं कालं वसन्तः सत्यविक्रमम् ॥ प्रतीक्षामोऽर्जुनं वीरं दृष्टिकामा इवांबुदम् १९ विविधानां श्रमानां कांश्चिद्विजातिभ्यः प्रतिश्रुतान् ॥ सरांसि सरितश्चैव रमणीयांश्च पर्वतान् २० आचक्ष्व न हि मे ब्रह्मन् रोचते तमृतेऽर्जुनम् ॥ वनेऽस्मिन् काम्यके मासो गच्छामोऽन्यां दिशं प्रति २१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि धौम्यतीर्थयात्रायां षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तान् सर्वानुत्सुकान् दृष्ट्वा पांडवान् दीनचेतसः ॥ आश्वासयन्स्तथा धौम्यो बृहस्पतिसमोऽब्रवीत् १ ब्राह्मणानुमतां पुण्यानां श्रमान् भरतर्षभ ॥ दिशस्तीर्थानि शैलांश्च गृणु मे वदतोऽनघ २ यान् श्रुत्वा गदतो राजन् विशोको भविताऽसि ह ॥ द्रौपद्याचानया सार्धं भ्रातृभिश्च नरेश्वर ३ श्रवणाच्चैव तेषां त्वं पुण्यमाप्स्यसि पांडव ॥ गत्वा शतगुणं चैव तेभ्य एव नरोत्तम ४ पूर्वप्राचीं दिशं राजन् राजर्षिगणसेविताम् ॥ रम्यां ते कथयिष्यामि युधिष्ठिर यथा स्मृति ५ तस्यां देवर्षिजुष्टायां नैमिषं नाम भारत ॥ यत्र तीर्थानि देवानां पुण्यानि च पृथक् पृथक् ६ यत्र सागो मती पुण्या रम्या देवर्षिसेविता ॥ यज्ञभूमिश्च देवानां शामित्रं च विवस्वतः ७ तस्यां गिरिवरः पुण्यो गयो राजर्षिस्तकृतः ॥ शिवं ब्रह्म सरो यत्र सेवितं त्रिदशर्षिभिः ८ यदर्थं पुरुषव्याघ्र कीर्तयंति पुरातनाः ॥ पृष्टव्या बहवः पुत्रायद्येकोऽपि गयां व्रजेत् ९ यजेत वाऽश्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥ उत्तारयति संतत्या दश पूर्वान् दशावरान् १० महानदी च तत्रैव तथा गयश्शिरो नृप ॥ यत्रासौ कीर्त्यते विप्रैरक्षय्यकरणो वटः ११ यत्र दत्तं पितृभ्योऽन्नमक्षय्यं भवति प्रभो ॥ सा च पुण्यजला तत्र फल्गुना मामहानदी १२ बहुमूलफलाचापिकौशिकी भरतर्षभ ॥ विश्वामित्रोऽध्यगाद्यत्र ब्राह्मणत्वं तपोधनः १३ गंगा यत्र नदी पुण्याय स्यात्स्तीरं भगीरथः ॥ अयजत्तत्र बहुभिः क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः १४ पंचालेषु च कौरव्यकथयन्त्युत्पलावनम् ॥ विश्वामित्रोऽयजद्यत्र पुत्रेण सह कौशिकः १५ यत्रानुवंशं भगवान् जामदग्न्यस्तथा जगौ ॥ विश्वामित्रस्य तां दृष्ट्वा विभूतिमतिमानुषीम् १६ कान्यकुब्जेऽपि बत्सोममिद्रेण सह कौशिकः ॥ ततः क्षत्रादपाक्राम द्वाह्मणोऽस्मीति चाब्रवीत् १७

नैलकंठीये भारतभावदीपे षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ तानिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । शामित्रं शमितुः कर्म यज्ञे पशुभारणं विवस्वतः पुत्रस्य यमस्येति शेषः ७ तीर्थान्तरमाह तस्यामिति । तस्यां प्राच्यादिदिशि राजर्षिरपि गयसंज्ञः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

पवित्रमिति । पवित्रं तत्तुल्यं जन्ममरणादिदुःखं तस्मात्त्रायत इति पवित्रं अतएव ऋषिभिर्जुष्टं सेवितं पुण्यं धर्मवृद्धिहेतुः पावनं पापनाशनम् १८ । १९ । २० । २१ । २२ यत्र भागीरथीति । सरसिमणिर्कर्णिकारूपे
प्रविष्टा आसीत् ब्रह्मशाला ब्रह्मोपलब्धिसदृशं वाराणस्याख्यम् 'अविमुक्तैकुरुक्षेत्रे देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्म तदनम्' इति श्रुतिमसिद्धम् २३ आकीर्णं व्याप्ता मंगलीयो मंगलावहः २४ केदारोऽपि

पवित्रमृषिभिर्जुष्टं पुण्यं पावनमुत्तमम् ॥ गंगाययुनयोर्वीरसंगमं लोकाविश्रुतम् १८ यत्रायजतभूतात्मा पूर्वमेव पितामहः ॥ प्रयागमिति विख्यातं तस्माद्भरतसत्त
म १९ अगस्त्यस्य तुराजेंद्रतत्राश्रमवरो नृप ॥ तत्तथा तापसारं पुण्यांतापसैरुपशोभितम् २० हिरण्यबिंदुः कथितो गिरौ कालं जरे महान् ॥ आगस्त्यपर्वतो रम्यः
पुण्यो गिरिवरः शिवः २१ महेंद्रो नाम कौरव्यभार्गवस्य महात्मनः ॥ अक्षजत्तत्र कौंतेय पूर्वमेव पितामहः २२ यत्र भागीरथी पुण्या सरस्यासीद्युधिष्ठिर ॥ यत्र सा
ब्रह्मशालेति पुण्याख्याता विशांपते २३ धूतपाप्मभिराकीर्णं पुण्यं तस्याश्च दर्शनम् ॥ पवित्रो मंगलीयश्च ख्यातो लोके महात्मनः २४ केदारश्च मतंगस्य महानाश्रम
उत्तमः ॥ कुण्डोदः पर्वतो रम्यो बहुमूलफलदकः २५ नैषधस्तृषितो यत्र जलं शर्मचलं व्यवान् ॥ यत्र देववनं पुण्यं तापसैरुपशोभितम् २६ बाहुदाचनदी यत्र नंदाचगि
रिमूर्धनि ॥ तीर्थानि सरितः शैलाः पुण्यान्यायतनानि च २७ प्राच्यां दिशि महाराजकीर्तिता निमया तव ॥ तिसृष्वन्यानि पुण्यानि दिक्षु तीर्थानि मे भूषु ॥ सरितः पर्व
तांश्चैव पुण्यान्यायतनानि च २८ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापञ्चमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ धौम्य उवाच ॥ दक्षिण
स्यांतु पुण्यानि शृणु तीर्थानि भारत ॥ विस्तरेण यथा बुद्धिर्कोट्यमानानि तानि वै १ यस्यामाख्यायते पुण्यादिशि गोदावरी नदी ॥ बह्वारामा बहुजला तापसा चरिता
शिवा २ वेणाभीमरथी चैव नद्यौ पापभयापहे ॥ मृगद्विजसमाकीर्णं तापसालयभूषितं ३ राजर्षस्तस्य च सरित् नृगस्य भरतर्षभ ॥ रम्यं तीर्था बहुजला पयोष्णी द्विज
सेविता ४ अपि चात्र महायोगी मार्कण्डेयो महायशाः ॥ अनुवंश्यां जगौ गाथां नृपस्य धरणीपते ५ नृगस्य यजमानस्य प्रत्यक्षमिति नः श्रुतम् ॥ अमाद्यदिन्द्रः सोमे
न दक्षिणाभिर्द्विजातयः ६ पयोष्ण्यां यजमानस्य वाराहे तीर्थं उत्तमे ॥ उद्धृतं भूतलस्थं वा वायुना समुदीरितम् ॥ पयोष्ण्या हरते तोयं पापमामरणांतिकम् ७ स्व
र्गादुत्तुंगममलं विषाणं यत्र शूलिनः ॥ स्वमात्मविहितं दृष्ट्वा मर्त्यैः शिवपुत्रं जेतुं ८ एकतः सरितः सर्वा गंगाद्याः सलिलोच्चयाः ॥ पयोष्णी चैकतः पुण्या तीर्थं भ्योहि
मतामम ९ माठरस्य वनं पुण्यं बहुमूलफलं शिवम् ॥ यूपश्च भरतश्चैव वरुणस्रोतसे गिरौ १० प्रवेण्युत्तरमार्गे तु पुण्ये कण्वाश्रमे तथा ॥ तापसानामरण्यानि कीर्ति
तानि यथा श्रुति ११ वेदीशूपां रकेता तजमदग्नेर्मात्मनः ॥ रम्या पाषाणतीर्था च पुनश्च द्वाच भारत १२ अशोकतीर्थं तत्रैव कौंतेय बहुलाश्रमम् ॥ अगस्त्यती
र्थं पांड्येषु वारुणं च युधिष्ठिर १३

काश्यामेव २५ नैषधो नलः तत्रैव लोकादक्षिणे नलग्रामस्य दर्शनात् । तीर्थतरमाह यत्र देववनमिति २६ । २७ । २८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठे ये भारतभावदपि सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ८० ॥
दक्षिणस्यामिति १ । २ । ३ । ४ अनुवंश्यां शानुर्कपां ननु नृगमात्रानुर्कपात् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

कुमार्यः कुमारीवाचरंतोवाल्याद्रागादिहीनाअधिपरमवर्षतिप्रार्थयंतोभगवद्भक्ताइत्यर्थः । अतएवश्रीभागवतेद्रविहेषेवभगवद्भक्तभूयस्त्वंस्मर्यते । पांञ्चेषुद्रविडविशेषेषु १४ महन्मोक्षफलम् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ तत्तांगःकृततपस्कः २३ सनातनोधर्मः 'इज्याचारदमाहिंसादानस्वध्यायकर्मणाम् ॥ अयंतुरभोर्धर्मोयद्योगेनात्मदर्शनम्' इत्याज्ञवल्क्योक्तः । तत्रात्मदर्शनाख्यस्यधर्मस्यात्य

कुमार्यः कथिताः पुण्याः पांड्येष्वेव न र्षभ ॥ ता प्रपणीतु कर्त्तव्यिष्यामि तां गृणु १४ यत्र देवैस्तपस्तप्तमहदिच्छद्भि राश्रमे ॥ गोकर्ण इति विख्यातस्त्रिपुलके पुभा
स्त १५ शीततोयो बहजलः पुण्यस्तात शिवः शुभः ॥ हृदः परमदुष्प्रापो मानुषैरकृतात्मभिः १६ तत्र वृक्षतृणाद्यैश्च सम्पन्नः फलमूलवान् ॥ आश्रमोऽगस्त्यशिष्यस्य पु
ण्यो देवसमो गिरिः १७ वैदूर्यपर्वतस्तत्र श्रीमान्मणिमयः शिवः ॥ अगस्त्यस्याश्रमश्चैव बहुमूलफलोदकः १८ सुराष्ट्रेष्वपि वक्ष्यामि पुण्यान्यायतनानि च ॥ आश्र
मान्सरितश्चैव सरांसि च नराधिप १९ चमसोद्वेदनं विप्रास्तत्रापि कथयंत्युत ॥ प्रभासं चोदधौ तीर्थं त्रिदशानां युधिष्ठिर २० तत्र पिण्डारकं नाम तापसाचरितं शिवम् ॥ उज्ज
यंतश्च शिखरीक्षिप्रंसिद्धिकरो महान् २१ तत्र देवर्षिर्वीरेण नारदेनानुकीर्तितः ॥ पुराणः श्रूयते श्लोकस्तन्निबोधयुधिष्ठिर २२ पुण्ये गिरौ सुराष्ट्रेषु मृगपक्षिनिषेविते ॥ उज्ज
यंतस्मत्संगां गोनाकपृष्ठे महीयते २३ पुण्याद्वास्वती तत्र यत्रासौ मधुसूदनः ॥ साक्षदेवः पूराणो सौ सहिधर्मः सनातनः २४ ये च वेदविदो विप्रा ये चाध्यात्मविदो जनाः ॥
ते वदन्ति महात्मानं कृष्णधर्मसनातनम् २५ पवित्राणां हि गोविंदः पवित्रं परमुच्यते ॥ पुण्यानामपि पुण्योऽसौ मंगलानां च मंगलम् ॥ त्रैलोक्ये पुण्डरीकाक्षो देवदेवः सना
तनः २६ अव्ययात्मा व्यवयात्मा च क्षेत्रज्ञः परमेश्वरः ॥ आस्ते हरि रचित्यात्मा तत्रैव मधुसूदनः २७ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि धौम्य तीर्थया
त्रायामष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ धौम्य उवाच ॥ आनर्तेषु प्रतीच्यां वै कर्त्तव्यिष्यामि ते दिशि ॥ यानि तत्र पवित्राणि पुण्यान्यायतनानि च १ प्रियं गवा
म्रवणोपेता वानीरफलमालिनी ॥ प्रत्यक् स्रोतानदी पुण्या नर्मदा तत्र भारत २ त्रैलोक्ये यानि तीर्थानि पुण्यान्यायतनानि च ॥ सरिद्धनानि शैलेंद्रा देवाश्च सपिता महाः
३ नर्मदायां कुरुश्रेष्ठ सहसिद्धिचारणैः ॥ स्नातुमायां तिपुण्यौधैः सदा वारिषु भारत ४ निकेतः श्रूयते पुण्यो यत्र विश्रवसो मुनेः ॥ जङ्घनपतिर्यत्र कुबेरो नरवाहनः ५ वैदू
र्यशिखरं नाम पुण्यो गिरिवरः शिवः ॥ नित्यपुष्पफलास्तत्र पादपा हरितच्छदाः ६ तस्य शैलस्य शिखरसरः पुण्यं महीयते ॥ फुलपद्मं महाराज देवगंधर्वसेवितम् ७ बह्वा
श्रयं महाराज दृश्यते तत्र पर्वते ॥ पुण्ये स्वर्गोपमे चैव देवर्षिगणसेविते ८

नोऽनन्यत्वात्तद्विधर्मइतिसामानाधिकरण्यम् २४ एतदेवस्पष्टयति येचेत्यादिना २५ । २६ अव्ययात्माक्षरस्वरूपी व्ययात्माक्षरस्वरूपी क्षेत्रज्ञोजीवःसएव परमेश्वरः 'क्षेत्रज्ञं चापिमांविद्धि' इतिभगवद्रचनात् क्षेत्रं जीवईशश्चरममप्यव्ययारुद्रंरक्षेत्रेत्यर्थः 'भोक्तृभोग्यंभेरितारंरचमत्वासर्वभोक्तृत्रिविधंब्रह्मवैतत्' इतिश्रुतेः २७ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्याणि० नैलकण्ठीये भा० अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ आनर्त्तेषुपश्चिमाश्रितेषु । अवन्तिपुष्तीच्यांचेतिवैशब्दार्थाः १ भृत्यकुलोत्तापश्चमवाहिनी २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ बह्वाश्रयंवेदध्वनिश्रवणादि ८

१। १०। ११। १२। १३ शम्यतांशमवताम १४। १५ वैखानसानां दैर्घ्यगर्भाणां कर्ममार्गित्यक्त्वाध्यायपराणामित्यर्थः १६ संश्रयार्थायवासाथम् १७ अभिकामस्यगन्तुमिच्छोः १८ इत्यारण्यके प० नै०
भा० ऊननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ॥ उदीच्यामिति १ मंत्रयतः कथयतः कथाप्रतिग्रहः कथायामनसिधारणं २। ३ सारस्वतैः सरस्वत्यां प्राप्तैः ४ सहदेवः मृजयपुत्रः शम्याक्षेपे

हृदिनीपुण्यतीर्थाचराजर्षेस्तत्रवैसरित् ॥ विश्वामित्रनदीराजन्पुण्यापरपुरंजय १ यस्यास्तीरे सतां मध्ये ययातिर्नहुषात्मजः ॥ पपात सपुनर्लोकां नूलेभेधर्मान्सनात
नान् १० तत्रपुण्यो हृदः ख्यातो मैनाकश्चैव पर्वतः ॥ बहुमूलफलोपेतस्त्वमितो नाम पर्वतः ११ आश्रमः कक्षसेनस्य पुण्यस्तत्र युधिष्ठिर ॥ च्यवनस्याश्रमश्चैव विख्यात
स्तत्र पाण्डव १२ तत्राल्पेनैव सिद्ध्यति मानवास्तपसा विभो ॥ जंबूमागो महाराजः ऋषीणां भावितात्मनाम् १३ आश्रमः शम्यतां श्रेष्ठमृगद्विजनिषेवितः ॥ ततः पुण्यत
माराजन्सततं तापसैर्युता १४ केतुमाला च मेध्याचर्गंगाद्वारं च भूमिप ॥ ख्यातं च सैधवारण्यं पुण्यं द्विजनिषेवितम् १५ पिता महसरः पुण्यं पुष्करं नामनामतः ॥ वैखानसानां
सिद्धानामृषीणामाश्रमः प्रियः १६ अप्यत्र संश्रयार्थाय प्रजापतिरथोजगौ ॥ पुष्करेण कुरुश्रेष्ठ गथां सुकृतिनां वर १७ मनसाऽप्यभिकामस्य पुष्कराणि मनस्विनः ॥
विप्रणश्यंति पापानि नाकपृष्ठे च मोदते १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि धौम्यतीर्थयात्रायामूननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ॥
॥ धौम्य उवाच ॥ उदीच्या राजशार्दूलदिशि पुण्यानियानिवै ॥ तानिते कीर्त्तयिष्यामि पुण्यान्यायतनानि च १ शृणुष्वावहितो भूत्वा मम मंत्रयतः प्रभो ॥ कथाप्रतिग्र
हो वीरश्रद्धांजनयते शुभाम् २ सरस्वती महापुण्या हृदिनी तीर्थमालिनी ॥ समुद्रगामहावेगाय मुनायत्र पाण्डव ३ यत्र पुण्यतरंतीर्थं लक्षावतरणं शुभम् ॥ यत्र सारस्वतैरिष्टा
गच्छन्त्यवभृथैर्द्विजाः ४ पुण्यं चारख्यायते दिव्यं शिवमग्निशिरोऽनव ॥ सहदेवोऽयजद्यत्र शम्याक्षेपेण भारत ५ एतस्मिन्नेव चार्थेऽसौ इंद्रगीता युधिष्ठिर ॥ गाथाचरतिलो
केऽस्मिन् गीयमाना द्विजातिभिः ६ अग्नयः सहदेवेन सेविता यमुनामनु ॥ ते तस्य कुरुशार्दूलसहस्रशतदक्षिणाः ७ तत्रैव भरतो राजा चक्रवर्ती महायशः ॥ विंशतिः सप्त
चाष्टौ च हयमेधानुपाहरत् ८ कामकृद्यो द्विजातीनां श्रुतस्तात यथापुरा ॥ अत्यंतमाश्रमः पुण्यः शरभंगस्य विश्रुतः ९ सरस्वती नदी सद्भिः सततं पार्थ पूजिता ॥ वालखिल्यै
र्महाराजयत्रेष्टमृषिभिः पुरा १० दृषद्वती महापुण्या यत्र ख्याता युधिष्ठिर ॥ न्यग्रोधाख्यस्तु पांचाल्यः पांचाल्यो द्विपदां वर ११ दाल्भ्यघोषश्च दाल्भ्यश्च धरणीस्थो महा
त्मनः ॥ कौंतियानंतयशसः सुव्रतस्यामितौजसः १२ आश्रमः ख्यायते पुण्यस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ एतावर्णाववर्णौ च विश्रुतौ मनुजाधिप १३

णवलवताक्षिप्ता शम्यालगुडविशेषो यावद्दूरं पतेत्तावान्यज्ञमंडपोयस्मिन्यज्ञे स शम्याक्षेपस्तेन ५। ६। ७ विंशतिः विंशतिवारमावर्तिताः सप्त अष्टौ चेति अष्टाचत्वारिंशदधिकं शतं । त्रयस्त्रिंशच्छतराजेति
श्रुतिः विंशतिमिति पाठेऽत्यंतहीनसंख्यत्वात् पंचात्रिंशत् ८। ९। १०। ११। १२ एताकृत्णमृगी तद्वर्णौ कृष्णौ नरनारायणावित्यर्थः वस्तुतस्त्ववर्णौ वर्णाः लोहितशुक्लकृष्णाः रजःसत्त्वमांसितद्रहितौ १३

वेदज्ञौवेदविद्वांसौवेदविद्याविदावुभौ ॥ ईजातेक्रतुभिर्मुख्यैःपुण्यैर्भरतसत्तम १४ समेत्यबहुशोदेवाःसेन्द्राःसवरूणाःपुरा ॥ विशाखयूपेऽतप्यंततेनपुण्यतमश्वसः १५
ऋषिर्महान्महाभागोजमदग्निर्महायशाः ॥ पलाशकेषुपुण्येषुरम्येष्वयजतप्रभुः १६ यत्रसर्वाःसरिच्छ्रेष्ठाःसाक्षात्तमृषिसत्तमम् ॥ स्वस्वंतोयमुपादायपरिवार्योपत
स्थिरे १७ अपिचात्रमहाराजस्वयंविश्वावसुर्जगौ ॥ इमंश्लोकंतदावीरप्रेक्ष्यदीक्षांमहात्मनः १८ यजमानस्यवैदेवान्जमदग्नेर्महात्मनः ॥ आगम्यसरितोविप्रान्मधु
नासमतर्पयन् १९ गंधर्वयक्षरक्षोभिरप्सरोभिश्चसेवितम् ॥ किरातकिन्नरावासंशैलंशिखरिणांवरम् २० बिभेदतरसांगंगागंगाद्वारंयुधिष्ठिर ॥ पुण्यंतदख्यायतेराज
न्ब्रह्मर्षिगणसेवितम् २१ सनत्कुमारःकौरव्यपुण्यंकनखलंतथा ॥ पर्वतश्चपुरुर्नामयत्रयातःपुरुखाः २२ ऋग्यजुर्वेदत्रयपस्तेपेमहर्षिगणसेविते ॥ राजन्सआश्रमः
ख्यातोभृगुतुंगोमहागिरिः २३ यःसभूतंभविष्यच्चभवच्चभरतर्षभ ॥ नारायणःप्रभुर्विष्णुःशाश्वतःपुरुषोत्तमः २४ तस्यातियशसःपुण्यांविशालांबदरीमनु ॥ आश्र
मःख्यायतेपुण्यस्त्रिषुलोकेषुविश्रुतः २५ उष्णतोयवहागंगाशीततोयवहापुरा ॥ सुवर्णसिकताराजन्विशालांबदरीमनु २६ ऋषयोयत्रदेवाश्चमहाभागामहौजसः ॥
प्राप्यनित्यंनमस्यंतिदेवंनारायणंप्रभुम् २७ यत्रनारायणोदेवःपरमात्मासनातनः ॥ तत्रकृत्स्नंजगत्सर्वतीर्थान्यायतनानिच २८ तत्पुण्यंपरमंब्रह्मतत्तीर्थतत्तपोव
नम् ॥ तत्परंपरमंदेवंभूतानांपरमेश्वरम् २९ शाश्वतंपरमंचैवधातारंपरमंपदम् ॥ यंविदित्वानशोचंतिविद्वांसःशास्त्रदृष्टयः ३० तत्रदेवर्षयःसिद्धाःसर्वेचैवतपोधनाः ॥
आदिदेवोमहायोगीयत्रास्तेमधुसूदनः ३१ पुण्यानामपितत्पुण्यमत्रतेसंशयोऽस्तुमा ॥ एतानिराजन्पुण्यानिष्ठथिव्यांश्रथिवीपते ३२ कीर्तितानिनरश्रेष्ठतीर्थान्याय
तनानिच ॥ एतानिवसुभिःसाध्यैरादित्यैर्मरुदश्विभिः ३३ ऋषिभिर्देवकल्पैश्चसेवितानिमहात्मभिः ॥ चरन्नेतानिर्कोतियसहितोब्राह्मणर्षभैः ॥ भ्रातृभिश्चमहाभागै
रुत्कंठांविहरिष्यसि ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिधौम्यतीर्थयात्रायानवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ एवंसंभाषमाणेतुधौम्येकौरवनंदन ॥ लोमशःसमहातेजाऋषिस्तत्राजगामह १ तंपांडवाग्रजोराजासगणोब्राह्मणाश्चते ॥ उपातिष्ठन्महाभागंदिविशक्रमिवा
मराः २ समभ्यर्चयथान्यायंधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ पप्रच्छगमनेहेतुमटनेचप्रयोजनम् ३ सपृष्टःपांडुपुत्रेणप्रीयमाणोमहामनाः ॥ उवाचशृङ्गयावाचार्षयन्निव
पांडवान् ४ संचरन्निस्मर्कौतियसर्वान्लोकान्यदृच्छया ॥ गतःशक्रस्यभवनंतत्रापश्यंसुरेश्वरम् ५ तवचभ्रातरंवीरमपश्यंसव्यसाचिनम् ॥ शक्रस्यार्धास
नगतंतत्रमेविस्मयोमहान् ६

७।८।९।१०।११ समंत्रमयोगादौमेत्रमहितं । संहारस्त्यक्तस्याकर्षणं । प्रायश्चित्तं अस्त्राग्निनानिरपराधानांदाहेयोदोपस्तस्यशोधनं । मंगलं दृग्धानामेवाराभादीनां पुनर्विक्रमनं । वज्रवज्रवदप्रतीकार्यं
रोद्रमेव १२ । १३ गीतचौकिकंगानं सामक्रुगानं १४ अनुजस्यभीषस्यानुजः १५ । १६ । १७ सुरकार्यनिवातकषचादीनां वधः । दिवौकर्मरिति बहुलं छेदसीत्यम् १८ । १९ सत्यमंधं सत्यप्रतिज्ञम् २०
वरवर्णिनमतिमुदरम् २१ महेश्वरमुतप्रख्यं स्कंदतुल्यं अनिस्कं यमुजनामं । ज्ञानगतित्स्कंधमिति पाठे योगिश्रेष्ठम् २२ । २३ अपहरिष्यामि कवचकुंडलापहरणेऽद्रेण कृतेमति तदपींद्रस्यांतःप्रविश्य संपादयिष्यामि

आसीत्पुरुषशार्दूलदृष्ट्वा पार्थ तथागतम् ॥ आहमांतत्रंदेशोगच्छपांडुसुतान्प्रति ७ सोऽहमभ्यागतः क्षिप्रं दिदृक्षुस्त्वांसहानुजम् ॥ वचनात्पुरुहूतस्य पार्थस्य च महात्म
नः ८ आरुह्यास्येते प्रियं तात महत्पांडव नंदन ॥ ऋषिभिः सहितो राजन् कृष्णयाचैव तच्छृणु ९ यत्त्वयोक्तो महाबाहुस्त्रार्थं भरतर्षभ ॥ तदस्त्रमाप्तं पार्थेन रुद्रादप्रतिमं वि
भो १० यत्तद्ब्रह्मशिरोनामतपसारुद्रमागमत् ॥ अमृतादुत्थितं रौद्रं तल्लब्धं सव्यसाचिना ११ तत्समंत्रं संहारं संप्रायश्चित्तं मंगलम् ॥ वज्रमस्त्राणि चान्यानि दंडादीनि यु
धिष्ठिर १२ यस्मात्कुबेराद्वरुणादिद्राक्षकुरु नंदन ॥ अस्त्राण्यधीतवान् पार्थो दिव्यान्यमितविक्रमः १३ विश्वावसोस्तु तनयाद्रीतं नृत्यं च साम च ॥ वादित्रं च यथान्यायं प्र
त्यविंदद्यथाविधि १४ एवं कृतान्नामैतैर्योगां धर्मे वेदमाप्तवान् ॥ सुखं वसतिबीभत्सु रनुजस्यानुजस्तव १५ यदर्थमांसुरश्रेष्ठ इदं वचनमब्रवीत् ॥ तच्च ते कथयिष्यामि युधि
ष्ठिर निबोध मे १६ भवान्मनुष्यलोकेऽपि गमिष्यति न संशयः ॥ ब्रूयाद्युधिष्ठिरं तत्र वचनान्मेदिजोत्तम १७ आगमिष्यति ते भ्राता कृतास्त्रः क्षिप्रमर्जुनः ॥ सुरकार्यं महत्कृ
त्वायदशकयं दिवौकसैः १८ तपसाऽपित्वमात्मानं योजयन् भ्रातृभिः सह ॥ तपसो हि परं नास्ति तपसा विंदते महत् १९ अहं च कर्णं जानामि यथा वद्वरतर्षभ ॥ सत्यसंधं महो
त्साहं महावीर्यं महाबलम् २० महाहवेष्वाप्रतिमं हायुद्धविशारदम् ॥ महाधनुर्धरं वीरं महास्त्रं वरवर्णिनम् २१ महेश्वरमुतप्रख्यमादित्यतनयं प्रभुम् ॥ तथार्जुनमतिस्कं
धंसहजो लवणपौरुषम् २२ न स पार्थस्य संग्रामे कलामर्हति षोडशीम् ॥ यच्चापितेभ्यं कर्णान्मनसि स्थमरिंदम २३ तच्चाप्यपहरिष्यामि सव्यसाचिन्युरागते ॥ यच्च ते
मानसं वीरतीर्थयात्रामिमां प्रति ॥ समहर्षिलोमशस्ते कथयिष्यत्यसंशयम् २४ यच्च किंचित्तपोयुक्तं फलं तीर्थेषु भारत ॥ ब्रह्मर्षिरेष ब्रूयात्तेन तच्छ्रद्धेयमन्यथा २५
॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमशसंवादे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ धनं जयेन चाप्युक्तं यत्तच्छृणु युधि
ष्ठिर ॥ युधिष्ठिरं भ्रातरं मे योजयेधर्म्यया श्रिया १ त्वंहि धर्मान्परान्वत्थ तपांसि च तपोधन ॥ श्रीमतां चापि जानासि धर्मैराज्ञांसनातनम् २ स भवान्परमं वेदपावनं पुरुषं प्र
ति ॥ तेन संयोजयेथास्त्वं तीर्थपुण्येन पांडवान् ३ यथा तीर्थानि गच्छेत्तगाश्च दद्यात्सपार्थिवः ॥ तथा सर्वात्मना कार्यमिति मामर्जुनोऽब्रवीत् ४

आपेणाधेदृशनेनाहं मनुरभवमित्यादिवदहमेवेन्द्ररूपी करिष्यामीति २४ तत्तद्वर्ज्यं न त्वन्यथा गृहीतव्यमित्यर्थः २५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ धनं ज
येनेति । योजयेः योजय धर्म्यया धर्मादनपेतया १ । २ पुरुषं प्रति पुरुषस्येत्यर्थः ३ । ४

५। ६। ७। ८ द्विःद्विवारं तृतीयतृतीयवारं ९। १०। ११ सत्यसंगरःसत्ययज्ञः यान्वेवसंग्रामनामानितानियज्ञनामानीतियास्कवचनात् १२। १३। १४। १५। १६। १७ लघुरल्पपरिवारः १८

भवताचानुगमोऽसौचरेस्तीर्थानिसर्वशः ॥ रक्षोभ्योरक्षितव्यश्चदुर्गेषुविषमेषुच ५ दधीचइवदेवेन्द्रयथाचाप्यंगिरारविम् ॥ तथारक्षस्वकौंतेयान्राक्षसेभ्योद्विजोत्तम
६ यातुधानाहिवहवोराक्षभाःपर्वतोपमाः ॥ त्वयाऽभिगुप्तकौंतेयनविवर्तेयुरंतिकम् ७ सोऽहमिन्द्रस्यवचनान्नियोगादर्जुनस्यच ॥ रक्षमाणोभयेभ्यस्त्वांचरिष्यामित्व
यासह ८ द्विस्तीर्थानिमयापूर्वेदृष्टानिकुरुनंदन ॥ इदंतृतीयंद्रक्ष्यामि तान्येवभवतासह ९ इयंराजर्षिभिर्भयितापुण्यकृद्भिर्युधिष्ठिर ॥ मन्वादिभिर्महाराजतीर्थयात्रा
भयापहा १० नाचृजुनाकृतात्माचनाविद्योनचपापकृत् ॥ स्नातितीर्थेषुकौरव्यनचवक्रमतिर्नरः ११ त्वंतुधर्ममतिर्नित्यंधर्मज्ञःसत्यसंगरः ॥ विमुक्तःसर्वसंगेभ्योभू
यएवभविष्यसि १२ यथाभगीरथोराजाराजानश्चगयादयः ॥ यथाययातिःकौंतेयतथात्वमपिपांडव १३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नहर्षात्संप्रपश्यामिवाक्यस्यास्योत्तरं
क्वचित् ॥ स्मरद्दिदेवराजोयंकोनामाभ्यधिकस्ततः १४ भवतासंगमोयस्यभ्राताचैवधनंजयः ॥ वासवःस्मरतेयस्यकोनामाभ्यधिकस्ततः १५ यच्चमांभगवानाहती
र्थानांदर्शनंप्रति ॥ धौम्यस्यवचनादेषाबुद्धिःपूर्वेकृतैवमे १६ तद्यदामन्यसेब्रह्मन्गमनंतीर्थदर्शने ॥ तदैवगंतास्मितीर्थान्येषमेनिश्चयःपरः १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
गमनेकृतबुद्धितुपांडवलंलोमशोऽब्रवीत् ॥ लघुर्भवमहाराजलघुःस्वैरंगमिष्यसि १८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ भिक्षाभुजोनिवर्ततांब्राह्मणायतयश्चवे ॥ क्षुत्तड
ध्वश्चमायासशीतार्तिमसहिष्णवः १९ तेसर्वेविनिवर्ततांयेचमिष्टभुजोद्विजाः ॥ पक्वानलेह्यपानानांमांसानांचविकल्पकाः २० तेऽपिसर्वेनिवर्ततांयेचसूदानुयायिनः ॥
मयायथोचिताजीव्यैःसंविभक्ताश्चवृत्तिभिः २१ येचाप्यनुगताःपौराजभक्तिपुरःसराः ॥ धृतराष्ट्रमहाराजमभिगच्छंतुतेचवै २२ सदास्यतियथाकालमुचितायस्य
याभृतिः ॥ सचेद्यथोचितांवृत्तिनंद्यान्मनुजेश्वरः २३ अस्मत्प्रियहितार्थायपांचाल्योवःप्रदास्यति २४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोभूयिष्ठशःपौरागुरुभारप्र
पीडिताः ॥ विप्राश्चयतयोमुख्याजग्मुर्नागपुरंप्रति २५ तान्सर्वान्धर्मराजस्यप्रेम्णाराजांऽबिकासुतः ॥ प्रतिजग्राहविधिवद्वनैश्चसमतर्पयत् २६ ततःकुंती
सुतोराजालघुभिर्ब्राह्मणैःसह ॥ लोमशेनचसुप्रोतत्त्रिरात्रंकाम्यकेऽवसत् २७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांद्विनवति
तमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रयातंकौंतेयंब्राह्मणावनवासिनः ॥ अभिगम्यतदाराजत्रिदं वचनमब्रुवन् १ राजंस्तीर्थानिगंतासि
पुण्यानिभ्रातृभिःसह ॥ ऋषिणाचैवसहितोलोमशेनमहात्मना २ अस्मानपिमहाराजनेतुमर्हसिपांडव ॥ अस्माभिर्हि नशक्यानित्वदृतेतानिकौरव ३

१९ विकल्पकाः मृष्टापृष्टविभाजकाः २० आजीव्यैर्भृत्यादिभिः वृत्तिभिर्जीवनहेतुभिरन्नादिभिः २१। २२। २३ पांचाल्योदुपदः। वःयुष्मभ्यं २४। २५। २६। २७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये
भारतभावदीपे द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ततइति १। २। ३

दुर्गाणिकंटाद्याक्रांतत्वात् विषमाणिहिंस्रव्याघ्राद्यावृत्तत्वात् ४।५। ६।७।८। ९। १०। ११। १२ अनुकीर्णानिव्याप्तानि । नोऽस्मान् १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९
आर्जवमृनुबुद्धिश्रद्धामित्यर्थः २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६ कठिनानियष्टीः 'काठी' इति महाराष्ट्रप्रसिद्धेः । अन्येतुशिक्यानिकरंडानिवेतिव्याचल्युः २७ परिचतुर्दशैः पंचदशभिः चतुर्दशभ्यः

श्वापदैरुपसृष्टानिदुर्गाणिविषमाणिच ॥ अगम्यानिनरैरल्पैस्तीर्थानिमनुजेश्वर ४ भवतोभ्रातरःशूराधनुर्धरवराःसदा ॥ भवद्विःपालिताःशूरेर्गच्छामोवयमप्युत
५ भवत्प्रसादाद्धिवयंप्राप्नुयामःसुखंफलम् ॥ तीर्थानांपृथिवीपालवनानांचविशांपते ६ तववीर्यपरित्राताःशुद्धास्तीर्थपरिभुताः ॥ भवेमधूतपाप्मानस्तीर्थसंदर्शना
नृप ७ भवानपिनरेन्द्रस्यकार्तवीर्यस्यभारत ॥ अष्टकस्यचराजेषैर्लोमपादस्यचैवह ८ भरतस्यचवीरस्यसार्वभौमस्यपार्थिव ॥ ध्रुवंप्राप्स्यतिदुष्पापान्लोकांस्ती
र्थपरिभुतः ९ प्रभासादीनितीर्थानिमहेन्द्रादींश्चपर्वतान् ॥ गंगाद्याःसरितश्चैवप्लक्षादींश्चवनस्पतीन् १० त्वयासहमहीपालद्रष्टुमिच्छामहेवयम् ॥ यदितेब्राह्मणेष्व
स्तिकाचित्प्रीतिर्जनाधिप ११ कुरुक्षिप्रंवचोऽस्माकंततःश्रेयोऽभित्यसे ॥ तोर्थानिहिमहाबाहोतपोविब्रकैःसदा १२ अनुकीर्णानिरक्षोभिस्तेभ्योनस्नातुमर्हसि ॥
तीर्थान्युक्तानिधौम्येननारदेनचभीमता १३ यान्युवाचचदेवर्षिलोमशःसुमहातपाः ॥ विधिवत्तानिसर्वाणिपर्यटस्वनराधिप १४ धूतपाप्मासहास्माभिलोमशेनाभिपा
लितः ॥ सराजापूज्यमानस्तैर्हर्षादश्रुपरिभुतः १५ भीमसेनादिभिर्वीरैर्भ्रातृभिःपरिवारितः ॥ बाढमित्यब्रवीत्सर्वास्तानृषीन्पांडवर्षभः १६ लोमशंसमनुज्ञाप्य
धौम्यंचैवपुरोहितम् ॥ ततःसपांडवश्रेष्ठोभ्रातृभिःसहितोवशी १७ द्रौपद्याचानवद्यांग्यागमनायमनोदवे ॥ अथव्यासोमहाभागस्तथापर्वतनारदौ १८ काम्य
केपांडवंद्रुसमाजमुर्मनीषिणः ॥ तेषांयुधिष्ठिरोराजापूजांचक्रेयथाविधि ॥ सत्कृतास्तेमहाभागायुधिष्ठिरमथानुवन् १९ ऋषयऊचुः ॥ युधिष्ठिरयमौभीममनसा
कुरुताजवम् ॥ मनसाकृतशौचावैशुद्धास्तीर्थानिन्यास्यथ २० शरीरनियमंप्राहुर्ब्राह्मणामानुषं व्रतम् ॥ मनोविशुद्धांबुद्धिंचदैवमाहुर्व्रतं द्विजाः २१ मनोह्यदुष्टं
शौचायपर्याप्तंवनराधिप ॥ मैत्रौबुद्धिसमास्थायशुद्धास्तीर्थानिद्रक्ष्यथ २२ तेयूयमानसैःशुद्धाःशरीरनियमव्रतैः ॥ दैवव्रतंसमास्थाययथोक्तंफलमाप्स्यथ २३ तेत
थेतिप्रतिज्ञायकृष्णयासहपांडवाः ॥ कृतस्वस्त्ययनाःसर्वमुनिभिर्दिव्यमानुषैः २४ लोमशस्योपसंगृह्यपादौद्वैपायनस्यच ॥ नारदस्यचराजेंद्रदेवर्षेःपर्वतस्यच
२५ धौम्येनसहितावीरास्तथातैर्वनवासिभिः ॥ मार्गशीर्ष्यामतीतायांपुष्येणप्रययुस्ततः २६ कठिनानिसमादायचीराजिनजटाधराः ॥ अभेद्यैःकवचैर्युक्तास्ती
र्थान्यन्वचरंस्ततः २७ इंद्रसेनादिभिर्भृत्यैरथैःपरिचतुर्दशैः ॥ महानसंव्यापृतैश्चतथान्यैःपरिचारिकैः २८ सायुधाबद्धनिस्त्रिंशास्तूणवंतःसमार्गणाः ॥ प्राङ्
मुखाःप्रययुर्वीराःपांडवाजनमेजय २९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थ०लोमशतीर्थयात्रायांत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ॥ ॥

परिउपरीतिव्युत्पत्तेः संलयाव्ययामन्त्रेतिममासः बहुव्रीहौसंलयेयेडजितिडच् २८। २९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ॥ ॥

नवाहति । निर्गुणसुत्तमगुणहीनः १ परानशब्द २ । ३ समूलः पुत्रपौत्रादिवंशवृद्धिमूलतस्तत्सहितः ४ । ५ । ६ विविधैः स्नानार्थमिति शेषः अधर्मस्तीर्थयात्राऽप्रवेशजस्तत्कर्तुं न अधर्मकृतः । अधर्मेण कृत उत्पादितो वा दर्पेर्गर्वः ततो मानः पूज्योऽस्मीति बुद्धिः ७ ततः पूजाया अलामेप्रतिघाते वा क्रोधः ततः अहीः अकार्ये प्रवृत्तिः ततः अलज्जा लज्जानिघता दोषाद्भयं तस्य नाशः ८ न चिरादशीघ्रमेव ९ । १०

युधिष्ठिर उवाच ॥ नवैर्निर्गुणमात्मानं मन्ये देवर्षि सत्तम ॥ तथाऽस्मिदुःखसंतप्तो यथानान्यो महीपतिः १ परांश्च निर्गुणान् मन्ये न च धर्मगतानपि ॥ ते च लोमश लोकेऽस्मिन् वृध्यंते केन हेतुना २ ॥ लोमश उवाच ॥ नात्र दुःखं त्वयाराज न कार्यं पार्थ कथंचन ॥ यदधर्मेण वर्धेयुरधर्मरुचयोजनाः ३ वर्धत्यधर्मेण नरस्ततो भद्राणि पश्यति ॥ ततः सपत्नान् जयति समूलस्तु विनश्यति ४ मया हि दृष्टा दैतेया दानवाश्च महीपते ॥ वर्धमाना ह्यधर्मेण क्षयं चोपगताः पुनः ५ पुरा देवयुगैर्बह्वदृष्टं सर्वमया विभो ॥ अरोचयन्सुराधर्मधर्मैतस्य जरेऽसुराः ६ तीर्थानि देवा विविशुर्नाविशन् भारतासुराः ॥ तानधर्मकृतो दर्पः पूर्वमेव समाविशत् ७ दर्पान्मानः सम भवन्मानात्क्रोधो व्यजायत ॥ क्रोधादह्नीस्ततोऽलज्जा वृत्तं तेषां ततोऽनशत् ८ तानलज्जान्गतह्रीकान्हीनवृत्तान् वृथा व्रतान् ॥ क्षमालक्ष्मीः स्वधर्मश्च न चिरात्प्रजहुस्ततः ९ लक्ष्मीस्तु देवानगमदलक्ष्मीरसुरावृष ॥ तानलक्ष्मीसमाविष्टान् दर्पोपहतचेतसः १० दैतेयान् दानवांश्चैकलिरप्याविशत्ततः ॥ तानलक्ष्मीसमाविष्टान् दानवान्कलिनाहतान् ११ दर्पाभिभूतान्कौंतेयक्रियाहीनानचेतसः ॥ मानाभिभूतान् चिराद्विनाशः समपद्यत १२ निर्यशस्कास्तथा दैत्याः कृत्स्नशो विलयंगताः ॥ देवास्तु सागरांश्चैव सरितश्च सरांसि च १३ अभ्यगच्छन्धर्मशीलाः पुण्यान्यायतनानि च ॥ तपोभिः क्रतुभिर्दानैराशीर्वादैश्च पांडव १४ प्रजहुः सर्वपापानि श्रेयश्च प्रतिभेदिरे ॥ एवमादानवंतश्च निरादानाश्च सर्वशः १५ तीर्थान्यगच्छन् विबुधास्तेनापुर्भूतिमुत्तमाम् ॥ तथा त्वमपि राजेन्द्र भ्रातृत्वातीर्थेषु सानुजः १६ पुनर्वैत्स्यसितां लक्ष्मीमेष पंथाः सनातनः ॥ यथैव हि नृगो राजा शिबिरौशीनरो यथा १७ भगीरथो वसुमना गयः पूरुः पुरुवाः ॥ चरमाणास्तपोनित्यं स्पर्शनादंभसश्च ते १८ तीर्थाभिगमनात्पूता दर्शनाच्च महात्मनाम् ॥ अलभंत यशः पुण्यं धनानि च विशांपते १९ तथा त्वमपि राजेन्द्र लब्ध्वासु विपुलांश्चियम् ॥ यथा चेक्ष्वाकुरभवत्स पुत्रजनबांधवः २० मुचुकुंदोऽथ मांधाता मरुत्तश्च महीपतिः ॥ कीर्तिं पुण्यामर्दिदन्त यथा देवास्तपो बलात् २१ देवर्षयश्च कात्स्न्येन तथा त्वमपि वेत्स्यसि ॥ धार्तराष्ट्रास्त्वधर्मेण मोहेन च वशीकृताः ॥ न चिराद्वैविंक्ष्यंति दैत्या इव न संशयः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्राप ॥ लोमश तीर्थयात्रायां चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ते तथा स हिता वीरावसंतस्तत्र तत्र ह ॥ क्रमेण पृथिवीपालनैर्मिषारण्यमागताः १ ततस्तीर्थेषु पुण्येषु गोमत्याः पांडवानृप ॥ कृताभिषेकाः प्रददुर्गाश्च वित्तं च भारत २

११ । १२ । १३ । १४ आदानवंतः आर्जवादिनियमग्रहणवंतः निरादाना अप्रतिबद्धाः सर्वशः देवादिभिरपि १५ । १६ वेत्स्यसि लप्स्यसे १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ॥ ॥ तेतथेति १ । २

३।४।५।६।७।८।९ वानीरमालिनी वैत्र्याक्तयुक्ता १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ ब्रह्मशब्देनवेदध्वनिना २२।२३।२४।२५।२६

वन०

म.भा.टी.

॥ ८४ ॥

तत्रंदवान्पितृन्विप्रांस्तर्पयित्वा पुनः पुनः ॥ कन्यातीर्थेऽश्वतीर्थेचगवांतीर्थेचभारत ॥ कालकांटायांविषप्रस्थेगिरावुप्यचकौरवाः ३ बाहुदायामहीपालचक्रुः
सर्वेऽभिषेचनम् ॥ प्रयागेदेवयजनेदेवानांपृथिवीपते ४ ऊपुगाहुत्यगात्राणितपश्चातस्थुरुत्तमम् ॥ गंगायमुनयोश्चैवसंगमेसत्यसंगराः ५ विपाप्मानोमहा
त्मानोविप्रेभ्यःप्रदुर्बलम् ॥ तपस्विजनजुष्टांचततोर्वदीप्रजापतेः ६ जग्मुःपांडुसुताराजब्राह्मणैःसहभारत ॥ तत्रतेन्यवसन्वीरास्तपश्चातस्थुरुत्तमम् ७ सं
तर्पयंतःसततंवन्धेनहविषाद्विजान् ॥ ततोमहीधरंजग्मुर्धर्मज्ञेनाभिसंस्कृतम् ८ राजर्षिणापुण्यकृतागयेनानुपमद्युते ॥ नगोगयशिरोयत्रपुण्याचैवमहानदी ९
वानीरमालिनीरम्यानदीपुलिनशोभिता ॥ दिव्यंपवित्रकूटंचपवित्रंधरणीधरम् १० ऋषिजुष्टंसुपुण्यंतत्तीर्थब्रह्मसरोत्तमम् ॥ अगस्त्योभगवान्यत्रगतोवै
वस्वतंप्रति ११ उवासचस्वयंतत्रधर्मराजःसनातनः ॥ सर्वासांसरितांचैवसमुद्रेदोविशांपते १२ यत्रसंनिहितोऽनित्यंमहादेवःपिनाकधृक् ॥ तत्रतेपांडवावीरा
श्चातुर्मास्यैस्तदेजिरे १३ ऋषियज्ञेनमहतायत्राक्षयवटोमहान् ॥ अक्षयेदेवयजनेअक्षयंत्रवैफलम् १४ तेतुत्रोपवासांस्तुचक्रुर्निश्चितमानसाः ॥ ब्राह्मणा
स्तत्रशतशःसमाजग्मुस्तपोधनाः १५ चातुर्मास्येनायजंतआर्षेणविधिनातदा ॥ तत्रविद्यातपोवृद्धाब्राह्मणावेदपारगाः ॥ कथांप्रचक्रिरेपुण्यांसदसिस्थामहा
त्मनाम् १६ तत्रविद्याव्रतस्नातःकौमारं व्रतमास्थितः ॥ शमठोऽकथयद्राजन्नामूर्तरयसंगयम् १७ ॥ शमठउवाच ॥ अमूर्तरयसःपुत्रोगयोरारजर्षिसत्तमः ॥
पुण्यानियस्यकर्मणितानिभृगुभारत १८ यस्ययज्ञोवभूवेहबह्वोबहुदक्षिणः ॥ यत्रान्नपर्वताराजनशतशोऽथसहस्रशः १९ घृतकुल्याश्चदध्नश्चनद्योबहुश
तास्तथा ॥ व्यंजनानांप्रवाहाश्चमहार्हाणांसहस्रशः २० अहन्यहनिचाप्येवंयाचतांसंप्रदीयते ॥ अन्येचब्राह्मणाराजनभुंजतेऽन्नंमुंसंस्कृतम् २१ तत्रैवद
क्षिणाकालंब्रह्मर्षापोदिवंगतः ॥ नचप्रज्ञायतंकिंचिद्ब्रह्मशब्देनभारत २२ पुण्येनचरताराजनभूर्दिशःस्वंनभस्तथा ॥ आपूर्णमासीच्छब्देनतदप्यासीन्महा
हुतम् २३ यत्रस्मगाथागायंतिमनुष्याभरतर्षभ ॥ अन्नपानैःशुभैस्तृप्तादेशेदेशेसुवर्चसः २४ गयस्ययज्ञेकेत्वद्यप्राणिनोभोकुमीप्सवः ॥ तत्रभोजनशिष्ट
स्यपर्वताःपंचविंशतिः २५ नतस्त्वैजनाश्चकुर्नकरिष्यंतिचापरे ॥ गयोयदकरोद्यज्ञेराजर्षिर्भित्तुतिः २६ कथंतुदेवाहविषागयेनपरिर्पिताः ॥ पुनःशक्ष्यं
त्युपादातुमन्यैर्दत्तानिकानिचित्र २७ सिकतावायथालोकेयथावादिदितारकाः ॥ यथावावर्षतोधाराअंसंरुयेयाःस्मकेनचित्र ॥ तथागणयितुंशक्यागययज्ञेनद
क्षिणाः २८ एवंविधाःसुबहवस्तस्ययज्ञामहोपतेः ॥ बभूवुरस्यसरसःसमीपेकुरुनंदन २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्राप० लोमशतीर्थ
यात्रायांगययज्ञकथनेपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ॥

अ०

१५

॥ ८४ ॥

तदति । दुर्जयायां वातापि पुण्यामणिमनीसंज्ञायाम् १ । २ । ३ । ४ । ५ नादात् नदस्त्वान् ६ । ७ कामरूपी यथा कामरूपाणि कर्तुं नमर्थः संस्कृत्य पक्त्वा ८ सच इल्वलश्च ९ । १० । ११
 १२ । १३ । १४ सोऽपृच्छदिति । तान् भवंलंबमानेन रूपेण ते पा मुद्गवं पृच्छत् । पृच्छतिर्द्रिकर्मा किमर्थं यूयं लंबध्वमित्यपृच्छदित्यर्थः । तेऽप्ययः कं पिता इव संतस्तो वसंतान् हेतोरयमस्माकं भव
 इति प्रत्युच्यति संवेधः १५ एतस्यैव विवरणं तेन समादति १६ । १७ वः युष्माकं कामं ईषितं करिष्ये १८ प्रसवसंतानं संततेरविच्छेदम् १९ तस्य तस्यासिंहपृगादेः अंगं कटिदृष्ट्यादिसर्वैर्गुणवती

वैशंपायन उवाच ॥ ततः संप्रस्थितो राजा कौंतेयो भूरिदक्षिणः ॥ अगस्त्याश्रममासाद्य दुर्जयायामुवासह १ तत्रैव लोमशं राजापप्रच्छद तां वरः ॥ अगस्त्येनेह वातापिः
 किमर्थमुपशामितः २ आसीद्वा किं प्रभावश्च सदैव्यो मानवांतकः ॥ किमर्थं चोदितो मन्थुरगस्त्यस्य महात्मनः ३ ॥ लोमश उवाच ॥ इल्वलोनामर्देतय आसीत् कौरव
 नंदन ॥ मणिमत्यां पुरिपुरा वातापिस्तस्य चानुजः ४ स ब्राह्मणं तपोयुक्तमुवाच दितिनंदनः ॥ पुत्रं मे भगवानेकमिंद्रतुल्यं प्रयच्छतु ५ तस्मै स ब्राह्मणो नादात् पुत्रं वा सवसं
 मितम् ॥ चुक्रोधसोऽसुरस्तस्य ब्राह्मणस्य ततो भृशम् ६ तदा प्रभृतिराजेन्द्र इल्वलो ब्रह्महाऽसुरः ॥ मन्थुमान् भ्रातरं छांगं मायावीह्यकरोत्ततः ७ मेषरूपी च वातापिः कामरू
 प्यभवत्क्षणात् ॥ संस्कृत्य च भोजयित ततो विप्रं जिवांसति ८ स चाह्वयति यं वाचागतं वैवस्वतक्षयम् ॥ स पुनर्देहमास्थाय जीवन्ममप्रत्यदृश्यत ९ ततो वातापि मसुरं छांगं कृ
 त्वासु संस्कृतम् ॥ तं ब्राह्मणं भोजयित्वा पुनरेव समाह्वयत् १० तामिल्वलेन महता स्वरेण वाचमीरिताम् ॥ श्रुत्वाऽतिमायो बलवान् क्षिप्रं ब्राह्मणकंटकः ११ तस्य पार्श्वे वि
 निर्भिव्य ब्राह्मणस्य महासुरः ॥ वातापिः प्रहसन् राजन्निश्चक्राम विशांपते १२ एवं स ब्राह्मणान् राजन् भोजयित्वा पुनः पुनः ॥ हिंसयामास दैतय इल्वलो दुष्टचेतनः १३
 अगस्त्यश्चापि भगवाने तस्मिन्काल एव तु ॥ बितुन्ददर्शगते वैलंबमानानां यो मुखान् १४ सोऽपृच्छच्छंभमानां स्तान् भवंत इव कं पिताः ॥ संतानहेतोरिति ते प्रत्युचुर्ब्रह्म
 वादिनः १५ ते तस्मै कथयामासुर्वयं ते पितरः स्वकाः ॥ गर्तमेतमनुप्राप्तं लंबामप्रसवार्थिनः १६ यदि नोजनयेथास्वमगस्त्यापत्यमुत्तमम् ॥ स्यान्नोऽस्मान्निरयान्मो
 क्षस्त्वं च पुत्राप्नुयागतिम् १७ स तानुवाच ते जस्वी सत्यधर्मपरायणः ॥ करिष्ये पितरः कामं व्येतुवो मानसो ज्वरः १८ ततः प्रसवसंतानं चितयन् भगवानृषिः ॥ आत्म
 नः प्रसवस्यार्थेनापश्यत्सदृशीं स्त्रियम् १९ स तस्य तस्य सत्वस्य तत्तदंगमनुत्तमम् ॥ संगृह्य तत्समैरंगैर्निर्ममेस्त्रियमुत्तमम् २० स तां विदर्भराजस्य पुत्रार्थं तप्यतस्तपः ॥
 निर्मितामात्मनोऽर्थाय भुनिः प्रादान्महातपाः २१ सा तत्र जज्ञे सुभगा विद्युत्सौदामनी यथा ॥ विभ्राजमाना वपुषा व्यवर्धत शुभानना २२ जातमात्रां च तां दृष्ट्वा वैदर्भः पृथिवी
 पतिः ॥ प्रहर्षेण द्विजातिभ्यो न्यवेदयत् भारत २३ अभ्यनन्दन्त तां सर्वे ब्राह्मणा वसुधाधिप ॥ लोपा मुद्रेत तस्याश्च किरिनामते द्विजाः २४

मित्यर्थः २० । २१ जज्ञे जज्ञाता सौदामनीति विशेष्यं विद्युदिति विशेषणं व्युति विशेषोपपादनार्थं
 पवत्त्वद्योतनार्थमुपक्षिणं मलविशेष्यममर्पणाया लामिनिहरस्येति पृथक्प्रत्युक्तं तद्वदिहापिः २२ । २३

‘कुर्यादहरस्यापि पिनाकपाणे रैर्यच्युति केमधन्विनोऽन्ये’ इत्यादौ पिनाकपाणिपदं ऊर्जितत्वा
 मुद्राणां तन्मृगादिजातिगतानामसाधारणानां चिह्नानां कमनीयचक्षुष्मादीनां लोप इव लोपस्तिर-

स्कारोययासालोपायुद्रा । आहिताग्नादिवत्पूर्वनिपातः । अन्येष्वपि द्रव्यतइति दीर्घः । प्रकारांतरेण योगेतु वेदे पदपाठलोपायमुद्रेत्यवग्रहः स्यात्सचनहश्यतेऽत उक्तविधेयव्युत्पत्तिर्युक्ता २४ । २५ वसानुगाः

ववृधेसामहाराजविभ्रतीरूपमुत्तमम् ॥ अप्सिस्वोत्पलिनीशीघ्रमग्रेरिवशिखाशुभा २५ तांयौवनस्थाराजेंद्रशतंकन्याःस्वलंकृताः ॥ दास्यःशतंचकल्याणीमुपात
स्थुर्वशातुगाः २६ सास्मदासीशतवृतामध्येकन्याशतस्यच ॥ आस्तेतेजस्विनीकन्यारोहिणीवदिविप्रभा २७ यौवनस्थामपिचतांशीलाचारसमन्विताम् ॥ नवव्रे
पुरुषःकश्चिद्रयात्तस्यमहात्मनः २८ सातुसत्यवतीकन्यारूपेणाप्सरसोऽप्यति ॥ तोषयामासपितरंशीलेनस्वजनंतथा २९ वैदर्भीतुतथायुक्तांयुवतींप्रेक्ष्यवैपिता ॥
मनसांचितयामासकस्मैदद्यामिमांसुताम् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमश तीर्थयात्रायां अगस्त्योपाख्याने षण्णवतितमोऽध्यायः
॥ ९६ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ यदा त्वमन्यतागस्त्यो गार्हस्थ्ये तां क्षमामिति ॥ तदाऽभिगम्य प्रोवाच वैदर्भी पृथिवीपतिम् १ राजन्निवेशे बुद्धिर्मेव तर्तते पुत्रकारणात् ॥
वरयेत्वां महीपाल लोपायुद्रां प्रयच्छ मे २ एवमुक्तः समुनिना महीपालो विचेतनः ॥ प्रत्याख्यानाय चाशक्तः प्रदातुं चैव नैच्छत ३ ततः स भार्यामभ्येत्य प्रोवाच पृथिवीपतिः ॥
महर्षिर्वीर्यवानेष कुब्जः शापाग्निना दहेत् ४ तंतथा दुःखितं दृष्ट्वा स भार्यं पृथिवीपतिम् ॥ लोपायुद्राभिगम्येदं काले वचनमब्रवीत् ५ नमत्कृते महीपाल पीडामभ्येतुमर्हसि ॥
प्रयच्छ मामगस्त्याय त्राह्यात्मानं मया पितः ६ दुहितुर्वचनाद्राजा सोऽगस्त्याय महात्मने ॥ लोपायुद्रांततः प्रादाद्विधिपूर्वविशांपते ७ प्राप्य भार्यामगस्त्यस्तु लोपायु
द्रामभाषत ॥ महार्हाण्युत्सृजैतानि वासांस्याभरणानि च ८ ततः सा दर्शनीयानि महार्हाणितनूनि च ॥ समुत्ससर्जरंभोरुर्वसनान्यायतेक्षणा ९ ततश्चीराणि जग्राह वल्क
लान्यजिनानि च ॥ समानव्रतचर्याचबभूवायतलोचना १० गंगाद्वारमथागम्य भगवानृषिसत्तमः ॥ अग्रमातिष्ठतपःसहपत्न्याऽनुकूलया ११ साप्रीता बहुमानाच्च पतिं
पर्यचरतदा ॥ अगस्त्यश्च परांप्रीतिं भार्यायामचरत्प्रभुः १२ ततो बहुतिथे काले लोपायुद्रां विशांपते ॥ तपसाद्योतितां स्नातां ददर्श भगवानृषिः १३ स तस्याः परिचारेण
शौचेन च दमेन च ॥ श्रियारूपेण च प्रीतो मैथुनायाजुहावताम् १४ ततः सा प्रांजलिर्भूत्वा लज्जमानेव भाविनी ॥ तदा स प्रणयं वाक्यं भगवंतमथाब्रवीत् १५ असंशयं प्रजा
हेतोर्भार्यापतिरविन्दत ॥ यातु त्वयि मम प्रीतिस्तामृषेर्कर्तुमर्हसि १६ यथापितुर्गृहे विप्रप्रासादेश यनं मम ॥ तथा विधेत्वंशयने मामुपैतुमिहार्हसि १७ इच्छामित्वांस्त
गिवं च भूषणैश्च विभूषितम् ॥ उपसर्तुं यथाकामं दिव्याभरणभूषिता १८

इच्छानुरूपाः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये दीपे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥

॥ यदेति १ निवेशे विवाहे २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ स्नातां क्रुताविति शेषः १३ परिचारेण सेवया १४ । १५ । १६ । १७ । १८

भूषणोऽयं चीरकाषायादिस्तपस्विनां श्लाघ्योऽयं सामग्रीकलापो भोगसंपर्केणापवित्रो नैव भवत्विति शेषः १९ । २० । २१ । २२ क्रुतोः कालः षोडशदिनानितेज्वलोऽवशिष्टः २३ । २४ । २५ ॥ इत्यारण्य
केपर्वणि तैलकंदीये भारतभावदीपे सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ततइति । यवेदवेचि १ विषयांतेदेशसीमांते २ आगमनेनिमित्तभूतामर्थितां किमिच्छन्नागतोऽसीतिपप्रच्छेत्यर्थः

अन्यथानोपतिष्ठेयं चीरकाषायवासिनी ॥ नैवापवित्रो विप्रर्षेभूषणोऽयं कथंचन १९ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ न ते धनानि विद्यंते लोपामुद्रेतथामम ॥ यथाविधानिकल्या
णपितुस्तवसुमध्यमे २० ॥ लोपामुद्रोवाच ॥ ईशोऽसितपसा सर्वसमाहर्तुतपोधन ॥ क्षणेन जीवलोके यद्रसुकिंचन विद्यते २१ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ एवमेतद्यथा
त्थत्वं तपोव्यकरंतुतत् ॥ यथा तु मे न नश्ये ततपस्तन्मां प्रचोदय २२ ॥ लोपामुद्रोवाच ॥ अल्पावशिष्टः कालोऽयमृतोर्ममतपोधन ॥ न चान्यथाऽहमिच्छामित्वा
मुपैतुं कथंचन २३ न चापि धर्ममिच्छामि विलोभुंते कथंचन ॥ एवमुमेयथाकामं संपादयितुमर्हसि २४ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ यद्येष कामः सुभगे तव बुद्ध्या विनिश्चितः ॥
हर्तुं गच्छाम्यहं भद्रे चरकाममिह स्थिता २५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमश तीर्थयात्रायामगस्त्योपाख्याने सप्तनवतितमोऽध्यायः
॥ १७ ॥ लोमश उवाच ॥ ततो जगाम कौरव्यसोऽगस्त्यो भिक्षितुं वसु ॥ श्रुतवाणं महीपालं यं वेदाभ्यधिकं नृपैः १ स विदित्वा तु नृपतिः कुंभयोनिमुपागतम् ॥ विषयां
ते सहामात्यः प्रत्यगृह्णात्सु सत्कृतम् २ तस्मै चाध्यैयथान्यायमानीय पृथिवीपतिः ॥ प्रांजलिः प्रयत्नो भूत्वा पप्रच्छ आगमने र्थिताम् ३ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ वित्तार्थिनम्
नुप्राप्तं विद्धि मां पृथिवीपते ॥ यथाशक्त्यविहिंस्यान्यान्संविभागं प्रयच्छ मे ४ ॥ लोमश उवाच ॥ तत आयव्ययौ पूर्णौ तस्मै राजान्यवेदयत् ॥ अतो विद्वद्बुपादत्स्वयदन्न
वसुमन्यसे ५ तत आयव्ययौ दृष्ट्वा समौ सममतिर्द्विजः ॥ सर्वथा प्राणिनां पीडामुपादानादमन्यत ६ स श्रुतवाणमादाय ब्रध्नश्चमगमत्ततः ॥ स च तौ विद्वद्व्यांते प्रत्यगृह्णा
द्यथाविधि ७ तयोर्गर्ह्यै च पादं च ब्रध्नश्च प्रत्यवेदयत् ॥ अनुज्ञाप्य च पप्रच्छ प्रयोजनमुपक्रमे ८ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ वित्तकामा विहप्राप्तौ विद्वद्वा पां पृथिवीपते ॥
यथाशक्त्यविहिंस्यान्यान्संविभागं प्रयच्छ नौ ९ ॥ लोमश उवाच ॥ तत आयव्ययौ पूर्णौ तस्मै राजान्यवेदयत् ॥ अतो ज्ञात्वा तु गृहीतं यदन्नं व्यतिरिच्यते १० तत
आयव्ययौ दृष्ट्वा समौ सममतिर्द्विजः ॥ सर्वथा प्राणिनां पीडामुपादानादमन्यत ११ पौरुकुत्संततो जग्मुस्त्रसदस्युं महाधनम् ॥ अगस्त्यश्च श्रुतवाच ब्रध्नश्चमहीपतिः
१२ त्रसदनुस्तुतान् दृष्ट्वा प्रत्यगृह्णाद्यथाविधि ॥ अभिगम्य महाराज विषयांते महामनाः १३ अर्चयित्वा यथान्यायमिह्वाकूराजसत्तमः ॥ समस्तांश्च ततोऽपृच्छत्प्रयो
जनमुपक्रमे १४ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ वित्तकामानिहप्राप्तान् विद्धि नः पृथिवीपते ॥ यथाशक्त्यविहिंस्यान्यान्संविभागं प्रयच्छ नः १५ ॥ लोमश उवाच ॥ तत आय
व्ययौ पूर्णौ तेषां गजान्यवेदयत् ॥ एतज्ज्ञात्वा तु पादं ध्वं यदन्नं व्यतिरिच्यते १६

१७। १८ वसुमान धनवान् १९ अध्यायतात्पर्यब्राह्मणेनापि हिंसापूर्वकं भिक्षानकर्तव्येति २० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावेदीपे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ इल्वल इति १। २। ३। ४

तत आयव्ययौ दृष्ट्वा समौ सममतिर्द्विजः ॥ सर्वथा प्राणिनां पीडा मुपादानादमन्यत १७ ततः सर्वे समेत्याथ ते नृपास्तं महामुनिम् ॥ इदमूचुर्महाराज समवेक्ष्य परस्परम् १८
अयं वै दानवो ब्रह्मन्निव लोवसुमान् भुवि ॥ तमतिक्रम्य सर्वेऽद्य वयं चार्थामहे वसु १९ ॥ लोमश उवाच ॥ तेषां तदाऽऽसीदुचितमिल्वलस्यैव भिक्षुगम् ॥ ततस्ते सहिता
राजन्निव लं समुपाद्रवन् ॥ २० ॥ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमश तीर्थयात्रायामगस्त्योपाख्याने अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ १८ ॥
॥ लोमश उवाच ॥ इल्वलस्तान्विदित्वा तु महर्षिं सहितान् ॥ उपस्थितान्सहामात्यो विषयांते ह्यपूजयत् १ तेषां ततोऽसुरश्चेष्टस्त्वातिथ्यमकरोत्तदा ॥ सुसंस्कृतेन कौ
रव्यभ्रात्रा वातापि नायदा २ ततो राजर्षयः सर्वे विषण्णा गतचेतसः ॥ वातापि संस्कृतं दृष्ट्वा मेषभूतं महासुरम् ३ अथाब्रवीदगस्त्यस्तान् राजर्षीन् नृपिसतमः ॥ विषादो वोन
कर्तव्यो ह्यहं भोक्ष्ये महासुरम् ४ धुर्यासनमथासाद्य निषदादमहानृषिः ॥ तं पर्यवेषदैत्यैर्द्रुल्वलः प्रहसन्निव ५ अगस्त्य एव कृत्स्नं तु वातापि बुभुजेततः ॥ भुक्तवत्पुसुरो
ऽऽह्वानमकरोत्तस्य चेल्वलः ६ ततो वायुः प्रादुरभूदधस्तस्य महात्मनः ॥ शब्देन महता तात गर्जन्निव यथा धनः ७ वातापे निष्क्रमस्वेति पुनः पुनरुवाच ह ॥ तं प्रहस्या ब्रवी
द्राजन्नगस्त्यो मुनिसत्तमः ८ कुतो निष्क्रमितुं शक्नोम याजीर्णंस्तु सोऽसुरः ॥ इल्वलस्तु विषण्णोऽभूद्दृष्ट्वा जीर्णं महासुरम् ९ प्राञ्जलिं श्वसहामात्यैरिदं वचनं नमब्रवीत् ॥
किमर्थमुपयाताः स्थभूतकिंकरवाणिवः १० प्रत्युवाच ततोऽगस्त्यः प्रहसन्निव लं तदा ॥ ईशं ह्यसुरविद्वन्स्त्वां वयं सर्वे धनेश्वरम् ११ एते च नातिधनिनो धनार्थं श्वमहा
न्मम ॥ यथा शक्त्यविहिंस्यान् यान्संविभागे प्रयच्छनः १२ ततोऽभिवाद्य तमृषिं मिल्वलो वाक्यमब्रवीत् ॥ दित्सितं यदिवेत्सित्वं ततो दास्यामि ते वसु १३ ॥ अगस्त्य उवा
च ॥ गवां दश सहस्राणि राज्ञामेकैकशोऽसुर ॥ तावदेव सुवर्णस्य दित्सितं ते महासुर १४ मह्यं ततो वैद्विगुणं रथश्वैव हिरण्मयः ॥ मनोजवौ वाजिनौ च दित्सितं ते महासुर
१५ जिज्ञास्य तां रथः सद्यो व्यक्त एष हिरण्मयः ॥ ततः प्रव्यथितो दैत्यो ददावभ्यधिकं वसु १६ विरावश्च सुरावश्च तस्मिन् युक्तौ रथे हयौ ॥ ऊहतुः सवसूनां शुतावगस्त्याश्रमं
प्रति १७ सर्वान् राज्ञः सहागस्त्यान्निषादिव भारत ॥ अगस्त्येनाभ्यनुज्ञाता जग्मू राजर्षयस्तदा ॥ कृतवांश्च मुनिः सर्वलोपामुद्राचिकीर्षितम् १८ ॥ लोपामुद्रोवाच ॥
कृतवानसितस्सर्वभगवन्मम कांक्षितम् ॥ उत्पादय सकृन्मह्यमपत्यं वीर्यवत्तरम् १९ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ तुष्टो ह मस्मि कल्याणितव वृत्तेन शोभने ॥ विचारणामपत्ये
तुतववक्ष्यामि तां गृणु २० सहस्रं तेऽस्तु पुत्राणां शतं वा दशसंमितम् ॥ दशवाशत तुल्याः स्युरेको वाऽपि सहस्रजित् २१

२२ ममभवत्संगमचकार २३ शारदानशरदाकतुनायुक्तानुसंवत्सरानित्यर्थः २४ प्राच्यवदुदाराभिर्गतोऽभवदित्यर्थः २५ । २६ । २७ युक्तमध्ययनेध्मवादानादौ २८ । २९ प्राहादिःप्रहादगोत्रोद्भवः ३०
 ३१ शिलानांतलेष्वग्नीभागेषुसंस्तृतालीना तेनपातालगाभिस्त्वमुक्तं शेषेणस्वर्गभूगतत्वमितित्रिपथात्वमुक्तंगंगायाः ३२ । ३३ । ३४ रामोजामदइयः हृतंदाशरथिरामेण ३५ । ३६ । ३७ तस्य

॥ लोपामुद्रोवाच ॥ सहस्रसंमितःपुत्रएकोऽप्यस्तुतपोधन ॥ एकोहिबहुभिःश्रेयान्विद्वान्साधुरसाधुभिः २२ ॥ लोमशउवाच ॥ सतथेतिप्रतिज्ञायतयासमभवन्मु
 निः ॥ समयेसमशीलिन्याश्रद्धावान्श्रद्धाधानया २३ ततआधायगर्भतमगमद्वनमेवसः ॥ तस्मिन्वनगतेगर्भोवव्रधेसप्तशरदान् २४ सप्तमेऽब्देगतेचापिप्राच्यव
 त्समहाकविः ॥ ज्वलन्निवप्रभावेणदृढस्थुर्नामभारत २५ सांगोपनिषदान्वेदानजपन्निवमहातपाः ॥ तस्यपुत्रोऽभवदृषेःसतेजस्वीमहाद्विजः २६ सवालएवतेज
 स्वीपितुस्तस्यनिवेशने ॥ इध्मानांभारमाजहेइध्मवाहस्ततोऽभवत् २७ तथायुक्तंतुतदृष्ट्वायमुदेसमुनिस्तदा ॥ एवंसजनयामासभारतापत्यमुत्तमम् २८ लेभिरे
 पितरश्चास्यलोकान् राजन्यथेप्सितान् ॥ ततऊर्ध्वमयंस्वयातस्त्वगस्त्यस्याश्रमोभुवि २९ प्राहादिरेवंवातापिरगस्त्येनोपशामितः ॥ तस्यायमाश्रमोराजनर्मणी
 येर्गुणैर्युतः ३० एषाभागीरथीपुण्यादेवगंधर्वसेविता ॥ वातेरितापताकेवविराजतिनभस्तले ३१ प्रतार्यमाणाकूटेषुयथानिम्नेषुनित्यशः ॥ शिलातलेषुसंस्तृताप
 त्रगंद्रवधूरिव ३२ दक्षिणान्वैदिशंसर्वाप्लावयंतीचमातृवत् ॥ पूर्वशंभोजेऽभ्रघासमुद्रमहिषीप्रिया ॥ अस्यानद्यांसुपुण्यायांयथेष्टमवगाह्यताम् ३३ युधिष्ठिरनिबोधेदं
 त्रिषुलोकेविश्रुतम् ॥ भृगोस्तीर्थमहाराजमहर्षिगणसेवितम् ३४ यत्रोपस्पृष्टवान् रामोहृतंतेजस्तदाप्तवान् ॥ अत्रत्वंभ्रातृभिःसार्धंकृष्ण्याचैवपांडव ३५ दु
 र्योधनहृतंतेजःपुनरादातुमर्हसि ॥ कृतवैरेणरामेणयथाचोपहृतंपुनः ३६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ सतत्रभ्रातृभिश्चैवकृष्ण्याचैवपांडवः ॥ स्नात्वादे
 वानपितृंश्चैवतर्पयामासभारत ३७ तस्यतीर्थस्यरूपंवैदीप्तादीप्ततरंबभौ ॥ अप्रधृष्यतरश्चासीच्छात्रवाणांनरर्षभ ३८ अपृच्छच्चैवराजेंद्रलोमशपांडुनंदनः ॥ भग
 वन्किमर्थमस्यहृतमासीद्वपुःप्रभो ॥ कथंप्रत्याहृतंचैवएतदाचक्ष्वपृच्छतः ३९ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ ॥ गृणुरामस्यराजेंद्रभार्गवस्यचधीमतः ॥ जातो
 दशरथस्यासीत्पुत्रो रामोमहात्मनः ४० विष्णुःस्वेनशरीरेणरावणस्यवधायवे ॥ पश्यामस्तमयोध्यायांजातंदाशरथिततः ४१ ऋचीकनन्दनो रामोभार्गवोरेणुकासु
 तः ॥ तस्यदाशरथेःश्रुत्वारामस्याक्लिष्टकर्मणः ४२ कोतूहलान्वितो रामस्त्वयोध्यामगतपुनः ॥ धनुरादायतद्विव्यंक्षत्रियाणांनिवर्हणम् ४३ जिज्ञासमानो रामस्यवी
 र्यदाशरथेस्तदा ॥ तंवैदशरथःश्रुत्वाविषयांतमुपागतम् ४४ प्रेषयामासरामस्यरामपुत्रंपुरस्कृतम् ॥ सतमभ्यागतंदृष्ट्वाउद्यतास्त्रमवस्थितम् ४५ प्रहसन्निवर्कौतय
 रामोवचनमब्रवीत् ॥ कृतकालंहिराजेंद्रधनुरेतन्मयाविभो ४६

युधिष्ठिरस्य तीर्थस्यतीर्थस्नानस्य ३८ वपुस्तेजः ३९ । ४० । ४१ दाशरथेःश्रुत्वा धनुर्भजनादिपराक्रममितिशेषः कर्मणिवापृष्टी ४२ । ४३ । ४४ । ४५ कृतकालं कृताःहिंसिताःकालतुल्याः
 क्षत्रियायेनतद्धनुः । कृदिमायांश्चादेर्गिरूपम् ४६

४७ बाहुवीर्येविषये नक्त्यनंश्चापनंनास्ति ४८ व्यपदेशेन उक्त्या ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ श्रूयतेचकारादृश्यतेच तवदर्पयुक्तत्वमितिशेषः अथापि क्षम्यते ५४ क्षत्रियेभ्यः क्षत्रियान्नजित्वा ५५ वन०
 समारोपययत्नेनयदिशक्रोषिपार्थिव ॥ इत्युक्तस्त्वाहभगवंस्त्वंनाधिक्षेमुमर्हसि ४७ नाहमप्यधमोधर्मेक्षत्रियाणां द्विजातिषु ॥ इक्ष्वाकूणां विशेषेण बाहुवीर्येण नक्त्यनम्
 ४८ तमेवंवादिनंतत्ररामोवचनमब्रवीत् ॥ अलं वै व्यपदेशेन धनुरायच्छराव ४९ ततो जग्राह रोषेण क्षत्रियेर्षभसूदनम् ॥ रामो दशरथिर्दिव्यं हस्ताद्रामस्य कार्मुकम्
 ५० धनुरारोपयामास सलील इव भारत ॥ ज्याशब्दमकरोच्चैव स्मयमानः सवीर्यवान् ५१ तस्य शब्दस्य भूतानि वित्रसंत्य शनैरिव ॥ अथाब्रवीत्तदारामो रामं दशरथिस्त
 दा ५२ इदमारोपितं ब्रह्मन् किमन्यत्करवाणि ते ॥ तस्य रामो ददौ दिव्यं जामदग्न्यो महात्मनः ॥ शरमाकर्णदेशांतमयमाकृष्यतामिति ५३ ॥ लोमश उवाच ॥ एतच्छ्रु
 त्वाऽब्रवीद्रामः प्रदीप्त इव मन्युना ॥ भूयते क्षम्यते चैव दर्पपूर्णोऽसि भार्गव ५४ त्वया ह्यधिगतं तेजः क्षत्रियेभ्यो विशेषतः ॥ पितामहप्रसादेन तेन मां क्षिपसि ध्रुवम् ५५
 पश्य मां स्वेन रूपेण च क्षुस्ते वितराम्यहम् ॥ ततो रामशरीरे वैरामः पश्यति भार्गवः ५६ आदित्यान्सवसून् रुद्रान्साध्यांश्च समरुद्रपान् ॥ पितरो हुताशनश्चैव नक्षत्राणि
 ग्रहास्तथा ५७ गन्धर्वा राक्षसायक्षानद्यस्तीर्थानियानि च ॥ ऋषयो बाला खिल्याश्च ब्रह्मभूताः सनातनाः ५८ देवर्षयश्च कात्स्नर्येन समुद्राः पर्वतास्तथा ॥ वेदाश्च सो
 पनिषदो वषट्कारैः सहाध्वरैः ५९ चेतोमंति च सामानि धनुर्वेदश्च भारत ॥ मेघवृं दानि वर्षाणि विद्युतश्च युधिष्ठिर ६० ततः स भगवान्विष्णुस्तं वै बाणं मुमोच ह ॥
 शुष्काशानि समाकीर्णमहोल्काभिश्च भारत ६१ पांसुवर्षेण महतमेव वर्षे भूतलम् ॥ भूमिकं पेश्वनिर्घातेर्नादैश्च विपुलैरपि ६२ सरामं विह्वलं कृत्वा तेजश्चाक्षिप्य
 केवलम् ॥ आगच्छ ज्ज्वलितो बाणो रामबाहुप्रचोदितः ६३ स तु विह्वलतां गत्वा प्रतिलभ्य च चेतनाम् ॥ रामः प्रत्यागतप्राणः प्राणमद्विष्णुतेजसम् ६४ विष्णुना
 सोऽभ्यनुज्ञातो महेंद्रमगमत्पुनः ॥ भीतस्तु तत्र न्यवसद्वीडितस्तु महातपाः ६५ ततः संवत्सरेऽतीते ह तौ जसमवस्थितम् ॥ निर्मदंदुःखितं दृष्ट्वा पितरोराममब्रुवन् ६६
 ॥ पितर ऊचुः ॥ न वै सम्यगिदं पुत्रविष्णुमासाद्य वै कृतम् ॥ सहिष्यश्च मान्यश्च त्रिषु लोकेषु सर्वदा ६७ गच्छ पुत्रनदीं पुण्यां वधू सरकृताभयाम् ॥ तत्रोपस्पृश्यती
 र्थेषु पुनर्वपुरवाप्स्यसि ६८ दीप्तिदं नाम तत्तीर्थं यत्र ते प्रपितामहः ॥ ऋगुर्देवयुगे रामतप्तवानुत्तमतपः ६९ तत्तथा कृतवान् रामः कौन्तेय वचनात्पितुः ॥ प्राप्तवांश्च पुनस्तेज
 स्तीर्थेऽस्मिन् पांडुनंदन ७० एतदीदृशकं तातरामेणा क्लिष्टकर्मणा ॥ प्राप्तमासीन्महाराज विष्णुमासाद्य वै पुरा ७१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्व
 णिलोमशतीर्थयात्रायां जामदग्न्यतेजोहानिकथने एकोनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भूय एवाहमिच्छामि महर्षेस्तस्य धीमतः ॥
 कर्मणां विस्तरं श्रोतुमगस्त्यस्य द्विजोत्तम ?

५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठे विभारत
 भावदीपे एकोनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ भूय इति ?

२।३।४।५।६।७ सवोदास्यतिर्द्विधितमिति शेषः ८।९।१० षडस्त्रिषड्कोणम् ११।१२।१३ जीवजीववद्वेति लोपमा यतो जीवकैः क्षुद्रजीवैः पञ्चादिभिर्नादितमत्तश्चेतनमिवेत्यर्थः १४
१५ करेणुभिर्हस्तिनीभिः । प्रभिञ्जमदस्त्रावि । करटामदोद्भेदस्थानंगडस्थलैकदेशस्तस्य मुलमुपरिभागो येषां तैः १६। १७ त्रिविष्टपसमप्रख्यं स्वर्गतुल्यप्रकाशम् १८।१९।२०।२१ परासोः गतप्रख्यस्य

॥ लोमश उवाच ॥ शृणुराजन्कथां दिव्यामद्भुतामतिमानुषीम् ॥ अगस्त्यस्य महाराजप्रभावममि तौजसः २ आसन्कृतयुगे घोरादानवायुद्वदुर्मदाः ॥ कालकेयाइ
तिख्याता गणाः परमदारुणाः ३ ते तु वृत्रं समाश्रित्य नानाप्रहरणोद्यताः ॥ समंतात्पर्यधावन्तमहेंद्रमुखान्सुरान् ४ ततो वृत्रवधे यत्नमकुर्वन्निदशाः पुरा ॥ पुरं
दरं पुरस्कृत्य ब्रह्माणुपतस्थिरे ५ कृतांजलींस्तुतान्सर्वान्परमेष्ठीत्युवाच ह ॥ विदितं मे सुराः सर्वैर्यदः कार्यैश्चिकीर्षितम् ६ तमुपायं प्रवक्ष्यामि यथा वृत्रं वधिष्यथ ॥
दधीच इति विख्यातो महानृषिरुदारधीः ७ तंगत्वासहिताः सर्वे वरं वै संप्रयाचत ॥ सवोदास्यति धर्मात्मा सुप्रीतेनांतरात्मना ८ सवाच्यः सहितैः सर्वैर्भवद्भिर्जयकांक्षिभिः ॥
स्वान्यस्थीनि प्रयच्छेति त्रैलोक्यस्य हिताय वै ९ सशरीरं समुत्सृज्य स्वान्यस्थीनि प्रदास्यति ॥ तस्यास्थिभिर्महाघोरं वज्रं संस्क्रियतां दृढम् १० महच्छत्रुहणं वोरं षड
स्त्रिभीमनिःस्वनम् ॥ तेन वज्रेण वै वृत्रं वधिष्यति शतक्रतुः ११ एतद्वः सर्वमाख्यातं तस्माच्छीघ्रं विधीयताम् ॥ एवमुक्तास्ततो देवा अनुज्ञाप्य पितामहम् १२
नारायणं पुरस्कृत्य दधीचस्याश्रमं ययुः ॥ सरस्वत्याः परे पारे नानाद्रुमलतावृतम् १३ षट्पदोद्गीतनिनदैर्विघुष्टं सामगैरिव ॥ पुंस्कोकिलरबोन्मिश्रं जीवजीवकनादितम्
१४ महिषैश्च वराहैश्च मरैश्च मरैरपि ॥ तत्र तत्रानुचरितं शार्दूलभयवर्जितैः १५ करेणुभिर्वारणैश्च प्रभिन्नकरटामुखैः ॥ सरोवगाढैः क्रीडद्भिः समंतादनुनादितम् १६ सिंह
व्याघ्रैर्महानादान्नदद्भिर्नुनादितम् ॥ अपरैश्चापिसंलीनैर्गुहाकंदरशायिभिः १७ तेषु ते ष्ववकाशेषु शोभितं सुमनोरमम् ॥ त्रिविष्टपसमप्रख्यं दधीचाश्रममागमन् १८
तत्रापश्यन् दधीचं ते दिवाकरसमद्युतिम् ॥ जाज्वल्यमानं वपुषा यथा लक्ष्म्यापितामहम् १९ तस्य पादौ सुराराजन्नभिवाद्यप्रणम्य च ॥ अयाचंत वरं सर्वे यथोक्तं परमेष्ठिना
२० ततो दधीचः परमप्रतीतः सुरोत्तमांस्तानि दमभ्युवाच ॥ करोमि यद्बोहितमद्य देवाः स्वंचापि देहं स्वयमुत्सृजामि २१ स एवमुक्ताद्विपदां वरिष्ठः प्राणान्वशीस्वान्सहसो
त्ससर्ज ॥ ततः सुरास्ते जगृहुः परासोरस्थीनितस्याथ यथोपदेशम् २२ प्रहृष्टरूपाश्च जयाय देवास्त्वष्टारमागम्य तमर्थमूचुः ॥ त्वष्टा तु तेषां वचनं निशम्य प्रहृष्टरूपः
प्रयतः प्रयत्नात् २३ चकार वज्रं भृशमुग्ररूपं कृत्वा च शक्रं स उवाच हृष्टः ॥ अनेन वज्रप्रवरेण देवभस्मीकुरुष्वद्य सुरारिमुग्रम् २४ ततो हतारिः स गणः सुखं वै प्रशाधिकृ
त्सं त्रिदिवं दिविष्टः ॥ त्वष्टा तथोक्तस्तु पुरंदरस्तद्वज्रं प्रहृष्टः प्रयतो ह्यगृह्णात् २५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां वज्रनिर्माण
कथने शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ततः सवज्री बलिभिर्देवैरभिरक्षितः ॥ आससाद ततो वृत्रं स्थितमावृत्य रोदसी १ काल
केयैर्महाकायैः समंतादभिरक्षितम् ॥ समुद्यतप्रहरणैः स गृगैरिव पर्वतैः २

२२।२३।२४।२५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये दीपे शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ तत इति । रोदसी यावापृथिव्यौ १।२

३ वीरबाहुभिःसार्धमादाबुधताःपश्चादन्यैःप्रतिपिष्टास्तेषाम् ४ तालैस्तालफलैः ५।६।७।८। ९ व्यवधत्निहितवान् १०।११।१२ बलस्थंबलवंतम् १३।१४ माल्यधारीमालाधारी १५

ततोयुद्धंसमभवद्देवानांदानवैःसह ॥ मुहूर्तैर्भरतश्चेष्टलोकत्रासकरंमहत् ३ उद्यतप्रतिपिष्टानांखड्गानांवीरबाहुभिः ॥ आसीत्सुतुमुलःशब्दःशरीरेष्वभिपात्य
ताम् ४ शिरोभिःप्रपतद्भिश्चाप्यंतरिक्षान्महीतलम् ॥ तालैरिवमहाराजवृंताद्भ्रष्टैरदृश्यत ५ तेहेमकवचाभूत्वाकालेयाःपरिवायुधाः ॥ त्रिदशानभ्यवर्तत
दावदग्धाइवाद्रयः ६ तेषांविगवतांविगंसाभिमानंप्रधावताम् ॥ नशेकुस्त्रिदशाःसोढुंतेभग्नाःप्राद्रवन्भयात् ७ तान्दृष्ट्वाद्रवतोभीतान्सहस्राक्षःपुरंदरः ॥ वृत्रेविव
र्धमानेचक्रश्मलेमहदाविशत् ८ कालेयभयसंत्रस्तोदेवःसाक्षात्पुरंदरः ॥ जगामशरणंशीघ्रंतेतुनारायणंप्रभुम् ९ तंशक्रंक्रश्मलाविष्टंदृष्ट्वाविष्णुःसनातनः ॥ स्व
तेजोव्यदधच्छलेबलमस्यविवर्धयन् १० विष्णुनागोपितंशक्रंदृष्ट्वादेवगणास्ततः ॥ सर्वेतेजःसमादध्युस्तथाब्रह्मर्षयोऽमलाः ११ ससमाप्यायितःशक्रोविष्णु
नादैवतैःसह ॥ ऋषिभिश्चमहाभागैर्बलवान्समपद्यत १२ ज्ञात्वाबलस्थंत्रिदशाधिपंतुननादवृत्रोमहतोनिनादान् ॥ तस्यप्रणादेनधरादिशश्वखंद्यौर्नगाश्चापि
चचालसर्वम् १३ ततोमहेंद्रःपरमाभितप्तःश्रुत्वाखंवेरुरूपंमहांतम् ॥ भयेनिमग्नस्त्वरितोमुमोचवज्रंमहत्तस्यवधायराजन् १४ सशक्रवज्राभिहतःपपातमहासुरःकांचन
माल्यधारी ॥ यथामहाशैलवरःपुरस्तात्समंदरोविष्णुकराद्विमुक्तः १५ तस्मिन्हतेदैत्यवरेभयार्तःशक्रःप्रदुद्रावसरःप्रवेष्टुम् ॥ वज्रंसमेनेनकराद्विमुक्तंवृत्रंभयाच्चापिहतं
नमेने १६ सर्वेचदेवामुदिताःप्रहृष्टांमहर्षयश्चंद्रमभिभुवंतः ॥ सर्वाश्चदैत्यास्त्वरिताःसमेत्यजघ्नुःसुरावृत्रवधाभितप्तान् १७ तैस्त्रास्यमानास्त्रिदशैःसमेतैःसमुद्रमेवावि
विशुर्भयार्ताः ॥ प्रविश्यचैवोदधिमप्रमेयंझषाकुलंनक्रसमाकुलंच १८ तदास्ममंत्रंसहिताःप्रचक्रुस्त्रैलोक्यनाशार्थमभिस्मयंतः ॥ तत्रस्मकेचिन्मतिनिश्चयज्ञास्तांस्ता
नुपायानुपवर्णयंति १९ तेषांतुतत्रक्रमकालयोगाद्धोरामतिश्चितयतांबभूव ॥ येसंतिविद्यातपसोपपन्नास्तेषांविनाशःप्रथमंतुकार्यः २० लोकाहिसर्वेतपसाप्रियंतेतस्मा
त्त्वरध्वंतपसःक्षयाय ॥ येसंतिकेचिच्चवसुन्धरायांतपस्विनोर्धर्मविदश्चतज्ज्ञाः २१ तेषांवधःक्रियतांक्षिप्रमेवतेषुप्रनष्टेषुजगत्प्रनष्टम् ॥ एवंहिसर्वंगतबुद्धिभावाजगद्भि
नाशेपरमप्रहृष्टाः २२ दुर्गमाश्रित्यमहोर्मिमंतंरत्नाकरंवरुणस्यालयंस्म २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्राप० लोमशतीर्थयात्रायांवृत्रवधोपा
ख्यानेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ समुद्रंतेसमाश्रित्यवरुणंनिधिमंभसः ॥ कालेयाःसंप्रवर्ततत्रैलोक्यस्यविनाशने १ तेरात्रौस
मभिकुद्धाभक्षयंतिसदामुनीन् ॥ आश्रमेषुचयेसंतिपुण्येष्वायतनेषुच २ वसिष्ठस्याश्रमेविप्राभक्षितास्तेर्दुरात्मभिः ॥ अशीतिःशतमष्टौचनवचान्येतपस्विनः ३

हतमपिवृत्रंभयात्नहतमिवमेने १६।१७।१८।१९।२० प्रियंतेजीवंति २१ गतबुद्धिभावाःप्राप्तधीनिश्चयाः २२ वरुणस्यालयंसमुद्रम् २३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे एकाधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ समुद्रमिति । कालेयाःकालायाःक्रय्यपभार्यायाःभुजाः १।२।३

४१६ १ ६ कालोपमृष्टाः मृत्युनाग्रस्ताः ७ तापसेषु प्रवृत्तान् दैत्यांस्तपसा एव तपसा कुतो न वारयंति इत्याशङ्क्याह तपस्विष्विति तपसैव धनवत्सु देहनाशेऽपि तपोनाशो भावदिति भावः ८ शरिरैर्मासा
दिरहितत्वादस्थिमात्रैरित्यर्थः ९ अतएव शंखराशि तुल्यैः १० कलशैः शिरोघटैः ११ १२ १३ १४ दानवानां वधायेति शेषः १५ सयंगृह्णाशंवा १६ १७ १८ १९ इंगतिचलतीति इंगं पचा

च्यवनस्याश्रमंगत्वापुण्यं द्विजनिषेवितम् ॥ फलमूलाशनानां हि मुनीनां भक्षितं शतम् ४ एवं रात्रौ स्मकुर्वेति विविशुश्चार्णवं दिवा ॥ भरद्वाजाश्रमे चैव नित्यता ब्रह्मचारिणः
५ वाय्वाहारां बुभक्षुश्चर्विशतिः संनिष्पृदिताः ॥ एवं क्रमेण सर्वास्तानां श्रमान् दानवास्तदा ६ निशायां परिबाधंते मत्ता भुजबलाश्रयात् ॥ कालोपमृष्टाः कालेयाघ्नतो
द्विजगणान् बहून् ७ न चैनानन्वबुध्यन्ते मनुजामनुजोत्तम ॥ एवं प्रवृत्तान् दैत्यांस्तपसेषु तपस्विषु ८ प्रभाते समदृश्यन्ते नित्यताहारकर्षिताः ॥ महीतलस्थामु
नयः शरीरैर्गतजीवितैः ९ क्षीणमांसैर्विरुधिरैर्विमज्जात्रैर्विसेंधिभिः ॥ आकीर्णैराबभौ भूमिः शंखानामिव राशिभिः १० कलशैर्विप्रविद्धैश्च सुवैभगैस्तथैव च ॥ विकी
र्णैरग्निहोत्रैश्च भूर्भुवसमावृता ११ निःस्वाध्यायवषट्कारं नष्टयज्ञोत्सवक्रियम् ॥ जगदासीन्निरुत्साहं कालेयभयपीडितम् १२ एवं संक्षीयमाणाश्च मानवामनुजेश्वर
॥ आत्मत्राणपराभीताः प्राद्ववंत दिशो भयात् १३ केचिद्बुहाः प्रविविधुर्निर्झरांश्चापरे तथा ॥ अपरे मरणोद्विग्ना भयात् प्राणान्समुत्सृजन् १४ केचिदत्र महेष्वासाः शूराः
परमहर्षिताः ॥ मार्गमाणाः परंयत्नं दानवानां प्रचक्रिरे १५ न चैतानधिजग्मुस्ते समुद्रं समुपाश्रितान् ॥ श्रमं जग्मुश्च परममाजग्मुः क्षयमेव च १६ जगत्पुपशमं यातेनष्ट
यज्ञोत्सवक्रिये ॥ आजग्मुः परमा मर्तिं त्रिदशामनुजेश्वर १७ समेत्य समहं द्राश्च भयान्मंत्रं प्रचक्रिरे ॥ शरण्यं शरणं देवं नारायणमजं विभुम् १८ तेऽभिगम्य नम
स्कृत्य वैकुण्ठमपराजितम् ॥ ततो देवाः समस्ता स्ते तदोचुर्मधुसूदनम् १९ त्वं नः स्रष्टा च भर्ता च हर्ता च जगतः प्रभो ॥ त्वया सृष्टमिदं विश्वं यज्ञेन गन्तव्यं २० त्वया भूमिः
पुरा नष्टा समुद्रात्पुष्करेक्षण ॥ वाराहं वपुराश्रित्य जगदर्थं समुद्धृता २१ आदिदैत्यो महावीर्यो हिरण्यकशिपुः पुरा ॥ नारसिंहं वपुः कृत्वा सृदितः पुरुषोत्तम २२ अवध्यः
सर्वभूतानां बलिश्चापि महासुरः ॥ वामनं वपुराश्रित्य त्रैलोक्याद्भक्षितस्त्वया २३ असुरश्च महेष्वासो जंभ इत्यभि विश्रुतः ॥ यज्ञक्षोभकरः क्रूरस्त्वयैव विनिपातितः २४
एवमादीनि कर्मणि येषां संख्यानविद्यते ॥ अस्माकं भयभीतानां त्वं गतिं र्मुसूदन २५ तस्मात्त्वां देवदेवेश लोकार्थं ज्ञापयामहे ॥ रक्ष लोकांश्च देवांश्च शक्रं च महतो
भयात् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमश तीर्थयात्रायां विष्णुस्तवेद्रचधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ॥
॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ तव प्रसादाद्दधैते प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः ॥ ताभाविता भावयन्ति हव्यकव्यैर्दिवौकसः १ लोकाह्येवं विवर्धते ह्यन्योन्यं समुपाश्रिताः ॥ त्वत्प्रसादान्निरु
द्विग्नास्त्वयैव परिरक्षिताः २

द्यच्च जगं गतिस्थावरम् २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकण्ठेयभारतभाष्ये द्विपचिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ तवेति । चतुर्विधाः सुरनरतिर्यक्स्थावराः
दिवौकसो देवान् १ । २

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ वारुणिमैत्रावरुणपुत्रम् १३ अभिष्टुवन् अस्तुवन् अह्भावार्पः १४।१५ नगोत्तमः पर्वतेषु श्रेष्ठः। वध्यो नान्ना १६ तमसार्विध्यवृद्ध्या आवृते प्रस्तालोके

इदंच समनुप्रासं लोकानां भयमुत्तमम् ॥ न च जानीमकेनेमेरात्रौ वध्यंति ब्राह्मणाः ३ क्षीणेषु च ब्राह्मणेषु पृथिवीक्षयमेप्यति ॥ ततः पृथिव्यां क्षीणायां त्रिदिवंक्षयमेप्यति
४ त्वत्प्रसादान्महाबाहो लोकाः सर्वे जगत्पते ॥ विनाशनाधिगच्छेयुस्त्वया वै परिरक्षिताः ५ ॥ विष्णुर्वाच ॥ विदितं मे सुराः सर्वे प्रजानां क्षयकारणम् ॥ भवतां चा
पिवक्ष्यामि शृणु ध्वं विगतज्वराः ६ काले य इति विख्यातो गणः परमदारुणः ॥ तैश्च वृत्रं समाश्रित्य जगत्सर्वं प्रमाथितम् ७ ते वृत्रं निहतं दृष्ट्वा सहस्राक्षेण धीमता ॥ जीवि
तं परिरक्षंतः प्रविष्टावरुणालयम् ८ ते प्रविश्योदधिं वीरं नक्रग्राहसमाकुलम् ॥ उत्सादनार्थं लोकानां रात्रौ घ्नंति ऋषीनिह ९ न तु शक्याः क्षयं नेतुं समुद्राश्रयगाहिते ॥
समुद्रस्य क्षये बुद्धिर्भवद्भिः संप्रधार्यताम् १० अगस्त्येन विना को हि शक्नोऽन्योऽर्णवशोषणे ॥ अन्यथा हि न शक्यास्ते विना सागरशोषणम् ११ एतच्छ्रुत्वा तदा देवा
विष्णुना समुदाहृतम् ॥ परमेष्ठिनमाज्ञाप्य अगस्त्यस्याश्रमं ययुः १२ तत्रापश्यन्महात्मानं वारुणिं दीप्ततेजसम् ॥ उपास्यमानं मृषिभिर्देवैरविपितामहम् १३
तेऽभिगम्य महात्मानं मैत्रावरुणिमच्युतम् ॥ आश्रमस्थं तपोराशिं कर्मभिः स्वैरभिष्टुवन् १४ ॥ देवा ऊचुः ॥ नाहुषेणाभितप्तानां त्वं लोकानां गतिः पुरा ॥ भ्रंशित
श्वसुरैश्चर्यात्स्वर्लोकां लोककंदकः १५ क्रोधात्पट्टद्वः सहसा भास्करस्य नगोत्तमः ॥ वचस्तवानतिक्रामन्विध्यः शैलेन वर्धते १६ तमसा चावृते लोके मृत्युना भ्यर्दिताः
प्रजाः ॥ त्वामेव नाथमासाद्य निवृत्तिं परमांगताः १७ अस्माकं भयभीतानां नित्यशोभगवान् गतिः ॥ ततस्त्वार्ताः प्रयाचामो वरं त्वां वरदो ह्यसि १८ ॥ इति श्रीमहा
भारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमश तीर्थयात्रायामगस्त्यमाहात्म्यकथनेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमर्थं सहसार्विध्यः प्रवृद्धः
क्रोधमूर्च्छितः ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरं महा मुने १ ॥ लोमश उवाच ॥ अद्रि राजं महाशैलं मे रुं कनकपर्वतम् ॥ उदयास्तमने भानुः प्रदक्षिणमवर्तत २ तंतुदृष्ट्वा
तथा विध्यः शैलः सूर्यमथाब्रवीत् ॥ यथा हि मे रूभेव तानित्यशः परिगम्यते ३ प्रदक्षिणश्चक्रियते मामेवं कुरु भास्कर ॥ एवमुक्तस्ततः सूर्यः शैलं द्रं प्रत्यभाषत ४ नाहमात्मे
च्छया शैलं करोम्येनं प्रदक्षिणम् ॥ एष मार्गः प्रदिष्टो मे यैरिदं निर्मितं जगत् ५ एवमुक्तस्ततः क्रोधात्पट्टद्वः सहसाऽचलः ॥ सूर्याचंद्रमसो मार्गौ रोदुमिच्छन् परंतप ६
ततो देवाः सहिताः सर्वे एव विध्यं समागम्य महाद्रि राजम् ॥ निवारयामासु रूपाय तस्तं न च समतेषां वचनं चकार ७ अथाभिजग्मुर्मुनिमाश्रमस्थं तपस्विनं धर्मभृतां वरिष्ठम् ॥
अगस्त्यमत्यद्भुतवीर्यवंतं तं चार्थमूचुः सहिताः सुरास्ते ८ ॥ देवा ऊचुः ॥ सूर्याचंद्रमसो मार्गौ न क्षत्राणां गतिं तथा ॥ शैलराजोऽवृणोत्येष विध्यः क्रोधवशानुगः ९
तं निवारयितुं शक्नो नान्यः कश्चिद्विजोत्तम ॥ ऋते त्वां हि महाभाग तस्मादंनं निवारय १०

तच्छ्रुत्वावचनंविप्रःसुराणांशैलमभ्यगात् ॥ सोऽभिगम्याब्रवीद्विध्यं सदारःसमुपस्थितम् ११ मार्गमिच्छाम्यहं दत्तं भवतापर्वतोत्तम ॥ दक्षिणामभिगंताऽस्मिदिशंका
 र्येणकेनचित् १२ यावदागमनंमह्यंतावत्त्वंप्रतिपालय ॥ निवृत्तेमयिशैलैर्द्रततोवर्धस्वकामतः १३ एवंसममयंकृत्वाविध्येनामित्रकर्शन ॥ अद्यापिदक्षिणादेशाद्धारुणिर्न
 निवर्तते १४ एतत्तेसर्वमारुयातंयथाविध्योनवर्धते ॥ अगस्त्यस्यप्रभावेणयन्मांत्वंपरिपृच्छसि १५ कालेयास्तुयथाराजन्सुरैःसर्वैर्निषूदिताः ॥ अगस्त्याद्गरमासाद्यत
 न्मेनिगदतःशृणु १६ त्रिदशानांवचःश्रुत्वामैत्रावरुणिरब्रवीत् ॥ किमर्थमभियाताःस्थवरंमत्तःकमिच्छथ ॥ एवमुक्तास्ततस्तेनदेवतामुनिमब्रुवन् १७ एवंत्वयेच्छा
 मकृतंहिकार्यमहार्णवंपीयमानंमहात्मन् ॥ ततोवधिष्यामसहानुबंधान्कालेयसंज्ञान्सुरविद्विषस्तान् १८ त्रिदशानांवचःश्रुत्वातथेतिमुनिरब्रवीत् ॥ करिष्येभवतांका
 मंलोकानांचमहत्सुखम् १९ एवमुक्त्वाततोऽगच्छत्समुद्रंसरितांपतिम् ॥ ऋषिभिश्चतपःसिद्धैःसार्धेदेवैश्चमुव्रत २० मनुष्योर्गगंधर्वयक्षकिंपुरुषास्तथा ॥ अनुज
 ग्मुर्महात्मानंद्रष्टुकामास्तदद्भुतम् २१ ततोऽभ्यगच्छन्सहिताःसमुद्रंभीमनिःस्वनम् ॥ नृत्यंतमिवचोर्मीर्भिवल्गंतमिववायुना २२ हसंतमिवफेनौघैःस्वलंतंकंदरेषुच ॥
 नानाग्राहसमाकीर्णनानाद्विजगणान्वितम् २३ अगस्त्यसहितादेवाःसगंधर्वमहोरगाः ॥ ऋषयश्चमहाभागाःसमासेदुर्महोदधिम् २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यके
 पर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामगस्त्योदधिगमनेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ लोमशउवाच ॥ ॥ समुद्रंसमसासाद्यवारुणिर्भगवानृषिः ॥
 उवाचसहितान्देवानृषींश्चैवसमागतान् १ अहंलोकहितार्थैवैपिबामिवरुणालयम् ॥ भवद्विर्यदनुष्ठेयंतच्छीघ्रंसंविधीयताम् २ एतावदुक्तावचनंमैत्रावरुणिरच्युतः ॥ समु
 द्रमपिबत्कुडःसर्वलोकस्यपश्यतः ३ पीयमानंसमुद्रंतदृष्ट्वांसंज्ञास्तदामराः ॥ विस्मयंपरमंजरमुःस्तुतिभिश्चाप्यपूजयन् ४ त्वंनस्त्राताविधाताचलोकानांलोकभावन ॥
 त्वत्प्रसादात्समुच्छेदंनगच्छेत्सामरंजगत् ५ सपूज्यमानास्त्रिदशैर्महात्मागंधर्वतूर्येषुनदत्सुसर्वशः ॥ दिव्यैश्चपुष्पैरवकीर्यमाणोमहार्णवंनिःसलिलंचकार ६ दृष्ट्वाकृतंनिःस
 लिलंमहार्णवंसुराःसमस्ताःपरमप्रहृष्टाः ॥ प्रगृह्यदिव्यानिवरायुधानितान्दानवान्जघ्रुर्दीनसत्त्वाः ७ तेवध्यमानास्त्रिदशैर्महात्मभिर्महाबलैर्वैगिभिरुद्रद्विजैः ॥ नसे
 हिरेवेगवतांमहात्मानांवेगंतदाधारयितुंदिवौकसाम् ८ तेवध्यमानास्त्रिदशैर्दानवाभीमनिःस्वनाः ॥ चक्रुःसुतुमुलंपुद्गंमुहूर्तमिवभारत ९ तेपूवैतपसादग्धामुनिभिर्भावि
 तात्मभिः ॥ यतमानाःपरंशक्त्यात्रिदशैर्विनिषूदिताः १० तेहेमनिष्काभरणाःकुंडलांगदधारिणः ॥ निहतावहशोभंतपुष्पिताइवकिंशुकाः ११ हतशेषास्ततःकेचि
 त्कालेयामनुजोत्तम ॥ विदार्यवसुधांदेवींपातालतलमास्थिताः १२

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०॥

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभाषदीपे पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥

॥ तानिति १।२।३।४।५।६

वन०

म०

१०६

निहतान्दानवान्द्वित्रिदशामुनिपुंगवम् ॥ तुष्टुर्विविधैर्वाक्यैरिदं वचनमब्रुवन् १३ त्वत्प्रसादान्महाबाहोलोकैः प्रासंमहत्सुखम् ॥ त्वत्तेजसाचनिहताः कालेयाः क्रूरवि
क्रमाः १४ पूरयस्वमहाबाहोसमुद्रं लोकभावन ॥ यत्त्वयासलिलं पीतं तदस्मिन्पुनरुत्सृज १५ एवमुक्तः प्रत्युवाच भगवान्मुनिपुंगवः ॥ जीर्णतद्विमयातोयमुपा
योऽन्यः प्रचित्यताम् १६ पूरणार्थं समुद्रस्य भवद्विर्यत्नमास्थितैः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं महर्षेर्भावितात्मनः १७ विस्मिताश्च विषण्णाश्च बभूवुः सहिताः सुराः ॥ पर
स्परमनुज्ञाप्य प्रणम्य मुनिपुंगवम् १८ प्रजाः सर्वामहाराजविप्रजगुर्यथागतम् ॥ त्रिदशाविष्णुना सार्धमुपजग्मुः पितामहम् १९ पूरणार्थं समुद्रस्य मंत्रयित्वा पुनः पुनः ॥
ऊचुः प्रांजलयः सर्वे सागरस्याभिपूरणम् २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायामगस्त्योपाख्याने पंचाधिकशततमोऽध्यायः
॥ १०५ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ तानुवाच समेतांस्तु ब्रह्मलोकपितामहः ॥ गच्छध्वं विबुधाः सर्वे यथाकामं यथेप्सितम् १ महता कालयोगेन प्रकृतिं यास्यते ऽर्णवः ॥
ज्ञातींश्च कारणं कृत्वा महाराज्ञो भगीरथात् २ पितामहवचः श्रुत्वा सर्वे विबुधसत्तमाः ॥ कालयोगं प्रतीक्षन्तो जगमुश्वापि यथागतम् ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथं वै ज्ञा
तयो ब्रह्मन् कारणं चात्र किमुने ॥ कथं समुद्रः पूर्णश्च भगीरथप्रतिश्रयात् ४ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण तपोधन ॥ कथ्यमानं त्वया विप्रराज्ञां चरितमुत्तमम् ५ वैशंपायन
उवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तु विप्रेन्द्रो धर्मराज्ञा महात्मना ॥ कथयामास माहात्म्यं सगरस्य महात्मनः ६ ॥ लोमश उवाच ॥ इक्ष्वाकूणां कुले जातः स गरो नाम पार्थिवः ॥
रूपसत्त्वबलोपेतः स चापुत्रः प्रतापवान् ७ सहैह यान्समुत्साद्य तालजंवांश्च भारत ॥ वशे च कृत्वा राजन्यान् स्वराज्यमन्वशासत् ८ तस्य भार्यैस्त्वभवतारूपयौवनदर्पिते ॥
वैदर्भी भरतश्चेष्टशैव्या च भरतर्षभ ९ स पुत्रकामो नृपतिस्तप्यते स्म महत्तपः ॥ पत्नीभ्यां सह राजेन्द्र कैलासं गिरिमाश्रितः १० स तप्यमानः सुमहत्तपोयोगसमन्वितः ॥
आससाद महात्मानं त्र्यक्षं त्रिपुरमर्दनम् ११ शंकरं भवमीशानं पिनाकिं शूलपाणिनम् ॥ त्र्यम्बकं शिवमुपेक्षं बहुरूपमुमापतिम् १२ स तं दृष्ट्वैव वरदं पत्नीभ्यां सहितो नृपः ॥
प्रणिपत्य महाबाहुः पुत्रार्थं समयाचत १३ तं प्रीतिमान्हरः प्राह स भार्यै नृपसत्तमम् ॥ यस्मिन् नृतो मुहूर्ते हं त्वये ह नृपते वरम् १४ षष्टिः पुत्रसहस्राणि शूराः परमदर्पिताः ॥
एकस्यां संभविष्यंति पत्न्यां न रवरोत्तम १५ ते चैव सर्वे सहिताः क्षयं यास्यंति पार्थिव ॥ एको वंशधरः शूर एकस्यां संभविष्यति १६ एवमुक्ता तु तं रुद्रस्तत्रैवांतरधीयत ॥
स चापि स गरो राजा जगाम स्वं निवेशनम् १७ पत्नीभ्यां सहितस्तत्र सोऽतिहृष्टमनास्तदा ॥ तस्य ते मनुजश्चेष्टभार्यै कमललोचने १८ वैदर्भी चैव शैव्या च गर्भिण्यां संबभूव
तुः ॥ ततः कालेन वैदर्भी गर्भालाबुं व्यजायत १९

शैल्याचसुषुवेपुत्रकुमारदेवरूपिणम् ॥ तदालावुंसमुत्सृष्टमनश्चक्रे सपार्थिवः २० अथांतरिक्षात् शुश्राववाचं गम्भीरनिःस्वनाम् ॥ राजन्मासाहं सकार्षीः पुत्रान्नृत्यकु
मर्हसि २१ अलावुमध्यान्निष्कृप्य बीजं यत्नेन गोप्यताम् ॥ सोपस्वेदेषु पात्रेषु घृतपूर्णेषु भागशः २२ ततः पुत्रसहस्राणि षष्टिं प्राप्स्यसि भारत ॥ महादेवेन दिष्टं ते पुत्र
जन्मनराधिप ॥ अनेन क्रमयोगेन माते बुद्धिरतोऽन्यथा २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमश तीर्थयात्रायां सगरसंततिकथने षडधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वांस्तस्मिन् अक्षराजराजसत्तमः ॥ यथोक्तं तच्च काराथश्रद्धधृद्वरतर्षभ १ एकैकशस्ततः कृत्वा बीजं बीजं
नराधिपः ॥ घृतपूर्णेषु कुम्भेषु तान् भागान् बिद्धेत ततः २ धात्रींश्चैकैकशः प्रादात् पुत्ररक्षणतत्परः ॥ ततः कालेन महता समुत्तस्थुर्महाबलाः ३ षष्टिः पुत्रसहस्राणि तस्या प्रति
मतेजसः ॥ रुद्रप्रसादाद्राजर्षेः समजायंत पार्थिव ४ ते घोराः क्रूरकर्माण आकाशपरिसर्पिणः ॥ बहुत्वाच्चावजानंतः सर्वाल्लोकां सहामरान् ५ त्रिदशांश्चाप्यबाधंत त
था गंधर्वराक्षसान् ॥ सर्वाणि वैवभूतानि शूराः समरशालिनः ६ वध्यमानास्ततो लोकाः सागरैर्मदबुद्धिभिः ॥ ब्रह्माणंशरणं जग्मुः सहिताः सर्वदेवतैः ७ तानुवाच
महाभागः सर्वलोकपितामहः ॥ गच्छध्वं त्रिदशाः सर्वे लोकैः सार्धं यथागतम् ८ नातिदीर्घेण कालेन सागराणां क्षयो महान् ॥ भविष्यति महाघोरः स्वकृतैः कर्मभिः सुराः
९ एवमुक्तास्तु ते देवा लोकान् अमृतजेश्वर ॥ पितामहमनुज्ञाप्य विप्रजग्मुर्यथागतम् १० ततः काले बहुतिथे व्यतीते भरतर्षभ ॥ दीक्षितः स गरोराजा हयमेधेन वीर्यवान्
११ तस्याश्वो व्यचरन् रूढिं पुत्रैः सपरिरक्षितः ॥ समुद्रं समासाद्य निस्तोयं भीमदर्शनम् १२ रक्ष्यमाणः प्रयत्नेन तत्रैवांतरधीयत ॥ ततस्ते सागरास्तातहतं मत्वा हयो
त्तमम् १३ आगम्य पितुराचल्युदश्यंतु रगंहृतम् ॥ तेनोक्ता दिक्षु सर्वासु मार्गेषु तवाजिनम् १४ ततस्ते पितुराज्ञाय दिक्षु सर्वासु तंहयम् ॥ अमार्गतमहाराज सर्व
च पृथिवीतलम् १५ ततस्ते सागराः सर्वे समुपेत्य परस्परम् ॥ नाध्यगच्छंतु रगमश्च हर्तारमेव च १६ आगम्य पितरं चोचुस्ततः प्रांजलयो ग्रतः ॥ स समुद्रवनद्वीपासनदी
नदकंदरा १७ स पर्वतवनोद्देशानि खिलेन महीचूष ॥ अस्माभिर्विचिता राजन् शासनात्तव पार्थिव १८ न चाश्वमधिगच्छामो नाश्वहर्तारमेव च ॥ श्रुत्वा तु वचनं तेषां स रा
जा क्रोधमूर्च्छितः १९ उवाच वचनं सर्वैस्तदा देवशत्रु ॥ अनागमाय गच्छध्वं भूयो मार्गतवाजिनम् २० यज्ञियंतं विना ह्यश्वनागंतव्यं हि पुत्रकाः ॥ प्रतिगृह्यतु संदेशं
पितुस्ते सगरात्मजाः २१ भूय एवमर्हीकृत्स्नां विचेतुमुपचक्रमुः ॥ अथापश्यंत ते वीराः पृथिवीमवदारिताम् २२ समासाद्य बिलंतं चाप्यखनन् सगरात्मजाः ॥
कुदालैर्हंषुकैश्चैव समुद्रं यत्नमास्थिताः २३

सागरैःसगरसङ्गैः २४। २५। २६। २७ पूर्वोत्तरेदेशान्याम् २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६

सखन्यमानःसहितैःसागरैर्वरुणालयः ॥ अगच्छत्परमामार्तिदीर्यमाणःसमंततः २४ असुरोरगरक्षांसिसत्वानिविविधानिच ॥ आर्तनादमकुर्वन्तवध्यमानानि
सागरैः २५ छिन्नशीर्षाविदेहाश्वभिन्नत्वगस्थिसंधयः ॥ प्राणिनःसमदृश्यंतशतशोऽथसहस्रशः २६ एवंहिखनतांतेपांसमुद्रंवरुणालयम् ॥ व्यतीतःसुमहान्का
लानचाश्वःसमदृश्यत २७ ततःपूर्वोत्तरेदेशेसमुद्रस्यमहीपते ॥ विदार्यपातालमथसंकुद्धाःसगरात्मजाः २८ अपश्यंतहयंतत्रविचरंतमहीतले ॥ कपिलंचम
हात्मानंतेजोराशिमनुत्तमम् ॥ तेजसादीप्यमानंतुज्वालाभिरिवपावकम् २९ तेतदृष्ट्वाहयंराजनसंप्रहृष्टतनूरुहाः ॥ अनादृत्यमहात्मानंकपिलंकालचोदिताः ॥
३० संकुद्धाःसंप्रधावंतअश्वग्रहणकांक्षिणः ॥ ततःकुद्धोमहाराजकपिलोमुनिसत्तमः ३१ वासुदेवेतियंप्राहुःकपिलंमुनिपुंगवम् ॥ सचक्षुर्विकृतंकृत्वातेजस्तेषुस
मुत्सृजन् ३२ ददाहसुमहातेजामंदबुद्धीन्ससागरान् ॥ तान्दृष्ट्वाभस्मसाहूतान्नारदःसुमहातपाः ३३ सगरांतिकमागच्छत्तच्चतस्मैन्यवेदयत् ॥ सतच्छुत्वा
वचोघोरंराजामुनिमुखोद्गतम् ३४ मुहूर्तैर्विमनाभूत्वास्थाणोर्वाक्यमर्चितयत् ॥ अंशुमंतंसमाहूयअसमंजःसुतंतदा ३५ पौत्रंभरतशार्दूलइदंवचनमब्रवीत् ॥
षष्टिस्तानिमहस्त्राणिपुत्राणाममितौजसाम् ३६ कापिलंतेजआसाद्यमत्कृतेनिधनंगताः ॥ तवचापिपितातातपरित्यक्तोमयाऽनघ ॥ धर्मसंरक्षमाणेनपौराणां
हितमिच्छता ३७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किमर्थंराजशार्दूलःसगरःपुत्रमात्मजम् ॥ त्यक्तवान्दुस्त्यजंवीरंतन्मेब्रूहितपोधन ३८ ॥ लोमशउवाच ॥ असमं
जाइतिस्व्यातःसगरस्यसुतोद्यधुत् ॥ यंशैब्याजनयामासपौराणांसहिदारकान् ३९ गलेषुक्रोशतोयृह्यनद्यांचिक्षेपदुर्बलान् ॥ ततःपौराःसमाजग्मुर्भयशोकप
रिभुताः ४० सगरंचाभ्यभाषंतसर्वेप्रांजलयःस्थिताः ॥ त्वंनस्त्रातामहाराजपरचक्रादिभिर्भयात् ४१ असमंजोभयाद्घोरात्तोनस्त्रातुमर्हसि ॥ पौराणांवचनंश्रुत्वा
घोरंनृपतिसत्तमः ४२ मुहूर्तैर्विमनाभूत्वासचिवानिदमब्रवीत् ॥ असमंजाःपुरादद्यसुतोमेविप्रवास्यताम् ४३ यदिवोमत्प्रियंकार्यमेतच्छीघ्रंविधीयताम् ॥
एवमुक्तानरेन्द्रेणसचिवास्तेनराधिप ४४ यथोक्तंत्वरिताश्वकुर्थयाऽऽज्ञापितवानृपः ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंयथापुत्रोमहात्मना ४५ पौराणांहितकामेनसगरेणवि
वासितः ॥ अंशुमांस्तुमहेष्वासोयदुक्तःसगरेणहि ॥ तत्तेसर्वेप्रवक्ष्यामिकीर्त्यमानंनिबोधमे ४६ ॥ सगरउवाच ॥ पितृश्रुतेऽहंत्यागेनपुत्राणांनिधनेनच ॥
अल्यभेनतथाऽश्वस्यपरितप्यामिपुत्रक ४७ तस्मादुःखाभिसंतमंयज्ञविघ्नान्मोहितम् ॥ हयस्यानयनात्पौत्रनरकान्मांसमुद्धर ४८ अंशुमानेवमुक्तस्तुसगरेण
महात्मना ॥ जगामदुःखात्तंदेशंयत्रवैदारितामही ४९ सतुतेनैवमार्गेणसमुद्रंप्रविवेशह ॥ अपश्यच्चमहात्मानंकपिलंतुरगंचतम् ५० सदृष्ट्वातेजसोराशिंपुराण
मृषिसत्तमम् ॥ प्रणम्यशिरसाभूमौकार्यमस्मैन्यवेदयत् ५१

५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७० ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावेदीपे सप्ताधिकशततमो

ततःप्रीतोमहाराजकपिलोऽंशुमतोऽभवत् ॥ उवाचचैवंभर्मात्मावरदोस्मीतिभारत ५२ सवत्रेतुरगंतप्रथमंयज्ञकारणात् ॥ द्वितीयंवरकंवत्रेपितृणांपावनेच्छ
या ५३ तमुवाचमहातेजाःकपिलोमुनिपुंगवः ॥ ददानितवमद्रंतेयद्यत्प्रार्थयसेऽनघ ५४ त्वयिक्षमाचधर्मश्चसत्यंचापिप्रतिष्ठितम् ॥ त्वयाकृतार्थःसगरःपुत्र
वांश्चत्वयापिता ५५ तवचैवप्रभावेनस्वर्ग्यास्यंतिसागराः ॥ पौत्रश्चतेत्रिपथगांत्रिदिवादानयिष्यति ५६ पावनार्थसागराणांतोषयित्वामहेश्वरम् ॥ हयंनय
स्वमद्रंतेयज्ञिंयंनरपुंगव ५७ यज्ञःसमाप्यतांतातसगरस्यमहात्मनः ॥ अंशुमानेवमुक्तुकपिलेनमहात्मना ५८ आजगामहयंयज्ञवाटंमहात्मनः ॥ सो
ऽभिवाद्यततःपादौसगरस्यमहात्मनः ५९ मूर्ध्नितेनाप्युपाघ्रातस्तस्मैसर्वैन्यवेदयत् ॥ यथादृष्टंश्रुतंचापिसागराणांक्षयंतथा ६० तंचास्मैहयमाचष्टयज्ञवाटमु
पागतम् ॥ तच्छ्रुत्वासगरोराजापुत्रजंदुःखमत्यजत् ६१ अंशुमंतंचसंपूज्यसमापयततंक्रतुम् ॥ समाप्तयज्ञःसगरोदेवैःसर्वैःसभाजितः ६२ पुत्रत्वेकल्पयामा
ससमुद्रंवरुणालयम् ॥ प्रशास्यसुचिरंकालंराज्यंराजीवलोचनः ६३ पौत्रेभारंसमावेश्यजगामत्रिदिवंतदा ॥ अंशुमानपिधर्मात्मा महींसागरमेखलाम् ६४
प्रशशासमहाराजयथैवास्यपितामहः ॥ तस्यपुत्रःसमभवदिलीपोनामधर्मवित् ६५ तस्मैराज्यंसमाधायअंशुमानपिसंस्थितः ॥ दिलीपस्तुततःश्रुत्वापि
तृणानिधनंमहत् ६६ पर्यतप्यतदुःखेनतेषांगतिमर्चितयत् ॥ गंगावतरणेयत्नंसुमहच्चाकरोन्नृपः ६७ नचावतारयामासचेष्टमानोयथाबलम् ॥ तस्यपुत्रःसमभ
वच्छ्रीमान्धर्मपरायणः ६८ भर्गीस्थइतिख्यातःसत्यवागनसूयकः ॥ अभिषिच्यतुंतराज्येदिलीपोवनमाश्रितः ६९ तपःसिद्धिसमायोगात्सराजाभरतर्षभ ॥
वनाजगामत्रिदिवंकालयोगेनभारत ॥ ७० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामगस्त्यमाहात्म्यकथनेसप्ताधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ सतुराजामहेष्वासश्चक्रवर्तीमहारथः ॥ बभूवसर्वलोकस्यमनोनयननंदनः १ सशुश्रावमहाबा
हुःकपिलेनमहात्मना ॥ पितृणानिधनंघोरमप्राप्तिंत्रिदिवस्यच २ सराज्यंसचिवेन्यस्यहृदयेनविदूयता ॥ जगामहिमवत्पाश्वतपस्तुंनरेश्वर ३ आरिराधयिषुर्गंगां
तपसादग्धकिल्बिषः ॥ सोऽपश्यतनरश्चहिमवंतंनगोत्तमम् ४ गृंर्बहुविधाकारैर्धातुमद्भिरलंकृतम् ॥ पवनालंबिभिर्मैवैःपरिषिक्तंसमततः ५ नदीकुंजनिर्तंबैश्च
प्रासादैरुपशोभितम् ॥ गुहाकंदरसंलीनसिंहव्याघ्रनिषेवितम् ६ शकुनैश्चविचित्रांगैःकूजद्विर्विधागिरः ॥ शृंगराजैस्तथाहंसैर्दात्यूहैर्जलकुकुटैः ७ मयूरैःश
तपत्रैश्चजीवंजीवककोकिलैः ॥ चकोरैरसितापांगैस्तथापुत्रप्रियैरपि ८

१। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७ ॥

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाधिकशततमोऽ

वन०

अ०

१०९

॥ ९२ ॥

जलस्थानेषुरम्येषुपद्मिनीभिश्चसंकुलम् ॥ सारसानां च मधुरैर्व्याहृतैः समलंकृतम् १ कित्रैरप्सरोग्भिश्च निषेवितशिलातलम् ॥ दिग्धारणविषाणाग्रैः समंताद्
 दृष्टादपम् १० विद्याधरानुचरितं नानारत्नसमाकुलम् ॥ विषोल्बणभुजैर्गैश्च दीप्तजिह्वैर्निषेवितम् ११ क्वचिन्कनकसंकाशं क्वचिद्रजतसन्निभम् ॥ क्वचिदंज
 नपुंजाभं हिमवंतमुपागमत् १२ सतुत्रनरश्चैष्ठस्तयोधोरसमाश्रितः ॥ फलमूलांबुसंभक्षः सहस्रपरिवत्सरान् १३ संवत्सरसहस्रेतुगते दिव्ये महानदी ॥ दर्शया
 मासतंगंगातदामूर्तिमतीस्वयम् १४ ॥ गंगोवाच ॥ किमिच्छसि महाराज मत्तः किंच ददानिते ॥ तद्वीहिनरश्चैष्ठकरिप्यामिव चस्तव १५ एवमुक्तः प्रत्युवा
 च राजा हैमवर्तः तदा ॥ पितामहमेव देकपिलेन महानदि १६ अन्वेषमाणास्तुरगं नीतवैवस्वतक्षयम् ॥ षष्टिस्तानि सहस्राणि सागराणां महात्मनाम् १७ कपि
 लंदेवमासाद्यक्षणेन निधनंगताः ॥ तेषामेवं विनष्टानां स्वर्गं वा सो न विद्यते १८ यावत्तानि शरीराणि त्वं जलैर्नाभिर्षिंचसि ॥ तावत्तेषां गतिर्नास्ति सागराणां महान
 दि १९ स्वर्गं नय महाभागे मत्पितृन्सगसत्मजान् ॥ तेषामर्थं नयाचामित्वामहं वै महानदि २० ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा वचो राज्ञो गंगालोकनम
 स्कृता ॥ भगीरथमिदं वाक्यं सुप्रीता समभाषत २१ करिष्यामि महाराज वचस्तेनात्र संशयः ॥ वेगंतुममदुर्धायं पतंत्यागगनाद्भुवम् २२ न शक्तस्त्रिपुलोकेषु कश्चिद्वा
 रयितुं नृप ॥ अन्यत्र विबुधश्चैष्ठानीलकंठान्महेश्वरान् २३ ततोषय महाबाहो तपसावरदंहरम् ॥ सतुमां प्रच्युतां देवः शिरसाधारयिष्यति २४ सकरिष्यति ते कामं पितृ
 णां हितं काम्यया ॥ एतच्छ्रुत्वा ततो राजन्महाराजो भगीरथः २५ कैलासं पर्वतं गत्वा तोषयामास शंकरम् ॥ तपस्तीव्रमुपागम्य कालयोगेन केनचित् २६ अष्ट
 ङ्गवर्तस्माद्रंगायाधारणे नृप ॥ स्वर्गं वासं समुद्दिश्य पितृणां सनरोत्तमः २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमश तीर्थयात्रायामग
 स्त्योपाख्याने अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ लोमश उवाच ॥ भगीरथ वचः श्रुत्वा प्रियार्थं च दिवौ कसाम् ॥ एवमस्त्विति राजानं भगवान्प्रत्यभाषत १
 धारयिष्ये महाभाग गगनात्प्रच्युतां शिवाम् ॥ दिव्यां देवनदीं पुण्यां त्वत्कृते नृप सत्तम २ एवमुक्ता महाबाहो हिमवंतमुपागमत् ॥ वृतः पारिषदैर्धौ रैर्नानाप्रहरणो
 द्यतैः ३ तत्र स्थित्वानरश्चैष्ठभगीरथमुवाच ह ॥ प्रयाचस्व महाबाहो शैलराज सुतानदीम् ४ पतमानां सरिच्छ्रेष्ठां धारयिष्ये त्रिविष्टपात् ॥ एतच्छ्रुत्वा वचो राजा श
 र्णे स मुदा हृतम् ५ प्रयतः प्रणतो भूत्वा गंगां समनुचिंतयत् ॥ ततः पुण्यजलारम्याराज्ञा समनुचिंतिता ६ ईशानं च स्थितं दृष्ट्वा गगनात्सहसाच्युता ॥ तां प्र
 च्युतामथो दृष्ट्वा देवाः सार्धं महर्षिभिः ७ गंधर्वैर्गयक्षाश्च समाजग्मुर्दिदक्षवः ॥ ततः पपात गगनाद्रंगाहिमवतः सुता ८ समुद्धृतमहावर्तामीनग्राहसमाकुला ॥
 तां दधारहरो राजन् गंगां गगनमेखलाम् ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाद्रदीपेन वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ तत इति १. भावान्पदार्थान् २. वाताब्दावाते
नाबद्धामेवाउपलाश्रयवन् वातं विनैव सहसामेघाः शिलाश्च मयुज्यन्ते इत्यर्थः । भवन्नित्यङ्गभावार्थः । वाचा यत्र भवन्निति पाठे शब्दो बार्णेनैव यत्र मेवाउपलाश्रय हेमन् भासमान आधिर्भवतीति शेषः ३. न च दृश्य

ललाटदेशे पतितां मालां मुक्तामयीमिव ॥ सा बभूव विसर्पती त्रिधाराजन्समुद्रगा १० फेनपुंजाकुलजलाहंसानामिव पंकजः ॥ क्वचिदाभोगकुटिलाप्रस्वलंती क्वचित्क्व
चिद् ११ सा फेनपटसंवीतामतेव प्रमशऽव्रज ॥ क्वचित्सा तोयनिर्दैनं दीनादमुत्तमम् १२ एवं प्रकारान्सुबहून् कुर्वती गगनाच्च्युता ॥ पृथिवीतलमासाद्य भ
गीरथमथाब्रवीत् १३ दर्शयस्व महाराज मार्गे केन व्रजाम्यहम् ॥ त्वदर्थमवतीर्णाऽस्मि पृथिवीं पृथिवीपते १४ एतच्छ्रुत्वा वचो राजा प्रातिष्ठत भगीरथः ॥ यत्र तानि शरी
राणि सागराणां महात्मनाम् १५ प्लावनार्थं न रश्मिपुण्येन सलिलेन च ॥ गंगायाधारणं कृत्वा हरे लोकनमस्कृतः १६ कैलासं पर्वतश्चेष्टं गगाम त्रिदशैः सह ॥ समासाद्य स
मुद्रं च गंगया सहितो नृपः १७ पूरयामास वेगेन समुद्रं वरुणालयम् ॥ दुहितृत्वे च नृपतिर्गंगां समनुकल्पयत् १८ पितृणां चोदकं तत्र ददौ पूर्णमनोरथः ॥ एतत्ते सर्वमा
ख्यातं गंगा त्रिपथगा यथा १९ पूरणार्थं समुद्रस्य पृथिवीमवतारिता ॥ समुद्रश्च यथा पीतः कारणार्थं महात्मना २० वातापि श्रयथानीतः क्षयं स ब्रह्मा प्रभो ॥ अगस्त्येन
महाराज यन्मां त्वं परिपृच्छसि २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्राप० लोमश तीर्थयात्रायामगस्त्यमाहात्म्यकथनेन वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततः प्रयातः कौन्तेयः क्रमेण भरतर्षभ ॥ नंदामपरं नंदां च नद्यौ पापभयापहे १ पर्वतं स समासाद्य हेमकूटमनामयम् ॥ अचित्यानहुतान् भावान्
ददर्श सुबहून् नृपः २ वाताब्दाभवन्मेघाउपलाश्रय सहस्रशः ॥ नाशकुवंस्तमारोढुं विषण्णमनसो जनाः ३ वायुर्नित्यं ववौ तत्र नित्यं देवश्च वर्षति ॥ स्वाध्यायघोषश्च तथा श्रूय
तेन च दृश्यते ४ सायं प्रातश्च भगवान् दृश्यते हव्यवाहनः ॥ मक्षिकाश्चादशंस्तत्र तपसः प्रतिघातिकाः ५ निर्वेदो जायते तत्र गृहाणि स्मरते जनः ॥ एवं बहुविधान् भावान् हु
तान् वीक्ष्य पांडवः ॥ लोमशं पुनरेवाथ पर्यपृच्छत्तदुत्तम् ६ ॥ लोमश उवाच ॥ यथा श्रुतमिदं पूर्वमस्माभिरिक्किर्शनं ॥ तदेकाग्रमनाराजन्निबोध गदतो मम ७ अस्मि
नृप भकूटेऽभूदृषभो नाम तापसः ॥ अनेकशतवर्षाद्युस्तपस्वी कोपनोऽभूद्वृशम् ८ सर्वैसंभाष्यमाणो ज्यैः कोपाद्रिमुवाच ह ॥ यद्दृष्ट्वा हरैर्त्कश्चिदुपलानुत्सृजेस्तथा ९
वातं चाहूय माशब्दमित्युवाच स तापसः ॥ व्याहरंश्चेह पुरुषो मे वशब्देन वार्यते १० एवमेतानि कर्माणि राजस्तेन महर्षिणा ॥ कृतानि कानिचित्क्रोधात्प्रतिषिद्धानि
कानिचित् ११ नंदां त्वभिगता देवाः पुरा राजन्निति श्रुतिः ॥ अन्वपद्यंत सहसा पुरुषा देवदर्शिनः १२ ते दर्शनं त्वनिच्छंतो देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ दुर्गचक्रिर्मंदंशं गिरिं
प्रत्यूह रूपकम् १३

तेऽध्येता ४ । ५ निर्वेदो गिरिदर्शने वैराग्यं गृहाणि छयादीनि ६ पृष्ठश्च लोमश उवाच यथा श्रुतमिति ७ ऋषभकूटेऽभूदृषभ इति शैलशृंगे ८ । ९ । माशब्दं कुर्वितिशेषः १० । ११ अन्वपद्यंत अनुगतवंतः देवद
र्शिनो देवदर्शनार्थिनः १२ प्रत्यूह रूपकं दर्शने विप्र रूपं १३

१४ नियतवाङ्मौनवान् १५ । १६ । १७ । १८ हेकुरुश्रेष्ठ १९ । २० । २१ । २२ काश्यपस्यविभांडकस्य ऋश्येतितालव्यादिः । मूर्धन्यादिपाठः प्रामादिकः । ऋश्योगृगस्तस्यैवगृगमस्यास्तीतिः ऋश्यगृगः

तदाप्रभृतिकौन्तेयनरागिरिमिमंसदा ॥ नाशकुवन्नभिद्रष्टुकुतएवाधिरोहितम् १४ नातप्तपसाशक्नोद्वष्टुमेषमहागिरिः ॥ आरोहुंवापिकौन्तेयतस्मान्नियत
वाग्भव १५ इहदेवास्तदासर्वेयज्ञानाजङ्घुरुत्तमान् ॥ तेषामेतानिलिंगानिदृश्यंतेऽद्यापिभारत १६ कुशाकारवदूर्वेयंसंस्तीर्णेवचभूरियम् ॥ यूपप्रकाराबहवो
वृक्षाश्चेमेविशंपते १७ देवाश्चऋषयश्चैवसंत्यद्यापिभारत ॥ तेषांसायंतथाप्रातर्दृश्यतेहव्यवाहनः १८ इहाहुतानां कौन्तेयसद्यःपाप्माऽभिहन्यते ॥ कुरुश्रे
ष्ठाभिषेकंवैतस्मात्कुरुमहानुजः १९ ततोनेदाहुतांगस्त्वंकौशिकीमभियास्यसि ॥ विश्वामित्रेणयत्रोग्रंतपस्तप्तमनुत्तमम् २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्त
त्रसमाहुत्यगात्राणिमगणोत्तपः ॥ जगामकौशिकीपुण्यांस्म्यांशीतजलांशुभाम् २१ ॥ लोमशउवाच ॥ एषादेवनदीपुण्याकौशिकीभरतर्षभ ॥ विश्वामि
त्राश्रमोरम्यएषचात्रप्रकाशते २२ आश्रमश्चैवपुण्याख्यःकाश्यपस्यमहात्मनः ॥ ऋश्यगृगःसुतोयस्यतपस्वीसंयतेंद्रियः २३ तस्योयःप्रभावेणवर्षयामास
वासवम् ॥ अनावृष्ट्याभयाद्यस्यवर्षबलवृत्रहा ॥ २४ मृग्यांजातःसतेजस्वीकाश्यपस्यसुतःप्रभुः ॥ विषयेलोमपादस्ययश्चकाराहुतंमहत् २५ निर्वर्तिते
पुसस्येपुयस्मैशांतांददौत्तपः ॥ लोमपादोदुहितरंसावित्रीसवितायथा २६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ऋश्यगृगःकथंमृग्यामुत्पन्नःकाश्यपात्मजः ॥ विरुद्धेयो
निसंसर्गेकथंचतपसायुतः २७ किमर्थंचभयाच्छक्रस्तस्यबालस्यधीमतः ॥ अनावृष्ट्यांप्रवृत्तायांवर्षबलवृत्रहा २८ कथंरूपाचसाशांताराजपुत्रीयतव्रता ॥
लोमयामासयाचेतोभृगभूतस्यतस्यवै २९ लोमपादश्चराजर्षिर्षदाश्रूयतधार्मिकः ॥ कथंवैविषयेतस्यनावर्षत्पाकशासनः ३० एतन्मेभगवन्सर्वविस्तरेणय
थातथम् ॥ वक्तुमर्हमिशुश्रूषोऽऋश्यगृगस्यचेष्टितम् ३१ ॥ लोमशउवाच ॥ विभांडकस्यविप्रर्षेस्तपसाभावितात्मनः ॥ अमोघवीर्यस्यसतःप्रजापतिसम
युतेः ३२ शृणुपुत्रोयथाजातःऋश्यगृगःप्रतापवान् ॥ महार्हस्यमहातेजाबालःस्थविरसंमतः ३३ महाहृदंसमासाद्यकाश्यपस्तपसिस्थितः ॥ दीर्घकालंपरि
श्रांतऋषिःसदेवसम्मितः ३४ तस्यरेतःप्रचस्कंददृष्ट्वाऽप्सरसमुर्वशीम् ॥ अप्सूपस्पृशतोराजन्मृगीतच्चापिवत्तदा ३५ सहतोयेनवृषितागर्भिणीचाभवत्ततः ॥
सापुत्रोक्ताभगवताब्रह्मणालोककर्तृणा ३६ देवकन्यामृगीभूत्वामुनिसूयविमोक्ष्यसे ॥ अमोघत्वाद्विधेश्वैवभावित्वाद्वैवनिर्भितात् ३७ तस्यांमृग्यांसमभवत्तस्य
पुत्रोमहानृषिः ॥ ऋश्यगृगस्तपोनित्योवनएवाभ्यवर्तत ३८ तस्यर्षेःगृगंशिरसिराजन्नासीन्महात्मनः ॥ तेनशर्षगृगइत्येवंतदासप्रथितोऽभवत् ३९ नतेनदृष्ट
पूर्वोऽन्यःपितुरन्यत्रमानुषः ॥ तस्मात्तस्यमनोनित्यंब्रह्मचर्येऽभवच्च ४०

ऋश्योनेतुपुत्रमितिमंत्रवर्णितं २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० शुश्रूषोर्भे इतिमंत्रेणैव ३१ । ३२ महार्हस्यातिपूज्यस्य ३३ । ३४ । ३५ तोयेनमहाऽपिवदित्यन्वयः ३६ सूयप्रसूयविधेर्भि
विताकस्य देवानिर्भिताद्वेनोर्भावितात् अपरिहार्यत्वाच्च ३७ । ३८ । ३९ । ४०

अंगानदिशानाम् ४१ तेनकामातुर्बुद्धिपूर्वब्राह्मणस्यप्रतिश्रुत्येत्येषः मिथ्याकृतः । मयातुभ्यंदातुंकिमपिनप्रतिश्रुतमित्यपलापंकृतवानित्यर्थः ४२ तत्रहेतुःपुरोहितस्यापचारोदोषः सोऽपि यहच्छया
 ब्राह्मणापराधाभावेऽपिस्वेच्छयाकृतः ४३ । ४४ । ४५ निष्कृतिप्रायश्चित्तम् ४६ वानेयंवनभवम् ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ सर्वत्रपरवंचनादौ । निष्णाताःकुशलाः ५३
 एतस्मिन्नेवकालेतुसखादशस्थस्यैव ॥ लोमपादइतिख्यातोह्यंगानामीश्वरोऽभवत् ४१ तेनकामात्कृतंमिथ्याब्राह्मणस्येतिनःश्रुतिः ॥ सत्राह्मणैःपरित्यक्तस्त
 तोवैजगतःपतिः ४२ पुरोहितापचाराच्चतस्यराज्ञोयदृच्छया ॥ नववर्षसहस्राक्षस्ततोऽपीड्यंतवैप्रजाः ४३ सत्राह्मणान्पर्यपृच्छत्तपोयुक्तान्मनीषिणः ॥
 प्रवर्षेणसुरेन्द्रस्यसमर्थान्पृथिवीपते ४४ कथंप्रवर्षेत्पर्जन्यउपायःपरिदृश्यताम् ॥ तमृचुश्चोदितास्तेतुस्वमतानिमनीषिणः ४५ तत्रत्वैकोमुनिवरस्तंराजान
 मुवाचह ॥ कुपितास्तवराजेंद्रब्राह्मणानिष्कृतिं चर ४६ ऋश्यशृंगमुनिसुतमानयस्वचपार्थिव ॥ वानेयमनभिज्ञंचनारीणामार्जवेरतम् ४७ सचेदवतरेद्राज
 न्विषयंतेमहातपाः ॥ सद्यःप्रवर्षेत्पर्जन्यइतिमेनात्रसंशयः ४८ एतच्छ्रुत्वावचोराजन्कृत्वानिष्कृतिमात्मनः ॥ सगत्वापुनरागच्छत्प्रसन्नेषुद्विजातिषु ४९
 राजानमागतंश्रुत्वाप्रतिसंजहृषुःप्रजाः ॥ ततोऽंगपतिराहूयसचिवान्मंत्रकोविदान् ५० ऋश्यशृंगागमेयत्नमकरोन्मंत्रनिश्चये ॥ सोऽध्यगच्छदुपायंतुतैरमा
 त्यैःसहाच्युतः ५१ शास्त्रज्ञैरलमर्थज्ञैर्नीत्यांचपरिनिष्ठितैः ॥ ततश्चानाययामासवारमुख्यामहीपतिः ५२ वेश्याःसर्वत्रनिष्णातास्ताउवाचसपार्थिवः ॥ ऋ
 श्यशृंगमृषेःपुत्रमानयध्वमुपायतः ५३ लोभयित्वाऽभिविश्वास्यविषयंममशोभनाः ॥ ताराजभयभीताश्चशापभीताश्चयोषितः ५४ अशक्यमूचुस्तत्कार्यंवि
 वर्णागतचेतसः ॥ तत्रवेकाजरद्योषाराजानमिदमब्रवीत् ५५ प्रयतिष्येमहाराजतमानेतुंतपोधनम् ॥ अभिप्रेतांस्तुमेकामांस्त्वमनुज्ञातुमर्हसि ५६ ततःश
 ष्याम्यानयितुमृश्यशृंगमृषेःसुतम् ॥ तस्याःसर्वमभिप्रेतमन्वजानात्सपार्थिवः ५७ धनंचप्रददौभूरिरत्नानिबिबिधानिच ॥ ततोरूपेणसंपन्नावयसाचमही
 पते ॥ स्त्रियआदायकाश्चित्साजगामवनमंजसा ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामृश्यशृंगोपाख्यानेदशाधिकश
 ततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ सातुनाव्याश्रमंचक्रेराजकार्यार्थसिद्धये ॥ संदेशाच्चैववृत्तपतेःस्वबुद्ध्याचैवभारत १ नानापुष्पफलैर्वृक्षैः
 कृत्रिमैरुपशोभितैः ॥ नानागुल्मलतोपतैःस्वादुकामफलप्रदैः २ अतीवरमणीयंतदतोवचमनोहरम् ॥ चक्रेनाव्याश्रमंरम्यमद्भुतोपमदर्शनम् ३ ततोनिबध्यतांनावम
 दूरेकाश्यपाश्रमात् ॥ चारयामासपुरुषैर्विहारंतस्यवैमुनेः ४ ततोदुहितरंवेश्यांसमाधायेतिकार्यताम् ॥ दृष्ट्वांतरंकाश्यपस्यप्राहिणोदुद्धिसंमताम् ५ सातत्रगत्वाकुश
 लातपोनित्यस्यसंनिधौ ॥ आश्रमंतंसमासाद्यददर्शतमृषेःसुतम् ६ ॥ वेश्योवाच ॥ ॥ कञ्चिन्मुनेकुशलंतापसानांकञ्चिच्चवोभूलफलंप्रभृतम् ॥ कञ्चिद्वा
 न्रमतेचाश्रमेऽस्मिंस्त्वांवैद्वंसांप्रतमागतोऽस्मि ७

५४ जरद्योषावृद्धास्त्री ५५ । ५६ अन्वजानादनुज्ञातवान् ५७ । ५८

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥

॥ सात्विति । नाव्या

श्रमनावातार्थमाश्रमं १ । ३ । ३ मुनेर्विभांडकस्य । विहारं बहिर्गमनं । चारयामास चारैरधिगतवती ४ समाधाय बोधयित्वा । इतिकार्यतामितिकर्तव्यतां । अंतरमसांनिध्यम् ५ । ६ । ७

८ । ९ कौश्यांबृश्यामास्वकुशामनेउपविश । यथोपजोपयथासुखं । सुखायांसुखकर्याम् १० । ११ । १२ । १३ अनर्हाण्यसुत्तमत्वादमूल्यानि १४ । १५ मूलेसमीपेविभज्यमानाअंगमोटनादी
निकुर्वाणा । निषेवमाणासूचीवदभ्यंतरंप्रविशंती । पिवुंतुसंतानेइति धातुः १६ । १७ कायंदेहंपीड्यथाल्लिङ्गनेननिपीड्य । अपदेशंछलम् १८ भावेनाभिप्रायेण १९ प्रवेष्टितोव्याप्तः २० । २१

कच्चित्तपोवर्द्धतेतापसानांपिताचतेकच्चिदहीनतेजाः ॥ कच्चित्तव्याप्रीयतेचैवविप्रकच्चित्स्वाध्यायःक्रियतेचशर्यशृंग ८ ॥ ऋश्यशृंगउवाच ॥ ऋद्ध्याभवान्
ज्योतिरिवप्रकाशतेमन्येचाहंत्वामभिवादनीयम् ॥ पाद्यंवैतेसंप्रदास्यामिकामाद्यथाधर्मफलमूलानिचैव १ कौश्यांबृश्यामास्वयथोपजोपं कृष्णाजिनेनावृतायां
सुखायाम् ॥ कचाश्रमस्तवकिंनामचेदं व्रतं ब्रह्मं श्रसिदेववत्त्वम् १० ॥ वेश्योवाच ॥ ममाश्रमःकाश्यपपुत्ररम्यद्वियोजनंशैलमिमंपरेण ॥ तत्रस्वधर्मो
नाभिवादनेमेनचोदकंपाद्यमुपस्पृशामि ११ भवतानाभिवाद्योऽहमभिवाद्योभवान्मया ॥ व्रतमेतादृशंब्रह्मन्परिष्वज्योभवान्मया १२ ॥ ऋश्यशृंगउवाच ॥
फलानिपक्वानिददामितेऽहंभल्लातकान्यामलकानिचैव ॥ करूषकर्णीगुदधन्वनानिपिप्पलानांकामकारंकुरुष्व १३ ॥ लोमशउवाच ॥ सातानिसर्वाणिविवर्ज
यित्वाभक्ष्याप्यनर्हाणिददौततोऽस्य ॥ तान्युश्यशृंगस्यमहारसानिभृशंसुरूपानिरुचिंदुर्हि १४ ददौचमाल्यानिमुगंधवंतिचित्राणिवासांसिचभानुमंति ॥
पेयानिचाश्याणिततोमुमोदचिक्रीडचैवप्रजहासचैव १५ साकुंदुकेनारमतास्यमूलेविभज्यमानाफलितालतेव ॥ गात्रैश्चगात्राणिनिषेवमाणासमाश्लिषच्चासकृद्
श्यशृंगम् १६ सर्जानशोकांस्तिलकांश्चवृक्षान्सुपुष्पितानवनान्यावभज्य ॥ विलज्जमानेवमदाभिभूताप्रलोभयामामसुतंमहर्षेः १७ अथशर्यशृंगंविहृतंसमीक्ष्य
पुनःपुनःपीड्यचकायमस्य ॥ अवेक्ष्यमाणाशनकैर्जगामकृत्वाऽग्निहोत्रस्यतदाऽपदेशम् १८ तस्यांगतायांमदनेनमत्तोविचेतनश्चाभवदश्यशृंगः ॥ तामेवभावेनगते
नशून्येविनिःश्वसन्नार्तरूपोबभूव १९ ततोमुहूर्ताद्धरिपिङ्गलाक्षःप्रवेष्टितोरोमभिरानखाग्राव ॥ स्वाध्यायवानृत्तसमाधियुक्तोविभांडकःकाश्यपःप्रादुरासीत् २० सो
पश्यदासीनमुपेत्यपुत्रंध्यायंतमेकंविपरीतचित्तम् ॥ विनिःश्वसंतमुदुहूर्ध्वदृष्टिंविभांडकःपुत्रमुवाचदीनम् २१ नकल्प्यंतेसमिधःकिञ्चनातकच्चिदुतंवाग्निहोत्रंत्वयाऽद्य ॥
सुनिर्णिकंशुक्लधुवंहोमधेनुःकच्चित्सवत्साऽद्यकृतात्वयाच २२ नवैयथापूर्वमिवासिपुत्रचिंतापरश्चासिविचेतनश्च ॥ दीनोतिमात्रंत्वमिहाद्यकिंतुपृच्छामित्वांकइहाद्याग
तोऽभूत् २३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामृश्यशृंगोपाख्यानेएकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥
॥ ऋश्यशृंगउवाच ॥ इहागतोजटिलंब्रह्मचारीनवैहस्वोनातिदीर्घोमनस्वी ॥ सुवर्णवर्णःकमलायताक्षःस्वतःसुराणामिवशोभमानः १ समृद्धरूपःसवितेवदीप्तःसुश्र
द्धकृष्णाक्षिस्तीव्रगौरः ॥ नीलाःप्रसन्नाश्वजटाःसुगंधाहिरण्यरज्जुप्रथिताःसुदीर्घाः २

कल्प्यंतेमिद्धाःक्रियंते । निर्णिकंप्रक्षालितं । मवत्माकृतादोहनायेतिशेषः २२ । २३ ॥

इहागतइति । स्वतएवनालंकारादिना १ । २

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥

॥ ॥

आधाररूपा आलवालसदृशी कंठाभरणविशेषः । 'आधारश्चाधिकरणेऽप्यालवालैऽनुधारणे' इतिविश्वः ३ विलग्नश्चेति कृशत्वं लक्ष्यते अतिकृतप्रमाणातिकृशा ४ कलापकौभूषणविशेषौस्वार्थकः । 'कलापः संहतेर्वर्द्धणीरभूषणेहरे' इतिविश्वः । कंकणावित्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ तथाफलंफलसदृशंकंदुकम् १० मीतिराह्लादः । रतिरासक्तिः ११ । १२ । १३ । १४ मृश्चलितेवेति मधुपानजाभ्रातिः सूचिता

आधाररूपा पुनरस्य कंठे विभ्राजते विद्युदिवांतरिक्षे ॥ द्वौ चास्य पिंडावधरेण कंठादजातरोमौ सुमनोहरौ च ३ विलग्नमध्यश्चसनाभिदेशे कटिश्च तस्यातिकृतप्रमाणा ॥ तथाऽस्य चीरांतरतः प्रभाति हि रण्मयी मेखलमेघथेयम् ४ अन्यच्च तस्याद्भुतदर्शनीयं विकूजितं पादयोः संप्रभाति ॥ पाण्योश्च तद्भस्वनवन्निबद्धौ कलापकावक्षमाला यथेयम् ५ विचेष्टमानस्य च तस्य तानि कूजंति हंसाः सरसीवमत्ताः ॥ चीराणितस्याद्भुतदर्शनानि नेमानितद्वन्ममरूपवंति ६ वक्त्रं च तस्याद्भुतदर्शनीयं प्रव्याहृतं ह्लादयतीवचेतः ॥ पुंस्को किल स्येव च तस्य वाणीतांशृण्वतो मेव्यथितोऽतरात्मा ७ यथा वनेनाधवमासि मध्ये समीरितं श्वसनेनेव भाति ॥ तथा सभात्युत्तमपुण्य गंधीनिषेव्यमाणः पवनेन तात ८ सुसंयताश्चापि जटाविषकाद्वैधीकृतानाति समाललाटे ॥ कर्णौ च चित्रैरिव चक्रवाकैः समावृतौ तस्य सुरूपवद्भिः ९ तथा फलं वृत्तमथो विचित्रं समाहरत्पाणिनादक्षिणेन ॥ तद्भूमिमासाद्य पुनः पुनश्च समुत्पतत्यद्भुतरूपमुच्चैः १० तच्चाभिहत्वा परिर्वर्त्ततेऽसौ वातेरितो वृक्ष इवावघूर्णन् ॥ तं प्रेक्षतः पुत्रमिवामराणां प्रीतिः परातातरतिश्च जाता ११ समेसमाश्लिष्य पुनः शरीरं जटासु गृह्णाभ्यवनाम्यवक्त्रम् ॥ वक्त्रेण वक्त्रं प्रणिधाय शब्दं चकार तन्मेऽजनयत्प्रहर्षम् १२ नचापि पाद्यं बहुमन्यतेऽसौ फलानि चेमानिमयाऽऽहृतानि ॥ एवं व्रतोऽस्मीति च मामवोचत् फलानि चान्यानि समाददन्मे १३ मयोपयुक्तानि फलानि यानि नेमानि तुल्यानि रसेन तेषाम् ॥ नचापितेपां त्वगियं यथैषां साराणि नैषां मिव संति तेषाम् १४ तोयानि चैवातिरसानि मद्गन्धं प्रादात्सवैपातुमुदाररूपः ॥ पीत्वैव यान्यभ्यधिकः प्रहर्षो ममाभवद्भूश्चलितेव चासीत् १५ इमानि चित्राणि च गंधवंति माल्यानि तस्योद्भूतानि पट्टैः ॥ यानि प्रकीर्येह गतः स्वमेव स आश्रमं तपसाद्योतमानः १६ गतेन तेनास्मि कृतो विचेता गात्रं च मे संपरिदह्यतीव ॥ इच्छामितस्यांतिकमाशु गंतुं तं चेह नित्यं परिवर्तमानम् १७ गच्छामितस्यांतिकमेव तात कानामसा ब्रह्म चर्या च तस्य ॥ इच्छाम्यहं चरितुं तेन सार्धं यथा तपः सचरत्यर्थयर्मा १८ चर्तुं तथेच्छाद्दये ममास्ति दुनोति चित्तं यदितं न पश्ये १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमश तीर्थयात्रायामृश्यशृंगोपाख्यानोद्भादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ विभांडक उवाच ॥ रक्षांसि चैतानि चरंति पुत्ररूपेण तेनाद्भुतदर्शनेन ॥ अतुल्यवीर्याण्यभिरूपवंति विघ्नं सदा तपसाश्चितयंति १ सुरूपरूपाणि च तानि तात प्रलोभयंते विविधैरुपायैः ॥ सुखाच्च लोकाच्च निपातयंति तान्युग्ररूपाणि मुनीन् वनेषु २ नतानि संवेतमुनिर्यतात्मा सतां लोकान् प्रार्थयानः कथंचिद् ॥ कृत्वा विघ्नं तापसानां रमंते पापाचारास्तापसस्तान्न पश्येत् ३

४ श्रमायभाश्रमाय ५ अश्रावणेनअपाखंडेनवैदिकेन । 'श्रावणोमासिपाखंडे' इतिविश्वः । आश्रावणेनेतिप्रलेपेतुइष्ट्याद्यर्थं तत्राश्रावावयेत्यादिशब्दप्रयोगात् । वेशयोपावेश्या ६ । ७ । ८ आश्रमोयत्रस्थे

असज्जनेनाचरितानिपुत्रयापान्यपेयानिमधूनिनितानि ॥ माल्यानिचैतानिनवैमुनीनांस्मृतानिचित्रोज्ज्वलगंधवंति ४ रक्षांसितानीतिनिवार्यपुत्रविभांडकस्तांमृगयां
बभूव ॥ नासादयामासयदात्र्यहेणतदासपर्याववृत्तेश्रमाय ५ यदापुनःकाश्यपोवैजगामफलान्याहर्तुंविधिनाऽश्रावणेन ॥ तदापुनर्लोभयितुंजगामसावेशयोषामुनि
मृश्यंशृंगम् ६ दृष्ट्वैवतामृश्यंशृंगःप्रहृष्टःसंभ्रांतरूपोऽभ्यपततदानीम् ॥ प्रोवाचचैनांभवतोश्रमायगच्छावयावन्नपिताममैति ७ ततोर्राजन्काश्यपस्यैकपुत्रंप्रवेश्ययोगे
नविमुच्यनावम् ॥ प्रमोदयंत्योविविधैरुपायैराजग्मुरंगाधिपतेःसमीपम् ८ संस्थाप्यतामाश्रमदर्शनेतुसंतारितानावमथातिशुभ्राम् ॥ नीरादुपादायतथैव
चक्रेनाव्याश्रमंनामवनंविचित्रम् ९ अंतःपुरेतंतुनिवेश्यराजाविभांडकस्यात्मजमेकपुत्रम् ॥ ददर्शदेवंसहसाप्रविष्टमार्प्यमाणंचजगज्जलेन १० सलोमपादःपरिपूर्णकामः
सुतांदादृश्यंशृंगायशांताम् ॥ क्रोधप्रतीकारकरंचचक्रेगाश्वैवमार्गेषुचकर्षणानि ११ विभांडकस्याब्रजतःसराजापशून्प्रभूतान्पशुपांश्चवीरान् ॥ समादिशत्पुत्रग्र
ह्नीमहर्षिर्विभांडकःपरिपृच्छेद्यदावः १२ सवक्तव्यःप्रांजलिभिर्भवद्भिःपुत्रस्यतेपशवःकर्षणंच ॥ किंतेप्रियंवैक्रियतांमहर्षेदासाःस्मसर्वेतववाचिबद्धाः १३
अथोपायात्समुनिश्चैडकोपःस्वमाश्रमंमूलफलंशृहीत्वा ॥ अन्वेषमाणश्चनतत्रपुत्रंदर्शचुक्रोधततोभृशंसः १४ ततःसकोपेनविदीर्यमाणआशंकमानोचृपतेर्विधा
नम् ॥ जगामचंप्रांतिवक्ष्यमाणस्तमंगराजंसपुंसराष्ट्रम् १५ सवैश्रांतःक्षुधितःकाश्यपस्तान्घोषान्समासादितवान्समृद्धान् ॥ गोपैश्चतैर्विधिवत्पूज्यमानोराजेव
तांरात्रिमुवासतत्र १६ अवाप्यसत्कारमतीवतेभ्यःप्रोवाचकस्यप्रथिताःस्थगोपाः ॥ ऊचुस्ततस्तेऽभ्युपगम्यसर्वेधनंतवेदंविहितंसुतस्य १७ देशेषुदेशेषुसपूज्य
मानस्तांश्चैवशृण्वन्मधुरान्प्रलापान् ॥ प्रशांतभूयिष्ठरजाःप्रहृष्टःसमाससादांगपतिपुरस्थम् १८ सपूजितस्तेननरर्षभेणददर्शपुत्रंविदेवंयथेन्द्रम् ॥ शांतांस्तुपांचैव
ददर्शतत्रसौदामनीमुच्चरंत्यथैव १९ ग्रामांश्चघोषांश्चसुतस्यदृष्ट्वाशांतांचशांतोऽस्यपरःसकोपः ॥ चकारतस्यैवपरंप्रसादंविभांडकोभूमिपतेर्नरेन्द्र २० सतत्रनि
क्षिप्यसुतंमहर्षिरुवाचसूर्याग्निसमप्रभावः ॥ जातेचपुत्रेवनमेवाब्रजेथाराज्ञःप्रियाण्यस्यसर्वाणिकृत्वा २१ सतद्रचःकृतवानृश्यंशृंगोययौचयत्रास्यपिताबभूव ॥
शांताचैनंपर्यचरन्नरेन्द्रखेरोहिणीसोममिवानुकूला २२ अरुंधतीवासुभगावसिष्ठलोपामुद्रावायथाह्यगस्यम् ॥ नलस्यवैदमयंतीयथाऽभूद्यथाशचीवज्रधरस्यचैव
२३ नारायणीचेंद्रसेनाबभूववश्यानित्यंमुद्रलस्याजमीढ ॥ तथाशांताऋश्यंशृंगंवनस्थंप्रीत्यायुक्तापर्यचरन्नरेन्द्र २४

२५ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेत्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ ॥ ततइति १।२।३।४ उत्तरंतीरवैतरण्याः ५।६।७ मापरस्वम
भिद्रोग्धा परभागस्वनाशमाकुर्वित्यर्थः धर्मान्मावशीः धर्मसाधनान्यज्ञभागान्सर्वान्कामयेथाः । वशकांतौअस्यलुङ्गिरूपम् ८।९।१० अयातयामंतात्कालिकम् ११।१२।१३।१४।१५।१६

तस्याश्रमःपुण्यएषोऽवभातिमहाहृदंशोभयन्पुण्यकीर्तिः ॥ अत्रस्नातःकृतकृत्योविशुद्धस्तीर्थान्यन्यान्यनुसंयाहिराजन् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणि
तीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामृश्यगृंगोपाख्यानेत्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रयातःकौशिक्याःपांडवोजनमे
जय ॥ आनुपूर्व्येणसर्वाणिजगामायतनान्यथ १ ससागरंसमासाद्यगंगायाःसंगमेनृप ॥ नदीशतानांपंचानांमध्येचक्रेसमाप्लवम् २ ततःसमुद्रतीरेणजगामवसुधाधि
पः ॥ भ्रातृभिःमहितोवीरःकलिंगान्प्रतिभारत ३ ॥ लोमशउवाच ॥ एतेकलिंगाःकौंतेयतत्रवैतरणीनदी ॥ यत्रायजतधर्मोऽपिदेवान्शरणमेत्यवै ४ ऋषिभिःसमु
पायुक्तंयज्ञियंगिरिशोभितम् ॥ उत्तरंतीरमेतद्विसृततद्विजसेवितम् ५ समानंदेवयानेनपथास्वर्गमुपेयुषः ॥ अत्रवैऋषयोऽन्येऽपिपुराक्रतुभिरीजिरे ६ अत्रैवरुद्रोराजें
द्रपशुमादत्तवान्मखे ॥ पशुमादायराजेंद्रभागोऽयमितिचाब्रवीत् ७ हृतेपशौतदादेवास्तमूचुर्भरतर्षभ ॥ मापरस्वमभिद्रोग्धामाधर्मान्सकलान्वशीः ८ ततःकल्याण
रूपाभिर्वाग्भिस्तेरुद्रमस्तुवन् ॥ इष्ट्याचैनंतर्पयित्वामानयांचक्रिरेतदा ९ ततःसपशुमुत्सृज्यदेवयानेनजग्मिवान् ॥ तत्रानुवंशोरुद्रस्यतंनिबोधयुधिष्ठिर १० अया
तयामंसर्वेभ्योभागोभ्योभागमुत्तमम् ॥ देवाःसंकल्पयामासुर्भयादुद्रस्यशाश्वतम् ११ इमांगायामत्रगायन्नपःस्पृशतियोनरः ॥ देवयानोऽस्यपंथाश्चक्षुषाऽभिप्र
काशते १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोवैतरणींसर्वेपांडवाद्रौपदीतथा ॥ अवतीर्यमहाभागास्तर्पयांचक्रिरेपितृन् १३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उपस्पृश्येहविधिवदस्यां
नद्यांतपोबलात् ॥ मानुषादस्मिन्विषयादपेतःपश्यलोमश १४ सर्वान्लोकान्प्रपश्यामिप्रसादात्तवसुव्रत ॥ वैखानसानांजपतामेषशब्दोमहात्मनाम् १५ ॥ लोमशउ
वाच ॥ त्रिशतंवैसहस्राणियोजनानांयुधिष्ठिर ॥ यत्रध्वनिंशृगोप्येनंतृष्णीमास्वविशांपते १६ एतत्स्वयंभुवोराजन्वनंदिव्यंप्रकाशते ॥ यत्रायजतराजेंद्रविश्वकर्माप्र
तापवान् १७ यस्मिन्पद्मेहिभ्रूदंताकश्यपायमहात्मने ॥ सपर्वतवनोद्देशादक्षिणार्थेस्वयंभुवा १८ अवासीदन्नकौंतेयदत्तमात्रामहीतदा ॥ उवाचचापिकुपितालोके
श्वरमिदंप्रभुम् १९ नमामर्त्यायभगवन्कस्मैचिद्वातुमर्हसि ॥ प्रदानंमोघमेतत्तेयास्याम्येषारसातलम् २० विषीदंतीतुतांदृष्ट्वाकश्यपोभगवानृषिः ॥ प्रसादयांबभू
वाथततोभूभिर्विशांपते २१ ततःप्रसन्नापृथिवीतपसातस्यपांडव ॥ पुनरुन्नह्यसलिलाद्वेदीरूपास्थिताबभौ २२ सैषाप्रकाशतेराजन्वेदीसंस्थानलक्षणा ॥
आरुह्यात्रमहाराजवीर्यवान्वैभविष्यसि २३

‘भूमिर्द्वजगात्रित्युदाहरंतिनयामर्त्यःकश्चनदातुमर्हतिविश्वकर्षन्पौवनमादिदासिथनिर्मक्ष्येऽहंसलिलस्यमध्येमोघस्तपःकश्यपायाससंगरः’इतिश्रुतेरर्थतंगृह्यति यत्रायजतराजेंद्रेत्यादिना १७।१८।१९
२०।२१।२२।२३

२४ । २५ स्नानाद्यर्थममुद्रप्रार्थनामंत्रमाह औनमइति । विश्वंगुप्तेलीनमस्मिन्प्रलयेइति विश्वगुप्तः विश्वस्मात्परायश्रेष्ठायविष्णवेइत्यर्थः । लवणांभक्षिहारोदके २६ अग्निर्भिषश्चतेजस्त्वादग्निवत्सूर्योऽप्यपांयोनिः अपामितिशेषः । विष्णोर्व्यापकस्यात्मनोरेतःशरीराकारपरिणतमभिव्याक्तस्थानत्वं हेसमुद्र अमृतस्यनाभिःसुधायागर्भस्थानम् २७ इडाग्रः विष्णोरेतोधाःविष्णोरेतःजीवःसधीयतेऽस्मिन्देहे अमृतस्य

सैषासागरमासाद्यराजनवेदीसमाश्रिता ॥ एतामारुह्यभद्रंतेत्वमेकस्तरसागरम् २४ अहंचतेस्वस्त्ययनंप्रयोक्ष्येयथात्वमेनामधिरोहसेऽद्य ॥ स्पृष्टाहिमर्त्येनततःसमुद्रमेषावेदीप्रविशत्याजमीढ २५ औनमोविश्वगुप्तायनमोविश्वपरायते ॥ सान्निध्यंकुरुदेवेशसागरेलवणांभसि २६ अग्निर्मित्रोयोनिरापोऽथदेव्योविष्णोरेतस्त्वममृतस्यनाभिः ॥ एवंब्रुवन्पांडवसत्यवाक्यंवेदीमिमांस्वंतरसाऽधिरोह २७ अग्निश्चतेयोनिरिडाचदेहोरेतोधाविष्णोरमृतस्यनाभिः ॥ एवंजपन्पांडवसत्यवाक्यंततोवगाहेतपतिंनदीनाम् २८ अन्यथाहिकुरुश्रेष्ठदेवयोनिरपांपतिः ॥ कुशाग्रेणापिकौंतेयनस्पृष्टव्योमहोदधिः २९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकृतस्वस्त्ययनोमहात्मायुधिष्ठिरःसागरमभ्यगच्छत् ॥ कृत्वाचतच्छासनमस्यसर्वमहेंद्रमासाद्यनिशामुवास ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यके० तीर्थयात्रा० लोमशतीर्थयात्रायामहेंद्राचलगमनेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतत्रतामुषित्वैकारंजनीं पृथिवीपतिः ॥ तापसानांपरंचक्रेसत्कारंभ्रातृभिःसह १ लोमशस्तस्यतान्सर्वानाचरुयौतत्रतापसान् ॥ भृगूनंगिरसश्चैववसिष्ठानथकाश्यपान् २ तान्समेत्यसराजर्षिर्भविष्यकृतांजलिः ॥ रामस्यानुचरंवीरमपृच्छदकृतव्रणम् ३ कदातुगमोभगवांस्तापसान्दर्शयिष्यति ॥ तेनैवाहंप्रसंगेनद्रष्टुमिच्छामिभार्गवम् ४ ॥ अकृतव्रणउवाच ॥ आयानेवासिविदितोरामस्यविदितात्मनः ॥ प्रीतिस्त्वयिवगमस्यक्षिप्रंत्वांदर्शयिष्यति ५ चतुर्दशीमष्टमींचरामंपश्यंतितापसाः ॥ अस्यांरात्र्यांव्यतीतायांभवित्रीश्वश्चतुर्दशी ६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भवानुगतोरामंजामदभ्यंमहाबलम् ॥ प्रत्यक्षदर्शींसर्वस्यपूर्ववृत्तस्यकर्मणः ७ सभवान्कथयत्वद्ययथारामेणनिर्जिताः ॥ आहवेक्षत्रियाःसर्वेकथंकेनचहेतुना ८ ॥ अकृतव्रणउवाच ॥ हंततेकथयिष्यामिमहदाख्यानमुत्तमम् ॥ भृगूणांराजशार्दूलवंशजातस्यभारत ९ रामस्यजामदस्यस्यचरितंदेवसंमितम् ॥ हैहयाधिपतेश्वेकार्तवीर्यस्यभारत १० रामेणचार्जुनोनामहैहयाधिपतिर्हतः ॥ तस्यबाहुशतान्यासंस्त्रीणिसप्तचपांडव ११ दत्तात्रेयप्रसादेनविमानंकांचनंतथा ॥ ऐश्वर्यसर्वभूतेषुपृथिव्यांपृथिवीपते १२ अव्याहतगतिश्चैवस्थस्तस्यमहात्मनः ॥ स्थेनतेनतुसदावरदानेनवीर्यवान् १३ ममर्देवान्यक्षांश्चऋषींश्चैवसमंततः ॥ भूतांश्चैवससर्वास्तुपीडयामाससर्वतः १४ ततोदेवाःसमेत्याहुर्ऋषयश्चमहाव्रताः ॥ देवदेवंसुरारिंविष्णुंसत्यपराक्रमम् १५ भगवन्भूतरक्षार्थमर्जुनंजहिवैप्रभो ॥ विमानेनचदिव्येनहैहयाधिपतिःप्रभुः १६

नाभिःमोक्षस्यसाधनम् २८ देवयोनिःदेवस्थानम् २९ । ३० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ सइति १ । २ । ३ । ४ आयात्रागच्छन् ॥ १६ ॥

१७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४ एकतद्वति । बहिःश्यामाभंतरारक्ताः कर्णायैषांते एकतःश्यामकर्णास्तेषाम् २५। २६। २७। २८ जन्याःवरपक्षीयाः २९। ३० अवलोककोऽवलोक

शचीसहायंक्रोडंतं धर्षयामासवासवम् ॥ ततस्तुभगवान्देवःशक्रेणसहितस्तदा ॥ कार्तवीर्यविनाशार्थमंत्रयामासभारत १७ यत्तद्भूतहितंकार्यसुरेन्द्रेणनिवेदितम् ॥
संप्रतिश्रुत्यतत्सर्वभगवाँल्लोकपूजितः १८ जगामबदरींरम्यांस्वमेवाश्रममंडलम् ॥ एतस्मिन्नेवकालेत्पृथिव्यांपृथिवीपतिः १९ कान्यकुब्जेमहानासीत्पार्थिवः
सुमहाबलः ॥ गाधीतिविश्रुतोऽलोकेवनवासंजगामह २० वनेतुतस्यवसतःकन्याजज्ञेऽप्सरःसमा ॥ ऋचीकोभार्गवस्तांचवरयामासभारत २१ तमुवाचततो
गाधिर्ब्राह्मणंसंशितव्रतम् ॥ उचितंनःकुलेकिंचित्पूर्वैर्यत्संप्रवर्तितम् २२ एकतःश्यामकर्णानांपांडुराणांतरस्विनाम् ॥ सहस्रंवाजिनांशुल्कमिति विद्विद्विजोत्तम
२३ नचापिभगवाःवाच्योदीयतामितिभार्गव ॥ देयामेदुहिताचैवत्वाद्बिधायमहात्मने २४ ॥ ऋचीकउवाच ॥ एकतःश्यामकर्णानांपांडुराणांतरस्विनाम् ॥ दास्या
म्यश्वसहस्रेतेममभार्यासुताऽस्तुते २५ ॥ अकृतव्रणउवाच ॥ सतथेतिप्रतिज्ञायराजन्वरुणमब्रवीत् ॥ एकतःश्यामकर्णानांपांडुराणांतरस्विनाम् २६ सहस्रंवा
जिनामेकंशुल्कार्थंप्रतिदीयताम् ॥ तस्मैप्रादात्सहस्रंवैवाजिनांवरुणस्तदा २७ तदश्वतीर्थेविख्यातमुत्थितायत्रतेहयाः ॥ गंगायांकान्यकुब्जेवैददौसत्यवतीतदा २८
ततोगाधिःसुतांचास्मैजन्याश्वासन्सुरास्तदा ॥ लब्ध्वाहयसहस्रंतुतांश्वदृष्ट्वादिवौकसः २९ धर्मेणलब्ध्वातांभार्यामृचीकोद्विजसत्तमः ॥ यथाकामंयथाजोषंतयारे
मेसुमध्यया ३० तंविवाहेकृतेराजन्सभार्यमवलोककः ॥ आजगामभृगुश्रेष्ठःपुत्रं दृष्ट्वाननर्दह ३१ भार्यापतीतमासीनंगुरुंसुरगणार्चितम् ॥ अर्चित्वापर्युपासी
नौप्रांजलीतस्थतुस्तदा ३२ ततःस्नुषांसभगवान्प्रहृष्टोभृगुब्रवीत् ॥ वरंवृणीष्वसुभगेदाताह्यस्मितवेप्सितम् ३३ सावैप्रसादयामासतंगुरुंपुत्रकारणात् ॥
आत्मनश्चैवमातुश्चप्रसादंचकारसः ३४ ॥ भृगुरुवाच ॥ ऋतौत्वंचैवमाताचक्ष्मातेपुंसवनायवै ॥ आलिंगेतांपृथग्ब्रह्मसाश्वत्थंत्वमुदुंबरम् ३५ चरुद्वयमिदं
भद्रेजनन्याश्वतवैवच ॥ विश्वमावर्तयित्वातुमयायत्नेनसाधितम् ३६ प्राशितव्यंप्रयत्नेनतेत्युक्त्वाऽदर्शनंगतः ॥ आलिंगेनेचरौचैवचक्रतुस्तेविपर्ययम् ३७ ततः
पुनःसभगवान्कालेबहुतिथेगते ॥ दिव्यज्ञानाद्विदित्वातुभगवानागतःपुनः ३८ अथोवाचमहातेजाभृगुःसत्यवतींस्नुषाम् ॥ उपयुक्तश्चरुर्भद्रेदृक्षेचालिंजनंकृतम्
३९ विपरीतेनतेसुभूर्मात्राचैवासिर्वंचिता ॥ ब्राह्मणःक्षत्रवृत्तिर्वैतवपुत्रोभविष्यति ४० क्षत्रियोब्राह्मणाचारोमातुस्तवसुतोमहान् ॥ भविष्यतिमहावीर्यः
साधूनांमार्गमास्थितः ४१ ततःप्रसादयामासश्वशुरंसापुनःपुनः ॥ नमेपुत्रोभवेदीदृक्कामंपौत्रोभवेदिति ४२ एवमस्त्वितिसातेनपांडवप्रतिनंदिता ॥
जमदग्निंततःपुत्रंजज्ञेसाकालआगते ४३

नार्थी ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ विष्वक्विराट्पुरुषमावर्तयित्वामुहुर्मुहुरनुसंधाय एतयोश्चर्वोभक्षणेनविश्वसृष्टुल्लयौपुत्रौभविष्यतइतिभावः ३६ तेउभेप्रतीत्युक्तेतीकारलोपः संधिर्वाआर्षः । आलिंगे
अश्वत्योदुंबरयोः ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३

४४। ४५ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ सवेदेति १।२।३।४।५।६ ततस्तस्यस्पृहयामासतमैच्छत् ७ अभिसिसरस्येवक्लिभा
तेजसावर्चसाचैवयुक्तंभार्गवनंदनम् ॥ सर्वर्धमानस्तेजस्वीवेदस्याध्ययनेनच ४४ बहून्वृषीन्महातेजाःपांडवेयात्यवर्तत ॥ तंतुकृत्स्नोधनुर्वेदःप्रत्यभाद्रतर्षभ ॥
चतुर्विधानिचास्त्राणिभास्करोपमवर्चसम् ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यके०लोमशतीर्थयात्रायांकार्तवीर्योपाख्यानपंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥
॥ अकृतव्रणउवाच ॥ सवेदाध्ययनेयुक्तोजमदग्निर्महातपाः ॥ तपस्तेपेततोवेदान्नियमाद्रशमानयत् १ सप्रसेनजितंराजन्नधिगम्यनराधिपम् ॥ रेणुकांवरयामास
सचतस्मैददौनृपः २ रेणुकांत्वथसंप्राप्यभार्योभार्गवनंदनः ॥ आश्रमस्थस्तयासार्धतपस्तेपेऽनुकूलया ३ तस्याःकुमाराश्वत्वारोजज्ञिरेरामपंचमाः ॥ सर्वेषामज
घन्यस्तुरामआसीजघन्यजः ४ फलाहारेषुसर्वेषुगतेष्वथसुतेषुवै ॥ रेणुकाम्नातुमगत्कदाचिन्नियतव्रता ५ सातुचित्ररथंनाममार्तिकावतकंचुपम् ॥ ददर्शरेणुकाराजन्ना
गच्छंतीयदृच्छया ६ क्रीडंतंसलिलेदृष्ट्वासभार्यपद्ममालिनम् ॥ ऋद्धिमंतंततस्तस्यस्पृहयामासरेणुका ७ व्यभिचाराच्चतस्मात्साह्मिन्नाभसिविचेतना ॥ प्रविवेशा
श्रमंतव्रतांवैभर्ताऽन्वबुध्यत ८ सतांदृष्ट्वाच्युतांघैर्याद्वाह्यालक्ष्म्याविवर्जिताम् ॥ धिक्शब्देनमहातेजागर्हयामासवीर्यवान् ९ ततोऽप्येष्टोजामदभ्योरुमण्वात्राम
नामतः ॥ आजगामसुषेणश्चवसुर्विश्वावसुस्तथा १० तानानुपूर्व्याद्भगवान्वधेमातुरचोदयत् ॥ नचतेजातसंज्ञेहाःकिंचिदूचुर्विचेतसः ११ ततःशशापताम्रक्रोधा
त्तेशसाश्चेतनांजहुः ॥ मृगपक्षिसधर्माणःक्षिप्रमासन्नजडोपमाः १२ ततोऽरामोऽभ्ययात्पश्चादाश्रमंपरवीरहा ॥ तमुवाचमहाबाहुर्मदग्निर्महातपाः १३ जहीमां
मातरंपापांमाचपुत्रव्यथांकृथाः ॥ ततआदायपरशुरामोमातुःशिरोऽहरत् १४ ततस्तस्यमहाराजजमदग्नेर्महात्मनः ॥ कोपोऽभ्यगच्छत्सहसाप्रसन्नश्चाब्रवीदि
दम् १५ ममेदंवचनात्तातकृतंतेकर्मदुष्करम् ॥ वृणीष्वकामान्धर्मज्ञयावतोवांछसेहृदा १६ सवव्रेमातुस्तथानमस्मृतिंचवधस्यवै ॥ पापेनतेनचास्पृशंभ्रातृणांप्र
कृतिंतथा १७ अप्रतिद्वंद्वतांयुद्धेदीर्घमायुश्चभारत ॥ ददौचसर्वांकामांस्तान्जमदग्निर्महातपाः १८ कदाचितुतथैवास्यविनिष्क्रान्ताःसुताःप्रभो ॥ अथानूपपति
वीरःकार्तवीर्योऽभ्यवर्तत १९ तमाश्रमपदंप्राप्तमृषेर्भार्यासमार्चयत् ॥ सयुद्धमदंसंमत्तानाभ्यनंदत्तथाऽर्चनम् २० प्रमथ्यचाश्रमात्तस्माद्धोमधेनोस्तथाबलात् ॥
जहारवत्संक्रोशंत्याबभंजचमहाडुमान् २१ आगतायचरामायतदाऽचष्टपितास्वयम् ॥ गांचरोरुदतींदृष्ट्वाकोपोरामंसमाविशत् २२ समृत्युवशमापन्नंकार्तवीर्यमु
पाद्रवत् ॥ तस्याथयुधिविक्रम्यभार्गवःपरवीरहा २३ चिच्छेदनिशितैर्भल्लैर्बाहून्परिघसन्निभान् ॥ सहस्रसंमितान्नराजन्प्रगृह्यरुचिरंधनुः २४ अभिभूतःसरामेणसं
युक्तःकालधर्मणा ॥ अर्जुनस्याथदायादारामेणकृतमन्यवः २५

दुता । तथाचोक्तं 'सुंदरपुराणदृष्ट्वाभ्रातरंपितरस्मृतम् । योनिर्द्रवतिनारीणांसत्यं सत्यं जनार्दन' इति ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३
२४। कालधर्मणामृत्युना २५

२६।२७।२८ धार्यावधेदोषात्स्वयमपितादृशमेवमरणंप्रापेत्प्रायश्चित्तः २९ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभाद्रदीपे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ममेति १।२।३।४
५।६।७।८।९।१०।११ दशव्यामायतां व्यामोहस्तचतुष्टयं चत्वारिंशद्विंशत्यामविस्तारां नवोत्तेषां षट्त्रिंशद्विंशोच्छ्रायांचेत्यर्थः व्यायामेतिप्रमादपाठः १२ खंडशःखंडानिखंडानिहृत्वाव्यभ

आश्रमस्थंविनारामंजमदग्निमुपाद्रवन् ॥ तेतंजघुर्महावीर्यमयुध्यंततपस्विनम् २६ असकृद्रामरामेतिविक्रोशंतमनाथवत् ॥ कार्तवीर्यस्यपुत्रास्तुजमदग्निंयु
धिष्ठिर २७ पीडयित्वाशैर्जग्मुर्यथागतमरिंदमाः ॥ अपक्रांतेषुवैतेषुजमदग्नौतथागते २८ समित्पाणिरुपागच्छदाश्रमंभृगुनंदनः ॥ सट्ट्वापितरंवीरस्तथा
मृत्युवशंगतम् ॥ अनर्हंततथाभूतंविललापसुदुःखितः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांकार्तवीर्योपाख्यानेजमदग्निवधे
षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ११६ ॥ ॥ रामउवाच ॥ ॥ ममापराधातैःक्षुद्रैर्हतस्त्वंतातबालिशैः ॥ कार्तवीर्यस्यदायादैर्वनेमृगइवेषुभिः १ धर्मज्ञस्यकथंता
तवर्तमानस्यसत्पथे ॥ मृत्युरेवंविधोयुक्तःसर्वभूतेष्वनागसः २ किंनुतैर्नकृतपापंपर्यैर्भवांस्तपसिस्थितः ॥ अयुध्यमानोवृद्धःसनहतःशरशतैःशितैः ३ किंनुतेतत्रव
क्ष्यंतिसचिवेषुसुहृत्सुच ॥ अयुध्यमानंधर्मज्ञमेकंहत्वाऽनपत्रपाः ४ लालप्यैवंसकरुणंबहुनानाविधंनृप ॥ प्रेतकार्याणिसर्वाणिपितुश्चक्रेमहातपाः ५ ददाह
पितरंचाग्नौरामःपरपुरंजयः ॥ प्रतिजज्ञेवधंचापिसर्वक्षत्रस्यभारत ६ संकुद्धोऽतिबलःसंख्येशस्त्रमादायवीर्यवान् ॥ जत्रिवाङ्कार्तवीर्यस्यसुतानेकोऽन्तको
पमः ७ तेषांचानुगतायेचक्षत्रियाःक्षत्रियर्षभ ॥ तांश्चसर्वानवानृद्राद्रामःप्रहरतांवरः ८ त्रिःसप्तकृत्वःपृथिवीकृत्वानिःक्षत्रियांप्रभुः ॥ समंतपंचकेपंचचकाररु
धिरहृदान् ९ सतेषुतर्पयामासभृगून्भृकुलोल्लहः ॥ साक्षाद्दर्शचर्चीकंसचरामंन्यवारयत् १० ततोयज्ञेनमहताजामदग्निःप्रतापवान् ॥ तर्पयामासदेवेन्द्रमृत्विग्भ्यःप्रद
दौमहीम् ११ वेदींचाप्यददद्दैर्मीकंशयपायमहात्मने ॥ दशव्यामायतांकृत्वानवोत्तेषांविंशोत्ते १२ तांक्षयपस्यानुमतेब्राह्मणाःखंडशस्तदा ॥ व्यभजंस्तेतदाराजन्प्र
ख्याताःखांडवायनाः १३ सप्रदायमहीतस्मैक्षयपायमहात्मने ॥ अस्मिन्महेंद्रशैलेन्द्रेवसत्यमितविक्रमः १४ एववैरमभूतस्यक्षत्रियैर्लोकवासिभिः ॥ पृथिवीचापिवि
जितारामेणामिततेजसा १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततश्चतुर्दशीरामःसमयेनमहामनाः ॥ दर्शयामासतान्विप्रान्धर्मराजंचसानुजम् १६ सतमानर्चराजेंद्रभ्रातृभिःस
हितःप्रभुः ॥ द्विजानांचपरंपूजांचक्रेनृपतिसत्तमः १७ अर्चित्वाजामदग्निंसंपूजितस्तेनचोदितः ॥ महेंद्रउष्यतांरात्रिंप्रययौदक्षिणामुखः १८ ॥ इतिश्रीमहाभारते
आरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांकार्तवीर्योपाख्यानेसप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गच्छन्सतीर्थानिमहानु
भावःपुण्यानिरम्याणिददर्शराजा ॥ सर्वाणिविप्रैरुपशोभितानिकचिक्कचिद्भारतसागरस्य १

जन १३।१४।१५।१६ आनर्चार्चितवान् १७ तेनचउदितइतिच्छेदः उष्यउपित्वा १८ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभाद्रदीपे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ गच्छन्निति १

वृत्तवानसद्वृत्तः पार्थिवः पृथ्वीपतिः कठयपस्तस्य पुत्रः सूर्यस्तस्य पौत्रो युधिष्ठिरः तत्पितुर्धर्मस्य सूर्यपुत्रत्वात् प्रशस्तानामनदीम् २ । ३ नारोतीर्थानि ग्राह्रूपाः पंचापरसो मुनिशापवशाच्चस्थिता अर्जुनेन च शापा
न्मोचितास्तानि नारीतीर्थानि ४ । ५ । ६ अंबुवरोत्तमस्य समुद्रस्य ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ तेषु तीर्थेषु उपवासान् समीपवासिनो विबुधान् पंडितानुपोष्य वस्त्रावासरस्तानि चते

मवृत्तवांस्तेषु कृताभिषेकः सहानुजः पार्थिवपुत्रपौत्रः ॥ समुद्रगां पुण्यतमां प्रशस्तां जगाम पारीक्षितपांडुपुत्रः २ तत्रापि चाष्टुत्थमहानुभावः संतर्पयामास पितृन्सुरांश्च ॥
द्विजातिमुख्येषु धनं विस्त्रज्य गोदावरीं सागरगामगच्छत् ३ ततो विपाप्माद्रविडेषुराजन् समुद्रमासाद्य च लोकपुण्यम् ॥ अगस्त्यतीर्थे च महापवित्रं नारीतीर्थान्यथ वीरोददर्श
४ तत्रार्जुनस्याय्यधनुर्धरस्य निशम्य तत्कर्म न रैरशक्यम् ॥ संपूज्यमानः परमर्षिसंघैः परां मुदं पांडुसुतः सलेभे ५ सतेषु तीर्थेष्वभिषिक्तगात्रः कृष्णासहायः सहितोऽनुजै
श्च ॥ संपूजयन् विक्रममर्जुनस्य रेमे महीपालपतिः पृथिव्याः ६ ततः सहस्राणि गवां प्रदाय तीर्थेषु तेष्वं बुधरोत्तमस्य ॥ हृष्टः सह भ्रातृभिरर्जुनस्य संकीर्तयामास गवां प्रदानम्
७ सतानि तीर्थानि च सागरस्य पुण्यानि चान्यानि बहूनि राजन् ॥ क्रमेण गच्छन् परिपूर्णकामः शूर्पारकं पुण्यतमं ददर्श ८ तत्रोदधेः कंचिदतीत्य देशं स्थातं पृथिव्यां वनमास
साद ॥ तसं सुरैरत्र तपःपुरस्तादिष्टं तथा पुण्यपरैर्नरेन्द्रैः ९ सतत्र तामय्यधनुर्धरस्य वेदां ददर्शाय तपीनबाहुः ॥ ऋचीकपुत्रस्य तपस्वि संघैः समावृतां पुण्यकृदर्चनीयाम् १०
ततो वसूनां वसुधाधिपः समरुद्राणां च तथाऽश्विनोश्च ॥ वैवस्वतादित्यधनेश्वराणामिंद्रस्य विष्णोः सवितुर्विभोश्च ११ भवस्य चंद्रस्य दिवाकरस्य पतेरपां माध्यगणस्य
चैव ॥ धातुः पितृणां च तथा महात्मारुद्रस्य राजन्स गणस्य चैव १२ सरस्वत्याः सिद्धगणस्य चैव पुण्याश्वे चाप्यमरास्तथाऽन्ये ॥ पुण्यानि चाप्यायत नानि तेषां ददर्श राजा
सुमनोहराणि १३ तेषूपवासान् विबुधानुपोष्य दत्त्वा चरत्नानि महान्तिराजा ॥ तीर्थेषु सर्वेषु परिभुतांगः पुनः शूर्पारकमाजगाम १४ सतेन तीर्थेन तु सागरस्य पुनः प्रयातः
सहसोदरीयैः ॥ द्विजैः पृथिव्यां प्रथितं महद्भिस्तीर्थप्रभासं समुपाजगाम १५ तत्राभिषिक्तः पृथुलो हिताक्षः सहानुजैर्देवगणान् पितुंश्च ॥ संतर्पयामास तथैव कृष्णातेचा
पिविप्राः सहलोमशेन १६ सद्वादशाहं जलवायुभक्षः कुर्वन् क्षपाहः सुतदाभिषेकम् ॥ समंततोऽग्नीनुपदीपयित्वा तेपेतपो धर्मभृतां वरिष्ठः १७ तमुग्रमास्थाय तपश्चरंतं शु
श्रावरामश्च जनार्दनश्च ॥ तौ सर्ववृष्णिप्रवरौ ससैन्यौ युधिष्ठिरं जग्मतु राजमीढम् १८ ते वृष्णयः पांडुसुतान् समीक्ष्य भूमौ शयानान् मलदिग्धगात्रान् ॥ अनर्हतींद्रोपदीचा
पिदृष्ट्वा सुदुःखिताश्च कुशुरार्तनादम् १९ ततः सरामं च जनार्दनं च कार्पण्यं च सांबं च शिनेश्च बौत्रम् ॥ अन्यांश्च वृष्णीनुपगम्य पूजां च क्रेयथा धर्ममहीनसत्त्वः २० ते चापि सर्वा
नप्रतिपूज्य पार्थसैः सत्कृताः पांडुसुतैस्तथैव ॥ युधिष्ठिरं संपरिवार्य राजन्नुपाविशन् देवगणायथेन्द्रम् २१ तेषां सर्वचरितं परेषां वने च वासं परमप्रतीतः ॥ अस्यार्थमिंद्रस्य
गतं च पार्थनिवेशनं हृष्टमनाः शशंस २२

२३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टादशाधिकशतनमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ प्रभासति १ । २ । ३ हलीति । हलधरत्वाद्धर्मस्यापिनिर्दाकरिष्यतीतिध्वनिनम् ४ भवायअभ्युदयाय
५ विवरंशरीरगृहनायनददातीत्यर्थः ६ मिथःशंकाधर्माधर्मयोः किंवलीयइतिशास्त्रानुभवयोर्विरोधात्संशयः ७ राज्याच्चसुखाच्चचलेन्नतुधर्मादितिशेषः तत्रहेतुःधर्मादिति । कथमित्युपहासार्थम् ८ । ९
अवनिप्रधानोऽनृतराष्ट्रः १० नासाविति । किंनामपापंकृत्वाऽहमचक्षुर्जातः कौन्तेयंप्रवाज्यकीदृशोभविष्यामीतिधियानासौपश्यतीत्यध्याहृत्ययोज्यम् ११ चामीकराभान् कनकप्रभान् एतन्मरणचिन्हं

श्रुत्वातुतेतस्यवचःप्रतीतास्तांश्चापिदृष्ट्वासुकृशानतीव ॥ नेत्रोद्भवंसंमुचुर्महार्हादुःखार्तिजंवारिमहानुभावाः २३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रा
पर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांप्रभासेयादवपांडवसमागमेअष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ प्रभासतीर्थमासाद्यपांडवावृष्णयस्त
था ॥ किमकुर्वन्कथाश्चैवांकास्तत्रासंस्तपोधन १ तेहिसर्वमहात्मानःसर्वशास्त्रविशारदाः ॥ वृष्णयःपांडवाश्चैवसुहृदश्चपरस्परम् २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रभास
तीर्थसंप्राप्यपुण्यंतीर्थमहोदधेः ॥ वृष्णयःपांडवान्वीराःपरिवार्योपतस्थिरे ३ ततोगोक्षीरकुंदेंदुमृणालरजतप्रभः ॥ वनमालीहलीरामोबभाषेपुष्करेक्षणम् ४
॥ बलदेवउवाच ॥ नकृष्णधर्मश्चरितोभवायजंतोरधर्मश्चपराभवाय ॥ युधिष्ठिरोयत्रजटीमहात्मावनाश्रयःक्लिश्यतिचीरवासाः ५ दुर्योधनश्चापिमहींप्रशास्तिनचा
स्यभूमिर्विवरंददाति ॥ धर्मादधर्मश्चरितोवरीयानितीवमन्येतनरोऽल्पबुद्धिः ६ दुर्योधनेचापिविवर्धमानेयुधिष्ठिरेचासुखमात्तराज्ये ॥ किंत्वत्रकर्तव्यमितिप्रजा
भिःशंकाभिःसंजनितातराणाम् ७ अयंसधर्मप्रभवोनरेन्द्रोऽधर्मेधृतःसत्यधृतिःप्रदाता ॥ चलेद्विराज्याच्चसुखाच्चपार्थोधर्मादपेतस्तुकथंविबर्धेत् ८ कथंनुभीष्मश्च
कृपश्चविप्रोद्रोणश्चराजाचकुलस्यवृद्धः ॥ प्रवाज्यपार्थान्सुखमाश्रुवंतिधिवपापबुद्धीन्भरतप्रधानान् ९ किंनामवक्ष्यत्यवनिप्रधानःपितृन्समागम्यपरत्रपापः ॥ पुत्रेषु
सम्यक्करितमयेतिपुत्रानपापान्व्यपरोप्यराज्यात् १० नासौधियासंप्रतिपश्यतिस्मकिंनामकृत्वाऽहमचक्षुरेवम् ॥ जातःपृथिव्यामितिपार्थिवेषुप्रवाज्यकौंतेयमिति
स्मराज्यात् ११ नूनंसमृद्धान्पितृलोकभूमौचामीकराभान्क्षितिजान्प्रफुल्लान् ॥ विचित्रवीर्यस्यसुतःसपुत्रःकृत्वानृशंसंबतपश्यतिस्म १२ व्यूढोत्तरांसान्पृथुलो
हिताक्षानिमान्स्मपृच्छन्सशृणातिनूनम् ॥ प्रास्थापयद्यत्सवनंसंशंकोयुधिष्ठिरंसानुजमात्तशस्त्रम् १३ योऽयंपरेषांपृतनांसमृद्धान्निरायुधोदीर्घभुजोनिहन्त्यात् ॥
श्रुत्वेवशब्दंहिवृकोदरस्यमुंचंतिसेन्यानिशकृत्समूत्रम् १४ सक्षुत्पिपासाध्वकृशस्तरस्वीसमेत्यनानायुधबाणपाणिः ॥ वनेस्मरन्वासमिमंसुघोरंशेषंनकुर्यादितिनिश्चि
तमे १५ नह्यस्यवीर्येणवलेनकश्चित्समःपृथिव्यामपिविद्यतेऽन्यः ॥ सशीतवातातपकर्शिंतांगोनशेषमाजावसुहृत्सकुर्यात् १६

नृशंसंनिघ्नं कर्म १२ इमान्भीष्मादीन् शृणातिहिनस्ति शृणातीतिलेखकप्रमादः नशृणाति इति गोडपाठेन 'अयमप्रिवैश्वानरोयोऽयमंतःपुरवेयेनदमन्नपच्यतेयदिदमद्यतेतस्यैषघोपोभवति । यमेतत्कर्णा
वपिधायशृणातिमयद्दोक्कमिष्यन्भर्वातनैनंघोषंशृणाति' इति श्रुत्यर्थोऽनुसंधेयः १३ । १४ शेषंनकुर्यान्निःशेषमेवनाशयेदित्यर्थः १५ । १६

म.भा.टी.

॥ २९ ॥

स्वास्त्यक्षेमेण आगमत् आगतः १७ । १८ सोऽयेन कुलः १९ राज्ञोऽप्युदस्य २० त्रिवर्गमुख्यस्य धर्मस्य । त्रिवर्गो धर्मकामार्थैरित्यमरः । वने अचरन् न हि भस्तु सुखा इतिच्छेदः २१ । २२ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंटीये भारतभावेदीपे ऊनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ ॥ नरमेति १ नाथवंतः पृथ्वयं वंतः । भविष्यज् नात्मनानस्वयं नाथाः कार्यसाधकाः शिष्यादय इत्ये

वन०

ख०

१२०

प्राच्यां नृपानेकरथेन जित्वा वृकोदरः सानुचरान् रणे ॥ स्वस्त्यागमद्योऽतिरथस्तरस्वीसोऽयं वने क्लिश्यति चीरवासाः १७ यः सिंधुकूले व्यजय नृदेवान्समागता
न्दाक्षिणात्यान्महीपान् ॥ तं पश्यते मे सह देवमद्यतरस्विनं तापसवेषरूपम् १८ यः पार्थिवानेकरथेन जिग्येदिशं प्रतीचीं प्रतियुद्धशौडः ॥ सोऽयं वने मूलफलेन
जीवनजटीचरत्यद्यमलाचितांगः १९ स त्रेममृद्धेतिरथस्य राज्ञो वेदीतलादुत्पतिता सुताया ॥ सेयं वने वासमिमं सुदुःखं कथं सहत्यद्यसती सुखार्हा २० त्रिवर्गमु
ख्यस्य समीरणस्य देवेश्वरस्याप्यथवाऽश्विनोश्च ॥ एषां सुराणां तनयाः कथं नुवनेऽचरन् ह्यस्तसुखाः सुखार्हाः २१ जिते हि धर्मस्य सुते स भार्ये स भ्रातृके सानुचरे नि
रस्ते ॥ दुर्योधने चापि विवर्धमाने कथं न सीदत्यवनिः स शैला २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां बलरामवाक्ये ऊन
विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ नरामकालः परिदेवनाय यदुत्तरं त्वत्र तदेव सर्वं ॥ समाचरामो ह्यनतीतकालं युधिष्ठिरो यद्यपि
नाहं किंचित् १ येनाथवंतोऽद्य भवंति लोके तेनात्मना कर्मसमारभंते ॥ तेषां तु कार्येषु भवंति नाथाः शिष्यादयो रामयथाययातेः २ येषां तथारामसमारभंते कार्याणि
नाथाः स्वमतेन लोके ॥ तेनाथवंतः पुरुषप्रवीरानानाथवत्कृच्छ्रमवाप्नुवंति ३ कस्मादिमौ राम जनार्दनौ च प्रद्युम्नसांबौ च मया समेतौ ॥ वसंत्यरण्ये सह सोदरीयैश्चै
लोक्यनाथानभिगम्य पार्थाः ४ निर्यातुसाध्वद्यदशार्हसेनाप्रभूतनानायुधचित्रवर्मा ॥ यमक्षयंगच्छतुर्धार्तराष्ट्रः सबांधवो वृष्णिबलाभिभूतः ५ त्वं ह्येव कोपात्
थिवीमपीमांसं वेष्ट्येस्तिष्ठतु शार्ङ्गधन्वा ॥ स धार्तराष्ट्रं जहिसानुबंधं वृत्रं यथा देवपतिर्महेंद्रः ६ भ्राता च मेयः स सखा गुरुश्च जनार्दनस्यात्मसमश्च पार्थः ॥ यदर्थमे
च्छन्मनुजाः सुपुत्रं शिष्यं गुरुं चाप्रति कूलवादम् ७ यदर्थमभ्युद्यतमुत्तमं तत्करोति कर्माद्यमपारणीयम् ॥ तस्यास्त्रवर्षाण्यहमुत्तमास्त्रैर्विहत्य सर्वाणि रणेऽभिभूय
८ कायाच्छिरः सर्पविषाग्नि कल्पैः शरोत्तमैरुन्मथितास्मिराम ॥ खड्गेन चाहं निशितेन संख्येकायाच्छिरस्तस्य बलात्प्रमथ्य ९ ततोऽस्य सर्वाननुगान् हनिष्ये दुर्योध
नं चापिकुरुंश्च सर्वान् ॥ आत्तायुधं मामिह रौहिणेय पश्यंतु भैमायुधिजातहर्षाः १० निघ्नंत मे कंकुर्योधमुत्थानं ग्निमहाकक्षमिवांतकाले ॥ प्रद्युम्नमुक्ताविशिता
व्रजशक्ताः सोढुं कूपद्रोणविकर्णकर्णाः ११ जानामि वीर्यैश्च जयात्मजस्य कार्पिण्यैर्भवत्येव यथारणस्थः ॥ सांबः ससूतं सरथं भुजाभ्यांदुःशासनं शास्तु बलात्प्रमथ्य १२
न विद्यते जांबवती सुतस्य रणे विषह्यं हिरणोत्कटस्य ॥ एतेन बालेन हि शंबरस्य दैत्यस्य सैन्यं सहसा प्रणुन्नम् १३

वपाठः शैब्यादय इति पाठे तु स्वार्थेऽप्यज् २ । ३ । ४ । ५ । ६ सपार्थोऽपि निष्ठित्विति पूर्वोक्तान्वयः यदर्थं शत्रुवधार्थं ७ तत्तुमुपुवादि कं अस्माकमस्तीति शेषः ८ । ९ भैमाभीमकर्मकर्तारो भीमवंशजावा १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

वृत्तोरुत्थायतपीनबाहुरेतेनसंख्येनिहतोऽश्वचक्रः ॥ कोनामसांबस्यमहारथस्यरणेसमक्षरथमभ्युदीयात् १४ यथाप्रविश्यांतरमंतकस्यकालेमनुष्योनविनिष्क्रमेत ॥
 तथाप्रविश्यांतरमस्यसंख्येकोनामजीवन्पुनराव्रजेच्च १५ द्रोणंचभीष्मंचमहारथौतौसुतैर्वृतंचाप्यथसोमदत्तम् ॥ सर्वाणिसैन्यानिचवासुदेवःप्रधक्ष्यतेसायकवह्नि
 जालैः १६ किंनामलोकेषुविषह्यमस्तिकृष्णस्यसर्वेषुसदेवकेषु ॥ आत्तायुधस्योत्तमबाणपाणेश्चक्रायुधस्याप्रतिमस्ययुद्धे १७ ततोऽनिरुद्धोप्यसिचर्म
 पाणिर्महीमिमांघातैराश्वैर्विसंज्ञैः ॥ हृतोत्तमांगैर्निहतैःकरोतुकीर्णाकुशैर्वेदिमिवाध्वरेषु १८ गदोल्मुकौबाहुकभानुनीथाःशूरश्वसंख्येनिशठःकुमारः ॥ रणो
 त्कटौसारणवारुदेष्णौकुलोचितंविप्रथयंतुर्कर्म १९ सवृष्णिभोजांधकयोधमुत्थासमागतासात्वतशूरसेना ॥ हत्वारणेतानधृतराष्ट्रपुत्रान्लोकेयशस्फीतमुपाकरोतु
 २० ततोऽभिमन्युःपृथिवीप्रशास्तुयावद्वर्तधर्ममृतांवरिष्ठः ॥ युधिष्ठिरःपारयतेमहात्माधूतेयथोक्तंकुरुसत्तमेन २१ अस्मत्प्रमुक्तैर्विशिखैर्जितारिस्ततोमहीभोक्ष्यति
 धर्मराजः ॥ निर्धातराश्रांहतसूतपुत्रामेतद्धिनःकृत्यतमंयशस्यम् २२ ॥ वासुदेवउवाच ॥ असंशयंमाधवसत्यमेतद्वृद्धीमतेवाक्यमदीनसत्त्वं ॥ स्वाभ्यांभुजाभ्या
 मजितांतुभूमिनेच्छेत्कुरूणामृषभःकथंचित् २३ नह्येषकामान्नभयान्नलोभाद्युधिष्ठिरोजातुजह्यात्स्वधर्मम् ॥ भीमार्जुनौचातिरथौयमौचतथैवकृष्णाद्रुपदात्मजेयम्
 २४ उभौहियुद्धेऽप्रतिमौपृथिव्यांवृकोदरश्चैवधनंजयश्च ॥ कस्मान्नकृत्स्नांपृथिवींप्रशासेन्माद्रीसुताभ्यांचपुरस्कृतोऽयम् २५ यदातुपंचालपतिर्महात्मासकेकयश्च
 दिपतिर्वयंच ॥ युध्येमविक्रम्यरणेसमेतास्तदैवसर्वैरिषवोहिनस्युः २६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नेदंचित्रंमाधवयद्वीषिसत्यंतुमेरक्ष्यतमंनराज्यम् ॥ कृष्णस्तुमांवेद
 यथावदेकःकृष्णंचवेदाहमथोयथावत् २७ यदैवकालंपुरुषप्रवीरोवेत्स्यत्ययंमाधवविक्रमस्य ॥ तदारणेत्वंचशिनिप्रवीरसुयोधनंजेप्यसिकेशवश्च २८ प्रतिप्रयांत्वं
 द्यदशार्हवीरादृष्टोऽस्मिनाथैर्नरलोकनाथैः ॥ धर्मेऽप्रमादंकुरुताप्रमेयाद्रष्टास्मिभूयःसुखिनःसमेतान् २९ तेन्योन्यमामंयतथाभिवाद्यवृद्धान्परिष्वज्यशिशूंश्चसर्वान् ॥
 यदुप्रवीराःस्वगृहाणिजग्मुस्तेचापितीर्थान्यनुसंविचेरुः ३० विसृज्यकृष्णंत्वथधर्मराजोविदर्भराजोपचितांसुतीर्थाम् ॥ जगामपुण्यांसरितंपयोष्णींसम्राट्भृत्यःसह
 लोमशेन ३१ सुतेनसोमेनविमिश्रतोयांपयःपयोष्णींप्रतिसोऽध्युवास ॥ द्विजातिमुखैर्मुदितैर्महात्मासंस्तूयमानःस्तुतिभिर्वराभिः ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारते
 आरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रायांयादवगमनेर्विशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ नृगेणयजमानेनसोमेनेहपुंदरः ॥ तर्पितः
 श्रूयतेराजस्तदसोमुदमभ्यगात् १

॥२००॥

इहदेवैःसंहद्रेष्वप्रजापतिभिरेवच ॥ इष्टबहुविधैर्यज्ञैर्महद्भिर्भूरिदक्षिणैः २ आमूर्तरयसश्चेहराजावज्रधंरंप्रभुः ॥ तर्पयामाससोमेनहयमंघेषुसप्तसु ३ तस्यसप्त
सुयज्ञेषुसर्वमासीद्धिरण्मयम् ॥ वानस्पत्यंचभौमंचयद्रव्यंनियतंमखे ४ चपालयूपचमसाःस्थाल्यःपात्र्यःशुचःशुवाः ॥ तेष्वेवचास्ययज्ञेषुप्रयोगाःसप्तविश्रुताः ५ सप्तै
कैकस्ययूपस्यचपालाश्चोपरिस्थिताः ॥ तस्यस्मयूपान्यज्ञेषुभ्राजमानान्हिरण्मयान् ६ स्वयमुत्थापयामासुर्देवाःसंद्रायुधिष्ठिर ॥ तेषुतस्यमखाग्रेषुगयस्यपृथिवीपतेः
७ अमाद्यदिन्द्रःसोमेनदक्षिणाभिर्द्विजातयः ॥ प्रसंख्यानानंसंख्येयान्प्रत्यगृह्णन्निद्रिजातयः ८ सिकतावायथालोक्रेयथावादिवितारकाः ॥ यथावावर्षतोधाराअसंख्ये
याःस्मकेनचित्र ९ तथैवतदसंख्येयंधनंत्यत्प्रदौगयः ॥ सदस्येभ्योमहाराजतेषुयज्ञेषुसप्तसु १० भवेत्संख्येयमेतद्विद्यदेतत्परिकीर्तितम् ॥ नतस्यशक्याःसंख्या
तुंदक्षिणादक्षिणावतः ११ हिरण्मयीभिर्गोभिश्चकृताभिर्विश्वकर्मणा ॥ ब्राह्मणांस्तर्पयामासनानादिग्भ्यःसमागतान् १२ अल्पावशेषापृथिवीचैत्यैरासीन्म
हात्मनः ॥ गयस्ययजमानस्यतत्रतत्रविशांपते १३ सलोकान्प्राप्तवान्नेद्रान्कर्मणातेनभारत ॥ सलोकतांतस्यगच्छेत्पयोष्ण्यांयउत्पृष्टोत् १४ तस्मात्त्वम
त्रराजेंद्रभ्रातृभिःसहितोऽच्युत ॥ उपस्पृश्यमहीपालधूतपाप्माभविष्यसि १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सपयोष्ण्यांनरश्रेष्ठःस्नात्वावैभ्रातृभिःसह ॥ वैदूर्य
पर्वतंचैवनर्मदांचमहानदीम् १६ समागततेजस्वीभ्रातृभिःसहितोऽनघ ॥ तत्रास्यसर्वाण्याचख्यौलोमशोभगवानृषिः १७ तीर्थानिरमणीयानिपुण्यान्या
यतनानिच ॥ यथायोगंयथाप्रीतिप्रययौभ्रातृभिःसह ॥ तत्रतत्रादददितंब्राह्मणेभ्यःसहस्रशः १८ ॥ लोमशउवाच ॥ देवानामेतिकौंतेयतथाराज्ञांसलोक
ताम् ॥ वैदूर्यपर्वतंहृष्टान्नर्मदामवतीर्यच १९ संधिरेपनरश्रेष्ठेत्रेतायाद्वापरस्यच ॥ एनमासाद्यकौंतेयसर्वपापैःप्रमुच्यते २० एषशर्यातियज्ञस्यदेशस्तातप्रका
शते ॥ साक्षाद्यत्रापिबत्सोममश्विभ्यांसहकौशिकः २१ चुकोपभार्गवश्चापिमहेन्द्रस्यमहातपाः ॥ संस्तंभयामासचतंवासवंच्यवनःप्रभुः ॥ सुकन्यांचापि
भायीसरराजपुत्रीमवाप्तवान् २२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंविष्टंभितस्तेनभगवान्पाकशासनः ॥ किमर्थंभार्गवश्चापिकोपंचक्रेमहातपाः २३ नासत्यौचक
थंब्रह्मन्नकृतवान्सोमपीथिनौ ॥ एतत्सर्वेयथावृत्तमाख्यातुमभगवान्मम २४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांसौ
कन्येएकविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

२१ । २२ । २३ । २४ सोमस्यपीथः पानंतद्वंतौ सोमपीथिनौ २५ ॥ इत्यारण्यकेष्वर्षणि नैलकंठीये भारतभावंदीपे एकविंशतिशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥

१२१

॥१.००॥

॥ लोमशउवाच ॥ ऋगोर्महर्षेःपुत्रोऽभूच्चयवनोनामभारत ॥ समीपेसरसस्त्वस्यतपस्तेपेमहाद्युतिः १ स्थाणुभूतोमहातेजावीरस्थानेनपांडव ॥ अतिष्ठतचि
रंकालमेकदेशेविशांपते २ सबल्मीकोऽभवद्वर्षिलताभिरिवसंवृतः ॥ कालेनमहताराजन्समाकीर्णःपिपीलिकैः ३ तथाससंवृतोधीमानमृत्पिंडइवसर्वशः ॥ तप्य
तेस्मतपोधोरंबल्मीकेनसमावृतः ४ अथदीर्घस्यकालस्यशर्यातिर्नामपार्थिवः ॥ आजगामसरोरम्यंविहर्तुमिदमुत्तमम् ५ तस्यस्त्रीणांसहस्राणिचत्वार्यासन्परि
ग्रहः ॥ एकैवचसुतासुभूःसुकन्यानामभारत ६ सासखीभिःपरिवृतादिव्याभरणभूषिता ॥ चक्रम्यमाणावल्मीकंभार्गवस्यसमासदत् ७ सावैवसुमतीतत्रपश्यंती
सुमनोरमाम् ॥ वनस्पतीन्विचिन्वंतीविजहारसखीवृता ८ रूपेणवयसाचैवमदेनेनमदेनच ॥ बभंजवनवृक्षाणांशाखाःपरमपुष्पिताः ९ तांसखीरहितामेकामेकवस्त्राम
लंकृताम् ॥ ददर्शभार्गवोधीमांश्वरंतीमिवविद्युतम् १० तांपश्यमानोविजनेसरेमेपरमद्युतिः ॥ क्षामकंठश्चविपरिष्वस्तपोबलसमन्वितः ११ तामाबभाषेकल्या
णांसाचास्यनगृणोतिवै ॥ ततःसुकन्यावल्मीकेदृष्ट्वाभार्गवचक्षुषी १२ कौतूहलात्कंठकेनबुद्धिमोहबलात्कृता ॥ किंनुखल्विदमित्युक्त्वानिर्बिभेदास्यलोचने
१३ अकुद्धयत्सतयाविद्धेनेत्रेपरममन्युमान् ॥ ततःशर्यातिसैन्यस्यशकृन्मूत्रेसमावृणोत् १४ ततोरुद्धेशकृन्मूत्रेसैन्यमानाहदुःखितम् ॥ तथागतमभिप्रेक्ष्यप
र्यपृच्छत्सपार्थिवः १५ तपोनित्यस्यवृद्धस्यरोषणस्यविशेषतः ॥ केनापकृतमद्येहभार्गवस्यमहात्मनः १६ ज्ञातंवायदिवाऽज्ञातंतद्भुतंभूतमाचिरम् ॥ तमूचुःसै
निकाःसर्वेनविद्वोऽपकृतंवयम् १७ सर्वोपायैर्यथाकामंभवांस्तदधिगच्छतु ॥ ततःसृष्टिवीपालःसाम्राचोग्रेणचस्वयम् १८ पर्यपृच्छत्सुहृद्गर्गपर्यजानन्नचैवते ॥
आनाहार्तंततोदृष्ट्वातत्सैन्यमसुखादितम् १९ पितरंदुःखितंदृष्ट्वासुकन्येदमथाब्रवीत् ॥ मयाऽदंत्येहवल्मीकेदृष्टंस्त्वमभिज्वलत् २० खद्योतवदभिज्ञातंतन्मयाविद्धमं
तिकात् ॥ एतच्छ्रुत्वातदल्मीकंशर्यातिस्तूर्णमभ्ययात् २१ तत्रापश्यत्तपोवृद्धंवयोवृद्धंचभार्गवम् ॥ अयाचदथसैन्यार्थंप्रांजलिःपृथिवीपतिः २२ अज्ञानाद्वाल
यायत्तेकृतंतत्क्षंतुमर्हसि ॥ ततोऽब्रवीन्महीपालंचयवनोभार्गवस्तदा २३ अपमानादहंविद्धोद्यनयादर्पपूर्णाया ॥ रूपौदार्यसमायुक्तालोभमोहबलात्कृताम् २४
तामेवप्रतिगृह्णाहंराजन्दुहितरंतव ॥ क्षंस्यामीतिमहीपालसत्यमेतद्वीमिते २५ ॥ लोमशउवाच ॥ ऋषेर्वचनमाज्ञायशर्यातिरविचारयन् ॥
ददौदुहितरंतस्मैचयवनायमहात्मने २६ प्रतिगृह्यचतांकन्यांभगवान्प्रसादह ॥ प्राप्तप्रसादोराजावैसैन्यःपुरमाव्रजत् २७ सुकन्याऽपिपतिलब्ध्वातपस्विन
मनिदिता ॥ नित्यंपर्यचरत्प्रीत्यातपसानियमेनच २८

२१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्यदीपे द्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥

॥

॥

॥ कस्यचिदिति । विवृतामनाच्छादिताप १ । २ । ३ । ४ गताध्वनेअतीतवय

वन०

अ०

१२३

अग्नीनामतिथीनांचशुश्रूषुरनसूयिका ॥ समाराधयतक्षिप्रंच्यवनंसाशुभानना २१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थ
यात्रायांसौकन्येद्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यत्रिदशावश्विनौनृप ॥ कृताभिषेकांविवृतांसुक
न्यातामपश्यताम् ३ तांद्वादर्शनीयांगीदेवराजसुतामिव ॥ ऊचतुःसमभिद्रुत्यनासत्यावश्विनाविदम् २ कस्यत्वमसिवामोरुवनेऽस्मिन्किंकरोषिच ॥ इच्छाव
भद्रेज्ञातुंत्वांतत्त्वमाख्याहिशोभने ३ ततःसुकन्यासव्रीडातावुवाचसुरोत्तमौ ॥ शर्यातितनयांवित्तंभार्यामांच्यवनस्यच ४ अथाश्विनौप्रहस्यैतामब्रूतांपुनरे
वतु ॥ कथंत्वमसिकल्याणिपित्रादत्तागताध्वने ५ भ्राजसेऽस्मिन्वनेभीरुविद्युत्सौदामनीयथा ॥ नदेवेष्वपितुल्यांहित्वयापश्यावभाविनि ६ अनाभरणसंपन्ना
परमांबरवर्जिता ॥ शोभयस्यधिकंभद्रेवनमप्यनलंकृता ७ सर्वाभरणसंपन्नापरमांबरधारिणी ॥ शोभसेत्वनवद्यांगिनत्वेवंमलपंकिनी ८ कस्मादेवंविधाभूत्वा
जराजर्जरितंपतिम् ॥ त्वमुपास्सेहकल्याणिकामभोगबहिष्कृतम् ९ असमर्थपरित्राणेपोषणेतुशुचिस्मिते ॥ सात्वंच्यवनमुःसृज्यवरयस्वैकमावयोः १० पत्य
र्थदेवगर्भाभेमावृथायौवनंकृथाः ॥ एवमुक्तसुकन्याऽपिसुरौताविदमब्रवीत् ११ रताऽहंच्यवनेपत्यौमैवंमांपर्यशंकतम् ॥ तावब्रूतांपुनस्त्वेनामावांदेवभिषग्वरौ
१२ युवानंरूपसंपन्नंकरिष्यावःपतितव ॥ ततस्तस्यावयोश्चैववृणीष्वान्यतमंपतिम् १३ एतेनसमयेनैनाममंत्रयपतिंशुभे ॥ सातयोर्वचनाद्राजुपसंगम्य
भार्गवम् १४ उवाचवाक्यंयत्ताभ्यामुक्तंभृगुसुतंप्रति ॥ तच्छ्रुत्वाच्यवनोभार्यामुवाचक्रिबतामिति १५ ऊचतूराजपुत्रीतांपतिस्तवविश्वतपः ॥ ततोऽभश्य
वनःशीघ्रंरूपार्थीप्रविवेशह १६ अश्विनावपितद्राजन्सरःप्राविशतांतदा ॥ ततोमुहूर्त्तादुत्तीर्णाःसर्वेतेसरसस्तदा १७ दिव्यरूपधराःसर्वेयुवानोमृष्टकुंडलाः ॥ तुल्यवे
षधराश्चैवमनसःप्रीतिवर्धनाः १८ तेऽब्रुवन्सहिताःसर्वेवृणीष्वान्यतमंशुभे ॥ अस्माकमीप्सितंभद्रेपतित्वेवरवर्णिनि १९ यत्रवाऽप्यभिकामाऽसितंवृणीष्वसुशोभने ॥
सासमीक्ष्यतुतान्सर्वास्तुल्यरूपधरान्स्थितान् २० निश्चित्यमनसाबुद्ध्यादेवीवब्रेस्वकंपतिम् ॥ लब्ध्वातुच्यवनोभार्यावयोरूपंचवांच्छितम् २१ हृष्टोऽब्रवीन्महाते
जास्तौनासत्याविदंवचः ॥ यथाऽहंरूपसंपन्नोवयसाचसमन्वितः २२ कृतोभवद्भयांद्भःसन्भार्यांचप्राप्तवानिमाम् ॥ तस्माद्युवांकरिष्यामिप्रीत्याऽहंसोमपीथिनौ ॥
मिषतोदेवराजस्यसत्यमेतद्वीमिवाम् २३

सेइत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ 'अश्विनौवैदेवानामसोमपाचास्ताम्' इतिश्रुतंतस्यैतदुपबृंहणंतस्माद्युवामिति । युवयो
रसोमपत्वं मिषतःपश्यतः दूरीकरिष्यामीत्यर्थः २३

२४ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावेदीपे त्रयोविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥

॥ तत इति । वयस्थं युवानं 'युवं च्यवानमश्विनान्नरं पुनर्युवानं चरथाय चक्रथुः' इति मंत्राग्नात्

तच्छ्रुत्वा हृष्टमनसो दिवं तौ प्रतिजग्मतुः ॥ च्यवनश्च सुकन्या च सुराविव विजहतुः २४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमश तीर्थयात्रा
यां सौकन्ये त्रयोविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ततः शुश्राव शर्यातिर्वयस्थं च्यवनं कृतम् ॥ सुहृष्टः सेनया सार्धमुपायाद्गार्गवाश्रमम्
१ च्यवनं च सुकन्यां च दृष्ट्वा देवसुताविव ॥ रेमे सभार्यः शर्यातिः कृत्स्नां प्राप्य महीमिव २ ऋषिणा सत्कृतस्तेन सभार्यः पृथिवीपतिः ॥ उपोष विष्टः कल्याणीः कथाश्चक्रमनो
रमाः ३ अथैनं भार्गवो राजन्नुवाच परिसां त्वयन् ॥ याजयिष्यामिराजंस्त्वांसं भारानवकल्पय ४ ततः परमसंहृष्टः शर्यातिरवनीपतिः ॥ च्यवनस्य महाराजतद्वाक्यं प्र
त्यपूजयत् ५ प्रशस्तेऽहनियज्ञीये सर्वकामसमृद्धिमत् ॥ कारयामास शर्यातिर्यज्ञाय तनमुत्तमम् ६ तत्रैनं च्यवनो राजन्याजयामास भार्गवः ॥ अहुतानि च तत्रास न्यानि
तानि निबोध मे ७ अगृह्णाच्छ्यवनः सोममश्विनोर्देवयोस्तदा ॥ तमिन्द्रो वारयामास गृह्णानं संततं यो ग्रहम् ८ ॥ इंद्र उवाच ॥ उभावेतौ न सोमहौ नासत्याविति मेमतिः ॥
भिषजौ दिवि देवानां कर्मणा तेन नार्हतः ९ ॥ ॥ च्यवन उवाच ॥ ॥ महोत्साहौ महात्मानौ रूपद्रविणवत्तरौ ॥ यौ चक्रतुर्मामघवनं वृंदारकमिवाजरम् १० ऋते
त्वां विबुधांश्चान्यान्कथं वै नार्हतः सवम् ॥ अश्विनावपि देवैर्द्रवौ विद्धि पुरंदर ११ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ ॥ चिकित्सकौ कर्मकरौ कामरूपसमन्वितौ ॥ लोके चरं
तौ मर्त्यानां कथं सोममिहार्हतः १२ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥ एतदेव यदा वाक्यमाग्ने इयति देवराट् ॥ अनाद्य ततः शक्रं ग्रहं जग्राह भार्गवः १३ ग्रहीष्यंतं तु तं
सोममश्विनो रूतमंतदा ॥ समीक्ष्य बलभिद्देव इदं वचनमब्रवीत् १४ आभ्यामर्थीय सोमं त्वं ग्रहीष्यसि यदि स्वयम् ॥ वज्रं ते प्रहरिष्यामि घोररूपमनुत्तमम् १५ एवमु
क्तः स्मयन्निद्रमभिवीक्ष्य स भार्गवः ॥ जग्राह विधिवत् सोममश्विभ्यामुत्तमं ग्रहम् १६ ततोऽस्मै प्राहरद्वज्रं घोररूपं शचीपतिः ॥ तस्य प्रहरतो बाहुंस्तं भयामास भार्गवः ॥
१७ तंस्तं भयित्वा च्यवनो जुह्वे मंत्रतोऽनलम् ॥ कृत्यार्थी सुमहातेजा देवं हिंसितुमुद्यतः १८ ततः कृत्याऽथ संजज्ञे मुनेस्तस्य तपो बलात् ॥ मदो नाम महावीर्यो बृहत्का
यो महासुरः १९ शरीरं यस्य निर्दंष्ट्रमशक्यं तु सुरासुरैः ॥ तस्यास्य मभवद्वोरंती क्षणाग्रदशनं महत् २० हनुरेकास्थिता त्वस्य भूमावेकादिवंगता ॥ चतस्रश्चायता दंष्ट्रा यो
जनानां शतं शतम् २१ इतरंतस्य दशना बभूवुर्दश यो जनाः ॥ प्रासादशिखराकाराः शूलाग्रसमदर्शनाः २२ बाहू पर्वतसंकाशावायतावयुतंसमौ ॥ नेत्रे रविशशिप्रस्थे वक्त्रं
कालाग्निं संनिभम् २३ लेलिहन् जिह्वा वक्त्रं विद्युच्चपललोला ॥ व्यात्ताननो घोरदृष्टिर्ग्रसन्निवजगद्बलात् २४

च्यवानं च्यवनं चरथाय धर्माचरणार्थम् १ २३ संभारान् यज्ञोपकरणानि ४। ५। ६। ७ ग्रहं सोमस्य गृह्णानं संततं योरर्थं ८। ९। १० सर्वं सोमम् ११। १२ आग्ने इयति पुनः पुनरावर्तयति १३। १४। १५
१६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४

२५ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावेदीपे चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ तद्वद्वेति १ मृक्किणीगच्छगर्भो २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ मदंवेति । मुरा
पानस्त्रीद्युतमृगयाव्यसनानि मदकरत्वाच्याज्यानीतिभावः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ संधिर्द्वयोरेति । संप्रतिकलिद्रापरसंभावप्यत्रतीर्थवेताद्रापरसंधितुल्यः कालोऽस्ति अत्रसनातानांक
लिस्पशोनास्तीतिभावः १४ । १५ मदास्रोतःमदाप्रवाहयुक्तम् १६ पावकाइवदीप्यमानाःपावकाः १७ त्रीणिशृंगाणीति । प्रागव्याख्यातरीत्यात्रिकोणवाराणसीक्षेत्रं त्रीणिप्रस्रवणानीतिचप्रयागम् ।

सभक्षयिष्यन्संकुद्धःशतक्रतुमुपाद्रवन् ॥ महताघोररूपेणलोकान्शब्देननादयन् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायां
सौकन्येचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ तद्वद्विघ्नोऽवददं देवःशतक्रतुः ॥ आयातंभक्षयिष्यंतंव्यात्ताननमिवांतकम् १ भयात्सं
स्तंभितभुजःसृक्किणीलिलिहन्मुहुः ॥ ततोऽब्रवीद्देवराजश्च्यवनंभयपीडितः २ सोमार्हावश्विनावेतावद्यप्रभृतिभार्गव ॥ भविष्यतःसत्यमेतद्वचोविप्रप्रसीदमे
३ नतेमिथ्यासमारंभोभवत्वेपरोविधिः ॥ जानामिचाहंविप्रैर्षेणमिथ्यात्वंकरिष्यसि ४ सोमार्हावश्विनावेतौयथावाऽद्यकृतौत्वया ॥ भूयएवतुतेवीर्यप्रकाशेदिति
भार्गव ५ सुकन्यायाःपितुश्चास्यलोकेकीर्तिःप्रथेदिति ॥ अतोमयैतद्विहितंत्ववीर्यप्रकाशनम् ६ तस्मात्प्रसादंकुरुमेभवत्वेवंयथेच्छसि ॥ एवमुक्तस्यशक्रेण
भार्गवस्यमहात्मनः ७ समन्युर्व्यगमच्छीघ्रंमुमोचचपुरंदरम् ॥ मदंचव्यभजद्राजन्पानेस्त्रीषुचवीर्यवान् ८ अक्षेपुमृगयायांचपूर्वसृष्टं पुनःपुनः ॥ तदामदंविनि
क्षिप्यशक्रंसंतर्प्यचंदुना ९ अश्विभ्यांसंहितान्देवान्याजयित्वाचतंनृपम् ॥ विख्याप्यवीर्यलोकेपुसर्वेषुवदतांवरः १० सुकन्यायासहारण्येविजहारानुकूलया ॥
तस्यैतद्विजसंघुष्टंमराराजन्प्रकाशते ११ अत्रत्वंसहसोदर्यैःपितृन्देवांश्चतर्पय ॥ एतद्वृष्ट्वामहीपालसिकताक्षंचभारत १२ सैधवारण्यमासाद्यकुल्यानांकुरुदर्श
नम् ॥ पुष्करंपुमहाराजमर्वेषुचजलंस्पृश १३ स्थाणोर्मैत्राणिचजपन्सिद्धिं प्राप्स्यसिभारत ॥ संधिर्द्वयोर्नरश्रेष्ठत्रेतायाद्रापरस्यच १४ अयंहिदृश्यतेकार्थसर्व
पापप्रणाशनः ॥ अत्रोपस्पृशचैवत्वंसर्वपापप्रणाशने १५ आर्चीकपर्वतश्चैवनिवासोवैमनीषिणाम् ॥ सदाफलःसदास्रोतोमरुतांस्थानमुत्तमम् १६ चैत्याश्चैते
बहुविधास्त्रिदशानांयुधिष्ठिर ॥ एतच्चंद्रमसस्तीर्थमृपयःपर्युपासते ॥ वैश्वानसावालखिल्याःपावकावायुभोजनाः १७ शृंगाणित्रीणिपुण्यानित्रीणिप्रस्रवणानि
च ॥ सर्वाण्यनुपरिक्रम्ययथाकाममुपस्पृश १८ शान्तनुश्चात्रराजेंद्रशुनकश्चनराधिपः ॥ नरनारायणौचोभौस्थानंप्राप्ताःसनातनम् १९ इहनित्यशयादेवाःपि
तरश्चमहर्षिभिः ॥ आर्चीकपर्वतेतेपुस्तान्यजस्वयुधिष्ठिर २०

एतानिमर्वाण्यनुपरिक्रम्यप्रदक्षिणी कृत्ययथाकाममिहसनाहि । यथाकाममित्यस्यकाशीप्रयागनेत्रिनां चंद्रतीर्थमेवनमैच्छिकमितरेषामत्यावश्यकमितिभावः । गौडास्तु त्रीणिशृंगाणिथुआणित्रीणिप्रस्रव
णानिच ॥ पुष्कराण्यादिमिद्धानिनविद्यस्तत्रकारणम् इति श्लोकमत्रापिपठेति सचप्रागेवव्याख्यातः । अत्रपाठस्तुकाश्यादिस्तुत्यापूर्वोक्तार्थस्यहृदीकार्थः १८ । १९ निवशयानित्यंशयानाः सजि ॥१०२॥
हिताइन्यर्थः तेषुसप्तश्रुः २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । साहदेविःमृजयपुत्रस्यपुत्रः २६ ॥

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंटीये भारतभाष्यदीपे पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ॥ ॥

इहतेवैचरुन्प्राश्रनरुषयश्चविशांपते ॥ यमुनाचाक्षयस्रोताकृष्णश्वेहतपोरतः २१ यमौचभीमसेनश्चकृष्णाचामित्रकर्शन ॥ सर्वेचात्रगमिष्यामस्वयैवसह
पांडव २२ एतत्प्रसवणं पुण्यमिंद्रस्यमनुजेश्वर ॥ यत्रधाताविधाताचवरुणश्चोर्ध्वमागताः २३ इहतेऽप्यवसन्नराजन्क्षांताः परमधर्मिणः ॥ मैत्राणामृजुबुद्धी
नामयंगिरिवरः शुभः २४ एषासायमुनाराजन्महर्षिगणसेविता ॥ नानायज्ञचिताराजन्पुण्यापापभयापहा २५ अत्रराजामहेष्वासोमांधाताऽयजतस्वयम् ॥
साहदेविश्चकौन्तेयसोमकोददतांवरः २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां सौकन्ये पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः
॥ १२५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मांधाताराजशार्दूलस्त्रिषुलोकेषु विश्रुतः ॥ कथंजातो महाब्रह्मन्यौवनाश्वो नृपोत्तमः १ कथंचैनां परां काष्ठां प्राप्तवानमि
तद्युतिः ॥ यस्य लोकास्त्रयो वश्या विष्णो रिव महात्मनः २ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं चरितं तस्य धीमतः ॥ यथामांधातृशब्दश्च तस्य शक्रसमद्युतेः ॥ जन्मचाप्रति
वीर्यस्य कुशलोल्लासिभाषितम् ३ ॥ लोमश उवाच ॥ गृणुष्व अवहितो राजन् राज्ञस्तस्य महात्मनः ॥ यथामांधातृशब्दो वै लोकेषु परिगीयते ४ इक्ष्वाकुवंशप्रभवो
युवनाश्वो महीपतिः ॥ सोऽयजत्पृथिवीपालः क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ५ अश्वमेधसहस्रं च प्राप्य धर्मभृतांवरः ॥ अन्यैश्च क्रतुभिर्मुखैरयजत्स्वामदक्षिणैः ६ अनप
त्यस्तुराजर्षिः समहात्मा महाव्रतः ॥ मंत्रिष्वाधाय तद्राज्यं वननित्यो बभूवह ७ शास्त्रदृष्टेन विधिना संयोज्यात्मानमात्मवान् ॥ सकदाचि नृपो राजन्नुपवासेन दुःखि
तः ८ पिपासाशुष्कहृदयः प्रविवेशाश्रमं भृगोः ॥ तामेव रात्रिं राजेन्द्र महात्मा भृगुनंदनः ९ इष्टिं चकार सौद्युमेर्महर्षिः पुत्रकारणात् ॥ संभृतो मंत्रपूतेन वारिणा कलशो महान्
१० तत्रातिष्ठ तराजेंद्र पूर्वमेव समाहितः ॥ यत्प्राश्य प्रसवेत्तस्य पत्नी शक्रसमं सुतम् ११ तं न्यस्य वेद्यां कलशं सुपुष्टे महर्षयः ॥ रात्रिजागरणाच्छ्रुतां तान् सौद्युभिः समती
त्यतान् १२ शुष्ककंठः पिपासार्तः पानीयार्थं भृशं नृपः ॥ तं प्रविश्याश्रमं श्रांतः पानीयं सोऽभ्ययाचत १३ तस्य श्रांतस्य शुष्केण कंठेन क्रोशतस्तदा ॥ नाश्रौषीत्कश्चन त
दाशकुने रिव वाशतः १४ ततस्तं कलशं दृष्ट्वा जलपूर्णं स पार्थिवः ॥ अभ्यद्रवत वेगेन पीत्वा चामो व्यवास्तजत् १५ स पीत्वा शोतलं तोयं पिपासार्तो महीपतिः ॥ निर्वाणम
गमद्दीमान् सुसुखी चाभवत्तदा १६ ततस्ते प्रत्यबुध्यंत मुनयः सतपोधनाः ॥ निस्तोयंतं च कलशं ददृशुः सर्व एव ते १७ कस्य कर्मदमिति ते पर्यपृच्छन् समागताः ॥ युवना
श्वो ममेत्येवं सत्यं समभिपद्यत १८ न युक्तमिति तं प्राह भगवान् भार्गवस्तदा ॥ सुतार्थं स्थापिता ह्यापस्तपसा चैव संभृताः १९ मया ह्यत्राहितं ब्रह्मतप आस्थाय दारुणम् ॥
पुत्रार्थं तव राजर्षे महाबलपराक्रम २०

यौवनाश्वो युवनाश्वपुत्रः १ परां काष्ठां स्वर्गिण्येव श्रेष्ठं स्थानम् २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ आत्मानं चित्तं आत्मवान् जितचित्तः संयोज्येष्टदेवतया ऐक्यं नीत्वा ८ । ९ सौद्युत्रेः युवनाश्वस्य १० । ११ । १२ । १३
वाशतः शब्दं कुर्वतः १४ । १५ निर्वाणं तपःफलम् १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ इष्टमिच्छितम् २५ । २६ । २७ । २८ किंघास्यतिपास्यतिस्तन्याभावात् २९ मांघास्यतिमांघाता धातेतिलुङंतस्यव्याख्यानंघास्यतीति प्रदेशिनी
तर्जनीम् ३० । ३१ किष्कून्हस्तान्वितस्तीन्वा । किष्कूर्हस्तेवितस्तौचेत्यमरः ३२ ध्यातमात्रस्यइंद्रेणायमेवंविधोभवत्वितिसंकल्पितस्य ३३ शृंगोद्भवाः स्वर्गजाः । शृंगप्रभुत्वेशिखरेइत्या

महाबलोमहावीर्यस्तपोबलसमन्वितः ॥ यःशक्रमपिवीर्येणगमयेद्यमसादनम् २१ अनेनविधिनाराजन्मयैतदुपपादितम् ॥ अब्भक्षणंत्वयाराजन्नयुक्तंकृतमद्यै
२२ नत्वद्यशक्यमस्माभिरेतत्कर्तुमतोऽन्यथा ॥ नूनंदैवकृतंतद्यदेवंकृतवानसि २३ पिपासितेनयाःपीताविधिमंत्रपुरस्कृताः ॥ आपस्त्वयामहाराजमत्तपोवीर्यसं
भृताः २४ ताभ्यस्त्वमात्मनापुत्रमीदृशंजनयिष्यसि ॥ विधास्यामोवयंतत्रतवेष्टिंपरमाद्भुताम् २५ यथाशक्रसमंपुत्रंजनयिष्यसिवीर्यवान् ॥ गर्भधारणजंवाऽपिनखे
दंसमवाप्स्यसि २६ ततोवर्षशतेपूर्णेतस्यराज्ञोमहात्मनः ॥ वामंपार्श्वेविनिर्भिद्यसुतःसूर्यइवस्थितः २७ निश्चक्राममहातेजानचतमृत्युराविशत् ॥ युवनाश्वनरपतिं
तदद्भुतमिवाभवत् २८ ततःशक्रोमहातेजास्तंदिदृक्षुरुपागमत् ॥ ततोदेवामहेन्द्रंतमपृच्छन्धास्यतीतिकिम् २९ प्रदेशिनीततोऽस्यास्येशक्रःसमभिसंदधे ॥ मामयंघा
स्यतीत्येवंभाषितेचैववज्रिणा ३० मांघातेतिचनमामस्यचक्रुःसैद्रादिवौकसः ३१ प्रदेशिनीशक्रदत्तामास्वाद्यसशिशुस्तदा ॥ अवर्धतमहातेजाःकिष्कून्राजंस्त्रयोदश
३२ वेदास्तंसधनुर्वेदादिव्यान्यस्त्राणिचेश्वरम् ॥ उपतस्थुर्महाराजध्यातमात्रस्यसर्वशः ३३ आजगवंनामधनुःशराःशृंगोद्भवाश्वये ॥ अभेद्यंकवचंचैवसद्यस्तमुपशि
श्रियुः ३४ सोभिषिकोमघवतास्वयंशक्रेणभारत ॥ धर्मेणव्यजयल्लोकांस्त्रीन्विष्णुरिवविक्रमैः ३५ तस्याप्रतिहतंचक्रंप्रावर्ततमहात्मनः ॥ रत्नानिचैवराजर्षिस्वयमेवो
पतस्थिरः ३६ तस्येयंवसुसंपूर्णावसुधावसुधाधिप ॥ तेनेष्टंविविधैर्यज्ञैर्बहुभिःस्वाप्तदक्षिणैः ३७ चितचैत्योमहातेजाधर्मान्प्राप्यचपुष्कलान् ॥ शक्रस्यार्थासनंराजंल्ल
ब्धवानमितद्युतिः ३८ एकाहात्पृथिवीतेनधर्मनित्येनधीमता ॥ विजिताशासनादेवसरत्नाकरपत्तना ३९ तस्यचैत्यैर्महाराजक्रतूनांदक्षिणावताम् ॥ चतुरंताम
हीव्याप्तानासीत्किंचिदनावृतम् ४० तेनपद्मसहस्राणिगवांदशमहात्मना ॥ ब्राह्मणानांमहाराजदत्तानीतिप्रचक्षते ४१ तेनद्वादशवार्षिक्यामनावृष्ट्यामहात्मना ॥
वृष्टंस्वयविवृद्धचर्यमिषतोवज्रपाणिनः ४२ तेनसोमकुलोत्पन्नोगांधाराधिपतिर्महान् ॥ गर्जन्निवमहामेघःप्रमथ्यनिहतःशरैः ४३ प्रजाश्वतुर्विधास्तेनत्राताराजन्कृतात्म
ना ॥ तेनात्मतपसालोकास्तापिताश्चातितेजसा ४४ तस्यैतद्देवयजनंस्थानमादित्यवर्चसः ॥ यस्यपुण्यतमेदेशेकुरुक्षेत्रस्यमध्यतः ४५ एतत्तेसर्वमाख्यातंमांघातुश्च
रितंमहत् ॥ जन्मचाप्यमहीपालयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ४६

दिः स्वर्गमीनविशेषयोरिति विश्वः दिव्या इत्यर्थः ३४ । ३५ चक्रमात्रा ३६ । ३७ चितचैत्यः कृतचयनक्रतुः ३८ । ३९ । ४० पद्मशतकोटयस्तेषामपि सहस्राणि दश ४१ । ४२ । ४३
चतुर्विधाः सुरनरतिर्यक्स्थावराः ४४ । ४५ । ४६

४७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ॥ कथमिति १।२।३।४।५ स्फिचिकट्याम् ६।७ अमात्यपर्वदोमध्येमंत्रिसभांतः
८ क्षत्तादौवारिकः ९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७। १८ जंतुनापयुभूतेन । 'सवरुणराजानमुपससारपुत्रोमेजायतांतेनत्वायजा' इति इतिपुत्रस्यापिपथुकरणंवहचब्राह्मणेपरामृष्टं

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तः सकौन्ते यो लोमशेन महर्षिणा ॥ पप्रच्छानंतरं भूयः सोमकं प्रतिभारत ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्व
णिलोमशतीर्थयात्रायां मां धात्रुपाख्याने षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं वीर्यः स राजा भूत्सोमको वदतांवर ॥ कर्माण्य
स्य प्रभावं च श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः १ ॥ लोमश उवाच ॥ युधिष्ठिरासीन्नृपतिः सोमको नाम धार्मिकः ॥ तस्य भार्या शतराजन्सदृशी नाम भूतदा २ स वै यत्नेन मह
ताता सुपुत्रं महीपतिः ॥ कंचिन्नासादयामास कालेन महता ह्यपि ३ कदाचित्तस्य वृद्धस्य वटमानस्य यत्नतः ॥ जंतुर्नाम सुतस्तस्मिन् न्नीशिते समजायत ४ तं जातं
मातरः सर्वाः परिवार्य समासते ॥ सततं पृष्ठतः कृत्वा कामभोगान्विशोपते ५ ततः पिपीलिका जंतुकदाचिददृशत् स्फिचि ॥ सदृष्टो व्यनदन्नादंतेन दुःखेन बालकः ६
ततस्तामातरः सर्वाः प्राक्रोशन् भृशदुःखिताः ॥ प्रवार्य जंतुं सहसा सशब्दस्तुमुलोऽभवत् ७ तमार्तनादं सहसा श्रुत्वा वसमहीपतिः ॥ अमात्यपर्वदोमध्ये उपविष्टः सह
त्विजा ८ ततः प्रस्थापयामास किमेतदिति पार्थिवः ॥ तस्मै क्षताय थावृत्तमाचक्षे सुतं प्रति ९ त्वरमाणः सञ्चोत्थाय सोमकः सहमंत्रिभिः ॥ प्रविश्यातः पुनरुपमा
श्वासयदरिंदमः १० सांत्वयित्वा तु तं पुत्रं निष्क्रम्यातः पुरा नृपः ॥ ऋत्विजा सहितो राजन्सहामात्य उपाविशत् ११ ॥ सोमक उवाच ॥ धिगस्तिवहैकपुत्रत्वम
पुत्रत्वं वरं भवेत् ॥ नित्यातुरत्वाद्भूतानां शोक एवैकपुत्रता १२ इदं भार्या शतं ब्रह्मन्परीक्ष्य सदृशं प्रभो ॥ पुत्रार्थिनामया वोढं न तासां विद्यते प्रजा १३ एकः कथंचिदुत्पन्नः
पुत्रो जंतुरयं मम ॥ यतमाना सुसर्वासु किं नु दुःखमतः परम् १४ वयश्च समतीतं मे स भार्यस्य द्विजोत्तम ॥ आसां प्राणाः समायत्ता मम चात्रैकपुत्रके १५ स्यात्तु कर्म
तथायुक्तं येन पुत्रशतं भवेत् ॥ महतालघुना वाऽपि कर्मणा दुष्करेण वा १६ ॥ ऋत्विगुवाच ॥ अस्ति चैतादृशं कर्म येन पुत्रशतं भवेत् ॥ यदि शक्रोऽपि तत्कर्तुमथ वक्ष्यामि
सोमक १७ ॥ सोमक उवाच ॥ कार्यं वायुदिवः कार्ये येन पुत्रशतं भवेत् ॥ कृतमेवेति तद्विद्भिर्भगवान्प्रब्रवीतु मे १८ ॥ ऋत्विगुवाच ॥ यजस्व जंतुनाराजं स्वं
मया वितते क्रतौ ॥ ततः पुत्रशतं श्रीमद्भविष्यत्यचिरेण ते १९ वपायां हूयमानायां धूममात्राय मातरः ॥ ततस्ताः सुमहावीर्या नृजनयिष्यंति ते सुतान् २० तस्यामेव
तु ते जंतुर्भविता पुनरात्मजः ॥ उत्तरे चास्य सौवर्णलक्ष्मणपार्श्वे भविष्यति २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां जंतुपाख्याने सप्तविंशत्यधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ॥ ॥ सोमक उवाच ॥ ब्रह्मन्यद्यथा कार्यं तत्कुरुष्व तथा तथा ॥ पुत्रकामतया सर्वं करिष्यामि वचस्तव १
॥ लोमश उवाच ॥ ततः सयाजयामास सोमकं तेन जंतुना ॥ मातरस्तु बलात्पुत्रमपाकर्षुः कृपान्विताः २

ततो न शास्त्रविरोधः ११।२०।२१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥

॥ ब्रह्मन्निति १।२

वाशंत्यःक्रोशंत्यः ३।४ वषादिहांतर्गतमपूपाकारमांसं ५।६।७।८ लक्षणंचिह्नं ९ सोमकस्यकृत्विगितिशेषः १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ क्षांतःक्षमा
वान् उप्यउचित्वा २० अभिचारपापंकुमार्गोपदेष्टृषुयाजकेष्वेवयाज्यस्यनिपातस्तुगुरोरुकरुणामयुक्तःस्त्रयंकृतोतानुन्याय्यइत्यध्यायतात्पर्यम् २१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाविंशत्य

वन०

अ०

१२८

हाहताःस्मेतिवाशंत्यस्तीव्रशोकसमाहताः ॥ रुदंत्यःकरुणंवापिगृहीत्वादक्षिणेकरे ३ सव्येपाणौगृहीत्वातुयाजकोऽपिस्मकर्षति ॥ कुररीणामिवार्तानांसमाकृष्य
तुतंसुतम् ४ विशस्यचैनंविधिवद्रूपामस्यजुहावसः ॥ वपायांहूयमानायांगंधमाघ्रायमातरः ५ आर्तानिपेतुःसहसापृथिव्यांकुरुनंदन ॥ सर्वाश्वगर्भानलभं
स्ततस्ताःपरमांगनाः ६ ततोदशसुमासेषुसोमकस्यविशांपते ॥ जज्ञेपुत्रशतंपूर्णतासुसर्वासुभारत ७ जंतुर्ज्यैष्ठःसमभवज्जनित्र्यमेवपार्थिव ॥ सतासामिष्टए
वासीन्नतथातेनिजाःसुताः ८ तच्चलक्षणमस्यासीत्सौवर्णैपार्श्वउत्तरे ॥ तस्मिन्पुत्रशतेचाग्र्यःसबभूवगुणैरपि ९ ततःसलोकमगमत्सोमकस्यगुरुःपरम् ॥ अथ
कालेव्यतीतेतुसोमकोऽप्यगमत्परम् १० अथतनरकेवोरेपच्यमानंददर्शसः ॥ तमपृच्छत्किमर्थंत्वनरकेपच्यसेद्विज ११ तमब्रवीदुरुःसोऽथपच्यमानोग्निना
भृशम् ॥ त्वमयायाजितोराजस्तस्येदंकर्मणःफलम् १२ एतच्छ्रुत्वासराजर्षिर्धर्मराजानमब्रवीत् ॥ अहमत्रप्रवेश्यामिमुच्यतांममयाजकः ॥ मत्कृतेहिमहा
भागःपच्यतेनरकाग्निना १३ ॥ धर्मउवाच ॥ नान्यःकर्तुःफलंराजस्तुभुंक्तेकदाचन ॥ इमानितवदृश्यंतेफलानिवदतांवर १४ ॥ सोमकउवाच ॥ पुण्यान्नकाम
येलोकानृतेऽहंब्रह्मवादिनम् ॥ इच्छाम्यहमनेनैवसहवस्तुसुरालये १५ नरकेवाधर्मराजकर्मणाऽस्यसमोद्वहम् ॥ पुण्यापुण्यफलंदेवसममस्त्वावयोरिदम् १६
॥ धर्मराजउवाच ॥ यद्येवमीप्सितंराजभुंक्त्वास्वसहितःफलम् ॥ तुल्यकालंसहानेनपश्चात्प्राप्स्यसिसद्व्रतिम् १७ ॥ लोमशउवाच ॥ सचकारतथासर्वरा
जाराजीवलोचनः ॥ क्षीणपापश्वतस्मात्सविमुक्तोगुरुणासह १८ लेभेकामान्शुभान्राजन्कर्मणानिर्जितान्स्वयम् ॥ सहतेनैवविप्रेणगुरुणासगुरुप्रियः १९ ए
षतस्याश्रमःपुण्योयएषोऽग्रेविराजते ॥ क्षांतउण्यात्रपद्मात्रंप्राप्नोतिसुगतिंनरः २० एतस्मिन्नपिराजेद्रवत्स्यामोविगतज्वराः ॥ षड्रात्रंनियतात्मानःसजी
भवकुरुद्रह २१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांजंतूपाख्यानेअष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥
॥ लोमशउवाच ॥ अस्मिन्किलस्वयंराजन्निष्टवान्वैप्रजापतिः ॥ सत्रमिष्टीकृतंनामपुरावर्षसहस्रिकम् १ अंबरीषश्चनाभागइष्टवान्यमुनामनु ॥ यत्रेष्टादश
पद्मानिसदस्येभ्योऽधिसृष्टवान् २ यज्ञैश्चतपसाचैवपरांसिद्धिमवापसः ॥ देशश्चनाहुषस्यायंयज्वनःपुण्यकर्मणः ३ सार्वभौमस्यकौन्तेयययातेरमितौजसः ॥
स्पर्धमानस्यशक्रेणतस्येदंयज्ञवास्त्वह ४

धिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ॥ अस्मिन्निति १ दशपद्मानिगवामितिशेषः । तस्यद्वादशशतंदक्षिणाइति यागीयदक्षिणादौ सर्वत्रगोपदस्यैवाध्याहारदर्शनात् अभिमृष्ट
वानदत्तवान् २ । ३ । यज्ञवास्तुयज्ञभूमिः । इहअस्मिन्वास्तुनि इदमुत्तरान्वयि ४

अग्निभिरग्निस्थापनार्थैरिष्टकारचितेः स्थंडिलैः ५ शमीआमिक्षार्थेद्युत्पादनार्थमानीताशमीशाखा एकपत्राशातितपत्रा अंतर्वेदिशाखायाः पलाशान्यसर्वाणि प्रशात्यमूलतः शाखां परिवास्थोपवेपंकरोती
तिमूत्रात् या पूर्वमेकपत्रशाखाऽभूत्सैषा उपवेपरूपेणावशिष्टा दृश्यते अग्रभागस्य बन्धोऽप्रहृतत्वात् परिवास्यच्छित्वा सरकं सुराग्रहपात्रं । सरकोऽस्त्रीसीधुपात्रे इति मेदिनी ६ प्रसर्पणं संचारभूमिः रौप्यायां रूप्य
वत्त्वेतवर्णायां स्थल्यां नद्यां वा सामीप्ये सप्तमी प्रसर्पणं तीर्थमित्यन्ये ७ अनुवंशं परंपरागतमाख्यानश्लोकं । उलूखलैरिति । उलूखलसदृशानि स्त्रीणां कर्णाभरणानि भवन्तीति स्वयमुलूखलैरेवाभरणैर्युक्ता सतीति
शेषः एतेन विधुतवेषत्वं पिशाच्याः ८ उक्तं भाषणमेवाह द्वाभ्यां युगंधरइति । अत्र प्राञ्चः अस्मिन्तीर्थे सपुत्रा ब्राह्मणी स्नातुमागतातां प्रति पिशाची वदति त्वया युगंधरे पर्वतदेशे वा दधिप्राशनं कृतं तत्रो
ष्टीक्षीरं गर्दभ्यादि क्षीरं च दधिक्रियते । तथा अच्युतस्थलालये संकरजानां ग्रामे वा स कृतः । तथा भूतिलयाख्ये दस्युग्रामेऽग्निदग्धानां मृतानां क्षेपणं यस्यां नद्यां क्रियते तस्यां स्नाताऽसि अतो दोषत्रयवतीत्वं
एतत्करणे हि प्रायश्चित्तं धर्मशास्त्रे प्रसिद्धं । औष्ट्रमैकशफं क्षीरं सुरा तुल्यमिति । संसृज्य संकरैः सार्धं प्राजापत्यं व्रतं चरेदिति । मोष्यभूतिलये विप्रः प्राजापत्यं व्रतं चरेदिति च तच्च त्वयानकृतमतः कथ
मववस्तुमिच्छसि दोषवतामिह तीर्थवासो दुर्लभ इत्यर्थः । एवं पिशाची वाक्यं श्रुत्वाऽपि सा ब्राह्मणी तत्र स्नानादिकं कृतवती ततस्तयारासं स्यात्तस्या घटपिठरादिकं नाशितं उक्तं । 'एतच्च विदवान् चरात्रवृत्तं
तुद्रक्षयसि' इति वृत्तं जातं रात्रौ तु तव पुत्रमपि नाशयिष्यामीति भावः । अथापि द्वितीयां रात्रिं वस्तुमिच्छसि च तव भूयांसमपकारं करिष्यामीति युगंधरादिदेशत्रयनिंदापरत्वेन व्याचख्युः । अवाञ्छस्तु युगंध
रादौ दधिप्राशनादिकं त्रयमधिकारकारणं कृत्वा एकरात्रमिह यदिवस्तुमिच्छसि चेद्वस । अत्र पिशाची वचनव्याजैरेकरात्रवासो नियम्यते यदितु द्वितीयं दिवारात्रं वत्स्यसि तर्हि एतच्च विदवा काले वृत्तं भविष्यति एत

पश्य नानाविधाकारैरग्निभिर्निचितां महीम् ॥ मज्जंतीमिव चाक्रांतां ययातेर्यज्ञकर्मभिः ५ एषा शम्येकपत्राया सरकं चैतदुत्तमम् ॥ पश्य रामहृदानेतान् पश्य
नारायणाश्रमम् ६ एतच्चर्चिकपुत्रस्य योगैर्विचरतो महीम् ॥ प्रसर्पणं महीपालरौप्यायाममित्तैजसः ७ अत्रानुवंशं पठतः शृणु मे कुरु नंदन ॥ उलूखलैराभर
णैः पिशाचीयदभाषत ८ युगंधरे दधिप्राशय उषित्वा चाच्युतस्थले ॥ तद्वहूतलये स्नात्वा सपुत्रा वस्तुमर्हसि ९

दिति वस्त्रपात्राहारताडनादिकमभिनीय दर्शयति । रात्रौ त्वतोऽन्यथा प्राणापहारांतमित्यर्थ इति । ब्रह्मज्ञानिवंशावतंसलक्ष्मणानुचरास्तु द्वारमेतत्कुरुक्षेत्रस्येत्युपसंहारादस्य क्षेत्रस्य द्विविधकुरुक्षेत्रप्रापकत्वम
वगतं कुरुक्षेत्रद्वयं च । एकं शतपथे प्रवर्गकांडे तेषां कुरुक्षेत्रं देवयजनमास तस्मादाहुः कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनमितिकर्मांगं कुरुक्षेत्रं तं प्रसिद्धम् । अपरं च अविमुक्तं वैकुरुक्षेत्रमिषादिना ज्ञानांगमविमुक्ता
ख्यं जाबालारामतापनीयोपनिषदोः प्रसिद्धम् । ततश्चास्य क्षेत्रस्य क्रममुक्तौ सम्यो मुक्तो परंपरया हेतुत्वाद् ब्रवासे देवा विष्णुमाचरन्ति । मुक्तो हि देवपशुत्वाच्चिर्वर्तत इति । तथा बृहदारण्यके आत्मेत्येवोपासीते
त्यैकात्म्ये ज्ञेयमित्युक्त्वाऽथ योन्यां देवतामुपास्तेऽन्योऽसावन्योऽहमितिन सवेदयथापथुरेव स देवानामिति भेददर्शिनो देवपशुत्वमुक्त्वा तस्मादेपांतं नम्रियं यदेतन्मनुष्याविद्युरित्यैकात्म्यज्ञानं देवानामप्रियं पशुना
शङ्खपशुपतेरित्युक्तम् । ज्ञातैकात्म्यस्य तु देवा अप्रियं कर्तुमसमर्थास्तथा च तत्रैव श्रूयते । तस्य हन देवाश्च नाभूत्याऽऽशत आत्मात्वेपांसं भवतीति देवाश्च न देवा अपि अभूत्यै अनैश्वर्याय एवं सति यद्विब्रह्मिष्ठाऽसि
तर्ह्यत्र चिरकालं वस्तुमर्हसीति पिशाचीकांचित्सपुत्रां स्त्रियमिह वस्तुमिच्छंतीं प्रति प्रब्रवीति युगंधरइति युगानि कृतत्रेताद्वापरकलिसंज्ञानिधारयतीति युगंधरः स्थूलशरीराभिमानि जीवः तथा हि श्रुतिः । 'कलिः
शयानो भवति संजिज्ञानस्तद्वापरः ॥ उत्तिष्ठं स्वेता भवति कृतं तं पथते चरन्' इति । शयानो धर्ममाचार्यादिमुखादज्ञानं पुरुषः कलिः । स एव संजिज्ञानस्तं ज्ञानं नृपापरो भवति । उत्तिष्ठन् धर्मानुष्ठानार्थं यतमानस्ते
ता भवति । धर्मचरन्ननुतिष्ठंस्तु कृतं भवतीति पुंस एव युगंधरत्वमाह । दधिप्राशनशब्देन धर्मप्राप्त्यर्थं दारसंयोग उच्यते । तथा हि गृह्यसूत्रे । समंजंतु विश्वे देवा इति दध्नः प्राश्य प्रतिप्रयच्छेदिति विवाहान्ते-

दंपत्योर्हृदयसंभारार्थदधिप्राशनंविधीयतेतत्र 'समापोहृदयानिनौ समातरिश्वासंघातासमुद्देष्टीदधानुनौ' इतिमंत्रशेषः । मंत्रार्थस्तु विश्वेदेवाः नौआवयोर्हृदयानि वृत्तिबहुत्वात्बहुवचनं समंजंतुस्निग्धानिकुर्वंतु । संशब्दावृत्त्या समंजंत्वित्यस्याप्यावृत्तिर्ज्ञेया । आपोनौहृदयानिसमंजंत्वित्यर्थः स्निग्धयोर्हृदयोःसंघानंभवतीति । मातरिश्वाप्राणवायुनौहृदयानिसंदधानु । एवंघातासंदधानु । उनिश्चितं देष्टीअंतर्गामिणी देवताचसंदधानु । व्यवहिताश्चेतिछेदसिव्यवहितोपसर्गेणापिक्रियायाः संबंधः । पूर्ववदुपसर्गावृत्त्याक्रियापदस्यावृत्तिरिति । तथाचसौमेवसानौजायापतीसहोभौचरतांधर्मप्रजांमजनयावहा इतिश्रुति लिगाभ्यां धर्मप्रजोत्पादने सहाधिकारात् । 'जायमानोवैब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवाजायते ब्रह्मचर्येणऋषिभ्योयज्ञेनदेवेभ्यः प्रजयापितृभ्यः' इतिचश्रुतानामृणानामपाकरणं दारसंयोगविनानभवतीतिदधिप्राशन शब्देनलक्षितलक्षणयाआनुषंग्याहं तेनस्वधर्मनिष्ठःप्रजावानेतत्तीर्थसेवितुमर्हतीतिपूर्वपादार्थः । अच्युतस्थलेच्युतियोग्यस्थूलशरीरापेक्षयाअच्युतस्थलेलिंगशरीरं तत्रउपित्वास्मृत्वात्मानमुपास्येत्यर्थः । भूतानिर्वियदादीनिनीयंतेऽस्मिन्नितिकारणंब्रह्मभूतलयः । भूतिलयइतिपाठेभूतिरैश्वर्यं । तस्यापिचलयोऽस्मिन्नितिधुद्धं ब्रह्मतयोरन्यतरत्रस्नात्वामलंत्यक्त्वा 'यथैषीकतूलमग्नौप्रोतंमदूयेतैवहास्यसर्वेषाम्पापानः

एकरात्रमुषित्वेहद्वितीयंयदिवत्स्यसि ॥ एतद्वैतेदिवावृत्तरात्रौवृत्तमितोऽन्यथा १० अद्यचात्रनिवत्स्यामःक्षपांभरतसत्तम ॥ द्वारमेतत्तुर्कोतयकुरुक्षेत्रस्य भारत ११ अत्रैवनाहुषोराजाराजनक्रतुभिरिष्टवान् ॥ ययातिर्बहुरत्नौघैर्यत्रेन्द्रोमुदमभ्यगात् १२ एतत्लक्षावतरणंयमुनातीर्थमुत्तमम् ॥ एतद्वैनाकपृष्ठस्यद्वा र्माहुर्मनीषिणः १३ अत्रसारस्वतैर्यज्ञैरीजानाःपरमर्षयः ॥ यूपोलूखलिकास्तातगच्छंत्यवभृथप्लवम् १४ अत्रवैभरतोराराजाराजनक्रतुभिरिष्टवान् ॥ हयमे धेनयज्ञेनमेध्यमश्वमवासृजत् १५ असकृत्कृष्णसारंगंधर्मेणाप्यचमेदिनीम् ॥ अत्रैवपुरुषव्याघ्रमस्तःसत्रमुत्तमम् १६ प्रापचैवार्षिमुख्येनसंवर्तेनाभिपालितः ॥ अत्रोपस्पृश्यराजेंद्रसर्वाल्लोकान्प्रपश्यति ॥ पूयतेदुष्कृताश्चैवअत्रापिसमुपस्पृश १७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तत्रसभ्रातृकःस्नात्वास्तूयमानोमहर्षि भिः ॥ लोमशंपांडवश्रेष्ठद्वंद्वचनमब्रवीत् १८ सर्वाल्लोकान्प्रपश्यामितपसासत्यविक्रम ॥ इहस्थःपांडवश्रेष्ठंपश्यामिश्वेतवाहनम् १९ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ ॥ एवमेतन्महाबाहोपश्यंतिपरमर्षयः ॥ सरस्वतीमिमांषुण्यांपुण्यैकशरणावृताम् २०

प्रदूयंते'इतितज्ज्ञानफलश्रवणात् । तद्वदितच्छब्देनपूर्वार्थोक्तैकर्मोपास्तीउच्यते ताभ्यामुक्तयथास्यात्ताभूतलयेस्नानं तेनदैर्नदिनमुपुत्तेर्निवृत्तिः । तत्रापिप्रत्यहंब्रह्मप्राप्तिःश्रूयते 'यत्रैतत्पुरुषःस्व पितृनाममतासोम्यतदासंपन्नोभवति' इति मताब्रह्मणा । तथाचकर्मोपास्तिपूर्वकंयोत्रब्रह्मजानातिमोऽत्रवस्तुमर्हति तस्यपिशाचादिवाधानास्तीत्यर्थः १ त्वंत्वब्रह्मविदेकरात्रमेवात्रवस्तुयोग्या यदिद्वितीयांवस्तु मिच्छन्निर्हितेनवर्णनमदीयंनृत्तंभविष्यतिमद्वत्पिशाचीभूत्वात्रस्नानंनलप्स्यसे एतद्विस्ववृत्तस्याभिनीयप्रदर्शनं द्वितीयदिनवासस्यैवैतत्फलं द्वितीयरात्रिवासेतुइतोऽन्यथाअहल्यादिवन्मोहप्राप्त्याशिला भावोभविष्यतिनेनतीर्थदर्शनमपिनलप्स्यसेइति १० अतोऽत्रक्षपांरात्रिमेवएकां वत्स्यामः प्रातरवप्रस्थास्यामइतिभावः । द्वारमित्यर्थतुउक्तार्थमस्ति ११ अत्रैवकुरुक्षेत्रद्वारे १२ । १३ सारस्वतैर्ब्राह्मणैर्ऋत्विग्भिर्ष यज्ञैरीजानाः यूपोलूखलिकाः यूपानुलूखलानिचयज्ञमाधनान्याददेत्यूपोलूखलिकाः । पथुभिःपुरोडाशैश्चइष्टवंत्यर्थः १४ । १५ कृष्णसारंगंकृष्णहरिणमहेशं एकदेशेकृष्णवर्णंइयामकर्णमित्यर्थः १६ । १७ १८ इहस्थोयमुनान्तर्गतप्लुतावतरणस्थः १९ तीर्थान्तरमाह सरस्वतीमिति २०

२१ । २२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावंदीये एकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ इहेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ बद्धापाशैस्तिशेषः विषाशः पा-
शाहीनः अतएवविषाशानाम् १ । १० औत्तराणामोदीच्यानाम् ११ वर्षवसतिस्थानम् १२ एषइति । योऽरामः प्रख्यातः सत्यविक्रमश्च विदेहादुत्तरं चयद्वारं यद्वर्षस्यद्वारमेषोऽनुभूयमानोऽवातिकपंडोवातानीतः
पद्मादिसमूहोनात्यवर्ततेतेनरामेण कृतमितिपूर्वेणान्वयः अनेनवायोऽप्यस्मिन्वर्षेप्रवेशोनास्तिकि युतेतरस्येतिपद्मादेर्वातानीतस्यात्राप्रवेशाद्रामसामर्थ्यप्रत्यक्षमाश्रयमित्यर्थः १३ युगपंचसंवत्सरात्मकं तस्मिन्शीणे
यत्रस्नात्वानरश्चेष्टधूतपाप्माभविष्यसि ॥ इहसारस्वतैर्यज्ञैरिष्टवंतः सुरर्षयः ॥ ऋषयश्चैवकौन्तेयतथाराजर्षयोऽपिच २१ वेदीप्रजापतेरेषासमंतात्पंचयोजना ॥ कुरोर्वैयज्ञ-
शीलस्यक्षेत्रमेतन्महात्मनः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि तीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामेकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ लोमश-
उवाच ॥ इहमर्त्यास्तनूस्त्यक्त्वास्वर्गं गच्छंति भारत ॥ मर्तुकामानरा राजन्निहायांति सहस्रशः १ एवमाशीः प्रयुक्ता हि दक्षेण यजतापुरा ॥ इहयेवैमरिष्यंति ते वैस्वर्गं जि-
तो नराः २ एषा सरस्वती रम्या दिव्या चौवती नदी ॥ एतद्विनशनं नाम सरस्वत्या विशांपते ३ द्वारं निषादराष्ट्रस्य येषां दोषात्सरस्वती ॥ प्रविष्टा पृथिवीं वीरमानिषादु-
हिमां विदुः ४ एष वै चमसो द्वेदो यत्र दृश्या सरस्वती ॥ यत्रैनामभ्यवर्तत सर्वाः पुण्याः समुद्रगाः ५ एतस्मिंधोर्महत्तीर्थं यत्रागस्त्यमरिंदम ॥ लोपामुद्रा समागम्य भर्तारमवृ-
णीतवै ६ एतत्प्रकाशते तीर्थं प्रभासं भास्करयुते ॥ इंद्रस्य दयितं पुण्यं पवित्रं पापनाशनम् ७ एतद्विष्णुपदं नाम दृश्यते तीर्थमुत्तमम् ॥ एषारम्या विषाशाचनदी परमपावनी
८ अत्र वै पुत्रशोकेन वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ बद्धात्मानं निपतितो विषाशः पुनरुत्थितः ९ काश्मीरमंडलं चैतत्सर्वं पुण्यमरिंदम ॥ महर्षिभिश्चाध्युषितं पश्येदंश्चातृभिः सह
१० यत्रौत्तराणां सर्वेषामृषीणां नाहुषस्य च ॥ अग्रे श्वेवात्र संवादः काश्यपस्य च भारत ११ एतद्वारं महाराजमानसस्य प्रकाशते ॥ वर्षमस्य गिरेर्मध्ये रामेण श्रोमता कृतम्
१२ एषवातिकपंडो वै प्रख्यातः सत्यविक्रमः ॥ नात्यवर्तत यद्वारं विदेहादुत्तरं चयः १३ इदमाश्रयं परंदेसेऽस्मिन्पुरुषर्षभ ॥ क्षीणयुगे तु कौंतेय शर्वस्य सहपार्षदेः १४ स
होमयाच भवति दर्शनं कामरूपिणः ॥ अस्मिन्सरसि सत्रैर्वै चैत्रे मासि पिनाकिनम् १५ यजंते याजकाः सम्यक्परिवारं शुभार्थिनः ॥ अत्रोपस्थस्य सरसि श्रद्धा नोजितेन्द्रियः
१६ क्षीणपापः शुभांल्लोकान् प्राप्नुते नात्र संशयः ॥ एष उज्जानको नाम पावकिर्यत्र शांतवान् ॥ अरुंधती सहायश्च वसिष्ठो भगवानृषिः १७ नृदक्षकुशवानेष यत्र पद्मकुशेश-
यम् ॥ आश्रमश्चैव रुक्मिण्या यत्राश्रम्य दकोपना १८ समाधीनां समास्तु पांडवे यश्चुतस्त्वया ॥ तद्रक्ष्यसि महाराज भृगुगुंगं महागिरिम् १९ वितस्तां पश्य राजेंद्र सर्वपा-
पप्रमोचनीम् ॥ महर्षिभिश्चाध्युषितां शीततोयां सुनिर्मलाम् २० जलांचोपजलांचैव यमुनामभितोनदीम् ॥ उशीनरो वै यत्रैवावासवादत्यरिच्यत २१ तांदेव समितिं तस्य
वासवश्च विशांपते ॥ अभ्यागच्छ नृपवरं ज्ञातुमग्निश्च भारत २२ जिज्ञासमानो वरदौ महात्मानु मुशीनरम् ॥ इंद्रः श्येनः कपोतोऽग्निर्भूत्वा यज्ञेऽभिजग्मतुः २३
समाप्ते सति यदसौ रसावनबाईस्पत्यनाक्षत्रचान्द्राः संवत्सरा एककालं समाप्यंते स युगक्षयकालस्तस्मिन्नित्यर्थः । युगेक्षीणे इत्यस्य संवत्सरांत इति वाऽर्थः चैत्रप्रतिपद्युगादिरिति व्यवहारात् १४ अतएव पूर्वदिने शिवं दृष्ट्वा
प्रतिपदमारभ्य मासमात्रं पिनाकिनं यजंत इति संगच्छते १५ । १६ पावकिः स्कंदः शांतवान् शमं प्राप वसिष्ठोऽपि शान्तवान् १७ कुशवान् जलवान् । 'शरंवन्कुशं नीरम्' इति घनं जयः अकोपनाजितक्रोधा १८
समासः संक्षेपः यस्मिन् दृष्टेः समाधिफलं भवतीत्यर्थः १९ । २० । २१ । देवसमितिं राजसभाय २२ । २३

निलिल्येलीनः २४ ॥

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभाषदीपे त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥

॥ धर्मात्मानमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

वन०

अ०

१३१

ऊरुराज्ञःसमासाद्यकपोतःश्येनजाद्रयात् ॥ शरणार्थीतदाराजन्निलिल्येभयपीडितः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थ
यात्रायांश्येनकपोतीयेत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ॥ ॥ श्येनउवाच ॥ धर्मात्मानंत्वाऽऽहुरेकं सर्वेराजन्महीक्षितः ॥ सर्वधर्मविरुद्धं
त्वंकस्मात्कर्मचिकीर्षसि १ विहितंभक्षणंराजन्पीड्यमानस्यमेक्षुधा ॥ मारक्षीर्धर्मलोभेनधर्ममुत्सृष्टवानसि २ ॥ राजोवाच ॥ संत्रस्तरूपस्त्राणार्थीत्वतोभीतो
महाद्विज ॥ मत्सकाशममनुप्राप्तःप्राणगृधुर्यंद्विजः ३ एवमभ्यागतस्येहकपोतस्याभयार्थिनः ॥ अप्रदानेपरंधर्मैक्यंश्येननपश्यसि ४ प्रस्पंदमानःसम्भ्रांतः
कपोतःश्येनलक्ष्यते ॥ मत्सकाशंजीवितार्थीतस्यत्यागोविगर्हितः ५ योहिकश्चिद्विजान्हन्याद्रांवालोकस्यमातरम् ॥ शरणागतंचत्यजतेतुल्यंतेषांहिपातकम् ६
॥ श्येनउवाच ॥ आहारात्सर्वभूतानिसंभवंतिमहीपते ॥ आहारेणविवर्धतेतेनजीवंतिजंतवः ७ शक्यतेदुस्त्यजेऽप्यर्थेचिररात्रायजीवितुम् ॥ नतुभोजनमुत्सृज्य
शक्यंवर्यतितुंचिरम् ८ भक्ष्याद्वियोजितस्याद्यममप्राणाविशंपते ॥ विसृज्यकायमेप्यंतिपंथानमकुतोभयम् ९ प्रमृतेमयिधर्मात्मन्पुत्रदारादिनंक्षयति ॥ रक्षमा
णःकपोतंत्वंबहून्प्राणान्नरक्षसि १० धर्मयोबाधतेधर्मेनसधर्मःकुवर्त्मतत् ॥ अविरोधातुयोधर्मःसधर्मःसत्यविक्रम ११ विरोधिषुमहीपालनिश्चित्यगुरुलाघवम् ॥
नबाधाविद्यतेयत्रतंधर्मसमुपाचरेत् १२ गुरुलाघवमादायधर्माधर्मविनिश्चये ॥ यतोभूभांस्ततोरान्कुरुष्वधर्मनिश्चयम् १३ ॥ राजोवाच ॥ बहुकल्याणसंयुक्तं
भाषसेविहगोत्तम ॥ सुपर्णःपक्षिराट्किंत्वंधर्मज्ञश्चास्यसंशयम् १४ तथाहिधर्मसंयुक्तंबहुचित्रंचभाषसे ॥ नतेऽस्त्यविदितंकिंचिदितित्वांलक्षयाम्यहम् १५ शर
णेषिपरित्यागंकथंसाध्वितिमन्यसे ॥ आहारार्थेसमारंभस्तवचायंविहंगम १६ शक्यश्चाप्यन्यथाकर्तुमाहारोऽप्यधिकस्त्वया ॥ गोवृषोवावराहोवामृगोवामहि
षोऽपिवा ॥ त्वदर्थमद्यक्रियतांयच्चान्यदिहकांक्षसि १७ ॥ श्येनउवाच ॥ नवराहंनचोक्षाणंनमृगान्विविधांस्तथा ॥ भक्षयामिमहाराजकिंममान्येनकेनचित्
१८ यस्तुमेदेवविहितोभक्षःक्षत्रियपुंगव ॥ तमुत्सृजमहीपालकपोतमिममेवमे १९ श्येनःकपोतानतीतिस्थितिरेपासनातनी ॥ माराजन्सारमज्ञात्वाकदली
स्कंधमासज २० ॥ राजोवाच ॥ राष्ट्रंशिबीनामृद्धंवेददानितवखेचर ॥ यंवाकामयसेकामंश्येनसर्वैर्ददानिते २१ विनेमंपक्षिणंश्येनशरणार्थिनमागतम् ॥ येने
मंवर्येयथास्त्वंकर्मणापक्षिसत्तम ॥ तदाचक्ष्वकरिण्यामिनहिदास्येकपोतकम् २२ ॥ श्येनउवाच ॥ उशीनरकपोतेतेयदिस्नेहोनराधिप ॥ आत्मनोमांसमुत्कृ
त्यकपोततुलयाधृतम् २३ यदासमंकपोतेनतवमांसंनृपोत्तम ॥ तदादेयंतुतन्मह्यंसामेतुष्टिर्भविष्यति २४ ॥ राजोवाच ॥ अनुग्रहमिमंमन्येश्येनयन्माऽभियाचसे ॥
तस्मात्तेऽद्यप्रदास्यामिस्वमासंतुलयाधृतम् २५

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ कदलीस्कंधमासजेविकदलीस्कंधतुल्येतिःसारेऽस्मिन्त्रयमेवासज्जोषयेत्यर्थः २०।२१।२२।२३।२४।२५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ स्वदेहत्यागेनापिशरणागतोरक्षणीयइत्यध्यायतात्पर्यम् ३४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥

॥ लोमश उवाच ॥ उत्कृत्यसस्वयंमांसंराजापरमधर्मवित् ॥ तुलयामासकौतेयकपोतेनसमंविभो २६ ध्रियमाणःकपोतस्तुमांसेनात्यतिरिच्यते ॥ पुनश्चोत्कृत्यमांसानिराजाप्रादादुशीनरः २७ नविद्यतेयदामांसंकपोतेनसमंभृतम् ॥ ततउत्कृत्तमांसोऽसावारोहस्वयंतुलाम् २८ ॥ श्येन उवाच ॥ इंद्रोऽहमस्मिधर्मज्ञकपोतोहव्यवाडयम् ॥ जिज्ञासमानौधर्मत्वांयज्ञवाटमुगगतौ २९ यत्तेमांसानिगात्रेभ्यउत्कृतानिविशांपते ॥ एषातिभास्वतीकीर्तिर्लोकानभिभविष्यति ३० यावल्लोकेमनुष्यास्त्वांकथयिष्यंतिपार्थिव ॥ तावत्कीर्तिश्चलोकाश्चस्थास्यंतितवशाश्वताः ३१ इत्येवमुक्त्वा राजानमारोहदिवंपुनः ॥ उशीनरोऽपिधर्मात्माधर्मेणाट्यरोदसी ३२ विभ्राजमानोवपुषाऽप्यारोहत्रिविष्टपम् ॥ तदैतत्सदनंराजनृग्नस्तस्यमहात्मनः ३३ पश्यस्वैतन्मयासार्धपुण्यंपापप्रमोचनम् ॥ तत्रवैसततंदेवामुनयश्चसनातनाः ॥ दृश्यंतैब्राह्मणैराजनपुण्यवद्भिर्महात्मभिः ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांश्येनकपोतीयेएकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ यःकथ्यतेमंत्रविदग्धबुद्धिरौद्दालकिःश्वेतकेतुःप्रथिव्याम् ॥ तस्याश्रमंपश्यनरेन्द्रपुण्यंसदाफलैरुपन्नमहीजैः १ साक्षादत्रश्वेतकेतुर्दर्शसरस्वतीमानुषदेहरूपाम् ॥ वेत्स्यामिवाणीमितिसंप्रवृत्तांसरस्वतीश्वेतकेतुर्बभाषे २ अस्मिनयुगेब्रह्मकृतांवरिष्ठावास्तामुनीमातुलभागिनेयौ ॥ अष्टावक्रश्चैवकहोडसूनुरौद्दालकिःश्वेतकेतुःप्रथिव्याम् ३ विदेहराजस्यमहीपतेस्तौविप्राबभौमातुलभागिनेयौ ॥ प्रविश्ययज्ञायतनंविवादेर्बंदिनिजग्राहतुरप्रमेयौ ४ उपास्वकौतेयसहानुजस्त्वंतस्याश्रमंपुण्यतमंप्रविश्य ॥ अष्टावक्रंयस्यदौहित्रमाहुर्योऽसौर्बंदिजनकस्याथयज्ञे ५ वादीविप्राऽयोबालएवाभिगम्यवादेर्भक्त्यामजयामासनद्याम् ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथंप्रभावःसबभूवविप्रस्तथाभूतंयोनिराहर्बंदिम् ॥ अष्टावक्रःकेनचासौबभूवतत्सर्वमेलोमशंशतत्त्वम् ७ ॥ लोमश उवाच ॥ उद्दालकस्यनियतःशिष्यएकोनाम्नाकहोडइतिविश्रुतोऽभूत् ॥ शुभ्रपुत्राचार्यवशानुवर्तीदीर्घकालंसोऽध्ययनंचकार ८ तंवैविप्रःपर्यचरत्सशिष्यस्तांचज्ञात्वापरिचर्यौगुरुःसः ॥ तस्मैप्रादात्सद्यएवश्रुतंचभार्यौचवैदुहितरंस्वांसुजाताम् ९ तस्यागर्भःसमभवदग्निकल्पःसोऽधीयानंपितरंचाप्युवाच ॥ सर्वौरात्रिमध्ययनंकरोषिनेदंपितःसम्यगिवोपवर्तते १० उपालब्धःशिष्यमध्येमहर्षिःसतंकोपादुदरस्थंशशाप ॥ यस्मात्कुक्षौवर्तमानोब्रवीपितस्माद्वक्रोभविताऽस्यष्टकृत्वः ११ सवैतथावक्रएवाभ्यजायदष्टावक्रःप्रथितोवैमहर्षिः ॥ अस्यासीद्वैमातुलःश्वेतकेतुःसतेनतुल्योवयसाबभूव १२ संपीड्यमानातुतदासुजातासावर्धमानेनसुतेनकुक्षौ ॥ उवाचभर्तारमिदंरहोगताप्रमाद्यहीनंवसुनाधनार्थिनी १३

यःकथ्यतेइति १ । २ । ३ बंदिर्बंदिनंनिजग्राहतुर्निजगृहतुः संप्रसारणाभावाद्यार्थं नितरांग्राहवदाचरतुरितिवा ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० अष्टकृत्वोऽष्टवारमष्टमुस्थानेष्वित्यर्थः ११ । १२ । १३

प्रजातामसुता १४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावेदीपे द्वाविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ अंधस्येति ।
अंधादीनामक्षमत्वान्मार्गोदयइत्यर्थः असपेत्यसमीपमप्राप्य १।२।३ ऐंद्रमुन्नेहेजनक ४।५।६ ज्ञानागपेज्ञानशास्त्रेवेदातिष्वित्यर्थः निष्ठांनिश्चयम् ७ वेदजानीतेयदितर्हिईरय जुष्टंमुचिसेक्तितां एक

कथंकरिष्याम्यधनामहर्षेमासश्चायं दशमोवर्ततेमे ॥ नैवास्ति तेवसुकिंचित्प्रजातायेनाहमेतामापदंनिस्तरेयम् १४ उक्तस्त्वेवंभार्ययावैकहोडोवित्तस्यार्थेजनकमथा
भ्यगच्छत् ॥ सवैतदावादविदानिगृह्यनिमज्जितोबंदिनेहाप्सुविप्रः १५ उद्दालकस्तंतुतदानिशम्यसूतेनवादेऽप्सुनिमज्जितंतथा ॥ उवाचतांतत्रततःसुजातामष्टावक्रे
गृहितव्योऽयमर्थः १६ ररक्षसाचापितमस्यमंत्रंजातोऽप्यसौनैवशुश्रावविप्रः ॥ उद्दालकंपितृवज्जापिमेनेतथाऽष्टावक्रोभ्रातृवच्चेतकेतुम् १७ ततोवर्षेद्रादशेश्वेतके
तुरष्टावक्रंपितुंरंकेनिषण्णम् ॥ अपाकर्षेद्वृह्यपाणौरुदंतंनायंतवांकःपितुरित्युक्तवांश्च १८ यत्तेनोक्तंदुरुक्तंतत्तदानींहृदिस्थितंतस्यसुदुःखमासीत् ॥ गृहंगत्वामातरंसोऽभि
गम्यपप्रच्छेदंक्रुतातोममेति १९ ततःसुजातापरमार्तरूपाशापाद्रीतासर्वमेवाचक्षे ॥ तद्वैतत्त्वंसर्वमाज्ञायरात्रावित्यब्रवीच्चेतकेतुंसविप्रः २० गच्छावयज्ञंजनक
स्यराज्ञोब्रह्माश्चर्यःश्रूयतेतस्ययज्ञः ॥ श्रोण्यावोऽत्रब्राह्मणानांविवादमर्थचायंतत्रभोक्ष्यावहेच २१ विचक्षणत्वंचभविष्यतेनौशिवश्चसौम्यश्चहिब्रह्मघोषः २२ तौज
ग्मतुर्नातुलभाग्निनेयौयज्ञंसमृद्धंजनकस्यगज्ञः ॥ अष्टावक्रःपथिराज्ञासमेत्यप्रोत्सार्यमाणोवाक्यमिदंजगाद २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रा
पर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामष्टावक्रीयेद्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ अंधस्यपंथाबधिरस्यपंथाःस्त्रियःपंथाभारवाहस्य
पंथाः ॥ राज्ञःपंथाब्राह्मणेनासमेत्यसमेत्यतुब्राह्मणस्यैवपंथाः १ ॥ राजोवाच ॥ पंथाअयंतेऽद्यमयाऽतिदिष्टोयंनेच्छसितेनकामंन्रजस्व ॥ नपावकोविद्यतेवैलघी
यानिंद्रोऽपिनित्यंनमतेब्राह्मणानाम् २ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ प्राप्तौस्वयज्ञंनृपसंदिदृक्षुकौतूहलंनौबलवन्नरेन्द्र ॥ प्राप्ताविहावामतिथीप्रवेशंकांक्षावहेद्वारषतेस्तवाज्ञाम्
३ ऐंद्रमुन्नेयज्ञदशाविहावांविष्वक्वैजनकेंद्रंदिदृक्षु ॥ तौवैकोधव्याधिनादह्यमानावयंचनौद्वारपालोरुणद्धि ४ ॥ द्वारपालउवाच ॥ वंदेसमादेशकरावयंसमनिबोधवाक्यं
चमयेयमाणम् ॥ नवैवालाःप्रविशंत्यत्रविप्रावृद्धाविदग्धाःप्रविशंत्यत्रविप्राः ५ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ यद्यत्रवृद्धेषुकृतःप्रवेशोयुक्तंप्रवेष्टुममद्वारपाल ॥ कथंविद्वद्वाश्च
रितव्रताश्चवेदप्रभावेनसमन्विताश्च ६ शुश्रूषवश्चापिजितेंद्रियाश्चज्ञानागमेचापिगताःस्मनिष्ठाम् ॥ नवालइत्येवमंतव्यमाहुर्बालोऽप्यभिर्दहतिस्पृश्यमानः ७
॥ द्वारपालउवाच ॥ सरस्वतीमीरयवेदजुष्टमेकाक्षरांबहुरूपांविराजम् ॥ अंगात्मानंसमवेक्षस्वबालंकिंश्चावसेदुर्लभोवैमनीषी ८ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ नज्ञायतेकाय
वृद्ध्याविवृद्धिर्यथाष्टीलाशाल्मलेःसंप्रवृद्धा ॥ ह्रस्वोऽल्पकायःफलितोविवृद्धोयश्चाफलस्तस्यनवृद्धभावः ९

मेरासंरंभसमतिपाद्यंस्वांतामेकाक्षरां बहुरूपांमंत्रार्थवादादिरूपां विराजंविशेषेणकर्षकांदादाधिक्येनराजमाना अंगेतिसंबोधने ८ शाल्मलेरष्टीला शाल्मलिफलांतर्गतग्रंथिः सहिकेवलतूलमयत्वान्निःसारः
अतोदेहवृद्धिर्व्यर्था अल्पकायःकृशः ९

१० । ११ अनुचानः मार्गवेदाध्यायी १२ पुष्करमालिनेस्वर्णमालाधारिणे १३ । १४ । १५ उपायतः प्रयतिष्येत्पुक्त्वा यज्ञवाटादन्यत्रतस्यराजदर्शनकारयित्वाभाह प्रवेशनेकुर्यत्नमिति राहः पु
रस्तावकिंचितज्ञानप्रकाशयेत्यर्थः १६ भद्रादसार्वभौमः १७ । १८ सोऽहमद्वैतब्रह्मकथयितुमागतोऽस्मि एतेन कृत्स्नस्यास्य प्रबंधस्य तात्पर्यमुपन्यस्तम् १९ । २० । २१ विज्ञानमत्ता अपि पराजयमाप्स्यस
भातोनिःसृताः २२ निहतो निर्जितः शेष्यते प्रसुप्तपुरुषवज्जडो भविष्यति २३ ब्रह्माद्वैतकथयितुमागतोऽस्मीति प्रतिजानानमष्टावक्रं प्रति पृच्छति राजा त्रिशकेति । उभयतस्तीक्ष्णाग्राभिः षड्भिः शलाकाभिरेकस्मिन्
शोकोप्रोतमध्याभिः पृथगंताभिर्द्वादशारंभनाभिचक्रं जायते तत्र द्वादशराशयः अराः राशिद्वयात्मानः षड्भिरुक्तवोनाभयः एकैकस्मिन् राशौ त्रिंशत्त्रिंशदंशास्तदेतद्भचक्रं षष्ठ्यानाडीभिः परिवर्तते । अस्य षष्ठ्य

॥ द्वारपाल उवाच ॥ ॥ वृद्धेभ्य एवेह मर्तिस्म बालागृहं तिकालेन भवति वृद्धाः ॥ न हि ज्ञानमल्पकालेन शक्यं कस्माद्बालः स्थविर इव प्रभाषसे १० ॥ अष्टावक्र उवाच ॥
नेतेन स्थविरो भवति येनास्य पलितं शिरः ॥ बालोऽपि यः प्रजानाति तं देवाः स्थविरं विदुः ११ न हाय नैर्न पलितैर्न विस्तेन न बंधुभिः ॥ ऋषयश्च क्रिरेधर्मयोऽनुचानः स नो
महान् १२ दिदृक्षुः स्मि संप्राप्तो बंदिनं राजसंसदि ॥ निवेदय स्वमां द्वाः स्थराज्ञे पुष्करमालिने १३ द्रष्टाऽस्य व्यवदतोऽस्मान् द्वारपालमनीषिभिः ॥ सहवादे विवृद्धे
तु बंदिनं चापि निर्जितम् १४ पश्यंतु विप्राः परिपूर्णविद्याः सहैव राज्ञा सपुरोधमुख्याः ॥ उता होवाऽप्युच्चतां नीचतां वा तूष्णीं भूतेष्वेव सर्वेष्वथ १५ ॥ ॥ द्वारपाल
उवाच ॥ ॥ कथं यज्ञं दशवर्षो विशेषं स्वं विनीतानां विदुषां संप्रवेशम् ॥ उपायतः प्रयतिष्येत वाहं प्रवेशने कुर्यत्नं यथावत् १६ ॥ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ ॥ भो
राज नृजन कानां वरिष्ठत्वं वै सम्राट् त्वयि सर्वं समृद्धम् ॥ त्वं वाकर्ता कर्मणां यज्ञियानां यथातिरेको नृपतिर्वापु रस्तात् १७ वृद्धान् बंदीवाद विदो निगृह्य वादे भग्नान् प्रतिशंक
मानः ॥ त्वयाऽभिः सृष्टैः पुरुषैराप्तकृद्भिर्जले सर्वान् मज्जयतीति नः श्रुतम् १८ सोऽहं श्रुत्वा ब्राह्मणानां संकाशे ब्रह्माद्वैतं कथयितुमागतोऽस्मि ॥ क्वासौ बंदीया वदेनं स मे
त्यनक्षत्राणीव सवितानां शयामि १९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ आशंसं संबंदिनं वै विजेतुम विज्ञाय त्वं वाक्यबलं परस्य ॥ विज्ञातवीर्यैः शक्यमेवं प्रवक्तुं दृष्टश्चासौ ब्राह्म
णेर्वेदशीलैः २० आशंसं त्वं बंदिनं वै विजेतुम विज्ञात्वा तु बलं बंदिनोऽस्य ॥ समागता ब्राह्मणास्तेन पूर्वैनं शोभंते भास्करेण वताराः २१ आशंसंतो बंदिनं जेतुका
मास्तस्यांति कं प्राप्य विलुप्तशोभाः ॥ विज्ञानमत्तानिःसृताश्चैव तात कथं सदस्यैर्वचनं विस्तेरेयुः २२ ॥ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ ॥ विवादितोऽसौ न हि मादृशौ
हिंसे हिंहीकृतस्तेन वदत्यभीतः ॥ समेत्यमानिहतः शेष्यतेऽद्य मार्गे भग्नं शकटमिवाचलाक्षम् २३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ त्रिंशकद्वादशांशस्य चतुर्विंशतिपर्व
णः ॥ यस्त्रिंशतिशतारस्य वेदार्थसपरः कविः २४

धिकशतत्रयपरिवर्तैः सावनः संवत्सरो भवति । अस्मिन् च केकुलालचक्रवत् प्रदक्षिणमावर्तमानेऽपि पीलिकापंक्तिवत् प्रतीपं सूर्यादयः परिभ्रमन्ति । तत्र चंद्रस्य सप्तविंश शहोरात्रैर्भगणभोगः । सूर्यस्य सपादपंचषष्ठ्य
धिकेनाष्टांशतत्रयेण सप्तसौरः संवत्सरः । अस्मिन् च केस्वस्वगत्या गच्छतोऽस्य चंद्रयोर्वेदाऽत्यंतं चिप्रकर्षस्तदापौर्णमासी यदाऽत्यंतं सन्निकर्षस्तदादशैस्ते द्वे पर्वणी । एवं चतुर्विंशत्या पर्वभिश्चतुःपंचाशदधिकेनाष्टां
शतत्रयेण चान्द्रः संवत्सरस्तद्वयं पृच्छति त्रयाणामपि पृथक् पृथक् विनियोगात् । तथा चोक्तं माधवे अद्दः पंचविधश्चांद्रो ब्रतादो तिलकादिके । सुजन्मादिब्रते सौरो गोसत्रादिपुसावनः इति । त्रिंशकद्वादशांशस्य-

त्रिंशत्तोगणत्रिंशत्कस्तेष्वद्वादशमस्याकांशायस्येति सारं संवत्सरप्रश्नः । चतुर्विंशतिपर्वण्येति चान्द्रस्य । त्रीणिषष्ठ्यामहितानि शतान्यरायस्येति सावनस्य । त्रिविधस्यास्य कालचक्रस्योऽर्थप्रयोजनवेदसपरः कविरुक्कृष्टः कान्तदर्शी २४ इति पृष्ठोऽपर आद्योत्तरं पण्नापीति । विशेषार्थोक्त्या विद्वत्तापकाशः शेषोऽनुवादः प्रथमो मासाराशयोवातेषु द्विंशदहोरात्रांशवापत्येकप्रत्येकं प्रतीयते । चक्रं पात्यस्मिन् काले यथा काले विहितो धर्मस्त्वापात्यत्यर्थः । एतेन धर्मस्य श्रेयःसायनत्वं विधीयते केवलकालज्ञानस्यापुरुषार्थत्वात् । मानांतरानवगतं प्रयोजनवदर्थप्रतिपादयद्विशालं भवति अन्यथा शास्त्रव्याघातः । एवमन्यत्रापि विधानं द्रष्टव्यं । 'राशिस्त्रिंशत्तान् द्विपटुपततार्केण सौरोऽब्दइष्टः सोमेष्टिष्टो वां त्रिंशदपि चतुर्विंशत्कात्पर्वणां स्यात् । गोसत्रे सावनोऽब्दो गगनरसगुणैराज्यैराशियुग्माहत्वारूपश्चतुर्वाजां स्वसमयविहिताः श्रेयमेष्टुमेष्वऽयाः' २० रथसंयुक्ते अश्वे इव महचारिण्यौ ज्येनपाते ज्येनवदकस्मात्पतनशीले ज्येनैव भवन्तेति द्वौ कमादेवानामध्येनयोः संवधिनेन प्रकोपत्तेकस्य गर्भे ते उत्पद्येते कंच जनयत इत्यर्थः २६ उत्तरंतयोर्नामाप्यमंगलमिति भत्वापरोक्षेण निर्दिशति तेजभेदविदेर्विद्युदशनी । अध्यात्मदुःखमृत्यु । विद्युदचिरशनि रंगारा इति पंचाग्नि विद्यायांतयोर्भेदेन व्यपदेशात् कमादाकाशेन देहेन चरथेन वडवे इति त्यसंयुक्ते ज्येनपाते च तेन वट्टे मासप्रातां राजाननवशात्रवाणामपि गृहेष्वस्य स्यातामित्यत्यन्तामंगलत्वं तयोर्दशिनं वातसारथिर्मघो मनश्च आगंगा आकाशाद्वृष्ट्यर्थं मुपुस्याख्यात्कारणात् कर्मफलभोगार्थमुदेष्यं स्तेजभेदपूर्वोक्ते दिव्युदशनीदुःखमृत्युचर्गभेदचतुष्टयमुत्तरम् । ते च तमेव वातसारथिं विद्युतमग्निमनश्च मुपुवतुरित्यपरं । यथा धूमज्योतिरादि सन्निपातरूपत्वाद्दिग्विषयो भेद्योऽग्निमेव विद्युदादिद्वारा मृते एव मनः प्रभवौदुः

॥ अष्टावक्र उवाच ॥ चतुर्विंशतिपर्वत्वापण्नाभिद्वादशप्रधि ॥ तन्निषष्टिशतारं वै चक्रं पातु सदा गति २५ ॥ राजोवाच ॥ वडवे इव संयुक्ते श्रेय नपाते द्वौ कसाम् ॥ कस्तयोर्गर्भमाधत्ते गर्भमुपुवतुश्चकम् २६ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ मास्मते ते गृहे राजन शात्रवाणामपि ध्रुवम् ॥ वातसारथिरांगं तागर्भमुपुवतुश्चतम् २७ ॥ राजोवाच ॥ किंस्वि त्वप्रज्ञानमिषति किंस्वि ज्ञातं न चोपति ॥ कस्यस्विद्दृढं नानास्ति किंस्विद्देगेन वर्धते २८ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ मत्स्यः सुप्तो न निमिषत्यं डं जातं न चोपति ॥ अश्वनो हृदयं नानास्ति न दीवेगेन वर्धते २९

मृत्युस्ववासनारूपेण मनसः कारणे भवतः तथा च जीवां कुरन्मनसो दुःखादेऽथ हेतुहेतुमद्भावमनसो लयोदुःखाभावार्थमभ्यसनीय इत्यर्थः । एतेनाभापिनं धूमधुपर्यपश्यन्मत्स्यं नदीन उदनिक्षिप्यं तमिषं वर्षण उपवृंहितः । अत्राश्वनवता जलं शोषयता मेघेन विषयान् भुञ्जानेन मनसा वा मधुमलिलं तद्देकरसं ब्रह्मवापिनं मृदाच्छादितं मनसोदुःखहेतुत्वं दृष्टान्तमुत्तेनाह मत्स्यमिति । नेत्युपमार्थो निपातः दीनेऽल्पे उदनि उदके क्षिप्यं तं निवर्तयन् मत्स्यं नदीन विषाकुलमिति र्थः क्षिप्यं तमिषं स्वैवाक्लिश्यमानमित्यर्थः 'हन्मेयोदुःखमृत्युतदिदं शनिमस्येन वच्छिद्यपाते नित्योद्भवेऽर्थेऽश्वकरणमुराभीश्वरः प्राज्ञलोत्यः । स्वेगं भेदत्त एनं मुपुवतुरितरेऽप्यपानांतं नृज्यां चेतःशार्थीनिकंध्यादमुपवनवशां विश्वचित्रां मुमुक्षुः' २७ स्वप्रकृति स्वपितृपौर्नजिह्वितजकारांतस्य स्वप्रजशस्त्रस्य स्वप्रावस्थावद्राचित्वं मुपुस्यवस्थां प्राप्तं किं न निमिषतिलुप्तं हन्यत इति प्रश्नार्थः २८ तत्राप्यमहान्तस्य उभे कूले अनुसंचरतीत्यादिश्रुत्या मत्स्योपमिति श्रुद्रूपः पुरुषो जाग्रत्स्वप्रयोरिह परलोको योऽसंचरणेन श्रान्तो मत्स्य इव कूलद्वयसंचारेण मुसिप्रलययोः कार्यकारणसंघातस्य निखिलप्राणना दिशतः सुपमेऽनुपगतदृक्शक्तिरेक एवास्ते । न हि द्रष्टृदृष्टिं रिलोपो विद्यते त्रिनाशित्वादिति श्रुतेस्तदुपरमाभ्युपगमे कृतहानादिदोषमाप्तिः सुखमहमेतावन्तं कालमस्याप्यमिति परां मर्शानुपपत्तिश्च अस्याविनाशित्वाद्भावत्वम् । यच्च ज्ञातं डं ब्रह्मादं भूतमिति वा त्पकं तन्नोपति चुपमंदायांगतो न चेष्टते किंत्यमेव च तच्चेष्टयते इत्यर्थः अश्वनोऽक्षरीरस्य हृदयं शोकायतनं नास्ति । अश्वरीरमिति यास्कः ।

अशरीरं वावसंतं न प्रिया प्रियेऽशतः । 'तीर्णोऽदितदा सर्वान् शोकान् हृदयस्य भवति' इति श्रुत्योस्तद्वृष्टेर्देहाद्यसंगे योगीनिर्मनस्को जीवन्मुक्तो भवतीत्यर्थः । नदीचित्तनदी योगिनोऽप्युत्थितस्य वेगेन सद्यः कृत्स्नप्रपञ्च-
रूपेण वर्धते । योगिदृष्ट्या स्वाप्रवद्यावहारिकोऽपि प्रपञ्चो दृष्टिमतमसमयोत्पत्तिक इत्यर्थः । एवं ह्यलोपो दृश्यस्य जाड्यं देहासंगिनो मुक्तिः संसारस्य मनोमात्रत्वं चात्र दर्शितम् । पुंमीनो निर्निमेषः स्त्रपिति भवनदी-
चारविन्नः स्वरूपे जातं ब्रह्मांडीपं जडमपि जवन्ते येन लोहाग्रमनीत्या ॥ यस्याकायस्य नास्ति कचिदपि हृदयं शोकनीडं समाधाय तस्यामायानदीयं द्रुतमहमिदमाद्यात्मनो देतिसोऽस्मि २१ वाक्प्रलापे वाचां प्रकृ-
ष्टे संलापे एष बंदी दृश्यतामिति शेषः ३० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ अत्रेति १ ग्लहंपराजितस्य जले निपातन-
रूपं पणं । प्रपन्नः स्वीकृतवान् मेमपुरतो न वक्ष्यसि प्रत्युत्तरमिति शेषः समिद्धतेजसः प्रलयकालेऽत्यंतं प्रदीप्तस्याग्निः पुरो यथानदीवेगः शुष्यति तथा शुष्को भविष्यतीत्यर्थः २ मामाप्रबोधजानीहि । भौवा

॥ राजोवाच ॥ नत्वां मन्ये मानुषं देवसत्त्वं नत्वं बालः स्थविरः संमतो मे ॥ न ते तु ल्यो विद्यते वाक्प्रलापेतस्माद्द्वारं वितराम्येष बंदी ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके प-
र्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमश तीर्थयात्रायामष्टावक्र कीये त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ अत्रोग्रसेन समिते पुरा जन्मसा-
गतेष्वप्रतिमेषु राजसु ॥ नावैमि बंदिं वरमत्रवादिनां महाजले हंसमिवादामि १ न मेऽद्य वक्ष्यस्यति वादिमानि नृग्लहं प्रपन्नः सरितामिवागमः ॥ हुताशनस्यैव समिद्ध-
तेजसः स्थिरो भवस्वेह ममाद्य बंदिन् २ व्याघ्रं शयानं प्रतिमा प्रबोध आशीविषं सृक्किणीं संलिहानम् ॥ पदाहतस्येह शिरो भिहत्य नादष्टे वैमोक्ष्यसे तन्निबोध ३ यो वैदपीत्सं-
हनोपपन्नः सुदुर्बलः पर्वतमाविहंति ॥ तस्यैव पाणिः सनखो विदीर्यते न चैव शैलस्य हि दृश्यते त्रणः ४ सर्वे राज्ञो मैथिलस्य मैनाकस्यैव पर्वताः ॥ निरुद्धभूताराजानो-
वत्सा ह्यनडुहो यथा ५ यथामहेन्द्रः प्रवरः सुराणां नदीषु गंगाप्रवरा यथैव ॥ तथानृपाणां प्रवरस्त्वमेको बंदिं समभ्यानय मत्सकाशम् ६ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ ॥
एवमष्टावक्रः समितौ हि गर्जनं जातक्रोधो बंदिनमाहराजन् ॥ उक्ते वाक्ये चोत्तरं मे ब्रवीहि वाक्यस्य चाप्युत्तरं ते ब्रवीमि ७ ॥ बंधुवाच ॥ एक एवाग्निर्बहुधा समिध्यते एकः-
सूर्यः सर्वमिदं विभाति ॥ एको वीरो देवराजोऽरिहंता यमः पितृणामीश्वरश्चैक एव ८ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ द्वाविंशती चरतो वै सखा यौ द्वौ देवर्षी नारदपर्वतौ च ॥ द्वा-
वश्विनौ द्वेऽस्थस्यापि च क्रेभार्यापती द्वौ विहितौ विधात्रा ९

दिकस्य बुधेर्लोहोऽदिरूपं असंधिरार्षः । पदाहतस्य मत्पितुर्निग्रहणादं पूर्वमेव त्वया पदाहतस्य तस्य मे शिरो भिहत्य त्वं न मुच्यसे अदृष्टः सन् ३ संहननेन देहेन दृष्टकाय त्वेनोपपन्नः ४ । ५ बंदिं बंदिनं विभक्त्यलोपेन कार-
लोप आर्षः ६ । ७ पूर्वप्रतिज्ञातं ब्रह्माद्वैतमेव वादकथा मुखेन प्रपञ्चयन् बंदिमुखेन बौद्धपक्षमुत्थापयति एक एवेति । यथा एकोऽग्निः सूर्यो वा इतरात्र काव्येन्यप्रकाशकश्च एवं देवानां मित्रियाणां राजा प्रधानभूतो-
धीधातुरहमिदमाद्याकारेण प्रकाशमानो वीरोऽरिहंतेति पराभिमततत्त्वांतराभिभावको यमः सर्वेन्द्रियाणां नियंता पितृणां त्रिपयोपहारद्वारापालयितृणां मित्रियाणामीश्वरो भोक्ता कर्ता च प्रधानभूत एक एव नान्यत्तत्त्वं दृश्य-
गस्ति । स्वप्ने सर्वेषां क्रियाकारकादीनां बुद्धिमात्रत्वं पलं भादिसर्थः । धीर्देवेन्द्राग्निवत्सातदिदमहमिति व्यक्तनास्वरूपास्त्वं चान्यं च स्वयं सा प्रत्ययतिरवि वत्सारिपुः सा च मृत्युः । सा श्रोत्रादेः प्रयोक्त्री सकल-
मिदमिह स्वप्नवद्दीपयं स्यादित्येवं तार्किकेण प्रथममुपगतो बंदिना बौद्धपक्षः १ । ८ अष्टावक्रो द्वामुपगतेति मंत्रे तयोर्न्यः पिप्पलं स्वादूचीति सत्त्वमनश्च ज्ञान्योऽभिपश्यति तद्गतिं गिरहस्य व्याख्यातेन प्रकारेण बुद्धिचै-

तन्ययोः सखायावित्युक्तेरिन्द्राभ्यादिवचनौ सहेवचरतः नहिदृश्यायाबुद्धेर्द्रष्टृत्वं संभवति प्रकाश्यस्येव प्रकाशस्त्विति परिहरति द्वाविन्द्राभीति ॥ स्वप्नेऽपि बाधिताद्बोद्धव्यादबाधितो बोद्धाऽन्योऽस्तीति भावः । स्वातंत्र्यादिद्रात्माऽनलवदिह पराधीनसिद्धिश्च बुद्धिर्हृदयेतेऽज्ञसत्त्वेऽतिखलु विवृते पैगिनाद्वैतिमंत्रे ॥ भिजेदेवपि दक्षप्रभृतिवदपिते स्वर्यचित्रांशुकाभे अन्योन्यापेक्षया च व्यवहृतिपथगे च क्रवदं पतीवत् २ । १० बंदी बोद्धः कर्माधीनत्वमिति मीमांसकमतमाह त्रिरिति । पुण्येन देवस्थावरमानुषरूपं जन्मत्रयं मुकुतेनैव लभते । पापेन नारकस्थावरतिर्यग्रूपं स्वर्गाभरकाद्वाच्युतस्यौषधिभावपूर्वकमेवरेतोद्राराट्पथुतिर्यग्योनि संभवस्य श्रौतप्रसिद्धेः अतएव त्रयोवेदायुक्तास्तात्पर्येण सन्नद्धा इव वाजपेयोपलक्षितमाश्रमत्रयोचितं कृत्स्नं कर्मजातं बहंति वेदस्यापि कर्ममात्रपरत्वमित्यर्थः । अध्वर्यवो यज्ञस्य योक्तारस्त्रैवर्णिका ज्ञीष्येव प्रातः सवनादीनि तन्वते तेन यथा कालं कृतस्य कर्मणः फलं कालानुरोधे वा नुभवंतीत्यर्थः । त्रयो लोकाः स्वर्गो नरको भूश्चेति भोगभूमयः । ज्ञीष्येव वेदे ज्योतिष्मतां ज्योतींषि सुखमार्गप्रकाशकानि जाग्रदादीनि । 'तस्य त्रय आवसथास्त्रयः स्वप्ना' इति श्रुतेः नास्ति ततोऽन्यत्तत्त्वमित्यर्थः । देवः स्थाणुर्नरः स्यात्सुकृतं हृदि तरो नारकस्थानुतिर्यगज्जन्मात्रैवर्णिकः स्याच्छ्रुतिपुमाधि कृतो वाजपेयादियज्ञे ॥ काले काले जने फलमपि च तथा भुंजते यज्ञभाजः सत्वाद्यैर्याति लोकान् स्वरवनिनरकान् स्वप्नजाग्रत्सुषुप्तीः ३ । १० अष्टावक्र एतदूषयति चतुष्टयमिति । ब्राह्मणानां ब्रह्मविदानि केतं ज्ञानोपलब्धिस्थानं चतुष्टयं चतुःसंख्यावयवोपेतम् । आश्रमत्रयादन्योऽस्ति मोक्षाश्रमो यदहरेव विरजे च दहरेव प्रजयेदिति श्रुतिसिद्ध इत्यर्थः । यज्ञज्ञानयज्ञं शुद्धस्याप्यस्त्वन्नाधिकारोऽकर्मरूपत्वादित्यर्थः । दिशः दिश्यंत इति दिश उप

॥ बंधुवाच ॥ ॥ त्रिःसूयते कर्मणा वै प्रजेयं त्रयोयुक्तं वाजपेयं बहंति ॥ अध्वर्यवस्त्रिसवनानितन्वते त्रयो लोकास्त्रीणि ज्योतींषि चाहुः १० ॥ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ चतुष्टयं ब्राह्मणानां निकेतं चत्वारो वर्णाय ज्ञमिमेव बहंति ॥ दिशश्च तसो वर्णं चतुष्टयं च चतुष्टयं पदगौरपिशश्वदुक्ता ११ ॥ बंधुवाच ॥ पंचाग्नयः पंचपदाचपंक्तिर्यज्ञाः पंचैवाप्यथ पंचेंद्रियाणि ॥ दृष्टावेदं पंचचूडाप्सराश्च लोके स्त्यातं पंचनदं च पुण्यम् १२ ॥ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ ॥ षडाधाने दक्षिणामाहुरेकं षट्चैव मेऋतवः कालचक्रम् ॥ षडिंद्रियाण्युत्पदकृत्तिकाश्च पदमाद्यस्काः सर्ववेदेषु दृष्टाः १३

दिष्टाः संति चतस्रोऽवस्थाः विराट् सूत्रांतर्यामितुं साक्षात्काररूपाः विश्वैश्च त्रिभिः सर्वमाणि सति देभ्योऽन्या इत्यर्थः । अतएव तासां वाचकं चतुष्टयमकारजकारमकारार्थमात्रारूपमुपनिषत्सिद्धम् । न चार्थमात्राया अस्ति दत्तं वाच्यं यस्माच्चतुष्टयापरापश्यंतीत्यमार्गवैखरीतिपादचतुष्टयवती यौवाणीशश्वत्सदैवोक्ता । चत्वारि वाक्परिमितापदानि तिमंत्रे इति शेषः । जिज्ञास्यं ब्रह्मसंघितं त्रिविधमिति भिन्नानयने ऽधिकारिचातुर्वर्ण्यं चतुष्टयाचतुष्टयं पदशिवगंडमूत्रेशशुद्धम् ॥ चत्वारो वाचिवर्णा अष्टपदलकलवैखरीमध्यमाख्यौ पश्यंतीत्याख्यः पराख्यः स चतुरवयवः प्रत्ययोऽस्याः प्रसिद्धः ४ । ११ तुरीयमपलपनं बंधुवाच पंचाग्नयो गार्हपत्यदक्षिणाग्न्याहवनीयसंभ्यावत्तथाः । पंचपदाऽष्टाक्षरैः पादैः पंक्तिरुच्छेदः । यज्ञाः पंच अग्निदेवैश्च पृथगनासौ चातुर्मास्यानि पशुः सोम इति श्रुताः । एते त्रयः पंचकायथा एव पंचैवेन्द्रियाणि साक्षादि पंचकपादकाणि न वष्टो विषय इन्द्रियं नास्तीत्यर्थः । दृष्टावेदं अपरा आपः पुरुषश्च तसो भवंतीति श्रुतेः शरीराकारपरिणतेषु जगत्प्रधानेषु भूतेषु सरत्यनुगच्छतीत्यप्सराश्चितिः पंचचूडापंचैव तत्तद्विषयाकारतया प्रमाणा विपर्ययविकल्पनिद्राः स्मृतिरूपवृत्तिपंचकसारूप्येण शिवा पंचकवत्येव दृष्टा । वृत्तिनिरोधस्य समाधेरपि निद्राया मेवांतर्भाव इति भावः । लोकेऽपि पंचानां विषयस्रोतसां समाहारः पंचनदमुपैयमेवैवैव चितिशक्तेरेव कर्तृत्वभोक्तृत्वे इत्युत्तरार्थः । अत्रिच्छेदः क्रतूनामिव खलु मनसः स्वानि पंचैव भागा भ्रांतिनिद्राविकल्पः स्मृतिरमलमतिवृत्तयः पंचतस्य ॥ ताभिः शाखावतीवस्वरिहजलपरीणामकायानुकर्त्री शुद्धाशुद्धप्रवाहा भवति चित्तिनदी तज्जलाख्यादिभोक्ता ५ । १२ कर्तृत्वादिचर्मकमस्ति पृष्ठं भिद्विंमनः सुषुप्तावितरवच्छयस्याप्यनुभूयमानत्वात् । कर्तृत्वादेस्त्वत्सहभाववियतत्वरदृष्टेः । चित्ताभावसाक्षीत्वात्मा ततः पृथक्कर्तृदिरूपः-

सप्तमोऽस्तीत्याहाष्टावकः षड्धाधनेर्दति षड्गाइतिशेषः दक्षिणादयोमनसश्चक्षुरादिसाजात्येदृष्टाः । सायस्कायज्ञविशेषाः । शोनक्षत्रतुंयज्ञाइवसमवपुषः षड्पदेवंसचित्ताः श्रोत्राद्यादुःखशब्दाद्यनुभविनइतोऽन्या
 अनुभूतिःसमाक्षी ॥ धीयोगात्मसप्तभिस्तैरनुभवकरणैरत्रसप्तभिर्भुंकेछंदोभिधानानपरिमितवपुश्छादकानष्टमोऽर्थोच ६ । १३ अथतर्कमतेनवंदीप्रत्यवतिष्ठते सप्तग्राम्याः मनःषष्ठैरिद्रियैर्बुध्याच्चात्मगुणभूतयासम
 पितामंतव्यबोद्धव्यशब्दादयोविषयास्तेष्वेकैकस्मिन्नामक्तएकैकः पुरुषपुरुषेचग्राम्यारेहिकावन्या आमुष्मिकाविषयास्तेष्वासक्ततयाप्रत्येकंसप्तपुरुषपशवःसप्तच्छंदांसिच्छादयंतिस्वस्वरूपार्पणजातसुखलेगेन
 परमात्मानं गृह्यंतीतितामसविषयान एकैकतुं कर्तारमाः मानं वंतितापयंति केसप्तर्षयः । प्राणात्राकृपयइति श्रुतेःसप्तैवेक्कांमनआदयस्तदुपनीतानिसप्तचैवार्हणान्यर्हणीयानिमुखानि । यथासप्तभिस्तंत्री
 भिवोद्यमानाएकावीणाशब्दंनिर्वर्तयतिएवमेतःसप्तभिरात्मासुखमनुभवति । अन्यथाऽकरणत्वात्सुमौजडएवत्यसत्रास्यतस्रवत् अशदितवीणावच्चतिष्ठति । नतावतास्पकर्तृत्वापगमइत्यर्थः । यामेज्व
 र्येषुद्रियेष्वपिनरपशवःसप्तसप्तैवबद्धा भोक्तारंपापयंतिकतुपद्विदितंसप्ततान्सप्तत्वानि ॥ सप्तैरैषांमुखानिप्रतिविषयभवान्येकवीणेष्वेवदेही भोगंतंत्रीद्रियाभ्योरवमिवकुरुतेयोऽचकर्तारसभोक्ता ७ । १४
 उक्तानेवसप्तकर्तृत्वादिधर्मवताऽहंकरेण सार्धमष्टौविवक्षन्ष्टावकोऽष्टौग्रहाअष्टावतिग्रहाइतिश्रुतेंद्रियविषयरूपग्रहतिग्रहकृपंवंधनमुपन्यस्य तदन्यमात्मानंपृथक्करोति अष्टौशाणाइति । शाणाःशणसूत्रेणनिर्
 त्तागोप्यआवपनविशेषास्ताइवइंद्रियप्रवेशयोग्याविषयाअष्टौतेज्ञतमानमनंतंममाणंशरयंति । संक्षेपेणाष्टावप्यनंताविषयाइत्यर्थः । अष्टौपादाःविषयदेशंप्रतिगतिसाधनानीन्द्रियाणियस्यसः शरभःशं
 लभंतेऽस्मात् । ' एतस्यैवानंदस्यान्यानभूतानिमात्रासुपजीवंति ' इतिश्रुतेः परमानंदरूपःपरमात्मातोऽयंज्ञातःसन्ननिहयाती दिनस्तिदुःखंदातीतिभिहोऽद्वैतम् । द्वितीयद्वैभयंभवतीतिश्रुतेःतस्यद्वैतस्यधा

॥ बंधुवाच ॥ सप्तग्राम्याःपशवःसप्तवन्त्याःसप्तच्छंदांसिःकृतुमेकंवहंति ॥ सप्तर्षयःसप्तचाप्यर्हणानिसप्ततंत्रीप्रथिताचैववीणा १४ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ अष्टौशा
 णाःज्ञतमानंवहंतितथाऽष्टपादःशरभःसिंहवाती ॥ अष्टौवसून्शुश्रुमदेवतासुयुयश्चाष्टास्त्रिर्विहितःसर्वयज्ञे १५ ॥ बंधुवाच ॥ नवैवोक्ताःसामिधेन्यःपितृणांतथा
 प्राहुर्नवयोगंविसर्गम् ॥ नवाक्षराबृहतीसंप्रदिष्टानवैवयोगोगणनामेतिशब्द १६

तकः । सुषुप्तौजडत्वेसुखमहमस्वापमितिव्युत्थितस्यस्वरूपसुखपरामर्शानुपपत्तिः । नचदुःखाभावस्यैवैषपरामर्शः तत्प्रकाशकस्यसाक्षिणःसत्त्वेतस्यतदानींजडत्वोक्तययोगात् । अतएवाष्टौवसून्वा
 सनाः देवतास्तेवतत्तद्दिद्रियाधिष्ठात्रीषु लिंगात्मनीतिथावत् शुश्रुमवेदे नत्वात्मनीत्यर्थः । युयश्चयोपयतिमोहयतीतिपुनोत्पशोर्वैधनस्यानमज्ञानंतदेवाऽशिरिष्टकोणमष्टवारंसत्सर्वयज्ञेपुग्रहातिग्रहसंज्ञक
 विषयेंद्रियसंयोगेषुवर्ततइतिशेषः । शाणागोप्योऽष्टुनेऽर्थाःशतमथशरभःप्रत्यागानंदरतैःपूर्वोक्तैःसाहमयैर्व्रजतिसविषयान्त्वानितान्यंघ्रयोऽस्य । सिंहश्रोहिंस्रभेदद्विद्वितिवसुपदंभेदसंस्कारजातोलिंगस्येदे
 वतौप्रेवसतिसप्तपशोर्वैधनेमोहयूये ८ । १५ तत्रेदंशतितंशरभस्यानुपपन्नं सर्वेषांयुगपत्संसारोच्छेदापत्तेरिखाशंकेवंदी नवंवेति । यथापितृणामिष्टौएकैव उशंतस्त्वानिधीमहीतिकृद्भिरभ्यस्ता प्रत्येकंत्रि
 ममित्कानवसामिधेन्योऽत्रिसभिधनार्थाःकृचःसंपद्यंतेतथाएकाप्रकृतिरेवत्रयोगुणाः स्वस्वेतरप्रधानगुणभावेनप्रत्येकंत्रिविधाःसंतोनवैवसंयुज्यमानाअंशानांबहुत्वात्पत्त्वतारतम्येनविविधंसर्गकुर्वंति । यथा
 नवाक्षरैश्चतुर्भिःपादेदृष्टीसंज्ञकंछंदोभवति यथावानवैवाकाःक्रमभेदेनस्थिताययेष्टंस्तस्यावाचिनोभवंत्येवं गुणानवैवोक्तविधयासंतोऽनेकधाभावंभजंते तस्मात्प्रधाननिसत्तायावश्याभ्युपगंतव्यत्वा
 द्द्वैतसत्यमेवेतिभावः । त्रिःपाडेनानुपाठंत्रिमामदितियथासामिधेन्यृकनवत्वं प्राप्नोत्येवंप्रधानंत्रिगुणमनुगुणंत्रिप्रवेशात्प्रवत्सम् ॥ गत्वाऽनन्तंनवांकीगणितमिवमहन्मुखमेतत्प्रसूते तस्मान्नैतत्प्रधानाधिक
 मिहबृहतीवाक्षरेभ्योनवभ्यः ९ । १६

तदेतद्दिशोमायाभिः पुरुषैर्पश्यते युक्ता हस्यहरयः शतादशेति श्रुत्यनुसारं तद्वैतस्यानिर्वचनीयमायासहाये ब्रह्मण्येव भानोपपत्तौ न सत्याप्रकृतिरभ्युपेयशाशयवानष्टावक्रः परिहरन्नाह दिश इति । तावा एतादृशे
 वभूतमात्रा अधिप्रज्ञंदशप्रज्ञामात्रा अधिभूतमितितस्य वाचा सृष्टौ पृथिवी चाग्निश्चेति चकौ पीतकीयैतरेयकयोर्देशनादशैव वागाद्याः प्रज्ञामात्राद्यादीनां भूतमात्राणां सृष्टयः । दिशति विषयस्वरूपमिति
 जंतितादिशोवागाद्यादशैव पुरुषस्य देहाख्ये पुरेव सतो जीवस्य पूर्णपरंब्रह्मैव दशशतानि सहस्रं च विभूतिभेदे न मायया बहु रूपं भूत्वाऽस्तीत्याहुर्वेदाः । एतेनायं वैहरयोयं वैदशचसहस्राणि प्रसृतान्यव
 दानीति युक्ता हस्यहरयः शतादशेत्येव मत्स्यपादस्य श्रौतीन्याख्या दर्शिता । तथा च रज्जूरगवन्माया बुद्धस्य बाधिताऽपीतरस्यास्तीति वक्तुं शक्यं । परमते तु विभोरलुप्तदशः पुरुषस्य मुक्तौ तददर्शनोक्तिरनु
 पपन्ना दृष्टान्ताभावादिति भावः । परापूर्वेषां सख्या वृणक्ति वितुं राणो अपरे भिरिति । अनानुभूतीरवधुन्वानः पूर्वीरिन्द्रः शरदस्तर्तीति । रूपं रूपं प्रति रूपो वभूततदस्य रूपं पविचक्षणाय । इन्द्रो मायाभिः
 पुरुषैर्पश्यते युक्ता हस्यहरयः शतादशेति दाशतग्याम् ४ । ७ अष्टकाध्यायवर्गे ऋचावैद्व्यौ आम्नायेते । अनयोरर्थः । द्वाहमाजापत्या देवाश्चासुराश्च तत्र कानीयसा एव देवा ज्यायां सोऽसुरा इति श्रुतिमतिद्धाः
 पूर्वदेवाः स्वाभाविका संग्रामरूपाः कामक्रोधादयस्तेषां सख्या सख्यानि परावृणक्ति द्वाद्वर्जयति । वितुं राणः तवारेति ततुं राणस्तीर्णवान् । तरेर्लिङ्गादेशः कानचिद्विषयं बहुलं छंदसीत्युकारोऽतदिशोरपरः । तीव्र
 वैराग्याभ्यासादिमान् अपरेभिः अपरैर्देवैः शास्त्रीयैः शमदमादिभिरेति प्राप्नोति सख्येत्यनुपज्यते कामादीन् जित्वाऽत्यादरेण शमादिपरो भवतीत्यर्थः । एवं भूतः अनानुभूतीरनुभवान् श्रान्तिज्ञानानि युक्ति
 रजतज्ञानतुल्यानि देहाद्यात्मज्ञानान्यवधून्वानोऽपनुदन्नात्मनस्तत्तदुपाध्याकारतानि निषेधैर्भिद्रः परमेश्वरोऽप्यविद्यया जीवभावमापन्नः सन् लब्धात्मतत्त्वो विद्वान्पूर्वीः शरदः अनादिकालप्रवृत्तकर्मवासनास्त

॥ अष्टावक्र उवाच ॥ दिशोदशोक्ताः पुरुषस्य लोके सहस्रमाहुर्दशपूर्णचतानि ॥ दशैव मासान् विभ्रति गर्भवत्यो दशैरकादशदासादशार्हाः १७

॥ बंधुवाच ॥ एकादशैकादशिनः पशूनामेकादशैवात्र भवन्ति यूपाः ॥ एकादशप्राणभृतां विकारा एकादशोक्तादिविदेवेषु रुद्राः १८

तरीत्यतिशयेन तरति वीतबंधो भवतीत्यर्थः । अत्र अननुभूतिपदेन शुक्तौ रजतं पश्यन् रजतं वा शुक्तिवानानुभवतीति लौकिकप्रयत्नेन देहाद्यात्मज्ञानस्याननुभूतिवत्त्वं दंतीति तद्देहिध्यात्वत्वे च यतिः । तद्व्यु
 त्पादनाय मंत्रोरूपं रूपमित्यादिस्तत्र माययेति अननुज्ञानेनेत्यर्थः । सत्यत्वे तत्कार्यपदार्थदर्शनस्याननुभूतित्वायोगादिति शेषस्पष्टार्थम् । अनानुभूतीरित्यत्र श्रावयादीन् प्रकृत्य आद्याक्षरं प्रकृतं तेषामनन्वि
 त्यस्य मध्यमित्यनेनाननुभूतिवर्णनस्य मध्यं द्युतं दीर्घं भवतीति प्रातिशाख्ये दीर्घत्वविधानादननुभूतीरित्यर्थः पदपाठश्चैव भवेति दिक् । दशैव मासानिति । यथा स्त्रियोगभेदान्तरालिकः संबन्धो बीजकुमुलन्यायेनै
 वमसंगस्य चिदात्मनोऽहंकारेणेत्यर्थः । दशैरकाः आसमंतादीरयंत्युपदिशंति तत्त्वमित्येकरास्तत्त्वदर्शिन उपदेष्टारः । दशमासास्तत्त्वस्य क्षेपकाः । दशार्हास्तत्त्वविद्याधिकारिणः । एवमुक्तविधं ब्रह्माद्वैतं
 बुधानामनुभवसिद्धं मूढानां चिद्विषयं चित्तशुद्धिमतां श्रद्धेयमित्यर्थः । स्वोत्पन्नमादिशोऽस्मिन्दशपुरिवसतः पूरविद्याष्टकात्माताः पूर्णवस्त्वनंताः स्रगहिसमपुराभ्यापनात्पूर्णतास्य ॥ पुंपुर्योर्गर्भमात्रोरिव
 पृथगपृथक्त्वेन सत्यानृतस्तः केऽप्यारूढाः पदं तत्कतिचन विमुखाः केपितत्प्राप्तिर्योग्याः १० । १७ एकादशेति प्राणभृतां पशूनां जीवपशूनां एकादशिनः एकादशेन्द्रियाणि प्रकाशकानियेषुते विषयाः शब्दादयस्ते एका
 दशैव सख्याताः त एव सर्वेऽपि प्रत्येकं यूपाबंधकारागादयः नैषां किञ्चिदप्यबंधकोऽस्तीति वक्तुं पुनरेकादशग्रहणम् । अतोऽत्र अविभृष्टविषयोऽशतादोषो नास्तीति ज्ञेयम् । विकाराः शब्दादिग्रहजार्हविषादाः
 त एते दिवस्वर्गेऽपि रुद्रारोदयितारो देवानामपि संतिकिमुतमनुप्याणाम् । तथा च सत्यात्मनोऽसंगत्वं कथं स्यात् प्रत्यक्षेण दुःखानुभवादित्यासेपः । रुद्रा एकादशोक्ताः स्वरपिमुनरपशूनां रौद्रयं तीन्द्रियाणि ते
 पामेकादशार्थान्पशुनिगडनेयूपभूता भवन्ति ॥ रागद्वेषद्वयानि प्रतिविषयममीतद्युजांस्तु विकारास्तद्वैतस्तेऽपि चैकादशयदिहसिनोत्येकैकमेवाम् ११ । १८

हृष्टांतमुखेनेवदार्ष्टान्तिकनिर्दिशन्परिहरत्यष्टावक्रः यद्यप्यत्रसंवत्सरजगत्योमामासरेभ्योऽनतिरिक्तेष्वसंघातादभ्यः शुद्धश्चेतनोमूढानामप्रसिद्धस्तथापि आनंदाद्येवखल्विमानिभूतानिजायंतइतिश्रुतेर्यथा
अहर्गणानांद्वादशाहणं संघातस्य कृत्स्नस्य शुद्धं ब्रह्मैव प्रकृतिः एतदेव कुत इत्यपेक्षायां चित्तशुद्धयैकगम्योऽयमर्थो न शुष्कतर्कगम्य इत्याह द्वादशादित्यानि । धीराः ध्यानवंतो योगिनः । आदिसान् आददेर्द्वि
याणि स्वस्वविषयेभ्यो व्यावर्तयंतितद्द्वारा प्रत्यक्तत्त्वमधिगमयंतितान् द्वादशसंख्याकानाहुः सन्तु जाता आद्ययोगादौ । ' धर्मश्च गत्यं च दमस्तपश्च अमात्मसंयमीहीस्ति निष्ठाऽनमूया । यज्ञश्च दानं च धृतिर्यमो महान्
व्रतानि वै द्वादश ब्राह्मणस्य ' इति । बंधप्रत्यक्षमेतद्ब्रह्म जगतीवर्षवर्द्धणमासात्संघातात्प्रत्यगात्मानधिक इति यदप्यस्ति लोके तथापि ॥ वागारभ्यो विकारः प्रकृतिरविकृतिर्द्वादशाहाद्विचकोऽप्यस्त्येषां भान आत्मा
शमिभिरधिगतो वै कृतानै नमीयुः १२ । १२ ब्रह्मलोकं गतानामेव ज्ञानं भवतीति कोषाचिन्निर्वधः कृतयुगादावेव ज्ञानं भवति न कदाचित्पि केषांचिन्निराचष्टे त्रयोदशीति । देशकालापेक्षा चित्तशुद्धिर्न पुरुषयत्न
माध्येत्याक्षेपो बंधि मोक्तपूर्वार्थेन । न ज्ञेतादौ सधर्मः सकलवसमयेनापि भूरादिपदकेनोपातालेषु समस्वपितु कृतयुगे सखलोके च मोऽस्ति ॥ तस्माद्यामर्षमिद्वानिति थिरियमपिन सप्तयेऽतीव शस्तानोवालोकास्त
पोंता इति मखतपसी श्रेयसेनात्मचर्चा । १३ । उत्तरार्धे तु केशी अभिर्वायुः सूर्यश्च केशिन इति वैदिकप्रसिद्धे रश्म्यादिवदसंग आत्मा । त्रयोदशसंख्यानि दशेंद्रियाणि बुद्धिमनो हंकाराख्यानि अहःशब्दोऽत्र कृतवाच्यपि

॥ अष्टावक्र उवाच ॥ संवत्सरं द्वादशमासमाहुर्जगत्याः पादो द्वादशैवाक्षराणि ॥ द्वादशाहः प्राकृतो यज्ञ उक्तो द्वादशादित्यान्कथयंतीह धीराः ११ ॥ बंधुवाच ॥
त्रयोदशीतिथिरुक्ता प्रशस्ता त्रयोदशद्वीपवती मही च ॥ लोमश उवाच ॥ एतावदुक्त्वा विरराम बंदी श्लोकस्याधैव्याजहाराष्टवक्रः ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ त्रयोदश
हानि ससारकेशी त्रयोदशादीन्यतिच्छंदांसि चाहुः २० ततो महानुदतिश्चिना दस्तूष्णीं भूतं सूतपुत्रं निशम्य ॥ अधोमुखं ध्यानपरंतदानीमष्टावक्रं चाप्युदीर्य तमेव
२१ तस्मिंस्तथासंकुले वर्तमाने स्फीते यज्ञे जनकस्योतराज्ञः ॥ अष्टावक्रं पूजयंतोऽभ्युपेयुर्विप्राः सर्वे प्रांजलयः प्रतीताः २२ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ अनेनैव
ब्राह्मणाः शुश्रुवांसो वादे जित्वा सलिले मज्जिताः प्राक् ॥ तानेव धर्मानयमद्य बंदी प्राप्नोतु गृह्याशु निमज्जयेनम् २३ ॥ बंधुवाच ॥ अहंपुत्रो वरुणस्योतराज्ञस्तन्नास
सत्रं द्वादशवर्षिकं वै ॥ सत्रेण ते जनकतुल्यकालं तदर्थं ते प्रहिता मे द्विजाग्याः २४

लक्षणया विषयेंद्रियसंबंधरूपभोगाख्ये यज्ञे वर्तते असंगस्याप्यात्मनो बुद्ध्यादिसंगात् ध्यायतीवलेलायतीवेलादिश्रुतेः संगित्वमिव भाति अतो बुद्ध्यादयः शोधनीया एव न तदासीत् । न तस्य प्राणा उत्क्रामं स
त्रैव समवनीयं ते तदिदं मप्येतर्हिय एव वेदाहं ब्रह्मास्मीति श्रुत्यवष्टभेनेहैव देशो काले च मुक्तिरस्तीति भावः । यतोऽतिच्छंदांसि छादकमज्ञानमति कान्ता निधर्मादीनि द्वादश । त्रयोदशादीनि त्रयोदशानां बुद्ध्यादीना
मादीन्यदनशीलानि धर्मादियलादुत्पन्ने ज्ञाने बुद्ध्यादयो निवर्तंत इत्यर्थः । तेषु बुद्ध्यादिषु निवृत्तेषु ब्रह्माद्वैतं कथयितुमागतोऽस्मीति प्राक्मतिज्ञानं तदिह स्वयमेव प्रकाशत इत्युक्तमिति भावः । एतर्ह्यत्रैव वेदादिव
मुनिमनुजायां तिसर्वात्म्यमित्याद्युक्तेः साऽहं मनो ग्रीखदशकमनु यन्न विवाय्वर्कतुल्यः ॥ संगीवासंग्यपिस्यात्त्रिदशगणपदं त्येव धर्मादयस्ते येऽतिच्छंदोभिधानास्ति मिरमतिगता एवमद्वैतमिद्विः । १४ । तदयं
संग्रहः । तत्त्वंधीसाक्षिमाक्ष्येश्रुतिपुरुकृतिपरोऽस्य वक्रार्तापिसोऽत्तापंचानां पट्टमेतत्त्वमयममति कैस्तैः करोखष्टमोऽन्यः ॥ सोऽहं साक्षी ततोऽन्ये गुणमयमखिलं चिन्मयास्ते मदुःखाचित्त्यावदुःखीतरासाशमयु
गिहचिदद्वैतभागवक्रः । १५ । ग्रंथविस्तरभयादुदाहृतोपक्रमाननुगुण्यात् क्लिष्टत्वात्प्रयोजनवदर्थोपर्यवसायित्वा च टीकांतरोक्ता अर्थानेह मद्विज्ञाताः २० मृतपुत्रं शोभनः ऊतः पटस्तद्वत्प्रकृतिविकृतात्मैकस्तं तु भि
रोतुभिश्चोपातत्वाद्गतः कतुरपि मृतः शोभनयज्ञो वरुणस्तस्य पुत्रम् । स इतं तुं स विजानासो मिति मंत्रवर्णां तंत्वायात्मकस्य कतोरुतशब्दवाच्यत्वं उदीर्य तमुदीर्यमाणं स्तूयमानमित्यर्थः । २१ । २२ शुश्रुवांसः
पंहिताः २३ । २४

जनितारंवरुणम् २५ विप्रा इति वाचा उच्चैः पाठेनैव उतमेधया ऊहापोहकौशलेन विप्राविदानाः पंडिता अपि जिता मज्जिताश्च तां प्रसिद्धां वाचं वेदमयो मेधया सहितो बंदिना कुतर्काण्ये मज्जिता महं यथा उज्जहारोद्धृतवानस्मि तथा संतः सदसद्रचनविवेककुशला अवचिन्वंति परीक्षयंति लोडर्थे लट् परीक्षयंति त्वत्यर्थः २६ ननु बंदिनो द्रुतां वाचं त्वमेव कुतर्काण्ये मज्जितवानसितव्रकसिद्धिः परीक्षणीयमित्याशंक्याह अग्निर्देहन्निति । अग्निर्देहन्स्वभावेन दाहकोऽपि जातवेदाः जातानि सतामसतां च वृत्तानि वेदमानातीति जातवेदाः सतां सत्याभिसंधीनां गृहान् शरीराणि विसर्जयन् व्रजयंस्ते जसा यथा अधाक्षीत्सम अर्थादनुताभिसंधिगृहान् नशब्द उपमार्थे । अपो न नावा दुरिता तरे मेत्यादिवत् । यथा तत्परशुग्रहणे वद्धिः सत्याभिसंधिनदहति सत्यपक्षपाती ननु जातिवयो विद्यादिपक्षपाती एवं संतोऽपि बालादिषु अतो बालवचनमिति मद्वाक्यं नावर्मतव्यमिति भावः

ते तु सर्वे वरुणस्योतयज्ञं द्रुता इम आयांति भूयः ॥ अष्टावक्रं पूजये पूजनीयं यस्व हेतोर्जनितारं समेष्ये २५ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ विप्राः समुद्रां भसि मज्जिता ये वाचा जिता मेधया वा विदानाः ॥ तां मेधया वाचमथोज्जहार यथा वाचमवचिन्वंति संतः २६ अग्निर्देहन् जातवेदाः सतां गृहान् विसर्जयंस्ते जसानस्मधाक्षीत् ॥ बालेषु पुत्रेषु कृपणं वदत्सु तथा वाचमवचिन्वंति संतः २७ श्लेष्मातकी क्षीणवर्चाः शृणोषि उता होत्वांस्तु तयोमादयंति ॥ हस्ती वत्सवंजनकविनुद्यमानो न मा भिकां वाचमिमां शृणोषि २८ ॥ जनक उवाच ॥ शृणोमि वाचं तव दिव्यरूपाममानुषीं दिव्यरूपोऽसि साक्षात् ॥ अजैषीर्यद्वंद्वं दिनं त्वं विवादे निमृष्ट एष तव कामोऽद्य बंदी २९ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ नानेन जीवता कश्चिदर्थो मे बंदिना नृप ॥ पितायद्यस्य वरुणो मज्जयेन्न जलाशये ३० ॥ बंधुवाच ॥ अहं पुत्रो वरुणस्योतराज्ञो न मे भयं विद्यते मज्जितस्य ॥ इमं मुहूर्तं पितरं द्रक्ष्यतेऽयमष्टावक्रश्चिरं नष्टकोडाम् ३१ ॥ लोमश उवाच ॥ ततस्ते पूजिता विप्रा वरुणेन महात्मना ॥ उदतिष्ठंस्ततः सर्वे जनकस्य समीपतः ३२ ॥ कहोड उवाच ॥ इत्यर्थमिच्छंति सुतान् जनान् जननकर्मणा ॥ यदहं नाशकं कर्तुं तत्पुत्रः कृतवान्मम ३३ उता बलस्य बलवानुत बालस्य पंडितः ॥ उत वाऽविदुषो विद्वान्पुत्रो जनकजायते ३४ शितेन ते परशुना स्वयमेवांतको नृप ॥ शिरांस्यपाहरन्नाजौ रीषूणां भद्रमस्तु ते ३५ महदौक्थ्यं गीयते सामचाग्र्यं सम्यक्सोमः पीयते चात्र सत्रे ॥ शुची न्मार्गान् प्रतिजगृह्णु श्रुष्टाः साक्षाद्देवा जनकस्योतराज्ञः ३६ ॥ लोमश उवाच ॥ समुत्थितेष्वथ सर्वेषु राजन् विप्रेषु तेष्वधिकं सुप्रभेषु ॥ अनुज्ञातो जनकेनाथ राज्ञा विवेश तोयं सागरस्योतबंदी ३७ अष्टावक्रः पितरं पूजयित्वा संपूजितो ब्राह्मणैस्तैर्यथा वत् ॥ प्रत्याजगामाश्रममेव चाग्र्यं जित्वा सौर्तिं सहितो मातुलेन ३८ ततोऽष्टावक्रं मातुरथांतिके पितानदां समंगां शीघ्रमिमां विशस्व ॥ प्रोवाच चैनं स तथा विवेश समैरंगैश्चापि बभूव सद्यः ३९ नदीसमंगा च बभूव पुण्याय स्यान्नातो मुच्यते किल्बिषाद्धि ॥ त्वमप्येनां स्नानपानावगाहैः स भ्रातृकः सह गार्यो विशस्व ४०

२७ श्लेष्मातकी शब्दितस्तरु विशेषस्तस्य पुत्रेषु भोजनं तत्कलभक्षणं च बुद्धिर्द्रोपकरं चेति प्रसिद्धम् २८ अद्यतवकामो निमृष्टः एष बंदी दृश्यतामिति शेषः २९ । ३० । ३१ । ३२ इत्यर्थमेतदर्थम् ३३ । ३४ शितेन तीक्ष्णेन ते तवरिपूणा मित्यन्वयः यमादपित वशत्रुसंहरणशक्तिरधिकेति भावः ३५ औक्थ्यमुक्थ्याख्यक्रतुविशेषे गेयं साक्षादित्यपरोक्षदेवतासाभिध्यमुच्यते ३६ । ३७ सौर्तिं सूतस्य वरुणस्य पुत्रस्य ३८ सामान्यं गानिकरोतीति समंगेति योगो दर्शितः शकं वादित्वात् पररूपम् ३९ । ४०

मनीतोविश्रव्यः ४१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे चतुर्विंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ एषेति । मधुविलेति अष्टावक्रांगसमीकरणात्पूर्वमंगायाएवनाम १ । २

अत्रकौंतेयमहितोऽप्रातृभिस्त्वंसुखोपितःसहविप्रैःप्रतीतः ॥ पुण्यान्यन्यानिशुचिकर्मैकभक्तिर्मयासार्धचरितास्याजमीढ ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणि तीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामष्टावक्राधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ एषामधुविलाराजन्समंगासंप्रकाशते ॥ एतत्कर्दमिलनामभरतस्याभिषेचनम् १ अलक्ष्म्याकिलसंयुक्तोवृत्रंहत्वाशचीपतिः ॥ आहुतःसर्वपापेभ्यःसमंगायांव्यमुच्यत २ एतद्विनशनंकुक्षौमैनाकस्यनरर्षभ ॥ अदितिर्यत्रपुत्रार्थतदन्नमपचत्पुरा ३ एनंपर्वतराजानमारुह्यभरतर्षभाः ॥ अयशस्यामसंशब्दामलक्ष्मींव्यपनोत्स्थ ४ एतेकनखलाराजन्ऋषीणांदयितानगाः ॥ एषाप्रकाशतेगंगायुधिष्ठिरमहानदी ५ सनत्कुमारोभगवानत्रसिद्धिमगात्पुरा ॥ आजमीढावगाह्यैनांसर्वपापैःप्रमोक्ष्यसे ६ अपांढदंचपुण्याख्यंभृगुतुंगंचपर्वतम् ॥ उष्णीगंगेचकौंतेयसामात्यःसमुपस्पृश ७ आश्रमःस्थूलशिरसोरमणीयःप्रकाशते ॥ अत्रमानंचकौंतेयक्रोधंचैवविवर्जय ८ एषैभ्याश्रमःश्रीमान्पांडवेयप्रकाशते ॥ भारद्वाजोयत्रकविर्यवक्रीतोव्यनश्यत ९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंयुक्तोऽभवदृषिर्भरद्वाजःप्रतापवान् ॥ किमर्थंचयवक्रीतःपुत्रोऽनश्यतवैमुनेः १० एतत्सर्वेयथा वृत्तंश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ कर्मभिर्देवकल्पानांकीर्त्यमानैर्भृशंरमे ११ ॥ लोमशउवाच ॥ भरद्वाजश्चरैभ्यश्चसखायौसंबभूवतुः ॥ तावूषतुरिहात्यंतंप्रीयमाणान्तरम् १२ रैभ्यस्थतुमुतावास्तामर्वावसुपगवम् ॥ आसीद्यवक्रीःपुत्रस्तुभरद्वाजस्यभारत १३ रैभ्योविद्वान्सहापत्यस्तपस्वीचेतरोऽभवत् ॥ तयोश्चाप्यतुलाक्रीर्तिर्बाल्यात्प्रभृतिभारत १४ यवक्रीःपितरंदृष्ट्वातपस्विनमसंस्कृतम् ॥ दृष्ट्वाचसत्कृतंविप्रैरैभ्यंपुत्रैःसहानघः १५ पर्यतप्यततेजस्वीमन्युनाऽभिपरिश्रुतः ॥ तपस्तेपेततो घोरंवेदज्ञानायपांडव १६ ससमिद्धेमहत्यग्नौशरीरमुपतापयन् ॥ जनयामाससंतापमिंद्रस्यसुमहातपाः १७ ततइंद्रोयवक्रीतमुपगम्ययुधिष्ठिर ॥ अब्रवीत्कस्यहेतोस्त्वमास्थितस्तपउत्तमम् १८ ॥ यवक्रीतउवाच ॥ द्विजानामनधीतावैवेदाःसुरगणार्चित ॥ प्रतिभांत्वितितप्येऽहमिदंपरमकंतपः १९ स्वाध्यायार्थेसभारंभोममायं पाकशासन ॥ तपसाज्ञातुमिच्छामिसर्वज्ञानानिकौशिक २० कालेनमहातावेदाःशक्यागुरुमुखाद्विभो ॥ प्राप्नुतस्मादयंयत्नःपरमोमेसमास्थितः २१ ॥ इंद्रउवाच ॥ अमार्गएषविप्रर्षेयेनत्वंयातुमिच्छसि ॥ किंविधातेनतेविप्रगच्छाधीहिगुरोर्मुखात् २२ ॥ लोमशउवाच ॥ एवमुक्त्वागतःशक्रोयवक्रीरपिभारत ॥ भूयएवाकरोद्यत्नंतपस्यमितविक्रमः २३ घोरैणतपसाराजंस्तप्यमानोमहत्तपः ॥ संतापयामासभृशंदेवैर्द्रमितिनःश्रुतम् २४ तंतथातप्यमानंतुतपस्तीव्रंमहामुनिम् ॥ उपेत्यबलभिद्देवोवारयामासवैपुनः २५

अन्नंभ्रातृदत्तं अदितिःपुत्रकामा । मांभ्येभ्योदेवेभ्योवद्भौदनमपचदितिश्रुतेः ३ अयशस्यामयशस्करिंअसंशब्दामकीर्तिनीयां ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ इतरोभरद्वाजस्तपस्व्येवनतुशिष्यादिसंपन्नः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ सर्वज्ञानानिमर्शसाक्षाणि २० । २१ विधातेनआत्मनाशनेन २२ । २३ । २४ । २५

नमतिभास्यंतीतिनकारावृत्त्यायोज्यम् २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ अमर्त्यइतिच्छेदः अमरइत्यर्थः

अशक्योऽर्थःसमारब्धोनेतद्बुद्धिकृतंतव ॥ प्रतिभास्यंतिवैवेदास्तवचैवपितुश्चते २६ ॥ यवक्रीतउवाच ॥ नचैतदेवंक्रियतेदेवराजममेप्सितम् ॥ महतानियमेनाहं
तप्स्येघोरतरंतयः २७ समिद्धेऽप्रातुपकृत्यांगमंगहोष्यामिवामववंस्तन्निबोध ॥ यद्येतदेवंकरोषिकामंममेप्सितंदेवराजेहसर्वम् २८ ॥ लोमशउवाच ॥ निश्चयं
तमभिज्ञायमुनेस्तस्यमहात्मनः ॥ प्रतिवारणहेत्वर्थबुद्ध्यासंचित्यबुद्धिमान् २९ ततइंद्रोऽकरोद्रूपं ब्राह्मणस्यतपस्विनः ॥ अनेकशतवर्षस्यदुर्बलस्यसयक्ष्मणः ३०
यवक्रीतस्ययत्तीर्थमुचितंशौचकर्मणि ॥ भागीरथ्यांतत्रसेतुंवालुकाभिश्चकारसः ३१ यदाऽस्यवदतोवाक्यंनसचक्रेद्विजोत्तमः ॥ वालुकाभिस्ततःशक्रोगंगांसमभि
पूरयन् ३२ वालुकामुष्टिमनिशंभागीरथ्यांव्यसर्जयत् ॥ सेतुमभ्यारभच्छक्रोयवक्रीतंनिदर्शयन् ३३ तंदर्शयवक्रीतोयत्नवंतंनिबंधने ॥ प्रहसंश्चाब्रवीद्वाक्यमिदं
समुनिपुंगवः ३४ किमिदंवर्ततेब्रह्मनर्किंचतेहचिकीर्षितम् ॥ अतीवहिमहान्यत्नःक्रियतेऽयंनिरर्थकः ३५ ॥ इंद्रउवाच ॥ बंधिष्येसेतुनागंगांसुखःपंथाभविष्यति ॥
ह्रियतेहिजनस्ताततरमाणःपुनःपुनः ३६ ॥ यवक्रीतउवाच ॥ नायंशक्यस्त्वयाबद्धंमहानोधस्तपोधन ॥ अशक्याद्विनिवर्तस्वशक्यमर्थसमारभ ३७ ॥ इंद्रउवाच ॥
यथैवभवताचेदंतपोवेदार्थमुद्यतम् ॥ अशक्यंतद्वदस्माभिरयंभारःसमाहितः ३८ ॥ यवक्रीतउवाच ॥ यथातवनिरर्थोऽयमारंभस्त्रिदशेश्वर ॥ तथायदिममापीदं
मन्यसेपाकशासन ३९ क्रियतांयद्देवेच्छक्यंत्वयासुरगणेश्वर ॥ वरांश्चमेप्रयच्छान्यान्यैरन्यान्भवितास्म्यति ४० ॥ लोमशउवाच ॥ तस्मैप्रादाद्वरानिंद्रउक्त
वान्यान्महातपाः ॥ प्रतिभास्यंतिवैवेदाःपित्रासहययेप्सिताः ४१ यच्चान्यत्कांक्षसेकामंयवक्रीर्गम्यतामिति ॥ सलब्धकामःपितरंसमेत्याथेदमब्रवीत् ४२
॥ यवक्रीतउवाच ॥ प्रतिभास्यंतिवैवेदाममतातस्यचोभयोः ॥ अतिचान्यान्भविष्यावोवगलब्धास्तथामया ४३ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ दर्पस्तेभवितातातवरां
लब्ध्वायथेप्सितान् ॥ सदर्पपूर्णःकृपणःक्षिप्रमेवविनक्ष्यसि ४४ अत्राप्युदाहरंतीमागाथादेवैरुदाहृताः ॥ मुनिरासीत्पुरापुत्रबालभिर्नामवीर्यवान् ४५ सपुत्रशो
कादुद्विग्नस्तपस्तेपसुदुष्करम् ॥ भवेन्ममसुतोऽमर्त्यइतितलब्धवांश्चसः ४६ तस्यप्रसादोवैदेवैःकृतोनत्वमरैःसमः ॥ नामर्त्योविद्यतेमर्त्योनिमित्तायुर्भविष्यति ४७
॥ बालधिरुवाच ॥ यथेमेपर्वताःशश्वत्तिष्ठंतिसुरसत्तमाः ॥ अक्षयास्तन्निमित्तंमेसुतस्यायुर्भविष्यति ४८ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ तस्यपुत्रस्तदाजज्ञेमेधावीक्रोधन
स्तदा ॥ सतच्छ्रुत्वाऽकरोद्रर्पमृषींश्चैवावमन्यत ४९ विकुर्वाणोमुनीनांचव्यचरत्समहीमिमाम् ॥ आससादमहावीर्यधनुषाक्षमनीषिणम् ५० तस्यापचक्रेमेधावीतं
शशापसवीर्यवान् ॥ भवभस्मेतिचोक्तःसनभस्मसमपद्यत ५१ धनुषाक्षस्तुतंदृष्ट्वामेधाविनमनामयम् ॥ निमित्तमस्यमहिर्भेदयामासवीर्यवान् ५२ सनिमित्तेविनष्टे
तुममारसहसाशिशुः ॥ तंमृतंपुत्रमादायविललापततःपिता ५३

५४ दिष्टदैवविहितं ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥

॥ चक्रम्यमाणोभृशंपर्यटन

माथवेवैशाखे १ । २ हृतचेतनोवशीकृतचित्तः ३ । ४ एकांतमुन्नीय एकांतकार्यरतंसमाप्य । मज्जयामास शोकसमुद्रेइतिशेषः । सज्जयामासेतिपाठे स्वशत्रुमपकतुरैभ्यंसन्नद्वंद्वकार

लालप्यमानंतद्विष्टामुनयः परमार्तवत् ॥ ऊचुर्वेदविदः सर्वे गाथायां तां निबोधमे ५४ नदिष्टमर्थमत्येतुमीशोमर्त्यः कथंचन ॥ महिषैर्भेदयामासधनुषाक्षोमहीध
रान् ५५ एनलब्धवावरान्बालादर्पपूर्णास्तपस्विनः ॥ क्षिप्रमेवविनश्यंतियथानस्यात्तथाभवान् ५६ एषरैभ्योमहावीर्यः पुत्रौचास्यतथाविधौ ॥ तंयथापुत्र
नाभ्येषितथाकुर्यास्त्वतंद्रितः ५७ सहिकुद्धः समर्थश्चपुत्रं पीडयितुंरुषा ॥ रैभ्यश्चापितपस्वीचकोपनश्चमहावृषिः ५८ ॥ यवक्रीतउवाच ॥ एवंकरिष्येमा
तापंतातकार्षीः कथंचन ॥ यथाहिमेभवान्मान्यस्तथारैभ्यः पितामम ५९ ॥ लोमशउवाच ॥ उक्त्वासपितरंश्लक्ष्णयवक्रीरकुतोभयः ॥ विप्रकुर्वन्वृषीनन्या
नतुप्यत्परयाभुदा ६० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिर्लोमशतीर्थयात्रायांयवक्रीतोपाख्यानपंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ लो
मशउवाच ॥ चक्रम्यमाणः सतदायवक्रीरकुतोभयः ॥ जगाममाधवेमासिरैभ्याश्रमपदंप्रति १ सददर्शाश्रमेरम्येपुष्पितद्रुमभूषिते ॥ विचरंतींस्तुषांतस्यकिन्नरी
मिवभारत २ यवक्रीस्तामुवाचेदमुपातिष्ठस्वमामिति ॥ निर्लज्जोलज्जयायुक्तां कामेन हृतचेतनः ३ सातस्यशीलमाज्ञायतस्माच्छापाच्चबिभ्यती ॥ तेजस्वि
तांचरैभ्यस्यतथेत्युक्त्वाजगामह ४ ततएकांतमुन्नीयमज्जयामासभारत ॥ आजगामतदारैभ्यः स्वमाश्रममरिंदम ५ रुदतींचस्तुषांद्विष्टाभार्यामातौपरावसोः ॥
सांत्वयन्श्लक्ष्णयावाचापर्यपृच्छयुधिष्ठिर ६ सातस्मैसर्वमाचष्टयवक्रीभाषितंशुभा ॥ प्रत्युक्तंचयवक्रीतंप्रेक्षापूर्वतथाऽऽत्मना ७ शृण्वानस्यैवरैभ्यस्ययव
केस्तद्विचेष्टनम् ॥ दहन्निवतदाचेतः क्रोधः समभवन्महान् ८ सतदामन्युनाऽविष्टस्तपस्वीकोपनोभृशम् ॥ अवलुच्यजटामेकांजुहावाग्नौसुसंस्कृतैः ९ ततः
समभवन्नारीतस्यारूपेणसंमिता ॥ अवलुच्यापरांचापिजुहावाग्नौजटांपुनः १० ततः समभवद्रक्षोघोराक्षंभीमदर्शनम् ॥ अब्रूतांतौतदारैभ्यंकिंकार्यंकरवामहे
११ तावब्रवीद्वृषिः कुद्वोयवक्रीर्वध्यतामिति ॥ जग्मतुस्तौतथेत्युक्त्वायवक्रीतजिघांसया १२ ततस्तंसमुपास्थायकृत्यासृष्टामहात्मना ॥ कमंडलुंजहारास्य
मोहयित्वेवभारत १३ उच्छिष्टंतुवयक्रीतमपकृष्टकमंडलुम् ॥ ततउद्यतशूलः सराक्षसः समुपाद्रवत् १४ तमाद्रवंतंसंप्रेक्ष्यशूलहस्तंजिघांसया ॥ यवक्रीः सहसो
त्थायप्राद्रवद्येनवैसरः १५ जलहीनंसरोद्व्यायवक्रीस्त्वरितः पुनः ॥ जगामसरितः सर्वास्ताश्चाप्यासन्विशोषिताः १६ सकाल्यमानोघोरेणशूलहस्तेनरक्षसा ॥
अग्निहोत्रेपितुर्भीतः सहसाप्रविवेशह १७ सवैप्रविशमानस्तुशूद्रेणांधेनरक्षिणा ॥ निगृहीतोबलाद्वारिसोऽवातिष्ठतपार्थिव १८ निगृहीतंतुशूद्रेणयवक्रीतंसराक्षसः ॥
ताडयामासशूलेनसभिन्नहृदयोऽपतत् १९

तदेवाह आजगामेत्यादिना ५ । ६ प्रत्युक्तंप्रत्याख्यातं मदुपरिवलात्कारं कृतवानित्युक्तवतीत्यर्थः ७ । ८ सुसंस्कृतैः स्वरवर्णादिसंस्कारयुक्तैर्पत्रैः ९ नारीकृत्या १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६ काल्यमानः सर्वतोनिषिध्यमानः अग्निहोत्रेअग्निहोत्रशालायां १७ अवातिष्ठत बहिरिव १८ । १९

२० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैऋकंटीये भारतभावदीपे सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ भरद्वाजइति । आन्धिकंस्त्राध्यायप्रत्यहं कर्तव्यं ब्रह्मयज्ञम् १ हतपुत्रत्वेन आशौचयुक्तत्वात् २ । ३
 ४ शुद्धयतिनिःसंदेहंभवति ५ । ६ अङ्ग्यगारं प्रविष्टस्य रक्षोभयं न भवेदिति भावः ७ । ८ शुद्रस्य शुद्रकृतं विधियं पुत्रनिरोधेन कृतम् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । किल्बिषीशोकाक्रां
 ॥११३॥ यवक्रीतंसहत्वातुराक्षसैरभ्यमागमत् ॥ अनुज्ञातस्तुरैरभ्येन तयानार्यासहावसत् २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थया
 त्रायां यवक्रीतोपाख्याने षट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ भरद्वाजस्तु कौंतेय कृत्वा स्वाध्यायमाह्निकम् ॥ समित्कलापमादाय
 प्रविवेश स्वमाश्रमम् १ तस्मिन् दृष्ट्वा पुरा सर्वे प्रत्युत्तिष्ठंति पावकाः ॥ नत्वेतमुपतिष्ठंति हतपुत्रं तदाऽग्नयः २ वैकृतं त्वग्निहोत्रे सलक्षयित्वा महतयाः ॥ तमं धंशूद्रमासीनं गृह
 पालमथाब्रवीत् ३ किं नु मे नाग्नयः शूद्रप्रतिनंदंति दर्शनम् ॥ त्वंचापि न यथापूर्वं कञ्चित्क्षेममिहाश्रमे ४ कञ्चिन्नरैरभ्यं पुत्रो मे गतवानल्पचेतनः ॥ एतदाचक्ष्व मे शीघ्रं न हि शु
 द्धयति मे मनः ५ ॥ शूद्र उवाच ॥ रभ्यं यातो नूनमयं पुत्रस्ते मंदचेतनः ॥ तथा हि निहतः शेते राक्षसेन बलीयसा ६ प्रकाल्यमानस्ते नायं शूलहस्तेन रक्षसा ॥ अङ्ग्यगारं
 प्रतिद्वारिमया दोर्भ्यानिवारितः ७ ततः स विहताशोऽत्र जलकामोऽशुचिर्भुवम् ॥ निहतः सोऽतिवेगेन शूलहस्तेन रक्षसा ८ भरद्वाजस्तु तच्छ्रुत्वा शूद्रस्य विप्रि
 यं महत् ॥ गतां पुत्रमादाय विललाप सुदुःखितः ९ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ब्राह्मणानां किलार्थाय ननु त्वंतं स वांस्तपः ॥ द्विजानां न धीता वै वेदाः संप्रति भांतिवति १०
 तथा कल्याणशीलस्त्वं ब्राह्मणेषु महात्मसु ॥ अनागाः सर्वभूतेषु कर्कशत्वमुपेयिवान् ११ प्रतिषिद्धो मया तात रभ्यावसथ दर्शनात् ॥ गतवानेव तं द्रष्टुं कालांतक्यमोपमम्
 १२ यः स ज्ञानमहातेजा वृद्धस्यैकं ममात्मजम् ॥ गतवानेव कोपस्य वशं परमदुर्मतिः १३ पुत्रशोकमनुप्राप्त एष रभ्यस्य कर्मणा ॥ त्यक्ष्यामि त्वामृतं पुत्रप्राणानि दृष्ट्वा
 न्भुवि १४ यथाहं पुत्रशोकेन देहं त्यक्ष्यामि किल्बिषी ॥ तथा ज्येष्ठः सुतो रभ्यं हि स्याच्छीघ्रमनागसम् १५ सुखिनो वै नरा येषां जात्या पुत्रो न विद्यते ॥ ये पुत्रशोकमप्राप्य
 विचरंतियथा सुखम् १६ ये तु पुत्रकृताच्छोकाद्दृशं व्याकुलचेतसः ॥ शपंती घान्सखीनार्तास्तेभ्यः पापतरोनुकः १७ परासुश्च सुतो दृष्टः शमश्रेष्ठः सखामया ॥ ईदृशीमा
 पदं कोऽत्र द्वितीयोऽनुभविष्यति १८ ॥ लोमश उवाच ॥ विलप्यैवं बहुविधं भरद्वाजोऽदहत्सुतम् ॥ सुसमिद्धं ततः पश्चात्प्रविवेश हुताशनम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते
 आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां यवक्रीतोपाख्याने सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु बृहद्भुग्नो मही
 पतिः ॥ स त्रंतेने महाभागो रभ्ययाज्यः प्रतापवान् १ तेन रभ्यस्य वै पुत्रावर्वावसु परावसू ॥ वृतौ सहायौ सत्रार्थं बृहद्भुग्नं धीमता २ तत्र तौ समनुज्ञातौ पित्रा कौंतेय जग्म
 तुः ॥ आश्रमे त्वमवद्वैभ्यो भार्या चैव परावसोः ३ अथावलोककोऽगच्छद्बृहानेकः परावसुः ॥ कृष्णाजिनेन संवीतं दर्शयित्वा रं वने ४ जघन्यरात्रे निद्रां धः सावशेषे तमस्य
 पि ॥ चरंतं गहनेऽरण्ये मेने स पितरं मृगम् ५

तः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । इत्यारण्यके पर्वणि नैऋकंटीये भारतभावदीपे सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ एतस्मिन्निति १ । २ । ३ अवलोककः अवलोकनार्थी गृहान्भार्याष ४ । ५

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ विष्णवेष्टेपजाधीश १४ । १५ । १६ प्रभाषितो मिथ्यावाच्यमीत्यधिसितः १७ रहस्यवेदं मूर्त्यमत्रप्रकाशकं वेदं पृथिरिति द्वे अक्षरे सूर्यइति त्रीणि आदित्यइति त्रीणि ।
 एतद्वैसावित्रस्याष्टाक्षरं पदं श्रियाभिपिक्तम् इति काठकब्राह्मणं कृतवान् ददर्श १८ मूर्तिमान्मूर्त्यस्तं द्विजं ददर्श आत्मानं दर्शयामास १९ तं देवाः प्रकर्षेण वरयामासुः निरासुर्निराचक्रुर्ब्रह्मादिति शेषः २० । २१ प्रति
 मृगं तु मन्यमानेन पितृवैतेन हिंसितः ॥ अकामयानेन तदा शरीरत्राणमिच्छता ६ तस्य सप्रेतकार्याणि कृत्वा सर्वाणि भारत ॥ पुनरागम्य तत्सत्रमब्रवीद्वातरं व
 चः ७ इदं कर्म न शक्तस्त्वं वोढुमेकः कथंचन ॥ मया च हिंसितस्तातो मन्यमानेन तं मृगम् ८ सोऽस्मदर्थे व्रतं तात चरस्वं ब्रह्म हिंसनम् ॥ समर्थोऽप्यहमेकाकी कर्म
 कर्तुमिदं मुने ९ ॥ अर्वावसु उवाच ॥ करोतु वै भवान्सत्रं बृहद्व्युम्नस्य धीमतः ॥ ब्रह्मवध्यां चरिष्येऽहं त्वदर्थे नित्यं तैद्वियः १० ॥ लोमश उवाच ॥ सतस्य ब्रह्मव
 ध्यायाः पारंगत्वा युधिष्ठिर ॥ अर्वावसुस्तदा सत्रमाजगाम पुनर्मुनिः ११ ततः परावसुर्दृष्ट्वा भ्रातरं समुपस्थितम् ॥ बृहद्व्युम्नमुवाचे देवचनं हर्षगद्गदम् १२ एष
 ते ब्रह्महायज्ञं माद्रुष्टुं प्रविशेदिति ॥ ब्रह्माप्रेक्षितेनापि पीडयेत्त्वामसंशयम् १३ ॥ लोमश उवाच ॥ तच्छ्रुत्वेव तदारजाप्रेष्यानाह सविदपते ॥ प्रेष्यैरुत्सार्यमा
 णस्तु राजत्रवावसुस्तदा १४ नमया ब्रह्महत्येयं कृतेत्याह पुनः पुनः ॥ उच्यमानोऽसकृत् प्रेष्यैर्ब्रह्महन्निति भारत १५ नैव स्म प्रतिजानाति ब्रह्मवध्यां स्वयं कृताम् ॥ मम भ्रात्रा
 कृतमिदं मया सपरिमोक्षितः १६ स तथा प्रवदन् क्रोधात्तैश्च प्रेष्यैः प्रभाषितः ॥ तूष्णीं जगाम ब्रह्मर्षिर्वनमेव महातपाः १७ उग्रं तपः समास्थाय दिवा कस्मत्थाश्रितः ॥ रह
 स्य वेदं कृतवान्मूर्त्यस्य द्विजसत्तमः १८ मूर्तिमांस्तं ददर्श तस्वयमग्रभुगव्ययः ॥ लोमश उवाच ॥ प्रीतास्तस्याभवन् देवाः कर्मणाऽर्वावसोर्नृप १९ तं ते प्रवरयामासुर्नि
 रासुश्च परावसुम् ॥ ततो देवा वरंतस्मै ददुर्गमिपुरोगमाः २० स चापिवरयामास पितुरुत्थानमात्मनः ॥ अनागस्त्वं ततो भ्रातुः पितुश्चास्मरणं वधे २१ भरद्वाजस्य चोत्था
 नं यवक्रीतस्य चोभयोः ॥ प्रातिष्ठां चापिवेदस्य सौरस्य द्विजसत्तमः ॥ एवमस्त्विति तं देवाः प्रोचुश्चापिवरान्ददुः २२ ततः प्रादुर्बभूवुस्ते सर्व एव युधिष्ठिर ॥ अथाब्रवीद्यव
 क्रीतो देवान्मिपुरोगमान् २३ समधीतं मया ब्रह्मव्रतानि चरितानि च ॥ कथंचरैभ्यः शक्तो मामधीयानं तपस्विनम् २४ तथा युक्तेन विधिनानि हंतुममरोत्तमाः ॥ देवा
 ऊचुः ॥ मैवं कृत्वा यवक्रीत तथा वदसि वै मुने ॥ ऋते गुरुमधीता हि सुखं वेदास्त्वया पुरा २५ अनेन तु गुरुन्दुःखात्तोषयित्वाऽऽत्मकर्मणा ॥ कालेन महता क्लेशाद्ब्रह्माधिगतमु
 त्तमम् २६ ॥ लोमश उवाच ॥ यवक्रीतमथोक्तं वै देवाः सेंद्रपुरोगमाः ॥ संजीवयित्वा तान् सर्वान्पुनर्जग्मुस्त्रिविष्टपम् २७ आश्रमस्तस्य पुण्योऽयं सदा पुष्पफलद्रुमः ॥
 अत्रोप्यराजशार्दूलसर्वपापं प्रमोक्ष्यसि २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके प० तीर्थयात्रापर्वणि लोमश० यवक्रीतोपाख्याने अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥
 ॥ लोमश उवाच ॥ उशीरबीजं मैनाकं गिरिश्वेतंच भारत ॥ समतीतोऽसि कौंतेय कालशैलं च पार्थिव १ एषा गंगा सप्तविधाराजते भरतर्षभ ॥ स्थानं विरजसं पुण्यं
 यत्राग्निर्नित्यमिध्यते २

छांसं प्रज्ञायपवृत्तिं सौरोवेदः पूर्वमुक्तः २२ । २३ समधीतं सम्यक्प्राप्तं ब्रह्मवेदः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥
 उशीरिति १ यत्राग्निर्नित्यमिध्यते इति । त्रियोगिनारायणारूपं हरिद्रागतं परतः स्थानमस्ति २

३।४।५।६।७।८।९।१० विशालावदरी ११।१२।१३।१४।१५ इंद्रस्य इंद्रसंबन्धिनो जांबूनर्दमुवर्णं तन्मयात्पर्वतान्मेरोः गोपाययेति णिजंतस्य रूपं देवैरिति शेषः स्वार्थे वाणिच् आजमीढवं

एतद्वैमानुषेणाद्यनशक्यं द्रष्टुमद्भुतम् ॥ समाधिकुरुताव्यग्रास्तीर्थान्येतानि द्रक्ष्यथ ३ एतद्द्रक्ष्यसि देवानामाक्रीडंचरणांकितम् ॥ अतिक्रान्तोऽसि कौंतेय कालशैलं च पर्वतम् ४ श्वेतं गिरिं प्रवेक्ष्यामो मंदरं चैव पर्वतम् ॥ यत्र माणिवरो यक्षः कुबेरश्चैव यक्षराट् ५ अष्टाशीतिसहस्राणि गंधर्वाः शीघ्रगामिनः ॥ तथा किंपुरुषा राजन्यक्षाश्चैव चतुर्गुणाः ६ अनेकरूपसंस्थानानानाप्रहरणाश्च ते ॥ यक्षेन्द्रमनुजश्चेष्टमाणिभद्रमुपासते ७ तेषामृद्धिरतीवा त्रगतौ वायुसमाश्च ते ॥ स्थानात्प्रच्यावयेयुर्देवराजमपि ध्रुवम् ८ तैस्तातबलिभिर्गुप्तायातुधानैश्च रक्षिताः ॥ दुर्गमाः पर्वताः पार्थ समाधिं परमं कुरु ९ कुबेरसचिवाश्चान्ये रौद्रामैत्राश्च राक्षसाः ॥ तैः समेष्यामकौंतेय संयतो विक्रमेण च १० कैलासः पर्वतो राजन षड्योजनसमुच्चितः ॥ यत्र देवाः समायांति विशाला यत्र भारत ११ असंख्येयास्तु कौंतेय यक्षराक्षसकिन्नराः ॥ नागाः सुपर्णा गंधर्वाः कुबेरसद नंप्रति १२ तान्विगाहस्व पार्थाद्यतपसा च दमेन च ॥ रक्ष्यमाणो मया राजन् भीमसेन बलेन च १३ स्वस्ति ते वरुणो राजायमश्वसमिति जयः ॥ गंगा च यमुना चैव पर्वतश्च दधातुते १४ मरुतश्च सहाश्विभ्यां सरितश्च सरांसि च ॥ स्वस्ति देवासुरेभ्यश्च वसुभ्यश्च महाद्युते १५ इंद्रस्य जांबूनदपर्वता द्वैशृणो मिधोषंतव देवि गंगे ॥ गोपाययेमं सुभगे गिरिभ्यः सर्वां जमीढोपचितं नरेन्द्रम् १६ ददस्व शर्म प्रवि विक्षतोमतोऽस्य शैलानि माञ्छैलसु ते नृपस्य ॥ उक्त्वा तथा सागरगांसविप्रो यत्तो भवस्वेति शशास पार्थम् १७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अथर्वोऽयं संभ्रमोलोमशस्य कृष्णां च सर्वैरक्षतमाप्रमादम् ॥ देशो ह्ययं दुर्गतमोऽस्य तस्मात्परं शौचमिहाचरध्वम् १८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽब्रवीद्भीममुदारवीर्यकृष्णाय त्तः पालय भीमसेन ॥ शून्येऽर्जुनेऽसन्निहिते च तात त्वामेव कृष्णा भजते भयेषु १९ ततो महात्मा स यमौ स मेत्यमूर्धन्युपाग्राय विमृज्य गात्रे ॥ उवाच तौ बाष्पकलंसराजामाभैष्टमागच्छतमप्रमत्तौ २० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमश तीर्थयात्रायां कैलासादिगिरिप्रवेशे ऊन चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अंतर्हि तानि भूतानि बलवंति महांति च ॥ अग्निना तपसा चैव शक्यं गंतुं तृकोदर १ सन्निवर्तय कौंतेय क्षुत्पिपासे बलाश्रयात् ॥ ततो बलं च दाक्ष्यं च संश्रयस्व तृकोदर २ ऋषेस्त्वया श्रुतं वाक्यं कैलासं पर्वतं प्रति ॥ बुद्ध्या प्रपश्य कौंतेय कथं कृष्णागमिष्यति ३ अथ वा सह देवेन धौम्येन च समं विभो ॥ सूतैः पौरोगैश्चैव सर्वैश्च परिचारकैः ४ रथैश्चैव ये चान्ये विप्राः क्लेशासहाः पथि ॥ सर्वैस्त्वं सहितो भीमनिवर्तस्वायतेक्षण ५ त्रयोवयंगमिष्यामोलब्धा हाराय तत्र ताः ॥ अहं च न कुलश्चैव लोमशश्च महातपाः ६ ममागमनमाकांक्षन् गंगाद्वारे समाहितः ॥ वसेह द्रौपदी रक्षन् यावदागमनं मम ७

शेअपचितं पूजितं श्रेष्ठमित्यर्थः १६ ददस्व देहि १७ शौचं वाङ्मनः काययुद्धि १८ १९ भैष्टमिति च्छेदः २० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये दीपे ऊन चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ अंतर्हितानीति १।२।३।४।५।६।७

भीमउवाच ॥ राजपुत्रीश्रमेणार्तादुःखार्ताचैवभारत ॥ ब्रजत्येवहिकल्याणीश्वेतवाहदिदक्षया ८ तवचाप्यरतिस्तीव्रावर्ततेतमपश्यतः ॥ गुडाकेशंमहात्मानंसंग्रामे
ष्वपलायिनम् ९ किंपुनःसहदेवंचमांचकृष्णांचभारत ॥ द्विजाःकामंनिवर्ततांसर्वेचपरिचारकाः १० सूताःपौरोगवाश्चैवयंचमन्येतनोभवान् ॥ नह्यहंहातुमिच्छा
मिषवंतमिहकर्हिचित् ११ शैलेऽस्मिन्पराक्षसाकीर्णेदुर्गेषुविषमेषुच ॥ इयंचापिमहाभागाराजपुत्रीपतिव्रता १२ त्वामृतेपुरुषव्याघ्रनोत्सहेद्विनिवर्तितुम् ॥ तथैव
सहदेवोऽयंसततंत्वामनुव्रतः १३ नजातुविनिवर्ततमनोज्ञोह्यहमस्यवै ॥ अपिचात्रमहाराजसव्यसाचिदिदक्षया १४ सर्वलालसभूताःस्मृतस्माद्यास्यामहेसह ॥ यद्य
शक्योरथैर्गंतुंशैलोऽयंबहुकन्दरः १५ पद्मिरेवगमिष्यामोमाराजन्विमनाभव ॥ अहंवहिष्येपांचालीयत्रयत्रनशक्ष्यति १६ इतिमेवर्ततेबुद्धिर्मारजन्विमनाभव ॥
सुकुमारौतथावीरौमाद्रीनंदिकराबुभौ ॥ दुर्गसंतारयिष्यामियत्राशक्तौभविष्यतः १७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एवंतेभाषमाणस्यबलंभीमाभिवर्धताम् ॥ यत्त्वमुत्सहसे
वोढुंपांचालींचयशस्विनीम् १८ यमजौचापिभद्रंतेनैतदन्यत्रविद्यते ॥ बलंतवयशश्चैवधर्मःकीर्तिश्चवर्धताम् १९ यत्त्वमुत्सहसेनेतुंभ्रातरौसहकृष्णया ॥ मातेग्ला
निर्महाबाहोमाचतेऽस्तुपराभवः २० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकृष्णाऽब्रवीद्वाक्यंप्रहसंतीमनोरमा ॥ गमिष्यामिनसंतापःकार्योमांप्रतिभारत २१
॥ लोमशउवाच ॥ तपसाशक्यतेगंतुंपर्वतंगंधमादनम् ॥ तपसाचैवकौंतेयसर्वयोक्ष्यामहेवयम् २२ नकुलःसहदेवश्चभीमसेनश्चपार्थिव ॥ अहंचत्वंचकौंतेयद्रक्ष्यामः
श्वेतवाहनम् २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसंभाषमाणास्तेसुबाहुविषयंमहत् ॥ ददृशुर्मुदिताराजन्प्रभृतगजवाजिमत् २४ किराततंगणाकीर्णपुलिंदशतसंकुलम् ॥
हिमवत्यमरैर्जुष्टं बह्वाश्रयसमाकुलम् ॥ सुबाहुश्चापितान्दृष्ट्वापूजयाप्रत्यगृह्णत् २५ विषयांतंकुलिंदानामीश्वरःप्रीतिपूर्वकम् ॥ ततस्तेपूजितास्तेनसर्वेष्वसुखोषिताः
२६ प्रतस्थुर्विमलेसूर्येहिमवंतंगिरिप्रति ॥ इंद्रसेनमुखांश्चापिभृत्यान्पौरोगवांस्तथा २७ सूदांश्चपारिबर्ह्याश्चद्रौपद्याःसर्वशोचृप ॥ राज्ञःकुलिंदाधिपतेःपरिदायमहा
रथाः २८ पद्मिरेवमहावीर्याययुःकौरवनंदनाः ॥ तेशनैःप्राद्रवन्सर्वेकृष्णयासहपांडवाः ॥ तस्माद्देशात्सुसंहृष्टाद्रुक्कामाधनंजयम् २९ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यके
पर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांगंधमादनप्रवेशेचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भीमसेनयमौचोभौपांचालिचनिबो
धत ॥ नास्तिभूतस्यनाशोवैपश्यतास्मान्वनेचरान् १ दुर्बलाःक्लेशिताःस्मेतियद्बुवामेतेरेतरम् ॥ अशक्येऽपिप्रजामोयद्धनंजयदिदक्षया २ तन्मेदहतगात्राणितूल
राशिमिवानलः ॥ यच्चवीरंनपश्यामिधनंजयमुपांतिकात् ३ तस्यदर्शनवृष्णमांसानुजंवनमास्थितम् ॥ याज्ञसेन्याःपरामर्शःसचवीरदहत्युत ४

५।६।७८ अप्रतिमानं नास्तिप्रतिमानंसाहस्यंयस्यमोऽप्रतिमानस्तम् १. प्रभिन्नंस्त्वन्मदम् १० अनवरोऽहीनः ११।१२।१३।१४ अभयस्यचदाता अमितात्पामहामनाः १५।१६।१७।१८
अमितमहिंसितमजितमितियावत् १९ हेभीम २० सोमइतिमधुरवाक्यत्वंलक्ष्यते २१।२२।२३ नलिनीपुष्करिणी २४।२५।२६ अनियतोऽशुचिः २७।२८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारत

नकुलात्पूर्वजं पार्थनपश्याम्यमितौजसम् ॥ अजेयमुग्रधन्वानंतेनतप्येवृकोदर ५ तीर्थानिचैवरम्याणिवनानिचसरांसिच ॥ चरामिसहयुष्माभिस्तस्यदर्शनकाक्षया
६ पंचवर्षाण्यहंवीरंमत्स्यसंधंधनंजयम् ॥ यन्नपश्यामिबीभस्तुतेनतप्येवृकोदर ७ तंवैश्यामंगुडाकेशंसिंहविक्रांतगामिनम् ॥ नपश्यामिमहाबाहुंतेनतप्येवृकोदर ८
कृतास्त्रिपुण्युद्धेऽप्रतिमानंधनुष्मताम् ॥ नपश्यामिकुरुश्रेष्ठतेनतप्येवृकोदर ९ चरंतमरिसंधेषुकालेकुद्धमिवांतकम् ॥ प्रभिन्नमिवमातंगंसिंहस्कंधंधनंजयम् १०
यःसशक्रादनवरावीर्येणद्रविणेनच ॥ यमयोःपूर्वजःपार्थःश्वेताश्वोऽमितविक्रमः ११ दुःखेनमहताऽऽविष्टस्तंनपश्यामिफाल्गुनम् ॥ अजेयमुग्रधन्वानंतेनतप्येवृकोदर
१२ सततंयःक्षमाशीलःक्षिप्यमाणोऽप्यणीयसा ॥ ऋजुमार्गप्रपन्नस्यशर्मदाताऽभयस्यच १३ सतुजिह्मप्रवृत्तस्यमाययाऽभिजिघांसतः ॥ अपिवज्रधरस्यापिभवे
त्कालविषोपमः १४ शत्रोरपिप्रपन्नस्यसोऽनृशंसःप्रतापवाम् ॥ दाताऽभयस्यबीभस्तुरमितात्पामहाबलः १५ सर्वेषामाश्रयोऽस्माकरणेऽीणांप्रमर्दिता ॥ आहर्तासर्व
रत्नानांरत्नैषानःसुखावहः १६ रत्नानियस्यवीर्येणदिव्यान्यासन्पुरामम ॥ बहूनिबहुजातीनियानिप्राप्तःसुयोधनः १७ यस्यबाहुबलाद्वीरसभाचासीत्पुरामम ॥
सर्वैरत्नमयीभूयातात्रिपुल्लोकेषुपांडव १८ वासुदेवसमंवीर्येकार्तवीर्यसमंयुधि ॥ अजेयममितंयुद्धेतंनपश्यामिफाल्गुनम् १९ संकर्षणंमहावीर्यत्वांचभीमापराजितम् ॥
अनुयातःस्ववीर्येणवासुदेवंचशत्रुहा २० यस्यबाहुबलेतुल्यःप्रभावेचपुरंदरः ॥ जवेवायुर्मुखेसोमःक्रोधेमृत्युःसनातनः २१ तेवयंतंनरव्याघ्रंसर्ववीरदिदृक्षवः ॥ प्रवे
क्ष्यामोमहाबाहोपर्वतंगंधमादनम् २२ विशालाबदरीयत्रनरनारायणाश्रमः ॥ तंसदाध्युषितंयक्षैर्द्रक्ष्यामोगिरिमुत्तमम् २३ कुबेरनलिनीरम्यांराक्षसैरभिसेविताम् ॥
पद्मिरेवगमिष्यामस्तप्यमानामहत्तपः २४ नचयानवताशकयोगंतुंदशोवृकोदर ॥ ननृशंसेनलब्धेननाप्रशतेनभारत २५ तत्रसर्वेगमिष्यामोभीमार्जुनगवेषिणः ॥
सायुधाबद्धनिस्त्रिंशाःसार्धैर्विप्रैर्महाव्रतैः २६ मक्षिकादंशमशकान्सिंहान्व्याघ्रान्सरीसृपान् ॥ प्राप्नोत्यनियतःपार्थनियतस्तान्नपश्यति २७ तेवयंनियतात्मानःपर्वतंगं
धमादनम् ॥ प्रवेक्ष्यामोमिताहाराधनंजयदिदृक्षवः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेप० तीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांगंधमादनप्रवेशे एकचत्वारिंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ लोमशउवाच ॥ द्रष्टारःपर्वताःसर्वेनद्यःसपुरकाननाः ॥ तीर्थानिचैवश्रीमंतस्त्रुष्टंचसलिलंकरैः १ पर्वतमंदरंदिव्यमेषपंथाः प्रया
स्यति ॥ समाहितानिरुद्धिग्राःसर्वेभवत्पांडवाः २ अयंदेवनिवासोवैगंतव्योवोभविष्यति ॥ ऋषीणांचैवदिव्यानांनिवासःपुण्यकर्मणाम् ३ एषाशिवजलापुण्यायाति
सौम्यमहानदी ॥ बदरीप्रभवाराजन्देवर्षिगणसेविता ४

उपयाताइष्टसिद्धयर्थप्रार्थिता ५ सामगाः तैत्तिरीयकेब्रह्मविद्वेयंसामश्रूयते ' एतत्सामगायत्र्यास्ते हा ३ बुहा ३ बुहा ३ बु अहमजप्र' इत्यादि मरीच्यादयोऽत्रसावर्त्तिस्यस्वस्यपश्यंतोगायंतीत्यर्थः ६ आहिहकंनैयमिकं जपं परिधावन्तिपरिचरन्ति तमिद्रम् ७ । ८ । ९ वादतवादयत अक्षरलोप आर्षः १० । ११ । १२ पांडुरंभवंतं अस्थानाराशिप्रितिशेषः १३ । १४ । १५ नरकस्यभौमासुरस्य १६ । १७ । १८ । १९ । २०

एषावैहायसैर्नित्यंवालिखिल्यैर्महात्मभिः ॥ अर्चिताचोपयाताचगंधर्वैश्चमहात्मभिः ५ अत्रसामस्मगायंतिसामगाःपुण्यनिःस्वनाः ॥ मरीचिःपुलहश्चैवभृगुश्चैवांगि रास्तथा ६ अत्राह्निकंसुरश्रेष्ठोजपतेसमरुद्रणः ॥ साध्याश्चैवाश्विनौचैवपरिधावन्तितंतदा ७ चंद्रमाःसहसूर्येणज्योतींषिचग्रहैःसह ॥ अहोरात्रविभागेननदीमेनामनु ब्रजन् ८ एतस्याःसलिलमूर्ध्निवृषांकःपर्यधारयत् ॥ गंगाद्वारेमहाभागेनलोकस्थितिर्भवेत् ९ एतांभगवतींदेवींभवंतःसर्वएवहि ॥ प्रयतेनात्मनात्मातप्रतिगम्याभि वादत १० तस्यतद्वचनंश्रुत्वालोमशस्यमहात्मनः ॥ आकाशगंगांप्रयताःपांडवास्तेऽभ्यवादयन् ११ अभिवाद्यचतेसर्वेपांडवाधर्मचारिणः ॥ पुनःप्रयाताःसंहृष्टाःसर्वे ऋषिगणैःसहः १२ ततोदूरात्प्रकाशन्तपांडुरंभेरुसंनिभम् ॥ ददृशुस्तेनरश्रेष्ठाविकीर्णैःसर्वतोदिशम् १३ तान्प्रशुकामान्विज्ञायपांडवान्सतुलोमशः ॥ उवाचवाक्यंवा क्यज्ञःशृणुध्वंपांडुनंदनाः १४ एतद्विकीर्णैःसुश्रीमत्कैलासशिखरोपमम् ॥ यत्पश्यसिनरश्रेष्ठपर्वतप्रतिमंस्थितम् १५ एतान्यस्थीनिदैत्यस्यनरकस्यमहात्मनः ॥ पर्वतप्र तिमंभातिपर्वतप्रस्तराश्रितम् १६ पुरातनेनदेवेनविष्णुनापरमात्मना ॥ दैत्योविनिहतस्तेनसुरराजहितैषिणा १७ दशवर्षसहस्राणितपस्तप्यन्महामनाः ॥ ऐंद्रप्रा र्थयतेस्थानंतपःस्वाध्यायविक्रमात् १८ तपोबलेनमहताबाहुवेगबलेनच ॥ नित्यमेवदुराधर्षोर्धर्षयन्सदितेःसुतः १९ सतुतस्यबलंज्ञात्वाधर्मेचचरितव्रतम् ॥ भया भिभूतःसंविग्नःशक्रआसीत्तदा २० तेनसंचिंतितोदेवोमनसाविष्णुरव्ययः ॥ सर्वत्रगःप्रभुःश्रीमानागतश्चस्थितोबभौ २१ ऋषयश्चापितंसर्वेतुष्टुवृश्चदिवौकसः ॥ तंदृष्ट्वाज्वलमानश्रीर्भगवान्हव्यवाहनः २२ नष्टतेजाःसनभवत्तस्यतेजोभिर्भस्मितः ॥ तंदृष्ट्वावरदंदेवंविष्णुंदेवगणेश्वरम् २३ प्रांजलिःप्रणतोभूत्वानमस्कृत्यचवज्रभृत् ॥ प्राहवाक्यंततस्तत्त्वंयतस्तस्यभयंभवेत् २४ ॥ विष्णुरुवाच ॥ जानामितेभयंशक्रदैत्येन्द्रान्नरकात्ततः ॥ ऐंद्रप्रार्थयतेस्थानंतपःसिद्धेनकर्मणा २५ सोऽहमेनंतवप्री त्यातपःसिद्धमपिध्रुवम् ॥ विद्युनज्मिदेहादेवेन्द्रमुहूर्तप्रतिपालय २६ तस्यविष्णुर्महातेजाःपाणिनाचेतनांहरत् ॥ सपपातततोभूमौगिरिराजइवाहतः २७ तस्यैतद स्थिसंघातंमायाविनिहतस्यैव ॥ इदंद्वितीयमपरंविष्णोःकर्मप्रकाशते २८ नष्टावसुमतीकृत्स्नापातालैश्चैवमज्जिता ॥ पुनरुद्धृतातेनवाराहेणैकगुंणिणा २९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भगवन्विस्तरेणमांकांथांकथयतत्ततः ॥ कथंतेनसुरेशेननष्टावसुमतीतदा ३० योजनानांशतंब्रह्मन्पुनरुद्धृतातदा ॥ केनचैवप्रकारेणजगतो धरणीध्रुवा ३१ शिवादेवीमहाभागासर्वसस्यप्ररोहिणी ॥ कस्यचैवप्रभावाद्द्वियोजनानांशतंगता ३२

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ पाणिनाचपेटाघातेनचे तनांहरत्प्राणान्जहार २७ । २८ । २९ । ३० केनचप्रकारेणउद्धृता पुनरुद्धृतेतिशेषः ३१ गता अधस्तादितिशेषः ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ पशवश्चगावश्चरुडकामिषाश्चपशुगवेडकम् ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ नतेत्वया हेमहि कुर्मिकरोमि ४४ । ४५ धूमं धूपं ज्वलयन्नितिहेतौशतृप्रत्ययः यथा

केनतद्वीर्यसर्वस्वंदर्शितं परमात्मनः ॥ एतत्सर्वं यथा तत्त्वमिच्छामिद्विजसत्तम ॥ श्रोतुं विस्तरशः सर्वं त्वंहितस्य प्रतिश्रयः ३३ ॥ लोमश उवाच ॥ यत्तेऽहं परि
पृष्टोऽस्मि कथामेतां युधिष्ठिर ॥ तत्सर्वमखिलेनेह श्रूयतां मम भाषतः ३४ पुराकृतयुगे तात वर्तमाने भयंकरे ॥ यमत्वं कारयामास आदिदेवः पुरातनः ३५ यमत्वं
कुर्वतस्तस्य देवदेवस्य धीमतः ॥ न तत्र प्रियते कश्चिज्जायते वा तथाऽच्युत ३६ वर्धते पक्षि संवाश्व तथा पशुगवेडकम् ॥ गवाश्च चमृगाश्चैव सर्वे ते पिशिताशनाः ३७
तथा पुरुषशार्दूलमानुषाश्च ररंतप ॥ सहस्रशो ह्ययुतशो वर्धते सलिलं यथा ३८ ॥ एतस्मिन्संकुले तात वर्तमाने भयंकरे ॥ अतिभाराद्भुमती योजनानां शतंगता
३९ सा वै व्यथितसर्वांगी भारेणाक्रांतचेतना ॥ नारायणं वरं देवं प्रपन्ना शरणंगता ४० ॥ पृथिव्युवाच ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादाद्विदिष्यं सुचिरं त्विह ॥ भारेणास्मि
समाक्रांतान शक्रो मिस्मवर्तितुम् ४१ ममेमं भगवन् भारं व्यपनेतुं त्वमर्हसि ॥ शरणागताऽस्मि ते देव प्रसादं कुरु मे विभो ४२ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा भगवानक्षरः प्र
भुः ॥ प्रोवाच वचनं हृष्टः श्रव्याक्षरसमीरितम् ४३ ॥ विष्णु उवाच ॥ न तेमहि भयं कार्यं भारतं वसुधारिणि ॥ अयमेवं तथा कुर्मि यथा लब्ध्वा भविष्यसि
४४ ॥ लोमश उवाच ॥ सतां वि सर्जित्वा तु वसुधां शैलकुण्डलाम् ॥ ततो वराहः संवृत्त एकगृगो महायुतिः ४५ रक्ताभ्यां नयनाभ्यां तु भयमुत्पादयन्निव ॥ धूमं
च ज्वलयँलक्ष्म्या तत्र देशे व्यवर्धत ४६ स गृहीत्वा वसुमतीं गृगेणैकेन भास्वता ॥ योजनानां शतं वीरसमुद्धरति सोऽक्षरः ४७ तस्यां चोद्धार्यमाणायां संक्षोभः सम
जायत ॥ देवाः संक्षुभिताः सर्वे ऋषयश्च तपोधनाः ४८ हाहा भूतमभूत्सर्वे त्रिदिव्यो मभूस्तथा ॥ न पर्यवस्थितः कश्चिद्देवो वा मानुषोऽपि वा ४९ ततो ब्रह्माणमा
सीनं ज्वलमानमिव श्रिया ॥ देवाः सर्षिगणाश्चैव उपतस्थुरनेकशः ५० उपसर्प्य च देवेशं ब्रह्माणं लोकसाक्षिकम् ॥ भूत्वा प्राजलयः सर्वं वाक्यमुच्चारयन्स्तदा ५१
लोकाः संक्षुभिताः सर्वे व्याकुलं च चराचरम् ॥ समुद्राणां च संक्षोभस्त्रिदशेश प्रकाशते ५२ सैषा वसुमती कृत्स्ना योजनानां शतंगता ॥ किमेतत्किं प्रभावेण येनैदं व्या
कुलं जगत् ॥ आख्यातु नो भवान्शीघ्रं विसंज्ञाः स्मेहसर्वशः ५३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ असुरेभ्यो भयं नास्ति युष्माकं कुत्रचित्क्वचिद् ॥ श्रूयतां यत्कृतेष्वेष संक्षोभो
जायतेऽमराः ५४ योऽसौ सर्वत्रगः श्रीमानक्षरात्मा व्यवस्थितः ॥ तस्य प्रभावात्संक्षोभस्त्रिदिवस्य प्रकाशते ५५ यैषा वसुमती कृत्स्ना योजनानां शतंगता ॥ समु
द्रतापुनस्तेन विष्णुना परमात्मना ५६ तस्यामुद्धार्यमाणायां संक्षोभः समजायत ॥ एवं भवंतो जानंतुच्छिद्यतां संशयश्च वः ५७ ॥ देवा ऊचुः ॥ कृतदूतं वसुमतीं
समुद्धरति हृष्टवत् ॥ तं देशं भगवन् ब्रूहि तत्र यास्यामहे वयम् ५८

यथा धूमो ज्वलति तथा तदाऽवर्धते सर्वः ४६ असुरो वेदात्मा ४७ । ४८ । ४९ । ५० वाक्यमुच्चारयन्नुच्चारितवन्तः ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

नन्दनेन्द्रवने अत्रएतत्समीपे ५१ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ तेशूरा इति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२

ब्रह्मोवाच ॥ हंतगच्छतभद्रं नन्दनेपश्यतस्थितम् ॥ एषोऽत्रभगवान्श्रीमान्सुपर्णः संप्रकाशते ५९ वाराहेणैवरूपेण भगवाँल्लोकभावनः ॥ कालानलद्वाभातिष्ठ
थिवीतलमुद्धरन् ६० एतस्योरसिसुव्यक्तं श्रीवत्सप्रभिराजते ॥ पश्यध्वं विबुधाः सर्वभूतमेतदनामयम् ६१ ॥ लोमश उवाच ॥ ततो ह्यष्टमहात्मानं श्रुत्वा चामंत्र्य चाम
राः ॥ पितामहं पुरस्कृत्य जग्मुर्देवा यथागतम् ६२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तु तां कथां सर्वेषां ङ्वाजनमेजय ॥ लोमशादेशितेनाशुपथाजग्मुः प्रहृष्टवत् ६३
॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमश तीर्थयात्रायां गंधमादन प्रवेशे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेशूरा
स्ततधन्वानस्तूष्णवंतः समार्गणाः ॥ बद्धगोधांगुलित्राणाः खड्गवंतोऽमितौजसः १ परिगृह्य द्विजश्रेष्ठान् ज्येष्ठाः सर्वधनुष्मताम् ॥ पांचाली सहिताराजन् प्रययुर्गंधमादनम्
२ सरांसि सरितश्चैव पर्वतांश्च वनानि च ॥ वृक्षांश्च बहुलच्छायां नृदंश्च शुर्गिरिर्मूर्धनि ३ नित्यपुष्पफलान् देशान् देवर्षिगणसेवितान् ॥ आत्मन्यात्मानमाधाय वीरामूलफला
शिनः ४ चेरुच्चावचाकारान् देशान् विषमसंकटान् ॥ पश्यंतो मृगजातानि बहूनि विविधानि च ५ ऋषिसिद्धामरयुतंगंधर्वाप्सरसां प्रियम् ॥ विविशुस्ते महात्मानः किन्न
राचरितंगिरिम् ६ प्रविशत्स्वथवीरेषु पर्वतंगंधमादनम् ॥ चंडवातं महद्वर्षं प्रादुरासीद्विशांपते ७ ततो रेणुः समुद्भूतः स पत्रबहुलो महान् ॥ पृथिवीं चांतरिक्षं च द्यां चैव स
हसाऽऽवृणोत् ८ नस्मप्रज्ञायते किंचिदावृते व्योम्नि रेणुना ॥ न चापिशेकुस्तत्कर्तुमन्योन्यस्याभिभाषणम् ९ न चापश्यंस्ततोऽन्योन्यं तमसाऽऽवृतचक्षुषः ॥ आकृष्य
माणावातेन सा श्मचूर्णेन भारत १० द्रुमाणां वातभग्नानां पततां भूतलेऽनिशम् ॥ अन्येषां च महीजानां शब्दः समभवन् महान् ११ द्यौः स्वत्पतति किं भूमिर्दीर्यते पर्वतो नु
किम् ॥ इति तं मे निरे सर्वे पवनेनापि मोहिताः १२ ते पथाजंतं रात्र्यक्षान्वल्मीकान्विषमाणि च ॥ पाणिभिः परिमार्गं तोभीतावायोर्निलिलियरे १३ ततः कार्मुकमादाय
भीमसेनो महाबलः ॥ कृष्णामादाय संगम्य तस्थावाश्रित्य पादपम् १४ धर्मराजश्च द्यौम्यश्च निलिल्याते महावने ॥ अग्निहोत्राण्युपादाय सह देवस्तु पर्वते १५ नकुलो
ब्राह्मणाश्चान्ये लोमशश्च महातपाः ॥ वृक्षानासाद्य सं त्रस्तास्तत्र तत्र निलिलियरे १६ मंदीभूते तु पवने तस्मिन् रजसि शाम्यति ॥ महद्भिर्जलधारी वै वर्षमभ्याजगामह
१७ भृशं चटचटाशब्दो वज्राणां क्षिप्यतामिव ॥ ततस्तांश्च चलाभासश्चेरुभ्रेषु विद्युतः १८ ततोऽश्मसहिता धाराः संवृण्वंत्यः समंततः ॥ प्रपेतुरनिशंतं त्रशीघ्रवातसमी
रिताः १९ तत्र सागरगाह्यापः कीर्यमाणाः समंततः ॥ प्रादुरासन्सकलुषाः फेनवन्त्यो विशांपते २० वहंत्यो वारिबहुलं फेनोद्बुपपरिष्ठुतम् ॥ परिसन्तुर्महाशब्दाः प्रकर्षंत्यो
महीरुहान् २१ तस्मिन्नुपरतेशब्दे वा ते च समतांगते ॥ गते ह्यंभसि निम्नानि प्रादुर्भूते दिवाकरे २२

पथामार्गेण अनन्तरान्मन्त्रिहितान् निलिलियरे निलीनाः १३ संगम्यादायेत्यन्वयः गत्वा मृदीत्वेत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ अश्मसहिताः करकासहिताः १९ । २० वारिवहंत्योनयः २१ । २२

२३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥

॥

॥

॥

॥ क्रोशमात्रमिति १।२।३।४।५।६।७

वन०

म०

१४४

निर्जग्मुस्तेशनैःसर्वेसमाजग्मुश्चभारत ॥ प्रतस्थिरेपुनर्वीराःपर्वतंगंधमादनम् २३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांगंधमादनप्रवेशेत्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ क्रोशमात्रप्रयातेषुपांडवेषुमहात्मसु ॥ पद्मयामनुचिता गंतुंद्रोपदीसमुपाविशत् १ श्रान्तादुःखपरीताचवातवर्षेणतेनच ॥ सौकुमार्याच्चपांचालीसंमुमोहतपस्विनी २ साकंपमानामोहेनबाहुभ्यामसितेक्षणा ॥ वृत्ताभ्यामनुरूपाभ्यामूरुसमवलंबत ३ आलंबमानासहितावूरुगजकरोपमौ ॥ पपातसहसामूमौवैपंतीकदलीयथा ४ तांपतंतीवरारोहांभज्यमानालतामिव ॥ नकुलःसमभिदुत्यपरिजग्राहवीर्यवान् ५ ॥ नकुलउवाच ॥ राजपंचालराजस्यसुतेयमसितेक्षणा ॥ श्रान्तानिपतिताभूमौतामवेक्षस्वभारत ६ अदुःखार्हापरंदुःखंप्राप्त्यंमृदुगामिनी ॥ आश्वासयमहाराजतामिमांश्रमकर्शिताम् ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ राजातुवचनात्तस्यभृशंदुःखसमन्वितः ॥ भीमश्चसहदेवश्चसहसासमुपाद्रवन् ८ तामवेक्ष्यतुकोतैयोविवर्णवदनांकृशाम् ॥ अंकमानीयधर्मात्मापर्यदेवयदातुरः ९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंवेशमसुगुप्तेषुस्वास्तीर्णशयनोचिता ॥ भूमौनिपतिताशेतेसुखार्हावरवर्णिनी १० सुकुमारौकथंपादौमुखंचकमलप्रभम् ॥ मत्कृतेऽद्यवरार्हायाःश्यामतांसमुपागतम् ११ किमिदंयूतकामेनमयाकृतमबुद्धिना ॥ आदायकृष्णांचरतावनेमृगगणायुते १२ सुखंप्राप्स्यसिकल्याणिपांडवान्प्राप्यवैपतीन् ॥ इतिदुपदराजेनपित्रादत्ताऽऽयतेक्षणा १३ तत्सर्वमनवाप्येयंश्रमशोकाध्वकर्शिता ॥ शेतेनिपतिताभूमौपापस्यममकर्मभिः १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथालालप्यमानेतुधर्मराजेयुधिष्ठिरे ॥ धौम्यप्रभृतयःसर्वतत्राजग्मुर्द्विजोत्तमाः १५ तेसमाश्वासयामासुराशीर्भिश्चाप्यपूजयन् ॥ रक्षोघ्नांश्चतथामंत्रान्जेपुश्चकुश्वतेक्रियाः १६ पठ्यमानेषुमंत्रेषुशान्त्यर्थपरमर्षिभिः ॥ स्पृश्यमानाकरैःशीतैःपांडवैश्चमुहुर्मुहुः १७ सेव्यमानाचशीतेनजलमिश्रेणवायुना ॥ पांचालीमुखमासाद्यलेभचेतःशनैःशनैः १८ परिगृह्यचतांदीनांकृष्णामजिनसंस्तरे ॥ पार्थाविश्रामयामासुर्लब्धसंज्ञातपस्विनीम् १९ तस्यायमौरुक्तलौपादौपूजितलक्षणौ ॥ कराभ्यांकिणजाताभ्यांशनकैःसंववाहतुः २० पर्याश्वासयदप्येनांधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ उवाच चकुरुश्रेष्ठौभीमसेनमिदंवचः २१ बहवःपर्वताभीमविपमाहिमदुर्गमाः ॥ तेषुकृष्णामहाबाहोकथंनुविचरिष्यति २२ ॥ भीमसेनउवाच ॥ त्वांराजनराजपुत्रीचयमौचपुरुषर्षभ ॥ स्वयंनेष्यामिराजेंद्रमाविषादेमनःकृथाः २३ हैडिंश्चमहावीर्योविहगोमद्वल्लोपमः ॥ बहेदनघसर्वान्नोवचनात्तेघटोत्कचः २४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनुज्ञातोधर्मराज्ञापुत्रंसंस्माराक्षसम् ॥ घटोत्कचस्तुधर्मात्मास्पृतमात्रःपितुस्तदा २५

॥११७॥

१६

कृतांजलिरुपातिष्ठदभिवाद्याथपांडवान् ॥ ब्राह्मणांश्चमहाबाहुःसचतैरभिनंदितः २६ उवाचभीमसेनसपितरंभीमविक्रमम् ॥ स्मृतोऽस्मिभवताशीघ्रंशुश्रूषुरहमागतः
 २७ आज्ञापयमहाबाहोसर्वैकर्ताऽस्म्यसंशयम् ॥ तच्छ्रुत्वाभीमसेनस्तुराक्षसंपरीषस्वजे २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांगं
 धमादनप्रवेशेचतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धर्मज्ञोबलवान्शूरःसत्योराक्षसपुंगवः ॥ भक्तोस्मानौरसःपुत्रोभीमगृह्णातुमाचिरम्
 १ तवबाहुबलेनाहमतिभीमपराक्रम ॥ अक्षतःसहपांचाल्यागच्छेयंगंधमादनम् २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भ्रातुर्वचनमाज्ञायभीमसेनोघटोत्कचम् ॥ आदिदेशनरव्या
 घ्रस्तनयंशत्रुकर्शनम् ३ ॥ भीमसेनउवाच ॥ हैडिंबेयपरिश्रान्तातवमाताऽपराजिता ॥ त्वंचकामगमस्तातबलवान्वहतांखग ४ स्कंधमारोप्यभद्रंतमधेऽस्माकंविहाय
 सा ॥ गच्छनीचिकयागत्यायथाचैनानं पीडयेः ५ ॥ ॥ घटोत्कचउवाच ॥ धर्मराजंचधौम्यंचकृष्णांचयमजौतथा ॥ एकोऽप्यहमलंबोदुकिमुताद्यसहायवान् ६
 अन्येचशतशःशूराविहंगाःकामरूपिणः ॥ सर्वान्वोब्राह्मणैःसार्धंवक्ष्यंतिसहिताऽनघ ७ एवमुक्त्वाततःकृष्णामुवाहसघटोत्कचः ॥ पांडूनामध्यगोवीरःपांडवानपिचा
 परे ८ लोमशःसिद्धमार्गेणजगामानुपमद्युतिः ॥ स्वेनैवसप्रभावेणद्वितीयइवभास्करः ९ ब्राह्मणांश्चापितान्सर्वान्समुपादायराक्षसाः ॥ नियोगाद्राक्षसेन्द्रस्यजग्मुर्भीमपरा
 क्रमाः १० एवंसुरमणीयानिवनान्युपवनानिच ॥ आलोकयन्तस्तेजग्मुर्विशालांबदरीप्रति ११ तेत्वाशुगतिभिर्वीराराक्षसैस्तैर्महाजवैः ॥ उह्यमानाययुःशीघ्रमहद
 ध्वानमल्पवत् १२ देशान्म्लेच्छजनाकीर्णान्नानारत्नाकरायुतान् ॥ ददृशुर्गिरिपादांश्चनानाधातुसमाचितान् १३ विद्याधरसमाकीर्णान्युतान्वानरकिन्नरैः ॥ तथाकिं
 पुरुषैश्चैवगंधर्वैश्चसमंततः १४ मयूरैश्चमरैश्चैवानरैरुसुभिस्तथा ॥ वराहैर्गव्यैश्चैवमहिषैश्चसमावृतान् १५ नदीजालसमाकीर्णान्नानापक्षियुतान्वहून् ॥ नानाविधमृ
 गैर्जुष्टान्वानरैश्चोपशोभितान् १६ समदैश्चापिविहगैःपादपैरन्वितांस्तथा ॥ तेऽवतीर्यबहून्देशानुत्तरांश्चकुरुनपि १७ ददृशुर्विविधाश्चर्यकैलासपर्वतोत्तमम् ॥ तस्या
 भ्याशेतुददृशुर्नरनारायणाश्रमम् १८ उपेतपादपैर्दिव्यैःसदापुष्पफलोपगैः ॥ ददृशुस्तांचबदरीवृत्तस्कंधामनोरमाम् १९ स्निग्धामविरलच्छायांश्रियापरमयायु
 ताम् ॥ पत्रैःस्निग्धैरवरलैरुपतांमृदुभिःशुभाम् २० विशालशाखांविस्तीर्णामतिद्युतिसमन्विताम् ॥ फलैरुपचितैर्दिव्यैराचितांस्वादुभिर्भृशम् २१ मधुस्रवैःसदा
 दिव्यामहर्षिगणसेविताम् ॥ मदप्रमुदितैर्नित्यनानाद्विजगणैर्युताम् २२ अदंशमशकेदेशेबहुमूलफलोदके ॥ नीलशाद्वलसंछन्नेदवगंधर्वसेविते २३ सुसमीकृतभू
 भागेस्वभावविहितेशुभे ॥ जातांहिममृदुस्पर्शदेशेऽपहतकंटके २४ तासुपेत्यमहात्मानःसहैर्ब्राह्मणर्षभैः ॥ अवतेरुस्ततःसर्वेराक्षसस्कंधतःशनैः २५

२६ । २७ महर्षिगणसंवाधृषिगणव्यासं ब्राह्म्यालक्ष्म्याऋग्यजुःसामात्मिकया । ऋचःसामानियजूषिसाहिश्रीरमृतासतामइतिश्रुतेः २८ सुष्टुसंपृष्टं समार्जनमनुलेपनंचयत्रतत् २९ अग्निशरणैरङ्ग्यगारेः
आचितंच्यासं कठिनैःशिक्यैःकरडैर्वा ३० । ३१ देवचर्यासत्यसंकल्पत्वादिकातयाउपशोभितम् ३२ । ३३ ब्रह्मभूतैर्ब्रह्मविच्चेनब्रह्मभावंगतेः तथाचश्रुतिः ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवतीति ३४ । ३५ । ३६

ततस्तमाश्रमंरम्यंनरनारायणाश्रितम् ॥ ददृशुःपांडवाराजन्सहिताद्विजपुंगवैः २६ तमसारहितंपुण्यमनामृष्टरवेःकरैः ॥ क्षुत्तृदशीतोष्णदोषैश्वर्जितंशोकनाश
नम् २७ महर्षिगणसंवाधं ब्राह्म्यालक्ष्म्यासमन्वितम् ॥ दुष्प्रवेशंमहाराजनैर्धर्मबहिष्कृतैः ३८ बलिहोमार्चितं दिव्यंसुसंमृष्टानुलेपनम् ॥ दिव्यपुष्पोपहारैश्च
सर्वतोऽभिविराजितम् २९ विशालैरग्निशरणैःसुग्भांडैराचितंशुभैः ॥ महद्भिस्तोयकलशैःकठिनैश्चोपशोभितम् ३० शरण्यंसर्वभूतानांब्रह्मघोषनिनादितम् ॥
दिव्यमाश्रयणीयंतमाश्रमंश्रमनाशनम् ३१ श्रियायुतमनिर्देश्यंदेवचर्योपशोभितम् ॥ फलमूलाशनैर्दातैश्चारुकृष्णाजिनांबरैः ३२ सूर्यवैश्वानरसमैस्तपसाभावि
तात्मभिः ॥ महर्षिभिर्मोक्षपरैर्येतिभिर्नियतैर्दिव्यैः ३३ ब्रह्मभूतैर्महाभागैरुपेतंब्रह्मवादिभिः ॥ सोऽभ्यगच्छन्महातेजास्तानृषीन्प्रयतःशुचिः ३४ भ्रातृभिः
सहितोधीमान्धर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ दिव्यज्ञानोपपन्नास्तेदृष्ट्वाप्राप्तंयुधिष्ठिरम् ३५ अभ्यगच्छंतसुप्रीताःसर्वेष्वमहर्षयः ॥ आशीर्वादान्प्रयुजानाःस्वाध्यायनिरता
भृशम् ३६ प्रीतास्तेतस्यसत्कारंविधिनापावकोपमाः ॥ उपाजहृश्चसलिलंपुष्पमूलफलंशुचि ३७ सतैःप्रीत्याऽथसत्कारमुपनीतंमहर्षिभिः ॥ प्रयतःप्रतिगृह्णाथ
धर्मराजोयुधिष्ठिरः ३८ तंशक्रसदनप्रख्यंदिव्यगंधमनोरमम् ॥ प्रीतःस्वर्गोपमंपुण्यंपांडवःसहकृष्णया ३९ विवेशशोभयायुक्तंभ्रातृभिश्चसहानघ ॥ ब्राह्मणैर्वेदवे
दांगपारगैश्चसहस्रशः ४० तत्रापश्यतधर्मात्मादंवदेवर्षिंश्रुजितम् ॥ नरनारायणस्थानंभागीरथ्योपशोभितम् ४१ पश्यंतस्तेनरव्याघ्रारेमिरेतत्रपांडवाः ॥ मधुसू
वफलंदिव्यं ब्रह्मर्षिगणसेवितम् ४२ तदुपेत्यमहात्मानस्तेऽवसन्ब्राह्मणैःसह ॥ मुदायुक्तमहात्मानोरेमिरेतत्रतदेता ४३ आलोकयंतोमैनाकंनानाद्विजगणायुतम् ॥
हिरण्यशिखरंचैवतच्चबिंदुसरःशिवम् ४४ तस्मिन्विहरमाणाश्चपांडवाःसहकृष्णया ॥ मनोज्ञकाननवरेसर्वतुकुसुमोज्ज्वले ४५ पादपैःपुष्पविकचैःफलभारावना
मिभिः ॥ शोभितेसर्वतोरम्यैःपुंस्कोकिलगणायुतैः ४६ स्निग्धपत्रैरविरलैःशीतच्छायेर्मनोरमैः ॥ सरांसिचविचित्राणिप्रसन्नसलिलानिच ४७ कमलैःसोत्पलैश्चैव
भ्राजमानानिसर्वशः ॥ पश्यंतश्चारुरूपाणिरेमिरेतत्रपांडवाः ४८ पुण्यगंधःसुखस्पर्शोववौतत्रसमीरणः ॥ ह्लादयन्पांडवान्सर्वानुद्रोपद्यासहितान्प्रभो ४९ भागी
रथीसुतीर्थीचसीतांविमलपंकजाम् ॥ मणिप्रवालप्रस्तारांपादपैरुपशोभिताम् ५० दिव्यपुष्पसमाकीर्णामनःप्रीतिविवर्धनीम् ॥ वीक्षमाणामहात्मानोविशालांबदरी
मनु ५१ तस्मिन्देवर्षिचरितेदेशेपरमदुर्गमे ॥ भागीरथीपुण्यजलेतर्पयांचक्रिरेतदा ५२

सत्कारंचक्रुरितिशेषः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ तदुपेत्यस्थानंप्राप्य ४३ । ४४ । ४५ पुष्पविकचैर्विकसितकुसुमैः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ सीतांनामतः प्रस्तारःसोपानपादगणादिरूपः
घट इत्यर्थः ५० । ५१ । ५२

५३ । ५४ । इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीयेभारतभाष्यदीपे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ तत्रेति १ पूर्वोत्तरेपेशानकोणे २ । ३ शुभाकल्याणी शुभेशोभायुतं सौगंधिकं पद्मजातिभेदः ४ मंधेति संस्थानमाकारः ५ हरआहर इदमेतज्जातीयं ६ । ७ । ८ । ९ । १० प्रभिन्नोमत्तः ११ ग्लानिवैकल्येदेहचित्तयोरवसादौ भयं तत्कारणं स्वोच्छेदबुद्धिः भयाभावादेवमयायत्नेन गंतव्यमित्यादरः संभ्रमः

देवानृषींश्चक्रेति याः परमं शौचमास्थिताः ॥ तत्र ते तर्पयंतश्च जपंतश्च कुरुद्रहाः ५३ ब्राह्मणैः सहिता वीरा ह्यवसन्पुरुषर्षभाः ॥ कृष्णायास्तत्र पश्यंतः क्रीडितान्य मरप्रभाः ॥ विचित्राणि नरव्याघ्रारेमिरेतत्र पांडवाः ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणिलोमशतीर्थयात्रायां गंधमादनप्रवेशे पंचचत्वारिंशदधिक शततमोऽध्यायः १४५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत्र ते पुरुषव्याघ्राः परमं शौचमास्थिताः ॥ पट्टात्रमवसन्वीरा धनंजयदिदक्षवः १ ततः पूर्वोत्तरे वायुः प्लवमानो यदृच्छया ॥ सहस्रपत्रमर्काभं दिव्यं पद्ममुपाहरत् २ तदवैक्षत पांचाली दिव्यं गंधमनोरमम् ॥ अनिलेनाहृतं भूमौ पतितं जलजं शुचि ३ तच्छुभा शुभमासाद्य सौगंधिकमनुत्तमम् ॥ अतीव मुदिताराजन् भीमसेनमथाब्रवीत् ४ पश्य दिव्यं सुरचिरं भीमपुष्पमनुत्तमम् ॥ गंधसंस्थानसंपन्नं मनसो मम नंदनम् ५ इदं च धर्मराजाय प्रदास्यामि परंतप ॥ हरेदं मम कामाय काम्यके पुनराश्रमे ६ यदितेऽहं प्रिया पार्थ बहूनीमान्युपाहर ॥ तान्यहं नेतुमिच्छामि काम्यके पुनराश्रमम् ७ एवमुक्त्वा शुभापां गीभीमसेनमनिंदिता ॥ जगाम पुष्पमादाय धर्मराजाय तस्तदा ८ अभिप्रायं तु विज्ञाय महिष्याः पुरुषर्षभः ॥ प्रियायाः प्रियकामः स प्रायाद्वीमो महाबलः ९ वातं तमेवाभिमुखो यतस्तत्पुष्पमागतम् ॥ आजिहीर्षुर्जगामाशु स पुष्पाण्यपराण्यपि १० रुक्मपृष्ठं धनुर्गृह्य शरांश्चाशीविषोपमान् ॥ मृगराडिव संकुद्धः प्रभिन्न इव कुंजरः ११ ददृशुः सर्वभूतानि महाबाणधनुर्धरम् ॥ न ग्लानिर्न च वैकल्यं न भयं न च संभ्रमः ॥ कदाचिज्जुषते पार्थ मात्मजं मातरि श्वनः १२ द्रौपद्याः प्रियमन्विच्छन्सबाहु बलमाश्रितः १३ व्यपेतभयसंमोहः शैलमभ्यपतद्बली ॥ सतंद्रुमलतागुल्मच्छन्नं नीलशिलातलम् १४ गिरिचाराहिरः किन्नराचरितं शुभम् ॥ नानावर्णधरैश्चित्रं धातुद्रुममृगांडजैः १५ सर्वभूषणसंपूर्णं भूमेर्भुजमिवोच्छ्रितम् ॥ सर्वत्र रमणीयेषु गंधमादनसानुषु १६ सक्तचक्षुरभिप्रायान् हृदयेनानुचिंतयन् ॥ पुंस्को किल निनादे पुषट्पदाचरितेषु च १७ बद्धश्रोत्रमनश्च क्षुर्जगामामितविक्रमः ॥ आजिघ्नं समहाते जाः सर्वर्तुकुसुमोद्भवम् १८ गंधमुद्धतमुद्दामो वने मत्त इव द्विपः ॥ वीज्यमानः सुपु ण्येन नानाकुसुमगंधिना १९ पितुः संस्पर्शशीतेन गंधमादनवायुना ॥ ह्रियमाणश्चमः पित्रा संप्रहृष्टतनूरुहः २० स यक्षगंधर्वसुरब्रह्मर्षिगणसेवितम् ॥ विलोकयामा सतदा पुष्पहेतोररिंदमः २१ विषमच्छदैरचितैरनुलिप्तइवांगुलैः ॥ बलिभिर्यातुविच्छेदैः कांचनां जनराजतैः ॥ सपक्षमिव नृत्यंतं पार्श्वलग्नैः पयोधरैः २२

सोऽपि तेन जुषते न वने तत्र हेतुः आत्मजमिति मातरि श्वनोवायेतः सार्धः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अभिप्रायान् देवर्षिगंधर्वादिलीलोल्लस्य न हेतुं पुष्पकुशादिसंस्तरान् १७ । १८ । १९ पितुर्यथा पुत्रस्पर्शः शीतस्नादृक् स्पर्शवता वायुनेत्यर्थः पित्रा वायुना २० । २१ धातुविच्छेदैर्यातुभेदैः अंगुलेरिव विषमच्छदैः सप्तपर्णादिभिर्नानाधातुरंजितपत्रैः रचितैः बलिभिस्त्रिपुंदाकारैरनुलिप्तइवेत्यर्थः । आजनेति कृष्णधातु ग्रहणं पीतकृष्णमेतधातुभिरित्यर्थः पयोधरैर्मयैः २२

दरीविलगुटे कंदरमहापपातः अभिरामादरीप्रपृथयो यस्मिन् २३ विषाणाग्रैर्दन्ताग्रैः । विषाणं कुष्ठकेलीवंत्रिषुशृंगेभदंतयोः' इति मेदिनी । शिलाः समपाषाणाः शयनासनयोग्याः उपलब्धदन्त्ये २४ शष्पं
वाल्लृणं कवलोग्रासस्तद्युक्तैः २५ । २६ । २७ कनकवर्णाभः पीतदीप्तिः सिंहसंहननः सिंहवह्वृङ्गः २८ वारणानामपि वारणां निवारकः संग्रामादौ विचेष्टितैर्व्यावृत्ताभिर्निश्चेष्टाभिरैकाग्रभिरित्यर्थः २९ रूपस्य

मुक्ताहारैरिव चित्तं च्युतैः प्रस्रवणोदकैः ॥ अभिरामदरीकुंजनिर्झरोदककंदरम् २३ अप्सरोनूपुररवैः प्रनृतवरवर्हिणम् ॥ दिग्वारणविषाणाग्रैर्वृष्टोपलशिलातलम् २४
स्रस्तांशुकमिवाक्षोभ्यैर्निघ्नगानिः स्रुतैर्जलैः ॥ सशष्पकवलैः स्वस्थैरदूरपरिवर्तिभिः २५ भयानभिज्ञैर्हरिणैः कौतूहलनिरीक्षितः ॥ चालयानः स्ववेगेन लताजाला
न्यनेकशः २६ आक्रीडमानो हृष्टात्मा श्रोमान्वायुसुतोययौ ॥ प्रियामनोरथं कर्तुमुद्यतश्चारुलोचनः २७ प्रांशुः कनकवर्णाभः सिंहसंहननो युवा ॥ मत्तवारणविक्रांतो
मत्तवारणवेगवान् २८ मत्तवारणताम्राक्षो मत्तवारणवारणः ॥ प्रियार्थार्थोपविष्टाभिर्व्यावृत्ताभिर्विचेष्टितैः २९ यक्षगंधर्वयोषाभिरदृश्याभिर्निरीक्षितः ॥ नवावतारं
पस्य विक्रीडन्नृषां डवः ३० चचारमणीयेषु गंधमादनसानुषु ॥ संस्मरन् विविधान् क्लेशान् दुर्योधनकृतान् बहून् ३१ द्रौपद्यावनवासिन्याः प्रियं कर्तुं समुद्यतः ॥ सोऽर्चिं
तयद्नेस्वर्गमर्जुनेमयि चागते ३२ पुष्पहेतोः कथं त्वार्यः करिष्यति युधिष्ठिरः ॥ स्नेहान्नरवरो नूनमविश्वासाद्वलस्य च ३३ नकुलं सहदेवं च न मोक्षयति युधिष्ठिरः ॥ कथं तु कु
सुमावाप्तिः स्याच्छीघ्रमिति चिंतयन् ३४ प्रतस्थेन रशार्दूलः पक्षिराडिव वेगितः ॥ सज्जमानमनो दृष्टिः फुल्लेषु गिरिसानुषु ३५ द्रौपदीवाक्यपाथेयो भीमः शीघ्रतरं ययौ ॥
कंपयन् मेदिनीं पद्म्यानिर्घातइव पर्वसु ३६ त्रासयन् गजयूथानि वातरं हावृकोदरः ॥ सिंहव्याघ्रमृगांश्चैव मर्द्यानां महाबलः ३७ उन्मूलयन् महावृक्षान् पोथयं स्तरसाबली ॥
लतावल्लीश्ववेगेन विकर्षन् पांडुनंदनः ॥ उपर्युपरिशैलाग्रमारुरुखिद्विपः ३८ विनर्दमानोऽतिभृशं सविद्युदिव तोयदः ॥ तेन शब्देन महता भीमस्य प्रतिबोधिताः
३९ गुहां संतत्य जुर्व्याघ्रानिलिल्युर्वनवासिनः ॥ समुत्पेतुः खगास्तस्मात्पृथगूथानि दुद्रुवुः ४० ऋक्षाश्चोत्सृजुर्वृक्षास्तत्यजुर्हरयो गुहाम् ॥ व्यजृम्भंत महासिंहा महि
षाश्चावलोकयन् ४१ तेन वित्रासितानागाः करेण परिवारिताः ॥ तद्धनं संपरित्यज्य जग्मुर्न्यन्महावनम् ४२ वराहमृगसंघाश्च महिषाश्च वने चराः ॥ व्याघ्रमोक्षाय
संवाश्वप्रणे दुर्गवयैः सह ४३ रथांगसाहदात्पूहाहंसकारंडवप्लवाः ॥ शुकाः पुंस्क्रोकिलाः क्रौंचा विस्त्राभेजिरेदिशः ४४ तथाऽन्ये दर्पितानागाः करेण शरपीडिताः ॥
सिंहव्याघ्राश्च संकुद्धा भीमसेनमथाद्रवन् ४५ शकृन्मूत्रं च मुंचानाभयविभ्रांतमानसाः ॥ व्यादितास्या महारौराव्यनदन्भीषणान् रवान् ४६ ततो वायुसुतः क्रोधात्स्व
बाहुबलमाश्रितः ॥ गजेनान्यान् गजान् श्रीमान् सिंहं सिंहं नवाविभुः ४७

सौंदर्यस्य । 'रूपं स्वभावे सौंदर्ये' इति मेदिनी ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ निर्घात उत्पातः पर्वमुत्तरेषु ३६ । ३७ पोथयन्मर्दयन् लताभूचरा वल्लीवृक्षचरेति भेदः ३८ । ३९ । ४० अवलोकयन्
व्यलोकयन् ४१ । ४२ । ४३ रथांगसाहदाश्च कसमाननामानश्च कवाका इति यावत् दात्युहोमयूरश्चातकोवा । 'दात्युहः कालकंठके चातकेपि' इति मेदिनी ४४ करेण शरेण हस्तिनी कृतेनोच्चेजनेन पीडिताः
'शरस्वतेजने बाणे' इति मेदिनी ४५ । ४६ ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ आस्त्रावी मत्तगजदेत्यर्थः कदलीस्तंभान्मृगविशेषपादान् । 'रंभावृक्षेऽथकदलीपताकापृगभेदयोः' इति मेदिनी । उत्तरश्लोकाद्वलिनामित्यपक्रुष्यबलिनायक्षादीनां पताकास्तंभान्वा ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ नलिनोत्पलपद्मपुष्पं । 'उत्पलीतुषपपट्याङ्गीवंकुष्ठप्रसूनयोः' इति मेदिनी । उद्दामोर्वधनशून्यः ५९ अर्धगंतुपर्वतोपरिवर्तनंतुमुद्यतः

तलप्रहारैरन्यांश्चव्यहनत्पांडवबली ॥ तेवध्यमानाभीमेनसिंहव्याघ्रतरक्षवः ४८ भयाद्रिससृजुर्भीमंशकृन्मूत्रंचसुसुवुः ॥ प्रविवेशततःक्षिप्रंतानपास्यमहाबलः ४९
वनंपांडुसुतःश्रीमान्शब्देनापूरयन्दिशः ॥ अथापश्यन्महाबाहुर्गंधमादनसानुषु ५० सुरम्यंकदलीपंडंबहुयोजनविस्तृतम् ॥ तमभ्यगच्छद्वेगेनक्षोभयिष्यन्महाबलः
५१ महागजइवास्त्रावीप्रभंजनविधान्दुमान् ॥ उत्पाट्यकदलीस्तंभान्बहुतालसमुच्छ्रयान् ५२ चिक्षेपतरसाभीमःसमंताद्वलिनांवरः ॥ विनदन्सुमहातेजावृषिं
हृदवदर्पितः ५३ ततःसत्वान्युपाक्रामद्बहूनिमुमहांतिच ॥ रुरुवानरसिंहांश्चमहिषांश्चजलाशयान् ५४ तेनशब्देनचैवाथभीमसेनरवेणच ॥ वनांतरगताश्चापिवित्रे
सुर्मृगपक्षिणः ५५ तंशब्दंसहसाश्रुत्वामृगपक्षिसमीरितम् ॥ जलाद्रपक्षाविहगाःसमुत्पेतुःसहस्रशः ५६ तानौदकान्पक्षिगणान्निरीक्ष्यभरतर्षभः ॥ तानेवानुसरन्
रम्यंददर्शसुमहत्सरः ५७ कांचनैःकदलीपंडैर्मदमारुतकंपितैः ॥ वीज्यमानमिवाक्षोभ्यंतीरात्तीरविसर्पिभिः ५८ तत्सरोऽथावतीर्याशुप्रभूतनलिनोत्पलम् ॥ महागज
इवोद्दामश्चिक्रीडबलवद्बली ५९ विक्रीड्यतस्मिन्नरुचिरमुत्तारामितद्युतिः ॥ ततोऽध्यगंतुंवेगेनतद्भनंबहुपादपम् ६० दध्मौचशंखंस्वनवत्सर्वप्राणेनपांडवः ॥
आस्फोटयच्चबलवान्भीमःसंनदयन्दिशः ६१ तस्यशंखस्यशब्देनभीमसेनरवेणच ॥ बाहुशब्देनचोग्रेणनदंतीवगिरिर्गुहाः ६२ तंवज्रनिष्पेषसममास्फोटितमहार
वम् ॥ श्रुत्वाशैलगुहासुमैःसिंहैर्मुक्तोमहास्वनः ६३ सिंहनादभयत्रस्तैःकुंजरैरपिभारत ॥ मुक्तोविरावःसुमहान्पर्वतोयेनप्ररितः ६४ तंतुनादंततःश्रुत्वामुक्तंवारणपुं
गवैः ॥ भ्रातरंभीमसेनंतुविज्ञायहनुमान्कपिः ६५ दिवंगमंरुशोधाथमार्गंभीमस्यकारणात् ॥ अनेनहिपथामावैगच्छेदितिविचार्यसः ६६ आस्तएकायनेमार्गंकदली
पंडमंडिते ॥ भ्रातुर्भीमस्यरक्षार्थंतमार्गमवरुध्यवै ६७ माऽत्रप्राप्स्यतिशांपंवाधर्षणावेतिपांडवः ॥ कदलीपंडमध्यस्थोह्येवंसंचिंत्यवानरः ६८ प्राजृम्भतमहाकायोहनू
मान्नामवानरः ॥ कदलीपंडमध्यस्थोनिद्रावशगतस्तदा ६९ जृम्भमाणःसुविपुलंशक्रध्वजमिवोच्छ्रितम् ॥ आस्फोटयच्चलांगूलमिंद्राशानिसमस्वनम् ७० तस्यलांगू
लनिनदंपर्वतःसुगुहामुखैः ॥ उद्गारमिवगौर्नर्दन्नुत्ससर्जसमंततः ७१ लांगूलस्फोटशब्दाच्चचलितःसमहागिरिः ॥ विघूर्णमानशिखरःसमंतात्पर्यशीर्यत ७२ सलांगू
लरवस्तस्यमत्तवारणानिःस्वनम् ॥ अंतर्थायविचित्रेषुचचारगिरिसानुषु ७३ सभीमसेनस्तच्छ्रुत्वासंप्रहृष्टतनूरुहः ॥ शब्दप्रभवमन्विच्छंश्चचारकदलीवनम् ७४

मन्त्रितिशेषः ६० । ६१ । ६२ आस्फोटितउद्गाधितःबाहुघातोऽत्र ६३ । ६४ । ६५ दिवंगमंमार्गं स्वर्गमार्गं ६६ एकायनेअतिमंकुचिने ६७ वानरःकपिः वानानिशुष्कफलानिरात्यादत्तइतिवानरःअर्हस्य
इत्यर्थः ६८ । ६९ । ७० उद्गारंपतिशब्दंगोरिवउत्ससर्ज ७१ । ७२ । ७३ । ७४

७५ । ७६ बाहाः स्वस्तिकचतुरस्रमूलं संश्रितयावत् तत्रन्यस्तर्कधरमित्यर्थः । तत्रहेतुः स्कंधेति विपुलां सत्त्वादित्यर्थः ७७ आभुगं द्विगुणीकृतम् ७८ । ७९ उडुपंचदश ८० अशोकानामशोकपुष्पाणाम् ८१
कदलीवनमध्यस्थमथपीनेशिलातले ॥ ददर्शुमहाबाहुर्वानराधिपतिं तदा ७५ विद्युत्संपातदुष्प्रेक्षं विद्युत्संपातपिंगलम् ॥ विद्युत्संपातनिनदं विद्युत्संपातचंच
लम् ७६ बाहुस्वस्तिकविन्यस्तपीनहस्वशिरोधरम् ॥ स्कंधभूयिष्ठकायत्वात्तनुमध्यकटीतटम् ७७ किंचिच्चाभुग्नशीर्षेण दीर्घरोमांचितेन च ॥ लांगूलेनोर्ध्व
गतिना ध्वजेनेव विराजितम् ७८ ह्रस्वौष्ठं ताग्रजिह्वास्थं रक्तवर्णं चलद्भुवम् ॥ विवृतदंष्ट्रादशनं शुक्लतीक्ष्णाग्रशोभितम् ७९ अपश्यद्भद्रनंतस्य रश्मिवंतमिवो
डुपम् ॥ वदनाभ्यंतरगतैः शुक्लैर्दंतैरलंकृतम् ८० केसरोत्कस्संमिश्रमशोकानामिवोत्करम् ॥ हिरण्मयीनां मध्यस्थं कदलीनां महाद्युतिम् ८१ दीप्यमानेन वपु
पास्वर्चिष्मंतमिवानलम् ॥ निरीक्षंतममित्रघ्नं लोचनैर्मधुपिंगलैः ८२ तं वानरवंशीमानतिकायं महाबलम् ॥ स्वर्गपंथानमावृत्य हिमवंतमिव स्थितम् ८३
दृष्ट्वा चैनं महाबाहुरेकं तस्मिन् महावने ॥ अथोपसृत्य तस्माद्विभीभीमस्ततो बली ८४ सिंहनादं च कारो ग्रं वज्राशनिसमंबली ॥ तेन शब्देन भीमस्य वित्रे सुमृगपक्षिणः
८५ हनूमांश्च महासत्त्वैर्षदुन्मील्य लोचने ॥ दृष्ट्वा तमथावज्ञं लोचनैर्मधुपिंगलैः ॥ स्मितेन चैनमासाद्य हनूमानिदमब्रवीत् ८६ ॥ ॥ हनूमानुवाच ॥
किमर्थं सरुजस्तेऽहं सुखसुप्तः प्रबोधितः ॥ ननु नाम त्वया कार्यं दयाभूतेषु जानता ८७ वयं धर्मनजानीमस्तिर्यग्योनिमुपाश्रिताः ॥ नरास्तु बुद्धिं संपन्ना दयां कुर्व
ति जंतुषु ८८ क्रूरेषु कर्मसुकथं देहवाक्चित्तदूषिषु ॥ धर्मघातिषु सज्जंतो बुद्धिमतो भवद्विधाः ८९ न त्वं धर्मविजानासि बुधानोपासितास्त्वया ॥ अल्पबुद्धितया
बाल्यादुत्सादयसि यन्मृगान् ९० ब्रूहिकस्त्वं किमर्थं वा किमिदं वनमागतः ॥ वर्जितमानुषैर्भावैस्तथैव पुरुषैरपि ९१ क्वचत्त्वयाऽद्य गंतव्यं प्रब्रूहि पुरुषर्षभ ॥ अतः पर
मगम्यायं पर्वतः सुदुरारुहः ९२ विनासिद्गतिं वीरगतिरत्र न विद्यते ॥ देवलोकस्य मार्गोऽयमगम्यो मानुषैः सदा ९३ कारुण्यात्त्वामहं वीरवारयामि निबोध मे ॥ नातः
परं त्वया शक्यं गंतुमाश्वसि हि प्रभो ९४ स्वागतं सर्वथैव हेतवाद्यमनुजर्षभ ॥ इमान्यमृतकल्पानि मूलानि च फलानि च ९५ भक्षयित्वानिवर्तस्व मातृथा प्राप्य सेवधम् ॥
ग्राह्यं यदि वचोमह्यं हितं मनुजपुंगव ९६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां भीमकदलीखंडप्रवेशोपट्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य वानरेंद्रस्य धीमतः ॥ भीमसेनस्तदा वीरः प्रोवाचा मित्रकर्षणः १ ॥ भीम उवाच ॥ को भवान् किं निमित्तं
वा वानरं वपुरास्थितः ॥ ब्राह्मणानंतरो वर्णः क्षत्रियस्त्वांतपृच्छति २ कौरवः सोमवंशीयः कुंत्यागर्भेण धारितः ॥ पांडवो वायुतनयो भीमसेन इति श्रुतः ३ सवाक्यं कुरुवी
रस्य स्मितेन प्रतिगृह्यत ॥ हनूमान् वायुतनयो वायुपुत्रमभाषत ४

वैशमं निरोधं ५ । ६।७ निर्गुण इति । गुणाः सत्त्वाद्योरूपादयश्चैतैर्वर्जितः अतएव परमः कोशपंचके हि अनात्मन्यात्मत्वममुख्यमाध्यासिकत्वाच्चस्य ततोऽन्यस्तु निरुपाधिचिन्मात्रो मुख्य आत्मा प्रसंगभूत आकाशो घट
विवदेहं व्याप्य स्थितः एतेन शुद्धस्त्वं पदार्थ उक्तः अस्य निर्गुणत्वेऽनुभवं प्रमाणयति ज्ञानविज्ञेयमिति ज्ञानं शास्त्रार्थं ध्यानजप्रमातेन ज्ञेयं ज्ञातविज्ञेयमिति पाठे सर्वप्रकाशकमहंकारादिसाक्षिणमित्यर्थः तस्यावमानना

॥ हनूमानुवाच ॥ वानरोऽहं न ते मार्गं प्रदास्यामि यथेप्सितम् ॥ साधुगच्छ निवर्तस्व मा त्वं प्राप्स्यसि वैशसम् ५ ॥ भीमसेन उवाच ॥ वैशसं वाऽस्तु यद्वा न्यन्नत्वां
पृच्छामि वानर ॥ प्रयच्छ मार्गमुत्तिष्ठ मामत्तः प्राप्स्यसे व्यथाम् ६ ॥ हनूमानुवाच ॥ नास्ति शक्तिर्ममोत्थातुं व्याधिना क्लेशितो ह्यहम् ॥ यद्यवश्यं प्रयातव्यं लंघ
यित्वा प्रयाहि माम् ७ ॥ भीम उवाच ॥ निर्गुणः परमात्मा तु देहं व्याप्यावतिष्ठते ॥ तमहं ज्ञानविज्ञेयं नावमन्येन लंघये ८ यद्यागमैर्न विद्यां च तमहं भूतभावनम्
क्रमेण त्वांगिरि चैव हनूमानि वसागरम् ९ ॥ हनूमानुवाच ॥ कपप हनूमान्नाम सागरो येन लंघितः ॥ पृच्छामि त्वानर श्रेष्ठ कथं तां पदिशन् प्रते १० ॥ भीम उवाच ॥
भ्राता मम गुणश्लाघ्यो बुद्धिसत्त्वबलान्वितः ॥ रामायणेऽति विख्यातः श्रीमान्वानरपुंगवः ११ रामपत्नीकृते येन शतयोजनविस्तृतः ॥ सागरः श्लवगेन्द्रेण
क्रमेणैकेन लंघितः १२ समे भ्राता महावीर्यस्तु ल्योऽहं तस्य तेजसा ॥ बले पराक्रमे युद्धे शक्तोऽहं तव निग्रहे १३ उत्तिष्ठ देहि मे मार्गं पश्य मे चाद्य पौरुषम् ॥ मच्छास
नम कुर्वाणं त्वां वानेऽप्येयमक्षयम् १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विज्ञायतं बलोन्मत्तं बाहुवीर्येण दर्पितम् ॥ हृदयेनावहस्यै न हनूमान्वाक्यमब्रवीत् १५ ॥ हनूमानु
वाच ॥ प्रसीद नास्ति मे शक्तिरुत्थातुं जरयाऽनघ ॥ ममानु कं पयात्वे तपुच्छमुत्सार्य गम्यताम् १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ते हनुमता हीनवीर्यपराक्र
मम् ॥ मनसाऽचितयद्भीमः स्वबाहुबलदर्पितः १७ पुच्छे प्रगृह्य तस्माहीनवीर्यपराक्रमम् ॥ सालोक्यमंतकस्यै न नयाम्यद्येह वानरम् १८ सावज्ञमथ वामेन स्म
यन् जग्राह पाणिना ॥ नचाशकञ्चालयितुं भीमः पुच्छं महाकपेः १९ उच्चिक्षेप पुनर्दोभ्यां मिद्रायुधमिवोच्छ्रितम् ॥ नोद्धर्तुमशकद्वीमो दोभ्यामपि महाबलः २०
उत्क्षिप्तभूर्विचृत्ताक्षः संहतधुकुटीमुखः ॥ स्विन्नगात्रोऽभवद्भीमो न चोद्धर्तुं शशाकतम् २१ यत्नवानपितु श्रीमान्गूलोद्धरणोद्धुरः ॥ कपेः पार्श्वगतो भीमस्त
स्यौ ब्रीडानताननः २२ प्रणिपत्य च कौंतेयः प्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ प्रसीद कपिशार्दूलदुरुक्तक्षम्यतां मम २३ सिद्धो वाय दिवा देवो गंधर्वो वाऽथ गुह्यकः ॥ पृष्टः स
न्कामया ब्रूहिकस्त्वं वानररूपधृक् २४ न चेदुद्धं महाबाहो श्रोतव्यं चेद्भवेन्मम ॥ शिष्यवत्त्वांतु पृच्छामि उपपन्नोऽस्मि तेन च २५ ॥ हनूमानुवाच ॥ यत्ते मम परिज्ञाने कौ
तूहलमरिदम् ॥ तत्सर्वमखिलेन त्वं शृणु पांडव नंदन २६

शा ३ ग्रामादि वचनदुपाधिभूतस्य शरीरस्य लंघनेन भवत्यतस्तद्व्ययनकुर्वेदित्यर्थः ८ भूतभावनं भूतानां वियदादीनां जरायुजादीनां च भावनं रचनं यस्मात्तत् । आत्मन आकाशः संभूतः आत्मनः सर्व एव आत्मानो व्युच्च
रंतीत्यादि श्रुतिभ्यः एतेन तत्पदार्थ उक्तः तयोः सामानाधिकरण्यादभेदे ब्रह्मादितंच दर्शितम् ९ । १० । ११ क्रमेण पादविक्षेपेण १२ । १३ । १४ । १५ । १६ एवमुक्ते सति । तमित्यध्याहारः तं हीनवीर्यपराक्रमं
मनसाऽचितयन्मेने १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

म. मा. टी.
॥१२१॥

२७। २८ उपतस्थुर्वालिने ममचसुग्रीवेणभीतिरभवत् २९ निकृतो निरस्तः ३०। ३१। ३२। ३३। ३४ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशदधिकशततमो
अहंकेसरिणःक्षेत्रेवायुनाजगदायुना ॥ जातःकमलपत्राक्षहनूमानामवानरः २७ सूर्यपुत्रंचसुग्रीवंशक्रपुत्रंचवालिनम् ॥ सर्वेवानरराजानस्तथावानरयूथपाः
२८ उपतस्थुर्महावीर्याममचामित्रकर्षण ॥ सुग्रीवेणाभवत्भीतिरनिलस्याग्निनायथा २९ निकृतःसततोभ्रात्राकस्मिंश्चित्कारणांतरे ॥ ऋष्यमूकेमयासार्धसु
ग्रीवोन्यवसच्चिरम् ३० अथदाशरथिर्वीरोरामोनाममहाबलः ॥ विष्णुर्मानुषरूपेणचचारवसुधातलम् ३१ सपितुःप्रियमन्विच्छन्सहभार्यःसहानुजः ॥ सधनु
र्धन्विनांश्रेष्ठोदंडकारण्यमाश्रितः ३२ तस्यभार्याजनस्थानाच्छलेनापहृताबलात् ॥ राक्षसेंद्रेणबलिनारावणेनदुरात्मना ३३ सुवर्णरत्नचित्रेणमृगरूपेणरक्षसा ॥
बंधयित्वानरव्याघ्रमारीचेनतदाऽनघ ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांहनुमद्भीमसंवादेसप्तचत्वारिंशदधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ ॥ हनूमानुवाच ॥ हृतदारःसहभ्रात्रापत्नीमार्गन्सराघवः ॥ दृष्टवानशैलशिखरेसुग्रीवंवानरर्षभम् १ तेनतस्याभव
त्सख्यंराघवस्यमहात्मनः ॥ सहत्वावालिनेराज्येसुग्रीवमभिषिक्तवान् २ सराज्यंप्राप्यसुग्रीवःसीतायाःपरिमार्गणे ॥ वानरान्प्रेषयामासशतशोऽथसहस्रशः ३
ततोवानरकोटीभिःसहितोऽहंनरर्षभ ॥ सीतामार्गन्महाबाहोप्रयातोदक्षिणांदिशम् ४ ततःप्रवृत्तिःसीतायागृध्रेणसुमहात्मना ॥ संपातिनासमाख्यातारावण
स्यनिवेशने ५ ततोऽहंकार्यसिद्धयर्थंरामस्याह्लिष्टकर्मणः ॥ शतयोजनविस्तारमर्णवंसहसाद्भुतः ६ अहंस्ववीर्यादुत्तीर्यसागरंमकरालयम् ॥ सुतांजनकराजस्यसीतां
सुरसुतोपमाम् ७ दृष्टवान्भरतश्रेष्ठरावणस्यनिवेशने ॥ समेत्यतामहंदेवीवैदेहींराघवप्रियाम् ८ दग्ध्वालंकामशेषेणसाट्टप्राकारतोरणाम् ॥ प्रत्यागतश्चास्यपुनर्नामत
त्रप्रकाश्यवै ९ मद्राक्यंचावधार्याशुरामोराजीवलोचनः ॥ सबुद्धिपूर्वसैन्यस्यबद्धासेतुमहोदधौ १० वृतोवानरकोटीभिःसमुत्तीर्णोमहार्णवम् ॥ ततोरामेणवीर्येणह
त्वातान्सर्वराक्षसान् ११ रणेतुराक्षसगणंरावणंलोकरावणम् ॥ निशाचरंद्रंहत्वातुसभ्राट्सुतबांधवम् १२ राज्येऽभिषिच्यलंकायांराक्षसेंद्रंविभीषणम् ॥ धार्मिकंभ
क्तिमंतंचभक्तानुगतवत्सलम् १३ ततःप्रत्याहृताभार्यानष्टावेदश्रुतिर्यथा ॥ तथैवसहितःसाध्व्यापत्न्यारामोमहायशः १४ गत्वाततोऽतित्वरितःस्वांपुरींरघुनंदनः ॥
अध्यावसततोऽयोध्यामयोध्यांदिषतांप्रभुः १५ ततःप्रतिष्ठितोराज्येरामोऽनृपतिसत्तमः ॥ वरंमयायाचितोऽसौरामोराजीवलोचनः १६ यावद्रामकथेयंतेभवेल्लोकेषुश
त्रुहन् ॥ तावज्जीवेयमित्येवंतथास्वितिचसोऽब्रवीत् १७ सीताप्रसादाच्चसदामामिहस्थमरिंदम ॥ उपतिष्ठंतिदिव्याहिभोगाभीमयथेप्सिताः १८ दशवर्षसहस्राणि
दशवर्षशतानिच ॥ राज्यंकारितवान् रामस्ततःस्वभवनंगतः १९

ऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ हृतदारइति १। २। ३। ४। ५। ६। ७ समेत्यविदित्वासंभाषणादिनानिश्चित्येत्यर्थः ८ अस्यरामस्य तत्रलंकायाय ९ अवधार्यनिश्चित्य १०। ११ लोकरावणंलोकी
दाकरम् १२। १३। १४ अयोध्यांयोध्यामशक्याम् १५। १६। १७। १८ कारितवान् कृतवान् स्वार्थेणिच् स्वभवनंनैकुण्डम् १९

वन०

अ०

१४८

॥१२१॥

२० । २१ । २२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ हरिवर्नरः २ । ६ । ७ । ८ वर्ष्मशरीरम् ९
भावाः नूतनानि कर्मशुभाशुभं वीर्यफलोदयपर्यंतशक्तिः भवाभवावुत्पत्तिविनाशौ ऐश्वर्यानेश्वर्येवा १० कृतमेव सर्वं कृतकृत्या एवेत्यर्थः ततएव हेतोः कृतयुगं नाम ११ गुणतां मुख्यमप्यमुख्यतांगतं १२ । १३
नसामेति । त्रयीधर्मस्य चित्तशुद्धयर्थत्वाच्चस्याश्चतदानीं स्वभावसिद्धत्वाजसामादीन्यासन्न मानवीक्रियाकृप्याचारंभरूपा किंतु अभिध्यायफलसंकल्पादेव सर्वसंपद्यतइत्यर्थः १४ वैकृतंकपटं १५ विग्रहोवैरं तंदीआ

तदिहाप्सरसस्तातगंधर्वाश्चसदाऽनघ ॥ तस्यवीरस्यचरितंगायंतोरमयंतिमाम् २० अयंचमार्गोर्मत्यानामगम्यः कुरुनंदन ॥ ततोऽहंरुद्धवान्मार्गतवेमंदेवसेवितम्
२१ धर्षयेद्वाशपेद्वाऽपिमाकश्चिदितिभारत ॥ दिव्योदेवपथोद्येषनात्रगच्छंतिमानुषाः ॥ यदर्थमागतश्चासिअतएवसरश्चतत् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्य
केपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांहनुमद्रीमसंवादेअष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तोमहाबाहुभीम
सेनःप्रतापवान् ॥ प्रणिपत्यततःप्रीत्याभ्रातरंहृष्टमानसः १ उवाचश्शृण्वयावाचाहनुमंतंकपीश्वरम् ॥ मयाधन्यतरोनास्तियदार्थदृष्टवानहम् २ अनुग्रहोमेसुमहां
स्तृप्तिश्चतवदर्शनात् ॥ एवमुक्तमिच्छामित्वयाऽद्यप्रियमात्मनः ३ यत्त्वेतदासीत्त्ववतःसागरंमकरालयम् ॥ रूपमप्रतिमंवीरतदिच्छामिनिरीक्षितुम् ४ एवंतुष्टो
भविष्यामिश्रद्धास्यामिचतेवचः ॥ एवमुक्तःसतेजस्वीप्रहस्यहरिरब्रवीत् ५ नतच्छक्यंत्वयाद्रष्टुंरूंनान्येनकेनचित् ॥ कालावस्थातदाह्यानसावर्ततिसांप्रतम् ६
अन्यःकृतयुगेकालस्त्रेतायांद्वापरेपरः ॥ अयंप्रध्वंसनःकालोनाद्यतद्रूपमस्तिमे ७ भूमिर्नद्योनगाःशैलाःसिद्धादेवामहर्षयः ॥ कालंसमनुवर्ततेतथाभावायुगेयुगे ८
बलवर्ष्मप्रभावाहिप्रहीयंत्युद्भवंतिच ॥ तदलंबततद्रूपंद्रष्टुंरुत्कूलोदह ॥ युगंसमनुवर्तामिकालोहिदुरतिक्रमः ९ ॥ भीमउवाच ॥ युगसंख्यांसमाचक्ष्वआचारंचयुगे
युगे ॥ धर्मकामार्थभावांश्चकर्मवीर्येभवाभवौ १० ॥ हनूमानुवाच ॥ कृतं नामयुगंतातयत्रधर्मःसनातनः ॥ कृतमेवनकर्तव्यंतस्मिन्कालेयुगोत्तमे ११ नतत्रधर्माः
सीदंतिक्षीयंतेनचवैप्रजाः ॥ ततःकृतयुगं नामकालेनगुणतांगतम् १२ देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगाः ॥ नासंकृतयुगेताततदानक्रयविक्रयः १३ नसामक्रग्यजुर्व
र्णाःक्रियानासीच्चमानवी ॥ अभिध्यायफलंतत्रधर्मःसंन्यासएवच १४ नतस्मिन्युगसंसर्गव्याधयोर्नेन्द्रियक्षयः ॥ नासूयानापिरुदितंनदर्पोनापिवैकृतम् १५ नविग्रहः
कुतस्तंद्रीनद्रेपोनचपैशुनम् ॥ नभयंनापिसंतापोनचेर्ष्यानचमत्सरः १६ ततःपरमकंब्रह्मसागतिर्योगिनांपरा ॥ आत्माचसर्वभूतानांशुक्लोनारायणस्तदा १७
ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्राश्चकृतलक्षणाः ॥ कृतेयुगेसमभवन्स्वकर्मनिरताःप्रजाः १८

लस्यं द्रेषः परानिष्ठचित्तनं पैशुमंतद्राषणं ईर्ष्याअक्षमा मत्सरःपरोत्कर्षसहिष्णुत्वं १६ ततोऽसूयादित्यागात् परमकंपरमानंदात्मकंब्रह्मप्राप्यतइतिशेषः गतिःप्राप्यं आत्मेतिश्वेतरक्तपीतकृष्णरूपाणिक्रमेण कृता
दिशुभवंतीतिकृतेनारायणःशुक्लइत्युक्तम् १७ कृतलक्षणाःकृतानिस्वतःसिद्धानिलक्षणांनिशमोदमस्तपइत्यादीनियेषांति १८

समं ब्रह्मन देव आश्रयादिर्यस्य तत्तथा ब्रह्मैव फल प्राप्तये श्रयेत् । तत्प्राप्तये एव आचारो यस्य । तस्यैव च ज्ञानं केवलं निरुपाधि विषयं । ब्रह्मैव कर्माणि गत्यागत्यादीनि ये पाते अहमग्निरहं हुतमित्यादिवचनात् १९
 एको देवः प्रत्यगात्मा तत्रैव सदा युक्ता योगवतः । एको मंत्रः प्रणवः एको विधिर्वेदांतश्रवणादिः एका क्रिया ध्यानादिः । एक एव तत्त्वप्रतिपादको वेदो ये पांसर्वेऽपि ज्ञाननिष्ठा एव न तु केवलकर्मदाव्यसनिनो वा २०
 कालो दर्शादिस्तु केन कर्मणा कामफलेनेच्छितफलेन ह्यादिनासर्गादिना वा संयोगस्तदभावात् २१ आत्मनि ब्रह्मणि योगेऽर्थयेन समायुक्तोऽयं धर्मो योगालयः कृतलक्षणः कृतयुगसूचकः । यदैव यत्रैव पुंति ईदृग्धर्मो
 वर्धते तदैव कृतयुगमित्यर्थः चतुष्पादोऽविकलः २२ त्रैगुण्यप्रवृत्तिप्रकाशमोहात्मकरजः सत्त्वतमसां समाहारस्तेन वर्जितं सत्रं यज्ञक्रिया रजो मिश्रत्वात् २३ सत्येनैव प्रवृत्ताः २४ भावसंकल्पाः भावो भावना क्रिया

समाश्रयं समाचारं समाज्ञानं च केवलम् ॥ तदा हि समकर्माणो वर्णाधर्मानवाप्नुवन् १९ एकदेवसदा युक्ता एकमंत्रविधिक्रियाः ॥ पृथग्धर्मास्त्वेकवेदाधर्ममेकमनुव्रताः
 २० चातुराश्रम्य युक्तेन कर्मणा कालयोगिना ॥ अकामफलसंयोगात्प्राप्नुवंति परांगतिम् २१ आत्मयोगसमायुक्तो धर्मोऽयं कृतलक्षणः ॥ कृतयुगे चतुष्पादश्चा
 तुर्वर्ण्यस्य शाश्वतः २२ एतत्कृतयुगं नाम त्रैगुण्यपरिवर्जितम् ॥ श्रेष्ठमपि निबोधत्वं यस्मिन् सत्रं प्रवर्तते २३ पादेन हसते धर्मो रक्ततां याति चाच्युतः ॥ सत्य
 प्रवृत्ताश्च नराः क्रियाधर्मपरायणाः २४ ततो यज्ञाः प्रवर्तते धर्माश्च विविधाः क्रियाः ॥ त्रेतायां भावसंकल्पाः क्रियादानफलोपगाः २५ प्रचलंति न वै धर्मात्तपोदान
 परायणाः ॥ स्वधर्मस्थाः क्रियावन्तो न रास्त्रेतायुगेऽभवन् २६ द्वापरे च युगे धर्मो द्विभागोनः प्रवर्तते ॥ विष्णुर्वै पीततां याति चतुर्धा वेद एव च २७ ततोऽन्ये च चतुर्वे
 दास्त्रिवेदाश्च तथा परे ॥ द्विवेदाश्चैकवेदाश्चाप्यनृचश्च तथा परे २८ एवं शास्त्रेषु भिन्नेषु बहुधानीयते क्रिया ॥ तपोदानप्रवृत्ता च राजसी भवति प्रजा २९ एकदेवस्य
 चाज्ञानाद्वेदास्ते बहवः कृताः ॥ सत्त्वस्य चेह विभ्रंशात्सत्येकश्चिदवस्थितः ३० सत्यात्प्रच्यवमानानां व्याधयो बहवोऽभवन् ॥ कामाश्चोपद्रवाश्चैव तदा वैदेवका
 रिताः ३१ यैरर्घ्यमानाः सुभ्रंशं तपस्तप्यंति मानवाः ॥ कामकामाः स्वर्गकामाय ज्ञांस्तन्वंति चापरे ३२ एवं द्वापरमासाद्य प्रजाः क्षीयं त्यधर्मतः ॥ पादेनैकेन कौंते
 यधर्मः कलियुगे स्थितः ३३ तामसं युगमासाद्य कृष्णो भवति केशवः ॥ वेदाचाराः प्रशाम्यंति धर्मयज्ञक्रियास्तथा ३४ इतयो व्याधयस्तं द्रीदोषाः क्रोधादयस्तथा ॥
 उपद्रवाः प्रवर्तते आधयः क्षुद्रयंतथा ३५ युगेऽप्यवर्तमानेषु धर्मोऽप्यवर्तते पुनः ॥ धर्मेऽप्यवर्तमानेषु लोकोऽप्यवर्तते पुनः ३६ लोके क्षीणे क्षयं याति भावलोको
 प्रवर्तकाः ॥ युगक्षयकृता धर्माः प्रार्थनानि विकुर्वते ३७

अहमनेन कर्मणा इदं फलमनेन प्रकारेण करिष्यामीत्येवं रूपा तद्विषय एव संकल्पो येषां अतएव क्रियादिभिः फलोपगाः फलभुजो न तु कृतवत्संकल्पसिद्धाः २५ । २६ द्विभागोनः पादद्वयहीनः चतुर्धा वेदः कृतः कृत्स्नस्य
 केनधारयितुं प्रशक्यत्वात् २७ अनृचः कृद्भावेनापि हीना अतिमांसात् यद्वाचतुर्वेदा इति वेदत्रयोक्तं कर्म ज्योतिष्टोमादिकमथर्वणोपनिषदुक्तं ध्यानं च सहेव वाऽनुतिष्ठेतीतिकर्मापास्तिसमुच्चय उक्तः । त्रिवेदा इति
 केवलकर्मठाः । द्विवेदा इति स्वशास्त्रोक्तं संध्यावेदनादिकर्म ध्यानं चानुतिष्ठति । एकवेदाध्यानेनैकनिष्ठाः । अनृचः कृतकृत्याः 'विपर्यस्तो निदिध्यासेत्किं ध्यानमविपर्यये' इत्युक्ते ध्यानादपि विरक्ताः २८ । २९
 सत्त्वस्य बुद्धेर्विभ्रंशात् क्षयात् ३० । ३१ यैर्व्याधिभिः कामैश्च ३२ । ३३ तामसं तमोगुण प्रधानं कलि ३४ इतयोऽतिवृष्ट्यादयः ३५ व्यावर्तते नश्यति ३६ भावाधर्मज्ञानादयः प्रार्थनानि विकुर्वते अन्यत्वा
 धर्मेऽन्यत्वाजयते पौष्टिकमपि कर्म विचि लोपाच्चाशंकं भवतीति भावः ३७

चिरजीविनोमादृशः अपि युगानुवर्तिनः कालानुसारिणो भवन्ति ३८ अनर्थकेषु निष्प्रयोजनेषु भावोऽभिनिवेशः ३९ स्वस्तिकल्याणम् ४० ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे ऊनपंचाश

एतत्कलियुगं नाम अचिराद्यन्मवर्तते ॥ युगानुवर्तनं त्वेव कुर्वति चिरजीविनः ३८ यच्च ते मत्परिज्ञाने कौतूहलमरिंदम ॥ अनर्थकेषु को भावः पुरुषस्य विजानतः ३९
एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ युगसंख्यां महाबाहो स्वस्ति प्राप्नुहि गम्यताम् ४० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमशतीर्थ
यात्रायां कदलीपंडे हनुमद्रीमसंवादे ऊनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ भीमसेन उवाच ॥ पूर्वरूपमदृष्ट्वा तेन यास्यामि कथंचन ॥ यदि तेऽहमनुग्राह्यो दर्श
यात्मानमात्मना १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु भीमेन स्मितं कृत्वा प्लवंगमः ॥ तद्रूपं दर्शयामास यद्वै सागरलंघने २ भ्रातुः प्रियमभीप्सन् वै चकार सुमहद्वपुः ॥
देहस्तस्य ततोऽतीव वर्धत्वा यामविस्तरैः ३ सद्रुमं कदलीपंडं छादयन्नमित्युतिः ॥ गिरिश्वोच्छ्रयमाक्रम्य तस्थौ तत्र च वानरः ४ समुच्छ्रितमहाकायो द्वितीय इव पर्वतः ॥
ताम्रेक्षणस्तीक्ष्णदंष्ट्रे भृगुटीकुटिलाननः ५ दीर्घलांगूलमाविध्य दिशो व्याप्य स्थितः कपिः ॥ तद्रूपं महदालक्ष्य भ्रातुः कौरव नंदनः ६ विस्मियेत दाभीमोजहृषेच पुनः
पुनः ॥ तमर्कमिव तेजोभिः सौवर्णमिव पर्वतम् ७ प्रदीप्तमिव चाकांशं दृष्ट्वा भीमो न्यमीलयत् ॥ आबभाषे च हनुमान् भीमसेनं स्मयन्निव ८ एतावदिह शक्तस्त्वं द्रष्टुं रूपं मान
घ ॥ वर्धेऽहं चाप्यतो भूयो यावन्मे मनसि स्थितम् ॥ भीमशत्रुषु चात्यर्थं वर्धते मूर्तिरौजसा ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तदद्भुतं महारौद्रं विंध्यपर्वतसन्निभम् ॥ दृष्ट्वा हनुमतो वर्ष्म
संभ्रांतः पवनात्मजः १० प्रत्युवाच ततो भीमः संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ कृतांजलि रदीनात्मा हनुमंतमवस्थिम् ११ दृष्टं प्रमाणं विपुलं शरीरं स्यास्य ते विभो ॥ संहरस्व महा
वीर्यं स्वयमात्मानमात्मना १२ न हि शक्नोमि त्वां द्रष्टुं दिवा करमिवोदितम् ॥ अप्रमेयमना दृष्ट्यं मैनाकमिव पर्वतम् १३ विस्मयश्चैव मे वीरसुमहान्मनसोऽद्य वै ॥ यद्वा
मस्त्वयि पार्श्वस्थे स्वयं रावणमभ्यगात् १४ त्वमेव शक्तस्तं लांकां स योधां सह वाहनम् ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य विनाशयितुं मंजसा १५ न हिते किंचिदप्राप्यं मारुतात्मज
विद्यते ॥ तव नैकस्य पर्याप्तो रावणः सगणो युधि १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु भीमेन हनुमान् प्लवगोत्तमः ॥ प्रत्युवाच ततो वाक्यं स्निग्धं गंभीरयागिरा १७
हनूमानुवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत ॥ भीमसेन पर्याप्तो ममासौ राक्षसाधमः १८ मया तु निहतं तस्मिन् रावणे लोककंटके ॥ कीर्तिर्न श्रेयद्राघवस्य तत ए
तदुपेक्षितम् १९ तेन वीरेण तं हत्वा सगणं राक्षसाधमम् ॥ आनीतास्वपुंसीता कीर्तिश्चाख्यापिता नृषु २० तद्रच्छविपुलं प्रज्ञातुः प्रियहिते रतः ॥ अरिष्टं क्षेममध्वा
नं वायुना परिरक्षितः २१ एष पंथाः कुरु श्रेष्ठ सौगंधिक वनायते ॥ द्रक्ष्यसे धनदोद्यानं रक्षितं यक्षराक्षसैः २२ न च ते तस्मात्कार्यं कुपुमावचयः स्वयम् ॥ दैवतानि हि मान्या
नि पुरुषेण विशेषतः २३

दधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ पूर्वरूपमिति १ । २ । ३ गिरिश्वोच्छ्रयगिरिरिव इवार्थे च ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ पर्याप्तः समर्थः १६ । १७
१८ । १९ । २० अरिष्टं निर्विघ्नम् २१ । २२ पुरुषेण मर्त्येन २३

२४ गमयस्त्रयोधपूर्वकमनुतिष्ठस्वार्थेणिच २५ । २६ दुर्जनवधोऽधर्मोऽपिधर्मपणवरोपपातकंसत्यं धर्मोप्यधर्मण्व २७ आचारः शौचादिस्तेनधर्मःप्राप्यतेततोवेदाधिगमस्ततोयज्ञानुष्ठानंततोदेवताप्रसादइत्यर्थः २८ वेदेति । यज्ञैर्देवानांनीत्यामनुष्याणांचस्थितिरित्यर्थः २९ पणोभृतिस्तामईतीतिपण्यासेवा । पणोवराटमानेस्यादित्युपक्रम्य व्यवहारेभृतौधने इतिमेदिनी वार्ताजीविकार्थावृत्तिः ३० साचक्रमेणब्राह्मणस्यत्रयीयाजनाध्यापनादिः वैश्यस्यवार्तापण्यादिः क्षत्रियस्यदंडादिः ३१ सालोकयात्रा ३२ । ३३ ऋतंसत्यमात्मज्ञानाख्यं एकोवर्णःशुक्लःकेवलसात्विकः धर्मोयोगाख्यः ३४ । ३५ भैक्ष्येति । गुरोत्रिव

बलिहांमनमस्कारैर्मत्रैश्चभरतर्षभ ॥ दैवतानिप्रसादंहिभक्त्याकुर्वतिभारत २४ मातातसाहसंकार्षीःस्वधर्मपरिपालय ॥ स्वधर्मस्थःपरंधर्मबुध्यस्वगमयस्व च २५ नहिधर्ममविज्ञायवृद्धाननुपसेव्यच ॥ धर्माथोवेदितुंशक्यौबृहस्पतिसमैरपि २६ अधर्मोयत्रधर्माख्योधर्मश्चाधर्मसंज्ञितः ॥ सविज्ञेयोविभागेनयत्र मुह्यंत्यबुद्धयः २७ आचारसंभवोधर्मोधर्मेवेदाःप्रतिष्ठिताः ॥ वेदैर्यज्ञाःसमुत्पन्नायज्ञैर्देवाःप्रतिष्ठिताः २८ वेदाचारविधानोक्तैर्यज्ञैर्धार्यतिदेवताः ॥ बृहस्पत्युशनःप्रोक्तैर्नैर्धार्यतिमानवाः २९ पण्याकरवणिज्याभिःकृष्यागोजाविपोषणैः ॥ वार्तयाधार्यतेसर्वधर्मैरतैर्द्विजातिभिः ३० त्रयीवार्तादंडनीतिस्तिस्त्रोविद्याविजानताम् ॥ ताभिःसम्यक्प्रयुक्ताभिलोकयात्राविधीयते ३१ साचेद्धर्मकृतानस्यात्रयीधर्ममृतेभुवि ॥ दंडनीतिमृतेचापिनिर्मर्यादमिदंभवेत् ३२ वार्ताधर्मेह्यवर्तिन्योविनश्येयुरिमाःप्रजाः ॥ सुप्रवृत्तैस्त्रिभिर्ह्येतैर्धर्मसूयंतिवैप्रजाः ३३ द्विजातीनामृतंधर्मोद्येकश्चैवैकवर्णिकः ॥ यज्ञाध्ययनदानानित्रयःसाधारणाःस्मृताः ३४ याजनाध्यापनंविप्रेधर्मश्चैवप्रतिग्रहः ॥ पालनंक्षत्रियाणांवैवैश्यधर्मश्चपोषणम् ३५ शुश्रूषाचद्विजातीनांशूद्राणांधर्मउच्यते ॥ भैक्ष्यहोमव्रतैर्हीनास्तथैवगुरुवासिताः ३६ क्षत्रधर्मोऽत्रकोतयतवधर्मोऽत्ररक्षणम् ॥ स्वधर्मप्रतिपद्यस्वविनीतो नियतैर्द्वियः ३७ वृद्धैःसंमंज्यसद्भिश्चबुद्धिमद्भिःश्रुतान्वितैः ॥ आस्थितःशास्त्रिदंडेन व्यसनीपरिभूयते ३८ निग्रहानुग्रहैःसम्यग्यदाराजाप्रवर्तते ॥ तदाभवंतिलोकस्यमर्यादाःसुव्यवस्थिताः ३९ तस्मादेशेचदुर्गेचशत्रुमित्रबलेषुच ॥ नित्यंचारेणबोद्धव्यंस्थानंवृद्धिःक्षयस्तथा ४० राज्ञामुपायश्चारश्चबुद्धिमंत्रपराक्रमाः ॥ निग्रहप्रग्रहौचैवदाक्ष्यंवेकार्यसाधकम् ४१ साम्रादानेनभेदेनदंडेनोपेक्षणंनच ॥ साधनीयानिकर्माणिसमासव्यासयोगतः ४२ मंत्रमूलानयाःसर्वेचाराश्चभरतर्षभ ॥ सुमंत्रितेनयासिद्धिस्तांद्विजैःसहमंत्रयेत् ४३ स्त्रियामूढेनबालेनलुब्धेनलघुनाऽपिवा ॥ नमंत्रयतिगुह्यानियेषुचोन्मादलक्षणम् ४४ मंत्रयेत्सहविद्वद्भिःशक्तैःकर्माणिकारयेत् ॥ स्निग्धैश्चनीतिविन्यासान्मुखान्सर्वत्रवर्जयेत् ४५ धार्मिकान्धर्मकार्येषुअर्थकार्येषुपंडितान् ॥ स्त्रीषुक्लीबान्त्रियुंजीतकूरान्कूरेषुकर्मसु ४६

र्णे वामिनंवासोयेषातिशूद्राभैक्ष्यादिभिर्हीनाभवति ३६ क्षत्रधर्मोऽत्रप्रकरणेउच्यते सचतवधर्मोऽत्रलोके ३७ आस्थितोऽनुगृहीतः ३८ । ३९ स्थानंसिद्धसंरक्षणम् ४० । ४१ समासःसामादिपंचकेएकेनद्वित्रैर्वा कार्यसाधनं व्यासःसर्वैस्तास्मादिः ४२ । ४३ । ४४ स्निग्धैर्हितेषुभिः नीतेःप्रजादारापत्यादेर्विन्यासाःस्थापनानि ४५ । ४६

स्वेभ्यश्चारेभ्यःउत्कोचादिनालोभितेभ्यः ४७ बुद्ध्याजीवनाशया प्रतिपन्नेषुशरणागतेषु ४८ । ४९ घोरोधर्मोराजधर्मः ५० । ५१ । ५२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचा

स्वेभ्यश्चैवपरेभ्यश्चकार्यकार्यसमुद्रवा ॥ बुद्धिःकर्मसुविज्ञेयारिपूणांचबलाबलम् ४७ बुद्ध्यास्वप्रतिपन्नेषुकुर्यात्साधुष्वनुग्रहम् ॥ निग्रहंचाप्यशिष्टेषुनिर्मर्यादेषुकार
येत् ४८ निग्रहेप्रग्रहेसम्यग्यदाराजाप्रवर्तते ॥ तदाभवतिलोकस्यमर्यादासुव्यवस्थिता ४९ एषतेऽभिहितःपार्थघोरोधर्मोदुरन्वयः ॥ तंस्वधर्मविभागेनविनयस्थो
ऽनुपालय ५० तपोधर्मदमेज्याभिर्विप्रायांतियथादिवम् ॥ दानातिथ्यक्रियाधर्मैर्यातिवैश्याश्चसद्गतम् ५१ क्षत्रयातितथास्वर्गभुविनिग्रहपालनैः ॥ सम्यक्प्रणीतदं
डाहिकामद्वेषविवर्जिताः ॥ अलुब्धाविगतक्रोधाःसतांयांतिसलोकताम् ५२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांहनूमद्री
मसेनसंवादेपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसंहृत्यविपुलंतद्वपुःकामतःकृतम् ॥ भीमसेनपुनर्दोभ्योपर्यष्वजतवानरः १
परिष्वक्तस्यतस्याशुभ्रात्राभीमस्यभारत ॥ श्रमोनाशमुपागच्छत्सर्वेचासीत्प्रदक्षिणम् २ बलंचातिबलोमेनेनमेऽस्ति सद्दशोमहान् ॥ ततःपुनरथोवाचपर्यश्रुनयनोहरिः
३ भीममाभाष्यसौहार्दाद्वाष्पगद्गदयागिरा ॥ गच्छवीरस्वमावासंस्मर्तव्योऽस्मि कथांतरे ४ इहस्थश्चकुरुश्रेष्ठननिवेद्योऽस्मि कर्हिचित्र ॥ धनदस्यालयाच्चापिविसृष्टा
नामहाबल ५ देशकालइहायातुंदेवगंधर्वयोषिताम् ॥ ममापिसफलंचक्षुःस्मारितश्चास्मिराघवम् ६ रामाभिधानंविष्णुंहिजगद्द्वयनंदनम् ॥ सीतावक्त्रारविंदार्क
दशास्यध्वांतभास्करम् ७ मानुषंगात्रसंस्पर्शगत्वाभीमत्वयासह ॥ तदस्मद्दर्शनवीरकौन्तेयामोवमस्तुते ८ भ्रातृत्वंतुपुरस्कृत्यवरंवरयभारत ॥ यदितावन्मयाक्षुद्राग
त्वावारणसाह्वयम् ९ धार्तराष्ट्रानिहतव्यायावेदतत्करोम्यहम् ॥ शिलयानगरंवाऽपिमर्दितव्यंमयायदि १० बध्वादुर्योधनंचाद्यआनयामितवांतिकम् ॥ यावेदेतत्क
रोम्यद्यकामंतवमहाबल ११ वैशंपायनउवाच ॥ भीमसेनस्तुतद्वाक्यंश्रुत्वातस्यमहात्मनः ॥ प्रत्युवाचहनूमंतंप्रहृष्टेनांतरात्मना १२ कृतमेवत्वयासर्वममवानरपुं
गव ॥ स्वस्तितेऽस्तुमहाबाहो कामयेत्वांप्रसीदमे १३ सनाथाःपांडवाःसर्वेत्वयानाथेनवीर्यवन् ॥ तवैवतेजसासर्वान्विजेष्यामोवयंपरान् १४ एवमुक्तस्तुहनुमान्भी
मसेनमभाषत ॥ भ्रातृत्वात्सौहृदाच्चैवकरिष्यामिप्रियंतव १५ चमुंविगाह्यशत्रूणांपरशक्तिसमाकुलाम् ॥ यदासिंहरंवीरकरिष्यसिमहाबल १६ तदाऽहंबृंहयि
ष्यामिस्वरवेणरवंतव ॥ विजयस्यध्वजस्थश्चनादान्मोक्ष्यामिदारुणान् १७ शत्रूणांप्राणहराःसुखंयेनहनिष्यथ ॥ एवमाभाष्यहनुमांस्तदापांडवमनंदनम् १८ मा
र्गमाख्यायभीमायतत्रैवांतरधीयत १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रायांगंधमा० हनूमद्रीमसंवादेएकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥

शदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥

॥

॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे एकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

गतेइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ सगत्वेति १

वन०

अ०

१५३

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ गतेतस्मिन्हरिवरेभीमोऽपिबलिनांवरः ॥ तेनमार्गेणविपुलंव्यचरद्रंघमादनम् १ अनुस्मरन्वपुस्तस्यश्रियंचाप्रतिमांभुवि ॥ माहात्म्य
मनुभावंचस्मरन्दाशरथेर्ययौ २ सतानिरमणीयानिवनान्युपवनानिच ॥ विलोकयामासतदासौगंधिकवनेप्सया ३ फुल्लद्रुमविचित्राणिसरांसिसरितस्तथा ॥ ना
नाकुसुमचित्राणिपुष्पितानिवनानिच ४ मत्तवारण्यूथानिपंककृन्नानिभारत ॥ वर्षतामिवमेघानां वृंदानिदृशेतदा ५ हरिणैश्चपलापांगैर्हरिणीसहितैर्वनम् ॥
सशष्पकवलैःश्रीमानपथिदृष्ट्वाद्भुतंययौ ६ महिषैश्चवराहैश्चशार्दूलैश्चनिषेवितम् ॥ व्यपेतभीर्गिरिंशौर्याद्रीमसेनोव्यगाहत ७ कुसुमानंतगंधैश्चताम्रपल्लवकोमलैः ॥
याच्यमानश्वाण्येद्भुमैर्मारुतकंपितैः ८ कृतपद्मांजलिपुटामत्तषट्पदसेविताः ॥ प्रियतीर्थवनामार्गेपद्मिनीःसमतिक्रमन् ९ मज्जमानमनोदृष्टिःफुल्लेषुगिरिसानुषु ॥
द्रौपदीवाक्यपाथेयोभीमःशीघ्रतरंययौ १० परिवृत्तेऽहनिततःप्रकीर्णहरिणेवने ॥ कांचनैर्विमलैःपद्मैर्ददर्शविपुलानंदीम् ११ हंसकारंडवयुतांचक्रवाकोपशोभि
ताम् ॥ रचितामिवतस्याद्रेर्मालांविमलपंकजाम् १२ तस्यानंघांमहासत्वःसौगंधिकवनमहत् ॥ अपश्यत्प्रीतिजननंबालार्कसदृशद्युति १३ तदृश्वालब्धकामः
समनसापांडुनंदनः ॥ वनवासपरिक्लिष्टांजगाममनसाप्रियाम् १४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांसौगंधिका
हरणेद्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ सगत्वानलिनींरम्यांराक्षसैरभिरक्षिताम् ॥ कैलासशिखराभ्याशेददर्श
शुभकाननाम् १ कुबेरभुवनाभ्याशेजातांपर्वतनिर्झरैः ॥ सुरम्यांविपुलच्छायांनानाद्रुमलताकुलाम् २ हरितांबुजसंछन्नादिव्यांकनकपुष्कराम् ॥ नानापक्षिजना
कीर्णसूपतीर्थामकदंमाम् ३ अतीवरम्यांसुजलांजातांपर्वतसानुषु ॥ विचित्रभूतांलोकस्यशुभामद्भुतदर्शनाम् ४ तत्रामृतरसंशीतंलघुकुंतीसुतःशुभम् ॥ ददर्शविम
लंतोयंपिबंश्चबहुपांडवः ५ तांतुपुष्करिणींरम्यादिव्यसौगंधिकावृताम् ॥ जातरूपमयैःपद्मैश्छन्नांपरमगंधिभिः ६ वेदूर्यवरनालैश्चबहुचित्रैर्मनोरमैः ॥ हंसकारंडवो
द्भूतैःसृजद्भिरमलंरजः ७ आक्रीडंराजराजस्यकुबेरस्यमहात्मनः ॥ गंधर्वैरप्सरोग्भिश्चदेवैश्चपरमार्चिताम् ८ सेवितामृषिभिर्दिव्यैर्यक्षैःकिंपुरुषैस्तथा ॥ राक्षसैःकिन्नरै
श्चापिगुप्तैर्वैश्रवणेनच ९ तांचदृष्ट्वैकौतेयोभीमसेनोमहाबलः ॥ बभूवपरमप्रीतोदिव्यंसंप्रेक्ष्यतत्सरः १० तच्चक्रोधवशानामराक्षसाराजशासनात् ॥ रक्षंतिशतसाह
स्राश्चित्रायुधपरिच्छदाः ११ तेतुदृष्ट्वैकौतेयमजिनैःप्रतिवासितम् ॥ रुक्मांगदधरंवीरंभीमंभीमपराक्रमम् १२ सायुधंबद्धनिस्त्रिंशमशंकितमार्गदमम् ॥ पुष्करेषुमु
पायांतमन्योन्यमभिचुक्रुशुः १३ अयंपुरुषशार्दूलःसायुधोऽजिनसंवृतः ॥ यच्चिकीर्षुरिहप्राप्तस्तत्संप्रष्टुमिहार्थ १४

॥१२४॥

२ सूपतीर्थोशोभनानिउपतीर्थानितीराणियस्यांसा ३।४ लघुआरोग्यकरम् ५ जातरूपंस्वर्णम् ६ हंसादिपोतैर्हंसाद्युद्भूतैर्वा ७ आक्रीडंकीडास्थानम् ८।९।१०।११।१२।१३।१४

ततःसर्वमहाबाहुंसमासाद्यवृकोदरम् ॥ तेजोयुक्तमपृच्छंतकस्त्वमास्यातुमर्हसि १५ मुनिवेषधरश्चैवसायुधश्चैवलक्ष्यसे ॥ यदर्थमभिसंप्राप्तस्तदाचक्ष्वमहा
मते १६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांसौगंधिकाहरणेत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ ॥
॥ भीमउवाच ॥ पांडवोभीमसेनोऽहंधर्मराजादनंतरः ॥ विशालांबदरीप्राप्तोभ्रातृभिःसहराक्षसाः १ अपश्यत्तत्रपांचालीसौगंधिकमनुत्तमम् ॥ अनिलोढ
मितोनूनसाबहूनिपरीप्सति २ तस्यामामनवद्यांग्याधर्मपत्न्याःप्रियेस्थितम् ॥ पुष्पाहारमिहप्राप्तंनिबोधतनिशाचराः ३ ॥ राक्षसाऊचुः ॥ आक्रीडोऽयं
कुबेरस्यदयितःपुरुषर्षभ ॥ नेहशक्यमनुष्येणविहर्तुमर्त्यधर्मणा ४ देवर्षयस्तथायक्षादेवाश्चात्रवृकोदर ॥ आमंत्रययक्षप्रवरंपिबंतिरमयंतिच ॥ गंधर्वाप्सर
सश्चैवविहरंत्यत्रपांडव ५ अन्यायेनेहयःकश्चिदवमन्यधनेश्वरम् ॥ विहर्तुमिच्छेदुर्वृत्तःसविनश्येन्नसंशयः ६ तमनादृत्यपद्मानिजिहीर्षिसिबलादृतः ॥ धर्मरा
जस्यचात्मानंब्रवीषिभ्रातरंकथम् ७ आमंत्रययक्षराजंवैततःपिबहरस्वच ॥ नातोऽन्यथात्वयाशक्यंकिंचित्पुष्करमीक्षितुम् ८ ॥ भीमसेनउवाच ॥ राक्ष
सास्तंनपश्यामिधनेश्वरमिहांतिके ॥ दृष्ट्वापिचमहाराजनाहंयाचितुमुत्सहे ९ नहियाचंतिराजानएषधर्मःसनातनः ॥ नचाहंहातुमिच्छामिक्षात्रधर्मकथंचन
१० इयंचनलिनीरम्याजातापर्वतनिर्गरे ॥ नेयंनवनमासाद्यकुबेरस्यमहात्मनः ११ तुल्याहिसर्वभूतानामियंवैश्रवणस्यच ॥ एवंगतेषुद्रव्येषुकःकंयाचितु
मर्हति १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वा राक्षसान्सर्वान्भीमसेनोह्यमर्षणः ॥ व्यगाहतमहाबाहुर्नलिनीतांमहाबलः १३ ततःसराक्षसैर्वाचाप्रतिषिद्धःप्रता
पवान् ॥ मामैवमितिसक्रोधैर्भर्त्सयद्भिःसमंततः १४ कदर्थीकृत्यतुसतान् राक्षसान्भीमविक्रमः ॥ व्यगाहतमहातेजास्तेतंसर्वेन्यवारयन् १५ गृहीतबध्नीत
विकर्ततेमंपचायमास्वादामचभीमसेनम् ॥ क्रुद्धाबुवंतोभिययुर्दुर्तेतेशस्त्राणिचोद्यम्यविवृत्तनेत्राः १६ ततःसगुर्वीयमदंडकल्पांमहागदाकांचनपट्टनद्धाम् ॥ प्रगृह्यतानभ्य
पतत्तस्वीततोब्रवीत्तिष्ठततिष्ठतेति १७ तेतंदातोमरपट्टिशाद्यैर्व्याविद्धशस्त्रैःसहसानिपेतुः ॥ जिवांसवःक्रोधवशाःसुभीमाभीमंसमंतात्परिवब्रुवन् १८ वातेनकुं
त्यांबलवान्मुजातःशूरस्तरस्वीद्विषतांनिहंता ॥ सत्येचधर्मचरतःसदैवपराक्रमेश्चतुभिरप्रधृष्यः १९ तेषांसमार्गान्विविधान्महात्माविहन्यशस्त्राणिचशात्रवाणाम् ॥
यथाप्रवीरात्रिजघानभीमःपरंशतंपुष्करिणीसमीपे २० तेतस्यवीर्यैवबलंचदृष्ट्वाविद्याबलंबाहुबलंतथैव ॥ अशकुवंतःसहितंसमंताद्भुतंप्रवीराःसहसानिवृत्ताः २१ विदी
र्यमाणास्ततएवहंतुमाकाशमास्थायविमूढसंज्ञाः ॥ कैलासशृंगाण्यभिदुहुवुस्तेभीमार्दिताःक्रोधवशाःप्रभग्नाः २२ सशक्रवद्धानवदैत्यसंवान् विक्रम्यजित्वाचरणेऽरिं
घान् ॥ विगाह्यतांपुष्करिणींजितारिःकामायजग्राहततोऽबुजानि २३

२४।२५ कःमात् कामायस्वेष्टमिद्वयर्थम् २६।२७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुष्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ॥ ॥ ततइति १।२।३

ततःसपीत्वाऽमृतकल्पमंभोभूयोबभूवोत्तमवीर्यतेजाः ॥ उत्पाटचजग्राहचसोंऽबुजानिसौगंधिकान्युत्तमगंधवंति ॥ २४ ॥ ततस्तुतेक्रोधवशाःसमेत्यधनेश्वरंभीमबल
प्रणुन्नाः ॥ भीमस्त्ववीर्यचबलंचसंख्येयथावदाचरयुग्मवतीवभीताः २५ तेषांवचस्तत्तुनिशम्यदेवःप्रहस्यरक्षांसिततोऽभ्युवाच ॥ गृह्णातुभीमोजलजानिकामात्कृष्णानि
मित्तंविदितंममैतत् २६ ततोऽभ्यनुज्ञाप्यधनेश्वरंतेजग्मुःकुरुणांप्रवरंविरोषाः ॥ भीमंचतस्यांददृशुर्नैलिन्यांयथोपजोषंविहरंतमेकम् २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआर
ण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांसौगंधिकाहरणेचतुष्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तानिमहा
र्हाणिदिव्यानिभरतर्षभ ॥ बहूनिबहुरूपाणिविरजांसिममाददे १ ततोवायुर्महान्शीघ्रोनीचैःशर्करकर्षणः ॥ प्रादुरासीत्स्वरस्पर्शःसंग्राममभिचोदयन् २ पपातमहती
चोल्कासनिर्घातामहाभया ॥ निष्प्रभश्चाभवत्सूर्यश्छन्नरश्मिस्तमोवृतः ३ निर्वातश्चाभवद्भीमोभीमेविक्रममास्थिते ॥ चचालपृथिवीचापिपांसुवर्षपपातच ४
सलोहितादिशश्चासनखरवाचोमृगद्विजाः ॥ तमोवृतमभूत्सर्वेनप्राज्ञायतकिंचन ५ अन्येचबहवोभीमाउत्पातास्तत्रजज्ञिरे ॥ तदद्भुतमभिप्रेक्ष्यधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ६
उवाचवदतांश्रेष्ठःकोऽस्मानभिभविष्यति ॥ सजीभवतभद्रवःपांडवायुद्धदुर्मदाः ७ यथारूपाणिपश्यामिस्वभ्यग्नोःपराक्रमः ॥ एवमुक्त्वाततोराजावीक्षांचक्रेसमंततः
८ अपश्यमानोभीमंतुधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ ततःकृष्णायमौचापिसमीपस्थावरिंदमः ९ पप्रच्छभ्रातरंभीमंभीमकर्माणमाहवे ॥ कञ्चित्कभीमःपांचालिकिंचित्कृत्यं
चिकीर्षति १० कृतवानपिवावीरःसाहसंसाहसप्रियः ॥ इमेह्यकस्मादुत्पातामहासमरदर्शनाः ११ दर्शयंतोभयंतीव्रंप्रादुर्भूताःसमंततः ॥ तेतथावादिनंकृष्णाप्रत्युवा
चमनस्विनी ॥ प्रियाप्रियंचिकीर्षंतीमहिषीचारुहासिनी १२ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ यत्तत्सौगंधिकंराजन्नाहृतंमातस्त्रिभुवा ॥ तन्मयाभीमसेनस्यप्रीतयाऽद्योपपादितम्
१३ अपिचोक्तोमयावीरोयदिपश्येबहून्पि ॥ तानिसर्वाण्युपादायशीघ्रमागम्यतामिति १४ सतनूनंमहाबाहुःप्रियार्थममपांडवः ॥ प्रागुदीचींदिशंराजंस्तान्याहर्तुं
मितोगतः १५ उक्तस्त्वेवंतयाराजायमाविदमथाब्रवीत् ॥ गच्छामसहितास्तूर्णयेनयातोवृकोदरः १६ वहंतुराक्षसाविप्रान्यथाश्रान्तान्यथाकृशान् ॥ त्वमप्यमरसंका
शवहकृष्णाघटोत्कच १७ व्यक्तंदूरमितोभीमःप्रविष्टइतिमेमतिः ॥ चिरंचतस्यकालोयंसचवायुसमोजवे १८ तरस्वीवैनतेयस्यसदृशोभुविलंघने ॥ उत्पतेदपिचाका
शंनिपतेच्चयथेच्छकम् १९ तमन्वियामभवतांप्रभावाद्रजनीचराः ॥ पुरासनापराघ्नोतिसिद्धानांब्रह्मवादिनाम् २० तथेत्युक्त्वातुतेसेर्वैहडिंबप्रमुखास्तदा ॥
उद्देशज्ञाःकुबेरस्यनलिन्याभरतर्षभ २१ आदायपांडवाश्चैवतांश्वविप्राननेकशः ॥ लोमशेनैवसहिताःप्रययुःप्रीतमानसाः २२ तेसर्वेत्वरितागत्वाददृशुःशुभकान
नाम् ॥ पद्मसौगंधिकवर्तीनलिनींसुमनोरमाम् २३

४।५।६।७ स्वभ्यग्नःसुतरामासन्नः पराक्रमःपराक्रमकालः ८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० उद्देशज्ञाःस्थलज्ञाः २१।२२।२३

तंचभीममहात्मानंतस्यास्तीरेमनस्विनम् ॥ दशशुर्निहतांश्चैवयक्षांश्चविपुलेक्षणान् २४ भिन्नकायाक्षिवाहूरुनसंचूर्णितशिरोधरान् ॥ तंचभीममहात्मानंतस्यास्ती
रेव्यवास्थितम् २५ सक्रोधंस्त्वधनयनंसंदष्टदशनच्छदम् ॥ उद्यम्यचगदांदोभ्यान्दीतीरेष्ववस्थितम् २६ प्रजासंक्षेपसमयेदंडहस्तमिवांतकम् ॥ तं दृष्ट्वा धर्मराजस्तुप
रिष्वज्यपुनःपुनः २७ उवाचश्लक्ष्णयावाचाकौतेयकिमिदंकृतम् ॥ साहसंबतभद्रंतेदेवानामथचाप्रियम् २८ पुनरेवंनकर्तव्यममवेदिच्छसिप्रियम् ॥ अनुशिष्यतु कौ
तेयपद्मानिपरिगृह्य च २९ तस्यामेवनलिन्यांतुविजङ्घुरमरोपमाः ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुप्रगृहीतशिलायुधाः ३० प्रादुरासन्महाकायास्तस्योद्यानस्यरक्षिणः ॥ ते दृष्ट्वा
धर्मराजानंमहर्षिंचापिलोमशम् ३१ नकुलंसहदेवंचतथान्यान्ब्राह्मणर्षभान् ॥ विनयेननताःसर्वेप्रणिपत्यचभारत ३२ सांत्विताधर्मराजेनप्रसेदुःक्षणदाचराः ॥
विदिताश्चकुबेरस्यतत्रतेकुरुपुंगवाः ३३ ऊषुर्नातिचिरंकालंरममाणाःकुरुद्रुहाः ॥ प्रतीक्षमाणाबीभत्सुंगंधमादनसानुषु ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्व
णितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांसौगंधिकाहरणेपंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५५ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तस्मिन्निवसमानो
ऽथधर्मराजांयुष्टिरः ॥ कृष्णयासहितान्भ्रातृनित्युवाचसहद्विजान् १ दृष्टानितीर्थान्यस्माभिःपुण्यानिचशिवानिच ॥ मनसोद्गदनीयानिवनानिचपृथक्पृथक् २ देवैः
पूर्वैर्विचीर्णानिमुनिभिश्चमहात्मभिः ॥ यथाक्रमविशेषेणद्विजैःसंपूजितानिच ३ ऋषीणांपूर्वचरितंतथाकर्मविचेष्टितम् ॥ राजर्षीणांचचरितंतथाश्वविविधाःशुभाः ४
शृण्वानास्तत्रतत्रस्मआश्रमेषुशिषेषु च ॥ अभिषेकंद्विजैःसार्धंकृतवंतोविशेषतः ५ आर्चिताःसततंदेवाःपुष्पैरद्रिःसदाचवः ॥ यथालब्धैर्मूलफलैःपितरश्चापितर्पिताः
६ पर्वतेषुचरम्येषुसर्वेषुचसरस्सुच ॥ उदधौचमहापुण्येषूपस्पृष्टंमहात्मभिः ७ इलासरस्वतीसिंधुर्यमुनानर्मदातथा ॥ नानातीर्थेषुचरम्येषुसूपस्पृष्टंसहद्विजैः ८ गंगाद्वा
रमतिक्रम्यबहवःपर्वताःशुभाः ॥ हिमवान्पर्वतश्चैवनानाद्विजगणायुतः ९ विशालाबदरीदृष्टानरनारायणाश्रमः ॥ दिव्यपुष्करिणीदृष्टासिद्धदेवर्षिपूजिता १० यथा
क्रमविशेषेणसर्वाण्यायतनानिच ॥ दर्शितानिद्विजश्रेष्ठालोमशेनमहात्मना ११ इमं वैश्रवणावांसंपुण्यंसिद्धनिषेवितम् ॥ कथंभीमगमिष्यामोगतिरंतरधीयताम् १२
॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंब्रुवतिराजेंद्रेवायुवाचाशरीरिणी ॥ नशक्योदुर्गमोगंतुमितोवैश्रवणाश्रमात् १३ अनेनैवयथाराजन्प्रतिगच्छयथागतम् ॥ नरनारायणस्था
नंबदरीत्यभिविश्रुतम् १४ तस्माद्यास्यसिकौतेयसिद्धचारणसेवितम् ॥ बहुपुष्पफलंरम्यमाश्रमंषषपर्वणः १५ अतिक्रम्यचतंपार्थत्वाष्टिषेणाश्रमेवसेः ॥ ततोद्गम्य
सिकौतेयनिवेशंधनदस्यच १६ एतस्मिन्नंतरेवायुर्दिव्यगंधवहःशुचिः ॥ सुखप्रदंदादनःशीतःपुष्पवर्षैर्ववर्षच १७ श्रुत्वातुदिव्यामाकाशाद्वाचंसर्वेविसिस्मियुः ॥ ऋषी
णांब्राह्मणानांचपार्थिवानांविशेषतः १८

११।२०।२१ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्यदीपे षड्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ तबस्तानिति १। २ जहारधर्मादीनांमनोद्वतवान् उत्तमोऽस्मीतिब्रुवन् ३

वन०

अ०

१५६

श्रुत्वातन्महदाश्वर्यं द्विजोद्यौम्योऽब्रवीत्तदा ॥ नशक्यमुत्तरं वक्तुमेवंभवतु भारत ११ ततोयुधिष्ठिरो राजाप्रतिजग्राहतद्वचः ॥ प्रत्यागम्यपुनस्तंतुनरनारायणाश्रमम्
२० भीमसेनादिभिः सर्वैर्भ्रातृभिः परिवारितः ॥ पांचाल्याब्राह्मणाश्चैवम्यवसंतसुखंतदा २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि तीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रा
यांपुनर्नारायणाश्रमागमने षड्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५६ ॥ ॥ समाप्तंचेदं तीर्थयात्रापर्व ॥ ॥ अथ जटासुरवधपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ता
न्यपरिविश्वस्तान्वसतस्तत्र पांडवान् ॥ पर्वतेंद्रद्विजैः सार्धं पार्थागमनकांक्षया १ गतेषु ते पुरक्षः सुभीमसेनात्मजेऽपि च ॥ रहितान् भीमसेनेन कदाचित्तान्यदृच्छया २
जहार धर्मराजानं यमौ कृष्णांचराक्षसः ॥ ब्राह्मणो मंत्रकुशलः सर्वशास्त्रविदुत्तमः ३ इति ब्रुवन् पांडवेयान् ययुषास्ते स्म नित्यशः ॥ परीप्समानः पार्थानां कलापानि धनुं पिब
४ अंतरं संपरिप्रेप्सुर्द्रौपद्याहरणं प्रति ॥ दुष्टात्मा पापबुद्धिः सनाम्राख्या तो जटासुरः ५ पोषणं तस्य राजेन्द्रचक्रे पांडवनंदनः ॥ बुबुधेन च तं पापं भस्मच्छन्नमिवानलम् ६
स भीमसेनेन निष्क्रान्ते मृगयार्थमरिंदम ॥ घटोत्कचं सानुचरं दृष्ट्वा विप्रदुतं दिशः ७ लोमशप्रभृतींस्तांस्तु महर्षींश्च समाहितान् ॥ स्नातुं विनिर्गतान् दृष्ट्वा पुष्पार्थं च तपो
धनान् ८ रूपमन्यत्समास्थाय विकृतं भैरवं महत् ॥ गृहीत्वा सर्वशस्त्राणि द्वौ पदीं परिगृह्य च ९ प्रातिष्ठत्सदुष्टात्मा त्रीन गृहीत्वा च पांडवान् ॥ सह देवस्तु यत्नेन ततोऽ
पक्रम्य पांडवः १० विक्रम्य कौशिकं खड्गं मोक्षयित्वा ग्रहरिपोः ॥ आक्रंदन् भीमसेनं वै येन यातो महाबलः ११ तमब्रवीद्धर्मराजो ह्यियमाणो युधिष्ठिरः ॥ धर्मस्ते हीयते
मूढनतत्वं समवेक्षसे १२ येऽन्ये क्रचिन्मनुष्येषु तिर्यग्योनिगताश्च ये ॥ धर्मे ते समवेक्षंते रक्षांसि च विशेषतः १३ धर्मस्य राक्षसा मूलं धर्मैते विदुरुत्तमम् ॥ एतत्परीक्ष्य
सर्वत्वं समीपे स्थातुमर्हसि १४ देवाश्च ऋषयः सिद्धाः पितरश्चापि राक्षसः ॥ गंधर्वैरगरक्षांसि वयांसि पशवस्तथा १५ तिर्यग्योनिगताश्चैव अपिकीटपि पीलिकाः ॥
मनुष्यानुपजीवंति ततस्त्वमपि जीवसि १६ समृद्धायस्य लोकस्य लोको युष्माकमृध्यति ॥ इमं च लोकं शोचंतं मनुशोचंति देवताः १७ पूज्यमानाश्च वर्धते हव्यकव्यैर्यथा
विधि ॥ वयं राट्स्यगोप्ता रक्षितारश्च राक्षसः १८ राट्स्यारक्ष्यमाणस्य कुतो भूतिः कुतः सुखम् ॥ न च राजाऽवमंतव्यो रक्षसा जातवनागसि १९ अणुरप्यपचारश्च नास्य
स्माकं नराशन ॥ विवसाशान्यथा शक्त्या कुर्महे देवतादिषु २० गुरुंश्च ब्राह्मणांश्चैव प्रमाणप्रवणाः सदा ॥ द्रोणधव्यं न च मित्रेषु न विश्वस्तेषु कर्हि चित् २१ येषां चान्नानि
भुंजीत यत्र च स्यात्प्रतिश्रयः ॥ सत्त्वं प्रतिश्रयेऽस्माकं पूज्यमानः सुखापितः २२ भुक्त्वा चान्नानि दुष्प्रज्ञकथमस्मान् जिहीर्षसि ॥ एवमेव त्रथा चारो वृथा वृद्धो वृथामतिः २३

कलापानि निषंगादीनि ४।१।५।६।७।८।९ कौशिकं कोशादागतं ग्रहं ग्रहणं १०।११।१२।१३।१४।१५।१६ युष्माकं देवासुरादीनां कृध्यति कृच्छतीति पाठे तृद्धि गच्छति १७।१८।१९

विद्यमाशान् देवासुरब्राह्मणादिशेषां विद्यमंतस्य आशो भोजनं येषां तान् २०।२१। प्रतिश्रयो गृहं २२।२३

॥१२६॥

नभविष्यसिमरिष्यसि २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३० सत्कृत्यं साधुकार्यं ३१। ३२। ३३ राक्षसेइतिमूर्खास्तात्प्राग्यंमरिष्यतीत्यर्थः ३४ तिष्ठस्वस्थिरोभव ३५। ३६। ३७। ३८

वृथामरणमर्हश्चैवृथाऽद्यनभविष्यसि ॥ अथचेदुष्टबुद्धिस्त्वंसर्वैर्धर्मैर्विवर्जितः २४ प्रदायशस्त्राण्यस्माकंयुद्धेनद्रौपदीहर ॥ अथचेत्त्वमविज्ञानादिदंकर्मकरिष्यसि २५
अधर्मचाप्यकीर्तिचलोकेप्राप्स्यसिकेवलम् ॥ एतामद्यपरामृश्यस्त्रियंराक्षसमानुषीम् २६ विषमेतत्समालोडचकुंभेनप्राशितंत्वया ॥ ततोयुधिष्ठिरस्तस्यगुरुःसमप
द्यत २७ सतुभाराभिभूतात्मानतथाशीघ्रगोऽभवत् ॥ अथाब्रवीद्रौपदीचनकुलंचयुधिष्ठिरः २८ मामैष्टराक्षसान्मूढाद्रतिरस्यमयाहता ॥ नातिदूरेमहाबाहुर्भवितापव
नात्मजः २९ अस्मिन्मूढैर्तेसंप्राप्तेनभविष्यतिराक्षसः ॥ सहदेवस्तुतंतद्वृक्षराक्षसंमूढचेतसम् ३० उवाचवचनंराजन्कुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ राजन्किंनामसत्कृत्यंक्षत्रिय
स्यास्त्यतोऽधिकम् ३१ यद्युद्धेऽभिमुखःप्राणांस्त्यजेच्छत्रुंजयेतवा ॥ एषचास्मान्वयंचैनंयुध्यमानाःपरंतप ३२ सूदयेममहाबाहोदेशकालोद्ययंनृप ॥ क्षत्रधर्मस्य
संप्राप्तःकालःसत्यपराक्रमः ३३ जयंतोहन्यमानावाप्राप्तुमर्हामसद्गतम् ॥ राक्षसेजीवमानेऽद्यरविरस्तमियाद्यदि ३४ नाहंब्रूयांपुनर्जातुक्षत्रियोऽस्मीतिभारत ॥ भो
भोराक्षसतिष्ठस्वसहदेवोऽस्मिपांडवः ३५ हत्ववामानयस्वैनान्हतोवाऽद्येहस्वप्स्यसि ॥ तदाब्रुवतिमाद्रेयेभीमसेनोयदृच्छया ३६ प्रत्यदृश्यद्रदाहस्तःसवज्रइववासवः ॥
सोऽपश्यद्भातरौतत्रद्रौपदींचयशस्विनीम् ३७ क्षितिस्थंसहदेवंचक्षिपंतंराक्षसंतदा ॥ मार्गाच्चराक्षसंमूढंकालोपहतचेतसम् ३८ श्रमंतंतत्रतत्रैवदैवेनविनिवारितम् ॥
भ्रातृस्तान्हियतोदृष्ट्वादौपदींचमहाबलः ३९ क्रोधमाहारयद्रीमोराक्षसंचेदमब्रवीत् ॥ विज्ञातोऽसिमयापूर्वपापःशस्त्रपरीक्षणे ४० आस्थातुत्वयिमेनास्ति यतोऽसि न
हतस्तदा ॥ ब्रह्मरूपप्रतिच्छन्नो नोवदसिचाप्रियम् ४१ प्रियेषुरममाणंत्वांनचैवाप्रियकारिणम् ॥ अतिथिंब्रह्मरूपंचकथंहन्यामनागसम् ४२ राक्षसंजानमानोऽपि
योहन्यान्नरकं व्रजेत् ॥ अपक्वस्यचकालेनवधस्तवनविद्यते ४३ नूनमद्यासिसंप्रकोयथातेमतिरीदृशी ॥ दत्ताकृष्णापहरणेकालेनाद्भुतकर्मणा ४४ बडिशोऽयंत्वयाग्र
स्तःकालसूत्रेणलंबितः ॥ मत्स्योऽभसीवस्यूतास्यःकथमद्यभविष्यसि ४५ यंचासिप्रस्थितोदेशंमनःश्रुवैगतंचते ॥ नतंगंताऽसिगंतासिमार्गंबकहिडिंबयोः ४६ एव
मुक्तस्तुभीमेनराक्षसःकालचोदितः ॥ भीतउत्सृज्यतान्सर्वान्युद्धायसमुपस्थितः ४७ अब्रवीच्चपुनर्भीमंरोषात्प्रस्फुरिताधरः ॥ नमेमूढादिशःपापत्वदर्थमेविलंबितम्
४८ श्रुतामेराक्षसायेत्येत्वयाविनिहतारणे ॥ तेषामद्यकरिष्यामि तवास्त्रेणोदकक्रियाम् ४९ एवमुक्तस्ततोभीमःसृक्किणीपरिसंलिहन् ॥ स्मयमानइवक्रोधात्साक्षात्का
लांतकोधमः ५० बाहुसंरभमेवैक्षन्नभिदुद्रावराक्षसम् ॥ राक्षसोऽपितदाभीमंयुद्धार्थिनमवस्थितम् ५१

हियतोहियमाणान् ३९। ४० आस्थात्वन्मारणेआदरः ४१। ४२। ४३। ४४ बडिशोमत्स्यवेधनं भविष्यसिजीविष्यसि ४५। ४६। ४७। ४८ अस्त्रेणलोहितेन ४९। ५० बाहुसंरभ्येतेआस्फोटयेते
यस्यांक्रियायांयथास्यात्तथाबाहुसंरभम् ५१

५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६० आविध्यभ्रामयित्वा ६१ मुंजीकृताः रज्ज्वर्थमुंजवज्जरीकृताः ६२ महाभ्रैरिवेत्यभूतोपमा ६३।६४।६५।६६ शिरोधरांग्रीवां ६७ अभ्यवर्तता

मुहुर्मुहुर्व्याददानः सृक्किणीपरिसंलिहन् ॥ अभिदुद्रावसंरब्धो बलिर्वज्रधरं यथा ५२ वर्तमाने तदा ताभ्यां बाहुयुद्धे सुदारुणे ॥ माद्रीपुत्रावतिक्रुद्धा तु भावप्यभ्यधावताम् ५३ न्यवारयत्तौ प्रहसन्कुंतीपुत्रो वृकोदरः ॥ शक्तोऽहं राक्षसस्येति प्रेक्षध्वमिति चाब्रवीत् ५४ आत्मना भ्रातृभिश्चैव धर्मेण सुकृतेन च ॥ इष्टेन च शिरो राजन्सूदयिष्यामि राक्षसम् ५५ इत्येवमुक्त्वा तौ वीरौ स्पर्धमानौ परस्परम् ॥ बाहुभ्यां समसज्जेतामुभौरक्षो वृकोदरो ५६ तयोरासीत्संप्रहारः क्रुद्धयोर्भीमरक्षसोः ॥ अमृष्यमाणयोः संरुधे देवदानवयो रिव ५७ आरुज्यारुज्यतौ वृक्षानन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ जीमूताविव गर्जतौ निनदंतौ महाबलौ ५८ बभंजतुर्महावृक्षानूरुभिर्बलिनान्वरौ ॥ अन्योन्येनाभिसं रब्धौ परस्परवधैषिणौ ५९ तद्वक्ष्युद्धमभवन्महीरुहविनाशनम् ॥ बालिसुग्रीवयोर्भ्रात्रोऽपरास्त्रीकांक्षिणोर्यथा ६० आविध्याविध्यतौ वृक्षान्मुहूर्तमितरेतरम् ॥ ताडयामासतुरुभौ विनदंतौ मुहुर्मुहुः ६१ तस्मिन्दे शेषदा वृक्षाः सर्वे एव निपातिताः ॥ मुंजीकृताश्च शतशः परस्परवधे स्या ६२ ततः शिलाः समादाय मुहूर्तमिव भारत ॥ महाभ्रैरिव शैलैर्द्रौयुधाते महाबलौ ६३ शिलाभिरुग्ररूपाभिर्बृहतीभिः परस्परम् ॥ वज्रैरिव महावेगैराजघ्नतुर्मर्षणौ ६४ अभिद्रुत्य च भूयस्तावन्योन्यबलदर्पितौ ॥ भुजाभ्यां परिगृह्याथ च कर्षाते गजाविव ६५ मुष्टिभिश्च महाघोरैरन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ ततः कटकटाशब्दो बभूव सुमहात्मनोः ६६ ततः संहृत्य मुष्टितुपंचशीर्षमिवो रगम् ॥ वेगेनाभ्यहनद्रीमोराक्षसस्य शिरोधराम् ६७ ततः श्रांतं ब्रुतद्रक्षो भीमसेन भुजाहतम् ॥ सुपरिश्रांतमालक्ष्य भीमसेनोऽभ्यवर्तत ६८ तत एनं महाबाहुर्बाहुभ्या मगरोपभः ॥ समुत्क्षिप्य बलाद्रीमो विनिष्पिप्य महीतले ६९ तस्य गात्राणि सर्वाणि चूर्णयामास पांडवः ॥ अरुत्तिना चाभिहत्य शिरः कायादपाहरत् ७० संदष्टौ श्विवृ त्ताक्षफलं वृक्षादिव च्युतम् ॥ जटासुरस्य तु शिरो भीमसेन बलाद्धतम् ७१ पपातरुधिरादिर्धंसं दष्टदशनच्छदम् ॥ तं निहत्य महेष्वासो युधिष्ठिरमुपागमत् ॥ स्तूयमानो द्विजाग्र्यैस्तुमरुद्भिरिव वासवः ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ॥ ॥ समाप्तं च जटासुरवधपर्व ॥ अथ यक्षयुद्धपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ निहते राक्षसे तस्मिन् पुनर्नारायणाश्रमम् ॥ अभ्येत्य राजा कौंतेयो निवासमकरोत्प्रभुः १ स समा नीयतान्सर्वान् भ्रातृन्त्य ब्रवीद्वचः ॥ द्रौपद्यासहितां काले संस्मरन् भ्रातरं जयम् २ समाश्वतसोऽभिगताः शिवेन च रतां वने ॥ कृतोद्देशः स बीभत्सुः पंचमीमभितः स माम् ३ प्राप्य पर्वतराजानं श्वेतं शिखरिणां वरम् ॥ पुष्पितैर्द्रुमपंडैश्च मत्तको किल षट्पदैः ४ मयूरैश्चातकैश्चापिनित्योत्सवविभूषितम् ॥ व्याघ्रैर्वराहैर्महिषैर्गव्यैर्हरिणै स्तथा ५ श्वापदैर्व्यालरूपैश्चरुभिश्च निषेवितम् ॥ फुल्लैः सह सप्तपत्रैश्च शतपत्रैस्तथोत्पलैः ६

धिकोत्साहवानभूत् ६८।६९ अरुत्तिना तलप्रहारेणेत्यर्थः ७०।७१।७२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ निहते इति १ जयमर्जुनम् २ कृतोद्देशः पंचमेव पर्वमयाऽवश्यमागतव्यमिति कृतसंकेतः ३ श्वेतकैलासम् ४।५।६

७ तत्रापि देशे अस्माभिरिति शेषः उद्देशः कृतः संघिरार्थः ८ । ९ । १० । ११ सुखोदकसुखोदयम् १२ । १३ । १४ । १५ । १६ श्वेतहिमाचलम् १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४
 प्रफुल्लैः कमलैश्चैव तथानीलोत्पलैरपि ॥ महापुण्यं पवित्रं च सुरासुरनिषेवितम् ७ तत्रापि च कृतोद्देशः समागमदिदृक्षुभिः ॥ कृतश्च समयस्तेन पार्थेनामिते जसा ८
 पंचवर्षाणि वत्स्यामि विद्यार्थीति पुरामयि ॥ अत्र गांडीवधन्वानमवाप्तास्त्रमरिंदमम् ९ देवलोकादिमं लोकं द्रक्ष्यामः पुनरागतम् ॥ इत्युक्त्वा ब्राह्मणान्सर्वानामंत्रयत
 पांडवः १० कारणं चैव तत्तेषामाचक्षेत् पस्विनाम् ॥ तानुग्रतपसः प्रीतान् कृत्वा पार्थाः प्रदक्षिणाम् ११ ब्राह्मणास्तेऽन्वमोदंतं शिवेन कुशलेन च ॥ सुखोदकमिमं क्लेश
 मचिराद्भरतर्षभ १२ क्षत्रधर्मेण धर्मज्ञातीर्त्वा गांपालयिष्यसि ॥ ततुगजावचस्तेषां प्रतिगृह्यत पस्विनाम् १३ प्रतस्थे सह विप्रैस्ते भ्रातृभिश्च परंतपः ॥ राक्षसैरनुयातो वै
 लोमशेनाभिरक्षितः १४ क्वचित्पद्भ्यां ततोऽगच्छद्राक्षसैरुद्धते क्वचित् ॥ तत्र तत्र महातेजा भ्रातृभिः सह सुव्रतः १५ ततो युधिष्ठिरो राजा बहून्क्लेशान् विचिंतयन् ॥
 सिंहव्याघ्रगजाकीर्णामुदीचीं प्रययौ दिशम् १६ अवेक्ष्यमाणः कैलासं मैनाकं चैव पर्वतम् ॥ गंधमादनपादांश्च श्वेतं चापिशिलोच्चयम् १७ उपर्युपरिशैलस्य बह्वीश्वर इति
 शिवाः ॥ पृष्ठहिमवतः पुण्यं ययौ सप्तदशेऽहनि १८ ददृशुः पांडवाराजन् गंधमादनमंतिकात् ॥ पृष्ठहिमवतः पुण्येनानादुमलतावृते १९ सलिलावर्तं संजातैः पु
 ष्पितैश्च महीरुहैः ॥ समावृतं पुण्यतममाश्रमं वृषपर्वणः २० तमुगम्य राजर्षिर्धर्मात्मानमरिंदमाः ॥ पांडवा वृषपर्वणमवदंत गतकृमाः २१ अभ्यनंदत्स
 राजर्षिः पुत्रवद्भरतर्षभान् ॥ पूजिताश्चावसंस्तत्र सप्तरात्रमरिंदमाः २२ अष्टमेऽहनि संप्राप्ते तमृषिलोकविश्रुतम् ॥ आमं यववृषपर्वणं प्रस्थानं प्रत्यरोचयन् २३ एकैकश
 श्वतान् विप्रान्निवेद्य वृषपर्वणि ॥ न्यासभूतान्यथा कालं बंधूनि वसुसत्कृतान् २४ पारिवर्हचतंशेषं परिदाय महात्मने ॥ ततस्ते यज्ञपात्राणि रत्नान्याभरणानि च २५
 न्यदधुः पांडवाराजन्नाश्रमे वृषपर्वणः ॥ अतीतानागते विद्वान् कुशलः सर्वधर्मवित् २६ अन्वशासत्सधर्मज्ञः पुत्रवद्भरतर्षभान् ॥ तेऽनुज्ञाता महात्मानः प्रययुर्दिशमुत्तराम्
 २७ तान्प्रस्थितान्भ्यगच्छद्रूपवर्षामहीपतिः ॥ उपन्यस्य महातेजा विप्रेभ्यः पांडवांस्तदा २८ अनुसंसार्य कौंतेयानाशीर्भिरभिनंद्य च ॥ वृषपर्वानिवृत्ते पंथानमुप
 दिश्य च २९ नानामृगगणैर्जुष्टं कौंतेयः सत्यविक्रमः ॥ पदातिभ्रातृभिः सार्धं प्रातिष्ठत युधिष्ठिरः ३० नानादुमनिरोधेषु वसंतः शैलसानुषु ॥ पर्वतं विविशुस्ते तंचतुर्थेऽ
 हनि पांडवाः ३१ महाभ्रघ्नसंकाशं सलिलोपहितं शुभम् ॥ मणिकांचनरूपस्य शिलानां च समुच्चयान् ३२ ते समासाद्य पंथानं यथोक्तं वृषपर्वणा ॥ अनुसस्युर् यथोद्देशं पश्यं
 तो विविधान्नगान् ३३ उपर्युपरिशैलस्य गुहाः परमदुर्गमाः ॥ सुदुर्गमांस्तं सुबहून् सुखेनैवाभिचक्रमुः ३४ धौम्यः कृष्णाचपार्थाश्च लोमशश्च महानृपिः ॥ अगच्छन्स
 हितास्तत्र न कश्चिदवहीयते ३५ ते मृगद्विजसंघुष्टं नानादुमलतायुतम् ॥ शाखा मृगगणैश्चैव सेवितं सुमनोरमम् ३६ पुण्यं पद्मसरोयुक्तं सपल्लवमहावनम् ॥
 उपतस्थुर्महाभागामाल्यवंतं महागिरिम् ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ काञ्चरीगंभारी ४६ क्षीरिकाराजादना ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ तामरसानां रक्तोत्पलानां रस एव आसवो

ततः किंपुरुषावासंभिद्धचारणसेवितम् ॥ ददृशुर्दृष्टरोमाणः पर्वतगंधमादनम् ३८ विद्याधरानुचरितं किन्नरीभिस्तथैव च ॥ गजसंघसमावासं सिंहव्याघ्रगणायुतम्
३९ शरभोन्नादसंघुष्टनानामृगनिषेवितम् ॥ तैगंधमादनवनंतत्रंदनवनोपमम् ४० मुदिताः पांडुतनयामनोहृदयनंदनम् ॥ विविशुः क्रमशो वीराः शरण्यं शुभकाननम्
४१ द्रौपदीसहिता वीरास्तैश्च विप्रैर्महात्मभिः ॥ शृण्वंतः प्रीतिजननान् वल्गून् मदकलान् शुभान् ४२ श्रोत्रस्थान्सुमधुरान् शब्दान् खगमुखे रितान् ॥ सर्वतु फलभाराढ्या
न् सर्वतु कुसुमोज्ज्वलान् ४३ पश्यंतः पादपांश्चापि फलभारावनामितान् ॥ आप्रानाप्नातकान् पव्यान्नारिकेलान्सतिंदुकान् ४४ मुंजातकांस्तथांजोरान् दाडिमान् बीज
पूरकान् ॥ पनसां ह्लुकुचान् मोचान् खर्जूरान् मल्लवेतसान् ४५ परावतांस्तथाक्षौद्रान्नीपांश्चापि मनोरमान् ॥ बिल्वान् कपित्थान् जंबूंश्च काश्मरीर्बदरीस्तथा ४६ प्लक्षान्
दुंबरवटान्श्च तथाक्षीरिकास्तथा ॥ भल्लातकानामलकीर्हरीतकबिभीतकान् ४७ इंगुशान् करमदींश्च तिंदुकांश्च महाबलान् ॥ एतान्न्यांश्च विविधान् गंधमादनसानुषु
४८ फलैर्मृतकल्पैस्तानाचितान् स्वादुभिस्तरुन् ॥ तथैव चंपकाशोकान्केतकान्च कुलांस्तथा ४९ पुत्रागान्सप्तपर्णांश्च कर्णिकारान्सकेतकान् ॥ पाटलान्कुटजान्
रम्यान्मंदारैर्दीवरांस्तथा ५० पारिजातान्कोविदारान् देवदारुद्विमांस्तथा ॥ शालांस्तालांस्तमालांश्च पिप्पलान् हिंजिकांस्तथा ५१ शाल्मलीः किंशुकाशोकान् शिशपाः
सरलांस्तथा ॥ चकोरैः शतपत्रैश्च भृंगराजैस्तथाशुकैः ५२ कोकिलैः कलविकैश्च हारितैर्जीवजीवकैः ॥ प्रियकैश्चातकैश्चैव तथाऽन्यैर्विविधैः खगैः ५३ श्रोत्रस्थान्सुमधुरं
कूजद्विश्चाप्यधिष्ठितान् ॥ सरांसि च मनोज्ञानि समंताजलचारिभिः ५४ कुमुदैः पुंडरीकैश्च तथाकोकनदोत्पलैः ॥ कल्हारैः कमलैश्चैव आचितानि समंततः ५५ कादंबै
श्च कवाकैश्च कुरैर्जलकुट्टैः ॥ कारंडवैः प्लवैर्हंसैर्बकैर्महुभिरेव च ५६ एतैश्चान्यैश्च कीर्णानि समंताजलचारिभिः ॥ हृष्टैस्तथा तामरसरसासवमदालसैः ५७ पद्मोदरच्युत
रजः किंजल्कारुणं रजितैः ॥ मंजुस्वरैर्मधुकैर्विस्तान् कमलाकरान् ५८ अपश्यंस्तेन रव्याघ्रागंधमादनसानुषु ॥ तथैव पद्मपंडैश्च मंडितांश्च समंततः ५९ शिखंडिनीभिः
सहितान् लतामंडलकेषु च ॥ मेघतूर्यस्वोद्दाममदनाकुलितान् भृशम् ६० कृत्वैव केकामधुरसंगीतं मधुरस्वरम् ॥ चित्रान् कलापान् विस्तीर्य सविलासान् मदालसान्
६१ मयूरान् ददृशुर्दृष्टा नृत्यतो वनलालसान् ॥ कांश्चित्प्रियाभिः सहितान् रममाणान् कलापिनः ६२ वल्लीलतासंकटेषु कुटजेषु स्थितांस्तथा ॥ कांश्चिच्च कुटजानां तु
वितपेषूत्कटानिव ६३ कलापरुचिराटोपनिचितान् मुकुटानिव ॥ विवरेषु तरूणां च रुचिरान् ददृशुश्च ते ६४ सिंधुवारांस्तथोदारान् मन्मथस्येव तोमरान् ॥ सुवर्णवर्ण
कुसुमान् गिरीणां शिखरेषु च ६५ कर्णिकारान्विकसितान् कर्णपूरानिवोत्तमान् ॥ तथाऽपश्यन् कुरबकान् वनराजिषु पुष्पितान् ६६

मध्यंतज्जेन मदेन अलसाः ५७ विरूतान् विशिष्टशब्दयुतान् ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ कुटजेषु वृक्षविशेषेषु वल्लीनां लताप्रतानानितैः संकटेषु कुंजीकृतेषु ६३ । ६४ सिंधुवारान् पद्मविशेषान् ६५ । ६६

कामवश्यानांनराणाभौत्सुक्यकरान् ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ स्फाटिकाभानिनिर्मलानि सारसानामभिरुतंचयेषुतानिसरांसीत्युत्तरेणान्वयः ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ हेभीम ७७ । ७८ । ७९

कामवश्योत्सुक्यकरान्कामस्येवशरोत्करान् ॥ तथैववनराजीनामुदारान् रचितानिव ६७ विराजमानांस्तेऽपश्यंस्तिलकांस्तिलकानिव ॥ तथाऽनंगशराकारान्सह
कारान्मनोरमान् ६८ अपश्यन्भ्रमरागवान्मंजरीभिर्विराजितान् ॥ हिरण्यसदृशैःपुष्पैर्दावाग्निसदृशैरपि ६९ लोहितैरंजनाभैश्चैवदूर्यसदृशैरपि ॥ अतीववृक्षाराजंते
पुष्पिताःशैलसानुषु ७० तथाशालांस्तमालांश्चपाटलावकुलानपि ॥ मालावसमासक्ताःशैलानांशिखरेषुच ७१ विमलस्फाटिकाभानिपांडुरच्छदनैर्द्विजैः ॥ क
ल्हंसैरुपेतानिसारसाभिरुतानिच ७२ सरांसिबहुशःपार्थाःपश्यंतःशैलसानुषु ॥ पद्मोत्पलविमिश्राणिसुखशीतजलानिच ७३ एवंक्रमेणतेवीरावीक्षमाणाःसमंततः ॥
गंधवंत्यथमाल्यानिरसवंतिफलानिच ७४ सरांसिचमनोज्ञानिवृक्षांश्चातिमनोरमान् ॥ विविशुःपांडवाःसर्वेविस्मयोत्फुल्ललोचनाः ७५ कमलोत्पलकह्लारपुंडरीकसु
गंधिना ॥ सेव्यमानावनेतस्मिन्सुखस्पर्शनवायुना ७६ ततोयुधिष्ठिरोभीममाहेदंप्रीतिमद्वचः ॥ अहोश्रीमदिदंभीमगंधमादनकाननम् ७७ वनेह्यस्मिन्मनोरम्ये
दिव्याःकाननजाडुमाः ॥ लताश्चविविधाकाराःपत्रपुष्पफलोपगाः ७८ भांत्येतेपुष्पविकचाःपुंस्कोकिलकुलाकुलाः ॥ नात्रकंटकिनःकेचिन्नचविद्यंत्यपुष्पिताः ॥
७९ स्निग्धपत्रफलावृक्षागंधमादनसानुषु ॥ भ्रमरागवमधुरानलिनीःफुल्लपंकजाः ८० विलोड्यमानाःपश्येमाःकरिभिःसकरेणुभिः ॥ पश्येमानंलिनीचान्यांकम
लोत्पलमालिनीम् ८१ स्रग्धरांविग्रहवतींसाक्षाच्छ्रियमिवापराम् ॥ नानाकुसुमगंधाढ्यास्तस्येमाःकाननोत्तमे ८२ उपगीयमानाभ्रमैरैराजंतेवनराजयः ॥ पश्य
भीमशुभान्देशान्देवाक्रीडान्समन्ततः ८३ अमानुषगतिंप्राप्ताःसंसिद्धाःस्मृतकोदर ॥ लताभिःपुष्पिताग्राभिःपुष्पिताःपादपोत्तमाः ८४ संश्लिष्टाःपार्थशोभंतेगंधमा
दनसानुषु ॥ शिखंडिनीभिश्चरतांसहितानांशिखंडिनाम् ८५ नदतांगृणुनिर्घोषंभीमपर्वतसानुषु ॥ चकोराःशतपत्राश्चमत्तकोकिलसारिकाः ८६ पत्रिणःपुष्पिताने
तान्संपतंतिमहाद्रुमान् ॥ रक्तपीतारुणाःपार्थपादपाग्रगताःखगाः ८७ परस्परमुदीक्षंतेबहवोजीवजीवकाः ॥ हरितारुणवर्णानांशाद्वलानांसमीपतः ८८ सारसाः
प्रतिदृश्यंतेशैलपद्मवणेष्वपि ॥ वदंतिमधुरावाचःसर्वभूतमनोरमाः ८९ भृंगराजोपचक्राश्चलोहपृष्ठाःपतत्रिणः ॥ चतुर्विषाणाःपद्माभाःकुंजराःसकरेणवः ९० एतेवै
दूर्यवर्णाभंशोभयंतिमहत्सरः ॥ बहुतालसमुत्सेधाःशैलगृगपरिच्युताः ९१ नानाप्रस्रवणेभ्यश्चवारिधाराःपतंतिच ॥ भास्कराभप्रभाभीमाःशारदाभ्रघनोपमाः ९२
शोभयंतिमहाशैलनानारजतधातवः ॥ क्वचिदंजनवर्णाभाःक्वचित्कांचनसन्निभाः ९३ धातवोहरितालस्यक्वचिद्विगुलकस्यच ॥ मनःशिलागुहाश्चैवसंध्याभ्रनिकरोप
माः ९४ शशलोहितवर्णाभाःक्वचिद्वैरिकधातवः ॥ सितासिताभ्रप्रतिमाबालसूर्यसमप्रभाः ९५

८० नलिनीसरसीकमलात्पल्लवोरवांतरजातिभेदः ८१ विग्रहवतींशरीरवतीं तस्यशैलस्य ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ भृंगराजादयःपक्षिविशेषाः चतुर्विषाणाश्चतुर्दंताः पद्माभाः
श्वताः ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५

यथोक्तं वृषपर्वणानिमित्तभूतेन उक्तं मया सुरेण तथाहि सभापर्वणि मयेन वृषपर्वकथा युधिष्ठिरं प्रतिसभाकरणप्रसंगादुक्तेत्युक्तं 'सपूर्वदेवचरितं तदा तत्र विज्ञापते । कथयामास दैतेयः पांडुपुत्रेषु भारत' इति समयः पूर्वदेवोऽ
सुरः वृषपर्व १६ । १७ । १८ । १९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाचदीपे अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ युधिष्ठिर इति नाम कीर्तयन् युधि

एते बहुविधाः शैलेशोभयंति महाप्रभाः ॥ गंधर्वाः सहकांताभिर्योक्तं वृषपर्वणा १६ दृश्यंते शैलंगुणेषु पार्थकिंपुरुषैः सहः ॥ गीतानां समतालानां तथा साम्रांचनिः
स्वनः १७ श्रूयते बहुधा भीमसर्वभूतमनोहरः महागंगामुदीक्षस्वपुण्यां देवनदीं शुभाम् १८ कलहंसगणैर्जुष्टामृषिकित्रसेविताम् ॥ धातुभिश्च सरिद्रिश्च कि
न्नैर्मृगपक्षिभिः १९ गंधर्वैरप्सरोग्भिश्च काननैश्च मनोरमैः ॥ व्यालैश्च विविधाकारैः शतशीर्षैः समंततः १०० उपेतं पश्य कौंतेय शैलराजमरिंदम ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ ते प्रीतमनसः शूराः प्राप्ता गतिमनुत्तमाम् १०१ नाटप्यन्पर्वतैर्द्रस्य दर्शनेन परंतपाः ॥ उपेतमथ माल्यैश्च फलवद्भिश्च पादपैः २ आर्ष्टिषेणस्य रा
जर्षेराश्रमं ददृशुस्तदा ॥ ततस्तेति गमतपसं कृशंधमनिसंततम् ॥ पारगंसर्वधर्माणामार्ष्टिषेणमुपागमन् १०३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणियक्ष
युद्धपर्वणि गंधमादनप्रवेशे अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ युधिष्ठिरस्तमासाद्य तपसा दग्धकिल्बिषम् ॥
अभ्यवा दयत प्रीतः शिरसानामकीर्तयन् १ ततः कृष्णाचभीमश्च यमौ च सुतपस्विनौ ॥ शिरोभिः प्राप्य राजर्षिपरिवार्योपतस्थिरे २ तथैव धौम्यो धर्मज्ञः पांडवानां पुरो
हितः ॥ यथान्यायमुपाक्रांतस्तमृषिसंशितव्रतम् ३ अन्वजानात्सधर्मज्ञो मुनिर्दिव्येन चक्षुषा ॥ पांडोः पुत्रान् कुरुश्रेष्ठानां स्यतामिति चाब्रवीत् ४ कुरुणामृषभं पार्थ पूज
यित्वा महातपाः ॥ सहस्राट्भिरासीनं पर्यपृच्छ दनामयम् ५ नाट्टे कुरुषे भावं कच्चिद्धर्मं प्रवर्तसे ॥ मातापित्रोश्च ते वृत्तिः कश्चित्पार्थ न सीदति ६ कच्चित्तेगुरवः सर्वे वृद्धा
वैद्याश्च पूजिताः ॥ कच्चिन्नकुरुषे भावं पार्थ पापेषु कर्मसु ७ सुकृतं प्रतिकर्तुं च कच्चिद्धातुं च दुष्कृतम् ॥ यथान्यायं कुरुश्रेष्ठ जानासि न विकल्थसे ८ यथाहं मानिताः कच्चित्त्वया
नन्दंति साधवः ॥ वनेष्वपि वसन् कच्चिद्धर्ममेवानुवर्तसे ९ कच्चिद्धौम्यस्त्वदाचारैर्न पार्थ परितप्यते ॥ दानधर्मतपः शौचैराजवेन तितिक्षया १० पितृपैतामहं वृत्तं कच्चित्प
ार्थानुवर्तसे ॥ कच्चिद्राजर्षिणा तेन पथा गच्छसि पांडव ११ स्वेस्वे किल कुले जाते पुत्रे न सरिवापुनः ॥ पितरः पितृलोकस्थाः शोचंति च हंसंति च १२ किं तस्य दुष्कृतेऽस्मा
भिः संप्राप्तव्यं भविष्यति ॥ किंचास्य सुकृतेऽस्माभिः प्राप्तव्यमिति शोभनम् १३ पितामाता तथैवाग्निर्गुरुत्मा च पंचमः ॥ यस्यैते पूजिताः पार्थ तस्य लोकावुभौ जितौ
१४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवानार्यमाऽऽहैतद्यथा वद्धर्मनिश्चयम् ॥ यथाशक्तियथान्यायं क्रियते विधिवन्मया १५ ॥ आर्ष्टिषेण उवाच ॥ अब्भक्षावायुभक्षाश्च प्लवगा
नाविहायसा ॥ जुपंतं पर्वतश्रेष्ठमृषयः पर्वसंधिषु १६

शिरोऽहं त्वामभिवादेय इति वदन् १ । २ । ३ मुनिः आर्ष्टिषेणः ४ । ५ वृत्तिर्यथा योग्यमाज्ञापालनश्राद्धकरणादिरूपा ६ वैद्याः विद्यया विदिताः ७ सुपुत्रतमस्य तमुपकारिणं दुष्कृतमपकारिणं हातुं त्यक्तुं न वि
कल्थसे ज्ञातास्मीति न स्मर्यसे ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ यथावत्प्राह यथामाह १५ पर्वसंधिषु प्रतिपत्पंचदश्यां रंतराले १६

कामिनःसहकांताभिःपरस्परमनुव्रताः ॥ दृश्यंते शैलशृंगस्थायथाकिंपुरुषानृप १७ अरजांसिचवासांसिवसानाःकौशिकानिच ॥ दृश्यंते बहवःपार्थगंधर्वाप्सरसांग
णाः १८ विद्याधरगणाश्चैवस्रग्विणःप्रियदर्शनाः ॥ महोरगगणाश्चैवसुपर्णाश्चोरगादयः १९ अस्यचोपरिशैलस्यश्रूयतेपर्वसंधिषु ॥ भेरीपणवशंखानांमृदंगानांच
निःस्वनः २० इहस्थैरेवतत्सर्वैश्चोतव्यंभरतर्षभाः ॥ नकार्यावःकथंचित्स्यात्तत्राभिगमनेमतिः २१ नचाप्यतःपरंशत्रयंगंतुंभरतसत्तमाः ॥ विहारोद्यद्देवानाममानुष
गतिस्तुसा २२ ईषञ्चपलकर्माणंमनुष्यमिहभारत ॥ द्विषंति सर्वभूतानिताडयंतिचराक्षसाः २३ अस्यातिक्रम्यशिखरंकैलासस्ययुधिष्ठिर ॥ गतिःपरमसिद्धानांदेवर्षी
णांप्रकाशते २४ चापलादिहगच्छंतंपार्थयानमितःपरम् ॥ अयःशूलादिभिर्घ्नैतिराक्षसाःशत्रुसूदन २५ अप्सरोभिःपरिवृतःसमृद्धचानरवाहनः ॥ इहवैश्रवणस्तात
पर्वसंधिषुदृश्यते २६ शिखरस्थंसमासीनमधिपंपयक्षरक्षसाम् ॥ प्रेक्षंते सर्वभूतानिभानुमंतमिवोदितम् २७ देवदानवसिद्धानांतथावैश्रवणस्यच ॥ गिरेःशिखरमुद्या
नमिदंभरतसत्तम २८ उपासीनस्यधनदंतुम्बुरोःपर्वसंधिषु ॥ गीतसामस्वनस्तातश्रूयतेगंधमादने २९ एतदेवंविधंचित्रमिहतातयुधिष्ठिर ॥ प्रेक्षंते सर्वभूतानिबहुशः
पर्वसंधिषु ३० भुजानामुनिभोज्यानिरसवंतिफलानिच ॥ वसध्वं पाण्डवश्रेष्ठयावदजुनदर्शनात् ३१ नतातचपलैर्भाव्यमिहप्राप्तैःकथंचन ॥ उषित्वेहयथाकामंयथाश्र
द्धंविहृत्यच ॥ ततःशस्त्रजितांतातपृथिवीपालयिष्यसि ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि यक्षयुद्धप० आर्द्धिषेणयुधिष्ठिरसंवादे ऊनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः
॥ १५९ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ आर्द्धिषेणाश्रमे तस्मिन्मम पूर्वपितामहाः ॥ पाण्डोःपुत्रमहात्मानःसर्वे दिव्यपराक्रमाः १ कियंतं कालमवसन्पर्वते गं
धमादने ॥ किंचचकुर्महावीर्याःसर्वेऽतिबलपौरुषाः २ कानिचाभ्यवहार्याणि तत्र तेषां महात्मनाम् ॥ वसतां लोकवीराणामासंस्तूहि सत्तम ३ विस्तरेण च मे शंस भो
मसेन पराक्रमम् ॥ यद्यच्च मे महाबाहुस्तस्मिन् न ह्येवमवते गिरौ ४ न खल्वासीत्पुनर्युद्धं तस्य यक्षैर्द्विजोत्तम ॥ कञ्चित्समागमस्तेषामासो द्वैश्रवणस्य च ५ तत्र ह्यायाति धन
द आर्द्धिषेणो यथाऽब्रवीत् ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण तपोधन ॥ नहि मे गृण्वतस्तृप्तिरस्ति तेषां विचेष्टितम् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतदात्महितं श्रुत्वा तस्याप्र
तिमते जसः ॥ शासनं सततं च कुस्तथैव भरतर्षभाः ७ भुजानामुनिभोज्यानिरसवंति फलानि च ॥ शुद्धबाणहतानांच मृगाणां पिशितान्यपि ८ मेध्यानि हि मवत्प्रेमधू
नि विविधानि च ॥ एव ते न्यवसंतत्र पाण्डवा भरतर्षभाः ९ तथानिवसतां तेषां पंचमं वर्षमभ्यगात् ॥ गृण्वतां लोमशोक्तानि वाक्यानि विविधान्युत १० कृत्य काल उपस्था
स्य इति चोक्त्वा घटोत्कचः ॥ राक्षसैः सह सर्वैश्च पूर्वमेव गतः प्रभो ११ आर्द्धिषेणाश्रमे तेषां वसतां वै महात्मनाम् ॥ अगच्छन् बहवो मासाः पश्यतां महद्भुतम् १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ पृथुविशिष्टौ अंसौ यस्य स पृथुव्यंसः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ ग्लानिः श्रमः कातर्यभयं वैकु
व्यमनुत्साहः मत्सरः परोत्कर्षासहिष्णुत्वम् ३४ एकायनं वामदक्षिणसंचारशून्यम् ३५ । ३६ । ३७ परिक्षिप्तपरितआवृतम् ३८ चयाट्टालकशोभिना चयः प्राकारस्य मूलबंधः अट्टालकउपरिगृहम् । 'चयः समूहे
तैस्तत्रविहरद्भिश्चरममाणैश्चपांडवैः ॥ प्रीतिमंतो महाभागा मुनयश्चरणास्तथा १३ आजग्मुः पांडवान् द्रुपदं शुद्धात्मानो यतव्रताः ॥ तैः सह कथांचकुर्दिव्यां भरतसत्त
माः १४ ततः कतिपया हस्य महाहृदि निवासिनम् ॥ ऋद्धिमंतं महानागं सुपर्णः सहसाऽहरत् १५ प्राकंपत महाशैलः प्रामृद्यंत महादुमाः ॥ ददृशुः सर्वभूतानि पांडवा
श्च तदद्भुतम् १६ ततः शैलोत्तमस्याग्रात्पांडवान् प्रतिमारुतः ॥ अवहत् सर्वमाल्यानि गंधवंति शुभानि च १७ तत्र पुष्पाणि दिव्यानि सुहृद्भिः सह पांडवाः ॥ ददृशुः पंच
वर्णानि द्वौ पदीचयशस्विनी १८ भीमसेनं ततः कृष्णा काले वचनमब्रवीत् ॥ विविक्ते पर्वतोद्देशे सुखासीनं महाभुजम् १९ सुपर्णानिलवेगेन श्वसेनेन महाबलात् ॥ पंच
वर्णानि पात्यंत पुष्पाणि भरतर्षभ २० प्रत्यक्षं सर्वभूतानां नदीमश्वरथां प्रति ॥ खांडवे सत्यसंधेन भ्रात्रा तव महात्मना २१ गन्धर्वो रगरक्षां सिवासवश्च निवारितः ॥ हता
माया विनश्चो ग्राधनुः प्रासंचगां डिवम् २२ तवापि सुमहत्तेजो महाद्बाहुबलं च ते ॥ अविषह्यमना धृष्यं शक्रतुल्यपराक्रम २३ त्वद्बाहुबलवेगेन त्रासिताः सर्वराक्षसाः ॥ हि
त्वा शैलं प्रपद्यंतां भीमसेन दिशो दश २४ ततः शैलोत्तमस्याग्रं चित्रमाल्यधरं शिवम् ॥ व्यपेतभयसंमोहाः पश्यंतु सुहृदस्तव २५ एवं प्रणिहितं भीमचिरात्प्रभृतिममनः ॥
द्रष्टुमिच्छामि शैलाग्रं त्वद्बाहुबलपालिता २६ ततः क्षिप्तमिवात्मानं द्वौ पद्यासपरंतपः ॥ नामृष्यत महाबाहुः प्रहारमिव सद्रवः २७ सिंहर्षभगतिः श्रीमानुदारः कनकप
भः ॥ मनस्वी बलवान् दृष्टो मानीशूरश्च पांडवः २८ लोहिताक्षः पृथुव्यंसो मत्तवारणविक्रमः ॥ सिंहदंष्ट्रो बृहत्स्कंधः शालपोत इवोद्वतः २९ महात्मा चारुसर्वांगः कंबुग्री
वो महाभुजः ॥ रुक्मपृष्ठधनुः खड्गंतूणांश्चापि परामृशत् ३० सकेसरीवचोत्सिक्तः प्रभिन्न इव वारणः ॥ व्यपेतभयसंमोहः शैलमभ्यपतद्वली ३१ तं मृगेंद्रमिवायातं प्रभिन्न
मिव वारणम् ॥ ददृशुः सर्वभूतानि बाणकार्मुकधारिणम् ३२ द्वौ पद्यावर्धयन्हर्षगदा मादाय पांडवः ॥ व्यपेतभयसंमोहः शैलराजं समाश्रितः ३३ न ग्लानिर्न च कातर्यं न
वैकुव्यं न मत्सरः ॥ कदाचिज्जुषते पार्थमात्मजं मातरि श्वनः ३४ तदेकायनमासाद्य विषमं भीमदर्शनम् ॥ बहुतालोच्छ्रयं गंगमारुहमहाबलः ३५ सकिन्नरमहानागमु
निगंधर्वसंक्षसान् ॥ हर्षयन् पर्वतस्याग्रमारुह्य समहाबलः ३६ ततो वैश्रवणा वासं ददर्श भरतर्षभः ॥ कांचनैः स्फाटिकैश्चैव वेश्मभिः समलंकृतम् ३७ प्राकारेण परिक्षिप्तं
सौवर्णेन समंततः ॥ सर्वरत्नद्युतिमता सर्वोद्यानवता तथा ३८ शैलादभ्युच्छ्रयवता चयाट्टालकशोभिना ॥ द्वारतोरणनिर्व्यूहध्वजसंवाहशोभिना ३९ विलासिनीभिर
त्यर्थनृत्यंतीभिः समंततः ॥ वायुना धूयमानाभिः पताकाभिरलंकृतम् ४० धनुष्कोटिमवष्टभ्य वक्रभावेन बाहुना ॥ पश्यमानः सखे देनद्रविणाधिपतेः पुरम् ४१

प्राकारमूलबंधसमाहिते ' इति मेदिनी । तोरणं बहिर्द्वारं निर्व्यूहः नागदंतालं गंगहाभिर्गंतदारु । ' निर्व्यूहो नागदंते स्यात् ' इति विश्वः ३९ । ४० वक्रभावेन वक्रेण बाहुना उपलक्षितः एतेऽस्माभ्यस्तु द्रुच्छंतीति वा
वक्रबुद्ध्या खेदेन तदर्थनात्स्वसंपत्स्मरणेन द्रविणाधिपतेः धनाधिपतेः ४१

४२ । ४३ दृष्टो दृष्टो ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ अदर्शयदधीकारंस्वान्ध्याग्निशितवान्नयःसमणिमानितियत्तदोरध्या

मोदयन्सर्वभूतानिगंधमादनसंभवः ॥ सर्वगंधवहस्तत्रमारुतःसुसुखोववौ ४२ चित्राविविधवर्णाभाश्चित्रमंजरिधारिणः ॥ अर्चित्याविविधास्तत्रद्रुमाःपरमशोभिनः
४३ रत्नजालपरिक्षिप्तंचित्रमाल्यविभूषितम् ॥ राक्षसाधिपतेःस्थानंदृष्टोभरतर्षभः ४४ गदाखड्गधनुष्पाणिःसमभित्यक्तजीवितः ॥ भीमसेनोमहाबाहुस्तस्थौगि
रिनिवाचलः ४५ ततःशंखमुपाध्मासीद्विषतांलोमहर्षणम् ॥ ज्याघोषतलशब्दचक्रत्वाभूतान्यमोहयत् ४६ ततःप्रहृष्टरोमाणस्तंशब्दमभिदुहुवुः ॥ यक्षराक्षसगंधर्वाः
पांडवस्यसमीपतः ४७ गदापरिघनिस्त्रिंशशूलशक्तिपरश्वधाः ॥ प्रहृष्टीताव्यरोचंतयक्षराक्षसबाहुभिः ४८ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतेषांतस्यचभारत ॥ तैःप्रयुक्तान्महामार्यैः
शूलशक्तिपरश्वधान् ४९ भल्लैर्भीमःप्रचिच्छेदभीमवेगतैस्ततः ॥ अंतरिक्षगतानांचभूमिष्ठानांचगर्जताम् ५० शरैर्विव्याधगात्राणिराक्षसानांमहाबलः ॥ सालोहित
महावृष्टिरभ्यवर्षन्महाबलम् ५१ गदापरिघपाणीनांरक्षसांकायसंभवाः ॥ कायेभ्यःप्रच्युताधाराक्षसानांसमततः ५२ भीमबाहुबलोत्सृष्टैरायुधैर्यक्षराक्षसाम् ॥
विनिष्कृतानिदृश्यंतेशरीराणिशिरांसिच ५३ प्रच्छाद्यमानंरक्षोभिःपांडवंप्रियदर्शनम् ॥ दृष्टुःसर्वभूतानिसूर्यमभ्रगणैरिव ५४ सरश्मिभिरिवादिन्यःशरैररिनिवा
तिभिः ॥ सर्वानाछन्महाबाहुर्बलवान्सत्यविक्रमः ५५ अभितर्जयमानाश्चरुवंतश्चमहारवान् ॥ नमोहंभीमसेनस्यदृष्टुःसर्वराक्षसाः ५६ यक्षाविकृतसर्वांगाभीम
सेनभयादिताः ॥ भीममार्तस्वरंचकुर्विप्रकीर्णमहायुधाः ५७ उत्सृज्यतेगदाशूलानसिशक्तिपरश्वधान् ॥ दक्षिणांदिशमाजग्मुस्त्रासितादृढधन्वना ५८ तत्रशूल
गदापाणिर्व्यूढोरस्कोमहाभुजः ॥ सखावैश्रवणस्यासीन्मणिमानामराक्षसः ५९ अदर्शयदधीकारंपौरुषंचमहाबलः ॥ सतान्दृष्ट्वापरावृत्तात्रस्मयमानइवा
ब्रवीत् ६० एकेनबहवःसंख्येमानुषेणपराजिताः ॥ प्राप्यवैश्रणावासंकिंक्षयथधनेश्वरम् ६१ एवमाभाष्यतान्सर्वानभ्यवर्ततराक्षसः ॥ शक्तिशूलगदापाणिरभ्यधाव
त्सपांडवम् ६२ तमापतंतवेगेनप्रभिन्नमिववारणम् ॥ क्त्सदंतैस्त्रिभिःपार्श्वेभीमसेनःसमार्दयत् ६३ मणिमानपिसंकुद्धःप्रगृह्यमहतींगदाम् ॥ प्राहिणोद्भीमसेनायपरि
गृह्यमहाबलः ६४ विगृह्णामहाघोरामाकाशेमहतींगदाम् ॥ शरैर्बहुभिरानछद्भीमसेनःशिलाशितैः ६५ प्रत्यहन्यंततेसर्वेगदामासाद्यसायकाः ॥ नवेगंधारयामासु
र्गदावेगस्यवेगिताः ६६ गदायुद्धसमाचारंबुध्यमानःसवीर्यवान् ॥ व्यंसयामासतंतस्यप्रहारंभीमविक्रमः ६७ ततःशक्तिमहाघोरांरुक्मदंडामयस्मयीम् ॥ तस्मिन्ने
वांतरेधीमान्प्रजहाराथराक्षसः ६८ साभुजंभीमनिर्होदाभित्त्वाभीमस्यदक्षिणम् ॥ साग्निज्वालामहारौद्रापपातसहसाभुवि ६९ सोऽतिविद्धोमहेष्वासःशक्त्याऽभित
पराक्रमः ॥ गदांजग्राहकौन्तेयःक्रोधपर्याकुलेक्षणः ७०

हारेणयोज्यम् ६० संख्येसंग्रामे ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ प्रत्यहन्यंतप्रतिहताः वेगितावेगवंतोऽपि गदावेगस्यगदायांवेगोऽस्यभ्यासोयस्यतस्य ६६ सभीमः व्यंसयामास व्यर्थीचकार ६७
अयस्मर्या छांदसंभवं अयोमयीम् ६८ । ६९ । ७०

शैक्यां शीकयतिशत्रून्पराभवतीतिशैक्या । शीकयतेर्कङ्गलोर्ण्यदितिण्यत् ततः स्वार्थिकोऽण् ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठ्यधिकशत

रुक्मपट्टपिनद्धांतांशत्रूणांभयवर्धिनीम् ॥ प्रगृह्याथनदन्भीमःशैक्यांसर्वायसीगदाम् ७१ तरसाचाभिदुद्रावमणिमंतंमहाबलम् ॥ दीप्यमानंमहाशूलंप्रगृह्यमणि
मानपि ७२ प्राहिणोद्भीमसेनायवेगेनमहतानदन् ॥ भंक्त्वाशूलंगदाग्रेणगदायुद्धविशारदः ७३ अभिदुद्रावतंहंतुंगरुत्मानिवपन्नगम् ॥ सोऽन्तरिक्षमवहुत्यविधूय
सहसागदाम् ७४ प्रचिक्षेपमहाबाहुर्विनयरणमूर्धनि ॥ सेंद्राशनिर्विद्रेणविस्मृष्टावातरंहसा ७५ हत्वारक्षःक्षितिंप्राप्यकृयेवनिपपातह ॥ तराक्षसंभीमबलंभीमसेने
नपातितम् ७६ ददृशुःसर्वभूतानिभिहेनेवगवांपतिम् ॥ तंप्रेक्ष्यनिहतंभूमौहतशेषानिशाचराः ॥ भीममार्तस्वरंकृत्वाजग्मुःप्रार्चीदिशंप्रति ७७ ॥ इतिश्रीमहाभारते
आरण्यकेपर्वणियक्षयुद्धपर्वणिमणिमद्वधेष्टयधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वाबहुविधैःशब्दैर्नाद्यमानांगिरेर्गुहाम् ॥ अजातशत्रुःकौंते
योमाद्रोपुत्रावुभावपि १ धौम्यःकृष्णाचविप्राश्चसर्वेचसुहृदस्तथा ॥ भीमसेनमपश्यंतःसर्वेविमनसोऽभवन् २ द्रौपदीमार्ष्टिषेणायसंप्रधार्यमहारथाः ॥ सहिताःसायु
धाःशूराःशैलमारुरुहुस्तदा ३ ततःसंप्राप्यशैलाग्रंवीक्षमाणामहारथाः ॥ ददृशुस्तेमहेष्वासाभीमसेनमरिंदमाः ४ स्फुरतश्चमहाकायान्गतसत्त्वांश्चराक्षसान् ॥ महाबला
न्महासत्त्वान्भीमसेनेनपातितान् ५ शुशुभेसमहाबाहुर्गदाखड्गधनुर्धरः ॥ निहत्यसमरेसर्वान्दानवान्मघवानिव ६ ततस्तेभ्रातरंदृष्ट्वापरिष्वज्यमहारथाः ॥ तत्रोपवि
विशुःपार्थाःप्राप्तागतमनुत्तमाम् ७ तैश्चतुर्भिर्महेष्वासैर्गिरिशृंगमशोभत ॥ लोकपालैर्महाभागैर्दिवंदेववरैरिव ८ कुबेरसदनंदृष्ट्वाक्षसांश्चनिपातितान् ॥ भ्राताभ्रातरमा
सीनमब्रवीत्प्रथिवीपतिः ९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ साहसाद्यदिवामोहाद्रोमरापमिदंकृतम् ॥ नैतत्तेसदृशंवीरमुनेरिवमृषावधः १० राजद्विष्टंनकर्तव्यमितिधर्मविदो
विदुः ॥ त्रिदशानामिदंद्विष्टंभीमसेनत्वयाकृतम् ११ अर्थधर्मावनादृत्ययथापेकुस्तेमनः ॥ कर्मणांपार्थपापानांसफलंविंदतेभ्रुवम् ॥ पुनरेवंनकर्तव्यममचेदिच्छसि
प्रियम् १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वासधर्मात्माभ्राताभ्रातरमच्युतम् ॥ अर्थतत्त्वविभागज्ञःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १३ विरराममहातेजास्तमेवार्थंविचिंतयन् ॥
ततस्तेहतशिष्टायेभीमसेनेनराक्षसाः १४ सहिताःप्रत्यपद्यंतकुबेरसदनंप्रति ॥ तेजवेनमहावेगाःप्राप्यवैश्रवणालयम् १५ भीममार्तस्वरंचक्रुर्भीमसेनभयादिताः ॥
न्यस्तशस्त्रायुधाःक्लांताःशोणिताक्ततनुच्छदाः १६ प्रकीर्णमूर्धजाराजन्यक्षाधिपतिमब्रुवन् ॥ गदापरिघनिस्त्रिंशतोमरप्रासयोधिनः १७ राक्षसानिहताःसर्वेतवदेव
पुरःसराः ॥ प्रमृद्यतरसाशैलमानुषेणधनेश्वर १८ एकेनसहिताःसंख्येरणेक्रोधवशागणाः ॥ प्रवराराक्षसेन्द्राणांयक्षाणांचनराधिप १९

तमोऽध्यायः ॥ १६० ॥

॥ श्रुत्वेति १ । २ संप्रधार्यरक्षार्थसमर्प्य ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ मुनेरिवचनवासिनस्तेतवैतत् सदृशंनोचितं यत् मृषानिर्मितं बधोरक्षसांहिंसा १० । ११ । १२

१३ । १४ सहिताभिलिताः १५ तनुच्छदःकवचादिः १६ । १७ । १८ । १९

लब्धशेषालब्धप्रसादाः । 'शेषःसंकर्षणेवधेअनंतेनाप्रसादेच' इतिमेदिनी । लब्धशैलइतिगौडपाठे तु लब्धोभीमेनजितःशैलःशैलस्थराक्षसगणः २० । २१ द्वितीयमिवद्वितीयंभयहेतुं । 'द्वितीयाद्वैभवंभ
वति' इतिश्रुतेः २२ युज्यतारथइतिशेषः अभ्रघनःसजलमेघः । 'अभ्रमेघेचगगनेधातुभेदेचकांचने' इतिमेदिनीकोशात् कांचनमेघसंकाशमितिवा २३ गंधर्वैर्हयैर्योजयासासुःयक्षाईतशेषः विमलाक्षाःद

शेरतेनिहतादेवगतसत्त्वाःपरासवः ॥ लब्धशेषावयंमुक्तामणिमांस्तेसखाहतः २० मानुषेणकृतंकर्मविधत्स्वयदनंतरम् ॥ सतच्छ्रुत्वातुसंकुद्धःसर्वयक्षगणाधि
पः २१ कोपसंरक्तनयनःकथमित्यब्रवीद्वचः ॥ द्वितीयमपराध्यंतंभीमंश्रुत्वाधनेश्वरः २२ चुक्रोधयक्षाधिपतिर्युज्यतामितिचाब्रवीत् ॥ अथाभ्रवनसंकाशं
गिरिशृंगमिवोच्छ्रितम् २३ रथंसंयोजयामासुर्गंधर्वैर्हममालिभिः ॥ तस्यसर्वगुणोपेताविमलाक्षाहयोत्तमाः २४ तेजोबलगुणोपेतानानारत्नविभूषिताः ॥
शोभमानारथेयुक्तास्तारिष्यंतइवाशुगाः २५ हेषयामासुरन्योन्यंहेषितैर्विजयावहैः ॥ सतमास्थायभगवान्राजराजोमहारथम् २६ प्रययौदेवगंधर्वैःस्तूयमानो
महाद्युतिः ॥ तंप्रयातंमहात्मानंसर्वेयक्षाधनाधिपम् २७ रक्ताक्षाहेमसंकाशामहाकायामहाबलाः ॥ सायुधाबद्धनिस्त्रिंशायक्षादशशतावराः २८ तेजवेनमहावेगाः
प्लवमानाविहायसा ॥ गंधमादनमाजग्मुःप्रकर्षंतइवांबरम् २९ तत्केसरिमहाजालंधनाधिपतिपालितम् ॥ कुबेरंचमहात्मानंयक्षक्षोणणावृतम् ३० ददृशुर्दृष्ट
रोमाणःपांडवाःप्रियदर्शनम् ॥ कुबेरस्तुमहासत्त्वान्पांडोःपुत्रान्महारथान् ३१ आत्तकार्मुकनिस्त्रिंशान्दृष्ट्वाप्रीतोऽभवत्तदा ॥ देवकार्यैचिकीर्षन्सहृदयेनतुतोषह
३२ तेपक्षिणइवापेतुर्गिरिशृंगमहाजवाः ॥ तस्थुस्तेषांसमभ्याशोधनेश्वरपुरःसराः ३३ ततस्तंहृष्टमनसंपांडवान्प्रतिभारत ॥ समीक्ष्ययक्षगंधर्वानिर्विकार
मवस्थिताः ३४ पांडवाश्चमहात्मानःप्रणम्यधनदंप्रभुम् ॥ नकुलःसहदेवश्चधर्मपुत्रश्चधर्मवित् ३५ अपराद्धमिवात्मानंमन्यमानामहारथाः ॥ तस्थुःप्रांजलयःसर्वेपरि
वार्यधनेश्वरम् ३६ सहासनवरंश्रीमत्पुष्पकंविश्वकर्मणा ॥ विहितंचित्रपर्यंतमातिष्ठतधनाधिपः ३७ तमासीनंमहाकायाःशंकुकर्णामहाजवाः ॥ उपोपब्रिविशुर्यक्षारा
क्षसाश्चसहस्रशः ३८ शतशश्चापिगंधर्वास्तथैवाप्सरसांगणाः ॥ परिवार्योपतिष्ठंतयथादेवाःशतक्रतुम् ३९ कांचनींशिरसाबिभ्रद्रीमसेनःस्रजंशुभाम् ॥ पाशखड्गधनुष्पा
णिर्दक्षतधनाधिपम् ४० भीमसेनस्यनग्लानिर्विक्षतस्यापिराक्षसैः ॥ आसीत्तस्यामवस्थायांकुबेरमपिपश्यतः ४१ आददानंशितान्बाणान्योद्धुक्काममवस्थितम् ॥
दृष्ट्वाभीमंधर्मसुतमब्रवीन्नरवाहनः ४२ विदुस्त्वासर्वभूतानिपार्थभूतहितेतरतम् ॥ निर्भयश्चापिशैलप्रेवसत्वंभ्रातृभिःसह ४३ नचमन्युस्त्वयाकार्योभीमसेनस्यपांडव ॥
कालेनैतेहताःपूर्वेनिमित्तमनुजस्तव ४४ ब्रीडाचात्रनकर्तव्यासाहसंयदिदंकृतम् ॥ दृष्ट्वापिसुरैःपूर्वविनाशोयक्षक्षसाम् ४५ नभीमसेनेकोपोमेप्रीतोऽस्मिभरतर्षभ ॥
कर्मणाभीमसेनस्यममत्तुष्टिरभूत्पुरा ४६

भावर्तशुद्धाः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ केसरिमहाजालमभ्यानामहृद्दं ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ दृष्टोवातः ४५ । ४६

४७ । ४८ । ४९ । ५० ममया संक्षेपौभाविदुःखं ५१ । ५२ । ५३ कुशवत्याकुशस्थलीसंज्ञेशविशेषे ५४ । ५५ । ५६ एधितसमिद्धं ५७ मौर्ख्याद्विचाराक्षमत्वात् अतएवअगस्त्योऽयमित्यज्ञानभावात् मौर्ख्यमपिदर्पात्संपत्तिर्वात् सोऽपिमोहात्संपत्तेर्नश्वरत्वाज्ञानात् ५८ न्यष्टीवत्युत्कृतवान् ५९ । ६० । ६१ सैन्यानामिति । तव सैन्यानामध्ये यत्तवआज्ञांकरिष्यतितव घोरंशापमानुषातमरणरूपंनमाप्स्यते घोरत्वेहेतुः पुत्रेति पुत्रपौत्राःबलानिसैन्यानिचतेष्वभितं राक्षसाः सर्वेपुत्रादियुक्तामानुषवध्याभवंत्वित्येकस्यापराधेबहुनादंडरूपइतिघोरत्वंशापस्येत्यर्थः ६२ । ६३ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तातुराजानंभीमसेनमभाषत ॥ नैतन्मनसिमेतातवर्ततेकुरुसत्तम ४७ यदिदंसाहसंभीमकृष्णार्थेकृतवानसि ॥ मामनादृत्यदेवांश्वविनाशंयक्षरक्षसाम् ४८ स्वबाहुबलमाश्रित्यतेनाहंप्रीतिमांस्त्वयि ॥ शापादद्यविनिर्मुक्तोघोरादस्मिन्वृकोदर ४९ अहंपूर्वमगस्त्येनकृद्धेनपरमर्षिणा ॥ शसोऽपराधेकरिंमश्वित्तस्यैषानिष्कृतिःकृता ५० दृष्टोहिममसंक्षेपःपुरापांडवनंदन ॥ नतवात्रापराधोऽस्ति कथंचिदपिपांडव ५१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंशसोऽसिभगवन्नगस्त्येनमहात्मना ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहंदेवतवैतच्छापकारणम् ५२ इदंचाश्चर्यभूतंमेयत्कोधात्तस्यधीमतः ॥ तदैवत्वंननिर्दग्धःसबलःसपदानुगः ५३ ॥ धनेश्वरउवाच ॥ देवतानामभून्मंत्रःकुशवत्यांनरेश्वर ॥ वृत्तस्तत्राहमगमंमहापद्मशतैस्त्रिभिः ५४ यक्षाणांघोररूपाणांविविधायुधधारिणाम् ॥ अध्वन्यहमथापश्यमगस्त्यमृषिसत्तमम् ५५ उग्रंतपस्तप्यमानंयमुनातीरमाश्रितम् ॥ नानापक्षिगणाकीर्णपुष्पितहुमशोभितम् ५६ तमूर्ध्वबाहुंदृष्ट्वैवसूर्यस्याभिमुखेस्थितम् ॥ तेजोराशिदीप्यमानंहुताशनमिवैधितम् ५७ राक्षसाधिपतिःश्रीमान्मणिमात्राममेसखा ॥ मौर्ख्यादज्ञानभावाच्चदर्पान्मोहाच्चपार्थिव ५८ न्यष्टीवदाकाशगतोमहर्षेस्तस्यमूर्धनि ॥ सकोपान्मामुवाचेदंदिशःसर्वादहन्निव ५९ मामवज्ञायदुष्टात्मायस्मादेषसखातव ॥ धर्षणांकृतवानेतांपश्यतस्तेधनेश्वर ६० तस्मात्सहैभिःसैन्यैस्तेवधंप्राप्स्यतिमानुषात् ॥ त्वंचाप्येभिर्हतैःसैन्यैःक्षेपंप्राप्येहदुर्मतिः ॥ तमेवमानुषंदृष्ट्वाकिल्बिषाद्विप्रमोक्ष्यसे ६१ सैन्यानांतुतवैतेषांपुत्रपौत्रबलान्वितम् ॥ नशापंप्राप्यतेघोरंतत्तवाज्ञांकरिष्यति ६२ एषशापोमयाप्राप्तःप्राक्तस्मादृषिसत्तमात् ॥ सभीमेनमहाराजआत्रातवविमोक्षितः ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणियक्षयुद्धपर्वणिकुबेरदर्शनेएकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ॥ धनदउवाच ॥ ॥ युधिष्ठिरधृतिर्दाक्ष्यंदेशकालपराक्रमाः ॥ लोकतंत्रविधानानामेषपंचविधोविधिः १ धृतिमंतश्चदक्षाश्वस्वेस्वेकर्मणिभारत ॥ पराक्रमविधानज्ञानराःकृतयुगेऽभवन् २ धृतिमान्देशकालज्ञःसर्वधर्मविधानविद ॥ क्षत्रियःक्षत्रियश्रेष्ठप्रशास्तिप्रथिवीचिरम् ३ यएववर्ततेपार्थपुरुषःसर्वकर्मसु ॥ सलोकैलभतेवीर्यशःप्रेत्यचसद्व्रतिम् ४

नैलकंठीये भारतभावंदीपे एकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ एवंशापकीर्तनव्याजेनमहतामवज्ञानकर्तव्येतिस्मृचितमर्थकंठतोऽपि वक्तुं ग्राह युधिष्ठिरेत्यादिना । धृतिः प्रकृतेष्वविद्युवता दास्येयस्वज्ञी लता पराक्रमः शत्रूणां अभिभवनहेतुः क्रिया देशकालयोरानुकूल्यंचेति विधानानां कार्याणां विधिरभ्युदयहेतुः । अदेकोऽत्रकालेचकृतं धृसादिकमभिभवहेतुरित्यर्थः १ धृतिर्मेवैति । कृतयुगेऽज्ञानमाभावात् ज्ञानस्य च सर्वस्मिन्देशकालेचाभ्युदयहेतुत्वात् न तत्र देशकालमतीक्षाऽऽसीदित्यर्थः २ क्षत्रियाणां तु सर्वदेवैतत्पंचकयावत्त्यक्तमित्याह धृतिमानिति ३ । ४

वृत्रहेतिपराक्रममनिर्दिशति ५ संरंभात्कोपात् ६ । ७ निकृतीनां वचनापराण्यात् ८ इममुपदेशमकृतेयोजयति अधर्मज्ञ इति अवलिप्तो गवितः ९ । १० प्रथमं प्रथमतोत्पन्नानिरक्षासितत्संबंधित्वात्पक्षोऽपि प्रथमः । रक्षोभयहेतावपितामिस्रपक्षेत्वं तत्र निर्भयोवसेत्यर्थः । केचित्तु इतएव प्रथमशब्दान्मासारं भेकृष्णपक्षस्य प्राथम्यमिच्छन्ति तदसत् पूर्वपक्षापरपक्षशब्दयोः क्रमेण युक्ता कृष्णयोरेव रूढत्वात् श्रौतेऽपि पूर्णमासतएवेष्टया रंभाव । नच पूर्णमासोऽस्यामिति योगात् पूर्णमास्यंतो मास इति वाच्यं तत्रमासशब्दस्य चंद्रवाचित्वात् । 'सूर्यामासाविचरंतादिवि' इति मंत्रवर्णात् । सूर्यामासासूर्याचंद्रमासावित्यर्थः निपुणतरमुपपादितमे

देशकालांतरप्रेप्सुः कृत्वा शक्रः पराक्रमम् ॥ संप्राप्तस्त्रिदिवेराज्यं वृत्रहावसुभिः सह ५ यस्तु केवलसंरंभात्प्राप्तं न निरीक्षते ॥ पापात्मा पापबुद्धिर्यः पापमेवानुवर्तते ६ कर्मणामविभागज्ञः प्रेत्य चेहविनश्यति ॥ अकालज्ञः सुदुर्मेधाः कार्याणामविशेषवित् ७ वृथाचारसमारंभः प्रेत्य चेहविनश्यति ॥ साहसे वर्तमानानां निकृतीनां दुरात्मनाम् ८ सर्वसामर्थ्यलिप्सूनां पापो भवति निश्चयः ॥ अधर्मज्ञोऽवलितश्च बालबुद्धिरमर्षणः ९ निर्भयो भीमसेनोऽयं तं शाधि पुरुषर्षभ ॥ आर्द्धिषेणस्य राजर्षेः प्राप्यभूयस्त्वमाश्रमम् १० तामिस्रं प्रथमं पक्षं वीतशोकभयो वस ॥ अलकाः सहगंधर्वैश्चक्षाश्च सहकिन्नरैः ११ मन्त्रियुक्तामनुष्येन्द्रसर्वे च गिरिवासिनः ॥ रक्षिष्यंति महाबाहो सहितं द्विजसत्तमैः १२ साहसादनुसंप्राप्तः प्रतिबुध्य वृत्रकोदरः ॥ वार्यतां साध्वयं राजंस्त्वया धर्मभृतां वर १३ अतः परं च वीराजन्द्रक्ष्यन्ति वनगोचराः ॥ उपस्थास्यंति वीराजन् रक्षिष्यंते च वः सदा १४ तथैव चान्न पानानि स्वादुनिचबहूनि च ॥ आहरिष्यंति मत्प्रेष्याः सदा वः पुरुषर्षभाः १५ यथा जिष्णुर्महेंद्रस्य यथा वायो वृत्रकोदरः ॥ धर्मस्य त्वं यथा तात योगोत्पन्नो निजः सुतः १६ आत्मजा वात्मसंपन्नौ यमौ चोभौ यथाऽश्विनोः ॥ रक्ष्यास्तद्वन्ममापीह यूयं सर्वे युधिष्ठिर १७ अर्थतत्त्वविधानज्ञः सर्वधर्मविधानवित् ॥ भीमसेनादवरजः फाल्गुनः कुशलीदिवि १८ याः काश्चन मतालोके स्वर्ग्याः परमसंपदः ॥ जन्मप्रभृतिताः सर्वाः स्थितास्तात धनं जये १९ दमोदानं बलं बुद्धिर्हीर्धृति स्तेज उत्तमम् ॥ एतान्यपि महासत्त्वे स्थितान्यमिततेजसि २० नमोहात्कुस्ते जिष्णुः कर्मपांडवगार्हितम् ॥ नपार्थस्य मृषोक्तानि कथयंति नरा नृषु २१ सदेव पितृगंधर्वैः कुरूणां कीर्तिवर्धनः ॥ मानितः कुरुतेऽस्त्राणि शक्रसद्मनि भारत २२ योऽसौ सर्वान्महीपालान् धर्मेण वशमानयत् ॥ सशांतनुर्महातेजाः पितुस्तव पितामहः २३ प्रीयते पार्थ पार्थेन दिवि गांडीवधन्वना ॥ सम्यक् सासौ महावीर्यः कुलधुर्येण पार्थिवः २४ पितृन्देवानृषीन् विप्रान् पूजयित्वा महातपाः ॥ सप्तमुख्यान्महामेधानां हरयमुनां प्रति २५ अधिराजः सराजं स्त्वां शांतनुः प्रपितामहः ॥ स्वर्गजिच्छकलोकस्थः कुशलं परिपृच्छति २६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं धनदेन प्रभाषितम् ॥ पांडवाश्च ततस्तेन बभूवुः संप्रहर्षिताः २७

तदस्माभिः काण्वशतपथभाष्ये एकपादीकांडे । अलका अलकावासिनः ११ मन्त्रियुक्ता रक्षिष्यंति सहितं त्वामिति शेषः १२ साहसादनुसंप्राप्त इति प्रतिबुद्धय वार्यताम् १३ । १४ । १५ यथेति । इंद्रादीनामौरसपुत्रत्वाद्यथा यूयं रक्ष्यास्तथा ममापीति श्लोकद्वयार्थः १६ । १७ अर्थेति । तत्त्वं यथा त्वयं विधानं प्राप्त्युपायम् १८ स्वर्ग्याः स्वर्गीयहिताः संपदः १९ ता एवाह दम इति । तेजः शौर्यपराभिभव सामर्थ्यम् २० । २१ कुरुते अभ्यस्यति २२ । २३ । २४ महामेधानां मेधान २५ । २६ । २७

प्राध्वं कृत्वा वध्वा उपसंहृत्येत्यर्थः । प्राध्वं बंधने इति गतिसंज्ञायां कुगतिमादय इति प्राप्तोऽपि समासो महाविभाषयानादृतः । मश्वक्रे स्वदोषानर्जुनगुणांश्च श्रुत्वा लज्जितः स्वापराधं समापयितुमिच्छति । प्राज्यं कृत्वेत्य-
पि पाठः प्रकर्षेण अज्यं प्राज्यं ज्यारहितमित्यर्थः २८ नंदिः समृद्धिः २९ स्वेषु वेश्मसु अस्मदीयेषु वोगुष्मत्संबंधिनः कामान् काम्यमानानर्थान् न परिहास्यंति किं तु साधयिष्यंसेवेत्यर्थः ३० मृष्टो विसर्जितः संप्रा-
प्स्यति युष्मान् ३१ अस्तं गृहं । अपाः सोममस्तमिन्द्रप्रयादीति मंत्रवर्णात् ३२ परिस्तोमाश्चित्रकंबलाहस्यादीनां पल्याणभृताः ३३ ऐरावतपथे इन्द्रपुरीप्रदेशे ३४ । ३५ अपाकृष्यंत अपाकृतानि ३६

ततः शक्तिगदां खड्गं धनुश्च भरतर्षभः ॥ प्राध्वं कृत्वा नमश्चक्रे कुबेराय वृकोदरः २८ ततोऽब्रवीद्धनाध्यक्षः शरण्यः शरणागतम् ॥ मानहाभवशत्रूणां सुहृदानंदिवर्धनः २९
स्वेषु वेश्मसु रम्येषु वसतामित्रतापनाः ॥ कामान्न परिहास्यंति यक्षावो भरतर्षभाः ३० शीघ्रमेव गुडाकेशः कृतास्त्रः पुनरेष्यति ॥ साक्षान्मघवता सृष्टः संप्राप्स्यति धनं जयः
३१ एवमुत्तमकर्माणमनुशिष्ययुधिष्ठिरम् ॥ अस्तंगिरिव रश्मिप्रययौ गुह्यकाधिपः ३२ तं परिस्तोमसं कीर्णैर्नाना रत्नविभूषितैः ॥ यानैरनुययुर्यक्षाराक्षसाश्च सह
स्रजः ३३ पक्षिणामिव निर्घोषः कुबेरसन् प्रति ॥ बभूव परमाश्वानामैरावतपथे यथा ३४ तेजमुस्तूर्णमाकाशं धनाधिपतिवाजिनः ॥ प्रकर्षत इवाभ्राणि पिबंत इव मा-
रुतम् ३५ ततस्तानि शरीराणि गतसत्त्वानिरक्षसाम् ॥ अपाकृष्यंत शैलाग्राद्धनाधिपतिशासनात् ३६ तेषां हि शापकालः सकृत्तोगस्त्येन धीमता ॥ समरे निहतास्त-
स्माच्छापस्यांतोऽभवत्तदा ३७ पांडवाश्च महात्मानस्तेषु वेश्मसु ताः क्षपाः ॥ सुखमूर्धुर्गतो द्वे गाः पूजिताः सर्वराक्षसैः ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि य-
क्षयुद्धे कुबेरवाक्ये द्विषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततः सूर्योदये धौम्यः कृत्वाऽऽह्निकमारिंदम् ॥ आर्ष्टिषेणेन सहि-
तः पांडवान् भव्यवर्तत १ तेषां विवाद्यार्ष्टिषेणस्य पादौ धौम्यस्य चैव ह ॥ ततः प्रांजलयः सर्वे ब्राह्मणांस्तान् पूजयन् २ ततो युधिष्ठिरं धौम्यो गृहीत्वा दक्षिणे करे ॥ प्राचीं दि-
शमभिप्रेक्ष्य महर्षि रिदमब्रवीत् ३ असौ सागरपर्यंतं भूमिमावृत्य तिष्ठति ॥ शैलराजो महाराज मंदरोऽतिविराजते ४ इन्द्रवैश्रवणावेतां दिशं पांडवरक्षतः ॥ पर्वतैश्च वनां-
तैश्च काननैश्चैव शोभिताम् ५ एतदाहुर्महेंद्रस्य राज्ञो वैश्रवणस्य च ॥ ऋषयः सर्वधर्मज्ञाः सद्गता तमनीषिणः ६ अतश्चोद्यंतमादित्यमुपतिष्ठति वै प्रजाः ॥ ऋषयश्चापि
धर्मज्ञाः सिद्धाः साध्याश्च देवताः ७ यमस्तुराजा धर्मज्ञाः सर्वप्राणभृतां प्रभुः ॥ प्रेतसत्त्वगतिं ह्येनां दक्षिणामाश्रितो दिशम् ८ एतत्संयमनं पुण्यमतीवाद्भुतदर्शनम् ॥ प्रेत-
राजस्य भवनमृद्ध्या परमया युतम् ९ तं प्राप्य सविताराजं सत्येन प्रति तिष्ठति ॥ अस्तं पर्वतराजानमेतमाहुर्मनीषिणः १० एतं पर्वतराजानं समुद्रं च महोदधिम् ॥ आव-
सन्वरुणो राजा भूतानि परिरक्षति ११ उदीचीं दीपयन्ने पदिशंति तिष्ठति वीर्यवान् ॥ महामेरुं महाभाग शिवो ब्रह्मविदांगतिः १२ यस्मिन् ब्रह्मसदं वै भूतात्मा चावतिष्ठते ॥
प्रजापतिः सृजन् सर्वयत्किंचिज्जंगमागमम् १३

३७ । ३८ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे द्विषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥

॥ अर्जुनेन तपोबलाद्देवेभ्योऽस्त्राणि लब्धानीति विस्मयोन कर्तव्य एतदर्थं कर्मफलो

जिति विष्णुलोकप्राप्त्यंतां व्रणयत्यध्यायेन धौम्यो युधिष्ठिरं गर्वपरिहारार्थं तत इत्यादिना १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ प्रेतसत्त्वगतिं भूतानां प्राणिनां गम्याम् ८ संयमनं नामतः ९ । १० आवसन्निति
ध्रुव ११ । १२ भूतात्मा सर्वेषां भूतानां मात्मा संपूर्णब्रह्मांडपिंडाभिमानित्वात् १३

१४ अत्रैवप्रजापतौ १५ । १६ यमिति प्रकृतेःपंचभूतात्मिकायाःप्रकृतिमुपादानम् १७ ब्रह्मणश्चतुर्मुखस्य १८ । १९ ननुसर्वसोपाधिककार्यब्रह्मणोऽन्तःपातीतिवैदिकसिद्धांतस्तत्कथंविष्णोःस्थानंततःपरमि
त्युच्यतेअतआह प्राच्यामिति । मेरावेवायंतारतम्येनदेशविशेषविभागो ननुसोपाधिकमपिर्किंचिदजातमस्ति इममेवस्थानभेदमाश्रित्यब्रह्मलोकादावर्ततेनतुविष्णुलोकादितिपौराणिकीव्यवस्थाज्ञेया २० । २१
२२ । २३ । २४ । २५ ध्रुवमक्षयमव्ययमिति उत्पत्तिह्रस्वनाशशून्यमित्यर्थः एतच्चयथाघटाकाशयोर्मिथ्यात्वाविशेषेऽपिव्यवहारमाश्रित्यघटो नित्यआकाशो नित्यइतिविभागः एवंब्रह्मलोकांतमनित्यं वैकुण्ठं
नित्यमिति परमार्थतस्तुक्रममुक्तिस्थानत्वादौपचारिकंध्रुवत्वादिज्ञेयं प्रणमनमस्कुरु २६ उपावृत्यअप्रदक्षिणं गत्वैव । भचक्रवेगात्कुलालचक्रेप्रतीपक्रमंतीपिपीलिकेव प्रदक्षिणंकुरुतइत्यर्थः २७ । २८ प्रकर्षन्न

यानाहुर्ब्रह्मणःपुत्रान्मानसान्दक्षसप्तमान् ॥ तेषामपिमहामेरुःशिवंस्थानमनामयम् १४ अत्रैवप्रतितिष्ठंतिपुनरेवोदयंतिच ॥ सप्तदेवर्षयस्तातवसिष्ठप्रमुखास्तदा
१५ देशंविजसंपश्यमेरोःशिखरमुत्तमम् ॥ यत्रात्मतृप्तेरध्यास्तेदेवैःसहपितामहः १६ यमाहुःसर्वभूतानांप्रकृतेःप्रकृतिंध्रुवम् ॥ अनादिनिधनंदेवंप्रभुंनारायणंपरम्
१७ ब्रह्मणःसदनात्तस्यपरंस्थानंप्रकाशते ॥ देवापियंनपश्यंति सर्वतेजोमयंशुभम् १८ अत्यर्कानलदीप्तं तत्स्थानंविष्णोर्महात्मनः ॥ स्वयैवप्रभयाराजन् दुष्प्रेक्ष्यं
देवदानवैः १९ प्राच्यांनारायणस्थानंमेरावतिविराजते ॥ यत्रभूतेश्वरस्तातसर्वप्रकृतिरात्मभूः २० भासयन्नसर्वभूतानिसुश्रियाऽभिविराजते ॥ नात्रब्रह्मर्षयस्तात
कुतएवमहर्षयः २१ प्राभुवंतिगतिं ह्येतांयतीनांकुरुसत्तम ॥ नतंज्योतींषिसर्वाणिप्राप्यभासंतिपांडव २२ स्वयंप्रभुरर्चित्यात्मातत्रह्यतिविराजते ॥ यतयस्तत्र
गच्छंतिभक्त्यानारायणंहरिम् २३ परेणतपसायुक्ताभाविताःकर्मभिःशुभैः ॥ योगसिद्धामहात्मानस्तमोमोहविवर्जिताः २४ तत्रगत्वापुनर्नेमंलोकमायांति
भारत ॥ स्वयंभुवंमहात्मानंदेवदेवंसनातनम् २५ स्थानमेतन्महाभागध्रुवमक्षयमव्ययम् ॥ ईश्वरस्यसदाह्येतत्प्रणमात्रयुधिष्ठिर २६ एनंतवहरहंरंसूर्याचंद्र
मसौध्रुवम् ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्यकुरुतःकुरुनंदन २७ ज्योतींषिचाप्यशेषेणसर्वाण्यनघसर्वतः ॥ परियांतिमहाराजगिरिराजंप्रदक्षिणम् २८ एतंज्योतींषिसर्वाणि
प्रकर्षन्भगवानपि ॥ कुरुतेवितमस्कर्मआदित्योऽभिप्रदक्षिणम् २९ अस्तंप्राप्यततःसंध्यामतिक्रम्यदिवाकरः ॥ उदीचींभजतेकाष्ठांदिशमेषविभावसुः ३० सप्ते
रुमनुवृत्तःसपुनर्गच्छतिपांडव ॥ प्राङ्मुखःसवितादेवःसर्वभूतहितेरतः ३१ समासान्विभजन्कालेबहुधापर्वसंधिषु ॥ तथैवभगवान्सोमोनक्षत्रैःसहगच्छति ३२
एवमेतंत्वतिक्रम्यमहामेरुमतंद्रितः ॥ भावयन्सर्वभूतानिपुनर्गच्छतिमंदरम् ३३ तथातमिस्रहादेवोमयूखैर्भावयन्नजगत् ॥ मार्गमेतदसंवाधमादित्यःपरिवर्तते ३४
सिसृक्षुःशिशिराण्येवदक्षिणांभजतेदिशम् ॥ ततःसर्वाणिभूतानिकालोऽभ्यर्च्छतिशैशिरः ३५

भिभवन् प्रदक्षिणंकुरुतइत्यनुवादउत्तरार्थार्थः २९ अस्तमदर्शनं । अयमर्थः मेरुप्रदक्षिणंकुर्वन्नादित्योयत्रस्थोनदृश्यते तदेवास्तस्थानं ततउदीचींकाष्ठांदिशामध्येऽतिश्रेष्ठांदिशंभजते अत्रसंध्योत्तरमुदङ्मुखः
३० ततउदीच्याःपरांकाष्ठां प्राप्यप्राङ्मुखइतिवदतामेरोश्चतुष्कोणत्वंसूचितंभवति । एतदेवतत्त्वमित्यास्थिताःपाखंडिनोद्गोसूर्यावितिकल्पयंति वस्तुतोऽत्रपरभ्रांतिरनूद्यते आकारेतात्पर्याभावादितिज्ञेयं ३१
ससोमोमासान्विभजन्निचितसंबंधः तत्रमासविभागप्रकारोऽष्टावक्रीयउक्तः ३२ । ३३ । ३४ शिशिराणिशीतानि ३५

तेजांसिसमुपादत्तेग्रीष्मे ३६ । ३७ अनिर्देश्यमार्गमंतरिक्षम् ३८ वह्निवायु परस्परवर्धयंतौजलमुत्क्षिपतइतिप्रसिद्धं सजलस्थाल्यांवायूदीपितोऽग्निर्वाष्पवायुवर्धयति वायुश्चस्थालीजलमुत्क्षिपतीतिवृष्टिमारुत
 संतापानश्रुतिस्मर्यस्यैवदेतुत्वंयुक्तमितिभावः ३९ । ४० । ४१ । ४२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ तस्मिन्निति १ । २ । ३ महतीचला
 लक्ष्मीःशोभायस्यमहाचलस्य । 'चलालक्ष्म्यांपुमानकं' इति मेदिनी । सानुन्येवतीक्ष्णाग्राणि पुंसंचारायोग्यानिशृंगाणीत्युच्यते ४ रोधसोरोधस्वत्यः नवशौवालादिनाऽऽच्छादितनीराइत्यर्थः ५ । ६
 ७ विभक्तभावोनबभूवाहोरात्रविभागोनासीत् नित्यमौषधिप्रभोपेतत्वात् अहोइतिरुत्वमार्थं ८ यस्म्यविभावसुर्वहिरास्थितः । 'आदित्योवाअस्तंयन्नग्निमनुप्रविशति' इतिश्रुतेः यस्यसूर्यस्याश्रयेणैवरात्रौवह्निर्ज
 स्थावराणांचभूतानांजंगमानांचतेजसा ॥ तेजांसिसमुपादत्तेनिवृत्तःसविभावसुः ३६ ततःस्वेदक्लमौतंद्रीग्लानिश्चभजतेनरान् ॥ प्राणिभिःसततंस्वप्नोद्वेगभीक्ष्णंच
 निषेव्यते ३७ एवमेतदनिर्देश्यमार्गमावृत्यभानुमान् ॥ पुनःसृजतिवर्षाणिभगवान्भावयन्प्रजाः ३८ वृष्टिमारुतसंतापैःसुखैःस्थावरजंगमान् ॥ वर्धयन्सुमहातेजाः
 पुनःप्रतिनिवर्तते ३९ एवमेषचरन्पार्थकालचक्रमतंद्वितः ॥ प्रकर्षन्सर्वभूतानिसवितापरिवर्तते ४० संततागतिरेतस्यनैषतिष्ठतिपांडव ॥ आदायैवेतुभूतानांतेजोवि
 सृजतेपुनः ४१ विभजन्सर्वभूतानामायुःकर्मचभारत ॥ अहोरात्रंकलाःकाष्ठाःसृजत्येषसदाविभुः ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणियक्ष्युद्धपर्वणिमेरुदर्शने
 त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्नगेंद्रवसतांतुतेषांमहात्मनांसद्वृतमास्थितानाम् ॥ रतिः
 प्रमोदश्चबभूवतेषामाकांक्षतांदर्शनमर्जुनस्य १ तान्वीर्ययुक्तान्सुविशुद्धकामांस्तेजस्विनःसत्यधृतिप्रधानान् ॥ संप्रीयमाणाबहवोऽभिजग्मुर्गंधर्वसंवाश्वमहर्षयश्च
 २ तंपादैःपुष्पधरैरुपेतंनगोत्तमंप्राप्यमहारथानाम् ॥ मनःप्रसादःपरमोबभूवयथादिवंप्राप्यमरुद्गणानाम् ३ मयूरहंसस्वननादितानिपुष्पोपकीर्णानिमहाचलस्य ॥
 शृंगाणिसानूनिचपश्यमानागिरेःपरंहर्षमवाप्यतस्थुः ४ साक्षात्कुबेरेणकृताश्वतस्मिन्नगोत्तमंसद्वृतकूलरोधसः ॥ कादंबकारंडवहंसजुष्टाःपद्माकुलाःपुष्करिणीर
 पश्यन् ५ क्रीडाप्रदेशांश्चसमृद्धरूपान्सुचित्रमाल्यावृतजातशोभान् ॥ मणिप्रकीर्णांश्चमनोरमांश्चयथाभवेयुर्वनदस्यराज्ञः ६ अनेकवर्णैश्चसुगंधिभिश्चमहादुर्भैः
 संततमभ्रजालैः ॥ तपःप्रधानाःसततंचरंतःशृंगगिरेश्चित्तयितुंनशेकुः ७ स्वतेजसातस्यनगोत्तमस्यमहौषधीनांचतथाप्रभावात् ॥ विभक्तभावोनबभूवकश्चिद्दहो
 निशानांपुरुषप्रवीर ८ यमास्थितःस्थावरजंगमानिविभावसुर्भावयतेऽमितौजाः ॥ तस्योदयंचास्तमनंचवीरास्तत्रस्थितास्तेददृशुर्नृसिंहाः ९ रवेस्तमिस्रागम
 निर्गमांस्तेतथोदयंचास्तमनंचवीराः ॥ समावृताःप्रेक्ष्यतमोनुदस्यगभस्तिजालैःप्रदिशोदिशश्च १० स्वाध्यायवंतःसततक्रियाश्चधर्मप्रधानाश्चशुचित्रताश्च ॥
 सत्येस्थितास्तस्यमहारथस्यसत्यव्रतस्यागमनप्रतीक्षाः ११

गद्दीपयति तस्योदयमित्यन्वयः ९ तमिस्रागमनिर्गमाःअस्तोदयस्थानानि बहुत्वंलोकांतराभिप्रायं तथाहि यद्वाक्षिणात्यानासुदयस्थानंबहुदीच्यानामस्तस्थानं पाश्चात्यानांनिशीथस्थानं प्राच्यानांमध्याह्न
 स्थानमितिक्रमेणउदयादिस्थानानांबहुत्वंगम्यते । उदयमुदयाचलं । अस्तमितिमांतमव्ययमदर्शनवाचि तदर्थंअनितिचेष्टेस्मिन्नित्यस्तमनमस्तमयस्थानं अस्ताचलमित्यादौत्वस्तपदंष्ट्रहवाचि प्रदिशोदिशा
 मंतरालानि १० सततक्रियाःअविच्छिन्नधर्माचरणाः ११

इहैवहर्षोऽस्तुसमागतानांक्षिप्रं कृतास्त्रेणधनं जयेन ॥ इतिब्रुवंतः परमाशिषस्तेपार्थास्तपोयोगपराबभूवुः १२ दृष्ट्वाविचित्राणिगिरौवनानिकिरीटिनंचितयता
मभीक्ष्णम् ॥ बभूवरात्रिर्दिवसश्चतेषांसंवत्सरेणैवसमानरूपः १३ यदैवधौम्यानुमतेमहात्माकृत्वाजटांप्रव्रजितःसजिष्णुः ॥ तदैवतेषांनबभूवहर्षःकुतोरतिस्त
द्रतमानसानाम् १४ भ्रातुर्नियोगात्तुयुधिष्ठिरस्यवनादसौवारणमत्तगामी ॥ यत्काम्यकात्प्रव्रजितःसजिष्णुस्तदैवतेशोकहताबभूवुः १५ तथैवतंचितयतांसि
ताश्वमस्त्रार्थिर्नवासवमभ्युपेतम् ॥ मासोऽथकृच्छ्रेणतदाव्यतीतस्तस्मिन्नगेभारतभारतानाम् १६ उषित्वापंचवर्षाणिसहस्राक्षनिवेशने ॥ अवाप्यदिव्यान्ध
स्त्राणिसर्वाणिविवुधेश्वरात् १७ आग्नेयंवारुणंसौम्यंवायव्यमथैवष्णवम् ॥ ऐंद्रंपाशुपतंब्राह्मं पारमेष्ठ्यंप्रजापतेः १८ यमस्यधातुःसवितुस्त्वष्टुर्वैश्रवणस्यच ॥ तानि
प्राप्यसहस्राक्षादभिवाद्यशतक्रतुम् १९ अनुज्ञातस्तदातेनकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ आगच्छदर्जुनःप्रीतःप्रहृष्टो गंधमादनम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेप०
यक्षयुद्धपर्वणिअर्जुनाभिगमनेचतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ समासंचयक्षयुद्धपर्व ॥ अथनिवातकवचयुद्धपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःक
दाचिद्धरिसंप्रयुक्तंमहेंद्रवाहंसहसोपयातम् ॥ विशुत्पभंप्रेक्ष्यमहारथानांहर्षोऽर्जुनंचितयतांबभूव १ सदीप्यमानःसहसाऽन्तरिक्षंप्रकाशयन्मातलिसंगृहीतः ॥ बभौमहो
ल्लेखघर्नांतरस्थाशिखेवचाग्नेर्ज्वलिताविधूमा २ तमास्थितःसंदृष्टोकिरीटीस्त्रग्वीनवान्याभरणानिबिभ्रत् ॥ धनंजयोवज्रधरप्रभावःश्रियाज्वलन्पर्वतमाजगाम ३ सशै
लमासाद्यकिरीटमालीमहेंद्रवाहादवरुह्यतस्मात् ॥ धौम्यस्यपादावभिवाद्यधीमानजातशत्रोस्तदनंतरंच ४ वृकोदरस्यापिचवंद्यपादौमाद्रीसुताभ्यामभिवादितश्च ॥
समेत्यकृष्णांपरिसांतव्यचैनांप्रह्लादभवाद्भ्रातुरुपह्वरेसः ५ बभूवतेषांपरमःप्रहर्षस्तेनाप्रमेयेणसमागतानाम् ॥ सचापितामप्रेक्ष्यकिरीटमालीनंदराजानमभिप्रशंसन् ६
यमास्थितःसप्तजधानपूगान्दितेःसुतानांनमुचेर्निहंता ॥ तर्हिंद्रवाहंसमुपेत्यपार्थाःप्रदक्षिणंचक्रुर्दीनसत्त्वाः ७ तेमातलेश्चक्रुर्तीवहृष्टाःसत्कारमग्न्यंसुरराजतुल्यम् ॥
सर्वान्यथावच्चदिवौकसस्तेपप्रच्छुरेनंकुरु राजपुत्राः ८ तानप्यसौमातलिरभ्यनंदत्पितेवपुत्राननुशिष्यपार्थान् ॥ ययौरथेनाप्रतिमप्रभेणपुनःसकाशंत्रिदिवेश्वरस्य ९
गतेतुतस्मिन्नरदेववर्यःशक्रात्मजःशक्ररिपुप्रमाथी ॥ शक्रेणदत्तानिददौमहात्मा महाधनान्युत्तमरूपवंति १० दिवाकराभाणिविभूषणानिप्रियःप्रियायैसुतसोममात्रे ॥
ततःसतेषांकुरुपुंगवानांतेषांचसूर्याग्निसमप्रभाणाम् ११

१.२।१.३ आवसतिरात्रि प्रतीतोदृष्टः १४

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥

॥ ॥ ॥ ततइति १।२।३।४

वन०

अ०

१६६

विप्रर्षभाणामुपविश्यमध्येसर्वैयथावत्कथयांबभूव ॥ एवमयाऽस्त्राण्युपशिक्षितानिशक्राच्चवाताच्चशिवाच्चसाक्षात् १२ तथैवशीलेनसमाधिनाऽथप्रीताःसुरामे
सहिताःसहेंद्राः ॥ संक्षेपतोवैसविशुद्धकर्मातेभ्यःसमाख्यायदिविप्रवासम् १३ माद्रीसुताभ्यांसहितःकिरीटीसुष्वापतामावसर्तिप्रतीतः १४ ॥ इतिश्रीमहाभा
रतेआरण्यकेपर्वणिनिवातकवचयुद्धपर्वणिअर्जुनसमागमेपंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोरजन्यांव्यु
ष्टायांधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ भ्रातृभिःसहितःसर्वैरवंदतधनंजयः १ एतस्मिन्नेवकालेतुसर्ववादित्रनिःस्वनः ॥ बभूवतुमुलःशब्दस्त्वंतरिक्षेदिवौकसाम् २ स्थनेमिस्व
नश्चैववंटाशब्दश्चभारत ॥ पृथग्व्यालमृगाणांचपक्षिणामिवसर्वशः ३ तेसमंतादनुययुर्गंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ विमानैःसूर्यसंकाशैर्देवराजमरिंदमम् ४ ततःसहरिभिर्यु
क्तंजांबूनदपरिष्कृतम् ॥ मेघनादिनमारुह्यश्रियापरमयाज्वलन् ५ पार्थानभ्याजगामाथदेवराजःपुरंदरः ॥ आगत्यचसहस्राक्षोरथादवरुरोहवै ६ तंदृष्ट्वैवमहात्मानंधर्म
राजोयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृभिःसहितःश्रीमान्देवराजमुपागमत् ७ पूजयामासचैवाथविधिवद्भूरिदक्षिणः ॥ यथार्हममितात्मानंविधिदृष्टेनकर्मणा ८ धनंजयश्चतेजस्वी
प्रणिपत्यपुरंदरम् ॥ भृत्यवत्प्रणतस्तस्थौदेवराजसमीपतः ९ आप्रायतंमहातेजाःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ धनंजयमभिप्रेक्ष्यविनीतंस्थितमंतिके १० जटिलंदेवराजस्य
तपोयुक्तमकलमषम् ॥ हर्षेणमहताऽऽविष्टःफाल्गुनस्याथदर्शनात् ११ बभूवपरमप्रीतोदेवराजंचपूजयन् ॥ तंतथाऽदीनमनसंराजानंहर्षसंभुतम् १२ उवाचवचनंधी
मानंदेवराजःपुरंदरः ॥ त्वमिमांपृथिवीराजन्प्रशासिष्यसिपांडव ॥ स्वस्तिप्राप्नुहिर्कोतियकाम्यकंपुनराश्रमम् १३ अस्त्राणिलब्धानिचपांडवेनसर्वाणिमत्तःप्रयतेनरा
जन् ॥ कृतप्रियश्चास्मिधनंजयेनजेतुंनशक्यस्त्रिभिरेषलोकैः १४ एवमुक्त्वासहस्राक्षःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ जगामत्रिदिवंहृष्टःस्तूयमानोमहर्षिभिः १५ धनेश्वरगृह
स्थानांपांडवानांसमागमम् ॥ शक्रेणयइदंविद्वानधीयीतसमाहितः १६ संवत्सरंब्रह्मचारीनियतःसंशितव्रतः ॥ सजीवेद्धिनिराबाधःससुखीशरदांशतम् १७
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनिवातकवचयुद्धपर्वणिइंद्रागमनेषट्षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यथाग
तंगतेशक्रेभ्रातृभिःसहसंगतः ॥ कृष्णयाचैवबीभत्सुर्धर्मपुत्रमपूजयत् १ अभिवादयमानंतंमूर्ध्न्युपाघ्रायपांडवम् ॥ हर्षगद्गदयावाचाप्रहृष्टोऽर्जुनमब्रवीत् २ कथमर्जु
नकालोऽयंस्वर्गेव्यतिगतस्तव ॥ कथंचास्त्राण्यवासानिदेवराजश्चतोषितः ३

हरिभिर्युक्तंयथ ७।८।९ अभितात्माभिमिननुद्धिः ८।९।१०।११ अदीनेतिच्छेदः १२।१३ कृतप्रियःशत्रुवधेन १४।१५।१६।१७ ॥

षट्षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥

॥ ॥

यथेति १ प्रहृष्टोयमपुत्रः २।३

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे

॥१.३५॥

४।५।६।७।८ हंतैत्यन्ययंवाक्यारंभेऽर्षेवा । 'हंतवाक्यारंभर्षविवादेत्वेदसंश्रमे' इतिमेदिनी ९।१०।११।१२।१३।१४ शैशिरं हिममयम् १५।१६ प्राणो बलम् १७ वराहवत्संस्थितमाका

सम्यग्वातेगृहीतानिकच्चिदस्त्राणिपांडव ॥ कच्चित्सुराधिपःप्रीतोरुद्रोवाऽस्त्राण्यदात्तव ४ यथादृष्टश्चेतश्क्रोभगवान्वापिनाकधृक् ॥ यथैवास्त्राण्यवामानियथैवाराधि
तश्चेतः ५ यथोक्तवांस्त्वांभगवान्शतक्रतुररिंदम ॥ कृतप्रियस्त्वयाऽस्मीतितस्यतेकिंप्रियंकृतम् ६ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणमहाद्युते ॥ यथातुष्टेमहादेवोदेवरा
जस्तथाऽनघ ७ यच्चापिवज्रपाणेस्तुप्रियंकृतमरिंदम ॥ एतदाख्याहिमेसर्वमखिलेनधनंजय ८ ॥ अर्जुनउवाच ॥ शृणुहंतमहाराजविधिनायेनदृष्टवान् ॥ शतक्रतुमहं
देवंभगवंतंचशंकरम् ९ विद्यामधीत्यतारांजस्त्वयोक्तामरिंदम ॥ भवताचसमादिष्टस्तपसेप्रस्थितोवनम् १० भृगुतुंगमथोगत्वाकाम्यकादास्थितस्तपः ॥ एकरात्रो
पितःकंचिदपश्यंब्राह्मणंपथि ११ समामपृच्छत्कौंतियकासिगंताब्रवीहिमे ॥ तस्माअवितथंसर्वमब्रुवंकुरुनंदन १२ सतथ्यंममतच्छ्रुत्वाब्राह्मणोराजसत्तम ॥ अप्रजयत
माराजन्प्रीतिमांश्चाभवन्मयि १३ ततोमामब्रवीत्प्रीतस्तपआतिष्ठभारत ॥ तपस्वीनचिरेणत्वंद्रक्ष्यसेविबुधाधिपम् १४ ततोऽहंवचनात्तस्यगिरिमारुह्यशैशिरम् ॥
तपोऽतप्यंमहाराजमासंमूलफलाशनः १५ द्वितीयश्चापिमेमासोजलंभक्षयतोगतः ॥ निराहारस्तृतीयेऽथमासेपांडवनंदन १६ ऊर्ध्वबाहुश्चतुर्थतुमासमस्मिस्थितस्त
दा ॥ नचमेहीयतेप्राणस्तदद्भुतमिवाभवत् १७ पंचमेत्वथसंप्राप्तेप्रथमेदिवसेगते ॥ वराहसंस्थितंभूतंमत्समीपंसमागमत् १८ निघ्नःप्रोथेनपृथिवींविलिखंश्चरणैरपि ॥
संमार्जनजठरेणोर्वीविवर्तेश्चमुहुर्मुहुः १९ अनुतस्यापरंभूतंमहत्कैरातसंस्थितम् ॥ धनुर्बाणासिमत्प्रासंस्त्रीगणानुगतंदा २० ततोहंधनुरादायतथाऽक्षय्येमहेषुधी ॥
अताड्यंशरेणाथतद्भूतलोमहर्षणम् २१ युगपत्तंकिरातस्तुविकृष्यबलवद्भुनः ॥ अभ्याजब्रह्मदत्तकंपयन्निवमेमनः २२ सतुमामब्रवीद्राजन्ममपूर्वपरिग्रहः ॥ मृग
याधर्ममुत्सृज्यकिमर्थताडितस्त्वया २३ एषतेनिशितैर्बाणैर्दोषहन्मिस्थिरोभव ॥ सधनुष्मान्महाकायस्ततोमामभ्यभाषत २४ ततोगिरिमिवात्यर्थमावृणोन्माम
हाशरैः ॥ तंचाहंशरवर्षेणमहतासमवाकिरम् २५ ततःशरैर्दीप्तमुखैर्यंत्रितैरनुमंत्रितैः ॥ प्रत्यविध्यमहंतंतुवज्रैरिवशिलोच्चयम् २६ तस्यतच्छतधारूपमभवच्चसह
स्रधा ॥ तानिचास्यशरीराणिशरैरहमताडयम् २७ पुनस्तानिशरीराणिएकीभूतानिभारत ॥ अदृश्यंतमहाराजतान्यहंव्यधमंपुनः २८ अणुर्बृहच्छिराभूत्वाबृहच्चा
णुशिराःपुनः ॥ एकीभूतस्तदाराजन्सोऽभ्यवर्ततमांयुधि २९ यदाभिभवितुंबाणैर्नचशक्रोमितरंणे ॥ ततोमहास्त्रमातिष्ठंवायव्यंभरतर्षभ ३० नचैनमशकंहंतुंतदद्भुत
मिवाभवत् ॥ तस्मिन्प्रतिहतेचास्त्रेविस्मयोमेमहानभूत् ३१ भूयएवमहाराजसविशेषमहंततः ॥ अस्त्रपूगेनमहतरणेभूतमवाकिरम् ३२

स्यूणाकर्णइतिशंकुकर्णारुहोवतारभेदस्तैवत्यमलं जालंजलमयंवारुणम् ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ३९ व्यायामंसंवृद्धं अपारयन्अशक्रुवन् ४० । ४१ । ४२ । ४३ गोवृषोबलीवर्दश्रेष्ठः

वन०

अ०

१६७

स्यूणाकर्णमथोजालंशरवर्षमथोल्बणम् ॥ शलभास्त्रमश्वमवर्षसमास्थायाहमभ्ययाम् ३३ जग्रासप्रसभंतानिसर्वाण्यस्त्राणिमेनृप ॥ तेषुसर्वेषुजग्धेषुब्रह्मास्त्रमहदा
दिशम् ३४ ततःप्रज्वलितैर्बाणैःसर्वतःसोऽपचीयते ॥ उपचीयमानश्चमयामहास्त्रेणव्यवर्धत ३५ ततःसंतापितालोकामत्प्रसूतेनतेजसा ॥ क्षणेनहिदिशःखं
चसर्वतोहिविदीपितम् ३६ तदप्यस्त्रमहातेजाःक्षणेनैवव्यशातयत् ॥ ब्रह्मास्त्रेतुहतेराजन्भयंमामहदाविशत् ३७ ततोऽहंधनुरादायतथाऽक्षय्येमहेषुधी ॥ सह
साऽभ्यहनंभूतंतान्यप्यस्त्राण्यभक्षयत् ३८ हतेष्वस्त्रेषुसर्वेषुभक्षितेष्वामुघेषुच ॥ ममतस्यचभूतस्यबाहुयुद्धमवर्तत ३९ व्यायामंमुष्टिभिःकृत्वातलैरपिसमागतैः ॥
अपारयंश्चतद्रूतंनिश्चेष्टमगमंमहीम् ४० ततःप्रहस्यतद्रूतंत्रैवांतरधीयत ॥ सहस्रीभिर्महाराजपश्यतोमेऽद्भुतोपमम् ४१ एवंकृत्वासभगवांस्ततोऽन्यद्रूपमास्थि
तः ॥ दिव्यमेवमहाराजवसानोऽद्भुतमंबरम् ४२ हित्वाकिरातरूपंचभगवांस्त्रिदशेश्वरः ॥ स्वरूपंदिव्यमास्थायतस्थौतत्रमहेश्वरः ४३ अदृश्यतततःसाक्षाद्भग
वान्गोवृषध्वजः ॥ उमासहायोव्यालधृग्बहुरुपःपिनाकधृक् ४४ समामभ्येत्यसमरेतथैवाभिमुखंस्थितम् ॥ शूलपाणिस्थोवाचतुष्टोऽस्मीतिपरंतप ४५ तत
स्तद्धनुरादायतूणौचाक्षय्यसायकौ ॥ प्रादान्ममैवभगवान्चरयस्वेतिचाब्रवीत् ४६ तुष्टोऽस्मितवकौन्तेयब्रूहि किंकरवाणिते ॥ मनोगतंवीरयत्तेतद्ब्रूहिवितराम्य
हम् ४७ अमरत्वमपाहायब्रूहियत्तेमनोगतम् ॥ ततःप्रांजलिरेवाहमस्त्रेषुगतमानसः ४८ प्रणम्यमनसाशर्वततोवचनमाददे ॥ भगवान्मेप्रसन्नश्चेदीप्सितोऽयं
वरोमम ४९ अस्त्राणीच्छाम्यहंज्ञातुंयानिदेवेषुकानिचित् ॥ ददानीत्येवभगवानब्रवीज्यंबकश्चमाम् ५० रौद्रमस्त्रंमदीयंत्वामुपस्थास्यतिपांडव ॥ प्रददौचम
मप्रीतःसोऽस्त्रंपाशुपतंमहत् ५१ उवाचचमहादेवोदत्वामेऽस्त्रंसनातनम् ॥ नप्रयोज्यंभवेदेतन्मानुषेषुकथंचन ५२ जगद्धिनिर्देहेदेवमल्पतेजसिपातितम् ॥ पीड्य
मानेनबलवत्प्रयोज्यंस्याद्धनंजय ५३ अस्त्राणांप्रतिघातेचसर्वथैवप्रयोजयेत् ॥ तदप्रतिहतंदिव्यंसर्वास्त्रप्रतिषेधनम् ५४ मूर्तिमन्मेस्थितंपार्श्वेप्रसन्नेगोवृषध्वजे ॥
उत्सादनममित्राणांपरसेनानिकर्तनम् ५५ दुरासदंदुष्पसहंसुरदानवराक्षसैः ॥ अनुज्ञातस्त्वहंतेनतत्रैवसमुपाविशम् ५६ प्रेक्षतश्चैवमेदेवस्तत्रैवांतरधीयत ५७
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यके० निवातकवचवधपर्वणिगंधमादनवासेयुधिष्ठिरार्जुनसंवादेसप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥
ततस्तामवसंप्रीतोऽर्जुनीतत्रभारत ॥ प्रसादाद्देवदेवस्यज्यंबकस्यमहात्मनः १ व्युषितोरजनींचाहंकृत्वापौर्वाहिकीःक्रियाः ॥ अपश्यंतंदिजश्रेष्ठदृष्टवानस्मियंपु
रा २ तस्मैचाहंयथावृत्तंसर्वमेवन्यवेदयम् ॥ भगवंतंमहादेवंसमेतोऽस्मीतिभारत ३

॥१३६॥

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ ५५ । ५६ । ५७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावद्रीपे सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ततइति १ । २ । ३

समामुवाच राजेन्द्र प्रीयमाणो द्विजोत्तमः ॥ दृष्टस्त्वयामहादेवो यथानान्येन केनचित् ४ समेत्य लोकपालैस्तु सर्वैर्वैवस्वतादिभिः ॥ द्रष्टाऽऽन्यनवदेवेन्द्रं सच तेऽस्त्रा
णि दास्यति ५ एवमुक्त्वासमां राजन्नाश्लिष्य च पुनः पुनः ॥ अगच्छत्स यथाकामं ब्राह्मणः सूर्यसन्निभः ६ अथापराह्णे तस्याह्नः प्रावात्पुण्यः समीरणः ॥ पुनर्नवमि
लोकं कुर्वन्निवसपत्नहन् ७ दिव्यानि चैव माल्यानि सुगन्धीनि नवानि च ॥ शैशिरस्य गिरेः पादे प्रादुरासन्नसमीपतः ८ वादित्राणि च दिव्यानि सुधोराणि समंततः ॥
स्तुतयश्चेद्रसंयुक्ता अश्रूयन्तमनोहराः ९ गणाश्चाप्सरसां तत्र गन्धर्वाणां तथैव च ॥ पुरस्ताद्देवदेवस्य जगुर्गीतानि सर्वशः १० मरुतां च गणास्तत्र देवयानैरुपाग
मन् ॥ महेंद्रानुचरा यचयेच सद्यनिवासिनः ११ ततो मरुत्वान्हरिभिर्युक्तैर्वाहैः स्वलंकृतैः ॥ शचीसहायस्तत्रायात्सह सर्वैस्तदा मरैः १२ एतस्मिन्नेव काले तु कुबेरो
नरवाहनः ॥ दर्शयामास मां राजन् लक्ष्म्या परमया युतः १३ दक्षिणस्यां दिशियं प्रत्यपश्यं व्यवस्थितम् ॥ वरुणं देवराजं च यथास्थानमवस्थितम् १४ ते मामू
चुर्महाराजसां त्वयित्वानरर्षभ ॥ सव्यसाचिन्निरीक्षास्माल्लोकपालानवस्थितान् १५ सुरकार्यार्थं सिद्ध्यर्थं दृष्टवानसि शंकरम् ॥ अस्मत्तोऽपि गृहाण त्वमस्त्राणीति
समंततः १६ ततोऽहं प्रयतो भूत्वा प्रणिपत्य सुरर्षभान् ॥ प्रत्यगृह्णन्तदाऽस्त्राणि महान्तिविधिवद्विभो १७ गृहीतास्त्रस्ततो देवैरनुज्ञातोऽस्मि भारत ॥ अथ देवा
ययुः सर्वे यथागतमरिंदम १८ मघवानपि देवेशोरथमारुह्य सुप्रभम् ॥ उवाच भगवान् स्वर्गं गंतव्यं फाल्गुनत्वया १९ पुरैवागमनादस्माद्वेदाहं त्वां धनंजय ॥ अ
तः परं त्वहं वै त्वां दर्शये भरतर्षभ २० त्वया हि तीर्थेषु पुरा समाप्तावः क्रूतोऽसकृत् ॥ तपश्चेदं महत्तपस्वर्गं गताऽसि पांडव २१ भूयश्चैव च तप्तव्यं तपश्चरणमुत्तमम् ॥
स्वर्गं त्ववश्यं गंतव्यं त्वया शत्रुनिषूदन २२ मातलिमन्त्रियोगात्त्वां त्रिदिवं प्रापयिष्यति ॥ विदितस्त्वं हि देवानां मुनीनां च महात्मनाम् २३ ततोऽहमब्रुवं शंकरं प्रसीद
भगवन्मम ॥ आचार्यवरयेयं त्वामस्त्रार्थं त्रिदशेश्वर २४ ॥ इन्द्र उवाच ॥ कूरकर्मास्त्रविता तभविष्यसि परंतप ॥ यदर्थमस्त्राणीप्सुस्त्वं तं कामं पांडवा मुहि २५
ततोऽहमब्रुवं नाहं दिव्यान् यस्त्राणि शत्रुहन् ॥ मानुषेषु प्रयोक्ष्यामि विनास्त्रप्रतिघातनात् २६ तानि दिव्यानि मेऽस्त्राणि प्रयच्छ विबुधाधिप ॥ लोकांश्चास्त्रजितान्पश्चा
ल्लभेयं सुरपुंगव २७ ॥ इन्द्र उवाच ॥ परीक्षार्थं मयैतत्ते वाक्यमुक्तं धनंजय ॥ ममात्मजस्य वचनं सूपपन्नमिदं तव २८ शिक्षमे भवनं गत्वा सार्वपाण्यास्त्राणि भारत ॥
वायोरग्नर्वसुभ्योऽपि वरुणात्समरुद्रणात् २९ साध्यं पैतामहं चैव गन्धर्वो रगरक्षसाम् ॥ वैष्णवानि च सर्वाणि नैर्ऋतानि तथैव च ३० मद्रतानि च जानीहि सर्वास्त्राणि कुरु
द्रह ॥ एवमुक्त्वा तु मां शक्रस्तत्रैवांतरधीयत ३१

मायामयमिवात्यद्भुतम् ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । पदावस्थानाञ्चलितः रथस्यभ्रमणेऽपि दृढासनइत्यर्थः । ३९ । ४० । ४१ । ४२ सुरर्षिणामिति दैर्घ्याभावआर्षः समा

अथापश्यंहरियुजंरथमैन्द्रमुपस्थितम् ॥ दिव्यंमायामयंपुण्यंयत्तमातलिनानृप ३२. लोकपालेषुयातेषुमामुवाचाथमातलिः ॥ द्रष्टुमिच्छतिशक्रस्त्वां देवराजो
महाद्युते ३३ संसिध्यस्वमहाबाहो कुरुकार्यमनंतरम् ॥ पश्यपुण्यकृताँल्लोकान्सशरीरोदिवंरज ३४ देवराजःसहस्राक्षस्त्वांदिदृक्षतिभारत ॥ इत्युक्तोऽहंमात
लिनागिरिमामंथ्यशैशिरम् ३५ प्रदक्षिणमुपावृत्त्यसमारोहंरथोत्तमम् ॥ चोदयामाससहयान्मनोमारुतरंहसः ३६ मातलिर्हयतत्त्वज्ञोयथावद्भूरिदक्षिणः ॥ अ
वैक्षतचमेवक्रंस्थितस्याथससारथिः ३७ तथाभ्रांतैरथेराजन्विस्मितश्चेदमब्रवीत् ॥ अत्यद्भुतमिदंत्वद्यविचित्रंप्रतिभातिमे ३८ यदास्थितोरथंदिव्यंपदान्चलितःपदम् ॥
देवराजोऽपिहिमयानित्यमत्रोपलक्षितः ३९ विचलन्प्रथमोत्पातेहयानांभरतर्षभ ॥ त्वंपुनःस्थितएवात्रस्थेभ्रांतैकुरुदह ४० अतिशक्रमिदंसर्वतवेतिप्रतिभा
तिमे ॥ इत्युक्त्वाऽऽकाशमाविश्यमातलिर्विबुधालयान् ४१ दर्शयामासमेराजन्विमानानिचभारत ॥ सरथोहरिभिर्युक्तोद्भूध्वमाचक्रमेततः ४२ ऋषयो
देवताश्चैवपूजयंतिनरोत्तम ॥ ततःकामगमाँल्लोकानपश्यंवैसुरर्षिणाम् ४३ गंधर्वाप्सरसांचैवप्रभावममितौजसाम् ॥ नंदनादीनिदेवानांवनान्युपवनानिच
४४ दर्शयामासमेशीघ्रमातलिःशक्रसारथिः ॥ ततःशक्रस्यभवनमपश्यममरावतीम् ४५ दिव्यैःकामफलैर्वृक्षैरत्नैश्चसमलंकृताम् ॥ नतत्रसूर्यस्तपतिनशी
तोष्णेनचक्रुमः ४६ नबाधतेतत्ररजस्तत्रास्तिनजरावृप ॥ नतत्रशोकोदैर्न्यंवादौर्बल्यंचोपलक्ष्यते ४७ दिवौकसांमहाराजनग्लानिरिर्मर्दन ॥ नक्रोधलो
भौतत्रास्तांसुरादीनांविशांपते ४८ नित्यतुष्टाश्चेतेराजन्प्राणिनःसुरवैश्मनि ॥ नित्यपुष्पफलास्तत्रपादपाहरितच्छदाः ४९ पुष्करिण्यश्वविविधाःपद्मसौगंधि
कायुताः ॥ शीतस्तत्रववौवायुःसुगंधीजीवनःशुचिः ५० सर्वैरत्नविचित्राचभूमिःपुष्पविभूषिता ॥ मृगद्विजाश्वबहवोरुचिरामधुरस्वराः ५१ विमानगामि
नश्वात्रदृश्यंतेबहवोऽवरे ॥ ततोऽपश्यंवसून्रुद्रान्साध्यांश्चसमरुद्रणान् ५२ आदित्यानश्विनौचैवतान्सर्वान्प्रत्यपूजयम् ॥ तेमांवीर्येणयशसातेजसाचबलेनच
५३ अस्त्रैश्चाप्यन्वजानंतसंग्रामेविजयेनच ॥ प्रविश्यतांपुरींदिव्यांदेवगंधर्वपूजिताम् ५४ देवराजंसहस्राक्षमुपातिष्ठंकृतांजलिः ॥ ददावर्धासनंप्रीतःशक्रोमेदद
तांवरः ५५ बहुमानाञ्चगात्राणिपस्पर्शममवासवः ॥ तत्राहंदेवगंधर्वैःसहितोभूरिदक्षिणैः ५६ अस्त्रार्थमवसंस्वर्गेशिक्षाणोऽप्राणिभारत ॥ विश्वावसोश्चवैपुत्र
श्चित्रसेनोऽभवत्सखा ५७ सचगांधर्वमखिलंग्राहयामासमानृप ॥ तत्राहमवसंराजन्गृहीतास्त्रःसुपूजितः ५८ सुखंशक्रस्यभवनेसर्वकामसमन्वितः ॥ शृण्वन्वै
गीतशब्दंचतूर्यशब्दंचपुष्कलम् ॥ पश्यंश्चाप्सरसःश्रेष्ठानृत्यंतीर्भरतर्षभ ५९

हारवहुत्वंवा बहुसमुदायाभिप्रायेण ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ अन्वजानन्त वीर्यादिमान्भवेत्याशीर्वादान्द्रुदित्यर्थः ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

तत्सर्वमिति । अनवज्ञायादृत्यादरपूर्वकं तथ्येयथावदत्यर्थं पुरुषार्थइति विज्ञाय प्रतिगृह्य रागभूत्येन मनसाऽगीकृत्याप्यहमस्त्रेष्वेव व्यवस्थितोऽभूवं नगीतादिषु ६० तेन कामेनास्त्रेच्छयाननुभोगेच्छया ६१ । ६२ ६३ । ६४ । ६५ । ६६ पंचभिः प्रयोगादिभिः आवृत्तिः पुनः पुनः प्रयोगोपसंहारौ ६७ प्रायश्चित्तमस्त्राग्निनादग्धानामनागसां पुनरुज्जीवनं प्रतीयातंपरास्त्रेणाभिभूतस्यस्त्रास्त्रस्योदीपनं । गुर्वर्थो दक्षिणा

तत्सर्वमनवज्ञाय तथ्यं विज्ञाय भारत ॥ अत्यर्थं प्रतिगृह्याहमस्त्रेष्वेव व्यवस्थितः ६० ततोऽतुष्यत्सहस्राक्षस्तेन कामेन मे विभुः ॥ एवं मेव स तो राजन्नेपकालोऽन्यगादिवि ६१ कृतास्त्रमतिविश्वस्तमथ मां हरिवाहनः ॥ संस्पृश्य मूर्ध्नि पाणिभ्यामिदं वचनमब्रवीत् ६२ न त्वमद्य युधाजे तु शक्यः सुरगणैरपि ॥ किंपुनर्मानुषेलोके मानुषैर कृतान्मभिः ६३ अप्रमेयोऽप्रधृष्यश्च युद्धेऽप्यप्रतिमस्तथा ॥ अथाब्रवीत्पुनर्देवः संप्रहृष्टतनूरुहः ६४ अस्त्रयुद्धे समो वीरन ते कश्चिद्भविष्यति ॥ अप्रमत्तः सदा दक्षः सत्यवादी जितेंद्रियः ६५ ब्रह्मण्यश्चास्त्रविद्यासि शूरश्चासि कुरुद्रह ॥ अस्त्राणि समवाप्तानि त्वया दश च पंच च ६६ पंचभिर्विधिभिः पार्थ विद्यते न त्वया समः ॥ प्रयोगमुपसंहारमावृत्तिं च धनं जय ६७ प्रायश्चित्तं च वेत्थ त्वं प्रतीयातं च सर्वशः ॥ ततो गुर्वर्थकालोऽयं समुत्पन्नः परंतप ६८ प्रतिजानीष्वतं कर्तुं ततो वेत्स्याम्यहं परम् ॥ ततोऽहमब्रुवंग राजदेव राजमिदं वचः ६९ विषह्यं न्मया कर्तुं कृतमेव निबोधत ॥ ततो मामब्रवीद्राजन् प्रहसन् बलवृत्रहा ७० ना विषह्यं तवाद्यास्ति त्रिषु लोकेषु किंचन ॥ निवातकवचानामदानवाममशत्रवः ७१ समुद्रकुक्षिमाश्रित्य दुर्गे प्रतिवसंत्युत ॥ तिस्रः कोट्यः समाख्यातास्तुल्यरूपबलप्रभाः ७२ तांस्तत्र जहि कौन्तेय गुर्वर्थ स्ते भविष्यति ॥ ततो मातलिसंयुक्तं मयूरसमरोमभिः ७३ हयैरुपेतं प्रादान्मे रथं दिव्यं महाप्रभम् ॥ बबं धचैव मे मूर्ध्नि किरीटमिदमुत्तमम् ७४ स्वरूपसदृशं चैव प्रादादंगविभूषणम् ॥ अभेद्यं कवचं चेंदं स्पर्शरूपवदुत्तमम् ७५ अजरां ज्यामिमां चापि गां दीवे समयोजयत् ॥ ततः प्रायामहं तेन स्यंदनेन विराजता ७६ येनाजय द्वे वसतिर्बलिं वैरोचनिं पुरा ॥ ततो देवाः सर्वे एव तेन वोषेण बोधिताः ७७ मन्वाना देवराजं मांसमाजग्मुर्विशांपते ॥ दृष्ट्वा च मामपृच्छंत किं करिष्यसि फाल्गुन ७८ तान ब्रुवं यथाभूतमिदं कर्ताऽस्मि संयुगे ॥ निवातकवचानां तु प्रस्थितं मां वधैषिणम् ७९ निबोधत महाभागाः शिवं चाशास्तु मेऽनघाः ॥ तुष्टुवुर्मां प्रसन्नास्ते यथा देवं पुंरंदरम् ८० स्थेनानेन मधवाजितवान् शंबरं युधि ॥ नमुर्चि बलवृत्रौ च प्रह्लाद नरकावपि ८१ बहूनि च सहस्राणि प्रयुतान्यर्चुं दान्यपि ॥ स्थेनानेन दैत्यानां जितवान् मधवा युधि ८२ त्वमप्यनेन कौन्तेय निवातकवचानुरणे ॥ विजेता युधिविक्रम्य पुरेव मधवावशी ८३ अयं च शंखप्रवरो येन जेताऽसि दानवान् ॥ अनेन विजिता लोकाः शक्रेणा दिमहात्मना ८४ प्रदीयमानं देवैस्तं देवदत्तं जलोद्भवम् ॥ प्रत्यगृह्णं जयायैनं स्तूयमानस्तदाऽमरैः ८५ सशंखो कवची बाणी प्रगृहीतशरासनः ॥ दानवालयमत्युग्रं प्रयातोऽस्मि युगुत्सया ८६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि निवातकवचयुद्धपर्वणि अर्जुनवाक्ये अष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ॥

६८ वेत्स्यामि वेदयिष्यामि परं कार्यमिति शेषः ६२ विपक्षशक्यं ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ प्रायां प्रयाणं कृतवान् ७६ । ७७ । ७८ । ७९ आशास्त आशाश्च ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ ८५ । ८६ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ततोऽहमिति १।२ तिमिर्मत्स्यस्तंगिलतिमहामत्स्यस्तिमिगिलः तमपिगिलतीतिमितिमिगिलः तिमिरिवगिलनीयस्तिमिगिलोयस्येतिविग्रहः ३।४।५ घूर्णतेभ्रमति ६ निपत्यगत्वापृथिवीतलेपाताले
७ आलक्ष्यसर्वसंपदुपेतमितिशेषः आश्लिष्येतिपाठे भूमाववतीर्यनिम्नस्थंरथचक्रं दृढमाश्लिष्यज्जीतवानित्यर्थः । प्राद्रवन्निष्कर्षेणवेगवानभूत् ८।९।१०।११।१२।१३ दिवंस्तब्ध्वाआकाशं व्याप्य

अर्जुन उवाच ॥ ततोऽहंस्तूयमानस्तुतत्रतत्रमहर्षिभिः ॥ अपश्यमुदार्धिभीममपांपतिमथाव्ययम् १ फेनवत्यःप्रकीर्णाश्वसंहताश्वसमुत्थिताः ॥ ऊर्मयश्चात्रदृश्यंते
वल्गंतइवपर्वताः २ नावःसहस्रशस्तत्ररत्नपूर्णाःसमंततः ॥ तिमिगिलाःकच्छपाश्वतथातिमितिमिगिलाः ३ मकराश्चात्रदृश्यंतेजलेमग्न्याद्रयः ॥ शंखानांच
सहस्राणिमग्नान्यप्सुसमंततः ४ दृश्यंतेस्मयथारात्रौतारास्तन्वभ्रसंवृताः ॥ तथासहस्रशस्तत्ररत्नसंघाःप्लवंत्युत ५ वायुश्चघूर्णतेभीमस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ तमुदीक्ष्य
महावेगं सर्वाभोनिधिमुत्तमम् ६ अपश्यंदानवाकीर्णतद्द्वैत्यपुरमंतिकात् ॥ तत्रैवमातलिस्तूर्णनिपत्यपृथिवीतले ७ रथंतंतुसमालक्ष्यप्राद्रवद्रथयोगविव ॥ त्रासयन्
रथघोषेणतत्पुरंसमुपाद्रवत् ८ रथघोषंतुतंश्रुत्वास्तनयित्नोरिवांबरे ॥ मन्वानादेवराजंमामाविम्लादानवाऽभवन् ९ सर्वेसंभ्रांतमनसःशरचापधराःस्थिताः ॥ तथाऽ
सिशूलपरशुगदामुसलपाणयः १० ततोद्वाराणिपिदधुर्दानवास्त्रस्तचेतसः ॥ संविधायपुरेक्षानस्मकश्चनदृश्यते ११ ततःशंखमुपादायदेवदत्तंमहास्वनम् ॥ परमां
मुदमाश्रित्यप्राधमंतंशनैरहम् १२ सतुशब्दोदिवंस्तब्ध्वाप्रतिशब्दमजीजनत् ॥ वित्रेसुश्चनिलिल्युश्चभूतानिसुमहांत्यपि १३ ततोनिवातकवचाःसर्वेएवस्वलं
कृताः ॥ दंशिताविविवैस्त्राणैर्विचित्रायुधपाणयः १४ आयसैश्चमहाशूलैर्गदाभिर्मुसलैरपि ॥ पट्टिशैःकरवालैश्चरथचक्रैश्चभारत १५ शतघ्नीभिर्भुशुंडीभिःखड्गै
श्चित्रैःस्वलंकृतैः ॥ प्रगृहीतैर्दितैःपुत्राःप्रादुरासन्सहस्रशः १६ ततोविचार्यबहुशोरथमार्गेषुतान्हयान् ॥ प्राचोदयत्समेदेशेमातलिर्भरतर्षभ १७ तेनतेषांप्रणु
ज्जानामाशुत्वाच्छीघ्रगामिनाम् ॥ नान्वपश्यंतदाकिंचित्तन्मेऽद्भुतमिवाभवत् १८ ततस्तेदानवास्तत्रवादित्राणिसहस्रशः ॥ विवृतस्वरूपाणिभृशंसर्वाण्यनादयन्
१९ तेनशब्देनसहसासमुद्रेपर्वतोपमाः ॥ आप्लवंतगतैःसत्त्वैर्मत्स्याःशतसहस्रशः २० ततोवेगेनमहतादानवामामुपाद्रवन् ॥ विमुंचतःशितान्बाणान्शतशोऽथ
सहस्रशः २१ ससंप्रहारस्तुमुलस्तेषांचममभारत ॥ अवर्ततमहाघोरोनिवातकवचांतकः २२ ततोदेवर्षयश्चैवदानवर्षिगणाश्चये ॥ ब्रह्मर्षयश्चसिद्धाश्चसमाजग्मु
र्महामृधे २३ तेवैमामनुरूपाभिर्मधुराभिर्जयैषिणः ॥ अस्तुवन्मुनयोवाग्भिर्यथेन्द्रतारकामये २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणियुद्धारंभेऊनसप्तत्यधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ततोनिवातकवचाःसर्वेवेगेनभारत ॥ अभ्यद्रवन्मांसहिताःप्रगृहीतायुधारणे १ आच्छाद्यरथपंथानमुत्क्रो
शंतोमहर्थाः ॥ आवृत्यसर्वतस्तेमांशरवर्षैरवाकिरन् २

१४ दंशिताःसन्नद्धाः त्राणैःकवचैः १५।१६।१७।१८।१९ आप्लवंतपलायनेऽतवतः गतैःसत्त्वैर्विगताभिर्बुद्धिभिरुपलक्षिताः भ्रांताइत्यर्थः २०।२१।२२।२३ तारकामयेतारार्थेसंप्राप्ते
२४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणियुद्धारंभेऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ ततइति १।२

३।४।५।६।७।८ शताःशतानिअयुतमित्यर्थः हरयोऽश्वाः शान्ताःपरीक्षिताः । शमेरालोचनार्थाभिष्टा ९।१०।११।१२।१३ चिच्छेदअहमितिशेषः । परोक्षार्थलिङ् प्रयोगेणाजानतैवमया
एतत्कृतमितिशत्रूणामत्यन्तापकर्षःसूचितः १४।१५।१६ अस्माभिः पूजायांबहुत्वंअश्वाद्यपेक्षयावा १७ लघुभिःशीघ्रगैः १८।१९ तिग्मतैजसंतीक्ष्णद्राहकं माधवंनाममधोदैत्यस्यवधार्थनिर्मितत्वात् २०

ततोपरेमहावीर्याःशूलपट्टिशपाणयः ॥ शूलानिचभुशुंडीश्चमुमुचुर्दानवामयि ३ तच्छूलवर्षसुमहद्द्रदाशक्तिसमाकुलम् ॥ अनिशंसृज्यमानंतैरपतन्मद्रथोपरि ४
अन्येयमामभ्यधावंतनिवातकवचायुधि ॥ जितशस्त्रायुधारौद्राःकालरूपाःप्रहारिणः ५ तानहंविविधैर्बाणैर्वेगवद्भिरजिह्वगैः ॥ गांडीवमुक्तैरभ्यघ्नमेकैकंदशभिर्मृधे ६ ते
कृताविमुखाःसर्वेमत्प्रयुक्तैःशिलाशितैः ॥ ततोमातलिनातूर्णहृत्वास्तेसंप्रचोदिताः ७ मार्गान्बहुविधांस्तत्रविचेरुर्वातरंहसः ॥ सुसंयतामातलिनाप्रामश्रंतदितेःसुता
न ८ शतंशतास्तेहरयस्तस्मिन्युक्तामहारथे ॥ शान्तामातलिनायत्ताव्यचरन्नल्पकाइव ९ तेषांचरणशतेनरथनेमिस्वनेनच ॥ ममबाणनिपातैश्चहतास्तेशतशोऽसु
राः १० गतासवस्तथैवान्येप्रगृहीतशरासनाः ॥ हतसारथयस्तत्रव्यकृष्यंततुरंगमैः ११ तेदिशोविदिशःसर्वेप्रतिरुध्यप्रहारिणः ॥ अभ्यघ्नन्विविधैःशस्त्रैस्ततो
मेव्यथितंमनः १२ ततोऽहंमातलेर्वीर्यमपश्यंपरमाद्भुतम् ॥ अश्वांस्तथावेगवतोयदयत्नादधारयत् १३ ततोऽहंलघुभिश्चित्रैस्त्रैस्तानसुरानरणे ॥ चिच्छेदसायु
धानराजञ्छतशोऽथसहस्रशः १४ एवंमेचरतस्तत्रसर्वयत्नेनशत्रुहन् ॥ प्रीतिमानभवद्दीरोमातलिःशक्रसारथिः १५ वध्यमानास्ततस्तैस्तुहयैस्तेनरथेनच ॥ अगम
न्प्रक्षयंकेचिन्व्यवर्तततथापरे १६ स्पर्धमानाइवास्माभिर्निवातकवचारणे ॥ शरवर्षैःशरातैर्मांमहद्भिःप्रत्यवारयन् १७ ततोऽहंलघुभिश्चित्रैर्ब्रह्मास्त्रपरिमंत्रितैः ॥ व्यध
मंसायकैराशुशतशोऽथसहस्रशः १८ ततःसंपीडयमानास्तेक्रोधाविष्टामहारथाः ॥ अपीडयन्मांसहिताःशक्तिशूलासिष्टिभिः १९ ततोऽहमस्त्रमातिष्ठंपरमंतिग्मतैज
सम् ॥ दयितंदेवराजस्यमाधवंनामभारत २० ततःखड्गत्रिशूलेनतोमरांश्चसहस्रशः ॥ अस्रवीर्येणशतधातैर्मुक्तानहमच्छिदम् २१ छित्त्वाप्रहरणान्येषांततस्तानपिसर्व
शः ॥ प्रत्यविध्यमहंशेषादशभिर्दशभिःशरैः २२ गांडीवाद्वितदासंस्थेयथाभ्रमरपंकयः ॥ निष्पतंतिमहाबाणास्तन्मातलिरपूजयत् २३ तेषामपितुबाणास्तेतन्मा
तलिरपूजयत् ॥ अवाकिरन्मांबलवत्तानहंव्यधमंशरैः २४ वध्यमानास्ततस्तैस्तुनिवातकवचाःपुनः ॥ शरवर्षैर्महद्भिर्मांसमंतात्पर्यवारयन् २५ शरवेगान्नहत्याहम
स्त्रैस्त्रविधातिभिः ॥ ज्वलद्भिःपरमैःशीघ्रैस्तानविध्यंसहस्रशः २६ तेषांछिन्नानिगात्राणिविसृजंतस्मशोणितम् ॥ प्रावृषीवाभिवृष्टानिगृंगाण्यथधराभृताम् २७
इंद्राशनिमसस्पशैर्वेगवद्भिरजिह्वगैः ॥ मद्राणैर्वध्यमानास्तेसमुद्रिग्नाःस्मदानवाः २८ शतधाभिर्बदेहास्तेक्षीणप्रहरणौजसः ॥ ततोनिवातकवचामामयुध्यंतमायया
२९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनिवातकवचयुद्धपर्वणिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ततोमाधवास्त्रादुत्पन्नेनखड्गसहितेनत्रिशूलेन । खड्गांश्चशूलांश्चेतिपाठे शरैरित्युत्तरश्लोकादपकर्षणीयम् २१ । २२ । २३ तेषांतेवाणामामवाकिरन्नितिसंबन्धः तदपिमातलिरपूजयत् २४ । २५
२६ । २७ । २८ । २९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ततोऽश्मेति । नगमात्रैर्वृक्षप्रमाणैः १ । २ पावकप्रकरावन्हिराशयः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

॥ अर्जुन उवाच ॥ ततोऽश्मवर्षं हृमहत्पादुरासीत्समंततः ॥ नगमात्रैः शिलाखंडैस्तन्मांदृढमपीडयत् १ तदहंवज्रसंकाशैर्महेन्द्रास्त्रप्रचोदितैः ॥ अचूर्णयंवोगवद्भिः शरजालैर्महाहवे २ चूर्ण्यमानेऽश्मवर्षे तु पावकः समजायत ॥ तत्राश्मचूर्णान्यपतन्पावकप्रकरा इव ३ ततोऽश्मवर्षे विहते जलवर्षे महत्तरम् ॥ धाराभिरक्षमात्राभिः प्रादुरासीन्ममांतिके ४ नभसः प्रच्युता धारास्तिग्मवीर्याः सहस्रशः ॥ आवृण्वन्सर्वतो व्योमदिशश्चोपदिशस्तथा ५ धाराणां च निपातेन वायोर्विस्फूर्जितेन च ॥ गर्जितेन च दैत्यानां न प्राज्ञायत किंचन ६ धारादिविचसंबद्धावसुधायां च सर्वशः ॥ व्यामोहयंत मांतत्र निपतंत्योनिशं भुवि ७ तत्रोपदिष्टमिंद्रेण दिव्यमस्त्रं विशोषणम् ॥ दीप्तं प्राहिणं वंधोरमशुष्यत्तेन तज्जलम् ८ हतेऽश्मवर्षे च मया जलवर्षे च शोषिते ॥ मुमुचुर्दानवामायामग्निं वायुं च भारत ९ ततोऽहमग्निं व्यधमं सलिलास्त्रेण सर्वशः ॥ शैलेन च महास्त्रेण वायोर्वेगमधारयम् १० तस्यां प्रतिहतायां ते दानवा युद्धदुर्मदाः ॥ प्राकुर्वन् विविधां मायां यौगपद्येन भारत ११ ततोऽवर्षं प्रादुरभूत्सुमहल्लोमहर्षणम् ॥ अस्त्राणां चोररूपाणामग्नेर्वायोस्तथाऽश्मनाम् १२ सा तु मायामयी वृष्टिः पीडयामास मां युधि ॥ अथ वोरंतमस्तीव्रं प्रादुरासीत्समंततः १३ तमसा संवृते लोके घोरेण ररूपेण च ॥ हरयो विमुखाश्चासन् प्रास्वलच्चापि मातलिः १४ हस्ताद्धिरश्मयश्चास्य प्रतोदः प्रापतद्भुवि ॥ असकृच्चाह मां भीतः कासीति भरतर्षभः १५ मां च भीराविशतीव्रा तस्मिन्विगतचेतसि ॥ स च मां विगतज्ञानः संवृत्तमिदमब्रवीत् १६ सुराणामसुराणां च संग्रामः सुमहानभूत् ॥ अमृता र्थे पुरा पार्थ स च दृष्टो मयाऽनघ १७ शंबरस्य वधे घोराः संग्रामाः सुमहानभूत् ॥ सारथ्यं देवराजस्य तत्रापि कृतवानहम् १८ तथैव तत्रस्य वधे संगृहीता हयामया ॥ वैरोचनेर्महायुद्धं दृष्टं चापि सुदारुणम् १९ एते मयामहाघोराः संग्रामाः पर्युपासिताः ॥ न चापि विगतज्ञानो भूतध्रुवोऽस्मि पांडव २० पितामहे न संहारः प्रजानां विहितो ध्रुवम् ॥ न हियुद्धमिदं युक्तमन्यत्र जगतः क्षयात् २१ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ मोहयिष्यन् दानवानामहं मायाबलं महत् २२ अब्रुवं मातलिभीतं पश्य मे भुजयोर्बलम् ॥ अस्त्राणां च प्रभावं वैधनुषो गांढिवस्य च २३ अद्यास्त्रमाययैतेषां मायाभेतां सुदारुणाम् ॥ विनिहन्मि तमश्चो ग्रं माभैः सूतस्थिरो भव २४ एवमुक्त्वाऽहमसृजमस्त्रमायां नराधिप ॥ मोहनीं सर्वभूतानां हिताय त्रिदिवौकसाम् २५ पीड्यमाना सुभाया सुता सुता स्वसुरोत्तमाः ॥ पुनर्बहुविधामायाः प्राकुर्वन्मिति तौजसः २६ पुनः प्रकाशमभवत्तमसा ग्रस्यते पुनः ॥ भवत्यदर्शनो लोकः पुनरप्सु निमज्जति २७ सुसंगृहीतैर्हरिभिः प्रकाशे सति मातलिः ॥ व्यचरत्स्यं दनाश्रेण संग्रामेलोमहर्षणे २८ ततः पर्यपतन्नुग्रानि वातकवचा मयि ॥ तानहं विवरं दृष्ट्वा प्राहिण्वंयमसादनम् २९

वैरोचनेर्बलेः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ मोहनास्त्रेण पीड्यमाना सुनश्यमानासु २६ । २७ । २८ । २९

वर्तमानेतथायुद्धेनिवातकवचांतके ॥ नापश्यंसहसासर्वान्दानवान्माययावृत्तान् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके प० निवातकवचयुद्धप० मायायुद्धे एक
सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अदृश्यमानास्ते दैत्या यो धयंति स्म मायया ॥ अदृश्येनास्त्रवीर्येण तानप्यहमयो
धयम् १ गांडीवमुक्ताविशिखाः सम्यगस्त्रप्रचोदिताः ॥ अर्च्छिदन्नुत्तमांगानियत्रयत्रस्मतेऽभवन् २ ततो निवातकवचावध्यमानामयायुधि ॥ संहृत्य मायां स
हसा प्राविशन्पुरमात्मनः ३ व्यपयाते पुदैत्येषु प्रादुर्भूते च दर्शने ॥ अपश्यं दानवांस्तत्र हतान् शतसहस्रशः ४ विनिष्पिष्टानितत्रैषां शस्त्राण्याभरणानि च ॥ श
तशः स्म प्रदृश्यंते गात्राणिकवचानि च ५ हयानां नांतरं ह्यासीत्पदाद्विचलितुं पदम् ॥ उत्पत्य सहसा तस्थुरंतरिक्षगमास्ततः ६ ततो निवातकवाव्योमसंछा
द्य केवलम् ॥ अदृश्या ह्यत्यवर्तत विसृजंतः शिलोच्चयान् ७ अंतर्भूमिगताश्चान्ये हयानां चरणान्यथ ॥ व्यगृण्ण हन्तानवा वोरास्थवक्त्रे च भारत ८ विनिगृह्य हरी
नश्चानुरथं च मम युध्यतः ॥ सर्वतो मामविध्यंत सरथंधरणीधरैः ९ पर्वतैरुपचीयद्भिः पतमानैस्तथाऽपरैः ॥ सदेशो यत्र वर्तामगुहे वसमपद्यत १० पर्वतैश्छा
द्यमानोऽहं निगृहीतैश्च वाजिभिः ॥ अगच्छं परमामार्तिमा तलिस्तदलक्षयत् ११ लक्षयित्वा च मां भीतमिदं वचनमब्रवीत् ॥ अर्जुन अर्जुन मा भैस्त्वं वज्रमस्त्रमुदी
रय १२ ततोऽहं तस्य तद्वाक्यं श्रुत्वा वज्रमुदीरयम् ॥ देवराजस्य दयितं भीममस्त्रं नराधिप १३ अवलंस्थानमासाद्य गांडीवमनुमंघ्रय ॥ अमुं वं वज्रसंस्पर्शा
नाय सान्निशितान् शरान् १४ ततो मायाश्वताः सर्वानि वातकवचांश्च तान् ॥ ते वज्रचोदिता बाणावज्रभृताः समाविशन् १५ ते वज्रवेगविहता दानवाः पर्वतोपमाः ॥
इतरेतरमाश्लिष्यन् यपतन् पृथिवीतले १६ अंतर्भूमौ च ये गृण्ण हन्तानवा रथवाजिनः ॥ अनुप्रविश्य तान् बाणाः प्राहिण्वन्यमसादनम् १७ हतैर्निवातकवचैर्निरस्तैः पर्व
तोपमैः ॥ समाच्छाद्य तद्देशः स विकीर्णैरिव पर्वतैः १८ न हयानां क्षतिः काचिन्नरथस्य न मातलेः ॥ मम चादृश्यत तदा तद्द्रुतमिवाभवत् १९ ततो मां प्रहसन् राज
न्मातलिः प्रत्यभापत ॥ नैतदर्जुन देवेषु त्वयि वीर्यं यदीक्ष्यते २० हतेष्वसुरसंघेषु दारास्तेषां तु सर्वशः ॥ प्राक्रोशन्नगरे तस्मिन् यथा शरदिसारसाः २१ ततो मा
तलिनसाधर्महंतपुरमभ्ययाम् ॥ त्रासयन्नरथवोषेण निवातकवचस्त्रियः २२ तान् दृष्ट्वा दशसाहस्रान्मयूरसदृशान् हयान् ॥ रथं च रविसंकाशं प्राद्रवन्नगणशस्त्रियः
२३ ताभिराभरणैः शब्दस्त्रासिताभिः समीरितः ॥ शिलानामिव शैलेषु पतंतीनामभूत्तदा २४ वित्रस्ता दैत्यनार्यस्ताः स्वानिवेशमान्यथा विशन् ॥ बहु रत्नवि
चित्राणि शातकुंभमयानि च २५ तद्द्रुताकारमहं दृष्ट्वानगरमुत्तमम् ॥ विशिष्टं देवनगरादपृच्छं मातलिततः २६

नआवाययंतिनाध्यासंते २७। २८। २९ अंतनाशं निवातकवचानामितिशेषः ३०। ३१। ३२। ३३। ३४ प्रशाम्यप्रकर्षेण आलोच्य ३५ ॥

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभाषदीपे

वन०

अ०

१७२

॥१४०॥

इदमेवंविधं कस्माद्देवानावासायंत्युत ॥ पुरंदरपुराद्धीदंविशिष्टमितिलक्षये २७ ॥ मातलिरुवाच ॥ आसीदिदंपुरापार्थदेवराजस्यनःपुरम् ॥ ततोनिवातक
वचैरितः प्रच्याविताः सुराः २८ तपस्तप्त्वा महतीं प्रसाद्य च पितामहम् ॥ इदं वृत्तं निवासाय देवेभ्यश्चाभयं युधि २९ ततः शक्रेण भगवान्स्वयं भूरिति चोदितः ॥
विधत्तां भगवानंतमात्मनो हितकाम्यया ३० ततः उक्तो भगवतादिष्टमत्रेति भारत ॥ भवितां ऽतस्त्वमप्येषां देहेनान्येन शत्रुहन् ३१ ततः एषां वधार्थाय शक्रो ऽस्त्रा
णि ददौ तव ॥ न हि शक्याः सुरैर्हंतुं य एते निहतास्त्वया ३२ कालस्य परिणामेन ततस्त्वमिह भारत ॥ एषामंतकरः प्राप्तस्तत्त्वया च कृतं तथा ३३ दानवानां विना
शाय अस्त्राणां परमं बलम् ॥ ग्राहितस्त्वं भर्हद्रेण पुरुषेन्द्र तदुत्तमम् ३४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ततः प्रशाम्य नगरं दानवांश्च निहत्य तान् ॥ पुनर्मातलिना सार्धमगच्छं दे
वमद्यतत् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके प० निवातकवचयुद्ध प० निवातकवचयुद्धे द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ अर्जुन उवाच ॥ निवर्तमानेन मयामहदृष्टंततोऽपरम् ॥ पुरं कामचरं दिव्यं पावकारं समप्रभम् १ रत्नद्रुममयैश्चित्रैः सुस्वरैश्च पतत्रिभिः ॥ पौलोमैः कालकंजैश्च नि
त्यहृष्टैरधिष्ठितम् २ गोपुरादालकोपेतं चतुर्द्वारं दुरासदम् ॥ सर्वरत्नमयं दिव्यमद्भुतोपमदर्शनम् ३ द्रुमैः पुष्पफलोपेतैः सर्वरत्नमयैर्वृतम् ॥ तथा पतत्रिभिर्दिव्यै
रुपेतं सुमनोहरैः ४ असुरैर्नित्यमुदितैः शूलार्थैः सुसलायुधैः ॥ चापमुद्गरहस्तैश्च स्रग्विभिः सर्वतो वृतम् ५ तदहंप्रैक्ष्य दैत्यानां पुरमद्भुतदर्शनम् ॥ अपृच्छं मात
लिं राजन् किमिदं वर्ततेऽद्भुतम् ६ ॥ मातलिरुवाच ॥ पुलोमानाम् दैतेयी कालकाचमहासुरी ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं ते चेरतुः परमतपः ७ तपसां ते ततस्ताभ्यां स्वयं
भूरददद्भरम् ॥ अगृण्णीतां वरंते तु सुतानामल्पदुःखताम् ८ अवध्यतां च राजेन्द्र सुरराक्षसपन्नगैः ॥ पुरं सुरमणीयं च खचरं समहाप्रभम् ९ सर्वरत्नैः समुदितं दुर्धर्ष
ममरैरपि ॥ महर्षिभ्यश्च गंधर्वपन्नगासुरराक्षसैः १० सर्वकामगुणोपेतं वीतशोकमनामयम् ॥ ब्रह्मणा भरतश्रेष्ठ कालकेयकृते कृतम् ११ तदेतत्खपुरं दिव्यं चर
त्यमरवर्जितम् ॥ पौलोमाध्युषितं वीरकालकंजैश्च दानवैः १२ हिरण्यपुरमित्येवंख्यायतेन गंरं महत् ॥ रक्षितं कालकेयैश्च पौलोमैश्च महासुरैः १३ तपते मुदितारा
जन्नवध्याः सर्वदैवतैः ॥ निवसंत्यत्र राजेन्द्र गतोद्वेगानिरुत्सुकाः १४ मानुषान्मृत्युरेतेषां निर्दिष्टो ब्रह्मणा पुरा ॥ एतान् पिरणे पार्थ कालकंजान् दुरासदान् ॥ वज्रास्त्रे
ण नयस्वाशुविनाशं समहाबलान् १५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ सुरासुरैरवध्यंत दहं ज्ञात्वा विशांपते ॥ अब्रुवं मातलिं हृद्योयाह्वेतत्पुरमंजसा १६ त्रिदशेशद्विषोयावदक्ष
यमस्त्रैर्नयाम्यहम् ॥ न कथंचिद्धि मे पापानवध्याये सुरद्विषः १७ उवाहमांततः शीघ्रं हिरण्यपुरमंतिकात् ॥ रथेन तेन दिव्येन हरियुक्तेन मातलिः १८

द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥

॥ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥ निवर्तमानेनेति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११ खपुरं खचरत्वात्

१२। १३। १४। १५। १६ नवध्या इति न अपितु वध्या एव १७। १८

१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८ व्यग्रहं विशेषेण गृहीतवान् बाणवृष्ट्यारुद्धवानित्यर्थः २९। ३०। ३१ आरुह्यगगनमुत्पत्य अवातरद्वतीर्णः पाठांतरे मातलिमारुह्य आलं
व्यग्रहीतमवतरं अवतीर्णोऽभवमिति शेषः ३२ पर्यवर्ततपरिवार्य अवर्तत गार्धराजितैर्गृध्रपत्रशोभितैः ३३ युद्धे निमित्ते सतिसंन्यवर्तत इमेवयमिति शेषः युद्धेन जेतुमिति शेषः ३४। ३५। ३६। ३७ अत्र प्रचुदितैः

ते मामालक्ष्य दैतेया विचित्राभरणांबराः ॥ समुत्पेतुर्महावेगारथानां स्थायदंशिताः १९ ततो नालीकनाराचैर्भल्लैः शक्त्यृष्टितोमरैः ॥ प्रत्यघ्नन् दानवेंद्रां मांकुद्धास्तीव्र
पराक्रमाः २० तदहं शरवर्षेण महता प्रत्यवारयम् ॥ शस्त्रवर्षेण महद्राजन् विद्याबलमुपाश्रितः २१ व्यामोहयंचतान्सर्वान् रथमार्गैश्चरन् रणे ॥ तेऽन्योन्यमभिसंमूढाः
पातयंति स्म दानवान् २२ तेषामेवं विमूढानामन्योन्यमभिधावताम् ॥ शिरांसि विशिखैर्दीप्तैर्न्यहनंशतसंघशः २३ ते वध्यमाना दैतेयाः पुरमास्थाय तत्पुनः ॥
खमुत्पेतुः सनगरामायामास्थाय दानवीम् २४ ततोऽहं शरवर्षेण महता कुरुनंदन ॥ मार्गमावृत्य दैत्यानां गतिं चैषामवारयम् २५ तत्पुनरंस्वचरं दिव्यं कामगंसूर्यस
प्रभं ॥ दैतेयैर्वरदानेन धार्यते स्म यथासुखम् २६ अंतर्भूमौ निपतति पुनरुर्ध्वं प्रतिष्ठते ॥ पुनस्तिर्यक् प्रयात्याशु पुनरप्सु निमज्जति २७ अमरावति संकाशं तत्पुनरं काम
गं महत् ॥ अहमस्त्रैर्बहुविधैः प्रत्यगृह्णं परंतप २८ ततोऽहं शरजालेन दिव्यास्त्रानुदितेन च ॥ व्यगृह्णं सह दैतेयैस्तत्पुनरं पुनरुषर्षभ २९ विक्षतंचायसैर्बाणैर्मत्प्रयुक्तै
रजिह्मगैः ॥ महीमभ्यपतद्राजन् प्रभग्नं पुरमासुरम् ३० ते वध्यमाना मद्बाणैर्वज्रवेगैरयस्मयैः ॥ पर्यभ्रमंतवैराजन्नसुराः कालचोदिताः ३१ ततो मातलिरारुह्य पुर
स्तान्निपतन्निव ॥ महीमवातरत्क्षिप्रं रथेनादित्यवर्चसा ३२ ततो रथसहस्राणि पष्टिस्तेषाममर्षिणाम् ॥ युयुत्सूनां मया सार्धं पर्यवर्तत भारत ॥ तान्यहं निशितैर्बा
णैर्व्यधमंगार्धराजितैः ३३ ते युद्धे सन्यवर्तत समुद्रस्य यथोर्मयः ॥ नेमेशक्यामानुषेण युद्धेनेति प्रचित्य तत् ३४ ततोऽहमानुपूर्व्येण दिव्यान्यस्त्राण्ययोजयम् ॥
ततस्तानि सहस्राणि रथिनां चित्रयोधिनाम् ३५ अस्त्राणि मम दिव्यानि प्रत्यघ्नच्छनकैरिव ॥ रथमार्गान्विचित्रांस्ते विचरंतो महाबलाः ३६ प्रत्यदृश्यंत संग्रामेशतशोऽ
थ सहस्रशः ॥ विचित्रमुकुटापीडाविचित्रकवचध्वजाः ३७ विचित्राभरणाश्चैव नंदयंती वमेमनः ॥ अहंतु शरवर्षेस्तानस्त्रप्रचुदितैरणे ३८ नाशकुर्वीडयितुं ते तु
मां प्रत्यपीडयन् ॥ तैः पीड्यमानो बहुभिः कृतास्त्रैः कुशलैर्युधि ३९ व्यथितोऽस्मि महायुद्धे भयं चागान्महन्मम ॥ ततोऽहं देवदेवाय रुद्राय प्रयतोरणे ४० स्वस्ति
भूतेभ्य इत्युक्त्वामहास्त्रं समचोदयम् ॥ यत्तद्रौद्रमिति ख्यातं सर्वमित्रविनाशनम् ४१ ततोऽपश्यं त्रिशिरसं पुरुषं नवलोचनम् ॥ त्रिमुखं पद्भुजं दीप्तमर्कज्वलनमूर्धजम्
४२ लेलिहानैर्महानागैः कृतचीरममित्रहन् ॥ विभीस्ततस्तदस्त्रं तु गोरोद्रं सनातनम् ४३ दृष्ट्वा गांडीवसंयोगमानीय भरतर्षभ ॥ नमस्कृत्वा त्रिनेत्राय शर्वायामित
तेजसे ४४ मुक्तवान् दानवैर्द्राणां पराभावाय भारत ॥ मुक्तमात्रेत तस्तस्मिन् रूपाण्यासन्सहस्रशः ४५

अस्त्राणां प्रचुदितैरेरणं यदर्थैः । उदुपधाद्वादि कर्मणोरिति भावे निष्ठायाः कित्त्वं ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ कृतं पीडितं निगृहीतं चीरं वस्त्रं येन ४३ । ४४ । पराभावाय अत्यंताभावाय ४५

४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ मांसमेदोवसास्थिभिः संयुक्तेरिति शेषः ५३ । ५४ निर्बह्नेर्नाशक्रेः ५५ । ५६ निशम्यदृष्ट्वा ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४

वन०

अ०

१.७३

मृगाणामथसिंहानां व्याघ्राणांचविंशति ॥ ऋक्षाणांमहिषाणांचपन्नानां तथागवाम् ४६ शरभाणां गजानांचवानराणांचसंवशः ॥ ऋषभाणां वराहाणां मार्जाराणां
तथैवच ४७ शालावृकाणांप्रितानां भुङ्क्षन्तानांचसर्वशः ॥ गृध्राणां गरुडानांचचमराणांतथैवच ४८ देवानांच ऋषीणांचांधर्वाणांचसर्वशः ॥ पिशाचानांसयक्षाणां
तथैवचसुरद्विषाम् ४९ गुह्यकानांचसंभ्रामेनैर्ऋतानांतथैवच ॥ झपाणां गजवक्राणामुलूकानांतथैवच ५० मीनवाजिसरूपाणां नानाशस्त्रासिपाणिनाम् ॥ तथैवयातु
धानानां गदामुद्गरधारिणाम् ५१ एतैश्चान्यैश्च बहुभिर्नानारूपधरैस्तथा ॥ सर्वमासीजगद्वाप्तं तस्मिन्नेविसर्जिते ५२ त्रिशिरोभिश्चतुर्दंष्ट्रैश्चतुरास्यैश्चतुर्भुजैः ॥
अनेकरूपसंयुक्तैर्मांसमेदोवसास्थिभिः ५३ अभीक्ष्णं वध्यमानास्ते दानवानाश्मागताः ॥ अर्कज्वलनतेजोभिर्वज्राशनिसमप्रभैः ५४ अद्रिसारमयैश्चान्यैर्बाणैरपिनिबर्ह
णैः ॥ न्यहनंदानवान्सर्वान्मुहूर्तेनैवभारत ५५ गांडीवास्रपणुत्रांस्तान्गतासूत्रभसश्च्युतान् ॥ दृष्ट्वाऽहंप्राणमंभूयस्त्रिपुरघ्नायवेवसे ५६ तथागौद्रास्त्रनिष्पिष्टान् दिव्याभ
रणभूषितान् ॥ निशम्यपरमं हर्षमगमद्देवसारथिः ५७ तदसह्यं कृतं कर्म देवैरपि दुर्गमम् ॥ दृष्ट्वा मां पूजयामासमातलिः शक्रसारथिः ५८ उवाच वचनं चेदं प्रीयमाणः
कृतांजलिः ॥ सुरासुरैरसह्यं हि कर्म यत्साधितं त्वया ५९ न ह्येतत्संयुगे कर्तुमपिशक्तः सुरेश्वरः ॥ सुरासुरैरवध्यं हि पुरमेतत्स्वर्गमहत् ६० त्वया विमथितं वीर
स्ववीर्यतपसोबलात् ॥ विध्वंस्तेष्वपुरे तस्मिन् दानवेषु हतेषु च ६१ विनदंत्यः स्त्रियः सर्वानिष्पेतुर्नगराद्बहिः ॥ प्रकीर्णकेश्यो व्यथिताः कुर्यंश्चतुःखिताः ६२
पेतुः पुत्रानपितृन् भ्रातृन् शोचमाना महीतले ॥ रुदंत्यो दीनकंठ्यस्तु निनदंत्यो हतेश्वराः ६३ उग्रांसि परिनित्रंत्यो विस्त्रस्तस्त्रिभूषणाः ॥ तच्छोकयुक्तमश्रीकंदुः
खदैः न्यसमाहतम् ६४ नवभौदानवपुरं हतं त्विदं हतेश्वरम् ॥ गंधर्वनगराकारं हतनागमिव हृदम् ६५ शुष्कवृक्षमिवारण्यमदृश्यमभवत्पुरम् ॥ मां तु संहृष्टमनं
क्षिप्रं मातलिगनयत् ६६ देवराजस्य भवनं कृतकर्माणमाहवात् ॥ हिरण्यपुरमुत्सृज्य निहत्य च महासुरान् ६७ निवातकवचांश्चैव ततोऽहं शक्रमागमम् ॥ मम कर्म
चंदेवं दं मातलिर्विस्तरेण तत् ६८ सर्वैश्चावयामास यथाभूतं महायुते ॥ हिरण्यपुरघातं च मायानांच निवारणम् ६९ निवातकवचानांच वधं संख्येमहोजमाम् ॥
तच्छ्रुत्वा भगवान्प्रीतः सहस्राक्षः पुरंदरः ७० मरुद्भिः सहितः श्रीमान्साधुसाध्वित्यथाब्रवीत् ॥ ततो मां देवराजो वै समाश्वास्य पुनः पुनः ७१ अत्र वीद्विबुधैः सार्धं
मिदं समधुरं वचः ॥ अति देवासुरं कर्म कृतमेव त्वयारणे ७२ गुर्वर्थश्च कृतः पार्थ महाशत्रून् व्रतामम ॥ एवमेव सदा भाव्यं स्थिरेणाजोधनं जय ७३ असंमूढेन चा
स्त्राणां कर्तव्यं प्रतिपादनम् ॥ अविष्यारणे हित्वं देवानवराक्षसैः ७४

सयक्षासुरगंधर्वैः सपक्षिगणपन्नगैः ॥ वसुधांचापिकौन्तेयत्वद्वाहुबलनिर्जिताम् ॥ पालयिष्यति धर्मात्मा कुंती पुत्रोयुधिष्ठिरः ७५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्य
 केपर्वणि निवातकवचयुद्धपर्वणि हिरण्यपुरदैत्यवधे त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ ततो मामतिविश्वस्तं संखड्गशरविक्षतम् ॥
 देवराजो विगृह्येदं काले वचनमब्रवीत् १ दिव्यान्यस्त्राणि सर्वाणित्वयि तिष्ठन्ति भारत ॥ नत्वाऽभिभवितुं शक्नोमानुषो भुविकश्चन २ भीष्मो द्रोणः कृपः कर्णः शकुनिः सह
 राजभिः ॥ संग्रामस्थस्य ते पुत्रकलां नार्हति षोडशीम् ३ इदं च मे तनुत्राणं प्रायच्छन्मधवान् प्रभुः ॥ अभेद्यं कवचं दिव्यं स्रजं चैव हिरण्मयीम् ४ देवदत्तं च मे शंखं पुनः प्रा
 दान्महारवम् ॥ दिव्यं वेदं किरीटं मे स्वयमिन्द्रो युयोजह ५ ततो दिव्यानि वस्त्राणि दिव्यान्याभरणानि च ॥ प्रादाच्छक्रो ममैतानि रुचिराणि बृहन्ति च ६ एवं संपूजि
 तस्तत्र सुखमस्म्युषितो नृप ॥ इन्द्रस्य भवने पुण्ये गंधर्वशिशुभिः सह ७ ततो मामब्रवीच्छक्रः प्रीतिमानमरैः सह ॥ समयोऽर्जुन गंतुं ते भ्रातरौ हि स्मरन्ति ते ८ एवमिन्द्र
 स्य भवने पंचवर्षाणि भारत ॥ उषितानि मयाराजन्स्मरता धूतजंकलिम् ९ ततो भवंतमद्राक्षं भ्रातृभिः परिवारितम् ॥ गंधमादनपादस्य पर्वतस्यास्य मूर्धनि १०
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ दिष्ट्या धनं जयास्त्राणित्वया प्राप्तानि भारत ॥ दिष्ट्या चाराधितो राजा देवानामीश्वरः प्रभुः ११ दिष्ट्या च भगवान्स्थानुर्देव्या सह परंतप ॥
 साक्षाद्दृष्टः स्वयुद्धे न तोषितश्च त्वयाऽनघ १२ दिष्ट्या च लोके पालैस्त्वं समेतो भरतर्षभ ॥ दिष्ट्या च धर्मा महेपार्थ दिष्ट्या सि पुनरागतः १३ अद्य कृत्स्नां महीं देवीं विजि
 तां पुरमालिनीम् ॥ मन्ये च धृतराष्ट्रस्य पुत्रानपि वशीकृतान् १४ इच्छामि तानि चास्त्राणि द्रष्टुं दिव्यानि भारत ॥ यैस्तथा वीर्यवंतस्ते निवातकवचाहताः १५
 ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ श्वः प्रभाते भवान्द्रष्टा दिव्यान्यस्त्राणि सर्वशः ॥ निवातकवचाघोरायैर्मया विनिपातिताः १६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमागमनं
 त्रकथयित्वा धनं जयः ॥ भ्रातृभिः सहितः सर्वैरजनीतामुवासह १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि निवातकवचयुद्धपर्वणि अस्त्रदर्शनसंकेते चतुःसप्तत्यधिक
 शततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ उत्थायावश्यकार्याणि कृतवान् भ्रातृभिः स
 ह १ ततः संचोदयामास सोऽर्जुनं मातृनंदनम् ॥ दर्शयास्त्राणि कौन्तेय यैर्जिता दानवास्त्वया २ ततो धनं जयं यो राजन् देवैर्दत्तानि शंडवः ॥ अस्त्राणि तानि दिव्या
 नि दर्शयामास भारत ३

देवानां राजा इन्द्रः ११ । १२ । १३ । १४ त्वया हताः १५ । १६ । १७ ॥
 तस्यामिति १ मातृनंदनं मातुः सुखकरम् २ । ३

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ ॥

अस्त्राणि दर्शयितुमिच्छेरजुनस्य भावनामाह गिरिति । गिरय एव कूबरदायस्तद्वतं । कूबरो यस्मिन् युगं प्रियतेतदारु पादौ चक्रे अक्षस्तयोः संधानदारु शुभावेणवइवेणवो यस्मिन् तत्तुभवेणु त्रिवेणु अक्षकू
बरयोः संधानार्थं त्रिशिखंदारुतद्वतं । सुपांसुलुगिति द्वितीयाया आपौलुक् रथपदेवाङ्गीवत्स्वध्वेयम् ४ पृथिवीमेव पार्थिवं मानसं भूमिरूपं रथं राक्षसवायसादिवत्स्वार्थे तद्धितः आस्थाय ध्यानवलेनारुह्य दिव्ये
नेन्द्रत्तेन ५ वारिजं शंखं देवदत्तं नामतः ६ दर्शनाय दर्शयितुम् ७ अर्जुनेन अनेकब्रह्मांडगर्भस्य महादेवस्य साम्यं भावनाबलाद्भूतेन समाक्रांता पृथिवी समकंपत ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

यथान्यायं महातेजाः शौचं परममास्थितः ॥ गिरिकूबरपादाक्षं शुभवेणुत्रिवेणुमत् ४ पार्थिवं रथमास्थाय शोभमानो धनं जयः ॥ दिव्येन संवृतस्तेन कवचेन सुवर्चसा ॥
५ धनुरादाय गांडीवं देवदत्तं सवारिजम् ॥ शोशुभ्यमानः कौन्तेय आनुपूर्व्यान्महाभुजः ६ अस्त्राणितानि दिव्यानि दर्शनायोपचक्रमे ॥ अथ प्रयोक्ष्यमाणेषु दिव्येष्व
स्त्रेषु तेषु वै ७ समाक्रांता महीपद्भ्यां समकंपत सदृमा ॥ क्षुभिताः सरितश्चैव तथैव च महोदधिः ८ शैलाश्चापिव्यदीर्यैतनववौ च समीरणः ॥ नवभासे सहस्रांश्चूर्णज्वा
लचपावकः ९ नवेदाः प्रतिभांति स्मद्भिजातीनां कथंचन ॥ अंतर्भूमिगता ये च प्राणिनो जनमेजय १० पीडयमानाः समुत्थाय पाण्डवं पर्यवारयन् ॥ वेपमानाः प्रांजल
यस्ते सर्वे विकृताननाः ११ दह्यमानास्तदाऽस्त्रैस्तेया चंतिस्म धनं जयम् ॥ ततो ब्रह्मर्षयश्चैव सिद्धा ये च महर्षयः १२ जंगमानि च भूतानि सर्वाण्येवावतस्थिरे ॥ देव
र्षयश्च प्रवरास्तथैव च दिवौकसः १३ यक्षराक्षसगंधर्वास्तथैव च पतत्रिणः ॥ खेचराणि च भूतानि सर्वाण्येवावतस्थिरे १४ ततः पितामहश्चैव लोकपालाश्च सर्वशः ॥ भ
गवांश्च महादेवः सगणोऽभ्याययौ तदा १५ ततो वायुर्महाराज दिव्यैर्माल्यैः समन्वितः ॥ अभितः पाण्डवं चित्रैरवचक्रे समंततः १६ जगुश्च गाथाविधिगांधर्वाः सुर
चोदिताः ॥ नचतुःसंवशश्चैव राजन्नप्सरसांगणाः १७ तस्मिंश्च तादृशे काले नारदश्चोदितः सुरैः ॥ आगम्या हवचः पार्थश्च वणीयमिदं नृप १८ अर्जुनार्जुनमायुं क्ष्व
दिव्यान्यस्त्राणि भारत ॥ नैतानि निरधिष्ठाने प्रयुज्यंते कथंचन १९ अधिष्ठानेन वानार्तः प्रयुज्यंते कदाचन ॥ प्रयोगेषु महान्दोषो ह्यस्त्राणां कुरुनंदन २० एतानि रक्ष्य
माणा नि धनं जययथागमम् ॥ बलवंति सुखार्हाणि भविष्यंति न संशयः २१ अरक्ष्यमाणान्येतानि त्रैलोक्यस्यापि पाण्डव ॥ भवंति स्म विनाशायैवं भूयः कृथाः क
चिद् २२ अजातशत्रोर्वचैव द्रक्ष्यसे तानि संयुगे ॥ योज्यमानानि पार्थेन द्विषतामवमर्दने २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ निवार्याथ ततः पार्थ सर्वदेवायथा
गतम् ॥ जग्मुरन्ये च ये तत्र समाजग्मुर्नरपंभ २४ तेषु सर्वेषु कौरव्यप्रतियातेषु पाण्डवाः ॥ तस्मिन्नेव वने हृष्टास्त ऊषुः सहकृष्णया २५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्य
के पर्वणि निवातक० पर्वणि अस्त्रदर्शने पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥ समाप्तं च निवातकवचयुद्धपर्व ॥ अथाजगरपर्व ॥ जनमेजय उवाच ॥
तस्मिन्कृतास्त्रे रथिनां प्रवीरे प्रत्यागते भवनाद्वृत्रहंतुः ॥ अतः परं किमकुर्वत पार्थाः समेत्य शूरेण धनं जयेन १

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ निरधिष्ठाने लक्ष्याभावे सति १९ अधिष्ठानेऽपि वा अनार्तः न प्रयुज्यते २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥

॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारते

भावदीपे पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥

॥

॥ तस्मिन्निवाते वृत्रहंतुरिन्द्रस्य १

आक्रीडमुद्यानम् २ । ३ वासस्थानं प्राणिनां भूमिस्थानामैश्वर्यमिति शेषः ४ पूर्वाश्रपदसमाः ५ । ६ । ७ । ८ विचरन्विचरन्तः अपकृष्टदेशान् दूरस्थानान् ज्ञास्यन्ति अपितु समीपस्थाने वै तदिति ज्ञास्यन्तीत्यर्थः । ज्ञास्यन्त्यनाथानिति पाठे अनाथानिति देशविशेषणं अप्रसिद्धान् देशान् तेषु संवत्सरं गूढं विहृत्येतिसंबंधः ९ तत्र बुद्धे उद्धरे मकं टकवत् दूरीकरवाम निर्यात्य प्रत्यर्प्य आपकारिणेऽपकारं कृत्वेत्यर्थः । फलं राज्यप्राप्तिः पुष्पं शत्रुवधः निर्यात्य उद्धरे मेत्यन्वयः १० ततो हेतोर्महीमावसाधितिष्ठ ननु इहैव सुखं महदस्ति किमहीमासेनेत्याशंक्याह स्वर्गेति ११ । १२ निग्रहे च बंधने वा भ्रातृत्वाद् द्वेषप्रवृत्तिश्चेदिति भावः १३

॥ वैशंपायन उवाच ॥ वनेषु तेष्वेव तु ते नरेन्द्राः सहार्जुने नेंद्रसमेन वीराः ॥ तस्मिंश्च शैलप्रवरे सुरम्ये धनेश्वरा क्रीडगता विजहुः २ वेश्मानि तान्यप्रतिमानि पश्यन् क्रीडाश्वना नाद्रुमसन्निबद्धाः ॥ चचारधन्वी बहुधानरेंद्रः सोऽस्त्रेषु यत्तः स ततं किरीटी ३ अवाप्य वासनं रदेव पुत्राः प्रसादजं वैश्रवणस्य राज्ञः ॥ न प्राणिनां ते स्पृहयंति राजन् शिवश्च कालः सबभूवतेषाम् ४ समेत्य पार्थेन यथैकरात्रमूषुः समास्तत्र तदा च तप्तः ॥ पूर्वाश्रपदतादृशपाण्डवानां शिवा बभूवुर्वसतां वनेषु ५ ततोऽब्रवीद्वायु सुतस्तरस्वी जिष्णुश्च राजानमुपोपविश्य ॥ यमौ च वीरौ सुरराज कल्पावेकां तमास्थाय हितं प्रियं च ६ तव प्रतिज्ञां कुरु राजसत्यां च कीर्षमाणास्तदनु प्रियं च ॥ ततो न गच्छाम वनान्यपास्य सुयोधनं सानु चरं निहतुम् ७ एकादशं वर्षमिदं वसामः सुयोधनेनात्त सुखाः सुखार्हाः ॥ तं वंचयित्वाऽधमबुद्धिशीलमज्ञातवासं सुखमाप्नुयाम ८ तवाज्ञाया पार्थिव निर्विशंका विहायमानं विचरन्द नानि ॥ समीपवासेन विलोभितास्ते ज्ञास्यन्ति नास्मान् पकृष्टदेशान् ९ संवत्सरं तत्र विहृत्य गूढं नराधमं तं सुखमुद्धरेम ॥ निर्यात्यैवैरं स फलं स पुष्पं तस्मै नेंद्राधमपूरुषाय १० सुयोधनायानुचरैर्वृता यततो महीमावसधर्मराज ॥ स्वर्गोपमं देशमिमं चरद्भिः शक्यो विहंतुं न रदेव शोकः ११ कीर्तिस्तु ते भारत पुण्यगंधानशये द्विलोकेषु चराचरेषु ॥ तत्प्राप्य राज्यं कुरुपुंगवानां शक्यं महत्प्राप्नुमथ क्रियाश्च १२ इदं तु शक्यं स ततं नेंद्रप्राप्तुं त्वया यत्नं भवेत् कुबेरात् ॥ कुरुष्व बुद्धिद्विषतां वधाय कृतागसां भारत निग्रहे च १३ तेजस्तवो ग्रंथं स हेत राजन् समेत्य साक्षादपि वज्रपाणिः ॥ न हि व्यथां जातु करिष्यतस्तौ समेत्य देवैरपि धर्मराज १४ तवार्थसिद्धयर्थमपि प्रवृत्तौ सुपर्णकेतुश्च शिनेश्च नत्ता ॥ तथैव कृष्णोऽप्रतिमो बलेन तथैव चाहं न रदेव वर्य १५ तवार्थसिद्धयर्थमभिप्रपन्नो यथैव कृष्णः सहयादवैस्तेः ॥ तथैव चाहं न रदेव वर्य यमौ च वीरौ कृतिनौ प्रयोगे १६ त्वदर्थयोगप्रभवप्रधानाः शर्मकरिष्याम परान् समेत्य ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तदा ज्ञायमतं महात्मा तेषां च धर्मस्य सुतो वरिष्ठः १७ प्रदक्षिणं वैश्रवणाधिवासं च कारधर्मार्थविदुत्तमौ जाः ॥ आमंत्र्य वेश्मानि नदीः सरांसि सर्वाणि रक्षांसि च धर्मराजः १८ यथागतं मार्गमवेक्षमाणः पुनर्निर्गच्छैव निरीक्षमाणः ॥ ततो महात्मा स विशुद्धबुद्धिः संप्रार्थयामास नरेंद्रवर्यम् १९

समेत्यद्बुद्धप्राप्य १४ सुपर्णकेतुः कृष्णः शिनेर्नमासात्यकिः एतयोर्वीरिहितकारित्वं चाह तथैवेति । कृष्णोऽर्जुनः अहं भीमसेनः १५ प्रयोगेऽन्वयप्रयोगे कृतिनौ कुशलौ १६ त्वदर्थयोगप्रभवप्रधानाः तव अर्थयोगाधनलाभः प्रभवेष्वर्थोत्कर्षस्तद्व्ययप्रधानं येषां तितथा । शर्मसाम शत्रुनाशेन क्षेमं वा । समेत्य साम्नायुद्धेन वा १७ । १८ । १९

इतिप्रार्थयामासेतिपूर्वेणसंबंधः मतिचकारगमनेइतिशेषः २० । २१ । २२ । २३

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभाबदीपे षट्सप्तत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ एवं

तीर्थयात्रादिप्रभवेनदेवताप्रसादादुत्तमलोकप्राप्तिरद्भुतसामर्थ्यप्राप्तिश्चेतिदर्शितं प्राप्तमपिचैतदपवतामनर्थकरंभवतीतिदर्पजयार्थनहुषभीमसेनयोर्दुर्गस्थांवरणयति नगोत्तमंप्रस्रवणैरुपेतमित्यादिना । नगोत्तमंगंगमा दनंजहतांयजताम् १ कुबेरस्यकांतप्रियम् २ समुच्छ्रयान्उच्चैस्त्वानि संनिरोधान्संकीर्णत्वानि गोष्ठान्स्थानानि हरीणां सिंहानांगिरिपुनद्युत्तारणार्थाःसेतव्योमालाश्रमहत्सुप्रवाहपुनत्रैवदेवप्रयागादौसांगाइति

समाप्तकर्मासहितःसुहृद्भिर्जित्वासपत्नान्प्रतिलभ्यराज्यम् ॥ शैलेंद्रभूयस्तपसेजितात्माद्रष्टातवास्मीतिमतिचकार २० वृतश्वसवैरनुजैर्द्विजैश्चतेनैवमार्गेणपतिःकुरु णाम् ॥ उवाहचैतान्गणशस्तथैवघटोत्कचःपर्वतनिर्झरेषु २१ तान्प्रस्थितान्प्रीतमनामहर्षिःपितेवपुत्राननुशिष्यसर्वान् ॥ सलोमशःप्रीतमनाजगामदिवौकसांपु ण्यतमंनिवासम् २२ तेनाष्टिषेणेनतथानुशिष्टास्तीर्थानिरम्याणितपोवनानि ॥ महांतिचान्यानिसरांसिपार्थाःसंपश्यमानाःप्रययुर्नराध्याः २३ ॥ इतिश्रीमहाभार तेआरण्यकेपर्वणिआजगरपर्वणिगंधमादनप्रस्थानेषट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ नगोत्तमंप्रस्रवणैरुपेतंदि शांगजैःकिन्नरपक्षिभिश्च ॥ सुखंनिवासंजहतांहितेषांप्रीतिरासीद्भरतर्षभाणाम् ३ ततस्तुतेषांपुनरेवहर्षःकैलासमालोक्यमहान्बभूव ॥ कुबेरकांतंभरतर्षभाणामही धरंवारिधरप्रकाशम् २ समुच्छ्रयान्पर्वतसंनिरोधान्गोष्ठान्हरीणांगिरिसेतुमालाः ॥ बहून्प्रपातांश्वसमीक्ष्यवीराःस्थलानिनिम्नानिचतत्रतत्र ३ तथैवचान्यानिमहाव नानिमृगाद्विजानेकपसेवितानि ॥ आलोकयंतोऽभिययुःप्रतीतास्तेधन्विनःखड्गधरानराध्याः ४ वनानिरम्याणिनदीःसरांसिगुहागिरीणांगिरिगह्वराणि ॥ एतेनिवा साःसततंबभूवुर्निशानिशंप्राप्यनरर्षभाणाम् ५ तेदुर्गवासंबहुधानिरुप्यव्यतीत्यकैलासमचिंत्यरूपम् ॥ आसेदुरत्वर्थमनोरमंतेतमाश्रमाग्र्यंषट्पर्वणस्तु ६ समेत्यरा ज्ञाषट्पर्वणातेप्रत्यर्चितास्तेनचवीतमोहाः ॥ शशंसिरेविस्तरशःप्रवासंगिरौथवावृषपर्वणस्ते ७ सुखोषितास्तस्यतएकरात्रपुण्याश्रमेदेवमहर्षिजुष्टे ॥ अभ्याययुस्ते बदरीविशालांसुखेनवीराःपुनरेववासम् ८ ऊरुस्ततस्तत्रमहानुभावानारायणस्थानगताःसमग्राः ॥ कुबेरकांतानलिनींविशोकाःसंपश्यमानाःसुरसिद्धजुष्टाम् ९ तांचा थद्वानलिनींविशोकाःपांडोःसुताःसर्वनरप्रधानाः ॥ तेरेमिरेनंदनवासमेत्यद्विजर्षयोवीतमलायथैव १० ततःक्रमेणोपययुर्नृवीरायथागतेनैवमथासमग्राः ॥ विहृत्य मातुखिनोबदर्याकिरातराज्ञोविषयंसुबाहोः ११ चीनांस्तुषारान्दरदांश्वसर्वांदेशान्कुलिंदस्यचभूमिरत्नान् ॥ अतीत्यदुर्गेहिमवत्प्रदेशंपुरंसुबाहोर्ददृशुर्नृवीराः १२ श्रुत्वाचतान्पार्थिवपुत्रपौत्रान्प्राप्तान्सुबाहुर्विषयेमग्रान् ॥ प्रत्युद्ययौप्रीतियुतःसराजातंचाभ्यनंदनवृषभाःकुरुणाम् १३ समेत्यराज्ञातुसुबाहुनातेसूतैर्विशोकप्रमुखैश्च सर्वे ॥ सहैद्रसेनैःपरिचारकैश्चोरोगवैर्यैचमहानसस्थाः १४

प्रतिज्ञाः प्रपातान्भूयन् ३ अनेकपाःद्रिपाः ४ गुहाअल्पप्रमाणादरी गन्धर्व महतीदरी मिशानिंशंरात्रिदिनम् ५ । ६ । ७ । ८ नलिनीसरसीष ९ नंदनभिद्रवनम् १० । ११ । १२ । १३ पुरोगावैः पुरोगाभिभिः षट्गृहादिसामग्रीबाहैः १४

यामुनेयमुनोद्गमं १७ पुमियथाश्वेतमुत्तरीयंश्वेतारुणमुष्णीपंचतद्रव गिरौप्रस्रवणानिअरुणपांडुसानुनिचभांतीत्युत्प्रेक्षा विशाखयूपस्थानविशेषः १६ । १७ विषादस्तेजःप्रतिघातजःक्षोभः मोहोवैचित्र्यम् १८
द्वीपोद्वीपवदाश्रयः ग्राहेणसर्पेण १९ । २० । २१ तृणोदपात्रावरणाः आसनार्थंतृणेन पाद्यार्थमुदकपात्रेणच आवृण्वन्ति । पाठांतरे आहरंतिप्रत्येकमानोतेनवरयतितेतथाभूताः अश्मकुट्टावानप्रस्थाःदंतोलूख

सुखोपितास्तत्रतएकरात्रंमूतान्समादायरथांश्चसर्वान् ॥ घटोत्कचंसानुचरंविस्तृततोऽभ्ययुर्यामुनमद्रिराजम् १५ तस्मिन्गिरौप्रस्रवणोपपन्नहिमोत्तरीयारुणपांडु
सानौ ॥ विशाखयूपंसमुपेत्यचक्रुस्तदानिवासंपुरुषप्रवीराः १६ वराहनानामृगपक्षिजुष्टमहावनंचैत्ररथप्रकाशम् ॥ शिवेनपार्थामृगयाप्रधानाःसंवत्सरंतत्रवनेवि
जन्तुः १७ तत्राससादानिबलंभुजंगंक्षुधार्दितंमृत्युमिवोग्ररूपम् ॥ वृकोदरःपर्वतकंदरायांविषादमोहव्यथितांतरात्मा १८ द्वीपोऽभवद्यत्रवृकोदरस्ययुधिष्ठिरोधर्मभृ
तांवरिष्ठः ॥ अमोक्षायस्तमनंततेजाग्राहेणसंवेष्टितसर्वगात्रम् १९ तेद्वादशंवर्षमुपोपयातंवनेविहर्तुंकुर्वःप्रतीताः ॥ तस्माद्भनाच्चैत्ररथप्रकाशाच्छिष्याज्वलंतस्तपसा
चयुक्ताः २० ततश्चयात्वारुधन्वपार्श्वसदाधनुर्वेदरतिप्रधानाः ॥ सरस्वतीमेत्यनिवासकामाःसरस्ततोद्वैतवनंप्रतीयुः २१ समीक्ष्यतानद्वैतवनेनिविष्टान्निवासिनस्तत्र
ततोऽभिजग्मुः ॥ तपोदमाचारसमाधियुक्तास्तृणोदपात्रावरणाश्मकुट्टाः २२ पृक्षाक्षरौहीतकवेतसाश्वतथाबदर्यःखदिराःशिरीषाः ॥ बिल्वेगुदाःपीलुशमीकरीराः
सरस्वतीतीररुहाबभूवुः २३ तांयक्षगंधर्वमहर्षिकांतामागारभूतामिवदेवतानाम् ॥ सरस्वतींप्रीतियुताश्चरंतःसुखंविजन्तुर्नरदेवपुत्राः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआ
रण्यकेपर्व० आजगरपर्वणिपुनर्द्वैतवनप्रवेशेसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ कथंनागायुतप्राणोभीमोभीमपराक्रमः ॥
भयमाहारयत्तीव्रंतस्मादजगरान्मुने १ पौलस्त्यंधनदंयुद्धेयआह्वयतिदर्पितः ॥ नलिन्यांकदंनकृत्वानिहंतायक्षरक्षसाम् २ तंशंसिभयाविष्टमापन्नमरिसूदनम् ॥
एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंपरंकौतूहलंहिभ ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ बह्वाश्रयेवनेतेषांवसतामुग्रधन्विनाम् ॥ प्राप्तानामाश्रमाद्राजनराजर्षेर्वृषपर्वणः ४ यदृच्छयाधनु
ष्पाणिर्वद्धखड्गोवृकोदरः ५ ददर्शतद्वनंरम्यंदेवगंधर्वसेवितम् ६ सददर्शशुभान्देशान्गिरेर्हिमवतस्तदा ॥ देवर्षिसिद्धचरितान्पसरोगणसेवितान् ६ चकोरैरुपचक्रैश्चप
क्षिभिर्जिवाजीवकैः ॥ कोकिलैर्भ्रैगराजैश्चतत्रतत्रविनादितान् ७ नित्यपुष्पफलैर्वृक्षैर्हिमसंस्पर्शकोमलैः ॥ उपेतान्बहुलच्छायैर्मनोनयननंदनैः ८ ससंपश्यन्गिरिनदी
वैदूर्यमणिंसंनिभैः ॥ सलिलैर्हिमसंकाशैर्हंसकारंढवायुतैः ९ वनानिदेवदारुणामेघानामिववागुराः ॥ हरिचंदनमिश्राणितुंगकालीयकान्यपि १० मृगयांपरिधावन्स
समेषुमरुधन्वसु ॥ विध्यन्मृगान्शरैःशुद्धैश्चारसमहाबलः ११ भीमसेनस्तुविख्यातोमहांतंदंष्ट्रिणंबलात् ॥ निघ्नन्नागशतप्राणोवनेतस्मिन्महाबलः १२

लिकाएवमतोजरयानश्चदंताअश्मकुट्टाभवन्ति २२ बभूवुःशोभावंतइतिशेषः २३ । २४ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ कथमिति
१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ तुंगकालीयकंवकाष्ठविशेषौ १० मरुधन्वगिरिर्निर्जलप्रदेशेषु । 'मरुर्नागिरिधन्वनोः' इति मेदिनी ११ । १२

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ पर्वतस्याभोगोत्रितीर्षता तत्परिमाणं वर्षशरीरस्य सप्त २५।२६।२७ पृदाकुःसर्वः २८।२९।३०।३१ सत्त्वं बुद्धिं

मृगाणां सवराहाणां महिषाणां महाभुजः ॥ विनिव्रतस्तत्र तत्रैव भीमो भीमपराक्रमः १३ समातंगशतप्राणो मनुष्यशतवारणः ॥ सिंहशार्दूलविक्रांतो वने तस्मिन् महा
बलः १४ वृक्षानुत्पाटयामास तस्मा वैवर्भंजच ॥ पृथिव्याश्च प्रदेशान्वेनादयं स्तुवनानि च १५ पर्वताग्राणि वैष्टुद्रन्नादयानश्च विज्वरः ॥ प्रक्षिपन् पादपांश्चापि
नादेना पूरगन्महीम् १६ वेगेन न्यपतद्भीमो निर्भयश्च पुनः पुनः ॥ आस्फोटयन् श्वेदयंश्च तलतालान्श्वा दयन् १७ चिरसंबद्धर्पस्तु भीमसेनो वने तदा ॥ गजेंद्रा
श्च महासत्त्वामृगेंद्राश्च महाबलाः १८ भीमसेनस्य नादेन व्यमुंचत गुहाभयात् ॥ क्वचित्प्रधावंस्तिष्ठंश्च क्वचिन्नोपविशंस्तथा १९ मृगप्रेप्सुर्महारौद्रे वने चरति निर्भ
यः ॥ सतत्र मनुजव्याघ्रो वने वनचरोपमः २० पद्म्यामभिसमापेदे भीमसेनो महाबलः ॥ सप्रविष्टो महारण्येनादान्नदतिचाद्भुतान् २१ त्रासयन् सर्वभूतानि महा
सत्त्वपराक्रमः ॥ ततो भीमस्य शब्देन भीताः सर्पा गुहाशयाः २२ अतिक्रांतास्तु वेगेन जगामानुसृतः शनैः ॥ ततोऽमस्वरप्रख्यो भीमसेनो महाबलः २३ सददर्शम
हाकायं भुजंगं लोमहर्षणम् ॥ गिरिदुर्गे समापन्नं कायेनावृत्य कंदरम् २४ पर्वताभोगवर्ष्माणप्रतिकायं महाबलम् ॥ चित्रांगमंगजैश्चित्रैर्हरिद्रासदृशच्छविम् २५
गुहाकोरणवक्त्रेण चतुर्दंष्ट्रेण राजता ॥ दीप्ताक्षेणातिताम्रेण लिहानं सृक्किणीमुहुः २६ त्रासनं सर्वभूतानां कालांतकयमोपमम् ॥ निःश्वासश्च वेदनादेन भर्त्सयंतमिव
स्थितम् २७ स भीमं सहसाऽभ्येत्य पृदाकुः कुपितो भ्रशम् ॥ जग्राहा जगरो ग्राहो भुजयोरुभयोर्बलात् २८ तेन संस्पृष्टगात्रस्य भीमसेनस्य वैतदा ॥ संज्ञामुमोह सह
सावरदानेन तस्य हि २९ दशनागसहस्राणि धारयति हि यद्वलम् ॥ तद्वलं भीमसेनस्य भुजयोरसमंपरैः ३० स तेजस्वी तथा तेन भुजगेन वशीकृतः ॥ विस्फुरन्
शनकैर्भीमो न शशाकविचेष्टितुम् ३१ नागायुतसमप्राणः सिंहस्कंधो महाभुजः ॥ गृहीतो व्यजहात्स्वत्वेरदानविमोहितः ३२ सहिप्रयत्नमकरोत्तीव्रमात्मविमोक्षणे ॥
न चैनमशकद्भीरः कथंचित्प्रतिबाधितुम् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि आजगरपर्वणि अजगरग्रहणे अष्टमस्त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ स भीमसेनस्तेजस्वी तथा सर्पवशंगतः ॥ चिंतयामास सर्पस्य वीर्यमत्यद्भुतं महत् १ उवाच च महासर्पकामया ब्रूहि पन्नग ॥ कस्त्वं भो भुज
गश्चेष्टकिं मया च करिष्यसि २ पांडवो भीमसेनोऽहं धर्मराजादनंतरः ॥ नागायुतसमप्राणस्त्वयानीतः कथं वशम् ३ सिंहाः केसरिणो व्याघ्रा महिषा वारणास्तथा ॥
समागताश्च शतशो निहताश्च मया युधि ४ राक्षसाश्च पिशाचाश्च पन्नगाश्च महाबलाः ॥ भुजवेगमशकामे सोऽहं पन्नगसत्तम ५ किं नु विद्या बलं किं नु वरदानमथोतव ॥
उद्योगमपि कुर्वाणो वशगोऽस्मि कृतस्त्वया ६ असत्यो विक्रमो नृणामिति मेधीयते मतिः ॥ यथेदं मे त्वयानागबलं प्रतिहतं महत् ७

भोगेनदेहेन ८ विमुच्यतस्यबाहुवलंजिज्ञासितुमित्याशयः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ दयादंस्ववंशंयुत्रं अतएवावध्यं । अमेध्यमितिपाठे वैश्वदेवाद्यनर्हत्वादभक्ष्यंनरमांसमित्यर्थः । उपयोक्ष्यामिभक्षितु
मिच्छामि विधानंदैवं १५ षष्ठेकालेऽष्टधाविभक्तस्यान्धोभागे १६ । १७ । १८ । १९ स्मार्तस्मृतिविषयं पुराणंचिरकालीनमपिस्मरामीत्यर्थः २० विभागविदात्मानात्मविवेकवित् २१

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ इत्येवंवादिनंवीरंभीममक्लिष्टकारिणम् ॥ भोगेनमहतागृह्यसमंतात्पर्यवेष्टयत् ८ निगृह्यैनंमहाबाहुंततःसभुजगस्तदा ॥ विमुच्यास्य
भुजौपीनाविदंवनमब्रवीत् ९ दिष्टस्त्वंक्षुधितस्याद्यदेवैर्भक्षोमहाभुज ॥ दिष्ट्याकालस्थमहतःप्रियाःप्राणाहिदेहिनाम् १० यथात्विदंमयाप्राप्तंसर्परूपमरिंदम् ॥ त
थाऽवश्यंमयाऽऽख्याप्यंतवाद्यगृणुसत्तम ११ इमामवस्थांसंप्राप्तोह्यहंकोपान्महर्षिणाम् ॥ शापस्यांतंपरिप्रेप्सुःसर्वैतत्कथयामिते १२ नहुषोनामराजर्षिर्व्यक्तंते
श्रोत्रमागतः ॥ तवैवपूर्वःपूर्वेषामायोर्वेशधरःसुतः १३ सोऽहंशापादगस्त्यस्यब्राह्मणानवमन्यच ॥ इमामवस्थामापन्नःपश्यदैवमिदंमम १४ त्वांचेदवध्यंदायाद
मतीवप्रियदर्शनम् ॥ अहमद्योपयोक्ष्यामिविधानंपश्ययादृशम् १५ नहिमेमुच्यतेकश्चित्कथंचित्प्रग्रहंतः ॥ गजोवामहिषोवाऽपिषष्ठेकालेनरोत्तम १६ नासिके
वलसर्पेणतिर्यग्योनिषुवर्तता ॥ गृहीतःकौरवश्रेष्ठवरदानमिदंमम १७ पतताहिविमानाग्रान्मयाशकासनादृतम् ॥ कुरुशापांतमित्युक्तोभगवान्मुनिसत्तमः १८
समामुवाचतेजस्वीकृपयाऽभिपरिभुतः ॥ मोक्षस्तेभविताराजन्कस्माच्चित्कालपर्ययात् १९ ततोऽस्मिपतितोभूमौनचमामजहात्स्मृतिः ॥ स्मार्तमस्तिपुराणंमेय
थैवाधिगतंतथा २० यस्तुतेव्याहृतान्प्रश्नान्प्रतिब्रूयाद्विभागवित् ॥ सत्वांमोक्षयिताशापादितिमामब्रवीदृषिः २१ गृहीतस्यत्वयाराजन्प्राणिनोऽपिबलीयसः ॥
सत्वभ्रंशोऽधिकस्यापिसर्वस्याशुभविष्यति २२ इतिचाप्यहमश्रौषंवचस्तेषांदयावताम् ॥ मयिसंजातहार्दानामथतेऽन्तर्हिताद्विजाः २३ सोऽहंपरमदुष्कर्मावसामि
निरयेऽशुचौ ॥ सर्पयोनिमिमांप्राप्यकालाकांक्षीमहाद्युते २४ तमुवाचमहाबाहुर्भीमसेनोभुजंगमम् ॥ नचकुप्येमहासर्पनचात्मानंविगर्हये २५ यस्मादभावीभावी
वामनुष्यःसुखदुःखयोः ॥ आगमेयदिवाऽपायेनतत्रगलपयेन्मनः २६ दैवंपुरुषकारेणकोवंचयितुमर्हति ॥ दैवमेवपरमन्येपुरुषार्थोनिर्र्थकः २७ पश्यदैवोपघा
ताद्विभुजवीर्यव्यपाश्रयम् ॥ इमामवस्थांसंप्राप्तमनिमित्तमिहाद्यमाम् २८ किंतुनाद्यानुशोचामितथात्मानंविनाशितम् ॥ यथातुविपिनेन्यस्तान्भ्रातृनरा
ज्यपरिच्युतान् २९ हिमवांश्चसुदुर्गोऽयंयक्षराक्षससंकुलः ॥ मांसमुद्रीक्षमाणास्तेप्रपतिप्यंतिविह्वलाः ३० विनष्टमथमांश्चुत्वाभविष्यंतिनिरुद्धमाः ॥ धर्म
शीलामयातेहिबाध्यंतेराज्यगृह्णिना ३१

२२ । २३ । २४ । २५ यस्मान्मनुष्यःपुण्यपापसाम्येनोपात्तजन्मा सुखस्यागमेकदाचिदभावीसामर्थ्यहीनः कदाचिद्भावीसामर्थ्यवान् अवश्यंभवति एवंसुखस्यापायेदुःखस्याप्यागमेऽपायेच
तस्मादवश्यंभावित्वाद्वान्यतरस्य सुखापायेदुःखागमेवायनोत्तरगलपयेन्नान्नियेत् २६ । २७ । २८ । २९ । ३० मयाराज्यगृह्णिनाराज्यकामेन धर्मशीलाःसत्यप्रतिज्ञा बाध्यंते परुषोक्तिभिरितिशेषः ३१

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । बर्तिकापक्षिविशेषः ४२ । ४३ दक्षिणोभुजः स्फुरतीति भविष्यतोऽनिष्टप्रशमनस्यार्त्तगम् ४४ विकारः स्फुरणम् ४५ । ४६

वन०

अ०

१८०

अथवानार्जुनो धीमान् विषादमुपयास्यति ॥ सर्वान् विदना धृष्यो देवगंधर्वराक्षसैः ३२ समर्थः समहाबाहुरेकोऽपि सुमहाबलः ॥ देवराजमपि स्थानात्प्रच्यावयितुं न सा
३३ किंपुनर्धृतराष्ट्रस्य पुत्रं दुहूतदेवि नम् ॥ विद्विष्टं सर्वलोकस्य दंभमोहपरायणम् ३४ मातरं चैव शोचामि कृपणां पुत्रगृहिणीम् ॥ याऽस्माकं नित्यमाशास्ते महत्त्वम
धिकं परैः ३५ तस्याः कथं त्वनाथायामद्विनाशाद्भुजंगम् ॥ अफलास्ते भविष्यन्ति मायिसर्वे मनोरथाः ३६ नकुलः सहदेवश्च यमौ च गुरुवर्तिनौ ॥ मद्बाहुबलसंगुप्तौ नित्यं पुरु
षमानिनौ ३७ भविष्यतो निरुत्साहौ श्रष्टवीर्यपराक्रमौ ॥ मद्विनाशात्परिदूनाविति मे वर्तते मतिः ३८ एवं विधं बहुतदा विललापवृत्कोदरः ॥ भुजंगभोगसंरुद्धो नाशक
श्च विचेष्टितुम् ३९ युधिष्ठिरस्तु कौन्तेयो बभूवा स्वस्थचेतनः ॥ अनिष्टदर्शनान्वोरानुत्पातान् परिचिंतयन् ४० दारुणं ह्यशिवनादं शिवा दक्षिणतः स्थिता ॥ दीप्तायां दि
शिवित्रस्तारैर्तितस्याश्रमस्य ह ४१ एकपक्षाक्षि चरणावर्तिकाघोरदर्शना ॥ रक्तवंमंती दृष्टे प्रत्वा दित्यमभासुरा ४२ प्रववौ चानिलोरुक्षश्चंडः शर्करकर्षणः ॥ अपसव्या
निसर्वाणि मृगपक्षिरुतानि च ४३ पृष्ठतो वायसः कृष्णो याहियाहीति शंसति ॥ मुहुर्मुहुः स्फुरति च दक्षिणोऽस्य भुजस्तथा ४४ हृदयं चरणश्चापि वामोऽस्य परितप्य
ति ॥ सव्यस्याक्ष्णो विकारश्चाप्यनिष्टः समपद्यत ४५ धर्मराजोऽपि मेधावी मन्यमानो महद्भयम् ॥ द्रौपदीं परिपश्य च्छक्कभीम इति भारत ४६ शशंसतस्मै पांचालीचिरयातं
वृत्कोदरम् ॥ सप्रतस्थे महाबाहुर्धौम्येन सहितो नृपः ४७ द्रौपदारक्षणं कार्यमित्युवाच धनंजयम् ॥ नकुलं सहदेवं च व्यादिदेश द्विजान् प्रति ४८ सतस्य पदमुन्नीय तस्मा
देवाश्रमात्प्रभुः ॥ मृगयामास कौन्तेयो भीमसेनं महावने ४९ सप्रार्चीं दिशमास्थाय महतो गजयूथपान् ॥ ददर्श पृथिवीं चिन्हैर्भीमस्य परिचिन्हिताम् ५० ततो
मृगसहस्राणि मृगेंद्राणां शतानि च ॥ पतिता निवने दृष्ट्वा मार्गं तस्यां विशृणुषुः ५१ धावतस्तस्य वीरस्य मृगार्थं वातरंहसः ॥ ऊरुवातविनिर्भग्नाद्बुभाव्यावर्जिताः पथि
५२ सगत्वा तैस्तदा चिन्हैर्ददर्श गिरिगह्वरे ॥ रूक्षमारुतभूयिष्ठे निष्पन्नद्रुमसंकुले ५३ ईरिणे निर्जले देशे कंटकिद्रुमसंकुले ॥ अशमस्थाणुक्षुपाकीर्णे सुदुर्गे विषमो
त्कटे ॥ गृहीतं भुजगेंद्रेण निश्चेष्टमनुजंतदा ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि आजगरपर्वणि युधिष्ठिरभीमदर्शने ऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ युधिष्ठिरस्तमासाद्य सर्पभोगेन वेष्टितम् ॥ दयितं भ्रातरं धीमानिदं वचनमब्रवीत् १ कुंतीमातः कथमिमामापदं त्वमवाप्तवान् ॥ कश्चायं पर्वताभोग
प्रतिमः पन्नगोत्तमः २ सधर्मराजमालक्ष्य भ्राता भ्रातरमग्रजम् ॥ कथयामास तत्सर्वं ग्रहणादिविचेष्टितम् ३

४७ । ४८ । ४९ यूथपान् पतितान्ददर्शेत्यन्वयः ५० । ५१ । ५२ । ५३ ईरिणे ऊपरे क्षुपाहस्ववृक्षाः । 'इस्वशाखाशिफः क्षुपः' इत्यमरः ५४ ॥
नाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ युधिष्ठिर इति १ । २ । ३

॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये क

॥१४५॥

प्राणवान्वायुभक्षः सर्पश्चननुसर्पः ४।५।६।७।८।९ किमाहृत्यविदित्वावेतिस्वस्यसर्वशक्तिमत्त्वंसर्वज्ञत्वंचसूचयति १०।११।१२।१३।१४।१५।१६ नहुषस्तुज्ञानमेवपुरुषार्थ इतिमत्वा
नचान्यदपिकामयेइतिस्वस्यज्ञानादन्यत्रवैराग्यप्रदर्शनकामःप्रश्रमेववृणोति प्रश्नानिति १७।१८ ब्राह्मणेनेतिघटं करोतीतिवज्राविनीतृत्तिमाश्रित्यअब्राह्मणेऽपिमुमुक्षौब्रह्मविद्याचिब्राह्मणशब्दप्रयोगः श्रुतौ
'अमौनंचमौनंचनिर्विघ्नाथब्राह्मणः' इति श्रवणमननात्मकममौनं निदिध्यासनात्मकमौनंच निर्विघ्ननिष्पाद्य ब्राह्मणोब्रह्मविद्भवतीतिदर्शनात् केवलंनिर्विशेषवेत्तिपुरुषार्थत्वेनजानातिचेत्तर्हितद्रक्ष्यामिमिति
संवादाय १९ तत्रयान्येवब्रह्मविल्लक्षणानि तानिब्रह्मविद्यासाधकानीतिमन्वानोब्रह्मविदोऽलक्षणंब्रह्मस्वरूपंचपृच्छति ब्राह्मणइति २० सत्यंयथार्थमहिंसंचवचनं आनृशंस्यमनैर्दुर्गं तपःस्रग्धर्माचरणं घृणाकृपा

॥ भीमउवाच ॥ अयमार्थमहासत्वोभक्षार्थमांगृहीतवान् ॥ नहुषोनामराजर्षिःप्राणवानिवसंस्थितः ४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मुच्यतामयमायुष्मन्भ्रातामेऽभि
तविक्रमः ॥ वयमाहारमन्यंतेदास्यामःक्षुन्निवारणम् ॥ ५ सर्पउवाच ॥ आहारोराजपुत्रोऽयंमयाप्राप्तोमुखागतः ॥ गम्यतानेहस्थातव्यंश्वोभवानपिमेभवेत् ६
व्रतमेतन्महाबाहोविषयंममयोव्रजेत् ॥ समेभक्षोभवेत्तातत्वंचापिबिषयेमम ७ चिरेणाद्यमयाऽऽहारःप्राप्तोऽयमनुजस्तव ॥ नाहमेनंविमोक्ष्यामिनचान्यमभिकांक्षये
८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ देवोवायदिवादैत्यउरगोवाभवान्यदि ॥ सत्यंसर्पवचोब्रूहिपृच्छतित्वांयुधिष्ठिरः ॥ किमर्थंचत्वयाग्रस्तोभीमसेनोभुजंगम ९ किमाहृत्यवि
दित्वावाप्रीतिस्तेस्याहुजंगम ॥ किमाहारंप्रयच्छामिकथंमुंचेद्भवानिमम् १० ॥ सर्पउवाच ॥ नहुषोनामराजाहमासंपूर्वस्तवानघ ॥ प्रथितःपंचमःसोमादायोः
पुत्रोनराधिप ११ क्रतुभिस्तपसाचैवस्वाध्यायेनदमेनच ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यमव्यग्रंप्राप्तोऽहंविक्रमेणच १२ तदैश्वर्यसमासाद्यदर्पोमामगमत्तदा ॥ सहसंहिद्विजाती
नामुवाहशिविकांमम १३ ऐश्वर्यमदमत्तोऽहमवमन्यततोद्विजान् ॥ इमामगस्त्येनदशामानीतःपृथिवीपते १४ नतुमामजहात्प्रज्ञायावद्वेतिपांडव ॥ तस्यैवानु
ग्रहाद्राजन्नगस्त्यस्यमहात्मनः १५ षष्ठेकालेमयाऽऽहारःप्राप्तोऽयमनुजस्तव ॥ नाहमेनंविमोक्ष्यामिनचान्यदपिकामये १६ प्रश्नानुच्चारितानद्यव्याहरिष्यसिचेन्मम ॥
अथपश्चाद्विमोक्ष्यामिभ्रातरंतेवृकोदरम् १७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्रूहिस्पर्पथाकामंप्रतिवक्ष्यामि तेवचः ॥ अपिचेच्छक्रुयांप्रीतिमाहर्तुंतेभुजंगम १८ वेद्यंच
ब्राह्मणेनेहतद्रवान्वेत्तिकेवलम् ॥ सर्पराजततःश्रुत्वाप्रतिवक्ष्यामि तेवचः १९ ॥ सर्पउवाच ॥ ब्राह्मणःकोभवेद्राजन्वेद्यंकिंचयुधिष्ठिर ॥ ब्रवीह्यतिमर्तित्वां
हिवाक्यैरनुमिमीमहे २० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सत्यंदानंक्षमाशीलमानृशंस्यंतपोघृणा ॥ दृश्यंतेयत्रनाग्रेंदसब्राह्मणइतिस्मृतः २१ वेद्यंसर्पपरंब्रह्मनिर्दुः
खमसुखंचयत् ॥ यत्रगत्वानशोचंतिभवतःकिंविवक्षितम् २२

२१. परंनिर्विशेषं सविशेषस्यवाङ्मनसगोचरस्यश्रुत्यैवाब्रह्मत्वोक्तेः 'यन्मनसानमनुतेयेनाहुर्मनोमत्तं । तदेवब्रह्मत्वंविद्धिनेदंयदिदसुपासते' इत्यादिना ब्रह्मत्रिविधपरिच्छेदशून्यंवस्तु । तत्रपरमते परमाणो
रित्यत्वात् कालतःपरिच्छेदाभावेऽपिदेशतोवस्तुतश्चपरिच्छेदोऽस्ति तथाऽऽकाशस्यनित्यत्वाद्विभुत्वाच्चकालतोदेशतश्चतदभावेऽपिवस्तुतःपरिच्छेदोऽस्त्येव अयमपित्रिविधः । 'वृक्षस्यस्वगतोभेदःपत्रपुष्प
फलादितः ॥ वृक्षांतरास्तज्जातीयोविजातीयःशिलादितः' इत्युक्तलक्षणः । स एवपरमतेईश्वरस्यनित्यज्ञानादिभ्यःआत्मांतराकाशादिभ्यश्चास्तीतितस्याप्यभावोऽत्राभिप्रेतः अतएवमुखादिधर्मवत्त्वमवति ।
यत्रअखंडैकरमेगत्वानशोचति शोकायतनस्यहृदयस्यैवाभावात्पुनःसंसारंनप्राप्नोतीत्यर्थः । एवंस्वमतमुक्त्वा परमतंजिज्ञासते भवतःकिंविवक्षितमिति २२

सर्पस्तु ब्राह्मणपदेन जातिमात्रं विवक्षित्वा शूद्रेतल्लक्षणं न्यभिचारयति चातुर्वर्ण्यमिति सार्द्धेन । चातुर्वर्णीवर्णानाहितं सत्यं प्रमाणं च धर्मव्यवस्थापकं ब्रह्मशूद्रेवेदः । शूद्राचारस्तु तेरपि वेदमूलत्वात् सर्वोप्याचारादिः श्रुतिमूलक इत्यर्थः । एवं च सत्यादिकं यदि शूद्रेऽप्यस्ति तर्हि सोपि ब्राह्मण एव स्यादित्याह शूद्रेष्वपीति २३ सुखदुःखातीतं पदं भवनास्तीत्युक्तं ब्रह्मप्याक्षिपति वेद्यमिति । पदं पदनीयं प्राप्य स्थानम् २४ इतरस्तु ब्राह्मणपदेन ब्रह्मविदं विवक्षित्वा शूद्रादेरपि ब्राह्मणत्वमभ्युपगम्य परिहरति शूद्रेत्विति । शूद्रलक्ष्मकामादिकं न ब्राह्मणेऽस्ति नापि ब्राह्मणलक्ष्मप्रज्ञादिकं शूद्रेऽस्तीत्यर्थः । शूद्रोऽपि शमाद्युपेतो ब्राह्मण एव ब्राह्मणोऽपि कामाद्युपेतः शूद्र एवेत्यर्थः २५ । २६ यदप्युक्तं सुखदुःखातीतं पदं नास्ति तदपि अनुवादपूर्वकमभ्युपगमेनैव परिहरति सार्द्धेन यत्पुनरिति । पदं पदनीयं प्रागप्राप्तं सत्कर्मणा प्राप्यं स्थानं तत्सुखदुःखाभ्यां हीनं नास्ति ब्रह्मलोकस्थानामपि ऐश्वर्यतारतम्यकृतदुःखमस्त्येव किंपुनर्लोकान्तरस्थानाम् २७ एतदेव दृष्टान्तेनापवदति यथेति । यथा शीतलस्य जलस्य मध्येऽभ्यन्तरे उष्णं अग्निर्नास्ति । नापि उष्णेऽग्नौ शीतता युक्तं जलं तयोः परस्परविरोधेन संयोगायोगात् २८ एवं पदं पदनीयं ज्ञेयं वस्तु क्वचिद्देशे काले वा सुखदुःखाभ्यां हीनं प्राप्तं नास्ति आध्यात्मिकयोः सुखदुःखयोरधिष्ठानेन ज्ञेयवस्तुना सह सर्पस्य रज्ज्वेव कालत्रयेऽपि संबंधो नास्तीत्यर्थः । ओहाङ्गतौ अस्य ओदितश्चेति नेष्टा तस्य नः पुमास्थेति सूत्रेण आतर्ह्यत्वं हाङः पद्यते श्रगत्यर्थत्वात् ज्ञानार्थत्वाच्च हीनं प्राप्तमिति पदं ज्ञेयमिति च व्याख्यातं अन्यथा तु प्रश्नोत्तरयोरेकरूपत्वादेवामम

वन०

अ०

१८०

॥ सर्प उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यं प्रमाणं च सत्यं च ब्रह्मचैव हि ॥ शूद्रेष्वपि च सत्यं च दानमक्रोध एव च ॥ आनृशंस्यमहिंसा च घृणा चैव युधिष्ठिर २३ वेद्यं यच्चात्र निर्दुःखं सुखं च नराधिप ॥ ताभ्यां हीनं पदं चान्यत्र तदस्तीति लक्ष्ये २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शूद्रे तु यद्भवेत्क्षमद्विजेतश्च न विद्यते ॥ न वै शूद्रो भवेच्छूद्रो ब्राह्मणो न च ब्राह्मणः २५ यत्रैतल्लक्ष्ये तसर्पवृत्तं स ब्राह्मणः स्मृतः ॥ यत्रैतन्न भवेत्सर्पतं शूद्रमिति निर्दिशेत् २६ यत्पुनर्भवता प्रोक्तं न वेद्यं विद्यतीति च ॥ ताभ्यां हीनमतोऽन्यत्र पदं नास्तीति चेदपि २७ एवमेतन्मतं सर्पताभ्यां हीनं न विद्यते ॥ यथा शीतोष्णयोर्मध्ये भवेन्नोष्णं न शीतता २८ एवं वै सुखदुःखाभ्यां हीनं नास्ति पदं क्वचित् ॥ एषामममतिः सर्पयथा वामन्यते भवान् २९ ॥ सर्प उवाच ॥ यदिते वृत्ततो राजन् ब्राह्मणः प्रसमीक्षितः ॥ वृथा जातिस्तदाऽऽयुष्मन् कृतिर्यावन्न विद्यते ३० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ जातिरत्र महासर्पमनुष्यत्वे महामते ॥ संकरात्सर्ववर्णानां दुष्परीक्ष्येति मेमतिः ३१ सर्वे सर्वास्वगत्यानि जनयंतिसदानराः ॥ वाङ्मैथुनमथोजन्ममरणं च समं नृणाम् ३२ इदमर्षिप्रमाणं च ये यजामह इत्यपि ॥ तस्माच्छीलं प्रधानं णं विदुर्येतत्त्वदर्शिनः ३३

मतिरिति वाक्यशेषे स्वमतेः पृथक्करणं नोपपद्यते । अन्येतु सिद्धांते ताभ्यां हीनं पदं किं नास्ति अपितु अस्त्येवेति काकाव्याचक्षते । अयं भावः यत्कर्म प्राप्यं स्थानं तत्सुखदुःखवर्जितं कदाचिदपि नास्ति यच्च ज्ञेयं वस्तु नित्यप्राप्तं प्रमाणसामर्थ्यात्कण्ठगतविस्मृतचामीकरवत् तव कण्ठे चामीकरं त्वमेव ब्रह्मेति च वाक्यैकसिद्धमज्ञानापनयनमात्रमपेक्षते न तत्र सुखदुःखसंबंधोऽस्ति अकर्मजत्वात्तत्प्राप्तिः अतएव च तस्यानित्यत्वमपि न अजन्यत्वादिति २९ प्रथममश्रस्योच्चरमाक्षिपति यदीति ३० उत्तरमाह जातिरिति ३१ वागादीनामिव मैथुनस्यापि साधारण्याज्जातिर्दुर्ज्ञेया तथा च श्रुतिः । 'न चैतद्विशो ब्राह्मणाः स्मो वयमब्राह्मणा वा' इति ब्राह्मण्ये संशयमुपन्यस्यति ३२ ननु जात्यनिश्चये कथं ब्राह्मणोऽहमित्याद्यभिमानपुरःसरं यागादौ प्रवर्ततेत्याशंक्याह इदमर्षिमिति । अत्र ये यजामह इत्यनेन च ये वयं स्मो ब्राह्मणा अन्ये वा ते वयं यजामह इति ब्राह्मण्येऽनवधारणं दर्शितं मंत्रालिगमपि 'य एवास्मि स तस्य जे' इति । नन्वेवं सस्या ब्राह्मणत्वपक्षे यज्ञस्यानिष्टकरत्वमापत्तीसाशंक्यं तत्परिहाराय यागेय जमानस्य प्रवरवरणं क्रियते याज्ञिकैः तच्चाभिर्होतेति मंत्रे गौतमवदयास्यवदंगिरो ब्रह्मणवदितिकुर्वति तस्य च प्रयोजनमब्राह्मणस्यापि यजमानस्य ब्राह्मणत्वसंपादनं तस्मादाचार एव ब्राह्मण्यनिश्चये हेतुर्वेद प्रामाण्यादित्युपसंहरति तस्मादिति । प्रधानं च तदिष्टचेति कर्मधारयः ३३

कर्मव्रत्ताख्यहेतुरित्याह प्रागिति । नाभिवर्धनालालच्छेदनात् ३४ जायतेसंयुज्यते वेदसंयोगानंतरमेवब्राह्मण्यमुदेति तद्वत्प्रवरणेनापीतिभावः । द्वेयेजातौसंशयेसति ३५ वृत्तैदिकसंस्कारोयदिनविय
तेतर्हि सर्वाःप्रजाः कृतकृत्याः शूद्रतुल्याः तथाचसृतिः । 'नशूद्रेपातकंकिंचिन्नचसंस्कारमर्हति' इतितेपांसंस्कारानर्हत्वनिष्पापत्वाभिधानात्कृतकृत्यत्वंदर्शयति तद्वत् त्रैवर्णिकाअपिस्युरित्यर्थः । अत्र
वृत्ताभावे ३६ उपसंहरति यत्रेति ३७ । ३८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंटीये भारतभावदीपे अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ एवंयुधिष्ठिरमुखेनब्रह्मविल्लक्षणानिब्रह्मचनिरूप्य सर्पमुखे
नचित्तशुद्धिद्वारा आत्मविविदिपोत्पादनद्वारावा ब्रह्मभान्युपायानुदानादीनविधातुमयमध्यायआरभ्यते भवानेतादृशइति । अनुत्तमागतिःस्वर्गावाप्तिः १ । २ । ३ गुरुलाघवंगौरवंलाघवंचेत्यर्थः ४
कार्यगरीयस्त्वमेवसामान्यतोविवृणोति कस्माच्चिदिति । अयमत्रनिर्णयः । 'पिशुनायाभयंदातुंनसत्यंमतिमांस्त्यजेत् । साधूनामभयायेहृत्यजेत्सत्यमपिध्रुवम् । स्तेनेषुचप्रियाख्यानादहिंसाश्रेयसीमता । अहिं

प्राइनाभिवर्धनात्पुंसोजातकर्मविधीयते ॥ तत्रास्यमातासावित्रीपितात्वाचार्यउच्यते ३४ तावच्छूद्रसमोह्येषयावद्धेदेनजायते ॥ तस्मिन्नेवंमतिद्वैधेमनुःस्वायंभुवो
ऽब्रवीत् ३५ कृतकृत्याःपुनर्वर्णायदिवृत्तंनविद्यते ॥ संकरस्त्वन्नगर्गेद्रबलवान्प्रसमीक्षितः ३६ यत्रेदानींमहासर्पसंस्कृतंवृत्तमिष्यते ॥ तंब्राह्मणमहंपूर्वमुक्तवान्भुज
गोत्तम ३७ ॥ सर्पउवाच ॥ श्रुतंविदितवेद्यस्यतववाक्यंयुधिष्ठिर ॥ भक्षयेयमहंकस्माद्वातरंतेवृकोदरम् ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिआजगरपर्व
णिअजगरसुधिष्ठिरसंवादेअशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भवानेतादृशोलोकेवेदवेदांगपारगः ॥ ब्रूहिर्किंकुर्वतःकर्मभवेद्रतिरनु
त्तमा १ ॥ सर्पउवाच ॥ पात्रेदत्वाप्रियाण्युक्तासत्यमुक्त्वाचभारत ॥ अहिंसानिरतःस्वर्गगच्छेदितिमतर्मम २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ दानाद्वासर्पसत्याद्वाकिमतोगुरु
दृश्यते ॥ अहिंसाप्रिययोश्चैवगुरुलाघवमुच्यताम् ३ ॥ सर्पउवाच ॥ दानंचसत्यंतत्त्वंवाअहिंसाप्रियमेवच ॥ एषांकार्यगरीयस्त्वाहृश्यतेगुरुलाघवम् ४ कस्माच्चिदान
योगाद्धिसत्यमेवविशिष्यते ॥ सत्यवाक्याच्चराजेंद्रकिंचिद्दानंविशिष्यते ५ एवमेवमहेष्वासप्रियवाक्यान्महीपते ॥ अहिंसादृश्यतेगुर्वीततश्चप्रियमिष्यते ६ एवमेत
द्देवद्राजन्कार्यापेक्षमन्तरम् ॥ यदभिप्रेतमन्यतेब्रूहियावद्वहीम्यहम् ७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंस्वर्गगतिःसर्पकर्मणांचफलंध्रुवम् ॥ अशरीरस्यदृश्येतप्रब्रूहि विषयां
श्वमे ८ ॥ सर्पउवाच ॥ तिस्रोवैगतयोरान्नरिदृष्टाःस्वकर्मभिः ॥ मानुषंस्वर्गवासश्चतिर्यग्योनिश्चतत्रिधा ९

सातःपरात्माख्यप्रियाख्यानांविशिष्यते' । एतच्चपुत्रांस्तत्रोपदेशेनप्रवाज्य पितरंदुःखयतानारदेन मदालसयाचकृतम् ५ तदेतदाह ततश्चप्रियमिष्यते अहिंसातोपिप्रियंगुरुतरमित्यर्थः ६ । ७ देहातेरिक्तमा
त्मानंसाधयितुं प्राक्कर्मसद्भावंदर्शयिष्यन् कर्मणानिष्फलत्वंतावदाशंकेत कथमिति । अशरीरस्यनष्टदेहस्यकथंस्वर्गगतिःकथंवातत्रविषयोपभोगः कथंवाकर्मफलस्यध्रुवत्वमप्रत्याख्येत्यत्वमित्यर्थः सदेहस्यद्येतत्रयं
युज्यते ननुदेहहीनस्येतिभावः ८ अत्रोत्तरमाह तिस्रइति । यथापुद्गिकारेणपिघटशरावोदंचनादिषु कुलालगतौ संकल्पक्रियाभेदौ वैषम्यदेत्प्रभवतः एवंभौतिकेष्वपि सुरनरतिर्यक्शरीरेषु तदन्यकर्त्तव्यगतसं
कल्पक्रियाभेदौ वैषम्यदेत्प्रभवतइतिभावः तथाचश्रुतयः । 'तंविद्याकर्मणीसमन्वारभेतेपूर्वप्रज्ञाच । योनिमन्येप्रपुंतेशरीरत्वायदेदिनः । स्याणुमन्येनुतंयंतियथाकर्मयथाश्रुतम्'इत्याद्याः । तंत्यक्तदेहं विद्या
उपासनाकर्मयज्ञादि पूर्वप्रज्ञाप्राग्भवीयसंस्कारः समन्वारभेतेअनुगच्छतइतिश्रुतिपदानामर्थः । स्थाणुंस्थाणुत्वं योनिमुरनरतिर्यग्भूपां तद्वतित्रयं त्रिधाप्रत्येकमुत्तममध्यमाधमभावेनत्रिप्रकारम् ९

एतदेवविशृणोति तत्रेत्यादिना । कारणैःकर्मभिः १० विपरीतैरिति । अयमर्थः पुण्यपापयोःसाम्येनमानुषत्वंप्राप्य पुण्याधिक्यैस्वर्गगच्छति पापाधिक्येनरकं तत्रच तदधिकांशयोर्भोगिनक्षयेजातेरिति पुण्यपापयोःसाम्येस्वर्गादधस्तनं तिर्यग्योनेरुपरितनंचपुनर्मानुषत्वंगच्छतीति ११ । १२ तत्रापितिर्यग्योनौविशेषमाह तिर्यग्योन्याइति पृथग्भावस्ततोमुक्तिर्भुग्यार्थेभुग्यजन्मलाभायविधीयतेवेदेनबोध्यते यतोमहादिभ्योगोजातितएवयज्ञेउपयुक्तादेवत्वमपिदृश्यते प्रत्यक्षमुपलभ्यतेबह्वचब्राह्मणे । 'पशुर्वैनीयमानःसमृत्युं प्रापश्यत्सदेवाब्रान्वकामयतैतुंतदेवाअब्रुवन्नेहिस्वर्गवैत्वालोकेगमयिष्यामः' इति १३ सोऽयमिति । यथालोकेकार्यवांश्चरतिइतस्ततःपर्यटनेकरोति तद्रहितस्तुस्वस्थानेसुखमास्ते एवमिहापिसंसारमोक्षावितिभावः । महतिब्रह्मण्यात्मानंजीवमवस्थापयते उपाधित्यागेनमहाकाशेयथाकाशमिवप्रलीनकरोति १४ एतदकरणेदोषमाह जातइति । सचदेहवान्देहाभिमानीआत्माजीवः बलवानदृष्टोपगृहीतः जातोजातःपुनःपुनर्लब्धजन्मा फलार्थःसुखकामः भुंक्तेदेहयोगजंफ श्रितिशेषः एतेनफलार्थिनःप्रवृत्तिस्ततःकर्मततोजन्म ततःफलभोगस्ततोरागोऽभुक्तेरागानुदयात्ततःफलार्थितेतिपंसाराविच्छेदोदर्शितः । यस्तुनिष्पृक्तःनिर्गतंपृक्तंफलसंयोगायस्मात्सफलासंगीत्यर्थः सप्रजानालक्षणज्ञापकंजन्ममरणादिकमसाधारणधर्मभावयतीतितथा निष्कामकर्मकर्ता चित्तशुद्धयतिशयाज्जन्ममरणादीनदोषानुपश्यतीत्यर्थः । यद्वा प्रजानांकार्यमात्रस्यलक्षणमनिर्वचनीयत्वंभावयतीतितथा असंगःपुमानधिष्ठानज्ञानेन तत्राध्यस्तस्यसंसा

तत्रवैमानुपालोकाद्दानादिभिरतंद्रितः ॥ अहिसार्थसमायुक्तैःकारणैःस्वर्गमश्नुते १० विपरीतैश्चराजेंद्रकारणैर्मानुषोभवेत् ॥ तिर्यग्योनिस्तथातातविशेषश्चात्रवक्ष्यते ११ कामक्रोधसमायुक्तैर्हिंसालोभसमन्वितः ॥ भुग्यत्वात्परिश्रष्टस्तिर्यग्योनौप्रसूयते १२ तिर्यग्योन्वाःपृथग्भावोभुग्यार्थेविधीयते ॥ गवादिभ्यस्तथाश्वेभ्यो देवत्वमपिदृश्यते १३ सोयमेतागतीस्तातजंतुश्चरतिकार्यवान् ॥ नित्येमहतिचात्मानमवस्थापयतेद्विजः १४ जातोजातश्चबलवान्भुंक्तेचात्मासदेहवान् ॥ फलार्थस्तातनिष्पृक्तःप्रजालक्षणभावनः १५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शब्देस्पर्शचरूपेचतथैवसंगंधयोः ॥ तस्याधिष्ठानमव्यग्रोब्रूहिस्पर्शयथातथम् १६ किंनृह्लासिविषया न्युगपत्त्वंमहामते ॥ एतावदुच्यतांचोक्तंसर्वपन्नगसत्तम १७ ॥ सर्पउवाच ॥ यदात्मद्रव्यमायुष्मन्देहसंश्रयणान्वितम् ॥ करणाधिष्ठितंभोगानुपभुंकेयथाविधि १८ ज्ञानंचैवात्रबुद्धिश्चमनश्चभरतर्षभ ॥ तस्यभोगाधिकरणेकरणानिनिबोधमे १९

रस्यमिध्यात्वं शुक्तिरजनस्येवपश्यतीत्यर्थः १५ इदमाक्षिपति शब्देइति । तस्यप्रजालक्षणलक्ष्यस्यानिर्वचनीयस्याहमर्थप्रसिद्धप्रजारूपकार्यस्यकिमधिष्ठानं तदाइदमर्थप्रसिद्धेशब्दादौविषयेग्राह्येसति किंतस्याधिष्ठानम् । यथाप्रकाश्यप्रकाशकयोर्धर्मयोरधिष्ठानेभूतमसीभिजेदृष्टे तद्रहमिदमर्थयोरप्यधिष्ठानेपृथक्काच्येइतिभावः १६ यदितुर्कर्मतेइवप्रकाश्यप्रकाशकयोःसुखज्ञानयोरेकात्माधिष्ठानत्वमिष्टं तर्हि तद्रदेवयुगपज्ज्ञानानुपलब्धिर्लिंगेनसिद्धमनोनामकमात्मातिरिक्तद्रव्यान्तरमभ्युपेयं तेनविनाऽऽत्मनितत्संयोगवैजात्यसिद्धस्यकार्यवैजात्यस्योदयासंभवादितिशंकेते किंनेति १७ उत्तरमाह यदिति । यत्परमतप्रसिद्धमात्मरूपद्रव्यसुखदुःखादिगुणानामाश्रयभूतं तदेहसंश्रयणेनस्थूलसूक्ष्मशरीररूपोपाध्यालंबनेनहेतुनाअन्वितं बुद्ध्यादियुक्तंभवति आत्मनिमुखादिभानमवस्थात्रयोपाधिकंनस्वाभाविकमवस्थांतरगतस्यसुखोदिरवस्यांतरेदर्शनाभावात् । ततउपाधिविशिष्टमात्मद्रव्यं करणैर्वैक्षम्याणैरधिष्ठितंसत्भोगान्भुंक्ते तथाचश्रुतिः । 'आत्मैन्द्रियमनोयुक्तंभोक्तेत्याहुर्वैनीषिणः' इति यथाविधिकर्मानुरूपम् १८ ज्ञानंरूपायाकाराभीवृत्तिस्तेनतत्साधनार्त्तद्वियाणिगृह्यते बुद्धिःकर्त्रादिधर्मकविज्ञानम् 'विज्ञानंयज्ञंतनुते' इतिश्रुतेः । मनःसर्वबाह्यकरणानुप्राहकमंतःकरणं भोगाधिकरणेदेहे एतेनविकारभाजांकर्त्रादीनांकरणत्वयचनेन तद्विपर्ययकर्ममधिष्ठानंविचेचितम् १९

द्वितीयमशोचरमाह मनसति । विषयस्यग्राहकत्वेनायतनस्थानमिन्द्रियं तत्स्थेनमनसाकरणेन भूतात्माजीवः सेव्याचेनतेनद्वारेणनिःसृतः क्रमशःमानुरूपादीन्ययति । अनेनान्यत्रमनाअभूवनाश्रौषमन्यत्रमनं अभूवनापश्यमित्याद्यनुभवस्यश्रुत्यैवमदर्शितत्वात्मनोनामन्यापकंकरणंसिद्धम् २० तत्रेति । तच्चमनस्तत्रविषयग्रहणेकर्तव्येसतिविधीयते बुद्ध्याकर्म्याभ्यापाराविर्हक्यतेऽतोव्यापारकालेष्वेवमनोपुनर्गच्छति यान्नगृह्णातीत्यर्थः २१ बुद्धेरपिपरमैश्वर्यत्वमाह सति । योबुद्धिमनइन्द्रियैः करणैरुपेतःसन् भोक्तास्वतस्त्वभोक्तेत्युक्तः सआत्माध्रुवोरंतरमाश्रितइतिगुरुक्तयुक्तयातदुपासकस्यतदुपलब्धिस्थानमुक्तं । बुद्धिद्रव्येषु रूपादिमत्पुत्राद्येषुमृजतिप्रेरयति अयस्कांतइवलोहं परावरामात्मानात्मविषयत्वेनोत्तमाधर्मा कुलालश्चकमिव बुद्धिर्व्यापाराविष्टैवमनोव्यापारयत्यात्मातुनतथेत्यर्थः २२ ननुबुद्धेरवकर्तृत्वेनसर्वव्यवहारनिर्वाहसिक्ति क्लीवसदृशेनात्मांतरणेत्याशंक्याह बुद्धेरिति । बुद्धितदभावयोर्यावेदनाज्ञानंसाक्षिरूपं बुधैर्योगिभिर्बुद्धेःसकाशाद्विविक्ततयादृश्यते युक्त्यानुभवेनचगृह्यते एतदेवज्ञानं क्षेत्रज्ञभावनआत्मप्रकाशकोविधिरज्ञातज्ञापनंस्वप्रकाशमित्यर्थः नहिलयोदयवत्याबुद्धेरात्मत्वंसंभवति कृतनाशाकृताभ्यागमप्रसंगादित्यन्यत्रविस्तरः २३ मनसति । बुद्धिमनसोरन्यतरस्यकर्तृत्वंकरणत्वंवाऽस्तु किमुप्रयकल्पनयेयाशयः २४ कार्यभेदाद्रयंकल्पयतइत्याह बुद्धिरिति । बुद्धिरतीवात्मानुगाअत्यंतमात्मनासहतादात्म्यंभ्राष्ट्राहर्षिण्डइवाग्निना अतःसाआत्मचैतन्यानुविद्धा उत्पातेनोत्कांत्यादिनाविधीयते वशीक्रियते । तथाचोत्पातवत्यानुगतआत्माप्युत्पातवानजलचंद्रचांचल्यन्यायेनभवति एतेनबुद्ध्यात्मनोरन्योन्याध्यासोदर्शितः इमेवाश्रित्यतार्किकास्तयोर्धर्मधर्मिभावमुपयति । नन्वध्यस्यंतामुपहितेषूपाधिधर्माः घटाकाशेइव

मनसातातपर्येतिक्रमशोविषयानिमान् ॥ विषयायतनस्थेनभूतात्माक्षेत्रनिःसृतः २० तत्रचापिनरव्याघ्रमनोजंतोर्विधीयते ॥ तस्माद्युगपदत्रास्यग्रहणंनोपपद्यते २१ सआत्माध्रुषव्याघ्रध्रुवोरंतरमाश्रितः ॥ बुद्धिद्रव्येषुसृजतिविविधेषुपरावराम् २२ बुद्धेरुत्तरकालाचवेदनादृश्यतेबुधैः ॥ एषवैराजशार्दूलविधिःक्षेत्रज्ञभावनः २३ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ मनसश्चापिबुद्धेश्वब्रूहिमेतदक्षणां परम् ॥ एतदध्यात्मविदुषांपरंकार्यंविधीयते २४ ॥ सर्पउवाच ॥ बुद्धिरात्मानुगातीवउत्पातेनविधीयते ॥ तदाश्रिताहिसाज्ञेयाबुद्धिस्तस्यैषिणीभवेत् २५ बुद्धिरुपपद्यतेकार्यान्मनस्तूत्पन्नमेवहि ॥ बुद्धेर्युगविधानेनमनस्तद्गुणवद्भवेत् २६

घटगतिर्नतुविपरीतमपि घटेआकाशगतस्यास्पर्शत्वादेरदर्शनादित्याशंक्याह तदाश्रिताहिसाज्ञेयेति प्रसिद्धंभात्यचैतन्यंबुद्ध्याश्रितमतएवबौद्धाबुद्धिरेवचेतनेतिवदन्ति घटशब्दोऽयमितिहृष्टान्तेऽपि शब्दवच्चस्याकाशधर्मस्यघटेऽऽध्यासदर्शनात् नन्वत्रान्योन्यस्मिन्नन्योन्यधर्मयोरेवाध्यासजतधर्मिणोरपि आद्ये धर्मिणोःसमस्त्वेनद्वैतापत्तिः । अंत्ये द्वयोरपिमिथ्यात्वापत्त्याशून्यशेषतापत्तिरित्याशंक्याह बुद्धिस्तस्यैषिणीभवेदिति । बुद्धिःस्वरूपसिद्धयर्थमात्मानमधिष्ठानमिच्छति रज्जूरगवइवरज्जुं । तथाचधर्माणामेवान्योन्याध्यासो नतुधर्मिणोः शुक्तौरजतस्येव रजतेशुक्तेरध्यासाभावात् अतोक्तदोषद्वयप्रसंगः २५ नन्वापद्यतांद्वैतनतुसर्वेषामाणसिद्धायाबुद्धेर्भिध्यात्वंवक्तुंशक्यमित्याशंक्याह बुद्धिरुपपद्यतेकार्यादिति विषयैन्द्रियसंयोगादेःकार्याद्बुद्धिरुपपद्यते तन्निवृत्तौनिवर्ततइतिबुद्धेरनित्यत्वंप्रसिद्धं नित्यानिखयोश्चात्मबुद्धयोर्नधर्मधर्मिभावःसिद्धयति घटेयावद्रूपाभावस्यादर्शनेनात्मन्यावहुःस्वाभावलक्षणस्यमोक्षस्यासिद्धेः । नापिसंयोगः सहिजभयकर्मजोवाऽन्यतरकर्मजोवामल्लयोःपक्षिवृक्षयोर्वाहृष्टो नचविभुनाऽऽत्मनातादृशःसंयोगोबुद्धेरस्ति आकाशेनेवघटस्य । यत्तुतयोरपिसंयोगमभ्युपगच्छति तद्युक्तिश्चून्यं परिभाषामात्रं । तस्माद्रज्जूरगयोरीवानिर्वचनीयस्तयोःसंबंधइतिरज्जुवदात्मानित्यो रज्जूरगवदाविर्भावतिरोभावतीबुद्धिर्भिध्येतियुक्तमुत्पद्यामः । नन्वेवंबुद्धेराकस्मिक्तत्वे तद्वर्माण्डुःखादीनामप्याकस्मिक्तत्वापाताकृतनाशाकृताभ्यागमस्तदवस्थपवत्येयाशंक्याह मनस्तूत्पन्नमेवहीति बुद्धेर्नाशिऽपि तज्जन्यवासनातन्तुसं-

तानात्मकमनोऽस्त्येव ततश्चपूर्ववासनयाबुद्धिरुत्पद्यते बुद्ध्याचवासनाविवर्धतइत्यनादिरनंताचैषाबुद्धिवासनयोर्वीजांकुरवत्संततिः तदेतदाहबुद्धेरिति । गुणविधानेनसुखाद्याकारपरिणामधारणेनगुणविधिर्नास्तीतिपाठे गुणविधिरूपादानत्वेनास्ति किंतुपादित्वमेव मनस्तृपादानं पटंतुवदनयोर्भेदइत्यर्थः तद्वृणवत्तद्वासनायुक्तम् २६ विशेषणव्यावर्तकं तस्मात्कार्यभेदान्मनोबुद्धयोर्भेदस्तेनच वासनावीजनाशात् संसा

एतद्विशेषणंतातमनोबुद्धयोर्दंतरम् ॥ त्वमप्यत्राभिसंबुद्धःकथंवामन्यतेभवान् २७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अहोबुद्धिमातांश्रेष्ठशुभाबुद्धिरियंतव ॥ विदितंवेदितव्यं तेकस्मात्समनुपृच्छसि २८ सर्वज्ञत्वांकथंमोहआविशत्स्वर्गवासिनम् ॥ एवमद्भुतकर्माणामितिमेसंशयोमहान् २९ ॥ सर्पउवाच ॥ सुप्रज्ञमपिचेच्छूरमृद्धिर्मां हयतेनरम् ॥ वर्तमानःसुखेसर्वोमुह्यतीतिमतिर्मम ३० सोहमैश्वर्यमोहेनमदाविष्टोयुधिष्ठिर ॥ पतितःप्रतिसंबुद्धस्त्वांतुसंबोधयाम्यहम् ३१ कृतंकार्यमहाराज त्वयाममपरंतप ॥ क्षीणःशापःसुकृच्छ्रोमेत्वयासंभाष्यसाधुना ३२ अहंहिदिविदिव्येनविमानेनचरन्पुरा ॥ अभिमानेनमत्तःसन्कंचिन्नान्यमचितयम् ३३ ब्रह्मर्षिदेवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगाः ॥ करान्ममप्रयच्छंतिसर्वेत्रेलोक्यवासिनः ३४ चक्षुषायंप्रपश्यामिप्राणिनंपृथिवीपते ॥ तस्यतेजोहराम्याशुतद्धिदृष्टेर्बलंमम ३५ ब्रह्मर्षीणांसहस्रंहिउवाहशिबिकांमम ॥ समामपनयोरान्भ्रंशयामासवैश्रियः ३६ तत्रह्यगस्त्यःपादेनवहन्स्पृष्टोमयामुनिः ॥ अगस्त्येनततोऽस्म्युक्तो ध्वंससर्पेतिवैरुषा ३७ ततस्तस्माद्विमानाद्यात्प्रच्युतश्च्युतलक्षणः ॥ प्रपतन्बुबुधेत्मानंव्यालीभूतमधोमुखम् ॥ अयाचंतमहंविप्रंशापस्यांतोभवेदिति ३८ ॥ सर्पउवाच ॥ प्रमादात्संप्रमूढस्यभगवन्क्षंतुमर्हसि ॥ ततःसमामुवाचेदंप्रपतंतंकृपान्वितः ३९ युधिष्ठिरोधर्मराजःशापात्त्वांमोक्षयिष्यति ॥ अभिमानस्यघोरस्यपापस्यचनराधिप ४० फलेक्षीणेमहाराजफलंपुण्यमवाप्स्यसि ॥ ततोमेविस्मयोजातस्तद्दृष्ट्वातपसोबलम् ४१ ब्रह्मचब्राह्मणत्वंचयेनत्वाहमचूचु दम् ॥ सत्यंदमस्तपोदानमर्हिसाधर्मनित्यता ४२ साधकानिसदापुंसांनजातिर्नकुलंनृप ॥ अरिष्टएषतेभ्राताभीमसेनोमहाबलः ॥ स्वस्तितेऽस्तुमहारा जगमिष्यामिदिवंपुनः ४३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाऽऽजगरंदेहमुक्त्वासनहुषोऽनृपः ॥ दिव्यं वपुःसमास्थायगतस्त्रिदिवमेवह ४४ युधिष्ठिरोपिधर्मात्मा आत्राभीमेनसंगतः ॥ धौम्येनसहितःश्रीमानाश्रमंपुनरागमत् ४५ ततोद्विजेभ्यःसर्वेभ्यःसमेतेभ्योयथातथम् ॥ कथयामासतत्सर्वधर्मराजोयुधिष्ठिरः ४६ तच्छ्रुत्वातेद्विजाःसर्वेभ्रातरश्चास्ययेत्रयः ॥ आसन्सुवीडिताराजनद्रौपदीचयशस्विनी ४७ तेतुसर्वेद्विजश्रेष्ठाःपांडवानांहितेप्सया ॥ मैवमित्यब्रुवन्भीमंगर्हयं तोऽस्यसाहसम् ४८ पांडवास्तुभयान्मुक्तंप्रेक्ष्यभीममहाबलम् ॥ हर्षमाहारयांचक्रुर्विजन्तुश्चमुदायुताः ४९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिआजगरपर्व णिभीमोचनेएकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ समासंचेदमाजगरपर्व ॥

उक्तोभयव्रतविधौमार्कंडेयमुत्वेनना नाख्यानपूर्वकंपंचयिष्यंस्तदुपोद्धात्त्वेनकाम्यकप्रवेशोतावदाह निदाघांतकरःकाल इत्यादिना १ असिताःकृष्णवर्णाः २ तपात्ययेवर्षास्तु निकेताइवमंडपीभूताइत्यर्थः
३ । ४ समवस्तुतेष्वच्छादिते स्थावराणिभूतलादीनि ५ आशुगाश्चाणवचीव्रवेगाः सिंधवोनद्यःशोणवधराद्याः ६ । ७ स्तोकाएवस्तोककाश्चातकाः । 'स्तोकास्त्रिष्वल्पोचातकेपुमान्' इतिमे
दिनी । ददुरामेडकाः ८ मरुधन्वसुगिरिःशुष्कस्थानेषु ९ रूढकक्षाणिबहुतृणाचिवनानि प्रस्थशब्दोदितानिसानूनिचयस्यांसातथा । 'प्रस्थोस्त्रियांमानभेदेसानावत्युच्चवस्तुनि' इतिमेदिनी १० । ११

अथमार्कंडेयसमास्यापूर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ निदाघांतकरःकालःसर्वभूतसुखावहः ॥ तत्रैववसतांतेषांप्राष्ट्रदसमभिपद्यत १ छादयंतोमहाघोषाःखंदिशश्च
बलाहकाः ॥ प्रववर्षुर्दिवारात्रमसिताःसततंतदा २ तपात्ययनिकेताश्चशतशोऽथसहस्रशः ॥ अपेताकप्रभाजालाःसविद्युद्धिमलप्रभाः ३ विरूढशष्पाधरणीमत्त
दंशसरीसृपाः ४ बभूवपयसासिकाशांतासर्वमनोरमा ४ नस्मप्रज्ञायतेकिंचिदंभसासमवस्तृते ॥ समंवाविषमंवाऽपिनद्योवास्थावराणिच ५ क्षुब्धतोयामहावेगाः
श्वसमानाइवाशुगाः ॥ सिंधवश्चोभयांचक्रुःकाननानितपात्यये ६ नदतांकाननांतेषुश्रूयंतेविविधाःस्वनाः ॥ वृष्टिभिश्छाद्यमानानांवराहमृगपक्षिणाम् ७
स्तोककाःशिखिनश्चैवपुंस्कोकिलगणैःसह ॥ मत्ताःपरिपतंतस्मददुर्गश्चैवदर्पिताः ८ तथाबहुविधाकाराप्राष्ट्रणमेवानुनादिता ॥ अभ्यतीताशिवातेषांचरतांमरु
धन्वसु ९ क्रौंचहंससमाकीर्णाशरत्प्रमुदिताऽभवत् ॥ रूढकक्ष्वनप्रस्थाप्रसन्नजलनिम्नगा १० विमलाकाशनक्षत्राशरत्तेषांशिवाऽभवत् ॥ मृगाद्विजसमाकीर्णा
पांडवानांमहात्मनाम् ११ दृश्यंतेशांतरजसःक्षपाजलदशीतलाः ॥ ग्रहनक्षत्रसंघैश्चसोमेनचविराजिताः १२ कुमुदैःपुंडरीकैश्चशीतवारिधराःशिवाः ॥ नदीःपुष्क
रिणीश्चैवददृशुःसमलंकृताः १३ आकाशनीकाशतटांतीरवानीरसंकुलाम् ॥ बभूवचरतांहर्षःपुण्यतीर्थीसरस्वतीम् १४ तेवैमुमुदिरेवीराःप्रसन्नसलिलांशिवाम् ॥
पश्यंतोदृढधन्वानःपरिपूर्णासरस्वतीम् १५ तेषांपुण्यतमारात्रिःपर्वसंघौस्मशारदी ॥ तत्रैववसतामासीत्कार्तिकोजनमेजय १६ पुण्यकृद्धिर्महासत्त्वैस्तापसैःसह
पांडवाः ॥ तत्सर्वभरतश्रेष्ठःसमूहुर्योगमुत्तमम् १७ तस्मिन्नाभ्युदयेतस्मिन्धौम्येनसहपांडवाः ॥ सूतैःपौरोगवैश्चैवकाम्यकंप्रययुर्वनम् १८ ॥ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिकाम्यकवनप्रवेशेद्व्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ काम्यकंप्राप्यकौरव्य
युधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ कृतवर्तिभ्यामुनिमणैर्निषेदुःसहकृष्णया १ ततस्तान्परिविध्वस्तान्वसतःपांडुनंदनान् ॥ ब्राह्मणाबहवस्तत्रसमंतात्पर्यवारयन् २ अथाब्रवीद्विजः
कश्चिदर्जुनस्यप्रियःसखा ॥ सष्ट्यतिमहाबाहुर्वशीशौरिरुदारधीः ३ विदिताहिहरेर्युयमिहायाताःकुरुद्वहाः ॥ सदाहिदर्शनाकांक्षीश्रेयोन्वेषीचवोहरिः ४
बहुवत्सरजीवीचमार्कंडेयोमहातपः ॥ स्वाध्यायतपसायुक्तःक्षिप्रंयुष्मान्समेप्यति ५

१२ । १३ नीकाशःसहस्रः १४ । १५ कार्तिकीकृत्तिकायुक्तापौर्णमासी १६ योगंयुज्यतेरथादावितिबुधुत्पत्त्यावाहनादिकं समूहुरारोपितभारंकृतवंतः १७ । १८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये
भारतभाष्येद्विषयशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ काम्यकमिति १ । २ शौरिःकृष्णः ३ आयाताविदिताइत्यन्वयः बोधुष्माकंश्रेयोऽन्वेषी ४ । ५

६।७।८।९।१०।११।१२ भूतपतीरुद्रः गुहेनकार्तिकेयेन १३।१४ मधुहामधुसूदनः १५ तस्यार्थधर्मस्य नृद्धयर्थम् १६।१७।१८ एषादानादिरूपासदारतिर्नित्यं प्रीतिविषयः १९।२०

तथैवब्रुवतस्तस्यप्रत्यदृश्यतकेशवः ॥ शैब्यसुग्रीवयुक्तेनरथेनरथिनांवरः ६ मववानिवपौलोम्यासहितःसत्यभामया ॥ उपायाद्वैवकीपुत्रोदिदृक्षुःकुरुसत्तमान्
७ अवतीर्यस्थात्कृष्णोधर्मराजंयथाविधि ॥ ववंदेमुदितोधीमान्भीमंचबलिनांवरम् ८ पूजयामासधौम्यंचयमाभ्यामभिवादितः ॥ परिष्वज्यगुडाकेशंद्रौपदीपर्य
सांत्वयत् ९ सदृष्ट्वाफाल्गुनंर्वारंचिरस्यप्रियमागतम् ॥ पर्यष्वजतदाशार्हःपुनःपुनरिंदमः १० तथैवसत्यभामाऽपिद्रौपदीपरिष्वजे ॥ पांडवानांप्रियांभार्या
कृष्णस्यमहिषीप्रिया ११ ततस्तेपांडवाःसर्वेसभार्याःसपुरोहिताः ॥ आनर्चुःपुंडरीकाक्षंरिविवुश्चसर्वशः १२ कृष्णस्तुपार्थेनसमेत्यविद्वान्धनंजयेनासुरतर्जनेन ॥
बभौयथाभूतपतिर्महात्मासमेत्यसाक्षाद्भगवान्गुहेन १३ ततःसमस्तानिकिरीटमालीवनेषुवृत्तानिगदाग्रजाय ॥ उक्तायथावत्पुनरन्वपृच्छत्कथंशुभद्राचसचाभिमन्युः
१४ सपूजयित्वामधुहायथावत्पार्थचकृष्णांचपुरोहितंच ॥ उवाचराजानमभिप्रशंसन्युधिष्ठिरंतत्रसहोपविश्य १५ धर्मःपरःपांडवराज्यलाभात्तस्यार्थमाहुस्तपएव
राजन् ॥ सत्यार्जवाभ्यांचरतास्वधर्मजितस्त्वयाऽयंचपरश्चलोकः १६ अधीतमग्रेचरताव्रतानिसम्यग्धनुर्वेदमवाप्यकृत्स्नम् ॥ क्षात्रेणधर्मेणवसूनिलब्ध्वासर्वेह्यवाप्ताः
क्रतवःपुराणाः १७ नग्राम्यधर्मेषुरतिस्तवास्तिकामात्रकिंचित्कुरूपेनरेद्र ॥ नचार्थलोभात्प्रजहासिधर्मतस्मात्प्रभावादसिधर्मराजः १८ दानंचसत्यंचतपश्चराजन्श्रद्धा
चबुद्धिश्चक्षमाधृतिश्च ॥ अवाप्यराष्ट्राणिवसूनिभोगानेपापरापार्थसदारतिस्ते १९ यदाजनौघःकुरुजांगलानांकृष्णांसभायामवशामपश्यत् ॥ अपेतधर्मव्यवहारवृत्तं
सहेततत्पांडवकस्त्वदन्यः २० असंशयंसर्वसमृद्धकामःक्षिप्रंप्रजाःपालयिताऽसिसम्यक् ॥ इमेवयंनिग्रहणेकुरुणांयदिप्रतिज्ञाभवतःसमाप्ता २१ धौम्यंचभीमंचयु
धिष्ठिरंचयमौचकृष्णांचदशार्हसिंहः ॥ उवाचदिष्ट्याभवतांशिवेनप्राप्तःकिरीटीमुदितःकृतास्त्रः २२ प्रोवाचकृष्णामपियाज्ञसेनींदशार्हभर्तासहितःसुहृद्भिः ॥ दिष्ट्या
समग्राऽसिधनंजयेनसमागतयेवमुवाचकृष्णः २३ कृष्णंधनुर्वेदरतिप्रधानास्तवात्मजास्तेशिशवःसुशीलाः ॥ सद्भिःसदैवाचरितंसुहृद्भिश्चरतिपुत्रास्तवयाज्ञसेनि २४
राज्येनराष्ट्रैश्चनिमंत्र्यमाणाःपित्राचकृष्णेतवसोदरैश्च ॥ नयज्ञसेनस्यनमातुलानांगृहेषुबालारतिमाप्नुवंति २५ आनर्तमेवामिमुखाःशिवेनगत्वाधनुर्वेदरतिप्रधानाः ॥
तवात्मजावृष्णिपुरंप्रविश्यतदैवतेभ्यःस्पृहयंतिकृष्णे २६ यथात्वमेवार्हसितेषुवृत्तंप्रयोक्तुमार्याचयथैवकुंती ॥ तेष्वप्रमादेनतथाकरोतितथैवभूयश्चतथाशुभद्रा २७
यथाऽनिरुद्धस्ययथाऽभिमन्योर्यथासुनीथस्ययथैवभानोः ॥ तथाविनेताचगतिश्चकृष्णेतवात्मजानामपिरौक्मिणेयः २८

गदासिचर्मग्रहणेषु शूरानस्त्रेषु शिक्षासुरथाश्वयाने ॥ सम्यग्विनेता विनयेदतं द्वीस्तांश्चाभिमन्युः सततं कुमारः २९ सचापिसम्यक्प्रणिधाय शिक्षां शस्त्राणि चैषां विधिवत्प्रदाय ॥ तदात्मजानां च तथाऽभिमन्योः पराक्रमैस्तुष्यति रौक्मिणेयः ३० यथाविहारं प्रसमीक्षमाणाः प्रयांति पुत्रास्तव याज्ञसेनि ॥ एकैकमेषामनुयां तितत्र रथाश्वयानानि च दंतिनश्च ३१ अथाब्रवीद्धर्मराजं तु कृष्णो दशार्हयोधाः कुकुरांधकाश्च ॥ एते निदेशं तव पालयंतस्तिष्ठंतु यत्रेच्छसितत्र राजन् ३२ आवर्ततां कर्मुकवेगवाता हलायुधप्रग्रहणामधूनाम् ॥ सेनातवार्थं पुनरेंद्रयत्ता ससादिपत्यश्वरथासनागा ३३ प्रस्थाप्यतां पांडवधार्तराष्ट्रः सुयोधनः पापकृतां वरिष्ठः ॥ सप्तानुबंधः ससुहृद्रणश्च भौमस्य सौभाधिपतेश्च मार्गम् ३४ कामंतथा तिष्ठ न रेंद्र तस्मिन् यथाकृतस्ते समयः सभायाम् ॥ दशार्हयोधैस्तु हतारियोधं प्रतीक्षतां नागपुरं भवंतम् ३५ व्यपेतमन्युर्व्यपनीतपाप्मा विहृत्य यत्रेच्छसितत्र कामम् ॥ ततः प्रसिद्धं प्रथमं विशोकः प्रपत्स्य सेनागपुरं सराष्ट्रम् ३६ ततस्तदाज्ञाय मतं महात्मा यथा वदुर्कंपुरुषोत्तमेन ॥ प्रशस्य विप्रेक्ष्य च धर्मराजः कृतांजलिः केशवमित्युवाच ३७ असंशयं केशव पांडवानां भवान्गतिस्त्वच्छरणाहिपार्थाः ॥ कालोदयेत स ततश्च भूयः कर्ता भवान्कर्मन संशयोऽस्ति ३८ यथाप्रतिज्ञं विहृतश्च कालः सर्वाः समाद्वादश निर्जनेषु ॥ अज्ञातचर्या विधिवत्समाप्य भवद्गताः केशव पांडवेयाः ३९ एषैव बुद्धिर्जुषतां सदा त्वां सत्ये स्थिताः केशव पांडवेयाः ॥ सदानधर्माः सजनाः सदारारः सबांधवास्त्वच्छरणाहिपार्थाः ४० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा वदति वाष्णं ये धर्मराजे च भारत ॥ अथ पश्चात्तपो वृद्धो बहु वर्ष सहस्रधृक् ४१ प्रत्यदृश्यत धर्मात्मा मार्कण्डेयो महातपाः ॥ अजरश्चामरश्चैव रूपौदार्यगुणान्वितः ४२ व्यदृश्यत तथा युक्तो यथा स्यात्पंचविंशकः ॥ तमागतमृषिं वृद्धं बहु वर्ष सहस्रिणम् ४३ आनर्चुर्ब्राह्मणाः सर्वे कृष्णश्च सह पांडवैः ॥ तमर्चितं सुविश्वस्तमासीनमृषि सत्तमम् ॥ ब्राह्मणानां मतेनाह पांडवानां च केशवः ४४ ॥ कृष्ण उवाच ॥ शुश्रूषवः पांडवास्ते ब्राह्मणाश्च समागताः ॥ द्रौपदी सत्यभामा च तथाऽहं परमं वचः ४५ पुरावृत्ताः कथाः पुण्याः सदाचारान्सनातनान् ॥ राज्ञां स्त्रीणां मृषीणां च मार्कण्डेय विचक्ष्वनः ४६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेषु तत्रोपविष्टेषु देवर्षिरपि नारदः ॥ आजगाम विशुद्धात्मा पांडवानवलोककः ४७ तमप्यथ महात्मानं सर्वेते पुरुषर्षभाः ॥ पाद्याभ्याभ्यां यथान्यायमुपतस्थुर्मनीषिणः ४८ नारदस्त्वथ देवर्षिर्ज्ञात्वा तांस्तु कृतक्षणात् ॥ मार्कण्डेयस्य वदतं तां कथामन्वमोदत ४९ उवाच चैनं कालज्ञः स्मयन्निवसनातनः ॥ ब्रह्मर्षेकं ध्यायतां यत्ते पांडवेषु विवक्षितम् ५० एवमुक्तः प्रत्युवाच मार्कण्डेयो महातपाः ॥ क्षणं कुरु ध्वं विपुलमाख्यातव्यं भविष्यति ५१

५२ । ५३ । ५४ । ५५ भवत्येवहीति । धर्मो धर्मफलयोर्विपर्ययद्वयपुरुषः कर्मणः फलकथंस्विदश्रुति ईश्वरोवाक्यंस्वतःकर्तास्तीति धर्मेश्वरयोराक्षेपः ऋषयतः समृद्धियुतान् ५६ कथंस्विदित्यस्योभयत्रसंबन्धः ५७ कुतोवेति । स्वभावात्कर्मणोवा अत्येइहैवपरत्रापिवा कृतं कर्मणासाधितं सुखमन्वेतीत्यर्थः ५८ शुभाशुभैः कर्मभिः सद्यो विनाशिभिरिहवाकारीयादिभिर्वृष्टयाद्यर्थविहितैः परत्रवादेहत्यागे सति कथं संयुज्यते किं माश्रित्य च कर्माणि तिष्ठन्तीति फलस्य व्यभिचारादाशु विनाशित्वादाश्रयाभावाच्चेति त्रेधा प्राक्कर्मसद्भावाक्षेपः ५९ । ६० स्थित्यर्थलोकरस्यार्थम् ६१ । ६२ । ६३ तत्र धर्मो धर्मफल उयोस्तावदव्यभिचारदर्शय

एवमुक्ताः क्षणंचक्रुः पांडवाः सह तैर्द्विजैः ॥ मध्यं दिने यथाऽऽदित्यं प्रेक्षंतस्ते महामुनिम् ५२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तं विवक्षंतमालक्ष्य कुरु राजो महामुनिम् ॥ कथासंजननार्थार्थचोदयामास पांडवः ५३ भवान्देवतदैत्यानामृषीणां च महात्मनाम् ॥ राजर्षीणां च सर्वेषां च रितज्ञः पुरातनः ५४ सेव्यश्चोपासितव्यश्चमतोनः कांक्षितश्चिरम् ॥ अयंच देवकीपुत्रः प्राप्तोऽस्मानवलोककः ५५ भवत्येव हि मे बुद्धिर्दृष्ट्वाऽऽत्मानं सुखाद्भ्युतम् ॥ धार्तराष्ट्रांश्च दुर्युतान् दृष्ट्वा ततः प्रेक्ष्य सर्वशः ५६ कर्मणः पुरुषः कर्ता शुभस्याप्यशुभस्य वा ॥ सफलंतदुपाश्रितकथं कर्तास्विदीश्वरः ५७ कुतो वा सुखदुःखेषु नृणां ब्रह्मविदां वर ॥ इह वा कृतमन्वेति परदेहेऽथ वा पुनः ५८ देही च देहं संत्यज्य मृग्यमाणः शुभाशुभैः ॥ कथं संयुज्यते प्रेत्य इह वा द्विजसत्तम ५९ ऐहलौकिकमेव ह उता हो पारलौकिकम् ॥ क्वच कर्माणि तिष्ठन्तीति जंतोः प्रेतस्य भागैव ६० ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ त्वयुक्तोऽयमनुप्रश्नो यथा वद्भूतं वर ॥ विदितं वेदितव्यं ते स्थित्यर्थं त्वंतु पृच्छसि ६१ अत्र ते कथं यिष्यामि तदिहैकमनाः शृणु ॥ यथेहामुत्र च नरः सुखदुःखमुपाशनुते ६२ निर्मलानि शरीराणि विशुद्धानि शरीराणि ॥ ससर्जधर्मतंत्राणि पूर्वोत्पन्नः प्रजापतिः ६३ अमोघफलसंकल्पाः सुव्रताः सत्यवादिनः ॥ ब्रह्मभूतानराः पुण्याः पुराणाः कुरु सत्तम ६४ सर्वदेवैः समायांति स्वच्छंदेन न भस्तलम् ॥ ततश्च पुनरायांति सर्वे स्वच्छंदचारिणः ६५ स्वच्छंदमरणाश्चासन्नराः स्वच्छंदचारिणः ॥ अल्पबाधानिरातंकाः सिद्धार्थानिरुपद्रवाः ६६ द्रष्टारो देवसंवानामृषीणां च महात्मनाम् ॥ प्रत्यक्षाः सर्वधर्माणां दांता विगतमत्सराः ६७ आसन्वर्षसहस्रीयास्तथा पुत्रसहस्रिणः ॥ ततः कालांतरेऽन्यस्मिन् पृथिवीतलचारिणः ६८ कामक्रोधाभिभूतास्ते मायाव्याजोपजीविनः ॥ लोभमोहाभिभूताश्च त्यक्ता देहैस्तोनराः ६९ अशुभैः कर्मभिः पापास्त्यिङ्गनिरयगामिनः ॥ संसारेषु विचित्रेषु पच्यमानाः पुनः पुनः ७० मोघेष्टामोघसंकल्पा मोघज्ञाना विचेतसः ॥ सर्वाभिर्शंकिनश्चैव संवृत्ताः क्लेशदायिनः ७१ अशुभैः कर्मभिश्चापि प्रायशः परिचिह्निताः ॥ दौष्कुल्या व्याधिबहुला दुरात्मानोऽप्रतापिनः ७२ भवत्यल्पायुषः पापारौद्रकर्मफलोदयाः ॥ नाथंतः सर्वकामानां नास्तिकाभिन्नचेतसः ७३ जंतोः प्रेतस्य कौन्तेय गतिः स्वैरिह कर्मभिः ॥ प्राज्ञस्य हीनबुद्धेश्च कर्मकोशः कतिष्ठति ७४ कस्थस्तत्समुपाश्रितसुकृतं यदिवेतरत् ॥ इति ते दर्शनं यच्च तत्राप्यनुनयं शृणु ७५

अथ मंदोपनिषत्ति निर्मलानीत्यादिना ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ मायाकूटकार्पाणणादिर्व्याजं दं भस्तदेवोपजीवन्ति नतु धर्मं ते मायाव्याजोपजीविनः ६९ । ७० । ७१ । ७२ नाथंतः प्रार्थयमानाः कामानां कामान् ७३ अत्यं प्रश्नमनुवदति जंतोः प्रेतस्येति द्वाभ्याम् ७४ अनुनयं सिद्धान्तम् ७५

तस्योत्तरेणैवार्थात्कर्मणामाशुविनाशित्वदोषो निरस्तो भवतीत्यभिसंधायाह अयमादीति । आदिशरीरेण लिंगदेहेन यावन्मोक्षं स्थायिना देवमृष्टेन धर्माधर्मसंमृष्टेन । यद्वाधर्माद्यनुरोधेनाईश्वरेण वामृष्टेनावि
पृष्टेन सर्ववासनामयं लिंगमेव कर्मणामाश्रय इत्यर्थः ७६ कलेवरं स्थूलदेहं युगपदेहद्वयेन संभवति संयुज्यते पूर्वत्यागात् प्रागिव तृणजलौकान्यायेनापरमादत्ते ननु तदनंतरं अतएवांतरामध्ये क्षणमात्रमप्यभवोऽसं
सारो नास्ति ७७ तत्र स्थूलदेहांतरे यत्तु मरणानंतरं मध्ये यावद्ब्रह्मवासमातिवाहिकशरीरारूढो दिविभुव्यंतरिक्षेनरकेवाभवतीति तत्स्थूलदेहवज्ज्यं उभयत्र भोगसाम्येन स्थूलातिवाहिकयोर्भेदाभावात् यथोक्तं
वसिष्ठेन । ' आतिवाहिक एवायं त्वाद्दृशौ चिदेहकः ॥ आधिभौतिकया बुद्ध्या गृहीतश्चिरभावात् ' इति ७८ कृतांतोयमस्तत्संबन्धीविधिः पुण्यपापफलभोगेनियोगस्तेन संयुक्तस्तमनुतिष्ठन् निरादानः प्राप्तमु
खं दुःखं वा दूरीकर्तुमशक्तः । दोऽवखंडने इत्यस्य रूपम् ७९ अनुद्धीनांतत्त्वज्ञानहीनानांगतिः स्वर्गनरकरूपा उत्तमापुनरावृत्तिवर्जिता ८० । ८१ शुक्लजातीयाः शुक्लो योगजो धर्मस्तत्प्रकारास्तदेकार्जनपराः प्रकार
वचने जातीयः । योन्यंतरमातिवाहिकयोऽन्यपेक्षयाऽन्यामाधिमौक्तिकी योनिम् ८२ वशिर्न ईश्वराः मंदरोगिणो नीरोगाः । ' नतत्र शोको न जरा न मृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निमयं शरीरं ' इति श्रुतेः प्रारब्धकर्मप्रावल्या

अयमादिशरीरेण देवमृष्टेन मानवः ॥ शुभानामशुभानां च कुरुते संचयं महत् ७६ आयुषो तैः प्रहायेदं क्षीणप्रायं कलेवरम् ॥ संभवत्येव युगपद्योनौ नास्त्यंतराऽभवः ७७
तत्रास्य स्वकृतं कर्म छायेवानुगतं सदा ॥ फलत्ययसुखाहं वा दुःखाहं वाऽथ जायते ७८ कृतांतविधिसंयुक्तः स जंतुर्लक्षणैः शुभैः ॥ अशुभैर्वानिरादानो लक्ष्यते ज्ञान
दृष्टिभिः ७९ एषा तावदनुद्धीनांगतिरुक्ता युधिष्ठिर ॥ अतः परं ज्ञानवर्तानि बोधगतिमुत्तमाम् ८० मनुष्यास्तमत्तपसः सर्वा गमपरायणाः ॥ स्थिरव्रताः सत्यपरा
गुरुशुश्रूषणे रताः ८१ सुशीलाः शुक्लजातीयाः क्षांता दांताः सुतेजसाः ॥ शुचियोन्यंतरगताः प्रायशः शुभलक्षणाः ८२ जितेंद्रियत्वाद् वशिः शुक्लत्वान्मंदरोगिणः ॥
अल्पाबाधपरित्रासाद्भवन्ति निरुपद्रवाः ८३ च्यवंतं जायमानं च गर्भस्थं चैव सर्वशः ॥ स्वमात्मानं परं चैव बुध्यन्ते ज्ञानचक्षुषा ८४ ऋषयस्ते महात्मानः प्रत्यक्षा गमबुद्धयः ॥
कर्मभूमिभिर्माप्राप्य पुनर्योतिःसुरालयम् ८५ किंचिद्देवाद्भुता किंचिर्त्किंचिदेव स्वकर्मभिः ॥ प्राप्नुवंति नराराजन्मातेऽस्त्वन्याविचारणा ८६ इमामत्रोपमां चापि निबोध
वदतां वर ॥ मनुष्यलोके यच्छ्रेयः परं मन्ये युधिष्ठिर ८७ इह वै कस्य नामुत्र अमुत्रैकस्य नो इह ॥ इह वाऽमुत्र चैकस्य नामुत्रैकस्य नो इह ८८

तदाचित्प्राप्ते भवचापक्योगिनां रोगादिकं चेत्तत्राह अल्पेति । अल्पं द्वैतदर्शनम् । ' अथ यत्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोति तदल्पं ' इति श्रुतेः तस्मादाबाधो दुःखं तत्स्वासात् निरुपद्रवाः उपसमीपे स्थित्वा द्रवतिस्वी
ये धर्ममार्गिचरितात्युपद्रवोऽतः करणं तद्विदुः एतेन प्रारब्धस्यापि प्रतियोगात् यन्निर्वाजः समाधिः प्रभवतीति दर्शितम् ८३ ननु तादृशोऽप्यपांतरतमाना भवेदाचार्यः कलिद्रापरयोः संश्रौ सत्यवत्यां व्यासतया समज
नीतिस्पर्धते मोक्षधर्मेण अतः शुक्लजातीयानामप्युत्क्रांतिगत्यागतयोऽपरिहार्या इत्याशंक्याह च्यवंतमिति । अधिकारिणोति पांलोकानुग्रहार्थं स्वेच्छया गृहाद्गृहांतरं प्रवेशवदिह परत्र च संचारो न कर्माधीनतयाऽ
स्माकमिव दुःखाय भवतीत्याशयः । तथा निर्णीतं यावदधिकारमवस्थितराधिकारिकाणामित्यत्र ८४ । ८५ देशात्समूहोन्मत्तजडभरतादिभिर्बलभ्यतेतद्देवादेव हठात् योगसिद्धैर्विश्वामित्रादिभिः इतरेः
स्वकर्मभिः अन्यातेषामन्यतमा एकैव काचित्स्थितिरस्तीति विचारणा तेन वमास्तु ८६ एवमात्मविदां स्वातंत्र्यमुक्त्वेतरेषां स्थितिचातुर्विध्यमाह इमामिति ८७ इह वेति । परं श्रेय इत्यनुकुर्यते वाशब्द एवार्थं
द्विरावर्तेति । एकस्य इहैव परं श्रेयोऽस्ति नामुत्र परलोके । एकस्यामुत्रैवास्ति न त्विह इह चापुत्रचणकस्य श्रेयोऽस्ति एकस्य तु भयत्रापि नास्तीति ८८

इममेव श्लोकं व्याचष्टे धनानीत्यादिना ८९ येइति । तेषामसौ लोक एव न त्वयम् ९० । ९१ प्रजनेषु त्रयोत्पादने ९२ भवंतस्तु लोकद्वयेऽपि श्रेयांस इत्याह सर्वे भवंत इति ९३ । ९४ तस्माद्दमीधर्मफलयोर्वैपरीत्यं यच्च यथागुक्तं तत्तथानमेतव्यमित्युपसंहरति माभूदिति ९५ मार्कण्डेयसमास्यायां सहासने इत्यर्थः आस उपवेशनेऽस्माप्ण्यत् ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे त्र्यशीत्यधिकशततमोऽ

धनानि येषां विपुलानि संति नित्यं रमंते सुविभूषितांगाः ॥ तेषामयं शत्रुवरघ्नलोको नासौ सदा देहसुखे रतानाम् ८९ ये योगयुक्तास्तपसि प्रसक्ताः स्वाध्यायशीला जरयंति देहान् ॥ जितेन्द्रियाः प्राणिवधे निवृत्तास्तेषामसौ नायमरिर्लोकः ९० ये धर्ममेव प्रथमं चरंति धर्मेण लब्ध्वा च धनानि काले ॥ दारानवाप्य क्रतुभिर्यजेते तेषामयं चैव परश्च लोकः ९१ ये नैव विद्यां न तपो न दानं न चापि भूढाः प्रजने यतंति ॥ न चानुगच्छंति सुखान्नभोगांस्तेषामयं चैव परश्च लोकः ९२ सर्वे भवंतस्त्वति वीर्यसत्त्वादि व्यौजसः संहननोपपन्नाः ॥ लोकादमुष्मादवनिं प्रपन्नाः स्वधीतविद्याः सुरकार्यहेतोः ९३ कृत्वैव कर्माणि महान्ति शूरास्तपोदमाचारविहारशीलाः ॥ देवानृषीन्प्रेतगणांश्च सर्वान्संतर्पयित्वा विधिना परेण ९४ स्वर्गपरं पुण्यकृतो निवासक्रमेण संप्राप्य थकर्मभिः स्वैः ॥ माभूद्विशंका तव कौरवेन्द्रदृष्ट्वात्मनः क्लेशमिमं सुखार्हम् ९५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमास्या पर्वणि त्र्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मार्कण्डेय महात्मान मूचुः पांडु सुतास्तदा ॥ माहात्म्यं द्विजमुत्थानां श्रोतुमिच्छाम कथ्यताम् १ एवमुक्तः स भगवान्मार्कण्डेयो महातपाः ॥ उवाच सुमहातेजाः सर्वशास्त्रविशारदः २ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ हैहयानां कुलकरो राजा परपुरंजयः ॥ कुमारोरुपसंपन्नो मृगयां व्यचरद्बली ३ चरमाणस्तु सोऽरण्ये तृणवीरुत्समावृते ॥ कृष्णाजिनोत्तरासंगं ददर्श मुनिमंतिके ४ स तेन निहतोऽरण्ये मन्यमानेन वैभृगम् ॥ व्यथितः कर्मतत्कृत्वा शोकोपहतचेतनः ५ जगाम हैहयानां वैमकाशं प्रथितात्मनाम् ॥ राज्ञां राजीवनेत्रोऽसौ कुमारः पृथिवीपतिः ॥ तेषां च तद्यथावृत्तं कथयामास वैतदा ६ तं चापि हिंसितं तात मुनिमूलफलाशिनम् ॥ श्रुत्वा दृष्ट्वा च ते तत्र भूवुर्दीनमानसाः ७ कस्यायमिति ते सर्वे मार्गमाणास्ततस्ततः ॥ जग्मुश्चा रिष्टे नेत्रोऽथ तार्क्ष्यस्याश्रममंजसा ८ तेऽभिवाद्य महात्मानं तं मुनिं नियतव्रतम् ॥ तस्थुः सर्वे सतु मुनिस्तेषां पूजामथाहरत् ९ ते तमूर्चमहात्मानं न वयं सत्क्रियां भुने ॥ त्वतोर्हाः कर्मदोषेण ब्राह्मणो हिंसितो हि नः १० तान ब्रवीत्सविप्रर्षिः कथं वो ब्राह्मणो हतः ॥ क्व चासौ ब्रूत सहिताः पश्यध्वं मेतपो बलम् ११ ते तु तत्सर्वमखिलमाख्यायास्मै यथा तथम् ॥ ना पश्यंस्तमृषितं व्रगता सुते समागताः १२ अन्वेषमाणाः सत्रीडाः स्वप्रवदन्तचेतनाः ॥ तान ब्रवीत्तत्र मुनिस्ताक्षर्यः परपुरंजयः १३ स्यादयं ब्राह्मणः सोऽथ युष्माभिर्यो विनाशितः ॥ पुत्रो ह्ययं मम नृपास्तपो बलसमन्वितः १४ ते च दृष्ट्वैव तमृषिं विस्मयं परमंगताः ॥ महदाश्चर्यमिति वै ते ब्रुवाणामहीपते १५

ध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ ॥ ॥ ब्रह्मविदां शुक्रजातीयानां स्वच्छंदमरणं तेषामिषादिना प्रोक्तं महाभाग्यं प्रश्नपूर्वकं विवरीतुमयमध्याय आरभ्यते मार्कण्डेयमिति कथ्यतां त्वया १ । २ कुमारत्वादविषेक्तुं मूचितं ३ उत्तरासंगः प्रावरणम् ४ । ५ । ६ । ७ अरिष्टनेमिशब्दश्चकारांतोऽप्यत्र मन्त्रतोऽपि त्रैयः ८ । ९ । १० । ११ । १२ तार्क्ष्यः तृक्षस्य कश्यपस्यापत्यं १३ स्यादयमिषं गुलानिर्दिशति १४ । १५

१६ । १७ हेतुयोगः मुक्तिर्भयः समासः संक्षेपस्ताभ्यामिति पंचम्यर्थे तसि । सत्यमेवाभिजानीमइत्यादिना सत्यादीनि मृत्युजयसाधनान्युच्यते १८ यदिति । ब्राह्मणानेदाशून्याः स्तुतिपराश्च स्मृत्यर्थः १९ भृत्यान् भार्यादीन् अत्यशनेन अशनादधिकेन दानमानादिना २० पुण्यदेशः गंगातीरादिः तेजस्विनां योगसिद्धानां देशः समीप्यतस्तंगादिसर्थः २१ एतद्वैति । यौष्माकीणं हसादोषमपि संलापमात्राद्वयं हंतुं समर्थः स्मृत्यर्थः २२ । २३ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ मृत्युजयहेतुः पूर्वोक्तः सत्यादिधर्मो वनस्थानामेव युज्यते न तु गृहस्था नां तेषां दुष्प्रतिग्रहब्रह्मविद्वेषादिना दोषमस्तुत्या तादृशधर्मसंभवादिना शयवानध्यायमारभते भूय इति १ सोऽत्रिर्थं भूयोनानुरुध्यत अत्यंतमर्थार्थिनं बभूव कुतः धर्मव्यक्तिर्धर्मस्य फलद्वाराऽपि व्यक्तिः फलव्य

मृतो ह्ययमुपानीतः कथं जीवितमाप्तवान् ॥ किमेतत्तपसो वीर्ययेनायं जीवितः पुनः १६ श्रोतुमिच्छामहे विप्रयदि श्रोतव्यमित्युत ॥ सतानुवाचनास्माकं मृत्युः प्रभ वते नृपाः १७ कारणं वः प्रवक्ष्यामि हेतुयोगसमासतः ॥ सत्यमेवाभिजानीमो नानृते कुर्महे मनः ॥ स्वधर्ममनुतिष्ठामस्तस्मान्मृत्युभयं ननः १८ यद्वा ब्राह्मणानां कुश लंतदेषां कथयामहे ॥ नैपां दुश्चरितं ब्रूमस्तस्मान्मृत्युभयं ननः १९ अतिथीनन्नपानेन भृत्यान् अत्यशनेन च ॥ संभोज्य शेषमश्रीमस्तस्मान्मृत्युभयं ननः २० शांता दां ताः क्षमाशीलास्तीर्थदानपरायणाः ॥ पुण्यदेशनिवासाच्च तस्मान्मृत्युभयं ननः ॥ तेजस्विदेशवासाच्च तस्मान्मृत्युभयं ननः २१ एतद्वैले शमात्रं वः समाख्यातं विमत्स राः ॥ गच्छध्वं संहिताः सर्वे न पापाद्भयमस्ति वः २२ एवमस्त्विति ते सर्वे प्रतिपूज्य महा मुनिम् ॥ स्वदेशमगमन् हृष्टा राजानो भरतर्षभ २३ ॥ ॥ इति श्री महा भारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमाख्या पर्वणि ब्राह्मणमाहात्म्ये कथने चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ ॥ भूय एव न हाभा ग्यं ब्राह्मणानां निबोध मे ॥ वैन्यो नामेहराजर्षिर्धर्मधाय दीक्षितः १ तमत्रिगैतुमोरे भवित्ता र्थमिति नः श्रुतम् ॥ भूयोर्येनानुरुध्यत्स धर्मव्यक्तिनिदर्शनात् २ स विचिं त्य महातेजा वनेवान्वरोचयत् ॥ धर्मपत्नीं समाहूय पुत्रांश्च दमुवाच ह ३ प्राप्स्यामः फलमत्यंतं बहुलं निरुपद्रवम् ॥ अरण्यगमनं क्षिप्रं रोचतां वो गुणाधिकम् ४ तं भार्या प्रत्युवाचा धर्ममेवानुतन्वती ॥ वैन्यं गत्वा महांत्मानमर्थयस्व धनं बहु ५ स ते दास्यति राजर्षिर्जमानोऽर्थितो धनम् ॥ तत आदाय विप्रं प्रति गृह्य धनं बहु ६ भृत्यान् सु तान् संविभज्य ततो ब्रजयथेप्सितम् ॥ एष वै परमो धर्मो धर्मविद्विरुदाहृतः ७ ॥ ॥ अत्रिरुवाच ॥ ॥ कथितो सौमहाभाग गौतमेन महात्मना ॥ वैन्यो धर्मार्थं सं युक्तः सत्यव्रतसमन्वितः ८ किं त्वस्ति तत्र द्रष्टारो विवसंति हि मे द्विजाः ॥ यथामे गौतमः प्राह ततो न व्यवसान्महम् ९ तत्र स्मवाचं कल्याणीं धर्मकामार्थसंहिताम् ॥ मयोक्ता मन्यथा ब्रूयस्त तस्ते वै निरर्थिकाम् १०

स्त्यादिधर्मो न इत्येतत्तद्वक्षणा र्थं नैच्छदित्यर्थः २ वनं गंतुमिति शेषः ३ निरुपद्रवमक्षयं मोक्षालयम् ४ धर्मयज्ञादिकमनुतन्वती विस्तारयंती हेतौ शतप्रत्ययः धर्मार्थं धनमेवार्जस्तेत्युवाचेत्यर्थः ५ । ६ भृत्यानि यतिविदेव तादीनां सुतानि ति भायादीनां चोपलक्षणं धर्मविद्विर्भवादिभिः । 'अनधीत्यद्विजो वेदाननुत्पाद्य सुतानपि । अनिष्ठा विधिवद्यज्ञैर्मोक्षमिच्छन् ब्रजयधः' इति वदद्विः ७ 'दशमूना सहस्राणि नित्यं वहति सौमनिकः । तेन तुल्यः स्तुतो राजा घोस्तस्य प्रतिग्रहः' इति मनुवाक्या देवराज प्रतिग्रहे दोषं जानन्नस्ति तत्र विप्रमुपन्यस्य तिकथित इत्यादिना ८ व्यवसामि उद्यमं करोमि ९ निरर्थिका मपि वाचं वदतां पराजयोऽपि पापावह उतिभावः तथा च स्पृतिः । गुरुत्वं कृत्यं हुं कृत्यं विमं निर्जित्य वा दत्तः । अरण्ये निर्जले देशे भवति ब्रह्मराक्षसः' इति १०

एवंजानत्रपिस्नेहदोषात्कर्तुं प्रतिजानीते गमिष्यामीति ११ । १२ पूजयानइति तद् कर्तुं गमिष्यात्स्तुतिफलस्य युक्तः धन्यो धनार्हः ईश ईशितानियंता प्रथमः हिरण्यगर्भ इव अग्रजः नृपः मनुष्याणां रक्षकः १३ । १४ अत्र परलोकमेव बहुमन्वानो गौतम आह मैवमिति १५ तत्रेदं ब्रह्मवाचराजैव महेंद्र इति वित्तार्थो अत्रिः परपक्षं दृषयति अथेति १६ । १७ । १८ दर्शनेदं दृष्टिपथे १९ । २० । २१ । २२ नौ आवयोः २३ । २४ ब्राह्मेण बलेन राज्ञो बलं न तु स्वकीयमिति समाधानं ग्रन्थार्थं स्तेनगौतमोक्तानि दाऽपि व्यर्थं नाप्यत्रिप्रोक्तास्तुतिरपि निर्मूलैति ज्ञेयं यद्यपि लोभमूलकत्वं स्तुतिपक्षे स्पष्टमप्याप्यकारणं तथाऽप्यविद्यमानै

गमिष्यामि महाप्राज्ञे रोचते मेव च स्तव ॥ गाश्च मे दास्यते वै न्यः प्रभूतं चार्थं संचयम् ११ एवमुक्त्वा जगामाशु वै न्ययज्ञं महातपाः ॥ गत्वा च यज्ञाय तनमत्रिस्तुष्टावतं नृपम् १२ वाक्यैर्मगलसंयुक्तैः पूजयानोऽब्रवीद्ब्रह्मचः ॥ अत्रिस्त्वाच ॥ राजन् धन्यस्त्वमीशश्च भुवित्वं प्रथमो नृपः १३ स्तुवंति त्वां मुनिगणास्त्वदन्यो नास्ति धर्मवित् ॥ तमब्रवीदृषिः क्रुद्धो वचनं वै महातपाः १४ ॥ गौतम उवाच ॥ मैवमत्रेणु न ब्रूयान ते प्रज्ञा समाहिता ॥ अत्रनः प्रथमं स्थाता महेंद्रो वै प्रजापतिः १५ अथात्रिः पिराजेंद्रं गौतमं प्रत्यभाषत ॥ अयमेव विधाता हियथैवेन्द्रः प्रजापतिः ॥ त्वमेव मुह्यसे मोहान्न प्रज्ञानं तवास्ति ह १६ ॥ गौतम उवाच ॥ जानामि नाहं मुह्यामि त्वमेवात्र विमुह्यसे ॥ स्तौषित्वं दर्शनं प्रेम्सूराजानं जनसंसदि १७ नवेत्थ परमं धर्मं न चावैषि प्रयोजनम् ॥ बालस्त्वमसि मूढश्च वृद्धः केनापि हेतुना १८ विवदंतौ तथा तौ तु मुनीनां दर्शने स्थितौ ॥ ये तस्य यज्ञे संवृत्तास्तेऽपृच्छन्त कथं त्विमौ १९ प्रवेशः केन दत्तोऽयमुभयोर्वै न्यसंसदि ॥ उच्चैः समभिभाषंतौ केन कार्येण धिष्ठितौ २० ततः परमधर्मात्माका श्यपः सर्वधर्मवित् ॥ विवादिनावनुप्राप्तौ तावुभौ प्रत्यवेदयत् २१ अथाब्रवीत्सदस्यांस्तु गौतमो मुनिसत्तमान् ॥ आवयोर्व्याहृतं प्रश्नं शृणुत द्विजसत्तमाः २२ वै न्यं विधातेत्याहात्रिः त्रनौ संशयो महान् ॥ श्रुत्वैव तु महात्मानो मुनयोऽभ्यदब्रुवद्बुतम् २३ सनत्कुमारं धर्मज्ञं संशयच्छेदनाय वै ॥ सच ते पां वचः श्रुत्वा यथा तत्त्वं महातपाः ॥ प्रत्युवाचाथ तानेवं धर्मार्थं सहितं वचः २४ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ ब्रह्मक्षत्रेण सहितं क्षत्रं च ब्रह्मणा सह ॥ संयुक्तौ दहतः शत्रून् वनानीवाग्निमास्तौ २५ राजा वै प्रथितो धर्मः प्रजानां पतिरेव च ॥ स एव शक्रः शुक्रश्च स धाता च बृहस्पतिः २६ प्रजापतिर्विराट्सम्राट्क्षत्रियो भूपतिर्नृपः ॥ य एभिः स्तूयते शब्दैः कस्तं नार्चितुमर्हति २७ पुरायो निर्युवाजिञ्च अभियामुदितो भवः ॥ स्वर्णेता सहजिबद्भुरिति राजाऽभिधीयते २८ सत्ययोनिः पुराविच्च सत्यधर्मप्रवर्तकः ॥ अधर्मादृषयो भीता बलं क्षत्रे समा दधन् २९ आदित्यो दिवि देवेषु तमो नुदति ते जसा ॥ तथैव नृपतिर्भूमावधर्माबुदते भृशम् ३०

रपि विशेषैर्धनार्थिनाराजास्तोतव्य इति सनत्कुमाराशयः २५ प्रथितः प्रथांगतः । धर्मो धर्मस्थापकः । शक्रो रक्षिता । शुक्रो नीतिवित् । धाता अतएव जनकः । बृहस्पतिर्हि नोपदेष्टा २६ । २७ पुरायो निर्धर्मप्रवर्तकत्वेन ग्रन्थकारणम् । युवाजित्तसंश्रामेजयकर्तृत्वेनोपदेवनाशकः । अभियाः अभितो याति यापिकवद्रक्षणार्थमित्यभियाः मुदितः भवः ईश्वरः । स्वर्णेता स्वर्गं प्रति गमयिता । सहजिव सद्योजय शीलः । बभ्रुर्विष्णुः । ' बभ्रुर्नानकुले विष्णो विपुले विगले त्रिषु ' इति बलशर्मा २८ अधर्मादिति । सर्वे ब्राह्मणबलं क्षत्रेऽस्तीत्यर्थः २९ । ३०

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ सखादिधर्मफलवनेष्वसिद्धयतीत्याख्यायिकावसानमुखेनोपसंहरति प्रदायचेति ३७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंटीये भारतभावंदीये पंचाशीत्यधिकशततमो
 अध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ वनेसखादिधर्मवतायत्कर्तव्यंयत्प्राप्यंयच्चज्ञेयंतदाहाध्यायेन अत्रैवचसरस्वत्येत्यादिना । सरस्वतीयज्ञभोक्त्रियज्ञफलदात्रीचदेवता अग्निहोत्रादहमभ्यागताऽस्मीतिवाक्यशेषात्
 १ कथं कुर्याच्छ्रेयइत्यावर्तते २ लोकान्कामान् विरजाआमक्तिहीनः चरेयमुपलभेयं । तेषांसर्वेषुलोकेषु कामचारोभवतीतिश्रुतिप्रसिद्धसर्वकामभावत्वरूपफलंकेनोपायेनप्राप्नुयादित्यर्थः ३ । ४ ब्रह्मसगुणं

ततोराज्ञःप्रधानत्वंशास्त्रप्रामाण्यदर्शनात् ॥ उत्तरःसिद्धयतेपक्षेयेनराजेतिभाषितम् ३१ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ततःसराजासंहृष्टःसिद्धेपक्षेमहामनाः ॥ तमत्रि
 मब्रवीत्प्रीतःपूर्वयेनाभिसंस्तुतः ३२ यस्मात्पूर्वमनुष्येषुज्यायांसंमामिहाब्रवीः ॥ सर्वदेवैश्चविप्रर्षेसमितंश्रेष्ठमेवच ३३ तस्मात्तेऽहंप्रदास्यामिविविधंवसुभूरिच ॥
 दासीसहस्रंश्यामानांसुवस्त्राणामलंकृतम् ३४ दशकोटिर्हिरण्यस्यरुक्मभारांस्तथादश ॥ एतद्दामिविप्रर्षेसर्वज्ञस्त्वंमतोहिमे ३५ तदत्रिन्यायतःसर्वप्रतिगृह्या
 भिसत्कृतः ॥ प्रत्युज्जगामतेजस्वीगृहानेवमहातपाः ३६ प्रदायचधनंप्रीतःपुत्रेभ्यःप्रयतात्मवान् ॥ तपःसमभिसंधायवनमेवान्वपद्यत ३७ ॥ इतिश्रीमहा
 भारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिब्राह्मणमाहात्म्येपंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ अत्रैवचसरस्व
 त्यागीतंपरपुरंजय ॥ पृष्टयामुनिनावीरगृगुताक्ष्येणधीमता १ ॥ ताक्ष्यंउवाच ॥ किनुश्रेयःपुरुषस्येहभद्रेकथं कुर्वन्नच्यवतेस्वधर्मात् ॥ आचक्ष्वमेचारुसर्वांगिकु
 र्यात्त्वयाशिष्टो न च्यवेयंस्वधर्मात् २ कथंवाग्निंजुहुयांपूजयेवाकस्मिन्कालेकेनधर्मेननश्येत् ॥ एतत्सर्वसुभगेप्रब्रवीहियथालोकान्विरजाःसंचरेयम् ३ ॥ मार्कंडेय
 उवाच ॥ ॥ एवंपृष्टाप्रीतियुक्तेनतेनशुश्रूषुमीक्ष्योत्तमबुद्धियुक्तम् ॥ ताक्ष्यंविप्रधर्मयुक्तंहितंचसरस्वतीवाक्यमिदंबभाषे ४ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ योब्रह्मजानाति
 यथाप्रदेशंस्वाध्यायनित्यःशुचिरप्रमत्तः ॥ सवैपारंदेवलोकस्यगंतासहामरैःप्राप्नुयात्प्रीतियोगम् ५ तत्रस्मरम्याविपुलाविशोकाःसुपुष्पिताःपुष्करिण्यःसुपुण्याः ॥
 अकर्दमामीनवत्यःसुतीर्थाहिरण्मयैरावृताःपुंडरीकैः ६ तासांतीरेष्वासतेपुण्यभाजोनहीयमानाःपृथगप्सरोभिः ॥ सुपुण्यगंधाभिरलंकृताभिर्हिरण्यवर्णाभिरतीव
 हृष्टाः ७ परंलोकंगोप्रदास्त्वामुवंतिदत्त्वाऽनडुहंसूर्यलोकं ब्रजंति ॥ वासोदत्त्वाचांद्रमसंतुलोकंदत्त्वाहिरण्यममरस्त्वमेति ८ धेनुंदत्त्वासुप्रभांसुप्रदोहांकल्याणवत्साम
 पलायिनींच ॥ यावंतिरोमाणिभवंतितस्यास्तावद्वर्षाण्यासतेदेवलोकैः ९ अनडुहंसुव्रतंयोददातिहलस्यवोढारमनंतवीर्यं ॥ धुरंधरंबलवंतंयुवानंप्राप्नोतिलोकान्द
 शंवेनुदस्य १० ददातियोदैकपिलांसचैलांकांस्योपदोहांद्रविणैरुत्तरीयैः ॥ तैस्तैर्गुणैःकामदुहाऽथभूत्वानरंप्रदातारमुभैतिसागौः ११

हार्दकाशाख्यं यथाप्रदेशं देशभेदमनतिक्रांतमार्धिरादिमार्गेणलभ्यमित्यर्थः । निर्गुणविदो न तस्यप्राणा उत्क्रामंतीतिगतिनिषेधात् । स्वाध्यायःप्रणवजपः देवलोकस्यपारं कार्यब्रह्मलोकं ५ एनमेवस्तौतिद्राभ्या
 तत्रेति ६ । ७ देवलोकस्य पारस्तावहरेऽस्तु मएवतु कथं प्राप्यतइत्यत आह परमित्यादिना । अनडुहमनडुहं शकटवहनसमर्थवलीवर्दं ८ धेनुंदोऽर्धगां ९ । १० उत्तरीयैःपश्चाद्भवेदक्षिणादिभिर्द्रव्यैःसहितां ११

१२ तिलधेनुर्दानकाद्रेषसिद्धा १३ दानवैः कामक्रोधादिभिः संनिरुद्धे व्याप्ते तीव्रांधकारे अंधेतमसि देहाभिनिवेशाख्ये तारयते योगविद्याभाषयति १४ ब्राह्मदेयां ब्राह्मेणालंकृतसकन्यायुदकपूर्वादिद्यादे पत्रासोचिवाहइति गृहोक्तेन विधिना देयां १५ यः सप्तेति । श्रौतधर्ममनुतिष्ठन्नात्मना सह पूर्वानपरान्श्चतारयतीत्यर्थः १६ अग्निहोत्रं जुह्वानो लोभजालं भिनश्यतः संमोहं छित्त्वादिना मैत्रायणीयोपनिषद्य त्रिहोत्रस्य ज्ञानांतरंगत्वमुक्तमतस्तदाश्रितमेव विशेषं व्रतादिकं पृच्छति किमिति । पुराणवेदोदितम् १७ अनिर्णितपादोऽप्रक्षालितपाणिपादोऽनाचांतश्च अब्रह्मवित् वेदपाठतोऽर्थतश्चाविद्वान् अविणश्चित् वेदादधिगतस्यार्थस्यानुभवहीनः बुभुत्सवः परचिच्छातुमिच्छवः यस्मात् शुचिकामा जुवंति सेवन्ते १८ ऋत्विगप्येवं विधेयवर्कतव्यइत्याह नाश्रोत्रियमिति । देवद्वये देवानां हव्यदानादौ मोघनिष्फलं पुरेति शीलगोत्रादिज्ञानात्माक् अपूर्वमज्ञातकुलशीलं आह वेदइति शेषः १९ कृशाधनादिप्रभवेन दर्पेण हीनाः ऋत्विजो यजमाना वा गवां लोकं कार्यब्रह्मलोकसमीपस्थं परमंच देवं ब्रह्माणं ततः क्रमेण सत्यंच परमं

यावन्ति रोमाणि भवंति धेन्वास्तावत्फलं भवति गोप्रदाने ॥ पुत्रांश्च पौत्रांश्च कुलंच सर्वमासमन्तारयते परत्र १२ सदक्षिणां कांचनचारुगृगीं कांस्योपदोहांद्रविणैरुत्तरीयैः ॥ धेनुं तिलानां ददतो द्विजाय लोकावसूनां सुलभा भवंति १३ स्वकर्मभिर्दानवसंनिरुद्धे तीव्रांधकारे नरके संपतंतम् ॥ महार्णवे नौरिव वातयुक्ता दानं गवां तारयते परत्र १४ यो ब्राह्मदेयां तु ददाति कन्याभूमिप्रदानंच करोति विप्रे ॥ ददाति दानं विधिना च यश्च सलोकमाप्नोति पुरंदरस्य १५ यः सप्तवर्षाणि जुहोति ताक्ष्यं हव्यं त्वग्रौ नियतः साधुशीलः ॥ समावरान्सप्तपूर्वान् पुनाति पितामहानात्मना कर्मभिः स्वैः १६ ॥ ताक्ष्यं उवाच ॥ ॥ किमग्निहोत्रस्य व्रतं पुराणमाचक्ष्वमे पृच्छत श्वानुरूपे ॥ त्वयाऽनुशिष्टोऽहमिहाद्यविद्यां यदग्निहोत्रस्य व्रतं पुराणम् १७ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ न वाऽशुचिर्नाप्यनिर्णितपाणिर्नाब्रह्मविज्जुहुयान्नाविपश्चित् ॥ बुभुत्सवः शुचिकामा हि देवानां श्रद्धधानां द्विह विजुषंति १८ नाश्रोत्रियं देवद्वये नियुंज्यान्मोघं पुरासिंचति तादृशो हि ॥ अपूर्वमश्रोत्रियमाह ताक्ष्यं न वै तादृक् जुहुयादग्निहोत्रम् १९ कृशाश्वे जुह्वति श्रद्धधानाः सत्यव्रता हुतशिष्टाश्चिनश्च ॥ गवां लोकं प्राप्यते पुण्यगंधं पश्यंति देवं परमं चापि सत्यम् २० ॥ ताक्ष्यं उवाच ॥ क्षेत्रज्ञभूतां परलोकभावे कर्मोदये बुद्धिमतिप्रविष्टाम् ॥ प्रज्ञांच देवीं सुभगे विमृश्य पृच्छामि त्वां का ह्यसि चारुरूपे २१ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ ॥ अग्निहोत्रादहमभ्यागताऽस्मि विप्रर्षभाणां संशयच्छेदनाय ॥ त्वत्संयोगादहमेतमबुवंभावे स्थिता तथ्यमर्थयथा वत् २२ ॥ ताक्ष्यं उवाच ॥ ॥ न हित्व यासदृशीकाचिदस्ति विभ्राजसे ह्यतिमात्रं यथाश्रीः ॥ रूपंच ते दिव्यमनंतकांतिप्रज्ञांच देवीं सुभगे विभर्षि २३

ब्रह्माख्यं पश्यंति एतेन सर्वगुणयुक्तस्याग्निहोत्रस्य परंपरमाकैवल्यजनकत्वमुक्तम् २० क्षेत्रज्ञभूतां परमात्मरूपां त्वां प्रज्ञां पृच्छामि त्वंच काऽसीति पृच्छामि प्रज्ञां विशिनष्टि परलोकआत्मा तस्य भावे स्वरूपे विषये कर्मोदये कर्मफले ब्रह्मलोकं ते च विषये बुद्धिमति उत्कृष्टतरां बुद्धिप्रविष्टां कर्मब्रह्मतत्त्वयोर्निविष्टामित्यर्थः किं कृत्वा त्वां देवीं उभयतश्च चोतयंती विमृश्य ज्ञात्वा २१ अग्निहोत्रात्सत्कर्मणः सकाशादहंपरापरविद्यारूपा सरस्वत्यभ्यागता आविर्भूताऽस्मि त्वत्संयोगात् त्वत्संनिधिप्राप्य एतमर्थं कर्मणां पारंपर्येण कैवल्यहेतुत्वं मगुणब्रह्मविद्यां चाब्रुवं यतो हं भावे स्थिता श्रद्धावा त्रिहोत्रादिना देवताप्रसादं प्राप्य कर्मोपास्तिज्ञानफलानि विदतीत्यर्थः २२ न हित्व ये त्रिहोत्रं त्रयतात्पर्यं सोपासनेन कर्मणा विद्यासमुल्लसतीति २३

यज्ञेषु श्रेष्ठानिकर्माणावबद्धोपामनानि उपासनास्वरूपं च । ' अहं क्रतुरहं यज्ञः स्वधाऽहमहमौषधम् ॥ मंत्रोऽहमहमेवाज्यमहमभिरहं हुतम् ' इति भगवदुपदिष्टं सर्वेषु यज्ञांगेषु ब्रह्मदृष्टिकरणम् २४ वानस्पत्यं समिज्जु
ह्लादि । आयसं सोवर्णादि । पार्थिवं व्रीह्यादि । दिव्येन दिवे स्वर्गायहितेन रूपेण । प्रज्ञया अहं क्रतुरित्यादिना उक्तविधप्रज्ञात्मकेन तवैव प्रत्यगात्मनः सिद्धिः प्राप्तिर्मुक्तिर्वा न त्वनात्मभूतस्थानांतरसिद्धिरिति
विद्धि २५ इदं तवैव सिद्धिरित्यनेनोपक्षिप्तप्रत्ययसूत्रं व्यायच्छते निगृह्णति इन्द्रियादीनीति शेषः संप्रतीताः सम्यग्ब्रह्मासयुक्ताः २६ वेदविद एव प्रप्रश्नान्त्ववेदिकाः । ' नावेदविन्मनुतेतवृंहतम् ' इति श्रुतेः
परंब्रह्म परेभ्यो विराट्मृत्वांतर्यामिभ्यः सोपाधिकेभ्यः परं निरुपाधिकत्वाच्छ्रेष्ठं प्रथितं सच्चिदानंदरूपेण सर्वत्र प्रयागतं यथोक्तं । ' अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्पथं चक्रम ' आद्यं त्रयं ब्रह्मरूपं जगद्रूपं ततो
द्वयम् ' इति । पुराणं पुरापिनवं तेन सोपाधिकानामुत्पत्तिः सूचिता । व्रतमर्हसादि पुण्यजपादि योगश्च तत्तृत्तिनिरोधस्तैः तपःस्वधर्माचरणमेव धनं ये पाति प्राप्नुवंतीति शेषः २७ अस्य प्रत्यग्ब्रह्मस्तु नोऽद्रयत्वं
सिद्धयर्थमित एवांतर्याम्यादिना समुत्थानमाह तस्येति । तस्य चिदात्मनो मध्ये वेतसो वंजुलतरु रिव सवीजांकुरो ब्रह्मांडवृक्षश्चात्पारिच्छेद्यत्वात्तन्मध्यस्थः पुण्योरमणीयों गंधश्च गंधादिर्विषयो धर्मज्ञानैवैराग्यै
धर्मव्रतयस्मिन्नस्तीति पुण्यगंधः सहस्रमनंतशाखा इव भोगस्थानानियस्मिन् विपुलोऽपरिच्छिन्नो विभाति तस्य मूलादविद्यारूपात्सरित इव संततप्रवाहवत्यो भोगवासनाः प्रस्रवंत्युत्तिष्ठंति । मधुव

॥ सरस्वत्युवाच ॥ श्रेष्ठानियानि द्विपदांवरिष्ठयज्ञेषु विद्वन्नपपादयंति ॥ तैरेव चाहं संप्रवृद्धा भवामि चाप्यायिता रूपवती च विप्र २४ यच्चापि द्रव्यमुपयुज्यते हवान
स्पत्यमायसं पार्थिवं वा ॥ दिव्येन रूपेण च प्रज्ञया च तवैव सिद्धिरिति विद्धि विद्वन् २५ ॥ तार्क्ष्य उवाच ॥ इदं श्रेयः परमं मन्यमाना व्यायच्छंते मुनयः संप्रतीताः ॥
आचक्ष्वमेतं परमं विशोकं मोक्षं परं यं प्रविशंति धीराः ॥ सांख्यायोगाः परमं यं विदंति परंपुराणं तमहं न वेद्मि २६ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ तवै परं वेदविदः प्रपन्नाः परंपरेभ्यः
प्रथितं पुराणम् ॥ स्वाध्यायवंतो व्रतपुण्ययोगैस्तपोधना वीतशोका विमुक्ताः २७ तस्याथ मध्ये वेतसः पुण्यगंधः सहस्रशाखो विपुलो विभाति ॥ तस्य मूलात्सरितः
प्रस्रवंति मधूदकप्रस्रवणाः सुपुण्याः २८ शाखांशाखां महानद्यः संयांतिसिक्ता शयाः ॥ धानापूपा मांसशाकाः सदापायसकर्ममाः २९ यस्मिन्नग्निमुखा देवाः सेंद्राः
सहमरुद्रणाः ॥ ईजिरे क्रतुभिः श्रेष्ठैस्तत्पदं परमं मम ३० ॥ इति श्रीम. आ. प. मार्कण्डेयसमाख्यापर्वणि सरस्वती तार्क्ष्यसंवादे षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥

नृपृमुदकवदाप्यायनकरं भोगजं मुखं प्रस्रवंति तामधूदकप्रस्रवणाः भोगवासनाश्चरकालीनं भोगमुखं प्रवृत्तिजननादिद्वारा प्रस्रवतीति प्रसिद्धम् २८ शाखामिति । महानद्यो वासनाः पुराशाखांशा
खांतच्छ्रोगस्थानं संयांति स्वप्रवाहपतितं पुरुषं येतीत्यर्थः । पुण्यवासनया पुण्यमाचरन्स्वर्गं च्छत्येव मन्यन्नापि । सिक्ता इव परस्परमसंलिष्टाः पुत्रपश्वादयस्तामुशेते ताः सिक्ता शयाः
पुत्रादिविषया इत्यर्थः । धानापूपाः अपूपाः सच्छिद्रं भक्ष्यं शेषं प्रसिद्धं । धानादिकं मधूदकस्थानीयस्य मुखस्य विशेषणं विषयमुखं हि धानावन्नस्वसजातीयं प्रस्रुते अपूपवदनेकच्छिद्रयुक्तं मांसव
द्विसालभ्यं नानुपहस्य भूतानि भोगाः संभवतीति प्रसिद्धेः । शाकवदल्पसारं पायसवन्मुखमधुरं पाके गुरुतरं च कर्मवच्चित्तपटस्य मलीनीकरणं चेति परचेतन्यभूमावनाद्यविद्यामूलादुत्थितोऽयं संसारवृक्षोऽतिविर
सफलोऽविद्यया विद्यानाशात्समूलमुन्मूलनीय इत्यर्थः तथा च चिद्वैतमध्याहृतम् २९ यस्मिन् यत्प्राप्तिनिमित्तं श्रेष्ठैः क्रतुभिर्योग्यज्ञैरभ्यास्यैर्यद्वच्छति तन्मम विद्यारूपायाः सरस्वत्याः पदं पदनीयं प्रापणीयं स्थानं
परमं सर्वोत्कृष्टं ज्ञातृज्ञानज्ञेयभानशून्यं ब्रह्माद्वैतम् ३० ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीये षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पूर्वत्रचिद्रमावविद्यामूलोजगदृक्षत्थितः सोऽविद्याक्षयेभूमावैवलीयतइतिदर्शितं । तत्र सकृदविद्याक्षयेसंसारभान्ननस्यात् दृश्यतेचक्षणाविद्यानामपिमाकंडेयादीनांसंसारभानमस्मदादिवदितिजीवन्मुक्तौसं दिहानोराजामार्कंडेयमुवाचेत्याह ततःसइति । मनोमनुतेइतिअभिमानात्मकोऽहंकारोमनुः । विशेषेणवस्तेआच्छादयतिचित्प्रकाशमितिबिबोऽज्ञानं तद्वान्विवस्वान् मायावीईश्वरः । 'मायिनंतुमहेश्वरम्' इतिश्रुतेः सएववैवस्वतस्तस्यवैवस्वतस्यचरितं संचरणं अविद्यानाशेमत्याविद्यकोऽहंकारःकथंमंचरति नहितंतुदाहेपट्तिष्ठतीत्याक्षेपः १ अपरस्त्वाख्यायिकामनुसृत्यैवउत्तरमाह विवस्वतइत्यादिना । अत्रपरब्रह्मणएवरूपांतरं मत्स्याख्योजीवः सोहंकारेणमनुनाउत्तरोत्तरश्रेष्ठेष्वलिजरादिरूपेषुस्थूलदेहेषु तपोबलान्निपात्यते । सचसमुद्राख्येवैराजेदेहेनिपतितश्चकल्पतिऽविद्यानाशरूपसत्यपिदग्धपटन्यायेना

वैशंपायनउवाच ॥ ततःसपांडवोविप्रमार्कंडेयमुवाचह ॥ कथयस्वेतिचरितंमनोवैवस्वतस्यच १ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ विवस्वतःसुतोराजन्महर्षिःसुप्रतापवान् ॥ बभूव रशार्दूलप्रजापतिसमद्युतिः २ ओजसातेजसालक्ष्म्यातपसाचविशेषतः ॥ अतिचक्रामपितरंमनुःस्वंचपितामहम् ३ ऊर्ध्वबाहुर्विशालायांबदयौसन राधिप ॥ एकपादस्थितस्तीव्रंचकारसुमहत्तपः ४ अवाक्शिरास्तथाचापिनैत्रैरनिमिषैर्दृढम् ॥ सोऽतप्यततपोधोरंवर्षाणामयुतंतदा ५ तंकदाचित्तपस्यं तमाद्रिचीरजटाधरम् ॥ चीरिणीतीरमागम्यमत्स्योवचनमब्रवीत् ६ भगवन्क्षुद्रमत्स्योऽस्मिबलवद्ब्रह्मोभयंमम ॥ मत्स्येभ्योहिततोमांस्वत्रातुमर्हसिसुव्रत ७ दुर्बलंबलवंतोहिमत्स्यामत्स्यंविशेषतः ॥ आस्वदंतिसदावृत्तिर्विहितानःसनातनी ८ तस्माद्ब्रह्मोद्यान्महतोमज्जंतंमांविशेषतः ॥ त्रातुमर्हसिकर्ताऽस्मिंकृतेप्र तिकृतंतव ९ समत्स्यवचनंश्रुत्वाकृपयाऽभिपरिभुतः ॥ मनुवैवस्वतोऽगृह्णात्तमत्स्यंपाणिनास्वयम् १० उदकांतमुपानीयमत्स्यंवैवस्वतोमनुः ॥ अलिंजरे प्राक्षिपत्तंचंद्रांशुसदृशप्रभे ११ सतत्रववृधेराजन्मत्स्यःपरमसत्कृतः ॥ पुत्रवत्स्वीकरोतस्मैमनुर्भावंविशेषतः १२ अथकालेनमहतासमत्स्यःसुमहानभूत् ॥ अलिंजरेयथाचैवनासौसमभवत्किल १३ अथमत्स्योमनुदृष्ट्वापुनरेवाभ्यभाषत ॥ भगवन्साधुमेऽद्यान्यत्स्थानंसंप्रतिपादय १४ उद्धृत्यालिंजरात्तस्मात्ततःसभग वान्मनुः ॥ तंमत्स्यमनयद्दार्पणमहतींसमनुस्तदा १५ तत्रतंप्राक्षिपच्चापिमनुःपरपुरंजय ॥ अथावर्धतमत्स्यःसपुनर्वर्षगणान्बहून् १६ द्वियोजनायतावापीवि स्तृताचापियोजनम् ॥ तस्यांनासौसमभवन्मत्स्योराजीवलोचनः १७ विचेष्टितुंचकौन्तेयमत्स्योवाप्यांविशांपते ॥ मनुंमत्स्यस्ततोदृष्ट्वापुनरेवाभ्यभाषत १८ नयमांभगवन्साधोसमुद्रमहिर्षीप्रियाम् ॥ गंगांतत्रनिवत्स्यामियथावातातमन्यसे १९

नुवर्तमानमहंकारं सप्तर्षिमंजैःप्राणादिभिर्ज्ञानंजैः प्रारब्धकर्मभिश्चमहितं चरमदेहनाव्याकूटं वासनावरत्रयाजीवमत्स्येन प्रलयकालेप्युद्भूमानं मेरुशृंगसमेऽचलेभगवतोरूपे सद्रासनयालव्यास्पदं विलीन मनुलक्ष्य जीवमत्स्योऽदर्शनं प्राप्नोति विलीनेब्रह्मकारे जीवत्वेनश्यति । सपुनर्निरस्तजीवभावोऽहंकारोब्रह्मरूपतामापन्नोयथापूर्ववासनयाजगत्पुनर्जति । नष्टेऽप्यविद्यालयेकारणेसंसारभानलक्षणंकार्यं चक्रभ्रमिवत्कंचित्कालमनुवर्ततइत्यध्यायतात्पर्यम् २ अक्षरार्थस्तु पितरमीश्वरंपितामहंशुद्धं ब्रह्मातिचक्रामदेहादावावेशबलाज्जमनुतइत्यर्थः ३ एवमहंकारस्यईशाद्यज्ञानात् बंधेभसक्ते तपसस्तन्निवृत्त्युपायत्वमाह ऊर्ध्वबाहुर्विशालादिना ४ ५ चीरिणी नदीविशेषः ६ ७ ८ ९ १० अलिंजरे मणिकारुण्यपात्रे ११ १२ नसमभवत्स्थूलत्वेनममावित्यर्थः १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

२० समत्स्योऽच्युतइतिसंवेधः २१ । २२ । २३ । २४ मत्स्यस्पर्शगंधजंचिदाभाससंपर्कजंसुखंयस्यास्तीतितस्यमनोः २५ । २६ । २७ । २८ संप्रक्षालनमेकीभावेनशुक्तिरजतस्येवप्रपंचमल
स्यदृशिकरणम् २९ व्रसानांजंगमानां इंगंचलनशीलंवृक्षादि नैगतिपाषाणादि कालोऽतः ३० बटारकारज्जुः । वटवेष्टनेऽस्यरूपं सप्तर्षिभिःप्राणेंद्रियैः ३१ बीजानिकर्माणिसुसंगुप्तानि दर्शनायोग्यानि

निदेशेहिमयातुभ्यंस्थातव्यमनसूयता ॥ वृद्धिर्हिपरमाप्राप्तात्वत्कृतेहिमयाऽनघ २० एवमुक्तोमनुर्मत्स्यमनयद्रगवान्वशी ॥ नदीगंगांतत्रचैनंस्वयंप्राक्षिप
दच्युतः २१ सतत्रवट्वेधेमत्स्यःकिंचित्कालमरिंदम ॥ ततःपुनर्मनुंदृष्ट्वामत्स्योवचनमब्रवीत् २२ गंगायांहिनशक्रोमिबृहत्त्वाच्चेष्टितुंप्रभो ॥ समुद्रंनयमामाशु
प्रसीदभगवन्निति २३ उद्धृत्यगंगासलिलात्ततोमत्स्यंमनुःस्वयम् ॥ समुद्रमनयत्पार्थतत्रचैनमवाप्तुजत् २४ सुमहानपिमत्स्यस्तुसमनोर्नयतस्तदा ॥ आसीद्य
थेष्टहार्यश्चस्पर्शगंधसुखस्यैव २५ यदासमुद्रेप्रक्षिप्तःसमत्स्योमनुनातदा ॥ ततएनमिदंवाक्यंस्मयमानइवाब्रवीत् २६ भगवन्हिकृतारक्षात्वयासर्वाविशेषतः ॥
प्राप्तकालंतुयत्कार्यंत्वयातच्छ्रूयतांमम २७ अचिराद्भगवन्भौममिदंस्थावरजंगमम् ॥ सर्वमेवमहाभागप्रलयंवैगमिष्यति २८ संप्रक्षालनकालोऽयंलोकानांसमु
पस्थितः ॥ तस्मात्त्वांबोधयाम्यद्यत्तेहितमनुत्तमम् २९ व्रसानांस्थावराणांचयज्ञेयंयज्ञेनंगति ॥ तस्यसर्वस्यसंप्राप्तःकालःपरमदारुणः ३० नौश्चकारयित
व्यातेदृढायुक्तवटारका ॥ तत्रसप्तर्षिभिःसार्धमारुहेथामहामुने ३१ बीजानांचैवसर्वाणियथोक्तानिद्विजैःपुरा ॥ तस्यामारोहयेर्नोविसुसंगुप्तानिभागशः ३२
नौस्थश्चमांप्रतीक्षथास्ततोमुनिजनप्रिय ॥ आगमिष्याम्यहंगृगीविज्ञेयस्तेनतापस ३३ एवमेतत्त्वयाकार्यमाष्टथोऽसिब्रजाम्यहम् ॥ तानशक्यामहत्योवैआप
स्तर्तुमयाविना ३४ नाभिशंक्यमिदंचापिवचनंमेत्वयाविभो ॥ एबंकरिष्यइतितंसमत्स्यंप्रत्यभाषत ३५ जग्मतुश्चयथाकाममनुज्ञाप्यपरस्परम् ॥ ततोमनु
र्महाराजयथोक्तंमत्स्यकेनह ३६ बीजान्यादायसर्वाणिसागरंपुबुवेतदा ॥ नौकयाशुभयावीर्यमहोर्भिणमरिंदम ३७ चिंतयामासचमनुस्तंमत्स्यंष्टथिवीपते ॥ सच
तच्चितितंज्ञात्वामत्स्यःपरपुरंजय ३८ शृंगीतत्राजगामाशुतदाभरतसत्तम ॥ तंदृष्ट्वामनुजव्याघ्रमनुर्मत्स्यंजलार्णवे ३९ शृंगिणंतंयथोक्तेनरूपेणाद्रिमिवोच्छ्रितम् ॥
वटारकमयंपाशमथमत्स्यस्यमूर्धनि ४० मनुर्मनुजशार्दूलतस्मिन्शृंगेन्यवेशयत् ॥ संयतस्तेनपाशेनमत्स्यःपरपुरंजय ४१ वेगेनमहतानावंप्राकर्षलवणांभसि ॥
सचतांस्तारयन्नावासमुद्रंमनुजेश्वर ४२ नृत्यमानमिवोर्मीभिर्गर्जमानमिवांभसा ॥ क्षोभ्यमाणामहावातैःसानौस्तस्मिन्महोदधौ ४३ धूर्णतेचपलेवस्त्रीमतापरपुरं
जय ॥ नैवभूमिर्नचदिशःप्रदिशोवाचकाशिरं ४४ सर्वमांभसमेवासीत्खंद्यौश्चनरपुंगव ॥ एवंभूतेतदालोकेसंकुलेभरतर्षभ ४५ अदृश्यंतसप्तर्षयोमनुर्मत्स्यस्तथै
वच ॥ एवंबहून्वर्पगणांस्तानांवंसोऽथमत्स्यकः ४६

अदृष्टानीत्यर्थः ३२ सामंतरात्त्वानंप्रतीक्षेयाः प्रतीपंजडातृतादिधातिकूल्येनईक्षेयाआलोचय आगमिष्याम्याविर्भविष्यामि शृंगीशृणातिहिनस्तिजीवोपाधीनवायतेइतिशृंगमूर्तिस्तद्वान् कथापक्षेसुगममेव ३३
आपःसंसारः मयाविनामदीयंज्ञानंविना ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ अहमिति । अचले अमूर्ते कारणात्मनि शृंगे बंधनस्य फलमीश्वरानुग्रहादहं ब्रह्मास्मीति ज्ञानमित्यर्थः । तथा चान्यत्र पूर्वमूर्तौ धृतं चित्तं मूर्तेरेकैकावयवत्यागेनैकदेशे स्थितमात्रे च धारयेत् इत्युक्त्वा । तत्र लब्धपदं चित्तमाकृष्य व्योम्नि धारयेत् । तच्च यक्त्वा मदारोहेन किंचिदपि चित्तयेदिति व्योमाख्यामूर्तद्वारामूर्तामूर्तेतरेषु द्वे आरोह उक्तः । अत्र हि मवतः शृंगेनावंबध्रीतेत्यहं प्रजापतिर्ब्रह्मेति च श्लोकाभ्यां मूर्त्यारोहनादेव कारणं ब्रह्मनिर्विशेषं च ब्रह्मक्रमेण प्राप्य तदिति दर्शितं । मत्स्यरूपेण ज्ञातेन युयं भयान्मोक्षिता इति भयमहंकारादेरेव धर्म इत्युक्तं शेषं स्पष्टम् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ॥ ॥ एवं जीवन्मुक्तिप्रसाध्य तस्याथ मध्ये वेतसः पुण्यगंधा इत्यादिना निर्गुणे ब्रह्मण्येव

चकर्षातं द्रितो राजंस्तस्मिन्सलिलसंचये ॥ ततो हि मवतः शृंगं यत्परं भरतर्षभ ४७ तत्राकर्षत्ततो नावं समस्त्यः कुरुनंदन ॥ अथाब्रवीत्तदामस्त्यस्तानृषीन् प्रहसन् शनैः ४८ अस्मिन् हि मवतः शृंगेनावंबध्रीतमाचिरम् ॥ साबद्धातत्र तैस्तूर्णमृषिभिर्भरतर्षभ ४९ नौर्मत्स्यस्य वचः श्रुत्वा शृंगे हि मवतस्तदा ॥ तच्च नौ बंधनं ना मशृंगं हि मवतः परम् ५० ख्यातमद्यापि कौंतयेतद्विद्धि भरतर्षभ ॥ अथाब्रवीदनिमिषस्तानृषीन् सहितस्तदा ५१ अहं प्रजापतिर्ब्रह्मा मत्परं नाधिगम्यते ॥ मत्स्यरूपेण युयं च मयाऽस्मान्मोक्षिता भयात् ५२ मनुना च प्रजाः सर्वाः स देवासुरमानुषाः ॥ स्रष्टव्याः सर्वलोकाश्च यज्ञे गंगं यज्ञे नै गति ५३ तपसा चापि तिब्रेण प्रतिभाऽस्य भविष्यति ॥ मत्प्रसादात् प्रजासर्गेन च मोहं गमिष्यति ५४ इत्युक्त्वा वचनं मत्स्यः क्षणेनादर्शनंगतः ॥ स्रष्टुकामः प्रजाश्चापि मनुर्वैवस्वतः स्वयम् ५५ प्रमूढोऽभूत् प्रजासर्गे तपस्तेपे महत्ततः ॥ तपसामहतायुक्तः सोऽथ स्रष्टुं प्रचक्रमे ५६ सर्वाः प्रजामनुः साक्षाद्यथा वद्भरतर्षभ ॥ इत्येतन्मात्स्यकं नाम पुराणं परिकीर्तितम् ५७ आख्या नमिदमाख्यातं सर्वपापहरं मया ॥ यद्दं शृणुयान्त्रित्यं मनोश्चरितमादितः ॥ स सुखी सर्वपूर्णा र्थः सर्वलोकमियान्नरः ५८ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्या पर्वणि मत्स्योपाख्याने सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः स पुनरेवाथ मार्कण्डेय यशस्विनम् ॥ पप्रच्छ विनयोपेतो धर्मराजो युधिष्ठिरः १ नैके युगसहस्रांतास्त्वया दृष्टा मम हामुने ॥ नचापीह समः कश्चिदायुष्मान् दृश्यते तव २ वर्जयित्वा महात्मानं ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ॥ न तेऽस्ति सदृशः कश्चिदायुषा ब्रह्मवित्तम ३ अनंतरिक्षलोकेऽस्मिन् देवदानववर्जिते ॥ त्वमेव प्रलये विप्रब्रह्माणमुपतिष्ठसे ४ प्रलये चापि निवृत्ते प्रबुद्धे च पितामहे ॥ त्वमेकः सृज्यमानानि भूतानीह प्रपश्यसि ५ चतुर्विधानि विप्रर्षेयथा वत्परमेष्ठिना ॥ वायुभूतादिशः कृत्वा विक्षिप्यापस्ततस्ततः ६ त्वया लोकगुरुः साक्षात्सर्वलोकपितामहः ॥ आराधितो द्विजश्रेष्ठ तत्परेण समाधिना ७

सगुणस्य मायिकौ भावा भावावुक्तौ तत्प्रपंचार्थततः स पुनरेवाथेत्यादि मन्यमानो यथा विशीत्यंतमध्यायद्वयमारभ्य तेऽद्वैतसिद्धयर्थे १ । २ । ३ अनंतरिक्षस्थूलवियदाद्यभाववति अस्मिन् लोके प्रत्यगात्मनि प्रलये स्थूलप्रपंचस्थलये सति । ब्रह्माणं सूत्रात्मानं सूक्ष्मभूतमयहिरण्यगर्भम् ४ इह हृदयपुंडरीके ५ चतुर्विधानि वासनानामयानि जरायुजाण्डजस्वेदजोद्भिज्जानि अस्य प्रलयस्य पुरुषयत्नसाध्यतामाह वायुभूता इति । दिशः स्थूलजगत्माणानि रोधेन वायुमात्रताभापाय ततस्ततस्ततः न तेनोपायेनापो देहाकारपरिणता विक्षिप्यपरित्यज्य ब्रह्मांडं स्थूलदेहेतं च लिंगं प्रचिलाप्येत्यर्थः ६ लोकगुरुः सूत्रात्मा समाधिना मनःप्रणिधानेन ७

अनेकशोऽनेकैरुपायैः कृतं कार्यं सर्वब्रह्मांस् स्वप्रमाणमात्मसंमितं कृत्वा सार्वार्थ्यं प्राप्येत्यर्थः । यद्वा स्वंप्रत्यक्षितरेव प्रमाणं यस्मिन् स्वसंवेद्यं कृत्वा सार्वार्थ्यं प्राप्येत्यर्थः । घोरैर्गतीत्रेण तपसा
 ऐकाग्र्येण । 'मनसश्चेद्विद्याणां च ऐकाग्र्यं परमंतपः' इति स्पृतेः । वेधसोचिराजोमरीच्यादयो वा निर्जिताः शास्त्रमात्मसात्कृताः ८ नारायणस्यांकः स्थानं समीपं वा । 'अंकः स्थानं ऽतिके' इति विश्वः ।
 तत्र प्रख्यः प्रख्यातो भगवद्भक्तेषूत्तमः सांपरायेपरलोके स्थूलदेहत्यागे वा कर्तव्ये सत्यतिपञ्चसंस्तृत्यसे लोके रितिशेषः । भगवानित्यादिसार्धः अक्षराधिक्यमार्पम विष्णोर्ब्रह्मण उपलब्धिस्थानत्वेन तत्संबं
 धिकर्णिकोद्धरणं कृत्वा योगकल्याहृदयपुंडरीकमुद्धाव्येत्यर्थः त्वया हृग्भ्यां भगवाननेकशोऽनेकवारं हृष्ट इत्यन्वयः रत्नानिततज्जात्युत्कृष्टवस्तुनि तेषामलंकारो निवारणक्रिया परंवैराग्यमिति यावत् योगोभियोगाऽ
 भ्यासः वैराग्याभ्यासाभ्यामित्यर्थः । हृग्भ्यामिति द्वित्वमंतर्हृष्ट्याहार्दकाशे हृष्टो वहिर्हृष्ट्याऽपियोगजधर्मसंस्कृतयाव्यवहितादिदिशि न्या कृत्स्नब्रह्मांडरूपी करतलामलकवट्टइत्यभिप्रायेण ९ । १० तव त्वान्वि
 शतीत्यपकृत्यते ११ शेषमवशिष्टं पंचमहाभूतप्रलये सतीत्यर्थः १२ एकार्णवसदृशे एकरसे लोके आत्मनि सलिल एकोद्ग्राऽद्वैतो भवति आत्मानमेवलोकमुपासीतित्यादौ निर्विशेषे आत्मनि सलिललोक

स्वप्रमाणमथो विप्रत्वया कृतमनेकशः ॥ घोरैर्णाविश्यतपसा वेधसो निर्जितास्त्वया ८ नारायणांकप्रख्यस्त्वं सांपरायेऽतिपठ्यसे ॥ भगवाननेकशः कृत्वा त्वया विष्णो
 श्वविश्वकृत् ९ कर्णिकोद्धरणं दिव्यं ब्रह्मणः कामरूपिणः ॥ रत्नालंकारयोगाभ्यां हृग्भ्यां हृष्टस्त्वया पुरा १० तस्मात्तवांतको मृत्युर्जरा वा देहनाशिनी ॥ न त्वां वि
 शतिविप्रर्षे प्रसादात्परमेष्ठिनः ११ यदानैवरविर्नाग्निर्वायुर्न च चंद्रमाः ॥ नैवांतरिक्षं नैवोर्वीशेषं भवति किंचन १२ तस्मिन्नेकार्णवेलोके नष्टे स्थावरजंगमे ॥ नष्टे दे
 वा सुरगणे समुत्सन्नमहोरगे १३ शयानममितात्मानं पद्मोत्पलनिकेतनम् ॥ त्वमेकः सर्वभूतेशं ब्रह्माणमुपतिष्ठसि १४ एतत्प्रत्यक्षतः सर्वपूर्ववृत्तं द्विजोत्तम ॥ त
 स्मादिच्छाम्यहं श्रोतुं सर्वहेत्वात्मिकां कथाम् १५ अनुभूतं हि बहु शास्त्रयैकेन द्विजोत्तम ॥ न ते स्तुत्यविदितं किंचित्सर्वलोकेषु नित्यदा १६ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ हं
 त ते वर्तयिष्यामि नमस्कृत्वा स्वयं भुवे ॥ पुरुषाय पुराणाय शाश्वताय अव्ययाय च १७ अव्यक्ताय सुसूक्ष्माय निर्गुणाय गुणात्मने ॥ स एष पुरुष व्याघ्रपीतवासा जनार्दनः
 १८ एष कर्ता विकर्ता च भूतात्मा भूतकृत्प्रभुः ॥ अचिन्त्यं महदाश्चर्यं पवित्रमिति चोच्यते १९ अनादिनिधनं भूतं विश्वमव्ययमक्षयम् ॥ एष कर्तानक्रियते कारणं
 चापि पौरुषे २० यद्येष पुरुषो वेदवेदा अपि न तं विदुः ॥ सर्वमाश्चर्यमेवैतन्निर्वृत्तराजसत्तम २१

शब्दयोः प्रयोगदर्शनात् स्थावरादौ नष्टे वाधिते सति १३ स्वयमपि तत्र शयानं समुद्रे वीचिवल्लीनं पद्मोत्पलनिकेतनं हृत्पद्मवल्लीपुष्पस्थमात्मानं मायाविनं ब्रह्माणं ब्रह्म अनुवाचापेक्षया पुंस्त्वम् १४
 एतत्सर्वत्वया हृष्टमिति शेषः १५ । १६ स्वयं भुवे अजन्मने अस्यापि जन्मवेतस्य तस्यापीत्यनवस्थापातः पुरुषाय पूर्णाय पुराणाय नित्यैकरूपाय शाश्वतायानादये अव्ययाय नित्याय १७ अव्य
 क्ताय रूपादिहीनाय सुसूक्ष्माय दुर्लक्षाय गुणात्मने मायोपाधये स एष इत्यं गुल्यानिर्दिशति १८ विकर्ता विविधरूपस्वकर्ता महद्ब्रह्म १९ विश्वं विश्वात्मकमप्यव्ययं अपरिणामि अतएवाक्षयमविनाशि
 एष पीतवासाः कर्तैव न तु क्रियते एतेन कृष्णमूर्तेर्व्यवहारपेक्षयानित्यत्वमनादित्वंच दर्शितं तच्च व्युत्पादितमादिसभापर्वटीकयोः । पौरुषेकारणं चायमेव तस्मात्प्रार्थनीय इति भावः २० य एनमिति वक्तव्ये
 यद्येष इत्युक्तिर्वैयर्थ्ये दित्रोरत्यंताभेदप्रदर्शनार्था तथा च श्रुतिः । 'ब्रह्मवाइदमग्र आसीत् तदात्मानमेवावेदं हं ब्रह्मास्मीति तदिदं सर्वमभवत्' इति । 'ब्रह्मैव पश्यति ब्रह्मना ब्रह्म पश्यति' इति स्मृतिश्च । वेदा अपि
 न तं विदुः पद्मवल्लीमनसोत्पत्त्यात् । सर्वमिति । आदितः परमात्मनो निर्वृत्तं निष्पन्नमेतत्प्रत्यक्षादिगम्यं सर्वजगसाश्चर्यमेव स्वप्रमाणैर्द्राजलवदसंभावनीयोत्पत्तिस्थितिकमेव कदा जगतः क्षये हृष्टे सति । अधि-

प्राप्तसाक्षात्कारः प्रागेववादिभिः प्रधानपरमाण्वदिक्कं जगत्कारणमनुधीयते तस्मिन्सतितुप्रधानादेरभावावधारणात् कथमेकस्मादपरिणामिनोऽसहायाद्विचित्ररचनात्मकं जगज्जातं रज्ज्वाः सर्पइवेत्येत्यंता
धर्ममितिभावः । तथाचब्रह्मैवसंस्तृतदेवचजगदात्मनानिर्वर्ततइति श्लोकद्वयतात्पर्यम् २१ अयमेवपुरुषः स्वाज्ञानोत्थमाश्चर्यरूपं जगत्पश्यंस्तत्ररागादिमान्भूतायुगचतुष्टयात्माभवति तथाचश्रुतिः ।
'कलिः शयानोभवतिसंजिहानस्तुद्रापरः ॥ उत्तिष्ठंस्तेताभयति कृतंसंपद्यतेचरन्'इति धर्मात्पराह्मुखः पुरुषएवकलिः धर्मशास्त्राचार्याद्विज्ञाननद्रापरः तमनुष्ठातुमिच्छंस्तेता अनुतिष्ठन्कृतंभवति एतेपांव्यु
त्क्रमेणकालप्रमाणमाहकलौर्वाभस्तत्त्वदर्शनार्थं चत्वार्याहुरिखादिना २२ तावच्छतीचतुःशती संध्यापूर्वस्मिन्युगे उत्तरयुगधर्माणामुपसर्जनतयासंक्रमः संध्याशस्तुत्तरस्मिन्पूर्वयुगधर्माणां

आदितोमनुजव्याघ्रकृत्स्नस्यजगतःक्षये ॥ चत्वार्याहुःसहस्राणिवर्षाणांतत्कृतंयुगम् २२ तस्यतावच्छतीसंध्यासंध्याशश्वतथाविधः ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणित्रेतायुगमि
होच्यते २३ तस्यतावच्छतीसंध्यासंध्याशश्वततःपरम् ॥ तथावर्षसहस्रेद्वेद्वपरंपरिमाणतः २४ तस्यापिद्विशतीसंध्यासंध्याशश्वतथाविधः ॥ सहस्रमेकंवर्षाणांततः
कलियुगंसंस्तृतम् २५ तस्यवर्षशतंसंधिःसंध्याशश्वततःपरम् ॥ संधिसंध्याशयोस्तुल्यंप्रमाणमुपधारय २६ क्षीणेकलियुगेचैवप्रवर्ततित्कृतंयुगम् ॥ एषाद्वादशसाहस्री
युगास्यापरिकीर्तिता २७ एतत्सहस्रपर्यंतमहोब्राह्ममुदाहृतम् ॥ विश्वंहिब्रह्मभवनेसर्वतःपरिवर्तते २८ लोकानांमनुजव्याघ्रप्रलयंतंविदुर्बुधाः ॥ अल्पावशिष्टेतुतदा
युगांतेभरतर्षभ २९ सहस्रांतेनराःसर्वेप्रायशोऽनृतवादिनः ॥ यज्ञप्रतिनिधिःपार्थदानप्रतिनिधिस्तथा ३० व्रतप्रतिनिधिश्चैवतस्मिन्कालेप्रवर्तते ॥ ब्राह्मणाःशूद्र
कर्माणस्तथाशूद्राधनार्जकाः ३१ क्षत्रधर्मेणवाप्यवर्तयंतिगतेयुगे ॥ निवृत्तयज्ञस्वाध्यायादंडाजिनविवर्जिताः ३२ ब्राह्मणाःसर्वभक्षाश्चभविष्यंतिकलौयुगे ॥
अजपाब्राह्मणास्तातशूद्राजपपरायणाः ३३ विपरीतेतदालोकेरूर्वरूपंक्षयस्यतत् ॥ बहवोऽस्तेच्छराजानःपृथिव्यांमनुजाधिप ३४ मृषानुशासिनःपापामृषावाद
परायणाः ॥ आंध्राःशकाःपुलिंदाश्चयवनाश्चनराधिपाः ३५ कांबोजाबाह्लिकाःशूरास्तथाऽऽभीरानरोत्तम ॥ नतदाब्राह्मणःकश्चित्स्वधर्ममुपजीवति ३६ क्षत्रि
याश्चापिवैश्याश्चविकर्मस्थानराधिप ॥ अल्पायुषःस्वलंबलाःस्वल्यवीर्यपराक्रमाः ३७ अल्पसाराल्पदेहाश्चतथासत्याल्पभाषिणः ॥ बहुशून्याजनपदामृग
व्यालानृतादिशः ३८ युगान्तेसमनुप्राप्तेष्टयाचब्रह्मवादिनः ॥ भोवादिनस्तथाशूद्राब्राह्मणाश्चार्यवादिनः ३९ युगांतेमनुजव्याघ्रभवंतिबहुजंतवः ॥ नतथा
घ्राणयुक्ताश्चसर्वगंधाविशंपते ४० रसाश्चमनुजव्याघ्रनतथास्वादुयोगिनः ॥ बहुप्रजाहस्वदेहाःशीलाचारविवर्जिताः ॥ मुखेभगाःस्त्रियोराजन्भविष्यंतियुगक्षये ४१

तथाविधउत्तरप्रकारस्त्रिशतीमितोऽयमेवपूर्वयुगापेक्षयासंध्याशउत्तरयुगापेक्षयासंध्येतिचोच्यते । तथाच कृतत्रेतयोः संध्यासंध्याशौ सप्तशती । त्रेताद्रापरयोः पंचशती । द्वापारकल्योस्त्रिशती । कलि
कृतयोस्तुपंचशतीतिविज्ञेयं । एवंचकृतस्यादौचतुःशती कल्यपेक्षयासंध्याशोऽपिकृतपेक्षयासंध्या एवंसर्वत्र । तेनसंध्यासंध्याशयोस्तुल्यंप्रमाणंभवति २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ कले
दोषान्वर्णयति प्रहाणाययज्ञासेनमोक्षमार्गमीतिजतनायच सहस्रांइति । सहस्रस्यचतुर्वाकृतस्यान्तेऽन्तिमपादे ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ स्वधर्मयाजनप्रतिप्रहादि ३६ । ३७ सत्येऽल्पसत्याल्प
सत्यवादेऽत्यंतमल्पइत्यर्थः ३८ इत्याश्रुभवाभावात् ३९ । ४० मुखेभगाःस्त्रियोराजन्भविष्यंतियुगक्षये ४१

अटशूलाइति । 'अटमर्चशिरोवेदो ब्राह्मणाश्चतुष्पथाः ॥ केशोभगं समाख्यातं शूलं तद्विक्रयं विदुः' इति पूर्वेषां व्याख्यासंक्षेपः । अटमर्चनदेवशूलं दुःखदेयेषां क्षुब्धाधिग्रस्ता इत्यर्थः । शिवाः सर्वपुरुष
प्रार्थनीयतया कल्याणवयः शूलाः पण्यस्त्रियो येषु ते शिवशूलाः विटवारांगनापूर्णाश्चतुष्पथा इत्यर्थः । स्त्रियः पाणिग्रहणवत्योऽपि केशोपलक्षितं नौ भाग्यं लज्जाम् केशीलं शूलमिव दुःखदेया ज्यं च यासां ताः केशशूलाः
भर्तृद्वेषिण्यस्त्यक्तलज्जाश्चेत्यर्थः । 'अटमर्कचयुक्ते च शूलं स्याद्रोग आयुषे ॥ योगेशूला तु पण्यस्त्री शिवं स्नेमे जले मूले ॥ चतुष्पथश्चतुर्मासं संगमे ब्राह्मणेऽपि च ॥ केशः स्यात्पुंसि वरुणेऽहीवरे कुंतलेऽपि च'

अटशूलाजनपदाः शिवशूलाश्चतुष्पथाः ॥ केशशूलाः स्त्रियो राजन् भविष्यंति युगक्षये ४२ अल्पक्षीरास्तथा गावो भविष्यंति जनाधिप ॥ अल्पपुष्पफलाश्चापि
पादपा बहुवायसाः ४३ ब्रह्मवध्यानुलिमानां तथा मिथ्याभिर्मांसिनाम् ॥ नृपाणां पृथिवीपालप्रतिगृह्णति वैद्विजाः ४४ लोभमोहपरीताश्च मिथ्याधर्मध्वजाट्ट
ताः ॥ भिक्षार्थं पृथिवीपालचंचूर्यते द्विजैर्दिशः ४५ करभारभया द्वातीता गृहस्थाः परिमोषकाः ॥ मुनिच्छद्वाकृतिच्छन्ना वाणिज्यमुपजीविनः ४६ मिथ्याचन
खरोमाणि धारयंति तदा द्विजाः ॥ अर्थलोभा न्नरव्याघ्रतथा च ब्रह्मचारिणः ४७ आश्रमेषु तृथाचाराः पानपागुरुस्तल्पगाः ॥ इह लौकिकमीहंते मांसशोणितवर्ध
नम् ४८ बहुपाषंडसंकीर्णाः पराव्रणवादिनः ॥ आश्रमामनुजव्याघ्रभविष्यंति युगक्षये ४९ यथर्तुवर्षाभगवान्न तथा पाकशासनः ॥ नचापि सर्वजीजानि सम्य
ग्रोहंति भारते ५० हिंसाभिरामश्च जनस्तथा संपद्यते शुचिः ॥ अधर्मफलमत्यर्थं तदा भवति चानव ५१ तदा च पृथिवीपालयो भवेद्दुर्मसंयुतः ॥ अल्पायुः सहिर्म
तव्यो न हि धर्मोऽस्तिकश्चन ५२ भूयिष्ठं कूटमानैश्च पण्यं विक्रीडते जनः ॥ वणिजश्च नरव्याघ्र बहुमाया भवंत्युत ५३ धर्मिष्ठाः परिहीयंते पापीयान्वर्धते जनः ॥
धर्मस्य बलहानिः स्यादधर्मश्च बली तथा ५४ अल्पायुषो दग्निद्राश्च धर्मिष्ठामानवास्तथा ॥ दीर्घायुषः समृद्धाश्च विधर्माणो युगक्षये ५५ नगराणां विहारेषु विधर्मा
णो युगक्षये ॥ अधर्मिष्ठैरुपायैश्च प्रजा व्यवहरंत्युत ५६ संचयेन तथाऽल्पेन भवंत्याढ्यमदान्विताः ॥ धनं विश्वासतो न्यस्तं मिथो भूयिष्ठशो नराः ५७ हर्तुं व्य
वसिताराजन्पापाचारसमन्विताः ॥ नैतदस्तीति मनुजावर्तते निरपन्नपाः ५८ पुरुषादानि सत्त्वानि पक्षिणोऽथ मृगास्तथा ॥ नगराणां विहारेषु चैत्येष्वपि च शे
स्ते ५९ सप्तवर्षाष्टवर्षाश्च स्त्रियोगर्भधरा नृप ॥ दशद्वादशवर्षाणां पुंसां पुत्रः प्रजायते ६० भवंति षोडशे वर्षे नराः पलितिनस्तथा ॥ आयुः क्षयो मनुष्याणां क्षिप्रमे
व प्रपद्यते ६१ क्षीणायुषो महाराज तरुणा वृद्धशीलिनः ॥ तरुणानां च यच्छीलं तद् वृद्धेषु प्रजायते ६२ विपरीतास्तदाना र्यो वंचयित्वाऽर्हतः पतीन् ॥ व्युच्चरंत्य
पिदुःशीला दासैः पशुभिरेव च ६३ वीरपत्न्यस्तथानार्यः संश्रयंति नरा नृप ॥ भर्तारमपि जीवंतमन्यान्व्यभिचरन्त्युत ६४

इति भेदिनी । 'हीवेरं लज्जामूलं शीलमित्यर्थः वेरशब्दः कर्णाटेषु मूलप्रसिद्धः ४२ । ४३ मिथ्याधर्मः कपटधर्मः स एव ध्वज इव ख्यात्यर्थज्ञाप्यो येषां ते तथा चंचूर्यते पीडयंते दिशः धिक्स्थाः जनाः ४४ । ४५ । ४६
४७ पानपाः मद्यपाः ४८ । ४९ । ५० शुचिः ब्राह्मणपरिव्राजकादिः अमुचिरिति वाच्छेदः ५१ । ५२ । ५३ । ५४ विधर्माणः त्यक्तधर्माः ५५ नगराणां नगरस्थानां विहारेषु क्रीडासु विधर्माणो व्यभिच
रिणः ५६ आढ्योऽहमितिमदः आढ्यमदः ५७ । ५८ पुरुषादानि नृकव्याघ्रादीनि चैत्येषु देवतास्थानेषु ५९ गर्भधराः अतिकामातुरा इत्यर्थः ६० । ६१ । ६२ अर्हतः योग्यान् ६३ । ६४

६५ । ६६ ततोदिनकरैर्दोमैरित्यतःप्राक्तेनग्रंथेनकलिरूपःस्त्रीपुंसंघोदुराचारबाहुल्यादनन्तनरकंप्राप्नोतीतिदर्शितं तत्परिहारार्थयोगमनुतिष्ठेदिति विधीयतेस्वानुभवकथनप्रकारेण ततोदिनकरैरित्यादिना । सोऽयंग्रंथोवर्हिष्टीनांकल्पांतप्रतिपादनपरतयाभासमानोऽपि योगपरएवास्ति । अनेतरिक्षेलोकेऽस्मिन्नितिवाक्यशेषे आकाशाभावस्याप्युक्तत्वेननिराश्रयस्यजलधातुमात्रस्यसत्त्वायोगात् समानप्रकारे पुष्करप्रादुर्भावेच । 'नष्टानलानिलेलोकेनष्टाकाशमहीतले' इतिस्पष्टभूतपंचकनाशस्यप्रतिपादनात् तथापिकथापक्षेस्पष्टोऽर्थइतियोगपक्षरव्याख्यायते । कथापक्षे दिनकरैर्दोदशादित्यैःपीयते सप्तभिर्दोमैःसप्तञ्चलाभिःकल्पांताग्निनाचभस्मसात्दृश्यतइतिद्वयोःसंबंधः ६७ । ६८ तस्यैवविवरणं ततःसंवर्तकइति ६९ ततःसंवर्तः ७० । ७१ । ७२ । ७३ गजकुलप्रख्याःगजसमुदायाइवकृष्णाः ७४ । ७५ । ७६ । ७७

तस्मिन्युगसहस्रांतिसंप्राप्तेचायुषःक्षये ॥ अनावृष्टिर्महाराजजायतेबहुवार्षिकी ६५ ततस्तान्यल्पासाराणि सत्वानि क्षुधितानि वै ॥ प्रलयं यांति भूयिष्ठं पृथिव्यां पृथिवीपते ६६ ततोदिनकरैर्दोमैःसप्तभिर्मनुजाधिप ॥ पीयतेसलिलं सर्वसमुद्रेषु सरित्सु च ६७ यच्च काष्ठं तृणं चापिशुष्कं चार्द्रं च भारत ॥ सर्वतद्भस्मसाद्भूतं दृश्यते भरतर्षभ ६८ ततःसंवर्तकोवह्निर्वायुनासहभारत ॥ लोकमाविशते पूर्वमादित्यैरुपशोषितम् ६९ ततःसपृथिवीभिश्चाप्रविश्य चरसातलम् ॥ देवदानवयक्षाणां भयं जनयते महत् ७० निर्दहन्नागलोकं च यच्च किंचित्क्षिताविह ॥ अधस्तात्पृथिवीपालसर्वनाशयते क्षणात् ७१ ततो योजनविंशानां सहस्राणि शतानि च ॥ निर्दहत्य शिवो वायुः स च संवर्तकोऽनलः ७२ संदेवासुरगंधर्वसयक्षोरगराक्षसम् ॥ ततो दहति दीप्तः स सर्वमेव जगद्विभुः ७३ ततो गजकुलप्रख्यास्तडिन्मालाविभूषिताः ॥ उत्तिष्ठति महामेघानभस्यद्भुतदर्शनाः ७४ केचिन्नीलोत्पलश्यामाः केचित्कुमुदसन्निभाः ॥ केचित्किंजल्कसंकाशाः केचित्पीताः पयोधराः ७५ केचिद्धारिद्रसंकाशाः काकांडकनिभास्तथा ॥ केचित्कमलपत्राभाः केचिद्दिंगुलसप्रभाः ७६ केचित्पुरवराकाराः केचिद्रजकुलोपमाः ॥ केचिदंजनसंकाशाः केचिन्मकरसन्निभाः ७७ विद्युन्मालापि नद्गांगाः समुत्तिष्ठन्ति वै घनाः ॥ घोररूपामहाराजघोरस्वननिनादिताः ॥ ततो जलधराः सर्वे व्याघ्रवंति न भस्तलम् ७८ तैरियं पृथिवी सर्वासपर्वतवनाकरा ॥ आपूर्यते महाराजसलिलौघप्ररिधुता ७९ ततस्ते जलदाघोरा राविणः पुरुषर्षभ ॥ सर्वतः प्लावयन्त्या शुचादिताः परमेष्ठिना ८० वर्षमाणामहत्तोयं पूरयन्तो वसुंधराम् ॥ सुघोरमशिवरौद्रनाशयन्ति च पावकम् ८१ ततो द्वादशवर्षाणि पयोदास्त उपप्लवे ॥ धाराभिः पूरयन्तो वै चोद्यमाना महात्मना ८२ ततः समुद्रः स्वां विलामतिक्रामति भारत ॥ पर्वताश्च विदीर्यते मही चाप्नुनिमज्जति ८३

७८ । ७९ राविणः शब्दवन्तः ८० । ८१ । ८२ योगपक्षे तु दिनकरैः सूर्यनाडीइहातया बहुवचनं तदीयावयवाभिप्रायेण सलिलं चेत्तन्यगर्भिता चित्तवृत्तिः समुद्रेषुकामेषु । कामं समुद्रमाविशेति मंत्रवर्णात् सरित्सु नाडीषु प्रमृता पीयते संक्षीयते सप्तभिः प्राणैरुदीपितयाना व्यावायुमाकृष्य चित्तवृत्तिं निरुध्यत इत्यर्थः । तदा काष्ठादितुल्यं शरीरं भस्मसाद्भूतमदर्शनं गतं दृश्यते अनुभूयते तदानीं जाठरोऽग्निरपिलोकदृष्ट्या स्थितं देहं बाधते वायुना तस्यापिलोकं दृष्टस्थानं भूगणसंधिरूपं पतिनी तत्त्वादित्याह तदिति । पूर्वमादित्यैरिदानीं रूपैरुपशोषितमित्येतद्वचनं पंचयति चतुर्भिस्त्वतः स इत्यादिभिः वायुरनलश्च नाड्यंतर्गतो दहति तत्तदवयवमभिमानस्वागादमत्कल्पं करोतीत्यर्थः । अत्र उपाध्यंतराश्रयं विना पूर्वोपाधिनिर्मोको न भवतीत्याशंक्य तदानीमेवरेचकाभ्यासाज्जलधातुमालंब्य भूवातुं तर्वात्मना त्यजतीत्याह ततो गजकुलप्रख्या इत्यादिना-

महीचाप्सुनिमज्जतीत्येतेन ततः समुद्र इति । समुद्रोद्देहविषयः कामः स्वावेलादिहानुल्लंघनं अविक्रामति सकामः सर्वथा निवर्तत इत्यर्थः ८३ वाय्वयः साहचर्यात् अग्निसहितं वायुमालेव जलधातुमपित्यजनीत्याह सर्वत इति । पयोदा इति तन्नाशेन तद्वत्तस्य जलस्यापि नाशो लक्ष्यते तत्र वायुवेगपराहताः पयोदान इत्यति स्वयंभूः नभस्तले संवेष्टयित्वा आकाशं हृत्य मारुतं पीत्वा आकाशनाशेनैव तत्कार्यं स्य मारुतस्य नाशं कृत्वा स्वपिति स्वं प्रसगात्मानं अपिति गच्छति । तथा च स्वपिति शब्दनिर्वचनं श्रूयते 'यजैतत्पुरुषः स्वपितिनाम सतासोम्यतदा संपन्नो भवति तस्मादेने स्वपितीत्याचक्षते' स्वं पीतो भवतीति स्वयंभूः मृत्रात्मा सताथुद्धेन ब्रह्मणा संपन्नो एक्यंगतः स्वप्रत्यगात्मना ८४ । ८५ भौतिकप्रपंचप्रलयमाह तस्मिन्निति ८६ अनेतरिक्षे इति पंचमहाभूतलय उक्तः एकोऽहं स्फुल्लपंचातीतस्तैजसं सूक्ष्मं पंचपातः सन् भ्रमापीति ८७ भ्रमहेतुनाह

सर्वतः सहस्रांश्रान्तास्ते पयोदानभस्तलम् ॥ संवेष्टयित्वानशंति वायुवेगपराहताः ८४ ततस्तं मारुतं घोरं स्वयंभूर्मनुजाधिप ॥ आदिः पद्मालयो देवः पीत्वा स्वपिति भारत ८५ तस्मिन्नेकार्णवे घोरे नष्टे स्थावरजंगमे ॥ नष्टे देवासुरगणेषु क्षराक्षसवर्जिते ८६ निर्मनुष्ये महीपालनिःश्वापदमहीरुहे ॥ अनंतरिक्षलोकेऽस्मिन् भ्रमाम्येकोऽहमाहतः ८७ एकार्णवे जले घोरे विचरन् पार्थिवोत्तम ॥ अवश्यं सर्वभूतानि वैकुण्ठमगमंततः ८८ ततः सुदीर्घगत्वाऽहं प्लवमानो नराधिप ॥ श्रान्तः क्वचिन्नशरणं लभाम्यहमंतद्वितः ८९ ततः कदाचित्पश्यामि तस्मिन्सलिलसंचये ॥ न्यग्रोधं सुमहांतं वै विशालं पृथिवीपते ९० शाखायां तस्य वृक्षस्य विस्तीर्णा यां नराधिप ॥ पर्येके पृथिवीपालदिव्यास्तरणसंस्तृते ९१ उपविष्टं महाराजपद्मोऽदुःसदृशाननम् ॥ फुल्लपद्मविशालाक्षं बालं पश्यामि भारत ९२ ततो मे पृथिवीपाल विस्मयः सुमहानभूत् ॥ कथं त्वयं शिशुः शेते लोके नाशमुपागते ९३ तपसा चिंतयंश्चापितं शिशुं नोपलक्ष्ये ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च जानन्नपि नराधिप ९४ अतसी पुष्पवर्णाभः श्रीवत्सकृतभूषणः ॥ साक्षालक्ष्म्या इवावासः सतदा प्रतिभाति मे ९५ ततो मामब्रवीद्बालः सपद्मनिभलोचनः ॥ श्रीवत्सधारी धृतिमान्वाक्यं श्रुति सुखावहम् ९६ जानामित्वां परिश्रान्तं ततो विश्रामकांक्षिणम् ॥ मार्कण्डेय इहा स्वत्वं यावदिच्छसि भार्गव ९७ अभ्यंतरं शरीरं मे प्रविश्य मुनिसत्तम ॥ आस्वभो विहितो वासः प्रसादस्ते कृतो मया ९८ ततो बालेन तेनैव मुक्तस्यासीत्तदामम ॥ निर्वेदो जीविते दीर्घमनुष्यत्वे च भारत ९९ ततो बालेन तेनास्यं सहसा विवृतं कृतम् ॥ तस्याहमवशो वक्त्रं देवयोगात् प्रवेशितः १०० ततः प्रविष्टस्तत्कुक्षिं सहसामनुजाधिप ॥ सराष्ट्रनगराकीर्णो कृत्स्नां पश्यामि मेदिनीम् १०१ गंगां शतद्वंसीतां च यमुनामथ कौशिकीम् ॥ चर्मण्वतीं वैत्रवतीं चंद्रमागां सरस्वतीम् १०२

एकेति । एकार्णवे निविशे ब्रह्मणि तमश्लज्जतया घोरे जले मति पारावारशून्यजलात्मना विवर्तमाने मति शुक्ताविवरूप्यात्मना तस्माच्च जलभ्रमाद्वैकुण्ठं मूर्च्छां अगमं प्राप्तवानस्मि ८८ ततः सुदीर्घगत्वाऽहमिया दिनासप्तपुरूपव्याघ्रपंचवीति जनाई न इत्येतेन ग्रंथेन कृष्णमूर्तिरेव सर्वान्मन्यं सर्वकर्तृत्वं चोक्तं तदेतदुपपादितं आदिमभयोः अनेकधीजगर्भफलतुल्यस्यानेकब्रह्मांडकारणत्वं कृष्णस्य युज्यते इति ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ ततो बालेनेति । निर्वेदो वैराग्यं धिक्ममदीर्घजीवित्वं मानुषत्वं च यन्मां बालोऽपि प्रसादस्ते कृतो मयेति वदतीति स्वाज्ञानप्रकाशनं भगवन्मायायाः प्राबल्यव्यापनार्थम् ९९ । १०० । १०१ । १०२

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

सिंधुंचैवविपाशांचनर्दीगोदावरीमपि ॥ वस्वोक्तसारांनलिर्नानर्मदांचैवभारत ३ नदीताम्राचवेणांचपुण्यतोयांशुभावहाम् ॥ सुवेणांकृष्णवेणांचशरमांचमहा
नदीम् ४ वितस्तांचमहाराजकावेरींचमहानदीम् ॥ शोणंचपुरुषव्याघ्रविशल्यांकिंपुनामपि ५ एताश्चान्याश्चनद्योऽहंपृथिव्यांयानरोत्तम ॥ परिक्रामन्प्रपश्या
मितस्यकुक्षौमहात्मनः ६ ततःसमुद्रंपश्यामियादोगणनिषेवितम् ॥ रत्नाकरमभिन्नप्रपयसोनिधिमुत्तमम् ७ तत्रपश्यामिगगनंचंद्रसूर्यविराजितम् ॥ जाज्व
ल्यमानंतजोभिःपावकार्कसमप्रभम् ८ पश्यामिचमहाराजनृकाननैरुपशोभिताम् ॥ यजंतैहितदाराजनृब्राह्मणाबहुभिर्मखैः ९ क्षत्रियाश्चप्रवर्ततेसर्ववर्णानुरंजनैः ॥
वैश्याःकृषियथान्यायंकारयंतिनराधिप १० शुश्रूषायांचनिरताद्विजानांवृषलास्तदा ॥ ततःपरिपतनृराजंस्तस्यकुक्षौमहात्मनः ११ हिमवन्तंचपश्यामिहेम
कूटंचरुर्वतम् ॥ निषधंचापिपश्यामिश्वेतंचरजतान्वितम् १२ पश्यामिचमहीपालपर्वतंगंधमादनम् ॥ मंदरंमनुजव्याघ्रनीलंचापिमहागिरिम् १३ पश्यामिच
महाराजमेरुकनकरुर्वतम् ॥ महेंद्रंचैवपश्यामिविंध्यंचगिरिमुत्तमम् १४ मलयंचापिपश्यामिपारियात्रंचरुर्वतम् ॥ एतेचान्येचबहवोयावंतःपृथिवीधराः १५
तस्योदरेमयादृष्टाःसर्वैरत्नविभूषिताः ॥ सिंहान्व्याघ्रान्वराहांश्चपश्यामिमनुजाधिप १६ पृथिव्यांयानिचान्यानिसत्वानिजगतीपते ॥ तानिसर्वाण्यहंतत्रपश्य
न्पर्यचरंतदा १७ कुक्षौतस्यनरव्याघ्रप्रविष्टःसंचरन्दिशः ॥ शक्रादींश्चापिपश्यामिकृत्स्नान्देवगणानहम् १८ साध्यान्रुद्रांस्तथाऽऽदित्यान्गुह्यकान्पितर
स्तथा ॥ सर्पांन्नागान्सुषण्णैश्चवसून्यश्विनावपि १९ गंधर्वाप्सरसोयक्षानृषींश्चैवमहीपते ॥ दैत्यदानवसंघांश्चनागांश्चमनुजाधिप २० सिंहीकातनयां
श्चापियेचान्येसुरशत्रवः ॥ यच्चकिंचिन्मयालोकेदृष्टंस्थावरजंगमम् २१ सर्वपश्याम्यहंराजंस्तस्यकुक्षौमहात्मनः ॥ त्वरमाणःफलाहारःकृत्स्नंजगदिदंविभो
२२ अंतःशरीरेतस्याहंवर्षाणामधिकंशतम् ॥ नचपश्यामितस्याहंदेहस्यांतंकदाचन २३ सततंधावमानश्चंचितयानोविशांपते ॥ आसादयामिनैवांतंतस्य
राजन्महात्मनः २४ ततस्तमेवशरणंगतोऽस्मि विधिवत्तदा ॥ वरेण्यंवरदं देवंमनसाकर्मणैवच २५ ततोऽहंसहसाराजनृवायुवेगेननिःसृतः ॥ महात्मनोमुखा
त्तस्यनिवृत्तात्पुरुषोत्तम २६ ततस्तस्यैवशाखायान्यग्रोधस्यविशांपते ॥ आस्तेमनुजशार्दूलकृत्स्नमादायवैजगत् २७ तेनैवबालवेपेणश्रीवत्सकृतलक्षणम् ॥
आसीनंतंनरव्याघ्रपश्याम्यमिततेजसम् २८ ततोमामब्रवीद्वालःसप्रीतःप्रहसन्निव ॥ श्रीवत्सधारीद्युतिमान्पीतवासामहायुतिः २९ अपीदानींशरीरेऽस्मिन्मामके
मुनिसत्तम ॥ उपितस्त्वंपरिश्रांतामार्कण्डेयब्रवीमि ते ३० मुहूर्तादथमेदृष्टिःप्रादुर्भूतापुनर्नवा ॥ ययानिर्मुक्तात्मानमपश्यंलब्धचेतसम् ३१ तस्यताम्रतलौ
तातचरणौसुप्रतिष्ठितौ ॥ सुजातौमृदुरक्ताभिरंगुलीभिर्विराजितौ ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥
२ अपानाराइति । अपांअबुपलक्षितस्यपांचभौतिकस्यसंघातस्यनाराइनियौगिकनाम

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ काममिति १
आपोवैनरमूनवइतिप्रदेशांतरेविवरणात् नरेणाविद्यावच्छिन्नरूपेणानादिना तावेनानुपाश्रित्वाणिशुक्लोरजनमिवकल्पि

प्रयत्नेनमयामूर्ध्नाग्रहीत्वाह्यभिवंदितौ ॥ दृष्ट्वाऽपरिमितं तस्यप्रभावममितौजसः ३३ विनयेनांजलिंकृत्वाप्रयत्नेनोपगम्यह ॥ दृष्टोमयासभूतात्मादेवः कमललो
चनः ३४ तमहंप्रांजलिर्भूत्वानमस्कृत्येदमब्रुवम् ॥ ज्ञातुमिच्छामिदेवत्वांमायांचैतांतवोत्तमाम् ३५ आस्येनानुप्रविष्टोऽहंशरीरेभगवंस्तव ॥ दृष्टवानखिलान्स
र्वान्समस्तान्जठरेहिते ३६ तवदेवशरीरस्थादेवदानवराक्षसाः ॥ यक्षगंधर्वनागाश्वजगत्स्थावरजंगमम् ३७ त्वत्प्रसादाच्चमेदेवस्मृतिर्नपरिहीयते ॥ द्रुतमंतः
शरीरेतेसततंपरिवर्तिनः ३८ निर्गतोऽहमकामस्तुइच्छयातेमहाप्रभो ॥ इच्छामिपुंडरीकाक्षज्ञातुंत्वाऽहमनिंदितम् ३९ इहभूत्वाशिशुःसाक्षात्किंभवानवतिष्ठते ॥
पीत्वाजगदिदंसर्वमेतदाख्यातुमर्हसि ४० किमर्थंचजगत्सर्वेशरीरस्थंतवानव ॥ कियंतंचत्वयाकालमिहस्थेयमरिंदम ४१ एतदिच्छामिदेवेशश्रोतुंब्राह्मणकाम्य
या ॥ त्वत्तःकमलपत्राक्षविस्तरेणयथातथम् ४२ महद्भयेतदचित्यंचयदहंदृष्टवान्प्रभो ॥ इत्युक्तःसमयाश्रीमान्देवदेवोमहाद्युतिः ॥ सांत्वयन्मामिदंवाक्यमुवाच
वदतांवरः ४३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिअष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ देवउवाच ॥
कामंदेवापिमांविप्रनहिजानंतितत्त्वतः ॥ त्वत्पीत्यातुप्रवक्ष्यामियथेदंविस्मजाम्यहम् १ पितृभक्तोसिविप्रर्षेमांचैवशरणंगतः ॥ ततोदृष्टोऽस्मितेसाक्षाद्ब्रह्मचर्यंचते
महत् २ अपानाराइतिपुरासंज्ञाकर्मकृतंमया ॥ तेननारायणोऽप्युक्तोममतत्त्वयनंसदा ३ अहंनारायणोनामप्रभवःशाश्वतोऽव्ययः ॥ विधातासर्वभूतानांसंहर्ता
चद्विजोत्तम ४ अहंविष्णुरहंब्रह्माशक्श्चाहंसुराधिपः ॥ अहंशैवश्वणोराजायमःप्रेताधिपस्तथा ५ अहंशिवश्चसोमश्चकश्यपोऽथप्रजापतिः ॥ अहंधाताविधाता
चयज्ञश्चाहंद्विजोत्तम ६ अग्निरास्यंक्षितिःपादौचंद्रादित्यौचलोचने ॥ द्यौर्मूर्धाखंदिशःश्रोत्रेतथाऽऽपःस्वेदसंभवाः ७ सदिशंचनभःकायोवायुर्मनसिमस्थितः ॥
मयाक्रतुशतैरिष्टंबहुभिःस्वामदक्षिणैः ८ यजंतवेदविदुषामांदेवयजनेस्थितम् ॥ पृथिव्याक्षत्रियेन्द्राश्वपार्थिवाःस्वर्गकाक्षिणः ९ यजंतमांतथावैश्याःस्वर्गलोकजि
गीपया ॥ चतुःसमुद्रपर्यैतांमैरुमंदभूषणाम् १० शेषोभूत्वाऽहमेवैतांधारयामिवसुंधराम् ॥ वाराहरूपमास्थायमयेयंजगतीपुरा ११

तत्त्वात् । ममतत्त्वयनमिति ' तत्पूरा तदयानुवाविशत ' इतिश्रुतेरहमेवसंघातस्यस्रष्टा तदभिमानीचेतिजीवेश्वरयोरभेदोदृशितः ३ । ४ अहंविष्णुरहंब्रह्मेत्यादिनातत्पदार्थमनूयतस्यब्रह्मादिजीवाभिन्नत्वंद्युप्र
भूतिजडवर्गाभिन्नत्वंचेतनाचेतनस्थितिकर्तृत्वंचप्रतिपाद्यते ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ तदात्मानंमृजाम्यहं आत्मानंकृष्णादिविग्रहंमृजामि सूर्यवेदा

वन०

अ०

१८९

मज्जमानाजलेविप्रवीर्येणासीत्समुद्धृता ॥ अग्निश्चवडवावक्रोभूत्वाहंद्भिजसत्तम १२ पिबाम्यपःसदाविद्वंस्ताश्चैवविमृजाम्यहम् ॥ ब्रह्मवक्त्रंभुजौक्षत्रमूरुमेसंस्थिता
विशः १३ पादौशूद्राभवंतीमेविक्रमेणक्रमेणच ॥ ऋग्वेदःसामवेदश्चयजुर्वेदोऽप्यथर्वणः १४ मत्तःप्रादुर्भवत्येतेमामेवप्रविशंतिच ॥ यतयःशांतिपरमायतात्मानोबुभु
त्सवः १५ कामक्रोधद्वेषमुक्तानिःसंज्ञावीतकल्मषाः ॥ सत्वस्थानिरहंकारानित्यमध्यात्मकोविदाः १६ मामेवसततंविप्राश्चितयंतउपासते ॥ अहंसंवर्तकोवह्निरहंसं
वर्तकोऽनलः १७ अहंसंवर्तकःसूर्यस्त्वहंसंवकोऽनिलः ॥ तारारूपाणिदृश्यंतैयान्येतानिनभस्तले १८ ममैवैरोमकूपाणिविद्वित्वंद्भिजसत्तम ॥ रत्नाकराःसमुद्राश्चस
र्वएवचतुर्दिशम् १९ वसनंशयनंचैवविलयंचैवविद्धिमे ॥ मयैवसुविभक्तास्तेदेवकार्यार्थसिद्धये २० कामक्रोधंचहर्षंचभयंमोहंतथैवच ॥ ममैवविद्धिरोमाणिसर्वाण्ये
तानिसत्तम २१ प्राप्नुवंतिनराविप्रयत्कृत्वाकर्मशोभनम् ॥ सत्यंदाभंतपश्चोग्रमहिंसाचैवजंतुषु २२ मद्भिधानेनविहिताममदेहविहारिणः ॥ मयाऽभिभूतविज्ञाना
विचेष्टेनकामतः २३ सम्यग्वेदमधीयानायजंतेविविधैर्मखैः ॥ शांतात्मानोजितक्रोधाःप्राप्नुवंतिद्भिजातयः २४ प्राप्नुंनशक्योयोविद्वन्नैर्दुष्कृतकर्मभिः ॥
लोभाभिभूतैःकृपणैरनार्यैरकृतात्मभिः २५ तस्मान्महाफलंविद्धिनराणांभावितात्मनाम् ॥ सुदुष्प्रापंविमूढानांमार्गयोगैर्निषेवितम् २६ यदायदाचधर्मस्यग्लानिर्भव
तिसत्तम ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्यतदाऽऽत्मानंसृजाम्यहम् २७ दैत्याहिंसानुरक्ताश्चअवध्याःसुरसत्तमैः ॥ राक्षसाश्चापिलोकेऽस्मिन्त्यदोत्पत्स्यंतिदारुणाः ॥
२८ तदाऽहंसंप्रसूयामिग्रहेषुशुभकर्मणाम् ॥ प्रविष्टोमानुषंदेहंसर्वप्रशमयाम्यहम् २९ सृष्ट्वेदमनुष्यांस्तुगंधर्वोऽराराक्षसान् ॥ स्थावराणिचभूतानिसंहराम्यात्ममा
यया ३० कर्मकालेपुनर्देहमविचिंत्यंसृजाम्यहम् ॥ आविश्यमानुषंदेहंमर्यादाबंधकारणात् ३१ श्वेतःकृतयुगेवर्णःपीतस्त्रेतायुगेमम ॥ रक्तोद्वापरमासाद्यकृ
ष्णःकलियुगेतथा ३२ त्रयोभागाह्यधर्मस्यतस्मिन्कालेभवंतिच ॥ अंतकालेचसम्प्राप्तेकालोभूत्वाऽतिदारुणः ३३ त्रैलोक्यनाशयाम्येकःकृत्स्नंस्थावरजंगमम् ॥
अहंत्रिवर्त्माविश्वात्मासर्वलोकसुखावहः ३४ आविर्भूःसर्वगोऽनंतोहृषीकेशउरुक्रमः ॥ कालचक्रंनयाम्येकोब्रह्मब्रह्मरूपकम् ३५ शमनंसर्वभूतानांसर्वलोककृतोद्य
मम् ॥ एवंप्रणिहितःसम्यङ्ममात्मानुनिसत्तम ॥ सर्वभूतेषुविप्रेन्द्रनचमांवेत्तिकश्चन ३६ सर्वलोकेचमांभक्ताःपूजयंतिचसर्वशः ॥ यच्चकिंचित्त्वयाप्राप्तंमयिक्लेशात्म
कंद्भिज ३७ सुखोदयायतत्सर्वश्रेयसेचतवानव ॥ यच्चकिंचित्त्वयालोकेदृष्टंस्थावरजंगमम् ३८

विर्भावयामि । यथामूर्यंआविर्भवस्तिरोभवंअस्तोदयाभ्यांसंगृह्यते किंतुअस्माभिरेवतत्रतौकल्पितौ एवंनंदनेऽपिजन्मनाशौमूढदृष्ट्यैवकल्पितावित्यर्थः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

॥१५९॥

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

अर्थमेति । पितामहो ब्रह्मांसात्मा अर्थमेति स्वस्वरूपविकारांतर्वर्तितदवर्तिचेति दर्शितं । यथा मृत् घटादिकार्यमध्यवर्तिनी तद्वद्भिर्भूता च तद्वत् अतएव सूत्रं 'विकारावर्तिततथास्थितिमाहेति' । 'जगन्नापार
वर्जप्रकरणादसंनिहितत्वाच्च भोगमात्रमाम्यल्लिगाच्च' इति सूत्राभ्यां नित्यसिद्धेश्वरस्य उपासनासिद्धानामीश्वराणां चाद्यस्य जगत्पृष्ठो स्थातव्यं इतरेषां भूतमृष्टिकाले सन्निधानादसामर्थ्यं च उभयेषां गीतवादि
त्रादिभोगे साम्यं चास्तीति प्रदर्श्य आद्यस्य स्वरूपमहदादिविकाराद्भिर्भूतं चकारात्तदंतर्वर्ति च । 'सभूमिं सर्वतो वृत्त्वाऽत्यतिष्ठदशांगुलम्' इति वेद एवाविकारस्य रूपस्य स्थितिमाह । तस्मात्कृष्णमूर्तिर्व्यवहा

विहितः सर्वैवासासौ ममात्मा भूतभावनः ॥ अर्थममशरीरस्य सर्वलोकपितामहः ३९ अहं नारायणो नाम शंखचक्रगदाधरः ॥ यावद्युगानां विप्रर्षे सहस्रपरिवर्तनात् ४०
तावत्स्वपिमिविश्वात्मा सर्वभूतानि मोहयन् ॥ एवं सर्वमहं कालमिहास्ते मुनिसत्तम ४१ अशिशुः शिशुरूपेण यावद्ब्रह्मानुबध्यते ॥ मया च दत्तो विप्राग्र्यवरस्ते ब्रह्मरूपिणा
४२ असकृत्परितुष्टेन विप्रर्षिगणपूजित ॥ सर्वमेकार्णवं दृष्ट्वा नष्टं स्थावरजंगमम् ४३ विह्वलोऽसिमया ज्ञातस्तत्ते दर्शितं जगत् ॥ अभ्यंतरे शरीरस्य प्रविष्टोऽसि यदामम
४४ दृष्ट्वा लोकं समस्तं च विस्मितो नावबुध्यसे ॥ ततोऽसि वक्त्राद्विप्रर्षेर्दुर्तनिःसारितो मया ४५ आख्यातस्ते मया चात्मा दुर्ज्ञेयो हि सुरासुरैः ४६ यावत्स भगवान्ब्रह्मानुब
ध्येत महातपाः ॥ तावत्त्वमिह विप्रर्षे विश्रब्धश्चरैः सुखम् ४७ ततो विबुद्धे तस्मिंस्तु सर्वलोकपितामहे ॥ एकीभूतो हि स्रक्ष्यामि शरीराणि द्विजोत्तम ४८ आकाशं पृथिवीं
ज्योतिर्वायुं सलिलमेव च ॥ लोके यन्न भवेच्छेषमिह स्थावरजंगमम् ४९ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाऽन्तर्हितस्तत्तात स देवः परमाद्भुतः ॥ प्रजाश्चेमाः प्रपश्यामि वि
चित्रा विविधाः कृताः ५० एवं दृष्टं मया राजस्तस्मिन्प्राप्ते युगक्षये ॥ आश्चर्यं भरत श्रेष्ठ सर्वधर्मभृतां वर ५१ यः स देवो मया दृष्टः पुरा पद्माय तेक्षणः ॥ स एष पुरुष व्याघ्रसंबंधी
तेजनार्दनः ५२ अस्थैव वरदानाद्धि स्मृतिर्न प्रजहाति माम् ॥ दीर्घमायुश्च कौंतेय स्वच्छंदमरणं मम ५३ स एष कृष्णो वाष्पेयः पुराण पुरुषो विभुः ॥ आस्ते हरि रचित्यात्मा
क्रीडन्निव महाभुजः ५४ एष धाता विधाता च संहर्ता चैव शश्वतः ॥ श्रीवत्सवक्षागोविंदः प्रजापतिपतिः प्रभुः ५५ दृष्ट्वे मं वृष्णि प्रवरं स्मृतिर्मा मियमागता ॥ आदिदेवमयं
जिष्णुं पुरुषं पीतवाससम् ५६ सर्वेषां मेव भूतानां पिता माता च माधवः ॥ गच्छध्वमेने शरणं शरण्यं कौरवर्षभाः ५७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्ताश्चेत पार्थाय मौ
च पुरुषर्षभौ ॥ द्रौपद्यासहिताः सर्वे नमश्च कुर्जनार्दनम् ५८ स चैतान् पुरुषव्याघ्रसाम्ना परमवल्गुना ॥ सांत्वयामास मानाहो मन्यमानो यथाविधि ५९ ॥ इति श्रीमहाभा
रते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेय समाख्या पर्वणि भविष्यकथने एकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रतो विषदादि वन्नित्येत्युक्तमुत्पश्यामः श्रुतिविरोधस्त्वत्रप्रगेवनिरस्तः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ यावदिति । ब्रह्माविराट् इह लिगात्मनि स्थूलाभ्यामोदयादवर्कमृक्ष्मे एवस्था
तव्यमित्यर्थः स्पष्टार्थमन्यत् ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये दीपे एकोनवत्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एवंकृष्णाद्वैतप्रसाध्य तत्रमीतिहेतोर्विषयवैराग्यस्योत्पादनायपुनर्भविष्यमेवाध्यायद्वयेनप्रभपूर्वकमाह युधिष्ठिरस्त्वित्यादिना । साम्राज्येकर्तव्येसति १ । २ कितुकथं शेषंजगद्भविष्यतिउत्कर्षभा
प्स्यति ३ । ४ काष्ठांअर्वाधि कृतंकृतयुगम् ५ । ६ । ७ । कलुषंकलिम् ८ निर्व्याजश्छद्महीनः उपाधिवर्जितःलोभादिहीनःवृषइवचतुष्पात् ९ अर्धेनाधर्मेण १० । ११ । १२ । १३ धर्मवैतं

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ युधिष्ठिरस्तुकोतेयोमार्कंडेयंमहामुनिम् ॥ पुनःपप्रच्छसाम्राज्येभविष्यांजगतोगतिम् १ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ आश्चर्यभूतंभवतःश्रु
तंनोवदतांवर ॥ मुनेभार्गवयदृत्तंयुगादौप्रभवात्ययम् २ अस्मिन्कलियुगेत्वस्तिपुनःकौतूहलंमम ॥ समाकुलेषुधर्मेषुकिंतुशेषंभविष्यति ३ किंवीर्यामानवास्तत्र
किमाहारविहारिणः ॥ किमायुषःकिंवसनाभविष्यंतियुगक्षये ४ कांचकाष्ठांसमासाद्यपुनःसंपत्स्यतेकृतम् ॥ विस्तरेणमुनेब्रूहि विचित्राणीहभाषसे ५ इत्युक्तःसमुनिश्चे
ष्टःपुनरेवाभ्यभाषत ॥ समयन्वृष्णिशार्दूलपांडवांश्चमहानृपिः ६ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्मयादृष्टंयत्पुराश्रुतमेवच ॥ अनुभूतंचराजेंद्रदेवदेवप्रसादजम्
७ भविष्यंसर्वलोकस्यवृत्तांतंभरतर्षभ ॥ कलुषंकालमासाद्यकथ्यमानंनिबोधमे ८ कृतेचतुष्पात्सकलेनिर्व्याजोपाधिवर्जितः ॥ वृषःप्रतिष्ठितोधर्मोमनुष्येभरतर्षभ
९ अधर्मपादविद्धस्तुत्रिभिरंशैःप्रतिष्ठितः ॥ त्रेतायांद्वापरेऽर्धेनव्यामिश्रोधर्मउच्यते १० त्रिभिरंशैर्धर्मस्तुलोकानाक्रम्यतिष्ठति ॥ तामसंयुगमासाद्यतदाभरतसत्तम ॥
११ चतुर्थोऽंशेनधर्मस्तुमनुष्यानुपतिष्ठति ॥ आयुर्वीर्यमथोबुद्धिर्वलंतेजश्चपांडव १२ मनुष्याणामनुयुगंहासतीतिनिबोधमे ॥ राजानोब्राह्मणावैश्याःशूद्राश्चैवयुधि
ष्ठिर १३ व्याजैर्धर्मचरिष्यंतिधर्मवैतंसिकानराः ॥ सत्यंसंक्षेप्यतेलोकेनरैःपंडितमानिभिः १४ सत्यहान्याततस्तेषामायुरल्पंभविष्यति ॥ आयुषःप्रक्षयाद्विद्यानश
क्ष्यंत्युपजीवितुम् १५ विद्याहीनानविज्ञानाल्लोभोऽप्यभिभविष्यति ॥ लोभक्रोधपरामूढाःकामासक्ताश्चमानवाः १६ वैरबद्धाभविष्यंतिपरस्परवधैषिणः ॥ ब्राह्मणाः
क्षत्रियावैश्याःसंकीर्यतःपरस्परम् १७ शूद्रतुल्याभविष्यंतितपःसत्यविवर्जिताः ॥ अंत्यामध्याभविष्यंतिमध्याश्चांत्यानसंशयः १८ ईदृशोभवितालोकोयुगांतपयुर
स्थिते ॥ वस्त्राणांप्रवराशाणीधान्यानांकोरदूषकाः १९ भार्यामित्राश्चपुरुषाभविष्यंतियुगक्षये ॥ मत्स्यामिषेणजीवंतोदुहंतश्चाप्यजैडकम् २० गोषुनष्टासुपुरुषाये
पिनिहत्यंभृतव्रताः ॥ तेऽपिलोभसमायुक्ताभविष्यंतियुगक्षये २१ अन्योन्यंपरिमुष्णंतोहिंसयंतश्चमानवाः ॥ अजपानास्तिकाःस्तेनाभविष्यंतियुगक्षये २२ सरिती
रेषुकुद्दालैर्वापयिष्यंतिचौषधीः ॥ ताश्चाप्यल्पफलास्तेषांभविष्यंतियुगक्षये २३ श्राद्धेदैवेचपुरुषायेऽपिनिहत्यंभृतव्रताः ॥ तेऽपिलोभसमायुक्ताभोक्ष्यंतीहपरस्परम्
२४ पितापुत्रस्यभोक्ताचपितुःपुत्रस्तथैवच ॥ अतिक्रांतानिभोज्यानिभविष्यंतियुगक्षये २५ नव्रतानिचरिष्यंतिब्राह्मणावेदनिंदकाः ॥ नयक्ष्यंतिनहोष्यंतिहेतुवाद
विमोहिताः ॥ निम्नेकृषिकरिष्यंतिहेतुवादविमोहिताः २६

सिकाःधर्मजालिकाः । 'वीतंसोबंधनोपायेपशूनांपक्षिणामपि'इतिमेदिनी धर्मजालंविस्तार्य लोकान्वंचयंतीत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ अंसाइति । चांडालाःक्षत्रियादिकर्म क्षत्रियादयश्चांडालकर्म
करिष्यंतीत्यर्थः १८ शाणीशण्डूत्रजा १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ निम्नेषुहीनेषुकर्मम् २६

२७ बृहद्वादीभक्तार्तावस्थाऽहमिति वदनशीलः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ परार्थान्परधनानि ३७ हस्तोहस्तं परिमुषेद्वस्तवदेकोदरजोऽपि भ्राता भ्रातरं वंचयेदेव

निम्ने कृषिं करिष्यंति योक्ष्यंति धुरिधेनुकाः ॥ एकहायनवत्सांश्च योजयिष्यंति मानवाः २७ पुत्रः पितृवधं कृत्वा पिता पुत्रवधं तथा ॥ निरुद्धे गोबृहद्वादीनं निंदामुपलप्स्यते २८ म्लेच्छभृतं जगत्सर्वं निष्क्रियं यज्ञवर्जितम् ॥ भविष्यति निरानंदमनुत्सवमथो तथा २९ प्रायशः कृपणानां हितथा बंधुमतामपि ॥ विधवानां च वित्तानि हरिष्यंतीह मानवाः ३० स्वल्पवीर्यबलाः स्तब्धालोभमोहपरायणाः ॥ तत्कथादानसंतुष्टा दुष्टानामपि मानवाः ३१ परिग्रहं करिष्यंति मायाचारपरिग्रहाः ॥ समाह्वयंतः कौंतियराजानः पापबुद्धयः ३२ परस्परवधोद्युक्ता मूर्खाः पंडितमानिनः ॥ भविष्यंति युगस्यांते क्षत्रियालोककंटकाः ३३ अरक्षितारो लुब्धाश्च मानाहंकारदर्पिताः ॥ केवलदंडरुचयो भविष्यंति युगक्षये ३४ आक्रम्याक्रम्यसाधूनां दारांश्चापि धनानि च ॥ भोक्ष्यंते निरनुक्रोशारुदतामपि भारत ३५ न कन्यायांचते कश्चिन्नपिकन्याप्रदीयते ॥ स्वयंग्राहा भविष्यंति युगांते समुपस्थिते ३६ राजानश्चाप्यसंतुष्टाः परार्थान्मूढचेतसः ॥ सर्वोपायैर्हरिष्यंति युगांते पर्युपस्थिते ३७ म्लेच्छीभृतं जगत्सर्वं भविष्यति न संशयः ॥ हस्तोहस्तं परिमुषेद्युगांते समुपस्थिते ३८ सत्यं संक्षिप्यते लोके नरैः पंडितमानिभिः ॥ स्थविरा बालमतयो बालाः स्थविरबुद्धयः ३९ भीरुस्तथा शूरमानी शूरा भीरुविषादिनः ॥ न विश्वसंति चान्योन्यं युगांते पर्युपस्थिते ४० एकाहार्यं युगं सर्वलोभमोहव्यवस्थितम् ॥ अधर्मो वर्द्धेत तत्र न तु धर्मः भवर्त्तते ४१ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या न शिष्यंति जनाधिप ॥ एकवर्णस्तदालोको भविष्यति युगक्षये ४२ न क्षंस्यति पिता पुत्रं पुत्रश्च पितरं तथा ॥ भार्याश्चरति शुश्रूषां न करिष्यंति संक्षये ४३ ये यवान्नाजनपदागोधूमान्नास्तथैव च ॥ तान् देशान्संश्रयिष्यंति युगांते पर्युपस्थिते ४४ स्वैराचाराश्च पुरुषा योषितश्च विज्ञापते ॥ अन्योन्यं न सहिष्यंति युगांते पर्युपस्थिते ४५ म्लेच्छभृतं जगत्सर्वं भविष्यति युधिष्ठिर ॥ न श्राद्धैस्तर्पयिष्यंति देवतानीह मानवाः ४६ न कश्चित्कस्यचिच्छ्रुतान कश्चित्कस्यचिद्गुरुः ॥ तमोग्रस्तस्तदालोको भविष्यति जनाधिप ४७ परमायुश्च भविता तदा वर्षाणि षोडश ॥ ततः प्राणान्विमोक्ष्यंति युगांते समुपस्थिते ४८ पंचमेवाऽथ षष्ठवा वर्षे कन्या प्रसूयते ॥ सप्तवर्षाष्टवर्षाश्च प्रजास्यंति नरास्तदा ४९ पत्यौ स्त्री तु तदाराजन् पुरुषो वा स्त्रियं प्रति ॥ युगांते राजशार्दूलनतोषमुपयास्यति ५० अल्पद्रव्यावृथा लिंगा हिंसा च भविष्यति ॥ न कश्चित्कस्यचिद्दाता भविष्यति युगक्षये ५१ अद्रुशूला जनपदाः शिवशूलाश्च तुष्पथाः ॥ केशशूलाः स्त्रियश्चापि भविष्यंति युगक्षये ५२ म्लेच्छाचाराः सर्वभक्षादारुणाः सर्वकर्मसु ॥ भाविनः पश्चिमे काले मनुष्यानां त्रसंशयः ५३ क्रयविक्रयकाले च सर्वः सर्वस्य वंचनम् ॥ युगांते भरतश्चैव वित्तलोभात् करिष्यति ५४

३८ । ३९ । ४० । ४१ । एकाहार्यं एकविधमेव मांसशाकादिकमाहारमर्हतीति तथा भक्ष्याभक्ष्यविभागनाशनात् ४२ एकवर्णः वर्णविभागनाशनात् । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ।

४७ । ४८ प्रजास्यंति प्रजाः जनयिष्यंति ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४

ज्ञानानि ज्ञेयस्वरूपाणि ५५ । ५६ । ५७ । ५८ वृषलादिताःशूद्रपीडिताः ५९ संक्षेप्येनेनाशंगमिष्यति ६० । ६१ काकाइवसर्वतःशंकिनःनीचवृक्ष्युपजीविनोवा ६२ । ६३ । ६४ एह

ज्ञानानिचाप्यविज्ञायकरिष्यंतिक्रियास्तथा ॥ आत्मच्छंदेनवर्ततेयुगांतेसमुपस्थिते ५५ स्वभावात्क्रूरकर्माणश्चान्योन्यमभिशंसिनः ॥ भवितारोजनाःसर्वेसंप्राप्तेतु
युगक्षये ५६ आरामांश्चैववृक्षांश्चनाशयिष्यंतितिर्व्यथाः ॥ भवितासंशयोलोकेजीवितस्यहिदेहिनाम् ५७ तथालोभाभिभूताश्चभविष्यंतिनरावृष ॥ ब्राह्मणांश्च
हनिष्यंतिब्राह्मणस्वोपभोगिनः ५८ हाहाकृताद्विजाश्चैवभयार्तावृषलादिताः ॥ त्रातारमलभंतोवैभ्रमिष्यंतिमहीमिमाम् ५९ जीवितांतकराःक्रूरौद्राःप्राणिविहिं
सकाः ॥ यदाभविष्यंतिनरास्तदासंक्षेप्यतेयुगम् ६० आश्रयिष्यंतिचनदीःपर्वतान्विषमाणिच ॥ प्रधावमानावित्रस्ताद्विजाःकुरुकुलोद्ग्रह ६१ दस्युभिःपीडितारा
जन्काकाइवद्विजोत्तमाः ॥ कुराजभिश्चसततंकरभारप्रपीडिताः ६२ धैर्यैत्यक्त्वामहीपालदारुणयुगसंक्षये ॥ विकर्माणिगरिष्यंतिशूद्राणांपरिचारकाः ६३ शूद्रा
धर्मप्रवक्ष्यंतिब्राह्मणाःपर्युपासकाः ॥ श्रोतारश्चभविष्यंतिप्रामाण्येनव्यवस्थिताः ६४ विपरीतश्चलोकोऽयंभविष्यत्यधरोत्तरः ॥ एडूकान्पूजयिष्यंतिवर्जयिष्यंति
देवताः ६५ शूद्राःपरिचरिष्यंतिनद्विजानयुगसंक्षये ॥ आश्रमेषुमहर्षीणांब्राह्मणावसथेषुच ६६ देवस्थानेषुचैत्येषुनागानामालयेषुच ॥ एडूकचिह्नापृथिवीनदेवगृह
भूषिता ६७ भविष्यतियुगेक्षणेतद्युगांतस्यलक्षणम् ॥ यदारौद्राधर्महीनामांसादाःपानपास्तथा ६८ भविष्यंतिनरानित्यंतदासंक्षेप्यतेयुगम् ॥ पुष्पंपुष्पेयदाराज
न्फलेवाफलमाश्रितम् ६९ प्रजास्यतिमहाराजतदासंक्षेप्यतेयुगम् ॥ अकालवर्षीपर्जन्योभविष्यतिगतेयुगे ७० अक्रमेणमनुष्याणांभविष्यंतितदाक्रियाः ॥
विरोधमथयास्यंतितृषलाब्राह्मणैःसह ७१ महीम्लेच्छजनाकीर्णांभविष्यतिततोऽचिरात् ॥ करभारभयाद्विप्राभविष्यंतिदिशोदश ७२ निर्विशेषाजनपदास्तथा
विष्टिकरादिताः ॥ आश्रमानुपलप्स्यंतिफलमूलोपजीविनः ७३ एवंपर्याकुललोकेमर्यादानभविष्यति ॥ नस्थास्यंत्युपदेशेचशिष्याविप्रियकारिणः ७४
आचार्योऽपनिधिश्चैवभर्त्स्येतदन्तरम् ॥ अर्थयुक्त्याप्रवात्स्यंतिमित्रसंबंधिबांधवाः ७५ अभावःसर्वभूतानांयुगांतिसंभविष्यति ॥ दिशःप्रज्वलिताःसर्वानक्ष
त्राण्यप्रभाणिच ७६ ज्योतीषिप्रतिकूलानिवाताःपर्याकुलास्तथा ॥ उल्कापाताश्चबहवोमहाभयनिदर्शकाः ७७ षड्भिरन्यैश्चसहितोभास्करःप्रतपिष्यति ॥
तुमुलाश्चापिनिर्ह्रादादिग्दाहाश्चापिसर्वशः ७८ कबंधांतर्हितोभानुरुदयास्तमनेतदा ॥ अकालवर्षीभगवान्भविष्यतिसहस्रदृक् ७९ सस्यानिचनरोक्ष्यंति
युगांतैपर्युपस्थिते ॥ अभीक्ष्णंक्रूरवादिन्यःपरुषारुदितप्रियाः ८०

कान् अस्थं कितानि कुड्यानि । ' भित्तिः स्त्रीकुड्ये मेहकं यदंतर्न्यस्तकीकसम् ' इत्यमरः ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ निर्विशेषाः तुल्याचारवेपाः विष्टिकराः भूतिमदत्वा कार्यकारयंति ते
७३ । ७४ । आचार्योऽपि अपनिधिः निर्धनः भर्त्स्यते विष्टिक्रियते अर्थयुक्त्या प्रजनयोगेन ननु स्नेहेन धर्मेण वा ७५ । ७६ । ७७ । ७८ कबंधांतर्हितः राहंतरितः ७९ । ८०

भर्तृणां वचने चैव नस्थास्यंतिततः स्त्रियः ॥ पुत्राश्च मातापितरौ हनिष्यंति युगक्षये ८१ सूदयिष्यंति च पती न स्त्रियः पुत्रानपाश्रिताः ॥ अपर्वणि महाराजसूर्यराहुरूपे
प्यति ८२ युगांते हुतभुक्तापि सर्वतः प्रज्वलिष्यति ॥ पानीयं भोजनं चापि याचमानास्तदाऽध्वगाः ८३ नलप्यंते निवासं च निरस्ताः पथिशेते ॥ निर्धातवाय
सानागाः शकुनाः समृगद्विजाः ८४ रूक्षावाचो विमोक्ष्यंति युगांते पर्युपस्थिते ॥ मित्रसंबन्धिनश्चापि संत्यक्ष्यंति नरास्तदा ८५ जनं परिजनं चापि युगांते पर्युप
स्थिते ॥ अथ देशान् दिशश्चापि पत्तनानि पुराणि च ८६ क्रमशः संश्रयिष्यंति युगांते पर्युपस्थिते ॥ हातातहासुतेत्येवं तदा वाचः सुदारुणाः ८७ विक्रोशमान
श्चान्योन्यं जनो गां पर्यटिष्यति ॥ ततस्तु मुलसंघाते वर्तमाने युगक्षये ८८ द्विजातिपूर्वको लोकः क्रमेण प्रभविष्यति ॥ ततः कालांतरेऽन्यस्मिन् पुनर्लोकविद्ब्रह्मे
८९ भविष्यति पुनर्देवमनुकूलं दृच्छया ॥ यदा सूर्यश्चंद्रश्च तथा तिष्यबृहस्पती ९० एकराशौ समेप्यंति प्रपत्स्यतितदाकृतम् ॥ कालवर्षांच पर्जन्यो नक्षत्राणि
शुभानि च ९१ प्रदक्षिणाग्रहाश्चापि भविष्यंत्यनुलोमगाः ॥ क्षेमं सुभिक्षमारोग्यं भविष्यति निरामयम् ९२ कल्की विष्णुयशानामद्विजः कालप्रचोदितः ॥
उत्पत्स्यते महावीर्यो महाबुद्धिपराक्रमः ९३ संभूतः संभलग्रामे ब्राह्मणावसथे शुभे ॥ मनसा तस्य सर्वाणि वाहनान्यायुधानि च ९४ उपस्थास्यंति योधाश्च शस्त्रा
णिकवचानि च ॥ सधर्मविजयी राजा चक्रवर्ती भविष्यति ९५ स चे मंसंकुलं लोकं प्रसादमुपनेष्यति ॥ उत्थितो ब्राह्मणो दीप्तः क्षयांतकृदुदारधीः ९६ संक्षेपको
हिसर्वस्य युगस्य परिवर्तकः ॥ स सर्वत्र गतान् क्षुद्रान् ब्राह्मणैः परिवारितः ॥ उत्सादयिष्यति तदा सर्वं स्लेच्छगणान् द्विजः ९७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि
मार्कंडेयसमास्या पर्वणि भविष्यकथने नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ ततश्चोरक्षयं कृत्वा द्विजेभ्यः पृथिवीमिमाम् ॥ वाजिमेधेम
हायज्ञे विधिवत्कल्पयिष्यति १ स्थापयित्वा च मर्यादाः स्वयं भुवि हिताः शुभाः ॥ वनं पुण्ययशः कर्मारमणीयं प्रवेक्ष्यति २ तच्छीलमनुवत्स्यंति मनुष्या लोकवा
सिनः ॥ विप्रैश्चोरक्षयश्चैव कृते क्षेमं भविष्यति ३ कृष्णाजिनानि शक्तीश्च त्रिशूलान्यायुधानि च ॥ स्थापयन् द्विजशार्दूलो देशेषु विजितेषु च ४ संस्तूयमानो विप्रैर्द्रुमा
नयानो द्विजोत्तमान् ॥ कल्की चरिष्यति महीं सदा दस्युवधेरतः ५ हामातस्तातपुत्रेति तास्ता वाचः सुदारुणाः ॥ विक्रोशमानान् सुभृशं दस्यून्नेष्यति संक्षयम् ६ ततोऽध
र्मविनाशो वैधर्म्यद्विभारत ॥ भविष्यति कृते प्राप्ते क्रियावांश्च जनस्तथा ७ आरामाश्चैव चैत्याश्च तडागावसथास्तथा ॥ पुष्करिण्यश्च विविधा देवतायतनानि च ८

॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंडीये भारतभाद्रपदे नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॥ ततश्चि । कल्पयिष्यति दास्यति १ । २ विप्रैर्हेतुभिः कृते युगे ३ कृष्णाजिनानि ब्रह्मचारपरिधेयानि तेन सर्वा
णि ब्राह्मणकर्माणि लक्ष्यंते शक्तीरिषादिनाराजधर्माः स्थापयन् ब्रह्मक्षत्रयोर्धर्मव्यवस्थां च क्रेडिति भावः ४ । ५ । ६ अधर्मविनाश इतिच्छेदः ७ । ८

९ ये आश्रमाः सहपाषंडाः प्राक्स्थितास्ते प्रजाश्च सत्यजना भविष्यंतीति संबन्धः प्रयंति नश्यन्ति । बीजानि संस्काराः रोप्यमाणानि क्रियमाणैः कर्मभिर्दृढं संपाद्यमानान्यपि ज्ञानबलाभ्यंतीत्यर्थः १० । ११

वन०

अ०

१११

यज्ञक्रियाश्च विविधा भविष्यंति कृते युगे ॥ ब्राह्मणाः साधवश्चैव मुनयश्च तपस्विनः ९ आश्रमाः सहपाषंडाः स्थिताः सत्यजनाः प्रजाः ॥ प्रयंति सर्वबीजानि रोप्यमाणा निचैव ह १० सर्वेष्वृतुषु राजेन्द्र सर्वसस्यं भविष्यति ॥ नरादानेषु निरताव्रतेषु नियमेषु च ११ जप्ययज्ञपराविप्राधर्मकामामुदायुताः ॥ पालयिष्यंति राजानो धर्मेण मां वसुंधराम् १२ व्यवहारस्तावैश्या भविष्यंति कृते युगे ॥ षट्कर्म निरता विप्राः क्षत्रिया विक्रमे रताः १३ शुश्रूषायां रताः शूद्रास्तथा वर्णत्रयस्य च ॥ एष धर्मः कृत युगे त्रेतायां द्वापरे तथा १४ पश्चिमे युगकाले च यः स ते संप्रकीर्तितः ॥ सर्वलोकस्य विदिता युगसंख्या च पांडव १५ एतत्ते सर्वमाख्यातमतीतानागतं तथा ॥ वायु प्रोक्तं ननु स्मृत्यपुराणमृषिसंस्तुतम् १६ एवं संसारमार्गमे बहुशश्चिरजीविना ॥ दृष्टाश्चैवानुभूताश्च तांस्ते कथितवानहम् १७ इदं चैवा परं भूयः सह भ्रातृभिरच्युत ॥ धर्मसंशयमोक्षार्थनिबोधवचनं मम १८ धर्मे त्वयाऽऽत्मा संयोज्यो नित्यं धर्मभूतां वर ॥ धर्मात्मा हि सुखं राजन प्रेत्य चेह च नंदति १९ निबोध च शुभां वार्णां यां प्रवक्ष्यामि तेऽनघ ॥ न ब्राह्मणे परिभवः कर्तव्यस्ते कदाचन २० ब्राह्मणः कुपितो हन्यादपि लोकान् प्रतिज्ञया ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ मार्कण्डेय वचः श्रुत्वा कुरूणां प्रवरो नृपः २१ उवाच वचनं धीमान् परमं परमद्युतिः ॥ कस्मिन् धर्मे मया स्थेयं प्रजाः संरक्षतामुने २२ कथं च वर्तमानो वै न च्यवेयं स्वधर्मतः ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ दयावान् सर्वभूतेषु हितो रक्तोऽनसूयकः २३ सत्यवादी मृदुर्दत्तः प्रजानां रक्षणे रतः ॥ चरधर्मे त्यजा धर्मपितृन् देवांश्च पूजय २४ प्रमादाद्यत्कृतं तेऽभूत्सम्यग्दानेन तज्जय ॥ अलं ते मानमाश्रित्य स तत्परवान् भव २५ विजित्य पृथिवीं सर्वामोदमानः सुखी भव ॥ एष भूतो भविष्यश्च धर्मस्ते समुदीरितः २६ न तेऽस्त्यविदितं किंचिदतीतानागतं भुवि ॥ तस्मादिमं परिक्षेपं त्वं तात हृदि माकृथाः २७ प्राज्ञास्तात न मुह्यंति कालेनापि प्रपीडिताः ॥ एष कालो महाबाहो अपि सर्वदिबौकसाम् २८ मुह्यंति हि प्रजास्तात कालेनापि प्रचोदिताः ॥ मा च तत्र विशंकाऽभूद्यन्मयोक्तं तवानघ २९ अशंक्यं मद्वचो ह्येतद्दर्मलोपो भवेत्तव ॥ जातोऽसि प्रथिते वंशे कुरूणां भरतर्षभ ३० कर्मणामनसा वाचा सर्वमेतत्समाचर ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यत्त्वयोक्तं द्विजश्रेष्ठ वाक्यं श्रुतिमनोहरम् ३१ तथा करिष्ये यत्नेन भवतः शासनं विभो ॥ न मे लोभोऽस्ति विप्रेन्द्र न भयं न च मत्सरः ३२ करिष्यामि हितं सर्वमुक्तं यत्ते मयि प्रभो ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्य मार्कण्डेयस्य धीमतः ३३ संहृष्टाः पांडवाराजन्सहिताः शार्ङ्गधन्वना ॥ विप्रर्षभाश्च ते सर्वे ये तत्रासन्समागताः ३४

तथाकर्थांशुभांश्रुत्वामार्कंडेयस्यधीमतः ॥ विस्मिताःसमपद्यंतपुराणस्यनिवेदनात् ३५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणियुधिष्ठि
 रानुशासनेएकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भूयएवब्राह्मणमहाभारयंबकुमर्हसीत्यब्रवीत्पांडवेयोमार्कंडेयम्
 १ अथाचष्टमार्कंडेयोऽपूर्वमिदंश्रूयतांब्राह्मणानांचरितम् २ अयोध्यायामिक्ष्वाकुकुलोद्बहःपार्थिवःपरीक्षित्नाममृगयामगमत् ३ तमेकाश्वेनमृगमनुसरंतंमृगोदूर
 मपाहरत् ४ अध्वनिजातश्रमःक्षुतृष्णाभिभूतश्चैकस्मिन्देसेनीलंगहनंवनखंडमपश्यत् ५ तच्चविवेश ततस्तस्यवनखंडस्यमध्येऽतीवरमणीयंसरोदृष्ट्वासाश्वएवव्यगा
 हत् ६ अथाश्वस्तःसबिसमृणालमश्वयाग्रतोनिक्षिप्यपुष्करिणीतीरेसंविवेश ॥ ततःशयानोमधुरंगीतमशृणोत् ७ सश्रुत्वाऽचिंतयन्नेहमनुप्यगतिंपश्यामिक
 स्थखल्वयंगीतशब्दइति ८ अथापश्यत्कन्यांपरमरूपदर्शनीयांपुष्पाप्यवचिन्वतींगायंतींच ॥ अथसाराज्ञःसमीपेपर्यक्रामत् ९ तामब्रवीद्राजाकस्यासिभद्रे
 कावात्वमिति ॥ साप्रत्युवाचकन्याऽस्मीति तांराजोवाचार्थीत्वयाऽहमिति १० अथोवाचकन्यासमयेनाहंशक्यात्वयालब्धुनान्यथेति राजातांसमयमपृच्छत् ॥
 कन्योवाचनोदकंमेदर्शयितव्यमिति ११ सराजातांबाढमित्युक्त्वातामुपयेमे कृतोद्वाहश्चराजापरीक्षित्कीडमानोमुदापरमयायुक्तस्तूष्णींसंगम्यतयासहास्ते १२
 ततस्तत्रैवासीनेराजनिसेनाऽन्वगच्छत् १३ सासेनोपविष्टंराजानंपरिवार्यातिष्ठत्पर्याश्वस्तश्चराजातयैवसहशिविकयाप्रायादववोटितया सस्वनगरमनुप्राप्यरहसितयास
 हास्ते १४ तत्राभ्याशस्थोऽपिकश्चित्रापश्यदथप्रधानामात्योऽभ्याशचरास्तस्यस्त्रियोऽपृच्छत् १५ किमत्रप्रयोजनंवर्ततेइत्यथानुब्रुवंस्ताःस्त्रियः १६ अपूर्वमिवप
 श्यामउदकंनान्ननीयतइत्यथामात्योऽनुदकंवनंकारयित्वोदारवृक्षंबहुपुष्पफलमूलं तस्यमध्येमुक्ताजालमयींपार्श्वेवापींशूढांसुधासलिललिप्तां सरहस्युपगम्यराजानमब्र
 वीत् १७ वनमिदमुदारकंसाध्वत्ररम्यतामिति १८ सतस्यवचनात्तयैवसहदेव्यातद्वनंप्राविशत्सकृदचित्तस्मिन्काननेरस्येतयैवसव्यवाहरदथक्षुतृष्णादितःश्रांतो
 ऽतिमुक्तकागारमपश्यत् १९ तत्प्रविश्यराजासहंप्रिययासुधाकृतांविमलांसलिलपूर्णांवापीमपश्यत् २० दृष्ट्वैवचतांतस्याश्वतीरेसहैवतयादेव्याऽवातिष्ठत् २१
 अथतांदेवींसराजाऽब्रवीत्साध्ववतरवापीसलिलमिति ॥ सातद्वचःश्रुत्वाऽवतीर्यवापीन्यमज्जन्नपुनरुदमज्जत् २२ तांसमृगयमाणोराजानापश्यद्वापीमथनिःस्त्राव्यमं
 डूकंश्वभ्रमुखेदृष्ट्वाकुद्धआज्ञापयामाससराजा २३ सर्वत्रमंडूकवधःक्रियतामिति योमयार्थीसमांमृतमंडूकोपायनमादायोपतिष्ठेदिति २४ अथमंडूकवधघोरेक्रियमा
 णेदिक्षुसर्वासुमंडूकान्भयमाविवेश तेभीतामंडूकराज्ञेयथावृत्तंन्यवेयदन् २५

२६ । २७ धनोद्रेकः श्रीतपसोरुत्कर्षः २८ प्रतिजानीहिनिश्चयंकुरु प्राप्यप्राप्यमृत्युं क्रोधंस्त्रीशोकजं अलंकृत्वामाकुरु २९ । ३० । ३१ विप्रलब्धाः वंचिताः ३२ । ३३ । ३४ ब्रह्मण्यं ब्राह्मणहितं तेन

ततोमंडूकराट्टापसवेषधारीराजानमभ्यगच्छदुपेत्यचैनमुवाच २६ माराजन्क्रोधवशंगमः प्रसादंकुरुनार्हसिमंडूकानामनपराधिनांवधंकर्तुमिति श्लोकौचात्रभवतः २७ मामंडूकानजिघांसत्वंकोपसंधारयाच्युत ॥ प्रक्षीयतेधनोद्रेकोजनानामविजानताम् २८ प्रतिजानीहि नैतांस्त्वंप्राप्यक्रोधंविमोक्ष्यसि ॥ अलंकृत्वातवाधर्ममंडूकैः किं हतैर्हितैः २९ तमेवंवादिनमिष्टजनशोकपरीतात्माराजाऽथोवाच ३० नहि क्षम्यते तन्मयाहनिष्याम्येतानेतैर्दुरात्मभिः प्रियामेभक्षिता ॥ सर्वथैवमेवध्यामंडूकानार्हसिविद्वन्मामुपरोद्धुमिति ३१ सतद्राक्ष्यमुपलभ्यव्यथितेन्द्रियमनाः प्रोवाच प्रसीदराजब्रह्मायुर्नाममंडूकराजोममसादुहितासुशोभनानाम तस्याहिदौःशील्यमेतद्ब्रह्मवस्तयाराजानोविप्रलब्धाः पूर्वा इति ३२ तमब्रवीद्राजातयाऽऽसमर्थीसामेदीयतामिति ३३ अथैनाराज्ञेपिताऽदादब्रवीच्चैनामेनराजानंशुश्रूषस्वेति ३४ सएवमुक्त्वादुहितरंकुद्धः शशापयस्मात्त्वयाराजानोविप्रलब्धाब्रह्मवस्तस्मादब्रह्मण्यानितवापत्यानिभविष्यंत्या नृत्तिकत्वात्तवेति ३५ सचराजातामुपलभ्यतस्यांसुरतमुणनिबद्धहृदयोलोकत्रयैश्वर्यमिवोपलभ्यहर्षेणबाष्पकलयावाचाप्रणिपत्याभिपूज्यमंडूकराजमब्रवीदनुगृहीतोऽस्मीति ३६ सचमंडूकराजोदुहितरमनुज्ञाप्ययथागतमगच्छत् ३७ अथकस्यचित्कालस्यतस्यांकुमारामस्तस्यराज्ञः संबभूवुः श्लोदलोबलश्चेतिततस्तेषांज्येष्ठंशलंसमयेपिताराज्येभिषिच्यतपसिधृतात्मावनंजगाम ३८ अथकदाचिच्छलोमृगयामनुचरन्मृगमासाद्यरथेनान्वधावत् ३९ सूतंचोवाचशीघ्रमांवहस्वेति सतथोक्तः सूतोराजानमब्रवीत् ४० नक्रियतामनुबंधो नैषशक्यस्त्वयामृगोऽयंग्रहीतुंयद्यपितेरथेयुक्तौवाम्यौस्यातामिति ततोऽब्रवीद्राजासूतमाचक्ष्वमेवाम्यौहन्मिचत्वामिति ॥ सएवमुक्तोराजभयभीतः सूतोवामदेवशापभीतश्चसन्नाचरुयौराज्ञे ॥ ततः पुनः सराजाखड्गमुद्यम्यशीघ्रंक्रथस्वेतितमाहहनिष्येत्वामिति ॥ सतदाऽहराजभयभीतः सूतोवामदेवस्याश्वौवाम्यौमनोजवाविति ४१ अथैनमेवंबुवाणमब्रवीद्राजावामदेवाश्रमंप्रयाहीति सगत्वामामदेवाश्रमंतमृषिमब्रवीत् ४२ भगवन्मृगोमेविद्धः पलायतेसंभावयितुमर्हसि वाम्यौदातुमिति तमब्रवीदृषिर्देदानितेवाम्यौकृतकार्येणभवताममैववाम्यौनिर्यात्यौक्षिप्रमिति सचतावश्वौप्रतिगृह्णानुज्ञाप्यऋषिंप्रायाद्वामीप्रयुक्तेनरथेनमृगंप्रतिगच्छंश्चाब्रवीत्सूतमश्वरत्नाविमावयोग्यौब्राह्मणानानैतौप्रतिदेयौवामदेवायेत्युक्त्वाभृगमवाप्यस्वनगरमेत्याश्वावंतः पुरेऽस्थापयत् ४३ अथर्षिश्चितयामासतरुणोराजपुत्रः कल्याणंपत्रमासाद्यरमते नप्रतिनिर्यातयत्यहोकष्टमिति ४४ समनसाविचिंत्यमासिपूर्णे शिष्यमब्रवीत् ४५ गच्छात्रेयराजानंब्रूहियदिपर्याप्तंनिर्यातयोपाध्यायवाम्याविति सगत्वैवंतंराजानमब्रवीत्तंराजाप्रत्युवाचराज्ञामेतद्ब्राह्मणमनर्होब्राह्मणारत्नानामेवंविधानां किंब्राह्मणानामश्वैः कार्यसाधुगम्यताम् ४६

नहितानिअब्रह्मण्यानि ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० वाम्यौवामदेवीयौरथेयुक्तौअश्वौअश्वतरोवामीप्रयुक्तेनेतिवाक्यशेषात् ४१ । ४२ । ४३ पत्रंवाहनम् ४४ । ४५ । ४६

४७ अंतरेभेदे ४८ । ४९ । ५० बाहोवाहनम् ५१ यदेतत्ब्राह्मणस्य स्वमाजीवमानोऽस्येतदिह्योरमनिष्टपाकं व्रतं कर्मादुरितसन्धयः बहंतुचतुर्दिक्षु प्रापयंतु चतुर्धा कृत्वेति शेषः ५२ येत्वांमां हंतुमुद्युक्तं तेमदी
यास्त्वामिव पातयौ त्वित्यर्थः ५३ । ५४ असत्यं मिथ्यावादिनमपित्वात्वां नानुशास्मि न दंडयामि अद्य प्रभृतितवाज्ञा मितिसंबंधः तवापराधानसमिप्ये आज्ञया च वर्तिष्ये इति वरद्वयं ५५ एतत्प्रसाचष्टे नेति । अनु

सगतैतदुपाध्यायायाचष्टतच्छ्रुत्वावचनमप्रियं वामदेवः क्रोधपरीतात्मा स्वयमेव राजानमभिगम्या श्वार्थमचोदयन्नचाददद्राजा ४७ ॥ वामदेव उवाच ॥ प्रयच्छवा
म्यौ मम पार्थिवत्वं कृतं हिते कार्यमाभ्यामशक्यम् ॥ मात्वाऽवधीद्वरुणो घोरपाशैर्ब्रह्मक्षत्रस्यांतरे वर्तमानम् ४८ ॥ राजोवाज ॥ अनङ्गहौ सुव्रतौ साधुदांतावे
तद्विप्राणां वाहनं वामदेव ॥ ताभ्यां याहि त्वं यत्र कामो महर्षेच्छंदांसि वै त्वादृशं संवहंति ४९ ॥ वामदेव उवाच ॥ छंदांसि वै मादृशं संवहंति लोकेऽमुष्मिन् पार्थिवयानि
संति ॥ अस्मिंस्तु लोके मम यानमेतदस्मद्विधाना मपरेषां च राजान् ५० ॥ राजोवाच ॥ चत्वारस्त्वां वागर्दभाः संवहंतु श्रेष्ठा श्वतरो हरयो वा तरंगाः ॥ तैस्त्वं याहि क्ष
त्रियस्यैष बाहो ममैव वाम्यौ न तवैतौ हि विद्धि ५१ ॥ वामदेव उवाच ॥ घोरं व्रतं ब्राह्मणस्यैतदादुरेतद्राजन्यदिहाजीवमानः ॥ अयस्मया घोररूपामहांत श्वत्वारो वाया
तु धानाः सुरौद्राः ॥ मया प्रयुक्तास्त्वद्बध्मीन्समाना वहंतु त्वां शितशूलाश्चतुर्धा ५२ ॥ राजोवाच ॥ येत्वां विदुर्ब्राह्मणं वामदेव वाचा हंतुं मनसा कर्मणा वा ॥ तेत्वांस
शिष्यमिह पातयंतु मद्वाक्यनुब्राः शितशूलासिहस्ताः ५३ ॥ वामदेव उवाच ॥ ममैतौ वाम्यौ प्रतिगृह्य राजान् पुनर्ददानीति प्रपद्यमेत्वम् ॥ प्रयच्छशीघ्रं मम वाम्यौ त्व
मश्वौ यद्यात्मानं जीवितुं तेक्षमं स्यात् ५४ ॥ राजोवाच ॥ न ब्राह्मणेभ्यो मृगया प्रसूतान् त्वाऽनुशास्म्यद्य प्रभृति ह्यसत्यम् ॥ तवैवाज्ञां संप्रणिधाय सर्वा तथा ब्रह्मन्पु
ण्यलोकं लभेयम् ५५ ॥ वामदेव उवाच ॥ नानुयोगा ब्राह्मणानां भवंति वाचाराजन्मनसा कर्मणा वा ॥ यस्त्वेवं ब्रह्म तपसाऽन्वेति विद्वांस्तेन श्रेष्ठो भवति हि जीवमानः
५६ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमुक्ते वामदेवेन राजन्समुत्तस्थूराक्षसाघोररूपाः ॥ तैः शूलहस्तैर्वध्यमानः सराजा प्रोवाचेदं वाक्यमुच्चैस्तदानीम् ५७ इक्ष्वाकवो यद्विब्रह्मन्द
लोवा विधेया मेयदि चेमे विशोऽपि ॥ नोत्सक्ष्येऽहं वामदेवस्य वाम्यौ नैवं विधाः कर्मशीला भवंति ५८ एवं ब्रुवन्नेव सया तु धानैर्हतो जगामाशु महीं क्षितीशः ॥ ततो विदि
त्वानृपतिं निपातितमिदं श्वाकवो वैदलमभ्यर्षिचन ५९ राज्ये तदा तत्र गत्वा सविप्रः प्रोवाचेदं वचनं वामदेवः ॥ दलं राजानं ब्राह्मणानां हि देयमेवं राजन्सर्वधर्मेषु दृष्टम् ६०
बिभेषि च त्वमधर्मान्नरेन्द्र प्रयच्छ मे शीघ्रमेवाद्य वाम्यौ ॥ एतच्छ्रुत्वा वामदेवस्य वाक्यं स पार्थिवः स्तुतुमुवाच रोषात् ६१ एकं हि मे सायकं चित्ररूपं दिग्धं विषेणा हरसंगृही
तम् ॥ येन विद्धो वामदेवः शयीत संदश्यमानः श्वभिरार्तरूपः ६२ ॥ वामदेव उवाच ॥ ॥ जानामि पुत्रं दशवर्षं तवाहं जातं महिष्यां श्येनजितं नरेन्द्र ॥ तं जहित्वं म
द्वचनात्प्रणुन्नस्तूणं प्रियं सायकैर्घोररूपैः ६३

योगः शामने अदं ब्राह्मणा इत्यर्थः । ब्रह्म ब्राह्मणजातिं यो ब्राह्मणमेवीमजीवत्यन्योनश्यतीत्यर्थः वरद्वयमपि निरर्थकमिति भावः ५६ । ५७ दलः कनिष्ठो भ्राता विधेया आज्ञाकारिणः ५८ निपातितं मृतं
५९ । ६० । ६१ । ६२ तं जहि तव सायकस्त्वत्पुत्रमेवाहं मिष्यति न तु मामित्यर्थः ६३

६४ । ६५ । ६६ एवमुक्त्वा वामदेवेन स्तंभितहस्तपादो राजा उवाच इक्ष्वाकव इति ६७ संस्पृश्य हत्वा एनसो ब्रह्महत्याऽयवसायजात्वापात् ६८ एनं नृशंसं भर्तारं दिनेदिने सूतानि कल्याणकराणि वाक्यानि संदिशंती
तिसंबंधः ब्राह्मणेभ्यो मृगयती ब्राह्मणा नृते वितुमिच्छंती ६९ । ७० । ७१ । ७२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे द्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ मार्कंडेयमृषय

मार्कंडेय उवाच ॥ एवमुक्त्वा वामदेवेन राजव्रतः पुरे राजपुत्रं जवान ॥ समायकस्तिग्मतेजा विसृष्टः श्रुत्वा दलस्तत्र वाक्यं बभाषे ६४ ॥ राजोवाच ॥ इक्ष्वाकवो हंत
चरामिवः प्रियं निहन्मीमं विप्रमद्यप्रमथ्य ॥ आनीयतामपरस्तिग्मतेजाः पश्यध्वं मे वीर्यमद्यक्षितीशाः ६५ ॥ वामदेव उवाच ॥ यत्त्वमेनं सायकं वोरूपं विषेण दिग्धं
मम संदधासि ॥ नत्वेतं त्वं शरवर्षं विमोक्तुं संधातुं वा शक्यसे मानवेन्द्र ६६ ॥ राजोवाच ॥ इक्ष्वाकवः पश्यत मां गृहीतं न वै शक्नोम्येष शरं विमोक्तुम् ॥ न चास्य कर्तुना
शमभ्युत्सहामि आयुष्मान् वै जीवतु वामदेवः ६७ ॥ वामदेव उवाच ॥ संस्पृश्यैनां महिषी सायकेन ततस्तस्मादेन सो मोक्ष्यसे त्वम् ॥ ततस्तथा कृतवान् पार्थिवस्तु ततो
मुनिं राजपुत्री बभाषे ६८ ॥ राजपुत्र्युवाच ॥ यथा युक्ता वामदेवाहमेनं दिनेदिने संदिशंती नृशंसम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो मृगयती सूतानि तथा ब्रह्मण्युप्यलोकं लभेयम्
६९ ॥ वामदेव उवाच ॥ त्वया त्रातराजकुलं शुभेक्षणे वरं वृणीष्व अप्रतिमं ददानिते ॥ प्रशाधीमं स्वजनं राजपुत्रि इक्ष्वाकुराज्यं सुमहच्चाप्यनिधे ७० ॥ राजपुत्र्युवाच ॥
वरं वृणे भगवंस्त्वेवमेष विमुच्यतां किल्बिषा दद्य भर्ता ॥ शिवेन चाध्याहिस पुत्रबांधवं वरो वृतो ह्येष मया द्विजाभ्य ७१ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ श्रुत्वा वचः समुनी राजपुत्र्यास्त
थाऽस्त्विति प्राह कुरुप्रवीर ॥ ततः सराजामुदितो बभूव वाम्यौ चास्मै प्रददौ संप्रणम्य ७२ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमाख्या पर्वणि मंडूकोपाख्या
ने द्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मार्कंडेयमृषयो ब्राह्मणायुधिष्ठिरश्च पर्यपृच्छ वृषिः केन दीर्घायुरासीद्वको मार्कंडेयस्तु तान्संशानु
वाच १ महातपादीर्घायुश्च को राजर्षिर्नात्र कार्या विचारणा २ एतच्छ्रुत्वा तु कौंतियो भ्रातृभिः सह भारत ॥ मार्कंडेयं पर्यपृच्छ हर्मराजो युधिष्ठिरः ३ बकदाल्भ्यौ महा
त्मानौ श्रूयेते चिरजीविनौ ॥ सखायौ देवराजस्य तावृषी लोकसंमतौ ४ एतदिच्छामि भगवन् बकशक्रसमागमम् ॥ सुखदुःखसमायुक्तं त्वेन कथयस्व मे ५ ॥ मार्क
ंडेय उवाच ॥ वृत्ते देवासुरे राजन्संग्रामे लोमहर्षणे ॥ त्रयाणामपि लोकानां मिद्विलोकाधिपोऽभवत् ६ सम्यग्वर्षति पर्जन्ये सस्यसंपद उत्तमाः ॥ निरामयाः सुधर्मिष्ठाः
प्रजाधर्मपरायणाः ७ मुदितश्च जनः सर्वः स्वधर्मेषु व्यवस्थितः ॥ ताः प्रजामुदिताः सर्वे दृष्ट्वा बलनिषूदनः ८ ततस्तु मुदितो राजन् देवराजः शतक्रतुः ॥ ऐरावतं समा
स्थाय ताः पश्यन् मुदिताः प्रजाः ९ आश्रमांश्च विचित्रांश्च नदींश्च विविधाः शुभाः ॥ नगराणि समृद्धानि खेटान् जनपदांस्तथा १० प्रजापालनदक्षांश्च नरेन्द्रान् धर्मचारिणः ॥
उदपानं प्रपावापीतहागानि सरांसि च ११ नाना ब्रह्मसमाचारैः सेवितानि द्विजोत्तमैः ॥ ततोऽवतीर्य रम्यायां पृथ्व्यां राजञ्छतक्रतुः १२

इत्यादेरध्यायस्य तात्पर्यं ब्रह्मविद्यालब्धंचिरजीवित्वमपि दुःखमिश्रमतो विदेहकैवल्यमेव श्रेष्ठमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

तत्ररम्येशिवेशेबहुवृक्षसमाकुले ॥ पूर्वस्यांदिशिरस्यायांसमुद्राभ्याशतोत्प १३ तत्राश्रमपदरम्यंमृगद्विजनिषेवितम् ॥ तत्राश्रमपदरम्येबकंपश्यतिदेवराट् १४
 बकस्तुदृष्ट्वादेवेन्द्रं प्रीतमनाऽभवत् ॥ पाद्यासनार्घदानेनफलमूलैरथार्चयत् १५ सुखोपविष्टोवरदस्ततस्तुबलसूदनः ॥ ततःप्रश्रंबकं देवउवाच त्रिदशेश्वरः १६
 शतंवर्षसहस्राणिमुनेजातस्यतेऽनघ ॥ समाख्याहिममब्रह्मन्किंदुःखंचिरजीविनाम् १७ ॥ बकउवाच ॥ अप्रियैःसहसंवासःप्रियैश्चापिविनाभवः ॥ असद्भिः
 संप्रयोगश्चतुःखंचिरजीविनाम् १८ पुत्रदारविनाशोऽब्रज्जातीनांसुहृदामपि ॥ परेष्वायत्तताकृच्छ्रंकिन्दुःखतरंततः १९ नान्यदुःखतरंकिंचिल्लोकेषुप्रतिभा
 तिमे ॥ अर्थैर्विहीनःपुरुषःपरैःसंपरिभूयते २० अकुलानांकुलेभावंकुलीनानांकुलक्षयम् ॥ संयोगंविप्रयोगंचपश्यंतिचिरजीविनः २१ अपिप्रत्यक्षमेवैत
 त्तदेवशतक्रतो ॥ अकुलानांसमृद्धानांकथंकुलविपर्ययः २२ देवदानवगंधर्वमनुष्योरगराक्षसाः ॥ प्राप्नुवंतिविपर्यासंकिन्दुःखतरंततः २३ कुलेजाताश्च
 क्लिश्यंतेदौष्कुलेयवशानुगाः ॥ आढ्यैर्दरिद्राऽवमताःकिन्दुःखतरंततः २४ लोकेवैधर्म्यमेतनुदृश्यतेबहुविस्तरम् ॥ हीनज्ञानाश्चदृश्यंतेक्लिश्यंतेप्राज्ञक्रोविदाः
 २५ बहुदुःखपरिक्लेशंमानुष्यमिहदृश्यते ॥ इंद्रउवाच ॥ पुनरेवमहाभागदेवर्षिगणसेवित २६ समाख्याहिममब्रह्मन्किंसुखंचिरजीविनाम् ॥ बकउवाच ॥
 अष्टमेद्वादशेवाऽपिशाकंयःपचतेगृहे २७ कुमित्राण्यनपाश्रित्यकिंवैसुखतरंततः ॥ यत्राहानिनगण्यंतेनैनमाहुर्महाशनम् २८ अपिशाकंपचानस्यसुखं वैमव
 वनगृहे ॥ अर्जितंस्वेनवीर्येणनाप्यपाश्रित्यकंचन २९ फलशाकमपिश्रेयोभोक्तुं ह्यकृपणंगृहे ॥ परस्यतुगृहेभोक्तुःपरिभूतस्यनित्यशः ३० सुमृष्टमपिनश्रेयोवि
 कल्पोऽयमतःसताम् ॥ श्वत्कीलालपोयस्तुपरात्रंभोक्तुमिच्छति ३१ धिगस्तुतस्यतद्भुक्तंकृपणस्यदुरात्मनः ॥ योदत्वाऽतिथिभूतेभ्यःपितृभ्यश्चद्विजोत्तमः ३२
 शिष्टान्यन्नानियोभुंक्तेकिंवैसुखतरंततः ॥ अतोमृष्टतरंनान्यत्पूतंकिंचिच्छतक्रतो ३३ दत्वायस्त्वातिथिभ्योवैभुंक्तेनैनैवनित्यशः ॥ यावतोह्यंभसःपिंडानश्चातिस
 ततंद्विजः ३४ तावतांगोसहस्राणांफलंप्राप्नोतिदायकः ॥ यदेनोयौवनकृतंतत्सर्वेनश्यतेध्रुवम् ३५ सदक्षिणस्यभुक्तस्यद्विजस्यतुकरेगतम् ॥ यद्धारिवारिणांसिं
 चेत्तद्धयेनस्तरतेक्षणात् ३६ एताश्चान्याश्चवैबह्वीःकथयित्वाकथाःशुभाः ॥ बकेनसहदेवेंद्रापृच्छच्चित्रिदिवंगतः ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेय
 समास्यापर्वणिब्राह्मणमहाभाग्येबकशकसंवादेत्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विद्याबलं युद्धप्रजापालनादिव्यग्रेष्वपिराजस्वस्तीति दर्शयितुमाह तत इति १ । २ नैतत्तत्पंथास्त्याज्येत्येत्यर्थः तत्र हेतुः पूर्वैति । पूर्वैते कर्मकर्त्रादयश्चेति विग्रहः अनुमंतृषक्तुपभृतय आदिशब्दार्थः अत्र भानतो विचारतः अधरेति । आवयोस्तारतम्यं नास्तीत्यर्थः ३ कूर इति । पूर्वार्द्धे खलवृत्तं नाभ्यास्ताधुत्वं वैकथनं कुर्यादित्यर्थः ४ । ५ । ६ । ७ राज्ञः शिवेः ८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंटीये भारतभावादीपे चतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ इदमिति १ । २ । विद्वेषण्याचकस्यद्वेषं प्रीत्यैव ददासि चेत्तद्विद्वेष्यामीत्यर्थः ३ हेदद्य ददोदानंतर्दं दत्त्वा न कीर्तये दुःखे सत्येव कीर्तनं स्यान्नान्यथेति

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः पांडवाः पुनर्मार्कंडेयमूचुः १ कथितं ब्राह्मणमहाभाग्यं राजन्यमहाभाग्यमिदानीं शुश्रूषामह इति तानुवाच मार्कंडेयो महर्षिः श्रूयतामिति इदानीं राजन्यानां महाभाग्यमिति ॥ कुरूणामन्यतमः सुहोत्रो नाम राजा महर्षी न भिगम्य निवृत्त्यरथस्थमेव राजानमौशीनरं शिबिं ददर्शाभिमुखं तौ समेत्य परस्परं रेणयथावयः पूजां प्रयुज्य गुणसाम्येन परस्परं तुल्यात्मानौ विदित्वाऽन्योन्यस्य पंथानं न ददतुस्तन्नारदः प्रादुरासीत्किमिदं भवतौ परस्परस्य पंथानमावृत्य तिष्ठत इति २ तावूचतु नारदं नैतद्भगवन्पूर्वकर्मकर्त्रादिभिर्विशिष्टस्य पंथा उपदिश्यते समर्थाय वा आवांचसख्यं परस्परं रेणोपगतौ तच्चावधानतोऽत्युत्कृष्टमधरोत्तरं परिभ्रष्टम् ॥ नारदस्वेव मुक्तः श्लोकत्रयमपठत् ३ कूरः कौरव्यमृदवेष्टुः कूरैश्च कौरव ॥ साधुश्चासाधवे साधुः साधवेनाभ्यात्कथम् ४ कृतं शतगुणं कुर्यान्नास्ति देवेषु निर्णयः ॥ औशीनरः साधुशीलो भवतो वैमहीपतिः ५ जयेत्कदर्यं दानेन सत्येनानृतवादिनम् ॥ क्षमया कूरकर्माणमसाधुं साधुना जयेत् ६ तदुभावेव भवंतावुदारौ य इदानीं भवद्भ्याममन्यतमः सोऽपसर्पतु एतद्वै निदर्शनमित्युक्ता तूष्णीं नारदो बभूव ॥ एतच्छ्रुत्वा तु कौरव्यः शिबिं प्रदक्षिणं कृत्वा पंथानं दत्त्वा बहुकर्मभिः प्रशस्य प्रययौ ७ तदेतद्वाज्ञो महाभाग्यमप्युक्तवान्नारदः ८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमाख्या पर्वणि शिबिचरिते चतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ इदमन्यच्छ्रूयतां ययातिर्नाहुषो राजा राज्यस्थः पौरजनावृत आसांचक्रे ॥ गुर्वर्थी ब्राह्मण उपेत्याब्रवीत् भोजनगुर्वर्थं भिक्षयं समयादिति १ ॥ राजोवाच ॥ ब्रवीतु भगवान्समयमिति २ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ विद्वेषणं परमं जीवलोके कुर्यान्नरः पार्थिवयाच्यमानः ॥ तत्त्वां पृच्छामि कथं तुराज नन्दया ब्रवान् दयितं च मेऽद्य ३ ॥ राजोवाच ॥ न चानुकीर्तयेदद्य दत्त्वा अयाच्यमर्थं न च संशृणोमि ॥ प्राप्यमर्थं च संश्रुत्य तं चापि दत्त्वा सुसुखी भवामि ४ ददामिते रोहिणीनां सहस्रं प्रियो हि मे ब्राह्मणो याचमानः ॥ न मे मनः कुप्यति याचमाने दत्तं न शोचामि कदाचिदर्थम् ५ इत्युक्त्वा ब्राह्मणाय राजा गोसहस्रं ददौ ॥ प्राप्तवांश्च गवांसहस्रं ब्राह्मण इति ६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमाख्या पर्वणि नाहुषचरिते पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भूय एव महाभाग्यं कथ्यतामित्यब्रवीत् पांडवः १

भावः । दुःखं च प्रियविद्योगेऽतो ममादेयाभावाच्च याऽप्ययान्योऽर्थो नास्तीत्यतः सर्वप्राप्यं स्त्रीपुत्रदेहांतदेवमेव नत्त्वप्राप्यं दातुं शक्यमित्यर्थः ४ रोहिणीनां गवां । रोहिणीकंठरुग्भिदीत्युपक्रम्य लोहितागवोरिति मेदिनी ५ अमाधावपि माधुत्वं रोहिणा इष्टार्थदानेन महाभाग्यमिषः प्राप्य दत्तनात्पर्यम् ६ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंटीये भारतभावादीपे पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ भूय इति १

२ उपांशुबहिरनुद्धाटितं कुप्यंस्वर्णरूपादन्यत् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ कशोनपुंस्त्वमार्थ ८ हिंसिहिनस्सिताड्यसि ९ शपंतंशापंदित्संतं हेविष योनददातिस्वीयंधनंतुभ्यं तस्मैवापतत्शापदानमुचितं । उता होस्वित्पतद्वाह्यंयं ब्राह्मणयोग्यंस्वीयमपिदित्सन्नशापयोग्यः नापिशान्तिधर्माब्राह्मणःशापंदातुमर्हतीत्यर्थः १० । ११ क्षपणंदूरीकरणं अवश्यंमसादनीयइत्यर्थः १२ दैवसिकांएकदिवसजातामुत्पत्तिंभ नस्य । स्वनियमभंगायप्रवृत्तंब्राह्मणंदंडयितुमपिप्रार्थितादधिकंदत्वाप्रसादयितुमपिसमर्थोराजानइतितात्पर्यम् १३ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे षण्णवसधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥

अथाचष्टमार्कंडेयोमहाराजवृषदर्भसेदुकनामनौराजानौनीतिमार्गस्तावन्नोपास्त्रकृतिनौ २ सेदुकोवृषदर्भस्यबालस्यैवउपांशुव्रतमभ्यजानात्कुप्यमदेयंब्राह्मणस्य ३ अथतंसेदुकंब्राह्मणःकश्चिद्वेदाध्ययनसंपन्नआशिषंदत्वागुर्वर्थांभिक्षितवान् ४ अश्वसहस्रमेभवान्ददात्वितितंसेदुकोब्राह्मणमब्रवीत् ५ नास्तिसंभवोगुर्वर्थे दातुमिति ६ सत्वेगच्छवृषदर्भसकाशं राजापरमधर्मज्ञोब्राह्मणतंभिक्षस्व सतेदास्यतितस्यैतदुंशुव्रतमिति ७ अथब्राह्मणोवृषदर्भसकाशंगत्वाअश्वसहस्रमयाचत् सराजातंकशेनाताडयत् ८ तंब्राह्मणोऽब्रवीत्किंहिंस्यनागसंमामिति ९ एवमुक्तातंशपंतंराजाहविषक्रियोनददातितुभ्यमुताहोस्विद्ब्राह्मण्यमेतत् १० ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ राजाधिराजतवसमीपंसेदुकेनप्रेषितोभिक्षितुमागतः ॥ तेनानुशिष्टेनमयात्वंभिक्षितोऽसि ११ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ पूर्वाह्नेते दास्यामियोमेऽद्यबलिरागमिष्यति ॥ योहन्यतेकशयाकथंमोघंक्षेपणंतस्यस्यात् १२ इत्युक्ताब्राह्मणायदैवसिकामुत्पत्तिंप्रादात् ॥ अधिकस्याश्वसहस्रस्यमूल्यमेवादादिति १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिसेदुकवृषदर्भचरितेषणवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ देवानांकथासंजाता महीतलंगत्वामहीपतिंशिविमौशीनरंसाध्वेनंशिविंजिज्ञास्यामइति ॥ एवंभोइत्युक्ताअग्नीद्रावुपतिष्ठेताम् १ अग्निः कपोतरूपेणतमभ्यधावदामिषार्थमिंद्रःश्येनरूपेण २ अथकपोतोराज्ञोदिव्यासनासीनस्योत्संगंन्यपत् ३ अथपुरोहितोराजानमब्रवीत् ॥ प्राणरक्षार्थंश्ये नाद्रीतोभवंतंप्राणार्थंप्रपद्यते ४ वसुददातुअंतवान्पार्थिवोऽस्यनिष्कृतिंकुर्यात्पुनरंकपोतस्यनिपातमाहुः ५ अथकपोतोराजानमब्रवीत् ॥ प्राणरक्षार्थंश्ये नाद्रीतोभवंतंप्राणार्थंप्रपद्येअंगैरंगानिप्राप्यार्थमुनिर्भूत्वाप्राणांस्त्वांप्रपद्ये ६ स्वाध्यायेनकर्षितंब्रह्मचारिणंमांविद्धि ॥ तपसादमेनयुक्तमाचार्यस्याप्रतिकूलभाषिणम् ॥ एवंयुक्तमपापंमांविद्धि ७ गदामिवेदान्विचिनोमिच्छंदःसर्ववेदाअक्षरशोमेअधीताः ॥ नसाधुदानंश्रोत्रियस्यप्रदानंमाप्रादाःश्येनायनकपोतोऽस्मि ८ अथश्येनोराजानमब्रवीत् ९

॥ देवानामिति १ । २ । ३ । ४ घोरंनिदितंअनिष्टमूचकमित्यर्थः मृत्युदूतत्वात्कपोतस्य अंतवान्दिगंतानामीश्वरः ५ अंगैरिति । मुनिर्हंसस्वशरीरेणकपोतशरीरंप्रविष्टोऽस्मीत्यर्थः प्राणान्प्राणरक्षकत्वेनत्वंमेव ममप्राणाइत्यर्थः ६ । ७ श्रोत्रियस्यमे ज्येनायत्तत्कर्तृकंप्रदानंनसाधुदानं ८ । ९

पर्यायेणेतपितृपुत्रभार्यामातृप्रभृतीनामाधरोत्तयेण याजायासैवभवांतरेमाता यःपुत्रःसएवपिता एवंशत्रुर्मित्रंभवति मित्रंवाशत्रुरिति भवेपुत्रन्मसुपर्यायेणवसतिःस्थितिर्भवति अतस्त्वंसर्गंमृष्टौअस्मात्कपो तावजातोऽसि अतस्त्वं तवजन्मांतरीयपितरंकपोतंआददानोरक्षन् ममआहारेविघ्नमाकुर्वित्यर्थः १० शकुनेनेत्यकारांतोऽपि । एतयोःस्वरूपंज्ञात्वासाधुकर्मकथंकुर्यामिति विप्रशतीत्यर्थः ११ । १२ हस्वा शेषेएवप्रजाप्रमीयते म्रियते १३ मोघनिष्फलंसोऽन्नंविदितिलभते अप्रचेताःअनुदारः १४ अस्मात्कपोतात् एनंकपोतंमोचयित्वा तेतुभ्यंप्रतिनयंतुप्रतिनिधित्वेनसमर्पयंतु १५ ददस्व दददानेइत्यस्यरूपं

पर्यायेणवसतिर्वाभवेपुसर्गेजातःपूर्वमस्मात्कपोतात् ॥ त्वमाददानोऽथकपोतमेनंमात्वंराजन्विघ्नकर्ताभवेथाः १० ॥ राजोवाच ॥ केनेदृशीजातुपराहिदृष्टावा गुच्यमानाशकुनेनसंस्कृता ॥ यावैकपोतोवदतेयांचश्येनभौविदित्वाकथमस्तुसाधु ११ नास्यवर्षवर्षतिवर्षकालेनास्यबीजरोहतिकालउत्तम ॥ भीतंप्रपन्नंयो हिददातिशत्रवेनत्राणंलभेत्राणमिच्छन्सकाले १२ जाताहस्वाप्रजाप्रमीयतेसदानवासंपितरोऽस्यकुर्वते ॥ भीतंप्रपन्नंयोहिददातिशत्रवेनास्यदेवाःप्रतिगृह्णतिहव्यम् १३ मोघमन्नंविदितिचाप्रचेताःस्वर्गालोकाद्दृश्यतिशीघ्रमेव ॥ भीतंप्रपन्नंयोहिददातिशत्रवेसेन्द्रादेवाःप्रहरंत्यस्यवज्रम् १४ उक्षाणंपक्त्वासहओदनेनअस्मात्कपो तात्प्रतिनेनयंतु ॥ यस्मिन्देशेरमसेऽतीवश्येनतत्रमांसंशिबयस्तेवहंतु १५ ॥ श्येनउवाच ॥ नोक्षाणोराजन्प्रार्थयेयंनचान्यदस्मान्मांसमधिकंवाकपोतात् ॥ देवैर्दत्तःसोऽद्यममैषभक्षस्तन्मेददस्वशकुनानामभावात् १६ ॥ राजोवाच ॥ उक्षाणवेहतमनूनंनयंतुतेपश्यंतुपुरुषाममैव ॥ भयाहितस्यदायंममांतिकावत्त्वांप्र त्याग्रायंतुत्वंह्येनंमाहिंसीः १७ त्यजेप्राणात्रैवदद्यांकपोतंसौम्योह्ययंकिंनजानासिश्येन ॥ यथाह्लेशंमाकुरुष्वेहसौम्यनाहंकपोतमर्पयिष्येकथंचित् १८ यथामां वैसाधुवादैःप्रसन्नाःप्रशंसेयुःशिबयःकर्मणातु ॥ यथाश्येनप्रियमेवकुर्यांप्रशाधिमांयद्देस्तत्करोमि १९ ॥ श्येनउवाच ॥ ऊरोर्दक्षिणादुत्कृत्यस्वपिशितंताव द्राजन्यावमांसंकपोतेनसमम् ॥ तथातस्मात्साधुत्रातःकपोतःप्रशंसेयुश्चशिबयःकृतंचप्रियंस्यान्ममेति २० अथसदक्षिणादूरोत्कृत्यस्वमांसपेशींतुलयाऽधार यत् ॥ गुरुतरएवकपोतआसीत् २१ पुनरन्यमुच्चकर्तगुरुतरएवकपोतः ॥ एवमवैसमधिकृत्यशरीरंतुलायामारोपयामास तत्तथापिगुरुतरएवकपोतआसीत् २२ अथराजास्वयमेवतुलामारुरोह ॥ नचव्यलीकमासीद्वाज्ञतदृत्तांतंदृष्ट्वात्रातइत्युक्त्वाप्रालीयतश्येनः अथराजाअब्रवीत् २३ कपोतंविद्युःशिबयस्त्वांकपोत पृच्छामितेशकुनेकोनुश्येनः ॥ नानीश्वरईदृशंजातुकुर्यादेतंप्रश्रंभगवन्मेविचक्ष्व २४ ॥ कपोतउवाच ॥ वैश्वानरोऽहंज्वलनोधूमकेतुरथैवश्येनोवज्रहस्तःशची पतिः ॥ साधुज्ञातुंत्वामृषभंसौरथेयनौजिज्ञासयात्वत्सकाशंप्रपन्नौ २५

शकुनानांप्रकस्मिन्नेवबहुत्वं अभावात्तनाशेन १६ उक्षाणंवलीवर्द्धेहबवंध्यांगांवा अनूनंसर्वांगसंपूर्णयथास्यात्तथा भयाहितस्यभीग्रस्तस्यकपोतस्य दायंप्रतिपन्नं प्रत्याग्रायंनयंतुमापयंतु पश्यन्तुआलोचयंतुच संतः एनंकपोतंमाहिंसीरिति १७ सौम्योह्ययं सोमसंयुक्तक्रतुवन्नित्यंपरिपालयोह्ययं हेसौम्य सोमवत्त्रियदर्शन १८ । १९ । २० । २१ अधिकृत्यच्छित्वा २२ अपर्याप्तौ स्वयमेवतुलामाविवेश व्यलीकं अप्रियं त्रातस्त्वयाकपोतइत्युक्त्वा २३ । २४ हेसौरथेयसुरायाःपुत्र नौआवांचिद्वितीतिशेषः २५

असिनाखड्गेन एतन्मांसं वः नृपाणां लक्ष्मचिह्नं करोमि २६ । २७ शिबिनाशिथिलशरीरेण जातं औद्भिदं उद्भेदेन जातं यशसा दीप्यमानम् २८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंटीये भारतभावं दीपे सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ भूय इति १ । २ । ३ आयुष्मन्तं चिरकालभोग्यं स्वर्गस्थानं पुंस्त्वमपि अवतरेत्स्वर्गात् भूमौ प्रथममिति शेषः ४ । ५ । ६ पार्श्वरथचक्रप्रदेशस्थमश्वम् ७ । ८

यामेतां पेशीं मम निष्क्रयाय प्रादाद्भवानसिनोत्कृत्य राजन् ॥ एतद्बोलक्ष्मशिवंकरोमि हिरण्यवर्णैरुचिरं पुण्यगंधम् २६ एतासां प्रजानां पालयिता यशस्वी सुरर्षीणामथ संमतो भृशम् ॥ एतस्मात्पार्श्वोत्पुरुषो जनिष्यति कपोतरोमेति च तस्य नाम २७ कपोतरोमाणं शिबिनौद्भिदं पुत्रं प्राप्स्यसि नृप वृषसंहननं यशो दीप्यमानं द्रष्टुं शिष्यं रमृषं भंसौरथानाम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्या पर्वणि शिबिचरिते सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भूय एव महाभाग्यं कथ्यतामिति ब्रवीत्पांडवो मार्कण्डेयम् ॥ अथाचष्टमार्कण्डेयः ॥ अष्टकस्य वैश्वामित्रेश्वमेधे सर्वे राजानः प्रागच्छन् १ भ्रातरश्चास्य प्रतर्दनो वसुमनाः शिबिरौशीनर इति स च समाप्तयज्ञो भ्रातृभिः सह रथेन प्रायात्ते च नारदमागच्छन्तं मभिवाद्या रोहतु भवान् रथमिति ब्रुवन् २ तांस्तथेत्युक्त्वा रथमासुरो ह ॥ अथ तेषामेकः सुरर्षिर्नारदमब्रवीत् ॥ प्रसाद्य भगवंतं किंचिदिच्छेयं प्रष्टुमिति ३ पृच्छेत्यब्रवीदृषिः ॥ सोऽब्रवीदायुष्मन्तः सर्वगुणप्रमुदिताः ॥ अथायुष्मन्तं स्वर्गस्थानं चतुर्भिर्यातव्यं स्यात्कोऽवतरेत् ॥ अयमष्टको वतरेदित्यब्रवीदृषिः ४ किं कारणमित्यपृच्छत् ॥ अथाचष्टाष्टकस्य गृहे मया उषितं समां रथेनानुप्राव ह दथा पश्य मनेकानि गोसहस्राणि वर्णशो विविकानि तमहमपृच्छं कस्येमा गाव इति सोऽब्रवीत् ॥ मयानि सृष्टा इत्येतास्ते नैव स्वयं श्लाघति कथितेन ॥ एषोऽवतरेदथ त्रिभिर्यातव्यं सांप्रतं को वतरेत् ५ प्रतर्दन इत्यब्रवीदृषिः ॥ तत्र किं कारणं प्रतर्दनस्यापि गृहे मयोषितं समां रथेनानुप्राव हत् ६ अथैनं ब्राह्मणोऽभिक्षेताश्वमेदं ददातु भवान्निवृत्तो दास्यामीत्यब्रवीद्ब्राह्मणं त्वरितमेव दीयतामिति ब्रवीद्ब्राह्मणस्त्वरितमेव स ब्राह्मणस्यैव मुक्त्वा दक्षिणं पार्श्वमददत् ७ अथान्योऽप्यश्वार्थी ब्राह्मणमागच्छत् ॥ तथैव चैनं मुक्त्वा वामपार्ष्णिमभ्यदादथ प्रायात्पुनरपि चान्योऽप्यश्वार्थी ब्राह्मणमागच्छत् त्वरितोऽथ तस्मै अपनह्यवामं धुर्यमददत् ८ अथ प्रायात्पुनरन्यमागच्छत् श्वार्थी ब्राह्मणस्तमब्रवीदति यातो दास्यामि त्वरितमेव मे दीयतामिति ब्रवीद्ब्राह्मणस्तस्मै दत्वाऽध्वं रथधुरं गृह्णता व्याहृतं ब्राह्मणानां सांप्रतं नास्ति किंचिदिति ९ य एष ददाति चासूयति च तेन व्याहृतेन तथाऽवतरेत् ॥ अथ द्वाभ्यां यातव्यमिति कोऽवतरेत् १० वसुमना अवतरेदित्यब्रवीदृषिः ११ किं कारणमित्यपृच्छ दथा चष्टनारदः ॥ अहं परिभ्रमन् वसुमनसो गृहमुपस्थितः १२ स्वस्ति वचनमासीत्पुष्परथस्य प्रयोजनेन तमहमन्वगच्छं स्वस्ति वाचितेषु ब्राह्मणेषु रथो ब्राह्मणानां दर्शितः १३ तमहं रथं प्राशंसमथ राजाऽब्रवीद्भगवतारथः प्रशस्तः ॥ एष भगवतो भगवतो रथ इति १४

अति यातोऽति वेगवान् अश्वचतुष्टयस्यापि दानात् धुरं स्वहस्ते नैव गृह्णता सांप्रतं युक्ता युक्तविचारः १ । १० । ११ । १२ पुष्परथस्य गिरिगगनसागरेष्वप्रतिषिद्धमार्गस्य प्रयोजनेन तदर्थमित्यर्थः १३ रथः स्तुत एव न तु याचितः राजाऽपि ममाशयं बुद्ध्वाऽपि रथं न दत्तवान् रथस्तुतिं चानुमोदितवामिति प्रष्टुमर्थः १४

द्रोहवचनेन अदत्त्वावृथास्त्वेन १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ महित्वापुजयित्वा कपालं शीर्षं स्थिपात्रम् २२ । २३ । २४ । २५ । २६ यो दत्त्वा भ्रातृनेयश्चाभूयेत यश्चार्थिनो लिप्सितमिगितैर्ज्ञा
त्वाऽपि तं स्तुतिमात्रेणैव संभावयति न त्वर्थेन यश्च ब्राह्मणेनार्थितः श्रद्धाक्षमापूर्वकमदेयमपि ददाति अकर्तव्यमपि करोति ते उत्तरोत्तरं श्रेष्ठाः तत्राप्यंत्यो नारदादिपिश्रेष्ठ इति दानुर्गुणदोषविधानपरोऽध्यायः २७

अथ कदाचित् पुनरप्यहमुपस्थितः पुनरेव चरथप्रयोजनमासीत् ॥ सम्यगयमेव भगवत इत्येवं राजाऽब्रवीदिति पुनरेव तृतीयं स्वस्तिवाचनं समभावयमथ राजा ब्राह्मणानां
दर्शयन् मामगिप्रेक्ष्या ब्रवीत् ॥ अथो भगवता पुष्परथस्य स्वस्तिवाचनानि सुष्ठु संभावितानि एतेन द्रोहवचनेनावतरेत् १५ अथैकेन यातव्यं स्यात्को वतरेत् पुनर्नारद आह ॥
शिविर्यायादहमवतरेयं अत्र किं कारणमित्यब्रवीत् ॥ असावहं शिविना समो नास्मि यतो ब्राह्मणः कश्चिदेनमब्रवीत् १६ शिवे अन्नार्थं स्मीतितमब्रवीच्छिविः किं क्रियता
माज्ञापयतु भवानिति १७ अथैनं ब्राह्मणोऽब्रवीदय एष ते पुत्रो बृहद्रथो नाम एष प्रमातव्य इति तमेन संस्करु अन्नं चोपपादय ततो हं प्रतीक्ष्य इति ॥ ततः पुत्रं प्रमाथ्य संस्कृ
त्य विधिना साधयित्वा पात्र्यामर्पयित्वा शिरसा प्रतिगृह्य ब्राह्मणममृगयत् १८ अथास्य मृगयमाणस्य कश्चिदाचष्ट एष ते ब्राह्मणो नगरं प्रविश्य दहतिते गृहं कोशागारमायु
धागारं रुयगारमश्वशालां हस्तिशालां च कुद्वइति १९ अथ शिविस्तथैवा विकृतमुखवर्णो नगरं प्रविश्य ब्राह्मणं तमब्रवीत् सिद्धं भगवन्नमिति ब्राह्मणो न किंचिद्वाजहार वि
स्मयादधोमुखश्चासीत् २० ततः प्रासादयद्वाह्यं भगवन्भुज्यतामिति ॥ मुहूर्तादुद्गीक्ष्य शिविमब्रवीत् २१ त्वमेवैतदशानेतितत्राहतयेति शिविस्तथैवा विस्मया
महित्वा कपालमभ्युद्धार्य भोक्तुमैच्छत् २२ अथास्य ब्राह्मणो हस्तमगृह्णात् ॥ अब्रवीच्चैत्रं जितक्रोधोऽसिनते किंचिदपरित्याज्यं ब्राह्मणार्थं ब्राह्मणोऽपि तं महाभागं सभा
जयत् २३ स ह्युद्गीक्षमाणः पुत्रमपश्यदग्रेतिष्ठंतं देवकुमारमिव पुण्यगंधान्वितमलंकृतं सर्वैश्च तमर्थं विधाय ब्राह्मणोऽतरधीयत् २४ तस्य राजर्षेर्विधाता तेनैव वेषेण गरी
क्षार्थमागत इति ॥ तस्मिन्नेतर्हिते अमात्या राजानमूचुः ॥ किंप्रेप्सुना भवता इदमेवं जानता कृतमिति २५ शिविरुवाच ॥ नैवाहमेतद्यशसे ददानि न चार्थहेतोर्न
च भोगवृष्णया ॥ पापैरनासेवित एष मार्ग इत्येव मे तत्स कलं करोमि २६ सद्भिः सदाऽध्यासितं तु प्रशस्तं तस्मात्प्रशस्तं श्रयते मतिर्मे ॥ एतन्महाभाग्यवरं शिवेस्तु त
स्मादहं वेदयथा वदेत् २७ ॥ इति श्रीम० आ० प० मार्कंडेयसमाख्या प० राजन्यमहाभाग्येशिविचरिते अष्टमव्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ मार्कंडेय मृषयः पांडवाः पर्यपृच्छन्ति कश्चिद्भवतश्चिरजाततर इति १ सतानुवाचास्ति खलु राजर्षिर्निद्रयुग्नो नाम क्षीणपुण्यस्त्रिदिवात्प्रच्युतः की
र्तिर्मे व्युच्छिन्नेति समामुपातिष्ठदथ प्रत्यभिजानाति मां भवानिति २

॥ इत्यारण्यके पूर्वणि नैलकंठीये भारतभाददीपे अष्टमव्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥

॥ मार्कंडेय मृषय इति । यावत्कीर्तिस्तावत्स्वर्गेतिष्ठति तुल्यन्यायत्वायावदकीर्तिस्तावत्स्वर्गेऽप्यतः कीर्त्यकीर्त्यो

र्षोऽर्कमनुरूपं ब्राह्मणादिशरीरं नीचयोनिवाजभावापि भूमौ प्राप्नुत इत्यध्यायतात्पर्यम् १ प्रत्यभिजानाति परिचिनोति २

तमहमब्रुवकार्यचेष्टाकुलत्वात्रवयं वासायनिकाग्रामैकरात्रवासिनो न प्रत्यभिजानीमोऽप्यात्मनो र्थानामनुष्ठानं न शरीरोपतापेनात्मनः समारभामो र्थानामनुष्ठानम् ३ अ
स्ति खलु हिमवति प्रावारकर्णानामोलूकः प्रतिवसति ॥ समत्तश्चिरजातो भवंतं यदि जानीयादितः प्रकृष्टे चाध्वनिहिमवांस्तत्रासौ प्रतिवसतीति ४ ततः समामश्वो भूत्वा
तत्रावहद्यत्र बभूवो लूकः ॥ अथैनं सराजापप्रच्छ प्रतिजानाति मां भवानिति ५ समुहूर्तमिव ध्यात्वाऽब्रवीदेनं नाभिजानामि भवंतमिति स एव मुक्त इन्द्र युष्मः पुनस्तमुलूकमब्रवीद्वा
जर्षिः ६ अथास्तिकश्चिद्रवतः सकाशाच्चिरजात इति स एव मुक्तोऽब्रवीदस्ति खल्विन्द्र युष्मन्नाम सरस्तस्मिन्नाडीजंघोनाम बकः प्रतिवसति सोऽस्मत्तश्चिरजाततरस्तं पृच्छेति तत इ
न्द्र युष्मो मां चो लूकमादाय तत्सरोऽगच्छद्यत्रासौ नाडीजंघोनाम बको बभूव ७ सोऽस्माभिः पृष्ठो भवानिममिन्द्र युष्मन् राजानमभिजानातीति स एव मुहूर्तं ध्यात्वाऽब्रवीन्नाभिजाना
म्यहमिन्द्र युष्मन् राजानमिति ॥ ततः सोऽस्माभिः पृष्ठः कश्चिद्रवतोऽन्यश्चिरजाततरोऽस्तीति स नोऽब्रवीदस्ति खल्वस्मिन्नेव सरस्य कूपारो नाम कच्छपः प्रतिवसति ॥ समत्त
श्चिरजाततरोः स यदि कथंचिदभिजानीयादि मं राजानं तमकूपारं पृच्छध्वमिति ८ ततः स बकस्तमकूपारं कच्छपं विज्ञापयामास ॥ अस्माकमभिप्रेतं भवंतं किंचिदर्थम
भिप्रष्टुं साध्वागम्यतां तावदिति तच्छ्रुत्वा कच्छपस्तस्मात्सरस उत्थायाभ्यगच्छद्यत्र तिष्ठामो वयं तस्य सरसस्तीरे आगतं चैनं वयमपृच्छाम भवानिन्द्र युष्मन् राजानमभिजा
नातीति ९ समुहूर्तं ध्यात्वा बाष्पसंपूर्णं नयन उद्दिग्महृदयो वेपमानो वि संज्ञकल्पः प्रांजलिं ब्रवीत् किमहमेनं प्रत्यभिज्ञास्यामीह ह्यनेन सह स्रक्त्वश्चितिषु यूपा आहिताः
१० सरश्चेदमस्य दक्षिणाभिर्दत्ताभिर्गोभिरतिक्रममाणाभिः कृतम् ॥ अत्र चार्हं प्रतिवसामीति ११ अथैतत्सकलं कच्छपेनोदाहृतं श्रुत्वा तदनंतरं देवलोकां देव
थः प्रादुरासीद्वाचश्च श्रूयंतं द्रुष्मन् प्रतिप्रस्तुतस्ते स्वर्गो यथोचितं स्थानं प्रतिपद्यस्व कीर्तिमानस्य व्यग्रो याहीति १२ ॥ भवंति चात्र श्लोकाः ॥ ॥ दिवं स्पृशति
भूमिं च शब्दः पुण्यस्य कर्मणः ॥ यावत्स शब्दो भवति तावत्पुरुष उच्यते १३ अकीर्तिः कीर्त्यते लोके यस्य भूतस्य कस्यचित् ॥ स पतत्यधमां लोकान्यावच्छब्दः
प्रकीर्त्यते १४ तस्मात्कल्याणवृत्तः स्यादन्ताय नरः सदा ॥ विहाय चित्तं पापिष्ठं धर्ममेव समाश्रयेत् १५ इत्येतच्छ्रुत्वा सराजाऽब्रवीत्तिष्ठतावद्यावदमौ त्र
द्वौ यथास्थानं प्रतिपादयामीति १६ समां प्रावारकर्णं चो लूकं यथोचिते स्थाने प्रतिपाद्यते नैव यानेन संस्थितो यथोचितं स्थानं प्रतिपदे तन्मयाऽनुभूतं चिरजीविनेह
शमिति पांडवानुवाच मार्कण्डेयः १७

असौमार्कडेयः १८ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभाबदीपे ऊनशताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ अतःपरस्वर्गप्रदानसाधारणानधर्मानाहाध्यायेन श्रुत्वासराजाराजर्षि
रिखादिना वदंतिलोकेषुविशिष्टबुद्धयइत्येतेन १ । २ । ३ । ४ पर्यंश्रंतिबालवृद्धातिथिभ्यः पूर्वमंश्रंति यत्रजन्मनिअसत्यंवृथागोब्राह्मणादित्राणंविनाकीर्त्यते तदपिबुधेसर्थः ५ आरूढश्चासौपति

पांडवाश्चोचुः साधुशोभनंभवताकृतराजानमिंद्रद्युप्रंस्वर्गलोकाच्च्युतंस्वेस्थानेप्रतिपादयतेत्यथैतानब्रवीदसौननुदेवकीपुत्रेणापिकृष्णेननरकेमज्जमानोराजर्षिर्नृगस्तस्मा
त्कृच्छ्रात्पुनःसमुद्भूत्यस्वर्गं प्रापितइति १८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कडेयसमास्यापर्वणिइंद्रद्युप्रोपाख्यानेऊनशताधिकशततमोऽध्या
यः ॥ १९९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ श्रुत्वासराजाराजर्षिर्द्रिद्युन्मस्यतत्तदा ॥ मार्कडेयान्महाभागात्स्वर्गस्यप्रतिपादनम् १ युधिष्ठिरोमहाराजपु
नःप्रपच्छतंमुनिम् ॥ कीदृशीषुह्यवस्थासुदत्त्वादानंमहामुने २ इंद्रलोकंत्वनुभवेत्पुरुषस्तद्वीहिमे ॥ गार्हस्थ्येऽप्यथवाबाल्येयौवनेस्थाविरेऽपिवा ॥ यथाफ
लंसमश्नातितथात्वंकथयस्वमे ३ ॥ ॥ मार्कडेयउवाच ॥ ॥ वृथाजन्मानिचत्वारिवृथादानानिषोडश ॥ वृथाजन्महापुत्रस्ययेचधर्मबहिष्कृताः ४ परपाके
षुयेऽश्रंतिआत्मार्यचपचेतुयः ॥ पर्यंश्रंतिवृथायत्रतदसत्यंप्रकीर्त्यते ५ आरूढपतितेदत्तमन्यायोपहृतंचयत् ॥ व्यर्थतुपतितेदानंब्राह्मणेतस्करेतथा ६ गुरौचानृ
तिकेपापेकृतंनेग्रामयाजके ॥ वेदविक्रयिणेदत्तंतथावृषलयाजके ७ ब्रह्मबंधुषुयइत्तंयइत्तंवृषलीपतौ ॥ स्त्रीजनेषुचयइत्तंव्यालग्राहेतथैवच ८ परिचारकेषुयइत्तं
वृथादानानिषोडश ॥ तमोवृतस्तुयोदद्याद्रयाक्रोधातथैवच ९ भुंक्तेचदानंतत्सर्वगर्भस्थस्तुनरःसदा ॥ ददद्दानंद्विजातिभ्योवृद्धभावेनमानवः १० तस्मात्सर्वास्व
वस्थासुसर्वदानानिपार्थिव ॥ दातव्यानिद्विजातिभ्यःस्वर्गमार्गजिगीषया ११ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ चातुर्वर्ण्यस्यसर्वस्यवर्तमानाःप्रतिग्रहे ॥ केनविप्रावि
शेषेणतारयंतितरंतिच १२ ॥ मार्कडेयउवाच ॥ जपैर्मंत्रैश्चहोमैश्चस्वाध्यायाध्ययनेनच ॥ नावंवेदमर्याकृत्वातारयंतितरंतिच १३ ब्राह्मणांस्तोषयेद्यस्तुतु
ष्यंतैतस्यदेवताः ॥ वचनाच्चापिविप्राणांस्वर्गलोकमवाप्नुयात् १४ पितृदैवतपूजाभिर्ब्राह्मणाभ्यर्चनेनच ॥ अनंतंपुण्यलोकंतुगंताऽसित्वंनसंशयः १५ श्रेष्ठा
दिभिर्व्याप्ततनुभिर्मयमाणोऽविचेतनः ॥ ब्राह्मणाएवसंपूज्याःपुण्यस्वर्गमभीप्सता १६ श्राद्धकालेतुयत्नेनभोक्तव्याह्यजुगुप्सिताः ॥ दुर्वर्णःकुनस्वीकुक्षीमायावी
कुंडगोलकौ १७ वर्जनीयाःप्रयत्नेनकांडपृष्ठाश्चदेहिनः ॥ जुगुप्सितंहियच्छ्राद्धंदहत्यग्निर्विवंधनम् १८ येयेश्राद्धेनयुज्यंतेमूकांधबधिरादयः ॥ तेपिसर्वेनियो
क्तव्यामिश्रितावेदपारगैः १९ प्रतिग्रहश्चवैदेयःशृणुयस्ययुधिष्ठिर ॥ प्रदातारंतथाऽऽत्मानंयस्तारयतिशक्तिमान् २०

नः । ' आरूढो नैष्ठिकं धर्मयस्तु पच्यवते पुनः ॥ प्रायश्चित्तं न तस्यास्ति येन युद्धयेत्स आत्प्रहा ' इति श्लोकोक्तः नैष्ठिकं यावज्जीव ब्रह्मचर्यं चतुर्थाश्रमं वानप्रस्थत्वं वा प्रच्यवते गार्हस्थ्ये च छादिना तानिष्ठांत्यजति ६
गुरावप्यानृतिकेऽनृतप्रिये वृषलःशूद्रः ७ ब्रह्मबंधवोजातिमात्रब्राह्मणावृत्ताध्ययनशून्याः ८ । ९ दानंदानफलंअन्यत्तुदानंवृद्धभावेनजरयाभुक्ते १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६
अजुगुप्सिताः अभिज्ञस्तपतितवर्जिताः दुर्वर्णः अतिगौरोऽतिहृष्णोऽवीभत्सवर्णः १७ कांडपृष्ठाःबाणनिपंगधराः क्षात्रवृत्तयइत्यर्थः १८ । १९ । २०

तस्मिन्देयं द्विजेदानं सर्वागमविजानता ॥ प्रदातारं तथाऽऽत्मानं तारयेद्यः सशक्तिमान् २१ न तथा हविषो होमैर्न पुष्पैर्नानुलेपनैः ॥ अग्नयः पार्थ तुष्यंति यथा ह्यतिथि
भोजने २२ तस्मात्त्वं सर्वयत्नेन यतस्वातिथिभोजने ॥ पादोदकं पादघृतं दीपमन्नं प्रतिश्रयम् २३ प्रयच्छंति तु ये राजन्नोपसर्पितितेयमम् ॥ देवमाल्यापनयनं द्वि
जोच्छिष्टावमार्जनम् २४ आकल्पपरिचर्या च गात्रसंवाहनानि च ॥ अत्रैकैकं नृपश्रेष्ठगोदानाद्यतिरिच्यते २५ कपिलायाः प्रदानात्तु मुच्यते नात्र संशयः ॥ तस्मा
दलंकृतां दद्यात्कपिलां तु द्विजातये २६ श्रोत्रियाय दरिद्राय गृहस्थायाग्निहोत्रिणे ॥ पुत्रदाराभिभूताय तथा ह्यनुपकारिणे २७ एवं विधेषु दातव्यान् समृद्धेषु भारत ॥
को गुणो भरत श्रेष्ठसमृद्धेष्वभिर्वर्जितम् २८ एकस्यैका प्रदातव्यान् बहूनां कदाचन ॥ सागौर्विक्रयमापन्ना हन्यान्निपुरुषं कुलम् २९ न तारयति दातारं ब्राह्मणं नैव नैव
तु ॥ सुवर्णस्य विशुद्धस्य सुवर्णयः प्रयच्छति ३० सुवर्णानां शतं तेन दत्तं भवति शाश्वतम् ॥ अनङ्गहंतुयो दद्याद्भूलवंतं धुरंधरम् ३१ सनिस्तरति दुर्गाणि स्वर्गलोकं
च गच्छति ॥ वसुंधरां तु यो दद्याद्द्विजाय विदुषात्मने ३२ दातारं ह्यनुगच्छंति सर्वे कामाभिर्वाञ्छिताः ॥ पृच्छंति चात्र दातारं वदंति पुरुषाभुवि ३३ अध्वनिक्षीणगात्रा
श्रपांसुपादावगुंठिताः ॥ तेषामेव श्रमार्तानां यो ह्यन्नं कथयेद्बुधः ३४ अन्नदातृसमः सोऽपि कीर्त्यते नात्र संशयः ॥ तस्मात्त्वं सर्वदानानि हित्वाऽन्नं संप्रयच्छ ह ३५ न
हीदृशं पुण्यफलं विचित्रमिह विद्यते ॥ यथा शक्तिचयो दद्यादन्नं विप्रेषु संस्कृतम् ३६ स तेन कर्मणाऽऽप्नोति प्रजापति स लोकताम् ॥ अन्नमेव विशिष्टं हितस्मात्परतरं
च ३७ अन्नं प्रजापतिश्चोक्तः स च संवत्सरो मतः ॥ संवत्सरस्तु यज्ञोऽसौ सर्वयज्ञे प्रतिष्ठितम् ३८ तस्मात्सर्वाणि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ तस्मादन्नं विशिष्टं
हिसर्वेभ्य इति विश्रुतम् ३९ येषां तटाकानि महोदकानि वाप्यश्वकूपाश्च प्रतिश्रयाश्च ॥ अन्नस्य दानं मधुराचवाणीयमस्य ते निर्वचना भवंति ४० धान्यं श्रेमेणाजितवि
त्तसंचितं विप्रेषु शीले च प्रयच्छते यः ॥ वसुंधरा तस्य भवेत्सुदृष्टा धारा वसूनां प्रतिमुंचतीव ४१ अन्नदाः प्रथमं यांति सत्यवाक्कदनं तं रम् ॥ अयाचितप्रदाता च स मंयांति
त्रयोजनाः ४२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ कौतूहलसमुत्पन्नः पर्यपृच्छ गुधिष्ठिरः ॥ मार्कण्डेयं महात्मानं पुनरेव स हानुजः ४३ यमलोकस्य चाध्वानमंतरं
मानुषस्य च ॥ कीदृशं किं प्रमाणं वा कथं वा तन्महामुने ॥ तरंति पुरुषाश्चैव येनोपायेन शंसमे ४४ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ सर्वगुह्यतमं प्रश्रं पवित्रमृषिसंस्तु
तम् ॥ कथयिष्यामि ते राजन् धर्मधर्मभृतां वर ४५ षडशीति सहस्राणि योजनानां नराधिप ॥ यमलोकस्य चाध्वानमंतरं मानुषस्य च ४६ आकाशं तदपानीयं यो
रंकान्तरदर्शनम् ॥ न तत्र वृक्षच्छाया वा पानीयं केतनानि च ४७

४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५

विश्रमेद्यत्रवैश्रांतःपुरुषोऽध्वनिकर्षितः ॥ नीयतेयमदूतैस्तुयमस्याज्ञाकैर्बलात् ४८ नराःस्त्रियस्तथैवान्येष्टथिव्याजीवसंज्ञिताः ॥ ब्राह्मणेभ्यःप्रदानानिना
नारूपाणिपार्थिव ४९ हयादीनांप्रकृष्टानितेऽध्वानंयांतिवैनराः ॥ सन्निवार्यातपंयांतिच्छत्रेणैवहिच्छत्रदाः ५० वृषाश्चैवान्नदारोह्यवृषाश्चाप्यनन्नदाः ॥
वस्त्रिणोवस्त्रदायांतिअवस्त्रायांस्त्र्यवस्त्रदाः ५१ हिरण्यदाःसुखंयांतिपुरुषास्त्वभ्यलंकृताः ॥ भूमिदास्तुसुखंयांतिसर्वैःकामैःसुतर्पिताः ५२ यांतिचैवापरिक्लिष्टा
नराःसस्यप्रदायकाः ॥ नराःसुखतरंयांतिविमानेषुगृहप्रदाः ५३ पानीयदाह्यदृषिताःप्रहृष्टमनसोनराः ॥ पंथानंद्योतयंतश्चयांतिदीपप्रदाःसुखम् ५४ गोप्र
दास्तुसुखंयांतिनिर्मुक्ताःसर्वपातकैः ॥ विमानैर्हंससंयुक्तैर्यांतिमासोपवासिनः ५५ तथाबर्हिप्रयुक्तैश्चषष्ठरात्रोपवासिनः ॥ त्रिरात्रंक्षपतेयस्तुएकभक्तेनपांडव
५६ अंतराचैवनाश्रातितस्यलोकाह्यनामयाः ॥ पानीयस्यगुणादिव्याःप्रेतलोकसुखावहाः ६७ तत्रपुष्पोदकानामनदीतेषांविधीयते ॥ शीतलंसलिलंतत्र
पिबंतिह्यमृतोपमम् ५८ येचदुष्कृतकर्माणःपूयंतेषांविधीयते ॥ एवंनदीमहाराजसर्वकामप्रदाहिमा ५९ तस्मात्त्वमपिराजेंद्रपूजयैनान्यथाविधि ॥ अध्व
निक्षीणगात्रश्वपथिपांसुसमन्वितः ६० पृच्छतेह्यन्नदारारंघ्रहमायातिचाशया ॥ तंपूजयाथयत्नेनसोऽतिथिर्ब्राह्मणश्वसः ६१ तंयांतमनुगच्छंतिदेवाःसर्वेसवास
वाः ॥ तस्मिन्संपूजितेप्रीतानिराशयांत्यपूजिते ६२ तस्मात्त्वमपिराजेंद्रपूजयैनंयथाविधि ॥ एतत्तेशतशःप्रोक्तंकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ६३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
पुनःपुनरहंश्रोतुंकथांधर्मसमाश्रयाम् ॥ पुण्यामिच्छामिधर्मज्ञकथ्यमानांत्वयाविभो ६४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ धर्मांतरंप्रतिकथांकथ्यमानांमयानृप ॥
सर्वपापहरानित्यंगृणुष्ववहितोमम ६५ कपिलायांतुदत्तायांत्यफलंज्येष्ठपुष्करे ॥ तत्फलंभरतश्रेष्ठविप्राणांपादधावने ६६ द्विजपादोदकंक्षिन्नायावत्तिष्ठतिमेदिनी ॥
तावत्पुष्करपर्णेनपिबंतिपितरोजलम् ६७ स्वागतेनाग्नयस्तृप्ताआसनेनशतक्रतुः ॥ पितरःपादशौचेनअन्नाद्येनप्रजापतिः ६८ यावद्वत्सस्यवैपादौशिरश्चैवप्रह
श्यते ॥ तस्मिन्कालेप्रदातव्याप्रयत्नेनांतरात्मना ६९ अंतरिक्षगतोवत्सोयावद्योन्यांप्रदृश्यते ॥ तावद्भौःपृथिवीज्ञेयायावद्भूमंमुंचति ७० यावंतितस्यारो
माणिवत्सस्यचयुधिष्ठिर ॥ तावद्युगसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते ७१ सुवर्णनासांयःकृत्वासखुरांकृष्णधेनुकाम् ॥ तिलैःप्रच्छादितांदद्यात्सर्वतन्त्रैरलंकृ
ताम् ७२ प्रतिग्रहंगृहीत्वायःपुनर्ददतिसाधवे ॥ फलानांफलमश्रातितदादत्त्वाचभारत ७३ ससमुद्रगुहातेनसशैलवनकानना ॥ चतुरंताभवेदत्तापृथि
वीनात्रसंशयः ७४ अंतर्जानुशयोयस्तुभुंजतेसक्तभाजनः ॥ योद्विजःशब्दरहितंसक्षमस्तारणायवै ७५ अपानपानगदितास्तथाऽन्येद्विजातयः ॥ जपं
तिसंहितांसम्यक्तेनित्यंतारणक्षमाः ७६

७७ । ७८ । ७९ । नभवंतीहमानवाःस्वर्गं प्राप्योपर्युपरि गच्छन्तो मुक्तिमेव प्राप्नुवन्तीत्यर्थः ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । पवित्राणां त्रिमुपणां दिग्मंत्राणाम् ९४ । ९५ । अभिषेचनं तीर्थेषु यज्ञांतेऽवभृथे वा स्नानम् ९६ । भावश्चिन्तम् ९७ । नदुष्करमिति । इन्द्रियगामिनां विषयाणां विशुद्धिं विना अशनं भोगः सुकरं भोगो विषयशुद्धिनापेक्षते पण्यांगनासंगादिनाऽपि

हव्यं कव्यं च यत्किंचित्सर्वैतच्छ्रेयसोऽर्हति ॥ दत्तं हि श्रोत्रिये साधौ ज्वलितेऽग्नौ यथा हुतम् ७७ । मन्युप्रहरणाविप्रानविप्राः शस्त्रयोधिनः ॥ निहन्युर्मन्युना विप्रावज्रपाणि रिव असुरान् ७८ । धर्माश्रिते ये तु कथाकथिते यंतवानघ ॥ यांश्चुत्वा मुनयः प्रीतानैर्मिषारण्यवासिनः ७९ । वीतशोकभयक्रोधा विपाप्मानस्तथैव च ॥ श्रुत्वे मां तु कथां राजन्नभवंतीह मानवाः ८० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किंतच्छौचं भवेद्येन विप्रः शुद्धः सदा भवेत् ॥ तदिच्छामि महाप्राज्ञ श्रोतुं धर्मभृतां वर ८१ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ वाक्शौचं कर्मशौचं च यच्च शौचं जलात्मकम् ॥ त्रिभिः शौचैरुपेतो यः स सर्वगो नात्र संशयः ८२ । सायं प्रातश्च संध्यां यो ब्राह्मणोऽभ्युपसेवते ॥ प्रजपन् श्रावनीं देवीं गायत्रीं वेदमातरम् ८३ । स तया पावितो देव्या ब्राह्मणेन षट्किल्बिषः ॥ न संदेह्यति गृह्णानो महीमपि समागमम् ८४ । ये चास्य दारुणाः केचिद्ब्रह्माः सूर्यादयो दिवि ॥ ते चास्य सौम्या जायंते शिवाः शिवतराः सदा ८५ । सर्वे नानुगतं चैनं दारुणाः पिशिताशनाः ॥ घोररूपामहाकाया धर्षयंति द्विजोत्तमम् ८६ । नाध्यापनाद्याजनाद्वा अन्यस्माद्वा प्रतिग्रहात् ॥ दोषो भवति विप्राणां ज्वलिताग्नि समाद्विजाः ८७ । दुर्वेदा वासुवेदा वा प्राकृताः संस्कृतास्तथा ॥ ब्राह्मणानां वमंत व्याभस्मच्छन्ना इवाग्रयः ८८ । यथाश्मशाने दीप्तौ जाः पावको नैव दुष्यति ॥ एवं विद्वानविद्वान्वा ब्राह्मणो देवतं महत् ८९ । प्राकारैश्च पुरदारैः प्रासादैश्च पृथग्विधैः ॥ नगराणि न शोभन्त हीनानि ब्राह्मणोत्तमैः ९० । वेदादद्यात्तत्संपन्ना ज्ञानवंतस्तपस्विनः ॥ यत्र तिष्ठंति वै विप्रास्तन्नाम नगरं नृप ९१ । ब्रजे वाऽप्यथ वाऽरण्ये यत्र संतिष्ठद्बुधश्रुताः ॥ तत्तन्नगरमित्याहुः पार्थतीर्थैश्च तद्भवेत् ९२ । रक्षितारं च राजानं ब्राह्मणं च तपस्विनम् ॥ अभिगम्याभिपूज्याथ सद्यः पापात् प्रमुच्यते ९३ । पुण्यतीर्थाभिषेकं च पवित्राणां च कीर्तनम् ॥ सद्भिः संभाषणं चैव प्रशस्तं कीर्त्यते बुधैः ९४ । साधुसंगमपूतेन वाक् सुभाषितवारिणा ॥ पवित्रीकृतमात्मानं संतो मन्यंति नित्यशः ९५ । त्रिदंडधारणं मौनं जटाभारोऽथ मुंडनम् ॥ वल्कलाजिनसंवेष्टं व्रतचर्याभिषेचनम् ९६ । अग्निहोत्रं वनेवासः शरीरपरिशोषणम् ॥ सर्वाण्येतानि मिथ्यास्युर्यदि भावो न निर्मलः ९७ । नदुष्करमना शित्वं सुकरं ह्यशनं विना ॥ विशुद्धिं च क्षुरादीनां पण्णामिन्द्रियगामिनाम् ॥ विकारि तेषां राजेंद्र सुदुष्करतरं मनः ९८ । येषां पानिनकुर्वेति मनो वाक्कर्म बुद्धिभिः ॥ ते तपंति महात्मानो न शरीरस्य शोषणम् ९९ । न ज्ञातिभ्यो दयायस्य शुक्रदेहो विकल्मषः ॥ हिंसा सातपसस्तस्य नाना शित्वं तपः स्मृतम् १०० । तिष्ठन् गृहे चैव मुनिर्नित्यं शुचिरलंकृतः ॥ यावज्जीवं दयावांश्च सर्वपापैः प्रमुच्यते १०१

तत्सिद्धेः । किंतु अनाशित्वं अमृतत्वं भोगवर्जनं वातां विना न मुकरं यतो दुष्करं स्वभावतो दुःसंपादमित्येव योजना । दुष्करत्वे हेतुमाहार्येन विकारीति । सुदुष्करतरं दुर्जयम् ९८ । ९९ । ज्ञातिभ्यः पुत्राद्यर्थं शुक्रदेहः शुक्रवृत्त्युपजीवी अविकल्मषः शुक्रवृत्त्यायः कुटुंबपीडयति स निष्कल्मषो न भवतीत्यर्थः तस्योपपादनमुत्तरार्थेन हिंसेति । अनाशित्वं अशनत्यागः १०० । १०१ ।

मांसशोणितलेपनःदेहः २ अज्ञातंशास्त्रार्तिकतुस्वयमेवकल्पितंशशिलारोहणादिनेक्लेशेष्व नतुअन्यत्पापंप्रहीयते भावशून्यस्येति तदपिभावश्चेत्तुद्विहेतुरितिभावः ३ पुण्यादेवदयारूपात् वाङ्मनःकाय
शुद्धिरूपाच्चवैराग्यशुद्धिमोक्षाःस्युर्नतुफलाद्यशानादिनेत्यर्थः ४ स्थानकुटिकासनात्स्थावरगृहत्यामात् ५ । ६ विधित्सतमाह ज्ञानेनेति ७ क्लेशैः अविद्यादिभिः ८ आत्मनेति । शरीराणीतिशेषः आत्मनावि
प्रहीणानिनिरात्मकानिरज्जूरगादिवत्यतःकाष्ठादिसमानिजडानिहृदयानीत्यर्थः । एतेनयदृश्यंतन्मध्येतिनियमोदक्षितः । मूढदृष्ट्याऽपिनियमांतरमाह विनश्यतीति । यदृश्यंतद्विनाशिअतोवियदादिकमहंकारश्चसा
क्षिभास्यत्वात्घटवद्विनाशयेत्यर्थः ९ नास्मिदेहादिहृदयरूपइतिवा नाहमहंकाराख्यदृष्टरूपोवा नमेमत्संबंधिदेहाहंकारादिकमितिवाऽऽत्मानंविंदते १० अक्षरात्तत्त्वमितिवाक्यात्अभिसंधाय शास्त्राशयं
प्रत्यगात्मनःकेवलीभावेज्ञात्वा श्लोकपदैः ' सत्यंज्ञानमनंतम् ' इत्यादिभिर्मन्त्रपदैःअंकितानिचिह्नितानिब्राह्मणानि ' ब्रह्मविदामोतिपरं ' इत्यादीनि तैःउपनिषदांशतैःसहस्रैर्वैत्यर्थः प्रत्ययोऽहंब्रह्मास्मीत्य

नहिपापानिकर्माणिशुद्धचन्त्यनशनादिभिः ॥ सीदत्यनशनादेवमांसशोणितलेपनः २ अज्ञातंकर्मकृत्वाचक्लेशोनान्यत्प्रहीयते ॥ नाग्निर्दहतिकर्माणिभावशून्य
स्यदेहिनः ३ पुण्यादेवप्रव्रजंतिशुद्ध्यंत्यनशनानिच ॥ नमूलफलभक्षित्वान्नमौनान्नानिलाशनात् ४ शिरसोमुंडनाद्वाऽपिनस्थानकुटिकासनात् ॥ नजटाधार
णाद्वाऽपिनतुस्थंडिलशय्यया ५ नित्यंह्यनशनाद्वाऽपिनाग्निशुश्रूषणादपि ॥ नचोदकप्रवेशेननचश्माशयनादपि ६ ज्ञानेनकर्मणावाऽपिजगामरणमेवच ॥
व्याधयश्चप्रहीयंतेप्राप्यतेचोत्तमंपदम् ७ बीजानिह्यग्निदग्धानिनरोहंतिपुनर्यथा ॥ ज्ञानदग्धैस्तथाक्लेशैर्नात्मासंयुज्यतेपुनः ८ आत्मनाविप्रहीणानिकाष्ठ
कुड्योपमानिच ॥ विनश्यंतिनसंदेहःफेनानीवमहार्णवे ९ आत्मानंविंदतेयेनसर्वभूतमुहाशयम् ॥ श्लोकेनयदिवाऽर्धेनक्षीणंतस्यप्रयोजनम् १० अक्षराद
भिसंधायकेचिच्छ्लोकमदांकितैः ॥ शतैरन्यैःसहस्रैश्चप्रत्ययोमोक्षलक्षणम् ११ नायंलोकोऽस्तिनपरोनसुखंसंशयात्मनः ॥ ऊचुर्ज्ञानविदोवृद्धाःप्रत्ययोमोक्ष
लक्षणम् १२ विदितार्थस्तुवेदानांपरिवेदप्रयोजनम् ॥ उद्विजेत्सतुवेदेभ्योदावाग्नेरिवमानवः १३ शुष्कंतर्कंपरित्यज्यआश्रयस्वश्रुतिस्मृतिम् ॥ एकाक्षराभिसं
बद्धंतत्त्वंहेतुभिरिच्छसि ॥ बुद्धिर्नतस्यसिद्धचेतसाधनस्यविपर्ययात् १४

नुभवःसदाक्षिकः अद्वैतवादिश्लोकसाक्षिकः मोक्षस्यलक्षणंज्ञापकम् ११ । १२ परिवेदसाकल्पेनवेद विदितार्थोज्ञातात्मतत्त्वः वेदेभ्यःवेदोक्तकर्मभ्यः १३ शुष्कतर्कंपंचःसत्योऽबाध्यत्वात्
आत्मवत् । व्यतिरेकेणशुक्तिरजतवदेत्यादिरूपम् । श्रुति ' नेहानानास्तिकिचन ' इति । स्मृति ' अज्ञानप्रभवालोकावेदाश्चाज्ञानसंभवाः ॥ विदितात्मसतत्त्वस्यनेहानानाऽस्तिकिचन ' इत्यादिकां जग
द्वाधमदर्शिनींआश्रयस्व ' नैशतर्केणप्रतिरापनेया । नावेदविन्मनुवंतंभूतम् ' इतिश्रुतिभ्यांएकंचतत्अक्षरव्यापकंत्रिविधभेदशून्यंवस्तु तत्संबद्धंश्रुतिस्मृतितत्त्वं हेतुभिःश्रौतयुक्तिभिः । ' अनेनसोम्य
शुणेनापोमूलमन्विच्छाद्विःसोम्यशुणेनतेजोमूलमन्विच्छतेजसासोमशुणेनसन्मूलमन्विच्छतन्मूलाःसोम्येमाःप्रजाः ' इत्यादिभिःकार्यलिङ्गकेनानुमानेनपरमकारणंदर्शयंतीभिः शुणेनकार्येणमूलंकारणमिच्छ
मियदीतिशेषः । बुद्धिस्तत्त्वज्ञानं साधनस्यशमादेःशास्त्रादेःविपर्ययात्अभावात्अवैदिकत्वाद्वा १४

वेदेति । तत् अक्षरं तत्त्वं वेदः प्रणवः वाच्यवाचकयोरभेदात् शरीरं प्रति प्रमाणवद्भवेत् तदधिगमस्य सर्वत्र दर्शनात् तथाच श्रुतिः । 'एतद्वैतस्य कामपरं चापरं ब्रह्मयदौ कारस्तस्माद्दिद्वानैतेन वायते नैकतरमन्वेति' इत्यादिका वेदस्तत्त्वं तच्चाधिगमहेतुः तत्समासोपलब्धौ तस्य वेदस्य समासः संक्षेपः प्रलयो यत्र स तत्समास आत्मा । 'यत्र वेदा अवेदाः' इति श्रुतेः तस्योपलब्धौ आत्मा क्लीबः स्वप्रकाश आत्मा न घटवत्स्वात्मानं प्रकाशयति स्वात्मनि वृत्तिविरोधात् कथं तर्हि तज्ज्ञानस्य साध्यत्वमुच्यते इत्याशङ्क्याह तत्सवेद्यस्य वेद्यमिति । तत्तस्मात्समात्मा वेद्यस्य बुद्धिस्तत्त्वस्य वेद्यज्ञेयं । 'दृश्यते त्वग्रया बुद्ध्या मनसैवानुदृष्टव्यम्' इत्यादि श्रुतिभ्यः । कथं तर्हि यन्मनसानमनुत इत्यादि श्रवणं उच्यते । 'चक्षुःसन्निहितं कुंभं यथा सूर्योऽवभासयेत् ॥ चित्तवृत्त्या तथा व्याप्तं चिदात्मैव प्रकाशयेत् ॥ स्वप्रकाशं चिदात्मानं वृत्तिरात्मांतरं विना ॥ भासयेद्भास्करमिव चक्षुःसूर्यांतरं विना ॥ वृत्तिव्याप्तिमपेक्ष्यैव वेद्यत्वं प्रादुरात्मनः । चिदंतरानपेक्षत्वादवेद्यत्वं तथागमाः' आगमाः । यन्मनसानमनुते मनसैवानुदृष्टव्यम्' इत्याद्याः । 'विज्ञातारमरेकेन विज्ञानीयादिति श्रुतिः । निराकरोति वेद्यत्वमवस्थाभयादिति १२ । १६ प्रसादेन नैर्मल्येन अनशनं नाम चित्तेन्द्रियनिरोधो न त्वाहारसाग इत्याह तस्मादिति १७ उक्तमर्थं पिंडीकृत्वाह तपसेति । तपसा स्वधर्मा

वेदपूर्ववेदितव्यं प्रयत्नात्तद्वैवेदस्तस्य वेदः शरीरम् ॥ वेदस्तत्त्वं तत्समासोपलब्धौ क्लीबस्त्वात्मा तत्सवेद्यस्य वेद्यम् १५ वेदोक्तमायुर्देवानामाशिषश्चैव कर्मणाम् ॥ फलत्यनुयुगं लोके प्रभावश्च शरीरिणाम् १६ इंद्रियाणां प्रसादेन तदेतत्परिवर्जयेत् ॥ तस्मादनशनं दिव्यं निरुद्धेन्द्रियगोचरम् १७ तपसा स्वर्गगमनं भोगोदानेन जायते ॥ ज्ञानेन मोक्षो विज्ञेयस्तीर्थस्नानादवक्षयः १८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तुराजेन्द्रप्रत्युवाच महायशाः ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि प्रधानविधिमुत्तमम् १९ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ यत्त्वमिच्छसि राजेन्द्र दानधर्मैर्युधिष्ठिर ॥ इष्टं चेदं स दामह्यं राजन् गौरवतस्तथा २० शृणु दानरहस्यानि श्रुतिस्मृत्युदितानि च ॥ छायायां करिणः श्राद्धं तत्कर्णपरिवीजिते ॥ दशकल्पायुतानीह न क्षीयेत युधिष्ठिर २१ जीवनाय समास्त्रिंशत्सु दत्वामहीयते ॥ वैश्यं तु वासयेद्यस्तु सर्वयज्ञैः स इष्टवान् २२ प्रतिस्नोतश्चित्रवाहाः पर्जन्योन्नानुसंचरन् ॥ महाधुरिर्यथानावामहापापैः प्रमुच्यते ॥ विष्णवे विप्रदत्तानि दधिमस्त्वक्षयाणि च २३ पर्वसु द्विगुणं दानमृतौ दशगुणं भवेत् २४ अयने विषुवे चैव षडशीतिमुखेषु च ॥ चंद्रसूर्योपरागे च दत्तमक्षयमुच्यते २५ ऋतुषु दशगुणं वदंति दत्तं शतगुणमृत्युना दिषु ध्रुवम् ॥ भवति सहस्रगुणं दिनस्य राहोर्विषुवति चाक्षयमश्नुते फलम् १२६

चरणेन १८ । १९ । २० छायायां करिणः गुर्वमायोगेऽन्वत्थच्छायागजच्छायाख्यं पर्व देशकालयोगजं कर्णाद्वर्णा अन्वत्थपल्लवास्वैर्वीजिते देशजलोपाति २१ समास्त्रिंशं आर्द्रवसु अन्नादिद्रव्यं वैश्यं विशं त्यस्मिन्निवेशो धर्मगृहं तदधिकारिणैश्च 'वृद्धयौषधाख्यान्नधने त्रिपुरस्तेव मुस्मृतम्' इति । 'वेशो वेद्यागृहे प्रोक्तो नेपथ्ये गृहमात्रके' इति च विश्वः २२ प्रतिस्नोतश्चित्रवाहा इति सार्धः श्लोकः । प्रतिप्रतीपं पूर्ववाहिन्याः नद्याः पश्चिमामुलं स्नोतः प्रवाहो यत्र तन्तीर्य प्रतिस्नोतः तत्र पात्रेऽर्पिताश्चित्रवाहा उत्तमाः आः विपरिणम्य अक्षया इत्यपकृष्यते अक्षयफल इत्यर्थः । पर्जन्योऽन्नानुसंचरन् अन्नार्थे अतुसंचरन् पर्जन्य इन्द्रोऽप्यक्षयः अतिविप्रेण तत्संद्रोऽप्यक्षयस्वर्गप्रद इत्यर्थः । 'पर्जन्यो मघवावृषा' इति हलायुधः । महाधुरिमहतिभूः सदृशो प्रवाहे विष्णवे राहपरागे विप्रदत्तानि विप्रेभ्यो दत्तानि दधिमस्तु दधोमंडं । 'मंडं दधिभवं मस्तु' इत्यमरः । चकारात्पूर्वोक्तानि नापुरुषोवायथा महाधुरिर्योगभारे यथा सर्वपापैः प्रमुच्यते तथैव गजच्छायाश्राद्धादिकर्तारोऽपि मुच्यन्ते इत्यर्थः २३ पर्वसु दर्शादिषु २४ विषुवे तु ला

कामान्काम्यमानान्विषयान् २७। २८। १२९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ श्रुत्वेति । ऋषीणाराज्ञांचलोककंटकोद्धरणपरमेश्वरप्रीतिकरमिति

नाभूमिदोभूमिमश्रातिराजन्नायानदोयानमारुह्ययाति ॥ यान्यान्कामान्ब्राह्मणेभ्योददातितांस्तान्कामान्जायमानःसमुंक्ते २७ अग्रेरपत्यंप्रथमं सुवर्गं भूवर्णेण
वीसूर्यसुताश्वगावः ॥ लोकास्त्रयस्तेन भवंति दत्तायः कांचनं गाश्वमर्ही च दद्यात् २८ परं हि दाना ब्रह्म भूवशाश्वतं भव्यं त्रिलोके भवते कुतः पुनः ॥ तस्मात्प्रधानं परमं
हि दानं वदंति लोकेषु विशिष्टबुद्धयः १२९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्या पर्वणि दानमहादानमाहात्म्ये द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तु राजा राजर्षेर्द्रुप्रस्यत तथा ॥ मार्कण्डेयान् महाभागात् स्वर्गस्य प्रतिपादनम् १ युधिष्ठिरो महा राजपप्रच्छ भरतर्षभ ॥ मार्कण्डेयं
तपो ब्रह्मदीर्घायुषमकल्मषम् २ विदितास्तव धर्मज्ञे देवदानवराक्षसाः ॥ राजवंशाश्वविविधा ऋषिवंशाश्वशाश्वताः ३ न तेस्त्यविदितां किंचिदस्मिं लोके द्विजो
त्तम ॥ कथां वत्सि मुने दिव्यां मनुष्यो रगरक्षसाम् ४ देवगंधर्वयक्षाणां किन्नराप्सरसां तथा ॥ इदमिच्छाम्यहं श्रोतुं तत्त्वेन द्विजसत्तम ५ कुवलाश्व इति ख्यात इश्वा
कुरपराजितः ॥ कथं नाम विपर्यासाद्बुधुमारत्वमागतः ६ एतदिच्छामितत्त्वेन ज्ञातुं भार्गवसत्तम ॥ विपर्यस्तं यथानाम कुवलाश्वस्य धीमतः ७ ॥ वैशंपायन उ
वाच ॥ युधिष्ठिरेणैव मुक्तो मार्कण्डेयो महामुनिः ॥ धौन्धुमारमुपाख्यानां कथयामास भारत ८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि शृणु राजन्युधिष्ठिर ॥
धर्मिष्ठमिदमाख्यानां धुन्धुमारस्य तच्छृणु ९ यथासराजा इश्वाकुः कुवलाश्वो महीपतिः ॥ धुन्धुमारस्त्वमगमत्तच्छृणुष्वमहीपते १० महार्षिर्विश्रुतस्तत्तत्तत्तं
इति भारत ॥ मरुधन्वसुरस्येषु आश्रमस्तस्य कौरव ११ उत्तंकस्तुमहाराज तपोऽतप्यत्सुदुश्चरम् ॥ आरिराधयिषुर्विष्णुं बहून्वर्षगणान्विभुः १२ तस्य प्रीतः
स भगवान् साक्षाद्दर्शनमेयिवान् ॥ दृष्ट्वैव चर्षिः प्रह्वस्तं तुष्टाव विविधैः स्तवैः १३ ॥ उत्तंक उवाच ॥ ॥ त्वया देव प्रजाः सर्वाः ससुरासुरमानवाः ॥ स्थावराणि च भू
तानि जंगमानि तथैव च १४ ब्रह्म वेदाश्वे वेद्यं च त्वया सृष्टं महाद्युते ॥ शिरस्ते गगनं देवनेत्रेश शिदिवाकरौ १५ निःश्वासः पवनश्चापिते जोग्निश्च तवाच्युत ॥ बाहव
स्ते दिशः सर्वाः कुक्षिश्चापि महार्णवः १६ ऊरुते पर्वता देवखंजं घे मधुसूदन ॥ पादौ तेष्टयिथी देवी रोमाण्योषधयस्तथा १७ इंद्रसोमाग्निवरुणा देवासुरमहोरगाः ॥
प्रह्वास्त्वामुपतिष्ठंति स्तुवंतो विविधैः स्तवैः १८ त्वया व्याप्तानि सर्वाणि भूतानि भुवनेश्वर ॥ योगिनः सुमहावीर्याः स्तुवंति त्वां महर्षयः १९ त्वयि तुष्टे जगत्स्वास्थ्यं
त्वयि कुद्धे महद्भयम् ॥ भयानामपनेताऽसित्वमेकः पुरुषोत्तम २० देवानां मानुषाणां च सर्वभूतसुखावहः ॥ त्रिभिर्विक्रमणैर्देवत्रयो लोकास्त्वया हृताः २१ असुराणां
समृद्धानां विनाशश्च त्वया कृतः ॥ तव विक्रमणैर्देवानिर्वाणमगमन्परम् २२

पराभूताश्वदैर्येन्द्रास्त्वयिकुद्धेमहायुते ॥ त्वंहिकर्ताविकर्ताचभूतानामिहसर्वशः २३ आराधयित्वात्वां देवाः सुखमेधंतिसर्वशः ॥ एवंस्तुतो हृषीकेश उत्तंकेनम
हात्मना २४ उत्तंकमब्रवीद्विष्णुः प्रीतस्तेऽहं वरं वृणु ॥ उत्तंक उवाच ॥ पर्याप्तो मे वरो ह्येष यदहं दृष्टवान्हरिम् २५ पुरुषं शाश्वतं दिव्यं स्रष्टारं जगतः प्रभुम् ॥ वि
ष्णुरुवाच ॥ प्रीतस्तेऽहमलौल्येन भक्त्या तव च सत्तम २६ अवश्यं हि त्वया ब्रह्म नमस्तो ग्राह्यो वरो द्विज ॥ एवं सच्छंद्यमानस्तु वरेण हरिणा तदा २७ उत्तंकः प्राज
ल्लिर्वरेवरं भरतसत्तम ॥ यदि मे भगवन् प्रीतः पुंडरीकनिभेक्षण २८ धर्मे सत्ये दमे चैव बुद्धिर्भक्तुमे सदा ॥ अभ्यासश्च भवेद्भक्त्या त्वयि नित्यं ममेश्वर २९ ॥ भगवा
नुवाच ॥ सर्वमेतद्धि भवितामत्प्रसादात्तव द्विज ॥ प्रतिभास्यति योगश्च येन युक्तो दिवौ कसाम् ३० त्रयाणामपि लोकानां महत्कार्यं करिष्यसि ॥ उत्सादनार्थं लो
कानां धुंधुर्नाम महासुरः ३१ तपस्यति तपोघोरं गृण्यस्तं हनिष्यति ॥ राजा हि वीर्यवांस्तत इक्ष्वाकुरपराजितः ३२ बृहदश्व इति ख्यातो भविष्यति महीपतिः ॥
तस्य पुत्रः शुचिर्दान्तः कुवलाश्व इति श्रुतः ३३ स योगबलमास्थाय मामकं पार्थिवोत्तम ॥ शासनात्तव विप्रैर्धुंधुमारो भविष्यति ॥ एवमुक्त्वा तु तं विप्रं विष्णु रंतरधी
यत ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि मार्कंडेयसमास्यापर्वणि धुंधुमारोपाख्याने एकाधिकद्विजाततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ मार्कंडेय उवाच ॥ इक्ष्वाकौ संस्थिते राजन् शशादः पृथिवीमिमाम् ॥ प्राप्तः परमधर्मात्मा सोऽयोध्यायां नृपोऽभवत् १ शशादस्य तु दायादः ककुत्स्थो नाम वीर्य
वान् ॥ अनेनाश्वापिकाकुस्थः पृथुश्चानेन सः सुतः २ विष्वगश्वः पृथोः पुत्रस्तस्मादद्रिश्च जज्ञिवान् ॥ अद्रेश्च युवनाश्वस्तुश्चावस्तस्यात्मजोऽभवत् ३ तस्य
श्रावस्तको ज्ञेयः श्रावस्तीयेन निर्मिता ॥ श्रावस्तकस्य दायादो बृहदश्वो महाबलः ४ बृहदश्वस्य दायादः कुवलाश्व इति स्मृतः ॥ कुवलाश्वस्य पुत्राणां सहस्राण्येक
विंशतिः ५ सर्वे विद्यासु निष्णाता बलवंतो दुरासदाः ॥ कुवलाश्वश्च पितृतो गुणैरभ्यधिकोऽभवत् ६ समये तं पिताराज्ये बृहदश्वोऽभ्यषेचयत् ॥ कुवलाश्वं महारा
जशूरमुत्तमधार्मिकम् ७ पुत्रसंक्रामितश्चींस्तु बृहदश्वो महीपतिः ॥ जगाम तपसे धीमांस्तपो वनमभि त्रहा ८ अथ शुश्राव राजर्षितमुत्तंको नराधिप ॥ वनं संप्र
स्थितं राजन् बृहदश्वं द्विजोत्तमः ९ तमुत्तंको महातेजाः सर्वास्त्रविदुषां वरम् ॥ न्यवारय दमेयात्मा समासाद्य नरोत्तमम् १० ॥ उत्तंक उवाच ॥ भवतारक्षणं कार्यं
तत्तावत्कर्तुमर्हसि ॥ निरुद्धि ग्रावयं राजंस्त्वत्प्रसादाद्भवेमहि ११ त्वया हि पृथिवी राजन् रक्ष्यमाणामहात्मना ॥ भविष्यति निरुद्धि ग्रावयं गंतुमर्हसि १२ पाल
नेहि महान् धर्मः प्रजानामिह दृश्यते ॥ न तथा दृश्यतेऽरण्ये माभूते बुद्धिरिदृशी १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभाचदीपे

वन०

अ०

२०३

ईदृशोनहिराजेंद्रधर्मः कचनदृश्यते ॥ प्रजानां पालने यो वै पुरा राजर्षिभिः कृतः १४ रक्षितव्याः प्रजाराज्ञा तास्त्वं रक्षितुमर्हसि ॥ निरुद्धिग्रस्तपश्चर्तुनहिशक्रो
मिपार्थिव १५ ममाश्रमसमीपे वै स मे पुमरुधन्वसु ॥ समुद्रो वालुकापूर्ण उज्जालक इति स्मृतः १६ बहुयोजनविस्तीर्णो बहुयोजनमायतः ॥ तत्र रौद्रो दानवेंद्रो म
हावीर्यपराक्रमः १७ मधुकैटभयोः पुत्रो धुंधुर्नाम सुदारुणः ॥ अंतर्भूमिगतो राजन् वसत्यमितविक्रमः १८ तं निहत्य महाराज वनं त्वंगंतुमर्हसि ॥ शैते लोकविना
शायतप आस्थाय दारुणम् १९ त्रिदशानां विनाशाय लोकानां चापि पार्थिव ॥ अवध्यो दैवतानां हि दैत्यानामथ रक्षसाम् २० नागानामथ यक्षाणां गंधर्वाणां च सर्व
शः ॥ अवाप्य स वरं राजन् सर्वलोकपितामहात् २१ तं विनाशय भद्रं ते माते बुद्धिरतोऽन्यथा ॥ प्राप्स्यसे महतीं कीर्तिं शाश्वतीमव्ययां ध्रुवाम् २२ क्रूरस्य तस्य
स्वपतो वालुकांतर्हितस्य च ॥ संवत्सरस्य पर्येतैः निःश्वासः संपर्वते २३ यदा तदा भृश्वलति स शैलवनकानना ॥ तस्य निःश्वासवाते न रज उद्भूयते महत् २४ आ
दित्यपथमाश्रित्य सप्ताहं भूमिकं पनम् ॥ सविस्फुलिंगं सज्वालं धूममिश्रं सुदारुणम् २५ तेन राजन्न शक्रो मितस्मिन् स्थातुं स्व आश्रमे ॥ तं विनाशय राजेंद्र लोकानां
हितकाम्यया २६ लोकाः स्वस्थाभविष्यंति तस्मिन् विनिहतेऽसुरे ॥ त्वंहितस्य विनाशाय पर्याप्त इति मे मतिः २७ तेजसा तव तेजश्च विष्णुराप्याययिष्यति ॥
विष्णुना च वरो दत्तः पूर्वमममहीपते २८ यस्तं महासुरं रौद्रं वधिष्यति महीपतिः ॥ तेजस्तं वैष्णवमिति प्रवेक्ष्यति दुरासदम् २९ तत्तेजस्वं समाधाय राजेंद्र भुवि दुः
सहम् ॥ तं निष्पृदय राजेंद्र दैत्यं रौद्रपराक्रमम् ३० न हि धुंधुर्महातेजसाऽल्पेन शक्यते ॥ निर्दग्धुं प्रुथिवीपालसहिवर्षशतैरपि ३१ ॥ इति श्रीमहाभार
ते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्या पर्वणि धुंधुमारोपाख्याने द्वाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ स एव मुक्तो राजर्षिरुत्तं केनापराजितः ॥
उत्तं कं कौरवश्रेष्ठ कृतांजलि रथाब्रवीत् १ न तेऽभिगमनं ब्रह्मन् मोघमेतद्ब्रविष्यति ॥ पुत्रो ममायं भगवन् कुबलाश्व इति स्मृतः २ धृतिमान् रक्षिप्रकारी च वीर्येणाप्रतिमो
भुवि ॥ प्रियं च ते सर्वमेतत्करिष्यति न संशयः ३ पुत्रैः परिवृतः सर्वैः शूरैः परिबहाद्भुभिः ॥ विसर्जयस्व मां ब्रह्मन् यस्तशस्त्रोऽस्मि सांप्रतम् ४ तथाऽस्ति वतितचेनो
क्तो मुनिनाऽमितेजसा ॥ स तमादिश्य तनयमुत्तं कायमहात्मने ५ क्रियतामिति राजर्षिर्जगाम वनमुत्तमम् ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कएष भगवन् दैत्यो महावीर्यस्त
पोधन ६ कस्य पुत्रोऽथ नप्तावा एतदिच्छामि वेदितुम् ॥ एवं महाबलो दैत्यो न श्रुतो मे तपोधन ७ एतदिच्छामि भगवन् याथा तथ्येन वेदितुम् ॥ सर्वमेव महाप्राज्ञवि
स्तरेण तपोधन ८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ शृणुराजन्निदं सर्वं यथा वृत्तं नराधिप ॥ कथ्यमानं महाप्राज्ञविस्तरेण यथा तथम् ९

एकार्णवेतदालोकेनष्टेस्थावरजंगमे ॥ प्रनष्टेषु च भूतेषु सर्वेषु भरतर्षभ १० प्रभवं लोककर्तारं विष्णुं शाश्वतमव्ययम् ॥ यमाहुर्मुनयः सिद्धाः सर्वलोकमहेश्वरम् ११
 सुष्वापभगवान् विष्णुरप्सु योगतएव सः ॥ नागस्य भोगे महति शेषस्यामिततेजसः १२ लोककर्ता महाभाग भगवान् च्युतो हरिः ॥ नागभोगेन महतापरिभ्यमही
 मिमाम् १३ स्वपतस्तस्य देवस्य पद्मं सूर्यसमप्रभम् ॥ नाभ्यां विनिःसृतं दिव्यं तत्रोत्पन्नः पितामहः १४ साक्षाल्लोकगुरुर्ब्रह्मापद्मे सूर्यसमप्रभः ॥ चतुर्वेदश्च तु
 मूर्तिस्तथैव च चतुर्मुखः १५ स्वप्रभावाद्दुराधर्षो महाबलपराक्रमः ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य दानवौ वीर्यवत्तमौ १६ मधुकैटभश्चैव दृष्टवन्तौ हरिं प्रभुम् ॥ शयानं
 शयने दिव्ये नागभोगे महाद्युतिम् १७ बहुयोजनविस्तीर्णे बहुयोजनमायते ॥ किरीटकौस्तुभधरं पीतकौशेषवाससम् १८ दीप्यमानं श्रियाराजं स्तेजसावपुषा त
 था ॥ सहस्रसूर्यप्रतिममद्भुतोपमदर्शनम् १९ विस्मयः सुमहानासीन्मधुकैटभयोस्तथा ॥ दृष्ट्वा पितामहं चापि पद्मे पद्मनिभेक्षणम् २० वित्रासयेतामथ तौ ब्र
 ह्माणममि तौ जसम् ॥ वित्रस्यमानो बहुशो ब्रह्माताभ्यां महायशाः २१ अकंपयत्पद्मनालं ततोऽबुध्यत केशवः ॥ अथापश्यत् गोविंदो दानवौ वीर्यवत्तरौ २२ दृष्ट्वा
 ताव ब्रवीद्देवः स्वागतं वां महाबलौ ॥ ददामि वां वरं श्रेष्ठं प्रीतिर्हि मम जायते २३ तौ प्रहस्य हृषीकेशं महादर्पो महाबलौ ॥ प्रत्यब्रूतां महाराजसहितौ मधुसूदनम् २४
 आवां वरय देवत्वं वरदौ स्वः सुरोत्तम ॥ दातारौ स्वो वरं तुभ्यं तद्वीह्य विचारयन् २५ ॥ भगवानुवाच ॥ प्रतिगृह्णे वरं वीरावीप्सितश्वरो मम ॥ युवां हि वीर्यसंपन्नौ
 न वामस्ति समः पुमान् २६ वध्यत्वमुपगच्छेतां मम सत्यपराक्रमौ ॥ एतदिच्छाम्यहं कामं प्राप्नुं लोकहिताय वै २७ ॥ मधुकैटभा वृचतुः ॥ अनृतं नोक्तपूर्वनौ
 स्वैरेष्वपि कुतोऽन्यथा ॥ सत्ये धर्मे च निरतौ विद्वद्वा वां पुरुषोत्तम २८ बले रूपे च शौर्ये च शमेन च समोऽस्ति नौ ॥ धर्मे तपसि दाने च शीलसत्त्वदमेषु च २९ उपप्लवो म
 हानस्मानुपावर्तत केशव ॥ उक्तं प्रतिकुरुष्वत्वं कालो हि दुरतिक्रमः ३० आवामिच्छावहे देवकृतमेकं त्वया विभो ॥ अनावृतेऽस्मिन्नाकाशे वधं सुरवरोत्तम ३१ पुत्र
 त्वमधिगच्छावतवचापि सुलोचन ॥ वरपुत्रो तौ देवतद्विद्वि सुरसत्तम ३२ अनृतं मा भवेद्देवयद्वि नौ संश्रुतं तदा ॥ भगवानुवाच ॥ बाढमेवं करिष्यामि सर्वमेतद्वि
 ष्यति ३३ सविर्चित्याथ गोविंदो नापश्यद्यदनावृतम् ॥ अवकाशं पृथिव्यां वा दिविवामधुसूदनः ३४ स्वकावनावृतात् रूढद्वयदेववरस्तदा ॥ मधुकैटभयो राजन्
 शिरसीमधुसूदनः ॥ चक्रेण शितधारेण न्यकृतं तमहायशाः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्यापर्वणि धुंधुमारोपाख्याने त्र्यधिकद्विशतत
 मोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ॥ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ धुंधुर्नाम महाराजतयोः पुत्रो महाद्युतिः ॥ सतपोत्पत्तमहन्महावीर्यपराक्रमः १

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३
 अतिष्ठदेकपादेनकृशोधमनिसंततः ॥ तस्मैब्रह्माददौप्रीतोवरंवरेसचप्रभुम् २ देवदानवयक्षाणांसर्पगंधर्वरक्षसाम् ॥ अवध्योऽहंभवेयंवैवरणपवृतोमया ३
 एवंभवतुगच्छेतिमुवाचपितामहः ॥ स एवमुक्तस्तत्पादौमूर्ध्नास्पृश्यजगामह ४ सतुधुंधुर्वरंलब्ध्वामहावीर्यपराक्रमः ॥ अनुस्मरन्पितृवधंदुतंविष्णुमुपाग
 मत् ५ सतुदेवान्सगंधर्वानजित्वाधुंधुर्मर्षणः ॥ बबाधसर्वानसकृद्विष्णुं देवांश्चवैभृशम् ६ समुद्रेवालुकापूर्णेऽज्जालकइतिस्मृते ॥ आगम्यचसदुष्टात्मातंदे
 शंभस्तर्पभ ७ बाधतिस्मपरंशक्त्यातमुत्तंकाश्रमंविभो ॥ अंतर्भूमिगतस्तत्रवालुकांतर्हितस्तथा ८ मधुकैटभयोःपुत्रोऽधुर्भूमपराक्रमः ॥ शेतेलोकविनाशा
 यत्तपोबलमुपाश्रितः ९ उत्तंकस्याश्रमाभ्याशेनिःश्वसन्पावकार्चिषः ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुराजासबलवाहनः १० उत्तंकविप्रसहितःकुवलाश्वोमहीपतिः ॥ पुत्रैः
 सहमहीपालःप्रययौभरतर्षभ ११ सहस्रैरेकविंशत्यापुत्राणामरिमर्दनः ॥ कुवलाश्वोनरपतिरन्वितोबलशालिनाम् १२ तमाविशत्ततोविष्णुर्भगवांस्तेजसाप्रभुः ॥
 उत्तंकस्यनियोगेनलोकानांहितकाम्यया १३ तस्मिन्प्रयातेदुर्धर्षेदिविशब्दोमहानभूत् ॥ एषश्रीमानवध्योऽयधुंधुमारोभविष्यति १४ दिव्यैश्वर्यपुष्पैस्तं
 देवाःसमंतात्पर्यवारयन् ॥ देवदुंदुभयश्चापिनेदुःस्वयमनीरिताः १५ शीतश्चवायुःप्रववौप्रयाणेतस्यधीमतः ॥ विपांसुलांमहींकुर्वन्वर्षचसुरेश्वरः ॥
 १६ अंतरिक्षेविमानानिदेवतानांयुधिष्ठिर ॥ तत्रैवसमदृश्यंतधुंधुर्यत्रमहासुरः १७ कुवलाश्वस्यधुंधोश्चयुद्धकौतूहलान्विताः ॥ देवगंधर्वसहिताःसमवैक्षन्महर्ष
 यः १८ नारायणेनकौरव्यतेजसाऽऽप्यायितस्तदा ॥ सगतोत्तृपतिःक्षिप्रंपुत्रैस्तैःसर्वतोदिशम् १९ अर्णवखानयामासकुवलाश्वोमहीपतिः ॥ कुवलाश्वस्य
 पुत्रैश्चतस्मिन्वैवालुकार्णवे २० सप्तभिर्दिवसैःखात्वाष्ट्योधुंधुर्महाबलः ॥ आसीद्वोरंवपुस्तस्यवालुकांतर्हितंमहत् २१ दीप्यमानंयथासूर्यस्तेजसाभरतर्षभ ॥
 ततोऽधुंधुर्महाराजदिशमावृत्यपश्चिमाम् २२ सुप्तोभूद्राजशार्दूलकालानलसमद्युतिः ॥ कुवलाश्वस्यपुत्रैस्तुसर्वतःपरिवारितः २३ अभिद्रुतःशरैस्तीक्ष्णैर्गदा
 भिर्मुसलैरपि ॥ पट्टिशैःपरिवैःप्रासैःखड्गैश्चविमलैःशितैः २४ सवध्यमानःसंकुद्धःसमुत्स्थौमहाबलः ॥ क्रुद्धश्चाभक्षयत्तेपांशस्त्राणिविविधानिच २५ आस्या
 द्रमन्पावकंसंस्वर्तकसमंतदा ॥ तान्सर्वान्नृपतेःपुत्रानदहत्स्वेनतेजसा २६ मुखजेनाग्निनाकुद्धोलोकानुद्वर्तयन्निव ॥ क्षणेनराजशार्दूलपुण्ड्रकपिलः
 प्रभुः २७ सगरस्यात्मजान्कुद्धस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ तेषुकुधाग्निदग्धेषुतदाभरतसत्तम २८ तंप्रबुद्धंमहात्मानंकुंभकर्णमिवापरम् ॥ आससादमहातेजाः
 कुवलाश्वोमहीपतिः २९ तस्यवारिमहाराजसुस्रावबहुदेहतः ॥ तदाऽऽपीयततस्तेजोराजावारिमयंनृप ३० योगीयोगेनवह्निचशमयामासवारिणा ॥ ब्रह्मास्त्रे
 णचराजेंद्रदैत्यंकूरपराक्रमम् ३१ ददाहभरतश्चैवसर्वलोकभवायवै ॥ सोऽस्त्रेणदग्ध्वाराजर्षिःकुवलाश्वोमहाऽसुरम् ३२ सुरशत्रुममित्रघ्नंरैलोक्येशइवापरः ॥
 धुंधोर्वधात्तदाराजाकुवलाश्वोमहामनाः ३३

३४ । ३५ ३६ । ३७ ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैऋकंडीये भारतमावदीपे चतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ततइति । पतिव्रताख्यानमितःस्त्रीमाहा

धुंधुमारइतिख्यातोनाम्नाऽप्रतिरथोऽभवत् ॥ प्रीतैश्चन्द्रिदशैःसर्वैर्महर्षिंसहितैस्तदा ३४ वरं वृणीष्वेत्युक्तःसंप्रांजलिःप्रणतस्तदा ॥ अतीवमुदितोराजन्निदं वचनमब्रवीत्
३५ दद्याद्वित्तं द्विजाग्रेभ्यः शत्रूणां चापि दुर्जयः ॥ सख्यं च विष्णुना मे स्याद्भूतेष्वद्रोह एव च ३६ धर्मे रतिश्च सततं स्वर्गे वा सस्तथाऽक्षयः ॥ तथास्त्वितिततो देवैः प्रीतै
रुक्तः स पार्थिवः ३७ ऋषिभिश्च संगधर्मे रूतं केन च धीमता ॥ संभाष्य चैनं विविधैराशीर्वादैस्ततो नृप ३८ देवामहर्षयश्चापि स्वानि स्थानानि भेजिरे ॥ तस्य पुत्रास्त्रयः
शिष्टाद्युधिष्ठिरतदाऽभवन् ३९ दृढाश्वः कपिलाश्वश्चन्द्राश्वश्चैव भारत ॥ तेभ्यः परंपरा राजन्निश्वाकूणां महात्मनाम् ४० वंशस्य सुमहाभग राज्ञाममिततेजसाम् ॥ एवं
सनिहतस्तेन कुवलाश्वेन सत्तम ४१ धुंधुर्नाम महादैत्यो मधुकैटभयोः सुतः ॥ कुवलाश्वश्च नृपतिर्धुंधुमार इति स्मृतः ४२ नाम्ना च गुणसंयुक्तस्तदा प्रभृति सोऽभवत् ॥
एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मातृं परिपृच्छसि ४३ धौंधुमारमुपाख्यानं प्रथितं यस्य कर्मणा ॥ इदं तु पुण्यमाख्यानं विष्णोः समनुकीर्तनम् ४४ शृणु यादवः स धर्मात्मा पुत्रवां
श्वभवेन्नरः ॥ आयुष्मान्भूतिमांश्चैव श्रुत्वा भवति पर्वसु ॥ न च व्याधिभयं किंचित्प्राप्नोति विगतज्वरः ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्या पर्वणि
धुंधुमारोपाख्याने चतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो युधिष्ठिर राजा मार्कण्डेयं महाद्युतिम् ॥ पप्रच्छ भरतश्रेष्ठ धर्मप्रशंसु
दुर्विदम् १ श्रोतुमिच्छामि भगवन्स्त्रीणां माहात्म्यमुत्तमम् ॥ कथ्यमानं त्वया विप्रसूक्ष्मं धर्म्यं च तत्त्वतः २ प्रत्यक्षमिह विप्रर्षे देवादृश्यं तिसत्तम ॥ सूर्याचंद्रमसौ वायुः
पृथिवी वह्निरेव च ३ पिता माता च भगवान्गुरुरेव च सत्तम ॥ यच्चान्ये देवविहितं तच्चापि भृगुनंदन ४ मान्या हि गुरवः सर्वे एकपत्न्यस्तथास्त्रियः ॥ पतिव्रतानां शुश्रूषा
दुष्करा प्रतिभाति मे ५ पतिव्रतानां माहात्म्यं वक्तुमर्हसि नः प्रभो ॥ निरुध्य चेन्द्रियग्रामं मनः संरुध्य चानव ६ पतिदेवतवच्चापि चिंतयंत्यः स्थिता हि याः ॥ भगवन्दुष्करं
त्वेतत्प्रतिभाति मम प्रभो ७ मातापित्रोश्च शुश्रूषा स्त्रीणां भर्तारि च द्विज ॥ स्त्रीणां धर्मात्सुखोराद्धिना न्यपश्यामि दुष्करम् ८ साध्वाचाराः स्त्रियो ब्रह्मन्यत्कुर्वति
सदाऽऽदृताः ॥ दुष्करं खलु कुर्वति पितरं मातरं च वै ९ एकपत्न्यश्च यानार्यो याश्च सत्यं वदंत्युत ॥ कुक्षिणा दशमासांश्च गर्भसंधारयंति याः १० नार्यः कालेन संभूय
किमद्भुततरंततः ॥ संशयं परमं प्राप्य वेदनाम तुलामपि ११ प्रजायंते सुतान्नार्यो दुःखेन महता विभो ॥ पुष्पंति चापि महता स्नेहेन द्विजपुंगव १२ ये च क्रूरेषु सर्वे
षु वर्तमाना जुगुप्सिताः ॥ स्वकर्म कुर्वति सदा दुष्करं तच्च मे मतम् १३ क्षत्रधर्मसमाचारतत्त्वं व्याख्याहि मे द्विज ॥ धर्मः सुदुर्लभो विप्रचृशं सेन महात्मनाम् १४
एतदिच्छामि भगवन्प्रश्नं प्रश्नविदां वर ॥ श्रोतुं भृगुकुलश्रेष्ठ शुश्रूषेत वसुव्रत १५

स्यादीनां पृष्ठानां निर्णयार्थं । तत्रापि नाहं बलाकाविमर्षे इत्यतः प्राक्तनो ग्रंथः स्पष्टार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठेये भारतभाबदीपे पंचाधिकद्विंशत्यमोऽध्यायः ॥ २०५ ॥

॥ ॥ ॥

वन०

ब०

२०६

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ हंततेऽहं समाख्यास्ये प्रश्नमेतं सुदुर्बलम् ॥ तत्त्वेन भरतश्चेष्टगदतस्तन्निबोध मे १६ मातृस्तु गौरवान्ये पितृनन्ये तु मे निरे ॥ दुष्करं कुरुते माताविवर्धयति या प्रजाः १७ तपसा देवतेभ्यो भिर्वदनेन ततिक्षया ॥ अभिचारैरुपायैश्चापीहंते पितरः सुतान् १८ एवं कृच्छ्रेण महता पुत्रं प्राप्य सुदुर्लभम् ॥ चिंतयंतिसदा वीरकीदृशोऽयं भविष्यति १९ आशंसते हि पुत्रेषु पिता माता च भारत ॥ यशः कीर्तिमथैश्वर्यं प्रजाधर्मतथैव च २० तयोराशांतु सफलां यः करोति स धर्मवित् ॥ पिता माता च राजेन्द्र तुभ्यतो यस्य नित्यशः २१ इह प्रेत्य च तस्याथ कीर्तिर्धर्मश्च शाश्वतः ॥ नैव यज्ञक्रियाः काश्चिन्नश्राद्धं नोपवासकम् २२ यातु भर्तृरिशुश्रूषा तया स्वर्गं जयत्युत ॥ एतत्प्रकरणं राजन्नधिकृत्य युधिष्ठिर २३ पतिव्रतानां नियतं धर्मं चावहितः शृणु २४ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेय समाख्या पर्वणि पतिव्रतोपाख्याने पंचादिकाद्विंशतमोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ ॥ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ कश्चिद्विजातिप्रवरो वेदाध्यायी तपोधनः ॥ तपस्वी धर्मशीलश्च कौशिको नाम भारत १ सांगोपनिषदो वेदानधीते द्विजसत्तमः ॥ स वृक्षमूले कस्मिंश्चिद्वेदानुच्चारयन् स्थितः २ उपरिष्टाच्च वृक्षस्य बलाकासं न्यलीयत ॥ तया पुरीषमुत्सृष्टं ब्राह्मणस्य तदोपरि ३ तामवेक्ष्य ततः क्रुद्धः समपध्याय तद्विजः ॥ भृशं क्रोधाभिभूतेन बलाकासानिरीक्षितः ४ अपध्याता च विप्रेण न्यपतद्दरणीतले ॥ बलाकां पतितां दृष्ट्वा गतसत्त्वामचेतनाम् ५ कारुण्यादभिसंतप्तः पर्यशोचत तां द्विजः ॥ अकार्यं कृतवानस्मि रोषरागबलात्कृतः ६ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वा बहुशो विद्वान् ग्रामं भैक्ष्याय संश्रितः ॥ ग्रामेशु चीनिप्रचरन् कुलानि भरतर्षभ ७ प्रविष्टस्तत्कुलं यत्र पूर्वं चरितवांस्तु सः ॥ देहीतियाचमानोऽसौ तिष्ठेत्युक्तः स्त्रिया ततः ८ शौचं तु यावत् कुरुते भाजनस्य कुटुंबिनी ॥ एतस्मिन्नंतरे राजन् क्षुधा संपीडितो भृशम् ९ भर्ता प्रविष्टः सहसा तस्या भरतसत्तम ॥ सा तु दृष्ट्वा पतिं साध्वी ब्राह्मणं व्यवहाय तम् १० पादमाचमनीयं वेदोभर्तुस्तथाऽऽसनम् ॥ प्रह्लापर्यचरन्नापि भर्तारमसितेक्षणा ११ आहारेणाथ भक्ष्यैश्च भोज्यैः सुमधुरैस्तथा ॥ उच्छिष्टं भाविता भर्तुर्भुंक्तं नित्यं युधिष्ठिर १२ देवतं च पतिं मेने भर्तुश्चित्तानुसारिणी ॥ कर्मणा मनसा वाचानान्यचित्ताभ्यगात्पतिम् १३ तं सर्वभावोपगता पतिशुश्रूषणे रता ॥ सा ध्वाचाराशुचिर्दक्षा कुटुंबस्य हितैषिणी १४ भर्तुश्चापि हितं यत्तत्स तं साऽनुवर्तते ॥ देवतातिथिभृत्यानांश्च श्रूषुश्च शुरयोस्तथा १५ शुश्रूषणपरानित्यं सततं संयतं तं द्विजा सा ब्राह्मणं तदा दृष्ट्वा संस्थितं भैक्ष्यकांक्षिणम् १६ कुर्वती पतिशुश्रूषां सस्माराय शुभेक्षण ॥ व्रीडिता साऽभवत्सा ध्वी तदा भरतसत्तम ॥ भिक्षामादाय विप्राय निर्जगाम यशस्विनी १७ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ किमिदं भवति त्वं मां तिष्ठेयुक्त्वा वरांगने ॥ उपरोधं कृतवती न विसर्जितवत्यसि १८

॥ कश्चिदिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

॥१.७४॥

१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६ दंडकेदंडकारण्ये २७। २८। २९। ३० शुश्रूषाया इति । भर्तृशुश्रूषया सार्वज्ञ्यप्राप्तिर्दक्षिता ३१ सा च ब्राह्मणानां ब्रह्मविदामेवास्तीति तल्लक्षणान्याह क्रोध इति ३२ अब्रह्मण्यकथननिष्प्रयोजनमिति यान्येव विद्वद्ब्रह्मण्यनितानि विद्यासाधनानीति न्यायेन ब्राह्मण्यकामस्य क्रोधादिसागोर्गुराधनादि च कर्तव्यत्वेन विधीयते य इति । सखवाक्गुरुभक्तः क्षमावांश्च भवे

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ब्राह्मणं क्रोधं संतप्तं ज्वलंतं मिव तेजसा ॥ दृष्ट्वा साध्वीमनुष्येन्द्रसां त्वष्ट्रवचोऽब्रवीत् १९ ॥ रुयुवाच ॥ क्षंतुमर्हसि मे विद्वन्भर्ता मे दैवतं महत् ॥ स चापि क्षुधितः प्राप्तः श्रान्तः शुश्रूषितो मया २० ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ब्राह्मणानगरीयांसो गरीयांस्ते पतिः कृतः ॥ गृहस्थधर्मे वर्तते ती ब्राह्मणानवमन्यसे २१ इन्द्रोऽप्येषां प्रणमते किंपुनर्मानवो भुवि ॥ अवलिप्तेन जानीषे वृद्धानां श्रुतं त्वया २२ ब्राह्मणा ह्यग्निं स दृशा दहेयुः पृथिवीमपि ॥ रुयुवाच ॥ नाहं बलाका विप्रर्षेत्यजक्रोधं तपो धन २३ अनया कुड्या दृष्ट्या कुड्ढः किं मां करिष्यसि ॥ नावजानाम्यहं विप्रान् देवैस्तुल्यान्मनस्विनः २४ अपराधमिमं विप्रक्षंतुमर्हसि मेऽनघ ॥ जानामि ते जा विप्राणां महाभाग्यं च धीमताम् २५ अपेयः सागरः क्रोधात्कृतो हिलवणो दकः ॥ तथैव दीप्तपसां मुनीनां भावितात्मनाम् २६ येषां क्रोधाग्निरद्यापि दंडकेनोपश्याम्यति ॥ ब्राह्मणानां परिभवाद्वा तापिः सुदुरात्मवान् २७ अगस्त्यमृषिमासाद्य जीर्णः क्रूरो महासुरः ॥ बहुप्रभावाः श्रूयन्ते ब्राह्मणानां महात्मनाम् २८ क्रोधः सुविपुलो ब्रह्मन्प्रसादश्च महात्मनाम् ॥ अस्मिंस्त्वतिक्रमे ब्रह्मन्क्षंतुमर्हसि मेऽनघ २९ पतिशुश्रूषया धर्मोऽयः समेरोचते द्विज ॥ दैवतेष्वपि सर्वेषु भर्ता मे दैवतं परम् ३० अविशेषेण तस्याहं कुर्याधर्मं द्विजोत्तम ॥ शुश्रूषायाः फलं पश्य पत्युर्ब्राह्मणया दृशम् ३१ बलाका हित्व यादगृधरो पातद्विदितं मया ॥ क्रोधः शत्रुः शरीरस्थो मनुष्याणां द्विजोत्तम ३२ यः क्रोधमोहौ त्यजति तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ यो वेदे दिह सत्यानि गुरुं संतोषयेत् ३३ हिंसितश्च न हिंसेत तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ जितेंद्रियो धर्मपरः स्वाध्यायनिरतः शुचिः ३४ कामक्रोधौ वशौ यस्य तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ यस्य चात्मसमो लोको धर्मज्ञस्य मनस्विनः ३५ सर्वधर्मेषु चरतस्तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ योऽध्यापयेदधीयीत यजेद्वाया जयीत वा ३६ दद्याद्वाऽपि यथा शक्तितं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ ब्रह्मचारी वदान्यो योऽप्यधीयाद्विजपुंगवः ३७ स्वाध्यायवानमत्तो वै तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ यद्वा ब्रह्मणानां कुशलं तेषां परिकीर्तयेत् ३८ सत्यं तथा व्याहरतां नानृते रमते मनः ॥ धर्मे तु ब्राह्मणस्याहुः स्वाध्यायं दममार्जवम् ३९ इन्द्रियाणां निग्रहं च शाश्वतं द्विजसत्तम ॥ सत्याजं वेधर्ममाहुः परं धर्मविदो जनाः ४० दुर्ज्ञेयः शाश्वतो धर्मः स च सत्ये प्रतिष्ठितः ॥ श्रुतिप्रमाणो धर्मः स्यादिति वृद्धानुशासनम् ४१ बहुधा दृश्यते धर्मः सूक्ष्म एव द्विजोत्तम ॥ भगवानपि धर्मज्ञः स्वाध्यायनिरतः शुचिः ४२ न तु तत्त्वेन भगवन् धर्मवैत्सीति मे मतिः ॥ यदिविप्रनजानीषे धर्मं परमं कं द्विज ४३ धर्मव्याधंततः पृच्छगत्वा तु मिथिलां पुरीम् ॥ मातापितृभ्यां शुश्रूषुः सत्यवादी जितेंद्रियः ४४

दिसर्थः ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४० शाश्वतो धर्म आत्मदर्शनं यदा हयाज्ञवल्क्यः । ' इत्याचारदमार्हि सादान् स्वाध्यायकर्मणाम् ॥ अयं तु परमो धर्मो यद्योगेनात्मदर्शनम् ' इति । सत्ये त्रैकालिक ध्यायश्रूयैवस्तु निमतिष्ठितः पर्यवसितः अन्योऽधर्मस्त्वसत्ये प्रतिष्ठित इत्यर्थः तिस्रस्य ४१। ४२। ४३। ४४

४८ । ४६ साधयिष्यामिस्वकार्यावतिशेषः ४७ । ४८ ॥ इक्षारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावेदीपे पडधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ चिंतयित्तेति । आगोऽपराधःकृतमनेनेत्यागस्कृतः १ । २ । ३
४ । ५ । ६ विमानैःसामभौमिकगृहेः ७ । ८ । ९ मृनावयस्थानं तन्मध्ये १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अदेशस्थं अयोग्यदेशस्थम् १६ । १७ । १८ । १९ । २०

मिथिलयाप्येतोद्व्याधःसतेधर्मान्प्रवक्ष्यति ॥ तत्रगच्छस्वभद्रंतेयथाकामंद्विजोत्तम ४५ अत्युक्तमपिमेसर्वैक्षंतुमर्हस्यनिंदित ॥ स्त्रियोह्यवध्यासर्वेषांयेधर्ममभिविंदते ४६
॥ ब्राह्मणउवाच ॥ प्रीतोऽस्मितवभद्रंतेगतःक्रोधश्चशोभने ॥ उपालंभस्त्वयाऽत्युक्तोममनिःश्रेयसंपरम् ॥ स्वस्तितेऽस्तुगमिष्यामिसाधयिष्यामिशोभने ४७ ॥ मार्क
डेयउवाच ॥ तयाविमृष्टोनिर्गम्यस्वमेवभवन्नयौ ॥ विनिंदन्सस्वमात्मानंकौशिकोद्विजसत्तमः ४८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कडेयसमास्यापर्वणि
तिव्रतोपाख्यानेषडधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ मार्कडेयउवाच ॥ चिंतयित्वातदाश्चर्यंस्त्रियाप्रोक्तमशेषतः ॥ विनिंदन्सस्वमात्मानमागस्कृतइवावभौ
१ चिंतयानःस्वधर्मस्यसूक्ष्मांगतिमथाब्रवीत् ॥ श्रद्धधानेनवैभाव्यंगच्छामिमिथिलामहम् २ कृतात्माधर्मवित्तस्यांव्याधोनिवसतंकिल ॥ तंगच्छाम्यहमधैवधर्मप्रपुं
तपोधनम् ३ इतिसंचिंत्यमनसाश्रद्धधानःस्त्रियावचः ॥ बलाकाप्रत्ययेनासौधर्म्यैश्वचनैःशुभैः ४ संप्रतस्थेममिथिलांकौतूहलसमन्वितः ॥ अतिक्रामन्नरण्यानित्रा
मांश्चनगराणिच ५ ततोजगाममिथिलांजनकेनसुरक्षिताम् ॥ धर्मसेतुसमाकीर्णौज्जोत्सववर्तीशुभाम् ६ गोपुरादालकवर्तीहर्म्यप्राकारशोभनाम् ॥ प्रविश्यनगरंर
म्यांविमानैर्बहुभिर्युताम् ७ पण्यैश्वबहुभिर्युक्तांसुविभक्तमहापथाम् ॥ अश्वैरथैस्तथानागैर्यौधैश्वबहुभिर्युताम् ८ हृष्टपुष्टजनाकीर्णानित्योत्सवसमाकुलाम् ॥ सोऽप
श्यद्वदुवृत्तांतांब्राह्मणःसमतिक्रमन् ९ धर्मव्याधमपृच्छच्चसचास्यकथितोद्विजैः ॥ अपश्यत्तत्रगत्वातंसूनामध्येव्यवस्थितम् १० मार्गमाहिषमांसानिविक्रीणंतंतपस्वि
नम् ॥ आकुलत्वाच्चक्रेतृणामेकांतेसंस्थितोद्विजः ११ सतुज्ञात्वाद्विजंप्राप्तसहसासंभ्रमोत्थितः ॥ आजगामयतोविप्रःस्थितएकांतदर्शने १२ ॥ व्याधउवाच ॥
अभिवादयेत्वांभगवन्स्वागतंतंद्विजोत्तम ॥ अहंव्याधोहिभद्रंतेकिंकरोमिप्रशाधिमाम् १३ एकपत्न्यायदुक्तोऽसिगच्छत्वंमिथिलामिति ॥ जानाम्येतदहंसर्वैयदर्थत्वं
मिहागतः १४ श्रुत्वाचतस्यतद्वाक्यंसविप्रोभृशविस्मितः ॥ द्वितीयमिदमाश्चर्यमित्यचिंतयतद्विजः १५ अदेशस्थंहितेस्थानमिति व्याधोऽब्रवीदिदम् ॥ गृहंगच्छा
वभगवन्प्रदितेशेचतेऽनघ १६ ॥ मार्कडेयउवाच ॥ वाढमित्येवतंविप्रोहृष्टोवचनमब्रवीत् ॥ अग्रतस्तुद्विजंकृत्वासजगामगृहंप्रति १७ प्रविश्यचगृहंस्म्यमासनेनाभि
पूजितः ॥ पाद्यमाचमनीयंचप्रतिगृह्यद्विजोत्तमः १८ ततःसुखोपविष्टस्तंव्याधंवचनमब्रवीत् ॥ कर्मैतद्वैनसदृशंभवतःप्रतिभातिमे ॥ अनुत्पयेभृशंतातवधारेणक
र्मणा १९ ॥ व्याधउवाच ॥ कुलोचितमिदं कर्मपितृपैतामहंपरम् ॥ वर्तमानस्यमेधर्मस्वेमन्युंमाकृथाद्विज २० विधात्राविहितंपूर्वैकर्मस्वमनुपालयन् ॥ प्रयत्नाच्च
गुरुवृद्धौशुश्रूषेऽहंद्विजोत्तम २१ सत्यंवदेनाभ्यसूयेयथाशक्तिददानिच ॥ देवतातिथिभृत्यानामवशिष्टेनवर्तये २२

गुरुमातापितरौ २१ नाभ्यसूयेपरगुणेपुदोषंनाविष्कुर्वे वर्तये जीवाभि २२

कुत्साविद्यमानदोषसंकीर्तनं महर्षिअविद्यमानदोषारोपः पुराकृतं कर्मैतिसंबंधः २३ लोकः परलोकः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ नगलातिनगलानिनयति २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । अभिचारात्स्वैरगतेः ३५ भेरुंडाः भयानकाः ३६ । ३७ । ३८ सुपरिणीतेनसाधुना येसंयुजंतिस्मययोग्येतेनानिवेशंकुर्वन्ति तपवपार्थिवा अन्येचोरा इत्यर्थः ३९ । ४० । ४१ संरंभाद्भयात् ४२ । ४३ अन्यतविपरीतं

नकुत्सयाम्यहं किंचिन्नगर्हैवलवत्तरम् ॥ कृतमन्वेतिकर्तारंपुराकर्मद्विजोत्तम २३ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यमिहलोकस्यजीवनम् ॥ दंडनीतिस्त्रयोविद्यातेनलोको भवत्युत २४ कर्मशूद्रेकृषिवैश्येसंग्रामःक्षत्रियेस्मृतः ॥ ब्रह्मचर्यतपोमंत्राःसत्यंचब्राह्मणेसदा २५ राजाप्रशास्तिधर्मेणस्वकर्मनिरताःप्रजाः ॥ विकर्माणश्च ये केचित्तान्युनक्तिस्वकर्मसु २६ भेतव्यंहिसदाराज्ञांप्रजानामधिपाहिते ॥ वारयंतिविकर्मस्थंनृपामृगमिवेषुभिः २७ जनकस्येहविप्रर्षेविकर्मस्थोनविद्यते ॥ स्वकर्मनिरतावर्णाश्चत्वारोऽपिद्विजोत्तम २८ सएषजनकोराजादुर्वृत्तमपिचेत्सुतम् ॥ दंडचंदंडेनिक्षिपतितथानगलातिधार्मिकम् २९ सुयुक्तचारो नृपतिःसर्वधर्मेणपश्यति ॥ श्रीश्वराज्यंचदंडश्चक्षत्रियाणांद्विजोत्तम ३० राजानोहिस्वधर्मेणश्रियमिच्छंतिभूयसीम् ॥ सर्वेषामेववर्णानां त्राता राजाभवत्युत ३१ परेणहि हतान्ब्रह्मन्वराहमहिपानहम् ॥ मस्वयंहन्मिविप्रर्षेविक्रीणामिसदात्वहम् ३२ नभक्षयामिमांसानिऋतुगामीतथाह्वहम् ॥ सदोपवासीचतथानकभोजीसदाद्विज ३३ अशीलश्चापिपुरुषोभूत्वाभवतिशीलवान् ॥ प्राणिहिंसारतिश्चापिभवतेधार्मिकःपुनः ३४ अभिचारान्नरेद्राणांधर्मःसंकीर्यतेमहान् ॥ अधर्मोवर्ततेचापिसंकीर्यतेततःप्रजाः ३५ भेरुंडावामनाःकुब्जाःस्थूलशीर्षास्तथैवच ॥ क्लीबाश्चांधाश्चबधिराजायंतेऽत्युच्चलोचनाः ३६ पार्थिवानामधर्मत्वात्प्रजानामभवःसदा ॥ सएपराजाजनकःप्रजाधर्मेणपश्यति ३७ अनुग्रहन्प्रजाःसर्वाःस्वधर्मनिरताःसदा ॥ येचैवमांप्रशंसंतियेचनिंदंतिमानवाः ३८ सर्वान्सुपरिणीतेन कर्मणातोपयाम्यहम् ॥ येजीवंतिस्वधर्मेणसंयुजंतिचपार्थिवाः ३९ नकिंचिदुपजीवंतिदांताउत्थानशीलिनः ॥ शक्यान्नदानंसततंतितिक्षाधर्मनित्यता ४० यथार्हंप्रतिपूजाचसर्वभूतेषुवैसदा ॥ त्यागान्नान्यत्रमर्त्यानांगुणास्तिष्ठतिपूरुषे ४१ मृषावादंपरिहरेत्कुर्यात्प्रियमयाचितः ॥ नचकामान्नसंरंभाद्भेदेषाद्धर्ममुत्सृजेत् ४२ प्रियेनातिभृशंहृष्येदप्रियेनचसंज्वरेत् ॥ नमुद्बेदर्थंकृच्छ्रेषुनचधर्मपरित्यजेत् ४३ कर्मचेकिंचिदन्यत्स्यादितरन्नतदाचरेत् ॥ यत्कल्याणमभिध्यायेत्तत्रात्मानंनियोजयेत् ४४ नपापेप्रतिपापःस्यात्साधुरेवसदाभवेत् ॥ आत्मनैवहतःपापोयःपापंकर्तुमिच्छति ४५ कर्मचेतदसाधूनांवृजिनानामसाधुवत् ॥ नधर्मोस्तीतिमन्वानाःशुचीनवहसंतिये ४६ अश्रद्धयानाधर्मस्यतेनश्यंतिनसंशयः ॥ महादृतिरिवाध्मातःपापोभवतिनित्यदा ४७ मूढानामवलितानामसारंभावितं भवेत् ॥ दर्शयत्यंतरात्मातंदिवारूपमिवांशुमान् ४८

स्यात् इतरत्तादृशं द्वितीयं कल्याणमेवात्मनः परस्य चाभिध्यायेत् जानीयात् ४४ पापे पापिनि प्रतिपापः प्रतिपापी न स्यात् ४५ वृजिनानां व्यसनवतां असाधुश्चोरादिस्तद्वत् ४६ इति भस्मा आध्मातः सन्न सारोपि पृष्ठो भवेत् ४७ तद्वन्मूढानां भावितं चितं अंतरात्म्ये वसं मूढं दर्शयति मूढस्य मूढमेव स्वरूपज्ञापकम् ४८

मृजाहीनःमलिनदेहः श्रियेतिपाठांतरेस्पष्टार्थः ४१ मृदमतमाहअब्रुवन्निति ५० पापात्प्राकृतात्तद्वितीयात्करिष्यमाणात् ५१ कर्मणेति । येनतेनेतिजपतपस्तीर्थाद्यन्यतमेनयेनकेनचिदपि पापात्परिमुच्यतइत्यनुष-
ज्यते 'सत्राह्मणःकेनस्याद्ये'स्यात्तेनेदृशएवस्यात्' इतिश्रुतिर्हिधर्मेपुधर्मोत्पत्तिविषया ज्ञानोत्पत्तौत्वेकएवश्रवणादिमार्गा 'नान्यःपंथाविद्यतेऽयनाय' इतिश्रूयते ५२ प्राकृतानीतिसंबंधः ५३ । ५४ चिकीर्षे-
दिति । यःसाधूनांछिद्राणिधनादिहीनतयारिक्तानिश्राद्धादीनियःविवृणोति धनादिदानेनविवृणोतिविशेषतःपिदधाति ५५ सःकल्याणमोक्षोपायंकर्तुमिच्छेदेव साधुसेवनजात्पुण्यान्मुमुक्षाउदेतीत्यर्थः ५६

नलोकेराजतेमूर्खःकेवलात्मप्रशंसया ॥ अपिचेहमृजाहीनःकृतविद्यःप्रकाशते ४९ अब्रुवन्कस्यचिन्निंदामात्मप्रजामवर्णयन् ॥ नकश्चिदुणसंपन्नःप्रकाशोभुवि
दृश्यते ५० विकर्मणातप्यमानःपापाद्भिर्गमुच्यते ॥ नतत्कुर्यापुनरितिद्वितीयात्परिमुच्यते ५१ कर्मणायेनतेनेहपापाद्विजवरोत्तम ॥ एवंश्रुतिरियंब्रह्मन्
धर्मेषुप्रतिदृश्यते ५२ पापान्यबुध्वेहपुराकृतानिप्राग्धर्मशीलोऽपिविहंतपश्चात् ॥ धर्मोराजजुदतेपूरुषाणांयत्कुर्वतेपापमिहप्रमादात् ५३ पापंकृत्वाहिमन्ये
तनाहमस्मीतिपूरुषः ॥ तंतुदेवाःप्रपश्यंतिस्वस्यैवांतरपूरुषः ५४ चिकीर्षेदेवकल्याणंश्रद्धाधानोऽनसूयकः ॥ वसनस्येवच्छिद्राणिसाधूनांविवृणोतियः ५५ पापं
चेत्पूरुषःकृत्वाकल्याणमभिपद्यते ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्योमहाभ्रेणवचंद्रमाः ५६ यथाऽऽदित्यःसमुद्यन्वैतमःपूर्वव्यपोहति ॥ एवंकल्याणमातिष्ठन्सर्वपापैःप्रमु-
च्यते ५७ पापानांविद्वद्यधिष्ठानंलोभमेवद्विजोत्तम ॥ लुब्धाःपापंव्यवस्यंतिनरानातिबहुश्रुताः ५८ अधर्माधर्मरूपेणतृणैःकूपाइवावृताः ॥ तेषांदमःपवित्राणिप्र-
लापाधर्मसंश्रिताः ॥ सर्वहि विद्यतेतेषुशिष्टाचारःसुदुर्लभः ५९ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ सतुविप्रोमहाप्राज्ञोधर्मव्याधमपृच्छत ॥ शिष्टाचारंकथमहंविद्यामितिनरोत्तम
६० एतदिच्छामिभद्रंते श्रोतुं धर्मभृतांवर ॥ त्वत्तोमहामतेव्याधतद्वीहियथातथम् ६१ ॥ व्याधउवाच ॥ यज्ञोदानंतपोवेदाःसत्यंचद्विजसत्तम ॥ पंचैतानिपवित्रा-
णिशिष्टाचारेषुनित्यदा ६२ कामक्रोधौवशेकृत्वादंभलोभमनार्जवम् ॥ धर्ममित्येवसंतुष्टास्तेशिष्टाःशिष्टसंमताः ६३ नतेषांविद्यतेवृत्तंयज्ञस्वाध्यायशीलिनाम् ॥ आ-
चारपालनंचैवद्वितीयंशिष्टलक्षणम् ६४ गुरुशुश्रूषणंसत्यमक्रोधोदानमेवच ॥ एतच्चतुष्टयंब्रह्मन्शिष्टाचारेषुनित्यदा ६५ शिष्टाचारेमनःकृत्वाप्रतिष्ठाप्यचसर्वशः ॥
यामयंलभतेवृत्तिसानशक्याह्यतोऽन्यथा ६६ वेदस्योपनिषत्सत्यंसत्यस्योपनिषद्वमः ॥ दमस्योपनिषत्त्यागःशिष्टाचारेषुनित्यदा ६७ येतुधर्मानसूयंतंबुद्धिमोहान्वि-
तानराः ॥ अपथागच्छतांतेषामनुयाताचपीडयते ६८

यथेति । मुमुक्षापापनाशपूर्विकैर्नोदेतीतिभावः ५७ । ५८ अधर्माइति । लुब्धाःधर्मशून्याअपि धर्मस्यरूपमिवरूपंस्यतेनदंभेनआवृताः तेषांदंभिनां अतएवदंभिनांसाधूनांचविशेषानवगमात् तेषुदंभिषुशिष्टा-
चारःसुदुर्लभःदुर्बोधइत्यर्थः ५९ । ६० । ६१ शिष्टाचारमाह यज्ञइति ६२ शिष्टलक्षणमाह कामेति ६३ वृत्तंवृत्तंस्वेच्छोपात्तमितियावत् । 'वृत्तोऽधीतेऽप्यतीतेऽतिवर्तुलेऽपिमृतेवृते' इतिमेदिनी ६४ । ६५ अतो
ऽन्यथागुरुशुश्रूषणाद्यभावे ६६ वेदस्येति उपनिषद्ग्रहस्यंसत्यं ब्रह्मतदज्ञानेवेदोनिष्कलइत्यर्थः एवमाभावेसत्यंनस्ति त्यागाभावेदमोऽपिनास्तीत्यर्थः ६७ अपथागमार्गेण अनुयाताअनुगता ६८

श्रुतिश्चत्यागश्चतद्वैपरंअयत्तंस्थानयेपातिश्रुतित्यागपरायणाः ६१ परां बुद्धिं आत्माकारां वृत्तिमपिनियच्छंति निगृह्णन्ति परं वैराग्यवन्त इत्यर्थः । ७० । ७१ । ७२ शिष्टाचारवतिशुक्लपटोपमे योगधर्मः रागद्वेषा
धुर्भवेव शुक्ले वेतिह्यर्थः । 'वनायथानथैवैवम' इत्यमरः ७३ अहिंसां सत्यं च स्तोति अहिंसेति प्रतिष्ठां स्थैर्यम् ७४ । ७५ यो यथेत्यर्द्धव्याचष्टे पापात्पेत्वादिना अनात्मवान् भजितचित्तः ७६ । ७७
अहंकारोदरपः मत्वरः परदोषासहिष्णुत्वं तद्वर्जिताः शिष्टगुरुशास्त्रोक्तं आचरन्तः शिष्टाचाराः ७८ त्रैविद्यवृद्धाः तिस्रो विद्याः ऋग्यजुः सामात्मिका यत्र सत्रिविद्यो यज्ञस्तत्र साधवस्त्रैविद्याया ज्ञिकाः वृत्तं शीलं तद्व
न्तः मनस्विनः जितचित्ताः ७९ दुष्कराचारकर्मणां अन्यैर्दुष्करः आचारः शीलं कर्मयज्ञादियेषांतेषां घोरत्वं हिंसादिदोषवत्त्वम् ८० आश्चर्यमसतां दुरनुष्ठेयत्वात् सदाचारं सद्भिर्नाचीर्णपुराणमनादिशास्त्र

येतु शिष्टाः पुनियताः श्रुतित्यागपरायणाः ॥ धर्मपंथानमाहूढाः सत्यधर्मपरायणाः ६९ नियच्छंति परां बुद्धिं शिष्टाचारान्विता जनाः ॥ उपाध्यायमते युक्ताः स्थित्या
धर्मार्थदर्शिनः ७० नास्तिकान् भिन्नमर्यादान् कूरान् पापमतौ स्थितान् ॥ त्यजतां ज्ञानमाश्रित्य धार्मिकानुपसेव्यच ७१ कामलोभग्रहाकीर्णपंचेंद्रियजलानदीम् ॥
नायं धृतिमर्याकृत्वा जन्मदुर्गाणि संतर ७२ क्रमेण संचितो धर्मो बुद्धियोगमयो महान् ॥ शिष्टाचारे भवेत्साधूरागः शुक्ले वचाससि ७३ अहिंसा सत्यवचनं सर्वभूतहितं प
रम् ॥ अहिंसा परमो धर्मः सच सत्यं प्रतिष्ठितः ॥ सत्यं कृत्वा प्रतिष्ठां तु प्रवर्तते प्रवृत्तयः ७४ सत्यमेव गरीयस्तु शिष्टाचारनिषेवितम् ॥ आचारश्च सतां धर्मः संत
श्चाचारलक्षणाः ७५ यो यथा प्रकृतिर्जैतुः स स्वां प्रकृतिमश्नुते ॥ पापात्मा क्रोधकामादीन्दोषानामो त्यनात्मवान् ७६ आरंभो न्याययुक्तो यः सहिधर्म इति स्मृतः ॥
अनाचारस्त्वधर्मेति पृच्छिष्ठानुशासनम् ७७ अकुर्वन्तोऽनसूयन्तो निरहंकारमत्सराः ॥ ऋजवः शमसंपन्नाः शिष्टाचारा भवंति ७८ त्रैविद्यवृद्धाः शुचयो वृत्तवंतो मनस्वि
नः ॥ गुरुशुश्रूषवो दांताः शिष्टाचारा भवंत्युत ७९ तेषामहीनसत्त्वानां दुष्कराचारकर्मणाम् ॥ स्वैः कर्मभिः सत्कृतानां घोरत्वं संप्रणश्यति ८० तं सदाचारमाश्चर्यं पु
राणं शाश्वतं ध्रुवम् ॥ धर्मधर्मेण पश्यन्तः स्वर्गं याति मनीषिणः ८१ आस्तिकामानहीनाश्च द्विजातिजनपूजकाः ॥ श्रुतवृत्तोपसंपन्नाः संतः स्वर्गनिवासिनः ८२ वेदो
क्तः परमो धर्मो धर्मशास्त्रेषु चापरः ॥ शिष्टाचारश्च शिष्टानां त्रिविधं धर्मलक्षणम् ॥ पारणं चापि विद्यानां तीर्थानामवगाहनम् ८३ क्षमा सत्यार्जवंशौ च सतामाचारदर्श
नम् ॥ सर्वभूतदयावंतो अहिंसानिरताः सदा ८४ परुषं च न भाषन्ते सदा संतो द्विजप्रियाः ॥ शुभानामशुभानां च कर्मणां फलसंचये ८५ विपाकमभिजानन्ति तेशिष्टाः शि
ष्टसंमताः ॥ न्यायोपेता गुणोपेताः सर्वलोकहितैषिणः ८६ संतः स्वर्गजितः शुक्लाः सन्निविष्टाश्च सत्पथे ॥ दातारः संविभक्तारो दीनानुग्रहकारिणः ८७ सर्वपूज्याः श्रुतध
नास्तथैव च तपस्विनः ॥ सर्वभूतदयावंतस्ते शिष्टाः शिष्टसंमताः ८८ दीनशिष्टाः सुखलोकानां पुवंतीह च श्रियम् ॥ पीडया च कलत्रस्य भृत्यानां च समाहिताः ८९

तं अनवच्छिन्नं ध्रुवं नित्यं अत्याज्यमित्यर्थः ८१ । ८२ वेदोक्तोऽग्निहोत्रादिः धर्मशास्त्रोक्तः अष्टकाश्राद्धादिः शिष्टाचारः होलकादिः शिष्टानां तुष्टिरिति शेषः तदुक्तमभियुक्तैः । 'सतां हि संदेहपदेषु वस्तुप्रमाणमं
तः करणस्य वृत्तयः' इति अस्यापि शिष्टाचारेष्वांतर्भावात् त्रिविधमित्युक्तं पारणं समापनम् ८३ । ८४ । ८५ विपाकं क्रमेण पुण्यपापयोः क्षयं तेन पुण्यं हासहेतुः सुखं नेष्टव्यं पापं हासहेतुः दुःखं तोदव्यमिति
भावः । न्यायोपेताः गुणाः शमादयस्तदुपेताः ८६ शुक्लाः हिंसाशून्यधर्मवन्तः सत्यप्रेमसमार्गे संविभक्तारः कुटुंबेषु ८७ श्रुतधनाः विद्याधनाः ८८ । ८९

१० एधेतवर्धते ११ नाभिमानः निरभिमानः १२ सत्तापदं पदनीयं प्रार्थनीयम् १३ करुणाः करुणावंतश्चेत्ते वेदनशीलाश्च सत्त्वर्थीयोच १४ । १५ । १६ कर्मचकर्मैव कर्मणेति गौडपाठे कर्मणाश्रुतेन च संपन्नमि
त्यर्थः १७ प्रज्ञाकृतं भराख्यावस्तुयाथात्म्यविषयज्ञानं तदेव उच्यते आत्मासादं भयात्संसारत्वं लोकानां वृत्तानि अतीतानागतानीनि १८ । १९ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्यदीपे

अतिशक्त्या प्रयच्छंति संतः सद्भिः समागताः ॥ लोकयात्रां च पश्यंतो धर्ममात्महितानि च १० एवं संतो वर्तमानास्त्वेधं तेशाश्वतीः समाः ॥ अहिंसा सत्यवचनमाच
शंस्यमथाऽऽर्जवम् ११ अद्रोहो नाभिमानश्च ह्रीस्ति तिक्षा दमः शमः ॥ धीमंतो धृतिमंतश्च भूतानामनुकंपकाः १२ अकामद्वेषसंयुक्तास्ते संतो लोकसाक्षिणः ॥
त्रीण्येव तु सतामाहुः संतः पदमनुत्तमम् १३ न चैव ह्रुद्वेद्याच्च सत्यं चैव सदावदेत् ॥ सर्वत्र च दयावंतः संतः करुणवेदिनः १४ गच्छंतीह सुसंतुष्टा धर्मपंथानमुत्तमम् ॥
शिष्टाचारमहात्मानो येषां धर्मः सुनिश्चितः १५ अनसूयाक्षमांशांतिः संतोषः प्रियवादिता ॥ कामक्रोधपरित्यागः शिष्टाचारनिषेवणम् १६ कर्मचश्रुतसंपन्नं सतां मा
गमनुत्तमम् ॥ शिष्टाचारं निषेवंते नित्यं धर्ममनुव्रताः १७ प्रज्ञा प्रासादमारुह्य मुच्यंते महतो भयात् ॥ प्रेक्षंतो लोकवृत्तानि विविधानि द्विजोत्तम १८ अतिपुण्यानि पापा
नितानि द्विजवरोत्तम ॥ एतत्ते सर्वमारुयातं यथा प्रज्ञं यथा श्रुतम् ॥ शिष्टाचारगुणं ब्रह्मन् पुरस्कृत्य द्विजवर्षम् १९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेय
समास्या पर्वणि ब्राह्मणव्याधसंवादे समाधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ स तु विप्रमथो वाच धर्मव्याधो युधिष्ठिर ॥ यद्
हमाचरे कर्मघोरमेतदसंशयम् १ विधिस्तु बलवान् ब्रह्मन् दुस्तरं हि पुराकृतम् ॥ पुराकृतस्य पापस्य कर्मदोषो भवत्ययम् २ दोषस्यैतस्य वै ब्रह्मन् विधाते यत्नवानहम् ॥
विधिना हि हते पूर्वैर्निमित्तं वातको भवेत् ३ निमित्तभूता हि वयं कर्मणोऽस्य द्विजोत्तम ॥ येषां हतानां मांसानि विक्रीणामीह वै द्विज ४ तेषामपि भवेद्धर्मउपयोगेन भ
क्षणे ॥ देवताऽतिथिभृत्यानां पितृणां चापि पूजनम् ५ ओषधयो वीरुधश्चैव पशवो मृगपक्षिणः ॥ अन्नाद्यभूता लोकस्य इत्यपिश्रूयते श्रुतिः ६ आत्ममांसप्रसादेन
शिविरौशीनरो नृपः ॥ स्वर्गेषु दुर्गमं प्राप्तः क्षमावान् द्विजसत्तम ७ राज्ञो महानसे पूर्वैरंति देवस्य वै द्विज ॥ द्वे सहस्रे तु वध्यं ते पशूनामन्वहंतदा ८ अहन्यहनि वध्यं ते द्वे
सहस्रे गवांतथा ॥ समांसं ददौ ह्यन्नं रंति देवस्य नित्यशः ९ अतुला कीर्तिरभवत्तस्य द्विजसत्तम ॥ चातुर्मास्ये च पशवो वध्यं त इति नित्यशः १० अग्नयो मांसकामा
श्च इत्यपिश्रूयते श्रुतिः ॥ यज्ञेषु पशवो ब्रह्मन् वध्यं ते सततं द्विजैः ११ संस्कृताः किल मन्त्रैश्च तेऽपि स्वर्गमवाप्नुवन् ॥ यदि नैवाग्नयो ब्रह्मन् मांसकामा भवन् पुरा १२ भक्ष्यं
नैवा भवन् मांसं कस्यचिद्विजसत्तम १३

समाधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ॥ सत्विति । एवमांसविक्रयात्मकम् १ । २ दोषस्येति । यत्नवानपि न परिहर्तुं शक्नोमि विधेः प्रावल्यादित्यर्थः ३ निमित्तेति । शरवन्निमित्तभूता
वयं संघातृवत्कर्तारुविधिरित्यर्थः ४ । ५ अन्नाद्यभूताः अन्नं च तद्वच्च भोग्यं भक्ष्यं चेत्यर्थः 'सर्वमस्यान्नं भवति' इति श्रुतेः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । 'येऽस्याग्नयो जुह्वन्तो मांसकामाः' इति मन्त्रलिङ्ग
मपिश्रुतिरेव ११ । १२ अत्रापीत्यादिसार्धः श्लोकः । कलौ तु मांसेन पैतृकस्य निषेधादेव ताशेषाद्यज्ञियमांसादन्यत्र मांसलक्षणं दुष्यत्येवेति भावः १३

१४ अमांवाशीति । यज्ञियमांसभुजोऽपि ऋतुगामिनोब्रह्मचर्यमिव औपचारिकममांसाशित्वमितिभावः १५ सत्यानृतेज्ञानकर्ममार्गौ अत्रापियज्ञियमांसभक्षणविधिर्विशेषः तमेवाह परकृतिमुखेन सौदासेनेति कर्तृत्वाद्यभिमानवतामृतेनकर्मदेनयज्ञियमपिमांसंभक्षणीयं नज्ञानमार्गस्येतिभावः । रंतिदेवनिदर्शनंतुयुगांतराभिप्रायं । अत्रकिंप्रतिभातिमे किंशब्दःकुत्सायांअत्रमांसेभक्षणीये ममभिदाप्रतिभातिअतएवबनहन्मिनभक्षयाभीतिप्रागेवोक्तमयेत्यर्थः १६ कुतस्तर्हिद्विपांसविक्रयंकरोषि तत्कर्तुरपिप्रयोजकत्वादिमादोपोऽस्तीयाशंक्याऽऽह स्वेति । स्वकर्मइत्यस्यव्याख्यापुराकृतमित्यादि १७ । १८ । १९

अत्रापिविधिरुक्तश्चमुनिभिर्मांसभक्षणे ॥ देवतानांपितृणांचभुंकेदृत्वाऽपियःसदा ॥ यथाविधियथाश्राद्धंनप्रदुष्यतिभक्षणात् १४ अमांसाशीभवत्येवमित्यपिश्रूयते श्रुतिः ॥ भार्यागच्छन्ब्रह्मचारीऋतंभवतिब्राह्मणः १५ सत्यानृतेविनिश्चित्यअत्रापिविधिरुच्यते ॥ सौदासेनतदाराज्ञामानुषाभक्षिताद्विज ॥ शापाभिभूतेनभृशमत्रकिंप्रतिभातिमे १६ स्वधर्मइतिकृत्वातुनत्यजामिद्विजोत्तम ॥ पुराकृतमितिज्ञात्वाजीवाम्येतेनकर्मणा १७ स्वकर्मत्यजतोब्रह्मब्रधर्मइहदृश्यते ॥ स्वकर्मनिरतोयस्तुधर्मःसइतिनिश्चयः १८ पूर्वैहिविहितंकर्मदेहिनेनविभुंचति ॥ धात्राविधिरयंदृष्टोबहुधाकर्मनिर्णये १९ द्रष्टव्यातुभवेत्प्रज्ञाकूरेकर्मणिवर्तता ॥ कथंकर्मशुभंकुर्याकथंमुच्यंपराभवात् २० कर्मणस्तस्ययोरस्यबहुधानिर्णयोभवेत् । दानेचसत्यवाक्येचगुरुशुश्रूषणेतथा २१ द्विजातिपूजनेचाहंधर्मेचनिरतःसदा ॥ अभिमानातिवादाभ्यानिवृत्तोऽस्मिद्विजोत्तम २२ कृषिसाध्वीतिमन्यंतेतत्रहिंसापरास्मृता ॥ कर्षेतोलांगलैःपुंसोघ्नंतिभूमिशयान्बहून् २३ जीवानन्यांश्चबहुशस्तत्रकिंप्रतिभातिमे ॥ धान्यबीजानियान्याहुर्ब्रीह्यादीनिद्विजोत्तम २४ सर्वाण्येतानिजीवानितत्रकिंप्रतिभातिमे ॥ अध्याक्रम्यपशूंश्चापिघ्नंतिवैभक्षयंतिच २५ वृक्षांस्तथौषधीश्चापिछिंदंतिपुरुषाद्विज ॥ जीवाहिवहवोब्रह्मन्वृक्षेषुचफलेषु च २६ उदकेबहवश्चापितत्रकिंप्रतिभातिमे ॥ सर्वव्याप्तमिदंब्रह्मन्प्राणिभिःप्राणिजीवनैः २७ मत्स्यान्प्रसंतेमत्स्याश्चतत्रकिंप्रतिभातिमे ॥ सत्वैःसत्वानिजीवंतिबहुधाद्विजसत्तम २८ प्राणिनोऽन्योन्यभक्षाश्चतत्रकिंप्रतिभातिमे ॥ चंक्रम्यमाणाजीवांश्चधरणीसंश्रितान्बहून् २९ पद्मचांघ्रंतिनराविप्रतत्रकिंप्रातभातिमे ॥ उपविष्टाःशयानाश्चघ्नंतिजीवाननेकशः ३० ज्ञानविज्ञानवंतश्चतत्रकिंप्रतिभातिमे ॥ जीवैर्ग्रस्तमिदंसर्वमाकाशंपृथिवीतथा ३१ अविज्ञानाच्चाहिंसंतितत्रकिंप्रतिभातिमे ॥ अहिंसंतिपुच्छं हि पुरुषैर्विस्मितैःपुरा ३२ केनहिंसंतिजीवान्वैलोकेऽस्मिन्ब्रह्मजसत्तम ॥ बहुसंचिंत्यइतिवैनास्ति कश्चिदहिंसकः ३३ अहिंसायांतुनिरयायतयोद्विजसत्तम ॥ कुर्वत्येवहिंसंतित्यत्नादल्पतराभवेत् ३४ आलक्ष्याश्चैवपुरुषाःकुलेजातामहागुणाः ॥ महायोरानिकर्माणि कृत्वा लज्जंतिवैन च ३५ सुहृदःसुहृदोऽन्यांश्चदुर्हदश्चापिदुर्हदः ॥ सम्यक्प्रवृत्तान्पुरुषान्नसम्यगनुपश्यतः ३६

२० । २१ । २२ तथापिहिंसाभिभ्रंकर्यतवाप्ययोग्यमित्याशंक्य सर्वत्रहिंसायाश्वपरिहार्यत्वमाह कृषिसाध्वीतीत्यादिना । केनराजीवाच्चाहिंसंत्यपितुमर्वेपिहिंसंत्येवेत्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

३७।३८।३९॥

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंडीये भारतभावदीपे अष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ॥ शांत्यादयो ज्ञानांगभूताधर्माः प्रोक्ताः संप्रतिज्ञानं विना कृतकृत्यतानास्तीति वक्तुं धर्मतत्त्वस्य दुरवगाहत्वं प्रपंचस्य निःसारत्वं चोच्यते धर्मव्याधस्त्वित्यादिना १।२।३ धारणाऽवधारणं निश्चय इत्यर्थः ४।५।६।७ सुनीतं गुरुशिक्षा ८।९ प्रहीणाः श्रान्ता अपीत्यर्थः १०।११ पुत्रगृ

वन०

अ०

२०९

समृद्धैश्च ननन्दंति बांधवा बांधवैरपि ॥ गुरुंश्चैव विनिंदंति मूढाः पंडितमानिनः ३७ बहुलोके विपर्यस्तं दृश्यते द्विजसत्तम ॥ धर्मयुक्तमधर्मैश्च तत्र किं प्रतिभाति मे ३८ वक्तुं बहुविधं शक्यं धर्माधर्मेषु कर्मसु ॥ स्वकर्मनिरतो यो हि स यशः प्राप्नुयान्महत् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्या पर्वणि पतिव्रतोपाख्याने ब्राह्मणव्याधसंवादे अष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ धर्मव्याधस्तु निपुणं पुनरेव युधिष्ठिर ॥ विप्रर्षभमुवाचेदं सर्वधर्मभृतां वर १ ॥ व्याध उवाच ॥ श्रुतिप्रमाणो धर्मोऽयमिति ब्रह्मानुशासनम् ॥ सूक्ष्मा गतिर्हि धर्मस्य बहुशाखा ह्यनंतिका २ प्राणांतिके विवाहे च वक्तव्यमनृतं भवेत् ॥ अनृतेन भवेत्सत्यं सत्येनैवानृतं भवेत् ३ यद्ब्रूतहितमत्यंतं तत्सत्यमिति धारणा ॥ विपर्ययकृतो धर्मः पश्य धर्मस्य सूक्ष्मताम् ४ यत्करोत्यशुभं कर्म शुभं वा यदि सत्तम ॥ अवश्यं तत्समाप्नोति पुरुषो नात्र संशयः ५ विषमां च दशां प्राप्नोति देवान्गर्हति वैभृशम् ॥ आत्मनः कर्मदोषाणि न विजानात्य पंडितः ६ मूढो नैकैकिकश्चापि च पलश्च द्विजोत्तम ॥ सुखदुःखविपर्यासान्सदा समुपपद्यते ७ नैनं प्रज्ञासु नीतं वात्रायते नैव पौरुषम् ॥ यो यमिच्छेद्यथाकामं तं तं कामं स आप्नुयात् ८ यदि स्यादपराधीनं पौरुषस्य क्रियाफलम् ॥ संयताश्चापि दक्षाश्च मतिमंतश्च मानवाः ९ दृश्यंते निष्फलाः संतः प्रहीणाः सर्वकर्मभिः ॥ भूतानामपरः कश्चिद्विंसायां सततोत्थितः १० वंचनायां च लोकस्य सुखी जीवते सदा ॥ अचेष्टमपि चासीनं श्रीः कंचिदुपतिष्ठति ११ कश्चित्कर्माणि कुर्वन्निह न प्राप्य मधिगच्छति ॥ देवानि धृत्वा तपस्तप्त्वा कृपणैः पुत्रगृद्धिभिः १२ दशमासधृता गर्भजा यं ते कुलपांसनाः ॥ अपरे धनधान्यैश्च भोगैश्च पितृसंचितैः १३ विपुलैर्भजायंते लब्धास्तैरेव मंगलैः ॥ कर्मजा हि मनुष्याणां रोगानास्त्यत्र संशयः १४ व्याधयो विनिवार्यंते व्याधौ विनिवार्यंते व्याधौः क्षुद्रमृगा इव ॥ ते चापि कुशलैर्वैद्यैर्निपुणैः संभृतौषधैः १५ व्याधयो विनिवार्यंते मृगा व्याधैरिव द्विज ॥ येषामस्ति च भोक्तव्यं ग्रहणीदोषपीडिताः १६ न शक्नुवन्ति ते भोक्तुं पश्य धर्मभृतां वर ॥ अपरे बाहुबलिनः क्लिश्यंति बह्वोजनाः १७ दुःखेन चाधिगच्छंति भोजनं द्विजसत्तम ॥ इति लोकमनाक्रंदं मोहशोकपरिभुतम् १८ स्रोतसाऽसकृदाक्षिप्तं हियमाणं बलीयसा ॥ नम्रियेयुर्न जीर्येयुः सर्वे स्युः सर्वकामिकाः १९ नाप्रियं प्रतिपश्येयुर्बलित्वं यदिवै भवेत् ॥ उपर्युपरि लोकस्य सर्वो गंतुं समीहते ॥ यत ते च यथाशक्ति न च तद्भर्तते तथा २०

द्विभिः पुत्रकामैः १२।१३।१४।१५ ग्रहणीविष्टं भोगः १६।१७ अनाक्रंदं असहायं। 'आक्रंदः क्रंदने हानेभिर्न दारुणयुद्धयोः' इति मेदिनी १८ स्रोतसा कर्मप्रवाहेण असकृदाक्षिप्तं आधिव्याधिभिः स्ताडितं न्हियमाणं अवशं १९ ननु सर्वेपि स्ववशा एव दृश्यंते नेत्याह नेति २०

बहवर्द्धत । देवज्ञात्प्रमाणपर्व्याभचारिफलमित्याशयः २१. नेति । स्वीयमपि वस्तुस्वस्यानधीनं प्राक्कर्मवशाद्भवतीत्यर्थः । तत्रापि दृष्टसामग्रीवैकल्यमितिलोकायतमतमाशंक्याह कर्मणेति । प्राकृतानां देहात्मवादिनां कृतहानाकृताभ्यागमादिदोषदर्शानां तु प्राक्कर्मवशमिति भावः २२. एतदेव वक्तुं जीवस्य नित्यत्वमाह यथेति २३ । २४ । २५ दशार्धता पंचत्वम् २६ ननु कृतनाशोऽपि कृष्णादिफलेषु दृश्यतेऽतः कृतं कर्म न देहांतरेऽनुवर्तिष्यते देहादन्यस्यात्मनोऽभावाविशेषाशंक्याह अन्योहीति । भोजनफलवत्कृतस्य कर्मणः फलमपरिहार्यं यत्र तु सद्यः फलं न दृष्टं तत्रापि जन्मान्तरे भविष्यतीत्यनुमेयं । यत्र चाकृतमपि फलं निधिलाभादिर्उपैति तत्र जन्मान्तरे यमाधनं कल्पयित्यर्थः २७ उन्पद्यति जन्मान्तरे लभते यतस्तैः प्राचीनैः कर्मभिर्भावितो रंजितः अत एव क्रममाणं प्रकृत्य श्रूयते । 'तं विद्या कर्मणी समन्वारभेते पूर्ववत् भवेति' । तस्मात्स्वकृतमेव स्वयं भुंक्ते न न्वन्यकृतमन्योऽवोनास्ति कृतस्य नाश इत्युक्तम् २८ । २९ एवं स्थूलशरीरादन्यच्च मात्मनः प्रसाध्य लिङ्गशरीरादपि च्यतिरेकं साधयितुं वैराग्योत्पत्त्यर्थं जन्मादीनां दुःखरूपत्वमाह

बहवः संप्रदृश्यन्ते तुल्यनक्षत्रमंगलाः ॥ महत्तु फलवैषम्यं दृश्यते कर्मसंधिषु २१ न केचिदीशते ब्रह्मन् स्वयं ग्राह्यस्य सत्तम ॥ कर्मणा प्राकृतानां वैद्दहसिद्धिः प्रदृश्यते २२ यथा श्रुतिरिष्यं ब्रह्मन् जीवः किल मनातनः ॥ शरीरमधुवलोके सर्षेष्पां प्राणिनामिह २३ वध्यमाने शरीरे तु देहनाशो भवत्युत ॥ जीवः संक्रमतेऽन्यत्र कर्मबंधनिबंधनः २४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ कथं कर्मविदां श्रेष्ठजीवो भवति शाश्वतः ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं तत्त्वेन वदतां वर २५ ॥ व्याध उवाच ॥ न जीवनाशोऽस्ति हि देहभेदे मिथ्ये तदाहुर्भ्रियतीति पूढाः ॥ जीवस्तु देहांतस्तिः प्रयाति दशाधैतवा स्य शरीरभेदः २६ अन्यो हि नाश्राति कृतं हि कर्म मनुष्यलोके मनुजस्य कश्चित् ॥ यत्तेना किंचिद्धि कृतं हि कर्म तदश्नुते नास्ति कृतस्य नाशः २७ सुपुण्यशीला हि भवन्ति पुण्यानराधमाः पापकृतो भवन्ति ॥ नरोऽनुयातस्त्विह कर्मभिः स्वैस्ततः समुपद्यति भावितस्तैः २८ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ कथं संभवते यो नौ कथं वा पुण्यपापयोः ॥ जातीः पुण्यास्त्वपुण्याश्च कथंगच्छति सत्तम २९ ॥ व्याध उवाच ॥ गर्भाधानसमायुक्तं कर्म दं संप्रदृश्यते ॥ समासेन तु ते क्षिप्रं प्रवक्ष्यामि द्विजोत्तम ३० यथा संभृत संभारः पुनरेव प्रजायते ॥ शुभकृच्छुभयोनीषु पापकृत्पापयोनिषु ३१ शुभैः प्रयोगैर्देव त्वं व्यामिश्रैर्मानुषो भवेत् ॥ मोहनीयैर्विद्योनीषु त्वधोगामी च किल्बिषी ३२ जातिमृत्युजरादुःखैः सततं समभिद्रुतः ॥ संचरे पच्यमानश्च दोषैरात्मकृतैर्नरः ३३ तिर्यग्योनि सहस्राणि गत्वानरकमेव च ॥ जीवाः संपरिवर्तते कर्मबंधनिबंधनाः ३४ जंतुस्तु कर्मभिस्तैस्तैः स्वकृतैः प्रेत्यदुःखितः ॥ तदुःखप्रतिघातार्थं मपुण्यां यो निमाप्नुते ३५ ततः कर्म समादत्ते पुनरन्यन्नवं बहु ॥ पच्यते तु पुनस्तेन भुक्ताऽपथ्यमिवातुरः ३६

गर्भेत्यादिना । गर्भाधानेन पिंडोत्पत्तिरकाशकेन ग्रथेन एतत्सर्वं समायुक्तं समाहितं तदेव संक्षिप्याह इदं यत्संप्रदृश्यते स्थूलदेहादिघटांतं तत्सर्वं कर्मवेति । अयमर्थः भ्रियमाणो जंतुर्विद्याकर्मपूर्वप्रज्ञाभिः पंचप्राणमनोबुद्धिदशैन्द्रियरूपमसदशकात्मकेन लिङ्गेन दृढत उत्क्रम्य यथा कर्मस्वर्गनरकं वा गत्वा तत्र भोगान्भुक्त्वा कर्मशेषेण वृष्टिद्वारेण पुनर्बीजभावं प्राप्य शुक्रशोणितरूपेण परिणमते बीजपुनर्लिङ्गशरीरेणाविश्यते तत्रैव पूर्ववत् तैर्विद्यादिसंस्कारैर्युक्तो जायते तत्केन कर्मणा कुत्र जायते तत्प्रवक्ष्यामीत्यर्थः ३० संभृताः संभाराः कर्मबीजानियेन ३१ मोहनीयैस्तामसैः अधःनरकतिर्यक्षु ३२ जातिर्जन्म संचरे यो निःसंचरे उक्तांसादिषु च ३३ ३४ प्रेत्यमृत्वा दुःखात्मकः प्रतीघातः दुःखं भोक्तुमित्यर्थः ३५ अपथ्यमितिच्छेदः ३६

अदुःखितः तच्छेदः । दुःखाभावस्य च मुषमिति संज्ञा ननु संसारे स्वरूपतः सुखमस्ति तथाचाहुः भारेऽपनीते मुषितः संवृत्ताः स्पष्टमिति । ततः अदुःखे मुखाध्यामात् । अनित्येति च्छेदः ३७ निवृत्तबंधोपी तरागः तत्र हेतुः त्रिगुणश्चेति ३८ तस्य फलं तपोयोगयोः आलोचनध्यानयोः समारंभम् ३९ । ४० यत्नेत्येतत् ४१ पुण्यफलमाह अनमयुरिति ४२ संस्कृतस्य अष्टाचत्वारिंशत्संस्कारयुक्तस्य दांतस्य जितवाबेन्द्रियस्य नियतस्य शौचादिपरस्य यतात्मनः जितचित्तस्य अनंतरामुलभावावृत्तिर्जीवन्विषयमुषमिति यावत् ४३ । ४४ स्वधर्मेणेति । यतः शिष्टा उपदेष्टारः सन्ति अतः कर्मणः कर्मणि पठ्ठी कर्म स्वधर्मेण स्वोचितेनाचारेण

अजस्रमेव दुःखार्तोऽदुःखितः सुखसंज्ञकः ॥ ततो निवृत्तबंधत्वात् कर्मणामुदयादपि ३७ परिक्रामतिसंसारे च कवद्वदुवेदनः ॥ सचेन्न निवृत्तबंधस्तु विशुद्धश्चापि कर्मभिः ३८ तपोयोगसमारंभं कुरुते द्विजसत्तम ॥ कर्मभिर्वहुभिश्चापि लोकान् प्राप्तिमानवः ३९ सचेन्न निवृत्तबंधस्तु विशुद्धश्चापि कर्मभिः ॥ प्राप्नोति सुकृतां लोकान्यत्र गत्वानशोचति ४० पापं कुर्वन् पापवृत्तः पापस्यांतं न गच्छति ॥ तस्मात्पुण्यं यत्कर्तुं वर्जयितव्यं पापकम् ४१ अनसूयुः कृतज्ञश्च कल्याणानि च सेवते ॥ सुखानि धर्ममर्थचस्वर्गचलभते नरः ४२ संस्कृतस्य च दांतस्य नियतस्य यतात्मनः ॥ प्राज्ञस्यानंतरा वृत्तिरिह लोके परत्र च ४३ सतांधर्मेण वर्तेत क्रियां शिष्टवदाचरेत् ॥ असंक्लेशेन लोकस्य वृत्तिलिप्से तवै द्विजः ४४ स्वधर्मेण क्रियालोके कर्मणः सोऽप्यसंकरः ॥ संति ह्यागमविज्ञानाः शिष्टाः शास्त्रे विचक्षणाः ४५ प्राज्ञो धर्मेण रमते धर्मैवैवोपजीवति ॥ तस्माद्धर्मादवाप्तेन धनेन द्विजसत्तम ४६ तस्यैव सिंचेत मूलं गुणान् पश्यति यत्र वै ॥ धर्मात्मा भवति ह्येवं चित्तं चास्य प्रसीदति ४७ स मित्रजनसंतुष्ट इह प्रेत्य च नंदति ॥ शब्दं स्पृशति तथारूपं गंधानि घ्रांश्च सत्तम ४८ प्रभुत्वं लभते चापि धर्मस्यैतत्फलं विदुः ॥ धर्मस्य च फलं लब्ध्वा ननु पश्यति महाद्विज ४९ अतृप्यमाणो निर्वेदमापेदे ज्ञानचक्षुषा ॥ प्रज्ञाचक्षुर्न रइह दोषं नैवानुसृध्यते ५० विरज्यते यथा कामं न च धर्ममिव मुंचति ॥ सर्वत्यागे च यतते दृष्ट्वा लोकं क्षयात्मकम् ५१ ततो मोक्षे प्रयतते नानुपायादुपायतः ॥ एवं निर्वेदमादत्ते पापं कर्म जहाति च ५२ धार्मिकश्चापि भवति मोक्षं च लभते परम् ॥ तपोनिःश्रेयसं जंतोस्तस्य मूलं शमोदमः ५३ तेन सर्वानवाप्नोति कामान्यान्मनसेच्छति ॥ इंद्रियाणां निरोधेन सत्येन च दमेन च ॥ ब्रह्मणः पदमाप्नोति यत्परं द्विजसत्तम ५४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ इंद्रियाणि तु यान्याहुः कानि तानियतव्रत ॥ निग्रहश्च कथं कार्यो निग्रहस्य च किं फलम् ५५ कथंच फलमाप्नोति तेषां धर्मभृतां वर ॥ एतदिच्छामितत्त्वेन धर्मज्ञातुं निबोधमे ५६ ॥ इति श्रीमहा भारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमास्या पर्वणि ब्राह्मणव्याधसंवादेनवाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

क्रियाः कुरुष्व आशीर्लिङ्गः मध्यमैकवचनं सोऽपि असंकरः धर्माणां प्रतिशेषः ४५ । ४६ यत्र धर्मो ४७ । ४८ प्रभुत्वं अप्रतिहतेच्छत्वं धर्मस्येति । चित्तगुद्राभोगेच्छायां क्षीणायां स्वर्गेऽपि वैराग्यं जायते इत्यर्थः ४९ । अतृप्यमाणः प्रीतिमलप्रमानः निर्वेदं वैराग्यं आपेदे आप्नोति लकारव्यत्ययार्थः दोषरागद्वेषादिकं नानुसृध्यते तद्दोषान् भवतीत्यर्थः ५० । ५१ उपायत इव मोक्षे प्रयतते न त्वनुपायादिव मात्राश्रयादित्यो जना ५२ तपः ज्ञाननिःश्रेयसं मोक्षमाधनम् ५३ तेन तपसा ५४ तेषां निग्रहस्य फलं च किं कथंच फलमाप्नोतीति संबन्धः ५५ । ५६ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये नवाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥

एवमिति १. सूक्ष्मशरीरादप्यात्मानं विवेचितुं इन्द्रियाणामजयेदोषमाह विज्ञानार्थमित्यादिना । महाभकारे विद्यमानानां यदादीनां विज्ञानार्थं यच्चिच्छादितं तदीयं भिन्नवत्त्वमिति विद्यमानरूपादीनां विज्ञानार्थं
 इन्द्रियच्छिद्रद्वारा वहिर्गतं तैजसं मनः प्रवर्तते तत्तत्पादिविज्ञानं भाष्ये ज्ञातेऽर्थे कामरागं क्रोधद्वेषं च भजते २ तत्र रागकार्यमाह सपादलोकेन तदिति ३ प्रभवति स्वकार्यमायनेन कृतकसो भवति ।
 द्वेषकार्यमाह पादोनश्लोकेन द्वेषश्चेति ४ उभयोः कार्यमाह ततो लोभेति । व्याजात्तदभात् ५ व्याजेन कौटिल्येन अर्थं धनम् ६ । ७ श्रुतिमं वद्धं अमंगोऽहमुद्रासीनोऽहमित्यादि अश्रुतियोजितं श्रुतिपथे
 शास्त्रादौ योजितं योगः तद्वदितं यथा स्यात्तथा । शमादिभूत्योऽपि अमंगत्वं शास्त्रीयं शब्देनैव दर्शयतीत्यर्थः ८ मनोवाक्कायजत्वेन त्रैविध्यमेवाह पापमिति । माधवः शमादयः ९ पापकर्षिणः भावप्रधानो
 निर्देशः पापकर्षकरत्वादित्यर्थः १० धर्मलाभोपायमेवाह साद्धेन यस्त्विति ११ । १२ सूनृतं प्रियं धर्म्यं च १३ । १४ ब्राह्मी ब्राह्मणानां स्वभूतां १५ विद्यामेवाह इदमित्यादिना । इदं प्रत्यक्षादि

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमुक्तस्तु विप्रेण धर्मव्याधो युधिष्ठिर ॥ प्रत्युवाच यथा विप्रं तच्छृणुष्व नराधिप १ ॥ व्याध उवाच ॥ विज्ञानार्थं मनुष्याणां मनः पूर्वप्रवर्तते ॥
 तत्प्राप्य कामं भजते क्रोधं च द्विजसत्तम २ ततस्तदर्थं यतते कर्मचारभते महत् ॥ इष्टानां रूपगंधानामभ्यासं च निषेवते ३ ततो रागः प्रभवति द्वेषश्च तदनंतरम् ॥
 ततो लोभः प्रभवति मोहश्च तदनंतरम् ४ ततो लोभाभिभूतस्य रागद्वेषहतस्य च ॥ न धर्मे जायते बुद्धिर्व्याजाद्धर्मकरोति च ५ व्याजेन चरते धर्ममर्थं व्याजेन रोचते ॥
 व्याजेन सिध्यमानेषु धर्मेषु द्विजसत्तम ६ तत्रैव रमते बुद्धिस्ततः पापं चिकीर्षति ॥ सुहृद्विर्यमाणश्च भंडितश्च द्विजांस्तम ७ उत्तरं श्रुतिमं वद्धं ब्रवीत्यश्रुतियोजितम् ॥
 अधर्मस्त्रिविधस्तस्य वर्तते रागदोषजः ८ पापं चिंतयते चैव ब्रवीति च करोति च ॥ तस्याधर्मप्रवृत्तस्य गुणानशयंति साधवः ९ एकशीलैश्च मित्रैश्च भजंते पापकर्मिणः ॥
 स तेन दुःखमाप्नोति परत्र च विपद्यते १० पापात्मा भवति ह्येव धर्मलाभं तु मे शृणु ॥ यस्त्वेतां प्रज्ञया दोषान् पूर्वमेवानुपश्यति ११ कुशलः सुखदुःखेषु साधूंश्चाप्युप
 सेवते ॥ तस्य साधुसभारं भाहुर्द्विधर्मेषु राजते १२ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ब्रवीषि सूनृतं धर्म्यं यस्य वक्तान विद्यते ॥ दिव्यप्रभावः सुमहानृषिर्भवतोऽसि मे १३
 ॥ व्याध उवाच ॥ ब्राह्मणा वै महाभागाः पितरोऽग्रभुजः सदा ॥ तेषां सर्वात्मना कार्यं प्रियं लोके मनीषिणा १४ यत्तेषां च प्रियं तत्ते वक्ष्यामि द्विजसत्तम ॥ नम
 स्कृत्वा ब्राह्मणभ्यां ब्राह्मीं विद्यां निबोध मे १५ इदं विश्वं जगत्सर्वमजयं च पापि सर्वशः ॥ महाभूतात्मकं ब्रह्म नातः परतरं भवेत् १६ महाभूतानि खंवायुरग्निरापस्त
 थाचभूः ॥ शब्दः स्पर्शश्चरूपं च रसो गंधश्च तद्गुणाः १७

प्रमाणमिदं विश्वे कृत्स्नं जगत्स्थायरजं मात्मकं सर्वं सर्वमपि अजयं कर्मणानलभ्यं सर्वशः सर्वप्रकारेण । 'इदं सर्वं यदयमात्मा आत्मैवेदं सर्वम्' इत्यादिश्रुतिभ्यः सर्वस्यात्ममात्रत्वादिति भावः । ननु
 पशुबंध्याजीमयील्लोकानभिजयतीति कर्मजयत्वे जगतः कथं श्रूयते तत्राह महाभूतात्मकमिति । यतः ब्रह्म त्रिविधपरिच्छेदशून्यं वस्तु तदेव महाभूतानि आकाशादीनि आत्मा जीवः के आनंदरूप ईश्वर एतच्च
 तयात्मकं । तथा च श्रुतिः । 'भोक्ता भोग्यं भेरितारं च भत्वा सर्वं प्रोक्तं त्रिविधं ब्रह्म वै तत्' इति । नातः परतरं भवेत् अतो ब्रह्मणोऽन्यत् श्रेष्ठतरं प्राप्यं नास्ति । जयश्रुतिस्तु अविद्यावद्विषयकर्मकांडाभिप्राया
 १६ ननु कैयविद्यानाम आत्मैकत्वमिति प्रतिरिति ब्रूमः । किं शालग्रामे विष्णुत्वमिव प्रत्यगात्मनि सार्वार्थ्यभावनात्मकं कुर्यादिति विधित एव ह प्रतिपत्तव्यम् । उत ब्रह्मावीष्णुमिव तात्त्विकं तत्त्वमस्यादि-

शब्दप्रमाणात्प्रतिपत्तव्यम् । आद्येऽजयवचनव्याकोपः । द्वितीयेतात्त्विकाद्वैतेकर्मोपास्तिकांडयोरप्रामाण्यम् । नचेष्टापत्तिः तद्वेदज्ञानकांडस्याप्यप्रामाण्यापत्तेः । भेदग्राहिप्रत्यक्षादिप्रमाणांतरविरोधस्तु स्पष्टएवेत्याशङ्क्याह महाभूतानीति । स्वादयःशब्दादयश्चतुर्गुणाःतस्मिन्ब्रह्मणिआश्रितागुणाः त्रिगुणात्मकमायाकार्यत्वात्मायायाश्चाश्रयोब्रह्मैव । 'देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगृह्या' । मायांतुप्रकृतिर्विद्यान्मायि नेतुमहेश्वरम्' इत्यादिश्रुतिभ्यः । अयमर्थः । चेट्रेणासंस्पृष्टमपिजलंवेदेचंचलत्वानेकत्वाद्यःस्थत्वाद्यारोपहेतुर्भवति एवंप्रत्यगात्मनाऽसंस्पृष्टाऽपिमायातत्रदुःखित्वानेकत्वाद्यारोपहेतुर्भवतीति तथाचश्रुतयः । 'एकएवतुभूतात्माभूतेभूतेव्यवस्थितः । एकधाबहुधाचैवहृदयेतेजलचंद्रवत् । सममानःसन्नुपौलोकावनुसंचरतिध्यायतीबलेलायतीव । घटसंवृतमाकाशंनीयमानेयथाघटे । घटोनीयतनाकाशंतद्वज्जीवोन भोपमः' इत्याद्याः । समानःबुद्धितादात्म्यंप्राप्तः लेलायतिलोलुपोभवति ब्रह्मैवस्वप्नादिष्विवस्वाज्ञानात्स्वस्मिन्ननेकभेदभिन्नंपपंचेपश्यति प्रमाणतश्चतद्व्यापेकमेवशिष्यतेअतोरज्जुरगन्यायेनप्रपंचस्याधिष्ठा नादनन्यत्वादात्ममात्रत्वं । अविद्यावस्थायांकर्मोपास्तिकज्ञानकांडानांप्रामाण्यं उत्पन्नहेतुज्ञानेवेदाअवेदाइतिश्रुत्यैवस्वस्यप्रामाण्यंनिषिद्धमितिनकिंचिदुःस्थम् । यदाहुःसंप्रदायविदः । 'देहात्मप्रत्ययोयद्रूप माणत्वेनकल्पितः । लौकिकंतद्वेदेप्रमाणत्वात्मनिश्चयात्'इति आआत्मनिश्चयादितिल्लेदः तस्माद्युक्तमुक्तंस्वादयस्तद्वहुणाइति १७ अत्रतार्किकाः स्वादयःशब्दादिगुणवतःआत्माचगुणज्ञानन्योनतुतेषां परस्परंगुणगुणिभावोऽस्तीत्याहुस्तन्निरस्यति तेषामपीति । तेषांअव्यवधानात्शब्दादीनांस्वादिगुणानामपिसतां गुणास्तारत्त्वमंद्रत्वादयःसंतिसर्वेहृदयमानाः अनेनसाक्षात्परयावाप्राप्तमात्रंपंचभौतिकमित्युक्तं फलितमाह गुणवृत्तिःपरस्परमिति । अयसिद्वृत्तंवद्वैचतुष्कोणत्वमिखन्योन्यसंक्रमोदष्टः तद्वत्प्रमाणात्मधर्माणामपिआत्मन्यपिआनंदोविषयानुभवोनिसत्त्वंचेतिसंतिधर्मास्तेचावृथक्त्वेपिचैतन्यात्पृथगिवाव

तेषामपिगुणाःसर्वेगुणवृत्तिःपरस्परम् ॥ पूर्वपूर्वगुणाःसर्वेक्रमशोगुणिषुत्रिषु १८

भासमानाअंतःकरणेहृदयेते । एवमंतःकरणधर्मादुःखित्वादयोऽपीतत्रेति तयोःपरस्पराश्रितत्वमाविद्यकंगुज्यतेऽतोनात्मनःपृथग्भूताःस्वादयः किंतुरज्जुरगवत्तत्रैवाध्यस्ताइतिभावः । त्रिषुईशसूत्रविराट्सु । सर्वेइति एतेषांउपर्युपरिपरस्पराध्यासेऽपिपूर्वस्यसर्वेगुणाउत्तरस्मिन्भवन्ति उत्तरस्यतुकेचिदेवपूर्वस्मिन्भवन्तीत्युक्तं अयमर्थः । यथायुद्धेस्फटिकेजपाकुमुमसन्निध्याद्रक्तत्वाध्यासस्तत्रैवस्फटिकेयीप्रमोषेस तिपद्मरागत्वाध्यासस्तत्रैवचंद्रिकायामिंद्रनीलत्वाध्यासइति चतुर्भेदस्फटिकेगुणवत्सुसोपाधिकेषुत्रिषुपूर्वपूर्वगुणस्यसर्वस्याप्युत्तरोत्तराध्यासोहृदयेते तथाहि । स्फटिकगतासत्ताऽनिर्वचनीयैलौहित्येऽध्यस्ता नतुस्फटिकेऽलौहित्यधर्मोऽनिर्वचनीयत्वमध्यस्तं । एवंब्रह्मधर्माःसंविदानंदाःस्थूलैपिकयेहृदयेते यथोक्तं । 'अस्तिभातिप्रियंरूपंनामचेत्यंशपंचकम् । आद्यंत्रयंब्रह्मरूपंजगद्रूपंततोऽद्वयम्' इति । एवंचरज्जुसर्पभ्रमेभीषणत्वादयएवंसर्पधर्मारज्जुध्यासस्यतेनतुमिध्यात्वादयस्तद्वत् । ननुसर्पेऽपिअभिगम्यत्वादयोरज्जुधर्मानहृदयेतेइतिसर्वेइत्युक्तिरसंगतेतिचेत्संख्यं अखंडैकरसेब्रह्मणिसच्चिदानंदाःस्वरूपानतिरिक्ताअपि अनृतजडदुःखप्रतियोगित्वेनकल्प्यन्ते नतुरूपसादिवदकल्पिताःसन्ति अतःकल्पितानतेषांकार्येऽनुवृत्तिर्नानुपपन्ना येतुईशादौअकल्पिताईशानत्वादयोनेतृत्वादिष्वनुवर्तन्ते किंतुकर्तृत्वसत्त्वादयएष । तस्मात्कल्पितधर्माभिप्रायेणसर्वेपूर्वस्यधर्माउत्तरस्मिन्सन्तीत्युक्तं तेनहृदयंसर्वभौतिकंतच्चब्रह्मण्यभेदेनाध्यस्तमितिपूर्वार्थः । तत्रापिस्यूलेथुद्देशसूत्रैरनुगतंमूत्रंथुद्देशाभ्यांईशःथुद्देशेनथुद्देशेनकेनचिदनुगतमितिउत्तरार्थेऽर्थोद्देशितं । औत्तरेयस्तुतस्यस्पष्टएवेतिनिष्कर्षः । तथाचनद्रव्याणांप्रत्यक्संस्वरूपात्पृथक्सिद्धिरस्तीतिनतद्रुद्धंतर्कमर्तनिरस्तम् १८

अत्रानुभवमेवप्रमाणयति पष्ठइति । चेतनाधीवृत्तिस्तथाकामसंकल्पादयोऽप्युपलक्ष्यन्ते पष्ठशब्दादिपञ्चकापेक्षया अयंभावः । मनोविषयंकल्पयति स्वप्नेतथादर्शनात् बुद्धिस्तंमकाशयति अहंकारो भिमन्यतेमयायंज्ञातइति तस्मात्तमोमात्रंजगत् मनसोऽभावेतत्स्वप्नेप्रमाणाभावादिति १९ ननुप्रत्यक्षमेवतत्रप्रमाणमित्याशंक्याह इन्द्रियाणीति । आत्मानिवःअव्यक्तमायातत्संज्ञकप्रमाणा प्रमाणप्रमेयं स्वप्नदृष्टान्तेनमायामात्रमिष्यवर्गंतव्यभिचिभावः २० इन्द्रियाणिमनोबुद्धिभ्यांसहस्रं तेषामर्थाःमंतव्यबोद्धव्याभ्यांसहशब्दादयःसप्त व्यक्ताव्यक्तैःबाह्येन्द्रियग्राह्याःव्यक्ताःअन्येऽव्यक्ताःतैःसहसुसंवृतेरिति बुद्धिगुहायांलीनेरित्युक्तं तेचतुर्दश आकाशादयःपञ्च आत्माअहंकारोगुणत्रयंचैतित्तुर्विंशतेर्गुणःव्यक्ताव्यक्तरूपः गुणःभोग्यवर्गः एतेभ्योविविक्तंयत्तदेवसर्वसर्वात्मत्वात्सर्वशब्दाभिधेयंभोक्तृब्रह्मेत्यर्थः २१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ एवंपूर्ववदंजगन्महाभूतात्मकंब्रह्मेत्युक्तं तद्व्याख्यातुंभूतगुणान्विभजते सर्वात्मकत्वंब्रह्मणोव्याचष्टे

षष्ठस्तुचेतनानाममनइत्यभिधीयते ॥ सप्तमीतुभवेद्बुद्धिरहंकारस्ततःपरम् १९ इन्द्रियाणिचर्वात्मारजःसत्त्वंतमस्तथा ॥ इत्येषसप्तदशकोराशिरव्यक्तसंज्ञकः २० सर्वैरिहेंद्रियाथैस्तुव्यक्ताव्यक्तैःसुसंवृतैः ॥ चतुर्विंशकइत्येषव्यक्ताव्यक्तमयोगुणः ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातांकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीमहंभार तेआरण्यकेप० मार्कंडेयसमास्याप० ब्राह्मणमाहात्म्येदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ एवमुक्तःसविप्रस्तुधर्मव्याधेनभारत ॥ कथामकथयद्भूयोमनसःप्रीतिवर्धनीम् १ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ महाभूतानियान्याहुःपञ्चधर्मभृतांवर ॥ एकैकस्यगुणान्सम्यक्पंचानामपिमेवद २ व्याधउवाच ॥ भूमिरापस्तथाज्योतिर्वायुराकाशमेवच ॥ गुणोत्तराणिसर्वाणितेषांवक्ष्यामितेगुणान् ३ भूमिःपञ्चगुणाब्रह्मल्लुदकंचचतुर्गुणम् ॥ गुणास्त्रयस्ते जसिचत्रयश्चाकाशवातयोः ४ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधश्चपंचमः ॥ एतेगुणाःपञ्चभूमेःसर्वेभ्योगुणवत्तराः ५ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसश्चापिद्विजोत्तम ॥ अपामेतेगुणाब्रह्मन्कीर्तितास्तवसुव्रत ६ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचतेजसोऽथगुणास्त्रयः ॥ शब्दःस्पर्शश्चावायौतुशब्दश्चाकाशएवतु ७ एतेपञ्चदशब्रह्मन्गुणाभूतेषुपंचसु ॥ वर्ततेसर्वभूतेषुयेषुलोकाःप्रतिष्ठिताः ८ अन्योन्यंनितिवर्ततेसम्यक्भवतिद्विज ॥ यदातुविषयीभावमाचरंतिचराचराः ९ तदादेहीदेहमन्यंन्यतिरोहति कालतः ॥ आनुपूर्व्याविनश्यंतिजायंतेचानुपूर्वशः १० तत्रतत्रहिदृश्यंतेधातवःपांचभौतिकाः ॥ यैरावृतमिदंसर्वजगत्स्थावरजंगमम् ११

एवमुक्तःसइत्यादिनाऽध्यायेन १ । २ गुणोत्तराणिउत्तरोत्तरगुणाःपूर्वपूर्वस्मिन्वर्ततइत्यर्थः ३ एतदेवाह भूमिरिति । त्रयइतिआकाशेएकः वातेद्वयित्यर्थः ४ । ५ । ६ । ७ सर्वभूतेषुजरायुजादिषु लोकाश्चिदात्मोपाधिभूतानिपञ्चभूतानि ८ नातिवर्ततेपंचस्वेकेनविनाइतराणिभूतानिनितिष्ठतीत्यर्थः सम्यक्भवतिएकीभावेनप्रकाशंते एकत्वमार्षं संपूर्वादंचुगतिपूजनयोरित्यस्माद्धातोःऋत्विगादिनाकि निसमःसमिरादेशः समित्येकीभावेइतियास्कः । ननुभूतानांपरस्परमवियोगेभरणंनस्यात्तत्संघातोहिचेतनआत्मेतिलोकायतमतमाशंक्याह यदेति । अविषयंविषयमिवयत्रभावयतिसंसंकल्पोविषयीभावः तेजीवा स्तीव्रसंकल्पावेशायांदेहभावयति तदभिमानदाहयेनपूर्वदेहस्यात्यंतविस्पृतौसत्यांमृताइत्युच्यंते ननुप्रतदेहेऽपिभूतानामिथोवियोगोऽस्तीत्यर्थः । पाठांतरेभावंसंकल्पं विषयंस्वदेहविलक्षणंदेहांतरविषयम् ९ विनश्यं तितिरोभवन्ति जायंतेअविर्भवन्ति १० धातवोरेतआदयःप्रत्येकंपांचभौतिकाःसंनोऽपि ११

मृज्यतेसंमृज्यते यद्वा प्राणेश्चोदेवादेवेभ्योलोका इति श्रूयमाणदृष्टिमृष्टमभिप्रायेण चक्षुरादिभिः स्पर्शादिभृष्टिद्वारा लोकः मृज्यत इति यथाश्रुतमेव व्यक्तं घटादि अव्यक्तं इंद्रियादि लिंगरूपादि प्रकाशस्तेन ग्राह्य अनुमेयं १२ यथास्वस्वविषयानतिक्रमेण इमानि इंद्रियाणि धारयन् निगृह्णन् तत्प्यत इव आत्मानमधिपयमप्यालोचयत इव मन आदीनां निग्रह एव आत्मा लोचनमित्यर्थः १३ आत्मनः सोपाधिकं रूपमपेक्ष्याह लोके इति । विततं कुंडलेकनकमिव उपादानत्वेन व्यापकं निरुपाधिकं रूपमपेक्ष्याह लोकमिति । लोकं च सैधवस्वित्पदवात्मनि चिदेकरसे विलीनं पश्यति तथा च श्रुती ब्रह्मविदां द्वे अवस्थे निरूपयतः 'यएवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति । यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येदिति' । उक्तं चाभियुक्तैः । 'सोपाधिर्निरुपाधिश्च द्वे ब्रह्मविदुच्यते ॥ सोपाधिकः स्यात्सर्वात्मानिरुपाख्योऽनुपाधिकः' इति । परापरज्ञः परं निरुपाधि अपरं सोपाधि गतः प्रारब्धकर्मणा बद्धः सन्यावदेहपातमेव समाधौ सोपाधिकावस्थामनुभवति न तु विदेहकैवल्येऽपीत्यर्थः १४ विद्याफलमाह पश्यत इति । 'ब्रह्मवेदब्रह्मैव भवति' इति श्रुते ब्रह्मभूतस्य उपाधित्यागादित्यर्थः अदुभेन पुण्यपापयोः फलेन संज्ञात समाधौ विवेकात्म्यधीदाढ्या ज्ञात्स्वप्नयोरपि तदेव पश्यन् कर्मणानलिप्यत इत्यर्थः १५ ज्ञानमूलेति । ज्ञानं विद्यातस्याः मूलं माया ब्रह्माकारांतःकरण वृत्तेरपि मायाकार्यत्वात् मायात्मकं मिथ्यारूपं क्लेशं अविद्यादिरूपं अतिवृत्तस्य अतिक्रम्य गतस्य योगिनः लोकसंबन्धिन्याः वृत्तेर्वर्तनजीवनात्मिकायाः प्रकाशो येन तादृशेन ज्ञानरूपेण ज्ञानमार्गेण पारंपर्यमपुरुषार्थ

इंद्रियैः सृज्यते यद्यत्तत्तद्व्यक्तमिति स्मृतम् ॥ तदव्यक्तमिति ज्ञेयं लिंगग्राह्यमतींद्रियम् १२ यथास्वंग्राहकान्येषां शब्दादीनामिमानितु ॥ इंद्रियाण्यदादेहीधारय त्रिवतप्यते १३ लोके विततमात्मानं लोकं चात्मनि पश्यति ॥ परापरज्ञः सक्तः सन् सतु भूतानि पश्यति १४ पश्यतः सर्वभूतानि सर्वावस्थांसु सर्वदा ॥ ब्रह्मभूतस्य संयोगो नाशुभेनोपपद्यते १५ ज्ञानमूलात्मकं क्लेशमतिवृत्तस्य पौरुषम् ॥ लोकवृत्तिप्रकाशेन ज्ञानमार्गेण गम्यते १६ अनादिनिधनं जंतुमात्मयोनिं सदा व्ययम् ॥ अनौपम्यममृतं च भगवानाह बुद्धिमान् १७ तपोमूलमिदं सर्वेयन्मां विप्रानुपृच्छसि ॥ इंद्रियाण्येव संयम्य तपो भवति नान्यथा १८ इंद्रियाण्येव तत्सर्वेयस्त्वर्गनरकावुभौ ॥ निगृहीतविसृष्टानि स्वर्गाय नरकाय च १९ एष योगविधिः कृत्स्नो यावदिंद्रियधारणम् ॥ एतन्मूलं हितपसः कृत्स्नस्य नरकस्य च २० इंद्रियाणां प्रसंगेन दोषमाच्छेत्त्य संशयम् ॥ सन्नियम्य तु तान्येव ततः सिद्धिं समाप्नुयात् २१ षण्णामात्मनि नित्यानामैश्वर्ययोऽधिगच्छति ॥ न स पापैः कुतोऽनर्थैर्युज्यते विजितेन्द्रियः २२

रूपो मोक्षो गम्यते प्रकाशते मायिक्येवाविद्यामायिक्यैव विद्ययानष्टा चेन्मुच्यते इत्यर्थः यथोक्तं श्रीभागवते । 'विद्याविद्येयमनृच्छिद्यद्वयवशरीरिणां ॥ मोक्षबंधकरी आद्ये माययामे विनिर्मिते' इति । ज्ञानपूर्वात्मकमिति पाठेऽपि स एवार्थः १६ मुक्तजीवस्य स्वरूपमाह अनादीति । आद्यविशेषेण न लोकायतसंभवे देहस्यात्मत्वं निरस्तं जंतुपुत्तिकादिब्रह्मांतं जीवं आत्मयोनौ जीवस्यात्मयोनित्वं वदता जीवत्वहेतोरविद्यादेः पृथक्सत्तामांख्यायभिमतानिरस्ता अव्ययमिति तार्किकाभिमतं मुखदुःखादिविकारवत्त्वं निरस्तं सदेति आगंतुकविकारास्पर्शित्वमुक्तं एतेनैव क्षणिकशून्यवादावपि निरस्तौ अमूर्तमिति । अतएवात्मवादो देहसंमितात्मवादश्च प्रारब्धः अनौपम्यं तर्कागम्यमित्यर्थः भगवानाह । स्वनिःस्वमितरूपेण वेदेन हेतुदृष्टांतवर्जितं 'नित्यं विभुं सर्वगतं सुसूक्ष्मं यद्भूतयोनिपरिपश्यति धीराः' इत्यादिना । बुद्धिमान् बुद्धिः नित्यम्यत्वेनास्यास्तौ नित्यतया १७ तपोऽयानम् १८ इंद्रियाणि निगृहीतानि स्वर्गाय विनष्टानि नरकायेतियोजनया पूर्वार्थस्येव व्याख्या १९ । २० एतन्मूलमित्येतस्याच्छेदे इंद्रियाणामिति । दोषपरागद्वेषादिरूपं आच्छेति प्राप्नुवति २१ षण्णामनःषष्ठानामिंद्रियाणामित्यानां आत्मनिकल्पितत्वेन रज्जुभुजंगवदार्थतथून्यानां ऐश्वर्यनिर्यतृत्वं अनर्थैः प्रमातृत्वादिकर्तव्यभोक्तृत्वरूपैः २२

उक्तेऽर्थप्रमाणसूचनार्थं 'आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव च' इत्यादिकवल्लीनामर्थसंगृहाति रथइत्यादिना २३ आत्माबुद्धिः २४ इंद्रियाणामज्येश्वास्त्रजाऽपि प्रज्ञानश्रयतीत्याह इंद्रियाणामिति २५ अनुविधीयत इति कर्मकर्तरिलकारः यस्येन्द्रियस्याधीनं मनो भवति तदेव प्रज्ञानाश्रयतीत्यर्थः २६ षट्सु ससंकल्पेषु शब्दादिषु फलागमेतज्जन्मेषु स्वाद्युपलंभे विषये विप्रतिपद्यंते रागिणः सुखमुपादेयमित्याहुर्वीत रागाहेयमित्यादिरूपाविप्रतिपत्तिः तत्रयस्तेषु अध्यवसितं वस्तु दृष्टयानि श्रितं यद्देयत्वं तदेवाध्यातुंशीलं यस्य सः विषयदोषदर्शनेन वीतराग इत्यर्थः २७ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाबदीपे एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ पूर्वाध्यायां तौ कविप्रतिपत्तिकारणं गुणत्रयसकार्यवत्तुमारभते एवमिति । सूक्ष्मे ब्रह्मणि सूक्ष्मं तत्प्राप्तिकारणं गुणत्रयविभागं तेनार्थाद्गुणेष्वो ब्रह्मविधि

रथः शरीरं पुरुषस्य दृष्टमात्मानियं तेंद्रियाण्याहु रश्वा न् ॥ तैरप्रमत्तः कुशली स दशैर्दानैः सुखं याति रथी वधीरः २३ षण्णामात्मनियुक्तानामिन्द्रियाणां प्रमाथिनाम् ॥ यो धीरो धारयेद्रश्मीन्सस्यात्परमसारथिः २४ इंद्रियाणां प्रसृष्टानां हयानामिव वर्त्मसु ॥ धृतिं कुर्वीत सारथ्ये धृत्या तानि जयेद्बुधम् २५ इंद्रियाणां विचरतां यन्मनोऽनुविधीयते ॥ तदस्य हरते बुद्धिना वं वायुरिवां भसि २६ येषु विप्रतिपद्यंते षट्सु मोहात् फलागमम् ॥ तेष्वध्यवसिताध्यायी विंदते ध्यानजं फलम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमास्या पर्वणि ब्राह्मणव्याधसंवादे एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवं तु सूक्ष्मे कथिते धर्मव्याधेन भारत ॥ ब्राह्मणः स पुनः सूक्ष्मं प्रपच्छ सुसमाहितः १ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ सत्त्वस्य रजसश्चैव तमसश्च यथा तथम् ॥ गुणां स्तत्त्वेन मेव हियथावदिह पृच्छतः २ ॥ व्याध उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ एषां गुणान् पृथक्त्वेन निबोध गदतो मम ३ मोहात्मकं तमस्तेषां रज एषां प्रवर्तकम् ॥ प्रकाशबहुलत्वाच्च सत्त्वं ज्याय इहोच्यते ४ अविद्याबहुलो मूढः स्वप्नशीलो विचेतनः ॥ दुर्हृषीकस्तमोऽध्यस्तः सक्रोधस्तामसोऽलसः ५ प्रवृत्तवाक्यो मंत्री च यो न राग्योऽनसूयकः ॥ विधित्समानो विप्रर्षेस्तब्धो मानी स राजसः ६ प्रकाशबहुलो धीरो निर्विधित्सोऽनसूयकः ॥ अक्रोधनो न रोधीमान् दांतश्चैव स सात्विकः ७ सात्विकस्त्वथ संबुद्धो लोकवृत्तेन क्लिश्यते ॥ यदा बुध्यति बोद्धव्यं लोकवृत्तं जुगुप्सते ८ विरागस्य च रूपं तु पूर्वमेव प्रवर्तते ॥ मृदुर्भवत्यहंकारः प्रसीदत्यार्जवं च यत्र ९ ततोऽस्य सर्वद्वंद्वानि प्रशाम्यंति परस्परम् ॥ न चास्य संशयो नाम कचिद्भवति कश्चन १० शूद्रयो नौ हि जातस्य सद्गुणानुपतिष्ठतः ॥ वैश्यत्वं लभते ब्रह्मन् क्षत्रियत्वं तथैव च ११ आर्जवे वर्तमानस्य ब्राह्मण्यमभिजायते ॥ गुणास्ते कीर्तिताः सर्वैर्किंभूयः श्रोतुमिच्छसि १२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमास्या पर्वणि ब्राह्मणव्याधसंवादे द्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

क्तमित्युक्तं भवति १ । २ । ३ । ४ दुर्हृषीकः दुःस्थेन्द्रियः ५ विधित्सामि विशेषं शृणुष्यामि धेद्वाने अस्य रूपं प्रवृत्तवाक्यः प्रवृत्तिवाक् अनसूयकः परदोषादर्शी तत्र हेतुः विधित्समान इति । स्तब्धो न मस्काराद्यकरणं मानस्तद्भेदतुल्यमहर्वाभिमानस्तदुभयवान् ६ । ७ लोकवृत्ते रजस्तमः कार्ययदायतः तज्जुगुप्सते निंदति ८ विरागस्य रागहीनस्य रूपं लक्षणं मृदुः स्वंभादिहीनः आर्जवमकोटिलयं ९ द्वंद्वानि मानापमानादीनि १० जातस्येति कर्मणि पठ्यते वैश्यत्वं कर्तुं सद्गुणवत्वं वैश्यत्वादयः स्वयमायातीति गुणकृत एव वर्णविभागो न जाति कृत इति भावः ११ ब्राह्मण्यं ब्रह्मवित्तं १२ इत्यारण्यके पर्वणि नी० भा० द्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥

ज्ञानक्रियाशक्तिमनोर्धीप्राणयोरान्तर्याम्यत्वं 'अग्निर्मुखादिवःकुकुत्पतिःपृथिव्याअयम् । अपारेतांसिजिन्वति' इतिमंत्रप्रकाशितं वक्तुं पारभते पार्थिवमिति । पार्थिवं पृथिवीबाहुल्यात् धातुत्वगादिमयदेहं आसाद्य प्राप्यप्रकाशमृतिमोहाद्याश्रयोऽग्निर्विज्ञानाख्यस्तेजोधातुशरीरः शरीराभिमानी कथं भवेत् अवकाशविशेषेण नाडीमार्गभेदेन वर्तयते शरीरं चेष्टयते १ । २ मूर्धनि सहस्रोरेस्थितत्वात् श्रेष्ठत्वाद्गामूर्धानं चिदात्मानं अग्निर्विज्ञानात्माऽऽश्रितस्तदुपाधितां प्राप्नोति शरीरं परिपालयन् चित्तपतिविबं प्राप्य धीधातुः शरीरं चेतयतीत्यर्थः एतेनाग्निर्मूर्द्धेति पदद्वयं व्याख्यातं । प्राणस्तु तयो रूभयोरप्युपाधिरित्याह प्राण इति । एतेन चिद्विज्ञानं द्वयं वा युञ्जति तस्य ककुदिव ककुत्त चालकतया श्रेष्ठः प्राण इत्युक्तम् ३ अस्य ककुत्तं व्याचष्टे भूतमिति । प्राणे चिद्विज्ञानाभ्यां युक्ते मूत्रात्मरूपे ब्रह्मकार्यरूपं योनिविराडादेः ४ सः चिद्विज्ञानप्राणानां संघातो जंतुः समष्टिजीवः सर्वेषां भूतानां कार्यकारणरूपाणां आत्मा चेतयिता सनातनः पुरुषः परंब्रह्म च स एव निरस्तोपाधिः सन् स एवोपाधिपक्षपाती सन् न हृदा यात्मा भवति त्रिवयश्च शब्दादिः स एव । एतेन पतिः पृथिव्या अयमिति द्वितीयः पादो व्याख्यातः । अयं चिद्विज्ञानप्राणसंघातः पृथिव्याः क्षेत्रस्येति श्रुतिपदयोरर्थः ५ एवमिति । सर्वत्र अन्तर्बहिःस्थितं सर्वप्राणेन देहलीदीपवन्मध्यस्थेन आंतरं विज्ञानं बाह्यं देहं द्रियादिकं च पालयति इत्यर्थः

॥ ब्राह्मण उवाच ॥ पार्थिवं धातुमासाद्य शरीरोऽग्निः कथं भवेत् ॥ अवकाशविशेषेण कथं वर्तयतेऽनिलः १ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ प्रश्नमेतं समुद्दिष्टं ब्राह्मणेन युधिष्ठिर ॥ व्याधस्तु कथयामास ब्राह्मणाय महात्मने २ ॥ व्याध उवाच ॥ मूर्धानमाश्रितो वह्निः शरीरं परिपालयन् ॥ प्राणो मूर्धनि चाग्नौ च वर्तमानो विचेष्टते ३ भूतं भव्यं भविष्यं च सर्वं प्राणे प्रतिष्ठितम् ॥ श्रेष्ठं देवभूतानां ब्रह्म योनिमुपास्महे ४ सजंतुः सर्वभूतात्मा पुरुषः स सनातनः ॥ महान् बुद्धिरहंकारो भूतानां विषयश्च सः ५ एवं त्विह स सर्वत्र प्राणेन परिपाल्यते ॥ पृष्ठस्तु समानेन स्वांस्वांगतिमुपाश्रितः ६ बस्तिमूलं गुदं चैव पावकं समुपाश्रितः ॥ वहन्मूत्रं पुरीषं वाऽप्यपानः परिवर्तते ७ प्रयत्नेन कर्मणि बले स एष त्रिषु वर्तते ॥ उदानमिति तं प्राहुरध्यात्मविदुषा जनाः ८ संधौ संधौ संनिविष्टः सर्वेष्वपि तथाऽनिलः ॥ शरीरेषु मनुष्याणां व्यान इत्युपदिश्यते ९ धातुष्वग्निस्तु विततः स तु वायुः समीरितः ॥ रसान् धातूंश्च शेषांश्च वर्तयन् परिधावति १० प्राणानां संनिपातानुसन्निपातः प्रजायते ॥ ऊष्मा चाग्निरिति ज्ञेयो योन्नपचति देहिनाम् ११ समानोदानयोर्मध्ये प्राणापानौ समाहितौ ॥ समर्थितस्त्वधिष्ठानं सम्यक्पचति पावकः १२

अपारेतांसिजिन्वती संतपादं व्याचष्टे पृष्ठतइत्यादिना । 'अन्नमयं हि सोम्य मन आपो मयः प्राणस्तेजो मयी वाक्' इति श्रुतेः साक्षात्परं परयात्रा प्राणमनइंद्रियाण्यपारेतांसिजिन्वतितर्पयतिसंघातात्वेति श्रुतिपदानां मयः पृष्ठतः उपाध्यावेशाज्जीवत्वप्राप्त्यनंतरं समानेन इत्थं भावेनूतीया स्वांस्वांपृथक्गम्यांगतिं आश्रितो भवति समानवायुत्वं प्राप्तः पावकं जातरनाश्रितः सन् बस्तिमूलं मूत्राशयं गुदं पुरीषाश्रयं च जातरस्थः समा नोऽश्रितपीतादिकं पाचयित्वाऽपानरूपी भूत्वा स्वसंस्थानं नयतीत्यर्थः । श्लोकद्वयं ६ । ७ कर्मणमनादि प्रयत्नस्तदनुकूला चेष्टा बलं भारोद्यमनादो सामर्थ्यं विदुषः सकाशात् श्रुतेति शेषः ८ । ९ धातुपुत्त्वगादिषु अग्निर्जाठरः विततो व्याप्तः रसादीन् परिवर्तयन् परिणामयन् रसान् अन्नादीन् धातुस्त्वगादीन् दोषान्पित्तादीन् १० कथं वर्तयतेऽनिल इति पृष्ठं तत्राह प्राणानामिति । सन्निपातः संघर्षस्तज्ज ऊष्माऽग्निर्जाठरो भवति ११ संनिपातं व्याकरोति समानेति । नाभिस्थं समानं हृदि स्थः प्राण एति गुदस्थोऽपानः कंठस्थमुदानमेति तेन प्राणापानसमानानां नाभिदेशे संघर्षेण समर्थितो निष्पादितः अधिष्ठानं सप्तधा तु मयं शरीरं सम्यक्पचति त्रुद्ध्यादि परिणामं नयति १२

अस्यपात्रकस्यपायुपयंतोगुदप्रवेशोगुदसंज्ञितोऽपानोभवति स्रोतांसिनाडीमार्गाः तस्मादपानात्प्राणेषु प्राणादिपुंष्वमु प्राणादिभ्यःपावकोत्पत्तिः पावकाच्चापानद्वाराप्राणाद्युत्पत्तिर्भवतीतिप्रघट्टकार्यः १३ एतदेवोपादयति अतीति । अग्निवेशात्कंदुकवर्ध्वमुत्सृतः प्राणोगुदांतैर्मतिहतः पुनरुत्पत्तन्नशिमपुत्क्षिपतीत्यर्थः दृश्यतेचाग्निवेशात् संप्रवायुर्द्विर्वायुवेगाच्चान्निवृद्धिः तथाचप्राणरोधेसतिजाठरंभयंनिवर्ततेऽतः प्राणोरोद्धव्यइतिभावः १४ जाठरनिरोधेसर्वेपार्थिद्रियाणांनिरोधोभवतीत्याशयेनाह पकेति । पकाशयःपकान्नस्थानं आमाशयःअपकान्नस्थानं नाभिमध्येइति । तात्स्थयाज्जाठरःप्राणाद्रिद्रियाणि प्रतिष्ठिताली नामवर्ततेत्यर्थः १५ सर्वेरसाःहृदयात्हृदयंप्राप्यदशभिःप्राणैःपेरिताः तेचप्राणादयःपंच नागकूर्मकृकलदेवदत्तधनंजयाश्वपंच १६ एषमूर्द्धादिपायुपयंतःतत्परंब्रह्म मूर्द्धनिमुपुन्नयानाज्यासहस्रारंप्राप्य येतत्रात्मानंप्राणोपाधिमाहितवतस्तेगच्छंति देहिपुजीवहेहेषुसर्वेषामप्येवमार्गेगंतुंयोग्यइतिभावः १७ नकेवलंप्राणरोधेएवपुरुषार्थःकिंतुतत्साधनंविज्ञानमिहाह एकादशेशादिना । 'सप्राणमेवप्राणोनामभवति वदन्वा रपयन् चक्षुःशृण्वन्श्रोत्रंमन्वानोमनः' इतिश्रुतेरेकादशविकारालिङ्गशरीरंतदात्मात्तादात्म्यंगतः । यद्यपि 'पंचप्राणमनोबुद्धिर्दशैन्द्रियसमन्वितं । अपंचीकृतभूतोत्यंतुत्सर्वांगभोगसाधनम्' इतिसप्तदशात्मकालिङ्गं तथाऽपिमनसिबुद्धेर्दशैन्द्रियेषुसामान्याकरणवृत्तिःप्राणाद्यावायवःपंचेतिसांख्यमतेनप्राणपंचकस्यचान्तर्भावविवक्षित्वाएकादशविकारात्मेतिज्ञेयं कलाःषोडश प्राणःश्रद्धास्वायुज्योति

अस्यापिपायुपयंतस्तथास्याहुदसंज्ञितः ॥ स्रोतांसितस्माज्जायंतेसर्वप्राणेषुदेहिनाम् १३ अग्निवेशगवहःप्राणोगुदांतैर्प्रतिहन्यते ॥ सऊर्ध्वमागम्यपुनःसमुत्क्षिपतिपावकम् १४ पकाशयस्त्वधोनाभ्यामूर्ध्वमामाशयःस्थितः ॥ नाभिमध्येशरीरस्यप्राणाःसर्वेप्रतिष्ठिताः १५ पृष्ठत्ताहृदयात्सर्वैतिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ वहंत्यन्नरसान्नाज्योदशप्राणप्रचोदिताः १६ योगिनामेवमार्गस्तुयेनगच्छंतितत्परम् ॥ जितकृमाःसमाधीरामूर्धन्यात्मानमादधुः ॥ एवंसर्वेषुविततौ प्राणापानौहिदेहिषु १७ एकादशविकारात्माकलासंभारसंभृतः ॥ मूर्तिमंतंहितंविद्विनित्यंयोगजितात्मकम् १८ तस्मिन्त्यःसंस्थितोह्यग्निर्नित्यंस्थाल्या मिवाहितः ॥ आत्मानंतंविजानीहि नित्यंयोगजितात्मकम् १९ देवोयःसंस्थितस्तस्मिन्नब्धिदुर्गिपुष्करे ॥ क्षेत्रज्ञंतंविजानीहि नित्यंयोगजितात्मकम् २० जीवात्मकानिजानीहिरजःसत्वंतमस्तथा ॥ जीवमात्मगुणंविद्वितथाऽऽत्मानंपरात्मकम् २१ सचेतनंजीवगुणंवदंति सचेष्टतेचेष्टयतेचसर्वम् ॥ ततः परंक्षेत्रविदोवदंतिप्राकल्पयद्योभुवनानिसप्त २२

रापःपृथिवीद्रियमनोऽलंक्षीर्यनपोमंत्राःकर्मलोकानामचेति एतासांसंभारेणसंभृतः कलारूपोपाधिनामूर्तिर्हीनमपिमूर्तिमंतंमूर्ध्वमधस्तथा १३ एतदेवोपादयति अतीति । अग्निवेशात्कंदुकवर्ध्वमुत्सृतः प्राणोगुदांतैर्मतिहतः पुनरुत्पत्तन्नशिमपुत्क्षिपतीत्यर्थः दृश्यतेचाग्निवेशात् संप्रवायुर्द्विर्वायुवेगाच्चान्निवृद्धिः तथाचप्राणरोधेसतिजाठरंभयंनिवर्ततेऽतः प्राणोरोद्धव्यइतिभावः १४ जाठरनिरोधेसर्वेपार्थिद्रियाणांनिरोधोभवतीत्याशयेनाह पकेति । पकाशयःपकान्नस्थानं आमाशयःअपकान्नस्थानं नाभिमध्येइति । तात्स्थयाज्जाठरःप्राणाद्रिद्रियाणि प्रतिष्ठिताली नामवर्ततेत्यर्थः १५ सर्वेरसाःहृदयात्हृदयंप्राप्यदशभिःप्राणैःपेरिताः तेचप्राणादयःपंच नागकूर्मकृकलदेवदत्तधनंजयाश्वपंच १६ एषमूर्द्धादिपायुपयंतःतत्परंब्रह्म मूर्द्धनिमुपुन्नयानाज्यासहस्रारंप्राप्य येतत्रात्मानंप्राणोपाधिमाहितवतस्तेगच्छंति देहिपुजीवहेहेषुसर्वेषामप्येवमार्गेगंतुंयोग्यइतिभावः १७ नकेवलंप्राणरोधेएवपुरुषार्थःकिंतुतत्साधनंविज्ञानमिहाह एकादशेशादिना । 'सप्राणमेवप्राणोनामभवति वदन्वा रपयन् चक्षुःशृण्वन्श्रोत्रंमन्वानोमनः' इतिश्रुतेरेकादशविकारालिङ्गशरीरंतदात्मात्तादात्म्यंगतः । यद्यपि 'पंचप्राणमनोबुद्धिर्दशैन्द्रियसमन्वितं । अपंचीकृतभूतोत्यंतुत्सर्वांगभोगसाधनम्' इतिसप्तदशात्मकालिङ्गं तथाऽपिमनसिबुद्धेर्दशैन्द्रियेषुसामान्याकरणवृत्तिःप्राणाद्यावायवःपंचेतिसांख्यमतेनप्राणपंचकस्यचान्तर्भावविवक्षित्वाएकादशविकारात्मेतिज्ञेयं कलाःषोडश प्राणःश्रद्धास्वायुज्योति

जीवेश्वराभ्यां परं उत्कृष्टं त्वं दत्ति यो भुवनानि सप्तभूरादीनि प्राकल्पयत् प्रावर्तयत् ननु कथं निरुपाधैः प्रवर्तकत्वमुच्यते अधिष्ठानतयेति ब्रूमः तथा च श्रुतिः । ' यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते ' इति ब्रह्मणो लक्षणं मुक्त्वा अन्नमयादिकोशकारणी भूतानामन्नादिशब्दितानां विराडादीनां च गत्कारणकत्वं ' अन्नाद्वेव खल्विमानि भूतानि जायन्ते ' इत्यादिना स्थूलारुंधतीन्यायेन विराडादीनि सोपाधिकानि ब्रह्मणि उक्त्वा । ' प्रज्ञानघन एवानंदमुक्तेतो मुखः प्राज्ञस्तृतीयः तदप्यसर्वेश्वरः ' इति माण्डूक्यश्रुतिप्रतिपत्तिद्वयानंदमयस्य ईश्वरस्य कारणीभूत आनंदारूपे ब्रह्मणि । ' आनंदाद्वेव खल्विमानि भूतानि जायन्ते ' इति मुख्यकारणत्वं व्यवस्थापितं तथा प्रदेशांतरेऽपि । ' कोऽविद्यान्यात्कः प्राण्याद्यदेव आकाश आनंदो न स्यात् ' इति श्रुतिराकाशाख्यकारणव्यानंदो न स्यात्तर्हि तत्कार्ये देहादौ कुतः प्राणनादिस्यादिति तत्रैव मुख्यप्रवर्तकत्वं दर्शयति २२ ननु ईश्वरसद्भावे भुवनप्रवृत्तिरेव कारणं इत्यनेन ननु तदन्यस्य निर्गुणस्य ईश्वरेणैव तस्यान्यथा सिद्धत्वादित्याशङ्क्याह एवमिति । भूतात्मानित्यसिद्ध आत्मा आनंदारूपः ऐश्वर्यस्य तुर्दशितव्यमपेक्षत्वाच्च नित्यमिदं च सुप्तिप्रलययोरीशितव्याभावाद्दानीं श्रुत्वापत्तेरिह आनंदस्यैव निखमैश्वर्यमाययाऽभिव्यज्यत इति भावः ज्ञानं ब्रह्माकारावृत्तिस्तत्साक्षिभस्तेन वेद्यादीनां दान्यस्तत्प्रकाशक

एवं सर्वेषु भूतेषु भूतात्मा संप्रकाशते ॥ दृश्यतत्त्वयया बुद्ध्या सूक्ष्मया ज्ञानवेदिभिः २३ चित्तस्य हि प्रसादेन हंतिकर्मशुभाशुभम् ॥ प्रसन्नात्माऽऽत्मनि स्थित्वा सुखमानंत्य मश्नुते २४ लक्षणं तु प्रसादस्य यथा तृप्तः सुखं स्वपेत् ॥ विवर्तिवायथा दीपो दीप्येत्कुशलदीपितः २५ पूर्वरात्रे प्रपंचैव बुजामः सततं मनः ॥ लब्धाहारो विशुद्धात्मा पश्यन्नात्मानमात्मनि २६ प्रदीप्तेन वेदीपेन मनो दीपेन पश्यति ॥ दृष्ट्वाऽऽत्मानं निरात्मानं सतदा विप्रमुच्यते २७ सर्वोपायैस्तुलोभस्य क्रोधस्य च विनिग्रहः ॥ एतत्पवित्रं लोकांतांतपो वै संक्रमोमतः २८ नित्यं क्रोधात्तपोरक्षेद्धर्मरक्षेच्च मत्सरात् ॥ विद्यामानापमानाभ्यामात्मानं तु प्रमादतः २९ आनृशंस्यं परो धर्मः क्षमाचपरमं बलम् ॥ आत्मज्ञानं परं ज्ञानं सत्यं व्रतं परं व्रतम् ३० सत्यस्य वचनं श्रेयः सत्यं ज्ञानं हितं भवेत् ॥ यद्भूतहितमत्यंतं तद्वै सत्यं परमं तम् ३१ यस्य सर्वं समारंभानि शशीर्बधनाः सदा ॥ त्यागेयस्य हुतं सर्वं सत्यागी सच बुद्धिमान् ३२ यतो न गुरुस्येनं श्रावयेदुपपादयेत् ॥ तं विद्याद्ब्रह्मणो योगं वियोगं योगं संज्ञितम् ३३ न हि स्यात्सर्वभूतानि मैत्रायणगतश्चरेत् ॥ न दंजीवितमासाद्य वैरं कुर्वीत केनचित् ३४ आकिंचन्यं सुसंतोषो निराशित्वमचापलम् ॥ एतदेव परं ज्ञानं सदाऽऽत्मज्ञानमुत्तमम् ३५ परिग्रहं परित्यज्य भवेद्बुद्ध्या यतव्रतः ॥ अशोकं स्थानमाश्रित्य निश्चलं प्रेत्य चेह च ३६

इति दर्शितम् २३ प्रसन्नात्मावृत्तिजनितकालुष्यसागाद्विशुद्धचित्तः आत्मनि स्थित्वा चित्तसारूप्यमपि यक्त्वा सुखं अनायासेन आनंदं लोभम् २४ यथा जलाद्बुत्तीर्णस्य शरीरे संलिप्तः सूक्ष्मतमः पद्मः सन्नप्य सन्नविभाति एवं स मायौ विकल्पाभावात्सदपि धिचिंतनभातीति सुप्ति तुल्यतां प्रसादस्यैव लक्षणमिति २५ विशुद्धात्मा शुद्धचित्तः आत्मानं ब्रह्म आत्मनि हृदये २६ निरात्मानं निर्गुणं निलीनं चित्तं यस्मिन्मृतं ' तावन्मनो निरोद्धव्यं इन्द्रियावत्क्षयं गतम् । एतज्ज्ञानं च ध्यानं च शेषोऽन्योग्रंथविस्तरः ' इति श्रुतिः चित्तक्षय एवात्मदर्शनमित्यर्थः २७ संक्रमः सतुः पारप्रापको मार्गः २८ । २९ । ३० भूतहितमनुत्तिरुद्धलक्षणया योगं संज्ञितं प्राहुः । ' तं विद्याद्बुद्ध्या संयोगं वियोगं योगं संज्ञितम् ' इत्याद्यागमादित्यर्थः ३३ मैत्रं मित्रभावस्तदेवायनं मार्गस्तद्भूतश्चरेत् ३४ ज्ञानं ज्ञानसाधनं ज्ञानमपि स्वतौ तमाधने प्रवृत्त्यर्थं सदाऽऽत्मज्ञानमुत्तममिति ३५ अशोकं स्थानं वैराग्यं प्रेत्य भूत्वा स्वर्गादौ इह च राज्यादौ आश्रित्य यतव्रतो भवेत् ३६

३७ गुणाःलोकवेदादयःअगुणायस्मिन्तंगुणागुणं 'अत्रलोकाअलोकावेदाअवेदाःइत्यादिश्रुतेः । अनासंगंछयादिसंगहीनंअतएवएककार्येएकेनप्रत्यगात्मनैवनिष्पाद्यं अनंतरं अज्ञानमात्रापनयाद्भ्रमं नतु क्रियाव्यवहितंस्वर्गादिमुखवत् वृत्तंभाक्सिद्धं एकमेवपद्यतेगम्यते नतुज्ञानज्ञेयविभागोयस्मिन्तत्तत्तत्तत्तत्तत् ३८ । ३९ । ४० ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ब्राह्मणव्याधसंवादे त्रयोदशा

तपोनित्येनदांतेनमुनिनासंयतात्मना ॥ अजितंजेतुकामेनभाव्यंसंगेष्वसंगिना ३७ गुणागुणमनासंगमेककार्यमनंतरम् ॥ एतत्तद्ब्रह्मणोवृत्तमाहुरेकपदंसुखम् ३८ परित्यजतियादुःखंसुखंचाप्युभयंनरः ॥ ब्रह्मप्राप्नोतिसोऽत्यंतमसंगेनचगच्छति ३९ यथाश्रुतमिदंसर्वसमासेनद्विजोत्तम ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंकिंभूयः श्रोतुमिच्छसि ४० ॥ इतिश्रीम०आरण्यकेप०मार्कंडेयसमास्याप०ब्राह्मणव्याधसंवादे त्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ एवंसंकथितेकृत्स्नेमोक्षधर्मेयुधिष्ठिर ॥ दृढप्रीतमनाविप्रोधर्मव्याधमुवाचह १ न्याययुक्तमिदंसर्वंभवतापरिकीर्तितम् ॥ नतेऽस्त्यविदितंकिंचिद्धर्मेष्विहहिदृश्यते २ ॥ व्याधउवाच ॥ प्रत्यक्षंमयोधर्मस्तंचपश्यद्विजोत्तम ॥ येनसिद्धिरियंप्राप्तमयाब्राह्मणपुंगव ३ उत्तिष्ठभगवन्निष्प्रविश्याभ्यंतंरंगृहम् ॥ द्रष्टुमर्हसिधर्मज्ञमातरंपितरंचमे ४ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ इत्युक्तःसप्रविश्याथदर्शपरमार्चितम् ॥ सौधंहृद्यंचतुःशालमतीवचमनोरमम् ५ देवतागृहसंकाशंदैवतैश्चसुपूजितम् ॥ शयनासनसंवाधंगंधैश्चपरमैर्युतम् ६ तत्रशुक्लांबरधरौपितरावस्यपूजितौ ॥ कृताहारौतुसंतुष्टावुपविष्टौवरासने ॥ धर्मव्याधस्तुतौदृष्ट्वापादेषु शिरसाऽपतव ७ ॥ वृद्धावूचतुः ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठधर्मज्ञधर्मस्वामभिरक्षतु ॥ प्रीतौस्वस्तवशौचेनदिर्धमायुरवाप्नुहि ८ गतिमिष्टांतपोज्ञानंमेधांचपरमांगतः ॥ सत्पुत्रेणत्वयापुत्रनित्यंकालेसुपूजितौ ९ नतेऽन्यद्वैतंकिंचिद्वैवतेष्वपिवर्तते ॥ प्रयतत्वाद्द्विजातीनांदमेनासिसमन्वितः १० पितुःपितामहायेचतथैवप्रपितामहाः ॥ प्रीतास्तेसततंपुत्रदमेनावांचपूजया ११ मनसाकर्मणावाचाशुश्रूषानैवहीयते ॥ नचान्याहितथाबुद्धिर्दृश्यतेसांप्रतंतव १२ जामदग्न्येनरामेणयथावृद्धौ सुपूजितौ ॥ तथात्वयाकृतंसर्वतद्विशिष्टंचपुत्रक १३ ततस्तंब्राह्मणंताभ्यांधर्मव्याधोन्यवेदयत् ॥ तौस्वागतेनतंविप्रमर्चयाभासतुस्तदा १४ प्रतिपूज्यचतांशुजांदिजःपप्रच्छतावुभौ ॥ सुपुत्राभ्यांसभृत्याभ्यांकच्चिद्रांकुशलंगृहे ॥ अनामयंचवांकच्चित्सदैवहशरीरयोः १५ ॥ वृद्धावूचतुः ॥ कुशलंनौगृहेविप्रभृत्यवर्गेचसर्वज्ञः ॥ कच्चित्त्वमप्यविघ्नेनसंप्राप्तोभगवन्निति १६ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ बाढमित्येवतौविप्रःप्रत्युवाचमुदाऽन्वितः ॥ धर्मव्याधोनिरीक्ष्याथततस्तंवाक्यमब्रवीत् १७ ॥ व्याधउवाच ॥ पितामाताचभगवन्नेतौमदैवतंपरम् ॥ यद्वैवतेभ्यःकर्तव्यंतदेताभ्यांकरोम्यहम् १८ त्रयस्त्रिंशद्यथादेवाःसर्वेशक्रपुरोगमाः ॥ संपूज्याःसर्वलोकस्यतथावृद्धाविमौमम १९ उपहारानाहरंतोदेवतानांयथाद्विजाः ॥ कुर्वतितद्देताभ्यांकरोम्यहमतंद्रितः २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥

॥

॥

वन०

अ०

२१५

एतौमपरमेब्रह्मन्पितामाताचदैवतम् ॥ एतौपुष्पैःफलैरत्नैस्तोषयामिसदाद्विज २१ एतावेवाग्नयोमह्यान्वदंतिमनीषिणः ॥ यज्ञावेदाश्चत्वारःसर्वमेतौममद्विज
२२ एतदर्थममप्राणाभार्यापुत्रःसुहृज्जनः ॥ सपुत्रदारःशुश्रूषानित्यमेवकरोम्यहम् २३ स्वयंचक्ष्मापयाम्येतौतथापादौप्रधावये ॥ आहारंचप्रयच्छामिस्वयंचद्विजस
त्तम २४ अनुकूलं तथावच्चिमविप्रियंपस्विर्जये ॥ अधर्मेणापिसंयुक्तंप्रियमाभ्यांकरोम्यहम् २५ धर्मेमेवंगुरुंज्ञात्वाकरोमिद्विजसत्तम ॥ अतंद्रितःसदाविप्रशुश्रूषांवैकरो
म्यहम् २६ पंचवगुरवोब्रह्मन्पुरुषस्यबुधूषतः ॥ पितामाताऽग्निरात्माचगुरुश्चद्विजसत्तम २७ एतेषुयस्तुवर्तंतसम्यगेवद्विजोत्तम ॥ भवेयुरग्नयस्तस्यपरिचीर्णास्तुनि
त्यशः ॥ गार्हस्थ्येवर्तमानस्यएषधर्मःसनातनः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिद्विजव्याधसंवादेचतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः
॥ २१४ ॥ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ गुरुनिवेद्यविप्रायतौमातापितराबुभौ ॥ पुनरेवसधर्मात्माव्याधोब्राह्मणमब्रवीत् १ प्रवृत्तचक्षुर्जातोऽस्मिसंपश्य
तपसोबलम् ॥ यदर्थमुक्तोऽसितयागच्छत्वंमिथिलामिति २ पतिशुश्रूषपरयादांतयासत्यशीलया ॥ मिथिलायांवसेद्व्याधःसतेधर्मान्प्रवक्ष्यति ३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
पतिव्रतायाःसत्यायाःशीलाढ्यायायतव्रत ॥ संस्मृत्यवाक्यंधर्मज्ञगुणवानसिमेमतः ४ ॥ व्याधउवाच ॥ ॥ यत्तदात्वंद्विजश्रेष्ठतयोक्तोमांप्रतिप्रभो ॥ दृष्टमेवत
यासम्यगेकपत्न्यानसंशयः ५ त्वदनुग्रहबुद्ध्यातुविप्रैतद्वर्शितंमया ॥ वाक्यंचशृणुमेतातयत्तेवक्ष्येहितंद्रिज ६ त्वयाविनिकृतामातापिताचद्विजसत्तम ॥ अनिसृष्टो
ऽसिनिष्क्रांतोगृहात्ताभ्यामनिंदित ७ वेदोच्चारणकार्यार्थमयुक्तंतत्त्वयाकृतम् ॥ तवशोकेनदृष्टौतावंधीभूतौतपस्विनौ ८ तौप्रसादयितुंगच्छमात्वांधर्मोऽत्यगादयम् ॥
तपस्वीत्वंमहात्माचधर्मेचनिरतःसदा ९ सर्वमेतदपायैतेक्षिप्रंतौसंप्रसादय ॥ श्रद्धधस्वममब्रह्मन्नान्यथाकर्तुमर्हसि ॥ गम्यतामद्यविप्रर्षेश्रेयस्तेकथयाम्यहम् १०
॥ ब्राह्मणउवाच ॥ यदेतदुक्तंभवतासर्वसत्यमसंशयम् ॥ प्रीतोऽस्मितवभद्रंतेधर्माचारगुणान्वित ११ ॥ व्याधउवाच ॥ दैवतप्रतिमोहित्वंयस्त्वंधर्ममनुव्रतः ॥
पुगणेशाश्वतं दिव्यंदुष्प्राप्यमकृतात्मभिः १२ मातापित्रोःसकाशंहिगत्वात्वंद्विजसत्तम ॥ अतंद्रितःकुरुक्षिप्रंमातापित्रोर्हिपूजनम् ॥ अतःपरमहंधर्मनान्यंपश्यामिकं
चन १३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ इहाहमागतोदिष्ट्यादिष्ट्यामेसंगतंत्वया ॥ ईदृशादुर्लभालोकेनराधर्मप्रदर्शकाः १४ एकोनरसहस्रेषुधर्मविद्विद्यतेनवा ॥ प्रीतो
ऽस्मितवसत्येनभद्रंतेपुरुषर्षभ १५ पतमानोऽद्यनरकेभवताऽस्मिसमुद्धतः ॥ भवितव्यमथैवंचयदृष्टोऽसिमयाऽनघ १६ राजाययातिदौहित्रैःपतितस्तारितोयथा ॥
सद्भिःपुरुषशार्दूलतथाऽहंभवताद्विजः १७ मातापितृभ्यांशुश्रूषांकरिष्येवचनात्तव ॥ नाकृतात्मावेदयतिधर्माधर्मविनिश्चयम् १८

॥ गुरुइति १ प्रवृत्तचक्षुर्दिव्यदर्ष्टिः तपसः पित्रोःशुश्रूषात्मकस्य २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

॥१८४॥

दुर्ज्ञेयः शाश्वतो धर्मः शूद्रयो नौ हि वर्तते ॥ नत्वांशूद्रमहं मन्ये भवितव्यं हि कारणम् १९ येन कर्मविशेषेण प्राप्तेयं शूद्रता त्वया ॥ एतदिच्छामि विज्ञातुं तत्त्वेन हि महा
मते ॥ कामया ब्रूहि मे सर्वसत्येन प्रयतात्मना २० ॥ व्याध उवाच ॥ अनतिक्रमणीया वै ब्राह्मणामे द्विजोत्तम ॥ शृणु सर्वमिदं वृत्तं पूर्वदेहे ममाऽनघ २१ अहं हि ब्रा
ह्मणः पूर्वमासं द्विजवरात्मजः ॥ वेदाध्यायी सुकुशलो वेदांगानां च पारगः २२ आत्मदोषकृतैर्ब्रह्मब्रवस्थामाप्तवानि माम् ॥ कश्चिद्राजाममस स्वाधनुर्वेदपरायणः
२३ संसर्गाद्धनुषि श्रेष्ठस्ततोऽहमभवं द्विज ॥ एतस्मिन्नेव काले तु मृगयां निर्गतो नृपः २४ सहितो योधमुख्यैश्च मंत्रिभिश्च सुसंवृतः ॥ ततोऽभ्यहन्मृगांस्तत्र सुबहूना
श्रमं प्रति २५ अथ क्षिप्तः शरो घोरो मयाऽपि द्विजसत्तम ॥ ताडितश्च ऋषिस्तेन शरेणानतपर्वणा २६ भूमौ निपतितो ब्रह्मब्रुवाच प्रतिनादयन् ॥ नापराध्याम्य हं
किंचित्केन पापमिदं कृतम् २७ मन्वानस्तं मृगं चाहं संप्राप्तः सहसा प्रभो ॥ अपश्यंत मृषिं विद्धं शरेणानतपर्वणा २८ अकार्यकरणाच्चापि भृशं मे व्यथितं मनः ॥ तमुग्र
तपसं विप्रं निष्ठान्तं महीतले २९ अजानता कृतमिदं मेत्यहमथाब्रुवम् ॥ क्षंतुमर्हसि मे सर्वमिति चोक्तो मया मुनिः ३० ततः प्रत्यब्रवीद्वाक्यमृषिर्माक्रोधमूर्च्छितः ॥
व्याधस्त्वं भविता कूरु शूद्रयो नाविति द्विज ३१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके प० मार्कंडेयसमाख्यापर्वणि ब्राह्मणव्याधसंवादे पंचदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः
॥ २१५ ॥ ॥ ॥ ॥ व्याध उवाच ॥ एवं शसोऽहमृषिणा तदा द्विजवरोत्तम ॥ अभिप्रसादय मृषिं गिरा त्राहीति मां तदा १ अजानता मयाऽकार्यमिदं
मय कृतं मुने ॥ क्षंतुमर्हसि तत्सर्वं प्रसीद भगवन्निति २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ नान्यथा भविता शाप एव मे तदसंशयम् ॥ आनृशं स्यात्त्वं किंचित्कर्ताऽनुग्रहमद्यते ३
शूद्रयो न्यां वर्तमानो धर्मज्ञो हि भविष्यसि ॥ मातापित्रोश्च शुश्रूषां करिष्यसि न संशयः ४ तया शुश्रूषया सिद्धिं महत्त्वं समवाप्स्यसि ॥ जातिस्मरश्च भविता स्वर्गं चैव गमि
ष्यसि ५ शापक्षये तु निर्वृत्ते भविताऽसि पुनर्द्विजः ॥ एवं शप्तः पुरा तेन ऋषिणाऽस्म्युग्र तेजसा ६ प्रसादश्च कृतस्तेन ममैव द्विपदांवर ॥ शरं चोद्धृतवानस्मि तस्य वै द्वि
जसत्तम ७ आश्रमं च मयानीतो न च प्राणैर्व्ययुज्यत ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यथा मम पुराऽभवत् ८ अभितश्चापि गंतव्यं मया स्वर्गं द्विजोत्तम ९ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥
एवमेतानि पुरुषा दुःखानि च सुखानि च ॥ आश्रुवंति महाबुद्धेनोत्कंठां कर्तुमर्हसि १० दुष्करं हि कृतं कर्म जानता जातिमात्मनः ॥ लोकवृत्तांततत्त्वज्ञानित्यं धर्मपरायण
११ कर्मदोषश्चैव विदन्नात्मजाति कृतेन वै ॥ कंचित्कालमुप्यता वै ततोऽसि भविता द्विजः १२ सांप्रतं च मातो मेऽसि ब्राह्मणो नात्र संशयः ॥ ब्राह्मणः पतनीयेषु वर्तमानो वि
कर्मसु १३ दांभिको दुष्कृतः प्राज्ञः शूद्रेण सदृशो भवेत् ॥ यस्तु शूद्रो दमे सत्ये धर्मे च सततोत्थितः १४

१५ । १६ । १७ । १८ गुणैः गुणकार्यैः सुखदुःखमोहैः १९ । २० । २१ । २२ गताध्वानः प्राप्तज्ञानमार्गाः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ बुद्धेस्तत्त्वज्ञानात् परं ब्रह्मगताः प्राप्ताः २८ । २९ । ३० । ३१ ।
प्रदक्षिणं कृत्वा उपदेशागुरुरिति बुद्ध्या ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ॥ धर्मव्या

तंब्राह्मणमहं मन्येऽनुत्तेन हि भवेद्विजः ॥ कर्मदोषेण विषमांगतिमाप्नोति दारुणाम् १५ क्षीणदोषमहं मन्ये चाभितस्त्वांनरोत्तम ॥ कर्तुमर्हसि नोत्कंठां त्वद्विधा ह्यविषा
दिनः ॥ लोकवृत्तानुवृत्तज्ञानित्यंधर्मपरायणाः १६ ॥ व्याध उवाच ॥ प्रज्ञायामानसंदुःखं हन्याच्छारीरमौषधैः ॥ एतद्विज्ञानं तामर्थ्येन बालैः समतामियात्
१७ अनिष्टसंप्रयोगाच्च विप्रयोगात्प्रियस्य च ॥ मनुष्यामानसैर्दुःखैर्युज्यंते चाल्पबुद्धयः १८ गुणैर्भूतानियुज्यंते वियुज्यंते तथैव च ॥ सर्वाणि नैतदेकस्य शोकस्थानं हि वि
द्यते १९ अनिष्टं चान्वितं पश्यंस्तथाक्षिप्रं विरज्यते ॥ ततश्च प्रतिकुर्वेति यदि पश्यंत्युपक्रमात् २० शोचतोन भवेत्किंचित्केवलं परितप्यते ॥ परित्यजंति ये दुःखं सुखं वा
ऽप्युभयं नराः २१ त एव सुखमेधं ते ज्ञानवृत्तामनीषिणः ॥ असंतोष परामूढाः संतोषं यांति पंडिताः २२ असंतोषस्य नास्यंतस्तुष्टिस्तुवरमसुखम् ॥ न शोचंति गताध्वा
नः पश्यंतः परमांगतिम् २३ न विषादिमनः कार्ये विषादो विषमुत्तमम् ॥ मारयत्यकृतप्रज्ञं बालं कुहूद्वोरगः २४ यं विषादोऽभिभवति विक्रमे समुपस्थिते ॥ तेजसा तस्य
हीनस्य पुरुषार्थो न विद्यते २५ अवश्यं क्रियमाणस्य कर्मणो दृश्यते फलम् ॥ न हि निर्वेदमागम्य किंचित्प्राप्नोति शोभनम् २६ अथाऽप्युपायं पश्येत्तदुःखस्य परिमोक्षणे ॥
अशोचन्नारभेत्तैवं मुक्तश्चाव्यसनी भवेत् २७ भूतेष्वभावं संचिंतयेत्तु बुद्धेः परंगताः ॥ न शोचंति कृतप्रज्ञाः पश्यंतः परमांगतिम् २८ न शोचामि च वै विद्वन्कालाकांक्षी स्थि
तो ह्यहम् ॥ एतैर्निर्दर्शनैर्ब्रह्मब्रवमीदमि सत्तम २९ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ कृतप्रज्ञोऽसि मेधावी बुद्धिर्हि विपुला तव ॥ नाहं भवंतं शोचामि ज्ञानवृत्तोऽसि धर्मविवि
३० आपृच्छेत्वांस्वस्तितेऽस्तु धर्मस्त्वां परिरक्षतु ॥ अप्रमादस्तु कर्तव्यो धर्मो धर्मभृतां वर ३१ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ बाढमित्येव तं व्याधः कृतांजलि रवाच ह ॥ प्रद
क्षिणमथो कृत्वा प्रस्थितो द्विजसत्तमः ३२ स तु गत्वा द्विजः सर्वो शुश्रूषां कृतवांस्तदा ॥ मातापितृभ्यां वृद्धाभ्यां यथान्यायं सुसंशितः ३३ एतत्ते सर्वमाख्यातं निखिलेन यु
धिष्ठिर ॥ पृष्ठवानसि यं तात धर्मधर्मभृतां वर ३४ पतिव्रतायामाहात्म्यं ब्राह्मणस्य च सत्तम ॥ मातापित्रोश्च शुश्रूषा धर्मव्याधेन कीर्तिता ३५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
अत्यद्भुतमिदं ब्रह्मन् धर्माख्यानमनुत्तमम् ॥ सर्वधर्मविदां श्रेष्ठकथितं मुनिसत्तम ३६ सुखश्रव्यतया विद्वन्मुहूर्तैव मे गतः ॥ न हि वृत्तोऽस्मि भगवन् शृण्वानो धर्ममुत्तमम्
३७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमाख्या पर्वणि ब्राह्मणव्याधसंवादे षोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ॥ वंशपायन उवाच ॥
श्रुत्वेमां धर्मसंयुक्तां धर्मराजः कथां शुभाम् ॥ पुनः पप्रच्छ तमृषिं मार्कंडेयमिदं तदा १

धोक्तधर्मेषु 'मातापिताग्निरात्मा च गुरुश्च द्विजसत्तम' इति मुमुक्षुणां पंचमेव त्वेन प्रोक्तास्तत्र पतिव्रतोपाख्याने धर्मव्याधनिर्दर्शनेन मातापित्रोः पतिव्रतानि दर्शनेन गुरोश्च श्रुत्वा पायाः फलं दर्शितं तत्रैव सोऽधर्मप्रस्तावे आ
त्मसेवनं फलं चोक्तं । परिशिष्टस्याग्निमेव न स्य मोक्षहेतुत्वमकारं च कुं आगिरसमारभते भुत्वेमां धर्मसंयुक्तामित्यादिना १

कथमिति । ननु त्वमग्रेप्रथमोऽंगिराः कृपिरितिवेदेव द्वेऽंगिरस्त्वथ्यते अत्रतुऽंगिरसोऽवहित्वंकथं पृच्छति सत्यं उभयोरभेदेन बीजाङ्कुरवत्परस्परजनकत्वेन वाऽदोषः तथाच 'अग्निर्वैब्राह्मणः' इति । 'अहं त्वदस्मि मदस्ति त्वेन तन्ममासि योनिस्तव यो निरस्मि' इति च श्रुती भवतः । वनं सलिलं लातः प्रविष्टः । प्रविष्टे शिथ्याप इति मंत्रवर्णात् । 'जीवनं भुवनं वनम्' इत्यमरः २ अग्निरिति । एकस्याप्यग्रेः कर्मसु दृश्यमानमनेकत्वं कथमुपपद्यते । नहि आग्नेयोऽष्टाकपालः दर्शपूर्णमासचातुर्मास्यादिषु एक एवेति वक्तुं शक्यं अन्यावयवत्वायोगात् । अन्यस्य च गुणस्य द्रव्यस्य चायागभेदकस्याभावाद्देवताभेद एव यागभेदे हेतुरिति अवश्यं वाच्यं सचाग्नेरेव कथं संभवतीत्यर्थः ३ अथ एकस्य संततौ अनेकेऽग्निनामानः संतीति तर्हि आग्नेयस्य स्कंदस्य कथं रुद्रादिषु त्वमपि स्मर्यत इत्याह कुमारश्चेति ४ । ५ । ६ अंगिराऽभवत् संधिरडभावो वा आर्षः ७ तथेति । अग्रेऽप्यधिको भूत्वा सूर्यवत् जगत्प्रकाशितवान् ८ तपश्चरन्ति महत्तदुल्लंघ्य विरंतदासीधेना विष्टितः प्रविष्टे शिथ्यापः इति श्रुतिप्रसिद्धेन केनचिन्मिचेन जले प्रविश्य तपश्चरन् अग्निरागिरसेन तेजसा संतप्तोऽभूदित्यर्थः उल्लंघनं

युधिष्ठिर उवाच ॥ कथमग्निर्वनं यातः कथंचाप्यंगिराः पुरा ॥ नष्टेऽग्नौ हव्यमवहदग्निर्भूत्वा महाद्युतिः २ अग्निर्यदा त्वेक एव बहुत्वं चास्य कर्मसु ॥ दृश्यते भगवन् सर्वमेतदिच्छामि वेदितुम् ३ कुमारश्च यथोत्पन्नो यथा चाग्नेः सुतोऽभवत् ॥ यथारुद्राच्च संभूतो गंगार्याकृतिकासु च ४ एतदिच्छाम्यहं त्वत्तः श्रोतुं भार्गव सत्तम ॥ कौतूहल समाविष्टो याथातथ्यं महामुने ५ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ यथा कुद्धो हुतवहस्तपस्तप्तुं वनंगतः ६ यथा च भगवानग्निः स्वयमेवांगिराऽभवत् ॥ संतापयंश्च प्रभयानाशयं स्तिमिराणि च ७ पुरांऽगिरामहाबाहो च चारतप उत्तमम् ॥ आश्रमस्थो महाभागो हव्यवाहं विशेषयन् ॥ तथा स भूत्वा तु तदा जगत्सर्वं व्यकाशयत् ८ तपश्चरंस्तु हुतभुक् संतप्तस्तस्य तेजसा ॥ भृशं ग्लानश्चेतस्वीनच किंचित्प्रजज्ञिवान् ९ अथ संचितं या मास भगवान् हव्यवाहनः ॥ अन्योऽग्निर्गिहलोकानां ब्रह्मणा संप्रकल्पितः १० अग्निं त्वं विप्र नष्टं हितप्यमानस्य मेतपः ॥ कथमग्निः पुनरहं भवेयमिति चिंत्य सः ११ अपश्यदग्निव लोकांस्तापयंतं महामुनिम् ॥ सोपासं पृच्छन् नैर्भीतस्तमुवाच तदांगिराः १२ शीघ्रमेव भवस्वाग्निस्त्वं पुनर्लोकभावनः ॥ विज्ञातश्चासिलोकेषु त्रिषु संस्थानचारिषु १३ त्वमग्निः प्रथमं सृष्टो ब्रह्मणा तिमिरापहः ॥ स्वस्थानं प्रति पद्यस्वशीघ्रमेव तमो नुद १४ ॥ अग्निरुवाच ॥ नष्टकीर्तिरहं लोके भवान् जातो हुताशनः ॥ भवेत्तमेव ज्ञास्यंति पावकं ननु मां जनाः १५ निक्षिपाम्यहमग्निं त्वं त्वमग्निः प्रथमो भव ॥ भविष्यामि द्वितीयोऽहं प्राजापत्यक एव च १६ ॥ अंगिरा उवाच ॥ कुरु पुण्यं प्रजास्वर्ग्यं भवाग्निस्तिमिरापहः ॥ मां च देव कुरुष्व अग्ने प्रथमं पुत्रं मंजसा १७

पंस्थविर्प्राचीनं आविश्यति तृतीया विष्टं भयं संजातमस्य स आ विष्टितः १ । १० । ११ । १२ संस्थानचारिषु स्थावरजंगमेषु सम्यक्स्थानंगतिनिवृत्तिर्येषु चरणशिलेषु चेति योगात् त्रिषु अंतर्बहिर्दिविच उत्तमाधममध्यमेषु वा १३ । १४ । १५ निक्षिपामीति । अत्राग्निशब्दे नदिग्देशकालकर्त्राद्यात्मासूत्रसंज्ञो हिरण्यगर्भ उच्यते तस्य अग्निस्त्वयागः कारणात्पनाऽऽवस्थानं प्रथमः प्रथमजः सूत्रास्तेत्यर्थः हेमाजापत्यप्रजापतिपुत्रेऽंगिराः अहं द्वितीयः कः कसंज्ञो विराडात्मा भविष्यामि १६ कुर्विति । पुण्यं हविर्विदं प्रजानां स्वर्ग्यस्वर्गायहितं प्रथमं पुत्रं बृहस्पति संज्ञं । अयं मावः ईशसूत्रविराडुपासनाभिः तिद्धाः क्रमेण ब्रह्म प्रजापतिवृहस्पतिभक्षाः पूर्वपूर्वस्य उत्तर उत्तरः शतांशं संभितैश्चर्यः तथा च श्रुतिरारोहक्रमेणाह । 'ते येशंतं बृहस्पतेरानंदाः स एकः प्रजापतेरानंदः । ते येशंतं प्रजापतेरानंदाः स एको ब्रह्मण आनंदः' इति तत्रापि बीजाङ्कुरन्यायेनाग्ने-

रंगिराः अंगिरसो बृहस्पत्याख्योऽग्निरिति बोध्यम् । 'तद्यदिदमाहुरमुंजासुं जेत्येतस्यैवसाविमृष्टिः । मुपर्णविमाः कवयोवचोभिरेकमंतं बहुधाकल्पयंति' इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धं सूत्रात्मनः सर्वदेवता रूपत्वमांगिरसनात्पर्यं तदिदं ज्ञात्वा यजमानस्याग्निरपि मोक्षद्वारं भवतीत्यर्थः १७ तच्छ्रुत्येति । अकरोत् अंगीचकार जातवेदाः स्वयं कारणं गत्वा स्वपुत्रमंगिरसमकरो तस्यापि पुत्रः स्वयंबृहस्पतिर्नामाऽभवदिति १८ तत्र बृहस्पतेः कारणत्वं कारणज्ञानादेव युज्यते 'ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवति' इति श्रुतेरतस्तत्परीक्षार्थं देवा बृहस्पतिमिति कारणं ब्रह्मपप्रच्छुः १९ तस्मिंश्च तेनोक्ते सति प्रत्यगृह्णन् अंगिरसो वचः अयं भवतां गुरुरिति अंगीकृतवतः २० नानार्थान् पृथक् प्रयोजनान् ब्राह्मणे पुर्णविधिवाक्येषु २१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीयभारतभावदीपे सप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ ॥ कालाभिमानिन्यो देवता अपि अंगिरःमंत्रात् सूत्रात्मन एव न काशाज्जाता इति वक्तुं मध्यायमारभते ब्रह्मण इति । ब्रह्मणः कारणात् त्वं तत्तदुपासितसिद्धौ गिरा इति तस्य तृतीयत्वं । सुभाकालाभिमानिनी देवता सुष्टुसंवत्सराद्यात्मनाऽहोरात्राद्यात्मना वा भातीति सुभा । शुभा इति पाठेऽपि मैत्राया १ बृहत्कीर्तिवत्वादीनि बृहस्पतेरेव विशेषणानि कीर्तिर्विशः ज्योतिः शारीरतेजः ब्रह्मदेवाध्ययनं मनः संकल्पादिरूपं मंत्रो विचारः भाः प्रति

मार्कंडेय उवाच ॥ तच्छ्रुत्वां गिरसो वाक्यं जातवेदास्तदाऽकरोत् ॥ राजन् बृहस्पतिर्नामतस्याप्यंगिरसः सुतः १८ ज्ञात्वा प्रथमजंतं तु वह्नेरांगिरसं सुतम् ॥ उपेत्य देवाः पप्रच्छुः कारणं तत्र भारत १९ स तु पृष्ठस्तदा देवैस्ततः कारणमब्रवीत् ॥ प्रत्यगृह्णन् तु देवाश्च तच्चो गिरसस्तदा २० तत्र नानाविधानग्नीप्रवक्ष्यामि महाप्रभान् ॥ कर्मभिर्बहुभिः ख्याता ब्रानार्थान् ब्राह्मणे विह २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमाख्या पर्वणि आंगिरसे सप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ ब्रह्मणो यस्तृतीयस्तु पुत्रः कुरुकुलोद्बह ॥ तस्याभवत्सुभाभार्या प्रजास्तस्यांचमैगृणु १ बृहत्कीर्तिर्बृहज्ज्योतिर्बृहद्ब्रह्मा बृहन्मनाः ॥ बृहन्मंत्रो बृहद्रासस्तथाराजन् बृहस्पतिः २ प्रजासुता सुसर्वासुरूपेणाऽप्रतिमा भवत् ॥ देवी भानुमती नाम प्रथमांगिरसः सुता ३ भूतानामेव सर्वपांयस्यां रागस्तदाऽभवत् ॥ रागाद्रागेति यामाहुर्द्वितीयांगिरसः सुता ४ यां कपर्दि सुता माहुर्दृश्यादृश्येति देहिनः ॥ तनुत्वात्सासिनीवाली तृतीयांगिरसः सुता ५ पश्यत्यर्चिष्मती भाभिर्हविर्भिश्च हविष्मती ॥ षष्ठीमंगिरसः कन्यां पुण्यामाहुर्महिष्मतीम् ६ महामखेष्वांगिरसी दीप्तिमत्सु महामते ॥ महामतीति विख्याता सप्तमी कथ्यते सुता ७

भावविचार्य तत्त्वसंस्मृतिः एतानि बृहंतियस्य स तथा शब्दः पादपूरणार्थः २ तामुपक्षयमाणत्वेन बुद्धिस्थाम् भानुमतीं सूर्ययुक्ता दिवसाभिमानिनीत्यर्थः ३ रात्रिमाह भूतानामिति । सुषुप्तिकालत्वेन श्रमनाशकत्वात् तस्यां रागेऽभवत् रागात् रागहेतुत्वात् मध्याह्नये रागेऽप्येवत्वाद्वा ४ कपर्दिनोरुद्रस्य सुता भिवसुतां चंद्रकालालाट्टितृत्वात् दृश्यादृश्यरूपां तत्र हेतुः तनुत्वादिति । तेन सूक्ष्मचंद्रयुक्तत्वं लक्ष्यते चतुर्दशी युक्ताऽमावास्यासिनीवाली । 'या पूर्वाऽमावास्या सा सिनीवाली योत्तरा सा कुहूः' इति श्रुतेः ५ अर्चिष्मती पूर्णचंद्रोपेता शुद्धपौर्णमासीयस्यां भाभिर्जनेरात्रावपि पश्यति रूपादिक्रमिति शेषः सा चतुर्थी यस्योहविर्भिर्देवता इज्यते ताहविष्मती प्रतिपद्युक्ता पौर्णमासीराकाशनामपंचमी पुण्यां त्रयोदशी महिष्मती नाम चतुर्दशी युक्तां पूर्यपौर्णमासीं अनुमती नाम । 'या पौर्णमासी साऽनुमतिर्योत्तरा सा राका' इति श्रुतेः ६ शुद्धाममावास्यामाह महामखेष्विती । सोमयागादिपुदीप्तिमती अमावास्यायां हिदीक्षां कर्तुं र्धमानश्चंद्रोऽग्रे दृश्यते पौर्णमास्यां तु क्षीयमाणः अतो दीप्तिमत्पुद्गलेषु एषाममातीत्युच्यते यतोऽत्र महत् महस्वान्वा अंतर्हितो विद्यतेऽस्यामिति योगात् पूर्वपदस्याकारोऽतादेश आर्पः ७

कुहुकुहायतेविस्मितोभवति । एकाकलाअनंशाअल्पांशवती अलवणायवागुरितिबदलपार्थेनञ् । योत्तरासाकुहुरितिभुतेः प्रतिपद्युक्ताअभावास्याकुहुरितिप्रसिद्धम् ८ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ॥ तत्रऋत्वेगभूतःकालःप्रागुक्तः अथ ऋत्वेगभूतादेवताःप्रपंचयितुं विराडुपास्तिफलावस्थस्यबृहस्पतेर्विभू
तिरूपांसंततिवक्तुमुपक्रमते बृहस्पतेरिति । चांद्रमसीचंद्रमसाआक्रांतातारानाम् षडशीन्शंयुप्रभृतीन्वक्ष्यमाणान् एकांपुत्रिकांस्वाहाख्याम् १ आहुतिपुप्रधानाहुतिषु दशैर्पौर्णमासेचयस्यआद्यंहविः हविषेति
तृतीयाप्रथमार्थे प्रथमंहविर्विधीयते 'यदायेयोऽष्टाकपालोऽभावास्यायांचपौर्णमास्यांचाच्युतोभवति' इत्यादिश्रुत्याचोद्यते सशंयुर्नाम २ चातुर्मास्येषुचतुर्षुमासेषुकर्तव्येषु वैश्वदेवरूपप्रधाससाकमेधयुना
सीरीयाख्यपर्वचतुष्टयेषु । आग्नेयमष्टाकपालंनिर्वपतिसौम्यंचरुमितिप्रतिपर्वतुल्यवदग्निरान्नायते तथाऽश्वमेधेचयस्यइष्टपांडिष्टिसमीपेअग्रजःप्रथमःपशुर्भवति । 'तत्रयापशाविष्टिरुभयतोऽन्यतरोवाग्ने
यीवाग्नावैष्णवीचेति' आश्वलायनाद्युक्ता । तथाचदर्शपूर्णमासचातुर्मास्यपश्वश्वमेधाः यत्पूर्वकाःसोमिर्वाहस्पत्यःशंयुर्नामेत्यर्थः ३ शंयुर्नामेतिमाह शंयोरिति । अप्रतिमाअतिमुंदरीधर्मजाधर्मकन्यासत्या
नाम दीप्तोदीप्तिमान् ४ तस्यनामाह प्रथमेनेति । अध्वरे दशादौ प्रथमाज्यभागदेवतायोऽग्निःसभरद्वाजइत्यर्थः । तस्यशंयोः ५ पौर्णमासेष्विति । सुबोद्यतंहविःप्रथमाधारस्तस्यदेवताभरतोनामशंयोःपुत्रः ।

यांतुदृष्टाभगवतीजनःकुहुकुहायते ॥ एकानंशेतितामाहुःकुहूमंगिरसःसुताम् ८ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसोपाख्यानेअ
ष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ बृहस्पतेश्चांद्रमसीभार्याऽऽसीद्यायशस्विनी ॥ अग्नीन्साऽजनयत्पुण्यान्पहेकांचापिपु
त्रिकाम् १ आहुतिष्वेवयस्याग्नेर्हविषाद्यंविधीयते ॥ सोऽग्निर्बृहस्पतेःपुत्रःशंयुर्नाममहाव्रतः २ चातुर्मास्येषुयस्येष्ट्यामश्वमेधेऽग्रजःपशुः ॥ दीप्तोऽजा
लैरनेकाभैरग्निरैकोऽथवीर्यवान् ३ शंयोरप्रतिमाभार्यासत्यासत्याधर्मजा ॥ अग्निस्तस्यसुतोदीप्तस्तिस्त्रःकन्याश्चसुव्रताः ४ प्रथमेनाज्यभागेनपूज्यतेयोऽ
ग्निरध्वरे ॥ अग्निस्तस्यभरद्वाजःप्रथमःपुत्रउच्यते ५ पौर्णमासेषुसर्वेषुहविषाज्यंस्तुबोद्यतम् ॥ भरतोनामतःसोऽग्निर्द्वितीयःशंयुतःसुतः ६ तिस्रःकन्याभवं
त्यन्यायासांसभरतःपतिः ॥ भरतस्तुसुतस्तस्यभरत्येकाचपुत्रिका ७ भरतोभरतस्याग्नेःपावकस्तुप्रजापतेः ॥ महानत्यर्थमहितस्तथाभरतसत्तम ८ भरद्वा
जस्यभार्यातुवीरावीरस्यपिंडदा ॥ प्राहुराज्येनतस्येज्यांसोमस्येवद्विजाःशनैः ९

पूर्णमासपदंसर्वतद्विकारपरं तेनदर्शोऽपिगृह्यते । 'पौर्णमासेनेष्टिपशुसोमाउपदिष्टाः' इत्याश्वलायनवचनात् । यद्यपिस्त्रौवाधारःप्राजापत्यस्तथापिसभरतसंज्ञएवप्रजापतिरितिज्ञेयम् ६ भवंति शंयुतइत्य
नुकुर्यते पतिर्ज्येष्ठः अत्रकन्यानांनामधेयानिसंततिश्चानुक्ताऽपिअत्रैवांगप्रत्यंगदेवतात्वेनताबोध्याः विस्तरभयानुमुनिनाप्रदर्शिताः । तस्यभरतस्योर्जसंज्ञस्यपुत्रोभरतः 'ऊर्जःपुत्रंभरतमुप्रदानम्'
इतिमंत्रवर्णात् ७ भरतःभरणंकुर्वतः तेनभरतशब्दस्यनिर्वचनदर्शितं भरतस्यप्रजापतेः पावकःसुतः सःअत्यर्थं महितत्वात्महान् महितत्वंमहाफलप्रदातृत्वं यत्रकर्मणिआग्रयणादौ प्रथमोऽग्निर्ना
स्तिनत्रापिअयमहत्वात्कर्तव्यएवेत्यर्थः । पावकइत्यग्निपर्यायमात्रंनगुणः अग्निस्तंज्ञोऽग्निरित्यर्थः । तथाच 'येनयज्ञेनेत्संत्कुर्यादेवतत्राग्नेयमष्टाकपालम्' इतिआपस्तंबोक्तिःसंगच्छते । ईत्सेववर्धितुमि
च्छेत् ८ शंयोःकनिष्ठपुत्रसन्ततिमुक्त्वाज्येष्टसंततिमाह भरद्वाजस्येति । वीरानामतः वीरस्यवन्देःपिंडदाशरीरकर्त्री मातेत्यर्थः । भरद्वाजाववीरायांवीरोजातइत्यर्थः । तस्यआज्येनइज्यांप्राहुः शनैः
उपांशु सोमस्येवेतिनत्साहित्यमुच्यते । तथाऽग्नीषोमावुपांशुयष्ट्यावजामित्वाय' इतिश्रुतयोरग्नीषोमयोर्मध्यस्योऽग्निःसइत्यर्थः ९

एतदेवाह हविषेति । द्वितीयेन आग्नेयानन्तरेण अस्यैव नामान्तराणि रथेत्यादीनि १० सरथप्रभवादिनामा शरय्वांभार्यायां सिद्धिनामपुत्रं जनयत् यः भानुं सूर्यं भाभिर्दीप्तिभिः आवृणोत् सूर्यं आवृते आग्नेयं अग्निदेवतयं यागमानयन् । अग्निमग्न आवहेत्यत्र मन्त्रेऽग्निमुक्तं संबुद्ध्या एषमूयते मुष्टुज्यते कीर्त्यते उद्देश्येति धातुः ११ बृहस्पतेर्द्वितीयः पुत्रो निश्चयवनः पृथिवीं स्तौतीति पृथिवीसाहचर्यमुच्यते तेन वागभिमानि देयतारूपः स इत्यर्थः । 'तस्य वाचा वृष्टा पृथिवी चाग्निश्च' इति श्रुतेः १२ निश्चयवनपुत्रः सत्यः समयधर्मो वाचक संबंधस्तत्कर्ता १३ सत्यस्यैव नामान्तरं निष्कृतिः अभिसेविते शृंहारामादौ शोभयति शोभां करोति १४ रुजस्करः पीडाकरः स्वनो नाम सत्यपुत्रः १५ एवं द्वयोर्बाह्वस्वपत्ययोः कर्मकर्मेन्द्रियव्यापित्वमुक्तं तृतीयस्य बुद्धिः व्यापकत्वमाह यस्त्विति १६ चतुर्थमाह अंतरिति १७ एनं विश्वभुजं पा

हविषायो द्वितीयेन सोमेन सह युज्यते ॥ रथप्रभूरया ध्वानकुंभरेताः स उच्यते १० शरय्वां जनयत् सिद्धिं भानुं भाभिः समावृणोत् ॥ आग्नेयमानयन्नित्यमाह्वाने ह्येष सुयते ११ यस्तु न च्यवते नित्यं यशसा वर्चसा श्रिया ॥ अग्निर्निश्चयवनो नाम पृथिवीं स्तौतिकेवलम् १२ विषाम्पाकलुषैर्मुक्तो विशुद्धश्चार्चिषा ज्वलन् ॥ विषापोऽग्निः सुतस्तस्य सत्यः समयधर्मकृत् १३ आक्रोशतां हि भूतानां यः करोति हि निष्कृतिम् ॥ अग्निः स निष्कृतिर्नाम शोभयत्यभिसेविते १४ अनुकूजं त्रितयेन हवेदना र्ताः स्वयं जनाः ॥ तस्य पुत्रः स्वनो नाम पावकः सरुजस्करः १५ यस्तु विश्वस्य जगतो बुद्धिमाक्रम्यतिष्ठति ॥ तं प्रादुरध्यात्मविदो विश्वजिन्नाम पावकम् १६ अंतराग्निः स्मृतो यस्तु भुक्तं पचति देहिनाम् ॥ स यज्ञे विश्वभुङ्क्ताम सर्वलोकेषु भारत १७ ब्रह्मचारी यतात्मा च स तं विपुलव्रतः ॥ ब्राह्मणाः पूजयंत्येन पाकयज्ञेषु पावकम् १८ पवित्रा गोमतीनाम नदीयस्या भवत्प्रिया ॥ तस्मिन् कर्माणि सर्वाणि क्रियंते धर्मकर्तृभिः १९ वडवाग्निः पिबत्यंभो योऽसौ परमदारुणः ॥ ऊर्ध्वभागूर्ध्वभाङ् नाम कविः प्राणाश्रितस्तु यः २० उदग्द्वारं हविर्यस्य गृहे नित्यं प्रदीयते ॥ ततः स्विष्टं भवेदाज्यं स्विष्टकृत् परमः स्मृतः २१ यः प्रशांतेषु भूतेषु मन्युर्भवति पावकः ॥ कुहस्य तुरसो ज्ञेयमन्येतां चाथ पुत्रिकाम् २२ स्वाहेति दारुणा कूरा सर्वभूतेषु तिष्ठति ॥ त्रिदिवेयस्य सदृशो नास्ति रूपेण कश्चन ॥ अतुलत्वात्कृतो देवैर्नाम्ना कामस्तु पावकः २३ संहर्षाद्धारयन् क्रोधं धन्वी स गवीरथे स्थितः ॥ समरे नाशयेच्छत्रून् मोघो नाम पावकः २४

कयज्ञेषु स्मार्तकर्मसु १८ कर्माणि शृङ्गाणि १९ पंचमं बार्हस्पत्यमाह वडवाग्निरिति । स एवाध्यात्मं ऊर्ध्वभागूर्ध्वगतिरुदानसंज्ञः अत एवोर्ध्वभाङ् नाम कविर्ब्राह्मणः प्राणाश्रितः प्राणवाय्वभिमानी २० षष्ठं बार्हस्पत्यमाह उदग्द्वारमिति । 'उत्तरार्धात्सौ विष्टकृतम्' इति श्रुतेः । उदगागमनं गृहे स्त्रीसंबन्धे कर्मणित तस्तेन स्विष्टं मुष्टुज्यं भवति आज्यं आज्यादिद्रव्यं च तत्रोच्यते चार्थायोगात्पृथग्ग्रहणं तत्रापि स्विष्टकृत् प्रापणार्थम् २१ सप्तमीं कन्यामाह य इति । पावको वृहस्पतिः मन्युः क्रोधरूपी भवति तदा योऽस्य रसस्तेजः प्रभवः प्रस्वेदः जज्ञे जातः तामेव तज्जामेव पुत्रिकां मन्ये । मन्यंती चाथ पुत्रिकेति पाठे तु सरस एव पुत्रिकामन्यंती देवतोद्देशेन त्यक्तं हविरनुजानती २२ कासावित्यत आह स्वाहेत्यर्द्धेन । अस्यास्त्रिगुणात्मकत्वाच्चादृशी तसंततिमाह त्रिदिवे इति । एतेन राजस्याः स्वाहायाः कामरूपा संततिरुक्ता २३ तामस्याः संततिरुक्ता भाभिचाराद्यात्मिकामाह संहर्षादिति । जप्याभ्येवेत्युत्साहः संहर्षः २४

सात्विक्याः स्वाहायाः संततिमाह उक्थइति । उत्तुर्ध्वमोक्षपदेनयत्युक्थः त्रिभिरुक्थैः उत्तिष्ठत्यस्मात्कर्तुमिच्छत्युक्थं । तत्रशरीरादुत्थितकर्मैतिशरीरमुक्थं । शरीरोत्थापकतयाप्राणउक्थं । प्राणोत्थापकतयापरमात्माऽप्युक्थं । सज्जन्योऽग्निस्त्रिभिरत्युक्थैरभिष्टुतस्तदाऽऽत्मनास्थितः महावाचंमहतींवाचंपराख्यातुर्यब्रह्मकलांअजनयत्आविर्भावितवान् । पूर्वेषामभ्युपासकानांयसमाश्वाससमाश्रित्यिदंविश्रामप्राप्नोत्यनेनेतितंमोक्षहेतुंविदुर्वेदाचार्यइतिशेषः २५ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे एकोनविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ ॥ काश्यपइतित्रयाणांसंबंधः अत्रपाठक्रमार्थक्रमस्यबलीयस्त्वाद् आद्ययोःश्लोकयोर्व्यत्यासेनार्थोग्राहः अचरदिति । सपूर्वाध्यायांतोक्तउक्थोनामकाश्यपः वासिष्ठःप्राणपुत्रइतिप्राणस्यैवविशेषणं अग्निरांगिरसश्चयवनइत्येकः १ । २ महाव्याहृतिभिःभूरक्षमप्रयेपृथिव्येस्वाहेसादिभिः । भूर्भुवःस्वर्गहोअग्निवायुसूर्यचंद्रपृथिव्यंतरिक्षद्युदिगुपलक्षितेनसर्वात्मकेनरूपेणतंध्यातवंतइत्यर्थः । 'तस्यैवंविदुपोयज्ञस्यात्मायजमानः । वीतरागविषयंवाचित्तम्'इतिश्रुतिस्मृत्योर्विदुषोऽपिध्येयत्वदर्शनात् जज्ञेप्रदीपइवपुत्ररूपेणाविर्भूतः अतएवअर्चिष्मानग्निरिवेतिलुप्तोपमा प्रभावनः जगत्सृष्टिकर्ता ३ पंचवर्णत्वमेवाहसमिद्धइति । ज्वालावर्णेशि

उक्थोनाममहाभागत्रिभिरुक्थैरभिष्टुतः ॥ महावाचंत्वजनयत्समाश्वासंहियंविदुः २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसोपाख्यानेएकोनविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ ॥ ॥ मार्कंडेयवाच ॥ काश्यपोह्यथवासिष्ठःप्राणश्चप्राणपुत्रकः ॥ अग्निरांगिरसश्चैवचयवनस्त्रिपुवर्चकः १ अचरत्सतपस्तीव्रंपुत्रार्थेबहुवार्षिकम् ॥ पुत्रंलभेयंधर्मिष्ठंयज्ञसाब्रह्मणासमम् २ महाव्याहृतिभिर्ध्यातःपंचभिस्तैस्तदात्वथ ॥ जज्ञेतेजोमहाचर्चिष्मान्पंचवर्णःप्रभावनः ३ समिद्धोऽग्निःशिरस्तस्यबाहूसूर्यनिभौतथा ॥ त्वइनेत्रेचसुवर्णाभेकृष्णेजंघेचभारत ४ पंचवर्णःसतपसाकृतस्तैःपंचभिर्जनैः ॥ पांचजन्यःश्रुतोदेवःपंचवंशकरस्तुसः ५ दशवर्षसहस्राणितपस्तस्वामहातपाः ॥ जनयत्पावकंघोरंपितृणांसप्रजाःसृजन् ६ बृहद्रथंतरंमूर्ध्नोवक्त्राद्वातरसाहरौ ॥ शिवंनाभ्यांबलादिद्रंवाय्वग्नीप्राणतोऽसृजत् ७ बाहुभ्यामनुदात्तौचविश्वेभूतानिचैवह ॥ एतान्सृष्ट्वाततःपंचपितृणामसृजत्सुतान् ८ बृहद्रथस्यप्रणिधिःकाश्यपस्यमहत्तरः ॥ भानुरंगिरसोधीरःपुत्रोवर्चस्यसौभरः ९ प्राणस्यचानुदात्तस्तुव्याख्याताःपंचविंशतिः ॥ देवान्यज्ञमुषश्चान्यानसृजन्पंचदशोत्तरान् १० सुभीममतिभीमंचभीमंभीमबलबलम् ॥ एतान्यज्ञमुषःपंचदेवानांह्यसृजत्तपः ११

रस्तस्येत्यर्थः तथात्वगिति त्वचोऽपिसूर्यनिभत्वमुक्तम् ४ तपसाकृतइतितपोनामेत्यर्थः सपवांचजन्यश्च यौगिकमस्यानामद्वयम् ५ पितृणांपावकंदक्षिणाग्निं प्रजाःसृजन्प्रजास्रष्टा ६ बृहदमूर्धःरथंतरंवक्त्रात् वाशब्दश्चार्थः एतेअहोरात्रदेवते । 'राथंतरीवैराग्यहर्षार्हतय'इतिश्रुतेः । अतएव तरसावेगेनहरतःआयुष्यादीतितरसाहरौ शिवंअहंकाराभिमानिनंरुद्रंनाभ्यांनाभितःप्राणतःप्राणंमृष्ट्वा वाय्वग्नीअमृजदितिसर्वत्रसंबध्यते ७ अनुदात्तौमंत्रेप्राकृतोऽनुदात्तः शतपथब्राह्मणेचवैकृतोऽनुदात्तः 'उदात्तमनुदात्तमनंसय' इतिभाषिकसूत्रेणप्राकृतोदात्तस्यब्राह्मणेऽनुदात्तत्वविधानात् तेनाभ्यांचतद्रान्मंत्रब्राह्मणभागात्मकोवेदोलभ्यते बाहुभ्यामितिहस्तस्वरेणतयोरनुदात्तयोःप्रदर्शनीयत्वंसंचितं एतच्चवेदांतराणामप्युपलक्षणं विशेषसमनस्कंद्वयदेवताः भूतानिपंच एतान्विंशतिसंख्याकान् ८ बृहद्रथस्य वासिष्ठस्यप्रणिधिंरंशतइतिशेषः अंगिरसश्चयवनस्य वर्चस्यपुवर्चस्य ९ असुरसृष्टिमाह देवानिति । उत्तरानपाश्चात्तान् १० भीमबलमवलंचेतिसमाहारः तपस्तपःसंज्ञःपांचजन्यः ११

१२ । १३ यज्ञयाजिनः इष्टमित्युत्तरश्लोकादपकृष्यते १४ । १५ तदादानंतेषामादेयोभागः बहिर्वेद्यामुत्करेदेशे । 'तुषैर्वै फलीकरणैर्देवाहविर्यज्ञेभ्योरक्षांसिनिरभजन्नस्नामहायज्ञात्' इति श्रुतेः अस्नालो हि तेन तत्तस्माद्धेतोः यत्र चाग्निर्तर्वेद्यां १६ पक्षाभ्यामिव चक्राभ्यामुपलक्षिते तत्र चयने प्रवर्तिते हविर्धाने शकटे प्रवर्तिते सति चिताग्नेश्च यनकर्तुर्यजमानस्य आज्यं तद्रूपलक्षितं हविः एते उद्धृष्टं हन्त्युपर्यवहरंतीत्यर्थः मंत्रैरक्षोघ्नैः प्रशमिताः संतः इष्टं हविर्नमुष्णंति १७ एवमसुराणां नामानि भागधेयं निवृत्त्युपायं चोक्त्वा पुनः पांचजन्यवंशमनुसंधत्ते बृहदुक्थ इति । तपस्यतपसः भूमिमुपाश्रित इति तस्यैव पृथिव्यभिमानि देवतात्वमुक्तम् १८ मित्रविदो महाविराड्बृहस्पत्यपेक्षया श्रेष्ठः तस्मै तद्भावप्राप्तये । मित्रविदो महावैराजीत्याश्वलायनवचनादिदमूहनीयम् १९ । २० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः

सुमित्रं मित्रवंतं च मित्रं मित्रवर्धनम् ॥ मित्रधर्माणमित्येतान् देवानभ्यस्तृजत्तपः १२ सुरप्रवीरं वीरं च सुरेशं च सुवर्चसम् ॥ सुराणामपि हंतारं पंचैतान् सृजत्तपः १३ त्रिविधं संस्थिता ह्येते पंच पंचपृथक् पृथक् ॥ मुष्णं त्यत्र स्थिता ह्येते स्वर्गतो यज्ञयाजिनः १४ तेषामिष्टं हरंत्येते निघ्नंति च महद्भविः ॥ स्पर्धया हव्यवाहानानि घ्नंत्येते हरंति च १५ बहिर्वेद्यां तदादानं कुशलैः संप्रवर्तितम् ॥ तदेते नोपसर्पंतियत्र चाग्निः स्थितो भवेत् १६ चिताग्नेरुद्धहन्नाज्यं पक्षाभ्यां तत्प्रवर्तिते ॥ मंत्रैः प्रशमिता ह्येते नेष्टं मुष्णंति यज्ञियम् १७ बृहदुक्थ तपस्यैव पुत्रौ भूमिमुपाश्रितः ॥ अग्निहोत्रे ह्यमाने पृथिव्यां सद्भिरिज्यते १८ स्थंतरश्च तपसः पुत्रोऽग्निः परिपठ्यते ॥ मित्रविदा यवैतस्मै हविरध्वर्यवो विदुः १९ मुमुदे परमप्रीतः सह पुत्रैर्महायशाः २० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्या पर्वणि आंगिरसोपाख्याने विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ गुरुभिर्नियमैर्जातो भरतो नाम पावकः ॥ अग्निः पुष्टिमतिर्नाम तुष्टः पुष्टिप्रयच्छति ॥ भरत्येष प्रजाः सर्वास्ततो भरत उच्यते १ अग्निर्यशश्च शिवो नाम शक्तिपूजा परश्वसः ॥ दुःखार्तानां च सर्वेषां शिवकृत्सतं शिवः २ तपसस्तु फलं दृष्ट्वा संप्रवृत्तं तपो महत् ॥ उद्धर्तुं कामो मतिमान् पुत्रो जज्ञे पुरंदरः ३ ऊष्मा चैवोष्मणो जज्ञे सोऽग्निर्भूतस्य लक्ष्यते ॥ अग्निश्चापि मनुर्नाम प्राजापत्यमकारयत् ४ शंभुमग्निमथ प्राहुर्ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ आवसथ्यं द्विजाः प्राहुर्दीप्तमग्निं महाप्रभम् ५ ऊर्जस्कारान् हव्यवाहान् सुवर्णसदृशप्रभान् ॥ ततस्तपो ह्यजनयत् पंच यज्ञसु तानिह ६ प्रशांतेऽग्निर्महाभाग परिश्रांतो गवांपतिः ॥ असुरान् जनयन् घोरान् मर्त्यांश्चैव पृथग्विधान् ७

॥ २२० ॥ ॥ सिंहावलोकनन्यायेन शंयोः पौत्रमूर्जपुत्रं भरतं स्तातिसार्धेन गुरुभिरिति । पुष्टिमतिरित्येकं नाम १ तथैव तपस्तृतीयं धृतं शिवं स्तौति अग्निर्यश्चेति । शक्तिश्चिच्छक्तिस्तस्याः पूजानिर्विकल्पसमा विरूपा २ तपस एव पूर्वोक्त चत्वारिंशतोऽन्ये पुरंदर ऊष्मामनुः शंभुरावसथ्य इति पंच पुत्रानाह चतुर्भिः तपस इति । तपसोऽग्नेः फलमैश्वर्यं संप्रवृद्धं दृष्ट्वा तुष्टं पित्र्यं दायं पुत्र एव लभते इति दर्शनात्तदीयमैश्वर्यं प्राप्तुं पुरंदरोऽस्य पुत्रो जातः ३ ऊष्मा च तपसः सकाशाज्ज्ञे यो भूतेषुष्मणो हितो लक्ष्यते अकारयदकरोत् स्वार्थे निष् ४ । ५ उपसंहरति ऊर्जस्कारानिति । यज्ञसु तान् यज्ञेऽभिषु तान् आदिकर्मणिकतः सोमभागिन इत्यर्थः यद्वा यज्ञः सोमः सुतो येभ्यस्ते इति योगः ६ प्रशांतेऽस्तकाले परिश्रांतो गवां रश्मीनां पतिः सूर्योऽग्निर्भवति । 'आदित्यो वा अस्तं यन्मग्निमनुमविशति' इति श्रुतेः । यश्च घोरान् सुरान् जनयन् भवति तं तपोऽजनयदिति पूर्वेषां नवयः ७

तपसइति । मनुमिति प्राजापत्यकर्तृत्वमुच्यते भानुनामतः अंगिराश्च मृजदितिसंबंधः । तपःपुत्रस्याप्यंगिरःमृज्यत्शोक्तिर्भानुं प्रति कुलालपितृवदंगिरसोऽन्यथासिद्धत्वं माभूदिति तेन मूलकारणमेवांसात्कार्यान्
 टडवत्तद्वेषेण स्फुरतीति सिद्धम् । अतएव आकाशाद्रापुरित्यादावाकाशभावमापन्न आत्मैव वायुममृजन्नकेवल आकाशइति व्याख्यातं संप्रदायविद्भिः ८ एवं बृहदादीन् भान्वंतान् तपसःपुत्रानुक्त्वा तत्पौत्रा
 नाह भानोरिति ९ । १० बलदोमन्युमान् विष्णुरिति त्रयःसुप्रजायाःसुताः ११ तत्रोपांशुयाजदेवताविष्णुरुभयत्रस्मर्यमाणस्त्रयोदशमावास्यायामाहुतयोह्यते । चतुर्दशपौर्णमास्या
 मिति लिङ्गदर्शनमन्यथयति दर्शेऽपि विष्णोःस्मरणेन चतुर्दशाहुतियोगात् अतएवांतरेण हविषी विष्णुमुपांश्वेतरेण इत्याश्वलायनः सप्रमाणमुभयत्रोपांशुयाजमवगमयति १२ भानुभार्याया बृहद्भासायाः
 संततिराग्रयणस्थैर्द्राभा वयवोधिरेकः १३ हविषामाग्नेयादीनामष्टानां योनिरुद्भवस्थानं वैश्वदेवे पर्वणि मुख्यो विश्वदेव संज्ञकोऽग्निर्द्वितीयः स्तुभःस्तूयते भातीति स्तुभस्तूतीयः १४ निशानाम्नी भान्वपरना

तपसश्चमनुपुत्रं भानुं चाप्यंगिराःसृजत् ॥ बृहद्वानुतुतं प्राहुर्ब्राह्मणावेदपारगाः ८ भानोर्भार्यासुप्रजातु बृहद्भासातु सूर्यजा ॥ असृजेतांतुषट्पुत्रान् शृणुतासां प्रजा
 विधिम् ९ दुर्बलानांतुभूतानामसून्यःसंप्रयच्छति ॥ तमग्निबलदंप्राहुःप्रथमं भानुतःसुतम् १० यःप्रज्ञातेषुभूतेषुमन्युर्भवति दारुणः ॥ अग्निःसमन्युमान्नाम
 द्वितीयो भानुतःसुतः ११ दर्शवपौर्णमासेचयस्येह हविरुच्यते ॥ विष्णुर्नामैहयोऽग्निस्तृतीया नामासौऽंगिराः १२ ईद्रेण सहितं यस्य हविराग्रयणं स्मृतम् ॥
 अग्निराग्रयणो नाम भानोरेवान्वयस्तुसः १३ चातुर्मास्येषु नित्यानां हविषां यो निरग्रहः ॥ चतुर्भिः सहितः पुत्रैर्भानोरेवान्वयःस्तुभः १४ निशात्वजनयत्कन्याम
 ग्रीषोमावुभौ तथा ॥ मनोरेवाभवद्भार्यासुषुवेपंचपावकान् १५ पूज्यते हविषाग्रेण चातुर्मास्येषु पावकः ॥ पर्जन्यसहितः श्रीमानग्निर्वैश्वानरस्तुसः १६ अस्य
 लोकस्य सर्वस्य यःप्रभुःपरिपच्यते ॥ सोऽग्निर्विश्वपतिर्नाम द्वितीयो वैमनोःसुतः १७ ततःस्विष्टं भवेदाज्यंस्विष्टकृत्परमस्तुसः ॥ कन्यासारोहिणीनाम हिरण्य
 कशिपोःसुता १८ कर्मणा सौवभौ भार्यासवह्निःसमजापतिः ॥ प्राणानाश्रित्य यो देहं प्रवर्त्तयति देहिनाम् ॥ तस्य सन्निहितो नाम शब्दरूपस्य साधनः १९ शुक्ल
 कृष्णगतिर्देवो यो बिभर्ति हुताशनम् ॥ अकल्मषः कल्मषाणां कर्त्ता क्रोधाश्रितस्तुसः २०

ओमनोरपरातृतीया भार्याऽभवत् कन्यावक्ष्यमाणारोहिणीमग्निं सोममन्यान् पंचेत्यष्टावपत्यानि सुषुवे १५ शेषान्यंचक्रमेणाह पूज्यत इत्यादिना । चातुर्मास्यानामारंभावपूर्वैर्दुर्वैश्वानरपार्जन्येष्टिः क्रियते
 तत्र वैश्वानरःप्रथमो मनुपुत्रः १६ परिपच्यतेऽन्नं येनेति शेषः सविश्वपतिर्द्वितीयः १७ स्विष्टकृदेव कन्यारोहिणीपंचभ्योऽधिका १८ तस्याश्च किंचिद्दोषजं भार्यात्वं वस्तुतस्तुमन्दिः प्रजापति
 र्मनुसंज्ञैव कर्मणामैश्वर्यतः प्रजाजननाख्येन निमित्तेन तथा च श्रुतिः । 'स इममेवात्मानं द्वेधा पातयत्ततः पतिश्च पत्नी चाभवताम्' इति । सन्निहितो नाम तृतीयः शब्दरूपस्य शब्दरूपग्रहणस्य साधनः प्रवर्त्तकः
 १९ चतुर्थमाहद्भार्यां धृक्तेति । यस्मादुपास्या कर्मणाऽऽराधितात्क्रमेण शुक्लकृष्णगती अर्चिरादिधूमादिमार्गावपुनरावृत्तिपुनरावृत्तिफलौ प्राप्येते स शुक्लकृष्णगतिः अकल्मषः शुक्लत्वात्
 कल्मषाणां काम्यकर्मणाम् २०

अतएव कपिलः सांख्यनिरीश्वरशास्त्रे तद्रूपो योगस्तस्य प्रवर्तकः २१ पञ्चममाह अग्रमिति । वैश्वदेवांते मनुष्ययज्ञार्ययत्प्रयच्छंति तदग्रम् २२ इमानन्यानि त्यादिना प्रोक्ता अष्टाप्रयोगानोरेव संततिः २३ । २४ २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ कथमग्निर्वर्तयति इति पृष्टवज्रे जलप्रवेशमकारं बन्तुभारभते आपस्येति । आपस्याऽप्सु विदितस्य सहस्यसहस्रस्याग्नेर्मुदिता नाम परमाप्रिया भार्या दुहितेति पाठेऽपि संज्ञाशब्द एवायं भूपतिर्भुवभर्ता च सहस्रं एव भूभुवलो कयोः स्वामी न तु स्वलोकस्याऽनावृत्तिस्तथा नस्य । त्रिधैवात्र लोकविभागोऽभिप्रेतः तेन ब्रह्मलोकादवाचीनस्य कृत्स्नस्य स्वामीत्यर्थः स परमं ह्युत्तरं पावकमजनयत् । सहस्रपुत्रोऽद्भुत इति मंत्रवर्णात् सहस्रशब्दोऽत्र अकारांतोऽपि वेदे सकारांतोऽपि न १ अद्भुतमेव स्तौति भूतानामिषिचतुर्भिः यं पावकं पतिमभिप्रेत्य भुवनभर्ता भूतानां चतुर्विधानामात्मेति प्राहुः सान्वयेषु पदेषु परंपरावत्सु २ न केवलं जरायुजादीनामात्माऽपि तु महतां भूतानां वियदादीनां पतिः

कपिलं परमर्षिचयं प्रादुर्हृतयः सदा ॥ अग्निः सकपिलो नाम सांख्ययोगप्रवर्तकः २१ अग्रं यच्छंति भूतानां येन भूतानि नित्यदा ॥ कर्मस्विह विचित्रेषु सोऽग्रणीर्वह्निरुच्यते २२ इमानन्यान् समसृजत्पावकान् प्रथितान् भुवि ॥ अग्निहोत्रस्य दुष्टस्य प्रायश्चित्तार्थमुल्बणान् २३ संस्पृशेयुर्यदाऽन्योन्यं कथंचिद्वायुनाऽग्रयः ॥ इष्टिरष्टाकपालेन कार्या वैशुच्येऽग्नये २४ दक्षिणाग्निर्यदा द्वाभ्यां संसृजेत तदा किल ॥ इष्टिरष्टाकपालेन कार्या वैवीतयेऽग्नये २५ यद्यग्रयो हि स्पृश्येयुर्निवेशस्था दवाग्निना ॥ इष्टिरष्टाकपालेन कार्या तु शुच्येऽग्नये २६ अग्निं जस्वला वैस्त्री संस्पृशेदग्निहोत्रिकम् ॥ इष्टिरष्टाकपालेन कार्या वसुमतेऽग्नये २७ मृतः श्रूयत यो जीवः परेयुः पशवो यदा ॥ इष्टिरष्टाकपालेन कार्या सुरभि मतेऽग्नये २८ आर्तोन जुहुयादग्निं त्रिरात्रं यस्तु ब्राह्मणः ॥ इष्टिरष्टाकपालेन कार्या स्यादुत्तराग्नये २९ दर्शचपौर्णमासं च यस्य तिष्ठेत्पतिष्ठितम् ॥ इष्टिरष्टाकपालेन कार्या पथिकृतेऽग्नये ३० सूतिकाग्निर्यदा चाग्निं संस्पृशेदग्निहोत्रिकम् ॥ इष्टिरष्टाकपालेन कार्या चाग्निमतेऽग्नये ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमास्या पर्वणि आंगिरसोपाख्याने एकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ आपस्यमुदिता भार्या सहस्य परमाप्रिया ॥ भूपतिर्भुवभर्ता च जनयत्पावकं परम् १ भूतानां साऽपि सर्वेषां यं प्राहुः पावकं पतिम् ॥ आत्मा भुवनभर्तेति सान्वयेषु द्विजातिषु २ महतां चैव भूतानां सर्वेषां मिह यः पतिः ॥ भगवान्समहाते जानित्यं चरति पावकः ३ अग्निर्गृहपतिर्नाम नित्यं यज्ञेषु पूज्यते ॥ हुतं वहति यो हव्यमस्य लोकस्य पावकः ४ अपांगर्भो महाभागः सत्वभुग्यो महाद्भुतः ॥ भूपतिर्भुवभर्ता च महतः पतिरुच्यते ५

सृष्ट्वादिना अतएव भगवान् 'ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य यज्ञसः श्रियः । वैराग्यस्य च धर्मस्य षण्णां भगवती गता' इति स्मृत्युक्तगुणवान् ३ गृहपतिरधियज्ञं त्रेताग्निरध्यात्मं जाठरः उभावप्युभयत्र स्थित्वा पिंडब्रह्मांडस्थानदेवान् जेनह विपाचतर्पयत इति हव्यवाहौ ४ अपामिति । अपसंबंधादापापरनामासहस्रमात्रापशब्दार्थः तस्य गर्भः पुत्रः सत्वभुक् अध्यात्मं बुद्धिं सहर्ता अधिभूतं लोकत्रयं सहर्ता महांश्चासावद्भुतः महत इति नामैकदेशेन तस्यैव ग्रहणं भामासत्यभामेति वत् महतो महाद्भुतस्य पतिः पिता भूपतिर्भुवभर्ता चेत्यर्थः अत्र महच्छब्देनाऽऽध्यात्मं महत्त्वं सूक्ष्मबुद्ध्याख्यं प्राह । सहशब्देन कारणमव्यक्ताख्यं । अपशब्देन सलिलं कोद्रष्टाद्वैतो भवतीत्यादि श्रुतौ सलिलेनोपमितं शुद्धं ब्रह्मप्राहम् ५

अस्यसहस्राऽपांमवेशोकारणमाह दहन्ति । अधिभूतभरतश्चिताग्रिःसहस्यपौत्रोऽद्भुतपुत्रः अध्यात्ममहतःपुत्रोऽहंकारः भरतिविभर्तीतिपृतान्यचेतनानिखादीनिदेहाकाराणिधारयतीतिभरतोनाम् तस्यैवभूतमंहारस्यानन्तदहन्तिदिशितं भरस्यभरतस्य तकारलोपार्थः क्रतुर्नामाध्यात्मं क्रतुःसंकल्पात्मकमनः अग्रिष्टोमशब्देन 'तस्यैवंविदुषोयज्ञस्यात्पायजमानःश्रद्धापत्नीशरीरमिन्द्रमुरोवे वेदिर्लोमानिर्वर्दिः'इत्यादिनातैत्तिरीयकेसमाभ्रातोदेहतत्संबंधिक्रियाकलापात्मकोमरणरूपावधुथांतःसंसारउच्यते नियतोऽनित्यः ६ सइति । सहउच्यतेप्रथमइतिविशेषणात् देवैःसुरैरिन्द्रियैश्चान्विष्यतेभोगा र्थिभिःपरोहिस्वर्गःकारणात्प्येतिमंसारक्रतुफलमनिवार्यदृष्ट्वा सहोऽपिथुद्वंद्वब्रह्माविवेशेत्युत्तरार्थः । कारणात्मतांप्राप्तस्यापि तत्संबंधानपायात् । 'अन्यथामुष्मिमुच्छादौमुच्येतायत्नतोजनः'इत्यापद्येत । पक्षांतरे शवाग्निषोत्रंनियताख्यमायांतदृष्ट्वा स्पर्शभयात्स्ववंधयोऽयंदुष्टतिलज्जयाऽर्णवंविवेश । भृगुशापाद्विषवभक्षत्वंमाप्नोऽग्निरात्मानंवहुधा कृत्वाऽनिहोत्रादिषु श्मशानादिषुचस्थितइत्युपाख्यायते ७ देवा इति । अथर्वाणमंगिरसंतीव्रतपसंदृष्ट्वा ८ मध्वक्षपिंगाक्षमग्निं भावप्रधानोनिर्देशः द्वयेकयोर्द्विवचनैकवचनेइतिवत् अन्यथाद्वयेकेष्वितिस्यात् द्वित्वैकत्वयोरितिष्याख्यानामुपपत्तिश्च तेनैकस्त्वमवाग्निंत्वंगच्छेत्यर्थः ।

दहन्मृतानिभूतानितस्याग्निर्भरतोऽभवत् ॥ अग्रिष्टोमेचनियतःक्रतुश्चेष्टोभरस्यतु ६ सवह्निःप्रथमोऽनित्यंदेवैरन्विष्यतेप्रभुः ॥ आयांतंनियतंदृष्ट्वाप्रविवेशार्णवंभ यात् ७ देवास्तत्रापिगच्छंतिमार्गमाणायाथादिशम् ॥ दृष्ट्वात्वग्निरथर्वाणंततोवचनमब्रवीत् ८ देवानांवहहव्यंत्वमहंवीरमुदुर्बलः ॥ अथत्वंगच्छमध्वक्षप्रियमेत त्कुरुष्वमे ९ प्रेष्यचाग्रिथर्वाणमन्यंदंशंततोऽगमत् ॥ मत्स्यास्तस्यसमाचरत्युःक्रुद्धस्तानग्निरब्रवीत् ॥ भक्षयावैविविवैर्भवैर्विष्यथशरीरिणाम् १० अथर्वा णंतथाचापिहव्यवाहोऽब्रवीद्वचः ११ अनुनीयमानोहिभृशंदेववाक्याद्धितेनसः ॥ नैच्छद्वोदुहविःशोदुंशरीरंचापिसोऽत्यजत् १२ सतच्छरीरंसंत्यज्यप्रविवेश धरांतदा ॥ भूमिंस्पृष्ट्वाऽमृजद्धातून्पृथक्पृथगतीवहि १३ पूयात्सगंधंतेजश्चअस्थिभ्योदेवदारुच ॥ श्लेष्मणःस्फाटिकंतस्यपित्तान्मारकतंतथा १४ यकृत्क ण्णायसंतस्यत्रिभिरेवबभूवप्रजाः ॥ नखास्तस्याभ्रपटलंशिराजालानिविहुमम् १५ शरीराद्विविधाश्चान्येधातवोऽस्याभवन्मृग ॥ एवंत्यक्त्वाशरीरंचपरमेतपसिस्थि तः १६ भृग्वंगिरादिभिर्भूयस्तपसोत्थापितस्तदा ॥ भृशंज्वालतेजस्वीतपसाऽऽप्यायितःशिखी १७ दृष्ट्वाऋषिभयाच्चाविप्रविवेशमहार्णवम् ॥ तस्मिन्नष्टे जगद्गीतमथर्वाणमथाश्रितम् ॥ अर्चयामासुरैर्वैनमथर्वाणंसुरादयः १८

तथाच'निक्षिपाम्यहमग्निःत्वंत्वमग्निःप्रथमोभव' इत्युपक्रमस्योपसंहारेणसहैकवाक्यताभवति ९ प्रेष्यआदिष्य सार्धःश्लोकः १० तथाचापितयैवमत्स्यैराख्यातोऽपि वचस्त्वमध्वक्षोभवेतिपूर्वोक्तमेव ११ शरी रमाग्नयंदेहं पक्षेमायांखत्वातिर्विकल्पोऽभूदित्यर्थः १२ देहखागप्रकारमाहसइति । तवस्थूलंशरीरंसंशय धरांधारणात्भरालयस्यानोलगशरीरंप्रविश्य तत्रापिसंकल्पोपनतान्भूम्वादीन्मृजत् भूमिस्पृष्टो पाधाविवेशंकृत्वाऽत्रधातून्नीलपीतादींस्नानिववासनामयानिनाडीरूपाणिदृश्यंतेयोगमार्गे । तथाचश्रुतिः 'तस्मिन्शुक्लमुतनीलमाहुःपिंगलंहरितंलोहितं च । एषपंथाब्रह्मणादानुचितस्तेनैतिब्रह्मवितपुण्य कृत्तैजसश्च'इति तेजसोऽङ्गदेहाभिमानी पक्षांतरेतु धातूनमनःशिलादीन् १३ १४ यकृत्शरीरांतर्वैष्वयवविशेषः त्रिभिःकाष्ठपाषाणलौहैः १५ अन्येस्वर्णपारदादयः शरीरंलिंगं परमेनिरुपाधौ तपतिआ लोचनात्मकेध्याने १६ तपसामामर्थ्येनउत्थापितः समाधेश्चावितः १७ ऋषिमथर्वागिरसं भयंपूर्वोक्तमेव सार्धःश्लोकः १८

अथर्वात्त्विति । अथार्णवमुन्ममाथ तेनपावकमालोक्यलोकानमृजदितिक्रमेणान्वयोज्ञेयः पूर्वोत्तरार्थयोर्व्यत्यासेन १९ । २० एवंत्विति । अग्नेरंगिरास्ततोऽहस्पतिस्ततःशंखादिक्रमेणवेदोक्तानधिष्ण्यानाना
नास्थानान्यजनयत् । अध्यात्मपक्षे तु समाधेः सकाशाद्रयुत्थितोऽहंकारं पुरस्कृत्यवृत्तिनदीबुचिदात्मासंचरतीति २१ पक्षांतरेस्पष्टएवार्थः सिंधुमिति २२ । २३ । २४ । २५ । २६ अद्भुतस्येति
विभूरसिरिति श्रुतेरनुकरणं तेनविभूरसिप्रवाहणोवहिरसिहव्यवाहनइत्यनुवाकोक्ता अन्येचधिष्ण्याअग्नयोदर्शितास्तेषांज्येष्ठोविभूरित्यर्थः यावंतःपावकाधिष्ण्याःसंतितावंतःसोमाःसोमयागाः एतच्चयाज्ञिकेष्वे
वप्रसिद्धम् २७ तानेवाग्नीनेवात्मनिचिन्तेऽधारयत् अग्निध्यायतोऽग्निरेवप्रजारूपेणाविर्बभूवेत्यर्थः एवंचक्रुर्ज्यंतराणामप्युपलक्षणं । तथाचसर्वकर्माग्निदेवत्यं सर्वेब्राह्मणाअग्निसंततिरित्युक्तंभवति २८

अथर्वात्वसृजल्लोकानात्मनाऽऽलोक्यपावकम् ॥ मिषतांसर्वभूतानामुन्ममाथमहार्णवम् १९ एवमग्निर्भगवतानष्टःपूर्वमथर्वणा ॥ आहूतःसर्वभूतानांहव्यंवह
तिसर्वदा २० एवंत्वजनयद्विष्ण्यान्वेदोक्तान्विबुधान्वहून् ॥ विचरन्विबिधान्देशान्भ्रममाणस्तुतत्रवै २१ सिंधुनदंपंचनदंदेविकाऽथसरस्वती ॥ गंगाचशत
कुंभाचशरयूगंडसाह्वया २२ चर्मण्वतीमहीचैवमेध्यामेधातिथिस्तदा ॥ ताम्रवतीवेत्रवतीनद्यस्तिस्त्रोऽथकौशिकी २३ तमसानर्मदाचैव नदीगोदावरीतथा ॥
वेणोपवेणाभीमाचवडवाचैवभारत २४ भारतीसुप्रयोगाचकावेरीमुर्गुरातथा ॥ तुंगवेणाकृष्णवेणाकपिलाशोणएवच २५ एतानद्यस्तुधिष्ण्यानांमातरोयाःप्र
कीर्तिताः २६ अद्भुतस्यप्रियाभार्यातस्यपुत्रोविभूरसिः ॥ यावंतःपावकाःप्रोक्ताःसोमास्तावंतएवतु २७ अत्रेश्वाप्यन्वयेजाताब्रह्मणोमानसाःप्रजाः ॥ अत्रिपु
त्रान्स्त्रुष्टुकामस्तानेवात्मन्यधारयत् २८ तस्यतद्ब्रह्मणःकायान्निर्हरंतिहुताशनाः ॥ एवमेतेमहात्मानःकीर्तितास्तेग्रयोमया २९ अप्रमेयायथोत्पन्नाःश्रीमंतस्तिमि
रापहाः ॥ अद्भुतस्यतुमाहात्म्यंयथावेदेषुकीर्तितम् ३० तादृशंविद्धिसर्वेषामेकोह्येपुहुताशनः ॥ एकएवैषभगवान्विज्ञेयःप्रथमोऽङ्गिराः ३१ बहुधानिःसृतः
कायाज्ज्योतिष्टोमःक्रतुर्यथा ॥ इत्येषवंशःसुमहानग्नीनांकीर्तितोमया ॥ योऽर्चितोविविधैर्भैरैर्हव्यंवहतिदेहिनाम् ॥ ३२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यके
पर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसोपाख्यानेअग्निसमुद्भवेद्वाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ अग्नीनांविबिधावंशाःकीर्ति
तास्तेमयाऽनघ ॥ शृणुजन्मतुकोरव्यकार्तिकेयस्यधीमतः १ अद्भुतस्याद्भुतंपुत्रंप्रवक्ष्याम्यमितौजसम् ॥ जातं ब्रह्मर्षिभार्याभिर्ब्रह्मण्यंकीर्तिवर्धनम् २ देवासुराःपु
रायत्ताविनिघ्नंतःपरस्परम् ॥ तत्राजयन्सदादेवान्दानवाघोररूपिणः ३ वध्यमानंबलं दृष्ट्वाबहुशस्तैःपुरंदरः ॥ ससैन्यनायकार्थार्थार्चितामापभृशंतदा ४ देवसेनां
दानवैर्हिभग्नांदृष्ट्वामहाबलः ॥ पालयेद्वीर्यमाश्रित्यसंज्ञेयःपुरुषोमया ५

तस्याऽत्रैर्ब्रह्मणोब्राह्मणस्यकायादेहात्तुताशनानिर्हरंतिनिश्चरंति सार्धः २९ । ३० । ३१ कायातकस्यप्रजापतेःपुत्रोऽंगिराःकायस्नस्मात् । कशब्दादण्प्रत्ययेकस्येदितिङकारोतादेशःणित्वादादि
वृद्धिः । ज्योतिष्टोमोयथाज्जिह्वादिरूपेणबहुधानिर्गतस्तद्वत् ३२ ॥ इसारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्येद्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ ॥ ॥ कमप्राप्तं कुमारश्च
यथोत्पन्नोयथाचाग्नेःसुतोऽभवदित्यस्योत्तरमाह अग्नीनांविबिधावंशा इत्यादिना १ अद्भुतस्याग्नेःअद्भुतमभिनवम् २ । ३ । ४ । ५

सशैलमानसंगत्वाध्यायन्नर्थमिदं भृशम् ॥ शुश्रुवावर्तस्वर्गधोरमथमुक्तं स्त्रियातदा ६ अभिभावतुमांकश्चित्पुरुषस्त्रातुचैवह ॥ पतिंचमेप्रदिशतुस्वयंवापतिरस्तुमे
७ पुरंदरस्तुतामाहमाभैर्नास्तिभयंतव ॥ एवमुक्त्वाततोऽपश्यत्केशिर्नास्थितमग्रतः ८ किरीटिनंगदापाणिंघातुमंतमिवाचलम् ॥ हस्तेगृहीत्वाकन्यांताम
थैनंवासवोऽब्रवीत् ९ अनार्यकर्मन्कस्माच्चमिमांकन्यांजिहीर्षसि ॥ वज्रिणंमांविजानीहि विरमास्याः प्रबाधनात् १० ॥ केश्युवाच ॥ विसृजस्वत्वमेवैनांशक्रेषा
प्रार्थितामया ॥ क्षमंतेजीवतो गंतुंस्वपुरं पाकशासन ११ एवमुक्त्वागदांकेशीचिक्षेपेंद्रवधायैव ॥ तामापतंतींचिच्छेदमध्येवज्रेणवासवः १२ अथास्यशैलशिखरंकेशी
कुद्धोव्यवासृजत् ॥ तदाऽऽपतंतं संप्रेक्ष्य शैलशृंगं शतक्रतुः १३ बिभेदराजन्वज्रेणभुवितन्निपपातह ॥ पततातुतदांकेशीतेनशृंगेणताडितः १४ हित्वाकन्यांमहा
भागांप्राद्रवद्दृशपीडितः ॥ अपयातेऽसुरे तस्मिंस्तांकन्यांवासवोऽब्रवीत् ॥ कासिकस्यासि किंचेहकुरुषेत्वंशुभानने १५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्व
णि मार्कण्डेयसमास्यापर्वणि आंगिरः स्कंदोत्पत्तौ केशिपराभवे त्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥ कन्योवाच ॥ अहंप्रजापतेः कन्यादेवसेनेति
विश्रुता ॥ भगिनी मेदैत्यसेनासापूर्वकेशिनाहृता १ सदैवावांभगिन्यौतुसखिभिः सहमानसम् ॥ आगच्छावेहरत्यर्थमनुज्ञाप्यप्रजापतिम् २ नित्यंचावांप्रा
र्थयतेहर्तुंकेशीमहासुरः ॥ इच्छत्येनंदैत्यसेनानचाहंपाकशासन ३ साहृता जनेन भगवन्मुक्ताऽहं त्वद्वलेन तु ॥ त्वया देवेंद्र निर्दिष्टं पतिमिच्छामि दुर्जयम् ४ ॥ इंद्र उ
वाच ॥ मममातृष्वसेयीत्वं मातादाक्षायणीमम ॥ आख्यातुं त्वहमिच्छामि स्वयमात्मबलं त्वया ५ ॥ कन्योवाच ॥ अबला जहं महाबाहो पतिस्तु बलवा
न्मम ॥ वरदानात्पितुर्भावीसुरासुरनमस्कृतः ६ ॥ इंद्र उवाच ॥ कीदृशं तु बलं देवि पत्युस्तव भविष्यति ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं तव वाक्यमनिर्दिते ७ ॥ कन्योवाच ॥
देवदानवयक्षाणां किन्नरोरगरक्षसाम् ॥ जेता यो दुष्टदैत्यानां महावीर्यो महाबलः ८ यस्तु सर्वाणि भूतानि त्वया सह विजेष्यति ॥ सहिमे भविता भर्ता ब्रह्मण्यः कीर्तिव
र्धनः ९ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इंद्रस्तस्यावचः श्रुत्वा दुःखितोऽचितयद्भृशम् ॥ अस्यादेव्याः पतिर्नास्ति यादृशं संप्रापते १० अथापश्यत्स उदये भास्करं भास्क
रद्युतिः ॥ सोमंचैव महाभागं विशमानं दिवाकरम् ११ अमावास्यां प्रवृत्तायां मुहूर्ते रौद्र एव तु ॥ देवासुरंच संग्रामं सोऽपश्यदुदये गिरौ १२ लोहितैश्च वनैर्युक्तां पूर्वो सं
ध्यां शतक्रतुः ॥ अपश्यद्वो हितो दंच भगवान्वरुणालयम् १३ ऋगुभिश्चांगिरोभ्यश्च दुतं मंत्रैः पृथग्वियैः ॥ हव्यं गृहीत्वा वह्निं च प्रविशंतं दिवाकरम् १४ पर्वचैव च
तुर्विंशतदा सूर्यमुपस्थितम् ॥ तथा धर्मगतं रौद्रं सोमं सूर्यगतं चतम् १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ धातुपाठं २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०

समालोक्यैकतामेव शशिनोभास्करस्य च ॥ समवायंतु तैरौद्रं दृष्ट्वा शक्रोऽन्वर्चितयत् १६ सूर्याचंद्रमसोर्वोरं दृश्यते परिवेषणम् ॥ एतस्मिन्नेव रात्र्यंते महद्युद्धं तु
 शंसति १७ सरित्सिंधुरपीयंतु प्रत्यसृग्वाहिनीभृशम् ॥ शृगालिन्यग्निवक्त्राचप्रत्यादित्यं विराविणी १८ एष रौद्रश्च संघातो महान् युक्तश्च तेजसा ॥ सोमस्य वह्नि
 सूर्याभ्यामद्भुतो यसमागमः १९ जनयेद्यं सुतं सोमः सोऽस्या देव्याः पतिर्भवेत् ॥ अग्निश्चैतैर्गुणैर्युक्तः सर्वैरग्निश्च देवता २० एष चेज्जनयेद्भूमौ सोऽस्या देव्याः पतिर्भ
 वेत् ॥ एवं संचिंत्य भगवान् ब्रह्मलोकं तदागतः २१ गृहीत्वा देवसेनां तामवदत्सपितामहम् ॥ उवाच चास्या देव्यास्त्वं साधु शूरं पतिं दिश २२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मयै
 तच्चितितं कार्यं त्वया दानवसूदन ॥ तथा स भविता गर्भो बलवानुरुविक्रमः २३ स भविष्यति सेनानी स्वव्यासहस्रतक्रतो ॥ अस्या देव्याः पतिश्चैव स भविष्यति वी
 र्यवान् २४ एतच्छ्रुत्वा नमस्तस्मै कृत्वाऽसौ सहकन्यया ॥ तत्राभ्यगच्छ देवेन्द्रो यत्र देवर्षयोऽभवन् २५ वसिष्ठ प्रमुखा मुख्या विप्रेन्द्राः सुमहाबलाः ॥ भागार्थं तप
 सो धातुं तेषां सोमं तथा ध्वरे २६ पिपासवो ययुर्देवाः शतक्रतु पुरोगमाः ॥ इष्टिं कृत्वा यथान्यायं सुसमिद्धे हुताशने २७ जुहुवुस्ते महात्मानो हव्यं सर्वदिवौकसाम् ॥
 समाहूतो हुतवहः सोऽहुतः सूर्यमंडलात् २८ विनिःसृत्य ययौ वह्निर्वाग्यतो विधिवत्प्रभुः ॥ आगम्या हवनीयं वैतौर्दिजेर्मन्त्रतो हुतम् २९ स तत्र विविधं हव्यं प्रतिपद्यद्बहु
 ताशनः ॥ ऋषिभ्यो भरतश्चेष्टप्रायच्छतदिवौकसाम् ३० निष्क्रामंश्चाप्यपश्यत्सपत्नीस्तेषां महात्मनाम् ॥ स्वेष्वासनेषूपविष्टाः स्वपंतीश्च तथा सुखम् ३१ रुक्मवे
 दिनिभास्तास्तु चंद्रलेखा इवामलाः ॥ हुताशनार्चिं प्रतिमाः सर्वास्तारा इवाद्भुताः ३२ स तत्र तेन मनसा बभूव क्षुभितेन्द्रियः ॥ पत्नी दृष्ट्वा द्विजेंद्राणां वह्निः कामवशं ययौ ३३
 भूयः संचिंतयामास नन्याग्यं क्षुभितो ह्यहम् ॥ सा ध्व्यः पत्न्यो द्विजेंद्राणामकामाः कामयाम्यहम् ३४ नैताः शक्यामया द्रुं स्पृष्टुं वाप्यनिमित्ततः ॥ गार्हपत्यं समाविश्य त
 स्मात्पश्याम्यभीक्ष्णशः ३५ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ संस्पृष्ट्वा त्रिवसवोस्ताः शिखाभिः कांचनप्रभाः ॥ पश्यमानश्च मुमुदे गार्हपत्यं समाश्रितः ३६ निरुप्य तत्र सुचिरमेवं च
 ह्विर्वंशंगतः ॥ मनस्तासु विनिक्षिप्य कामयानो वरंगनाः ३७ कामसंतत हृदयो देहत्यागविनिश्चितः ॥ अलाभे ब्राह्मणस्त्रीणामग्निर्वनमुपागतम् ३८ स्वाहा तं दक्षदुहि
 ताप्रथमं कामयत्तदा ॥ सा तस्य च्छिद्रमन्वैच्छन्निरात्प्रभृतिभाविनी ३९ अप्रमत्तस्य देवस्य न च पश्यत्यनिदिता ॥ सा तं ज्ञात्वा यथावत्तु वह्निं वनमुपागतम् ४० तत्त्वतः
 कामसंतसंचिंतयामास भाविनी ॥ अहं सप्तर्षिपत्नीनां कृत्वा रूपाणि पावकम् ४१ कामयिष्यामि कामार्तातां सारूपेण मोहितम् ॥ एवं कृते प्रीतिरस्य कामावाप्तिश्च मे भवेत्
 ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमाख्या पर्वणि आंगिरसैस्कंदोत्पत्तौ चतुर्विंशत्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ ॥ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥ शिवाभार्यात्वं गिरसः शीलरूपगुणान्विता ॥ तस्याः साप्रथमं रूपं कृत्वा देवी जनाधिप १ जगाम पावकाभ्यां शतं चोवाच वरांगना ॥ मामग्रेका
 मसंतप्तां त्वं कामयितुमर्हसि २ करिष्यसि न चेदेवं मृतां मामुपधारय ॥ अहमंगिरसो भार्या शिवानामहुताशन ॥ शिष्टाभिः प्रहिता प्राप्ता मंत्रयित्वा विनिश्चयम् ३
 अग्निरुवाच ॥ कथं मां त्वं विजानीषे कामार्तमितराः कथम् ॥ यास्त्वया कीर्तितः सर्वाः सप्तर्षीणां प्रियाः स्त्रियः ४ ॥ शिवोवाच ॥ अस्माकं त्वं प्रियो नित्यं बिभीम
 स्तु वयंतव ॥ त्वच्चित्तमिगितैर्ज्ञात्वा प्रेषिताऽस्मितवांति कम् ५ मैथुना ये ह संप्राप्ता कामं प्राप्तं हुतं चर ॥ जामयो मां प्रतीक्षंते गमिष्यामि हुताशन ६ मार्कण्डेय उवाच ॥
 ततोऽग्निरुपये मे तां शिवां प्रीतिमुदायुतः ॥ प्रीत्या देवी समायुक्ता शुक्रं जग्राह पाणिना ७ अर्चितयन्ममेदं ये रूपं द्रक्ष्यंति कानने ॥ तेषां ह्यणीनाममृतं दोषं वक्ष्यंति पा
 वके ८ तस्मादेतद्रक्ष्यमाणा गरुडी संभवाम्यहम् ॥ वनात्रिगमनं चैव सुखं मम भविष्यति ९ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ सुपर्णा सा तदा भूत्वा निर्जगाम महावनात् ॥ अप
 श्यत्पर्वतं श्वेतं शरस्तंबैः सुसंवृतम् १० दृष्टी विषैः सप्तर्षीर्गुप्तं भोगिभिरद्भुतैः ॥ रक्षोभिश्च पिशाचैश्च रौद्रेभूतगणैस्तथा ११ राक्षसीभिश्च संपूर्णमनेकैश्च मृगाद्विजैः ॥
 सा तत्र सहसा गत्वा शैलपृष्ठं सुदुर्गमम् १२ प्राक्षिपत्कांचने कुण्डं शुकं सा त्वरिता शुभा ॥ सप्तानामपि सा देवी सप्तर्षीणां महात्मनाम् १३ पत्नी सरूपतां कृत्वा कामयामास
 पावकम् ॥ दिव्यरूपमरुंधत्याः कर्तुं न शकितं तथा १४ तस्यास्तपःप्रभावेण भर्तुं शूषणेन च ॥ षट्कृत्वस्तत्तु निक्षिप्तमग्रे रेतः कुरुत्तम १५ तस्मिन्कुण्डे प्रतिपदिकामि
 न्यास्वाहया तदा ॥ तत्र स्कन्धे ते जसा तत्र संवृतं जनयत्सुतम् १६ ऋषिभिः पूजितं स्कन्नमनयत्स्कंदं ताततः ॥ षट्शिराद्विगुणश्रोत्रोद्भादशाक्षिभुजक्रमः १७ एक
 ग्रीवैकजठरः कुमारः समग्रद्यत ॥ द्वितीयायामभिव्यक्तस्तृतीयायां शिशुर्बभौ १८ अंगप्रत्यंगं सभूतं श्वेतुर्ध्यामभवदुहः ॥ लोहिताभ्रेण महता संवृतः सहविद्युता १९
 लोहिताभ्रेण सुमहति भाति सूर्य ईवोदितः ॥ गृहीतं तु धनुस्तेन विपुलं लोमहर्षणम् २० न्यस्तं यत्रिपुरघ्नेन सुरारि विनिकृतनम् ॥ तद्गृहीत्वा धनुः श्रेष्ठं ननाद बलवांस्तदा
 २१ संमोहयन्निवेमान् सत्रील्लोकान्सचराचरान् ॥ तस्य तं निनदं श्रुत्वा महामेघौघनिःस्वनम् २२ उत्पेतुं महानागौ चित्रशैरावतश्चह ॥ तावापतंतौ संप्रेक्ष्य स बालो
 र्कसमद्युतिः २३ द्वाभ्यां गृहीत्वा पाणिभ्यां शक्तिं चान्येन पाणिना ॥ अपरेणाग्निदाया दस्ताम्रचूडं भुजेन सः २४ महाकायमुपश्लिष्टं कुटुंबलिनां वरम् ॥ गृहीत्वा
 व्यनदद्भीमं चिक्रीड च महाभुजः २५ द्वाभ्यां भुजाभ्यां बलवान् गृहीत्वा शंखमुत्तमम् ॥ प्राध्मापयत भूतानां त्रासनं बलिनामपि २६ द्वाभ्यां भुजाभ्यामाकाशं बहुशो नि
 जघान ह ॥ क्रीडन् भाति महासेन स्त्रील्लोकान्वदनैः पिबन् २७ पर्वताग्रेऽप्रमेयात्मारश्मिमानुदयेयथा ॥ सतस्य पर्वतस्याग्रे निषण्णोऽद्भुतविक्रमः २८ व्यलोक्य
 दमेयात्मा मुखैर्नानाविधैर्दिशः ॥ सपश्यन् विधान् भावांश्चकार निनदं पुनः २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे पंचविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२५ ॥ तस्मिन्निति १. विपरी

वन०

अ०

२२६

तस्यतंनिनदंश्रुत्वान्यपतन्बहुधाजनाः ॥ भीताश्चोद्विग्नमनसस्तमेवशरणंययुः ३० येतुतंसंश्रितादेवनानावर्णास्तदाजनाः ॥ तानप्याहुःपारिषदान्ब्राह्मणाः
सुमहाबलान् ३१ सतृत्थायमहाबाहुरूपसांत्व्यचतान्जनान् ॥ धनुर्विकृष्यव्यसृजद्वाणान्श्वेतेमहागिरौ ३२ बिभेदसशरैःशैलंक्रौंचंहिमवतःसुतम् ॥ तेनहं
साश्वगृध्राश्वमेरुंगच्छंतिपर्वतम् ३३ सविशीर्णोऽपतच्छैलोभृशमार्तस्वरान्स्वरान् ॥ तस्मिन्निपतितेत्वन्येनेदुःशैलाभृशंतदा ३४ सतंनादंभृशार्तानांश्रुत्वाऽपि
बलिनांवरः ॥ नप्राच्यवदमेयात्माशक्तिमुद्यम्यचानदत् ३५ सातदाविमलाशक्तिःक्षिप्वातेनमहात्मना ॥ बिभेदशिखरंघोरंश्वेतस्यतरसागिरेः ३६ सतेना
भिहतोदीर्णोऽगिरिःश्वेतोऽचलैःसह ॥ उत्पपातमहींत्यक्काभीतःससुमहात्मनः ३७ ततःप्रव्यथिताभूमिर्व्यशीर्यतसमंततः ॥ आर्तास्कंदंसमासाद्यपुनर्बलवती
बभौ ३८ पर्वताश्चनमस्कृत्यतमेवपृथिवींगताः ॥ अथैनमभजलोकःस्कंदंशुकुस्यपंचमीम् ३९ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआं
गिरसेकुमारोत्पत्तौपंचविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२५ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ तस्मिन्जातेमहासत्त्वेमहासेनेमहाबले ॥ समुत्तस्थुर्महोत्पाताघो
ररूपाःपृथग्विधाः १ स्त्रीपुंसोर्विपरीतंचतथाद्वंद्वानियानिच ॥ ग्रहादीमादिशःखंचररासचमहीभृशम् २ ऋषयश्चमहाघोरान्दृष्टोत्पातान्समंततः ॥ अकुर्वन्
शांतिमुद्विग्नलोकानांलोकभावनाः ३ निवसंतिवनेयेतुतस्मिंश्चैत्ररथेजनाः ॥ तेऽबुवन्नेषनोऽनर्थःपावकेनाहितोमहान् ४ संगम्यषड्विःपत्नीभिःसप्तर्षीणामिति
स्मह ॥ अपरेगरुडीमाहुस्त्वयाऽनर्थोऽयमाहृतः ५ यैर्दृष्टासातदादेवीतस्यारूपेणगच्छती ॥ नतुतत्स्वाहयाकर्मकृतंजानातिवैजनः ६ सुपर्णीतुवचःश्रुत्वा
ममायंतनयस्त्विति ॥ उपगम्यशनैःस्कंदमाहाहंजननीतव ७ अथसप्तर्षयःश्रुत्वाजातंपुत्रंमहौजसम् ॥ तत्त्यजुःषट्पदापत्नीर्विनादेवीमरुन्धतीम् ८ षड्विरेव
तदाजातमाहुस्तद्वनवासिनः ॥ सप्तर्षीनाहचस्वाहाममपुत्रोऽयमित्युत ९ अहंजानेनैतदेवमितिराजन्पुनःपुनः ॥ विश्वामित्रस्तुकृत्वोष्टिंसप्तर्षीणामहामुनिः ॥
१० पावकंकामसंतप्तमदृष्टःपृष्ठतोऽन्वगात् ॥ तत्तेननिखिलंसर्वमवबुद्धंयथातथम् ११ विश्वामित्रस्तुप्रथमंकुमारंशरणंगतः ॥ स्तवंदिव्यंसंप्रचक्रेमहासेनस्य
चापिसः १२ मंगलानिचसर्वाणिकौमाराणित्रयोदश ॥ जातकर्मादिकास्तस्यक्रियाश्चक्रेमहामुनिः १३ षड्वक्त्रस्यतुमाहात्स्यंकुडस्यतुसाधनम् ॥ शक्त्या
देव्याःसाधनंचतथापारिषदामपि १४ विश्वामित्रश्चकारैतत्कर्मलोकहितायवै ॥ तस्मादृषिःकुमारस्यविश्वामित्रोऽभवत्प्रियः १५ अन्वजानाच्चस्वाहायारूपा
न्यत्वंमहामुनिः ॥ अब्रवीच्चमुनीन्सर्वान्नापराध्यंतिवैस्त्रियः १६

तत्रैवं द्रुद्वान्यतिशीतात्युष्णादीनि २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ जातकर्मादिकाविवाहात्माचीनास्त्रयोदशक्रियाः १३ । १४ । १५ । १६

॥१२२॥

श्रुत्वातुतत्त्वतस्तस्मात्तेपत्नीःसर्वतोऽत्यजन् ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ स्कंदंश्रुत्वातदादेवावासवंसहिताऽब्रुवन् १७ अविषह्यबलंस्कंदंजहिशक्राशुमाचिरम् ॥ यदि वाननिहंस्येनंदेवंद्रोयंभविष्यति १८ त्रैलोक्यंसन्निगृह्यास्मांस्त्वांचशक्रमहाबल ॥ सतानुवाचव्यथितोबालोऽयंसुमहाबलः १९ स्रष्टारमपिलोकानांयुधिवि क्रम्यनाशयेत् ॥ नबालमुत्सहेहंतुमितिशक्रःप्रभाषते २० तेब्रुवन्नास्तितेवीर्ययतएवंप्रभाषसे ॥ सर्वास्त्वद्याभिगच्छंतुस्कंदंलोकस्यमातरः २१ कामवीर्याघ्नंतुवै नंतथेत्युक्त्वाचताययुः ॥ तमप्रतिबलंदृष्ट्वाविषण्णवदनास्तुताः २२ अशक्योऽयंविचिंत्यैवंतमेवशरणंययुः ॥ ऊचुश्चैनंत्वमस्माकंपुत्रोभवमहाबल २३ अभि नंदस्वनःसर्वाःप्रस्रुताःस्नेहविक्रवाः ॥ तासांतद्वचनंश्रुत्वापातुकामःस्तनान्प्रभुः २४ ताःसंपूज्यमहासेनःकामांश्चासांप्रदायसः ॥ अपश्यदग्निमायांतंपितरं बलिनांबली २५ सतुसंपूजितस्तेनसहमातृगणेनह ॥ परिवार्यमहासेनंरक्षमाणःस्थितःशिवः २६ सर्वासांयातुमातृणांनारीक्रोधसमुद्भवा ॥ धात्रीस्वपुत्रवत्स्कंदं शूलहस्ताऽभ्यरक्षत २७ लोहितस्योदधेःकन्याकूरालोहितभोजना ॥ परिष्वज्यमहासेनंपुत्रवत्पर्यरक्षत २८ अग्निभूत्वानैगमेयश्छागवक्त्रोबहुप्रजः ॥ रमयामास शैलस्थंबालंक्रीडनकैरिव २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसेस्कंदोत्पत्तौषड्विंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ग्रहाःसोपग्रहाश्चैवऋषयोमातरस्तथा ॥ हुताशनमुखाश्चैववृषाःपारिषदांगणाः १ एतेचान्येचबहवोघोरास्त्रिदेववासिनः ॥ परि वार्यमहासेनंस्थितामातृगणैःसह २ संदिग्धंविजयंदृष्ट्वाविजयेप्सुःसुरेश्वरः ॥ आरुह्यैरावतस्कंदंप्रययौदैवतैःसह ३ आदायवज्रंबलवान्सर्वेदेवगणैर्वृतः ॥ विजि षांसुर्महासेनमिंद्रस्तूर्णतरंगयौ ४ उग्रंतंचमहानादंदेवानीकंमहाप्रभम् ॥ विचित्रध्वजसन्नाहंनानावाहनकार्मुकम् ५ प्रवरांबरसंवीतंश्रियाजुष्टमलंकृतम् ॥ विजि षांसुंतमायांतंकुमारःशक्रमन्वयात् ६ विनदन्पार्थदेवेशोद्भुतंयातिमहाबलः ॥ संहर्षयन्देवसेनांजिघांसुःपावकात्मजम् ७ संपूज्यमानस्त्रिदशैस्तथैवपरमर्षिभिः ॥ समीपमथसंप्राप्तःकार्तिकेयस्यवासवः ८ सिंहनादंततश्चक्रेदेवेशःसहितैःसुरैः ॥ गुहोऽपिशब्दंतंश्रुत्वाव्यनदत्सागरोयथा ९ तस्यशब्देनमहतासमुद्भूतोदधिप्र भम् ॥ बभ्रामतत्रतत्रैवदेवसैन्यमचेतनम् १० जिघांसुनुपसंप्राप्तान्देवान्दृष्ट्वासपावकिः ॥ विससर्जमुखात्कुक्षःप्रवृद्धाःपावकार्चिषः ११ अदहद्वेवसैन्यानिवेप मानानिभूतले ॥ तंप्रदीप्तशिरोदेहाःप्रदीप्तायुधवाहनाः १२ प्रच्युताःसहसाभांतिव्यस्तास्तारागणा इव ॥ दह्यमानाःप्रपन्नास्तेशरणंपावकात्मजम् १३ देवावज्रधरं त्यक्त्वाततःशांतिमुपागताः ॥ त्यक्तोदेवैस्ततःस्कंदेवज्रंशक्रोन्यपातयत् १४

१५।१६। वज्रस्यविशनात्वाहोराखननाच्चविशाखइत्यर्थः १७

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्तविंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२७ ॥

॥ स्कंदेति १।२

वन०

अ०

२२९

तद्विष्टं जवानाशुपार्श्वस्कंदस्यदक्षिणम् ॥ विभेदचमहाराजपार्श्वतस्यमहात्मनः १५ वज्रप्रहारात्स्कंदस्यसंजातः पुरुषोऽपरः ॥ युवाकांचनसन्नाहः शक्तिधृग्दि
व्यकुंडलः १६ यद्वज्रविशनाज्जातो विशाखस्तेन सोऽभवत् ॥ संजातमपरं दृष्ट्वा कालानलसमद्युतिम् १७ भयादिद्रस्तुतं स्कंदं प्रांजलिः शरणंगतः ॥ तस्याभयं
ददौ स्कंदः सहसैन्यस्य सत्तमः ॥ ततः प्रहृष्टास्त्रिदशावादित्राण्यभ्यवादयन् १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमास्या पर्वणि आंगिरसेन्द्रस्कंद
समागमे सप्तविंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ स्कंदपारिषदान् घोरान् गृणुष्वानुददर्शनान् ॥ वज्रप्रहारात्स्कंदस्य जज्ञुस्तत्र कु
मारकाः १ ये हरंति शिशून् जातान् गर्भस्थांश्चैव दारुणाः ॥ वज्रप्रहारात्कन्याश्च जज्ञिरेऽस्य महाबलाः २ कुमारस्ते विशाखं च पितृत्वे समकल्पयन् ॥ सभूत्वा
भगवान्संख्येरक्षंश्छागमुखस्तदा ३ वृत्तः कन्यागणैः सर्वैरात्मीयैः सह पुत्रकैः ॥ मातृणां प्रेक्षतीनां च भद्रशाखश्च कौसलः ४ ततः कुमारपितरं स्कंदमाहुर्जना भुवि ॥
रुद्रमग्निमुखां स्वाहां प्रदेशेषु महाबलम् ५ यजंति पुत्रकामाश्च पुत्रिणश्च सदा जनाः ॥ यास्तास्त्वजनयत्कन्यास्तपोनाम हुताशनः ६ किं करोमीति ताः स्कंदं संप्राप्ताः
समभाषयन् ॥ कुमार्य ऊचुः ॥ भवेमसर्वलोकस्य मातरौ वयमुत्तमाः ७ प्रसादात्तव पूज्याश्च प्रियमेतत्कुरुष्वनः ॥ सोऽब्रवीद्वाढमित्येवं भविष्यध्वं पृथग्विधाः ८
शिवाश्चैवाशिवाश्चैव पुनः पुनरुदारधीः ॥ ततः संकल्प्य पुत्रत्वे स्कंदं मातृगणोऽगमत् ९ काकी च हलिमा चैव मालिनी बृंहिता तथा ॥ आर्यापलाला वै मित्रासप्तैताः
शिशुमातरः १० एतासां वीर्यसंपन्नः शिशुर्नामातिदारुणः ॥ स्कंदप्रसादजः पुत्रो लोहिताक्षो भयंकरः ११ एष वीराष्टकः प्रोक्तः स्कंदमातृगणोद्भवः ॥ छागवक्त्रेण स
हितोनवकः परिकीर्त्यते १२ षष्ठं छागमयं वक्त्रं स्कंदस्यैवेति विद्वित् ॥ षट्शिरोभ्यं तरं राजत्रियं मातृगणार्चितम् १३ षण्णांतु प्रवरं तस्य शीर्षाणामिह शब्दते ॥
शक्तिं येनासृजद्विव्यां भद्रशाख इति स्मह १४ इत्येतद्विधाकारं वृत्तं शुक्लस्य पंचमीम् ॥ तत्र युद्धं महाघोरं वृत्तं षष्ठ्यां जनाधिप १५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्य
के पर्वणि मार्कण्डेयसमास्या पर्वणि आंगिरसे कुमारोत्पत्तौ अष्टविंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ उपविष्टं तुतं स्कंदं हिरण्यकवचस्रजम् ॥
हिरण्यचूडमुकुटं हिरण्याक्षं महाप्रभम् १ लोहितांबरसंवीतं तीक्ष्णदंष्ट्रं मनोरमम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं त्रैलोक्यस्यापि सुप्रियम् २ ततस्तं वरदं शूरं युवानं मृष्टकुंडलम् ॥
अभजत्पद्मरूपाश्रीः स्वयमेव शरीरिणी ३ श्रिया जुष्टः पृथुशः सकुमारवरस्तदा ॥ निषण्णो दृश्यते भूतैः पौर्णमास्यां यथा शशी ४ अपूजयन् महात्मानो ब्राह्मणा
स्तं महाबलम् ॥ इदमाहुस्तदा चैव स्कंदं तत्र महर्षयः ५ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ हिरण्यगर्भं भद्रं तेलोकानां शं करो भव ॥ त्वया षड्रात्रजातेन सर्वलोकावशीकृताः ६

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५

॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टविंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२८ ॥

॥ उपविष्टमिति

॥१९३॥

१।२।३।४।५ हिरण्यगर्भेति संबोधनेन स्कंदस्य सत्त्वात्ममूर्तितां दर्शयति ६

३४। ३५ ३६। ३७ ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२ ॥ इसारण्यकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावद्वीपे ऊनत्रिंशदधिकद्विशत

याचेष्टासर्वभूतानांप्रभाशांतिर्बलंतथा ॥ अग्रतस्तस्यसाशक्तिर्देवानांजयवर्धिनी ३४ विवेशकवचंचास्यशरीरेसहजंतथा ॥ युध्यमानस्यदेवस्यप्रादुर्भवतितत्सदा
३५ शक्तिर्धर्मोबलंतेजःकांतत्वंसत्यमुन्नतिः ॥ ब्रह्मण्यत्वमसंमोहोभक्तानांपरिरक्षणम् ३६ निकृंतनंचशत्रूणांलोकानांचाभिरक्षणम् ॥ स्कंदेनसहजातानिसर्वाण्येव
जनाधिप ३७ एवंदेवगणैःसर्वैःसोभिषिक्तःस्वलंकृतः ॥ बभौप्रतीतःसुमनाःपरिपूर्णंदुमंडलः ३८ इष्टैःस्वाध्यायघोषैश्चदेवतूर्यवरैरपि ॥ देवगंधर्वगतीतैश्चसर्वैरप्सर
सांगणैः ३९ एतैश्चान्यैश्चबहुभिस्तुष्टैर्दृष्टैःस्वलंकृतैः ॥ सुसंवृतःपिशाचानांगणैर्देवगणैस्तथा ४० क्रोडन्भातितदादेवैरभिषिक्तश्चरावकिः ॥ अभिषिक्तमहासेनमप
श्यंतदिवौकसः ४१ विनिहत्यतमःसूर्ययथेहाभ्युदितंतथा ॥ अथैनमभ्ययुःसर्वादेवसेनाःसहस्रशः ४२ अस्माकंत्वंपतिरितिबुवाणाःसर्वतोदिशः ॥ ताःसग्नासाद्यभग
वान्सर्वभूतगणैर्वृतः ४३ अर्चितस्तुस्तुतश्चैवसांत्वयामासताअपि ॥ शतक्रतुश्चाभिषिच्यस्कंदंसेनापतितदा ४४ सस्मारतांदेवसेनांयासातेनविमोक्षिता ॥ अथंतस्याः
पतिर्नूनंविहितोब्रह्मणास्वयम् ४५ इतिचिंत्यानयामासदेवसेनांलंकृताम् ॥ स्कंदंप्रोवाचबलभिदियंकन्यासुरोत्तम ४६ अजातेत्वयिनिर्दिष्टातवपत्नीस्वयंभुवा ॥
तस्मात्त्वमस्याविधिवत्पाणिमंत्रपुरस्कृतम् ४७ गृहाणदक्षिणंदेव्याःपाणिनापद्मवर्चसा ॥ एवमुक्तःसजग्राहतस्याःपाणिंयथाविधि ४८ बृहस्पतिर्मंत्रविद्धिजजापच
जुहावच ॥ एवंस्कंदस्यमहिषींदेवसेनांविदुर्जनाः ४९ षष्ठीयांब्राह्मणाःप्राहुर्लक्ष्मीमासांमुखप्रदाम् ॥ सिनीवालींकुहूंचैवसदृष्टिमपराजिताम् ५० यदास्कंदःपतिलब्धः
शाश्वतोदेवसेनया ॥ तदातमाश्रयलक्ष्मीःस्वयंदेवीशरीरिणी ५१ श्रीजुष्टःपंचमींस्कंदस्तस्माच्छ्रीपंचमीस्मृता ॥ षष्ठ्यांकृतार्थोऽभूद्यस्मात्तस्मात्षष्ठीमहातिथिः ५२
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसेस्कंदोपाख्यानेऊनत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२९ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ श्रियाजुष्टंमहासे
नंदेवसेनापतिकृतम् ॥ सप्तर्षिपत्न्यःषड्देव्यस्तत्सकाशमथागमन् १ ऋषिभिःसंपरित्यक्ताधर्मयुक्तामहाव्रताः ॥ द्रुतमागम्यचोचुस्तादेवसेनापतिंप्रभुम् २ वयंपुत्रप
रित्यक्ताभर्तृभिर्देवसंमितैः ॥ अकारणादुपातेस्तुपुण्यस्थानात्परिच्युताः ३ अस्माभिःकिलजातस्त्वमितिकेनाप्युदाहृतम् ॥ तत्सत्यमेतत्संश्रुत्यतस्मान्नन्नातुमर्हसि ४
अक्षयश्चभयेत्स्वर्गस्वत्प्रसादाद्धिनःप्रभो ॥ त्वांपुत्रंचाप्यभीप्सामःकृत्वैतद्वृणोभव ५ ॥ स्कंदउवाच ॥ मातरोहिभवंत्योमेसुतोवोऽहमनिर्दिताः ॥ यद्वाऽपीच्छतत
त्सर्वसंभविष्यतिवस्तथा ६ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ विवक्षंतंततःशक्रंकिंकार्यमितिसोऽब्रवीत् ॥ उक्तःस्कंदेनब्रूहीतिसोऽब्रवीद्वासवस्ततः ७ अभिजित्स्पर्धमानातुरोहिण्या
कन्यसीस्वसा ॥ इच्छंतीज्येष्ठतांदेवीतपस्तप्नुवन्गता ८

तमोऽध्यायः ॥ २२९ ॥

॥ ॥

॥ श्रियेति १।२।

३।४।

५।६

विवक्षंतमभिजिज्ञास्यपतनाभक्षत्रसंख्याकथंसमाभवेदितिप्रष्टुमिच्छंतंशक्रंस्कंदःकिंकार्यमित्यब्रवीत्

७ कन्यसीकनिष्ठा वनंगता अधिकारंत्यक्त्वेतिशेषः

साच ज्येष्ठतास्पयं यागनाच्युताऽतोऽहंमूढोऽस्मि नक्षत्रसंख्यापूरणप्रकारस्याज्ञानादिति भावः १. धनिष्ठादिरिति । यस्य नक्षत्रस्यायक्षणे चंद्रमूर्धगुणयोगस्तथादिनक्षत्रं तच्च पूर्वरोहिण्यभूतदाऽभिजि-
 त्पवनकाले त्वेकन्यूनैरहोरात्रैर्भगणस्य भोगात् कृतयुगादिनक्षत्रं धनिष्ठाभावदित्यर्थः संख्याकलाकाष्ठादीनाम् १० तथाच कृतिकाभिरवनक्षत्रसंख्यापूर्वैर्कुर्वितिशक्राशयं ज्ञात्वा तास्त्रिदिवगताः ११ ननु पद-
 चिकाः कथं सप्तशीर्षाभमित्यत आह विनतेति । ऋषिपत्नीनामिव गुरुमत्या अपिरूपं स्वाहया धृतमिति तत्साहित्यात् सप्तशीर्षाभमित्यर्थः १२ स्तुषया देवसेनया १३ मातृगणो विनतादि समूहः १४ । १५ ताः प्रभिद्धाः
 तत्र मूढोऽस्मि भद्रं तेन क्षत्रंगगनाच्युतम् ॥ कालं त्विमं परं स्कंदब्रह्मणा सह चिंतय १ धनिष्ठादिस्तदा कालो ब्रह्मणा परिकल्पितः ॥ रोहिणी ह्यभवत्पूर्वमेवं संख्या
 समाभवत् १० एवमुक्ते तु शक्रेण त्रिदिवं कृतिका गताः ॥ नक्षत्रं सप्तशीर्षाभं भातितद्ब्रह्मिदैवतम् ११ विनता चाब्रवीत्स्कंदं मम त्वं पिंडदः सुतः ॥ इच्छामि मित्य
 मेवाहं त्वया पुत्रसहासितुम् १२ ॥ स्कंद उवाच ॥ एवमस्तु नमस्तेऽस्तु पुत्रसेना त्प्रशाधि माम् ॥ स्तुषया पूज्यमाना वै देविवत्स्यसि नित्यदा १३ ॥ मार्कण्डेय
 उवाच ॥ अथ मातृगणः सर्वः स्कंदं वचनमब्रवीत् ॥ वयं सर्वस्य लोकस्य मातरः कविभिः स्तुताः ॥ इच्छामो मातरस्तुभ्यं भवितुं पूजयस्वनः १४ ॥ स्कंद उवाच ॥
 मातरो हि भवत्यो मे भवतीनामहं सुतः ॥ उच्यतां यन्मया कार्यं भवतीनामथेप्सितम् १५ ॥ मातर ऊचुः ॥ यास्तुता मातरः पूर्वलोकाः स्यास्य प्रकल्पिताः ॥ अ-
 स्माकं तु भवेत्स्थानं तासां चैव न तद्भवेत् १६ भवेमपूज्या लोकस्य न ताः पूज्याः सुरर्षभ ॥ प्रजाऽस्माकं हृतास्ताभिस्त्वत्कृते ताः प्रयच्छन् १७ ॥ स्कंद उवाच ॥
 वृत्ताः प्रजानताः शक्या भवतीभिर्निषेवितुम् ॥ अन्यां वः कां प्रयच्छामि प्रजां यां मनसेच्छथ १८ ॥ मातर ऊचुः ॥ इच्छाम तासां मातृणां प्रजाभोक्तुं प्रयच्छन् ॥
 त्वया सह पृथग्भूता ये च तासामथेश्वराः १९ ॥ स्कंद उवाच ॥ प्रजावो दद्विकष्टं तु भवतीभिरुदाहृतम् ॥ परिरक्षत भद्रं वः प्रजाः साधु नमस्कृताः २० ॥ मात-
 र ऊचुः ॥ परिरक्षाम भद्रं ते प्रजाः स्कंदयथेच्छसि ॥ त्वयानो रोक्षते स्कंद सहवासश्चिरं प्रभो २१ ॥ स्कंद उवाच ॥ यावत्पोडश वर्षाणि भवंति तरुणाः प्रजाः ॥
 प्रबाधतमनुष्याणां तावद्दूषैः पृथग्विधैः २२ अहं च वः प्रदास्यामि रौद्रमात्मानमव्ययम् ॥ परमं तेन सहिताः सुखं वत्स्यथ पूजिताः २३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 ततः शरीरात् स्कंदस्य पुरुषः पावकप्रभः ॥ भोक्तुं प्रजाः समर्त्यानां निष्पपातमहाप्रभः २४ अपतत्सहसा भूमौ विस्मज्जोऽथ क्षुधा र्दितः ॥ स्कंदेन सोऽभ्यनुज्ञातो रौ-
 द्ररूपोऽभवद्ब्रह्मः २५ स्कंदापस्मारमित्याहुर्ग्रहं तं द्विजसत्तमाः ॥ विनता तु महारौद्रा कथ्यते शकुनिग्रहः २६ पूतनां राक्षसी प्राहुस्तं विद्यात्पूतनाग्रहम् ॥ कथादा-
 रुणरूपेण चोररूपानिशाचरी २७ पिशाचीदारुणाकारा कथ्यते शीतपूतना ॥ गर्भान्सामानुषीणां तु हरते चोरदर्शना २८ अदिती रेवती प्राहुर्ग्रहस्तस्यास्तुरैवतः ॥
 सोऽपि बालान् महाघोरो बाधते वै महाग्रहः २९

मातरो ब्राह्मी मातेश्वरी प्रवृत्तयः १६ त्वत्कृते त्वदर्थं ताभिर्ब्राह्म्यादिभिरस्मद्भर्तृन् मिथ्याभिशापदोषेण कोपयंतीभिः प्रजाहृताः संग्रहावा दित्यर्थः संधिरार्षः नोऽस्मभ्यं प्रयच्छ भर्तृणामनुकूलनेनेत्यर्थः १७ वृत्ताम-
 यादत्ता अपि मया पार्थिता अपि मुनयो युष्मान्तां गीकरीप्यंतीति भावः १८ मातृणां ब्राह्म्यादीनां तासां प्रजानां भिः श्वराः पित्रादयः १९ प्रजाः अस्मदाद्याः नमस्कृता यूयं मयेति शेषः २०
 २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

दैत्यानांयादितिर्मातातामाहुर्मुखमंडिकाम् ॥ अत्यथैशिशुमांसेनसंप्रहृष्टादुरासदा ३० कुमारश्चकुमार्यश्च्येप्रोक्ताःस्कंदसंभवाः ॥ तेऽपिगर्भभुजःसर्वेकौर
व्यसुमहाग्रहाः ३१ तासामेवतुपत्नीनांपतयस्तेप्रकीर्तिताः ॥ आजायमानान्गृह्णन्तिबालकान्गौद्रकर्मिणः ३२ गवांमातातुयाप्राज्ञैःकथ्यतेसुरभिर्नृप ॥
शकुनिस्तामथारुह्यसहभुंक्तेशिशून्भुवि ३३ सरमानामयामाताशुनांदेवीजनाधिप ॥ साऽपिगर्भान्समादत्तेमानुषीणांसदैवहि ३४ पादपानांचयामाताकरं
जनिलयाहिसा ॥ वरदासाहिसौम्याचनित्यंभूतानुकंपिनी ३५ करंजेतानमस्यंतितस्मात्पुत्रार्थिनोनराः ॥ इमेत्वष्टादशान्येवैग्रहामांसमधुप्रियाः ३६ द्वि
पंचरात्रंतिष्ठंतिसततंसूतिकाग्रहे ॥ कद्रूःसूक्ष्मवपुर्भूत्वागर्भिणींप्रविशत्यथ ३७ भुंक्तेसातत्रतंगर्भसातुनागंप्रसूयते ॥ गंधर्वाणांतुयामातासागर्भगृह्यगच्छति ३८
ततोविलीनगर्भासामानुषीभुविदृश्यते ॥ याजनित्रीत्वप्सरसांगर्भमास्तेप्रगृह्यसा ३९ उपनष्टंतोगर्भकथयंतिमनीषिणः ॥ लोहितस्योदधेःकन्याधात्री
स्कंदस्यसास्मृता ४० लोहितायनिरित्येवंकंदवेसाहिपूज्यते ॥ पुरुषेषुयथारुद्रस्तथाऽऽर्यप्रमदास्वपि ४१ आर्यामाताकुमारस्पृष्ट्यक्लामार्थमिज्यते ॥
एवमेतेकुमाराणांमयाप्रोक्तामहाग्रहाः ४२ यावत्षोडशवर्षाणिशिशूनांशशिवास्ततः ॥ येचमातृगणाःप्रोक्ताःपुरुषाश्चैवयेग्रहाः ४३ सर्वेस्कंदग्रहानामज्ञेयानि
त्यंशरीरिभिः ॥ तेषांप्रशमनंकार्यस्नानंधूपमथाऽजनम् ॥ बलिकर्मोपहाराश्चस्कंदस्येज्याविशेषतः ४४ एवमभ्यर्चिताःसर्वेप्रयच्छंतिशुभंनृणाम् ॥ आयुर्वीर्यं
चराजेंद्रसम्यक्पूजानमस्कृताः ४५ ऊर्ध्वतुषोडशाद्वर्षाद्येभवंतिग्रहानृणाम् ॥ तानहंसंप्रवक्ष्यामिनमस्कृत्यमहेश्वरम् ४६ यःपश्यतिनरोदेवान्जाग्रद्वाशयितो
ऽपिवा ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंतंतुदेवग्रहंविदुः ४७ आसीनश्चशयानश्चयःपश्यतिनरःपितृन् ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंसज्ञेयस्तुपितृग्रहः ४८ अवमन्यतियःसि
द्धान्कुद्धाश्चापिशपंतियम् ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंज्ञेयःसिद्धग्रहस्तुसः ४९ उपात्रातिचयोगंधान्नरसांश्चापिपृथग्विधान् ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंसज्ञेयोरक्षसोग्रहः
५० गंधर्वाश्चापियंदिव्याःसंविशंतिनरंभुवि ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंग्रहोगांधर्वएवसः ५१ अधिरोहंतियंनित्यंपिशाचाःपुरुषंप्रति ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंग्रहःपै
शाचएवसः ५२ आविशंतिचयंयक्षाःपुरुषंकालपर्यये ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंज्ञेयोयक्षग्रहस्तुसः ५३ यस्यदोषैःप्रकुपितंचित्तंमुह्यतिदेहिनः ॥ उन्माद्यतिस
तुक्षिप्रंसाधनंतस्यशास्त्रतः ५४ वैकुल्याच्चभयाच्चैवघोराणांचापिदर्शनात् ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंसांत्वंतस्यतुसाधनम् ५५ कश्चित्क्रीडितुकामोवैभोक्तुकामस्तथा
ऽपरः ॥ अभिक्रामस्तथैवान्यइत्येषत्रिविधोग्रहः ५६ यावत्सप्ततिवर्षाणिभवंत्येतेग्रहानृणाम् ॥ अतःपरंदेहिनांतुग्रहतुल्योभवेज्ज्वरः ५७ अप्रकीर्णैर्द्रियंदांतं
शुचिंनित्यमतंद्रितम् ॥ आस्तिकंश्रद्धधानंचवर्जयंतिसदाग्रहाः ५८

मिथ्याभिशापग्रस्तानामपिस्कंदमातृणांबालग्रहत्वादिनाचाधिकारप्राप्तिः किमुतसाक्षादोषकर्तृणामतःसर्वदोषपरिहारार्थमहेश्वरःपूज्यइत्युपसंहरतिअप्रकीर्णैर्द्रियमिति ५८

इत्येषतेग्रहोद्देशोमानुषाणांप्रकीर्तितः ॥ नस्पृष्टंतिग्रहाभक्तान्नरान्देवंमहेश्वरम् ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि मार्कण्डेयसमास्यापर्वणि आंगिरसेमनुष्य
ग्रहकथने त्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ यदा स्कंदेन मातृणामेवमेतत्प्रियंकृतम् ॥ अथैनमब्रवीत्स्वाहाममपुत्रस्त्व
मौरसः १ इच्छाम्यहं त्वया दत्तां प्रीतिं परमदुर्लभाम् ॥ तामब्रवीत्ततः स्कंदः प्रीतमिच्छसि कीदृशम् २ ॥ स्वाहो वाच ॥ दक्षस्याहं प्रिया कन्या स्वाहानाममहाभु
ज ॥ बाल्यात्प्रभृतिनित्यं च जातकामाहुताशने ३ न समां कामिनीं पुत्रसम्यक् जानाति पावकः ॥ इच्छामि शाश्वतं वा संवस्तुं पुत्रसहाग्निना ४ ॥ स्कंद उवाच ॥
हव्यं कव्यं च यत्किंचिद्विजानां मंत्रसंस्तुतम् ॥ होष्यंत्यग्नौ सदा देवि स्वाहेत्युक्त्वा समुद्धृतम् ५ अद्य प्रभृतिदास्यंति सुवृत्ताः सत्पथे स्थिताः ॥ एवमग्निस्त्वया सार्धं
सदा वत्स्यति शोभने ६ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमुक्ता ततः स्वाहा तुष्टा स्कंदेन पूजिता ॥ पावकेन समायुक्ता भर्त्रा स्कंदमपूजयत् ७ ततो ब्रह्मामहासेन प्रजापतिर
था ब्रवीत् ॥ अभिगच्छ महो देवंपितरं त्रिपुरार्दनम् ८ रुद्रेणाग्निसमाविश्य स्वाहामाविश्य चोमया ॥ हितार्थं सर्वलोकानां जातस्त्वमपराजितः ९ उमा योन्यां च
रुद्रेण शुक्रं सितं महात्मना ॥ अस्मिन् गिरौ निपतितं मिजिकामिंजिकं यतः १० संभूतं लोहितो देतुः शुक्रशेषमवाप तत् ॥ सूर्यरश्मिषु चाप्यन्यदन्यच्चैवाप्रब्रुवि ११
आसक्तमन्यदृक्षेणुत देवं पंचधाऽपतत् ॥ तत्र ते विविधा कारागणा ज्ञेया मनीषिभिः ॥ तव पारिषदा घोराय एते पिशिताशिनः १२ एवमस्त्विति चाप्युक्त्वा महासे
नो महेश्वरम् ॥ अपूजयदमेयात्मा पितरं पितृवत्सलः १३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अर्कपुष्पैस्तुते पंचगणाः पूज्या धनार्थिभिः ॥ व्याधिप्रशमनार्थं च ते पां पूजां समाचरेत्
१४ मिजिकामिंजिकं चैव मिथुनं रुद्रसंभवम् ॥ नमस्कार्यं सदैव ह बालानां हितमिच्छता १५ स्त्रियो मानुषमांसा दातृद्विकानामनामतः ॥ वृक्षेणुजातास्ता देव्यो
नमस्कार्याः प्रजार्थिभिः १६ एवमेते पिशाचानामसंख्येया गणाः स्मृताः ॥ घंटायाः सपताकायाः शृणुमे संभवं नृप १७ ऐरावतस्य घंटे द्वे वै जयंत्याविति श्रुते ॥
गुहस्य ते स्वयं दत्ते क्रमेणानाय्यधीमता १८ एका तत्र विशाखस्य घंटा स्कंदस्य चापरा ॥ पताकाकार्ति केयस्य विशाखस्य च लोहिता १९ यानिकी डनकान्यस्य देवै
र्दत्तानिवैतदा ॥ तैरेवरमते देवो महासेनो महाबलः २० स संवृतः पिशाचानां गणैर्देवगणैस्तथा ॥ शुशुभे कांचने शैले दीप्यमानः श्रिया वृतः २१ तेन वीरेण शुशुभे
सशैलः शुभकाननः ॥ आदित्येनेवांशुमतामंदरश्चा रुक्मन्दरः २२ संतानकवनैः फुल्लैः करवीरवनैरपि ॥ पारिजातवनैश्चैव जपाशोकवनैस्तथा २३ कदंबतरुपंडैश्च दि
व्यैर्मृगगणैरपि ॥ दिव्यैः पक्षिगणैश्चैव शुशुभे श्वेतपर्वतः २४ तत्र देवगणाः सर्वे सर्वे देवर्षयस्तथा ॥ मेघतूर्यरवाश्चैव क्षुब्धोदधिसमस्वनाः २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । जृम्भकैर्ग्रहविशेषैः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

तत्रदिव्याश्वगंधर्वाचृत्यतेऽप्सरस्तथा ॥ हृष्टानांतत्रभूतानांश्रूयतेनिनदोमहान् २६ एवंसेंद्रजगत्सर्वेष्वेतपर्वतसंस्थितम् ॥ प्रहृष्टंप्रेक्षतेस्कंदंनचग्लायतिदर्शनात् २७ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ यदाऽभिषिक्तोभगवान्सैनापत्येनपावकिः ॥ तदासंप्रस्थितःश्रीमान्हृष्टोभद्रवटंहरः २८ रथेनादित्यवर्णेनपार्वत्यासहितः प्रभुः ॥ सहस्रंतस्यसिंहानांतस्मिन्युक्तंरथोत्तमे २९ उत्पपातदिवंशुभ्रंकालेनाभिप्रचादितम् ॥ तेपिबंतइवाकाशंत्रासयंतश्चराचरान् ३० सिंहानभस्यगच्छंतनदंतश्चारुकेसराः ॥ तस्मिन्नरथेषुपतिःस्थितोभाल्युमयासह ३१ विद्युतासहितःसूर्यःसेंद्रचापेघनेयथा ॥ अग्रतस्तस्यभगवान्धनेशोगुह्यकैःसह ३२ आस्थायतुचिरंयातिपुष्पकंनरवाहनः ॥ ऐरावतंसमास्थायशक्रश्चापिसुरैःसह ३३ पृष्ठतोऽनुययौयांतंवरदंष्ट्रपभध्वजम् ॥ जृम्भकैर्यक्षरक्षोभिःस्रग्विभिःसमलंकृतः ३४ यात्यमोघोमहायक्षोदक्षिणपक्षमास्थितः ॥ तस्यदक्षिणतोदेवाबहवश्चित्रयोधिनः ३५ गच्छंतिवसुभिःसार्धैरुद्वैश्वसहसंगताः ॥ यमश्चमृत्युनासाधैःसर्वतःपरिवारितः ३६ वोरैर्व्याधिशतैर्यातिघोररूपवपुस्तथा ॥ यमस्यपृष्ठतश्चैवघोरस्त्रिशिखरःशितः ३७ विजयोनामरुद्रस्ययातिशूलःस्वलंकृतः ॥ तमुग्रपाशोवरुणोभगवान्सलिलेश्वरः ३८ परिवार्यशनैर्यातियादोभिर्विविधैर्वृतः ॥ पृष्ठतोविजयस्यापियातिरुद्रस्यपट्टिशः ३९ गदामुसलशक्त्याधैर्वृतःप्रहरणोत्तमैः ॥ पट्टिशंत्वन्वगाद्राजंश्छत्रंरौद्रंमहाप्रभम् ४० कमंडलुश्चाप्यनुतमहर्षिगणसेवितः ॥ तस्यदक्षिणतोभातिदंडो गच्छन्श्रियावृतः ४१ शृग्वंगिरोभिःसहितोदैवतैश्चानुश्रुजितः ॥ एषांतुपृष्ठतोर्द्रोविमलेस्यंदनेस्थितः ४२ यातिसंहर्षेयन्सर्वास्तेजसात्रिदिवौकसः ॥ ऋषयश्चापिदेवाश्वगंधर्वाभुजगास्तथा ४३ नद्योहृदाःसमुद्राश्चतथैवाप्सरसांगणाः ॥ नक्षत्राणिग्रहाश्चैवदेवानांशिशिवश्च ४४ स्त्रियश्चविविधाकारायांतिरुद्रस्यपृष्ठतः ॥ सृजंत्यःपुष्पवर्षाणि चारुरूपावरांगनाः ४५ पर्जन्यश्चाप्यनुययौनमस्कृत्यपिनाकिनम् ॥ छत्रंचपांडुरंसोमस्तस्यमूर्धन्यधारयत् ४६ चामरेचापिवायुश्चगृहीत्वाग्निश्चधिष्ठितौ ॥ शक्रश्चपृष्ठतस्तस्ययातिराजञ्जिह्वावृतः ४७ सहराजर्षिभिःसर्वैःस्तुवानोवृषकेतनम् ॥ गौरीविद्याऽथगांधारीकेशिनीमित्रसाह्वया ४८ सावित्र्यासहसर्वास्ताः पार्वत्यायांतिपृष्ठतः ॥ तत्रविद्यागणाःसर्वेयकेचित्कविभिःकृताः ४९ तस्यकुर्वंतिवचनंसेंद्रादेवाश्चमृमुखे ॥ गृहीत्वातुपताकांवेयात्यग्रेराक्षसोग्रहः ॥ ५० व्यापृतस्तुश्मशानेयो नित्यंरुद्रस्यवैसखा ॥ पिंगलोनामयक्षेन्द्रोलोकस्यानंददायकः ५१ एभिश्चसहितोदेवस्तत्रयातियथासुखम् ॥ अग्रतःपृष्ठतश्चैवनहितस्यगतिर्ध्रुवा ५२ रुद्रंस्तर्कर्मभिर्मर्त्याःपूजयंतीहदैवतम् ॥ शिवमित्येवयंप्राहुरीशंरुद्रं पितामहम् ५३ भावैस्तुविविधाकारैःपूजयंतिमहेश्वरम् ॥ देवसेनापतिस्त्वेवं देवसेनाभिरावृतः ॥ अनुगच्छतिदेवेशं ब्रह्मण्यःकृत्तिकासुतः ५४

अथाब्रवीन्महासेनं महादेवो बृहद्रथः ॥ सप्तमं मारुतस्कंधं रक्षन् नित्यमंतर्द्रितः ५५ ॥ स्कंद उवाच ॥ सप्तमं मारुतस्कंधं पालयिष्याम्यहं प्रभो ॥ यदन्यदपि मे कार्यं देव तद्रदमाचिरम् ५६ ॥ रुद्र उवाच ॥ कार्येष्वहं त्वया पुत्रसं द्रष्टव्यः सदैव हि ॥ दर्शनां मम भक्त्या च श्रेयः परमवाप्स्यसि ५७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वा विसर्ज्यै नं परिष्वज्य महेश्वरः ॥ विसर्जिते ततः स्कंदे बभूवौ त्पातिकं महत् ५८ सहसैव महाराज देवान्सर्वान् प्रमोहयत् ॥ जञ्चालस्वसनक्षत्रं प्रमूढं भुवनं ऋशम् ५९ च चालव्यनदच्चोर्वीतमो भूतजगद्बभौ ॥ ततस्तद्धारुणं दृष्ट्वा क्षुभितः शंकरस्तदा ६० उमा चैव महाभागा देवाश्च समहर्षयः ॥ ततस्तेषु प्रमूढेषु पर्व तांबुदसन्निभम् ६१ नाना प्रहरणं घोरमदृश्यत महद्बलम् ॥ तद्वै घोरनसंख्येयं गर्जच्च विविधा गिरः ६२ अभ्यद्रवद्रणे देवान् भगवंतं च शंकरम् ॥ तैर्विसृष्टान्यनी केषु बाणजालान्यनेकशः ६३ पर्वताश्च शतैर्यश्च प्रासासि परिघागदाः ॥ निपतद्विश्वे तैर्घोरैर्देवानां कं महायुधैः ६४ क्षणेन व्यद्रवत्सर्वे विमुखं चाप्यदृश्यत ॥ निकृत्तयोधनागाश्च कृत्तायुधमहारथम् ६५ दानवै र्दितं सैन्यं देवानां विमुखं बभौ ॥ असुरैर्वध्यमानं तत्पावकै रिव काननम् ६६ अपतद्गन्धभूयिष्ठं महादुम्वनं यथा ॥ तैर्विभिन्नशिरो देहाः प्राद्रवंतो दिवौकसः ६७ ननाथमधिगच्छंति वध्यमाना महारणे ॥ अथ तद्विद्रुतं सैन्यं दृष्ट्वा देवः पुरंदरः ६८ आश्वासयन्नुवाच देवं बल भिदानवार्दितम् ॥ भयं त्यजत भद्रं वः शूराः शस्त्राणि गृह्णत ६९ कुरुध्वं विक्रमे बुद्धिमावः काचिद्व्यथा भवेत् ॥ जयते नान्सुदुर्दृत्तान् दानवान् घोरदर्शनान् ७० अभिद्रवत भद्रं वो मया सह महासुरान् ॥ शक्यं वचनं श्रुत्वा समाश्वस्ता दिवौकसः ७१ दानवान् प्रत्ययुध्यंतं शकं कृत्वा व्यपाश्रयम् ॥ ततस्ते त्रिदशाः सर्वे मरुतश्च महाबलाः ७२ प्रत्युद्युर्मुहाभागाः साध्याश्च वसुभिः सह ॥ तैर्विसृष्टान्यनी केषु कुद्दैः शस्त्राणि संयुगे ७३ शराश्च दैत्यकायेषु पिबंति रुधिरं बहु ॥ तेषां देहान् वि निर्भिद्य शरास्ते निशितास्तदा ७४ निपतंतोऽभ्यदृश्यंत नगेभ्य इव पन्नगाः ॥ तानि दैत्यशरीराणि निर्भिन्नानि स्मसायकैः ७५ अपतन्मृतलेराजं शिञ्जन्नाश्रणी वमवशः ॥ ततस्तद्दानवं सैन्यं सर्वैर्देवगणैर्युधि ७६ त्रासितं विविधैर्बाणैः कृतं चैव पराङ्मुखम् ॥ अथोत्कुष्टं दाहृष्टैः सर्वैर्देवैरुदायुधैः ७७ संहतानि च तूयांणि प्रावार्यंत ह्यनेकशः ॥ एवमन्योन्यसंयुक्तं युद्धमासीत् सुदारुणम् ७८ देवानां दानवानां च मांसशोणितकर्दमम् ॥ अनयो देवलोकस्य सहसैवाभ्यदृश्यत ७९ तथा हि दानवा घोरा विनिघ्नंति दिवौकसः ॥ ततस्तूर्यप्रणादाश्च भेरीणां च महास्वनः ८० बभूवुर्दानवेन्द्राणां सिंहनादाश्च दारुणाः ॥ अथ दैत्यबलाद्घोरा निष्पपातम हाबलः ८१ दानवो महिषो नाम प्रष्टव्यविपुलं गिरिम् ॥ ततं च नैरिवा दित्यं दृष्ट्वा संपरिवारितम् ८२ तमुद्यतगिरिराजं व्यद्रवंतं दिवौकसः ॥ अथाभिद्रुत्य महि षो देवांश्चिक्षेप तं गिरिम् ८३ पतता तेन गिरिणा देवसैन्यस्य पार्थिव ॥ भीमरूपेण निहतमयुतं प्रापतद्भुवि ८४ अथ तैर्दानवैः सार्धं महिषस्त्रासयन्सुरान् ॥ अभ्य द्रवद्रणे तूर्णसिंहः क्षुद्रमृगानिव ८५

८६ कूर्वरघ्नःप्रदेशम् ८७ रेतुःशब्दचक्रतुः रोदसीचावाभूमी ८८। ८९ अहनतहतवान् ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६ द्वारमुत्तरकुरुणामितिशेषः अगम्यमितिक्षेदः ९७ तनद्वारेण

तमापतंतमहिषं दृष्ट्वा सेंद्रादिवौकसः ॥ व्यद्रवंतरणेभीताविकीर्णायुधकेतनाः ८६ ततःसमहिषःकुद्धस्तूर्णैरुद्धरथंययौ ॥ अभिद्रुत्यचजग्राह रुद्रस्यरथकूर्वरम् ८७ यदा
रुद्धरथं कुद्धोमहिषःसहसाऽऽगतः ॥ रेततूरोदसीगाढंमुमुहुश्चमहर्षयः ८८ अनदंश्चमहाकायादैत्याजलधरोपमाः ॥ आसीच्चनिश्चितंतेषांजितमस्माभिरित्युत ८९
तथाभूतेतुभगवानहनन्महिषंरणे ॥ सस्मारचतदास्कंदंमृत्युंतस्यदुरात्मनः ९० महिषोऽपिरथं दृष्ट्वा रौद्रो रुद्रस्यचानदत् ॥ देवान्संत्रासयंश्चापिदैत्यांश्चापिप्रहर्षयन् ९१
ततस्तस्मिन्भयेघोरेदेवानांसमुपस्थिते ॥ आजगाममहासेनःक्रोधात्सूर्यइवज्वलन् ९२ लोहितांबरसंवीतोलोहितस्रग्निभूषणः ॥ लोहिताश्वोमहाबाहुर्हिरण्यकवचः
प्रभुः ९३ रथमादित्यसंकाशमास्थितःकनकप्रभम् ॥ तं दृष्ट्वादैत्यसेनासाव्यद्रवत्सहस्रारणे ९४ सचापितांप्रज्वलितांमहिषस्यविदारिणीम् ॥ मुमोचशक्तिंराजेंद्रमहासेनो
महाबलः ९५ सामुक्ताऽभ्यहरत्तस्यमहिषस्यशिरोमद्वत् ॥ पपातभिन्नेशिरसिमहिषस्त्यक्तजीवितः ९६ पतताशिरसातेनद्वारंषोडशयोजनम् ॥ पर्वताभेनपिहितंतदाऽ
गम्यंततोभद्रम् ९७ उत्तराःकुरवस्तेनगच्छंत्यद्यथासुखम् ॥ क्षिमाक्षिमातुसाशकिर्हत्वाशत्रून्सहस्रशः ९८ स्कंदहस्तमनुप्राप्तादृश्यतेदेवदानवैः ॥ प्रायःशरैर्विनिह
तामहासेनंनधीमता ९९ शेषादैत्यगणाघोराभीतास्त्रस्तादुरासैदः ॥ स्कंदपारिषदैर्हत्वाभक्षिताश्चसहस्रशः १०० दानवान्भक्षयंतस्तेप्रपिबंतश्चशोणितम् ॥ क्षणान्निर्दा
नवंसर्वमकार्षुर्दृशहर्षिताः १०१ तमांसीवयथासूर्योवृक्षानग्निघ्नानान्वगः ॥ तथास्कंदोऽजयच्छत्रून्स्वेनवीर्येणकीर्तिमान् २ संपूज्यमानस्त्रिदशैरभिराद्यमहेश्वरम् ॥
शुशुभेऽक्तिकीपुत्रःप्रकीर्णोऽशुनिवांशुमान् ३ नष्टशत्रुर्यदास्कंदःप्रयातस्तुमहेश्वरम् ॥ तदाऽब्रवीन्महासेनंपरिष्वज्यपुनंदरः ४ ब्रह्मदत्तवरःस्कंदत्वयाऽयंमहिषोहतः ॥
देवास्तृणसमायस्यबभूवुर्जयतांवर ५ सोऽयंत्वयामहाबाहोशमितोदेवकंटकः ॥ शतंमहिषतुल्यानांदानवानांत्वयारणे ६ निहतंदेवशत्रूणांयैर्वयंपूर्वतापिताः ॥ तावकै
र्भक्षिताश्चान्येदानवाःशतसंघशः ७ अजेयस्त्वंरणेऽरीणामुमापतिरिवप्रभुः ॥ एतत्तेप्रथमंदेवख्यातंकर्मभविष्यति ८ त्रिषुलोकेषुकीर्तिंश्चतवाक्षय्याभविष्यति ॥
वशगाश्चभविष्यंतिसुरास्तवमहाभुज ९ महासेनमेवमुक्त्वानिवृत्तःसहदैवतैः ॥ अनुज्ञातोभगवतात्र्यंबकेणशचीपतिः ११० गतोभद्रवटंरुद्रोनिवृत्ताश्चदिवौ
कसः ॥ उक्ताश्चदेवारुद्रेणस्कंदंपश्यतमामिव ११ सहत्वादानयगणान्पूज्यमानोमहर्षिभिः ॥ एकाहैवाजयत्सर्वत्रैलोक्यंवल्लिनंदनः १२ स्कंदस्ययद्दंविप्रः
पठेज्जन्मसमाहितः ॥ सपुष्टिमिहसंप्राप्यस्कंदसालोक्यमाप्नुयात् ११३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसेस्कंदोत्पत्तौमहिषा
सुरवथेएकत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३१ ॥

पतिव्रतोपाख्यानेषु चितान्स्त्रीधर्मान्विवरीतुद्रौपदीसत्यभामासेवादमारभते उपासीनेषु विप्रेष्वित्यादिना । समयेकत्र १ जाहस्यमानेपरस्परमतिशयेन हसंत्यौ २ कुरुयदूत्थिताः कुरुषुयदुषुचोत्पन्नाः ३ । ४ संहता नृदृढांगान् ५ । ६ व्रतंसोमवारव्रतादि तपउपवासादि स्नानसंगमादौ मंत्रोपेतमौषधं वशीकरणार्थं विद्याकामशास्त्रोक्ता । 'रतांतेषामपादेन भर्तृलिंगमुपकृशेत् । यावज्जीवं पतिस्तस्यागर्भदासो भवेद्भुवः' इत्यादिका तद्विर्य । मूलवीर्यमूलं अप्रच्युतं तारुण्यादितद्विर्यं जपहोमागदाः विशकलिताः समुदितावा अगदौऽजनादिरौषधम् ७ भगदैवतसौभाग्यवर्धकं तौरव्रतादिकं भगवेदनमिति पाठे सौभाग्यसूचकं वशानु

॥ अथद्रौपदीसत्यभामासंवादपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ उपासीनेषु विप्रेषु पांडवेषु महात्मसु ॥ द्रौपदीसत्यभामाच विविशाते तदा समम् १ जाहस्यमाने सुप्रीते सुखं तत्र निषीदतुः ॥ चिरस्य दृष्ट्वा राजेंद्र तेऽन्योऽन्यस्य प्रियंवदे २ कथयामास तु श्वित्राः कथाः कुरुयदूत्थिताः ॥ अथाब्रवीत्सत्यभामा कृष्णस्य महिषी प्रिया ३ सा त्राजितीया ज्ञसेर्नरहसीदं सुमध्यमा ॥ केन द्रौपदि वृत्तेन पांडवान धितिष्ठसि ४ लोकपालोपमान्वीरान्पुनः परमसंहतान् ॥ कथंच वशगास्तुभ्यं न कुप्यंति च ते शुभे ५ तव वश्या हि स ततं पांडवाः प्रियदर्शने ॥ मुखप्रेक्षाश्च ते सर्वे तत्त्वमेतद्वीहि मे ६ व्रतचर्या तपो वाऽपि स्नानमंत्रौषधानि वा ॥ विद्यावीर्यमूलवीर्यै जपहोमागदास्तथा ७ ममाद्या च श्वपांचालियशस्यं भगदैवतम् ॥ येन कृष्णे भवेन्नित्यं मम कृष्णो वशानुगः ८ एवमुक्त्वा सत्यभामा विरामय शस्विनी ॥ पतिव्रता महाभागा द्रौपदी प्रत्युवाच ताम् ९ असत्स्त्रीणां समाचारं सत्ये मामनुपृच्छसि ॥ असदा चरिते मार्गे कथं स्यादनुकीर्तनम् १० अनुप्रश्नः संशयो वानैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ तथा ह्युपेता बुद्ध्या त्वं कृष्णस्य महिषी प्रिया ११ यदैव भर्ता जानीयान्मंत्रमूलपरां स्त्रियम् ॥ उद्विजेत तदैवास्याः सर्पाद्वेश्म गता दिव १२ उद्विग्नस्य कुतः शांतिरशांतस्य कुतः सुखम् ॥ न जातु वशगो भर्ता स्त्रियाः स्यान्मंत्रकर्मणा १३ अमित्रप्रहितांश्चापि गदान् परमदारुणान् ॥ मूलप्रचारैर्हि विषं प्रयच्छंति जिघांसवः १४ जिह्वाया निपुरुषस्त्वचा वाऽप्युपसेवते ॥ तत्र चूर्णानि दत्तानि हन्युः क्षिप्रमसंशयम् १५ जलोदरसमायुक्ताः श्वित्रिणः रलितास्तथा ॥ अपुमांसः कृताः स्त्रीभिर्जडांधवधिरास्तथा १६ पापानुगास्तु पापास्ताः पतीनुपसृजंत्युत ॥ न जातु विप्रियं भर्तुः स्त्रिया कार्यं कथंचन १७ वर्ताम्यहं तु यां वृत्तिं पांडवेषु महात्मसु ॥ तां सर्वौ शृणु मे सत्यां सत्यभामेय शस्विनि १८ अहंकारं विहाया हं कामक्रोधौ च सर्वदा ॥ सदारा न्पांडवान् त्रित्यं प्रयतोपचराम्यहम् १९ प्रणयं प्रति संहृत्य निधायात्मानमात्मनि ॥ शूद्रपुर्निरभीमाना पतीनां चित्तरक्षिणी २० दुर्व्याहृताच्छंक्रमाना दुस्थिता दुरवेक्षिता ॥ दुरासिता दुर्व्रजिता दिगिता ध्यासितादपि २१ सूर्यवैश्वानरसमान् सोमकल्पान्महारथान् ॥ सेवे च क्षुर्हणः पार्थानुग्रवीर्यप्रतापिनः २२

गङ्गच्छानुगारी ८ । १ हेमत्ये अनुकीर्तनमुत्तरम् १० । ११ । १२ । १३ औषधादिप्रयोगेऽनिष्टमाह अभिप्रेति । गदान् रोगान् १४ । १५ जलोदरः उदररोगः । वृकोदर इति पाठे कुक्षिच्यार्थिर्धर्मकनामा । श्वित्रिणः कुष्ठव्रतः १६ उपपृजंति दोषैर्योजयति १७ । १८ सदारा निति सपत्नीनामपि सेवनं पतिप्रीत्यर्थं कर्तव्यमित्यर्थः १९ प्रणयमीर्ष्या आत्मानं चित्तं आत्मनि स्वस्मिन् निरभिमानादर्पहीना २० इंगितमभिप्रायः अध्यासितः क्षिप्तोऽस्मिन् कटाक्षे तस्मादिगिता ध्यासितात् २१ चक्षुर्हणः दृष्ट्वैरिपूत्रं प्रति तादृशान् २२

अभिरूपःसुंदरः २३ नाभुक्तवतीति । भर्तरिअभुक्तवति माश्रामीत्यपकृष्यते । तथाअस्नाते नस्नामीतिशेषः तथाकर्मकरेषुभृत्येष्वपिअसंविष्टेषुनसंविशामि अनाशितेषुनाश्रामीतिचविपरिणामापकर्षणेनयोज्यं
२४ । २५ प्रमृष्टभांडासंभार्जितगृहोपकरणा २६ अतिरस्कृतसंभापातिरस्कारशून्यवचना २७ अनर्मपरिहासहीनं हसितंहासः स्थानंस्थिति अवस्करेतिरस्करोमि किरतेरिदंरूपं उत्करेइतिवा निष्कुटेषुगृहा

देवोमनुष्योगंधर्वोयुवाचापिस्वलंकृतः ॥ द्रव्यवानभिरूपोवानमेऽन्यःपुरुषोमतः २३ नाभुक्तवतिनास्नातेनासंविष्टेचभर्तरि ॥ नसंविशामिनाश्रामिसदाकर्मकरेष्वपि
२४ क्षेत्रादनाद्याग्रामाद्भाभर्तारंगृहमागतम् ॥ अभ्युत्थायाभिर्नंदामिआसनेनोदकेनच २५ प्रमृष्टभांडाप्रमृष्टान्नाकालेभोजनदायिनी ॥ संयतागुप्तधान्याचसुसंमृष्टनि
वेशना २६ अतिरस्कृतसंभाषादुःस्त्रियोनानुसेवती ॥ अनुकूलवतीनित्यंभवाम्यनलसासदा २७ अनर्मचापिहसितंद्वारिस्थानमभीक्ष्णशः ॥ अवस्करेचिरस्थानं
निष्कुटेषुचवर्जये २८ अतिहासातिरोषौचक्रोधस्थानंचवर्जये ॥ निरताऽहंसदासत्येभर्तृणामुपसेवने २९ सर्वथाभर्तृरहितंनममेष्टंकथंचन ॥ यदाप्रवसतेभर्ताकुटुंबार्थे
नकेनचित् ३० सुमनोवर्णकापेताभवामिब्रतचारिणी ॥ यच्चभर्तानपिबतियच्चभर्तानसेवते ३१ यच्चनाश्रातिमेभर्तासर्वतद्दर्जयाम्यहम् ॥ यथोपदेशंनियतावर्तमानां
वरांगने ३२ स्वलंकृतासुप्रयताभर्तुःप्रियहितेरता ॥ येचधर्माःकुटुंबेषुश्वश्रामेकथिताःपुरा ३३ भिक्षाबलिःश्राद्धमितिस्थालीपाकाश्वपर्वसु ॥ मान्यानांमानस
त्कारायेचान्येविदितामम ३४ तान्सर्वाननुवर्तामिदिवारात्रमर्तद्रिता ॥ विनयान्नियमांश्चैवसदासर्वात्मनाश्रिता ३५ मृदून्सतःसत्यशीलान्सत्यधर्मानुपालिनः ॥
आशीविषानिविकुट्टान्पतीन्परिचराम्यहम् ३६ पत्याश्रयोहिमेधर्मोमतःस्त्रीणांसनातनः ॥ सदेवःसागतिर्नान्यातस्यकाविप्रियंचरेत् ३७ अहंपतीन्नातिश
येनात्यश्रेनातिभूषये ॥ नापिपरिवेदेश्वंस्सर्वदापरिर्यंत्रिता ३८ अवधानेनसुभगेनित्योत्थिततयैवच ॥ भर्तारोवशगामह्यंगुरुशुश्रूषयैवच ३९ नित्यमार्यामहं
कुंतीवीरसूंस्त्यवादिनीम् ॥ स्वयंपरिचराम्येतांपानाच्छादनभोजनैः ४० नैतामतिशयेजातुवन्नभूषणभोजनैः ॥ नापिपरिवेदेचाहंतांपृथांपृथिवीसमाम् ४१
अष्टावग्रेब्राह्मणानांसहस्राणिस्मनित्यदा ॥ भुंजतेरुक्मपात्रीपुयुधिष्ठिरनिदाने ४२ अष्टाशीतिसहस्राणिस्नातकागृहमेधिनः ॥ त्रिंशद्दासीकपकैकोयान्विभ
र्तियुधिष्ठिरः ४३ दशान्यानिसहस्राणियेषामन्नंसुसंस्कृतम् ॥ हियतेरुक्मपात्रीभिर्यतीनामूर्ध्वरेतसाम् ४४ तान्सर्वानग्रहारेणब्राह्मणान्वेदवादिनः ॥ यथा
हैपूजयामिस्मपानाच्छादनभोजनैः ४५ शतंदासीसहस्राणिकौतेयस्यमहात्मनः ॥ कंबुकेयूरधारिण्योनिष्ककंठ्यःस्वलंकृताः ४६ महार्हमाल्याभरणाःसुवर्णा
श्वदनोक्षिताः ॥ मणीन्हेमचबिभ्रत्योत्तृत्यगीतविशारदाः ४७ तासानामचरूपंचभोजनाच्छादनानिच ॥ सर्वासामेववेदाहंकर्मचैवकृताकृतम् ४८

रामेषु २८ । २९ भर्तृरहितंभर्तृवियोगः ३० सुमनोवर्णकापेतापुष्पैरनुलेपनैश्चवर्जिता ३१ । ३२ । ३३ मानःपूजा सत्कारआदरः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ नातिशयेनातिक्रमामि नपरिवेदे नभिंदामि
३८ अवधानेनअग्रमादेन मन्त्रमम ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ अग्रहारेण वैश्वदेवतिप्रथमदेवेनाभिन ४५ । ४६ । ४७ । ४८

४९ अनुयात्रंस्वेरयात्रायामपिपरिवारभृतम् ५० । ५१ वेदवेत्ति ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ संवननं वशीकरणम् ५८ । ५९ । ६० अभिपन्नाप्रार्थयाना ६१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये
 शतंदासीसहस्राणिकुंतीपुत्रस्यधीमतः ॥ पात्रीहस्तादिवारात्रमतिथीन्भोजयंत्युत ४९ शतमश्वसहस्राणिदशनागायुतानिच ॥ युधिष्ठिरस्यानुयात्रमिन्द्रप्रस्थनिवा
 सिनः ५० एतदासीत्तदाराज्ञायन्महींपर्यपालयत् ॥ येषांसंख्याविधिंचैवप्रदिशामिशृणोमिच ५१ अंतःपुराणांसर्वेषांभृत्यानांचैवसर्वशः ॥ आगोपालाविपालेभ्यः
 सर्वैवेदकृताकृतम् ५२ सर्वैराज्ञःसमुदयमायंचव्ययमेवच ॥ एकाऽहंवेद्विकल्याणिशंडवानांयशस्विनि ५३ मयिसर्वसमासज्यकुटुंबंभरतर्षभाः ॥ उपासनरताःसर्वे
 घटयंतिवरानने ५४ तमहंभारमासक्तमनाधृष्यंदुरात्मभिः ॥ सुखंसर्वपरित्यज्यराज्यहानिघटामिवै ५५ अधृष्यंवरुणस्येवनिधिपूर्णमिवोदधिम् ॥ एकाहंवेद्विकोशं
 वैपतीनांधर्मचारिणाम् ५६ अनिशायांनिशायांचमहायाधुत्पिपासयोः ॥ आराधयंत्याःकौरव्यांस्तुल्यारात्रिरहश्चमे ५७ प्रथमंप्रतिबुद्ध्यामिचरमंसंविशामिच ॥
 नित्यकालमहंसत्येएतत्संवननंमम ५८ एतज्जानाम्यहंकर्तुंभर्तुंसंवननंमहत् ॥ असत्स्त्रीणांसमाचारंनहंकुर्यान्नकामये ५९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ चक्षुत्वाधर्मसहितं
 व्याहृतंकृष्णयातदा ॥ उवाचसत्यासत्कृत्यपांचालीधर्मचारिणीम् ६० अभिपन्नास्मिपांचालियाज्ञसेनिक्लमस्वमे ॥ कामकारःसखीनांहिसोपहासंप्रभाषितम् ६१
 ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीसत्यभामासंवादपर्वणित्रयस्त्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ इमंतुतेमार्गमपेतमोहं वक्ष्या
 मिचित्तग्रहणायभर्तुः ॥ अस्मिन्यथावत्सखिवर्तमानाभर्तारमाच्छेत्स्यसिकामिनीभ्यः १ नैतादृशं देवतमस्ति सत्ये सर्वेषु लोकेषु स देवकेषु ॥ यथापतिस्तस्य तु
 सर्वकामालभ्याः प्रसादात्कुपितश्च हन्यात् २ तस्मादपत्यं विविधाश्च भोगाः शय्यासनाभ्युत्तमदर्शनानि ॥ वस्त्राणि माल्यानि तथैव गंधाः स्वर्गश्च लोको विपुला च कीर्तिः
 ३ सुखं सुखेन हन जातु लभ्यं दुःखेन साध्वीलभते सुखानि ॥ साकृष्णमाराधय सौहृदेन प्रेम्णा च नित्यं प्रतिकर्मणा च ४ तथाऽऽस नैश्चारुभिरग्रमाल्यैर्दक्षिण्ययोगैर्वि
 विधैश्च गंधैः ॥ अस्याः प्रियाऽस्मोति यथा विदित्वा त्वामेव संश्लिष्यति तद्विदित्वा ५ श्रुत्वा स्वर्गद्वारगतस्य भर्तुः प्रत्युत्थितातिष्ठ गृहस्य मध्ये ॥ दृष्ट्वा प्रविष्टं त्वस्ताऽऽ
 सनेन पाद्येन चैनं प्रतिपूजयस्व ६ संप्रेषितायामथ चैव दास्यामुत्थाय सर्वस्वमेव कार्यम् ॥ जानातु कृष्णस्त्वभावमेतं सर्वात्मना मां भजती तस्यै ७ त्वत्सन्निधौ
 यत्कथं यत्पतिस्ते यद्यप्यगुह्यं परिरक्षितव्यम् ॥ काचित्सपत्नी तव वासुदेवं प्रत्यादिशेत्तेन भवेद्विरागः ८ प्रियांश्च रक्तांश्च हितांश्च भर्तुस्तां भोजयेथा विविधैरुपायैः ॥
 द्वेष्यैरुपेक्ष्यैरहितैश्च तस्य मिथ्यस्वनित्यं कुहकोद्यतैश्च ९ मदंप्रमादं पुरुषेषु हित्वा संयच्छ भावं प्रतिगृह्य मौनम् ॥ प्रद्युम्नसां बावपिते कुमारौ नोपासितव्यौ रहिते कदाचित्
 १० महाकुलीनाभिरपापिकाभिः स्त्रीभिः सतीभिस्तव सख्यमस्तु ॥ चंडाश्च शौंडाश्च महाशनाश्च चौराश्च दुष्टाश्च पलाश्च वर्ज्याः ११

भारतभावंदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ इममिति । आच्छेत्स्यसि वलाद्विरिष्यसि कामिनीभ्यः सपत्नीभ्यः १ । २ । ३ प्रतिकर्मणा कायक्लेशेन ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ रहिते विजने
 १० चंडाः क्रूराः शौंडाः पराभिभवसमर्थाः महाशनाः बहुभुजः दुष्टाः द्वेषाद्याक्रांताः स्त्रियो वर्ज्या इति शेषः ११

मार्कण्डेयादिभिरिति १. संविदंभाषां २ स्वजित्वाभाशिष्य ३
पपांडवानितिशेषः १८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठे

भारतभाषादीपे पञ्चत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३५ ॥ एवंनेवर्तमानाश्च
द्वैतवनस्थम् १ जनंसमुदायं वेशंगृहं नदीप्रदेशान् तत्समीपस्थाने च २ वनेद्वैतवने ३

नृपंश्रुतराष्ट्रम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ रंकोर्ध्वविशेषस्थलोमराशिमयीतुलिकारांकवकूटम् ९ इडातलस्थःभूतलस्थः । 'इडातुदुधयोषिति । सौरभैर्यांचवचनेवमुप्रयामपिस्त्रियाम' इति मेदिनी १० । ११
१२ उग्रतेजा अर्जुनः १३ प्रजागरस्थौध्रुविशयातेइतिशेषः १४ । १५ अन्यैःअन्येभ्योऽधिकः प्रतीक्षतीत्यप्युपपदाभावेऽपिच्छांदसोर्गर्हायांलट् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ शुभेति । फलंस्वर्गतरक

ततःकदाचित्कुशलःकथासुविप्रोऽभ्यगच्छद्भुविकौरवेयान् ॥ सतैःसमेत्याथयदृच्छयैववैचित्रवीर्यैर्नृपमभ्यगच्छत् ४ अथोपविष्टःप्रतिसत्कृतश्चवृद्धेनराज्ञाकुरुसत्तमे
न ॥ प्रचोदितःसंकथयांबभूवधर्मानिलेंद्रप्रभवान्यमौच ५ कृशांश्वातातपकर्षितांगान्दुःखस्यचोग्रस्यमुखेप्रपन्नान् ॥ तांचाप्यनाथामिववीरनाथांकृष्णांपरिक्षेपगुणे
नयुक्ताम् ६ ततःकथास्तस्यनिशम्यराजावैचित्रवीर्यःकृपयाऽभितप्तः ॥ वनेतथापार्थिवपुत्रपौत्रान्श्रुत्वातथादुःखनदींप्रपन्नान् ७ प्रोवाचदैत्याभिहतांतरात्मानिःश्वास
वातोपहतस्तदानीम् ॥ वाचं कथंचित्स्थिरतामुपेत्यतत्सर्वमात्मप्रभवंविचिंत्य ८ कथंनुसत्यःशुचिरार्यवृत्तोऽग्रेष्ठःसुतानांममधर्मराजः ॥ अजातशत्रुःपृथिवीतलेस्मशे
तेपुरारांकवकूटशायी ९ प्रबोध्यतेमागधसूतपूगैर्नित्यंस्तुवद्भिःस्वयमिंद्रकल्पः ॥ पतत्रिसंघैःसजघन्यरात्रेप्रबोध्यतेनूनमिडातलस्थः १० कथंनुवातातपकर्षितांगो
वृकोदरःकोपपरिभुतांगः ॥ शेतेपृथिव्यामतथोचितांगःकृष्णासमक्षंवसुधातलस्थः ११ तथार्जुनःसुकुमारोमनस्वीवशेस्थितोधर्मसुतस्यराज्ञः ॥ विदूयमानैरिवसर्व
गात्रैर्ध्रुवंनशेतेवसतीरमर्षात् १२ यमौचकृष्णांचयुधिष्ठिरंचभीमंचदृष्ट्वासुखविप्रयुक्तम् ॥ विनिःश्वसनसर्पइवोग्रतेजाध्रुवंनशेतेवसतीरमर्षात् १३ यथायमौचाप्यसुखौ
सुखाहौसमृद्धरूपावमरौदिवीव ॥ प्रजागरस्थौध्रुवमप्रशांतौधर्मेणसत्येनचवार्यमाणौ १४ समीरणेनाथसमोबलेनसमीरणस्यैवसुतोबलीयान् ॥ सधर्मपाशेनसितोऽग्र
जेनध्रुवंविनिःश्वस्यसहस्यमर्षम् १५ सचापिभूमौपरिवर्तमानोवधंसुतानांममकाक्षमाणः ॥ सत्येनधर्मेणचवार्यमाणःकालंप्रतीक्षत्यधिकोरणेऽन्यैः १६ अजातशत्रौतु
जितेनिकृत्त्यादुःशासनोयत्परुषाण्यवोचत् ॥ तानिप्रविष्टानिवृकोदरांगंदहंतिकक्षाग्निरिवेधनानि १७ नपापकंध्यास्यतिधर्मपुत्रोधनंजयश्चाप्यनुवर्त्यतेतम् ॥ अरण्य
वासेनविवर्धतेतुभीमस्यकोपोऽग्निरिवानिलेन १८ सतेनकोपेनविदह्यमानःकरंकरेणाभिनिपीड्यवीरः ॥ विनिःश्वसत्युष्णमतीवघोरंदहन्निवेमान्ममपुत्रपौत्रान् १९
गांडीवधन्वाचवृकोदरश्चसंरंभिणावंतककालकल्पौ ॥ नशेषयेतांयुधिशत्रुसेनांशरान्किरंतावशनिप्रकाशान् २० दुर्योधनःशकुनिःसूतपुत्रोदुःशासनश्चापिसुमंदचेताः ॥
मधुप्रपश्यंतितनुप्रपातंयद्व्यूतमालंब्यहरंतिराज्यम् २१ शुभाशुभंकर्मनरोहिकृत्वाप्रतीक्षतेतस्यफलंस्मकर्ता ॥ सतेनमुह्यत्यवशःफलेनमोक्षःकथंस्यात्पुरुषस्यतस्मात्
२२ क्षेत्रेसुकृष्टेभ्युपितेचबीजेदेवेचवर्षत्यृतुकालयुक्तम् ॥ नस्यात्फलंतस्यकुतःप्रसिद्धिरन्यत्रदैवादितिचिंतयामि २३ कृतंमताक्षेणयथानसाधुसाधुप्रवृत्तेनचपांडवेन ॥
मयाचंदुपुत्रवशानुगेनयथाकुरुणामयमंतकालः २४

रूपेतेनमृदस्यतस्मान्नमोक्षोऽस्तीत्यर्थः २२ दृष्टसामग्र्यांसत्यामपिदैवमातिक्रुत्यात्फलंनजायतइत्याह क्षेत्रेइति । उपितेन्युक्ते एवंमचित्तेदुर्योधनादीनांचचित्ते वृद्धहितोपदेशोवृथाभवतीतिभावः २३ यथातसाधुअ
शुभंस्यात्तथापताक्षेणशकुनिनाकृतं । पांडवेनचतदानीमेवतान्अनिघ्नतासाधुकृतं मयाचत्ताकृतं यथायमंतकालउपस्थितइतिशेषः २४

प्रवासमिति चातइति शेषः प्रजास्यति अपभञ्जनयिष्यति । क्षपादौ राश्यादौ एतस्य पापस्य फलमपरिहार्यमिति भावः २५ कथं तर्हि प्रागेवैतन्नाचितं तस्मिन्त्याशंक्याह क्रियेतेति । यद्येवं विवेको नृणां भवेत्तर्हि विचिंतकस्मा
द्धेतोरेस्मदादिरन्यायेनापि क्रियेत साधयेत् । त्वं मूर्खोऽसीति चेदपरेऽपि पूर्वैराजानः कस्मात् विचिंतं कुर्बुरजयेयुः । अर्जितं वा विचिंतं पुरुषाः साधवोऽपि कथंचिद्धर्मकामाद्यर्थे वा कस्मान्न द्युःनपरित्यजेयुः । तस्मात्प्रा
णिनां विचिंत्यार्जने अर्जितस्य पालने च स्वाभाविकी बुद्धिरपरिहार्येति भावः । विचेनेति गौडपादे तु विचेन हेतुना विचार्य कस्मात् क्रियेत यत्न इति यत्नं कुर्बुरिति चाध्याहृत्य योज्यं । कथंचिद्द्युरिति दुस्त्यजत्वं च
तस्यैवोक्तं । नन्वर्जनाभावे एव कोदोष इत्यत आह प्राप्येति । अर्थकालं अर्थसाध्यद्वारक्रियादिकालं यौवनादिकं प्राप्य अर्थः व्याकुलत्वं भवेत् तदेवाह तत्तदनसाध्यं कार्यं कथं नु केन प्रकारेण वाममतिर्धनस्य स्यात् ।
कुतो वा उपायाव तत्तत्तन्ममनिर्देवस्य स्यात्संयतेति चित्तरूपोऽनर्थः स्यादेवेत्यर्थः २६ नन्वेवमर्थस्य इदानीमप्यनर्थकरत्वं जानता त्वया पांडवानामंशः स्युजस्ततश्च ननाशं काऽस्तीत्याशंक्याह कथं नु इति । पुत्र
वत्पुत्रवच्चपि दीभूतः प्रियतमश्चार्थः कथं नु भियेत द्विधा भवेत् वैशुनिरवकरपत्रेण न कथंचिन्नेतुं शक्य इति भावः । न च सत्त्वे त आमपात्राज्जलमिव स्तोके स्तोके मपिन बहिर्गच्छेत् प्रार्थनायां लिङ् एव महं प्रार्थयामि तेन परे

ध्रुवं प्रवास्यत्यसमीरितोऽपि ध्रुवं प्रजास्यत्युत्तर्गभिणीया ॥ ध्रुवं दिनादौ रजनीप्रणाशस्तथा क्षपादौ च दिनप्रणाशः २५ क्रियेत कस्मादपरे च कुर्बुरिति चिंतनं द्युःपुरुषाः कथं
चिद् ॥ प्राप्यार्थकालं च भवेदनर्थः कथं नु तत्स्यादिति तत्कुतः स्यात् २६ कथं नु भियेत न च सत्त्वे त न च प्रसिच्येदिति रक्षितव्यम् ॥ अरक्ष्यमाणं शतधा प्रकीर्येद्धुवं ननाशो
ऽस्ति कृतस्य लोके २७ गतो ह्यरण्यादपि शक्रलोके धनं जयः पश्यत वीर्यमस्य ॥ अस्त्राणि दिव्यानि चतुर्विधानि ज्ञात्वा पुनर्लोकमिमं प्रपन्नः २८ स्वर्गाहिं गत्वा स शरीर एव को
मानुषः पुनरागतुमिच्छेत् ॥ अन्यत्र कालोपहतानेकान्समीक्षमाणस्तु कुरुन्मुमूर्षून् २९ धनुर्ग्राहश्चार्जुनः सव्यसाची धनुश्च तद्ग्राहिवं भीमवेगम् ॥ अस्त्राणि दिव्यानि च
तानि तस्य त्रयस्य तेजः प्रसहेत कोऽत्र ३० निशम्य तद्वचनं पार्थिवस्य दुर्योधनं रहिते सौबलोऽथ ॥ अबोधयत्कर्णमुपेत्य सर्वसचाप्यहृष्टो भवदल्पचेताः ३१ ॥ इति श्री
महाभारते आरण्यके पर्वणि घोषयात्रा पर्वणि धृतराष्ट्रखेदवाक्ये षट्त्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३६ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धृतराष्ट्रस्य त
द्वाक्यं निशम्य शकुनिस्तदा ॥ दुर्योधनमिदं काले कर्णेन सहितोऽब्रवीत् १ प्रत्राज्य पांडवान् वीरान् स्वेन वीर्येण भारत ॥ भुंक्ष्वेमां पृथिवीमेको दिवि शंबरहायथा २ प्राच्या
श्च दाक्षिणात्याश्च प्रतीच्यो दीच्य वासिनः ॥ कृताः करप्रदाः सर्वे राजानस्तेन राधिप ३

ग्रामपंचकमपियाचिते चेन्न दास्यामीति दर्शितं । न च प्रसिच्येत्प्रात्राचारयावान बहिर्गच्छेत्तेनार्थराज्यदानं सुतरां न देयमित्युक्तं । इति हेतोर्धनं रक्षितव्यमेव न स्तोके मर्षवातेभ्यः प्रदेयमिति भावः तत्र हेतुः अरक्ष्य
माणं शतधा प्रकीर्येदिति अर्थनाश एव महाननर्थ इत्यर्थः । नन्वर्थेनापि पुत्रनाशः संभाव्यत इत्याशंक्याह भुवमिति । तेषां मरणं दुर्गतिर्वा दैवकृता दुर्निवार्या किमर्थदानेन प्रत्यक्षदुःखेनेति भावः २७ किंच तुल्यांशभा
गिनो दायादस्योत्कर्षोऽपि दुःसह इत्याशयेनाह गत इत्यादिना २८ अन्यत्र स्वर्गे स्थानविशेषमहिम्ना दिव्यज्ञानसंपन्नोऽर्जुनः कुरुन्मुमूर्षून् समीक्षमाणः कोऽपि मानुषो नास्तीत्यर्थः २९ । ३० अहृष्टो
मृष्युभयात् । सचाप्यहृष्ट इति पाठे हृष्टः पांडवेभ्योऽल्पमपि न देयमिति धृतराष्ट्रप्रतिज्ञाश्रवणात् ३१ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे षट्त्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३६ ॥
॥ धृतराष्ट्रस्येति १ । २ प्रतीच्या उदीच्याश्च देशास्तद्वासिनः तेषां ३

साद्याःसादार्थ्यतुंनार्थितुंयोग्याःशत्रवस्तेपांलक्ष्मीः साद्यलक्ष्मीः । ४ । ५ नचिरमल्पकाले शोककर्षिताः अतस्त्वत्पतिव्रातोऽस्माकंमुखकालोभूयानस्तीतिभावः सातुश्रीः ६ । ७ । ८ । ९ बंधमानःस्त्यमानः । द्विजैस्त्रैवर्णिकैः १० । ११ नाद्रियतनाहता । १२ । १३ । १४ । १५ त्वात्वाम् । १६ समर्थासुदृढादंर्षशत्रूणांचशोकंदातुमितिशेषः १७ । १८ । अमित्रेष्वघदर्शनात्अघंदुःखं । अघंतुव्यसने

याहिसादीप्यमानेवपांडवानभजत्पुरा ॥ साज्जलक्ष्मीस्त्वयोर्राजत्रवासाभ्रातृभिःसह ४ इंद्रप्रस्थगतयेतांतांदीप्यमानांयुधिष्ठिरे ॥ अपश्यामश्रियंराजन्दृश्यतेसातवाद्यवै ५ शत्रवस्तवराजेंद्रनचिरंशोककर्षिताः ॥ सातुबुद्धिबलेनेयंराज्ञस्तस्माद्युधिष्ठिरात् ६ त्वयाक्षिप्तमहाबाहोदीप्यमानेवदृश्यते ॥ तथैवतवराजेंद्रराजानःपरवीरहन् ७ शासनेऽधिष्ठिताःसर्वेकिंकुर्मइतिवादिनः ॥ तवेयंपृथिवीराजन्निखिलासागरांबरा ८ सपर्वतवनादेवीसग्रामनगराकरा ॥ नानावनोद्देशवतीपर्वतरूपशोभिता ९ बंधमा नोद्विजैराजन्पूज्यमानश्चराजभिः ॥ पौरुषादिविदेषुभ्राजसेरश्मिवानिव १० रुद्रैरिवयमोर्राजामरुद्रिखवासवः ॥ कुरुभिस्त्वंवृत्तोर्राजन्भासिनक्षत्रराडिव ११ यैः स्मतेनाद्रियेताऽऽज्ञानचयेशासनेस्थिताः ॥ पश्यामस्तान्श्रियाहीनान्पांडवान्वनवासिनः १२ श्रूयतेहिमहाराजसरोद्धेतवनंप्रति ॥ वसंतःपांडवाःसार्धंब्राह्मणैर्वनवासिभिः १३ सप्रयाहिमहाराजश्रियापरमयायुतः ॥ तापयन्पांडुपुत्रांस्त्वंरश्मिवानिवतेजसा १४ स्थितोराज्येच्युतान्राज्याच्छ्रियाहीनाञ्छ्रियावृतः ॥ असमृद्धान्समृद्धान्पश्यपांडुसुतानृप १५ महाभिजनसंपन्नंभद्रेमहतिसंस्थितम् ॥ पांडवास्त्वाऽभिवीक्षंतुययातिमिवनाहुपम् १६ यांश्रियंसुहृदश्चैवदुर्हृदश्चविशंपते ॥ पश्यंति पुरुषेदीप्तांसासमर्थाभवत्युत १७ समस्थोविषमस्थान्हिदुर्हृदोयोऽभिवीक्षंत ॥ जगतीस्थानिवाद्रिस्थःकिमतःपरमंसुखम् १८ नपुत्रधनलाभननराज्येनापिविंदति ॥ प्रीतिंनृपतिशार्दूलयाममित्राघदर्शनात् १९ किंतुतस्यसुखंनस्यादाश्रमयोधनेजयम् ॥ अभिवीक्षेतसिद्धार्थोवल्कलाजिनवाससम् २० सुवाससोहितेभार्यावल्कलाजिन संवृताम् ॥ पश्यंतुदुःखितांकृष्णांसाचनिर्विद्यतांपुनः २१ विनिंदतांतथाऽऽत्मानंजीवितंचधनच्युतम् ॥ नतथाहिसभामध्येतस्याभविमुमर्हति ॥ वैमनस्यंयथादृष्ट्वा तवभार्याःस्वलंकृताः २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्तातुराजानंकर्णःशकुनिनासह ॥ तूष्णींबभूवतुरुभौवाक्यांतेजनमेजय ॥ २३ ॥ ॥ इतिश्री महाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्वणिकर्णशकुनिवाक्येसप्तत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३७ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कर्णस्यवच नेश्रुत्वा राजादुर्योधनस्ततः ॥ हृष्टोभूत्वापुनर्दीनइदंवचनमब्रवीत् १ ब्रवीषियदिदंकर्णसवैमनसिमिमेस्थितम् ॥ नत्वभ्यनुज्ञालंप्स्यामिगमनेयत्रपांडवाः २ परिदेवतिता न्वीरान्धृतगष्ट्रोमहीपतिः ॥ मन्यंतेऽभ्यविकांश्चापितपोयोगेनपांडवान् ३ अथवाऽप्यनुबुध्येतनृपोऽस्माकंचिकीर्षितम् ॥ एवमप्यायतिरक्षत्राभ्यनुज्ञातुमर्हति ४ नहिद्वैतवनंकिंचिद्विद्यतेऽन्यत्प्रयोजनम् ॥ उत्सादनमृतंतेपावनस्थानांमहायुते ५

दुःखेदुरितेचनपुंसकमर्हतिमेदिनी ११ । २० निर्विद्यतांजीवतादार्पाचिरक्ताभवतु २१ । २२ । २३ कर्णस्येति १ । २ । ३ आयतिमुत्तरकालम् ४ । ५

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे सप्तत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३७ ॥

६ इतरायावस्थानाय नाधिगच्छामिअधिगमंनिश्चयंनप्राप्नोमि ७ । ८ । ९ । १० लक्ष्म्याउपेतंपश्येतांचेजीवितंतु कृमिति संवंधः ११ । १२ । १३ कल्यंमातः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ घोषागो
ब्रजाः १९ । २० । २१ अयमुपायोघोषयात्रैव २२ । २३ तलान्दहस्ततलानि २४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठे ये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३८ ॥ धृतराष्ट्रमिति १ । २ । ३

जानासिहियथाक्षत्तातूतकालउपस्थिते ॥ अत्रवीद्यच्चमांत्वांचसौबलंवचनंतदा ६ तानिसर्वाणिवाक्यानि यन्मन्यत्परिदेवितम् ॥ विचिंत्यनाधिगच्छामिगमनाये
तरायवा ७ ममापिहिमहान्हर्षोयदहंभीमफाल्गुनौ ॥ क्लिष्टावरण्येपश्येयंकृष्णयासहिताविति ८ नतथाह्यापुत्रांप्रीतिमवाप्यवसुधामिमाम् ॥ दृष्ट्वायथापांडुसुतान्व
ल्कलाजिनवाससः ९ किंनुस्यादधिकंतस्माद्यदहंदुपदात्मजाम् ॥ द्रौपदीकर्णपश्येयंकाषायवसनांवने १० यदिमांधर्मराजश्चभीमसेनश्चपांडवः ॥ युक्तंपरमयाल
क्ष्म्यापश्येतांजीवितंभवेत् ११ उपायंनतुपश्यामियेनगच्छेमतद्वनम् ॥ यथाचाभ्यनुजानीयाद्रच्छंतंमामहीपतिः १२ ससौबलेनसहितस्तथादुःशामनेनच ॥
उपायंपश्यनिपुणंयेनगच्छेमतद्वनम् १३ अहमप्यद्यनिश्चित्यगमनायेतरायच ॥ कल्यमेवगमिष्यामिसमीपंपार्थिवस्यह १४ मयितत्रोपविष्टेतुभीष्मेचकुरुस्तत्तमे ॥
उपायोयोभवेद्दृष्टस्तंबूयाःसहसौबलः १५ वचोभीष्मस्यराज्ञश्चनिश्चयगमनंप्रति ॥ व्यवसायंकरिष्येऽहमनुनीयपितामहम् १६ तथेत्युक्त्वातुतेसर्वेजमुरावसथा
प्रति ॥ व्युषितायारंजन्यांतुकर्णोराजानमभ्ययात् १७ ततोदुर्योधनंकर्णःप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ उपायःपरिदृष्टोऽयंतंनिबोधजनेश्वर १८ घोषाद्वैतवनेसर्वेत्वत्पतीक्षा
नराधिप ॥ घोषयात्रापदेशेनगमिष्यामोनसंशयः १९ उचितंहिसदागंतुंघोषयात्रांविशांपते ॥ एवंचत्वांपिताराजन्समनुज्ञातुमर्हति २० तथाकथयमानौतुघोषयात्रा
विनिश्चयम् ॥ गांधारराजःशकुनिःप्रत्युवाचहसन्निव २१ उपायोऽयंमयादृष्टोगमनायनिरामयः ॥ अनुज्ञास्यतिनोराजाबोधयिष्यतिचाप्युत २२ घोषाद्वैतवनेसर्वे
त्वत्पतीक्षानराधिप ॥ घोषयात्रापदेशेनगमिष्यामोनसंशयः २३ ततःप्रहसिताःसर्वेतेऽन्योन्यस्यतलान्ददुः ॥ तदेवचविनिश्चित्यददृशुःकुरुस्तत्तमम् २४ ॥ इतिश्रीम०
आ० घोषया० घोषयात्रामंत्रणेअष्टत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ धृतराष्ट्रंततःसर्वेददृशुर्जनमेजय ॥ पृष्ठासुखमथोराज्ञः
पृष्ठाराज्ञाचभारत १ ततस्तैर्विहितःपूर्वसमंगोनामबल्लवः ॥ समीपस्थास्तदागावोधृतराष्ट्रेन्यवेदयत् २ अनंतरंचराधेयःशकुनिश्चविशांपते ॥ आहूतःपार्थिवश्चेष्टं
धृतराष्ट्रंजनाधिपम् ३ रमणीयेषुदेशेषुघोषाःसंप्रतिकौरव ॥ स्मारणेसमयःप्राप्नोवत्सानामपिचांकनम् ४ मृगयाचोचिताराजन्नस्मिन्कालेसुतस्यते ॥ दुर्योधनस्यगम
नंसमनुज्ञातुमर्हसि ५ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ मृगयाशोभनातातगवांहिसमवेक्षणम् ॥ विश्रंभस्तुनगंतव्योबल्लवानामितिस्मरे ६ तेतुतन्नरव्याघ्राःसमीपइतिनः
श्रुतम् ॥ अतोनाभ्यानुजानामिगमनंतत्रवःस्वयम् ७ छद्मनानिर्जितास्तेतुर्किंताश्चमहावने ॥ तपोनित्याश्रमाधेयसमर्थाश्चमहारथाः ८

स्मारणेस्मरणहेतौकर्मणि गवांसंख्यापूर्वकंवयोवर्णजातिनाम्नालेखनेस्मारणासमयइतिगोडाःपठंति ४ । ५ विश्रंभोविश्वातो नगंतव्यो न कर्तव्यः पांडवैर्भेदितास्ते कदाचिद्युष्मास्तत्पुरतो निन्युधेदनिष्टस्या
दिभिभावः ६ तदेवाह तेत्विति ७ । ८

तेजोऽग्निरेव २।१०।११।१२ अशक्यत्वमेवाहउपितोहीति १३।१४ उद्दिग्गवासइति वनवासेनोद्दिग्गेषुपांडवेषु विश्रंभात्सत्यव्रताएतेनास्मान्वाधिष्यंतइतिविश्वासाद्योभवतांवासःसदुःखंदुःखदोषविष्यति । पूर्वापकृतेविश्वासो नकर्तव्यइत्यर्थः १५ पक्षांतरमाह अथवेति १६।१७ द्वयमपिदृष्यतिधर्मज्ञइत्यादिना १८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ शकटाःभारवाहान्यनांसि

धर्मराजोनसंकुद्धयेद्रीमसेनस्त्वमर्षणः ॥ यज्ञसेनस्यदुहितातेजएवतुकेवलम् ९ यूयंचाप्यपराध्येयुर्दपमोहसमन्विताः ॥ ततोविनिर्देहेयुस्तेतपसाहिसमन्विताः १० अथवासायुधावीरामन्युनाऽभिपरिभुताः ॥ सहिताबद्धनिस्त्रिंशदहेयुःशस्त्रतेजसा ११ अथयूयंबहुत्वात्तानभियातकथंचन ॥ अनार्यैरमंतत्स्यादशक्यंतञ्च वैमतम् १२ उपितोहिमहाबाहुर्द्रिलोकेधनंजयः ॥ दिव्यान्यस्त्राण्यवाप्याथततःप्रत्यागतोवनम् १३ अकृतास्त्रेणपृथिवीजिताबीभत्सुनापुरा ॥ किंपुनःसकृतास्त्रोऽद्यनहन्याद्रोमहारथः १४ अथवामद्वचःश्रुत्वातत्रयत्ताभविष्यथ ॥ उद्दिग्गवासोविश्रंभाहुःखंतत्रभविष्यति १५ अथवासैनिकाःकेचिदपकुर्युर्युधिष्ठिरम् ॥ तदबुद्धि कृतंकर्मदोषमुत्पादयेच्चवः १६ तस्माद्रच्छंतुपुरुषाःस्मारणायाप्तकारिणः ॥ नस्वयंतत्रगमनंरोचयेतवभारत १७ ॥ शकुनिरुवाच ॥ धर्मज्ञःपांडवोज्येष्ठःप्रतिज्ञातं चंसंसदि ॥ तेनद्वादशवर्षाणिवस्तव्यानीतिभारत १८ अनुवृत्ताश्चेतसर्वेपांडवाधर्मचारिणः ॥ युधिष्ठिरस्तुकोतैर्योननःकोपंकरिष्यति १९ मृगयांचैवनोगंतु मिच्छासंवर्ततेभृशम् ॥ स्मरणंतुचिकीर्षामोनतुपांडवदर्शनम् २० नचानार्यसमाचारःकश्चित्तत्रभविष्यति ॥ नचतत्रगमिष्यामोयत्रतेपांप्रतिश्रयः २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःशकुनिनाधृतराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ दुर्योधनंसहामात्यमनुजज्ञेनकामतः २२ अनुज्ञातस्तुगांधारिःकर्णेनसहितस्तदा ॥ निर्ययौ भरतश्रेष्ठेबलेनमहतावृतः २३ दुःशासनेनचतथासौबलेनचधीमता ॥ संवृतोभ्रातृभिश्चान्यैःस्त्रीभिश्चापिसहस्रशः २४ तंनिर्यातंमहाबाहुंद्रष्टुंदैतवनंसरः ॥ पौराश्चानुययुःसर्वेसहदारावनंचतत् २५ अष्टौरथसहस्राणित्रीणिनागायुतानिच ॥ पत्तयोबहुसाहस्राहयाश्चनवतिःशताः २६ शकटापणवेशाश्चवणिजोबंदि नस्तथा ॥ नगश्चमृगयाशीलाःशतशोऽथसहस्रशः २७ ततःप्रयाणेनृपतेःसुमहानभवत्स्वनः ॥ प्रावृषीवमहावायोरुद्धतस्यविशांपते २८ गव्यूतिमात्रेन्य वसद्राजादुर्योधनस्तदा ॥ प्रयातोवाहनैःसर्वैस्ततोदैतवनंसरः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्वणिदुर्योधनप्रस्थानेऊनचत्वारिंशदधिकद्वि शततमोऽध्यायः ॥ २३९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथदुर्योधनोराजातत्रतत्रवेनवसन् ॥ जगामवोषानभितस्तत्रचक्रेनिवेशनम् १ रमणीयेस माज्ञातेसोदकेसमहीरुहे ॥ देशेसर्वगुणोपेतचक्रुरावसथान्नराः २ तथैवतत्समीपस्थान्पृथगावसथान्बहून् ॥ कर्णस्यशकुनेश्चैवभ्रातृणांचैवसर्वशः ३ ददर्शसतदा गावःशतशोऽथसहस्रशः ॥ अंकैर्लक्षैश्चताःसर्वालक्षयामासपार्थिवः ४

आपणाःपण्यानि वेशोवेड्याजनाश्रयः २७।२८ गव्यूतिःक्रोशद्वयं २९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे ऊनचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३९ ॥ ॥ अथेति । चक्रेकृतवान् १।२।३ अंकैश्चद्वैः लक्षैःसंख्यानैः । 'लक्षानपुंसिसंख्यायाम्' इतिमेदिनी ४

जज्ञेज्ञातवान् उपमृतान् दमनार्हान् वत्सतरान्समीपागतान्वा कालयामास संख्यातवान् ५ विहाय नास्त्रिर्वर्षान् व्याश्रित विजहार ६ यथोपजोषं यथारुचि ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
१३ । १४ । १५ साद्यस्केन एकाहसाध्येन १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ आत्मजैर्जयंतादिभिः सहेतिशेषः २२ । २३ । २४ । २५ विजिहीर्षुर्विदुर्मुमिच्छुः उपसर्पत तत्समीपं गच्छत

अंकयामास वत्सांश्च जज्ञे चोपसृतांस्त्वपि ॥ बालवत्साश्च यागावः कालयामास ता अपि ५ अथ सस्मारणं कृत्वा लक्षयित्वा त्रिहायनान् ॥ वृतो गोपालकैः प्रीतो व्याहर
त्कुरु नंदनः ६ स च पौरजनः सर्वैः सैनिकाश्च सहस्रशः ॥ यथोपजोषं चिक्रीडुर्वने तस्मिन् यथाऽमराः ७ ततो गोपाः प्रगातारः कुशलानृत्यवादान् ॥ धार्तराष्ट्रमुपातिष्ठन्क
न्याश्चैव स्वलंकृताः ८ सस्त्रीगणा वृतो राजा प्रहृष्टः प्रददौ वसु ॥ तेभ्यो यथाहं मन्त्रानि पानि विविधानि च ९ ततस्ते सहिताः सर्वेतरक्षन्महिषान्मृगान् ॥ गवयक्ष्वराहां
श्च समं तात्पर्यं कालयन् १० स ताच्छरैर्विनिर्भेद्य गजांश्च सुबहून्वने ॥ रमणीयेषु देशेषु ग्राहयामास वैमृगान् ११ गोरसानुपयुं जान उपभोगांश्च भारत ॥ पश्यन्सरमणी
यानिव नान्युपवनानि च १२ मत्तभ्रमरजुष्टानि बर्हिणा भिरुतानि च ॥ अगच्छदानुपूर्य्येण पुण्यं दैतवनं सरः १३ मत्तभ्रमरसं जुष्टं नीलकंठरवाकुलम् ॥ स सच्छद समा
कीर्णपुत्रागवकुलैर्युतम् १४ ऋद्ध्या परमया युक्तो महेंद्र इव वज्रभृत् ॥ यदृच्छया च तत्र स्थो धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः १५ इंजराजर्षियज्ञेन साद्यस्केन विशांपते ॥ दिव्येन विधिना
चैव न्येन कुरु सत्तम १६ कृत्वा निवेशमभितः सरसस्तस्य कौरव ॥ द्रौपद्या सहितो धीमान् धर्मपत्न्या नराधिपः १७ ततां दुर्योधनः प्रेष्यानादिदेश सहस्रशः ॥ आक्री
डावसथाः क्षिप्रं क्रियंतामिति भारत १८ ते तथेत्येव कौरव्यमुक्त्वा वचनकारिणः ॥ चिकीर्षतस्तदाऽऽक्रीडान् जन्मुर्द्वैतवनं सरः १९ प्रविशंतं वनं द्वारिगंधर्वाः समवार
यन् ॥ सेनाग्रं धार्तराष्ट्रस्य प्राप्तं दैतवनं सरः २० तत्र गंधर्वराजो वै पूर्वमेव विशांपते ॥ कुबेर भवनाद्राजत्राजगाम गणावृतः २१ गणैरप्सरसांचैव त्रिदशानां तथाऽऽ
त्मजैः ॥ विहारशीलः क्रीडार्थं तेन तत्संवृतं सरः २२ तेन तत्संवृतं दृष्ट्वा ते राजपरिचारकाः ॥ प्रतिजग्मुस्ततो राजन् यत्र दुर्योधनो नृपः २३ स तु तेषां वचः श्रुत्वा सैनिकान्
युद्धमुर्मदान् ॥ प्रेषयामास कौरव्य उत्सारय ततानि २४ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राज्ञः सेनाग्रयायिनः ॥ सरोद्धैतवनं गत्वा गंधर्वानि दमन्नुवन् २५ राजा दुर्योधनो नाम धृतराष्ट्रसु
तो बली ॥ विजिहीर्षुर् विहाय तितर्धं मुपसर्पत २६ एवमुक्तास्तु गंधर्वाः प्रहसंतो विशांपते ॥ प्रत्यब्रुवंस्तान् पुरुषानि दं हि परुषं वचः २७ न चेत् यतिवो राजा मंदबुद्धिः
सुयोधनः ॥ योऽस्मान्नाज्ञापयत्येवैश्यानि विद्वौ कसः २८ यूयं मुमुर्षवश्चापि मंदप्रज्ञान संशयः ॥ ये तस्य वचनादेव मस्मान्भूतविचेतसः २९ गच्छध्वं त्वरिताः सर्वे
यत्र राजा स कौरवः ॥ न चेदद्यैव गच्छध्वं धर्मराज निवेशनम् ३० एवमुक्तास्तु गंधर्वैराज्ञः सेनाग्रयायिनः ॥ संप्राद्रवन् यतो राजा धृतराष्ट्रसुतोऽभवत् ३१ ॥ इति श्रीम
हाभारते आरण्यके पर्वणि घोषयात्रा पर्वणि गंधर्वदुर्योधनसेनासंवादे चत्वारिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ततस्तेसहिताइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ एकैकस्ययोधाः एकैकयोधाः पर्य

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेसहिताःसर्वेदुर्योधनमुपागमन् ॥ अब्रुवंश्चमहाराजयदूचुःकौरवंप्रति १ गंधर्वैर्वारितेसैन्येधार्तराष्ट्रःप्रतापवान् ॥ अमर्षपूर्णःसैन्यानिप्र
त्यभाषतभारत २ शासतेनानधर्मज्ञान्ममाविप्रियकारिणः ॥ यदिप्रकीडतेसर्वेदेवैःसहशतक्रतुः ३ दुर्योधनवचःश्रुत्वाधार्तराष्ट्रमहाबलाः ॥ सर्वएवामिसन्नद्धायोधा
श्चापिसहस्रशः ४ ततःप्रमथ्यसर्वास्तांस्तद्वनंविविशुर्बलात् ॥ सिंहनादेनमहताश्रयंतोदिशोदश ५ ततोऽपरैरवार्यैतगंधर्वैःकुरुसैनिकाः ॥ तैवार्यमाणागंधर्वैःसाध्रै
ववसुधाधिप ६ ताननादृत्यगंधर्वास्तद्वनंविविशुर्महत् ॥ यदावाचानतिष्ठंतिधार्तराष्ट्रःसराजकाः ७ ततस्तेखेचराःसर्वेधित्रसेनैन्यवेदयन् ॥ गंधर्वराजस्तान्सर्वान्
ब्रवीत्कौरवान्प्रति ८ अनार्यान्शासतेत्येतांश्चित्रसेनोऽत्यमर्षणः ॥ अनुज्ञाताश्चगंधर्वाश्चित्रसेनेनभारत ९ प्रगृहीतायुधाःसर्वेधार्तराष्ट्रानभिद्रवन् ॥ तान्दृष्ट्वाऽऽपत
तःशीब्रान्गंधर्वानुद्यतायुधान् १० प्राद्रवंस्तेदिशःसर्वेधार्तराष्ट्रस्यपश्यतः ॥ तान्दृष्ट्वाद्वतःसर्वान्धार्तराष्ट्रान्पराङ्मुखान् ११ राधेयस्तुतदावीरोनासीत्तत्रपराङ्मुखः ॥
आपतन्तीतुसंप्रेक्ष्यगंधर्वाणामहाचमूम् १२ महताशरवर्षेणराधेयःप्रत्यवारयत् ॥ क्षुरप्रैर्विशिखैर्भलैर्वत्सदंतैस्तथाऽऽयसैः १३ गंधर्वान्शतशोऽभिघ्नैल्लघुत्वात्सूत
नंदनः ॥ पातयन्नुत्तमांगानिगंधर्वाणामहारथः १४ क्षणेनव्यधमत्सर्वांचित्रसेनस्यवाहिनीम् ॥ तेवध्यमानागंधर्वाःसूतपुत्रेणधीमता १५ भूयएवाभ्यवर्ततशतशो
ऽथसहस्रशः ॥ गंधर्वभूतापृथिवीक्षणेनसमपद्यत १६ आपतद्भिर्महावेगैश्चित्रसेनस्यसैनिकैः ॥ अथदुर्योधनोराजाशकुनिश्चापिसौबलः १७ दुःशासनोविकर्णश्चये
चान्येधृतराष्ट्रजाः ॥ न्यहनंस्तत्तदासैन्यंरथैर्गरुडानिःस्वनैः १८ भूयश्चयोधयामासुःकृत्वाकर्णमथाग्रतः ॥ महतास्थसंधेनरथचारेणचाप्युत १९ वैकर्तनंपरीप्संतो
गंधर्वांसमवाकिरन् ॥ ततःसैन्यपतन्सर्वेगंधर्वाःकौरवैःसह २० तदासुतुमुलंयुद्धमभवल्लोमहर्षणम् ॥ ततस्तेमृदवोऽभूवन्गंधर्वाःशरपीडिताः २१ उच्चुकुशुश्चकौ
रव्यागंधर्वांन्प्रेक्ष्यपीडितान् ॥ गंधर्वास्त्रासितान्दृष्ट्वाचित्रसेनोह्यमर्षणः २२ उत्पपातासनात्कुद्धोवधेतेषांसमाहितः ॥ ततोमायास्त्रमास्थाययुधेचित्रमार्गवित् ॥
तयाऽमुह्यंतकौरव्याश्चित्रसेनस्यमायया २३ एकैकस्यतदायोधाधार्तराष्ट्रस्यभारत ॥ पर्यवर्ततगंधर्वेर्देशभिर्देशभिःसह २४ ततःसंपीड्यमानास्तेबलेनमहता
तदा ॥ प्राद्रवंतरणेभीतायेचराजन्जिजीषवः २५ भज्यमानेष्वनीकेषुधार्तराष्ट्रेषुसर्वशः ॥ कर्णोवैकर्तनोराजंस्तस्थौगिरिरिवाचलः २६ दुर्योधनश्चकर्णश्चशकुनिश्चा
पिसौबलः ॥ गंधर्वान्योधयामासुःसमरेभृशविक्षताः २७ सर्वएवतुगंधर्वाःशतशोऽथसहस्रशः ॥ जिवांसमानाःसहिताःकर्णमभ्यद्रवन्रणे २८ असिभिःपद्भिःशू
लैर्गदाभिश्चमहाबलाः ॥ सूतपुत्रंजिघांसंतःसमंतात्पर्यवाकिरन् २९

वर्ततपरीतवतः २४ जिजीषवःअत्रापोलोपोव्योर्वेलीतिलापः जिजीषिवः २५ राजन्हेजनमेजय २६ १७ १८ १९

३० बन्धुरथयुग्मि बन्धुरथवधनानि ३१ । ३२ ॥ इत्यार० नी० एकचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४१ ॥ ॥ गंधर्वैरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ जीवग्राहंजीवतमेवयुहीत्वेतिगमुलंतकंपा

अन्येऽस्ययुगमच्छिदन्ध्वजमन्येन्यपातयन् ॥ ईषामन्येहयानन्येसूतमन्येन्यपातयन् ३० अन्येछत्रंवरुथंचबन्धुरंचतथाऽपरे ॥ गंधर्वाबहुसाहस्रास्तिलशोव्यधमन्
स्थम् ३१ ततोऽथादवहुत्यसूतपुत्रोऽसिचर्मधृत् ॥ विकर्णरथमास्थायमोक्षायाश्चानचोदयत् ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिषोषयात्राप० कर्णेपराभवेएक
चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४१ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गंधर्वैस्तुमहाराजभग्नकर्णेमहारथे ॥ संप्राद्रवच्चमूःसर्वाधार्तराष्ट्रस्यपश्यतः १
तान्दृष्ट्वाद्रवतःसर्वान्धार्तराष्ट्रान्पराङ्मुखान् ॥ दुर्योधनोमहाराजोनासीत्तत्रपराङ्मुखः २ तामापतंतींसंप्रेक्ष्यगंधर्वाणामहाचमूम् ॥ महताशरवर्षेणसोऽभ्यवर्ष
दरिंदमः ३ अचिंत्यशरवर्षेतुगंधर्वास्तस्यतंरथम् ॥ दुर्योधनंजिघांसंतःसमंतात्पर्ववारयन् ४ युगमोषांवरुथंचतथैवध्वजसास्थी ॥ अश्वान्निवेणुंतल्पंचतिलशो
व्यधमञ्छरेः ५ दुर्योधनंचित्रसेनोविरथंपतितंभुवि ॥ अभिद्रुत्यमहाबाहुर्जीवग्राहमथाग्रहीत् ६ तस्मिन्गृहीतेराजेंद्रस्थितंदुःशासनंरथे ॥ पर्यगृह्णंतगंधर्वाःपरिवार्य
समंततः ७ विविंशतिचित्रसेनावादायान्येविदुद्रुवुः ॥ विंदानुर्विंदावपरेराजदारांश्चसर्वशः ८ सैन्यंतद्धार्तराष्ट्रस्यगंधर्वैःसमभिद्रुतम् ॥ पूर्वंप्रभग्नाःसहिताःपांडवानभ्ययु
स्तदा ९ शकटापणवेशाश्चयानयुग्यंचसर्वशः ॥ शरणंपांडवानजग्मुर्हिंयमाणेमहीपतौ १० ॥ सैनिकाऊचुः ॥ प्रियदर्शीमहाबाहोधार्तराष्ट्रोमहाबलः ॥ गंधर्वैर्हिंय
तेराजापार्थास्तमनुधावत ११ दुःशासनोदुर्विषहोदुर्मुखोदुर्जयस्तथा ॥ बध्वाहिंयंतेगंधर्वैराजदाराश्चसर्वशः १२ इतिदुर्योधनामात्याःक्रोशंतोराजगृहिनः ॥ आर्ता
दीनास्ततःसर्वेयुधिष्ठिरमुपागमन् १३ तांस्तथाव्यथितान्दीनान्भिक्षमाणान्पुत्रयुधिष्ठिरम् ॥ ब्रह्मान्दुर्योधनामात्यान्भीमसेनोऽभ्यभाषत १४ महताहिप्रयत्नेनसंनह्य
गजवाजिभिः ॥ अस्माभिर्यदनुष्ठेयंगंधर्वैस्तदनुष्ठितम् १५ अन्यथावर्तमानानामर्थोजातोऽयमन्यथा ॥ दुर्मित्रितमिदंतावद्राज्ञोदुर्युतदेविनः १६ द्वेष्टारमन्येक्लीबस्य
पातयंतीतिनःश्रुतम् ॥ इदंकृतेनःप्रत्यक्षंगंधर्वैरतिमानुषम् १७ दिष्ट्यालोकेपुमानस्तिकश्चिदस्मत्प्रियेस्थितः ॥ येनास्माकंहृतोभारआसीनानांसुखावहः १८ शीत
वातातपसहांस्तपसाचैवकशितान् ॥ समस्थोविषमस्थान्निद्रद्रुमिच्छतिदुर्मतिः १९ अधर्मचारिणस्तस्यकौरव्यस्यदुरात्मनः ॥ येशीलमनुवर्तितेपश्यंतिपराभवम्
२० अधर्मोहिकृतस्तेनयेनैतदुपशिक्षितम् ॥ अन्नुशंसास्तुर्कौंतियास्तत्प्रत्यक्षंब्रवीमिवः २१ एवंबुवाणंकौंतियंभीमसेनमपस्वरम् ॥ नकालःपरुषस्यायमितिराजाऽभ्य
भाषत २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिषोषयात्रापर्वणिदुर्योधनादिहरणेद्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ अस्मानभिगतांस्तातभयार्ताञ्छरणैषिणः ॥ कौरवान्विषमप्राप्तान्कथंब्रूयास्त्वमीदृशम् १

दिवाद्रदीदित्यनुपयोगः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ राज्ञोयुधिष्ठिरस्य १६ क्लीबस्यअशक्तत्वात् १७ । १८ । १९ । २० । २१ अपस्वरं क्रोधेनविकलवर्णयथास्यात्तथा
ब्रुवाणम् २२ इत्यारण्यकेप० नीलकंठीवेभारतभाषदीपे द्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४२ ॥ ॥ ॥ ॥ अस्मानिति १

१। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। अभिषेकः याहीतिचोदितः अत्यः प्राणरक्षकः शरणागतस्यकः भवेत् य आयोमहानसएवभवेत् शरणागतरक्षणसमर्थोदुर्लभइतिभावः १२। १३। १४। वन०

भवंतिभेदाज्ञातीनांकलहाश्चक्रकोदर ॥ प्रसक्तानिषवैराणिकुलधर्मोननश्यति २ यदातुकश्चिज्ञातीनांबाह्यः प्रार्थयतेकुलम् ॥ नमर्षयंतितत्संतोबाह्येनाभिप्रवर्षणम्
३ जानात्येषहिदुर्बुद्धिरस्मानिहचिरोषितान् ॥ सएवपरिभूयास्मानकार्षीदिदमप्रियम् ४ दुर्योधनस्यग्रहणाद्रंधर्वेणबलात्प्रभो ॥ स्त्रीणांबाह्याभिमर्शाच्चहतंभवतिनः
कुलम् ५ शरणं च प्रपन्नानां त्राणार्थं कुलस्य च ॥ उत्तिष्ठध्वं न रव्याघ्राः सजीभवत माचिरम् ६ अर्जुनश्च यमौ चैव त्वंच वीरा पराजितः ॥ मोक्षयध्वं न रव्याघ्राह्नियमाणं सु
योधनम् ७ एतस्थानरव्याघ्राः सर्वशस्त्रसमन्विताः ॥ धृतराष्ट्रस्य पुत्राणां विमलाः कांचनध्वजाः ८ सस्वनानधिरोहध्वं नित्यसज्जानिमान्स्थान् ॥ इंद्रसेनादिभिः सूतैः
कृतशस्त्रैरधिष्ठितान् ९ एतानां स्थायवैयत्तागंधर्वान्योद्धुमाहवे ॥ सुयोधनस्य मोक्षाय प्रयतध्वमतंद्रिताः १० यएवकश्चिद्राजन्यः शरणार्थमिहागतम् ॥ परं शक्त्याऽ
भिरक्षतं किंपुनस्त्वृकोदर ११ कइहार्यो भवेन्नानमभिधावेतिचोदितः ॥ प्रांजलिं शरणापन्नं दृष्ट्वा शत्रुमपि ध्रुवम् १२ वरप्रदानं राज्यं च पुत्रजन्म च पांडवाः ॥ शत्रोश्च मो
क्षणं क्लेशात्रीणि चैकंच तत्समम् १३ किंचाप्यधिकमेतस्माद्यदापन्नः सुयोधनः ॥ त्वद्बाहुबलमाश्रित्य जीवितं परिमार्गते १४ स्वयमेव प्रधावेयं यदि न स्याद्द्रुकोदर ॥
दिततो मे क्रतुर्वीर न हि मेऽत्र विचारणा १५ साधैव तु यथाभीममोक्षयेथाः सुयोधनम् ॥ तथा सर्वैरूपायैस्त्वयं यथाः कुरु नंदन १६ न साम्ना प्रतिपद्येत यदि गंधर्वाडसौ ॥
पराक्रमेण मृदुना मोक्षयेथाः सुयोधनम् १७ अथासौ मृदुयुद्धेन न मुंचेद्वीरमकौरवान् ॥ सर्वोपायैर्विमोच्यास्ते निगृह्य परिपंथिनः १८ एतावद्धिमया शक्यं संदंष्टुं वैत्रकोदर ॥
वैतानेकर्मणितते वर्तमाने च भारत १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अजातशत्रोर्वचनं तच्छ्रुत्वा तु धनं जयः ॥ प्रतिजज्ञे गुरोर्वाक्यं कौरवाणां विमोक्षणम् २० ॥ अर्जुन उवाच ॥
यदि साम्ना मोक्षयंति गंधर्वा धृतराष्ट्रजान् ॥ अद्य गंधर्वराजस्य भूमिः पास्यति शोणितम् २१ अर्जुनस्य तु तांश्चुत्वा प्रतिज्ञां सत्यवादिनः ॥ कौरवाणां तदाराजन् पुनः प्रत्या
गतं मनः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि घोषयात्रापर्वणि दुर्योधनमोचनानुज्ञायां त्रिचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
युधिष्ठिरवचः श्रुत्वा भीमसेनपुरोगमाः ॥ प्रहृष्टवदनाः सर्वे समुत्तस्थुर्नरर्षभाः १ अभेद्यानिततः सर्वे समनद्यंत भारत ॥ जांबूनदविचित्राणि कवचानि महारथाः २ आयुधा
नि च दिव्यानि विविधानि समादधुः ॥ तदंशितारथैः सर्वे ध्वजिनः सशरासनाः ३ पांडवाः प्रत्यदृश्यंत ज्वलिता इव पावकाः ॥ तात्रथान्साधुसंपन्नान्संयुक्तान् जवनेर्हयैः ४
आस्थाय रथशार्दूलः शीघ्रमेव ययुस्ततः ॥ ततः कौरवसैन्यानां प्रादुरासीन् महास्वनः ५ प्रयातान्सहितान्दृष्ट्वा पांडुपुत्रान् महारथान् ॥ जितकाशिनश्च खचरास्त्व
रिताश्च महारथाः ६

७। ८। ९। १० श्रेयःकल्याणं प्रतिपादयितुम् ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९ स्वचरान्गनगमनान् स्वचरान्गंधर्वान् २०। २१। २२ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये

क्षणैर्नैव वने तस्मिन्समाजगमुरभीतवत् ॥ न्यवर्तत ततः सर्वैर्गंधर्वाजितकाशिनः ७ दृष्ट्वा रथगतान् वीरान् पाण्डवांश्चतुरो रणे ॥ तांस्तु विभ्राजितान् दृष्ट्वा लोकपाला
निबोधतान् ८ व्यूढानीकाव्यतिष्ठतं गंधमादनवासिनः ॥ राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा धर्मपुत्रस्य धीमतः ९ क्रमेण मृदुना युद्धमुपक्रांतं च भारत ॥ न तु गंधर्वराजस्य सैनि
कामंदचेतसः १० शक्यं ते मृदुना श्रेयः प्रतिपादयितुं तदा ॥ ततस्तान् युधिदुर्धर्षान्सव्यसाची परंतपः ११ सांत्वपूर्वमिदं वाक्यमुवाच स्वचरान् रणे ॥ विसर्जय
तराजानं भ्रातरं मे सुयोधनम् १२ त एव मुक्ता गंधर्वाः पाण्डवेन यशस्विना ॥ उत्स्मयंतस्तदा पार्थमिदं वचनमब्रुवन् १३ एकस्यैव वयं तात कुर्यामवचनं भुवि ॥
यस्य शासनमाज्ञाय च रामो विगतज्वराः १४ तेनैकेन यथाऽऽदिष्टं तथा वर्त्तामहे भारत ॥ न शास्ता विद्यतेऽस्माकमन्यस्तस्मात्सुरेश्वरात् १५ एवमुक्तः स गंधर्वैः कुंतीपु
त्रो धनंजयः ॥ गंधर्वान् पुनरेवेदं वचनं प्रत्यभाषत १६ न तद्रंधर्वराजस्य युक्तं कर्म जुगुप्सितम् ॥ परदाराभिर्मर्शश्च मानुषैश्च समागमः १७ उत्सृज्य ध्वं महावीर्या
न धृतराष्ट्रसुतानि मान् ॥ दारांश्चैषां विमुंच ध्वं धर्मराजस्य शासनात् १८ यदा सामानं मुंच ध्वं गंधर्वा धृतराष्ट्रजान् ॥ मोक्षयिष्यामि विक्रम्य स्वयमेव सुयोधनम् १९
एवमुक्त्वा ततः पार्थः सव्यसाची धनंजयः ॥ ससर्ज निशितान् बाणान् स्वचरान् स्वचरान् प्रति २० तथैव शरवर्षेण गंधर्वास्ते बलोत्कटाः ॥ पाण्डवान् भयवर्तन्त पाण्डवाश्च दिवौ
कसः २१ ततः सुतमुलं युद्धं गंधर्वाणां तरस्विनाम् ॥ बभूव भीमवेगानां पाण्डवानां च भारत २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥
शरान् दीप्तान्समंतात्पर्यवारयन् १ चत्वारः पाण्डवा वीरा गंधर्वाश्च सहस्रशः ॥ रणे संन्यतन राजंस्तदद्भुतमिवाभवत् २ यथा कर्णस्य चरथो धार्तराष्ट्रस्य चोभयोः ॥
गंधर्वैः शतशश्छिन्नौ तथा तेषां प्रचक्रिरे ३ तान्समापत तोराजं गंधर्वाञ्छत शो रणे ॥ प्रत्यगृह्णन् रव्याघ्राः शरवर्षैरनेकशः ४ ते कीर्यमाणाः खगमाः शरवर्षैः समं
ततः ॥ न शेकुः पाण्डुपुत्राणां समीपे परिवर्तितुम् ५ अभिकुद्धान् भिकुद्धान् गंधर्वान् र्जुनस्तदा ॥ लक्षयित्वाऽथ दिव्यानि महास्त्राण्युपचक्रमे ६ सहस्राणां सहस्राणि
प्राहिणोद्यमसादनम् ॥ आग्नेयेनार्जुनः संख्ये गंधर्वाणां बलोत्कटः ७ तथा भीमो महोष्वासः संयुगे बलिनां वरः ॥ गंधर्वान् शतशो राजन् जवान निशितैः शरैः ८ मा
द्रीपुत्रावपि तथा युध्यमानौ बलोत्कटौ ॥ परिगृह्णाग्र तोराजं र्जुनः शतशः परान् ९ ते बध्यमाना गंधर्वा दिव्यै रस्त्रैर्महारथैः ॥ उत्पेतुः स्वमुपादाय धृतराष्ट्रसुतांस्ततः
१० सतानु रपतितान् दृष्ट्वा कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ महता शरजालेन समंतात्पर्यवारयत् ११ ते बद्धाः शरजालेन शकुन्ता इव पंजरे ॥ ववर्षु र्जुनं क्रोधाद्रदाशक्तं पृष्टिवृ
ष्टिभिः १२ गदाशक्तं पृष्टिवृष्टीस्तानि हत्य परमास्त्रवित् ॥ गात्राणि चाह न ब्रह्मैर्गंधर्वाणां धनंजयः १३

भारतभावदीपे चतुश्चत्वारिंशदधिकद्विंशतमोऽध्यायः ॥ २४४ ॥ ॥ तत इति १। २ तथा तेषां चतुर्णां परिधानं च भारतं प्रचक्रिरे गंधर्वाः ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३।

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ गृह्यसूत्रात् २० । २१ संवत्सराच्छाद्य विद्ययाऽर्जुनशक्त्या २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीपे पंचचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४५ ॥ ॥ ततोऽर्जुन इति १ । २ तत्रस्थेनमयेतिशेषः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ नित्यंसंतुष्टोमस इत्यर्थः

शिरोभिः प्रपतद्विश्वचरणैर्बाहुभिस्तथा ॥ अश्मवृष्टिरिवाभातिपरेषामभवद्भयम् १४ तेवध्यमानागंधर्वाः पांडवेन महात्मना ॥ भूमिः शमंतरिक्षस्थाः शरवर्षैरवाकिरन् ॥ १५ तेषां तु शरवर्षाणिसव्यसाचीपरंतपः ॥ अस्त्रैः संवार्यते जस्वीगंधर्वान्प्रत्यविध्यत १६ स्थूणाकर्णेन्द्रजालंचसौरंचापितथाऽर्जुनः ॥ आग्नेयंचापिसौम्यंचससर्जकुरुनं दन १७ तेदह्यमानागंधर्वाः कुंतीपुत्रस्यसायकैः ॥ दैतेया इव शक्रेण विषादमगमन्परम् १८ ऊर्ध्वमाक्रममाणाश्च शरजालेन वारिताः ॥ विसर्पमाणा भङ्गैश्च वार्यते सव्यसा चिना १९ गंधर्वोस्त्रासितान्दृष्ट्वा कुंतीपुत्रेण भारत ॥ चित्रसेनो गदां गृह्य सव्यसाचिनमाद्रवत् २० तस्याभिपततस्तूर्णगदाहस्तस्यसंयुगे ॥ गदांसर्वायसीपार्थः शरैश्चिच्छेदसमधा २१ सगदांबहुधा दृष्ट्वा कृत्तां बाणैस्तरस्विना ॥ संवृत्य विद्ययाऽऽत्मानं योधयामास पांडवम् २२ अस्त्राणितस्य दिव्यानि संप्रयुक्तानि सर्वशः ॥ दिव्यैरस्त्रैस्तदावीरः पर्यवारयदर्जुनः २३ सवार्यमाणस्तैरस्त्रैर्जुनेन महात्मना ॥ गंधर्वराजो बलवान्माययाऽन्तर्हितस्तदा २४ अंतर्हितं तालक्ष्य प्रहरंतमथार्जुनः ॥ ताडयामास खचरैर्दिव्यास्त्रप्रतिमंत्रितैः २५ अंतर्धानवधंचास्यचक्रे कुन्धोऽर्जुनस्तदा ॥ शब्दवेधंसमाश्रित्य बहुरूरो धनंजयः २६ सवध्यमानस्तैरस्त्रैर्जुनेन महात्मना ॥ ततोऽस्य दर्शयामास तदाऽऽत्मानं प्रियः सखा २७ चित्रसेनस्ततो वाचसखायं युधिविद्धि माम् ॥ चित्रसेनमथालक्ष्य सखा ये युधि दुर्बलम् २८ संजहारास्त्रमथ तत्प्रसृष्टं पांडवर्षभः ॥ दृष्ट्वा तु पांडवाः सर्वे संहतास्त्रं धनंजयम् २९ संजन्तुः प्रहृतान् श्वान् शरवेगान् धनूंषि च ॥ चित्रसेनश्च भीमश्च सव्यसाचीयमावपि ॥ पृष्ठा कौशलमन्योन्यं रथेष्वेवावतस्थिरे ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि घोषयात्रापर्वणि गंधर्वपराभवे पंचचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽर्जुनश्चित्रसेनं प्रहसन्नदमब्रवीत् ॥ मध्ये गंधर्वसैन्यानां महेष्वामो महायुतिः १ किं ते व्यवसितं वीरकौरवाणां विनिग्रहे ॥ किमर्थं च सदरोऽयं निगृहीतः सुयोधनः २ ॥ चित्रसेन उवाच ॥ विदितोऽयमभिप्रायस्तत्रस्थेन दुरात्मनः ॥ दुर्योधनस्य पापस्य कर्णस्य च धनंजय ३ वनस्थान्भवतो ज्ञात्वा क्लिश्यमानाननाथवत् ॥ समस्थो विषमस्थांस्तान्द्रक्ष्यामीत्यनवस्थितान् ४ इमेऽवहसितुं प्राप्ता द्रौपदी च यशस्विनीम् ॥ ज्ञात्वा चिकीर्षितं चैषां मामुवाच सुरेश्वरः ५ गच्छ दुर्योधनं बद्धसहामात्यमिहानय ॥ धनंजयश्च ते रक्ष्यः सह भ्रातृभिराहवे ६ सच प्रियः सखा तु भ्यं शिष्यश्च तव पांडव ॥ वचनाद्देवराजस्य ततोऽस्मीहागतोऽब्रुवत् ७ अयं दुरात्मा बद्धश्च गमिष्यामि सुरालयम् ॥ नेष्याम्येनं दुरात्मानं पाकशासनशासनात् ८ ॥ अर्जुन उवाच ॥ उत्सृज्यतां चित्रसेन भ्राताऽस्माकं सुयोधनः ॥ धर्मराजस्य संदेशान्मम चेदिच्छसिप्रियम् ९ ॥ चित्रसेन उवाच ॥ पापोऽयं नित्यसंतुष्टो न विमोक्षणमर्हति ॥ प्रलब्धाधर्मराजस्य कृष्णायाश्च धनंजय १०

इदंमुक्तंममस्थोविषमस्थांस्तान्द्रक्ष्यामीति ११ । १२ । १३ । १४ । १५ इष्टानिवृत्तलंकारादीन्याज्ञापयध्वे भवदर्शनान्योतेष्यतीति १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
 मुखंमुखेनपुंतिपुंतेवर्धते २२ वैमनस्यंवेरंकेनचित्सहमाकृताःमाकुरु २३ । २४ । २५ ॥ २६ । २७ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठेये भारतभावदीपे षट्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः

नेदंचिकीर्षितंतस्यकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ जानातिधर्मराजोहिश्रुत्वाकुरुयथेच्छसि ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेसर्वेएवराजानमभिजग्मुर्गुधिष्ठिरम् ॥ अभिगम्यचत
 त्सर्वशशंसुस्तस्यचेष्टितम् १२ अजातशत्रुस्तच्छ्रुत्वागंधर्वस्यवचस्तदा ॥ मोक्षयामासतान्सर्वान्गंधर्वान्प्रशशंसच १३ दिष्ट्याभवद्विर्बलिभिःशक्तैःसर्वैर्नहिसितः ॥
 दुर्वृत्तोधातृराष्ट्रोऽयंसामात्यज्ञातिबांधवः १४ उपकारोमहांस्तातकृतोऽयंममखेचरैः ॥ कुलंनपरिभूतंमेमोक्षणेऽस्यदुगात्मनः १५ आज्ञापयध्वमिष्टानिप्रीयामोदर्श
 नेनवः ॥ प्राप्यसर्वानभिप्रायांस्ततोव्रजतमाप्तिम् १६ अनुज्ञातास्तुगंधर्वाःपांडुपुत्रेणधीमता ॥ सहाप्सरोभिःसंहृष्टाश्चित्रसेनमुखाययुः १७ देवराडपिगंधर्वान्मृ
 तांस्तान्ममजीवयत् ॥ दिव्येनामृतवर्षेणयेहताःकौरवैर्युधि १८ ज्ञातींस्तानवमुच्याथराजदारांश्चसर्वशः ॥ कृत्वाचदुष्करंममप्रीतियुक्ताश्चरांडवाः १९ सस्त्रीकु
 मारैःकुरुभिःपूज्यमानामहारथाः ॥ बभ्राजिरेमहात्मानःकृतमध्येयथाग्रयः २० ततोदुर्योधनमुक्तंभ्रातृभिःसहितस्तदा ॥ युधिष्ठिरस्तुप्रणयादिदंवचनमब्रवीत् २१
 मास्मतातपुनःकार्पीरीदृशंसाहसंकचिन् ॥ नहिसाहसकर्तारःसुखमेधंतिभारत २२ स्वस्तिमान्सहितःसर्वैर्भ्रातृभिःकुरुनंदन ॥ गृहानव्रजयथाकामंवैमनस्यंचमाकृताः
 २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पांडवेनाभ्यनुज्ञातोराजादुर्योधनस्तदा ॥ अभिवाद्यधर्मपुत्रंगतेंद्रियइवातुरः २४ विदीर्यमाणोव्रीडावान्जगामनगरंरुति ॥ तस्मिन्गतेकौ
 रवेयंकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः २५ भ्रातृभिःसहितोवीरःपूज्यमानोद्विजातिभिः ॥ तपोधनैश्चतैःसर्वैर्वृतःशक्रइवामरैः २६ तथाद्वैतवनेतस्मिन्विजहारमुदायुतः २७
 ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्वणिदुर्योधनमोक्षणेषट्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४६ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ शत्रुभिर्जित
 बद्धस्यपांडवैश्चमहात्मभिः ॥ मोक्षितस्ययुधापश्चान्मानिनःसुदुरात्मनः १ कथनस्यावलित्तस्यगर्वितस्यचनित्यशः ॥ सदाचपौरुषौदार्यैःपांडवानवमन्यतः २
 दुर्योधनस्यपापस्यनित्याहंकारवादिनः ॥ प्रवेशोहास्तिनपुरेदुष्करःप्रतिभातिमे ३ तस्यलज्जान्वितस्यैवशोकव्याकुलचेतसः ॥ प्रवेशंविस्तरणत्वंवैशंपायनकीर्त्तय ४
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ धर्मराजनिस्सृष्टस्तुधातृराष्ट्रःसुयोधनः ॥ लज्जयाऽधोमुखःसीदन्नुपासपेत्सुदुःखितः ५ स्वपुरंप्रययौराजाचतुरंगबलानुगः । शोकोपहतया
 बुद्ध्याचिंतयानःपराभवम् ६ विमुच्यपथियानानिदेशेसुयवसोदके ॥ सन्निविष्टःशुभेर्मध्येभूमिभागेयथेप्सितम् ७ हस्त्यश्वस्थपादातंयथास्थानंन्यवेशयत् ॥ अथोप
 विष्टराजानंपर्यंकेज्वलनप्रभे ८ उपश्रुतंयथासोमंराहुणारात्रिसंक्षये ॥ उपागम्याब्रवीत्कर्णोदुर्योधनमिदंतदा ९

॥ २४६ ॥ शत्रुभिरिति १ कथनस्यात्मस्तुतिपरस्य अवलित्तस्यपापाशयस्य गर्वितस्यात्यभिमानिनः अतएवपांडवानवमन्यतः २ अहंकारंगर्ववदतीतितथा ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४७ ॥ अजानतस्तेहि । नाभ्यध्यामिरोषवदितिनम्ये ॥ १ ।

दिष्ट्याजीवसिगांधारेदिष्ट्यानःसंगमःपुनः ॥ दिष्ट्यात्वयाजिताश्वैवगंधर्वाःकामरूपिणः १० दिष्ट्यासमग्रान्पश्यामिश्रातृस्तेकुरुनंदन ॥ विजिगीषूनरणेयु
कान्निर्जितारिन्महारथान् ११ अहंत्वभिद्रुतःसर्वैर्गंधर्वैःपश्यतस्तव ॥ नाशकुवंस्थापयितुंदीर्यमाणांचवाहिनीम् १२ शरक्षतांगश्चभृशंव्यपयातोऽभिपीडितः ॥
इदंत्व्यद्भुतंमन्येयद्युष्मानिहभारत १३ अरिष्टानक्षतांश्चापिसदारबलवाहनान् ॥ विमुक्तान्संप्रपश्यामियुद्धात्तस्मादमानुषात् १४ नैतस्यकर्तालोकेऽस्मि
न्पुमान्विद्यतिभारत ॥ यत्कृतंतेमहाराजसहभ्रातृभिराहवे ॥ १५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुकर्णेनराजादुर्योधनस्तदा ॥ उवाचचांगराजानं
बाष्पगद्गदयागिरा ॥ १६ ॥ इतिश्री०म०आ०प०दोष०कर्णदुर्योधनसंवादेसप्तचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४७ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अजान
तस्तेराधेयनाभ्यसूयाम्यहंवचः ॥ जानासित्वंजितानशत्रून्गंधर्वोस्तेजसामया १ आयोधितास्तुगंधर्वाःसुचिरंसोदैर्मम ॥ मयासहमहाबाहोऽकृतश्चोभयतःक्षयः २
मायाधिकास्त्वयुध्यंतयदाशूरावियद्रताः ॥ तदानोनसमंयुद्धमभवत्खेचरैःसह ३ पराजयंचप्राप्ताःस्मोरणेबंधनमेवच ॥ सभृत्यामात्यपुत्राश्चसदारबलवाहनाः ४
उच्चैराकाशमार्गेणहियामस्तैःसुदुःखिताः ॥ अथनःसैनिकाःकेचिदमात्याश्चमहारथाः ५ उपगम्यानुवन्दीनाःपांडवांश्चरणप्रदान् ॥ एषदुर्योधनोराजाधार्तराष्ट्रःसहा
नुजः ६ सामात्यदारोहियतेगंधर्वैर्दिवमाश्रितैः ॥ तमोक्षयतभद्रवःसहदारंनराधिपम् ७ परामर्शोमाऽभविष्यत्कुरुदारेषुसर्वशः ॥ एवमुक्तेतुधर्मात्माज्येष्ठःपांडुसुत
स्तदा ८ प्रसाद्यपांडवान्सर्वानाज्ञापयतमोक्षणे ॥ अथागम्यतमुद्देशंपांडवाःपुरुषर्षभाः ९ सांत्वपूर्वमयाचंतशक्ताःसंतोमहारथाः ॥ यदाचास्मान्नमुमुक्षुर्गंधर्वाःसांत्वि
ताअपि १० ततोऽर्जुनश्चभीमश्चयमजौचबलोत्कटौ ॥ मुमुक्षुःशरवर्षाणिगंधर्वान्प्रत्यनेकशः ११ अथसर्वेणमुक्त्वाप्रयाताःखेचरादिवम् ॥ अस्मानेवाभिकर्षतोदी
नान्मुदितमानसाः १२ ततःसमंतात्पश्यामःशरजालेनवेष्टितम् ॥ अमानुषाणिचास्त्राणिप्रमुंचंतधनंजयम् १३ समावृतादिशोदृष्ट्वापांडवेनशितैःशरैः ॥ धनंजयस
खाऽऽत्मानंदर्शयामासवैतदा १४ चित्रसेनःपांडवेनसमाश्लिष्यपरस्परम् ॥ कुशलंपरिपच्छतैःपृष्ट्वाप्यनामयम् १५ तेसमेत्यतथाऽन्योन्यंसन्नाहान्प्रिप्रमुच्यच ॥
एकीभूतास्ततोवीरागंधर्वाःसहपांडवैः ॥ अपूजयेतामन्योन्यंचित्रसेनधनंजयौ १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिविषयात्रापर्वणिदुर्योधनवाक्येऽष्टच
त्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४८ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ चित्रसेनंसमागम्यप्रहसन्नर्जुनस्तदा ॥ इदंवचनमल्लीबमब्रवीत्परवीरहा १ भ्रातृनर्ह
सिमेवीरमोक्तुंगंधर्वसत्तम ॥ अनर्हधर्षणाहीमेजीवमानेषुपांडुषु २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४८ ॥ चित्रसेनमिति १ । २

एवमुक्तस्तुगंधर्वःपांडवेनमहात्मना ॥ उवाचयत्कर्णवयंमंत्रयंतोविनिर्गताः ३ द्रष्टारःस्मसुखाद्धीनान्सदारान्पांडवानिति ॥ तस्मिन्नुच्चार्यमाणेतुगंधर्वेणवच
स्तथा ४ भूमेर्विवरमन्वैच्छं प्रवेष्टुं व्रीडयान्वितः ॥ युधिष्ठिरस्मथागम्यगंधर्वाःसहपांडवैः ५ अस्मद्भूमित्रितंतस्मैबद्धांश्चास्मान्नयवेदयन् ॥ स्त्रीसमक्षमहं दीनो बद्धः
शत्रुवशंगतः ६ युधिष्ठिरस्योपहृतः किं नु दुःखमतः परम् ॥ येमे निराकृतानित्यं रिपुर्येषामहंसदा ७ तैर्मोक्षितोऽहं दुर्बुद्धिर्दत्तैरेव जीवितम् ॥ प्राप्तः स्यां यद्यहं वी
रवधंतस्मिन्महारणे ८ श्रेयस्तद्वितामहं नैवंभूतस्यजीवितम् ॥ अभूद्यशःपृथिव्यामेख्यातंगंधर्वतोवधात् ९ प्राप्ताश्च पुण्यलोकाः स्युर्महेंद्रसदनोऽक्षयाः ॥ यत्त्वद्य
मेव्यवसितंतच्छृणुध्वं न र्षभाः १० इह प्रायमुपासिष्ये यूयं व्रजत वै गृहान् ॥ भ्रातरश्चैव मे सर्वे यां त्वद्यस्वपुं प्रति ११ कर्णप्रभृतयश्चैव सुहृदो बांधवाश्च ये ॥ दुःशा
सनं पुरस्कृत्य प्रयां त्वद्यपुं प्रति १२ न ह्यहं संप्रयास्यामि पुं शत्रु निराकृतः ॥ शत्रुमानापहो भूत्वा सुहृदां मानकृत् तथा १३ ससुहृच्छोकदो जातः शत्रूणां हर्षवर्धनः ॥
वारणाह्वयमासाद्य किं वक्ष्यामि जनाधिपम् १४ भीष्मद्रोणौ कृपद्रौणी विदुरः संजयस्तथा ॥ बाह्लीकः सौमदत्तिश्च ये चान्ये वृद्धसंमताः १५ ब्राह्मणाः श्रेणिमुल्याश्च
तथोदासीनवृत्तयः ॥ किं मां वक्ष्यंति किंचापि प्रति वक्ष्यामितानहम् १६ रिपूणां शिरसि स्थित्वा तथा विक्रम्य चोरसि ॥ आत्मदोषात्परिभ्रष्टः कथं वक्ष्यामितानहम्
१७ दुर्विनीताः श्रियं प्राप्य दिद्यामैश्वर्यमेव च ॥ तिष्ठंति न चिरं भद्रे यथाऽहं मदगर्वितः १८ अहो नार्हमिदं कर्म कष्टं दुश्चितं कृतम् ॥ स्वयं दुर्बुद्धिना मोहाद्येन प्राप्तोऽस्मि स
शयम् १९ तस्मात्प्रायमुपासिष्ये न हि शक्ष्यामि जीवितम् ॥ चेतयानो हिको जीवेत्कृच्छ्राच्छत्रुभिरुद्धतः २० शत्रुभिश्चावहसितो मानी पौरुषवर्जितः ॥ पांडवैर्विक्रमा
ढ्यैश्च समावमानमवेक्षितः २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं चिंतापरिगतो दुःशासनमथाब्रवीत् ॥ दुःशासननिबोधेदं वचनं मम भारत २२ प्रतीच्छ त्वं मया दत्तमभिषेकं
नृपो भव ॥ प्रशाधि पृथिवीं स्फीतां कर्णसौबलपालिताम् २३ भ्रातृन्पालय विस्रब्धं मस्तो वृत्रहा यथा ॥ बांधवाश्चोपजीवंतु देवा इव शतक्रतुम् २४ ब्राह्मणेषु सदावृत्तिं
कुर्वीथाश्चाप्रमादतः ॥ बंधूनां सुहृदांचैव भवेथास्त्वं गतिः सदा २५ ज्ञातींश्चाप्यनुपश्येथा विष्णुर्देवगणान्यथा ॥ गुरुः पालनीयास्ते गच्छ पालय मे दीनीम् २६ नंदय
न्सुहृदः सर्वान् शात्रवांश्चावभर्त्सयन् ॥ कंठे चैनं परिष्वज्य गम्यतामि त्युवाच ह २७ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा दीनो दुःशासनोऽब्रवीत् ॥ अश्रुकंठः सुदुःखार्तः प्रांजलिः प्रणिप
त्य च २८ मगद्वदमिदं वाक्यं भ्रातरं ज्येष्ठमात्मनः ॥ प्रसीदत्यपतद्भूमौ दूयमानेन चेतसा २९ दुःखितः पादयोस्तस्य नेत्रजं जलमुत्सृजन् ॥ उक्त्वांश्च न र्व्याघ्रो नैतदेवं भ
विष्यति ३० विदीर्यैः सकलाभूमिद्यौश्चापि शकली भवेत् ॥ रवि रात्मप्रभां जह्यात्सोमः शीतां शुतां यजेत् ३१

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ यदाचेति । यदिशोकेनव्यसननश्येत्तर्हि सकर्तव्योनतुतत्तथास्त्वतःशोकोनकर्तव्यइत्यर्थः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावंद्वीपेऊनपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४९ ॥ ॥ ॥ ॥ राजचिति । स्पष्टार्थोऽध्यायः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

वायुःशैश्यमथोजह्याद्धिमवांश्चपरिव्रजेत् ॥ शुष्येतोयंसमुद्रेषुवह्निरप्युष्णतांत्यजेत् ३२ नचाहंत्वद्वतेराजन्प्रशासेयंवसुंधराम् ॥ पुनःपुनःप्रसीदेतिवाक्यंचेद
मुवाचह ३३ त्वमेवनःकुलेराजाभविष्यसिशतंसमाः ॥ एवमुक्त्वासराजानंसुस्वरंप्ररुदह ३४ पादौसंसृश्यमानार्होभ्रातृज्येष्ठस्यभारत ॥ तथातौदुःखितौ
दृष्ट्वादुःशासनसुयोधनौ ३५ अधिगम्यव्यथाविष्टःकर्णस्तौप्रत्यभाषत ॥ विषीदथःकिंकौरव्यौबालिश्यान्प्राकृताविव ३६ नशोकःशोचमानस्यविनिर्वर्तक
हिंचित् ॥ यदाचशोचतःशोकोव्यसननपाकर्षति ३७ सामर्थ्यैकिततःशोकेशोचमानौप्रपश्यथः ॥ धृतिंशृणुतंमाशत्रून्शोचंतौनंदयिष्यथः ३८ कर्तव्यंहि
कृतराजन्पांडवैस्तवमोक्षणम् ॥ नित्यमेवप्रियंकार्यंराज्ञोविषयवासिभिः ३९ पाल्यमानास्त्वयातेहिनिवसंतिगतज्वराः ॥ नार्हस्येवंगतेमन्युंकर्तुंप्राकृतवद्यथा ॥
४० विषण्णास्तवसोदर्यास्त्वयिप्रायंसमास्थिते ॥ उत्तिष्ठव्रजभद्रंतेसमाश्वासयसोदरान् ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्राप०दुर्योधनप्रा
योपवेशेऊनपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४९ ॥ ॥ कर्णउवाच ॥ राजन्नाद्यावगच्छामितवेहलघुसत्त्वताम् ॥ किमत्रचित्रंयद्रीरमोक्षितःपांडवैरसि १
सद्योवशंसमापन्नःशत्रूणांशत्रुकर्शन ॥ सेनाजीवैश्चकौरव्यतथाविषयवासिभिः २ अज्ञातैर्यदिवाज्ञातैःकर्तव्यंनृपतेःप्रियम् ॥ प्रायःप्राधानाःपुरुषाःक्षोभयंत्यरिवा
हिनीम् ३ निगृह्यतेचयुद्धेषुमोक्षयंतेचैवसैनिकैः ॥ सेनाजीवाश्च्येराज्ञांविषयेसंतिमानवाः ४ तैःसंगम्यनृपार्थाययतितव्यंयथातथम् ॥ यद्येवंपांडवैराजन्भव
द्विषयवासिभिः ५ यदृच्छयामोक्षितोऽसितत्रकापरिदेवना ॥ नचैतत्साधुयद्वाजन्पांडवास्त्वांनृपोत्तमम् ६ स्वसेनयासंप्रयातंनानुयांतिस्मपृष्ठतः ॥ शूराश्चबलवंत
श्चसंयुगेष्वपलायिनः ७ भवतस्तेसहायवैप्रेष्यतांपूर्वमागताः ॥ पांडवेयानिरत्नानित्वमद्याप्युपभुंजसे ८ सत्वस्थान्पांडवान्पश्यनतेप्रायमुपाविशन् ॥ उत्ति
ष्ठराजन्भद्रंतेनचिरंकर्तुमर्हसि ९ अवश्यमेवनृपतेराज्ञोविषयवासिभिः ॥ प्रियाण्याचरितव्यानितत्रकापरिदेवना १० मद्राक्यमेतद्राजेंद्रयद्येवंनकरिष्यसि ॥
स्थास्यामीहभवत्पादौशुश्रूषन्नरिमर्दन ११ नोत्सहेजीवितुमहंत्वद्विहीनोनरर्षभ ॥ प्रायोपविष्टस्तुनृपराज्ञांहास्योभविष्यसि १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त
स्तुकर्णेनराजादुर्योधनस्तदा ॥ नैवोत्थातुंमनश्चक्रेस्वर्गायकृतनिश्चयः १३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्वणिदुर्योधनप्रायोपवेशेकर्णवा
क्येपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५० ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रायोपविष्टंराजानंदुर्योधनममर्षणम् ॥ उवाचसांतव्यनृराजन्शकुनिः
सौबलस्तदा १ ॥ शकुनिरुवाच ॥ सम्यगुक्तंहिकर्णेनतच्छ्रुतंकौरवत्वया ॥ मयाऽऽहृतांश्रियंस्फीतांतांमोहादपहासिकिम् २

३ पात्रं मृत्पात्रं आममपकं ४ भीरुमात्मनाशशंकाकुलं । ह्रीं संसामर्धहीनं । दीर्घसूत्रं चिरकारिणं । प्रमादिनमनबहितं । व्यसनात्पुतपानभृगयादिरूपात् । विषयैः कृपादिभिराक्रांतं । त्वं तु तेषां ध्येयमा
दीविषयाक्रांतश्चेति भावः ५ पार्थैः कृतं शोकमालंब्यमानाशयेतिसंबंधः ६ । ७ आत्मानं शरीरमात्यज ८ । ९ । १० विकृतं म्लानं भ्रातृसौहृदं भ्रातरिसौहृदं वात्सल्यमस्यास्तीति भ्रातृसौहृदस्तम् ११ । १२ निर्वे
दं जीविते वैराग्यं नैराश्यं राज्याभेदतिशेषः १३ समन्युः दैन्यवान् धर्मेण धनेन सौख्येन बानममकार्यमिति संबंधः धर्मधनाभ्यां त्यक्तौख्यं तेन वा आह्वाया आह्वाक्येन राज्ञेनेत्यर्थः १४ माविहन्वत आत्मानं मायातयत
ममसं कल्पं वामानाशयत १५ पूज्या भवद्भिरिति शेषः गुरवो धृतराष्ट्रादयः १६ । १७ मुह्यद्भिः कर्णाद्यैः अमात्यैः शकुनिप्रभृतिभिः भ्रातृभिर्दुःशासनादिभिः स्वजनैः संबन्धिभिः १८ । १९ वाग्यतो यौनी

त्वमल्पबुद्ध्या नृपते प्राणानुत्सृष्टुमर्हसि ॥ अथवाऽप्यवगच्छामिनवृद्धाः सेवितास्त्वया ३ यः समुत्पतितं हर्षं दैन्यवाननियच्छति ॥ स नश्यति श्रियं प्राप्य पात्रमाममिवा
मसि ४ अतिभीरुमतिह्रीं दीर्घसूत्रं प्रमादिनम् ॥ व्यसनाद्विषयाक्रान्तं न भजंति नृपं प्रजाः ५ सत्कृतस्य हितेशोको विपरीते कथं भवेत् ॥ माकृतं शोभनं पार्थैः शोकमालंब्य
नाशय ६ यत्र हर्षस्त्वया कार्यः सत्कर्तव्याश्च पांडवाः ॥ तत्र शोचसिराजेंद्रविपरीतमिदं तव ७ प्रसीद मात्यजात्मानं तुष्टश्च सुकृतं स्मर ॥ प्रयच्छ राज्ञ्यं पार्थानां यशो धर्ममवा
गुहि ८ क्रियामेतां समाज्ञाय कृतज्ञस्त्वं भविष्यसि ॥ सौभ्रात्रं पांडवैः कृत्वा समवस्थाप्य चैव तान् ९ पित्र्यं राज्यं प्रयच्छेष्टांततः सुखमवाप्स्यसि ॥ वैशंपायन उवाच ॥
शकुनेस्तु वचः श्रुत्वा दुःशासनमवेक्ष्य च १० पादयोः पतितं वीरं विकृतं भ्रातृसौहृदम् ॥ बाहुभ्यां साधुजाताभ्यां दुःशासनमरिदमम् ११ उत्थाप्य संपरिष्वज्य प्रीत्याऽजिघ्र
तमूर्धनि ॥ कर्णसौबलयोश्चापि संश्रुत्य वचनान्यसौ १२ निर्वेदं परमं गत्वा राजा दुर्योधनस्तदा ॥ ब्रीडयाऽभिपरीतात्मानैराशयमगमत्परम् १३ तच्छ्रुत्वा सुहृदश्चैव सम
न्युरिदमब्रवीत् ॥ न धर्मधनसौख्येन नैश्वर्येण न चाज्ञया १४ नैकभोगैश्च मे कार्यमाविहन्वत गच्छत ॥ निश्चितं यं मम मतिः स्थिता प्रायोपवेशने १५ गच्छ ध्वं नगरं सर्वे रज्या
श्च गुरवो मम ॥ त एव मुक्ताः प्रत्युच्चराजानमरिमर्दनम् १६ यागातिस्तव राजेंद्र साऽस्माकमपि भारत ॥ कथं वासं प्रवेक्ष्यामस्वद्विहीनाः पुरं वयम् १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
स सुहृद्भिरमात्यैश्च भ्रातृभिः स्वजनेन च ॥ बहुप्रकारमप्युक्तो निश्चयान्न विचाल्यते १८ दर्शोस्तरणमास्तीर्य निश्चयाद्दृतराष्ट्रजः ॥ संस्पृश्यापः शुचिर्भूत्वा भूतले समुप
स्थितः १९ कुशचीरांबरधरः परं नियममास्थितः ॥ वाग्यतो राजशार्दूलः स स्वर्गगतिकाम्यया २० मनसोऽपचितं कृत्वा निरस्य च बहिः क्रियाः ॥ अथ तं निश्चयं तस्य
बुद्धौ दत्तेयदानवाः २१ पातालवासिनो रौद्राः पूर्वदेवैर्विनिर्जिताः ॥ ते स्वपक्षक्षयंतं तु ज्ञात्वा दुर्योधनस्य वै २२ आह्वानाय तदा चक्रुः कर्मवैतानसंभवम् ॥ बृहस्पत्युशनो
कैश्च मंत्रैर्मंत्रविशारदाः २३ अथर्ववेदप्रोक्तैश्च याश्चोपनिषदिक्रियाः ॥ मंत्रजप्यसमायुक्तास्तास्तदा समवर्तयन् २४ ब्रह्मत्यमौहतिः श्रीमंत्रं ब्रह्मसमाहिताः ॥
ब्राह्मणा वेदे दांगपाखाः सुदृढव्रताः २५

स्वर्गगतिर्भरणं तत्काम्यया तदिच्छया २० मनसा उपसमीपे चिन्तिता हार्थकाष्टसंचयं कृत्वा संकल्प्य अवश्यं मर्त्यमिति निश्चित्येत्यर्थः बहिः क्रियाः स्नानपानाद्याः २१ । २२ वैतानसंभवमपि विस्तारसाध्यं न बकु
ल्यादिविधानं आथर्वणिकं न तु त्रयीरूपम् २३ उपनिषदि आरण्यके प्रोक्ताः क्रियाः 'सर्वमविध्यद्द्वयं विध्यश्चिरो विवृजय मनीः प्रव्रज' इत्यादि मंत्रप्रकाशिताः शत्रुमारणार्था एतन्मंत्रजपहोमापिरूपाः समवर्त
यन्संभाव्यतयन् दत्तेयदानवा इति पूर्वेण संबंधः २४ । २५

कृत्वा आह्लाकरीदेवता २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे एकपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५१ ॥ ॥ भोः सुयोधनेति १ । २ कार्पविरुद्रेषु शत्रुजयवि

कर्मसिद्धौ तदा तत्र तृभमाणामहाद्भुताः ॥ कृत्यासमुत्थिताराजन्तिकरोमीति चाब्रवीत् २६ आहुर्देत्याश्वतांतत्र सुप्रीतेनांतरात्मना ॥ प्रायोपविष्टराजानंधार्तराष्ट्रमिहा
नय २७ तथेति च प्रतिश्रुत्य सा कृत्या प्रययौ तदा ॥ निमेषादगमञ्चापियत्र राजा सुयोधनः २८ समादाय च राजानं प्रविवेश रसातलम् ॥ दानवानां मुहूर्ताच्च तमानीतं न्य
वेदयत् ॥ तमानीतं नृपं दृष्ट्वा रात्रौ संगत्य दानवाः २९ प्रहृष्टमनसः सर्वे किंचिदुत्फुल्ललोचनाः ॥ साभिमानमिदं वाक्यं दुर्योधनमथाब्रुवन् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते
आरण्यके पर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ २५१ ॥ ॥ दानवा ऊचुः ॥ भोः सुयोधन राजेंद्र भरतानां कुलो
द्ग्रह ॥ शूरैः परिवृतो नित्यं तथैव च महात्मभिः १ अकार्षीः साहसमिदं कस्मात्प्रायोपवेशनम् ॥ आत्मत्यागी ह्यधोयाति वाच्यतां चायशस्करिम् २ न हि कार्यविरुद्धेषु
बहुपापेषु कर्मसु ॥ मूलवातिषु सज्जते बुद्धिमंतो भवद्विधाः ३ नियच्छेनां मतिं राजन् धर्मार्थसुखनाशिनीम् ॥ यशःप्रतापवीर्यघ्नी शत्रूणां हर्षवर्धनीम् ४ श्रूयतां तु प्रभो त
त्त्वं दिव्यतां चात्मनो नृप ॥ निर्माणं च शरीरस्य ततो धैर्यमवामुहि ५ पुरा त्वं तपासाऽस्माभिरलब्धो राजन् महेश्वरात् ॥ पूर्वकायश्च पूर्वस्ते निर्मितो वज्रसंचयैः ६ अस्त्रैरभेद्यः
शस्त्रैश्चाप्यधःकायश्च तेऽनघ ॥ कृतः पुष्पमयो देव्यारूपतः स्त्रीमनोहरः ७ एवमीश्वरसंयुक्तस्तव देहो नृपोत्तम ॥ देव्या च राजशार्दूलदिव्यस्त्वं हिनमानुषः ८ क्षत्रिया
श्च महावीर्या भगदत्तपुरोगमाः ॥ दिव्यास्त्रविदुषः शूराः क्षपयिष्यंति ते रिपून् ९ तदलंते विषादेन भयं तव न विद्यते ॥ सहायार्थं च ते वीराः संभूता भुवि दानवाः १० भीष्म
द्रोणकृपादींश्च प्रवेक्ष्यं त्यपरेऽसुराः ॥ यैराविष्टा घृणां त्यक्त्वा योत्स्यंते तव वैरिभिः ११ नैव पुत्रान्न च भ्रातृन् पित्रन्न च बांधवान् ॥ नैव शिष्यान् च ज्ञातीन् बालान् स्थविरान्न च
१२ युधिष्ठिरं हरिष्यं तो मोक्षयंति कुरुसत्तम ॥ निःस्नेहा दानवा विष्टाः समाक्रांतेऽन्तरात्मनि १३ प्रहरिष्यंति विवशाः स्नेहमुत्सृज्य दूरतः ॥ हृष्टाः पुरुषशार्दूलाः कलुषी
कृतमानसाः ॥ अविज्ञानविमूढाश्च देवाश्च विधिनिर्मितात् १४ व्याभाषमाणाश्चान्योन्यं न मे जीवन्विमोक्षयसे ॥ सर्वेशस्त्रामोक्षेण यौरुषे समवस्थिताः १५ श्लाघ
मानाः कुरुश्रेष्ठ करिष्यंति जनक्षयम् ॥ तेऽपि पंचमहात्मानः प्रतियोत्स्यंति पांडवाः १६ बंधं चैषां करिष्यंति दैवयुक्ता महाबलाः ॥ दैत्यरक्षोगणाश्चैव संभूताः क्षत्रयोनिषु
१७ योत्स्यंति युधि विक्रम्य शत्रुभिस्तव पार्थिव ॥ गदाभिर्मुसलैः शूलैः शस्त्रैश्चावचैस्तथा १८ यच्च तेऽन्तर्गतं वीरभयमर्जुनसंभवं ॥ तत्रापि विहितोऽस्माभिर्वधोपायो
ऽर्जुनस्य वै १९ हतस्य नरकस्यात्मा कर्णमूर्तिमुपाश्रितः ॥ तद्वैरं संस्मरन् वीरयोत्स्यते केशवार्जुनौ २०

रुद्धेषु पापेषु आत्महत्यादिषु ३ नियच्छत्यजेत्यर्थः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । अमरा इतिच्छेदः घृणां कृपा ११ । १२ । अंतरात्मनि चित्तोत्समाक्रांते दानवैरेव १३ । अविज्ञानं कार्याकार्य
विज्ञानाभावस्तेन मूढाः देवादृष्टाद विधिनिर्मितात् पूर्वकर्मकृतात् १४ व्याभाषमाणाः विक्रम्यमाणाः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

विक्रमेशशुजये शौटीरःसमर्थः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ तेत्वया अन्यामरणार्था वैरज्ञांत्यर्थावाबुद्धिर्नकार्या २६ । २७ जयमाप्नुहिचेत्युक्तमितिशेषः अथतैर्विमृष्टमितिसंबंधः २८ । २९

सतेविक्रमशौटीरोगेपार्थविजेष्यति ॥ कर्णःप्रहरतांश्रेष्ठःसर्वांश्चारीन्महारथः २१ ज्ञात्वैतच्छद्मनावज्रीरक्षार्थं प्रव्यसाचिनः ॥ कुंडलेकवचंचैवकर्णस्यापहरि
प्यति २२ तस्मादस्माभिरप्यत्रैत्याःशतसहस्रशः ॥ नियुक्ताराक्षसाश्चैवयेतेसंशप्तकाइति २३ प्रख्यातास्तेऽर्जुनवीरंहनिष्यंतिचमाशुचः ॥ असपत्नात्वयाही
यंभोक्तव्यावसुधानृप २४ माविषादंगमस्तस्मान्नैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ विनष्टेत्वयिचास्माकंपक्षोहीयेतकौरव २५ गच्छवीरनतेबुद्धिरन्याकार्याकथंचन ॥
त्वमस्माकंगतिर्नित्यंदेवतानांचपांडवाः २६ ॥ वेशंघायनउवाच ॥ एवमुक्त्वापरिष्वज्यदैत्यास्तंराजकुंजरम् ॥ समाश्वास्यचदुर्धर्षेपुत्रवहानवर्षभाः २७ स्थि
रांकृत्वाबुद्धिमस्यप्रियाण्युक्त्वाचभारत ॥ गम्यतामित्यनुज्ञायजयमाप्नुहिचेत्यथ २८ तैर्विमृष्टमहाबाहुंकृत्यासैवानयत्पुनः ॥ तमेवदेशंयत्रासौतदाप्रायमुपा
विशत् २९ प्रतिनिक्षिप्यतंवीरंकृत्यासमभिपूज्यच ॥ अनुज्ञाताचराज्ञासातथैवांतरधीयत ३० गतायामथतस्यांतुराजादुर्योधनस्तदा ॥ स्वप्रभृतमिदंसर्वम्
चितयतभारत ३१ विजेष्यामिरणेपांडूनिचिन्तास्याभवन्मतिः ॥ कर्णसंशप्तकांश्चैवपार्थस्यामित्रघातिनः ३२ अमन्यतवधेयुक्तान्समर्थाश्चसुयोधनः ॥ एव
माशादृढातस्यधार्तराष्ट्रस्यदुर्मतेः ३३ विनिर्जयेपांडवानामभवद्भरतर्षभ ॥ कर्णोऽप्याविष्टचित्तात्मानरकस्यांतरात्मना ३४ अर्जुनस्यवधेकूरांकरोतिस्मतदा
मतिम् ॥ संशप्तकाश्चतेवीराराक्षसाविष्टचेतसः ३५ रजस्तमोभ्यामाक्रांताःफाल्गुनस्यवधैषिणः ॥ भीष्मद्रोणकृपाद्याश्चदानवाक्रांतचेतसः ३६ नतथापांडु
पुत्राणांस्नेहवंतोविशांपते ॥ नचाचक्षेकस्मैचिदेतद्राजासुयोधनः ३७ दुर्योधनंनिशांतचकर्णोवैकर्तनोऽब्रवीत् ॥ स्मयन्निवांजलिकृत्वापार्थिवंहेतुमद्वचः ३८
नमृतोजयतेशत्रून्जीवन्भद्राणिपश्यति ॥ मृतस्यभद्राणिकुतःकौरवेयकुतांजयः ३९ नकालोऽद्यविषादस्यभयस्यमरणस्यवा ॥ परिष्वज्याब्रवीच्चैनंभुजाभ्यां
समहाभुजः ४० उत्तिष्ठराजन्किंशेषेकस्माच्छोचसिशत्रुहन् ॥ शत्रून्प्रताप्यवीर्येणसकथंमृत्युमिच्छसि ४१ अथवातेभयंजातंदृष्ट्वाऽर्जुनपराक्रमम् ॥ सत्यंतेप्र
तिजानामिवधिष्यामिरणेऽर्जुनम् ४२ गतेत्रयोदशेवर्षेसत्येनायुधमालभे ॥ आनयिष्याम्यहंपार्थान्वशंतवजनाधिप ४३ एवमुक्तस्तुकर्णेनदैत्यानांवचनात्तथा ॥
प्रणिपातेनचाप्येषामुदतिष्ठत्सुयोधनः ४४ दैत्यानांतद्वचःश्रुत्वाहृदि कृत्वास्थिरांमतिम् ॥ ततोमनुजशार्दूलोयोजयामासवाहिनीम् ४५ रथनागाश्वकलिलांपदाति
जनसंकुलाम् ॥ गंगौघप्रतिमाराजन्साप्रयातामहाचमूः ४६ श्वेतच्छत्रैःपताकाभिश्चामरैश्चसुपांडुरैः ॥ रथैर्नागैःपदातैश्चशुशुभेऽतीवसंकुला ४७

३० । ३१ । ३२ । ३३ अंतरात्मनामनसा ३४ । ३५ । ३६ पांडुपुत्राणामुपरीतिशेषः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ एषांदुःशासनादीनां ४४ । ४५ । ४६ । पदातैःपदा
तिभिः साचमूर्योरिवशुशुभेइतिद्वयोःसंबंधः ४७

व्यपेतः अभयनः मेघविस्तारो यस्मिन् । 'घनं स्यादित्युपक्रम्य विस्तारे लोहमुद्धरे' इति मेदिनी । शरदीत्यर्थः । अव्यक्ता ईष्यक्ता शरदी शरज्जातपुंडरीकाशकुसुमायाकारच्छत्रवामरादिरूपाशोभायस्यासा
ऽव्यक्तशरदी अधिराजासर्वभौमोयुधिष्ठिरस्तद्वत् ४८ गृह्नन् दृक्प्रसारादिनाऽनुहन् अंजलिमालाः नमस्कारांजलिपंक्तीः वद्धांजलीनित्यर्थः ४९ देविनाद्युत्तरतेन ५० । ५१ । ५२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि

व्यपेताश्रघने कालेद्यौरिव व्यक्तशरदी ॥ जयाशोभिर्द्विजेन्द्रैः सस्तूयमानोऽधिराजवत् ४८ गृह्णन् अंजलिमालाश्रध्वार्त्तराष्ट्रोजनाधिपः ॥ सुयोधनो ययावग्रोऽश्रि
यापरमयाज्वलन् ४९ कर्णेन सार्धराजेंद्रसौबलेन च देविना ॥ दुःशासनादयश्चास्यभ्रातरः सर्वएव ते ५० भूरिश्रवाः सोमदत्तो महाराजश्च बाह्लिकः ॥ स्थैर्नानाविधाकारैर्ह
यैर्गजवैस्तथा ५१ प्रयातं नृपसिंहं तमनुजग्मुः कुरुद्रहाः ॥ कालेनाल्पेन राजेंद्रस्वपुरं विविशुस्तदा ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि षोडश्यात्राप० दुर्योधनपु
रप्रवेशे द्विपञ्चाशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २५२ ॥ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ वसमानेषु पार्थेषु वने तस्मिन् महात्मसु ॥ धार्तराष्ट्रमहेष्वा
साः किमकुर्वन्त सत्तमाः १ कर्णो वै कर्तनश्चैव शकुनिश्च महाबलः ॥ भीष्मद्रोणकृपाश्चैव तन्मेशंसितुमर्हसि २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं गतेषु पार्थेषु विस्मृष्टेषु सुयोधने ॥
आगतेहास्तिनपुरं मोक्षिते पाण्डुनंदनैः ३ भीष्मोऽब्रवीन्महाराज धार्तराष्ट्रमिदं वचः ॥ उक्तं तात यथा पूर्वं गच्छतस्ते तपो वनम् ४ गमनं मे न रुचितं तव तत्र कृतं वते ॥ ततः प्रा
संतव्यावीरग्रहणं शत्रुभिर्बलात् ५ मोक्षितश्चासि धर्मज्ञैः पांडवैर्न चलजसे ॥ प्रत्यक्षं तव गांधारे ससैन्यस्य विशांपते ६ सूतपुत्रोऽपयाद्रीतो गंधर्वाणां तदारणात् ॥ क्रोशत
स्तव राजेंद्र ससैन्यस्य नृपात्मज ७ दृष्टस्ते विक्रमश्चैव पांडवानां महात्मनाम् ॥ कर्णस्य च महाबाहो सूतपुत्रस्य दुर्मतेः ८ न चापि पादभाक् कर्णः पांडवानां नृपोत्तम ॥ धनुर्वेदे च
शौर्ये च धर्मवाधर्मवत्सल ९ तस्मादहं क्षमं मन्ये पांडवैस्त्वैर्महात्मभिः ॥ संधिं संधिविदां श्रेष्ठकुलस्यास्य विवृद्धये १० एवमुक्तश्च भीष्मेण धार्तराष्ट्रजनेश्वरः ॥ प्रहस्य सह
साराजन्विप्रतस्थे ससौबलः ११ तंतुप्रस्थितमाज्ञाय कर्णदुःशासनादयः ॥ अनुजग्मुर्महेष्वासा धार्तराष्ट्रमहाबलम् १२ तांस्तु संप्रस्थितान् दृष्ट्वा भीष्मः कुरुपितामहः ॥
लज्जया व्रीडितो राजनृजगाम स्वनिवेशनम् १३ गते भीष्मे महाराज धार्तराष्ट्रजनेश्वरः ॥ पुनरागम्य तं देशं मंत्रय तमंत्रिभिः १४ किमस्माकं भवेच्छ्रेयः किं कार्यं मवशि
ष्यते ॥ कथंचलु कृतं तस्यान्मंत्रयामोऽद्य यद्विदुः १५ ॥ कर्ण उवाच ॥ दुर्योधननिबोधेदं यत्त्वा वक्ष्यामि कौरव ॥ भीष्मोऽस्मान्निंदति सदा पांडवांश्च प्रशंसति १६
त्वद्वेषाच्च महाबाहो ममापि द्वेषुमर्हति ॥ विगर्हते च मानित्यं त्वत्समीपे नरेश्वर १७ सोऽहं भीष्मवचस्तद्वैनमृष्यामीह भारत ॥ त्वत्समक्षं यदुक्तं च भीष्मेणामित्रकर्षणं ॥
१८ पांडवानां यशो राजंस्तव निर्दिष्टं भारत ॥ अनुजानीहि माराज नृसभृत्यबलवाहनम् १९ जेष्यामि पृथिवीं राजन्सौलवनकाननाम् ॥ जिताच पांडवैर्भूमिश्चतुर्भिर्बल
शालिभिः २० तामहं ते विजेष्यामि एकएव न संशयः ॥ संपश्यतु सुदुर्बुद्धिर्भीष्मः कुरुकुलाधमः २१

नीलकंठीये भारतभाष्ये द्विपञ्चाशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २५२ ॥

॥ वसमानेष्विति १ । २ । ३ । ४ तव गमनं न रुचितं नानुमोदितं मे मया ते त्वया च तव कृतम् ५ । ६ अपयात् अपयात्

पलायितः ७ । ८ । ९ संधिं क्षमं युक्तं मन्ये १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ममापि ममापि १७ । १८ । १९ । २० । २१

२२। २३। २४। २५। २६ प्रायात्रिकं प्रयातुराज्ञोऽपेक्षितशकटापणवीध्यादि २७। २८ मंगलैर्मङ्गलद्रव्यैः मुग्धतैः जादिभिः स्नातः शुभैर्नाराजनादिभिः प्रययावितिसंबंधः २९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि
नीलकंठीये भारतभावंदीये त्रिपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५३ ॥ तत इति १। २। ३। ४। ५। ६। ७ निवेश्य विषयेऽऽत्मनः आत्मनो गोचरे कृत्वैत्यर्थः आकारपूर्वरूपलोपोवा आर्षः ८

अनिर्द्यन्निदतेयोहिअप्रशंस्यंप्रशंसति ॥ सपश्यतुबलंमेघआत्मानंतुविगर्हतु २२ अनुजानीहिमांराजनध्रुवोहिविजयस्तव ॥ प्रतिजानामितेसत्यंराजन्नायुध
मालभे २३ तच्छ्रुत्वातुवचोराजन्कर्णस्यभरतर्षभ ॥ प्रीत्यापरमयायुक्तःकर्णमाहनराधिपः २४ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मियस्यमेत्वंमहाबलः ॥ हितेषुवर्तसेनि
त्यंसफलंजन्मचाद्यमे २५ यदाचमन्यसेवीरसर्वशत्रुनिबर्हणम् ॥ तदानिर्गच्छभद्रंतेह्यनुशाधिचमामिति २६ एवमुक्तस्तदाकर्णो धार्तराष्ट्रेणधीमता ॥ सर्वमाज्ञाप
यामासप्रायात्रिकमरिंदम २७ प्रययौचमहेष्वासोनक्षत्रेशुभदैवते ॥ शुभेतिथौमुहूर्तेचपूज्यमानोद्विजातिभिः २८ मंगलैश्चशुभैः स्नातोवाग्भिश्चापिप्रशुजितः ॥ नाद
यनरथघोषेणत्रैलोक्यंसचराचरम् २९ ॥ इति श्रीम० आरण्यके प० घोषयात्रापर्वणिकर्णदिग्विजये त्रिपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५३ ॥ ॥ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततःकर्णोमहेष्वासोबलेनमहतावृतः ॥ द्रुपदस्यपुंरंरम्यंरुग्धभरतर्षभ १ युद्धेनमहताचैनंचक्रेवीरंवशानुगम् ॥ सुवर्णरजतंचापिरत्नानिविविधा
निच २ करंचदापयामासद्रुपदंचपसत्तम ॥ तंविनिर्जित्यराजेंद्रराजानस्तस्ययेऽनुगाः ३ तान्सर्वान्वशगांश्चक्रेकरंचैनानदापयत् ॥ अथोत्तरांदिशंगत्वावशेचक्रेनरा
धिपान् ४ भगदत्तंचनिर्जित्यराधेयोगिरिमारुहत् ॥ हिमवंतंमहाशैलंयुध्यमानश्चशत्रुभिः ५ प्रययौचदिशःसर्वान्पतीन्वशमानयत् ॥ सहैमवतिकान्जित्वा
करंसर्वानदापयत् ६ नेपालविषयेयेचराजानस्तानवाजयत् ॥ अवतीर्यततःशैलात्पूर्वादिशमभिद्रुतः ७ अंगान्वंगान्कलिगांश्चशुंडिकान्मथिलानथ ॥ मागधान्कर्क
खंडांश्चनिवेश्यविषयेऽऽत्मनः ८ आवशीरांश्चयोध्यांश्चाहिक्षत्रंचनिर्जयत् ॥ पूर्वादिशंविनिर्जित्यवत्सभूमितथाऽगमत् ९ वत्सभूमिंविनिर्जित्यकेवलांमृत्तिकाव
तीम् ॥ मोहनंपत्तनंचैवत्रिपुरीकोसलांतथा १० एतान्सर्वान्विनिर्जित्यकरमादायसर्वशः ॥ दक्षिणांदिशमास्थायकर्णोजित्वामहारथान् ११ रुक्मिणंदाक्षिणात्येषु
योधयामाससूतजः ॥ सयुद्धंतुमुलंकृत्वा रुक्मीप्रोवाचसूतजम् १२ प्रीतोऽस्मितवराजेंद्रविक्रमेणबलेनच ॥ नतेविघ्नंकरिष्यामिप्रतिज्ञांसमपालयम् १३ प्रीत्याचाहं
प्रयच्छामिहिरण्यंयावदिच्छसि ॥ समेत्यरुक्मिणाकर्णःपांड्यंशैलंचसोऽगमत् १४ सकेरलंरणेचैवनीलंचापिमहोपतिम् ॥ वेणुदारिसुतंचैवयेचान्येनृपसत्तमाः १५
दक्षिणस्यांदिशिनृपान्करान्सर्वानदापयत् ॥ शैशुपालंततो गत्वाविजिग्येसूतनंदनः १६ पार्श्वस्थांश्चापिनृपतीन्वशेचक्रेमहाबलः ॥ आवंत्यांश्चवशेकृत्वासाम्राच
भरतर्षभ ॥ वृष्णिभिःसहसंगम्यपश्चिमामपिनिर्जयत् १७

निर्जयजितवान् अटभावार्षः १। १०। ११। १२ प्रतिज्ञांसत्रयमसमपालयंपालितवानस्मि सत्रयमविश्वेयैवत्वयासहयुद्धं कृतं नत्वाजिगीषयेतिभावः १३ शैलंश्रीशैलम् १४। १५। १६। १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ तत्कर्मकर्णविजयपुरे उद्घोषयामास २४ । २५ । २६ अभ्युदितेभ्योऽप्युदिताः श्रेष्ठतमाः २७ । २८ हलहलाशब्दं हाहाकारं कर्णनिदांचपांडवपक्षपा
 वारुणीं दिशमागम्य यावनान् बर्वांस्तथा ॥ नृपान् पश्चिमभूमिस्थान् दापयामास वैकरान् १८ विजित्य पृथिवीं सर्वोत्पत्तौ परदक्षिणाम् ॥ सम्लेच्छाटविकान्वीरः सप
 र्वतनिवासिनः १९ भद्रान् रोहितकांश्चैव आग्रेयान् मालवानपि ॥ गणान्सर्वान्विनिर्जित्य नीतिकृत्प्रहसन्निव २० शशकान्यवनांश्चैव विजिग्ये सृतनंदनः ॥ न
 म्रजित्प्रमुखांश्चैव गणान् जित्वा महारथान् २१ एवं स पृथिवीं सर्वौवशे कृत्वा महारथः ॥ विजित्य पुरुषव्याघ्रो नागसाह्वयमागमत् २२ तमागतं महेष्वामं धार्तराष्ट्रो
 जनाधिपः ॥ प्रत्युद्रम्य महाराज स भ्रातृपितृबांधवः २३ अर्चयामास विधिना कर्णमाहवशो भिनम् ॥ आश्रावयन् तत्कर्म प्रीयमाणो जनेश्वरः २४ यन्नभीष्मान्
 च द्रोणा न्न कृपा न्न च बाह्लिकात् ॥ प्राप्तवानस्मि भद्रं ते त्वत्तः प्राप्तं मया हितम् २५ बहुना च किमुक्तेन गृणु कर्णवचो मम ॥ सनाथोऽस्मि महाबाहो त्वयानाथेन सत्तम
 २६ न हिते पांडवाः सर्वे कलामर्हति षोडशीम् ॥ अन्ये वा पुरुषव्याघ्रराजानोऽभ्युदितोदिताः २७ स भवान् धृतराष्ट्रं तं गांधारीचयशस्विनीम् ॥ पश्य कर्णमहे
 ष्वामादिति वज्रभृद्यथा २८ ततो हलहलाशब्दः प्रादुरासीद्विज्ञापते ॥ हाहाकाराश्च बहवो नगरे नागसाह्वये २९ केचिदेनं प्रशंसन्ति निर्दंति स्मतथाऽपरे ॥
 तूष्णीमासंस्तथा चान्ये नृपास्तत्र जनाधिप ३० एवं विजित्य राजेंद्र कर्णः शस्त्रभृतांवरः ॥ स परवतवनाकाशांसमुद्रांसि निष्कुटाम् ३१ देशैरुच्चावचैः पूर्णोपत
 तैर्नगैरपि ॥ द्वीपैश्चानूपसंपूर्णैः पृथिवीं पृथिवीपते ३२ कालेन नातिदीर्घेण वशे कृत्वा तु पार्थिवान् ॥ अक्षयं धनमादाय सृतजो नृपमभ्ययात् ३३ प्रविश्य च गृ
 हं राजन्नभ्यंतरमरिंदम ॥ गांधारीसहितं वीरो धृतराष्ट्रं दर्शयः ३४ पुत्रवच्चनरव्याघ्रपादौ जग्राह धर्मवित् ॥ धृतराष्ट्रेण चाश्लिष्य प्रेम्णा चापि विसर्जितः ३५ तदा
 प्रभृति राजा च शकुनिश्चापि सौबलः ॥ जानते निर्जितान् पार्थान् कर्णेन युधि भारत ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि वीरार्पणोपाध्यायः ॥ २५४ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जित्वा तु पृथिवीं राजन्सूतपुत्रो जनाधिप ॥ अब्रवीत्परवीरघ्नो दुर्योधनमिदं
 ष्वपचाशदधिकं द्विशततमोऽध्यायः ॥ २५४ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दुर्योधननिबोधेदं यत्त्वां वक्ष्यामि कौरव ॥ श्रुत्वा वाचं तथा सर्वैर्कर्महस्यरिंदम २ तवाद्य पृथिवीवीरनिःसपत्नानृपोत्तम ॥ तां पा
 लययथा शक्रो हतशत्रुर्महामनाः ३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तु कर्णेन कर्णराजाऽब्रवीत्पुनः ॥ न किंचिदुल्लभं तस्य यस्य त्वं पुरुषर्षभ ४ सहायश्चानु
 रक्तश्च मदर्थं समुद्यतः ॥ अभिप्रायस्तु मे कश्चित्तैवै गृणु यथा तथम् ५ राजसूयं पांडवस्य दृष्ट्वा क्रतुवरं महत् ॥ मम स्पृहा स मुत्पन्ना तां संपादय स तज ६ एवमुक्तस्ततः कर्णो
 राजानमिदमब्रवीत् ॥ तवाद्य पृथिवीपालावश्याः सर्वे नृपोत्तम ७

तिनश्चक्रित्यर्थः २९ । ३० आकाशः पर्वतवनयोरंतरालं सस्याद्युत्पत्तिभूमिमित्यर्थः ३१ अनूपं सर्वतो जलं तेन संपूर्णैः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

चतुष्पं वाशदधिकं द्विशततमोऽध्यायः ॥ २५४ ॥

॥ ॥

॥ ॥

॥ ॥

॥ जित्वेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

॥ इक्षारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे

॥ २१० ॥

८।२।१०।११।१२ जीवमानेऽथेकस्मिन्कुलेऽद्वौ राजानौ भवत इति वा तस्मिन्मज्जित इति वा भावः १३ सचशत्रुर्नतत्पतिबंधस्माकं काचिदस्ति द्यूनेन च जितोऽस्त्येवे शाशंक्याह दीर्घायुरिति । पितर्येकतराजमूये जीवतिसतिस्वयंतंन कुर्यादित्यर्थः अंधस्य पितुरनधिकारात्तत्सर्वं यथ्यधिकारमतिबंधकं न भवति किंतु युधिष्ठिरजया सामर्थ्यमेव तथा पितृकीर्तयितुमशक्यमित्येतद्बुद्धादृतं तथा च वक्ष्यति । इतेषु युधिष्ठिरपुराजसूयेत

आहूयंतां द्विजवराः संभाराश्च यथाविधि ॥ संभ्रियंतां कुरुश्रेष्ठ यज्ञोपकरणानि च ८ ऋत्विजश्च समाहूता यथोक्ता वेदपारगाः ॥ क्रियां कुर्वंतु ते राजान्यथाशास्त्रमरिंदम ९ बह्वन्नपानसंयुक्तः सुसमृद्धगुणान्वितः ॥ प्रवर्ततां महायज्ञस्तवापि भरतर्षभ १० एवमुक्तस्तु कर्णेन धार्तराष्ट्रो विशांपते ॥ पुरोहितं समानाग्यवचनं चेदमब्रवीत् ११ राजसूयं क्रतुश्रेष्ठं समाप्नवदक्षिणम् ॥ आहरत्वं मम कृतं यथान्यायं यथाक्रमम् १२ स एव मुक्तो नृपतिमुवाच द्विजसत्तमः ॥ न स शक्यः क्रतुश्रेष्ठो जीवमाने युधिष्ठिरे १३ आहर्तुं कौरवश्रेष्ठकुले तव नृपोत्तम ॥ दीर्घायुर्जीवति च ते धृतराष्ट्रः पिता नृप १४ अतश्चापि विरुद्धस्ते क्रतुरेष नृपोत्तम ॥ अस्तित्वन्यन्महत्संज्ञं राजसूयसमं प्रभो १५ तेन त्वं यजराजेंद्रशृणु चेदं वचो मम ॥ य इमे पृथिवीपालाः करदास्तव पार्थिव १६ ते करान् संप्रयच्छंतु सुवर्णं च कृताकृतम् ॥ तेन ते क्रियतामद्यलांगलं नृपसत्तम १७ यज्ञवाटस्य ते भूमिः कृष्यतां तेन भारत ॥ तत्र यज्ञो नृपश्रेष्ठ प्रभूतान्नः सुसंस्कृतः १८ प्रवर्त्ततां यथान्यायं सर्वतो ह्यनिवारितः ॥ एष ते वैष्णवो नाम यज्ञः सत्पुरुषोचितः १९ एतेन नेष्टवान् कश्चिद्दृते विष्णुं पुरातनम् ॥ राजसूयं क्रतुश्रेष्ठं रूपधृत्येषमहाक्रतुः २० अस्माकं रोचते चैव श्रेयश्च तव भारत ॥ निर्विघ्नश्च भवत्येष सफला स्यात्संप्रहातव २१ एवमुक्तस्तु तैर्विप्रैर्धार्तराष्ट्रो महीपतिः ॥ कर्णं च सौबलं चैव भ्रातृभ्यश्चैव दमब्रवीत् २२ रोचते मे वचः कृत्स्नं ब्राह्मणानां न संशयः ॥ रोचते यदि युष्माकंतस्मात्प्रभूतमा चिरम् २३ एवमुक्तास्तु ते सर्वे तथैव्युचुर्नराधिपम् ॥ संदिदेश ततो राजा व्यापारस्थान्यथाक्रमम् २४ हलस्य कर्णे चापिव्यादिष्टाः सर्वशिल्पिनः ॥ यथोक्तं च नृपश्रेष्ठ कृतं सर्वयथाक्रमम् २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि घोषयात्रापर्वणि दुर्योधनयज्ञसमारंभे पंचपंचाशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २५५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तु शिल्पिनः सर्वे अमात्यप्रवराश्च ये ॥ विदुरश्च महाप्राज्ञो धार्तराष्ट्रे न्यवेदयत् १ सज्जं क्रतुवरं राजन् कालप्राप्तं च भारत ॥ सौवर्णं च कृतं सर्वलांगलं च महा धनम् २ एतच्छ्रुत्वा नृपश्रेष्ठो धार्तराष्ट्रो विशांपते ॥ आज्ञापयामास नृपः क्रतुराजप्रवर्त्तनम् ३ ततः प्रवव्रते यज्ञः प्रभूतार्थः सुसंस्कृतः ॥ दीक्षितश्चापि गांधारि र्यथा शास्त्रं यथाक्रमम् ४ प्रहृष्टो धृतराष्ट्रश्च विदुरश्च महायज्ञाः ॥ भीष्मो द्रोणः कृपः कर्णो गांधारी च यशस्विनी ५ निमंत्रणार्थं दूतांश्च प्रेषयामास शीघ्रगाम् ॥ पार्थिवा नां च राजेंद्र ब्राह्मणानां तथैव च ६ ते प्रयाता यथोदिष्टा दूतास्त्वरितवाहनाः ॥ तत्र कंचित्प्रयातंतु दूतदुःशासनोऽब्रवीत् ७ गच्छ दैतवनं शीघ्रं पांडवान् पापपूरुषान् ॥ निमंत्रय यथान्यायं विप्रांस्तस्मिन्वने तदा ८

यात्तया । आहृतेऽहं नरश्रेष्ठत्वांसभाजयिता पुनः' इति १४ । १५ । १६ कृतं घटितमलंकारादिरूपं अकृतमन्यत् १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ व्यापारस्थानं शिल्पिनः २४ । २५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २२५ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

२।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६ धातराष्ट्रेषुस्वयंक्रोधेनज्वलत्सुक्रोधहविःक्रोषरूपंस्पर्पिस्तेषामत्यंतोदीपकंमोक्षयितुंदाऽहमांगंताआगमिष्यामि १७।१८।१९।२०।२१

सगत्वापांडवान्सर्वानुवाचाभिप्रणम्यच ॥ दुर्योधनोमहाराजयजतेनृपसत्तमः १ स्ववीर्यार्जितमर्थौघमवाप्यकुरुसत्तमः ॥ तत्रगच्छंतिराजानोब्राह्मणाश्वततस्ततः
१० अहंतुप्रेषितोराजनकौरवेणमहात्मना ॥ आमंत्रयतिवोराजाधार्तराष्ट्रोजनेश्वरः ११ मनोभिलषितंराज्ञस्तंक्रतुंद्रष्टुमर्हथ ॥ ततोयुधिष्ठिरराजातच्छ्रुत्वादूतभा
षितम् १२ अब्रवीन्नृपशार्दूलोदिष्टयाराजासुयोधनः ॥ यजतेक्रतुमुख्येनपूर्वेषांकीर्तिवर्धनः १३ वयमप्युपयास्यामोनत्विदानींकथंचन ॥ समयःपरिपाल्योनोया
वद्वर्षत्रयोदशम् १४ श्रुत्वैतद्धर्मराजस्यभीमोवचनमब्रवीत् ॥ तदातुनृपतिर्गताधर्मराजोयुधिष्ठिरः १५ अस्त्रशस्त्रप्रदीप्तौघोयदातंपातयिष्यति ॥ वर्षात्रयोदशादूर्ध्वरेण
सत्रेनराधिपः १६ यदाक्रोधहविर्मोक्षाधार्तराष्ट्रेषुपांडवः ॥ आगताऽहंतदाऽस्मीतिवाच्यस्तेससुयोधनः १७ शेषास्तुपांडवाराजन्नैवोचुःकिंचिदप्रियम् ॥ दूतश्चापि
यथावृत्तं धार्तराष्ट्रेन्यवेदयत् १८ अथाजग्मुर्नरैश्चेष्टानानाजनपदेश्वराः ॥ ब्राह्मणाश्चमहाभागधार्तराष्ट्रपुरंप्रति १९ तेत्त्वर्चितायथाशास्त्रंयथाविधियथाक्रमम् ॥
मुदापरमयायुक्ताःप्रीताश्चापिनरेश्वराः २० धृतराष्ट्रोऽपिराजेंद्रसंवृतःसर्वकौरवैः ॥ हर्षेणमहतायुक्तोविदुरंप्रत्यभाषत २१ यथासुखीजनःसर्वःक्षत्तःस्यादन्नसंयुतः ॥
तुष्येत्तुयज्ञसदनेतथाक्षिप्रंविधीयताम् २२ विदुरस्तुतदाज्ञायसर्ववर्णानारिंदम ॥ यथाप्रमाणतोविद्वान्पृजयामासधर्मवित् २३ भक्ष्यपेयान्नपानेनमाल्यैश्चापिसुगं
धिभिः ॥ वासोभिर्विविधैश्चैवयोजयामासहृष्टवत् २४ कृत्स्नह्यावस्थान्वीरोयथाशास्त्रंयथाक्रमम् ॥ सांत्वयित्वाचराजेंद्रोदत्वाचविविधंवसु २५ विसर्जयामासनृपा
न्ब्राह्मणांश्चमहस्रशः ॥ विसृज्यचनृपान्सर्वान्भ्रातृभिःपरिवारितः २६ विवेशहास्तिनपुरंसहितःकर्णसौबलैः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्वणि
दुर्योधनयज्ञोपपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५६ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रविशंतंमहाराजसूतास्तुष्टुवुरच्युतम् ॥ जनाश्चापिमहेष्वासं
तुष्टुवूराजसत्तम १ लाजैश्वंदनचूर्णैश्चविकीर्यचजनास्ततः ॥ ऊचुर्दिष्टयानृपाविघ्नःसमाप्तोऽयंक्रतुस्तव २ अपरेत्वबुवंस्तत्रवातिकास्तंमहीपतिम् ॥ युधिष्ठिरस्ययज्ञेनन
समोद्येषतेक्रतुः ३ नैवतस्यक्रतोरेषकलामर्हतिषोडशीम् ॥ एवंतत्राबुक्केचिद्वातिकास्तंजनेश्वरम् ४ सहृदस्त्वबुवंस्तत्रअतिसर्वानयंक्रतुः ॥ ययातिर्नहुषश्चापिमांधा
ताभरतस्तथा ५ क्रतुमेनंसमाहृत्यपूताःसर्वेदिवंगताः ॥ एतावाचःशुभाःगृण्वन्सहृदांभरतर्षभ ६ प्रविवेशपुरंहृष्टःस्ववेश्मचनराधिपः ॥ अभिवाद्यततःपादौमाता
पित्रोर्विशंापते ७ भीष्मद्रोणकृपादीनांविदुरस्यचधीमतः ॥ अभिवादितःकनीयोभिर्भ्रातृभिर्भ्रातृनंदनः ८

२२।२३।२४।२५।२६ कर्णसौबलैःसौबलाद्यैः २७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पदपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५६ ॥ ॥ प्रविशंतमिति १। २ वातिकावातरो
गोपहतचेतसञ्चितभाषणानभिज्ञाः ३।४।५।६।७।८

२।१० सभाजयितापूजयिष्यामि ११।१२।१३।१४।१५ भावयेपरणेतिशेषः १६ कीलालजंमांसंतद्विधनीभूतरुधिरमेव । ' कीलालंरुधिरतोये ' इतिमेदिनी । असुरंमुरारहितंचव्रतंस्वनियमक

निषसादासनेमुख्येभ्रातृभिःपरिवारितः ॥ तमुत्थायमहाराजंसूतपुत्रोऽब्रवीद्वचः १ दिष्ट्यातेभरतश्रेष्ठसमाप्तोऽयंमहाक्रतुः ॥ हतेषुयुधिपार्थेषुराजसूषेतथान्वया १०
आहूतेऽहंनरश्रेष्ठत्वांसभाजयितापुनः ॥ तमब्रवीन्महाराजोधार्तारोमहायशाः ११ सत्यमेतत्त्वयोक्तंहिपांडवेषुदुरात्मसु ॥ निहतेषुनरश्रेष्ठप्राप्तेचापिमहाक्रतौ १२
राजसूयेपुनर्वीरत्वमेवंवर्धयिष्यसि ॥ एवमुक्तामहाराजकर्णमाश्लिष्यभारत १३ राजसूयंकृतुश्रेष्ठंचितयामासकौरवः ॥ सोऽब्रवीत्कौरवांश्चापिपार्श्वस्थान्नृपसत्तमः १४
कदातुतंक्रतुवरंराजसूयंमहाधनम् ॥ निहत्यपांडवान्सर्वानाहरिष्यामिकौरवाः १५ तमब्रवीत्तदाकर्णःशृणुमेराजकुंजर ॥ पादौनधावयेतावद्यावन्ननिहतोऽर्जुनः १६
कीलालजंनखादेयंकरिष्येचासुरव्रतम् ॥ नास्तीतिनैववक्ष्यामियाचितोयेनकेनचित् १७ अथोक्तुष्टंमहेष्वासैर्धारितारैर्महारथैः ॥ प्रतिज्ञातेफाल्गुनस्यवधेकर्णेनसंयुगे
१८ विजितांश्चाप्यमन्यंतपांडवान्धृतराष्ट्रजाः ॥ दुर्योधनोऽपिराजेंद्रविमृज्यनरपुंगवान् १९ प्रविवेशगृहंश्रीमानयथाचैत्ररथंप्रभुः ॥ तेऽपिसर्वेमहेष्वासाजग्मुर्वेश्मा
निभारत २० पांडवाश्चमहेष्वासादूतवाक्यप्रचोदिताः ॥ चिंतयंतस्तमेवार्थेनालभंतसुखंकचित् २१ भूयश्चचारैराजेंद्रप्रवृत्तिरुपपादिता ॥ प्रतिज्ञासूतपुत्रस्यविजय
स्यवधंप्रति २२ एतच्छ्रुत्वाधर्मसुतःसमुद्दिग्धोनराधिप ॥ अभेद्यकवचंमत्वाकर्णमद्भुतविक्रमम् २३ अनुस्मरंश्चसंक्लेशान्नशांतिमुपायातिसः ॥ तस्यचिंतापरीतस्य
बुद्धिर्ज्ञेमहात्मनः २४ बहुव्यालमृगाकीर्णैत्यकुंदैतवनंवनम् ॥ धार्तराष्ट्रोऽपिबृपतिःप्रशशासवसुंधराम् २५ भ्रातृभिःसहितोवीरैर्भीष्मद्रोणकृपैस्तथा ॥ संगम्य
सूतपुत्रेष्पकर्णेनाहवशोभिना २६ दुर्योधनःप्रियेनित्यंवर्तमानोमहीभृताम् ॥ पूजयामासविप्रेन्द्रान्क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः २७ भ्रातृणांचप्रियंराजन्सचकारपरंतपः ॥
निश्चित्यमनसावीरोदत्तभुक्तफलंधनम् २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्व०षोषयात्रापर्वणिपुन्युधिष्ठिरचिंतायांसप्तपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५७ ॥
॥ समाप्तंचषोषयात्रापर्व ॥ अथमृगस्वप्नोद्भवपर्व ॥ जनमेजयउवाच ॥ दुर्योधनंमोक्षयित्वापांडुपुत्रामहाबलाः ॥ किमकार्षुर्वनेतस्मिंस्तन्ममाख्यातुमर्हसि १ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःशयानंकौन्तेयंरात्रौद्वैतवनेमृगाः ॥ स्वप्नांतर्दशयामासुर्बाष्पकंठायुधिष्ठिरम् २ तानब्रवीत्सराजेंद्रोवेषमानान्कृतांजलीन् ॥ ब्रूतयद्वक्तु
कामाःस्थकेभवंतःकिमिष्यते ३ एवमुक्ताःपांडवेनकौन्तेयेनयशस्विना ॥ प्रत्यन्नुवन्मृगास्तत्रहतशेषायुधिष्ठिरम् ४ वयंमृगाद्वैतवनेहतशिष्टास्तुभारत ॥ नोत्सीदेमम
हाराजक्रियतांवासपर्ययः ५ भवतोभ्रातरःशूराःसर्वएवास्रकोविदाः ॥ कुलान्यल्पावशिष्टानिहृतवन्तोवनौकसाम् ६

रिष्ये मयंमांसंचत्यक्षयेइत्यर्थः १७ उक्तुष्टमुच्चैःशब्दःकृतः १८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तपंचाशदधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ २५७ ॥ ॥ ॥ ॥ दुर्योधनपति १।२।३।४ वासस्पयपर्यायैपरीतं नात्रवस्तव्यमित्यर्थः ५।६

७।८।९।१०।११ एकवर्षवत्सरं उपयुक्तमहर्षयामः १२।१३।१४।१५।१६।१७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये अष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५८ ॥
वनेइति १ ध्यांतःध्यायंतः २।३ वत्काले तस्मिन्काले द्यूतोद्भवस्य द्यूतहेतोः शकुन्यादेः ४।५।६।७।८ अवलोककोऽवलोकितुकामः ९।१०।११।१२।१३ अनंतं सुखं न माप्नोति किञ्चित्

बीजभूतावयंकेचिदवशिष्टमाहाते ॥ विवर्धेमहिराजेंद्रप्रसादात्तेयुधिष्ठिर ७ तान्वेपमान्वित्रस्तान्बीजमात्रावशेषितान् ॥ मृगान्दृष्टासुदुःखार्तो धर्मराजोयुधिष्ठिरः
८ तांस्तथेत्यब्रवीद्राजासर्वभूतहिते रतः ॥ यथा भवंतो ब्रूवते करिष्यामि च तत्तथा ९ इत्येवंप्रतिबुद्धः सराब्धेते राजसत्तमः ॥ अत्र वीत्सहितान् भ्रातृन् दयापन्नो मृगान् प्रति
१० उक्तो रात्रौ मृगैस्मिस्वप्नांते हतशेषितैः ॥ तंतुभूताः स्मभद्रं ते दयानः क्रियतामिति ११ ते सत्यमाहुः कर्तव्या दयाऽस्माभिर्वनौकसाम् ॥ साष्टमां सहिनो वर्षेयदेनानु
पयुंश्महे १२ पुनर्बहुमृगं रम्यं काम्यकंकाननोत्तमम् ॥ मरुभूमेः शिरस्थानं तृणविंदुसरः प्रति १३ तत्रेमां वसतिं शिष्टां विहरंतो रमेमहि ॥ ततस्ते पांडवाः शीघ्रं प्रययुर्धमे
कोविदाः १४ ब्राह्मणैः सहिताराजं ये च तत्र सहोषिताः ॥ इंद्रसेनादिभिश्चैव प्रेष्यैरनुगतास्तदा १५ ते यात्वा नुसृतैर्मार्गैः स्वन्नैः शुचिजलान्वितैः ॥ ददृशुः काम्यकंपुण्य
माश्रमंतपसायुतम् १६ विविविशुस्ते स्म कौरव्यावृता विप्रर्षभेस्तदा ॥ तद्वनं भरतश्रेष्ठः स्वर्गसुकृतिनो यथा १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मृगस्वप्नोद्भवपर्व
णिकाम्यकप्रवेशे अष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५८ ॥ ॥ समाप्तं च मृगस्वप्नोद्भवपर्व ॥ अथ व्रीहिद्रौणिकपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वने
निवसतां तेषां पांडवानां महात्मनाम् ॥ वर्षाण्येकादशातीयुः कृच्छ्रेण भरतर्षभ १ फलमूलाशनास्ते हि सुखार्हा दुःखमुत्तमम् ॥ प्राप्तकालमनुध्यांतः सेहिरेवरपूरुषाः २
युधिष्ठिरस्तु राजर्षिर्गात्मकर्मापराधजम् ॥ चिंतयन्समहाबाहुर्भ्रातृणां दुःखमुत्तमम् ३ न सुष्वाप सुखं राजा हृदि शल्यैरिवापितैः ॥ दौरात्म्यमनुपश्यंस्तत्काले द्यूतोद्भव
स्य हि ४ संस्मरन्पूरुषावाचः सूतपुत्रस्य पांडवः ॥ निःश्वासपरमो दीनो बिभ्रत्कोपविषमहत् ५ अर्जुनो यमजौ चोभौ द्रौपदी च यशस्विनी ॥ सच भीमो महातेजाः सर्वेषां
मुत्तमो बली ६ युधिष्ठिरमुदीक्षंतः सेहर्दुःखमनुत्तमम् ॥ अवशिष्टमल्पकालं मनवानाः पुरुषर्षभाः ७ वपुर्न्यदिवा कर्षुस्तसाहामर्षचेष्टितैः ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य व्यासः
सत्यवतीसुतः ८ आजगाम महायोगी पांडवानवलोककः ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ९ प्रत्युद्गम्य महात्मानं प्रत्यगृह्णत्यथ विधिः ॥ तमासीनमुपासीनः
शुश्रूषुर्नियतं द्विजः १० तोषयन्प्रणिपातेन व्यासं पांडवनंदनः ॥ तान्वेक्ष्य कृशान् पौत्रान्वनेव न्येन जीवतः ११ महर्षिरनुकंपार्थमब्रवीद्वाष्पगद्गदम् ॥ युधिष्ठिरमहाबा
हो गृणु धर्मभृतां वर १२ नातप्ततपसोलोके प्राप्नुवंति महासुखम् ॥ सुखदुःखे हि पुरुषः पर्यायेणोपसेवते १३ न ह्यनंतं सुखं कश्चित्प्राप्नोति पुरुषर्षभ ॥ प्रज्ञावांस्त्वेव पुरुषः
संयुक्तः परयाधिया १४ उदयास्तमनज्जोहिन हृष्यति न शोचति ॥ सुखमापति तं सेवेहः खमापति तं वहेह १५

पृथग्जनः कस्तद्विदित्वा प्रोतीत्याह प्रज्ञावानिति । परयाधिया ब्रह्मविद्या १४ उदयास्तमनजगत उत्पत्तिस्थितिलयकारणं ब्रह्म तज्ज्ञानं शोचति न कांक्षति मिथ्याभूते जगति प्रियस्य सुखस्याभावात् द्वियोगजः
शोको वा तदिच्छावा तस्य न जायत इत्यर्थः । भारव्यकर्मापस्यापितं सुखदुःखाद्यपरिहार्यमित्याह सुखमिति १५

तपसाज्ञानेन महद्भूष १६ । १७ । १८ । १९ । २० कालेदानकाले २१ अनायासं क्लेशपरिहारं निर्वृतिमुखं परामोक्षाख्यां २२ दातो जिनेन्द्रियः दातृत्वप्रतिपत्तियोग्यतामापादित आत्मा मनो यस्य जितचि
त्त इत्यर्थः २३ संविभक्ता अन्नादेर्विभागकर्ता दाता धनादेः २४ इन्द्रियजयफलमाह मान्येति । व्यसनैः स्त्रीमद्यसूत्राद्यैः २५ शुभमेवानुशेते शुभपक्षपातिनी बुद्धिर्यस्य कालधर्मेण मरणेन तद्योगाच्छुभानुशययोगात्सक
ल्याणमतिरेव प्रादुर्भवति जायते २६ दानजानां धर्माणां तपसः कायक्लेशकृतस्य कृच्छ्रादेः एतयोर्मध्ये प्रेत्यमृत्वा किञ्चिद्गुणं किंपरलोके श्रेष्ठमित्यर्थः २७ । २८ । २९ । ३० दुःखार्जितस्य धनस्येति शेषः मन्त्रश्रुत्वेन

कालप्राप्तमुपासीत सस्यानामिव कर्षकः ॥ तपसो हि परं नास्ति तपसा विंदते महत् १६ ज्ञासाध्यं तपसः किञ्चिदिति बुद्धयस्व भारत ॥ सत्यमार्जवमक्रोधः संयतिना गोदमः
शमः १७ अनसूयाऽविहिंसा च शौचमिन्द्रियसंयमः ॥ पावनानि महाराज नराणां पुण्यकर्मणाम् १८ अधर्मरुचयो मूढास्तिर्यग्गतिपरायणाः ॥ कृच्छ्रां यो निमनुप्राप्ता
न सुखं विंदते जनाः १९ इह यत्क्रियते कर्म तत्परत्रोपयुज्यते ॥ तस्माच्छरीरं युंजीत तपसानियमेन च २० यथाशक्ति प्रयच्छेत्तत्संपूज्याभिप्रणम्य च ॥ काले प्राप्ते च हृष्टात्मा
राजन्विगतमत्सरः २१ सत्यवादी लभेतायुरनायासमथार्जवम् ॥ अक्रोधनोऽनसूयश्च निर्वृतिं लभते पराम् २२ दातः शमः शश्वत्संरुद्धिं शनं विंदति ॥ न च तप्यति दां
तात्मा दृष्ट्वा परगतां श्रियम् २३ संविभक्ता च दाता च भोगवान् सुखवान्नरः ॥ भवत्यहिंसकश्चैव परमारोग्यमश्रुते २४ मान्यमानयिता जन्मकुले महति विंदति ॥ व्यसनैर्न
तु संयोगं प्राप्नोति विजितेन्द्रियः २५ शुभानुशयबुद्धिर्हैसंयुक्तः कालधर्मेण ॥ प्रादुर्भवति तद्योगात्कल्याणमतिरेव सः २६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् दानधर्माणां तप
सो वामहामुने ॥ किंस्विद्बहुगुणं प्रेत्य किं वा दुष्करमुच्यते २७ ॥ व्यास उवाच ॥ दानान्न दुष्करं तात पृथिव्यामस्ति किंचन ॥ अर्थे च महती तृष्णा स च दुःखेन लभ्यते ॥
२८ परित्यज्य प्रियां प्राणान् धनार्थं हि महामते ॥ प्रविशंति नरा वीराः समुद्रमटवीं तथा २९ कृषिगोरक्ष्यमित्येके प्रतिपद्यंति मानवाः ॥ पुरुषाः प्रेष्यतां मे केनिर्गच्छंति
धनार्थिनः ३० तस्माद्दुःखार्जितस्यैव परित्यागः सुदुष्करः ॥ न दुष्करतरं दानात् तस्माद्दानं मत्तमम् ३१ विशेषस्त्वत्र विज्ञेयो न्यायेनोपार्जितं धनम् ॥ पात्रे काले च देशे च
साधुभ्यः प्रतिपादयेत् ३२ अन्यायात्समुपात्तेन दानधर्मो धनेन यः ॥ क्रियते न स कर्तारं त्रायते महतो भयात् ३३ पात्रे दानं स्वल्परमपि काले दत्तं युधिष्ठिर ॥ मनसा हि वि
शुद्धेन प्रेत्यानेन तं फलं स्मृतम् ३४ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ ब्रीहिद्वेण परित्यागाद्यत्फलं प्राप मुद्रलः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि ब्रीहिद्वे
णिकपर्वणि दानदुष्करत्वकथने ऊनषष्ठ्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २५९ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रीहिद्वेणः परित्यक्तः कथं तेन महात्मन ॥
कस्मै दत्तश्च भगवन् विधिना केन चात्थमे १ प्रत्यक्षधर्मा भगवान् यस्य तुष्टो हिकर्मभिः ॥ सफलं तस्य जन्माहं मन्ये सद्धर्मचारिणः २ ॥ व्यास उवाच ॥ शिलोच्छ्र
त्तिर्धर्मात्मा मुद्रलः संयतेन्द्रियः ॥ आसीद्वाजकुलक्षेत्रे सत्यवागनसूयकः ३

३१ । ३२ । ३३ । ३४ द्रोणो मानविशेषस्तन्मितात्रोहयस्तेषां दानात् ३५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतवावदीपे ऊनषष्ठ्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २५९ ॥ ॥ ब्रीहिद्वेण इति १

प्रत्यक्षधर्मा नृणां धर्मस्य वेत्ता भगवान् ईश्वरः २ शिलं कृषिशास्त्रं उच्छः कृष्योऽर्जनं । 'उच्छः कृष्य आदानं कृष्याद्यर्जनं शिलम्' इत्यादयः । तेजोभूतिर्जीवनं यस्य स शिलोच्छ्रुतिः ३

कापोतीवृत्तिमल्पसंग्रहकां इष्टीकृतं इष्टिभिरवनिर्वृतं नतुपश्चादिना सत्रं यज्ञम् ४ । ५ । ६ । ७ पर्ववैश्वदेववरुणप्रयासादिकं कर्म कालकालेकालगुन्यादौ अत्यंतसंयोगे द्वितीया ब्रीहिद्रोणमात्रं वन०

अतिथिब्रतीक्रियावांश्चकापोतीवृत्तिमास्थितः ॥ सत्रमिष्टीकृतं नामसमुपास्तेमहातपाः ४ सपुत्रदारोहिमुनिः पक्षाहारो बभूवह ॥ कपोतवृत्त्यापक्षेण ब्रीहिद्रोणमुपार्जयत् ५ दर्शचपौर्णमासंचकुर्वन्विगतमत्सरः ॥ देवतातिथिशेषेण कुरुते देहयापनम् ६ तस्यैन्द्रः सहितो देवैः साक्षान्निभुवनेश्वरः ॥ प्रत्यगृह्णान्महाराजभागं पर्वणि पर्वणि ७ सपर्व कालंकृत्वा तु मुनिवृत्त्या समन्वितः ॥ अतिथिभ्यो ददावन्नं प्रहृष्टेनांतरात्मना ८ ब्रीहिद्रोणस्य तद्व्यस्य ददतोऽन्नं महात्मनः ॥ शिष्टं मात्सर्यहीनस्य वर्धत्यतिथिदर्शनात् ॥ ९ तच्छतान्यपि भुंजंति ब्राह्मणानां मनीषिणाम् ॥ मुनेस्त्यागविशुद्ध्या तु तदन्नं वृद्धि मर्च्छति १० तंतुशुश्रावधर्मिष्ठमुद्रलंसंशितव्रतम् ॥ दुर्वासानृपदिग्वासास्तमथाभ्याजगामह ११ विभ्रञ्चानियतं वेषमुन्मत्त इव पाण्डव ॥ विकचः परुषावाचो व्याहरन् विविधामुनिः १२ अभिगम्याथ तं विप्रमुवाच मुनिसत्तमः ॥ अन्नार्थिनमनुप्राप्तं विद्धि मां द्विजसत्तम १३ स्वागतं तेऽस्त्विति मुनिमुद्रलः प्रत्यभाषत ॥ पाद्यमाचमनीयंच प्रतिपाद्यार्घ्यमुत्तमम् १४ प्रादात्सतापसायान्नं क्षुधितायातिथिब्रती ॥ उन्मत्ता यपरांश्चक्ष्मास्थाय सधृतव्रतः १५ ततस्तदन्नं सवत्स एव क्षुधयाऽन्वितः ॥ बुभुजे कृत्स्नमुन्मत्तः प्रादात्समैचमुद्रलः १६ भुक्त्वा चान्नं ततः सर्वमुच्छिष्टेनात्मनस्ततः ॥ अथांगलिलिपेऽन्नेन यथागतमगाच्चसः १७ एवं द्वितीये संप्राप्ते यथाकाले मनीषिणः ॥ आगम्य बुभुजे सर्वमन्नमुच्छोपजीविनः १८ निराहारस्तु स मुनिरुच्छमा र्जयते पुनः ॥ नचैनं विक्रियानेतुमशकन्मुद्रलं क्षुधा १९ नक्रोधो न च मात्सर्येनावमानो न संश्रमः ॥ सपुत्रदारमुच्छंतमाविवेश द्विजोत्तमम् २० तथा तमुच्छधर्माणं दुर्वासामुनिसत्तमम् ॥ उपतस्थेयथाकालं षट्कृत्वः कृतनिश्चयः २१ नचास्य मनसा कश्चिद्विकारं ददृशे मुनिः ॥ शुद्धसत्त्वस्य शुद्धसदृशे निर्मलं मनः २२ तमुवाच ततः प्रीतः स मुनिमुद्रलं ततः ॥ त्वत्समो नास्ति लोकेऽस्मिन् ददाता मात्सर्यवर्जितः २३ क्षुद्धर्मसंज्ञां प्रणुदत्यादत्ते धैर्यमेव च ॥ रसानुसारिणी जिह्वा कर्षत्येवरसान् प्रति २४ आहारप्रभवाः प्राणामनोदुर्निग्रहंचलम् ॥ मनसश्चेन्द्रियाणां चाप्यैकाग्र्यं निश्चितं तपः २५ श्रमेणोपार्जितं त्यक्तुं दुःखं शुद्धेन चेत्तसा ॥ तत्सर्वं भवता साधो यथावदुपपादितम् २६ प्रीताः स्मोऽनुगृहीताश्च समेत्य भवता सह ॥ इन्द्रियाभिजयो धैर्यसंविभागो दमः शमः २७ दया सत्यं च धर्मश्च त्वयि सर्वप्रतिष्ठितम् ॥ जितास्ते कर्मभिलोकाः प्रामोऽसि परमांगतिम् २८ अहोदानं विधुष्टं तेषु महत्स्वर्गवासिभिः ॥ सशरीरो भवान् गन्तास्वर्गं सुचरितव्रत २९ इत्येवं वदतस्तस्य तदा दुर्वाससो मुनेः ॥ देवदूतो विमानेन मुद्रलं प्रत्युपस्थितः ३० हंससारसयुक्तेन किंकिणीजालमालिना ॥ कामगेन विचित्रेण दिव्यगंधवता तथा ३१

दासिध्यतितदाददाति ८ तदाच दीयमानं तद्वर्धति वर्धते ९ अच्छति प्राप्नोति १० । ११ विकचो हसन्मुद्रोवा १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ द्वितीयपक्षे १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ क्षुत्क्षुधा धर्मसंहितासंज्ञां त्वया तु प्राणधर्मः क्षुधा इन्द्रियधर्मो रसना तदुभयं जितमित्यर्थः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

उवाच देवदत्त इत्यनुकृप्यते ३२ । ३३ । ३४ । ३५ व्यवसायं निश्चयम् ३६

॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमाषदीपे षष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥

॥ महर्षे इति । विप्रश्चसि

शुभमशुभं वेति विचारयसि १ स्वर्लोकः सुखलोकः । 'यन्नदुःखेन संभिन्नं च ग्रस्तमनंतरं ॥ अभिलाषोपनीतं यत्तत्सुखं स्वः पदास्पदम्' इति श्रुतिः तत्प्रधानत्वाद्भोकोऽपि स्वः शब्दवाच्यः ऊर्ध्वगमनादित्यूर्ध्वगः सत्पथो ब्रह्ममार्गः क्रममुक्तिस्थानमित्यर्थः देवयानेन मार्गेण अचिरादिपर्ववता चरंत्यस्मिन्निति देवयानचरः पुंसः पुमांसः २ । ३ । ४ धर्माऽयं धर्मश्चेष्टयोगम् ५ यामाधामाश्रमगणविशेषाः ६ देवानां निकाया आलया येषु तेपां दे

उवाच चैनं विप्रर्षिं विमानं कर्मभिर्जितम् ॥ समुपारोहं संसिद्धिं प्राप्तोऽसि परमां मुने ३२ तमेवं वादिनमृषिर्देवदूतमुवाच ह ॥ इच्छामि भवता प्रोक्तान् गुणान् स्वर्गनिवासि नाम् ३३ के गुणास्तत्र वसतां किं तपः कश्च निश्चयः ॥ स्वर्गे तत्र सुखं किंच दोषो वा देवदूतक ३४ सतां सामपदं मित्रमाहुः संतः कुलोचिताः ॥ मित्रतां च पुरस्कृत्य पृच्छामि त्वामहं विभो ३५ यदत्र तथ्यं पथ्यं च तद्वीह्य विचारयन् ॥ श्रुत्वा तथा करिष्यामि व्यवसायं गिरातव ३६ ॥ ॥ इति श्री० आ० प० व्रीहिद्वौणिकपर्वणि मुद्रलोपाख्याने षष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥ ॥ देवदूत उवाच ॥ महर्षे आर्यबुद्धिस्त्वं यः स्वर्गसुखमुत्तमम् ॥ संप्राप्तं बहुमतं व्यविमृशस्य बुधो यथा १ उपरिष्ठा च स्वर्लोको योऽयं स्वरिति संज्ञितः ॥ ऊर्ध्वगः सत्पथः शश्वदेवयानचरो मुने २ नातप्ततपसः पुंसो नाम हायज्ञया जिनः ॥ नाचूतानांस्तिकाश्चैव तत्र गच्छंति मुद्रल ३ धर्मा त्मानो जितात्मानः शांता दांता विमत्सराः ॥ दानधर्मरताः पुंसः शूराश्चाह वलक्षणाः ४ तत्र गच्छंति धर्माऽयं कृत्वा शमदमात्मकम् ॥ लोकान् पुण्यकृतां ब्रह्मन्सद्गिराचरिता कृमिः ५ देवाः साध्यास्तथा विश्वे तथैव च महर्षयः ॥ यामाधामाश्रमौ ब्रह्मगंधर्वाप्सरसस्तथा ६ एषां देवि निकायानां पृथक् पृथगेनेकशः ॥ भास्वंतः कामसंपन्ना लोकास्ते जोमयाः शुभाः ७ त्रयस्त्रिंशस्तसहस्राणि योजनानि हिरण्मयः ॥ मेरुः पर्वतराड्यत्र देवोद्यानानि मुद्रल ८ नंदनादीनि पुण्यानि विहाराः पुण्यकर्मणाम् ॥ नक्षुत्पिपासेन गला निर्नशीतोष्णे भयंतथा ९ बीभत्समशुभं वापितत्र किंचिन्न विद्यते ॥ मनोज्ञाः सर्वतो गंधाः सुखस्पर्शाश्च सर्वशः १० शब्दाः श्रुतिमनोग्राह्याः सर्वतस्तत्र वैमुने ॥ नशोको न जरा तत्र नायासपरिदेवने ११ ईदृशः समुने लोकः स्वकर्मफलहेतुकः ॥ सुकृतैस्तत्र पुरुषाः संभवंत्यात्मकर्मभिः १२ तैजसानि शरीराणि भवंत्यत्रोपपद्यताम् ॥ कर्मजा न्येवमौद्रल्यनमावृषित्वान्युत १३ न संस्वेदो न दौर्गंध्यं पुरीषं मूत्रमेव च ॥ तेषां न चरजो वस्त्रं बाधते तत्र वैमुने १४ न म्लायंति स्रजस्तेषां दिव्यगंधामनोरमाः ॥ संयुज्य ते विमानैश्च ब्रह्मन्नेवं विधैश्चेते १५ ईर्ष्याशोकक्रमापेता मोहमात्सर्यवर्जिताः ॥ सुखं स्वर्गजितस्तत्र वर्तयंतं महा मुने १६ तेषां तथा विधानां तु लोकानां मुनिपुंगव ॥ उपर्युपरि लोकास्त्यलोका दिव्या गुणान्विताः १७ पुरस्ताद्ब्राह्मणास्तत्र लोकास्ते जोमयाः शुभाः ॥ यत्र यां तृपयो ब्रह्मन्मृताः स्वैः कर्मभिः शुभैः १८ ऋभवो नाम तत्रान्ये देवानां मपि देवताः ॥ तेषां लोकात्परतरेयान्यजंतीह देवताः १९ स्वयंप्रभास्ते भास्वंतो लोकाः कामदुघाः परे ॥ न तेषां स्त्रीकृतस्तापो न लोकैश्च यमत्सरः २०

वनिकायानाम् ७ त्रयस्त्रिंशस्तसहस्राणि योजनान्युपरिपरिधिरित्यर्थः उच्छ्रायस्य चतुरशीतिसहस्रं मानमिति जंबूखंडे वक्ष्यमाणत्वात् ८ । ९ । १० । ११ । १२ उपपद्यतामुपगच्छताम् १३ । १४ एवं विधैरिति ह्यत्र मानप्रदर्शनम् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ व्युष्टिःसंपत्तिः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

नवर्तयंत्याहुतिभिस्तेनाप्यमृतभोजनाः ॥ तथादिव्यशरीरास्तेनचविग्रहमूर्तयः २१ नसुखेसुखकामास्तेदेवदेवाःसनातनाः ॥ नकल्पपरिवर्तेषुपरिवर्तितेतथा २२
जरामृत्युःकुतस्तेषांहर्षःप्रीतिःसुखंनच ॥ नदुःखंनसुखंचापिरागद्वेषौकुतोमुने २३ देवानामपिमौद्गल्यकाक्षितासागतिःपरा ॥ दुष्पापापरमासिद्धिरगम्याकामगोचरैः
२४ त्रयस्त्रिंशदिमेदेवायेषांलोकामनीषिभिः ॥ गम्यंतेनियमैःश्रेष्ठैर्दानैर्वाविधिपूर्वकैः २५ सेयंदानकृताव्युष्टिरनुप्राप्तासुखंत्वया ॥ तांमुंक्ष्वसुकृतैर्लब्धांतपसाद्योति
तप्रभः २६ एतत्स्वर्गसुखंविप्रलोकानानाविधास्तथा ॥ गुणाःस्वर्गस्यप्रोक्तास्तेदोषानपिनिबोधमे २७ कृतस्यकर्मणस्तत्रभुज्यतेयत्फलंदिवि ॥ नचान्यत्क्रियतेकर्म
मूलच्छेदेनभुज्यते २८ सोत्रदोषोमममतस्तस्यातिपतनंचयत् ॥ सुखव्याप्तमनस्कानांपतनंयच्चमुद्रल २९ असंतोषःपरीतापोदृष्टादीभतराःश्रियः ॥ यद्वक्तव्येरेस्थाने
स्थितानांतत्सुदुष्करम् ३० संज्ञामोहश्चपतारंजसाचप्रधर्षणम् ॥ प्रम्लानेषुचमाल्येषुततःपिपतिषोर्भयम् ३१ आब्रह्मभवनादेतेदोषामौद्गल्यदारुणाः ॥ नाकलो
केसुकृतिनांगुणास्त्वयुतशोचुणाम् ३२ अयंत्वन्योगुणःश्रेष्ठश्च्युतानांस्वर्गतोमुने ॥ शुभानुशययोगेनमनुज्येषूपजायते ३३ तत्रापिसमहाभागःसुखभागभिजायते ॥
नचेत्संबुध्यतेतत्रगच्छत्यधमतांततः ३४ इहयत्क्रियतेकर्मतत्परत्रोपभुज्यते ॥ कर्मभूमिरियं ब्रह्मन्फलभूमिरसौमता ३५ ॥ मुद्रलउवाच ॥ महांतस्तुअमीदोषास्त्व
यास्वर्गस्यकीर्तिताः ॥ निर्दोषएवयस्त्वन्योलोकंतंप्रवदस्वमे ३६ ॥ देवदूतउवाच ॥ ब्रह्मणःसदनादूर्ध्वतद्विष्णोःपरमंपदम् ॥ शुद्धंसनातनंज्योतिःपरंब्रह्मेतिय
द्विदुः ३७ नतत्रविप्रगच्छंतिपुरुषाविषयात्मकाः ॥ दंभलोभमहाक्रोधमोहोद्वेगैरभिदुताः ३८ निर्ममानिरहंकारानिर्द्वेधाःसंयतैर्द्रियाः ॥ ध्यानयोगपराश्रैवतत्रगच्छं
तिमानवाः ३९ एतत्तेसर्वमाख्यातंयन्मां पृच्छसिमुद्रल ॥ तवानुकंपयासाधोसाधुगच्छाममाचिरम् ४० ॥ व्यासउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुमौद्गल्योवाक्यंविममृशे
धिया ॥ विमृश्यचमुनिश्रेष्ठोदेवदूतमुवाचह ४१ देवदूतनमस्तेऽस्तुगच्छतातयथासुखम् ॥ महादोषेणमेकार्येनस्वर्गेणसुखेनवा ४२ पतनांतमहादुःखंपरितापःसुदा
रुणः ॥ स्वर्गभाजश्चरंतीहतस्मात्स्वर्गेनकामये ४३ यत्रगत्वानशोचंतिनव्यथंतिचलंतिवा ॥ तदहंस्थानमत्यंतमार्गयिष्यामिकेवलम् ४४ इत्युक्त्वासमुनिर्वाक्यंदे
वदूतंविस्मृतम् ॥ शिलोच्छ्रुत्तिर्धर्मात्माशममातिष्ठदुत्तमम् ४५ तुल्यनिंदास्तुतिर्भूत्वासमलोष्ठाश्मकांचनः ॥ ज्ञानयोगेनशुद्धेनध्याननित्योबभूवह ४६ ध्यानयो
गाद्वलंलब्ध्वाप्राप्यबुद्धिमनुत्तमाम् ॥ जगामशाश्वतींसिद्धिंपरांनिर्वाणलक्षणाम् ४७ तस्मात्त्वमपिकौन्तेयनशोकंकर्तुमर्हसि ॥ राज्यादस्फीतात्परिश्रद्धस्तपसातद
वाप्स्यसि ४८ सुखस्यानंतरंदुःखंदुःखस्यानंतरंसुखम् ॥ पर्यायेणोपसर्पतेनरंनेमिमराइव ४९

पितृपैतामहं राज्यं प्राप्स्यस्यमितविक्रम ॥ वर्षात्रयोदशादूर्ध्वव्येतुतेमानसोज्वरः ५० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स एव मुक्ताभगवान्व्यासः पांडवनंदनम् ॥
जगाम तपसेधीमान् पुनरेवाश्रमं प्रति ५१ ॥ इति श्रीमहा० आरण्यके प० ब्रीहद्रौणिकपर्वणि मुद्रलदेवदूतसंवादे एकषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६१ ॥ ॥
समासंच ब्रीहद्रौणिकपर्व ॥ अथ द्रौपदीहरणपर्व ॥ जनमेजय उवाच ॥ वसत्स्वेवं वनेतेषु पांडवेषु महात्मसु ॥ स्ममाणेषु चित्राभिः कथाभिर्मुनिभिः सह १ सूर्यद
त्ताक्षयात्रेन कृष्णया भोजनावधि ॥ ब्राह्मणां स्तर्पमाणेषु ये चान्नार्थमुपागताः २ आरण्यानां मृगाणां च मांसैर्नानाविधैरपि ॥ धार्तराष्ट्रादुरात्मानः सर्वे दुर्योधनादयः ॥
३ कथं तेष्वन्ववर्तत पापाचारमहामुने ॥ दुःशासनस्य कर्णस्य शकुनेश्च मते स्थिताः ४ एतदाचक्ष्व भगवन् वैशंपायन पृच्छतः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा ते पां तथा
वृत्तिं नगरे वसतामिव ५ दुर्योधनो महाराज तेषु पापमरोचयत् ॥ तथा तेर्नैकृतिप्रज्ञैः कर्णदुःशासनादिभिः ६ नानोपायैरघंतेषु चितयत्सु दुरात्मसु ॥ अभ्याग
च्छत्सधर्मात्मा तपस्वीसु महायशः ७ शिष्यायुतसमोपेतो दुर्वासानामकामतः ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य मुनिं परमकोपनम् ८ दुर्योधनो विनीतात्मा प्रश्रयेण दमेन च ॥
सहितो भ्रातृभिः श्रीमानातिथ्येन न्यमंत्रयत् ९ विधिवत् पूजयामास स्वयं किंकरवत्स्थितः ॥ अहानिकतिचित् तत्र तस्थौ स मुनिसत्तमः १० तंच पर्यचरद्वाजादिवा
रात्रमंतद्वितः ॥ दुर्योधनो महाराज शापात्तस्य विशंकितः ११ क्षुधितोऽस्मि ददस्वान्नं शीघ्रं मनराधिप ॥ इत्युक्त्वा गच्छति स्नातुं प्रत्यागच्छति वैचिरात् ॥ न
भोक्ष्याम्यद्य मेनास्ति क्षुधेत्युक्त्वैत्यदर्शनम् १२ अकस्मादेत्यच ब्रूते भोजयास्मांस्त्वरान्वितः ॥ कदाचिच्च निशीथे स उत्थाय निःकृतौ स्थितः १३ पूर्ववत्कारयित्वा
घ्नं न भुंक्ते गार्हयन्मसः ॥ वर्तमाने तथा तस्मिन् यदा दुर्योधनो नृपः १४ विकृतिर्नैतिन क्रोधं तदा तुष्टोऽभवन्मुनिः ॥ आह चैनं दुराधर्षो वरदोऽस्मीति भारत १५
॥ दुर्वासा उवाच ॥ वरं वरय भद्रं ते यत्ते मनसि वर्तते ॥ मयि प्रीते तु यद्दुर्म्यं नालभ्यं विद्यते तव १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य महर्षेर्भावितात्मनः ॥
अमन्यत पुनर्जातमात्मानं स सुयोधनः १७ प्रागेव मंत्रितं चासीत् कर्णदुःशासनादिभिः ॥ याचनीयं मुनेस्तुष्टादिति निश्चित्य दुर्मतिः १८ अतिहर्षान्वितो राजन् वरमेनम
याचत ॥ शिष्यैः सह मम ब्रह्मन् यथा जातोऽतिथिर्भवान् १९ अस्मत्कुले महाराजो ज्येष्ठः श्रेष्ठो युधिष्ठिरः ॥ वने वसति धर्मात्मा भ्रातृभिः परिवारितः २० गुणवान्शीलसं
पन्नस्तस्य त्वमतिथिर्भव ॥ यदाच राजपुत्री सा सुकुमारी यशस्विनी २१ भोजयित्वा द्विजान् सर्वान्पतींश्च वरवर्णिनी ॥ विश्रांता च स्वयं भुक्त्वा सुखासीना भवेद्यदा २२ तदा
त्वं तत्र गच्छेथायद्यनुग्राह्यतामयि ॥ तथा करिष्ये त्वत्प्रीत्येत्येवमुक्त्वा सुयोधनम् २३ दुर्वासा अपि विप्रैर्द्रोयाथागतमगात्ततः ॥ कृतार्थमपि चात्मानं तदामेने सुयोधनः २४

२५।२६।२७।२८

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विषष्टपक्षिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६२ ॥

॥ तत इति १।२।३।४।५ एतस्मिन्तरेकाले ६।७ कृष्णपापकर्षकं

कंसस्यकामादेर्दुष्टराज्ञोवानिपूदनं हेकृष्णकृष्णअत्यादरसूचनार्थद्विर्वचनं । कृषिर्भूवाचकःशब्दोणध्वनिर्द्विवाचकः । तयोरैक्यपरं ब्रह्मकृष्णइत्यभिधीयते इति श्रुतिप्रणीतः कृष्णपदस्यार्थः । महांतौ ब्रह्मादपिडा

कोणचकरंगृह्यकर्णस्यमुदितोभृशम् ॥ कर्णोपिभ्रातृसहितमित्युवाचनृपमुदा २५ ॥ कर्णउवाच ॥ दिष्ट्याकामःसुसंवृतोदिष्ट्याकौरववर्धसे ॥ दिष्ट्यातेशत्रवोमग्रा
 दुस्तरेव्यसनार्णवे २६ दुर्वासःक्रोधजेवह्नौपतिताःपांडुनंदनाः ॥ स्वैरवतेमहापापैर्गतावैदुस्तरंतमः २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्थंतेनिकृतिप्रज्ञाराजन्दुर्योधनाद
 यः ॥ हंसतःप्रीतमनसोजग्मुःस्वस्वनिकेतनम् ॥ २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीहरणसर्वणिदुर्वासउपाख्यानेद्विषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः
 ॥ २६२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकदाचिदुर्वासाःसुखासीनांस्तुपांडवान् ॥ भुक्ताचावस्थितांकृष्णांज्ञात्वातस्मिन्वनेमुनिः १ अभ्यागच्छत्परिवृतःशि
 ष्यैरगुतसंमितैः ॥ दृष्ट्वाऽऽयांतंतमतिथिसचराजायुधिष्ठिरः २ जगामाभिमुखःश्रीमान्सहभ्रातृभिरच्युतः ॥ तस्मैबद्धांऽजलिस्सम्यगुपवेश्यवरासने ३ विधिवत्पूजयि
 त्वातमातिथ्येनन्यमंत्रयत् ॥ आह्निकंभगवन्कृत्वाशीघ्रमेहीतिचाब्रवीत् ४ जगामचमुनिःसोऽपिस्नातुंशिष्यैःसहानघः ॥ भोजयेत्सहशिष्यमांकथमित्यविचिंतयन् ५
 न्यमज्जत्सलिलेचापिमुनिसंघःसमाहितः ॥ एतस्मिन्तरेराजन्दुर्योधनद्रौपदीयोषितांवरा ६ चिंतामवापपरमामन्नहेतोःपतिव्रता ॥ साचिंतयंतीचयदानान्नहेतुमविंदत ७ मन
 साचिंतयामासकृष्णंकंसनिपूदनम् ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहोदेवकीनंदनाव्यय ८ वासुदेवजगन्नाथप्रणतार्तिविनाशन ॥ विश्वात्मन्विश्वजनकविश्वहर्तःप्रभोऽव्यय
 ९ प्रपन्नपालगोपालप्रजापालपरात्पर ॥ आकूतीनांचचित्तीनांप्रवर्तकनताऽस्मिन्ते १० वरेण्यवरदानंतअगतीनांगतिर्भव ॥ पुराणपुरुषप्राणमनोवृत्त्याद्यगोचर ११
 सर्वाध्यक्षपराध्यक्षत्वामहंशरणंगता ॥ पाहिमांकृपयादेवशरणागतवत्सल १२ नीलोत्पलदलश्यामपद्मगर्भारुणेक्षण ॥ पीतांबरपरीधानलसत्कौस्तुभभूषण १३
 त्वमादिरंतोभूतानांत्वमेवचपरायणम् ॥ परात्परतरंग्योतिर्विश्वात्मासर्वतोमुखः १४ त्वामेवाहुःपरंबीजनिधानंसर्वसंपदाम् ॥ त्वयानाथेनदेवेशसर्वापद्रव्योभयंनहि ॥
 १५ दुःशासनादहंपूर्वसभायांमोचितायथा ॥ तथैवसंकटादस्मान्मामुद्धर्तुमिहार्हसि १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंस्तुतस्तदादेवःकृष्णयाभक्तवत्सलः ॥ द्रौपद्याःसं
 कटंज्ञात्वादेवदेवोजगत्पतिः १७ पार्श्वस्थांशयनेत्यक्त्वारुक्मिणीकेशवःप्रभुः ॥ तत्राजगामत्वरितोह्यचिंत्यगतिरीश्वरः १८ ततस्तंद्रौपदीदृष्ट्वाप्रणम्यपरयामुदा ॥
 अब्रवीद्वासुदेवायमुनेरागमनादिकम् १९ ततस्तामब्रवीत्कृष्णःक्षुधितोऽस्मिभृशतुरः ॥ शीघ्रंभोजयमांकृष्णेपश्चात्सर्वैकरिष्यसि २० निशम्यतद्वचःकृष्णालज्जिता
 वाक्यमब्रवीत् ॥ स्थाल्यांभास्करदत्तायामन्नंमद्भोजनावधि २१ भुक्तवत्यस्म्यहंदेवतस्मादन्नंनविद्यते ॥ ततःप्रोवाचभगवान्कृष्णांकमललोचनः २२

वष्टंभसमौवाहयस्य । संवाहुभ्यांयप्रतिसंपन्नैर्द्यावाभूमीजनवन्देवएकः इतिश्रुतेः अव्ययाविनाशिनः अन्नदेवकीनंदनस्याव्ययत्वंवदंत्याकृष्णमूर्तेरभौतिकत्वमुक्तं एवमादिनाज्ञातार्थःशंकरभगवत्पादरीयेविष्णुसह
 स्रनामव्याख्यानेष्वद्रष्टव्यः ८ । १ आकूतीनांचचित्तीनांचेतिचेतोवृत्तिविशेषाणां १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

कृष्णेननर्मकालोऽयंक्षुच्छमेणातुरेमयि ॥ शीघ्रंगच्छममस्थालीमानयित्वाप्रदर्शय २३ इतिनिर्बधतःस्थालीमानाय्यसयदूद्रहः ॥ स्थाल्याःकण्ठेऽथसंलग्नंशाकान्नंवी
क्ष्यकेशवः २४ उपयुज्यान्नवीदेनाभनेनहरिरीश्वरः ॥ विश्वात्माप्रीयतांदेवस्तुष्टश्चास्त्वितियज्ञमुक् २५ आकारयमुनीन्शीघ्रंभोजनायेतिचाब्रवीत् ॥ सहदेवंमहाबाहुः
कृष्णःक्लेशविनाशनः २६ ततोजगामत्वरितःसहदेवोमहायशः ॥ आकारितुंतुतान्सर्वान्भोजनार्थेनृपोत्तम २७ स्नातुंगतान्देवनद्यांदुर्वासःप्रभृतीन्मुनीन् ॥ तेचाव
तीर्णाःसलिलेकृतवंतोऽवमर्षणम् २८ दृष्ट्वाद्भारान्सान्नसंस्तृभ्यापरमयायुताः ॥ उत्तीर्यसलिलात्तस्माद्दृष्टवतःपरस्परम् २९ दुर्वाससमभिप्रेक्ष्यतेसर्वेमुनयोऽब्रुवन् ॥ राज्ञा
हिकारयित्वाऽन्नवगंस्नातुंसमागताः ३० आकंठवृषाविप्रैर्किंस्विदुंजामहेवयम् ॥ वृथापाकःकृतोऽस्माभिस्तत्रकिंकरवामहे ३१ ॥ दुर्वासाउवाच ॥ वृथापाकेनराज
र्षेपरग्राहःकृतोमहान् ॥ माऽस्मानधाक्षुर्दृष्ट्वैवपांडवाःक्रूरचक्षुषा ३२ स्मृत्वाऽनुभावंराजर्षेर्बरीषस्यधीमतः ॥ बिभेमिसुतरांविप्राहरिपादाश्रयाज्जनात् ३३ पांडवाश्च
महात्मानःसर्वेधर्मपरायणाः ॥ शूराश्चकृतविद्याश्चव्रतिनस्तपसिस्थिताः ३४ सदाचाररतानित्यंवासुदेवपरायणाः ॥ कुद्धास्तेनिर्दहेयुर्वैतूलराशिमिवानलः ॥ तत
एतानपृष्ट्वैवशिष्याःशीघ्रंपलायत ३५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तास्तेद्विजाःसर्वेमुनिनागुरुणातदा ॥ पांडवेभ्योभृशंभीतादुब्रुवुस्तेदिशोदश ३६ सहदेवोदेवनद्यामप
श्यन्मुनिसत्तमान् ॥ तीर्थेष्वितस्ततस्तस्याविचचारगवेषयन् ३७ तत्रस्थेभ्यस्तापमेभ्यःश्रुत्वातांश्वैवविद्वुतान् ॥ युधिष्ठिरमथाभ्येत्यतंवृत्तांतंन्यवेदयत् ३८ तत
स्तेपांडवाःसर्वेप्रत्यागमनकाक्षिणः ॥ प्रतीक्षतःकियत्कालंजितात्मानोऽवतस्थिरे ३९ निशीथेऽभ्येत्यचाकस्मादस्मान्सल्ललग्न्यति ॥ कथंचनिस्तेरमास्मात्कृ
च्छ्रद्वैवोपसादितात् ४० इतिचिंतापरान्दृष्ट्वाःश्वसंतोमुहुर्मुहुः ॥ उवाचवचनंश्रीमान्कृष्णःप्रत्यक्षतांगतः ४१ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ भवतामापदंज्ञात्वाऋषेःपरम
कोपनात् ॥ द्रौपद्याचिंतितःपार्थाअहंसत्वरमागतः ४२ नभयंविद्यतेतस्माद्वेषेर्दुर्वासोऽल्पकम् ॥ तेजसाभवतांभीतःपूर्वमेवपलायितः ४३ धर्मनित्यास्तुयेकेचिन्नतेसी
दंतिकर्हिचित् ॥ आपृच्छेवोगमिष्यामिनिनयतंभद्रमस्तुवः ४४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वेरितंकेशवस्यबभूवुःस्वस्थमानसाः ॥ द्रौपद्यासहिताःपार्थास्तमूचुर्विग
तज्वराः ४५ त्वयानाथेनगोविंददुस्तरामापदंविभो ॥ तीर्णाःप्लवमिवासाद्यमज्जमानामहार्णवे ४६ स्वस्तिसाधयभद्रंतेइत्याज्ञातोययौपुरीम् ॥ पांडवाश्चमहाभागद्रौप
द्यासहिताःप्रभो ४७ ऊचुःप्रहृष्टमनसोविहरंतोवनाद्गनम् ॥ इतितेऽभिहितंराजन्यत्पृष्टोऽहमिहत्वया ४८ एवंविधान्यलीकानिधार्तराष्ट्रैर्दुरात्मभिः ॥ पांडवेपुवनस्थेषु
प्रयुक्तानिवृथाऽभवन् ॥ ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीहरणपर्वणिदुर्वासउपाख्यानेत्रिषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६३ ॥ ॥ ॥

तस्मिन्निति १।२३।४।५।६ परिवर्हेणपरिच्छेदेन । 'परिवर्हेणराजावस्तुन्यपिपरिच्छेदे' इतिविश्वः ७।८ नीलोभ्रं नीलमेघं १।१०।११ कोटिकास्यंकोटीदुर्गमंतःपुरंतत्राधिकृताःकोटिका स्तेषामास्यमित्रमुत्सवं । आख्यमितिपाठेसंख्यांतरंकारमितिवा । अत्र्येतिपाठेकोटिकाअश्याव्याप्यायस्येतिवा राजानंक्षत्रियंप्रभुं 'राजामभौचनृपतौक्षत्रियेरजनीपतौ' इतिमेदिनी १२।१३।१४।१५

वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्बहुमृगेऽरण्येअटमानामहारथाः ॥ काम्यकेभरतश्रेष्ठाविजन्हुस्तेयथाऽमराः १ प्रेक्षमाणाबहुविधान्वनोदेशांसमंततः ॥ यथर्तुकालरम्या श्वनराजीःसुपुष्पिताः २ पांडवामृगयाशीलाश्वरंतस्तन्महद्वनम् ॥ विजन्हुर्निद्रप्रतिमाःकंचित्कालमरिंदम ३ ततस्तेयौगपद्येनययुःसर्वचतुर्दिशम् ॥ मृगयांपुरुष व्याघ्राब्राह्मणार्थेपरंतपाः ४ द्रौपदीमाश्रमेन्यस्यतृणबिंदोरनुज्ञया ॥ महर्षेर्दीप्ततपसोधौम्यस्यचपुरोधसः ५ ततस्तुराजासिंघूनांवार्धक्षत्रिमेहायशाः ॥ विवाहकामः शाल्वेयान्प्रयातःसोऽभवत्तदा ६ महतापरिवर्हेणराजयोग्येनसंवृतः ॥ राजभिर्बहुभिःसार्धमुपायात्काम्यकंचसः ७ तत्रापश्यत्प्रियांभार्यांपांडवानांयशस्विनीम् ॥ तिष्ठंतीमाश्रमद्वारिद्रौपदीनिर्जनेवने ८ विभ्राजमानांवपुषाविभ्रतीरूपमुत्तमम् ॥ भ्राजयंतीवनोद्देशनीलाभ्रमिवविद्युत् ९ अप्सरादेवकन्यावामायावादेवनिर्मिता ॥ इतिकृत्वाऽजलिं सर्वेदृशुस्तामनिर्दिताम् १० ततःसराजासिंघूनांवार्धक्षत्रिर्जयद्रथः ॥ विस्मितस्त्वनवद्यांगीदृष्ट्वातांदुष्टमानसः ११ सकोटिकास्यंराजानमब्रवीत्काम मोहितः ॥ कस्यत्वेषाऽनवद्यांगीयदिवाऽपिनमानुषी १२ विवाहार्थेनमेकश्चिदिमांप्राप्यातिसुंदरीम् ॥ एतामेवाहमादायगमिष्यामिस्वमालयम् १३ गच्छजानी हि सौम्येमांकस्यवाऽत्रकुतोऽपिवा ॥ किमर्थमागतासुभूरिदंकंकितंवनम् १४ अपिनामवरारोहामामेषालोकसुंदरी ॥ भजेदद्यायतापांगीसुदतीतनुमध्यमा १५ अप्यहंकृतकामःस्यामिमांप्राप्यवरस्त्रियम् ॥ गच्छजानीहिकोन्वस्यानाथइत्येवकोटिक १६ सकोटिकास्यस्तच्छ्रुत्वारथात्प्रस्कंद्यकुंडली ॥ उपेत्यपप्रच्छतदाक्रोष्टा व्याघ्रवधूमिव १७ ॥ इतिश्रीम०भा०आ०प०द्रौपदी ह०प०जयद्रथागमनेचतुःषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६४ ॥ कोटिकउवाच ॥ कात्वंकदंबस्यविनाम्य शास्वामेकाऽऽश्रमेतिष्ठसिशोभमाना ॥ देदीप्यमानाऽग्निशिखेवनकंव्याधूयमानापवनेनसुभूः १ अतीवरूपेणसमन्वितात्वंचाप्यरण्येषुबिभेषिर्किनु ॥ देवीनुयक्षीय दिदानवीवावराप्सरादैत्यवरांगनावा २ वपुष्मतीवोरगराजकन्यावनेचरीवाक्षणदाचरस्त्री ॥ यद्येवराज्ञोवरुणस्यपत्नीयमस्यसोमस्यधनेश्वरस्य ३ धातुर्विधातुःसवितुर्वि भोर्वाशकस्यवात्वंसदनात्प्रपन्ना ॥ नह्येवनःपृच्छसियेवयंस्मनचापिजानीमतवेहनाथम् ४ वयंहिमानंतववर्धयंतःपृच्छामभद्रेप्रभवंप्रभुंच ॥ आचक्ष्वबन्धूंश्वपतिकुलंचत त्वेनयच्चेहकरोषिकार्यम् ५ अहंतुराज्ञःसुरथस्यपुत्रोयंकोटिकास्येतिविदुर्मनुष्याः ॥ असौतुयस्तिष्ठतिकांचनांगेरथेहुतोऽग्निश्चयनेयथैव ६ त्रिगर्तराजःकमलायताक्षः क्षेमंकरोनामसएषवीरः ॥ अस्मात्परस्त्वेवमहाधनुष्मान्पुत्रःकुलिंदाधिपतेर्वरिष्ठः ७

१६।१७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुःषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६४ ॥ केति १।२।३ धातुःप्रजापतेःसरस्वतीवा विधातुःकश्यपस्यरुद्रस्यवा अदितिःपार्वतीवा विभोर्वि

॥गोलेश्वरीर्वा ४ प्रभवंप्रपन्नंमुपहान्तम् ५ राज्ञःक्षत्रियस्यचयनेहृष्टकोचये ६।७

८ अनुचकंसैन्यमनुलक्षीकृत्यप्रयाति । चक्रसैन्यरथांगयोः इति विश्वः । पाठांतरेऽनुयात्रायात्रोपकरणपालादित्यर्थः १ । १० पदातिनः पद्मयायति तुं सततं गंतुं शीलं ये पतिपदातयः ११ । १२ । १३ । १४
 ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये पंचषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६५ ॥ ॥ अथेति । शिवीनां शिविवंश्यानां क्षत्रियाणां मंदस्वैरं अवेक्ष्य संकोच्य तदेवाहवि

निरीक्षते त्वां विपुलायताक्षः सुपुष्पितः पर्वतवासनित्यः ॥ असौ तु यः पुष्करिणीसमीपे श्यामो युवातिष्ठति दर्शनीयः ८ इक्ष्वाकुराज्ञः सुभवस्य पुत्रः स एव हंता द्विषतां सु
 गात्रि ॥ यस्यानुचक्रं ध्वजिनः प्रयाति सौवीरकाद्वादशराजपुत्राः ९ शोणाश्वयुक्ते पुरथेऽपुसर्वे मस्त्रेषु दीप्ता इव हव्यवाहाः ॥ अंगारकः कुंजरो गुप्तकश्च शत्रुं जयः संजय
 सुप्रवृद्धौ १० भयंकरोऽथ भ्रमरो रविश्च शूरः प्रतापः कुहनश्च नाम ॥ यं षट्सहस्रारथिनोऽनुयांति नागाहयाश्चैव पदातिनश्च ११ जयद्रथो नाम यदि श्रुतस्ते सौवीर
 राजः सुभगे स एषः ॥ तस्यापरे भ्रातरोऽदीनसत्त्वा बलाहकानीकविदारणाद्याः १२ सौवीरवीराः प्रवरा युवानो राजानमेते बलिनोऽनुयांति ॥ एतैः सहा यैरुपयाति
 राजामरुद्रणैरिंद्रइवाभिगतः १३ अजानतां ख्यापयनः सुकेशिकस्यासि भार्या दुहिता च कस्य १४ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि द्वौ पदीहरणपर्वणिकोटि
 कास्य प्रश्ने पंचषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथा ब्रवीद्वौ पदीराजपुत्री पृष्ठाशिवीनां प्रवरेण तेन ॥ अवेक्ष्य मंदं प्रविमुच्य श
 खां संगृह्णीती कौशिकमुत्तरीयम् १ बुद्ध्याऽभिजानामिनरेन्द्रपुत्रनमादृशीत्वा मभिभाषुमर्हति ॥ नत्वेह वक्ताऽस्ति तवेह वाक्यमन्योनरो वाऽप्यथ वाऽपिनारी २ एका
 ह्यहं संप्रतितेन वाचं ददानि वै भद्रनिबोध चेदम् ॥ अहं ह्यरण्ये कथमेकमेकात्वा मालपेयं निरता स्वधर्मे ३ जानामि च त्वां सुरथस्य पुत्रं यं कोटिकास्येति विदुर्मनुष्याः ॥
 तस्मादहं शैब्यतथैव तुभ्यमाख्यामि बंधून्प्रथितं कुलं च ४ अपत्यमस्मिद्दुपस्य राज्ञः कृष्णेति मां शैब्यविदुर्मनुष्याः ॥ साऽहं वृणे पंचजनान्पतित्वेयं खांडवप्रस्थगताः
 श्रुतास्ते ५ युधिष्ठिरो भीमसेनार्जुनौ च माद्रयाश्च पुत्रौ पुरुषप्रवीरो ॥ तेषां निवेश्येह दिशश्च तस्त्रो विभज्य पार्थामृगयां प्रयाताः ६ प्राचीं राजादक्षिणां भीमसेनो जयः प्र
 तीचीं यमजावुदीचीम् ॥ मन्येतु तेषां रथसत्तमानां कालोऽभितः प्राप्त इहोपयातुम् ७ संमानितायास्यथ तैर्यथेष्टं विमुच्य वाहानवरोहयध्वम् ॥ प्रियातिथिर्धर्मसुतो
 महात्मा प्रीतो भविष्यत्यभिवीक्ष्य युष्मान् ८ एतावदुक्त्वा द्रुपदात्मजा सा शैब्यात्मजं चंद्रमुखी प्रतीता ॥ विवेश तां पर्णशालां प्रशस्तां संचिंत्य ते चामतिथित्वमर्थं ९
 ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि द्वौ पदीहरणपर्वणि द्वौ पदीवाक्येषु षट्षष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा सीनेषु सर्वेषु ते
 पुराजसु भारत ॥ यदुक्तं कृष्णया सार्धं तत्सर्वं प्रत्यवेदयत् १ कोटिकास्य वचः श्रुत्वा शैब्यं सौवीरकोऽब्रवीत् ॥ यदा वाचं व्याहरं त्यामस्यां मे रमते मनः २ सीमंतिनीनां मु
 ख्यायां विनिवृत्तः कथं भवान् ॥ एतां दृष्ट्वा स्त्रियो मेऽन्यायथाशाखामृगस्त्रियः ३

मुच्येति कौशिकं कोशजम् १ अभिभाषुं अभिभाषितुम् २ तेन कारणेन ३ । ४ पंचजनान् पंचपुरुषान् ५ । ६ जयोऽर्जुनः ७ । ८ तेषामर्थं अतिथिषु योग्यं स्वधर्मपूजादिकं कर्तुं संचिंत्य शालां विवेश ९ ॥ इत्यारण्य
 के पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये षट्षष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६६ ॥ ॥ अथेति । १ सौवीरकोजयद्रथः २ यदा अस्यां मे मनोरमते तदा भवान् कथं विनिवृत्त इति योज्यम् ३

४।२।३।७ सिंहगोष्ठं सिंहमभां । 'गोष्ठं गोस्थानकं गोष्ठीसभासंलापयोः स्त्रियाम्' इति वेदिनी । लिंगं त्वविवक्षितं गोष्ठमिव गोष्ठमिति वा स्थानमेव ८ सप्तमो बलाहकादीन् षड्भ्रातृनुपलक्ष्य आत्मनाशरीरेण सप्तानां पूरणः १।१० अनुतिष्ठतिपालयसि विदितालब्धाः ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ श्रियः संक्षये सतीति शेषः इति लक्ष्मीके इत्यर्थः १८ समाः संवत्सरान् १९।२०।२१।२२।२३

प्रतिभांति महाबाहो सत्यमेतद्वीमते ॥ दर्शनादेव हि मनस्तयामेऽपहतं भृशम् ४ तां समा चक्ष्व कल्याणीं यदि स्याच्छैब्यमानुषी ॥ कोटिक उवाच ॥ एषा वै द्रौपदी कृष्णाराजपुत्री यशस्विनी ५ पंचानां पांडुपुत्राणां महिषी संमता भृशम् ॥ सर्वेषां चैव पार्थानां प्रिया बहुमता सती ६ तया समेत्य सौवीरसौवीराभिमुखो ब्रज ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच पश्यामि द्रौपदीमिति ७ पतिः सौवीरसिंघूनां दुष्टभावो जयद्रथः ॥ सप्रविश्याश्रमं पुण्यं सिंहगोष्ठं त्रकोयथा ८ आत्मना सप्तमः कृष्णाभिर्दिवचनमब्रवीत् ॥ कुशलं ते वराहो भर्तारस्तेऽप्यनामयाः ९ येषां कुशलकामाऽसितेऽपि कच्चिदनामयाः ॥ द्रौपद उवाच ॥ अपिते कुशलं राजन राष्ट्रकोशे बले तथा १० कच्चिदेकः शिबीनाढ्यान्सौवीरान्सहसिंधुभिः ॥ अनुतिष्ठसि धर्मं ये चान्ये विदितास्त्वया ११ कौन्त्यः कुशलो राजा कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अहं च भ्रातरश्चास्य यांश्चान्यान् परिपृच्छामि १२ पाद्यं प्रतिगृहाणेदमासनं च नृपात्मज ॥ मृगान् पंचाशतं चैव प्रातराशं ददानिते १३ ऐषेयान् पृषतांश्च कून्हरिणान् शरभान् शशान् ॥ ऋक्षान् रुरुनशंबरांश्च गवयांश्च मृगान् बहून् १४ वराहान् महिषांश्चैव याश्चान्यान् मृगजातयः ॥ प्रदास्यति स्वयंतुभ्यं कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः १५ जयद्रथ उवाच ॥ कुशलं प्रातराशस्य सर्वमेदित्सितं त्वया ॥ एहि मे रथमारोह सुखमाप्नुहि केवलम् १६ गतश्रीकान्हूतराज्यान्कृपणान् गतचेतसः ॥ अरण्यवासिनः पार्थान् नानुरोद्धुत्वमर्हसि १७ नैव प्राज्ञागतश्रीकंभर्तारमुपयुंजते ॥ युंजानमनुयुंजीत न श्रियः संक्षये वसेत् १८ श्रिया विहीनाराष्ट्राच्च विनष्टाः शाश्वतीः समाः ॥ अलं ते पांडुपुत्राणां भक्त्या क्लेशमुयासितुम् १९ भार्यामेव सुश्रोणित्यजेनान् सुखमाप्नुहि ॥ अखिलान् सिंधुसौवीरानाप्नुहि त्वं मया सह २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्ता सिंधुराजेन वाक्यं हृदयकंपनम् ॥ कृष्णात्स्मादपाकामहे शात्संभ्रुकुटीमुखी २१ अवमत्यास्य तद्वाक्यमाक्षिप्य च सुमध्यमा ॥ मैवमित्यब्रवीत् कृष्णालजस्वेति च संधव २२ सा कांक्षमाणा भर्तृणामुपयातमनिंशिता ॥ विलोभयामात् परं वाक्यैर्वाक्यानि युंजती २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि द्रौपदीहरणपर्वणि जयद्रथद्रौपदीसंवादे सप्तमः पद्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सरोषरागोपहतं न वल्गुना मरागनेत्रेण नतोन्नतश्रुवा ॥ मुखेन विस्फूर्य सुवीरगत्प्रपंततोऽब्रवीत् तंद्रुपदात्मजा पुनः १ यशस्विनस्तीक्ष्णविषान्महारथान् भिदुवन्मूढनलजमेकथम् ॥ महेंद्रकल्पात्रितान्स्वकर्मसु स्थितान्समूहेष्वपि यक्षरक्षसाम् २

ईडयस्तुत्ये वनेचरवानप्रस्थे पापेपापवचने प्रवर्देतितेतिशेषः श्वनराः शुनकतुल्यानरास्त्वादशास्तुष्टवमुक्तरीत्याभर्षतिब्रूवन्ति ३ क्षत्रियसेनिवेशेनृपसमाजे पातालमुखेमहागते प्रतिमंहेतुप्रतिषेधेन ४ उपत्यका मद्रिसमीपभूमिं दंडीदंडमात्रायुधोयूथात्समूहादपसेधसिअपकर्षसि ५ बाल्यात्प्रमौढ्यात् पक्ष्माणिमुखोपरिस्थकेशान् पदासमाहलुनासिछिनत्सि ६ । ७ । ८ वेष्वादयः फलिताएव नश्यन्ति कर्कटीचपरिणतगर्भानश्यन्तीतिलोकप्रसिद्धं ९ विभीषणेनभयप्रदर्शनेन १० वयमिति । सप्तदशअष्टौकर्माणिनवशक्त्यादयश्चनित्यंसंतियेषुतानिमसप्तदशानि नित्ययोगे मत्वर्थोयोर्ज्ञाद्यच्च । तत्र कृषिर्वणिक्पथोदुर्गमेतुः कुंजरबंधनं ॥ कन्याकरकरादानंशून्यनानाचनिवेशनं ॥ अष्टौसंधानकर्माणिनियुक्तानिमनीषिभिः' इतिकर्माष्टकंकोशवृद्धिकरं तथा प्रभुशक्तिर्मंत्रशक्तिरुत्साहशक्तिः प्रभुसिद्धिर्मंत्रसिद्धिरुत्साहसिद्धिः प्रभुदयोर्मंत्रोदयउत्साहोदयः प्रभुत्वादीनांस्वरूपतः सामर्थ्यतः फलतश्चयेषुनित्ययोगइत्यर्थः अनवमेषुअनीचेषु षड्भ्योगुणैः ल्यब्लोपेपंचमी षड्गुणान्प्राप्यपांडवेभ्योऽभ्यधिकाः तेचशौर्यतेजोवृत्तिदाक्षिण्यदानैश्चर्याणि भवताऽप्यु

नकिंचिदीडयंप्रवर्देतिपापं वनेचरंवागृहमेधिनंवा ॥ तपस्विनंसंपरिपूर्णविद्यंभर्षतिहैवंश्वनराः सुवीर ३ अहंतुमन्येतवनान्स्तिकश्चिदेतादृशेक्षत्रियसंनिवेशे ॥ यस्त्वद्यपातालमुखेपतंतं पाणौगृहीत्वाप्रतिसंहरत ४ नागंप्रभिन्नंगिरिकूटकल्पमुपत्यकांहैमवतींचरंतम् ॥ दंडीवयूथादपसेधसित्वंयोजेतुमाशंससिधर्मराजम् ५ बाल्यात्प्रसुप्तस्यमहाबलस्यसिंहस्यपक्ष्माणिमुखाङ्गुनासि ॥ पदासमाहत्यपलायमानः कुद्धंयदाद्रक्ष्यसिभीमसेनम् ६ महाबलंधोरतरंप्रवृद्धंजातंहरिंपर्वतकंदरेषु ॥ प्रसुप्तमुग्रंप्रपदेनहंसियः कुद्धसायोत्स्यसिजिष्णुमुग्रम् ७ कृष्णोरगौतीक्ष्णमुखौद्विजिह्वौमत्तः पदाऽऽक्रामसिपुच्छदेशे ॥ यः पांडवाभ्यांपुरुषोत्तमाभ्यांजघन्यजाभ्यांप्रयुयुत्ससेत्वम् ८ यथाचवेणुः कदलीनलोवाफलंत्यभावायनभृतयेऽऽत्मनः ॥ तथैवमातैः परिरक्ष्यमाणामादास्यसेकर्कटकीवगर्भम् ९ ॥ जयद्रथउवाच ॥ जानामिकृष्णेविदितंममैतद्यथाविधास्तेनरदेवपुत्राः ॥ नत्वेवमेतेनविभीषणेनशक्यावयंत्रासयितुंवयाद्य १० वयंपुनः सप्तदशेषुकृष्णेकुलेषुसर्वेऽनवमेषुजाताः ॥ षड्भ्योगुणैःभ्योऽभ्यधिकाविहीनान्मन्यामहेद्रौपदिपांडुपुत्रान् ११ साक्षिप्रमातिष्ठगजंरथंवानवाक्यमात्रेणवयंहिशक्याः ॥ आशंसवात्वंकृपणंवदंतीसौवीरराजस्यपुनः प्रसादम् १२ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ महाबलाकिंत्विहदुर्बलेवसौवीरराजस्यमताऽहमस्मि ॥ नाहंप्रमाथादिहंसंप्रतीतासौवीरराजंकृपणंवदेयम् १३ यस्याहिकृष्णौपदवींचरेतांसमास्थितावेकस्थेसमेतौ ॥ इंद्रोऽपितानापरहेत्कथंचिन्मनुष्यमात्रः कृपणः कुतोऽन्यः १४ यथाकिरीटीपरवीरघातीनिघ्नन् रथस्थोद्विपतांमनांसि ॥ मदंतरेत्वंद्धजिर्नांप्रवेष्टाकक्षंदहन्नग्निरिमेष्णगेषु १५ जनादेनः सांधकवृष्णिवीरामहेष्वासकेकयाश्वापिसर्वे ॥ एतेहि सर्वे ममराजपुत्राः प्रहृष्टरूपाः पदवींचरेयुः १६ मौर्वीविस्मृष्टाः स्तनयित्वुवोपागांडीवमुक्तास्त्वतिवेगवंतः ॥ हस्तंसमाहत्यधनंजयस्यभीमाः शब्दंधोरतरनंदंति १७

ताः शौर्यतेजइतियत्रयुद्धेचाप्यपलायनंशौर्यंएवांतर्भूतमितिषडेवक्षत्रियकर्माणिनित्यगुणत्वेनोच्यन्ते संधिविग्रहायानासनद्वैधीभावाभ्याख्यास्तुगुणानीतिशास्त्रोक्ताः नेहगृह्यतेतेषांसर्वेषांमुक्तपानाधायकत्वात् हीनबलपुत्रसंधिद्रोहादीनिडच्छिननप्रवर्तयति ११ शक्याः निवारितुमितिशेषः पुनरितिपांडवपराजयानंतरंवाइदानीमेववा त्वंमत्प्रसादमाशंसप्रार्थय १२ प्रमाथाच्चिग्रहात् प्रतीतामादरायख्यातावा सभायांवल्लराशिप्रदा नेनभयवदनुगृहीतवान् । 'प्रतीतः मादरेज्ञातेहृष्टे' इतिमेदिनी १३ कृष्णोवासुदेवार्जुनौ पदवींचरेतामन्वेष्णंकुरुतएवेत्यर्थः १४ मदंतरेमक्षिमिंचमेषेष्टाप्रकर्षेणवेष्टयिष्यति उष्णगेषुनिदाघेषु १५ । १६ गांडीवमुक्ताऽतिमूचनच्छराईतिवशेषोप्यानिर्देशानदोषाय १७

१८ अभविष्यत्भविष्यतीत्यर्थे व्यत्ययेनलृङ् १९ अधमेतिच्छेदः २० । २१ संभ्रमंभयंभागतैवास्मि नतुत्वद्रशेसास्यामीत्यर्थः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि
नीलकंठीये भारतभाष्ये अष्टपष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६८ ॥ ततइति १ महावनंकाभ्यकं २ महावनंमहातालवः शुद्धिणीष्टदमुच्यतइत्युक्तेर्बुद्धिणी । 'वनंनपुंसकंनीरेनिवासालयकानने' इतिमेदिनी ।
महाधनमितिपाठेमहच्चतुर्दशचेतिस्त्रीरूपमेवधनं ३ समाच्छाद्यमोहयित्वा समन्युःदैन्यसहितः प्राणानामाध्यात्मिकानामिन्द्रियाणांपतिर्मुख्यःप्राणः ४ अराजकंराजहीनं शौंढेःशुंडयाविदितैर्गजैःपीतरसःपीतजलः

गांडीवमुक्तांश्वमहाशरौधान्पतंगसंगानिवशीघ्रवेगान् ॥ यदाद्रष्टाऽस्यर्जुनंवीर्यशालिनंतदास्वबुद्धिंप्रतिनिदिताऽसि १८ सशंखघोषःसतलत्रघोषोगांडीवधन्वा
मुहुरुद्धहंश्च ॥ यदाशरानर्पयितातवोरसितदामनस्तेकिमिवाभविष्यत् १९ गदाहस्तंभीममभिद्रवंतंमाद्रीपुत्रौसंपतंतौदिशश्च ॥ अमर्षजंक्रोधविषं वमतौह
ष्टाचिरंतापमुपैष्यसेऽधम २० यथावाहंनातिचरेकथंचित्पतीन्महार्हान्मनसाऽपिजातु ॥ तेनाद्यसत्येनवशीकृतंत्वांद्रष्टाऽस्मिपार्थैःपरिकृष्यमाणम् २१ नसं
भ्रमंगंतुमंहंदिशक्ष्येत्वयानृशंसेनविकृष्यमाणा ॥ समागताऽहं हिकुरुप्रवीरैःपुनर्वर्तंकाभ्यकमागताऽस्मि २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ साताननुप्रेक्ष्यविशालनेत्रा
जिघृक्षमाणानवभर्त्सयंती ॥ प्रोवाचमामास्मृशतेऽतिभीताधौम्यं प्रचक्रोशपुरोहितंसा २३ जग्राहतामुत्तरवन्नदेशेजयद्रथस्तंसमवाक्षिपत्सा ॥ तयासमाक्षिप्त
नुःसपापःपपातशाखीवनिर्कृत्तमूलः २४ प्रगृह्यमाणानुमहाजवेनमुहुर्विनीःश्वस्यचराजपुत्री ॥ साऽऽकृष्यमाणारथमारुरोहधौम्यस्यपादावभिवाचकृष्णा ॥
२५ ॥ धौम्यउवाच ॥ नेयंशक्यात्वयानेतुमविजित्यमहारथान् ॥ धर्मैक्षत्रस्यपौराणमवेक्षस्वजयद्रथ २६ क्षुद्रं कृत्वाफलं पापत्वं प्राप्स्यसिनसंशयः ॥ आसा
द्यपांडवान्वीरानधर्मराजपुरोगमान् २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्ताहियमाणांतांराजपुत्रांयशस्विनीम् ॥ अन्वगच्छतदाधौम्यःपदातिगणमध्यगः २८
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीहरणपर्वणिद्रौपदीहरणेअष्टपष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६८ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततो
दिशःसंप्रविहृत्यपार्थामृगान्वराहान्महिषांश्वहत्वा ॥ धनुर्धराःश्रेष्ठतमाःपृथिव्यांपृथक्कृतःसहिताबभूवुः १ ततोमृगव्यालगणानुकीर्णमहावनंतद्विहगोपघुष्टम् ॥
ध्रातृंश्वतानभ्यवददुधिष्ठिरःश्रुत्वागिरोव्याहरतांमृगाणाम् २ आदित्यदीप्तांदिशमभ्युपेत्यमृगाद्विजाःकूरमिवेवदन्ति ॥ आयासमुग्रंप्रतिवेदयंतोमहावनंशत्रु
भिर्बाध्यमानम् ३ क्षिप्रंनिवर्तध्वमलंमृगैर्नोमनोहिमेद्रूयतिदह्यतेच ॥ बुद्धिसमाच्छाद्यचमेसमन्युरुद्रयतेप्राणपतिःशरीरे ४ सरःसुपर्णेनहतोरगंयथाराष्ट्रं
थाऽराजकमात्तलक्ष्मि ॥ एवंविधंमेप्रतिभातिकाभ्यकंशौंढैर्यथापीतरसश्चक्रुः ५ तेसैधवैरत्यनिलोग्रवेगैर्महाजवैर्वाजिभिरुह्यमानाः ॥ युक्तैर्बुद्धिःसुरथैर्नृवीरा
स्तदाऽऽश्रमायाभिमुखाबभूवुः ६ तेषांतुगोमायुरनल्पघोषोनिवर्त्ततांवाममुपेत्यपार्श्वम् ॥ प्रव्याहरत्तत्प्रविमृश्यराजाप्रोवाचभीमंचधनंजयंच ७

यथादासीमुदकुंभंनयंतीमनुलक्ष्यमहामात्रस्तयाऽज्ञानमेव गजंतत्पृष्ठतो नीत्वा तेनतज्जलंशोषयति साचाकस्माद्धटलघुतयारिक्तं पश्चाज्जानाति तद्वत् अस्माभिरज्ञातोऽस्मद्वनं कश्चिद्विरिष्यति तदारिक्तकुंभवद्वनं पश्चा
द्वक्ष्यामइत्यर्थः ५ सैधवैःसिधुदेशजैर्वाजिभिरश्वैः सुरथैःशोभनरथैः समानाधिकरणंतृतीयात्रयम् ६ । ७

यथावदत्येषविहीनयोनिःशालावृक्रोवाममुपेत्यपार्श्वम् ॥ सुव्यक्तमस्मानवमन्यपापैःकृतोऽभिमर्दःकुरुभिःप्रसह्य ८ इत्येवतेतद्रनमाविशंतोमहत्तरण्येमृगयांच
रित्वा ॥ बालामपश्यंततदारुदंतीधात्रेयिकांप्रेष्यवधूंप्रियायाः ९ तामिंद्रसेनस्वरितोऽभिमृत्त्यरथादवधुःयततोऽभ्यधावत् ॥ प्रोवाचचैनांवचननंरंद्रधात्रेयिकामंतितर
स्तदानीम् १० किंरोदिषित्वंपतिताधरण्यांकिंतेमुखंशुष्यतिदीनवर्णम् ॥ कच्चिन्नपापैःसुवृशंसकृद्भिःप्रमाथिताद्रौपदीराजपुत्री ११ अचिंत्यरूपासुविशालनेत्राशरीर
तुल्याकुरुपुंगवानाम् ॥ यद्येवदंवीश्रुथिर्वीप्रविष्टादिवंपपन्नाऽप्यथवासमुद्रम् १२ तस्यागमिष्यंतिपदेहिपार्थायथाहिसंतप्यतिधर्मपुत्रः ॥ कोहीदृशानामरिमर्दनानां
क्लेशक्षमानामपराजितानाम् १३ प्राणैःसमामिष्टतमांजिहीर्षेदनुत्तमंरत्नमिवप्रमूढः ॥ नवुध्यतेनाथवतीमिहाद्यबहिश्चरंहृदयंपांडवानाम् १४ कस्याद्यकार्यंप्रतिभिद्य
घोरामहीप्रवेश्यंतिशिताःशराः ॥ मात्वंशुचस्तांप्रतिभीरुविद्वियथाऽद्यकृष्णापुनरेष्यतीति १५ निहत्यसर्वान्द्रिषतःसमग्रान्पार्थाःसमेष्यंत्यथयाज्ञसेन्या ॥ अथा
ब्रवीच्चारुमुखंविमृश्यधात्रेयिकासारथिमिंद्रसेनम् १६ जयद्रथेनापहृताप्रमथ्यपंचेंद्रकल्पान्परिभूयकृष्णा ॥ तिष्ठंतिवर्त्मानिनवान्यमूनिवृक्षाश्चनम्लांतितथैवभग्नाः
१७ आवर्तयध्वंननुयातशीघ्रंनदूरयातैवहिराजपुत्री ॥ सन्नह्यध्वंसर्वएवेंद्रकल्पामहांतिचारुणिचदंशनानि १८ गृह्णोतचापानिमहाधनानिशरांश्चशीघ्रपदवींचरध्वम् ॥
पुराहिनिर्भर्त्सनदंडमोहिताप्रमोहचित्तावदनेनशुष्यता १९ ददातिकस्मैचिदनर्हतेतनुंवराज्यपूर्णांमिवभस्मनिस्तुचम् ॥ पुरातुषाग्राविवहूयतेहविःपुराश्मशानेस्रगिवाप
विद्धयेत् २० पुराचसोमोऽध्वरगोऽवलिह्यतेशुनायथाविप्रजनेप्रमोहिते ॥ महत्तरण्येमृगयांचरित्वापुराशृगालोनलनींविगाहते २१ मावःप्रियायाःसुनसंसुलोचनं
चंद्रप्रभाच्छंवदनंप्रसन्नम् ॥ स्पृश्याच्छुभंकश्चिदकृत्यकारीश्ववैपुरोडाशमिवाध्वरस्थम् ॥ एतानिवर्त्मान्यनुयातशीघ्रंमावःकालःक्षिप्रमिहात्यगाद्वै २२ ॥ युधिष्ठिर
उवाच ॥ भद्रप्रतिक्रामनियच्छवाचंमाऽस्मत्सकाशेपरुषाण्यवोचः ॥ राजानोवायदिवाराजपुत्राबलेनमत्तावंचनांप्राप्नुवंति २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतावदुक्त्वाप्रय
युहिंशीघ्रतान्येववर्त्मान्यनुवर्त्तमानाः ॥ मुहुर्मुहुर्व्यालवदुच्छ्वसंतोज्यांविक्षिपंतश्चमहाधनुर्भ्यः २४ ततोऽपश्यंस्तस्यसैन्यस्यरेणुमुद्रूतंवैवाजिखुरप्रणुन्नम् ॥ पदातीनां
मध्यगतंचधौम्यंविक्रोशंतंभीममभिद्रवेति २५ तेषांत्व्यधौम्यंपरिदीनमत्वाःसुखंभवानेतित्वतिराजपुत्राः ॥ श्येनायथैवामिषसंप्रयुक्ताजवेनतत्सैन्यमथाभ्यधावन् २६
तेषांमहेंद्रोपमविक्रमाणांसंरब्धानांधर्षणाद्याज्ञसेन्याः ॥ क्रोधःप्रजज्वालजयद्रथंचदृष्ट्वाप्रियांतस्यरथेस्थितांच २७

२८ ॥ इत्या० प० नी० भा० ऊनमस्यैवधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६९ ॥ तस्यैव १।२।३ अनाप्युष्यमायुर्नाशकं मृत्युदमित्यर्थः ४।५।६।७ परेहि शरणं गच्छ एते धर्मराजम् ८।९ आजानेया

वन०

अ०

२७०

प्रचुकुशुश्चाप्यथसिंधुराजं वृकोदरश्चैव धनं जयश्च ॥ यमौ च राजा च महाधनुर्धरास्ततो दिशः संमुमुहुः परेषाम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके प० द्वौ० ह० प० पार्थाग
मने ऊनसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो वो रतरः शब्दो वने समभवत्तदा ॥ भीमसेनार्जुनौ दृष्ट्वा क्षत्रियाणाममर्षिणाम् १ तेषां ध्वजा
ग्राण्यभिबीक्ष्य राजा स्वयंदुरात्मा कुरुपुंगवानाम् ॥ जयद्रथो याज्ञसेनी मुवाच रथे स्थितां भानुमतीं हतौ जाः २ आयांती मे पंचरथामहांता मन्ये च कृष्णं पतयस्त्वैते ॥ सा जा
नतीत्यापयनः सुकेशि परंपरं पांडवानां रथस्थम् ३ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ किं ते ज्ञातैर्मूढमहाधनुर्धरे रनायुष्यं कर्म कृत्वाऽतिघोरम् ॥ एतं वीराः पतयो मे समेतानवः शेषः कश्चिदिहा
स्तियुद्धे ४ आख्यातव्यं त्वेव सर्वमुपूर्वमया तुभ्यं पृष्टया धर्म एषः ॥ न मे व्यथा विद्यते त्वद्गयं वा संपश्यंत्याः सानुजं धर्मराजम् ५ यस्य ध्वजाग्रे न दत्तो नृदंगौ न दौपनं दौमधुरौ
युक्तरूपौ ॥ एतं स्वधर्मार्थं विनिश्चयज्ञं सदाजनाः कृत्यवन्तोऽनुयांति ६ य एष जांबूनदं शुद्धगौरः प्रचंडवोणस्तनुगयताक्षः ॥ एतं कुरुश्रेष्ठ तं वदंति युधिष्ठिरं धर्मसुतं पतिं मे ७
अप्येष शत्रोः शरणागतस्य दद्यात्पाणान् धर्मचारी नृवीरः ॥ परे ह्येनं मूढजवेन भृतये त्वमात्मनः प्रांजलिः र्यस्तशस्त्रः ८ अथाप्येनं पश्यसि यं रथस्थं महाभुजं शालमिव प्रवृद्धम् ॥
संदष्टौष्ठं कुटीसंहतं धुवं वृकोदरो नाम पतिर्ममैषः ९ आजानेया बलिनः साधुदांता महाबलाः शूरमुदावहंति ॥ एतस्य कर्माण्यतिमानुषाणि भीमेति शब्दोऽस्य गतः पृथिव्याम्
१० नास्यापराद्धाः शेषमवाप्नुवंति नायं वैरं विस्मरते कदाचित् ॥ वैरस्यांतं संविधा यो पयाति पश्चाच्छांतिं न च गच्छत्यतीव ११ धनुर्धराऽथो धृतिमान्यशस्वी जितं द्वियो वृद्ध
सेवी नृवीरः ॥ भ्राता च शिष्यश्च युधिष्ठिरस्य धनं जयो नाम पतिर्ममैषः १२ यो वै न कामान्न भयात्रलोभात्प्यजेद्धर्मन नृशंसं च कुर्यात् ॥ स एष वै श्वानरतुल्यतेजाः कुंतीसुतः
शत्रुसहः प्रमाथी १३ यः सर्वधर्मार्थं विनिश्चयज्ञो भयार्तानां भयहर्ता मनीषी ॥ यस्योत्तमरूपमाहुः पृथिव्यां पांडवाः परिरक्षंति सर्वे १४ प्राणैर्गरीयांसमनुव्रतं वै स एष वी
रो न कुलः पतिर्मे ॥ यः खड्गयोधीलघुचित्रहस्तो महाश्वधीमान्सहदेवोऽद्वितीयः १५ यस्याद्यकर्मद्रक्ष्यमेमूढसत्त्वशतक्रतोर्वादैत्यसेनासुसंख्ये ॥ शूरः कृतास्त्रो मतिमा
न्मनस्वी प्रियं करो धर्मसुतस्य राज्ञः १६ य एष चंद्रार्कसमानतेजा जवन् यजः पांडवानां प्रियश्च ॥ बुद्ध्या समो यस्य नरो न विद्यते वक्ता तथा सत्सु विनिश्चयज्ञः १७ स एष
शूरो नित्यममर्षणश्च धीमान्प्राज्ञः सहदेवः पतिर्मे ॥ त्यजेत्प्राणान् प्रविशेद्धव्यवाहनं त्वेवैष व्याहरेद्धर्मबाह्यम् १८ स दामनस्वी क्षत्रधर्मं रतश्च कुंत्याः प्राणैरिष्टतमो नृवीरः ॥
विशीर्यैर्तानां वमिवार्णवांति रत्नाभिपूणी मकरस्य पृष्ठे १९

जीवएवजीवसेवअमृतवैपुनर्जन्मप्राप्स्यमे २० । २१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभाददीपे सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७० ॥ संतिष्ठतेति १ । २ । ३ । ४ अंतरमभ्यहारयन् भीमजयद्रथयो

सेनांतवेमांहतसर्वयोधांविशोभितांद्रक्ष्यसिपांडुपुत्रैः ॥ इत्येतेवैकथिताःपांडुपुत्रायांस्त्वमोहादवमन्यप्रवृत्तः ॥ यद्येतेभ्योमुच्यसेऽरिष्टदेहःपुनर्जन्मप्राप्स्यसे
जीवएव २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःपार्थाःपंचपंचैद्रकल्पास्त्यक्त्वात्रस्तान्प्रांजलींस्तान्प्रदातीन् ॥ यथानीकंशरवर्षाधिकारंचक्रुःकुद्धाःसर्वतःसंनिगृह्य
२१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीहरणप० द्रौपदीवाक्येसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७० ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सं
तिष्ठतप्रहरततूष्णींविपरिधावत ॥ इतिस्मसैधवोराजाचोदयामासतानृपान् १ ततोघोरतमःशब्दोरेणसमभवत्तदा ॥ भीमार्जुनयमान्दृष्ट्वासैन्यानांसयुधिष्ठिरा
न् २ शिविसौवीरसिंधूनांविषादश्चाप्यजायत ॥ तान्दृष्ट्वापुरुषव्याघ्रान्व्याघ्रानिवबलोत्कटान् ३ हेमचित्रसमुत्सेधांसर्वशैक्यायर्मांगदाम् ॥ प्रगृह्याभ्यद्रव
द्रीमःसैन्धवंकालचोदितम् ४ तदंतरमथावृत्यकोटिकास्योऽभ्यहारयत् ॥ महतास्थवंशेनपरिवार्यवृकोदरम् ५ शक्तितोमरनाराचैर्वीरबाहुप्रचोदितैः ॥ को
र्यमाणोऽपिबहुभिर्नस्मभीमोऽभ्यकंपत ६ गजंतुसगजारोहंपदार्तींश्चतुर्दश ॥ जवानगदयाभीमःसैधवध्वजिनीमुखे ७ पार्थःपंचशतानशूरांनपार्वतीयान्म
हारथान् ॥ परीप्समानःसौवीरंजघानध्वजिनीमुखे ८ राजास्वयंसुवीराणांप्रवराणांप्रहारिणाम् ॥ निमेषमात्रेणशतंजघानसमरेतदा ९ दृष्ट्वाकुलस्तत्रस्था
त्प्रस्कंद्यखड्गधृक् ॥ शिरांसिपादरक्षाणांबीजवत्प्रवपन्मुहुः १० सहदेवस्तुसंयायरथेनगजयोधिनः ॥ पातयामासनाराचैर्दुर्मैभ्यइवबर्हिणः ११ ततस्त्रिगर्तः
सधनुरवतीर्यमहारथात् ॥ गदयाचतुरोवाहान्राज्ञस्तस्यतदाऽवधीत् १२ तमभ्याशगतंराजापदार्तिकुंतिनंदनः ॥ अर्धचंद्रेणबाणेनविष्याधोरसिधर्मराट् १३ स
भिन्नहृदयोवीरोवक्त्राच्छोणितमुद्रमन् ॥ पपाताभिमुखःपार्थेच्छिन्नमूलइवद्रुमः १४ इंद्रसेनद्वितीयस्तुरथात्प्रस्कंद्यधर्मराट् ॥ हताश्वःसहदेवस्यप्रतिपदेमहारथम्
१५ नकुलंत्वभिसंधायक्षेमंकरमहामुखौ ॥ उभावुभयतस्तीक्ष्णैःशरवर्षैरवर्षताम् १६ तोमरैरभिवर्षतौजीमूताविववार्षिकौ ॥ एकैकेनविपाठेनजघ्नेमाद्रवतीसुतः
१७ त्रिगर्तराजःसुरथस्तस्याथरथधूर्गतः ॥ रथमाक्षेपयामासगजेनगजयानवित् १८ नकुलस्त्वभीस्तस्माद्रथाच्चर्मासिपाणिमान् ॥ उद्धातंस्थानमास्थाय
तस्थौगिरिरिवाचलः १९ सुरथस्तंजगवरंवधायनकुलस्यतु ॥ प्रेषयामाससक्रोधमत्युच्छ्रितकरंततः २० नकुलस्तस्यनागस्यसमीपपरिवर्त्तिनः ॥ सविषाणं
भुजंमूलेखड्गेननिरकुंतत २१ सविनद्यमहानादंगजःकिंकिणिभूषणः ॥ पतन्नवाकूशिगामूहस्त्यारोहमयोधयत् २२ सतत्कर्ममहत्कृत्वाशूरोमाद्रवतीसुतः ॥
भीमसेनरथंप्राप्यशर्मलेभेमहारथः २३ भीमस्त्वापततोराज्ञःकोटिकास्यस्यसंगरे ॥ सूतस्यनुदतोवाहान्क्षुरेणापाहरच्छिरः २४

२५ तल्युक्तेनमुष्टियुक्तेन 'तलंस्वरूपे । इत्युपक्रम्य । चपेटेचत्सरो' इतिमेदिनी स्मरुःखड्गादिमुष्टिः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ आदित्रयनामविश्राव्य ३५ सैनिकान्

वन०

अ०

२७१

नवबोधहतं सूरसराजाबाहुशालिना ॥ तस्याश्वाव्यद्रवन्संख्येहतसूतास्ततस्ततः २५ विमुखंहतसूतंतंभीमःप्रहरतांवरः ॥ जघानतल्युक्तेनप्रासेनाभ्येत्य
पांडवः २६ द्वादशानांतुसर्वेषांसौवीराणांधनंजयः ॥ चकर्तनिशितैर्भल्लैर्धनूंषिचशिरांसिच २७ शिबीनिश्वाकुमुख्यांश्चत्रिगर्तान्सैंधवानपि ॥ जघानातिर
थःसंख्येबाणगोचरमागतान् २८ सादिताःप्रत्यदृश्यंतबहवःसव्यसाचिना ॥ सपताकाश्चमातंगाःसध्वजाश्चमहारथाः २९ प्रच्छाद्यपृथिवीतस्थुःसर्वमायोध
नंप्रति ॥ शरीराण्यशिरस्कानिविदेहानिशिरांसिच ३० श्वघृघ्नकंककाकोलभासगोमायुवायसाः ॥ अट्टप्यंस्तत्रवीराणांहतानांमांसशोणितैः ३१ हतेषुतेषु
वीरेषुसिंधुराजोजयद्रथः ॥ विमुच्यकृष्णांसंत्रस्तःपलायनमनाऽभवत् ३२ सतस्मिन्संकुलेसैन्येद्रौपदीमवतार्यताम् ॥ प्राणप्रेप्सुरुषाधावद्वनंयेननराधमः
३३ द्रौपदीधर्मराजस्तुदृष्ट्वाधौम्यपुरस्कृताम् ॥ माद्रीपुत्रेणवीरेणरथमारोपयत्तदा ३४ ततस्तद्विद्रुतंसैन्यमपयातेजयद्रथे ॥ आदिश्यादिश्यनाराचैराजघानवृको
दरः ३५ सव्यसाचीतुतं दृष्ट्वापलायंतंजयद्रथम् ॥ वारयामासनिघ्नंतंभीमंसैंधवसैनिकान् ३६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ यस्यापचारात्प्राप्तोऽयमस्मान्क्लेशोदुरा
सदः ॥ तमस्मिन्समरोद्देशेनपश्यामिजयद्रथम् ३७ तमेवान्विषभद्रंतंकिंतयोर्धैर्निपातितैः ॥ अनामिपमिदंकर्मकथंवामन्यतेभवान् ३८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
इत्युक्तोभीमसेनस्तुगुडाकेशेनधीमता ॥ युधिष्ठिरमभिप्रेक्ष्यवाग्मीवचनमब्रवीत् ३९ हतप्रवीरारिपवोभूयिष्ठंविद्रुतादिशः ॥ गृहीत्वादौपदीराजन्निवर्त्ततुभवानितः
४० यमाभ्यांसहरजेंद्रधौम्येनचमहात्मना ॥ प्राप्याश्रमपदंराजन्द्रौपदीपरिसांतव्य ४१ नहिमेमोक्ष्यतेजीवनमूढःसैन्धवकोनृपः ॥ पातालतलसंस्थोऽपि
दिशक्रोऽस्यसारथिः ४२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नहंतव्योमहाबाहोदुरात्माऽपिससैन्धवः ॥ दुःशलामभिसंसृज्यगांवारीचयशस्विनीम् ४३ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ तच्छ्रुत्वादौपदीभीममुवाचव्याकुलेंद्रिया ॥ कुपिताहीमतीप्राज्ञापतीभीमार्जुनावुभौ ४४ कर्तव्यंचेत्प्रियंमह्यंवध्यःसपुरुषाधमः ॥ सैन्धवापसदःपा
पोदुर्मतिःकुलपांसनः ४५ भार्याभिहर्त्तावैरीयोयश्चराज्यहरोरिषुः ॥ याचमानोऽपिसंग्रामेनमोक्तव्यःकथंचन ४६ इत्युक्तौतौनरव्याघ्रौययतुर्धनसैन्धवः ॥
राजानिवृत्तेकृष्णामादायसपुरोहितः ४७ सप्रविश्याश्रमपदमपविद्धवृसीमठम् ॥ मार्कंडेयादिभिर्विपैरनुकीर्णंददर्शह ४८ द्रौपदीमनुशोचद्भिर्ब्राह्मणैस्तैःसमा
हितैः ॥ समियायमहाप्राज्ञःसभार्योभ्रातृमध्यगः ४९ तेस्मत्तंमुदितादृष्ट्वापुनःप्रत्यागतंचतुषम् ॥ जित्वातान्सिंधुसौवीरान्द्रौपदींचाहतांपुनः ५०

निघ्नंतंभीमवारयामास ३६ समरोद्देशेनपश्यामि ३७ अन्विषअन्विच्छ ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ दुःशलांदुर्योधतमगितीम् ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ अपविद्धाद्वतस्ततोविशीर्णा वृस्योक्त
वीणामासनानि मठश्चच्छात्राणामालयायव्रतत् ४८ । ४९ । ५०

५२ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ अतिविक्रमयुक्तानिकर्माणि ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये एकसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ जयद्रथस्त्विति
१ । २ अत्रास्यजयद्रथस्यपरदारहर्तुःक्षत्रियाधमत्वात्पंचधामारण्यमुक्तं शिरोग्रहीत्वेत्यादिना शिरःकेशोष्वित्यर्थः ताडयामासचपेटाभिरितिशेषः यथोक्तं नीतिशास्त्रे । १ वामपाणिकचोत्पीडाभूमौ निष्पेषणं

सतैः परिवृतो राजा तत्रैवोपविवेश ॥ प्रविवेशाश्रमं कृष्णाय माभ्यां सह भाविनी ५१ भीमसेनार्जुनौ चापिश्रुत्वा क्रोशतं रिपुम् ॥ स्वयमभ्यास्तु दंतौ तौ जवेनैवाभ्या
धावताम् ५२ इदमत्यद्भुतं चात्र चकार पुरुषोऽर्जुनः ॥ क्रोशमात्रगतान् श्वान् सैधवस्य जवानयत् ५३ सहिदिव्यास्रसंपन्नः कृत्स्नालेऽप्यसंभ्रमः ॥ अकरोहुष्करं कर्म शरै
रस्त्रानुमंत्रितैः ५४ ततोऽभ्याधावतां वीरावुभौ भीमधनं जयौ ॥ हताश्वं सैधवं भीतमेकं व्याकुलचेतसम् ५५ सैधवस्तु हतान् च्छात्तथाऽश्वान् स्वान्सुदुःखितः ॥ अतिविक्र
मकर्माणि कुर्वाणं च धनं जयम् ५६ पलायनकृतोत्साहः प्राद्रवद्येनैवैनम् ॥ सैधवं त्वभिसंप्रेक्ष्य पराक्रांतं पलायने ५७ अनुयायमहाबाहुः फाल्गुनो वाक्यमब्रवीत् ॥
अनेन वीर्येण कथं स्त्रियं प्रार्थयसे बलात् ५८ राजपुत्रनिर्वर्तस्व न ते युक्तं पलायनम् ॥ कथं ह्यनुचरान् हि त्वाशत्रुमध्ये पलायसे ५९ इत्युच्यमानः प्रार्थनं सैधवो न न्यवर्तत ॥
तिष्ठतिष्ठेति तं भीमः सहसाऽभ्यद्रवद्वली ॥ मावधीरिति पार्थस्तं दयावान् प्रत्यभाषत ६० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि द्रौपदीहरणपर्वणि जयद्रथपलायने
एकसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ समाप्तं च द्रौपदीहरणपर्व ॥ अथ जयद्रथविमोक्षणपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जयद्रथस्तु संप्रेक्ष्य भ्रातरावुद्यता
वुभौ ॥ प्राधावतूर्णमव्यग्रो जीवितेषुः सुदुःखितः १ तं भीमसेनो धावंतमवतीर्य स्थाब्दली ॥ अभिद्रुत्य निजग्राहकेशपक्षे ह्यमर्षणः २ समुद्यम्य च तं भीमो निष्पिपेषमही
तले ॥ शिरोग्रहीत्वा राजानं ताडयामास चैवह ३ पुनः संजीवमानस्य तस्योत्पतितुमिच्छतः ॥ पदामूर्ध्वमहाबाहुः प्राहरद्विलिप्ययतः ४ तस्य जानूददौ भीमो जघ्ने चैन
मरत्निना ॥ समोहमगमद्राजा प्रहारवरपीडितः ५ सरोषं भीमसेनं तु वारयामास फाल्गुनः ॥ दुःशलायाः कृते राजायत्तदाऽऽहेति कौरव ६ ॥ भीमसेन उवाच ॥ नायं पाप
समाचारो मत्तो जीवितुमर्हति ॥ कृष्णायास्तदनर्हायाः परिक्षिप्तानराधमः ७ किं नु शक्यं मया कर्तुं यद्राजास्ततं पृणी ॥ त्वंच्छालिशया बुद्ध्या सदैवास्मान्प्रबाधसे ८ एव
मुक्त्वा सटास्तस्य पंचचक्रे वक्रोदरः ॥ अर्धचंद्रेण बाणेन किंचिदद्भुतस्तदा ९ विकत्थयित्वा राजानं ततः प्राह वक्रोदरः ॥ जीवितुं चेच्छसे मूढहेतुं मे गदतः शृणु १० दासोऽ
स्मीति तथावाच्यं संसत्सु च सभासु च ॥ एवं ते जीवितं दद्यामेषु द्युजितो विधिः ११ एवमस्त्विति तं राजा कृष्यमाणो जयद्रथः ॥ प्रोवाच पुरुषव्याघ्रं भीममाहवशो भिनम् १२

बलात् ॥ मूर्ध्नि पादमहरणं जानुनोदरमर्दनं ॥ मालूराकारयामुष्टया कपोले दृढताडनं ॥ कफोणिपातोप्यसकृत् सर्वतस्तलताडनं ॥ तालेन युद्धे भ्रमणं मारणं स्मृतमष्टधा इति ॥ चतुर्भिः क्षत्रियहंन्यात्पंचभिः क्षत्रिया
धमम् ॥ षड्भिर्वैश्यसप्तभिस्तु शूद्रैः संकरमष्टभिः इति ३ । ४ । ५ । ६ । ७ घृणीदयावान् बालिशयास्त्रल्पया बाधसे शत्रुं हेतुं न ददाति ८ सटाः जटाः केशसंनिवेशो मध्ये मध्ये पंचसुस्थानेष्वर्धचंद्रे
ण बाणेन क्षौरवद्वापयामासेत्यर्थः ९ । १० । ११ । १२

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ बलिमुपहारं २६।२७।२८ नारायणःसहायोयस्यतंनारायणसहायकं २९ शरंशृणातिहिनस्तीतिशरमखं ३० नारायणसहायस्याजयत्वंक्तुंनारायणसहायस्यमेवाह देवंदेवइत्यादिना । देवानांघोतकानांमूर्त्यंचंद्राग्निचक्षुर्मनोवाचांज्योतिषां देवःप्रकाशकः । 'येनमूर्त्यस्तपतितेजसेद्धःयेनचक्षुषिपश्यति' इत्यादिश्रुतिभ्यः । अनंतस्त्रिविधपारंच्छेदशून्यआत्मास्वरूपयस्य । प्रधानंत्रिगुणात्मिकामाया पुरुषश्चद्रूपस्तदुभयात्माचिदचिन्मयः । अव्यक्तोजगत्कारणरूपोबीजांतर्गतवदुल्लस्यःअतएवविश्वात्माविश्वप्वात्माचेतनांशेन विश्वमूर्ति

ततएनंविचेष्टंतं बद्धापार्थोवृकोदरः ॥ स्थमागेपमामासविनंज्ञं पांसुगुंठितम् १३ ततस्तंस्थमास्थायभीमःपार्थानुगस्तदा ॥ अभ्येत्याश्रममध्यस्थमभ्यगच्छतु धिष्ठिरम् १४ दर्शयामासभीमस्तुतदवस्थंजय १५ ॥ तंराजाप्राहसदृष्ट्वा मुच्यतामितिचाब्रवीत् १५ राजानंचाब्रवीद्भीमोद्रौपद्याःकथ्यतामिति ॥ दासभावंगतोह्येष पांडूनांपापचेतनः १६ तमुवाचततोऽप्येष्टोभ्रातासमरणयन्त्रः ॥ मुंचेममधमाचारंप्रमाणायदितेवयम् १७ द्रौपदीचाब्रवीद्भीममभिप्रेक्ष्ययुधिष्ठिरम् ॥ दासोऽयमुच्य तांराज्ञस्त्वयापंचसटःकृतः १८ समुक्तोऽभ्येत्यराजानमभिरुच्ययुधिष्ठिरम् ॥ वंदेविह्वलराजंस्तांश्चदृष्ट्वा मुनींस्तदा १९ तमुवाचघृणीराजाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ तथा जयद्रथं दृष्ट्वा गृहीतं सव्यसाचिना २० अदासो गच्छ मुक्तोऽसि मेवं कार्षीः पुनः क्वचित् ॥ स्त्रीकामं वाधिगस्तु त्वां क्षुद्रः क्षुद्रसहायवान् २१ एवं विधं हि कः कुर्यात्स्वदन्यथ पुरुषाधमः ॥ गतसत्त्वमिव ज्ञात्वा कर्तारमशुभस्य तम् २२ संप्रेक्ष्य भरतश्रेष्ठः कृपांचक्रे नराधिपः ॥ धर्मे ते वर्धतां बुद्धिर्माचाधर्मे मनः कृथाः २३ साश्वः सरथपादातः स्वस्ति गच्छ जयद्रथ ॥ एवमुक्तस्तु सत्रीडंतूष्णीं किंचिदवाह मुखः २४ जगाम राजन्दुःखात्ते गंगाद्वारा य भारत ॥ स देवं शरणं गत्वा विरूपाक्षमुपापतितम् २५ तपश्चकार विपुलतस्य प्रीतो वृषध्वजः ॥ बलिं स्वयंप्रत्यगृह्णात्प्रीयमाणस्त्रिलोचनः २६ वरंचारस्मै ददौ देवः स जग्राह च तच्छृणु ॥ समस्तान्सरथान् पंचजयेयं युधिपांडवान् २७ इति राजाऽब्रवीद्देवेनेति देवस्तमब्रवीत् ॥ अजय्यांश्चाप्यवध्यांश्च वारयिष्यसितान्युधि २८ ऋतेऽर्जुनं महाबाहुं नरनामसुरेश्वरम् ॥ बदर्या तप्तपसं नारायणसहायकम् २९ अजितं सर्वलोकानां देवैरपि दुर्गसदम् ॥ मया दत्तं पाशुपतं दिव्यमप्रतिमं शरम् ॥ अवाप लोकशालेभ्यो वज्रादीन् समहाशरान् ३० देवदेवो ह्यनंतात्मा विष्णुः सुरगुरुः प्रभुः ॥ प्रधानपुरुषोऽव्यक्तो विश्वात्मा विश्वमूर्तिमान् ३१ युगांतकाले संप्राप्ते कालाग्निर्दहते जगत् ॥ स पर्वतार्णवद्वीपं स शैलवनकाननम् ३२ निर्दहन्नागलोकांश्च राताल तलचारिणः ॥ अथांतरिक्षे सुमहन्नानावर्णाः पयोधराः ३३ घोरस्वराविनदिनस्तडिन्मालावलंबिनः ॥ समुत्तिष्ठन् दिशः सर्वा विवर्षतः समंततः ३४ ततोऽग्निना शया मासुः संवर्ताग्निनियामकाः ॥ अक्षमात्रैश्च वाराभिस्तिष्ठंस्त्यापूर्वसर्वशः ३५

मानजडांशेन ३१ एवं नारायणस्य जगद्धेतुत्वमुक्ता तस्य जगत्संहर्तृत्वमाह युगांतेति । कालाग्निरूपो नारायणो निर्दहते ३२ । ३३ विनदिनो जगतः समुत्तिष्ठन् उद्युदतिष्ठन् उत्तिष्ठंतीत्यर्थः ३४ नाशयामासुः पयोधरा इति पुराणान्वयः अक्षमात्रैश्च वाराभिः स्थूलाभिः सामान्यैर्मनुष्यैः । यद्वा वाराभिरिति धाराशब्द आकारांतः सोमपाशब्दवत्पुलिङ्गः धारमाना एवरांति आदत्ते ह्येदानीं यं वस्तिवति धाराः । राधादानेऽस्मात्पुलिङ्गः ३५

जलक्रीडायामभिरुचितं प्रीतिर्यस्म ५२ वराहवपुषमात्मानमिति शेषः बाह्वयचतुर्वेदमयं वेदसंमितं वेदप्रमितयज्ञरूपं ५३ वर्धशरीरं ५४ दंष्ट्रेण दंष्ट्रयाम्यविशतन्यवेशयत् ५५ एवं वराहावतारमुक्तवानरसिंहावतारमाह पुनरेवेत्यादिना । अपूर्वालोके पूर्वैर्न दृष्टां ५६ । ५७ । ५८ । ५९ अग्रे द्रेणापिसमुपेत्य दैत्यसमीपे गत्वा समुपाद्रवन् हिरण्यकशिपुः करजैर्न खेदितः ६० एवं नृसिंहावतारकथामुपसंहृत्य वामनानतारकथां प्रस्तौति एवमिति ६१ गर्भधारितः गर्भधारितः सप्तमीतियोगविभागात्समाप्तः ६२ दुर्दिनां भद्रदिनं तत्र भवोऽभ्योदः कृष्णमेघस्तत्सदृशः । 'मेघच्छब्देऽहिर्दुर्दिनम्' इत्यमरः श्रीवत्सेनोरतिभूषित इति लुप्तविभक्तिरूपं

एवं संचिंत्य मनसा दृष्ट्वा दिव्येन चक्षुषा ॥ जलक्रीडाभिरुचितं वाराहरूपमस्मरत् ५२ कृत्वा वराहवपुषं वाह्मयं वेदसंमितम् ॥ दशयोजनविस्तीर्णमायतं शतयोजनम् ५३ महापर्वतवर्ष्माभं तीक्ष्णदंष्ट्रं प्रदीप्तिमत् ॥ महामेघौघनिर्घोषं नीलजीमूतसन्निभम् ५४ भूत्वा यज्ञवराहो वै अपःसंप्राविशत् प्रभुः ॥ दंष्ट्रेणैकेन चोद्धृत्य स्वे स्थाने न्यविशन्महीम् ५५ पुनरेव महाबाहुर्गुर्वीतनुमाश्रितः ॥ नरस्य कृत्वाऽर्धतनुं सिंहस्यार्धतनुं प्रभुः ५६ दैत्यैर्द्रस्य सभां गत्वा पाणिं संस्पृश्य पाणिना ॥ दैत्यानामादिपुरुषः सुरारिर्दितिनंदनः ५७ दृष्ट्वा चापूवपुरुषं क्रोधात् संरक्तलोचनः ॥ शूलोद्यतकरः स्रग्वीहिरण्यकशिपुस्तदा ५८ मेघस्तनितनिर्घोषो नीलाभ्रचयसन्निभः ॥ देवारिर्दितिजो वीरो नृसिंहं समुपाद्रवत् ५९ समुपेत्य ततस्तीक्ष्णैर्मृगैर्द्रेण बलीयसा ॥ नारसिंहेन वपुषा दारितः करजैर्भ्रंशम् ६० एवं निहत्य भगवान् दैत्यैर्द्रं रिपुघातिनम् ॥ भूयोऽन्यः पुंडरीकाक्षः प्रभुर्लोकहिताय च ६१ कश्यपस्यात्मजः श्रीमान् दित्यागर्भधारितः ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतुप्रसूतागर्भमुत्तमम् ६२ दुर्दिनां भद्रदिनं ददृशो दीप्ताक्षो वामनाकृतिः ॥ दंडीकमंडलुधरः श्रीवत्सोरसिभूषितः ६३ जटीयज्ञोपवीती च भगवान् बालरूपधृक् ॥ यज्ञवाटंगतः श्रीमान् दानवेन्द्रस्य वै तदा ६४ बृहस्पतिसहायो सौप्रविष्टो बलिनो मखे ॥ तं दृष्ट्वा वामनतनुं प्रदृष्टो बलिर्ब्रवीत् ६५ प्रीतोऽस्मि दर्शने विप्रब्रूहि त्वं किं ददानि ते ॥ एवमुक्तस्तु बलिना वामनः प्रत्युवाच ह ६६ स्वस्तीत्युक्त्वा बलिं देवः स्मयमानोऽभ्यभाषत ॥ मेदिनीं दानवपते देहि मे विक्रमत्रयम् ६७ बलिर्ददौ प्रसन्नात्मा विप्रायामिततेजसे ॥ ततो दिव्याहुततमं रूपं विक्रमतो हरेः ६८ विक्रमैस्त्रिभिरक्षोभ्यो जहाराशुसमेदिनीम् ॥ ददौ शक्राय च महीं विष्णुर्देवः सनातनः ६९ एष ते वामनो नामा प्रादुर्भावः प्रकीर्तितः ॥ तेन देवाः प्रादुरासन् वैष्णवं चोच्यते जगत् ७० असत्तानि ग्रहार्थाय धर्मसंरक्षणाय च ॥ अवतीर्णो मनुष्याणामजायत यदुक्षये ७१ स एवं भगवान् विष्णुः कृष्णेति परिकीर्त्यते ॥ अनाद्यंतमजं देवं प्रभुं लोकनमस्कृतम् ७२ यदेवं विदुषो गांति तस्य कर्माणि संधय ॥ यमाहुरजितं कृष्णं शंखचक्रगदाधरम् ७३ श्रीवत्सधारिणं देवं रीतकौशेयवाससम् ॥ प्रधानं सोऽस्त्रविदुषां तेन कृष्णेन रक्ष्यते ७४ सहायः पुंडरीकाक्षः श्रीमान् तुलविक्रमः ॥ समानस्यंदने पार्थमास्थाय परवीरहा ७५

६३ बालः वामनः नाटस्थानं ६४ बलिनो बलेः अयमिकारांत इत्यंतश्च शब्दो दृश्यते ६५ ददानि त्वदीप्तिममिति शेषः ६६ । ६७ दिव्यं च तदद्भुततमं च रूपं भूवेति शेषः ६८ । ६९ । ७० अवतीर्णोऽवतरणं कुर्वन्नजायत आविर्भूतः यदुक्षयं दृष्ट्वां गृहे ७१ । ७२ तस्य कर्माणि विदुषो विद्वांसः गांति गायंति ७३ सोऽर्जुनः अस्त्रविदुषां प्रधानं श्रेष्ठः यं अजितमाहुस्तेन कृष्णेन रक्ष्यते ७४ । ७५

तेनकृष्णसहायत्वेनहेतुना भावःपूज्यतमः । ' भावःपूज्यतमेलोके ' इत्यनेकार्थः ७६ दिनैकमेकदिनमेव न सर्वदा ७७ । ७८ । ७९ दक्षयज्ञभगस्यनेत्रेनिपातितवान्भगनेत्रनिपातनः ८० । ८१ । ८२
॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्विसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७२ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ दैवधर्माधर्मौ विधिःसदसत्कर्मणी ताभ्यानिर्मितं ६ ईदृशोभावःपरेणहरणं

नशक्यतेतेनजेतुंत्रिदशैरपिदुःसहः ॥ कःपुनर्मानुषोभावोरणेपार्थविजेष्यति ७६ तमेकंवर्जयित्वातुसर्वयौधिशिखं बलम् ॥ चतुरःपांडवान् राजान्दिनैकंजेष्यसेरिपून् ७७
॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वानृपतिं सर्वपापहरोहरः ॥ उमापतिःपशुपतिर्यज्ञहात्रिपुरार्दनः ७८ वामनैर्विकटैःकुब्जैरुग्रश्रवणदर्शनैः ॥ वृतःपारिषदैर्वैरैर्ना
प्रहणोद्यतैः ७९ त्र्यंबकोराजशार्दूलभगनेत्रनिपातनः ॥ उमासहायोभगवांस्तत्रैवांतरधीयत ८० जयद्रथोऽपिमंदात्मास्वमेवभवन्नययौ ॥ पांडवाश्चवनेतस्मिन्नयव
सन्काम्यकेतथा ८१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिजयद्रथविमोक्षणपर्वणिद्विसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७२ ॥ ॥ समाप्तंजयद्रथविमो
क्षणपर्व ॥ अथरामोपाख्यानपर्व ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवंहृतायांकृष्णायांप्राप्यक्लेशमनुत्तमम् ॥ अत ऊर्ध्वंनरव्याघ्राःकिमकुर्वतपांडवाः १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एवंकृष्णामोक्षयित्वाविनिर्जित्यजयद्रथम् ॥ आसांचक्रेमुनिगणैर्धर्मराजोयुधिष्ठिरः २ तेषामध्येमहर्षीणांशृण्वतामनुशोचताम् ॥ मार्कण्डेयमिदंवाक्यमब्रवीत्पांडु
नंदनः ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्देवर्षीणांत्वंख्यातोभूतभविष्यवित् ॥ संशयंपरिपृच्छामिच्छिधिमेहृदिसंस्थितम् ४ ह्रुपदस्यसुताह्येषावेदिमध्यात्समु
त्थिता ॥ अयोनिजामहाभागास्नुषापांडोर्महात्मनः ५ मन्येकालश्चभगवान्दैवंचविधिनिर्मितम् ॥ भवितव्यंचभूतानांयस्यनास्तिव्यतिक्रमः ६ इमांहिपत्नीम
स्माकंधर्मज्ञांधर्मचारिणीम् ॥ संस्पृशेदीदृशोभावःशुचिंस्तैन्यमिवानृतम् ७ नहिपापंकृतंकिंचित्कर्मवानिर्दितंक्वचित् ॥ द्रौपद्याब्राह्मणेष्वेवधर्मःसुचरितोमहान् ८
तांजहारबलाद्राजामूढबुद्धिर्जयद्रथः ॥ तस्याःसंहरणात्पापःशिरसःकेशपातनम् ९ पराजयंचसंग्रामेसहायःसमाप्तवान् ॥ प्रत्याहृतातथाऽस्माभिर्हत्वातत्संधवं
बलम् १० तद्धारहरणंप्राप्तमस्माभिरवितर्कितम् ॥ दुःखश्चायंवनेवासोमृगयायांचजीविका ११ हिंसाचमृगजातीनांवनौकोभिर्वनौकसाम् ॥ ज्ञातिभिर्विप्रवासश्च
मिथ्याव्यवसितैरियम् १२ अस्तिनूनंमयाकश्चिदल्पभाग्यतरोनरः ॥ भवतादृष्टपूर्वांवाश्रुतपूर्वोऽपिवाभवेत् १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिगरामोपा
ख्यानपर्वणियुधिष्ठिरप्रश्नेत्रिसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ प्राप्तमप्रतिमंदुःखंरामेणभरतर्षभ ॥ रक्षसाजानकीतस्यहृताभार्याबलीय
सा १ आश्रमाद्राक्षसेंद्रेणरावणेनदुरात्मना ॥ मायामास्थायतरसाहत्वागृध्रंजटायुषम् २ प्रत्याजहारतांरामःसुग्रीवबलमाश्रितः ॥ बद्धासेतुंसमुद्रस्यदग्ध्वालंकांशितैः
शरैः ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मिन्नरामःकुलेजातःकिंवीर्यःकिंपराक्रमः ॥ रावणःकस्यपुत्रोवाकिंवैरंतस्यतेनह ४

७ । ८ । ९ । १० । ११ मिथ्याव्यवसितैःवृथातापसत्वेधरैःइयं हिंसाक्रियतइतिशेषः १२ मयासमइतिशेषः १३ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्विसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७३ ॥
प्राप्तमिति १ मायांमन्यातिवेपं २ । ३ । ४

९।६।७।८ त्वष्टाप्रजापतिः स्वयमेवसंकल्पेनचकार नतुपेयुनद्वारा अयोनिजामित्यर्थः ९।१० ११ गविगोसंज्ञायांभार्यायां १२ तस्यवैश्रवणस्यकोपान्मांत्यक्त्वामत्पितरंसंवतइत्योतज्ज्वलनात्

एतन्मेभगवन्मर्वैसम्यगाख्यातुमर्हसि ॥ श्रोतुमिच्छामिचरितंरामस्याक्लिष्टकर्मणः ५ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ अजोनामाऽभवद्राजामहानिश्वाकुवंशजः ॥ तस्यपुत्रो
दशरथःशश्वत्स्वाध्यायवाञ्छुचिः ६ अभवंस्तस्यचत्वारःपुत्राधर्मार्थकोविदाः ॥ रामलक्ष्मणशत्रुघ्नाभरतश्चमहाबलः ७ रामस्यमाताकौसल्याकैकेयीभरतस्यतु ॥
सुतौलक्ष्मणशत्रुघ्नौसुमित्रायाःपरंतपौ ८ विदेहराजोजनकःसीतातस्यात्मजाविभो ॥ यांवकारस्वयंत्वष्टारामस्यमहिषींप्रियाम् ९ एतद्रामस्यतेजन्मसीतायाश्चप्रकी
र्तितम् ॥ रावणस्यापितेजन्मव्याख्यास्यामिजनेश्वर १० पितामहोरावणस्यसाक्षाद्देवःप्रजापतिः ॥ स्वयंभूःसर्वलोकानांप्रभुःस्रष्टामहातपाः ११ पुलस्त्योनामत
स्यासीन्मानसोदयितःसुतः ॥ तस्यवैश्रवणोनामगविपुत्रोऽभवत्प्रभुः १२ पितरंससमुत्सृज्यपितामहमुपस्थितः ॥ तस्यकोपात्पिताराजन्ससर्जात्मानमात्मना १३
सजज्ञेविश्रवानामतस्यात्माधेनवैद्विजः ॥ प्रतीकारायसक्रोधस्ततोवैश्रवणस्यवै १४ पितामहस्तुप्रीतात्माददौवैश्रवणस्यह ॥ अमरत्वंधनेशत्वंलोकपालत्वमेवच १५
ईशानेनतथासख्यंपुत्रंचनलकूबरम् ॥ राजधानीनिवेशंचलंकारक्षोगणान्विताम् १६ विमानंपुष्पकंनामकामगंचददौप्रभुः ॥ यक्षाणामाधिपत्यंचराजराजत्वमे
वच १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतंआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिरामरावणयोर्जन्मकथनेचतुःसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
पुलस्त्यस्यतुयःक्रोधादर्धदेहोऽभवन्मुनिः ॥ विश्रवानामसक्रोधःसवैश्रवणमैक्षत १ बुधुधेतंतुसक्रोधंपितरंराक्षसेश्वरः ॥ कुबेरस्तत्प्रसादार्थयततेस्मसदानृप २
मराजराजोलंकायान्यवसन्नरवाहनः ॥ राक्षसीःप्रददौतिस्रःपितुर्वैपरिचारिकाः ३ ताःसदातंमहात्मानंसंतोषयितुमुद्यताः ॥ ऋषिभरतशार्दूलनृत्यगीतविशारदाः
४ पुष्पोत्कटाचराकाचमालिनीचविशांपते ॥ अन्योन्यस्पर्धयारारजन्श्रेयस्कामाःसुमध्यमाः ५ सतासांभगवांस्तुष्टोमहात्माप्रददौवरान् ॥ लोकपालोपमान्पुत्राने
कैकस्यायथेप्सितान् ६ पुष्पोत्कटायांजज्ञातेद्वौपुत्रौराक्षसेश्वरौ ॥ कुंभकर्णदशग्रीवौबलेनाप्रतिमौभुवि ७ मालिनीजनयामासपुत्रमेकंविभीषणम् ॥ राकायांमिथु
नंजज्ञेखरःशूर्पणखातथा ८ विभीषणस्तुरूपेणसर्वेभ्योऽभ्यधिकोऽभवत् ॥ सबभूवमहाभागोधर्मगोप्ताक्रियारतिः ९ दशग्रीवस्तुसर्वेषांश्रेष्ठोराक्षसपुंगवः ॥ महो
त्साहोमहावीर्योमहामत्त्वपराक्रमः १० कुंभकर्णोबलेनासीत्सर्वेभ्योऽभ्यधिकोयुधि ॥ मायावीरणशौंडश्वरौद्रश्वरजनीचरः ११ खरोधनुषिविकांतोब्रह्माद्विद्वि
शिताशनः ॥ सिद्धविघ्नकरीचापिगौद्रीशूर्पणखातदा १२

वैश्रवणंवाधितुंपुलस्त्यपवयोगबलेनविश्रवःसंज्ञदेहांतरंचक्रेइत्यर्थः १३।१४।१५।१६।१७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५७ ॥ पुलस्त्यस्येति

१ पितरंविश्रवसं राक्षसेश्वरःकुबेरोरक्षःपुरीनायकत्वात् २।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२

पित्राविश्रवसा १३ । १४ । १५ पंचदिक्षु चत्वार एकः सूर्य इति पंचानामग्नीनां मध्यगः पंचाग्निः १६ विभीषणस्तपोऽतिष्ठदित्यन्वयः १७ । १८ । १९ । २० । २१ महदीप्सया श्रेष्ठपदापेक्षया २२ । २३

सर्वे वेदविदः शूराः सर्वे सुचरितव्रताः ॥ ऊषुः पित्रासहरता गंधमादनपर्वते १३ ततो वै श्रवणं तत्र ददृशुर्न रवाहनम् ॥ पित्रासार्धसमासीनमृद्धया परमया युतम् १४ जाता
मर्षास्ततस्ते तु तपसे धृतनिश्चयाः ॥ ब्रह्माणं तोषयामासुर्वो रेणतपसा तदा १५ अतिष्ठदेकपादेन सहस्रं परिवत्सरान् ॥ वायुभक्षो दशग्रीवः पंचाग्निसुसमाहितः १६
अधः शायी कुंभकर्णो यताहारो यतव्रतः ॥ विभीषणः शीर्णपर्णमेकमभ्यवहारयन् १७ उपवासरतिर्धोमान् सदा जप्यपरायणः ॥ तमेव कालमातिष्ठत्तीव्रं तप उदारधीः
१८ स्वरः शूर्पणखा चैव तेषां वै तप्यतां तपः ॥ परिचर्यौ चरक्षां च चक्रतुर्हृष्टमानसौ १९ पूर्णवर्षसहस्रे तु शिरश्छित्त्वा दशाननः ॥ जुहोत्यग्नौ दुराधर्षस्तेना तुप्यजगत्प्रभुः
२० ततो ब्रह्मा स्वयंगत्वा तपसस्तान् न्यवारयत् ॥ प्रलोभ्य वरदानेन सर्वानेव पृथक् पृथक् २१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रीतोऽस्मि वो निवर्तध्वं वरान् नृणु तपुत्रकाः ॥ यद्यदिष्टमृ
ते त्वेकममरत्वं तं तथास्तु तत् २२ यद्यदग्नौ हुतं सर्वं शिरस्ते महदीप्सया ॥ तथैव तानि ते देहे भविष्यंति यथेप्सया २३ वैरूप्यं च न ते देहे कामरूपधरस्तथा ॥ भविष्यसि रणे
ऽरीणां विजेतान च संशयः २४ ॥ रावण उवाच ॥ गंधर्वदेवासुरतो यक्षराक्षसस्तथा ॥ सर्पकिं नरभूतेभ्यो न मे भूयात्पराभवः २५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ य एते
कीर्तिताः सर्वे न तेभ्योऽस्ति भयं तव ॥ ऋते मनुष्या ब्रह्म ते तथा तद्दिहितं मया २६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ एवमुक्तो दशग्रीवस्तुष्टः समभवत्तदा ॥ अवमेनेहि दु
र्बुद्धिर्मनुष्यान् पुरुषादकः २७ कुंभकर्णमथोवाच तथैव प्रपितामहः ॥ सवब्रे महतीं निद्रां तमसाग्रस्तचेतनः २८ तथा भविष्यतीत्युक्त्वा विभीषणमुवाच ह ॥ वरं
णीष्वपुत्रत्वं प्रीतोऽस्मीति पुनः पुनः २९ ॥ ॥ विभीषण उवाच ॥ ॥ परमापद्रवस्यापि नाधर्ममेमतिर्भवेत् ॥ अशिक्षितं च भगवन् ब्रह्मास्त्रं प्रतिभातु मे ३०
॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यस्माद्राक्षसयो नौ ते जातस्यामित्रकर्शन ॥ नाधर्मं धीयते बुद्धिरमरत्वं ददानि ते ३१ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ राक्षसस्तु वरं लब्ध्वा दशग्रीवो विशां
पते ॥ लंकायाश्च्यावयामास युधिजित्वा धनेश्वरम् ३२ हित्वास भगवाँलं कामा विशदं गंधमादनम् ॥ गंधर्वयक्षानुगतोरक्षः किंपुरुषैः सह ३३ विमानं पुष्पकं तस्य ज
हाराक्रम्य रावणः ॥ शशाप तं वै श्रवणो न त्वामेतद्दहिष्यति ३४ यस्तु त्वांसमरेहं तात मे वै तद्दहिष्यति ॥ अवमन्य गुरुमां च क्षिप्रं त्वं न भविष्यसि ३५ विभीषणस्तु ध
र्मात्मा सतां मार्गमनुस्मरन् ॥ अन्वगच्छन्महाराज श्रिया परमया युतः ३६ तस्मै स भगवांस्तुष्टो भ्राता भ्रात्रे धनेश्वरः ॥ सैन्यपत्यं ददौ धीमान् यक्षराक्षसे नयोः ३७ रा
क्षसाः पुरुषादाश्च पिशाचाश्च महाबलाः ॥ सर्वे स मेत्य राजानमभ्यर्षिचन्दशाननम् ३८

२४ । २५ । २६ । २७ तममेति । अनिष्टामपि निद्रां मां हादृतवानित्यर्थः २८ । २९ । ३० योनौ क्षेत्रे नतुरेतोऽत्र राक्षसमस्ति तस्मान्मातृदोषादेव क्रौर्यरावणादीनामित्यर्थः । नराणां मातुलकमिति प्रसिद्धम्
३१ । ३२ । ३३ । ३४ न भविष्यसि मरिष्यसि ३५ अन्वगच्छन् कुबेरमिति शेषः ३६ । ३७ । ३८

रत्नानि । 'जातौजातौयदुत्कृष्टतद्रत्नमभिधीयते' । विहंगमःखचरः ३९ रावयामास हिसार्यस्यरुडोरूपमिदम् ४० ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचमस्त्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७५ ॥ ॥ ततइति १ । २ विप्रकारैर्विचित्रैःप्रकारैः ३ ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ वज्रसंननावज्रवट्टांगाः १३ यत्रेच्छातत्रैवनिवासेयेषां

दशग्रीवश्चदैत्यानां देवानां च बलोल्लङ्घितः ॥ आक्रम्यरत्नान्यहरत्कामरूपी विहंगमः ३९ रावयामास लोकान्यत्तस्माद्रावण उच्यते ॥ दशग्रीवः कामबलो देवानां भयमादधत् ४० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि रामोपाख्यानपर्वणि रावणादिवरप्राप्तौ पंचमस्त्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७५ ॥ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततो ब्रह्मर्षयः सर्वे सिद्धा देवर्षयस्तथा ॥ हव्यवाहं पुरस्कृत्य ब्रह्माणं शरणं गताः १ ॥ ॥ अग्निरुवाच ॥ ॥ यो सौ विश्रवसः पुत्रो दशग्रीवो महाबलः ॥ अवध्यो वरदानेन कृतो भगवता पुरा २ स बाधते प्रजाः सर्वा विप्रकारैर्महाबलः ॥ ततो न म्ना तु भगवान् नान्यस्त्राता हि विद्यते ३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ न स देवासुरैः शक्यो युद्धे जेतुं विभावसो ॥ विहितं तत्र यत्कार्यमभितस्तस्य निग्रहः ४ तदर्थं मवतीर्णोऽसौ मन्त्रियोगाच्चतुर्भुजः ॥ विष्णुः प्रहरतां श्रेष्ठः स तत्कर्म करिष्यति ५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ पितामहस्ततस्तेषां संनिधौ शक्रमब्रवीत् ॥ सर्वैर्देवगणैः सार्धं संभवत्वं महीतले ६ विष्णोः सहायान् दक्षीणुवानरीषु च सर्वशः ॥ जनयध्वंसु तान् वीरान् कामरूपबलान्वितान् ७ ततो भागानुभागेन देवगंधर्वदानवाः ॥ अवतर्तुं महीं सर्वे मंत्रयामासुरं जसा ८ तेषां समक्षं गंधर्वीं दुंदुभीनामनामतः ॥ शशासवरदो देवो गच्छकार्यार्थं सिद्धये ९ पितामहवचः श्रुत्वा गंधर्वीं दुंदुभीततः ॥ मंथरामानुषेलोके कुब्जा समभवत्तदा १० शक्रप्रभृतयश्चैव सर्वे ते सुरसत्तमाः ॥ वानरक्ष्वरस्त्रीषु जनयामासुरात्मजान् ११ तेऽन्ववर्तन् पितृन् सर्वे यशसा च बलेन च ॥ भेत्तारो गिरिगृंगाणां सालतालशिलायुधाः १२ वज्रसंहननाः सर्वे सर्वे चौघबलास्तथा ॥ कामवीर्यबलाश्चैव सर्वे युद्धविशारदाः १३ नागायुतसमप्राणा वायुगे समजवे ॥ यत्रेच्छ कनिवासा श्वके चिदत्र वनौकसः १४ एवं विधाय तत्सर्वं भगवांल्लोकभावनः ॥ मंथरां बोधयामास यद्यत्कार्यं यथा यथा १५ सा तद्वचः समाज्ञाय तथा च क्रेमनोजवा ॥ इतश्चेतश्च गच्छंती वैरसंधुक्षणे रता १६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि रामोपाख्यानपर्वणि वानराद्युपत्तौ षट्सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्तं भगवता जन्मरामादीनां पृथक् पृथक् ॥ प्रस्थानकारणं ब्रह्मन् श्रोतुमिच्छामि कथ्यताम् १ कथं दाशरथीवीरौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ संप्रस्थितौ वने ब्रह्मन् मैथिलीचयशस्विनी २ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ जातपुत्रो दशरथः प्रीतिमान भवन्नृप ॥ क्रियारतिर्धर्मरतः स ततं वृद्धसेविता ३ क्रमेण चास्य ते पुत्रा व्यवर्धन्त महौजसः ॥ वेदेषु सरहस्येषु धनुर्वेदेषु पारगाः ४ चरितब्रह्मचर्यास्ते कृतदाराश्च पार्थिव ॥ यदा तदा दशरथः प्रीतिमान भवत्सुखी ५ ज्येष्ठो रामो भवत्तेषां रमयामास हि प्रजाः ॥ मनोहरतया धीमान् पितुर्हृदयनंदनः ६

ते यत्रेच्छ कनिवासाः १४ यद्यत्कार्यं कैकेयीब्रह्मलोभनं रामप्रजाजनादि च १५ संधुक्षणे दीपने १६ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षट्सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७६ ॥ ॥ उक्तमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ रामपदं निर्वर्त्तयति ६

७।८ महांतौशुभजयक्षमौवाहयस्यतं दीर्घावाजानुपयैतौवाहयस्यतम् ९। १० सर्वशोऽनुरक्ताः प्रकृतयः प्रजायस्मिन्सर्वानुरक्तप्रकृतिम् ११। १२। १३ भद्रंनेहति युधिष्ठिरं प्रत्याशीर्वचनं पुरोहितं वनिष्ठम्

ततः सराजामतिमान्मत्वाऽऽत्मानं वयोधिकम् ॥ मंत्रयामास सचिवैर्धर्मज्ञैश्च पुरोहितैः ७ अभिषेकाय रामस्य यौवराज्येन भारत ॥ प्राप्तकालं च ते सर्वे मे निरेमं त्रिसप्तताः
८ लोहिताक्षं महाबाहुं मत्तमातंगगामिनम् ॥ दीर्घबाहुं महोरस्कं नीलकुंचितमूर्धजम् ९ दीप्यमानं श्रिया वीरं शक्रादनवरं रणे ॥ पारगं सर्वधर्माणामृहेस्पतिसमंमतौ
१० सर्वानुरक्तप्रकृतिं सर्वविद्याविशारदम् ॥ जितेंद्रियममित्राणामपि दृष्टिमनोहरम् ११ नियंतारमसाधूनां गोप्सार्धं धर्मचारिणाम् ॥ धृतिमंतमनाधृष्यं जेतारमपरा
जितम् १२ पुत्रं राजादशरथः कौसल्यानं दिवर्धनम् ॥ संदृश्य परमां प्रीतिमगच्छत् कुरुनंदन १३ चिंतयंश्च महातेजा गुणान् रामस्य वीर्यवान् ॥ अभ्यभाषत भद्रं ते प्रीयमाणः
पुरोहितम् १४ अद्य पुष्यो निशि ब्रह्मन् पुण्यं योगमुपैष्यति ॥ संभाराः संश्रियंतां मे रामश्चोपनिमंज्यताम् १५ इति तद्वाजवचनं प्रतिश्रुत्या धर्मथरा ॥ कैकेयीमभिगम्येदं
काले वचनमब्रवीत् १६ अद्य कैकेयिदौर्भाग्यं राज्ञा ते ख्यापितं महत् ॥ आशीविषस्त्वांसं कुद्वंशं दशतुर्भगे १७ सुभगा खलु कौसल्याय स्याः पुत्रोऽभिषेक्ष्यते ॥ कुतो
हितवसौ भाग्यं यस्याः पुत्रो न राज्याभाक् १८ सा तद्वचनमाज्ञाय सर्वाभरणभूषिता ॥ वेदीविलग्नमध्ये ब्रविभ्रती रूपमुत्तमम् १९ विविकेपतिमासाद्य हसंती वशुचिस्मिता ॥
प्रणयं व्यंजयंती वमचुरं वाक्यमब्रवीत् २० सत्यं प्रतिज्ञायन्मे त्वं काममेकं निस्तृष्टवान् ॥ उपाकुरुष्व तद्वाजंस्तस्मान्मुच्यस्व संकटात् २१ ॥ राजोवाच ॥ वरं ददानीं ते हंत
तद्वाणयदिच्छसि ॥ अवध्यो वध्यतां कोऽद्य वध्यः कोऽद्य विमुच्यताम् २२ धनं ददानीं कस्याद्य हियतां कस्य वा पुनः ॥ ब्राह्मणस्वादिहान्यत्र यत्किंचिद्विदितमस्ति मे
२३ पृथिव्यां राजराजोऽस्मि चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ॥ यस्तेऽभिलषितः कामो ब्रूहि कल्याणिमाचिरम् २४ सा तद्वचनमाज्ञाय परिगृह्य नराधिपम् ॥ आत्मनो बलमाज्ञाय त
त एनमुवाच ह २५ आभिषेचनं किं यते रामार्थमुपकल्पितम् ॥ भरतस्तद्वाभ्योतु वनं गच्छतुरागवः २६ स तद्वाजावचः श्रुत्वा विप्रियं दारुणोदयम् ॥ दुःखार्तो भरतश्चेन्न
किंचिद्व्याजहार ह २७ ततस्तथोक्तं पितरं रामो विज्ञाय वीर्यवान् ॥ वनं प्रतस्थे धर्मात्साराजसत्यो भवत्विति २८ तमन्व गच्छ लक्ष्मीवान् धनुष्मालं क्षमणस्तदा ॥ सीता
च भार्या भद्रं ते वै देहीजनकात्मजा २९ ततो वनं गते रामे राजादशरथस्तदा ॥ समयुज्यत देहस्य कालपर्यायधर्मणा ३० रामं तु गतमाज्ञाय राजानं च तथागतम् ॥ आना
य्य भरतं देवीकैकेयी वाक्यमब्रवीत् ३१ गतोदशरथः स्वर्गं वनस्थौराम लक्ष्मणौ ॥ गृहाण राज्यं विपुलक्षेमं निहतकंठकम् ३२ तामुवाच स धर्मात्मानृशंसं वतते कृतम् ॥
पतिं हत्वा कुलं चेदमुत्साद्य धनलुब्धया ३३ अयशः पातयित्वा मे भूर्धित्वं कुलपांसने ॥ सकामा भव मे मातरि त्युक्त्वा प्ररुदह ३४

१४। १५। १६। १७। १८ वेदीविलग्नः कुशो मध्योयस्याः १९। २० कामं वरं उपाकुरुष्व देहि संकटात् कष्टात् २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८ सीतालांगलपदतिस्तनो जातत्वा
दियमपि माता विदेहापत्यत्वाद्देही २९ कालपर्यायधर्मणामृत्युना ३०। ३१। ३२। ३३। ३४

॥२२३॥

सचारित्रंविशोऽध्याथसर्वप्रकृतिसन्निधौ ॥ अन्वयाद्वातरंगमंविनिवर्तनलालसः ३५ कौसल्यांचसुमित्रांचकैकेयींचसुदुःखितः ॥ अग्रेप्रस्थाप्ययानैःमशत्रुघ्नसहितोययौ
३६ वसिष्ठवामदेवाभ्यांविप्रैश्चान्यैःसहस्रशः ॥ पौरजानपदैःसाधैरामानयनकांक्षया ३७ ददर्शचित्रकूटस्थंसरामंसहलक्ष्मणम् ॥ तापसानामलंकारंवारयंतंधनुर्धरम्
३८ विमर्जितःसरामेणपितुर्वचनकारिणा ॥ नंदिग्रामेऽकरोद्राज्येपुरस्कृत्यास्यपादुके ३९ रामस्तुपुनराशंक्यपौरजानपदागमम् ॥ प्रविवेशमहारण्यंशरभंगाश्रमंप्रति
४० सत्कृत्यशरभंगंसदंडकारण्यमाश्रितः ॥ नदीगोदावरीरम्यामाश्रित्यन्यवसत्तदा ४१ वसतस्तस्यरामस्यततःशूर्पणखाकृतम् ॥ खरेणासीन्महद्वैरंजनस्थाननिवा
सिना ४२ रक्षार्थतापसानांतुराववोधर्मवत्सलः ॥ चतुर्दशसहस्राणिजघानभुविराक्षसान् ४३ दूषणंचखरंचैवनिहत्यसुमहाबलौ ॥ चक्रेक्षेमंपुनर्धामान्धर्मारण्यंस
राववः ४४ हतेषुतेपुरक्षःसुततःशूर्पणखापुनः ॥ ययौनिकृत्तनासोष्ठीलंकांभ्रातुर्निवेशनम् ४५ ततोरावणमभ्येत्यराक्षसीदुःखमूर्छिता ॥ पपातपादयोर्भ्रातुःसंशु
ष्करुधिरानना ४६ तांतथाविकृतांदृष्ट्वा रावणःक्रोधमूर्छितः ॥ उत्पपातासनावकुब्जोदंतैर्दंतानुपस्पृशन् ४७ स्वानमात्यान्विस्मृत्याथविविक्तेतामुवाचस्रः ॥ केनास्येवं
कृताभद्रमामर्चित्यावमन्यच ४८ कःशूलंतीक्ष्णमासाद्यसर्वगात्रैर्निषेवते ॥ कःशिरस्यग्निमाधायविश्वस्तःस्वपतेमुखम् ४९ आशीविषंघोरतरंपादेनस्पृशतीहकः ॥
सिंहंकेसरिणंकश्चदंष्ट्रायांस्पृश्यतिष्ठति ५० इत्येवंब्रुवतस्तस्यस्रोतोभ्यस्तेजसोऽर्चिषः ॥ निश्चेरुर्दह्यतोरत्रौवृक्षस्येवस्वरंघृतः ५१ तस्यतत्सर्वमाचरत्यौभगिनीराम
विक्रमम् ॥ खरदूषणंसंयुक्तंराक्षसानांपराभवम् ५२ सनिश्चित्यततःकृत्यंस्वसारमुपसांत्यच ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमेराजाविधायनगरेविधिम् ५३ त्रिकूटंसमतिक्रम्यकाल
पर्वतमेवच ॥ ददर्शमकरावासंगंभीरोदंमहोदधिम् ५४ तमतीत्याथगोकर्णमभ्यगच्छद्दृशाननः ॥ दयितंस्थानमव्यग्रंशूलपाणेर्महात्मनः ५५ तत्राभ्यगच्छन्मारीचं
पूर्वामात्यंदशाननः ॥ पुरारामभयादेवतापस्यंसमुपाश्रितम् ५६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणि रामोपा० पर्वणि रामवनाभिगमनेसप्तसत्यधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ २७७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ मारीचस्त्वथसंभ्रातोदृष्ट्वा रावणमागतम् ॥ पूजयामाससत्कारैःफलमूलादिभिस्ततः १ विश्रांतंचैनमासीनमन्वा
सीनःसराक्षसः ॥ उवाचप्रसृतंवाक्यंवाक्यज्ञोवाक्यकोविदम् २ नतेप्रकृतिमान्वर्णःकञ्चित्क्षेमंपुरेतव ॥ कञ्चित्प्रकृतयःसर्वाभजंतृत्वांयथापुरा ३ किमिहागमनेचापि
कार्यतेराक्षसेश्वर ॥ कृतमित्येवतद्विद्विद्यद्यपिस्यात्सुदुष्करम् ४ शशंसरावणस्तस्मैतत्सर्वमचेष्टितम् ॥ ममामेवैवकार्याणिकोवामर्षसमन्वितः ५

अक्षुरादिर्द्विभेद्यः तेजसोऽपि दोषोऽग्रेर्ज्वालाः ५१ खट्वृषणसंयुक्ततत्पराभवसहितं ५२ विधिरक्षां ५३ पुरारामभयाद्विधामित्रयज्ञप्रसंगेन ज्ञातात् ५४ । ५५ । ५६ ॥ इत्याख्यकेर्षार्णनीलकण्ठीये
भारतभावनदीपे प्रसप्तमस्यधिकद्विंशतमोऽध्यायः ॥ २७७ ॥ ॥ मारीचवृत्ति १ प्रसृतं पुष्कलार्थवत् २ । ३ । ४ । ५

२७८

॥२२५॥

राममासाद्यालं रामनैवासादयेरित्यर्थः । अलंखल्योःप्रतिषेधयोःप्राचांस्त्वेतिनिषेधार्थकालंशब्दयोगेत्तत्वाप्रत्ययः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ उदकमौर्ध्वदेहिकम् १४ । १५ । १६ । १७

मारीचस्त्वब्रवीच्छ्रुत्वासमासेनैवरावणम् ॥ अलंतेराममासाद्यवीर्यज्ञोह्यस्मितस्यवै ६ बाणवेगंहिकस्तस्यशक्तःसोढुमहात्मनः ॥ प्रव्रज्यायांहिमेहेतुःसएवपुरुषर्षभः ७ विनाशमुखमेतत्तेकेनाख्यातंदुरात्मना ॥ तमुवाचाथसक्रोधोरावणःपरिभर्त्सयन् ८ अकुर्वतोऽस्मद्वचनंस्यान्मृत्युरपितेधुवम् ॥ मारीचश्चित्तयामासविशिष्टान्मरणंवरम् ९ अवश्यंमरणेप्राप्तेकरिष्याम्यस्ययन्मतम् ॥ ततस्तंप्रत्युवाचाथमारीचोरक्षसांवरम् १० किंतेसाह्यंमयाकार्यंकरिष्याम्यवशोऽपितत् ॥ तमब्रवीद्दशग्रीवो गच्छसीतांप्रलोभय ११ रत्नशृंगोमृगोभूत्वारत्नचित्रतनूरुहः ॥ ध्रुवंसीतासमालक्ष्यत्वारामंचोदयिष्यति १२ अपक्रांतेचकाकुत्स्थेसीतावश्याभविष्यति ॥ तामादायापनेष्यामिततःसनभविष्यति १३ भार्यावियोगादुर्वृद्धिरेतसाह्यंकुरुष्वमे ॥ इत्येवमुक्तोमारीचःकृत्वोदकमथात्मनः १४ रावणंपुरतोयांतमन्वगच्छत्सुदुःखितः ॥ ततस्तस्याश्रमंगत्वारामस्याक्लिष्टकर्मणः १५ चक्रतुस्तद्यथासर्वमुभौयत्पूर्वमंत्रितम् ॥ रावणस्तुयतिर्भूत्वामुंडःकुंडीत्रिदंडधृक् १६ मृगश्चभूत्वामारीचस्तंदेशमुपजग्मतुः ॥ दर्शयामासमारीचोवैदेहींमृगरूपधृक् १७ चोदयामासतस्यार्थेसारामंविधिचोदिता ॥ रामस्तस्याःप्रियंकुर्वन्धनुरादायसत्वरः १८ स्तार्थे लक्ष्मणंन्यस्यप्रययौमृगालिप्सया ॥ सधन्वीबद्धतूणीरःखड्गगोधांगुलित्रवान् १९ अन्वधावन्मृगंरामोरुद्रस्तारामृगंयथा ॥ सोऽन्तर्हितःपुनस्तस्यदर्शनंराक्षसोव्रजन् २० चकर्षमहदध्वानंरामस्तंबुबुधेततः ॥ निशाचरंविदित्वातंराघवःप्रतिभानवान् २१ अमोघंशरमादायजघानमृगरूपिणम् ॥ सरामबाणाभिहतःकृत्वारामस्वरंतदा २२ हासीतेलक्ष्मणेत्येवंचक्रोशार्तस्वरेणह ॥ शुश्रावतस्यवैदेहीततस्तांकुरुणांगिरम् २३ साप्राद्रवद्यतःशब्दस्तामुवाचाथलक्ष्मणः ॥ अलंतेशंकयाभीरुकोरामंप्रहरिष्यति २४ मुहूर्त्ताद्वक्ष्यसेरामंभर्तारंत्वंशुचिस्मिते ॥ इत्युक्तासाप्ररुदतीपर्यशंकतलक्ष्मणम् २५ हतावैस्त्रीस्वभावेनशुकुचारित्रभूषणा ॥ सातंपरुषमारब्धावकुंसाध्वीपतिव्रता २६ नैषकामोभवेन्मूढयत्नंप्रार्थयसेहृदा ॥ अप्यहंशस्त्रमादायहन्यामात्मानमात्मना २७ पतेयंगिरिशृंगाद्वाविशेयंवाहुताशनम् ॥ रामंभर्तारमुत्सृज्यनत्वहंत्वांकथंचन २८ निहीनमुपतिष्ठेयंशार्दूलिक्रोष्टुकंयथा ॥ एतादृशंवचःश्रुत्वालक्ष्मणःप्रियराघवः २९ पिधायकर्णौसद्वृत्तःप्रस्थितोयेनराघवः ॥ सरामस्यपदंगृह्यप्रससारधनुर्धरः ३० अवीक्षमाणोर्बिंबोष्ठीप्रययौलक्ष्मणस्तदा ॥ एतस्मिन्नंतरेक्षोरावणःप्रत्यदृश्यत ३१ अभव्योभव्यरूपेणभस्मच्छन्नइवानलः ॥ यतिवेषप्रतिच्छन्नो जिहीर्षुस्तामनिदिताम् ३२ सातमालक्ष्यसंप्राप्तं धर्मज्ञाजनकात्मजा ॥ निमंत्रयामासतदाफलमूलाशनादिभिः ३३

१८ गोधाज्याघातवारणंअंगुलित्रेचतद्वान् १९ तारामृगंतारारूपंमृगं प्रजापतिःस्वां दुहितरंमृगोभूत्वाजगाप्रतस्यरुद्रःशिरःऽच्छिन्नचदेतन्मृगशीर्षिनापनक्षत्रम् २० । २१ । २२ । २३ । २४ पर्यशंकत लक्ष्मणोमृगवधिलापयानितिशंकांमकरोत् २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३

३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ भिन्नकरटंभिन्नगंडस्थलमत्तं करेणुर्हस्तिनी ३९ माध्वीकंमधुपुष्पजंमद्यं मधुमाध्वीकौद्रजांमुरां सौवीरंकांजिकम् ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥ ॥ सखेति १ । २ स्वमैथिलींस्वाचासौमैथिली स्वाआत्मीयास्तुषामैथिलमुतेत्यर्थः ध्रियमाणेजीवति ३ नखरेनैस्तेस्तीक्ष्णैः ४ चक्षारसु

अवमन्यततः सर्वस्वरूपं प्रत्यपद्यत ॥ सांत्वयामासवैदेहीमिति राक्षसपुंगवः ३४ सीतेराक्षसराजोऽहंरावणोनामविश्रुतः ॥ ममलंकापुरीनाम्नारम्यापोरेमहोदधेः ३५ तत्रत्वंनरनारीपुशोभिष्यसिमयासह ॥ भार्यामेभवसुश्रोणितापसंत्यजराघवम् ३६ एवमादीनिवाक्यानिश्रुत्वातस्याथजानकी ॥ पिधायकर्णौसुश्रोणीमैवमित्यब्रवी द्वचः ३७ प्रपतेद्वयौःसनक्षत्राष्टथिवीशकलीभवेत् ॥ शैत्यमग्निरियान्नाहंत्यजेयंरघुनंदनम् ३८ कथंहिभिन्नकरटंपद्मिनंवनगोचरम् ॥ उपस्थायमहानागंकरेणुःसूक रंस्पृशेत् ३९ कथंहिपीत्वामाध्वीकंपीत्वाचमधुमाधवीम् ॥ लोभंसौवीरकेकुर्यान्नारीकाचिदितिस्मेरेत् ४० इतिसातंसमाभाष्यप्रविवेशाश्रमंततः ॥ क्रोधात्प्रस्फुरमा णौशीविधुन्वानाकरौमुहुः ४१ तामभिद्रुत्यसुश्रोणीरावणःप्रत्यपेधयत् ॥ भर्त्सयित्वातुरुक्षेणस्वरेणगतचेतनाम् ४२ मूर्धजेषुनिजग्राहऊर्ध्वमाचक्रमेततः ॥ तांददर्श ततोऽग्रेजटायुर्गिरिगोचरः ॥ रुदतीरामरामेतिहियमाणांतपस्विनीम् ४३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिमारीचवधेसीताहरणेचअष्ट सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ सखादशरथस्यासोज्जटायुररुणात्मजः ॥ गृध्राजोमहावीरःसंपातिर्यस्यसोदरः १ स ददर्शतदासीतांरावणांकगतांस्तुषाम् ॥ सक्रोधोऽभ्यद्रवत्पक्षीरावणंराक्षसेश्वरम् २ अथैनमब्रवीद्गुह्यमुचमुचस्वमैथिलीम् ॥ ध्रियमाणेमयिकथंहरिष्यसिनिशाचर ३ नहिमेमोक्ष्यसेजीवन्यदिनोत्पृज्यसेवधूम् ॥ उक्तैर्वंराक्षसेन्द्रंतंचकर्तनखरैर्भृशम् ४ पक्षतुंडप्रहारैश्चशतशोजर्जरीकृतम् ॥ चक्षारुधिरंभूरिगिरिःप्रस्रवणैरिव ५ स वध्यमानोऽग्रेणरामप्रियहिताेषिणा ॥ खड्गमादयचिच्छेदभुजौतस्यपतत्रिणः ६ निहत्यगृध्राजंसभिन्नाभ्रशिखरोपमम् ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमेसीतांगृहीत्वांऽकेनराक्षसः ७ यत्रयत्रतुवैदेहीपश्यत्याश्रममंडलम् ॥ सरोवासस्तिवाऽपितत्रमुंचतिभूषणम् ८ साददर्शगिरिप्रस्थेपंचवानरपुंगवान् ॥ तत्रवासोमहद्विव्यमुत्ससर्जमनस्विनी ९ त त्तेषांवनरेंद्राणांपपातपवनोद्धतम् ॥ मध्येसुपीतंपंचानांविद्युन्मेघांतरेयथा १० अचिरेणातिचक्रामखेचरःखेचरन्निव ॥ ददर्शाथपुरीरम्यांबहुद्वारांमनोरमाम् ११ प्रा कारवप्रसंवाधांनिर्मितांविश्वकर्मणा ॥ प्रविवेशपुरीलंकांससीतोराक्षसेश्वरः १२ एवंहतायांवैदेह्यांरामोहत्वामहामृगम् ॥ निवृत्तोददृशेधीमान्भ्रातरंलक्ष्मणंतथा १३ कथमुत्सृज्यवैदेहींवनराक्षससेविते ॥ इतितंभ्रातरंदृष्ट्वाप्राप्तोऽसीतिव्यगर्हयत् १४ मृगरूपधरेणाथरक्षसासोऽपकर्षणम् ॥ भ्रातुरागमनंचैवचितयन्पर्यतप्यत् १५ ग र्हयन्नेवरामस्तुत्वरितस्तंसमासदत् ॥ अपिजीवतिवैदेहीमितिपश्यामिलक्ष्मण १६

स्त्राव ५ । ६ अंकेनोत्संगेन ७ । ८ गिरिप्रस्थेपर्वतशिखरे । 'प्रस्थोऽस्त्रियांमानभेदेसानावत्युच्चवस्तुनि' इतिमेदिनी १ । १० । ११ प्राकारःपरिधिभित्तिः वप्रस्तद्वालंवेणुमयंदुर्गं ताभ्यांसंवाधांदुर्गमाम् । ॥२२६॥
'वप्रःस्थानेषुमानखीवेणुस्त्रेचपेटके' इतिमेदिनी १२ । १३ कथंप्राप्तोऽसीतिसंबंधः १४ । १५ । १६

१७।१८।१९ बांयुवयोः २० आहूते २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८ उरसिनेत्रेउदरेमुखंचयस्य कबंधःशीर्षहीनःपुमान् २९। ३० येनयतस्तन्मुखंततःकृष्यते ३१। ३२। ३३

तस्यतत्सर्वमाचख्यौसीतायालक्ष्मणोवचः ॥ यदुक्तवत्यसदृशंवैदेहीपश्चिमंवचः १७ दह्यमानेनतुह्यदारासोऽभ्यपतदाश्रमम् ॥ सददर्शतदाग्रंनिहतंपर्वतोपमम्
१८ राक्षसंशंकमानस्तंविहृष्यबलवद्धनुः ॥ अभ्यधावतकाकुत्स्थस्ततस्तंसहलक्ष्मणः १९ सतावुवाचतेजस्वीसहितौरामलक्ष्मणौ ॥ गृध्राजोऽस्मिभद्रंवांसखादश
स्थस्यैवै २० तस्यतद्वचनंश्रुत्वासगृह्यधनुषीशुभे ॥ कोऽयं पितरमस्माकंनाम्नाऽऽहेत्युचतुश्चतौ २१ ततोदृशतुस्तौतच्छिन्नपक्षद्रयंखगम् ॥ तयोःशशंसगृध्रस्तुसीता
र्थरावणाद्वधम् २२ अष्टच्छद्रावगोष्ठंरावणःकांदिशंगतः ॥ तस्यमृध्रःशिरःकंपैराचचक्षेममारच २३ दक्षिणामितिकाकुत्स्थोविदित्वाऽस्यतदिंगितम् ॥ सत्कारंलं
भयामाससखायंपूजयन्पितुः २४ ततोदृष्ट्वाऽऽश्रमपदंव्यपविद्धबृसीमठम् ॥ विध्वस्तकलशंशून्यंगोमायुशतसंकुलम् २५ दुःखशोकसमाविष्टौवैदेहीहरणादितौ ॥
जग्मतुर्दंडकारण्यंदक्षिणेनपरंतपौ २६ वनेमहिततस्मिंस्तुरामःसौमित्रिणासह ॥ ददर्शमृगयूथानिद्रवमाणानिसर्वशः २७ शब्दंचघोरंसत्वानांदावाग्नेरिववर्धतः ॥
अपश्येतामुहूर्ताच्चकबंधघोरदर्शनम् २८ मेघपर्वतसंकाशंशालस्कंधंमहाभुजम् ॥ उरगेतविशालाक्षंमहोदरमहामुखम् २९ यदृच्छयाऽथतद्रक्षःकरेजग्राहलक्ष्मणम् ॥
विषादमगमत्सद्यःसौमित्रिरथभारत ३० सराममभिसंप्रेक्ष्यकृष्यतेयेनतन्मुखम् ॥ विषण्णश्चात्रवीद्रामंपश्यावस्थामिमांमम ३१ हरणंचैववैदेह्याममचायमुपप्लवः ॥
राज्यभ्रंशश्चभवतस्तातस्यमरणंतथा ३२ नाहंत्वांसहवैदेह्याममेतंकोसलागतम् ॥ द्रक्ष्यामिपृथिवीराज्येपितृपैतामहस्थितम् ३३ द्रक्ष्यंत्यार्यस्यधन्यायेकुशलाज
शमीदलैः ॥ अभिषिक्तस्यवदनंसोमंशांतघनंयथा ३४ एवंबहुविधंधीमान् विललापसलक्ष्मणः ॥ तमुवाचाथकाकुत्स्थःसंभ्रमेष्वप्यसंभ्रमः ३५ माविपीदनरव्याघ्रनै
पकश्चिन्मयिस्थिते ॥ छिध्यस्यदक्षिणंबाहुंछिन्नःसव्योमयाभुजः ३६ इत्येवंवदतातस्यभुजोरामेणयातितः ॥ खड्गेनभृशतीक्ष्णेननिकृत्तस्तिलकांडवत् ३७
ततोऽस्यदक्षिणंबाहुंखड्गेनाजघ्निवान्बली ॥ सौमित्रिरपिसंप्रेक्ष्यभ्रातरंराववंस्थितम् ३८ पुनर्जवानपार्श्वेवैतद्रक्षोक्षलक्ष्मणोभृशम् ॥ गतासुरपतद्रूमौकबंधःसुमहां
स्ततः ३९ तस्यदेहाद्रिनिःसृत्यपुरुषोदिव्यदर्शनः ॥ दृशेदिवमास्थायदिविसूर्यइवज्वलन् ४० पप्रच्छरामस्तंवाग्मीकस्त्वंप्रब्रूहिपृच्छतः ॥ कामयाकि
मिदंचित्रमाश्चर्यप्रतिभातिमे ४१ तस्याचचक्षेगंधर्वोविश्वावसुरहंनृप ॥ प्राप्नोब्राह्मणशापेनयोर्निराक्षससेविताम् ४२ रावणेनहृतासीताराज्ञालंकाधिवासिना ॥
सुग्रीवमभिगच्छस्वमतेसाह्यंकरिष्यति ४३ एषापृषाशिवजलाहंसकारंडवायुता ॥ ऋष्यमूकस्यशैलस्यसंनिकर्षेतटाकिनी ४४ वसंततत्रसुग्रीवश्चतुर्भिःसचिवैः
सह ॥ भ्रातावानरराजस्यवालिनोहेममालिनः ४५

३४ एवंबहुविधंरामपत्रवीत् असंभ्रमोनिर्भयः ३५। ३६। ३७। ३८। ३९ विनिःसृत्य दिव्यदर्शनोऽभूत् पुरुषःकबंधदेहधारी सचदृशेदृष्टः ४० कामयाइच्छया ४१। ४२। ४३
पंपानामतटाकिनीसरसी ४४। ४५

४६ । ४७ । ४८ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्यदीपेऊनाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ ॥ ततश्च । अविदूरेसमीपे नन्विनीपुष्करिणी उत्पलानिकुमुदानि १ अमृतगंधिनाऽमृत

तेनत्वंसहसंगम्यदुःखमूलंनिवेदय ॥ समानशीलोभवतःसाहाय्यंसकरिष्यति ४६ एतावच्छक्यमस्माभिर्वक्तुंद्रष्टाऽसिजानकीम् ॥ ध्रुवंवानरराजस्यविदितोरावणा
लयः ४७ इत्युक्त्वाऽनर्हितोदिव्यःपुरुषःसमहाप्रभः ॥ विस्मयंजग्मतुश्चोभौप्रवीरौरामलक्ष्मणौ ४८ ॥ इतिश्रीम० आर० प० रामो० कबंधहननेऊनाशीत्यधिक
द्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ततोऽविदूरेनलिनीप्रभृतकमलोत्पलाम् ॥ सीताहरणदुःखार्तःपंपांगमःसमासदत् १ मारुतेनसुशीतेनसुखे
नामृतगंधिना ॥ सेव्यमानोवनेतस्मिन्जगाममनसाप्रियाम् २ विललापसराजेंद्रस्तत्रकांतामनुस्मरन् ॥ कामबाणाभिसंतप्तःसौमित्रिस्तमथाव्रवीत् ३ नत्वामेवंविधो
भावःस्पष्टमुहर्तिमानद ॥ आत्मवंतमिवव्याधिःपुरुषंवृद्धशीलिनम् ४ प्रवृत्तिरुपलब्धातेवैदेह्यारावणस्यच ॥ तांत्वंपुरुषकारेणबुद्ध्याचैवोपपादय ५ अभिगच्छावसु
ग्रीवंशैलस्थंहरिपुंगवम् ॥ मयिशिष्येचभृत्येचसहायेचसमाश्वस ६ एवंबहुविधैर्वाक्यैर्लक्ष्मणेनसराधवः ॥ उक्तःप्रकृतिमापेदेकार्येचानंतरोऽभवत् ७ निषेव्यवारिपंपा
यास्तर्पयित्वापितृनपि ॥ प्रतस्थतुरुभौवीरौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ८ तावृष्यमूकमभ्येत्यबहूमूलफलद्रुमम् ॥ गिर्यग्रेवानरान्पंचवीरौददृशतुस्तदा ९ सुग्रीवःप्रेषया
माससचिवंवानरंतयोः ॥ बुद्धिमंतंहनूमंतंहिमवंतमिवस्थितम् १० तेनसंभाष्यपूर्वैतौसुग्रीवमभिजग्मतुः ॥ सरुवंवानरराजेनचक्रेरामस्तदानृप ११ तद्वासोदर्शया
मासुस्तस्यकार्येनिवेदिते ॥ वानराणांतुयत्सीताहियमाणाय्यपासृजत् १२ तत्प्रत्ययकरंलब्ध्वासुग्रीवंप्लवगाधिपम् ॥ पृथिव्यांवानरैश्चयैस्वयंरामोऽभ्यषेचयत् १३
प्रतिजज्ञेचकाकुत्स्थःसमरेवालिनोवधम् ॥ सुग्रीवश्चापिवैदेह्याःपुनरानयनंनृप १४ इत्युक्त्वासमयंकृत्वाविश्वास्यचपरस्परम् ॥ अभ्येत्यसर्वेकिंकिंधांतस्थ्युद्युद्धाभि
कांक्षिणः १५ सुग्रीवःप्राप्यकिंकिंधाननादौघनिभस्वनः ॥ नास्यतन्मष्टृषेवालीतारातंप्रत्यषेधयत् १६ यथानदतिसुग्रीवोबलवानेषवानरः ॥ मन्येचाश्रयवान्प्राप्तो
नत्वंनिष्कांतुमर्हसि १७ हेममालीततोवालीतारांताराधिपाननाम् ॥ प्रोवाचवचनंवाग्मीतांवानरपतिःपतिः १८ सर्वभूतस्तज्ज्ञात्वंपश्यबुद्ध्यासमन्विता ॥ केनचाश्र
यवान्प्राप्तोममैषभ्रातृगंधिकः १९ चिंतयित्वामुहूर्तंतुताराताराधिपप्रभा ॥ पतिमित्यब्रवीत्प्राज्ञाशृणुसर्वकपीश्वर २० हृतदारोमहासत्वोरामोदशरथात्मजः ॥
तुल्यारिमित्रतांप्राप्तःसुग्रीवेणधनुर्धरः २१ भ्राताचास्यमहाबाहुःसौमित्रिरपराजितः ॥ लक्ष्मणोनाममेधावीस्थितःकार्यार्थसिद्धये २२ मैदश्चद्विविदश्चापिहनूमांश्चा
निलात्मजः ॥ जांबवानृक्षराजश्चसुग्रीवसचिवाःस्थिताः २३ सर्वएतेमहात्मानोबुद्धिमंतोमहाबलाः ॥ अलंतवविनाशायरामवीर्यबलाश्रयात् २४

महोत्तम २ । ३ । ४ उपपादयमफलीकुरु ५ । ६ अन्तरःमंलग्नः ७ । ८ ऋष्यमूकंपर्वतं ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ओघोजनवृंदस्तन्निभःस्वनोयस्य । ओघोवेगेजलस्यच । वृंदपरंपरायांच ।
इतिमदिनी १६ आश्रयवान्परबलाश्रितः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

तस्यास्तदाक्षिप्यवचोहितमुक्तंकपीश्वरः ॥ पर्यंशंकतामीर्षुःसुग्रीवगतमानसाम् २५ तारां परुषमुक्तातुनिर्जगामगुहामुखात् ॥ स्थितंमाल्यवतोऽभ्याशंसुग्रीवंसो
ऽभ्यभाषत २६ असकृत्त्वंमयापूर्वेनिर्जितोजीवितप्रियः ॥ मुक्तोज्ञातिरितिज्ञात्वाकात्वरामरणेपुनः २७ इत्युक्तःप्राहसुग्रीवोभ्रातरंहेतुमद्ब्रह्म ॥ प्राप्तकालममित्र
घ्नोरामंसंबोधयन्निव २८ हृतराज्यस्यमेराजन्हृतदारस्यचत्वया ॥ किमेजीवितसामर्थ्यमिति विद्विसमागतम् २९ एवमुक्त्वाबहुविधंततस्तौसन्निपेततुः ॥ समरेवा
लिसुग्रीवौशालतालशिलायुधौ ३० उभौजघ्नतुरन्योन्यमुभौभूमौनिपेततुः ॥ उभौवल्गतुश्चित्रंमुष्टिभिश्चनिजघ्नतुः ३१ उभौरुधिरसंसिक्तौनखदंतपरिक्षितौ ॥
शुशुभातेतदावीरौषुष्पिताविवकिंशुकौ ३२ नविशेषस्तयोर्युद्धेयदाकश्चनदृश्यते ॥ सुग्रीवस्यतदामालांहनुमानकंठआसजत् ३३ समालयातदावीरःशुशुभेकंठसक्त
या ॥ श्रीमानिवमहाशैलोलमलयोमेवमालया ३४ कृतचिह्नंतुसुग्रीवंरामोदृष्ट्वामहाधनुः ॥ विचकर्षधनुःश्रेष्ठंवालिमुद्दिश्यलक्ष्यवत् ३५ विस्फारस्तस्यधनुषोयंत्रस्ये
वतदाबभौ ॥ वितत्रासतदावालीशरेणाभिहतोरसि ३६ सभिन्नहृदयोवालीवक्त्राच्छोणितमुद्रमन् ॥ ददर्शवस्थितंरामंततःसौमित्रिणासह ३७ गर्हयित्वासकाकु
त्स्थंपपातभुविमूर्च्छितः ॥ ताराददर्शतंभूमौतारापतिसमौजसम् ३८ हतेवालिनिसुग्रीवःकिष्किंधांप्रत्यपद्यत ॥ तांचतारापतिमुखीतारांनिपतितेश्वराम् ३९ रा
मस्तुचतुरोमासान्दृष्टेमाल्यवतःशुभे ॥ निवासमकरोद्धीमान्सुग्रीवेनाभ्युपस्थितः ४० रावणोऽपिपुरीगत्वालंकांकामबलात्कृतः ॥ सीतांनिवेशयामासभवनेनं
दनोपमे ४१ अशोकवनिकाभ्याशेतापसाश्रमसंनिभे ॥ भर्तृस्मरणतन्वंगीतापसीवेषधारिणी ४२ उपवासतपःशीलातत्रासपृथुलेक्षणा ॥ उवासदुःखवसतिफलमू
लकृताशना ४३ दिदेशराक्षसीस्तत्ररक्षणराक्षसाधिपः ॥ प्रासासिशूलपरशुमुद्रालातधारिणीः ४४ द्रव्यक्षींश्यक्षींललाटाक्षींदीर्घजिह्वामजिह्विकाम् ॥ त्रिस्तनी
मेकपादांचत्रिजटामेकलोचनाम् ४५ एताश्चान्याश्चदीमाक्ष्यःकरभोत्कटमूर्द्धजाः ॥ परिवार्यासतेसीतांदिवारात्रमंतंद्विताः ४६ तास्तुतामायतापांगींपिशाच्योदा
रुणस्वराः ॥ तर्जयंतिसदारौद्राःपरुषव्यंजनस्वराः ४७ खादामपाटयामैनांतिलशःप्रविभज्यताम् ॥ येयंभर्तारमस्माकमवमन्येहजीवति ४८ इत्येवंपरिभर्त्सेतीस्त्रा
स्यमानापुनःपुनः ॥ भर्तृशोकसमाविष्टानिःश्वस्येदमुवाचताः ४९ आर्याःखादतमांशीघ्रंनमेलोभोऽस्तिजीविते ॥ विनातपुंडरीकाक्षनीलकुंचितमूर्धजम् ५० अप्ये
वाहंनिराहाराजीवितप्रियवर्जिता ॥ शोषयिष्यामिगात्राणिव्यालीतालगतायथा ५१ नत्वन्यमभिगच्छेयंपुमांसंराघवाद्दते ॥ इतिजानीतसत्यंमेकियतायंदनंतरम् ॥
५२ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वागक्षस्यस्ताःखरस्वनाः ॥ आख्यातुंराक्षसेन्द्रायजग्मुस्तत्सर्वमादृताः ५३

५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । वयंस्तुषाम् ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । परिश्रितान्यासा ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ ॥ ॥ इत्यारण्यके

गतासुतासुसर्वासुत्रिजटानामराक्षसी ॥ सांत्वयामासर्वेदेहीधर्मज्ञाप्रियवादिनी ५४ सीतेवक्ष्यामितेकिंचिद्विश्वासंकुरुमेसखि ॥ भयंत्वंत्यजवामोरुगृणुचेदंवचोमम
५५ अविध्योनाममेधावीवृद्धोराक्षसपुंगवः ॥ सरामस्यहितान्वेषीत्वदर्थेहिसमावदत् ५६ सीतामद्वचनाद्राच्यासमाश्वास्यप्रसाद्य च ॥ भर्तातेकुशलीरामोलक्ष्मणा
नुगतोबली ५७ सरूपवानरराजेनशक्रप्रतिमतेजसा ॥ कृतवान् राघवःश्रीमांस्त्वदर्थेचसमुद्यतः ५८ माचतेऽस्तुभयंभीरुगवणाह्लोकगर्हितात् ॥ नलकूबरशापेनरक्षिता
ह्यसिनंदिनि ५९ शप्तोह्येषपुरापापोवधूंरंभांपरामृशन् ॥ नशक्नोत्यवशानारीमुपैतुमजितेन्द्रियः ६० क्षिप्रमेष्यतितेभर्तासुग्रीवेणाभिरक्षितः ॥ सौमित्रिसहितोधीमां
स्त्वांचेतोमोक्षयिष्यति ६१ स्वप्राहिसुमहाधोरादृष्टामेऽनिष्टदर्शनाः ॥ विनाशायस्यदुर्बुद्धेःपौलस्त्यकुलघातिनः ६२ दारुणोह्येषदुष्टात्माशुद्रकर्मानिशाचरः ॥ स्वभा
वाच्छीलदोषेणसर्वेषांभयवर्धनः ६३ स्पर्धतेसर्वदेवैर्यःकालोपहतचेतनः ॥ मयाविनाशलिंगानिस्वप्रेष्टानितस्यवै ६४ तैलाभिषिक्तोविकचोमज्जन्केदशाननः ॥
असकृत्स्वरयुक्तेतुरथेत्यत्रिवस्थितः ६५ कुंभकर्णोदयश्चेनग्राःपतितमूर्धजाः ॥ गच्छंतिदक्षिणामाशारक्तमाल्यानुलेपनाः ६६ श्वेतातपत्रःसोष्णीषःशुक्लमाल्या
नुलेपनः ॥ श्वेतपर्वतमारूढएकएवविभीषणः ६७ सचिवाश्वास्यचत्वारःशुक्लमाल्यानुलेपनाः ॥ श्वेतपर्वतमारूढामोक्षयंतेऽस्मान्महाभयात् ६८ रामस्यास्त्रेणपृथि
वीपरिक्षिताससागरा ॥ यशसापृथिवीकृत्स्नांपूरयिष्यतितेपतिः ६९ अस्थिसंचयमारूढोभुंजानोमधुपायसम् ॥ लक्ष्मणश्चमयादृष्टोदधिक्षुःसर्वतोदिशम् ७० रुदती
रुधिराद्रागीव्याघ्रेणपरिरक्षिता ॥ असकृत्त्वंमयादृष्टागच्छंतीदिशमुत्तराम् ७१ हर्षमेष्यसिर्वेदेहिक्षिप्रंभर्त्रासमन्विता ॥ राघवेणसहभ्रात्रासीतेत्वमचिरादिव ७२ इत्ये
तन्मृगशावाक्षीतच्छत्वात्रिजटावचः ॥ बभूवाशावतीबालापुनर्भर्तुसमागमे ७३ यावदभ्यागतारौद्राःपिशाच्यस्ताःसुदारुणाः ॥ ददृशुस्तांत्रिजटयासहासीनांयथा
पुरा ७४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणित्रिजटाकृतसीतासांत्वनेअशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८० ॥ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततस्तांभर्तुशोका
र्तादीनांमलिनवाससम् ॥ मणिशेषाभ्यलंकारारुदतींचपतिव्रताम् १ राक्षसीभिरुपास्यंतींसमासीनांशिलातले ॥ रावणःकामबाणार्तोददर्शोपससर्पच २ देवदानवगं
धर्वयक्षकिंपुरुषैर्युधि ॥ अजितोऽशोकवनिकांययौकंदर्पपीडितः ३ दिव्यांबरधरःश्रीमान्सुमृष्टमणिकुंडलः ॥ विचित्रमाल्यमुकुटोवसंतइवमूर्तिमान् ४ नकल्पवृक्षस
दृशोयत्नादपिविभूषितः ॥ श्मशानचैत्यदुमवद्वृषितोपिभयंकरः ५ सतस्यास्तनुमध्यायाःसमीपेस्जनीचरः ॥ ददृशेरोहिणीमेत्यशनैश्चरइवग्रहः ६

पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८० ॥

॥

॥ ततइति । मणिर्मंगलसूचकतःसप्तशोपोयेषांते तन्मदृशाभ्यलंकारायस्यास्ताम् १. उपास्यंती

मुपास्यमानाम् २ । ३ । ४ । ५ । ६

तैर्हीहरिणीम् ७ परिकर्मवस्त्राभरणादिनाप्रसाधनम् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ हेमद्रमुख भद्रकल्याणावहंसुखंयस्य पारदार्यमुखंत्वकल्याणावहमितिभावः ।

सतामामंयसुश्रोणीपुष्पकेतुशराहतः ॥ इदमित्यब्रवीद्वाक्यं त्रस्तां रौहीमिवाबलाम् ७ सीतेपर्यासमेतावत्कृतोभर्तुर्नुग्रहः ॥ प्रसादंकुरुतन्वंगिक्रियतांपरिकर्मेते ॥
८ भजस्वमांवरांरोहेमहार्हाभरणांबरा ॥ भवमेसर्वनारीणामुत्तमावरवर्णिनी ९ संतिमेदेवकन्याश्चगंधर्वाणांचयोषितः ॥ संतिदानवकन्याश्चदैत्यानांचापियोषितः
१० चतुर्दशपिशाचानांकोट्योमेवचनेस्थिताः ॥ द्विस्तावत्पुरुषादानारक्षसांभीमकर्मणाम् ११ ततोमेत्रिगुणायक्षायेमद्रचनकारिणः ॥ केचिदेवधनाध्यक्षंभ्रातरंमे
समाश्रिताः १२ गंधर्वाप्सरसोभद्रेमामापानगतंसदा ॥ उपतिष्ठंतिवामोरुयथैवभ्रातरंमम १३ पुत्रोऽहमपिविप्रर्षेसाक्षाद्विश्रवसोमुनेः ॥ पंचमोलोकपालानामिति
मेप्रथितंयशः १४ दिव्यानिभक्ष्यभोज्यानिपानानिविविधानिच ॥ यथैवत्रिदशेशस्यतथैवममभाविनि १५ क्षीयतांदुष्कृतं कर्मवनवासकृतंतव ॥ भार्यामेभवसुश्रो
णियथामंदोदरीतथा १६ इत्युक्तातेनवैदेहीपरिवृत्यशुभानना ॥ दृणमंतरतःकृत्वातमुवाचनिशाचरम् १७ अशिवेनातिवामोरुजसंनेत्रवारिणा ॥ स्तनावपतितौ
बालासंहतावभिवर्षती १८ उवाचवाक्यंतंक्षुद्रंवैदेहीपतिदेवता ॥ असकृद्दत्तोवाक्यमीदृशंराक्षसेश्वर १९ विषादयुक्तमेतत्तेमयाश्रुतमभाग्यया ॥ तद्भद्रमुखभद्रंते
मानसंविनिवर्त्यताम् २० परदाराऽस्म्यलभ्याचसततंचपतिव्रता ॥ नचैवौपयिकीभार्यामानुषीकृपणातव २१ विवशांधर्षयित्वाचकांत्वंप्रीतिमवाप्स्यसि ॥ प्रजा
पतिसमोविप्रोब्रह्मयोनिःपितातव २२ नचपालयसेधर्मलोकपालसमःकथम् ॥ भ्रातरंराजराजानंमहेश्वरसखंप्रभुम् २३ धनेश्वरंव्यपदिशन्कथंत्विह्नलज्जसे ॥
इत्युक्त्वाप्रारुदत्सीताकंपयंतीपयोधरौ २४ शिरोधरांचतन्वंगीमुखंप्रच्छाद्यवाससा ॥ तस्यारुदत्याभाविन्यादीर्वावेणीसुसंयता २५ ददृशेस्वसितास्निग्धाकाली
व्यालीवमूर्धनि ॥ श्रुत्वातद्रावणोवाक्यंसीतयोक्तंसुनिष्ठुरम् २६ प्रत्याख्यातोऽपिदुर्मथाःपुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ काममंगानिमेसीतेदुनोतुमकरध्वजः २७ नत्वाम
कामांसुश्रोणीसिमेप्येचारुहासिनीम् ॥ किंनुशक्यंमयाकर्तुयत्त्वमद्यापिमानुषम् २८ आहारभूतमस्माकंराममेवानुरुध्यसे ॥ इत्युक्त्वातामनिर्घांगीसराक्षसमहे
श्वरः २९ तत्रैवांतर्हितोभूत्वाजगामाभिमतांदिशम् ॥ राक्षसीभिःपरिवृतावैदेहीशोककशिता ॥ सेव्यमानात्रिजटयातत्रैवव्यवसत्तदा ३० ॥ ॥ इतिश्री
महाभारते आरण्यकेपर्वणि रामोपाख्यानपर्वणि सीतारावणसंवादे एकाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः २८१ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ राघवःसहसौमित्रिःसु
ग्रीवेणाभिपालितः ॥ वसन्मालयवतःपृष्ठेददृशेविमलंनभः १ सदृष्ट्वाविमलेव्योभिनिर्मलंशशलक्षणम् ॥ ग्रहनक्षत्रताराभिरनुयातममित्रहा २ कुमुदोत्पलपद्मानांगं
धमादायवायुना ॥ महीधरस्थःशीतेनसहसाप्रतिबोधितः ३

विनिवर्त्यतामचक्षतिशेषः २० औपयिकीउपयोगार्हा २१ । २२ । २३ । २४ शिरोमुखंचप्रच्छाद्यथरांददृशेऽपश्यदितिसंबंधः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकं

ठीये भारतभावदीपे एकाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८१ ॥ ॥ राघवइति १ । २ । ३

४ ग्राम्यधर्मेषु मैथुनादिषु निमित्तभूतेषु प्रसक्तमसावधानम् ५ ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । गुरोर्वाक्येहिते च रतस्तत्परः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

प्रभाते लक्ष्मणं वीरमभ्यभाषत दुर्मनाः ॥ सीतां संस्मृत्य धर्मात्मारुद्धां राक्षसवेश्मनि ४ गच्छ लक्ष्मणजानीहि किं किं धावां कपीश्वरम् ॥ प्रमत्तं ग्राम्यधर्मे पुकृतं स्वार्थं पंडितम् ५ योऽसौ कुलाधमो मूढो मयाराज्येऽभिषेचितः ॥ सर्वान् रसोपुच्छाय मृक्षाश्च भजंति वै ६ यदर्थं निहतो वाली मयारघुकुलोद्भू ॥ त्वया सह महाबाहो किं किं धो पवने तदा ७ कृतव्रतं महं मन्ये वानरापसदं भुवि ॥ यो मामेवंगतो मूढो न जानीतेऽद्य लक्ष्मण ८ असौ मन्ये न जानीते समयप्रतिपालनम् ॥ कृतोपकारं मानूनमवमन्या लपयाधिया ९ यदि तावदनुक्तः शेते कामसुखात्मकः ॥ नेतव्यो वालिमार्गेण सर्वभूतगतिं त्वया १० अथापि घटतेऽस्माकमर्थे वानरपुंगवः ॥ तमादायैव काकुत्स्थत्वसा वान्भवं माचिरम् ११ इत्युक्तो लक्ष्मणो भ्रात्रा गुरुवाक्यहिते रतः ॥ प्रतस्थे रुचिरं गृह्य समार्गणगुणंधनुः १२ किं किं धावां रमासाद्य प्रविवेशानिवारितः ॥ स क्रोध इति तं मत्वा राजा प्रत्युद्ययौ हरिः १३ तं सदारो विनीतात्मा सुग्रीवः प्लवगाधिपः ॥ पूजया प्रतिजग्राह प्रीयमाणस्तदर्हया १४ तमब्रवीद्रामवचः सौमित्रि रकुतोभयः ॥ स तत्सर्वं मशेषेण श्रुत्वा प्रह्वः कृतांजलिः १५ स भृत्यदारो राजेन्द्र सुग्रीवो वानराधिपः ॥ इदमाह वचः प्रीतो लक्ष्मणं नरकुंजरम् १६ नास्मि लक्ष्मण दुर्मेधाना कृतज्ञो न निर्द्वेणः ॥ श्रूयतां यः प्रयत्नो मे सीतापयेषणे कृतः १७ दिशः प्रस्थापिताः सर्वे विनीता हरयो मया ॥ सर्वेषां च कृतः कालो मासेनागमनं पुनः १८ यैरियं सवनासाद्रिः सपुरासागरांबरा ॥ विचेतव्यामहीवीरसग्रामनगराकरा १९ समासः पंचरात्रेण पूर्णो भवितुमर्हति ॥ ततः श्रोष्यसिरामेण सहितः सुमहत्प्रियम् २० इत्युक्तो लक्ष्मणस्तेन वानरेंद्रेण धीमता ॥ त्यक्त्वा रोषमदीनात्मा सुग्रीवं प्रत्यपूजयत् २१ सरामं सह सुग्रीवो माल्यवत्पृष्ठमास्थितम् ॥ अभिगम्योदयंतं त्यक्त्यस्य प्रत्यवेदयत् २२ इत्येवं वानरेंद्रास्ते समाजग्मुः सहस्रशः ॥ दिशस्तिष्ठो विचित्राथनतुयेदक्षिणांगताः २३ आचस्युस्तत्र रामाय महीं सागरमेखलाम् ॥ विचितां न तु वैदेह्यादर्शनं रावणस्य वा २४ गतास्तु दक्षिणामाशां यैव वानरपुंगवाः ॥ आशावांस्तेषु काकुत्स्थः प्राणानातोऽभ्यधारयत् २५ द्विमासो परमेकाले व्यतीतः प्लवगास्ततः ॥ सुग्रीवमभिगम्येदं त्वरितावाक्यमब्रुवन् २६ रक्षितं वालिनाय तत्स्फूर्तिं मधुवनं महत् ॥ त्वया च प्लवगश्रेष्ठ तदुक्ते पवनात्मजः २७ वालिपुत्रांगदश्चैव ये चान्ये प्लवगर्षभाः ॥ विचेतुं दक्षिणामाशाराजन्प्रस्थापितास्त्वया २८ तेषामपनयं श्रुत्वा मेने सकृतकृत्यताम् ॥ कृतार्थानां हि श्रुत्यानामेतद्भवति चेष्टितम् २९ स तद्रामाय मेधावी शशं स प्लवगर्षभः ॥ रामश्चाप्यनुमानेन मेने दृष्टांतु मैथिलीम् ३० हनुमत्प्रमुखाश्चापि विश्रांतास्ते प्लवंगमाः ॥ अभिजग्मुर्हरीं द्रं तं रामलक्ष्मणसन्निधौ ३१ गतिं च मुखवर्णं च दृष्ट्वा रामो हनूमतः ॥ अगमत्प्रत्ययं भूयो दृष्टासीति तैभिरत ३२ हनूमत्प्रमुखास्ते तु वानराः पूर्णमानसाः ॥ प्रणेमुर्विधिवद् रामं सुग्रीवं लक्ष्मणं तथा ३३

तानुवाचनतान्नामः प्रगृह्यसशरंधनुः ॥ अपिमांजीवयिष्वध्वमपिवः कृतकृत्यता ३४ अपिराज्यमयोध्यायां कारयिष्याम्यहंपुनः ॥ निहत्यसमरेश्वरूनाहृत्यजनका
त्मजाम् ३५ अमोक्षयित्वावैदेहीमहत्वाचरणेरिषून् ॥ हृतदारोऽवधूतश्चनाहंजीवितुमुत्सहे ३६ इत्युक्तवचनंरामं प्रत्युवाचानिलात्मजः ॥ प्रियमास्त्वामितेरामदृष्टा
साजानकीमया ३७ विचित्यदक्षिणामाशांसपर्वतवनाकराम् ॥ श्रान्ताः कालेव्यतीतेस्मदृष्टवंतोमहागुहाम् ३८ प्रविशामोवयंतांतुबहुयोजनमायताम् ॥ अंधकारां
सुविपिनांगहनांकीटसेविताम् ३९ गत्वासुमहदध्वानमादित्यस्यप्रभांततः ॥ दृष्टवंतः स्मत्त्रैवभवनंदिव्यमंतरा ४० मयस्यकिलदैत्यस्यतदासद्वेशमराधव ॥ तत्रप्रभा
वतीनामतपोऽतप्यततापसी ४१ तयादत्तानिभोज्यानिपानानिविविधानिच ॥ भुक्त्वालब्धबलाः संतस्तयोक्तेनयथाततः ४२ निर्यायतस्मादुद्देशात्पश्यामोलवणां
भसः ॥ समीपेसह्यमलयौदुर्दुरं चमहागिरिम् ४३ ततोमलयमारुह्यपश्यंतोवरुणालयम् ॥ विषण्णाव्यथिताः खिन्नानिराशाजीवितेभृशम् ४४ अनेकशतविस्तीर्णयो
जनानांमहोदधिम् ॥ तिमिनक्रझपावासंचितयंतः सुदुःखिताः ४५ तत्रानशनसंकल्पंकृत्वाऽऽसीनावयंतदा ॥ ततः कथांतेष्टृघ्नस्यजटायोरभवत्कथा ४६ ततःपर्वत
शृंगाभंवोरूपंभयावहम् ॥ पक्षिणंदृष्टवंतः स्मवैनतेयमिवापरम् ४७ सोऽस्मान्तर्कयद्रोक्तुमथाम्येत्यवचोऽब्रवीत् ॥ भोः कएषममभ्रातुर्जटायोः कुरुतेकथाम् ४८
संपातिर्नामतस्याहंज्येष्टेभ्राताखगाधिपः ॥ अन्योन्यस्पर्धयारूढावावामादित्यसत्पदम् ४९ ततोदग्धाविमौपक्षौनदग्धौतुजटायुषः ॥ तदामेचिरदृष्टः सभ्राताष्टृघ्न
पतिः प्रियः ५० निर्दग्धपक्षः पतितोह्यहमस्मिन्महागिरौ ॥ तस्यैवंवदतोऽस्माभिर्हतोभ्रातानिवेदितः ५१ व्यसनंभवतश्चेदंसंक्षेपाद्वैनिवेदितम् ॥ ससंपातिस्तदा राजन्
श्रुत्वासुमहदप्रियम् ५२ विषण्णचेताः पप्रच्छपुनरस्मानर्दिदम् ॥ कः सरामः कथंसीताजटायुश्चकथंहतः ५३ इच्छामिसर्वमेवैतच्छ्रोतुं प्लवगसत्तमाः ॥ तस्याहंसर्वमेवैत
द्रवतोव्यसनागमम् ५४ प्रायोपवेशनेचैवहेतुंविस्तरशोऽब्रुवम् ॥ सोऽस्मानुत्थापयामासवाक्येनानेनपक्षिराट् ५५ रावणोविदितोमह्यलंकाचास्यमहापुरी ॥ दृष्टापारे
समुद्रस्यत्रिकूटगिरिकंदरे ५६ भवित्रीतत्रवैदेहीनेमःस्यत्रविचारणा ॥ इतितस्यवचः श्रुत्वावयमुत्थायसत्वरः ५७ सागरक्रमणेमंत्रंमंत्रयामः परंतप ॥ नाध्यवास्यद्य
दाकश्चित्सागरस्यविलंबनम् ५८ ततःपितरमाविश्यपुत्रुवेऽहंमहार्णवम् ॥ शतयोजनविस्तीर्णनिहत्यजलराक्षसीम् ५९ तत्रसीतामयादृष्टारावणांतःपुरेसती ॥ उपवा
सतपःशीलाभर्तृदर्शनलालसा ६० जटिलामलदिग्धांगीकृशादीनातपस्विनी ॥ निमित्तैस्तामहंसीतामुपलभ्यपृथग्विधैः ६१ उपसृत्याब्रुवंचार्यामभिगम्यरहोग
ताम् ॥ सीतेरामस्यदूतोऽहंवानरोमास्तात्मजः ६२ त्वदर्शनमभिप्रेप्सुरिहप्राप्तोविहायसा ॥ राजपुत्रौकुशलिनौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ६३

६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ धारिताजीवनं प्राप्ता इदानीमेतद्वियोगादत्यंतं व्याकुलायास्तस्यालाभार्थं शीघ्रं यतितव्यमिति भावः ६९ । ७० । ७१ ॥ ६० नी० मा० भा० द्रवशीत्यधिकद्विशततमो

सर्वशाखाभृगोद्रेण सुग्रीवेणाभिपालितौ ॥ कुशलं त्वाऽब्रवीद्रामः सीतेसौ मित्रिणा सह ६४ सखिभावाच्च सुग्रीवः कुशलं त्वाऽनुपृच्छति ॥ क्षिप्रमेप्यतिते भर्ता सर्वशाखा
भृगैः सह ६५ प्रत्ययं कुरु मे देविवानरोऽस्मि न राक्षसः ॥ मुहूर्त्तमिव च ध्यात्वा सीतामां प्रत्युवाच ६६ अवैमि त्वांहनूमंतमविध्यवचनादहम् ॥ अविध्यो हि महाबाहो
राक्षसो वृद्धसंमतः ६७ कथितस्तेन सुग्रीवस्त्वद्विधैः सचिवैर्वृतः ॥ गम्यतामिति चोक्त्वा मां सीता प्रादादिमं मणिम् ६८ धारितायेन वै देही कालमेतमनिंदिता ॥ प्रत्ययार्थ
कथांचेमां कथयामास जानकी ६९ क्षिमा मीषीकां काकाय चित्रकूटे महागिरौ ॥ भवता पुरुषव्याघ्रप्रत्यभिज्ञानकारणात् ७० ग्राहयित्वाऽहमात्मानं ततो दग्ध्वा च तां
पुरीम् ॥ संप्राप्त इति तं रामः प्रियवादिनमार्चयत् ७१ ॥ इति श्रीम० भा० आ० प० रामोपाख्यानपर्वणि हनुमत्प्रत्यागमने द्रवशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८२ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततस्तत्रैव रामस्य समासीनस्य तैः सह ॥ समाजग्मुः कपिश्रेष्ठाः सुग्रीववचनात्तदा १ वृतः कोटिसहस्रेण वानराणां तरस्विनाम् ॥ श्वशुरो वालिनः
श्रीमान्सुपेणोराममभ्ययात् २ कोटीशतव्रतो वाऽपि गजो गवय एव च ॥ वानरैर्द्रौमहावीर्योऽपृथक् पृथक् दृश्यताम् ३ षष्टिकोटिसहस्राणि प्रकर्षन् प्रत्यदृश्यत ॥ गोलंगू
लोमहाराजगवाक्षो भीमदर्शनः ४ गंधमादनवासी तु प्रथितो गंधमादनः ॥ कोटीशतसहस्राणि हरीणां समकर्षत ५ पनसो नाम मेधावी वानरः सुमहाबलः ॥ कोटीर्दश
द्वादश च त्रिंशत्पंच प्रकर्षति ६ श्रीमान्दधिमुखो नाम हरिष्टुब्धोऽतिवीर्यवान् ॥ प्रचकर्ष महासैन्यं हरीणां भीमतेजसाम् ७ कृष्णानां मुखपुंड्राणामृक्षाणां भीमकर्मणाम् ॥
कोटीशतसहस्रेण जांबवान् प्रत्यदृश्यत ८ एते चान्ये च बहवो हरि यूथप यूथपाः ॥ असंख्येयामहाराज समीयूरामकारणात् ९ गिरिकूटनिभागानां सिंहानां विगर्जताम् ॥
श्रूयते तु मुलः शब्दस्तत्र तत्र प्रधावताम् १० गिरिकूटनिभाः केचित्केचिन्महिषसन्निभाः ॥ शरदभ्रप्रतीकाशाः केचिद्दिगुलकाननाः ११ उत्पतंतः पतंतश्च प्लवमानाश्च
वानराः ॥ उदुन्वंतोऽपरेरेणून् समाजग्मुः संमततः १२ सवानरमहासैन्यः पूर्णसागरसन्निभः ॥ निवेशमकरोत् तत्र सुग्रीवानुमते तदा १३ ततस्ते पुहरीन्द्रैः पुसमावृत्तेषु सर्वशः ॥
तिथौ प्रशस्ते नक्षत्रे मुहूर्त्तं चाभिपूजिते १४ तेन व्यूढेन सैन्येन लोकानुद्धर्तयन्निव ॥ प्रययौ राघवः श्रीमान्सुग्रीवसहितस्तदा १५ मुखमासीनु सैन्यस्य हनूमान्मारुता
त्मजः ॥ जघनं पालयामास सौमित्रिरकुतोभयः १६ बद्धगोधां गुलित्राणौ राघवो तत्र जग्मतुः ॥ वृतौ हरिमहामात्रैश्चंद्रसूर्यौ ग्रहैरिव १७ प्रबभौ हरि सैन्यं तत्सालताल
शिलायुधम् ॥ सुमहच्छालिभवनं यथा सूर्यो दयं प्रति १८ नलनीलांगदक्राथमैद्विदिव दपालिता ॥ ययौ सुमहती सेना राघवस्यार्थसिद्धये १९ विविधेषु प्रशस्तेषु बहु
मूलफलेषु च ॥ प्रभूतमधुमांसेषु वारिमत्सु शिवेषु च २०

अध्यायः ॥ २८२ ॥ ॥ ॥ ॥ ततस्तत्रैवेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ मुखपुंड्रं स्तिलकं ये पाति ललाटे ऊर्ध्वं पुंड्राकारेण चिह्नं तच्चिह्नितानां च ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४
१५ । १६ । १७ शालिभिर्भाती विशालिभंतश्च तद्वनं पक्षशालिभवनं तद्वत्पीतवर्णमित्यर्थः १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ २८ पुनःभलाबुधटादिमयंतरणसाधनं उडुपधुद्रनौकाताभ्यां प्रसारस्तरणम् २९ समारम्भ्याभिआराधयिष्यामि ३० । ३१ । ३२ । ३३ मधुरं

निवसंतीनिराबाधातथैवगिरिसानुषु ॥ उपायाद्धरिसेनासाक्षारोदमथसागरम् २१ द्वितीयसागरनिभंतद्वलंबहुलध्वजम् ॥ वेलावनंसमासाद्यनिवासमकरोत्तदा २२
ततोदाशरथिःश्रीमान्सुग्रीवंप्रत्यभाषत ॥ मध्येवानरमुख्यानांप्राप्तकालमिदंवचः २३ उपायःकोनुभवतांमतःसागरलंघने ॥ इयंहिमहतीसेनासागरश्चातिदुस्तरः २४
तत्रान्येव्याहरंतस्मिवानराबहुमानिनः ॥ समर्थालंघनेसिंधोर्नतुतत्कृत्स्नकारकम् २५ केचिन्नौभिर्व्यवस्यंतिकेचिच्चविविधैःप्लवैः ॥ नेतिरामस्तुतान्सर्वान्सांत्वयन्प्रत्य
भाषत २६ शतयोजनविस्तारंनशक्ताःसर्ववानराः ॥ क्रांतुंतोयनिधिंवीरानैषावोनैष्ठिकीमतिः २७ नावोनसंतिसेनायाबह्व्यस्तारयितुंतथा ॥ वणिजामुपघातंचकथम
स्मद्विधश्चरेत् २८ विस्तीर्णैवैवनःसैन्यंहन्याच्छिद्रेणवैपरः ॥ प्लवोडुपप्रतारश्चनेवात्रममरोचते २९ अहंत्वमंजलनिधिंसमारम्भ्याम्युपायतः ॥ प्रतिशेष्याप्युपव
सन्दर्शयिष्यतिमांततः ३० नचैदर्शयितामार्गंधक्ष्याम्येनमहंततः ॥ महासैरप्रतिहतैरत्यग्निपवनोज्ज्वलैः ३१ इत्युक्त्वासहसौमित्रिरुपस्पृश्याथराघवः ॥ प्रतिशिश्ये
जलनिधिंविधिवत्कुशसंस्तरे ३२ सागरस्तुततःस्वप्नेदर्शयामासराघवम् ॥ देवोनदनदीभर्ताश्रीमान्यादोगणैर्वृतः ३३ कौसल्यामातरित्येवमाभाष्यमधुरंवचः ॥ इदमित्या
हरत्नानामाकरैःशतशोवृतः ३४ ब्रूहिर्कितेकरोम्यत्रसाहाय्यंपुरुषर्षभ ॥ ऐक्ष्वाकोह्यस्मितज्ज्ञातिरिति रामस्तमब्रवीत् ३५ मार्गमिच्छामि सैन्यस्यदत्तंनदनदीपते ॥ येन
गत्वादशग्रीवंहन्यांपौलस्त्यपांसनम् ३६ यद्येवंयाचतोमार्गेनप्रदास्यतिमेभवान् ॥ शरैस्त्वांशोषयिष्यामिदिव्याक्षप्रतिमंत्रितैः ३७ इत्येवंब्रुवतःश्रुत्वारामस्यवरुणा
लयः ॥ उवाचव्यथितोवाक्यमितिबद्धांजलिःस्थितः ॥ ३८ नेच्छामिप्रतिघातंतेनास्मिन्निघ्नकरस्तव ॥ शृगुचेदंवचोरामश्रुत्वाकर्तव्यमाचर ३९ यदिदास्यामित्तैमार्गं
सैन्यस्यव्रजतोऽऽज्ञया ॥ अन्येऽप्याज्ञापयिष्यंतिमामेवंधनुषोबलात् ४० अस्तित्वव्रनलोनामवानरःशिल्पिसंमतः ॥ त्वष्टुर्देवस्यतनयोबलवान्निश्चकर्मणः ४१ सय
त्काष्ठंठणंवापिशिलांवाक्षेप्स्यतेमयि ॥ सर्वैतद्भारयिष्यामिसतेसेतुर्भविष्यति ४२ इत्युक्त्वांस्तर्हितैस्मिन्नरामोनलमुवाचह ॥ कुरुसेतुंसमुद्रेत्वंशकोह्यसिमतोमम
४३ तेनोपायेनकाकुत्स्थःसेतुबंधमकारयत् ॥ दशयोजनविस्तारमायतंशतयोजनम् ४४ नलसेतुरितिख्यातोयोऽद्यापिप्रथितोभुवि ॥ रामस्याज्ञांपुरस्कृत्यनिर्यातो
गिरिसंनिभः ४५ तत्रस्थंसतुधर्मात्मासमागच्छद्विभीषणः ॥ भ्रातावैराक्षसेंद्रस्यचतुर्भिःसचिवैःसह ४६ प्रतिजग्राहरामस्तंस्वागतेनमहामनाः ॥ सुग्रीवस्यतुशंकाऽ
भूत्प्रणिधिःस्यादितिस्मह ४७ राघवःसत्यचेष्टाभिःसम्यक्चरितैर्गितैः ॥ यदातत्त्वेनतुष्टोऽभूत्ततएनमपूजयत् ४८

वचःइदंशृण्वित्याहेतिशेषेणयोऽयम् ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ आह्वयेतिच्छेदः पूर्वकूपमार्गम् ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ प्रणिधिर्नलकृद्भुक्तचारोवा
'प्रणिधिर्नलकृत्' इतिभेदिनी ४७ । ४८

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ दौत्येनहेतुना ५४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे त्र्यशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८३ ॥ प्रभृतेति १ मंत्रिधंसम्यग्बिधं त्यनयातायात्रादिसंपत्तिप
 २ । ३ कपाटैर्यत्रैश्चगोलाद्युत्क्षेपणसाधनैर्दुर्धर्षाः परिखाःसहुडाःसोपलाश्च हुडंमूत्राद्युत्सर्जनार्थं गुणं उपलाःप्रक्षेप्यागोलकाः ४ समधूच्छिष्टमुद्रराःमधूच्छिष्टंक्षौद्रं मधुमद्यादिव्यात्रुचयमुच्छिष्टपदम् ५ गुल्मागुप्तो
 सर्वराक्षसराज्येचाप्यभ्यषिचद्विभीषणम् ॥ चक्रेचमंत्रसचिवंसुहृदंलक्ष्मणस्यच ४९ विभीषणमतेचैवसोऽत्यक्रामन्महार्णवम् ॥ ससैन्यःसेतुनातेनमासेनैवनराधिप
 ५० ततोगत्वासमासाद्यलंकोद्यानान्यनेकशः ॥ भेदयामासकपिभिर्महांतिचबहूनिच ५१ ततस्तौरावणामात्यौमंत्रिणौशुकसारणौ ॥ चरौवानररूपेणतौजग्राहविभी
 षणः ५२ प्रतिपन्नौयदारूपंराक्षसंतौनिशाचरौ ॥ दर्शयित्वाततःसैन्यंरामःपश्चादवास्तृजत् ५३ निवेश्योपवनेसैन्यंतत्पुरःप्राज्ञवानरम् ॥ प्रेषयामासदौत्येनरावणस्यत
 तोंऽगदम् ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिसेतुबंधनेत्र्यशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८३ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ प्रभूतान्नोद
 केतस्मिन्बहुमूलफलेवने ॥ सेनानिवेश्यकाकुत्स्थोविधिवत्पर्यरक्षत १ रावणःसंविधंचक्रेलंकायांशास्त्रनिर्मिताम् ॥ प्रकृत्यैवदुराधर्षादृढप्राकारतोरणा २ अगाधतोयाः
 परिखामीननक्रसमाकुलाः ॥ बभूवुःसप्तदुर्धर्षाःखादिरैःशंकुभिश्चिताः ३ कपाटयंत्रदुर्धर्षाबभूवुःसहुडोपलाः ॥ साशीविषघटातोयाःससर्जरसपांसवः ४ मुसलालात
 नाराचतोमरासिपरश्वधैः ॥ अन्विताश्चशतघ्नीभिःसमधूच्छिष्टमुद्रराः ५ पुरद्वारेषुसर्वेषुगुल्माःस्थावरजंगमाः॥बभूवुःपत्तिबहुलाःप्रभूतगजवाजिनः६ अंगदस्त्वथलंका
 याद्वारदेशमुपागतः ॥ विदितोराक्षसेन्द्रस्यप्रविशेशगतव्यथः ७ मध्येराक्षसकोटीनांबह्वीनांसुमहाबलः ॥ शुशुभेमेषुमालाभिरादित्यइवसंवृतः ८ ससमासाद्यपौल
 स्थममात्यैरभिसंवृतम् ॥ रामसंदेशमामंत्र्यवाग्मीवकुंप्रचक्रमे ९ आहत्वांराघवोरजनकोसलेंद्रोमहायशाः ॥ प्राप्तकालमिदंवाक्यंतदादस्वकुरुष्वच १० अकृतात्मा
 नमासाद्यराजानमनयेरतम् ॥ विनश्यंत्यनयाविष्टादेशाश्चनगराणिच ११ त्वयैकेनापराद्धंमेसीतामाहरताबलात् ॥ वधायानपराद्धानामन्येषांतद्भविष्यति १२ येत्वया
 बलदर्पाभ्यामाविष्टेनवनेचराः ॥ ऋषयोर्हिंसिताःपूर्वदेवाश्चाप्यवमानिताः १३ राजर्षयश्चनिहतारुदृत्यश्चहताःस्त्रियः ॥ तदिदंसमनुप्राप्तंफलंतस्यानयस्यते १४
 हंतास्मिन्त्वांसहामात्यैर्युध्यस्वपुरुषोभव ॥ पश्यमेधनुषोवीर्यमानुषस्यनिशाचर १५ मुच्यतांजानकीसीतानमेमोक्षयसिकर्हिचित्र ॥ अराक्षसमिमंलोकंकर्तास्मिनि
 शितैःशरैः १६ इतितस्यब्रुवाणस्यदूतस्यपरुषवचः ॥ श्रुत्वानममृषेराजारावणःक्रोधमूर्च्छितः १७ इंगितज्ञास्ततोभर्तुश्चत्वारोरजनीचराः ॥ चतुर्वर्गेषुजगृहुःशार्दूल
 मिवपक्षिणः १८ तांस्तथांऽग्रेषुसंसक्तानंगदोरजनीचरान् ॥ आदायैवखमुत्पत्यप्रासादतलमाविशत् १९ वेगेनोत्पततस्तस्यपेतुस्तेरजनीचराः ॥ भुविसंभिन्नहृदयाः
 प्रहारवरपीडिताः २० संसक्तोहर्म्यशिखरात्तस्मात्पुनरवापतत् ॥ लंघयित्वापुरीलंकांसुवेलस्यसमीपतः २१

कोसलेन्द्रमथागम्यसर्वमावेद्यवानरः ॥ विश्वामसतेजस्वीराघवेणाभिनंदितः २२ ततःसर्वाभिसारेणहरीणांवातरंहसाम् ॥ भेदयामासलंकायाःप्राकारंरघुनंदनः २३ विभीषणक्षाधिपतीपुरस्कृत्याथलक्ष्मणः ॥ दक्षिणंनगरद्वारमवाप्तुमद्राहुगसदम् २४ करभारुणपांडूनांहरीणांयुद्धशालिनाम् ॥ कोटीशतसहस्रेणलंकामभ्यपतत्तदा २५ प्रलंबबाहूरकरजंवांतरविलंबिनाम् ॥ ऋक्षाणांधूम्रवर्णानांतिष्ठःकोटयोव्यवस्थिताः २६ उत्पतद्भिःपतद्भिश्चनिपतद्भिश्चवानरैः ॥ नादृश्यततदासूर्योरजसानां शितप्रभः २७ शालिप्रसूनसदृशैःशिरीषकुसुमप्रभैः ॥ तरुणादित्यसदृशैःशणगौरैश्चवानरैः २८ प्राकारंददृशुस्वेतुसमंतात्कभिलीकृतम् ॥ राक्षसाविस्मिताराजनुस स्त्रीद्वन्द्वाःसमंततः २९ विभिदुस्तेमणिस्तंभान्कर्णादृशिखराणिच ॥ भग्नेन्मयितशृंगाणियंत्राणिचविचिक्षिपुः ३० परिगृह्यशतघ्नीश्वसचक्राःसहुडोपलाः ॥ चिक्षि पुर्भुजंवेगंनलंकामध्येमहास्वनाः ३१ प्राकारस्थाश्वयेकेचिन्निशाचरगणास्तथा ॥ प्रदुद्बुस्तेजशःकपिभिःसमभिद्रुताः ३२ ततस्तुराजवचनाद्राक्षसाःकामरूपिणः ॥ निर्ययुर्विकृताकाराःसहस्रशतसंघशः ३३ शस्त्रवर्षाणिवर्षेतोद्रवयित्वावनौकसः ॥ प्राकारंशोभयंतस्तेषांरविक्रममास्थिताः ३४ समापराशिसदृशैर्बभूवक्षणाचरैः ॥ कृतोनिर्वानरोभूयःप्राकारोभीमदर्शनैः ३५ पेतुःशूलविभिन्नांगाबहवोवानरर्षभाः ॥ स्तंभतोरणभग्नाश्चेतुस्तत्रनिशाचराः ३६ केशकेश्यभवयुद्धंरक्षसांवानरैः सह ॥ नखैर्द्वैतैश्चवीराणांखादातांवैपरस्परम् ३७ निष्ठनंतोद्युभयतस्तत्रवानरराक्षसाः ॥ हतानिरतिताभूमौनमुवंतिपरस्परम् ३८ रामस्तुशरजालानिववर्षजलदो यथा ॥ तानिलंकांसमासाद्यजघ्रुस्तान्तरजनीचरान् ३९ सौमित्रिरपिनाराचैर्दृढधन्वाजितक्लमः ॥ आदिश्यादिशयदुर्गस्थान्पातयामासराक्षसान् ४० ततःप्रत्यव हारोऽभूत्सैन्यानांराघवाज्ञया ॥ कृतोविमर्देलंकायांलब्धलक्ष्योजयोत्तरः ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिलंकाप्रवेशोचतुरशीत्यधिकद्विशत तमोऽध्यायः ॥ २८४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततोनिविशमानांस्तान्सैनिकान् रावणानुगाः ॥ अभिजग्मुर्गणाऽनेकेपिशाचक्षुद्ररक्षसाम् १ पर्वणःपतनोजंभः खरःक्रोधवशोहरिः ॥ प्रहजश्चारुजश्चैवप्रवसश्चैवमादयः २ ततोऽभियततांतेषामदृश्यानांदुरात्मनाम् ॥ अंतर्धानवधंतज्ज्ञश्चकारसविभीषणः ३

24

४।५ हरीनवानरान् अभ्यवहारयद्वावेष्टितवान् ६।७।८।९।१०।११ आनर्छदपीदयत् १२।१३।१४।१५ ॥ इत्यारण्यकेष्वेणि नी० भारत० भावदीपे पंचाशीत्यधिकद्विशततमो

तेदृश्यमानाहरिभिर्बलिभिर्दूरपातिभिः ॥ निहताः सर्वशोराजन्महौजमुर्गतासवः ४ अमृष्यमाणः सबलोरावणो निर्ययावथ ॥ राक्षसानां बलैर्धैरैः पिशाचानां च संवृतः
 ५ युद्धशास्त्रविधानज्ञ उशना इव चापरः ॥ व्यूह्य चोशनसं व्यूहं हरीनभ्यवहारयत् ६ रावस्तु विनिर्यातं व्यूहानीकं दृष्टवान् ॥ बार्हस्पत्यं विधिं कृत्वा प्रत्यव्यूहं त्रिशाचरम्
 ७ समेत्य युयुधे तत्र ततो रामेण रावणः ॥ युयुधे लक्ष्मणश्चापितथैवेन्द्रजिता सह ८ विरूपाक्षेण सुग्रीवस्तारेण च निखर्वटः ॥ तुंडेन च नलस्तत्र पटुशः पनसेन च ९ विषहं
 यं हियो भेने स तेन समेयिवान् ॥ युयुधे युद्धवेलायां स्वबाहुबलमाश्रितः १० ससंप्रहारो वट्वेभीरूणां भयवर्धनः ॥ लोमसं हर्षणो घोरोः पुरा देवासुरेयथा ११ रावणो राम
 मानर्छच्छक्तिशूलासि तृष्टिभिः ॥ निशितैरायसैस्तीक्ष्णैरावणं चापिराघवः १२ तथैवेन्द्रजितं यत्तं लक्ष्मणो मर्मभेदिभिः ॥ इंद्रजिह्वापिसौमित्रिबिभेद बहुभिः शरैः १३
 विभीषणः प्रहस्तश्च प्रहस्तश्च विभीषणम् ॥ खगपत्रैः शरैस्तीक्ष्णैरभ्यवर्ष द्रव्ययथः १४ तेषां बलवतामासीन्महास्त्राणां समागमः ॥ विव्यथुः सकला येन त्रयो लोकाश्च राच
 राः १५ ॥ इति श्रीम० आरण्यके पर्वणि रामोपाख्यान पर्वणि रामरावणादिद्वंद्वयुद्धे पंचाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८५ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ ततः प्रहस्तः
 सहसा समभ्येत्य विभीषणम् ॥ गदाया ताडयामास विनद्य रणकर्कशः १ सतयाऽभिहतो धोमान् गदया भीमवेगया ॥ नाकं गतमहाबाहुर्हिमवानिव सुस्थिरः २ ततः
 प्रगृह्य विपुलां शतघंटां विभीषणः ॥ अनुमंत्र्य महाशक्तिं चिक्षेपास्य शिरः प्रति ३ पतंया सतया वेगाद्वाक्षसोऽज्ञानिवेगया ॥ हृतोत्तमांगो दृष्टो वातरुण इव द्रुमः ४
 तं दृष्ट्वा निहतं संख्ये प्रहस्तं क्षणदाचरम् ॥ अभिदुद्रावधूमाक्षो वेगेन महता कपीन् ५ तस्य मेवोभयं सैन्यमापतद्भोमदर्शनम् ॥ दृष्ट्वैव सहसा दीर्णारणे वानरपुंगवाः ६ ततस्ता
 न्सहसा दीर्णान् दृष्ट्वा वानरपुंगवान् ॥ निर्ययौ कपिशादू लोहनुमान्मारुतात्मजः ७ तं दृष्ट्वाऽवस्थितं संख्ये हरयः पवनात्मजम् ॥ महत्या त्वरं बाराज न संन्यवर्तत सर्वशः
 ८ ततः शब्दो महानासीत्तुमुलोलोमहर्षणः ॥ रामरावणसैन्यानामन्योन्यमभिधावताम् ९ तस्मिन् प्रवृत्ते संग्रामे योरेष धिरकर्दमे ॥ धूम्राक्षः कपिसैन्यं तद्रावणा
 मासपत्रिभिः १० तं सरक्षो महामात्रमापतंतं सपत्नजित् ॥ प्रतिजग्राह हनुमांस्तरसा पवनात्मजः ११ तयोर्युद्धमभूद्रोरंहरिराक्षसवीरयोः ॥ जिगीषतो र्युधाऽन्यो
 न्यमिंद्रप्रह्लादयोरिव १२ गदाभिः परिघैश्चैव राक्षसो जघ्निवान्कपिम् ॥ कपिश्च जघ्निवान् राक्षसः स्कंधविट्पैर्दुमैः १३ ततस्तमतिकोपेन सः श्वसश्च सारथिम् ॥
 धूम्राक्षमवधीव कुद्धो हनुमान्मारुतात्मजः १४ ततस्तं निहतं दृष्ट्वा धूम्राक्षं राक्षसोत्तमम् ॥ हरयो जान विस्त्रं भाजन्तु न्ये च सैनिकान् १५ ते वध्यमाना हरिभिर्बलिभिर्जितका
 शिभिः ॥ राक्षसाभ्यसंकल्पालं कामभ्यपतन्भयात् १६

तेऽभिपत्यपुरंभग्राहतशेषानिशाचराः ॥ सर्वैराज्ञेयथावृत्तंरावणायन्यवेदयन् १७ श्रुत्वातुरावणस्तेभ्यःप्रहस्तंनिहतंयुधि ॥ धूम्राक्षंचमहेष्वासंसत्सैन्यंवानरप-
 भैः १८ सुदीर्घमिवनिःश्वस्यसमुत्पत्यवरासनात् ॥ उवाचकुंभकर्णस्यकर्मकालोऽयमागतः १९ इत्येवमुक्त्वाविधिर्वादित्रैःसुमहास्वनैः ॥ शयानमतिनिद्रालुंकुं-
 भकर्णमबोधयत् २० प्रबोध्यमहताचैनंयत्नेनागतसाध्वसः ॥ स्वस्थमासीनमव्यग्रंविनिद्राक्षसाधिपः २१ ततोऽब्रवीदशग्रीवःकुंभकर्णमहाबलम् ॥ धन्योऽसि य-
 स्यतेनिद्राकुंभकर्णेयमीदृशी २२ यइदंदारुणाकारंनजानीषेमहाभयम् ॥ एषतीर्त्वाऽर्णवराजःसेतुनाहरिभिःसह २३ अवमन्येहनःसर्वान्करोतिकदंनमहत् ॥ मयात्व-
 पहृताभार्यासीतानामाऽस्यजानकी २४ तानेतुंसइहायातोबद्धसेतुमहार्णवे ॥ तेनचैवप्रहस्तादिर्महान्नःस्वजनाहतः २५तस्यनान्योनिहंताऽस्ति तत्त्वामृतेश्चुर्कश ॥
 संदिशितोऽभिनिर्णायत्वमद्यबलिनांवर २६ रामादीन्समरेसर्वान्जहिशत्रून्निर्दम ॥ दूषणावरजौचैववज्रवेगप्रमाथिनौ २७ तौत्वांबलेनमहतासहितावनुयास्यतः ॥
 इत्युक्त्वा राक्षसपतिःकुंभकर्णतरस्विनम् ॥ संदिदेशेतिकर्तव्येवज्रवेगप्रमाथिनौ २८ तथेत्युक्त्वातुतौवीरौरावणदूषणानुजौ ॥ कुंभकर्णपुरस्कृत्यतूर्णैर्निर्ययतुःपराव-
 २९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिकुंभकर्णनिर्गमनेषडशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८६ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥
 ततोनिर्णायस्वपुरात्कुंभकर्णःसहानुगः ॥ अपश्यत्कपिसैन्यंतजितकाश्यग्रतःस्थितम् १ सवीक्ष्यमाणस्तत्सैन्यंरामदर्शनकांक्षया ॥ अपश्यन्नापिसौमित्रिंधनुष्पा-
 णिव्यवस्थितम् २ तमभ्येत्याशुहरयःपरिवतुःसमंततः ॥ अभ्यग्रंश्चमहाकायैर्बहुभिर्जगतीरुहैः ३ करजैरतुदंश्चा-येविहायभयमुत्तमम् ॥ बहुधायुध्यमानास्तेयुद्ध-
 मार्गैःप्लवंगमाः ४ नानाप्रहर्णैर्भीमैराक्षसेंद्रमताडयन् ॥ सताड्यमानःप्रहसन्भक्षयामासवानरान् ५ बलंबंडबलाख्यंचवज्रबाहुंचवानरम् ॥ तदृशव्यथनंकर्मकुंभ-
 णस्यरक्षसः ६ उदक्रोशन्परित्रस्तास्तारप्रभृतयस्तदा ॥ तानुच्चैःक्रोशतःसैन्यान्श्रुत्वासहरियूथपान् ७ अभिदुद्रावसुग्रीवःकुंभकर्णमपेतभीः ॥ ततोनिपत्यवेगेनकुंभ-
 कर्णमहामनाः ८ शालेनजघ्निवान्मूर्ध्निबलेनकपिकुंजरः ॥ समहात्मा महावेगःकुंभकर्णस्यमूर्धनि ९ बिभेदशालंमुग्रीवो नचैवाव्यथयत्कपिः ॥ ततोविनद्यसहसा
 शालस्पर्शविबोधितः १० दोर्भ्यामादायसुग्रीवंकुंभकर्णोऽहरद्वलात् ॥ ह्रियमाणंमुग्रीवंकुंभकर्णेनरक्षसा ११ अवेक्ष्याभ्यद्रवद्वीरःसौमित्रिर्मित्रनंदनः ॥ सोऽभि-
 पत्यमहावेगंरुक्मपुंखंमहाशरम् १२ प्राहिणोत्कुंभकर्णायलक्ष्मणःपरवीरहा ॥ सतस्यदेहावरणंभिच्चादेहंचसायकः १३ जगामदारयन्भूमिरुधिरेणसमुक्षितः ॥ त-
 थासभिन्नहृदयःसमुत्सृज्यकपीश्वरम् १४ कुंभकर्णोमहेष्वासःप्रगृहीतशिलायुधः ॥ अभिदुद्रावसौमित्रिमुद्यम्यमहतींशिलाम् १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ वन्यावनेशरावानराः २९ ॥ ॥ इयारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभाद्रीपे सप्ताशीत्यधिकद्विशततमो

तस्याभिपततस्तूर्णशुराभ्यामुत्तिगौकरो ॥ चिच्छेदनिशिताग्राभ्यांसबभूवचतुर्भुजः १६ तानप्यस्यभुजान्सर्वान्प्रगृहीतशिलायुधान् ॥ क्षुरैश्चिच्छेदलध्वस्त्रंसौमि
त्रिःप्रतिदर्शयन् १७ सबभूवातिकायश्चबहुपादशिरोभुजः ॥ तं ब्रह्मास्त्रेणसौमित्रिर्द्विदाराद्रिचयोपमम् १८ सपपातमहावीर्योदिव्यास्त्राभिहोतारणे ॥ महाशनिविदि
र्दग्धःपादपोऽङ्कुरवानिव १९ तं दृष्ट्वा त्रसंकाशंकुंभकर्णेतरस्विनम् ॥ गतासुं पतितं भूमौ राक्षसाः प्राद्रवन्भयात् २० तथातान्द्रवतो योधान् दृष्ट्वा तौ दूषणानुजौ ॥
अवस्थाप्याऽथसौमित्रिं संकुद्वावभ्यधावताम् २१ तावाद्रवन्तौ संकुद्भौवज्रवेगप्रमाथिनौ ॥ अभिजग्राहसौमित्रिर्विनद्योभौपतत्रिभिः २२ ततः सुतुमुलं युद्धमभवत्तौ महर्ष
णम् ॥ दूषणानुजयोः पार्थलक्ष्मणस्य च धीमतः २३ महताशखर्वेण राक्षसौ सोऽभ्यवर्षत ॥ तौ चापिवीरौ संकुद्बावुभौ तौ समवर्षताम् २४ मुहूर्त्तमेवमभवद्भज्रवेगप्रमाथिनोः ॥
सौमित्रेश्वरमहाबाहोः संप्रहारः सुदारुणः २५ अथाद्रिशृंगमादाय हनुमान्मारुतात्मजः ॥ अभिद्रुत्याददे प्राणान्वज्रवेगस्य रक्षसः २६ नीलश्वमहताग्राव्णादूषणावरजं ह
रिः ॥ प्रमाथिनमभिद्रुत्य प्रमथमहाबलः २७ ततः प्रावर्त्तत पुनः संग्रामः कटुकोदयः ॥ रामरावणसैन्यानामन्योन्यमभिधावताम् २८ शतशो नैर्ऋतान्वन्याजघुर्वन्यांश्च
नैर्ऋताः ॥ नैर्ऋतास्तत्र वध्यन्ते प्रायेण ननु वानराः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि रामोपाख्यान पर्वणि कुंभकर्णादिवधे सप्ताशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८७ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततः श्रुत्वा हतं संख्ये कुंभकर्णसहानुगम् ॥ प्रहस्तं च महेश्वासं धूम्राक्षं चाति तेजसम् १ पुत्रमिन्द्रजितं वीरं रावणः प्रत्यभाषत ॥ जहिरामममित्रघ्नसु
ग्रीवं च सलक्ष्मणम् २ त्वया हि मम सत्पुत्रयशो दीप्तमुपार्जितम् ॥ जित्वा वज्रधरं संख्ये सहस्राक्षं शचीपतिम् ३ अंतर्हितः प्रकाशो वादिव्यैर्दत्तवरैः शरैः ॥ जहि शत्रून्मि
त्रघ्नममशस्त्रभृतां वर ४ रामलक्ष्मणसुग्रीवाः शरस्पर्शनेऽनघ ॥ समर्थाः प्रति सोढुं च कुतस्तदनुयायिनः ५ अगताया प्रहस्तेन कुंभकर्णेन चानघ ॥ खरस्यापचितिः सं
ख्येतां गच्छत्वं महाभुज ६ त्वमद्य निशितैर्बाणैर्हत्वा शत्रून् ससैनिकान् ॥ प्रतिनंदय मां पुत्रपुराजित्वेव वासवम् ७ इत्युक्तः स तथेत्युक्त्वा रथमास्थाय दंशितः ॥ प्रयया
र्विद्रजिद्राजंस्तूर्णमायो धनं प्रति ८ ततो विश्राव्य विस्पष्टं नाम राक्षसपुंगवः ॥ आह्वयामास समरे लक्ष्मणं शुभलक्षणम् ९ तं लक्ष्मणोऽभ्यधावन्न प्रगृह्य स शरंधनुः ॥ त्रास
यंस्तलघोषेण सिंहः क्षुद्रमृगान्यथा १० तयोः समभवद्युद्धं सुमहज्जयगृह्णिनोः ॥ दिव्यास्त्रविदुषोस्तीव्रमन्योन्यस्पर्धिनोस्तदा ११ रावणिस्तु यदानैर्विशेषयति साय
कैः ॥ ततो गुरुतरं यन्मातिष्ठद्वलिनां वरः १२ तत एनं महावेगैर्दयामास तोमरैः ॥ तानागतान्सचिच्छेदसौमित्रिर्निशितैः शरैः १३ ते निहृताः शरैस्तीक्ष्णैर्न्यपतन्धर
णीतले ॥ तमंगदोवालिषुतः श्रोमानुद्यम्य पादपम् १४

१८ । १९ । १७ समर्जितपुष्टवान् शालस्कंधमहास्कंधं तस्मै १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ तान् हरीन् तौ च रामलक्ष्मणौ २५ । २६ ॥ इत्यारण्यके पर्वाणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये अपि अष्टाशीत्य

अभिद्रुत्य महावेगस्ताडयामासमूर्धनि ॥ तस्यैन्द्रजित्संभ्रांतः प्राप्तेनोरसिवीर्यवान् १५ प्रहर्तुमैच्छत्तं चास्य प्रासं चिच्छेद लक्ष्मणः ॥ तमभ्याशगतं वीरमंगदं रावणात्मजः
१६ गदयाऽताडयत्सव्ये पार्श्वे वानरपुंगवम् ॥ तमचित्य ब्रह्मरसं बलवान् वालिनः सुतः १७ समर्जितः क्रोधाच्छालस्कंधं तथाऽगदः ॥ सोऽगदेन रूपोत्सृष्टो वधार्थेन्द्र
जितस्तरुः १८ जयनेत्रजितः पार्थरथं साश्वं सारथिम् ॥ ततो हताश्वात्प्रस्कंद्य रथात्सहतसारथिः १९ तत्रैवांतर्दधे राजन्मायया रावणात्मजः ॥ अंतर्हितं विदित्वा तंबहु
मायं चराक्षसम् २० रामस्ते देशमागम्य तत्सैन्यं पर्येक्षत् ॥ सराममुद्दिश्य शरैस्ततो दत्तवैस्तदा २१ विव्याध सर्वगात्रेषु लक्ष्मणं च महाबलम् ॥ तमदृश्यं शरैः शूरो माय
यांतर्हितं तदा २२ योधयामास तरुभौरावणिं रामलक्ष्मणौ ॥ सरुषा सर्वगात्रेषु तयोः पुच्छपसिंहयोः २३ व्यपूजत्सायकान्भूयः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ तमदृश्यं विचिन्वंतः
सृजंतमनिशं शरान् २४ हरयो विविशुर्व्योमप्रगृह्य महतीः शिलाः ॥ तांश्च तौ चाप्यदृश्यः स शरैर्विव्याध राक्षसः २५ सभृशं ताडयामास रावणिर्मायया व्रतः ॥ तौ शरैराचि
तौ वीरौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ पेतन्नुर्गगनाद्भूमिं सूर्याचंद्रमसाविव २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके रवणिगमोपाख्यानपर्वणि इंद्रजिद्युद्धे अष्टाशीत्यद्विंशततमो
ऽध्यायः ॥ २८८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ तावुभौ पतितौ दृष्ट्वा भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ बंधवराग्निभूयः शरैर्दत्तवैस्तदा १ तौ वीरौ शरबंधेन बद्धा विद्रजितारणे ॥
रेजतुः पुरुषव्याघ्रौ शकुन्ताचिवपंजरे २ तौ दृष्ट्वा पतितौ भूमौ शतशः सायकैश्चितौ ॥ सुग्रीवः कपिभिः सार्धं निवार्य ततः स्थितः ३ सुषेणमैदद्वि विदैः कुमुदेनागदेन च ॥
हनुमन्नीलतारैश्च नलेन च कपीश्वरः ४ ततस्ते देशमागम्य कृतकर्मा विभीषणः ॥ बोधयामास तौ वीरौ प्रज्ञाश्रेण प्रबोधितौ ५ विशल्यौ चापि सुग्रीवः क्षणेनैतौ चकार ह ॥
विशल्ययामहौ पथ्यादिव्यमंत्रप्रयुक्तया ६ तौ लब्धसंज्ञौ च वरौ विशल्यावुदतिष्ठताम् ॥ गततंद्रीकृमौ चापि क्षणेनैतौ महारथौ ७ ततो विभीषणः पार्थराममिष्वाकुनंदनम् ॥
उवाच विज्वरं दृष्ट्वा कृतांजलि रिव चः ८ इदमंभो मृहीत्वा तुराजराजस्य शासनात् ॥ गुह्यकोऽभ्यागतः श्वेताचवत्सकाशमरिंदम ९ इदमंभः कुबेरस्त्रे महाराज प्रयच्छति ॥ अं
तर्हितानां भूतानां दर्शनाथं परंतपः १० अनेन मृष्टनयनो भूतान्यंतर्हितान्युत ॥ भवान्द्रव्यतियस्मै च प्रदास्यति नरः स तु ११ तथेति रामस्तद्वारिप्रतिगृह्याभिसंस्कृतम् ॥
चकार नेत्रयोः शौचं लक्ष्मणश्च महामनाः १२ सुग्रीवजां बवंतौ च हनुमानं गदस्तथा ॥ मैदद्वि विदनीलाश्च प्रायः प्लवगसत्तमाः १३ तथा समभवन्वापियदुवाच विभीषणः ॥
क्षणेनार्तीन्द्रियाण्येषां च शृंग्यासन् युधिष्ठिर १४ इंद्रजित्कृतकर्मा च पित्रे कर्म तदात्मनः ॥ निवेद्य पुनरागच्छत्वरयाऽऽजि शिरः प्रति १५ तमापतंतं संकुब्धं पुन
रेव युयुत्सया ॥ अभिदुद्रावसौ मित्रिर्विभीषणमते स्थितः १६

चिद्रिज्ञाततमोऽध्यायः ॥ २८८ ॥ ॥ ताविति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । अतीन्द्रियाण्यतीन्द्रियार्थग्राहकाणि १४ । १५ । १६

कृतसंज्ञोविभीषणेनसंकेतितः १७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२ निभायवद्धा भर्तृत्वद्वय ३३ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये

अकृतान्हिकमेवैनंजिघांसुर्जितकाशिनम् ॥ शरैर्जघानसंकुद्धःकृतसंज्ञोऽथलक्ष्मणः १७ तयोःसमभवद्युद्धंतदाऽन्योन्यंजिगीषतोः ॥ अतीवचित्रमाश्रयंशक्रमल्हाद
योरिव १८ अविध्यदिद्रजित्तीक्ष्णैःसौमित्रिमर्मभेदिभिः ॥ सौमित्रिश्वानलस्पर्शैरविध्यद्रावणिशरैः १९ सौमित्रिशरसंस्पर्शाद्रावणिःक्रोधमूर्छितः ॥ अस्तजलक्ष्मणा
याष्टौशरानाशीविषोपमान् २० तस्यासून्पावकस्पर्शैःसौमित्रिःवृत्रिभिस्त्रिभिः ॥ यथानिरहरद्वीरस्तन्मेनिगदतःशृणु २१ एकेनास्यधनुर्मंतबाहुंदेहादपातयत् ॥
द्वितीयेनसनाराचंभुजंभूमौन्यपातयत् २२ तृतीयेनतुषाणेनपृथुधारेणभास्वता ॥ जहारसुनसंचारिशिरोभ्राजिष्णुकुंडलम् २३ विनिकृत्तभुजस्कंधंकबंधंभीमदर्श
नम् ॥ तंहत्वासूतमप्यर्ध्वैर्जघानबलिनावरः २४ लंकांप्रवेशयामासुस्तंरथंवाजिनस्तदा ॥ ददर्शरावणस्तंचरथंपुत्रविनाकृतम् २५ सपुत्रनिहतंदृष्ट्वात्रासात्संभ्रांत
मानसः ॥ रावणःशोकमोहात्तौबैदेहीहंतुमुद्यतः २६ अशोकवनिक्कास्थांतांरामदर्शनलालसाम् ॥ खड्गमादायदुष्टात्माजवेनाभिपपातह २७ तंदृष्ट्वातस्यदुर्वृद्धेरविध्यः
पापनिश्चयम् ॥ शमयामाससंकुद्धंश्रूयतांयेनहेतुना २८ महाराज्येस्थितोदीप्तेनस्त्रियंहंतुमर्हसि ॥ हतैर्वैषायदाल्मीचबंधनस्थाचतेवशे २९ नचैषादेहभेदेनहतास्या
दितिमेमतिः ॥ जहिभर्तारमेवास्याहतेतस्मिन्हताभवेत् ३० महितेविक्रमेतुल्यःसाक्षादपिशतक्रतुः ॥ असंकुद्धित्वयासेंद्रास्त्रासितास्त्रिदशायुधि ३१ एवंबहुविधै
र्वाक्यैरविध्योरावणंतदा ॥ कुद्धंसंशमयामासजगृहेचसतद्वचः ३२ निर्याणेसमर्तिकृत्वानिधायसिंक्षपाचरः ॥ आज्ञापयामासतदारथोमेकल्प्यतामिति ३३ ॥
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिइंद्रजिद्वधेऊननवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८९ ॥ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ततःकुद्धोदशग्रीवः
प्रियेपुत्रेनिपातिते ॥ निर्ययौरथमास्थायहेमरत्नविभूषितम् १ सशृंगोराक्षसैर्वैरैर्विविधायुधशणिभिः ॥ अभिदुद्रावरामंसयोधयन्हर्षित्युथमान् २ तमाद्रवंतंसंकुद्धं
दनीलनलंगदाः ॥ हनूमान्जांबवांश्चैवससैन्याःपर्यवारयन् ३ तेदशग्रीवसैन्यंतदृष्टवानरपुंगवाः ॥ हुमैर्विध्वंसयांचकुदशग्रीवस्यशयनः ४ ततःससैन्यमालोक्य
बध्मानमरतिभिः ॥ मायावीचासृजन्मायांरावणोराक्षसाधिपः ५ तस्यदेहविनिष्क्रांताःशतशोऽथसहस्रशः ॥ राक्षसाःप्रत्यदृश्यंतशरशक्तवृष्टिपाणयः ६ तान्रामो
जघ्नवान्सर्वान्दिव्येनास्त्रेणराक्षसान् ॥ अथभूयोऽपिमायांसव्यदधाद्राक्षसाधिपः ७ कृत्वारामस्यरूपाणि लक्ष्मणस्यचभारत ॥ अभिदुद्रावरामंचलक्ष्मणंचदशाननः ८
तसस्तेराममच्छंतोलक्ष्मणंचक्षपाचराः ॥ अभिपेतुस्तदारामंप्रगृहीतशरसनाः ९ तांदृष्ट्वा राक्षसेंद्रस्यमायामिक्ष्वाकुनंदनः ॥ उवाचरामंसौमित्रिरसंभ्रांतोबृहद्वचः १०
जहीमान् राक्षसान्पापानात्मनःप्रतिरूपकान् ॥ जघानरामस्तांश्चान्यानात्मनःप्रतिरूपकान् ११

भारतभावदीपेऊननवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८९ ॥ ॥ ॥ ततःकुद्धोदशग्रीवः १।२।३।४।५।६।७ रामस्यरूपंकृत्वालक्ष्मणमभिदुद्राव लक्ष्मणस्यरूपंकृत्वाराममितियोजना ८।९।१०।११

ततोहयश्वयुक्तेनस्थेनादित्यवर्चसा ॥ उपतस्थेरणेरामंमातलिःशक्रसारथिः १२ ॥ मातलिरुवाच ॥ अयंहयश्वयुक्जैत्रोमघोनःस्यंदनोत्तमः ॥ अनेनशक्रःकाकुत्स्थ
समरेदैत्यदानवान् १३ शतशःपुरुषव्याघ्ररथोदारणजघ्निवान् ॥ तदनेननरव्याघ्रमयायत्तेनसंयुगे १४ स्यंदनेनजहिक्षिप्रंरावणंमाचिरंकृथाः ॥ इत्युक्तोराघवस्तथ्यं
वचोऽशंकतमातलेः १५ मायैषाराक्षसस्येतितमुवाचविभीषणः ॥ नेयंमायानरव्याघ्ररावणस्यदुरात्मनः १६ तदातिष्ठस्थंशीघ्रमिममैंद्रंमहाद्युते ॥ ततःप्रहृष्टः
काकुत्स्थस्तथेत्युक्त्वाविभीषणम् १७ स्थेनाभिपपाताथदशग्रीवंरुषाऽन्वितः ॥ हाहाकृतानिभूतानिरावणेसमभिद्रुते १८ सिंहनादाःसपटहादिविदिव्यास्तथा
ऽनदन् ॥ दशकंधरराजसून्वोस्तथायुद्धमभून्महत् १९ अलब्धोपममन्यत्रतयोरेवतथाऽभवत् ॥ सरामायमहाघोरंविंससर्जनिशाचरः २० शूलमिंद्राशनिप्रख्यंब्रह्म
दंडमिवोद्यतम् ॥ तच्चूलंस्त्वंरामश्चिच्छेदनिशितैःशरैः २१ तद्दृष्ट्वादुष्करंक्रमरावणंभयमाविशत् ॥ ततःकुब्जःससर्जाशुदशग्रीवःशिताच्छरान् २२ सहस्रायुत
शोरामेशस्त्राणिविविधानिच ॥ ततोभुशुंडीःशूलानिमुसलानिपरश्वधान् २३ शक्तीश्वविविधाकाराःशतग्रीश्वशितान्छुरान् ॥ तांमायांविकृतांदृष्ट्वादशग्रीवस्यरक्ष
सः २४ भयात्प्रदुष्टुवुःसर्वेवानराःसर्वतोदिशम् ॥ ततःसुपत्रंसुमुखंहेमपुंस्वंशरोत्तमम् २५ तूणादादायकाकुत्स्थोब्रह्मास्त्रेणयुयोजह ॥ तंबाणवयैरामेणब्रह्मास्त्रेणानु
मंत्रितम् २६ जहृषुर्देवगंधर्वादृष्ट्वाशक्रपुरोगमाः ॥ अल्पावशेषमायुश्चततोऽमन्यंतरक्षसः २७ ब्रह्मास्त्रोदीरणाच्छत्रोर्देवदानवकिंनराः ॥ ततःससर्जंतरामःशरमप्र
तिमौजसम् २८ रावणांतकरांश्चोर्ब्रह्मदंडमिवोद्यतम् ॥ मुक्तमात्रेणरामेणदूराकृष्टेनभारत २९ सतेनराक्षसश्रेष्ठःसरथःसाश्वसारथिः ॥ प्रजज्वालमहाज्वालेनाग्निना
ऽभिपरिद्रुतः ३० ततःप्रहृष्टास्त्रिदशाःसहगंधर्वचारणाः ॥ निहंतरावणंदृष्ट्वा रामेणाक्लिष्टकर्मणा ३१ तस्यजुस्तंमहाभागंपंचभूतानिरावणम् ॥ भ्रंशितःसर्वलोकेषुस
हिब्रह्मास्त्रतेजसा ३२ शरीरघातवोह्यस्यमांसंरुधिरमेवच । नेगुर्ब्रह्मास्त्रनिर्दग्धानचभस्माऽप्यदृश्यत ३३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणि रामोपाख्यान
पर्वणि रावणवधेनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९० ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ सहत्वारारावणंक्षुद्रंराक्षसेंद्रं सुरद्विषम् ॥ बभूवहृष्टःससुहृद्रामःसौमित्रि
णासह १ ततोहतेदशग्रीवेदेवाःसर्षिपुरोगमाः ॥ आशीर्भिर्जययुक्ताभिरानर्चुस्तंमहाभुजम् २ रामंकमलपत्राक्षतुष्टुवुःसर्वदेवताः ॥ गंधर्वाःपुष्पवर्षैश्चवाग्भिश्चत्रिद
शालयाः ३ पूजयित्वायथारामंप्रतिजग्मुर्यथागतम् ॥ तन्महोत्सवसंकाशमासीदाकाशमच्युत ४ ततोहत्वादशग्रीवंलंकांरामोमहायशाः ॥ विभीषणायप्रददौप्रभुः
परपुरंजयः ५ ततःसीतांपुरस्कृत्यविभीषणपुरस्कृताम् ॥ अर्विध्योनामसुप्रज्ञोवृद्धामात्योविनिर्ययौ ६

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४

उवाच च महात्मानं काकुत्स्थं दैन्यमास्थितः ॥ प्रतीच्छेदेर्वीसदृतां महात्मन जानकीमिति ७ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्मादवतीर्य रथोत्तमात् ॥ बाष्पेणापिहितांसीतां ददर्श
क्ष्वाकुनंदनः ८ तां दृष्ट्वा चारुसर्वांगीयान्स्थां शोककरीताम् ॥ मलोपचितसर्वांगीजटिलांकृष्णवाससम् ९ उवाच रामो वैदेहीं परामर्शविशंकितः ॥ गच्छ वैदेहि मुक्तात्वं
यत्कार्यं तन्मया कृतम् १० मामासाद्य पतिं भद्रे न त्वं राक्षसवेशमनि ॥ जरां व्रजेथा इति मे निहतोऽसौ निशाचरः ११ कथं ह्यस्मद्विधोजातु जानन्धर्मविनिश्चयम् ॥ पर
हस्तगतानां रीमुहूर्तमपि धारयेत् १२ सुवृत्तामसुवृत्तां वाऽप्यहं त्वामद्य मैथिलि ॥ नोत्सहे परिभोगाय श्वावलीढं हविर्यथा १३ ततः सा सहावाला तच्छ्रुत्वा दारुणं वचः ॥
पपात देवी व्यथितानि कृताकदलीयथा १४ योऽप्यस्याहर्षं भूतो मुखरागस्तदाऽभवत् ॥ क्षणेन स पुनर्नष्टो निःश्वास इव दर्पणे १५ ततस्ते हरयः सर्वे तच्छ्रुत्वा रामभाषि
तम् ॥ गता सुकल्पानि श्रेष्ठा बभूवुः सह लक्ष्मणाः १६ ततो देवो विशुद्धात्मा विमानेन चतुर्मुखः ॥ पद्मयोनिर्जगत्स्रष्टा दर्शयामास राघवम् १७ शक्रश्चाग्निश्च वायुश्च यमो
वरुण एव च ॥ यक्षाधिपश्च भगवांस्तथा सप्तर्षयोऽमलाः १८ राजा दशरथश्चैव दिव्यभास्वरमूर्तिमान् ॥ विमानेन महार्हेण हंसयुक्तेन भास्वता १९ ततोऽतरिक्षं तत्सर्वं देव
गंधर्वसंकुलम् ॥ शुशुभे तारकाचित्रं सरदीवनभस्तलम् २० तत उत्थाय वैदेही तेषां मध्ये यशस्विनी ॥ उवाच वाक्यं कल्याणी रामं पृथुलवक्षसम् २१ राजपुत्रनते दोषं क
रोमि विदिताहिते ॥ गतिः स्त्रीणां नराणां च गृणु चेदं वचो मम २२ अंतश्चरति भूतानां मातरिश्वासदा गतिः ॥ समे विमुंचतु प्राणान्यदि पापं चराम्यहम् २३ अग्निराप
स्तथाऽऽक्रशं प्रथिवी वायुरेव च ॥ विमुंचंतु मम प्राणान्यदि पापं चराम्यहम् २४ यथाऽहं त्वद्वेतीर नान्यं स्वप्नेऽप्यर्चितयम् ॥ तथा मे देवनिर्दिष्टं त्वमेव हि पतिर्भव २५
ततोऽन्तरिक्षे वागामी त्सु भगालोकसाक्षिणी ॥ पुण्यासंहर्षणी तेषां वानराणां महात्मनाम् २६ ॥ वायुरुवाच ॥ ॥ भो भो राघव सत्यं वै वायुरस्मि सदा गतिः ॥
अपापामैथिली राजन् संगच्छ सह भार्यया २७ ॥ ॥ अग्निरुवाच ॥ ॥ अहं मंतः शरीरस्थो भूतानां रघुनंदन ॥ सुसूक्ष्ममपि काकुत्स्थमैथिलीनां पराध्यति २८
॥ वरुण उवाच ॥ स्मावैमत्प्रसूता हि भूतदेहे पुराघव ॥ अहं वै त्वां प्रब्रवीमि मैथिलीप्रतिगृह्यताम् २९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुत्रनैतदिहाश्चर्यं त्वधिराजर्षिधर्मणि ॥ साधो स
दृत्तकाकुत्स्थ गृणु चेदं वचो मम ३० शत्रुदेवत्वया वीरदेव गंधर्वभोगिनाम् ॥ यक्षाणां दानवानां च महर्षीणां च पातितः ३१ अवध्यः सर्वभूतानां मत्प्रसादात्पुराऽभ
वत् ॥ कस्माच्चित्कारणात्पापकंचित्कालमुपेक्षितः ३२ वधार्थमात्मनस्तेन हृतासीतादुरात्मना ॥ नलकूबरज्ञापेन रक्षाचास्याः कृतमया ३३ यदि ह्यकामामासे वेत्सि
यमन्यामपि ध्रुवम् ॥ शतधाऽस्य फलेन्मूर्धा इत्युक्तः सोऽभवत्पुरा ३४

नात्रशंकात्वयाकार्यप्रतीच्छेमांमहाद्युते ॥ कृतंत्वयामहत्कार्यं देवानाममरप्रभ ३५ ॥ दशरथ उवाच ॥ प्रीतोऽस्मि वत्स भद्रं ते पिता दशरथोऽस्मि ते ॥ अनुजानामिरा
ज्यं च प्रज्ञाधिपुरुषोत्तम ३६ ॥ राम उवाच ॥ अभिवादयेत्वां रजेंद्रयदित्वं जनको मम ॥ गमिष्यामि पुरीं रम्यामयोध्यां शासनात्तव ३७ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ तमुवाच
पिताभूयः प्रहृष्टो भरतर्षभ ॥ गच्छा योध्यां प्रज्ञाधीति रामं रक्षांतलोचनम् ३८ ॥ संपूर्णानो हवर्षाणि वचतुर्दश महाद्युते ॥ ततो देवानामस्कृत्य सुहृद्भिर्भिनंदितः ३९ ॥ महेंद्र इव
पौलोम्याभार्ययाससमेयिवान् ॥ ततो वरं ददौ तस्मै ह्यविध्याय परंतपः ४० ॥ त्रिजटां चार्थमानाभ्यां योजयामास राक्षसीम् ॥ तमुवाच ततो ब्रह्मा देवैः शक्रपुरोगमैः ४१ ॥ कौ
सल्यामातरिष्ठांस्ते वरानयद दानिकान् ॥ वने रामः स्थितिर्धर्मेशु भिश्चापराजयम् ४२ ॥ राक्षसैर्निहतानां च वानराणां समुद्रवम् ॥ ततस्ते ब्रह्मणा प्रोक्ते तथैति वचने तदा ४३
समुत्तस्थुर्महाराज वानरा लब्धचेतसः ॥ सीताचापिमहाभागा वरं हनुमते ददौ ४४ ॥ रामकीर्त्या समं पुत्रजो वितंते भविष्यति ॥ दिव्यास्त्वामुपभोगाश्च मत्प्रसादकृताः सदा
४५ ॥ उपस्थास्येति हनुमन्निति स्महरिलोचन ॥ ततस्ते प्रेक्षमाणानां तेषामक्लिष्टकर्मणाम् ४६ ॥ अंतर्धानं ययुर्देवाः सर्वे शक्रपुरोगमाः ॥ दृष्ट्वारामं तु जानक्या संगतं शक्र
सारथिः ४७ ॥ उवाच परमप्रीतः सुहृन्मध्य इदं वचः ॥ देवगंधर्वयक्षाणां मानुषासुरभोगिनाम् ४८ ॥ अपनीतं त्वया दुःखमिदं सत्यपराक्रम ॥ स देवासुरगंधर्वायक्षराक्षसप
न्नगाः ४९ ॥ कथयिष्यंति लोकास्त्वां यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ इत्येवमुक्त्वाऽनुज्ञाप्य रामं शस्त्रभृतां वरम् ५० ॥ संपूज्यापाक्रमत्तेन रथेनादित्यवर्चसा ॥ ततः सीतां पुरस्कृत्य रामः
सौमित्रिणा सह ५१ ॥ सुग्रीवप्रमुखैश्चैव सहितः सर्ववानरैः ॥ विधाय रक्षांलंकायां विभीषणपुरस्कृतः ५२ ॥ संततारपुनस्तेन सेतुनामकगलयम् ॥ पुष्पकेण विमानेन खे
चरेण विराजता ५३ ॥ कामगेन यथामुत्थैरमात्यैः संवृतो वशी ॥ ततस्तीक्ष्णसमुद्रस्य यत्र शिष्ये सपार्थिवः ५४ ॥ तत्रैवोवास घर्मात् सहितः सर्ववानरैः ॥ अथैनान् राघवः
काले समानीयाम्भयूज्य च ५५ ॥ विसर्जयामास तदारबैः संतोष्य सर्वशः ॥ गतेषु वानरैर्द्रेषु गोपुच्छक्षेपु तेषु च ५६ ॥ सुग्रीवसहितो रामः किष्किंधां पुनरागमत् ॥
विभीषणेनानुगतः सुग्रीवसहितस्तदा ५७ ॥ पुष्पकेण विमानेन वैदेह्यादर्शयन् वनम् ॥ किष्किंधांतु समासाद्य रामः प्रहरतां वरः ५८ ॥ अंगदं कृतकर्माणं यौवराज्येऽभ्यषे
च यत्र ॥ ततस्तेरेव सहितो रामः सौमित्रिणा सह ५९ ॥ यथा गतेन मार्गेण प्रययौ स्वपुरं प्रति ॥ अयोध्यां समासाद्य पुरीं राष्ट्रपतिस्ततः ६० ॥ भरताय हनूमंतं दूतं प्रा
स्थापयत्तदा ॥ लक्षयित्वे गितं सर्वप्रियं तस्मै निवेद्य वै ६१ ॥ वायुपुत्रे पुनः प्राप्तेन दिशाममुपागमत् ॥ सतत्र मलदिग्धांगं भरतं चीरवाससम् ६२ ॥ अग्रतः पादुके
कृत्वा ददर्शासीनमासने ॥ संगतो भरतेनाथ शत्रुघ्नेन च वीर्यवान् ६३

॥२३६॥

गुरुणारामेण ६४ । ६५ वैष्णवे नक्षत्रे श्रवणे ६६ । ६७ । ६८ । ६९, आरुध्यान्त्रिगुणदक्षिणानित्यर्जुनमिश्रः । जूवृभ्यामृयन्नित्युणादिमूत्रे जरुथंमाममितिशाब्दिकाः तदा मांमयान्मांमादिदानप्रधा
मान्पुष्टानित्यर्थः । निरर्गलान्अन्नाद्यर्थिनापनावृत्तद्वारान् । जरुथोऽमुत्रविशेष इति वेदभाष्यं । 'जरुथंहनयक्षिरायेपुरंधिम' इतिमंत्रवर्णान् । जरुथंगरुथंमृणातेरितियास्करचनाच्चजरुथंस्तात्र । तथाचायं
मंत्रोनिरुक्तभाष्येव्याख्यातः हेऽप्रेक्षांपुरंधिमहांते समिधानःसम्यग्दीपयन् वसिष्ठोमूनीरायेधनप्राप्तये जरुथंस्तात्र हनगमयन् यक्षियजति । अत्रजरतेःस्तुत्यर्थेस्यशब्दमारुप्यादर्याविरोधःचजरुथंस्तात्रमित्यु

राघवःसहसौमित्रिर्मुमुदेभरतर्षभ ॥ ततोभरतशत्रुघ्नौसमेतौगुरुणातदा ६४ वैदेह्यादर्शनोभौप्रहर्षसमवापतुः ॥ तस्मैतद्भरतोराज्यमागतायातिसत्कृतम् ॥ न्यासं
निर्यातयामासयुक्तःपरमयामुदा ६५ ततस्ततैवैष्णवैश्वरंनक्षत्रेऽभिमतेऽहनि ॥ वसिष्ठोवामदेवश्चसहितावभ्यर्षिचिताम् ६६ सोऽभिषिक्तःकपिश्रेष्ठसुग्रीवंससुहृज्जनम् ॥
विभीषणंच गौलस्त्यमन्वजानादृहान्प्रति ६७ अभ्यर्च्यविविधैर्भोगैःप्रीतियुक्तौमुदायुतौ ॥ समाधायेतिकर्तव्यंदुःखेनविससर्जह ६८ पुष्पकंचविमानंतत्पूजयित्वास
राघवः ॥ प्रादाद्वैश्रवणायैवप्रीत्यासरघुनंदनः ६९ ततोदेवर्षिसहितःसरितंगोमतीमनु ॥ दशाश्वमेधानाजहेजारूथ्यान्सनिर्गलान् ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्य
केपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिरामाभिषेकेएकनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९१ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोरामेणामिततेजसा ॥ प्राप्तव्यसन
मत्युग्रंवनवासकृतंपुरा १ माशुचःपुरुषव्याघ्रक्षत्रियोऽसिपरंतप ॥ बाहुवीर्याश्रितेमार्गेवर्तसेदीप्तनिर्णये २ नहितेवृजिनंकिंचिद्रततेपरमण्वपि ॥ अस्मिन्मार्गेनिषीदेयुः
संद्रोऽपिससुरासुराः ३ संहत्यनिहतोद्यत्रोमरुद्विर्वज्राणिना ॥ नमुचिश्चैवदुर्धर्षोदीर्घजिह्वाचराक्षसी ४ सहायवतिसर्वार्थाःसंतिष्ठंतीहसर्वशः ॥ किञ्चुतस्याजितं
संख्येयस्यभ्राताधनंजयः ५ अयंचबलिनांश्रेष्ठोभीमोभीमपराक्रमः ॥ युवानौचमहेष्वासौवीरौमाद्रवतीसुतौ ६ एभिःसहायैःकस्मात्त्वंविषीदसिपरंतप ॥ यश्मेवज्जिगः
सेनांजयेयुःसमरुद्रणाम् ७ त्वमप्येभिर्महेष्वासैःसहायैर्देवरूपिभिः ॥ विजेष्यसिरणेसर्वानमित्रान्भरतर्षभ ८ इतश्चत्वमिमांशपश्यसैधेवनदुःखात्मना ॥ बलिनावीर्यमत्ते
नहृतामेभिर्महात्मभिः ९ आनीतांद्रौपर्दीकृष्णांकृत्वाकर्मसुदुष्करम् ॥ जयद्रथंचराजानंविजितंवशमागतम् १० असहायेनरामेणवैदेहीपुनराहृता ॥ हत्वासं
ख्येयदेशग्रीवंराक्षसंभीमविक्रमम् ११ यस्यशाखाभृगामित्राण्यक्षाःकालमुत्वास्तथा ॥ जात्यंतरगताराजनेतद्बुध्यानुचितय १२ तस्मात्सत्वंकुरुश्रेष्ठमाशुचोभरतर्षभ ॥
त्वद्विधाहिमहात्मानो नशोचंतिपरंतप १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमाश्वासितोराजामार्कण्डेयेनधीमता ॥ त्यक्त्वादुःखमदीनात्मापुनरप्येनमब्रवीत् ॥ १४ ॥
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणियुधिष्ठिराश्वासनेद्दिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९२ ॥ ॥ ॥ समाप्तंचरामोपाख्यानपर्व ॥
॥ अथपतिव्रतामाहात्म्यपर्व ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नात्मानमनुशोचामिनेमावभ्रातृन्महामुने ॥ हरणंचापिराज्यस्ययथेमांद्दुपदात्मजाम् १

च्यतइति जाबुध्यानस्रोत्रार्हानित्यर्थः ७० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९१ ॥ ॥ एवमेतदिति १ दीप्तनिर्णये अतंदिग्धे नत्यक्षफले २ । ३
४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९२ ॥ ॥ ॥ नात्मानमिति १

वन०

अ०

२९२

॥२३६॥

२।३।४।५।६।७।८ सावित्र्या सावित्रीसवितृकन्या तदैवत्ययाकृत्वा साच । 'सोमोवधूयुरभवदश्विनास्तामुभावरा । सूर्यायत्येत्येशं संतीं मनमानविताऽद्दात्' इति यदासवित्रात्वष्टासावित्रीस्त
कन्या सूर्यासूर्यस्यस्त्री सूर्यायदत्ता तदासोमोऽस्यावधूयुर्वधाअनुचरोऽभूत् सविताच सूर्या पत्येपत्युःकल्याणार्थं शंसंतीं कथयंतीं मनसा उभौवरौपुत्ररूपावश्विनौभददादिति मंत्रार्थः । इतएववाक्यादेत

धूतदुरात्मभिः क्लिष्टाः कृष्णयातारितावयम् ॥ जयद्रथेनचपुनर्वनाच्चापिहृताबलात् २ अस्तिसीमंतिनीकाचिदृष्टपूर्वाऽपिवाश्रुता ॥ पतिव्रतामहाभागायथेयंदुपदा
त्मजा ३ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ शृणुराजन्कुलस्त्रीणांमहाभाग्यंयुधिष्ठिर ॥ सर्वमेतद्यथाप्राप्तंसावित्र्याराजकन्यया ४ आसीन्मद्रेषुधर्मात्साराजापरमधार्मिकः ॥ ब्रह्म
ण्यश्वमहात्माचसत्पसंधोजितेंद्रियः ५ यच्चादानपतिर्दक्षः पौरजानपदप्रियः ॥ पार्थिवोऽश्वपतिर्नामसर्वभूतहिते रतः ६ क्षमावाननपत्यश्वसत्यवाग्विजितेंद्रियः ॥
अतिक्रांतेनवयसः संतापमुपजग्मिवान् ७ अपत्योत्पादनार्थं चतीव्रंनियममास्थितः ॥ कालेपरिमिताहारोब्रह्मचारीजितेंद्रियः ८ द्रुत्वाशतसहस्रंसावित्र्याराजसत्तम ॥
षष्ठेषष्ठे तदाकाले बभूवमितभोजनः ९ एतेननियमेनासीद्वर्षाण्यष्टादशैवतु ॥ पृष्ठेत्त्वष्टादशे वर्षे सावित्रीतुष्टिमभ्यगात् १० रूपिणीतुतदाराजन्दर्शयामासतंचतुष्टयम् ॥
अग्निहोत्रात्समुत्थायहर्षेणमहताऽन्विता ॥ उवाचचैनंवरदावचनं पार्थिवंतदा ११ सावित्र्युवाच ॥ ब्रह्मचर्येणशुद्धेनदमेननियमेनच ॥ सर्वात्मनाचभक्त्याचतुष्टयाऽ
स्मितवपार्थिव १२ वरं वृणीष्वश्वपतेमद्राजयदीप्सितम् ॥ नप्रमादश्वधर्मेषुकर्तव्यस्तेकथंचन १३ ॥ अश्वपतिरुवाच ॥ अपत्यार्थः समारंभः कृतो धर्मेऽस्यामया ॥
पुत्रामेवबहवो देविभवेयुः कुलभावनाः १४ तुष्टासियदिमेदेविबरमेतंवृणोम्यहम् ॥ संतानं परमो धर्म इत्याहुर्माद्विजातयः १५ ॥ सावित्र्युवाच ॥ पूर्वमेवमयाराजन्नभि
प्रायमिमंतव ॥ ज्ञात्वापुत्रार्थमुक्तोवैभगवांस्तेपितामहः १६ प्रसादाच्चैवतस्मात्तेस्वयंभुविहिताहुवि ॥ कन्यातेजस्विनीसौम्यक्षिप्रमेवभविष्यति १७ उत्तरंचनतेकिं
चिद्व्याहर्तव्यंकथंचन ॥ पितामहनिसर्गेणतुष्टाद्येतद्वीमते १८ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ सतथेतिप्रतिज्ञायसावित्र्यावचनंचतुष्टयः ॥ प्रसादयामासपुनःक्षिप्रमेतद्विष्यति
१९ अंतर्हितायांसावित्र्यांजगामस्वपुरंचतुष्टयः ॥ स्वराज्येचावसद्वीरः प्रजाधर्मेणपालयन् २० कस्मिंश्चित्तुगतेकालेसराजानियतव्रतः ॥ ज्येष्ठायांधर्मचारिण्यांमहिष्यांग
र्भमादधे २१ राजपुत्र्यास्तुगर्भःसमानव्याभरतर्षभ ॥ व्यवर्धततदाशुक्लतारापतिरिवांबरे २२ प्राप्तेकालेतुसुषुवेकन्यांराजीवलोचनाम् ॥ क्रियाश्वतस्यामुदितश्चक्रेच
तृप्तसत्तमः २३ सावित्र्याप्रीतयादत्तासावित्र्याहुतयाह्यपि ॥ सावित्रीत्येवनामास्याश्वकुर्विप्रास्तथापिता २४ साविग्रहवतीवश्रीर्व्यवर्धततृप्तात्मजा ॥ कालेनचापिसा
कन्यायौवनस्थाबभूवह २५ तांसुमध्यां पृथुश्रोणीं प्रतिमांकांचनीमिव ॥ प्राप्तेयंदेवकन्येतिदृष्ट्वा संमेनिरेजनाः २६ तांतुपद्मपलाशाक्षिंज्वलंतीमिवतेजसा ॥
नकश्चिद्दरयामासतेजसाप्रतिवारितः २७

स्यमंत्रस्यलक्षणेमादपत्यप्राप्तिर्भवतीतिगम्यते । षष्ठेकालेऽष्टधाविभक्तस्याह्नः षष्ठेऽंशे १।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ उत्तरंपुत्रार्थं प्रार्थनावचनं निसर्गेणाह्वया १८ प्रतिज्ञायांगीकृत्य
१९।२०।२१ मानव्या मनुपुत्र्याः २२।२३।२४।२५।२६ प्रतिवारितोऽभिभूतः २७

२८ सुमनसइष्टदेवतायाः । ' सुपर्वाणः सुमनसस्त्रिवेशः ' इत्यमरः । शेषः प्रसादपूर्वकं दत्तानिमात्यानि प्रसादभूतामाला इत्यर्थः । ' प्रसादाभिजनिमांल्यदानेशेषानुकीर्तिता ' इतिविश्वः २२ । ३० । ३१

अथोपोष्यशिरःस्नातो देवताभभिगम्यसा ॥ हुत्वाग्निं विधिवद्विप्रान्वाचयामास पर्वणि २८ ततः सुमनसः शेषाः प्रतिगृह्य महात्मनः ॥ पितुः सनीपमगमद्देवी श्रीरिवरू
पिणी २९ साभिवाद्य पितुः पादौ शेषाः पूर्वनिवेद्य च ॥ कृतांजलिर्वरारोहानृपतेः पार्श्वमास्थिता ३० यौवनस्थां तु तां दृष्ट्वा स्वां सुतां देवरूपिणीम् ॥ अयाच्यमानां च वरैर्नृ
पतिर्दुःखिनोऽभवत् ३१ ॥ राजोवाध ॥ पुत्रिप्रदानकालस्तेन च कश्चिद्दृणोति माम् ॥ स्वयमन्विच्छ भर्तारंगुणैः सदृशमात्मनः ३२ प्रार्थितः पुरुषो यश्च स निवेद्य स्वया
मम् ॥ विमृश्याहं प्रदास्यामि वरयस्त्वं यथेप्सितम् ३३ श्रुतं हि धर्मशास्त्रेषु गृह्यमानं द्विजातिभिः ॥ तथा त्वमपि कल्याणि गदतो मे वचः शृणु ३४ अप्रदाता पिता वाच्यो वा
च्यश्चानुपयन्पतिः ॥ मृते भर्तरे पुत्रश्च वाच्यो मातुररक्षिता ३५ इदं मे वचनं श्रुत्वा भर्तुरन्वेषणे न्वर ॥ देवतानां यथा वाच्यो न भवेयं तथा कुरु ३६ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एव
मुक्ता दुहितरं तथा वृद्धांश्च मंत्रिणः ॥ व्यादिदेशानुयात्रं च गम्यतां चेत्यचोदयत् ३७ साभिवाद्य पितुः पादौ ब्रीडिते वत पस्विनी ॥ पितुर्वचनमाज्ञाय निर्जगामा विचारितम् ३८
साहैर्मरथमास्थाय स्थविरैः सचिवैर्वृता ॥ तपोवनानिरम्याणि राजर्षीणां जगाम ह ३९ मान्यानां तत्र वृद्धानां कृत्वा पादाभिवादनम् ॥ वनानि क्रमशस्तात सर्वाण्येवाभ्य
गच्छत् ४० एवं तीर्थेषु सर्वेषु धनोत्सर्गं नृपात्मजा ॥ कुर्वती द्विजमुख्यानां तं तं देशं जगाम ह ४१ ॥ इति श्रीम० भा० आर० पर्वणि पतिव्रता माहात्म्य पर्वणि सावित्र्युपा
ख्याने त्रिनवत्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २९३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ मद्राधिपोराजानारदेन समागतः ॥ उपविष्टः स भामध्ये कथायोगेन भारतं १ ततोऽभि
गम्यतीर्थानि सर्वाण्येवाश्रमांस्तथा ॥ आजगाम पितुर्वंशमसावित्री सह मंत्रिभिः २ नारदेन सह सासीनं सा दृष्ट्वा पितरं शुभा ॥ उभयोरेव शिरसा च केपादाभिवादनम् ३
॥ नारद उवाच ॥ क्लृप्ताऽभूत्सु ते यं ते कुतश्चैवागता नृप ॥ किमर्थं युवती भर्त्रेन चैनं संप्रयच्छसि ४ ॥ अश्वपतिरुवाच ॥ कार्येण खल्वनेनैव प्रेषिताऽद्यैव चागता ॥ एतस्याः
शृणु देवर्षि भर्तारंगोऽनया वृतः ५ मार्कण्डेय उवाच ॥ सा ब्रूहि विस्तरैर्णेति पित्रा सं चोदिता शुभा ॥ तदैव तस्य वचनं प्रतिगृह्येदमब्रवीत् ६ ॥ सा विप्र्युवाच ॥ आसीच्छालवे दु
धर्मात्मा क्षत्रियः पृथिवीपतिः ॥ द्युमत्सेन इति ख्यातः पश्चाच्छां धो बभूव ह ७ विनष्टचक्षुस्तस्य वालपुत्रस्य धीमतः ॥ सामीप्येन हतं राज्यं छिद्रेऽस्मिन् पूर्ववैरिणा ८ सबाल
वत्सया सार्धभार्यया प्रस्थितो वनम् ॥ महारण्यं गतश्चापितपस्तेपे महाव्रतः ९ तस्य पुत्रः पुरे जातः संवृद्धश्च तपोवने ॥ सत्यवानु रूपो मे भर्तंति मनसा वृतः १० ॥
॥ नारद उवाच ॥ अहो बत महत्पापं सा विप्र्या नृपते कृतम् ॥ अजानं त्याय दनया गुणवान् सत्यवान्वृतः ११

३२ प्रार्थितश्छितः ३३ ३४ वाच्यो निधः अनुपयन् कृतावगच्छन् ३५ ३६ अनुयात्रया त्रिोपकरणं वाहनादि ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकण्ठे भारतभावदीपे त्रिनवत्य
धिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २९३ ॥ ॥ ॥ अथेति । कथायोगेन कथासंगेन १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ सामीप्येन समीपवासिना छिद्रे अंशत्वे सति ८ । ९ सत्यवानामतः १० । ११

सत्यंवदत्यस्यपितासत्यमाताप्रभाषते ॥ तथाऽस्यब्राह्मणाश्चकुर्नामैतत्सत्यवानिति १२ बालस्याश्वाःप्रियाश्वास्यकरोत्यश्वांश्चमृन्मयान् ॥ चित्रेऽपिविलिखत्यश्वांश्चित्राश्चइतिचोच्यते १३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ अग्नीदानींतेजस्वीबुद्धिमान्वाचूपात्मजः ॥ क्षमावानपिवाशूरःसत्यवान्पितृवत्सलः १४ ॥ नारदउवाच ॥ विवस्वानिवतेजस्वीबृहस्पतिसमोमतौ ॥ महेंद्रववीरश्चवसुधेवक्षमान्वितः १५ ॥ अश्वपतिरुवाच ॥ अपिराजात्मजोदाताब्रह्मण्यश्वापिसत्यवान् ॥ रूपवानप्युदारोवाऽप्यथवाप्रियदर्शनः १६ ॥ नारदउवाच ॥ सांक्रुतेरंतिदेवस्यस्वशक्त्यादानतःसमः ॥ ब्रह्मण्यःसत्यवादीचक्षिबिरौशीनरोयथा १७ ययातिरिवचोदारःसोमवत्प्रियदर्शनः ॥ रूपेणान्यतमोऽश्विभ्यांद्युमत्सेनसुतोबली १८ सदांतःसमृदुःशूरःससत्यःसंयतेंद्रियः ॥ समैत्रःसोऽनसूयश्चसह्यमान्युतिमांश्चसः १९ नित्यशश्चाज्वंतस्मिन्स्थितिस्तस्यैवचध्रुवा ॥ संक्षेपतस्तपोवृद्धैःशीलवृद्धैश्चकथ्यते २० ॥ अश्वपतिरुवाच ॥ गुणैर्ह्येतंसर्वैस्तंभगवन्प्रव्रीषिमे ॥ दोषानप्यस्यमेब्रूहियदिसंतीहकेचन २१ ॥ नारदउवाच ॥ एकएवास्यदोषोहिगुणानाक्रम्यतिष्ठति ॥ सचदोषःप्रयत्नेननशक्यमतिवर्तितुम् २२ एकोदोषोऽस्तिनान्योऽस्यसोद्यप्रभृतिसत्यवान् ॥ संवत्सरेणक्षीणायुर्देहन्यासंकरिष्यति २३ ॥ सावित्र्युवाच ॥ एहिसावित्रिगच्छस्वअन्यंवरयशोभने ॥ तस्यदोषोमहानेकोगुणानाक्रम्यचस्थितः २४ यथामेभगवानाहनारदो देवसत्कृतः ॥ संवत्सरेणसोऽल्पायुर्देहन्यासंकरिष्यति २५ ॥ राजोवाच ॥ सकृदंशोनिपततिसकृत्कन्याप्रदीयते ॥ सकृदाहदानीतित्रीण्येतानिसकृत्सकृत् २६ दीर्घायुरथवाऽल्पायुःसगुणोनिर्गुणोऽपिवा ॥ सकृदृतोमयाभर्तानद्वितीयंवृणोम्यहम् २७ मनसानिश्चयंकृत्वाततोवाचाऽभिधीयते ॥ क्रियतेकर्मणापश्चात्प्रमाणंमेमनस्ततः २८ ॥ नारदउवाच ॥ स्थिराबुद्धिर्नरश्च्रेष्ठसावित्र्यादुहितुस्तव ॥ नैषावारयितुंशक्याधर्मादस्मात्कथंचन २९ नान्यस्मिन्पुरुषेसंतियेसत्यवतिवैगुणाः ॥ प्रदानमेवतस्मान्मे रोचतेदुहितुस्तव ३० ॥ राजोवाच ॥ अविचाल्यमेतदुक्तंतथ्यंचभवतावचः ॥ करिष्याम्येतदेवंचगुरुर्हिभगवान्मम ३१ ॥ नारदउवाच ॥ अविघ्नमस्तुसावित्र्याःप्रदानेदुहितुस्तव ॥ साधयिष्याम्यहंतावत्सर्वेषांभद्रमस्तुवः ३२ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ एवमुक्त्वासमुत्पत्यनारदस्त्रिदिवंगतः ॥ राजाऽपिदुहितुःसज्जं वैवाहिकमकारयत् ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेऽर्वाण्यपतिव्रतामा० सावित्र्युपाख्यानेचतुर्नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९४ ॥ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ अथकन्याप्रदानेसतमेवार्थविचिंतयन् ॥ समानिन्येचतत्सर्वभांडैवैवाहिकंचूपाः १ ततोऽद्भान्द्विजान्सर्वांश्चतुर्विजःसपुरोहितान् ॥ समाहूयदिनेपुण्येप्रययौसहकन्यया २

सकृन्निपतति कृतस्यकरणंनस्तीत्यर्थः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० यत्तत्सावित्र्यावचनमविचाल्यंभवताचतथ्यमुक्तम् ३१ साधयिष्यामि गमिष्यामि । धातूनामनेकार्थत्वाद्गत्यर्थोऽयं ३२ । ३३ इत्यार० प०नी० भा० चतुर्नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९४ ॥ ॥ ॥ अथेति । भांडं वैवाहिकमुपकरणंविवाहोचितं १ । २

३ कौश्यांकुशमय्यांवृस्यामासने ४ आत्मनिवेदनमश्वपतिरहमितिज्ञानं । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ भवाभवात्मकमुत्पत्तिविनाशात्मकं तेवांप्रति १० मामां ११ । १२ । १३ । निर्वर्तनुनिष्पद्यतां १४ । १५

मेध्यारण्यसग वाचद्युमत्सेनाश्रमंनृपः ॥ पद्भ्यामेवद्विजैःसार्धैराजर्षितमुपागमत् ३ तज्ञापश्यन्महाभागंशालवृक्षमुपाश्रितम् ॥ कौश्यांवृस्यांसमासीनंचक्षुर्हीनंनृपं
तदा ४ सराजातस्यराजर्षेःकृत्वापूजांयथार्हतः ॥ वाचासुनियतोभूत्वाचकारात्मनिवेदनम् ५ तस्यार्घ्यमासनंचैवगांचावेद्यसधर्मवित् ॥ किमागमनमित्येवंराजाराजान
मब्रवीत् ६ तस्यसर्वमभिप्रायमितिकर्तव्यतांचताम् ॥ सत्यवंतंसमुद्दिश्यसर्वमेववन्द्येदयत् ७ ॥ अश्वपतिरुवाच ॥ सावित्रीनामराजर्षेकन्येयंममशोभना ॥ तांस्वध
र्मेणधर्मज्ञस्तुषार्थेत्वंगृहाणमे ८ ॥ द्युमत्सेनउवाच ॥ च्युताःस्मराज्याद्धनवासमाश्रिताश्चरामधर्मनियतास्तपस्विनः ॥ कथंत्वनर्हावनवासमाश्रमेनिवत्स्यतेक्लेशमिमं
सुतातव ९ ॥ अश्वपतिरुवाच ॥ सुखंचदुःखंचभवाभवात्मकंयदाविजानातिसुताऽहमेवच ॥ नमद्विधेयुज्यतिवाक्यमीदृशंविनिश्चयेनाभिगतोऽस्मितेनृप १० आशां
नार्हसिमेहंतुंसौहृदात्पणतस्यच ॥ अभितश्चागतंप्रेम्णाप्रत्याख्यातुंनमाऽर्हसि ११ अनुरूपोहियुक्तश्चत्वंममाहंतवापिच ॥ स्नुषांप्रतीच्छमेकन्यांभार्यासत्यवतस्ततः
१२ ॥ द्युमत्सेनउवाच ॥ पूर्वमेवाभिलषितःसंबंधोमेत्वयासह ॥ भ्रष्टराज्यस्त्वहमितिततएतद्विचारितम् १३ अभिप्रायस्त्वयंयोमेपूर्वमेवाभिलाक्षितः ॥ सनिर्वर्त
तुमेऽद्यैवक्रांक्षितोह्यसिमेऽतिथिः १४ ततःसर्वान्समानार्घ्यद्विजानाश्रमवासिनः ॥ यथाविधिसमुद्राहंकारयामासतुर्नृपौ १५ दत्वासोऽश्वपतिःकन्यांयथार्हंमपरिच्छ
दम् ॥ ययौस्वमेवभवनंयुक्तःपरमयामुदा १६ सत्यवानपितांभार्यालब्ध्वासर्वगुणान्विताम् ॥ मुमुदेसाचतलंलब्ध्वाभर्तारंमनसेप्सितम् १७ गतंपितरिसर्वाणिसंन्यस्या
भरणानिसा ॥ जगृहेवलकलान्येववस्त्रंकाषायमेवच १८ परिचरैर्गुणैश्चैत्रश्रयेणमेनच ॥ सर्वकामक्रियाभिश्चसर्वेषांतुष्टिमादधे १९ श्वश्रूंशरीरसत्कारैःसर्वैराच्छा
दनादिभिः ॥ श्वशुरंदेवसत्कारैर्वाचःसंयमनेनच २० तथैवप्रियवादेनैपुणेनशमेनच ॥ रहश्चैवोपचारेणभर्तारंपर्यतोपयत् २१ एवंतत्राश्रमेतेषांनिवसतांसताम् ॥
कालस्तपस्यतांकांश्चिदपाक्रामतभारत २२ सावित्र्याग्लायमानायास्तिष्ठत्यास्तुदिवानिशम् ॥ नारदेनयदुक्तंतद्वाक्यंमनसिर्वर्तते २३ ॥ इतिश्रीम०आ०प०सावित्र्युपा
ख्यानपर्वणिपंचनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततःकालेबहुतिथेव्यतिक्रान्तिकदाचन ॥ प्राप्तःसकालोमर्तव्यंयत्रसत्य
वतानृप १ गणयंत्याश्वसावित्र्यादिवसेदिवसेगते ॥ यद्वाक्यंनारदेनोक्तंवर्ततेहृदिनित्यशः २ चतुर्थेऽहनिमर्तव्यमितिसंचिंत्यभाविनी ॥ व्रतंत्रिगात्रमुद्दिश्यदिवारात्रं
स्थिताऽभवत् ३ तंश्रुत्वानियमंतस्याभृशंदुःखान्वितोऽनृपः ॥ उत्थायवाक्यंसावित्रीमब्रवीत्परिसांत्वयन् ४

मपरिच्छदंपारिवर्हमहितम् १६ । १७ । १८ । परिचरैःसेवनैः गुणैःशीलसत्यादिभिः प्रश्रयेणस्नेहेन दमेनजिह्वंद्रियतया सर्वकामक्रियाभिःसर्वेषामिष्टसंपादनेन १९ । २० । २१ । २२ । २३

॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे पंचनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ ततः १ । २ । ३ । ४

वसतीनांस्थानं भोजनत्रयनिरोधः उपवसतीत्यादौवसनेस्तादर्थ्यदर्शनात् ५ पारयिष्यामि समापयिष्यामि । व्यवसायकृतमुद्योगकृतम् ६ । ७ । ८ । ९ युगं हस्तचतुष्कं तावदुदिते उपरियाते १०

॥ द्युमत्सेन उवाच ॥ अतितीव्रोऽयमारंभस्त्वयारब्धो नृपात्मजे ॥ तिसृणां वसतीनां हि स्थानं परमदुश्चरम् ५ ॥ सावित्र्युवाच ॥ नकार्यस्तात संतापः पारयिष्याम्यहं
व्रतम् ॥ व्यवसायकृतं हीदं व्यवसायश्चकारणम् ६ ॥ द्युमत्सेन उवाच ॥ ॥ व्रतं भिंधीति वक्तुं त्वानास्मि शक्तः कथंचन ॥ पारयस्वेति वचनं युक्तमस्मद्विधोवदेत् ७
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमुक्त्वा द्युमत्सेनो विरराम महामनाः ॥ तिष्ठंती चैव सावित्री काष्ठभूते वलक्ष्यते ८ श्वोभूते भर्तृमरणे सावित्र्या भरतर्षभ ॥ दुःखान्वितायास्तिष्ठं
त्याः सारात्रिविर्यत्यवर्तत ९ अद्य तद्विवसंचेति हुत्वा दीप्तं हुताशनम् ॥ युगमात्रोदिते सूर्ये कृत्वा पौर्वाह्निकीः क्रियाः १० ततः सर्वान् द्विजान् वृद्धान् श्वश्रून् श्वशुरमेव च ॥ अ
भिवाद्यानुपूर्व्येण प्राञ्जलिर्नियतास्थिता ११ अवैधव्याशिषस्ते तु सावित्र्यर्थहिताः शुभाः ॥ ऊचुस्तपस्विनः सर्वे तपोवननिवासिनः १२ एवमस्त्विति सावित्री ध्यान
योगपरायणा ॥ मनसा तागिरः सर्वाः प्रत्यगृह्णात्तपस्विनाम् १३ तं कालं तं मुहूर्तं च प्रतीक्षंती नृपात्मजा ॥ यथोक्तं नारदवचश्चित्तयंती सुदुःखिता १४ ततस्तु श्वश्रून् श्वशुरा
वूचतुस्तां नृपात्मजाम् ॥ एकां तमास्थितां वाक्यं प्रीत्या भरतसत्तम १५ ॥ श्वशुरा वूचतुः ॥ व्रतं यथोपदिष्टं तु तथा तस्मास्ति त्वया ॥ आहारकालः संप्राप्तः क्रियतां यद
नंतरम् १६ ॥ सावित्र्युवाच ॥ अस्तंगते मया ऽऽदित्ये भोक्तव्यं कृतकामया ॥ एष मे हृदि संकल्पः समयश्च कृतो मया १७ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवं संप्रापमाणायाः
सावित्र्या भोजनं प्रति ॥ स्कंधे परशुमादाय मत्प्रस्थितो वनम् १८ सावित्री त्वाह भर्तारं नैकस्त्वं गंतुमर्हसि ॥ सहत्वया गमिष्यामि न हि त्वां हातुमुत्सहे १९ ॥ सत्य
वानुवाच ॥ वनं न गतपूर्वते दुःखः पन्थाश्च भाविनि ॥ व्रतोपवासक्षामाद्यकथं पद्भ्यांगमिष्यसि २० ॥ सावित्र्युवाच ॥ उपवासान्नमेग्लानिर्नास्ति चापि परिश्रमः ॥
गमने च कृतोत्साहां प्रतिपेदुं न माऽर्हसि २१ ॥ सत्यवानुवाच ॥ यदि ते गमनोत्साहः करिष्यामि तव प्रियम् ॥ मम त्वामंत्रय गुरुन्ममांदोषः स्पृशेदयम् २२ ॥ मार्कण्डेय
उवाच ॥ साऽभिवाद्या ब्रवीच्छ्वश्रून् श्वशुरं च महाव्रता ॥ अयं गच्छति मे भर्ता फलाहारो महावनम् २३ इच्छेयमभ्यनुज्ञाता आर्यया श्वशुरेण ह ॥ अनेन सह निर्गतुं मे ऽयं वि
हरः क्षमः २४ गुर्वग्निहोत्रार्थकृतप्रस्थितश्च सुतस्तव ॥ न निवाञ्चो निवार्यः स्याद न्यथा प्रस्थितो वनम् २५ संवत्सरः किंचिदू नोन निष्क्रान्ताऽहमाश्रमात् ॥ वनं कुलुमि
तं द्रष्टुं परं कौतूहलं हि मे २६ ॥ द्युमत्सेन उवाच ॥ यतः प्रभृति सावित्री पित्रा दत्तास्तु पापम ॥ नानयाभ्यर्थना युक्तमुक्तपूर्वस्मराम्यहम् २७ तदेपालभतां कामं यथाऽभिल
षितं वयूः ॥ अप्रमादश्च कर्तव्यः पुत्रिसत्यवतः पथि २८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ उभाभ्यामभ्यनुज्ञाता सा जगाम यशस्विनी ॥ सह भर्त्रा हं संतीव हृदयेन विदूयता २९ सा
वनानि विचित्राणि रमणीयानि सर्वशः ॥ मयूरगणजुष्टानि ददर्श विपुलेक्षणा ३०

३१ । ३२ । ३३ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे षण्णवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥

॥ अथेति । कठिनंस्त्राली 'कठिनंनिष्ठुरेस्थाल्याम्' इतिविश्वः १ । २

नदीःपुण्यवहाश्चैवपुष्पितांश्चनगोत्तमान् ॥ सत्यवानाहपश्येति सावित्रीमधुरं वचः ३१ निरीक्षमाणाभर्तारं सर्वावस्थमनिदिता ॥ मृतमेव हि भर्तारं काले मुनिवचः स्मरन् ३२ अनुव्रजंती भर्तारं जगाम मृदुगामिनी ॥ द्विधेव हृदयं कृत्वा तंच कालमवक्षती ३३ ॥ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि पतिव्रतामासावित्र्युपाख्याने षण्णवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ भार्यासहायः सफलान्यादाय वीर्यवान् ॥ कठिनं पूरयामास ततः काष्ठान्यपाटयत् १ तस्य पाटयतः काष्ठं स्वेदो वै समजायत ॥ व्यायामेन च तेनास्य जज्ञे शिरसि वेदना २ सोऽभिगम्य प्रियां भार्यामुवाच श्रमपीडितः ॥ सत्यवानुवाच ॥ व्यायामेन ममानेन जाता शिरसि वेदना ३ अंगानि चैव सावित्री हृदयं दूयतीव च ॥ अस्वस्थमिव चात्मानं लक्ष्ये मितभाषिणि ४ शूलैरिव शिरो विद्धमिदं संलक्षयाम्यहम् ॥ तत्स्वप्नुमिच्छेकल्याणि न स्थातुं शक्तिरस्ति मे ५ सा समासाद्य सावित्री भर्तारमुपगम्य च ॥ उत्संगेऽस्य शिरः कृत्वा निषादमहीतले ६ ततः सानारदवचो विमृशंती तपस्विनी ॥ तं मुहूर्तैश्च गेवलां दिवसं च युयोजह ७ मुहूर्ता देवचापश्यत्पुरुषं रक्तवाससम् ८ श्यामा वदातं रक्षाक्षपाशहस्तं भयावहम् ॥ स्थितं सत्यवतः पार्श्वे निरीक्षंतं तमेव च ९ तं दृष्ट्वा सहसोत्थाय भर्तुर्यस्य शनैः शिरः ॥ कृतांजलि रूपा चार्ता हृदयेन प्रवेयती १० ॥ सा वित्र्युवाच ॥ दैवतं त्वाऽभिजानामि वपुरेतद्व्यमानुषम् ॥ कामयावूहि देवेश कस्त्वं किंचिचिकीर्षसि ११ ॥ यम उवाच ॥ पतिव्रताऽसि सावित्रितथैव च तपोन्विता ॥ अतस्त्वामभिभाषामि विद्धि मां त्वं शुभेयमम् १२ अयं ते सत्यवान् भर्ता क्षीणायुः पार्थिवात्मजः ॥ नेष्यामि तमहं बद्धा विद्धे तन्मे चिकीर्षितम् १३ ॥ सा वित्र्युवाच ॥ श्रूयते भगवन्दूतास्तवागच्छंति मानवान् ॥ नेतुं किं लभवांस् कस्मादागतोऽसि स्वयं प्रभो १४ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्तः पितृराजस्तां भगवान् स्वचिकीर्षितम् ॥ यथा वत्सर्वमाख्यातुं तत्प्रियार्थं प्रचक्रमे १५ अयं च धर्मसंयुक्तो रूपवान् गुणसागरः ॥ नार्हो मत्पुरुषे नैतुमतोऽस्मि स्वयमागतः १६ ततः सत्यवतः कायात्पाशबद्धं वशंगतम् ॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षय मोबलात् १७ ततः समुद्धृत प्राणंगतश्चासंहतप्रभम् ॥ निर्विचेष्टं शरीरं तद्भूवा प्रियदर्शनम् १८ यमस्तु तंतो बद्धा प्रयातो दक्षिणामुखः ॥ सावित्री चैव दुःखार्ता यममेवान्वगच्छत ॥ नि यमव्रतसंनिद्धा महाभागा पतिव्रता १९ ॥ यम उवाच ॥ निवर्तगच्छ सावित्रि कुरुष्व असौ ध्वदेहिकम् ॥ कृतं भर्तुस्त्वयाऽऽनृण्यं यावद्रम्यं गतं त्वया २० ॥ सा वित्र्युवाच ॥ यत्र मे नीयते भर्ता स्वयं वायत्र गच्छति ॥ मया च तत्र गंतव्यमेष धर्मः सनातनः २१ तपसा गुरुभक्त्या च भर्तुः स्नेहाद्व्रतेन च ॥ तव चैव प्रसादेन न मे प्रतिहता गतिः २२ प्राहुः सा सपदं मैत्रं युधास्तत्त्वार्थदर्शिनः ॥ मित्रतां च पुरस्कृत्य किंचिद्वक्ष्यामि तच्छृणु २३

३१ । ४ । ५ । ६ युयोजानुचितितवती ७ । ८ । ९ । १० कामया इच्छया ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अंगुष्ठमात्रं हृदयाकाशमतिष्ठितत्वात्तत्रमाणं पुर्यष्टकवेष्टितं सूक्ष्मशरीरवन्तम् १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

अनात्मवंतोऽजितेन्द्रियाः बने धर्मयज्ञादिरूपं न चरन्ति जितेन्द्रिया एव बने प्राप्ते वायुश्चादौ स्त्रीसंबन्धान् धर्मान् कुर्वन्ति तेन गृहस्थवानप्रस्थयोः संग्रहः वासं गुरुकुलवासं ब्रह्मचर्यं परिश्रमं परित्याग रूपमाश्रमसंन्यासं । पाठांतरे प्रतिश्रयं प्रतिनिवृत्तः श्रयः कर्मफलश्रयणमत्रेति प्रतिश्रयसंन्यासं विज्ञानतः चतुर्थ्येतावन्विभक्तिकस्तसिः धर्मस्य फलमात्मविज्ञानमिच्छते । 'तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिर्वन्ति यज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेन' इति एतमेव मन्त्रं जिनो लोकमिच्छन्तः मन्त्रजन्तातिचवेदानुवचनस्य यज्ञादीनां प्रव्रजनस्य चात्मलाभार्थत्वश्रवणात् २४ एतेषां आश्रमधर्माणां समुच्चयं वारयति एकस्येति । चतुर्णामन्यतमस्यैकस्या श्रमस्य धर्मेण सतांमनेन दंभादिरहितश्रद्धया तस्य गतुष्टितेनेत्यर्थः सर्ववयमाश्रमास्ते मार्गज्ञानमार्गपन्नाः प्राप्ताः स्मः अतो हेतोरस्मत्सदृशोऽस्मिताः धर्माणां कर्मणां कर्ता धर्मवशासंच प्रतिश्रयंचेति । पाठकमापेक्षया द्वितीयनैष्ठिकं गुरुकुलवासं दाराऽकरणं तृतीयं पारिव्राज्यं दारादि त्याग रूपं वानवांछे ज्ञानहेतोः प्रधानभूतस्य धर्मस्याद्येऽपि सिद्धेरित्यर्थः । मद्गुरुं रणे नावधो धर्ममाना शयेति भावः २५ निवर्तनिवर्तस्व

नानात्मवंतस्तु वने चरन्ति धर्मचषासंच परिश्रमंच ॥ विज्ञानतो धर्ममुदाहरन्ति तस्मात्संतो धर्ममाहुः प्रधानम् २४ एकस्य धर्मेण सतांमतेन सर्वस्मत्तं मार्गमनुप्रपन्नाः ॥ मावै द्वितीयमातृतीयंच वांछे तस्मात्संतो धर्ममाहुः प्रधानम् २५ ॥ यमउवाच ॥ निवर्ततुष्टोऽस्मितवानया गिरा स्वराक्षरव्यंजनहेतुयुक्तया ॥ वरं वृष्णीष्वेह विनाऽस्य जीवितं ददानिते सर्वमर्निदिते वरम् २६ ॥ सावित्र्युवाच ॥ च्युतः स्वराज्याद्वनवासमाश्रितो विनष्टचक्षुः श्वशुरो ममाश्रमे ॥ सलब्धचक्षुर्बलवान् भवेन्नृपास्तव प्रसादाज्ज्वलनार्कसंनिभः २७ ॥ यमउवाच ॥ ददानितेऽहं तमर्निदिते वरं यथा त्वयोक्तं भविता च तत्तथा ॥ तवाध्वना गलानि भिवोपलक्ष्ये निवर्तगच्छस्व न ते श्रमो भवेत् २८ ॥ सावित्र्युवाच ॥ श्रमः कुतो भर्तृसमीपतो हि मे यतो हि भर्ता मम सागतिर्ध्रुवा ॥ यतः पतिनेप्यसितव्रमे गतिः सुरेशभूयश्च वचो निबोध मे २९ सतां सकृत्संमतमीप्सितं परंततः परं मित्रमिति प्रचक्षते ॥ न चाफलं सत्पुरुषेण संगतंततः सतांसं निवसेत्समागमे ३० ॥ यमउवाच ॥ मनोऽनुकूलं बुधबुद्धिर्वर्धनं त्वयाय दुक्तं वचनं हिताश्रयम् ॥ विना पुनः सत्यवतोऽस्य जीवितं वरं द्वितीयं वरयस्व भामिनि ३१ ॥ सावित्र्युवाच ॥ हृतं पुरामे श्वशुरस्य धीमतः स्वमेव राज्यं लभतां स यथि वः ॥ जह्यात्स्व धर्मान्न च मे गुरुर्यथा द्वितीयमेतद्वरया मिते वरम् ३२ ॥ यमउवाच ॥ स्वमेव राज्यं प्रतिपत्स्यतेऽचिरान्न च स्वधर्मात्परिहास्यते नृपः ॥ कृतेन कामेन मयानृपात्मजे निवर्तगच्छस्व न ते श्रमो भवेत् ३३ ॥ सावित्र्युवाच ॥ प्रजास्त्वयैतानि यमेन संयतानि यम्यचैतानयसे निकामया ॥ ततो यमस्वंतव देव विश्रुतं निबोध चेमांगिर मीरितां मया ३४

स्वरउदात्तादिः अक्षरमकरादि व्यंजनं ककारादि एतद्युक्तत्वेन वाक्यस्य शब्दतो निदोपत्वमुक्तं हेतुयुक्तत्वेन युक्तियुक्तत्वमप्युक्तम् २६ भर्तारं मोचयिष्याम्येवेति स्वयं निश्चिन्वाना वरांतराण्येव तावत्तार्थयंती सावित्र्युवाच च्युत इति २७ अध्वना मार्गेण न तु भर्तृताशेन अतश्चरन् भर्तृताशयः २८ यतो यत्र भर्ता सागतिस्तत्रैव गमनं ध्रुवानिश्चिता २९ सतामिति । साधोस्तव समागममात्रेण जाता मेव त्रीयं निष्फलानेव भवेदिति भावः ३० हिताश्रयं युक्त्यनुकूलं पूर्वमाश्रमधर्माणां ज्ञानहेतुत्वमुक्तमिदं तु सत्संगस्येति भेदः । तथा च श्रुतिः 'तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत्' इति ३१ गुरुः च श्वशुरः ३२ । ३३ ज्ञानानवाप्तौ दोषमाह प्रजा इति । नियमेन नियमेन संयतानि गृहीताः सत्यः भवेति ता श्रुतः कर्मभूतास्त्वेन निकामया कामितेनार्थेन नयसे संयोजयसि यातनां तैस्तत्कर्मफलमपि ताभ्यो ददासि । न कामयेति पाठे तास्त्वपिच्छयाननयसे कर्मफलायेति शेषः किंतु तत्कर्मवशादेवेत्यर्थः । येषां तु ज्ञानिनां कामनेव नास्ति नेते तद्वशो भवन्ति नापि देहैः फलाय संयुज्यंत इत्यर्थः तथा च श्रुतिः । इति नुकामयमानस्येति संसारिणामुच्चावचांगतिमुपसंहृत्य 'अथां कामयमा-

नोयोऽकामो निष्काम आसकामः स्यान्न तस्य प्राणा उक्ता मृत्युवैवममवनीयं ते ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति इति । तद्दिदामकामानां गत्याद्यभावं दर्शयति तथा सकामानां पुनः पुनः संसारं च दर्शयति । ' नसांपरायः प्रतिभाति बालं प्रमाद्यन्ते वित्तलोभेन मूढं ' । अयं लोको नास्ति पर इति मानी पुनः पुनर्वैवमप्युद्यतेमे इति यमयातनानि वृत्त्यर्थं सारमुपादिशन् श्रोतारमभिमुखीकरोति निबोधेति ३४ अद्रोहः द्रोहाभावः अनुद्रोहोदया दानं संविभागः त्वमपि मयि दयां कुर्वति भावः ३५ एवं प्रायश्चल्लोकोऽयं मनुष्याः शक्तिपेशलाः शक्तिकौशलहीनाः । पाठांतरे भक्तिः श्रद्धा कौशलं च तान्यांहीनाः संधिरार्षः आयुः शक्तिकौशलहीनामनुष्यामादृशाः संतस्त्वमित्रेष्वपि प्राप्तेषु पुश्रणागतेषु दयां कुर्वति किमु तमादृशेषु दीनेष्विति भावः ३६ यथा वृत्तिकरमिति शेषः ३७ औरसमिति दत्तक्रीतादिव्यावृत्तिः ३८ । ३९ समुद्यतामुपस्थितां ४० विवस्वतः वस्यते आच्छाद्यते इति वः आच्छादनं तद्वान् वस्वांस्तदन्यो विवस्वाभिरावरणो जगदात्मा सूर्यः ' सूर्य आत्मा जगत्स्तस्थुवश्च ' इति श्रुतेः । तस्य तनयः पुत्रः अत्यंतद्विदित्यर्थः समेन शत्रुमित्रादितारतम्यहीनेन तव

अद्रोहः सर्वभूतेषु कर्मणामनसागिरा ॥ अनुग्रहश्च दानं च सतां धर्मः सनातनः ३५ एवं प्रायश्चल्लोकोऽयं मनुष्याः शक्तिपेशलाः ॥ संतस्त्वेष्वपि मित्रेषु दयां प्राप्तेषु कुर्वते ३६ ॥ यम उवाच ॥ पिनासितस्येव भवेद्यथा पयस्तथा त्वया वाक्यमिदं समीरितम् ॥ विना पुनः सत्यवतोऽस्य जीवितं वंशं वृणीष्वेह शुभे यदिच्छसि ३७ सा विव्र्युवाच ॥ ममानपत्यः पृथिवीपतिः पिता भवेत्पितुः पुत्रशतं तथौरसम् ॥ कुलस्य संतानकरं च यद्भवेत्तृतीयमेतद्वरयामितेवरम् ३८ ॥ यम उवाच ॥ कुलस्य संतानकरं सुवर्चसं शतं सुतानां पितुस्तु ते शुभे ॥ कृतेन कामेन नराधिपात्मजे निवर्तदूरं हि यथस्त्वमागता ३९ ॥ सा विव्र्युवाच ॥ न दूरमेतन्मम भर्तृसन्निवौ मनो हि मे दूरतरं प्रधावति ॥ अथ ब्रजं गिरं समुद्यतां मया च्यमानां गृणु भूय एव च ४० विवस्वतस्त्वं तनयः प्रतापवान्स्ततो हि वैवस्वत उच्यसे युधे ॥ समेन धर्मेण चरंति ताः प्रजास्ततस्तव हे श्वर धर्मराजता ४१ आत्मन्यपि न विश्वासस्तथा भवति सत्सु यः ॥ तस्मात्सत्सु विशेषेण सर्वः प्रणयमिच्छति ४२ सौ हृदा सर्वभूतानां विश्वासो नाम जायते ॥ तस्मात्सत्सु विशेषेण विश्वासं कुरु ते जनः ४३ ॥ यम उवाच ॥ उदाहृतं ते वचनं यदंगेन शुभेन तादृक्त्वद्वृत्तेः श्रुतं मया ॥ अनेन तुष्टोऽस्मि विनाऽस्य जीवितं दंष्टुं चतुर्थं वरयस्व गच्छ च ४४ ॥ सा विव्र्युवाच ॥ ममात्मजं सत्यवतस्तथौरसं भवेदुभाभ्यामिह यत्कुलोद्बहम् ॥ शतं सुतानां बलवीर्यशालिनामिदं चतुर्थं वरयामितेवरम् ४५ ॥ यम उवाच ॥ शतं सुतानां बलवीर्यशालिनां भविष्यति प्रीतिकरं तवाबले ॥ परिश्रमस्तेन भवेन्नृपात्मजे निवर्तदूरं हि यथस्त्वमागता ४६ ॥ सा विव्र्युवाच ॥ सतांसदाशाश्च धर्मवृत्तिः संतो न सीदंति न च व्यथंति ॥ सतांसद्भिर्ना फलः संगमोऽस्ति सन्ध्यो भयं नानुवर्तति संतः ४७ संतो हि सत्येन नयंति सूर्यं संतो भूमिं तपसाधारयंति ॥ संतो गतिर्भूतभव्यस्य राजन्सतां मध्ये नावसीदंति संतः ४८

भर्मेण प्रशासनेन ताः प्रजाश्चरंति त्वदाज्ञावशा इत्यर्थः अतएव तव नाम धर्मराज इति धर्मेणैव राजते धर्मोऽस्य राजत इति वा ४१ लौकिकेष्वपि विश्वासं कुर्वन्निष्ठतिदि प्राप्नोति । किमु न त्वयि धर्मराजे इत्याशयेनाह आत्मन्यपीति । प्रणयं प्रार्थनां ४२ ४३ तत्त्वया ४४ ममात्मजं तव वतश्च औरसं ननु पुत्राद्यादिवदन्यतोऽपि ज्ञातमित्यर्थः ४५ ४६ शाश्वतो धर्मः पत्युः सकाशादेवापत्योत्पादनं सतामादृशानां दाराणां तत्रैव वृत्तिः ननु मनायुषि पत्यौ कथं तत्स्यादित्यत आह संत इति । वरं दत्त्वा संतो न व्यथंति न अपि सीदंति किंतु उक्तं निर्वहं त्येवेत्यर्थः । अत्यंताशक्येऽर्थे कथं स्यादित्यत आह सतामिति । सतामशक्यमपि नास्ति भयं चान्यस्य तेभ्यो नास्तीति तत्र च तोऽहं निर्भयाऽस्मीति भावः ४७ त्वयाऽपि सत्यस्यो यं रक्षणं यमि त्याह संतो हीति । भूतभव्यस्य भूतस्य भविष्यस्य च ४८

परस्परं उपकारप्रत्युपकारम् ४९ एतत्त्रयं प्रसादोऽर्थोमानश्च दरिद्रस्य प्रसादो नार्थाय श्रीमतां प्रसादोऽर्थकृदपि न मानदः सतां तु मानद इति खले तु प्रसाद एव नास्ति अतस्त्रयं त्वय्येव स्थितमिति त्वं रक्षिताऽस्माकं भवेति भावः ५० । ५१ तत्त्वचः अपवर्गः पुत्रफलप्राप्तिः सुकृताद्विना समीचीनादां पश्ययोगादृते क्षेत्रजादिपुत्रार्पणेन न कृतो निष्पादितो भवति यथाऽन्येषु वरेषु भर्तृषु मदयंत्यां वसिष्ठस्येव न तद्वत् यस्मादेवं तस्माद्रं वृणे

आर्यजुष्टमिदं वृत्तमिति विज्ञाय शाश्वतम् ॥ संतः परार्थं कुर्वाणानावेक्षंति परस्परम् ४९ न च प्रसादः सत्पुरुषेषु मोघो न चाप्यर्थो न श्यति नापि मानः ॥ यस्मादेतन्निपतंसत्सु नित्यं तस्मात्संतो रक्षितारो भवन्ति ५० ॥ यम उवाच ॥ यथा यथा भाषसि धर्मसंहितं मनोऽनुकूलं सुपदं महार्थवत् ॥ तथा तथा मे त्वयि भक्तिरुत्तमा वरं वृणीष्व अप्रतिमं पतिव्रते ५१ ॥ सावित्र्युवाच ॥ न तेऽपवर्गः सुकृताद्विना कृतस्तथा यथाऽन्येषु वरेषु मानदः ॥ वरं वृणे जीवतु सत्यवानयं यथा मृता ह्येव महं पतिं विना ५२ न कामये भर्तृविना कृता सुखं न कामये भर्तृविना कृता दिवम् ॥ न कामये भर्तृविना कृता श्रियं न भर्तृहीना व्यवसा मिजीवितुम् ५३ वराति सर्गः शतपुत्रताममत्वयैव दत्तो ह्यियते च मे रतिः ॥ वरं वृणे जीवतु सत्यवानयं तवैव सत्यं वचनं भविष्यति ५४ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ तथेत्युक्त्वा तु तं पाशं मुक्त्वा वैवस्वतो यमः ॥ धर्मराजः प्रहृष्टात्मा सावित्रीमिदमब्रवीत् ५५ एष भद्रे मया मुक्तो भर्ता ते कुलनं दिनि ॥ अरोगस्तव नेयश्च सिद्धार्थः स भविष्यति ५६ चतुर्वर्षं शतायुश्च त्वया सार्धमवाप्स्यति ॥ इष्टाय ज्ञैश्च धर्मेण ख्यातिं लोके गमिष्यति ५७ त्वयि पुत्रशतं चैव सत्यवान् जनयिष्यति ॥ ते चापि सर्वे राजानः क्षत्रियाः पुत्रपौत्रिणः ५८ ख्यातास्त्वन्नामधेयाश्च भविष्यंती ह शाश्वताः ॥ पितुश्च ते पुत्रशतं भविता तव मातरि ५९ मालव्यां मालवानाम शाश्वताः पुत्रपौत्रिणः ॥ भ्रातरस्ते भविष्यंति क्षत्रियास्त्रिदशोपमाः ६० एवं तस्यैव रं दत्त्वा धर्मराजः प्रतापवान् ॥ निवर्तयित्वा सावित्रीं स्वमेव भवनं ययौ ६१ सावित्र्यपिय मे याते भर्तारं प्रतिलभ्य च ॥ जगाम तत्र यत्रास्या भर्तुः शावं कलेवरम् ६२ साभूमौ प्रेक्ष्य भर्तारमुपसृत्योपगृह्य च ॥ उत्संगेशिर आरोप्य भूमावुपविशे ह ६३ संज्ञां च स पुनर्लब्ध्वा सावित्रीमभ्यभाषत ॥ प्रोष्यागत इव प्रेम्णा पुनः पुनरुदीक्ष्य वै ६४ ॥ सत्यवानुवाच ॥ सुचिरं बत सुप्तोऽस्मि किमर्थं नावबोधितः ॥ क्वा सौ पुरुषः श्यामो योऽसौ मांसं च कर्षह ६५ ॥ सावित्र्युवाच ॥ सुचिरं त्वं प्रसुप्तोऽसि ममांके पुरुषर्षभ ॥ गतः स भगवान् देवः प्रजासंयमनो यमः ६६ विश्रांतोऽसि महाभाग विनिद्रश्च नृपात्मज ॥ यदि शक्यं स मुत्तिष्ठ विगाढां पश्य शर्वरीम् ६७ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ उपलभ्यतः संज्ञां सुखसुमहवोत्थितः ॥ दिशः सर्वा वनां तांश्च निरीक्ष्यो वाच सत्यवान् ६८ फलाहारोऽस्मि निष्क्रान्तस्त्वया सह सुमध्यमे ॥ ततः पाटयतः काष्ठं शिरसो मे रुजाऽभवत् ६९ शिरोऽभिताप संतप्तः स्थातुं चिरमशक्नुवन् ॥ तवोत्संगे प्रसुप्तोऽस्मि इति सर्वस्मरे शुभे ७० त्वयोपगृह्य स्य च मे निद्रयाऽपहृतं मनः ॥ ततोऽपश्यंत मोघोरं पुरुषं च महौजसम् ७१ तद्यदित्वं विजानासि किंतूहि सुमध्यमे ॥ स्वप्नो मे यदि वा दृष्टो यदि वा सत्यमेव तत् ७२

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ अस्त्रायमाणकौरुदंतो ८७ नौआवयोः ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ प्रज्ञाच

तमुवाचाथसावित्रीरजनीव्यवगाहते ॥ श्वस्तेसर्व्यथावृत्तमाख्यास्यामि नृपात्मज ७३ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेपितरौपश्यसुव्रत ॥ विगाढारजनीचेयंनिवृत्तश्चदिवा
करः ७४ नक्तंचराश्वरंत्येतेहृष्टाःकूराभिभाषिणः ॥ श्रूयंतपेर्णशब्दाश्चमृगाणांचरतां वने ७५ एताघोरंशिवानादान्दिशंदक्षिणपश्चिमाम् ॥ आस्थायविरुवंत्युग्राः
कंपयंत्योमनोमम ७६ ॥ सत्यवानुवाच ॥ वनंप्रतिभयाकारं वनेनतमसावृतम् ॥ नविज्ञास्यसिपंथानंगंतुंचैवनशक्ष्यसि ७७ ॥ सावित्र्युवाच ॥ अस्मिन्न
वनेदग्धेशुष्कवृक्षःस्थितोज्ज्वलन् ॥ वायुनाधम्यमानोऽवदृश्यतेऽग्निःक्वचित्क्वचिद् ७८ ततोऽग्निमानयित्वेहज्वालयिष्यामिसर्वतः ॥ काष्ठानीमानिसंतीहजहिसंता
पमात्मनः ७९ यदिनोत्सहसेगंतुंसरुजंत्वांहिलक्षये ॥ नचज्ञास्यसिपंथानंतमसांसंवृतेवने ८० श्वःप्रभातेवनेदृश्येयास्यावोऽनुमतेतव ॥ वसांवहक्षपामेकांरुचि
तंयदितेऽनघ ८१ ॥ सत्यवानुवाच ॥ शिरोरुजानिवृत्तामेस्वस्थान्यंगानिलक्षये ॥ मातापितृभ्यामिच्छामिसंगमंत्वत्प्रसादजम् ८२ नकदाचिद्विकालंहिगतपूर्वं
मयाऽऽश्रमः ॥ अनागतायांसंध्यायांमातामेप्ररुणद्धिमाम् ८३ दिवाऽपिमयिनिष्क्रान्तेसंतप्येतेगुरुमम ॥ विचिनोतिहिमांतातःसहैवाश्रमवासिभिः ८४ मा
त्रापित्राचसुभृशंदुखिताभ्यामहंपुरा ॥ उपालब्धश्चबहुशश्चिरेणागच्छसीतिहि ८५ कात्ववस्थातयोरद्यमदर्थमितिचिंतये ॥ तयोरदृश्येमयिचमहदुःखंभविष्यति
८६ पुरामामूचतुश्चैवरात्रावस्त्रायमाणकौ ॥ भृशंसुदुःखितौवृद्धौबहुशःप्रीतिसंयुतौ ८७ त्वयाहीनौनजीवावमुहूर्तमपिपुत्रक ॥ यावद्धरिष्यसेपुत्रतावन्नौजीवितं
ध्रुवम् ८८ वृद्धयोरंधयोर्दृष्टिस्त्वयिवंशःप्रतिष्ठितः ॥ त्वयिपिंडश्चकीर्तिश्चसंतानंचावयोरिति ८९ मातावृद्धापितावृद्धस्तयोर्यष्टिरहंकिल ॥ तौरात्रौमामप
श्यंतौकामवस्थांगमिष्यतः ९० निद्रायाश्चाभ्यसूयामियस्याहेतोःपितामम ॥ माताचसंशयंप्राप्तमत्कृतेऽनयकारिणी ९१ अहंचसंशयंप्राप्तःकृच्छ्रामापदमास्थितः ॥
मातापितृभ्यांहिविनानाहंजीवितुमुत्सहे ९२ व्यक्तमाकुलयावुद्धयाप्रज्ञाचक्षुःपितामम ॥ एकैकमस्यांवेलायांपृच्छयाश्रमवासिनम् ९३ नात्मानमनुशोचामि
यथाऽहंपितरंशुभे ॥ भर्तारंचाप्यनुगतांमातरंपरिदुर्बलम् ९४ मत्कृतेनहितावद्यसंतापंपरमेष्यतः ॥ जीवंतावनुजीवामिभर्तव्यौतौमयेतिह ९५ तयोःप्रियंमे
कर्तव्यमितिजानामिचाप्यहम् ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ एवमुक्त्वासधर्मात्मागुरुभक्तोगुरुप्रियः ९६ उल्लित्यबाहूदुःखार्तःसुस्वरंपरुरोदह ॥ ततोऽब्रवीत्तथादृष्ट्वाभर्ता
रंशोककर्षितम् ९७ प्रमूढ्याश्रूणिनेत्राभ्यांसावित्रीधर्मचारिणी ॥ यदिमेऽस्तितपस्तपस्यदिदत्तंहृतंयदि ९८ श्वश्रूश्चशुरभूर्णांममपुण्याऽस्तुशर्वरी ॥ नरम्
राम्युक्तदूर्वैस्वैरेष्वप्यनृतांगिरम् ९९ तेनसत्येनतावद्यधियेतांश्वशुरौमम ॥ सत्यवानुवाच ॥ कामयेदर्शनंभिन्नोर्याहिसावित्रिमाचिरम् १००

पुरामातुःपितुर्वाऽपियदिपश्यामिविप्रियम् ॥ नजीविष्येवरागेहेसत्पेनात्मानमालभे १०१ यदधिर्मेचतेबुद्धिर्माचेजीवंतमिच्छसि ॥ ममप्रियंवाकर्तव्यंगच्छावा
श्रममंतिकात् १२ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ सावित्रीततउत्थायकेशान्संयम्यभाविनी ॥ पतिमुत्थापयामासबाहुभ्यांपरिगृह्यवै ३ उत्थायसत्यवांश्चापिमृज्यांगा
निपाणिना ॥ सर्वादिशःसमालोक्यकठिनेदृष्टिमादधे ४ तमुवाचाथसावित्रीश्वःफलानिहरिष्यसि ॥ योगक्षेमार्थमेतंतेनेष्यामिरशुंत्वहम् ५ कृत्वाकठिनभा
रंसावृक्षशाखावलंबिनम् ॥ गृहीत्वापरशुंभर्तुःसकाशेपुनरागमत् ६ वामेस्कंधेतुवामोरूर्ध्वंभर्तुर्बाहुनिवेश्यच ॥ दक्षिणेनपरिष्वज्यजगामजगामिनी ७ ॥ सत्य
वानुवाच ॥ अभ्यासगमनाद्भीरुपंथानोविदितमम ॥ वृक्षांतरालोक्तियाज्योत्पन्नाचापिलक्ष्ये ८ आगतौस्वःपथायेनफलान्यवचितानिच ॥ यथागतंशुभेगच्छ
पंथानंमाविचारय ९ पलाशखंडेवैतस्मिन्पंथाव्यावर्ततेद्विधा ॥ तस्योत्तरेणयःपंथास्तेनगच्छत्वरस्वच १० स्वस्थोऽस्मिबलवानस्मिदिदृक्षुःपितराबुभौ ॥
ब्रुवन्नेवत्वरायुक्तःसंप्रायादाश्रमंप्रति ॥ १११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिपतिव्रतामांसावित्र्युपाख्यानेसप्ततत्रयधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९७ ॥
मार्कण्डेयउवाच ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुमुमत्सेनोमहाबलः ॥ लब्धचक्षुःप्रसन्नायांष्टष्ट्यांसर्वेददर्शह १ ससर्वानाश्रमान्गत्वाशैव्ययासहभार्यया ॥ पुत्रहेतोःपरामा
र्तिजगामभरतर्षभ २ तावाश्रमान्नीश्वैववनानिचसरांसिच ॥ तस्यांनिशिविचिन्वंतौदंपतीपरिजग्मतुः ३ श्रुत्वाशब्दंतुयंकंचिदुन्मुखौसुतशंकया ॥ सावित्री
सहितोभ्येतिसत्यवानित्यभाषताम् ४ भिन्नैश्चपरुषैःपादैःसव्रणैःशोणितोक्षितैः ॥ कुशकंटकविद्धांगुन्मत्ताविविधावतः ५ ततोऽभिसृत्यतैर्व्रैःसर्वैराश्रमवा
सिभिः ॥ परिवार्यसमाश्रयतावानीतौस्वमाश्रमम् ६ तत्रभार्यासहायःसत्रतोवृद्धैस्तपोधनैः ॥ आश्वासितोऽपिचित्रार्थैःपूर्वराज्ञांकथाश्रयैः ७ ततस्तौपुनराश्व
स्तौवृद्धौपुत्रदिदृक्षया ॥ बाल्यवृत्तानिपुत्रस्यस्मरंतौभृशदुःखितौ ८ पुनरुक्त्वाचकरुणांवाचंतौशोककर्षितौ ॥ हापुत्रहासाधिवधूःक्रासिक्कासीत्यरोदताम् ॥
ब्राह्मणःसत्यवाक्तेषामुवाचेदंतयोर्वचः ९ ॥ सुवर्चाउवाच ॥ यथाऽस्यभार्यासावित्रीतपसाचदमेनच ॥ आचोरेणवसंयुक्तातथाजीवतिसत्यवान् १० ॥ गौतम
उवाच ॥ वेदाःसांगमयाऽधीतास्तपोमेसंचितंमहत् ॥ कौमारब्रह्मचर्यचगुरोऽग्निश्चतोषिताः ११ समाहितेनचीर्णानिसर्वाण्येवव्रतानिमे ॥ वायुभक्षोपवासश्चकृतो
मेविधिवत्सदा १२ अनेनतपसावेदिसर्वपरचिकीर्षितम् ॥ सत्यमेतन्निबोधध्वंघ्रियतेसत्यवानिति १३ ॥ शिष्यउवाच ॥ उपाध्यायस्यमेवक्राद्यथावाक्यंविनिः
सृतम् ॥ नैवजातुभवेन्मिथ्यातथाजीवतिसत्यवान् १४ ॥ ऋषयऊबुः ॥ यथाऽस्यभार्यासावित्रीसर्वैरेवसुलक्षणैः ॥ अवैधव्यकरैर्युक्तातथाजोवतिसत्यवान् १५

॥ भारद्वाज उवाच ॥ यथाऽऽस्य भार्यामावित्रीतपसाचदमेनच ॥ आचारेणचसंयुक्तातथाजीवतिसत्यवान् १६ ॥ दाल्भ्य उवाच ॥ यथादृष्टिः प्रवृत्तातेसावित्र्याश्रय
थाव्रतम् ॥ गताऽऽश्रमकृत्वाचनयाजीवतिसत्यवान् १७ ॥ आपस्तंब उवाच ॥ यथावदंतिशांतायांदिशि वैमृगपक्षिणः ॥ पार्थिवीचप्रवृत्तिस्तेतथाजीवतिसत्य
वान् १८ ॥ धौम्य उवाच ॥ सर्वैर्गुणैरुपेतस्तेयथापुत्रोजनप्रियः ॥ दीर्घायुर्लक्षणोपेतस्तथाजीवतिसत्यवान् १९ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एवमाश्वासितस्तैस्तु
सत्यवाग्भिस्तपस्विभिः ॥ तांस्तान्विगणयन्सर्वोस्ततःस्थिरइवाभवत् २० ॥ ततोमुहूर्तात्सावित्रीभर्त्रासत्यवतासह ॥ आजगामाश्रमंरात्रौप्रहृष्टाप्रविवेशह २१
॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ पुत्रेणसंगतंत्वांतुचक्षुष्मंतंनिरीक्ष्यच ॥ सर्वैर्वयंवैष्टुच्छामोवृद्धिंवैष्टुथिवीपते २२ ॥ समागमेनपुत्रस्यसावित्र्यादर्शनेनच ॥ चक्षुषश्चात्मनोलाभात्रि
भिर्दिष्ट्याविवर्धसे २३ ॥ सर्वैरस्माभिरुक्तंयत्तथातन्नात्रसंशयः ॥ भूयोभूयःसमृद्धिस्तेक्षिप्रमेवभविष्यति २४ ॥ ततोऽग्निं तत्रसंज्वाल्यद्विजास्तेसर्वेएवहि ॥ उपासां
चक्रिरेपार्थदुर्मत्सेनंमहीपतिम् २५ ॥ शैब्याचसत्यवांश्चैवसावित्रीचैकतःस्थिताः ॥ सर्वैस्तैरभ्यनुज्ञाताविशोकाःसमुपाविशन् २६ ॥ ततोराज्ञासहासीनाःसर्वैतेवन
वासिनः ॥ जातकौतूहलाःपार्थपप्रच्छुर्नृपतेःसुतम् २७ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ प्रागेवनागतंकस्मात्सभार्येणत्वयाविभो ॥ विरात्रेचागतंकस्मात्कोऽनुबंधस्तवाभवत्
२८ ॥ संतापितःपितामातावनेचैव नृपात्मज ॥ कस्मादिति नजानीमस्तत्सर्वैवकुर्महसि २९ ॥ सत्यवानुवाच ॥ पित्राऽहमभ्यनुज्ञातःसावित्रीसहितागतः ॥
अयमेऽभूच्छिरोदुःखं वनेकाष्ठानिभिंदतः ३० ॥ सुप्तश्चाहंवेदनयाचिरमित्युपलक्ष्ये ॥ तावत्कालंनचमयासुप्तंरुक्मिदाचन ३१ ॥ सर्वेषामेवभवतांसंतापोमाभवेदिति ॥
अतोविरात्रागमनंनान्यदस्तीहकारणम् ३२ ॥ गौतम उवाच ॥ अकस्माच्चक्षुषःप्राप्तिर्दुर्मत्सेनस्यतेपितुः ॥ नास्यत्वंकारणंवेत्तिसावित्रीवकुर्महति ३३ ॥ श्रोतु
मिच्छामिसावित्रित्वंहिवेत्यपरावरम् ॥ त्वांहिजानामिसावित्रिसावित्रीमिवतेजसा ३४ ॥ त्वमत्रहेतुंजानीषेतस्मात्सत्यंनिरुच्यताम् ॥ रहस्यंयदितेनास्ति किंचिद
ब्रवदस्वनः ३५ ॥ सावित्र्युवाच ॥ एवमेतद्यथावेत्यसंकल्पोनान्यथाहिवः ॥ नहिकिंचिद्रहस्यंमेश्रूयतांतथ्यमेवयत् ३६ ॥ मृत्युर्मेपात्युगारुयातो नारदेनमहात्मना ॥
सचाद्यदिवसःप्राप्तस्ततो नैनंजहाम्यहम् ३७ ॥ सुप्तंवेनंयमःसाक्षादुपागच्छत्सर्किंकरः ॥ स एनमनयद्ब्रह्मादिशंपितृनिषेविताम् ३८ ॥ अस्तौषंतमहंदेवंसत्येनवचसा
विभुम् ॥ पंचवैतेनमेदतावराःशृणुततान्मम ३९ ॥ चक्षुषीचस्वराज्यंचद्रौवरौश्वशुरस्यमे ॥ लब्धंपितुःपुत्रशतंपुत्राणांचात्मनःशतम् ४० ॥ चतुर्वर्षशतायुर्मेभ
त्तोलब्धश्चमत्यवान् ॥ भर्तुर्हिजीवितायैतुमयाचीणैत्वदं व्रतम् ४१

एतत्समयमयाऽऽख्यातं कारणं विस्तरेण वः ॥ यथा वृत्तं सुखोदकं मिदं दुःखं महन्मम ४२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ निमज्जमानं व्यसनैरभिद्रुतं कुलं नैर्द्रस्यतमो मये न हृदे ॥ त्वया सु-
शीलव्रतपुण्यया कुलं समुद्धृतं साध्विपुनः कुलीनया ४३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ तथा प्रशस्य ह्यभिपूज्य चैव वरस्त्रियं तामृषयः समागताः ॥ नरेन्द्रमामं व्यसपुत्रमंजसा शिवेन
जग्मुर्मुदिताः स्वभालयम् ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि पतिव्रतामाहात्म्यं पर्वणि सावित्र्युपाख्याने अष्टनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९८ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ तस्यां रात्र्यां व्यतीतायामुदिते सूर्यमंडले ॥ कृतपौर्वाहिकाः सर्वे समेयुस्ते तपोधनाः १ तदेव सर्वसावित्र्यामहाभाग्यं महर्षयः ॥ युमत्सेनायनातृप्य-
न्कथयंतः पुनः पुनः २ ततः प्रकृतयः सर्वाः शाल्वेभ्योऽभ्यागता नृप ॥ आचल्युर्निहतं चैव स्वेनामात्येन तं द्विषम् ३ तं मंत्रिणा हतं श्रुत्वा सहायं सर्वां धवम् ॥ न्यवेदयन् यथा-
वृत्तं विद्रुतं च द्विषद्बलम् ४ एकमत्यं च सर्वस्य जनस्याथ नृपं प्रति ॥ सचक्षुर्वाऽप्यचक्षुर्वासनो राजा भवत्विति ५ अनेन निश्चयेनेह वयं प्रस्थापिता नृप ॥ प्राप्ता नीमानि याना-
नि चतुरंगं च ते बलम् ६ प्रयाहिराजन्भद्रं तेष्टुष्टेन गरेजयः ॥ अध्यास्व चिररात्राय पितृपैतामहं पदम् ७ चक्षुष्मं तं च तं दृष्ट्वा राजानं वपुषाऽन्वितम् ॥ मूर्ध्नि निप-
तिताः सर्वे विस्मयोत्कुललोचनाः ८ ततोऽभिवाद्य तान् वृद्धान् द्विजानां श्रमवासिनः ॥ तैश्चाभिगृजितः सर्वैः प्रययौ नगरं प्रति ९ शैव्या च सह सावित्र्या स्वास्तीर्णं
नभुर्ववसा ॥ नरयुक्तेन यानेन प्रययौ सेनया वृता १० ततोऽभिविषि चतुःप्रीत्या युमत्सेनपुरे हिताः ॥ पुत्रं चास्य महात्मानं यौवराज्येऽभ्यषेचयन् ११ ततः कालेन
महता सावित्र्याः कीर्तिवर्धनम् ॥ तद्वै पुत्रशतं जज्ञे शूराणामनिवर्तिनाम् १२ भ्रातृणां सोदराणां च तथैवास्याऽभवच्छतम् ॥ मद्राधिपस्याश्च पतेर्मालव्यां सुमहद्बलम्
१३ एवमात्मापितामाताश्च शूः श्वशुर एव च ॥ भर्तुः कुलं च सावित्र्या सर्वैश्चक्षुःक्ष्मात्समुद्धृतम् १४ तथैवैवाहिकल्याणो द्वौ पदीशीलसंमता ॥ तारयिष्यति वः सर्वान्सा-
वित्रीव कुलंगना १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं स पांडवस्तेन अनुनीतो महात्मना ॥ विशोको विज्वरो राजन् काम्यकेन्यवसत्तदा १६ यश्चेदं गृणुयाद्भक्त्या
सावित्र्या ख्यानमुत्तमम् ॥ स सुखी सर्वमिद्वार्थो न दुःखं प्राप्नुयान्नरः १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि पतिव्रतामाहात्म्यं पर्वणि सावित्र्युपाख्याने नवनवत्य-
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९९ ॥ ॥ ॥ ॥ समाप्तं चेदं पतिव्रतामाहात्म्यं पर्व ॥ अथ कुंडलाहरणं पर्व ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ यत्तत्तदामहद्बल-
लोमशो वाक्यमब्रवीत् ॥ इन्द्रस्य वचनादेव पांडुपुत्रं युधिष्ठिरम् १ यच्चापिते भयं तीव्रं न च कीर्तयसे क्वचित् ॥ तच्चाप्यपहृष्यामि धनं जय इन्नो गते २ किं नु तज्ज-
पतां श्रेष्ठकर्णं प्रति महद्भयम् ॥ आसीन्न च सधर्मात्मा कथयामास कस्यचित् ३

४ । ५ विभावसुः विशिष्टाभाः शीघ्रिः भैववमुपनयस्यतादृशः सूर्यः ६ स्वप्रातिस्वप्रमथे । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

वन०

अ०

३००

॥ वैशंपायन उवाच ॥ अयं ते राजशार्दूलकथयामि कथामिमाम् ॥ पृच्छतो भरतश्रेष्ठशुश्रूषस्वगिरं मम ४ द्वादशेममतिक्रान्तिवर्षे प्राप्ते त्रयोदशे ॥ पांडूनां हितकृच्छकः कर्णं
भिक्षितुमुद्यतः ५ अभिप्रायमथोज्ञात्वामहेंद्रस्य विभावसुः ॥ कुंडलार्थमहाराजसूर्यः कर्णमुपागतः ६ महाहंशयनेवीरं सपद्मार्थास्तरणसंघते ॥ शयानमतिविश्व
स्तं ब्रह्मण्यसत्यवादिनम् ७ स्वप्रातिनिशि राजेंद्रदर्शयामास रश्मिवान् ॥ कृपया परयाऽऽविष्टः पुत्रस्नेहाच्च भारत ८ ब्राह्मणो वेदविदूत्वाभूयो योगार्द्धं रूपवान् ॥
हितार्थमब्रवीत्कर्णसांत्वपूर्वमिदं वचः ९ कर्णमद्वचनं तात शृणु सत्यभृतां वर ॥ ब्रुवतोऽद्य महाबाहो सौहृदात्परमं हितम् १० उपायास्यति शक्रस्त्वां पांडवानां हिते
प्सया ॥ ब्राह्मणच्छन्ननाकर्णकुंडलोपजिहीर्षया ११ विदितं तेन शीलं ते सर्वस्य जगतस्तथा ॥ यथा त्वं भिक्षितः सद्भिर्ददास्ये वनयाचसे १२ त्वं हि तात ददास्ये वब्राह्म
णेभ्यः प्रयाचितम् ॥ वित्तं यच्चान्यदप्याहुर्न प्रत्याख्यासिकस्य चित्र १३ त्वांतु चैवं विभंज्ञात्वा स्वयं वै पाकशासनः ॥ आगता कुंडलार्थं कवचं वैवभिक्षितुम् १४
तस्मै प्रयाचमानाय न देये कुंडले त्वया ॥ अनुनेयः परं शक्त्या श्रेय एतद्विते परम् १५ कुंडलार्थं ब्रुवन्तात कार्णवैर्बहुभिस्त्वया ॥ अन्यैर्बहुविधैर्वित्तैः सन्निवार्यः पुनः पुनः
१६ रत्नैः स्त्रीभिस्तथा गोभिर्धनैर्बहुविधैरपि ॥ निदर्शनैश्च बहुभिः कुंडलेभ्यः पुरंदरः १७ यदि दास्यसि कर्णं त्वं सहजे कुंडले शुभे ॥ आयुषः प्रक्षयं गत्वामृत्योर्वशम्
पैष्यसि १८ कवचेन समायुक्तः कुंडलाभ्यां च मानद ॥ अवध्यस्त्वं रणेऽरीणामिति विद्विष्य चो मम १९ अमृतादुत्थितं ह्येतदुभयं रत्नसंभवम् ॥ तस्माद्रक्ष्यं त्वया
कर्णजीवितं चेत्प्रियंतव २० ॥ कर्ण उवाच ॥ को मामेवं भवान्प्राह दर्शयन् सौहृदं परम् ॥ कामया भगवन् ब्रूहि को भवान् द्विजवेषधृक् २१ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अहं तात
सहस्रांशुः सौहृदात्त्वां निदर्शये ॥ कुरुष्वैतद्वचो मे त्वमेतच्छ्रेयः परं हिते २२ ॥ कर्ण उवाच ॥ श्रेय एव ममात्यंतं यस्य मे गोपतिः प्रभुः ॥ प्रवक्ताऽद्य हितान्वेषी शृणु चेदं वचो
मम २३ प्रसादयेत्त्वां वरदं प्रणयाच्च ब्रवीम्यहम् ॥ न निवार्यो ब्रतादस्मादहं यद्यस्मि ते प्रियः २४ व्रतं वै मम लोकोऽयं वेत्ति कृत्स्नं विभावसो ॥ यथा हं द्विजमुख्येभ्यो दद्यां प्रा
णानपि ध्रुवम् २५ यद्यागच्छति मां शक्रो ब्राह्मणच्छन्नाऽऽवृतः ॥ हितार्थं पांडुपुत्राणां लेखरोत्तमभिक्षितुम् २६ दास्यामि विबुधश्रेष्ठ कुंडले वर्मचोत्तमम् ॥ न मे कीर्तिः
प्रणश्येत् त्रिषु लोकेषु विश्रुता २७ मद्विधस्य यशस्यं हि न युक्तं प्राणरक्षणम् ॥ युक्तं हि यशसा युक्तं मरणं लोकसंमतम् २८ सोऽहं भिद्राय दास्यामि कुंडले सह वर्मणा ॥ यदि मा
बलवृत्रघ्नो भिक्षार्थमुपयास्यति २९ हितार्थं पांडुपुत्राणां कुंडले मप्रयाचितुम् ॥ तन्मे कीर्तिकरं लोके तस्या कीर्तिर्भविष्यति ३० वृणोमि कीर्तिलोके हि जीवितेनापि
भानुमन् ॥ कीर्तिमानं नु ते स्वर्गहीन कीर्तिस्तु नश्यति ३१

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इत्यारण्यकेष्वर्चनिनीलकंठीयेभारतभावदीपे त्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०० ॥ ॥ माऽहितमिति । अहितमितिच्छेदः १ । २ । ३ जीवतां पुत्रादीनां कार्यं
प्रयोजनं परिष्वंगादिजं मुत्पित्रादिः कुरुते लभते त्वयि मृते त्वत्पित्रादीनां किं सुखं स्यादिति भावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ विशालयोः विशालानसत्रस्य द्वे मास्ते रतारे तयोर्ध्वगेनः पूर्णचंद्रः १२

कीर्तिर्हि पुरुषं लोके संजीवयति मातृवत् ॥ अकीर्तिर्जीवितं हंति जीवतोऽपि शरीरिणः ३२ अयं पुराणः श्लोको हि स्वयंगीतो विभावसो ॥ धात्रालोकेश्वर्यथा कीर्तिरायुर्न
रस्यह ३३ पुरुषस्य परलोके कीर्तिरेव परायणम् ॥ इह लोके विशुद्धाच कीर्तिरायुर्विबुद्धनी ३४ सोऽहं शरीरजेदत्वा कीर्तिं प्राप्स्यामि शाश्वतीम् ॥ दत्वा च विधिवद्दानं
ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि ३५ हुत्वा शरीरं संग्रामे कृत्वा कर्मसु दुष्करम् ॥ विजित्य च परानाजौ यशः प्राप्स्यामि केवलम् ३६ भीतानामभयं दत्वा संग्रामे जीवितार्थिनाम् ॥
वृद्धान् बालान् द्विजार्तांश्च मोक्षयित्वा महाभयात् ३७ प्राप्स्यामि परमं लोके यशः स्वर्ग्यमनुत्तमम् ॥ जीवितेनापि मे रक्षया कीर्तिस्तद्विद्धि मे व्रतम् ३८ सोऽहं दत्वा मववते
भिक्षामेतामनुत्तमाम् ॥ ब्राह्मणच्छन्निने देवलोके गता परांगतिं ३९ इति श्री महाभारते आरण्यके पूर्वणि कुंडलाहरणपर्वणि सूर्यकर्णसंवादे त्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०० ॥
॥ सूर्य उवाच ॥ माऽहितं कर्णकार्षींस्त्वमात्मनः सुहृदां तथा ॥ पुत्राणामथ भार्याणामथो मातुरथो पितुः १ शरीरस्याविरोधेन प्राणिनां प्राणभृद्भर ॥ इष्यते यशसः प्राप्तिः
कीर्तिश्च त्रिदिवे स्थिरा २ यस्त्वं प्राणविरोधेन कीर्तिमिच्छसि शाश्वतीम् ॥ साते प्राणान्समादाय गमिष्यति न संशयः ३ जीवतां कुरुते कार्यं पिता माता सुतास्तथा ॥ ये चान्ये
बांधवाः केचि लोकेऽस्मिन् पुरुषर्षभ ४ राजानश्च न रव्याघ्रपौरुषेण निबोधत ॥ कीर्तिश्च जीवतः साध्वी पुरुषस्य महायुते ५ मृतस्य कीर्त्या किं कार्यं भस्मीभूतस्य देहिनः ॥
मृतः कीर्तिं न जानीते जीवन्कीर्तिं समश्नुते ६ मृतस्य कीर्तिर्मर्त्यस्य यथामालागतायुषः ॥ अहं तु त्वां ब्रवीम्येतद्भक्तोऽसीति हि तेऽप्यस्य ७ भक्तिमंतो हि मे रक्षया इत्येतेनापि
हेतुना ॥ भक्तोऽयं परया भक्त्या मामित्येव महाभुज ८ ममापि भक्तिरूपन्नासत्वं कुरुवचो मम ॥ अस्ति चात्र परं किंचिदध्यात्मं देवनिर्मितम् ॥ अतश्च त्वां ब्रवीम्येत
क्वियतामविशंकया ९ देवगुह्यं त्वया ज्ञातुं शक्यं पुरुषर्षभ ॥ तस्मान्नाख्यामिते गुह्यं काले त्वस्य तितद्भवान् १० पुनरुक्तं च वक्ष्यामि त्वं राधेय निबोधत ॥ मास्मै ते
कुंडले दत्वा भिक्षिते वज्रपाणिना ११ शोभसे कुंडलाभ्यां च रुचिराभ्यां महायुते ॥ विशालयोर्मध्यगतः शशीव विमलेदिवि १२ कीर्तिश्च जीवतः साध्वी पुरुषस्येति वि
द्वित ॥ प्रत्याख्येयस्त्वया तात कुंडलार्थे सुरेश्वरः १३ शक्या बहुविधैर्वाक्यैः कुंडलेऽस्मात्त्वयाऽनघ ॥ विहंतुं देवराजस्य हेतुयुक्तैः पुनः पुनः १४ हेतुमदुपपन्नार्थैर्माधुर्यं
कृतभूषणैः ॥ पुरंदरस्य कर्णत्वं बुद्धिमेतामपानुद १५ त्वं हि नित्यं न रव्याघ्ररूपधर्मे सव्यसाचिना ॥ सव्यसाची त्वया चेह्युधि शूरः समेष्यति १६ न तु त्वामर्जुनः शक्तः
कुंडलाभ्यां समन्वितम् ॥ विजेतुं युधियद्यस्य स्वयमिंद्रः सखा भवेत् १७

१३ विहंतुं शक्येति संबन्धः हेतुर्जीवनादिप्रदर्शनं तद्युक्तैः १४ हेतुर्युक्तिस्तद्विचक्षणपक्षार्थानि हेत्वाभासरहितानि चतैः 'सर्वत एवात्मानं गोपायेत्' । 'न सर्पाणां गुलिदयात्' । 'शरीरमाद्यं बलुधर्मसाधनम्' ।
इत्यादिभिर्वाक्यैः १५ । १६ । १७

१८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे एकाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०१ ॥

॥ भगवंतमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४। १५

वन०

अ०

३०२

तस्मान्नदेयेशक्रायत्वयैतेकुंडलेशुभे ॥ संग्रामेयदिनिर्जेतुं कर्णकामयसेऽर्जुनम् ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि कुंडलाहरणपर्वणि सूर्यकर्णसंवादे एकाधिक
द्विशततमोऽध्यायः ॥ ३०१ ॥ ॥ कर्ण उवाच ॥ भगवंतमहं भक्तो यथामांवेत्थ गोपते ॥ तथा परमतिग्मांशो नास्त्यदर्थक्यं च न १ नमंदागनमे पुत्रानचा
त्मा सुहृदो न च ॥ तथेष्टा वै सदा भक्त्या यथा त्वंगोपते मम २ इष्टानां च महात्मानो भक्तानां च न संशयः ॥ कुर्वति भक्तिमिष्टां च जानीषे त्वं च भास्कर ३ इष्टो भक्तश्च मे कर्णो न चा
न्यद्वैव तं दिवि ॥ जानीत इति वै कृत्वा भगवानाहमद्वितम् ४ भूयश्च शिरसा याचे प्रसाद्य च पुनः पुनः ॥ इति ब्रवीति मतिग्मांशो त्वं तु मे क्षंतुमर्हसि ५ विभेमिन तथा मृत्योर्य
था विभ्येऽनृता दहम् ॥ विशेषेण द्विजातीनां सर्वेषां सर्वदा सताम् ६ प्रदाने जीवितस्यापि न मेऽत्रास्ति विचारणा ॥ यच्च मामात्थ देव त्वं पांडवं फाल्गुनं प्रति ७ व्येतु संताप
जंदुःखं तव भास्कर मानसम् ॥ अर्जुनं प्रति मां चैव विजेष्यामि रणेऽर्जुनम् ८ तवापि विदितं देव माप्यस्त्रबलं महत् ॥ जामदग्न्यादुपात्तं यत्तथा द्रोणान्महात्मनः ९ इदं त्वम
नुजानी हि सुरश्रेष्ठ व्रतं मम ॥ भिक्षते वज्रिणे दद्यामपि जीवितमात्मनः १० ॥ सूर्य उवाच ॥ यदि तात ददास्ये ते वज्रिणे कुंडलेशुभे ॥ त्वमप्येनमथो ब्रूया विजयार्थं महा
बलम् ११ नियमेन प्रदद्याते कुंडले वै शतक्रतो ॥ अवध्यो ह्यसि भूतानां कुंडलाभ्यां समन्वितः १२ अर्जुनेन विनाशं हितवदानवसूदनः ॥ प्रार्थयानो रणे वत्स कुंडले ते जिही
र्षति १३ स त्वमप्येन माराध्य सूचताभिः पुनः पुनः ॥ अभ्यर्थयेथां देवेश ममोपायं पुरंदरम् १४ अमोवां देहि मे शक्तिमभिः त्रिविभिर्बर्हिणीम् ॥ दास्यामि ते सहस्राक्षकुंडले वर्म
चोत्तमम् १५ इत्येव नियमेन त्वं दद्याः शक्राय कुंडले ॥ तया त्वं कर्णसंग्रामे हनिष्यसि रणेरिषून् १६ नाहत्वा हि महाबाहो शत्रून् नेतिकरं पुनः ॥ साशक्तिर्देव राजस्य शतशोऽथ स
हस्रशः १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा सहसांशुः सहसांशुः तरधीयत ॥ ततः सूर्याय जप्यांते कर्णः स्वप्नं न्यवेदयत् १८ यथा दृष्टं यथा तत्त्वं यथोक्तं मुभयोर्निशि ॥ तत्स
र्वमानुषूर्वेषां शशंसास्मै वृषस्तदा १९ तद्वत्वा भगवान् देवो भानुः स्वर्भानुसूदनः ॥ उवाच तंतथेत्येव कर्णः सूर्यः स्मयन्निव २० ततस्तत्त्वमिति ज्ञात्वा राधेयः परवीरहा ॥
शक्तिमेवाभिकांक्षन् वैवासवं प्रत्यपालयत् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि कुंडलाहरणपर्वणि सूर्यकर्णसंवादे द्व्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०२ ॥ ॥
॥ जनमेजय उवाच ॥ किंतु दुह्यं न चारुयातं कर्णायै होष्ण रश्मिना ॥ कीदृशे कुंडले ते च कवचं चैव कीदृशम् १ कुतश्च कवचं तस्य कुंडले चैव सत्तम ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं
तन्मे ब्रूहि तपोधन २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अयं राजन् ब्रवीत्येतत्तस्य गुह्यं विभावसोः ॥ यादृशे कुंडले ते च कवचं चैव यादृशम् ३ कुंतिभोजं पुरा राजन् ब्राह्मणः
पर्युपस्थितः ॥ तिग्मतेजामहाप्रांशुः स्मश्रुदं डजटाधरः ४

८। ८। ७। ८। १। १० अनवमन्य अवमानमकृत्वा ११। १२ वस्तुवासं कर्तुं १३ पराश्वस्य परमाश्वसं कृत्वा अभिराधनं कर्तुं मितिशेषः १४। १५। १६। १७। १८ प्रणिधानं चित्तैका
दर्शनीयोऽनवद्यांगस्तेजमाप्रज्वलन्निव ॥ मधुपिङ्गोमधुरवाक्तपःस्वाध्यायभूषणः ५ सराजानंकुंतिभोजमब्रवीत्सुमहातपाः ॥ भिक्षामिच्छामिवैभो कुंतवगेह
विमत्सर ६ नमेव्यलीकं कर्तव्यं त्वया वातवचानुगैः ॥ एवं वत्स्यामि ते गेहे यद्दिने रोचतेऽनव ७ यथा कामं च गच्छेत्तथा गच्छेत्तथा वैवच ॥ शय्यासने च मेराजन्नापराध्ये
तकश्चन ८ तमब्रवीत्कुंतिभोजः प्रीतियुक्तमिदं वचः ॥ एवमस्तु रं चेति पुनश्चैनमथाब्रवीत् ९ मम कन्यामहाप्राज्ञपुत्रानामयशस्विनी ॥ शीलवृत्तान्विता सा धवी
नियता चैव भाविनी १० उग्रस्थास्य तिसात्वां वै पूजयाऽनवमन्य च ॥ तस्याश्च शीलवृत्तेन तुष्टिं समुपयास्यसि ११ एवमुक्त्वा तु तं विप्रमभिपूज्य यथाविधि ॥ उवाच
कन्यामभ्येत्य पृथां पृथुललोचनाम् १२ अयं वत्से महाभागो ब्राह्मणो वस्तुमिच्छति ॥ मम गेहे मया चास्य तथेत्येवं प्रतिश्रुतम् १३ त्वयि वत्से पराश्वस्य ब्राह्मणस्या
भिराधनम् ॥ तन्मे वाक्यममिथ्यात्वं कर्तुमर्हसि कर्हि चित् १४ अयं तपस्वी भगवान् स्वाध्यायनियतो द्विजः ॥ यद्यहूयान्महातेजास्तत्तद्देयममत्सरात् १५ ब्राह्मणो
हि परं तेजो ब्राह्मणो हि परंतपः ॥ ब्राह्मणानां नमस्कारैः सूर्यो दिवि विराजते १६ अमानय ह्निमाना नार्हन्वातापि श्वमहासुरः ॥ निहतो ब्रह्मदंडेन तालजंघस्तथैव च १७
सोऽयं वत्से महाभार आहितस्त्वयि सांप्रतम् ॥ त्वंसदानियता कुर्याद्ब्राह्मणस्याभिराधनम् १८ जानामि प्रणिधानं ते बाल्यात्प्रभृतिनंदिनि ॥ ब्राह्मणेष्वाहसर्वेषु
गुरुवंधुषु चैव ह १९ तथा प्रेष्येषु सर्वेषु मित्रसंबंधिमातृषु ॥ मयि चैव यथा वत्सं सर्वमावृत्त्यवर्तसे २० न ह्यतुष्टो जनो स्तीहपुरे चांतःपुरे च ते ॥ सम्यग्वृत्त्याऽनवद्यांगि
तव भृत्यजनेष्वपि २१ संदृष्ट्या तु मन्येत्वां द्विजातिं कोपनं प्रति ॥ पृथे बालेति कृत्वा वै सुताचासिममेति च २२ वृष्णीनां च कुले जाता शूरस्य इयितासुता ॥ दत्ताप्री
तिमतामहं पित्रा बालापुरास्वयम् २३ वसुदेवस्य भगिनी सुतानां प्रवरा मम ॥ अग्रमग्रे प्रतिज्ञायते नाऽसि दुहिता मम २४ तादृशे हि कुले जाता कुले चैव विवर्धिता ॥
सुखात्सुखमनुप्राप्ता ह दाद्वदमिवागता २५ दौष्कुलेया विशेषेण कथंचित्प्रग्रहंगताः ॥ बालभावाद्भिकुर्वन्ति प्रायशः प्रमदाः शुभे २६ पृथे राजकुले जन्मरूपं चापितवा
द्भुतम् ॥ तेन तेनासि संपन्ना ममुपेता च भाविनी २७ सात्वंदर्पपरित्यज्य दभं मानं च भाविनि ॥ आराध्य वरदं विप्रं श्रेयसायोध्यसे पृथे २८ एवं प्राप्स्यसि कल्याणिक
ल्याणमनघे ध्रुवम् ॥ कोपिते च द्विजश्चेष्टे कृत्स्नं दधे तमे कुलम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आर्य्यके पर्वणि कुंडलाहरणपर्वणि पृथोपदेशेऽथ अधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ३॥
॥ कुंत्युवाच ॥ ब्राह्मणं यंत्रिताराजन्तुपस्थास्यामि पूजया ॥ यथा प्रतिज्ञं राजेन्द्र न वमिथ्या ब्रवीम्यहम् १ एष वै वत्सवभावो मे पूजयेयं द्विजानिति ॥ तव चैव प्रियं कार्यं श्रे
यश्चरमं मम २ यद्येभ्यस्तिसायाह्नेयदि प्रातरथो निशि ॥ यद्यर्धरात्रे भगवान्न मे कोपं करिष्यति ३

अथ ११ आगत्य व्याप्य २० । २१। २२। २३ अग्रं अग्रे देयं मया प्रथममपयंतु भवेदेयमिति प्रतिज्ञातमित्यर्थः २४ । २५ दौष्कुलेयाः दुष्कुले जाताः प्रग्रहं निर्वधं गताः प्राप्ताः विकुर्वन्ति दौष्यं कुर्वन्ति
२६ । २७ । २८ । २९ ॥ इत्याख्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे अथ अधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ३ ॥ ॥ ब्राह्मणमिति । यंत्रिता नियमयुक्ता १ । २ । ३

४ विस्त्रब्धोविश्वस्वः व्यलीकमप्रियम् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अग्निशरणे अद्रयगारे १८ तंद्रीमालस्यम् १९ परिचाराहंपूजाहं २० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्यदीपे चतुरधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०४ ॥ ॥ सात्विति १ । २ प्रतिश्रयैः आश्रयैः शयनासनायैः ३ अन्नादिनासमुदाचारः समुपसर्पणम् ४ निर्भर्त्सनाधिकारः अप

लाभोममैषराजेंद्रयद्वैपूजयतीद्विजान् ॥ आदेशेतवतिष्ठंतीहितं कुर्यान्नरोत्तम ४ विस्त्रब्धोभवरजेंद्रनव्यलीकं द्विजोत्तमः ॥ वसन्प्राप्स्यतितेगेहेसत्यमेतद्वीमि ते ५ यत्प्रियंचद्विजस्यास्यहितंचैवतवानव ॥ यतिष्यामितथाराजन्व्येतुतेमानसोज्वरः ६ ब्राह्मणाहिमहाभागाः पूजिताः पृथिवीपते ॥ तारणायसमर्थाः स्युर्विपरीतेवधा यच ७ साऽहमेतद्विजानंतीतोषयिष्येद्विजोत्तमम् ॥ नमस्कृतेव्यथांराजन्प्राप्स्यसिद्विजसत्तमात् ८ अपराधेऽपिराजेंद्रराज्ञामश्रेयसेद्विजाः ॥ भवंतिच्यवनोय द्वत्सुकन्यायाः कृतेपुरा ९ नियमेनपरेणाहमुपस्थास्येद्विजोत्तमम् ॥ यथात्वयानरेद्रेदंभाषितंब्राह्मणंप्रति १० एवंब्रुवंतीबहुशःपरिष्वस्यसमर्थ्यच ॥ इतिचेतिच कर्तव्यंराजासर्वमथादिशत् ११ ॥ राजोवाच ॥ एवमेतत्स्वयामद्रेकतव्यमविशंकया ॥ मद्धितार्थतथात्मात्थं कुलार्थंचाप्यनिदिते १२ एवमुक्त्वातुतांकन्यांकुंति भोजोमहायशाः ॥ पृथांपरिददौतस्मैद्विजायद्विजवत्सलः १३ इयंब्रह्मन्ममसुताबालासुखविवर्धिता ॥ अपराध्येतयत्किंचिन्नकार्यंहृदितत्स्वया १४ द्विजातयोमहा भागावृद्धबालतपस्विषु ॥ भवंत्यक्रोधनाः प्रायोह्यपराद्धेपुनित्यदा १५ सुमहत्पराधेऽपिष्ठांतिः कार्याद्विजातिभिः ॥ यथाशक्तियथोत्साहंपूजाग्राह्याद्विजोत्तम १६ तथेतिब्राह्मणेनोक्तेसराजाप्रीतमानसः ॥ हंसचंद्रांशुसंकाशं गृहमस्मैन्यवेदयत् १७ तत्राग्निशरणे कृत्वा समासनं तस्य भानुमत ॥ आहारादिचसर्वतत्तथैवप्रत्यवेद यत् १८ निक्षिप्यराजपुत्रीतुतं द्रीमानंतथैवच ॥ आतस्थेपरमंयत्नंब्राह्मणस्याभिराधने १९ तत्रसब्राह्मणंगत्वापृथाशौचपरासती ॥ विधिवत्परिचाराहंदेवत्वपर्य तोषयत् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिपृथाद्विजपरिचर्यायांचतुरधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०४ ॥ वैशंभायनउवाच ॥ सातुकन्यामहाराजब्राह्मणंसं शितव्रतम् ॥ तोषयामासशुद्धेनमनसासंशितव्रता १ प्रातरेष्याम्यथेत्युक्त्वाकदाचिद्विजसत्तमः ॥ ततआयातिराजेंद्रसायंरात्रावथोपुनः २ तंचसर्वासुवेलासुभ क्ष्यभोज्यप्रतिश्रयैः ॥ पूजयामाससाकन्यावर्धमानैस्तुसर्वदा ३ अन्नादिसमुदाचारः शय्यासनकृतस्तथा ॥ दिवसेदिवसेतस्यवर्धतेनतुहीयते ४ निर्भर्त्सनाऽपवादैश्चत थैवाप्रिययागिरा ॥ ब्राह्मणस्यपृथाराजन्नचकाराप्रियंतदा ५ व्यस्तेकालेपुनश्चेतिनचैतिबहुशोद्विजः ॥ सुदुर्लभमपिह्यब्रं दीयतामिति सोऽब्रवीत् ६ कृतमेवचतत्स र्वैयथातस्मैन्यवेदयत् ॥ शिष्यवत्पुत्रवच्चैवस्वस्त्वच्चसुसंयता ७ यथोपजोषंराजेंद्रद्विजातिप्रवरस्यसा ॥ प्रीतिमुत्पादयामासकन्धारत्नमनिदिता ८ तस्यास्तुशीलवृत्ते नतुतोषद्विजसत्तमः ॥ अवधानेनभूयोऽस्या परंयत्नमथाकरोत् ९ तांप्रभातेचस्मायंचपितापप्रच्छभारत ॥ अपितुष्यतितेपुत्रिब्राह्मणः परिचर्यया १०

वादोऽन्नादेर्दूषणं पाठांतरेऽपदेशोऽन्याजः अप्रिययागालनरूपया ५ । ६ । ७ यथोपजोषं प्रियमनतिक्रम्य ८ शीलंशमादि वृत्तं परिचर्या अवधानमैकाग्र्यं एतैस्तुतोष । यद्वाअस्याः पृथायाः श्रेयोऽर्थपवधानेन समाधिकालं यत्नमकरोत् यत्नेनतस्याः कल्याणं धितितवानित्यर्थः ९ । १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ द्वितीयोद्वितीयवारं १९ । २० । २१ विहितोविधानतः विशेषेणहितस्त्वृषोवा २२ । २३ इत्यार० प० नी० भा० भा० पंचाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०५ ॥

तंसापरममित्येवप्रत्युवाचयशस्विनी ॥ ततःप्रीतिमवापाद्यांकुंतिभोजोमहामनाः ११ ततःसंवत्सरेपूर्णेयदाऽसौजपतांवरः ॥ नापश्यदुष्कृतंकिंचित्पृथायाःसौहृदे
 रतः १२ ततःप्रीतमनाभूत्वासर्पनांब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥ प्रीतोऽस्मिपरमंभद्रेपरिचारेणतेशुभे १३ वरान्दृणीष्वकल्याणिदुरापान्मानुषैरिह ॥ यैस्त्वंसीमंतिनीःसर्वा
 यशसाऽभिभविष्यसि १४ ॥ कुंत्युवाच ॥ कृतानिममसर्वाणियस्यामेवेदित्तम् ॥ त्वंप्रसन्नःपिताचैवकृतंविप्रवरैर्मम १५ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ यद्दिनेच्छसिमत
 स्त्वंवरंभद्रेशुचिस्मिते ॥ इमंमंत्रंगृहाणत्वमाह्वानायदिवौकसाम् १६ ययंदेवंत्वमेतेनमंत्रेणावाहयिष्यसि ॥ तेनतेनवशेभद्रेस्थातव्यंनेभविष्यति १७ अकामोवासका
 मोवाससमेप्यतितेशे ॥ विबुधोमंत्रसंज्ञांतोभवेद्वृत्त्यवानतः १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ नशशाकद्वितीयंसाप्रत्याख्यातुमर्निदिता ॥ तंवैद्विजातिप्रवरंतदाशापभया
 नृप १९ ततस्तामनवद्यांगीग्राहयामाससद्भिजः ॥ मंत्रग्रामंतदाराजन्नर्थवशिरसिश्रुतम् २० तंप्रदायतुराजेंद्रकुंतिभोजमुवाचह ॥ उषितोऽस्मिस्तुखंराजनकन्य
 यापरितोषितः २१ तवगेहेषुविहितःसदासुप्रतिपूजितः ॥ साधयिष्यामहेतावदित्युक्त्वांऽतरधीयत २२ सतुराजाद्विजं दृष्ट्वातत्रैवांतर्हितंतदा ॥ बभूवविस्मया
 विष्टःपृथांचसमपूजयत् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिकुंडलाह० पृथायामंत्रप्राप्तौपंचाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गतेतस्मिन्
 द्विजश्रेष्ठेकस्मिंश्चित्कारणांतरे ॥ चिंतयामाससाकन्यामंत्रग्रामबलाबलम् १ अयंवैकीदृशस्तेनममदत्तोमहात्मना ॥ मंत्रग्रामोबलंतस्यज्ञास्येनातिचिरादिति २
 एवंसंचिंतयंतीसाददर्शतुंयदृच्छया ॥ व्रीडितासाऽभवद्बालाकन्याभावेरजस्वला ३ ततोहर्म्यतलस्थासामहार्हशयनोचिता ॥ प्राच्यांदिशिसमुद्यंतददर्शादित्यमंडलम्
 ४ तत्रबद्धमनोदृष्टिरभवत्सासुमध्यमा ॥ नचात्प्यतरूपेणभानोःसंध्यागतस्यसा ५ तस्यादृष्टिभूदिव्यासाऽपश्यदिव्यदर्शनम् ॥ आमुक्तकवचंदेवकुंडलाभ्यां
 विभूषितम् ६ तस्याःकौतूहलंत्वासीन्मंत्रप्रतिनराधिप ॥ आह्वानमकरोत्साऽथतस्यदेवस्यभाविनी ७ प्राणानुपस्पृश्यतदाह्वाजुहावदिवाकरम् ॥ आजगामततोर्राजं
 स्त्वरमाणोदिवाकरः ८ मधुर्पिगोमहाबाहुःकंबुग्रीवोहसन्निव ॥ अंगदीबद्धमुकुटोदिशःप्रज्वालयन्निव ९ योगात्कृत्वाद्विधाऽऽत्मानमाजगामततापच ॥ आबभा
 षेततःकुंतीसाम्नापरमवल्गुना १० आगतोऽस्मिंवशंभद्रेतवमंत्रबलात्कृतः ॥ किंकरोमिवशोराज्ञिब्रूहिकर्तातदस्मिते ११ ॥ कुंत्युवाच ॥ गम्यतांभगवंस्तत्रयतएवा
 गतोह्यसि ॥ कौतूहलात्समाहूतःप्रसीदभगवन्निति १२ ॥ सूर्यउवाच ॥ गमिष्येऽहंयथामांत्वंब्रवीषितनुमध्यमे ॥ नतुदेवंसमाहूयन्याय्यंप्रेषयितुंवृथा १३

॥ गतेइति १ । २ कृतुराजः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ प्राणानिद्रियाणि चक्षुःश्रोत्रादीन्युपस्पृश्य जलेनसम्यगाचम्येत्यर्थः ८ । ९ । १० वशंकामम् ११ । १२ यथाऽहंगमिष्येतयामांत्वंब्रवीषि नतुतद्योग्यमि
 त्याह नस्त्विति । वृथापसादमप्राप्य १३

१४ । १५ । १६ ब्राह्मणदुर्वासमं १७ । १८ विनयदंडं धास्यामिथारयिष्यामि १९ । २० । २१ अपचारोऽपराधःकृतः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभा

म.भा.टी.

॥२४६॥

तवाभिसंधिःसुभगेसूर्यात्पुत्रोभवेदिते ॥ वीर्येणाप्रतिमोलोककवचीकुंडलीतिच १४ सात्वमात्मप्रदानं वैकुरुष्वगजगामिनि ॥ उत्पत्स्यतिहिपुत्रस्तेयथासंकल्पमं
गने १५ अथगच्छाम्यहंभद्रेत्ययासंगम्यसुस्मिते ॥ यदित्वं वचनं नाद्यकरिष्यसिममप्रियम् १६ शपिष्येत्वामहंकुद्धो ब्राह्मणं पितरंचते ॥ त्वत्कृतेतान्प्रधक्ष्यामि स
र्वानपिनसंशयः १७ पितरंचैवतेमूढं योनवेत्तितवानयम् ॥ तस्यचब्राह्मणस्याद्ययोऽसौमंत्रमदात्तव १८ शीलवृत्तमविज्ञायधास्यामिविनयं परम् ॥ एतेहिविबुधाः
सर्वेपुण्डरंमुखदिवि १९ त्वयाप्रलब्धं संप्रतिस्मयंत इवभाविनि ॥ पश्यचैनान्पुरगणान् दिव्यंचक्षुरिदं हि ते ॥ पूर्वमेवमयादत्तं दृष्टवत्यसियेनमां २० ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ ततोऽपश्यन्निदशानराजपुत्रीसर्वानेवस्वेषुधिष्ण्येषु स्वस्थान् ॥ प्रभावंतंभानुमंतंमहांतंयथाऽऽदित्यंरोचमानांस्तथैव २१ सातान्दृष्ट्वा ब्रीडमानेवबालासूर्य
देवीवचनंप्राहमीता ॥ गच्छत्वैवैगोपतेस्वंविमानंकन्याभावाहुःखण्वापचारः २२ पितामातागुरवश्चैवयेऽन्येदेहस्यास्यप्रभवंतिप्रदाने ॥ नाहं धर्मलोपयिष्यामिलोके
स्त्रीणांवृत्तं पूज्यते देहरक्षा २३ मयामंत्रवलंज्ञातुमाहूतस्त्वंविभावसो ॥ बाल्याद्वालेतितत्कृत्वाक्षंतुमर्हसिमेविभो २४ ॥ सूर्यउवाच ॥ बालेतिकृत्वाऽनुनयंतवाहंददा
निनान्याऽनुनयंलभेत ॥ आत्मप्रदानंकुरुकुंतिकन्येक्षांतिस्तवैवंहिभवेन्नभीरु २५ नचापिगंतुंयुक्तं हिमयामिथ्याकृतेनवै ॥ असमेत्यत्वयाभीरुमंत्राहूतंनभाविनि
२६ गमिष्याम्यनवद्यांगिलोकेसमवहास्यतां ॥ सर्वां विबुधानांच वक्तव्यः स्यांतथाशुभे २७ सात्वंमयासमागच्छपुत्रंलप्स्यसिमादृशम् ॥ विशिष्टासर्वलोकेषुभवि
ष्यसिनसंशयः २८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि कुंडलाहरणपर्वणि सूर्याह्वाने षडधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३०६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सातुकन्या
बहुविधं ब्रुवंतीमधुरंवचः ॥ अनुनेतुंसहस्रांशुंनशशाकमनस्विनी १ नशशाकयदाबालाप्रत्याख्यातुंतमोनुदम् ॥ भीताशापात्ततोरान्नदध्यौ दीर्घमथांतरम् २ अ
नागसःपितुःशापोब्राह्मणस्यतथैवच ॥ मन्निमित्तःकथंनस्यात्कुद्धादस्माद्भिभावसोः ३ बालेनापिसतामोहादृशंपापकृतान्यपि ॥ नाभ्यासादयितव्यानि तेजांसि चत
पांसिच ४ साऽहमद्यभृशंभीतागृहीत्वाचकरेभृशम् ॥ कथंत्वाकार्यं कुर्यावैप्रदानं ह्यात्मनःस्वयम् ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सवैशापपरित्रस्ताबहुचिंतयतीहृदा ॥
मांहेनाभिपरीतांगीस्मयमानापुनःपुनः ६ तंदेवमब्रवीद्रीताब्रंधूनांराजसत्तम ॥ ब्रीडाविह्वलयावाचाशापत्रस्ताविशांपते ७ ॥ कुन्त्युवाच ॥ पितामेधियतेदेव
माताचान्येचबांधवाः ॥ नतेषुधियमाणेषुविधिलोपोभवेदयम् ८

वन०

अ०

३०७

रतभावदीपे षडधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०६ ॥ सातुकन्येति १ दयौचितितवरी अंतरं कालम् २ । ३ बालेनाल्पवयसापि ततासाधुना मोहाच्चित्तपारवश्याः ४ पापंकृतं हिंसांति ते यैस्तानि निष्पापान्यपि ते जां
सिसूर्यादीनितपांसिदुर्वासआदीनि । नाभ्यासादयितव्यान्यत्यंतं प्रत्यासत्तिविषयाणि न कर्तव्यानि ४ । ५ । ६ ब्रंधूनांसस्त्रीनां ताभ्य इत्यर्थः ७ धियते जीवति ८

॥२४६॥

नशेन्नयेन १। १०। ११ प्रभवति स्वाम्यमर्हति १२ कामयते सर्वानितिकन्येतिकन्याशब्दनिर्वचनम् १३ तत्रहेतुः लोककाम्यया लोकप्रियया कामवत्तया १४ अन्यो विवाहिनियमादिविकारः १५। १६
१७ अमृतमयंसहजं चर्म १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५ प्रस्थितं संगमायोपक्रांतम् २६। २७ आत्मसंस्थां वचनवशां एनां न दूषयामास कन्यात्वस्थापनेनेति शेषः २८॥ इत्यारण्यके

त्वया तु संगमो देवयदस्याद्विधिवर्जितः ॥ मन्निमित्तं कुलस्यास्य लोके कीर्तिर्न शेततः १ अथवा धर्ममेतत्त्वं मन्यसे तपतांवर ॥ ऋते प्रदानाद्बुभ्यस्तव कामं करोम्य
हम् १० आत्मप्रदानं दुर्धर्षतव कृत्वा सती त्वहम् ॥ त्वयि धर्मो यशश्चैव कीर्तिरायुश्च देहिनाम् ११ ॥ सूर्य उवाच ॥ न ते पितान ते माता गुरवो वा शुचिस्मिते ॥ प्रभवति
वरारोहे भद्रं ते गृणमेव चः १२ सर्वान् कामयते यस्मात्कमेधातोश्च भाविनि ॥ तस्मात्कन्ये ह सुश्रोणी स्वतंत्रा वरवर्णिनि १३ ना धर्मश्चरितः कश्चिच्चया भवति भाविनि ॥
अधर्मैकुत एवाहं वरेयं लोककाम्यया १४ अनावृताः स्त्रियः सर्वानराश्च वरवर्णिनि ॥ स्वभाव एष लोकाणां विकारोऽन्य इति स्मृतः १५ सामया सह संगम्य पुनः कन्या भवि
ष्यसि ॥ पुत्रश्चेत महाबाहुर्भविष्यति महायशः १६ ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ ॥ यदि पुत्रो मम भवेत्त्वतः सर्वतमो नुद ॥ कुंडलीकवची शूरो महाबाहुर्महाबलः १७
॥ सूर्य उवाच ॥ भविष्यति महाबाहुः कुंडली दिव्यवर्मभृत् ॥ उभयंचामृतमयं तस्य भद्रे भविष्यति १८ ॥ कुंत्युवाच ॥ यद्येतदमृतादस्ति कुंडले वर्मचोत्तमम् ॥ मम पुत्र
स्य यं वै त्वं मत्त उग्रादयिष्यसि १९ अस्तु मे संगमो देवयथोक्तं भगवंस्त्वया ॥ त्वद्वीर्यरूपसत्त्वौ जाधर्मयुक्तौ भवेत्स च २० ॥ सूर्य उवाच ॥ अदित्या कुंडले राज्ञि दत्ते मे मत्त
काशिनि ॥ तेऽस्य दास्यामि वै भीरुवर्मवेदेदमुत्तमम् २१ ॥ कुंत्युवाच ॥ परमं भगवन्नेवं संगमिष्ये त्वया सह ॥ यदि पुत्रो भवेदेवं यथा वदसि गोपते २२ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ तथेत्युक्त्वा तु तां कुंती मा विवेश विहंगमः ॥ स्वर्भानुशत्रुयो गात्मानाभ्यां पस्पर्शचैव ताम् २३ ततः सा विह्वले वासीत्कन्या सूर्यस्य तेजसा ॥ पपात चाथ सा देवी
शयने मूढचेतना २४ ॥ सूर्य उवाच ॥ सा धयिष्यामि सुश्रोणि पुत्रं वै जनयिष्यसि ॥ सर्वशस्त्रभृतां श्रेष्ठं कन्याचैव भविष्यसि २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सा व्रीडि
ता बाला तदा सूर्यमथाब्रवीत् ॥ एवमस्ति तिराजेंद्र प्रस्थितं भूरिर्वचसम् २६ इति स्मोक्ता कुंतिराजात्मजा सा विवस्वंतं याचमाना सलज्जा ॥ तस्मिन् पुण्येशयनीये पपात
मोहाविष्टा भज्यमाना लेतेव २७ तिग्मांशुस्तां तेजसामो हयित्वा योगेनाविश्यात्समं स्थांचकार ॥ न चैवैनान् दूषयामास भानुः संज्ञालेभूय एवाथ बाला २८ ॥ इति श्री
महाभारते आरण्यके पर्वणि कुंडलाहरणं पर्वणि सूर्यकुंतीसमागमसप्ताधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो गर्भः समभवत्पृथायाः पृथि
वीपते ॥ शुक्लेऽशोचरे पक्षे तारापतिरिवांबरे १ सा बांधवभयाद्बाला गर्भं तं विनिगूहती ॥ धारयामास सुश्रोणीन चैनान्बुबुधे जनः २ नहि तां विदनार्यं न्याकाचिद्धात्रेयि
कामृते ॥ कन्यापुगतां बालानि पुणां परिरक्षणे ३ ततः कालेन सा गर्भसुषुवे वरवर्णिनी ॥ कन्यैव तस्य देवस्य प्रसादादमरप्रभम् ४ तथैवा बद्धकवचं कनकोज्ज्वलकुंडलम् ॥
हर्यक्षं वृषभस्कंधं यथाऽस्य पितरं तथा ५

म. भा. टी. ६ मधूच्छिष्टस्थितकं मयनमितिभाषायां तेनस्थितायांसर्वतोलिप्तायांमंजूपायांजलप्रवेशोभवेदित्यर्थः ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१

॥२४७॥

जातमात्रं चतंगर्भधात्र्यासंमंजुभाविनी ॥ मंजूपायांसमाधायस्वास्तीर्णायांसमंततः ६ मधूच्छिष्टस्थितायांसासुखायांरुदतीतथा ॥ श्रद्धणायांसुपिधानायामश्वनद्या
मवासृजत् ७ जानतीचाप्यकर्तव्यंकन्यायागर्भधारणम् ॥ पुत्रस्नेहेनसाराजनकरुणंपर्यदेवयत् ८ समुत्सृजंतीमंजूषामश्वनद्यांतदाजले ॥ उवाचरुदतीकुंतीयानिवा
क्यानितचतृणु ९ स्वस्तितेचांतरिक्षेभ्यःपार्थिवेभ्यश्चपुत्रक ॥ दिव्येभ्यश्चैवभूतेभ्यस्तथातोयचराश्वये १० शिवास्तेसंतुपंधानोमाचतेपरिपंथिनः ॥ आगताश्चत
थापुत्रभवंत्वद्रोहचेतसः ११ पातुत्वांवरुणोराजासलिलेसलिलेश्वरः ॥ अंतरिक्षेऽन्तरिक्षस्थःपवनःसर्वगस्तथा १२ पितात्वांपातुसर्वत्रतपनस्तपतांवरः ॥ येनदत्तो
ऽसिमेपुत्रदिव्येनविधिनाकिल १३ आदित्यावसवोरुद्राःसाध्याविश्वेचदेवताः ॥ मरुतश्चसहेन्द्रेणदिशश्चसदिगीश्वराः १४ रक्षंतुत्वांसुराःसर्वेसमेषुविषमेषुच ॥ वे
त्स्यामित्वांविदेशेऽपिकवचेनाभिसूचितम् १५ धन्यस्तेपुत्रजनकोदेवोभानुर्विभावसुः ॥ यस्त्वांद्रक्ष्यतिदिव्येनचक्षुषावाहिनीगतम् १६ धन्यासाप्रमदायात्वांपुत्रत्वे
कल्पयिष्यति ॥ यस्यास्त्वंदृषितःपुत्रस्तनंपास्यसिदेवज १७ कोनुस्वप्रस्तयादृष्टोयात्वामादित्यवर्चसम् ॥ दिव्यवर्मसमायुक्तंदिव्यकुंडलभूषितम् १८ पद्मायत
विशालाक्षंपद्मताम्रदलेज्ज्वलम् ॥ सुललाटंसुकेशांतंपुत्रत्वेकल्पयिष्यति १९ धन्याद्रक्ष्यतिपुत्रत्वांभूमौसंसर्पमाणकम् ॥ अव्यक्तकलवाक्यानिवदन्तरेणुगुंठितम् २०
धन्याद्रक्ष्यन्तिपुत्रत्वांपुनर्यौवनगोचरम् ॥ हिमवद्भनसंभूतंसिंहकेसरिणंयथा २१ एवंबहुविधंराजन्विलप्यकरुणंपृथा ॥ अवासृजतमंजूषामश्वनद्यांतदाजले २२ रु
दतीपुत्रशोकातानिशीथेकमलेक्षणा ॥ धात्र्यासहपृथाराजनपुत्रदर्शनलालसा २३ विसर्जयित्वामंजूषांसंबोधनभयात्पितुः ॥ विवेशराजभवनंपुनःशोकातुराततः ॥
२४ मंजूषात्वश्वनद्याःसाययौचर्मण्वतीनदीम् ॥ चर्मण्वत्याश्चयमुनांततोगंगांजगामह २५ गंगायाःसृतविषयंचंपामनुययौपुरीम् ॥ समंजूषागतोगर्भस्तरंगैरुह्यमा
नकः २६ अमृतादुत्थितंदिव्यंतनुवर्मसकुंडलम् ॥ धारयामासतंगर्भदैवंचविधिनिर्मितम् २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिकुंडलाहरणपर्वणिकर्णपरित्यागे
अष्टाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुधृतराष्ट्रस्यवैसखा ॥ सूतोऽधिरथइत्येवसदारोजाह्नवीययौ १ तस्यभार्या
ऽभवद्राजनरूपेणासदृशीभुवि ॥ राधानाममहाभागानसापुत्रमविंदत २ अपत्यार्थेपरंयत्नमकरोच्चविशेषतः ॥ साददर्शार्थमंजूषामुह्यमानांयदृच्छया ३ दत्तरक्षाप्रति
सरामन्वालंभनशोभनाम् ॥ ऊर्मीतरंगैर्जाह्नव्याःसमानीतामुपह्वरम् ४ सातुकौतूहलात्प्राप्तांग्राहयामासभाविनी ॥ ततोनिवेदयामाससूतस्याधिरथस्यवै ५ सतामु
हृत्यमंजूषामुत्सार्यजलमंतिकात् ॥ यंत्रैरुद्धाटयामाससोऽपश्यत्तत्रबालकम् ६

वन०

अ०

३०९

२२।२३।२४।२५।२६ दैवदेवजं विधिनाईश्वरेणनिर्मितम् २७ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०८ ॥

॥ एतस्मिन्निति १।२

॥२४७॥

॥

७।८ यतोत्पातोऽस्मि उत्पत्तिदिनादहरण्याचैवेदमद्भुतं दृष्टम् ९।१०।११। १२ वसुवर्मस्वर्णकवचम् १३।१४ अंगेषु जनपदविशेषेषु १५।१६ उपसदनं गुरुपसदनम् १७ परमेष्वासतां महाधनुर्ध

तरुणादित्यसंकाशं हेमवर्मधरं तथा ॥ मृष्टकुंडलयुक्तेन वदनेन विराजता ७ ससूतो भार्यया सार्धं विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ अंकमारोप्यतं बालं भार्यावचनमब्रवीत् ८
इदमत्यद्भुतं भीरुयतो जातोऽस्मि भाविनी ॥ दृष्टवान् देवगर्भोऽयं मन्येऽस्माकमुपागतः ९ अनपत्यस्य पुत्रोऽयं देवैर्दत्तो भुवं मम ॥ इत्युक्ता तं ददौ पुत्रं राघायै समहीपते १०
प्रतिजग्राह तं राधाविधिवद्विव्यरूपिणम् ॥ पुत्रं कमलगर्भाभं देवगर्भं श्रिया वृतम् ११ पुपोषचैनं विधिवद्ब्रूधे स च वीर्यवान् ॥ ततः प्रभृतिचाप्यन्ये प्राभवन् नौरसाः सुताः
१२ वसुवर्मधरं दृष्ट्वा तं बालं हेमकुंडलम् ॥ नामास्य वसुषेणे तिततश्च कुर्द्धिजातयः १३ एवं ससूतपुत्रत्वं जगामा मितविक्रमः ॥ वसुषेण इति ख्यातो वृष इत्येव च प्रभुः १४
सूतस्य ववृधेऽंगेषु श्रेष्ठः पुत्रः स वीर्यवान् ॥ चारेण विदितश्चासीत् पृथया दिव्यवर्मभृत् १५ सूतस्त्वधिरथः पुत्रं विवृद्धं समयेन तम् ॥ दृष्ट्वा प्रस्थापयामास पुरं वारणसाह
यम् १६ तत्रोपसदनं च क्रेदोणस्येव सक्कर्मणि ॥ सस्यं दुर्योधने नैवमभवत् स च वीर्यवान् १७ द्रोणात्कृपाञ्जलामाचसोऽस्त्रप्रामं चतुर्विधम् ॥ लब्ध्वा लोकेऽभवत् ख्यातः
परमेष्वासतांगतः १८ संधाय धार्तराष्ट्रेण पार्थानां विप्रियेरतः ॥ योद्धुमाशंसते नित्यं फाल्गुनेन महात्मना १९ सदा हितस्य स्पर्धाऽऽसीदर्जुनेन विशांपते ॥ अर्जुनस्य
चकर्णेन यतो दृष्टो बभूव सः २० एतद्बुद्धं महाराजसूर्यस्यासीन्न संशयः ॥ यः सूर्यसंभवः कर्णः कुंत्यां सूतकुले तथा २१ तंतुं कुंडलिनं दृष्ट्वा वर्मणा च समन्वितम् ॥ अवध्यं सम
रेमत्वा पर्यंतप्यद्युधिष्ठिरः २२ यदा च कर्णो राजेंद्रभानुमंतं दिवाकरम् ॥ स्तौति मध्यं दिने प्राप्ते प्रांजलिः सलिलोत्थितः २३ तत्रैनमुपतिष्ठंति ब्राह्मणा धनहेतुना ॥
नादेयंतस्य तत्काले किंचिदस्ति द्विजातिषु २४ तमिंद्रो ब्राह्मणो भूत्वा भिक्षां देहीत्युपस्थितः ॥ स्वागतं चेति राधेयस्तमथ प्रत्यभाषत २५ ॥ इति श्रीमहाभारते
आरण्यके पर्वणि कुंडलाहरणपर्वणि राधाकर्णप्राप्तौ नवाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ देवराजमनुप्राप्तं ब्राह्मणच्छद्मना वृतम् ॥ दृष्ट्वा स्वा
गतमित्याहनबुबोध आस्यमानसम् १ हिरण्यकंठीः प्रमदाग्रामान्वाबहुगोकुलान् ॥ किंददानीति तं विप्रमुवाचाधिरथिस्ततः २ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ हिरण्यकंठ्यः
प्रमदाग्रान्यत्प्रीतिवर्धनम् ॥ नाहं दत्तमिहच्छामितदर्थिभ्यः प्रदीयताम् ३ यदेतत्सहजं वर्मकुंडले च तवानव ॥ एतदुत्कृत्य मे देहि यदिसत्यव्रतो भवान् ४ एतदिच्छा
म्यहं क्षिप्रं त्वया दत्तं परंतप ॥ एष मे सर्वलाभानां लाभः परमकोमतः ५ ॥ कर्ण उवाच ॥ अवनिप्रमदागाश्च निवापं बहुवार्षिकम् ॥ तत्ते विप्रदास्यामि न तु वर्मसकुंडलम्
६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुविष्वैर्वाक्यैर्याच्यमानः स तु द्विजः ॥ कर्णेन भरतश्रेष्ठ नान्यं वरमयाचत ७

स्ताम १८।१९ यतः काले दृष्टः २०।२१।२२।२३।२४।२५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेन नवाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥ ॥ देवराजमिति १।२।३
४।५ अवनिमृगार्थं निवापं न्युपेत्य वीजमस्मिन्निति क्षेत्रं बहुवार्षिकं यावज्जीविकवृत्तिरूपम् ६।७

८ । ९ । १० । ११ । गमनीयोवध्यः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । आयानेव आगच्छन्नेव १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

सांत्विताश्च यथाशक्तिपूजिताश्च यथाविधि ॥ नचान्यंसद्विजश्रेष्ठः कामयामासवैवरम् ८ यदानान्यंप्रवृणुते वरं वैद्विजसत्तमः ॥ तदैनमब्रवीद्वयोराधेयः प्रहसन्निव १
सहजं वर्ममेविप्रकुण्डले चामृतोद्भवे ॥ तेनावध्योऽस्मिलोकेषु ततो नैतज्जहाम्यहम् १० विशालं पृथिवीराज्यं क्षेमं निहतकंटकम् ॥ प्रतिगृहीष्वमत्तस्त्वं साधुब्राह्मणपुंगव
११ कुण्डलाभ्यां विमुक्तोऽहं वर्मणा सहजेन च ॥ गमनीयो भविष्यामिशत्रूणां द्विजसत्तम १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ यदन्यं न वरं वरे भगवान्पाकशासनः ॥ ततः प्रहस्य
कर्णस्तं पुनरित्यब्रवीद्वचः १३ विदितो देवदेवेश प्रागेवासिममप्रभो ॥ नतु न्याय्यं मया दातुं तव शक्यं वृथा वरम् १४ त्वंहि देवेश्वरः साक्षात्त्वया देयो वरो मम ॥ अन्येषां
चैव भूतानामीश्वरो ह्यसि भूतकृत् १५ यदि दास्यामि ते देवकुण्डले कवचं तथा ॥ वध्यतामुपयास्यामि त्वंच शक्रावहास्यताम् १६ तस्माद्विनिमयंकृत्वा कुण्डले वर्मचो
त्तमम् ॥ हरस्वशक्रकामं मे न दद्यामहमन्यथा १७ ॥ शक्र उवाच ॥ विदितोऽहं रवेः पूर्वमायानेव तवांतिकम् ॥ तेन ते सर्वमाख्यातमेव मे तन्न संशयः १८ काममस्तु
तथा तात तव कर्णयथेच्छसि ॥ वर्जयित्वा तु मे वज्रं प्रवृणीष्वयथेच्छसि १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कर्णः प्रहृष्टस्तु उपसंगम्य वासवम् ॥ अमोघांशं किमभ्येत्य व
व्रे संपूर्णमानसः २० ॥ कर्ण उवाच ॥ वर्मणा कुण्डलाभ्यां च शक्तिं मे देहि वासव ॥ अमोघांशं शत्रुसंघानां घातिनीं पृतनामुखे २१ ततः संचिंत्य मनसामुहूर्तमिव वासवः ॥
शक्त्यर्थं पृथिवीपालकं वाक्यमथाब्रवीत् २२ कुण्डले मे प्रयच्छस्व वर्मचैव शरीरजम् ॥ गृहाण कर्णशक्तिं त्वमनेन समयेन च २३ अमोघाहंति शतशः शत्रून् मम करच्युता ॥
पुनश्च पाणिमभ्येत्य मम दैत्यान् विनिघ्नतः २४ सेयं तव करप्राप्ता हवैकं रिपुमूर्जितम् ॥ गर्जतं प्रतपंतं च मामेवैष्यति सूतज २५ ॥ कर्ण उवाच ॥ एकमेवाहमिच्छा
मिरिपुंहंतुं महाहवे ॥ गर्जतं प्रतपंतं च यतो मम भयं भवेत् २६ ॥ इंद्र उवाच ॥ एकं हनिष्यसि रिपुं गर्जतं बलिनरणे ॥ त्वंतुं यंप्रार्थयस्ये कं रक्ष्यते स महात्मना २७ यमाहुर्वेद
विदांसो वराहं मम राजितम् ॥ नारायणमचिंत्यं च तेन कृष्णेन रक्ष्यते २८ ॥ कर्ण उवाच ॥ एवमप्यस्तु भगवन्नेकवीरवधेमम ॥ अमोघां देहि मे शक्तिं यथाहं न्यां प्रतापिनम् २९
उत्कृत्य तु प्रदास्यामि कुण्डले कवचं च ते ॥ निरुक्तेषु तु गात्रेषु न मे बीभत्सता भवेत् ३० ॥ इंद्र उवाच ॥ न ते बीभत्सता कर्ण भविष्यति कथंचन ॥ व्रणश्चैव न गात्रेषु यस्त्वं नानृत
मिच्छसि ३१ यादृशं ते पितुर्वर्णस्ते जश्वदतां वर ॥ तादृशेनैव वर्णेन त्वं कर्ण भविता पुनः ३२ विद्यमानेषु शस्त्रेषु यद्यमोघा मसंशये ॥ प्रमत्तो मोक्षयसे चापि त्वय्येवैषा
पतिष्यति ३३ ॥ कर्ण उवाच ॥ संशयं परमं प्राप्य विमोक्षये वासवीमिमाम् ॥ यथामामात्यशक्रत्वं सत्यमेतद्वीमिति ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शक्तिं प्रज्वलितां
प्रतिगृह्य विशांपते ॥ शस्त्रं गृहीत्वानि शितं सर्वगात्राण्यकृतत् ३५

३६ । ३० ॥ ततोदेवमानवादानवाश्चनिकृतं तं कर्णमात्मानमेवम् ॥ ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१० ॥ एवमिति १ । २

ततोदेवमानवादानवाश्चनिकृतं तं कर्णमात्मानमेवम् ॥ दृष्ट्वा सर्वे सिंहनादान् प्रणेतुं ह्यस्यासीन्मुखजो वै विकारः ३६ ततो दिव्याहुं दुभयः प्रणेतुः पपातो जैः पुष्पवर्षैश्च दि-
व्यम् ॥ दृष्ट्वा कर्णशस्त्रसं कृतगात्रं मुहुश्चापि स्मयमानं च वीरम् ३७ ततश्छिन्वा कवचं दिव्यमगात्तथैवाद्रिप्रददौ वासवाय ॥ तथोत्कृत्य प्रददौ कुण्डले ते कर्णात्तस्मात्कर्म-
णा तेन कर्णः ३८ ततः शक्रः प्रहसन् च यित्वा कर्णलोके यशसा योजयित्वा ॥ कृतं कार्यं पाण्डवानां हि मेने ततः पश्चाद्विवमेवोत्पपात ३९ श्रुत्वा कर्णमुषितं धार्तराष्ट्रादी-
नाः सर्वे भग्नदर्पा इवासन् ॥ तां चावस्थां गमितं स तपुत्रं श्रुत्वा पार्था जहृषुः काननस्थाः ४० ॥ जनमेजय उवाच ॥ कृष्णावीराः पाण्डवास्ते बभूवुः कुतश्चैते श्रुतवन्तः प्रियं
तव ॥ किं वाऽकार्षुर्द्धादशोऽब्दे व्यतीतं तन्मे सर्वं भगवान्व्याकरोतु ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ लब्ध्वा कृष्णां संधं द्रावयित्वा विप्रैः सार्धं काम्यकादाश्रमात्ते ॥ मार्क-
डेयाच्छ्रुतवन्तः पुराणं देवर्षीणां चरितं विस्तरेण ४२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि कुण्डलाहरणपर्वणि कवचकुण्डलदाने दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१० ॥
समाप्तं चेदं कुण्डलाहरणपर्व ॥ अथारण्यपर्व ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं हतायां भार्यायां प्राप्य क्लेशमनुत्तमम् ॥ प्रतिपद्यततः कृष्णां किमकुर्वत पाण्डवाः १ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ एवं हतायां कृष्णायां प्राप्य क्लेशमनुत्तमम् ॥ विहाय काम्यं कराजासह भ्रातृभिश्च्युतः २ पुनर्द्वैतवनं रम्यमाजगाम युधिष्ठिरः ॥ स्वादुमूलफलं रम्यं विचित्रबहुपा-
दपम् ३ अनुभुक्तफलाहाराः सर्वे एवमिताशनाः ॥ न्यवसन् पाण्डवास्तत्र कृष्णयासह भार्याया ४ वसन् द्वैतवने राजा कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनोऽर्जुनश्चैव माद्रीपु-
त्रौ च पाण्डवौ ५ ब्राह्मणार्थे पराक्रांता धर्मात्मानो यतव्रताः ॥ क्लेशमाच्छ्रितविपुलं सुखोदकैः परंतपाः ६ तस्मिन् प्रतिवसन्तस्ते यत्प्रापुः कुरुसत्तमाः ॥ वने क्लेशं सुखोदकैः त-
त्प्रवक्ष्यामि ते गृणु ७ अरणीसहितं मंथं ब्राह्मणस्य तपस्विनः ॥ मृगस्य वर्षमाणस्य विषाणे समसज्जत ८ तदा दायगतो राजस्त्वरमाणो महामृगः ॥ आश्रमांतरितः
शीघ्रं प्लवमानो महाजवः ९ ह्रियमाणं तु तं दृष्ट्वा स विप्रः कुरुसत्तम ॥ त्वरितोऽभ्यागमत्तत्र अग्निहोत्रपरीप्सया १० अजातशत्रुमासीनं भ्रातृभिः सहितं वने ॥ आगम्य
ब्राह्मणस्तूर्णैस्तपश्चेदमब्रवीत् ११ अरणोसहितं मंथं समासक्तं वनस्पतौ ॥ मृगस्य वर्षमाणस्य विषाणे समसज्जत १२ तदा दायगतो राजस्त्वरमाणो महामृगः ॥
आश्रमास्त्वरितः शीघ्रं प्लवमानो महाजवः १३ तस्य गत्वा पदं राजन्नासाद्य च महामृगम् ॥ अग्निहोत्रं न लुप्येत तदानयत पाण्डवाः १४ ब्राह्मणस्य वचः श्रुत्वा संतप्तोऽथ यु-
धिष्ठिरः ॥ धनुरादाय कौंतेयः प्राद्रवन्नातृभिः सह १५ सन्नद्धाधन्विनः सर्वे प्राद्रवन् रणपुंगवाः ॥ ब्राह्मणार्थं ये तं तस्ते शीघ्रमन्वगमन्मृगम् १६ कर्णिनालीकनाराचानु-
त्सृजन्तो महारथाः ॥ नाविध्यन् पाण्डवास्तत्र पश्यन्तो मृगमंतिकात् १७

३ अनुभुक्ताः व्रतिनः फलाहाराः फलान्येवाहर्तुं शीलाः ४ । ५ । ६ । ७ अरणी उत्तराधरे अग्निमथमकाष्ठे ताभ्यां सहितं मंथं निर्मथनं दंष्ट्रम् ८ आश्रमांतरितः आश्रमरद्गतः ९ । १० । ११ । १२ । १३ पदं मार्गे चिह्नं गत्वा प्राप्य तेनैव पथा तदानयत १४ । १५ । १६ । १७

१८। १९। २० धर्मो नमज्ज धर्मलोपोऽर्धलोपश्चनामृत आलस्यादित्युपचर्यते त्वयि अनुत्तराः प्रतिवाक्यरहिताः सर्वभूतेषु कार्यार्थैरुपस्थिते ओमित्येववदामेनतुवाक्यांतरमित्यर्थः संशयं ब्राह्मणस्य कर्मलोपनिमित्तदोषम् २१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीयेऽतः भावदीपे एकादशाधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३११ ॥ ॥ नापदायिनिमित्तं फलं धर्मः प्रारब्धरूपस्त्वर्थफलं सुखदुःखरूपं विभजति १ प्रेष्यवत्

वन०

अ०

३१२

तेषां प्रयतमानानां नादृश्यतमहामृगः ॥ अपश्यंतो मृगं शांतादुःखं प्राप्तामनस्विनः १८ शीतलच्छायमागम्य न्यग्रोधं गहने वने ॥ क्षुत्पिपासापरीतांगाः पांडवाः समुग्राविज्ञान् १९ तेषां समुपविष्टानां न कुलोदुःखितस्तदा ॥ अब्रवीद्भातरं श्रेष्ठममर्षात्कुरुनंदनम् २० नास्मिन्कुले जातु ममज्जधर्मो न चालस्यादर्थलोपो बभूव ॥ अनुत्तराः सर्वभूतेषु भूयः संप्राप्ताः स्मः संशयं किञ्च राजन् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि आरण्यपर्वणि मृगान्वेषणे एकादशाधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नापदामस्ति मर्यादानिमित्तं नकारणम् ॥ धर्मस्तु विभज्यर्थं मुभयोः पुण्यपापयोः १ ॥ भीम उवाच ॥ प्रातिका म्यनयत्कृष्णां सभायां प्रेष्यवत्तदा ॥ नमयानिहतस्तत्र तेन प्राप्ताः स्म संशयम् २ ॥ अर्जुन उवाच ॥ वाचस्तीक्ष्णास्थिभेदिन्यः सूतपुत्रेण भाषिताः ॥ अतितीव्रामयाक्षां तास्तेन प्राप्ताः स्म संशयम् ३ ॥ सहदेव उवाच ॥ शकुनिस्त्वां यदाऽजैषीदक्षयूतेन भारत ॥ समयानहतस्तत्र तेन प्राप्ताः स्म संशयम् ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरा राजानकुलं वाक्यमब्रवीत् ॥ आरुह्य वृक्षं माद्रेय निरीक्षस्व दिशो दश ५ पानीयमंतिके पश्य वृक्षांश्चाप्युदकाश्रितान् ॥ एते हि भ्रातरः श्रंतास्तव तात पिपासिताः ६ न कुलस्तु तथेत्युक्त्वा शीघ्रमारुह्य पादपम् ॥ अब्रवीद्भातरं ज्येष्ठमभिवीक्ष्य समंततः ७ पश्यामि बहुलान् राजन् वृक्षां नुदकसंश्रयान् ॥ सारसानां च निर्होदमत्रोदकमसंशयम् ८ ततोऽब्रवीत्सत्यधृतिः कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ गच्छसौ म्यततः शीघ्रं तूणैः पानीयमानय ९ न कुलस्तु तथेत्युक्त्वा भ्रातुर्ज्येष्ठस्य शासनात् ॥ प्राद्रवद्यत्र पानीयं शीघ्रं चैवा न्वपद्यत १० सदृष्ट्वा विमलंतोयं सारसैः परिवारितम् ॥ पातुकामस्ततो वाचमंतरिक्षात्संश्रुत्वा ११ यक्ष उवाच ॥ माता तसाह संकार्षीमिमं पूर्वपरिग्रहः ॥ प्रश्नानुक्त्वा यथाकामं पिबस्व च हरस्व च १२ अनादृत्य तु तद्वाक्यं न कुलः सुपिपासितः ॥ अपिबच्छीतलंतोयं पीत्वा च निपपातह १३ चिरायमाणेन कुले कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अब्रवीद्भातरं वीरं सहदेवमरिदमम् १४ भ्राता हि चिरया तोनः सहदेव तवाग्रजः ॥ तथैवानय सोदर्यं पानीयं च त्वमानय १५ सहदेवस्तथेत्युक्त्वा तां दिशं प्रत्यपद्यत ॥ ददर्श च हतं भूमौ भ्रातरं न कुलंतदा १६ भ्रातृशोकाभिसंतप्तस्तृषया च प्रपीडितः ॥ अभिदुद्राव पानीयं ततो वागभ्यभाषत १७ माता तसाह संकार्षीमिमं पूर्वपरिग्रहः ॥ प्रश्नानुक्त्वा यथाकामं पिबस्व च हरस्व च १८ अनादृत्य तु तद्वाक्यं सहदेवः पिपासितः ॥ अपिबच्छीतलंतोयं पीत्वा च निपपातह १९ अथाब्रवीत्सविजयं कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातरौ ते परिगतौ बीभत्सोऽशनुर्कृशेन २० तौ चैवानय भद्रं ते पानीयं च त्वमानय ॥ त्वं हि न स्तात सर्वेषां दुःखितानामपाश्रयः २१

प्रेष्यामिव । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । साहसं जलपानरूपं परिग्रहो नियमः यो मत्प्रभ्रान्दत्सपवेतः पयः पिबेद्भेदेति १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

॥२४२॥

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ दृश्यमानोभूत्वेतिशेषः २८ । २९ । ३० विधानेनयत्नेन ३१ नभविष्यसिमरिष्यसि ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

एवमुक्तोगुडाकेशः प्रष्टव्यसशरंधनुः ॥ आमुक्तखड्गोमेधावीतत्सरः प्रत्यपद्यत २२ ततः पुरुषशार्दूलौपानीयहरणेगतौ ॥ तौदर्शहतौतत्रभ्रातरौश्वेतवाहनः २३
प्रसुप्तावितौदृष्टानरसिंहः सुदुःखितः ॥ धनुरुद्यम्यकौंतियोव्यलोकयततद्भनम् २४ नापश्यत्तत्रकिंचित्सभूतमस्मिन्महावने ॥ सव्यसाचीततः श्रांतः पानीयंसो
ऽभ्यधावत् २५ अभिधावंस्ततोवाक्यमंतरिक्षास्तशुभ्रुवे ॥ किमासीदसिपानीयंनैतच्छक्यंबलात्त्वया २६ कौंतियदिप्रश्रांस्तान्मयोक्तान्प्रतिपत्स्यसे ॥ ततः
पास्यसिपानीयंहरिष्यसिचभारत २७ वारितस्त्वब्रवीत्पार्थोदृश्यमानोनिवारय ॥ यावद्वाणैर्विनिर्भिन्नः पुनर्नैवंवदिष्यसि २८ एवमुक्त्वाततः पार्थः शरैरेस्त्रानुमं
त्रितैः ॥ प्रववर्षदिशः कृत्स्नाः शब्दवेधंचदर्शयन् २९ कर्णिनालीकनाराचानुत्सृजन्भरतर्षभ ॥ सत्वमोघानिपून्मुक्त्वातृष्णयाऽभिप्रपीडितः ३० अनेकैरि
षुसंघातैरंतरिक्षेववर्षह ॥ यक्षउवाच ॥ किंविधानेनतेपार्थप्रश्रानुक्त्वाततः पिब ३१ अनुक्त्वाचपिबन्प्रश्रान्पीत्वैवनभविष्यसि ॥ एवमुक्तस्ततः पार्थः सव्यसाची
धनंजयः ३२ अवज्ञायैवतांवाचपीत्वैवनिपपातह ॥ अथाब्रवीद्भीमसेनंकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ३३ नकुलः सहदेवश्चबीभत्सुश्चपरंतप ॥ चिरंगतास्तोयहेतोर्नचा
गच्छंतिभारत ३४ तांश्चैवानयभद्रंतेपानीयंचत्वमानय ॥ भीमसेनस्तथेत्युक्त्वातंदेशंप्रत्यपद्यत ३५ यत्रतेपुरुषव्याघ्राभ्रातरोऽस्यनिपातिताः ॥ तान्दृष्ट्वा
दुःखितोभीमस्तृपथाचप्रपीडितः ३६ अमन्यतमहाबाहुः कर्मबद्धक्षरक्षसाम् ॥ संचिंतयामासतदायोद्धव्यंध्रुवमद्यवै ३७ पास्यामिस्त्ववत्पानीयमितिपार्थोदृकोदरः ॥
ततोऽभ्यधावत्पानीयंविप्रासुः पुरुषर्षभः ३८ ॥ यक्षउवाच ॥ मातातसाहसंकार्षीर्ममपूर्वपरिग्रहः ॥ प्रश्रानुक्त्वातुर्कौंतियततः पिबहरस्वच ३९ एवमुक्तस्तदाभीमो
यक्षेणामितेतजसा ॥ अनुक्त्वैवतुलान्प्रश्रान्पीत्वैवनिपपातह ४० ततः कुंतीसुतोराराजाप्रचिंत्यपुरुषर्षभः ॥ समुत्थायमहाबाहुर्दृष्टमानेनचेतसा ४१ व्यपेतजन
निर्वोषंप्रविवेशमहावनम् ॥ रुरुभिश्चवसहैश्वपक्षिभिश्चनिषेवितम् ४२ नीलभास्वरवर्णेश्वपादपैरुपशोभितम् ॥ भ्रमरैरुपगीतंचपक्षिभिश्चमहायज्ञाः ४३ सग
च्छन्कानेनतस्मिन्नेहमजालपरिष्कृतम् ॥ ददर्शतत्सरः श्रीमान्विश्वकर्माकृतंयथा ४४ उपेतंनलिनीजालैः सिंधुवारैः सचेतसैः ॥ केतकैः करवीरैश्चपिप्पलैश्चैवसंवृतम् ॥
श्रमार्तस्तदुपागम्यसरोदृष्ट्वाऽथविस्मितः ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिआरण्यपर्वणिनकुलादिपतनेद्वादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१२ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ सददर्शहतान्भ्रातृन्लोकपालानिवच्युतान् ॥ युगांतसमनुप्राप्तेशक्रप्रतिमगौरवान् ? विनिकीर्णधनुर्बाणंदृष्ट्वानिहतमर्जुनम् ॥ भीम
सेनंयमौचैवनिर्विवेष्टान्गतायुषः २ सदीर्घमुष्णनिःश्वस्यशोकवाष्पपरिभुतः ॥ तान्दृष्ट्वापतितान्भ्रातृन्सर्वांश्चितासमन्वितः ३

४२ । ४३ हेमजालानिहेमवर्णानिकेतसरणितैः परिष्कृतंमंडितं ४४ सिंधुवारैर्बलजविशेषः ४५ ॥

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे द्वादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१२ ॥

सददर्शति १ । २ । ३

४।५ विधर्मिण्योऽनृताः ६।७।८ नकस्यधिदजेताऽपितुसर्वस्यैजता ९ आशाराव्याशां संहत्यविनाश्य १०।११।१२।१३।१४।१५।१६ दध्यौकारणंमरणहेतुविचारितवान् १७।१८

वन०

अ०

३१३

धर्मपुत्रोमहाबाहुर्निललापसुविस्तरम् ॥ ननुत्वयामहाबाहोप्रतिज्ञातंवृकोदर ४ सुयोधनस्यभेत्स्यामिमदयासक्थिनीरणे ॥ व्यथैतदद्यमेसर्वैस्त्वयिवीरेनिपातिते
५ महात्मनिमहाबाहोकरूणांकीर्तिवर्धने ॥ मनुष्यसंभवावाचोविधर्मिण्यःप्रतिश्रुताः ६ भवतांदिव्यवाचस्तुताभवंतुकथंमृषा ॥ देवाश्चापियदाऽवोचन्सूत
केत्वांधनंजय ७ सहस्राक्षादनवरःकुंतिपुत्रस्तवेतिवै ॥ उत्तरेपारियात्रेचजगुर्भूतानिसर्गेशः ८ विप्रनष्टांश्रियंचैषामाहर्तापुनरंजसा ॥ नास्यजेतारणेकश्चिदजेता
नैपकस्यचित् ९ सोऽयंमृत्युवशंयातःकथंजिष्णुर्महाबलः ॥ अयंममाशांसंहत्यशेतेभूमौधनंजयः १० आश्रित्ययंवयंनार्थदुःखान्येतानिसेहिम ॥ रणेप्रमत्तौवी
रौचसदाशत्रुनिवर्हणौ ११ कथंरिपुवशंयातौकुंतिपुत्रौमहाबलौ ॥ यौसर्वान्नाप्रतिहतौभीमसेनधनंजयौ १२ अश्मसारमयंनूनंहृदयंममदुर्हृदः ॥ यमौयदेतौ
दृष्ट्वाऽद्यपतितौनावदीर्यते १३ शास्त्रज्ञादेशकालज्ञास्तपोयुक्ताःक्रियान्विताः ॥ अकृत्वासदृशंकर्मकिंशेध्वंपुरुषर्षभाः १४ अविक्षतशरीराश्चाप्यप्रमृष्टशरासनाः ॥
असंज्ञाभुविसंगम्यकिंशेध्वमवराजिताः १५ सानूनिवादेःसंसुप्तान्दृष्ट्वाभ्रातृन्महामतिः ॥ सुखंप्रसुप्तान्प्रस्विन्नःस्विन्नःकष्टांदांशांगतः १६ एवमेवदमित्युक्त्वा
धर्मात्मासनरेश्वरः ॥ शोकसागरमध्यस्थोदध्यौकारणमाकुलः १७ इतिकर्तव्यतांचेतिदेशकालविभागवित् ॥ नाभिपेदेमहाबाहुश्चित्तयानोमहामतिः १८
अथसंस्तभ्यधर्मात्मातदात्मानंतपःसुतः ॥ एवंविलप्यबहुधाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः १९ बुद्ध्याविचिंतयामासवीराःकेनन्निपातिताः २० नैषांशस्त्रप्रहारोऽस्तिपदं
नेहास्तिकस्यचित् ॥ भूतंमहदिदंमन्येभ्रातरौयेनमेहताः २१ एकाग्रंचिंतयिष्यामिपीत्वावेत्स्यामिवाजलम् ॥ स्यात्तुदुर्योधनेनेदमुपांशुविहितंकृतम् २२
गांधारराजरचितंसततंजिह्वबुद्धिना ॥ यस्यकार्यमकार्यवासममेवभवत्युत २३ कस्तस्यविश्वेसेद्वीरेदुष्कृतेरकृतात्मनः ॥ अथवापुरुषैर्गूढैःप्रयोगोऽयंदुरात्मनः
२४ भवेदितिमहाबुद्धिर्बहुधातदचिंतयत् ॥ तस्यासीन्नविषेणेदमुदकंदूषितंयथा २५ मृतानामपिचैतेषांविहृतंनैवजायते ॥ मुखवर्णाःप्रसन्नामेभ्रातृणामित्य
चिंतयत् २६ एकैकशश्चौघबलानिमान्पुरुषसत्तमान् ॥ कोऽन्यःप्रतिसमासेतकालांतकयमादृते २७ एतेनव्यवसायेनतत्तौयंव्यवगाढवान् ॥ गाहमाश्वतत्तो
यमंतरिक्षात्सशुश्रुवे २८ ॥ यक्षउवाच ॥ अहंबकःशैबलमत्स्यभक्षोनीतामयाप्रेतवशंतवानुजाः ॥ त्वंपंचमोभविताराजपुत्रनचेत्प्रश्नान्पृच्छतोव्याकरोषि २९
मातातसाहसंकार्ष्णीर्ममपूर्वपरिग्रहः ॥ प्रश्नानुक्त्वातुर्कौंतेयततःपिबहरस्वच ३० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ रुद्राणांवावसूनांवामरुतांवाप्रधानभाक् ॥ पृच्छामिकोभवा
न्देवानैतच्छकुनिनाकृतम् ३१

तपःसुतोधर्मपुत्रः १९।२०।२१ उपांशुविहितमस्माभिरज्ञातंसद्विहितम् २२।२३ दुष्कृतेःपापकर्मणः २४।२५।२६ ओघबलान्महाप्रवाहवेगात् प्रतिसमासेतप्रतियुद्धयेत् कालेऽंतकरोतियस्तादृशो
यमःकालांतकयमस्तस्मात् २७।२८।२९।३० प्रधानभाक्प्रधान्यभाक् ३१

॥२५०॥

३२ तेतव ३३ तेत्वया ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ यद्यतः आत्मनैवात्मस्वरूपं वक्तव्यमतस्तत्प्रशान्प्रतिवक्ष्यामि ४४ किंस्विदादित्यमुन्नयतीत्यादिप्रश्नोत्तरमालिका
आत्मनस्तत्त्वनिर्णेतुमारब्धा 'तरतिशोकमात्मविद्' इति तज्ज्ञानस्य फलवत्त्वश्रवणात्तत्सिद्धये चोच्चावचं साधनजातमस्यां निरूप्यते तां व्याख्यास्यामः ४५ आदित्यमादत्तं शब्दादीन् श्रोत्रादिभिरित्यादि
सोजीवस्तं गौरोऽहमंशोऽहमदुःखयहं कर्ताऽहमित्याद्यनुभवादेहाद्यात्मतया भासमानं वादिभिश्चानेकधा विकल्प्यमानं ब्रह्मवेद उन्नयति देहादिभ्यः पृथक्करोति श्रुतिरेवात्मतत्त्वनिर्णये मानमित्यर्थः तथा च श्रुतिः ।
'नावेदविन्मनुतेतं ब्रूते' इति । ननु सर्वेऽपि वेदादात्मानं जानन्ति तेत्याह देवा इति । देवाः शमादयस्तस्याभितश्चराः सहायाः । अस्तस्वस्थानमपहतपाप्मादिगुणाष्टकविशिष्टं तत्कारणभूतं हार्दाकाशं न त्येनं धर्मः सा
क्षात्परंपरया वा कर्मोपासनारूपो नयति प्रापयति । स एव मुक्तविधं स्वरूपं सगुणब्रह्म भावं प्राप्य तज्ज्ञानेन सत्ये सर्ववाधावधिभूते शुद्धचिन्मात्रे प्रतिष्ठितो भवति । तथा च श्रुतिः 'स एव विद्वानस्माच्छरीरभेदा

हिमवान्पारियात्रश्च विंध्यो मलय एव च ॥ चत्वारः पर्वताः केन पातिताभूरितेजसः ३२ अतीव तेमहत्कर्मकृतं च बलिनां वर ॥ यान्न देवान गंधर्वानासुराश्च न राक्षसाः ३३
विषहेरन्महायुद्धे कृतं ते तन्महाद्भुतम् ॥ न ते जानामि यत्कार्यं नाभिजानामि कांक्षितम् ३४ कौतूहलं महजातं साध्वसं चागतं मम ॥ येनास्म्युद्दिग्रहद्वयः समुत्पन्नशि
रोज्वरः ३५ पृच्छामि भगवंस्तस्मात्को भवानिह तिष्ठति ॥ यक्ष उवाच ॥ यक्षोऽहमस्मि भद्रं तेनास्मि पक्षी जले चरः ३६ मयैते निहताः सर्वे भ्रातरस्तेमहौजसः ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ ततस्तामशिवांश्चुत्वा वाचं स परुषाक्षराम् ३७ यक्षस्य ब्रुवतो राजन्न परक्रम्य तदा स्थितः ॥ विरूपाक्षं महाकायं यक्षतालसमुत्तमम् ३८ ज्वलनार्कप्र
वीकाशमधृष्यं पर्वतोपमम् ॥ वृक्षमाश्रित्य तिष्ठतं ददर्श भरतर्षभः ३९ मेघगंभीरनादेन तर्जयंतं महास्वनम् ॥ यक्ष उवाच ॥ इमे ते भ्रातरा राजन् वार्यमाणामयाऽस
कृत् ४० बलात्तोयं जिहार्षितस्ततो वै मृदिता मया ॥ न पेयमुदकं राजन् प्राणानि ह परीक्षता ४१ पार्थमासाहसं कार्षीर्मम पूर्वपरिग्रहः ॥ प्रशानुक्त्वा तु कौंतेय ततः
पिब हरस्व च ४२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न चाहं कामयेय यक्ष तव पूर्वपरिग्रहम् ॥ कामं नैतत्प्रशंसंति संतो हि पुरुषाः सदा ४३ यदात्मना स्वमात्मानं प्रशंसेत् पुरुषर्षभ ॥
यथा प्रज्ञं तु ते प्रशान्प्रतिवक्ष्यामि पृच्छ माम् ४४ ॥ यक्ष उवाच ॥ किंस्विदादित्यमुन्नयतिके च तस्याभितश्चराः ॥ कश्चैनमस्तं नयति कस्मिंश्च प्रति तिष्ठति ४५
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रह्मादित्यमुन्नयति देवास्तस्याभितश्चराः ॥ धर्मश्चास्तं नयति च सत्ये च प्रति तिष्ठति ४६ ॥ यक्ष उवाच ॥ केन स्विच्छ्रोत्रियो भवति केन
स्विद्विदं तेमहत् ॥ केन स्विद्वितीयवान् भवति राजन् केन च बुद्धिमान् ४७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतेन श्रोत्रियो भवति तपसा विदं तेमहत् ॥ धृत्या द्वितीयवान्
भवति बुद्धिमान् वृद्धसेवया ४८

दूर्ध्वमुत्क्रम्यामुष्मिन्स्वर्गलोके मर्वांन्कामानाप्त्वाऽमृतः समभवत्' इति । प्रथमं शास्त्रजं ज्ञानं ततः शमादि संपन्नस्य योगबलादेहाद्यध्यासनिवृत्तिस्ततः स्वर्गाख्यसगुणब्रह्मदर्शनं ततः केवलीभाव इति श्रुतेरर्थः
४६ । ४७ वेदस्य सत्ये प्रतिग्राहे तु त्वमुक्तं तत्र दृष्टं द्वांरमाह श्रुतेनेति । श्रोत्रियो वेदाध्यायी श्रुतेनार्च्यमुखाद्देहार्थो वधारणेन भवति न त्वक्षरग्रहणमात्रेण । ततश्च तपसा युक्त्या च श्रुतस्यार्थस्यालोचने महत् ब्रह्म
विदं ते जानीते मानमेयगताऽसंभावानि वृत्त्यानि श्रिनोति धृष्टा 'धृत्या ययाधारयते मनः प्राणैर्द्रियक्रियाः । यो नैवाव्यभिचरिण्या प्रीतिः सा पार्थ सात्विकी' इत्युक्तलक्षणया निदिध्यासनेनेत्यर्थः द्वितीयमनी
शत्वादि विशिष्टाद्विद्याप्रत्युपस्थापिता जैवाद्रूपा तद्विपरीतं विद्याभाष्यं प्रसीचोयद्वितीयरूपं तद्वान्भवति । एतन्नयनिश्चयात्सिका बुद्धिर्गुरुपदेशादेव प्राप्येत्याह बुद्धिमानिति । तथा च श्रुतिः । 'आत्मा वाऽरेद्रष्टव्यः-

श्रोतव्योमतव्योनिदिध्यासितव्यः आचार्यवान्पुरुषोवेद ' इत्यादिरात्मदर्शनसाधनत्वेनश्रवणादित्रयमाचार्यवत्त्वंचेतिदर्शयति ४८ । ४९ श्रवणाद्यधिकारेहेतुमाहत्रिभिरुत्तरैः स्वाध्यायोवेदाध्ययनंविप्रा
णादेवत्वंस्वर्गलोकप्रापकं । तपःशमादिकंसदाचारइत्युपादेयद्वयं । मानुषोभावोदेहाद्यभिमानः । मरणजन्ममरणप्रापकः । परिवादोदेवब्राह्मणादिदूषणं असदाचारइतिहेयद्वयम् ५० । ५१ परित्यागआ
र्तानामितिशेषः ५२ । ५३ इतोऽप्यंतरंगहेतुमाह प्राणमनसीनिरुध्यमाने यज्ञेसामयजुषीइवज्ञानयज्ञोपकारके ऋक्एकामुख्या यज्ञज्ञानंवृणुतेस्वीकरोति ज्ञानोत्पादिकेत्यर्थः तथाचश्रुतिः । ' मनोवाचं
प्राणतान्यात्मनेकुरुत ' इति आत्महितार्थमेतत्त्रयंप्रजापतिनामृष्टमित्याह तथातत्त्वौपनिषदं पुरुषमित्यौपनिषदत्वविशेषणवाचोमुख्यत्वमाह ५४ । ५५ शमादीनांप्राणजयादीनांचासंभवेयज्ञाद्येवकर्तव्य
मित्याह आवपतांआसमंतात्देवांस्तर्पयतां वर्षवृष्टिः श्रेष्ठफलं सर्वलोकोपकारकत्वात् यथोक्तं । ' अग्नौप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठते आदित्याज्जायतेवृष्टिः ' इति । निवपतांनिवापःपितृतर्पणंतत्कुर्वतां

॥ यक्षउवाच ॥ किं ब्राह्मणानां देवत्वं कश्च धर्मः सतामिव ॥ कश्चैषां मानुषोभावः किमेषामसतामिव ४९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्वाध्याएषां देवत्वं तपः एषां सता
मिव ॥ मरणं मानुषोभावः परिवादोऽसतामिव ५० ॥ यक्षउवाच ॥ किं क्षत्रियाणां देवत्वं कश्च धर्मः सतामिव ॥ कश्चैषां मानुषोभावः किमेषामसतामिव ५१
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ इष्वस्त्रमेषां देवत्वं यज्ञ एषां सतामिव ॥ भयं वै मानुषोभावः परित्यागोऽसतामिव ५२ ॥ यक्षउवाच ॥ किमेकं यज्ञियं साम किमेकं यज्ञियं यजुः ॥
काचैषां वृणुते यज्ञं कां यज्ञो नातिवर्तते ५३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ प्राणो वै यज्ञियं साम मनो वै यज्ञियं यजुः ॥ ऋगेका वृणुते यज्ञं तां यज्ञो नातिवर्तते ५४ ॥ यक्षउवाच ॥ किं
स्विदावपतां श्रेष्ठं किं स्विन्न विवपतां वरम् ॥ किं स्वित्प्रतिष्ठमानानां किं स्वित्प्रसवतां वरम् ५५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ वर्षमावपतां श्रेष्ठं बीजं निवपतां वरम् ॥ गावः प्रतिष्ठमाना
नां पुत्रः प्रसवतां वरः ५६ ॥ यक्षउवाच ॥ इंद्रियार्थाननुभवबुद्धिमान् लोकपूजितः ॥ संमतः सर्वभूतानामुद्धमन्कोन जीवति ५७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ देवता
तिथिभृत्यानां पितृणामात्मनश्च यः ॥ न निर्वपति पंचानामुद्धमन् स सजीवति ५८ ॥ यक्षउवाच ॥ किं स्विदुत्तरं भूमेः किं स्विदुच्चतरं चत्वात् ॥ किं स्विच्छीघ्रतरं वायोः
किं स्विद्बहुतरं तृणात् ५९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ माता गुरुतरा भूमेः खात्पितोच्चतरस्तथा ॥ मनः शीघ्रतरं वाताच्चिता बहुतरी तृणात् ६० ॥ यक्षउवाच ॥ किं स्वि
त्सुमंननिमिषति किं स्विज्जातं न चोपति ॥ कस्य स्विद्दुदयं नास्ति किं स्विद्रेगेन वर्धते ६१

बीजं क्षेत्रारामाद्यात्मोपकारकरुलं । ' आयुः प्रजानं विधांस्वर्गमोक्षं मुखानिच । प्रयच्छंतु तथाराज्यं प्रीतास्तुभ्यं पितामहाः ' इति स्पृष्ट्युक्तं । प्रतिष्ठमानानामिहैव प्रतिष्ठा लिप्सूनां गावः श्रेष्ठं । प्रसवतांसंतति
मिच्छूनां पुत्रः श्रेष्ठं फलं दौहित्रादिभ्यः गवां पुत्रस्य च हृष्टार्थत्वेऽपि अतिथिप्रीणनद्वारा श्राद्धप्रदानादिद्वारोपकारकत्वेन परंपरया श्रवणाद्यधिकारे हेतुत्वं ज्ञेयं ५६ इतोऽपि साधनाच्छ्रेयोयस्तं निंदति इंद्रियार्थो निति ।
इंद्रियार्थानशब्दादीन् लोके यथा दिवत्त्वेन पूजितः संमतो दानाधिकारित्वेन ५७ न निर्वपति न प्रयच्छति देवतादिभ्यः ५८ उक्तसाधनाशक्तेन मातापित्रोः शुश्रूषा मनोनिरोधस्त्वनवतुच्छायाश्चितायास्त्याग
श्च कर्तव्य इत्याह किं स्विद्दुदयं ५९ । ६० । ६१

ननुमनोनाशेशून्यमेवावशिष्यतइत्याशंक्यनेत्याहमत्स्यइति । मत्स्यइवमत्स्योजीवः जाग्रत्स्वप्नयोरिहलोकपरलोकयोर्वा तीरयोरिवसंचारेणसुप्तःस्वनीडभूतंसद्रूपं ब्रह्ममाप्नोतिनिमिषति मनोवत्सुप्तदृष्टिर्नभवति ।
 'नहिद्रष्टृर्दृष्टिर्परिलोपोविधेतेऽविनाशित्वात्' इतिश्रुतेः । ननुमत्स्योऽविनाशित्वाद्जातश्चेत्कस्तर्हिजातइत्यतआह अंडेपिंडब्रह्मांडरूपंजातमुत्पन्नं सत्तत्तच्चोपतितचलति चुपमंदायांगशौ । पुरुषप्रवर्तितमेवाहं
 कारादिजडजातेचष्टेतइत्यर्थः । 'कोहोवान्यात्कःप्राण्याद्यदेपआकाशआनंदेनसत्ता' इतिश्रुतेः । कस्तर्हिजाताजातयोरेतयोःसंयोगस्यदुःखदस्यनिवृत्त्युपायइत्यतआह अश्मनःअशरीरस्यनिवृत्तदेहत्रयाध्यास
 स्ययोगिनोहृदयंशोकनीहंनस्ति । कथंतर्हिसमाभेरपिव्युत्तिष्ठतीत्याह नदीचिचनदी वेगेनवर्धते सुषुप्तावस्थापन्नस्यस्वप्नदर्शनवत्समाहितोत्थितस्यायंप्रपंचोदृष्टिसमसमयमात्रजातइत्यर्थः ६२ । ६३ मनोरोधा
 शक्तस्यदानमेवश्रेयइत्याह सार्थोयथाप्रवसतोमित्रंमंत्रंमरिष्यतोमर्लस्यदानंमित्रमित्यर्थः ६४ । ६५ दानस्यचिचछुद्धिद्वारायज्ञादौयज्ञादेश्चचित्तैकाग्र्यद्वारासमष्टयुपास्तौप्रवृत्तिहेतुत्वमाह अतिधिरितिअग्निराह
 बनीयादिरूपः गवामृतंक्षीरंतदेवसोमाख्यंहेतव्यंस्तोयंसनातनोन्त्योधर्मः अमृतोमोक्षहेतुः तत्रद्वारमाह वायुःसर्वमिदंजगत् 'वायुरेवव्यष्टिर्वायुःसमष्टिः' इतिश्रुतेःपिंडब्रह्मांडात्मकवायुरूपत्वमाप्तेर्मोक्षद्वारमित्यर्थः

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मत्स्यःसुप्तोनिमिषत्यंडंजातंनचोपति ॥ अश्मनोहृदयंनस्तिनदीवेगेनवर्धते ६२ ॥ यक्षउवाच ॥ किंस्विप्रवसतोमित्रंकिंस्विन्मित्रंग्रहे
 सतः ॥ आतुरस्यचकिंमित्रंकिंस्विन्मित्रंमरिष्यतः ६३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सार्थःप्रवसतोमित्रंभार्यामित्रंग्रहेसतः ॥ आतुरस्यभिषङ्मित्रंदानंमित्रंमरिष्यतः
 ६४ ॥ यक्षउवाच ॥ कोऽतिथिःसर्वभूतानांकिंस्विद्धर्मसनातनम् ॥ अमृतंकिंस्विद्राजेंद्रकिंस्वित्सर्वमिदंजगत् ६५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अतिथिःसर्वभूता
 नामग्निःसोमोगवामृतम् ॥ सनातनोऽमृतोधर्मोवायुःसर्वमिदंजगत् ६६ ॥ यक्षउवाच ॥ किंस्विदेकोविचरतेजातःकोजायतेपुनः ॥ किंस्विद्धिमस्यभैषज्यंकिंस्विदाव
 पनंमहत् ६७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सूर्यएकोविचरतेचंद्रमाजायतेपुनः ॥ अग्निर्हिमस्यभैषज्यंभूमिरावपनंमहत् ६८ ॥ यक्षउवाच ॥ किंस्विदेकपदंधर्म्यंकिंस्विदे
 कपदंयशः ॥ किंस्विदेकपदंस्वर्ग्यंकिंस्विदेकपदंसुखम् ६९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ दाक्ष्यमेकपदंधर्म्यंदानमेकपदंयशः ॥ सत्यमेकपदंस्वर्ग्यंशीलमेकपदंसुखम् ७०
 ॥ यक्षउवाच ॥ किंस्विदात्मानमुप्यस्यकिंस्विदैवकृतःसखा ॥ उपजीवनंकिंस्विदस्यकिंस्विदस्यपरायणम् ७१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पुत्रआत्मानमुप्यस्यभार्या
 दैवकृतःसखा ॥ उपजीवनंचपर्जन्योदानमस्यपरायणम् ७२

६६ । ६७ उक्तलक्षणस्यवायोरपिसंहारेकिमवशिष्यतइत्याह सूर्यएकोविचरतेसूर्यवचित्प्रकाशरूपआत्मैवास्ति । अवस्थात्रयेतदभावेचपकाव्यसत्त्वासत्त्वयोः सूर्यइवकुतस्तर्हिप्रपंचभानमतआह चंद्रमाजायतेपुनः
 'चंद्रमामनोभूता' इतिश्रुतेर्भूतएवाविद्यावशादुत्पद्यते तच्चदुःखपदंजगत्कल्पयति अविद्यानिवृत्त्युपायमाह अग्निर्हिमस्यभैषज्यं । 'अग्निर्वाग्भूता' इतिश्रुतेर्वागैवतत्त्वमस्यादिका हिमस्यसूर्याभिभावकस्या
 विद्याजाड्यस्यऔषधंनिवारकं । भूमिःशरीरंतदेवमहदावपनंविद्याअविद्यायाश्चनिधानपात्रं इहैवसंसारित्ववदसंसारिब्रह्मभावोऽपिसाक्षात्कृतइत्यर्थः ६८ अत्रद्राभ्यांप्रश्नाभ्यांब्रह्मविद्यायुक्तसंसाधनमुप
 क्षिप्तं ततःसप्तभिस्त्वेपदार्थशोधःसंसाधनःकृतः इदानींपुनःप्रकारांतरेणसाधनान्येवविद्वत्तत्त्वेपदार्थयोरभेदतत्त्वमस्यहं ब्रह्मास्मीत्यादिमहावाक्यप्रतिपाद्यंदर्शयतिनवभिः किंस्विदेकपदमित्यादिना ६९ एकपदं
 एकमेवपर्यवसानस्थानं दाक्ष्येकृतस्नोधर्मःपर्यवसितइत्यर्थः एवमुत्तरत्र ७० उद्योगोदानंसत्यंशीलंचसेव्यं तत्रापिदानमेव पुत्रवदात्मा भार्यावत्सखा पर्जन्यवदुपजीवनंच आत्मपदत्वावरमणीयफलत्वाद्भादृत्तमुप
 तिष्ठतीतिवचनेनोपजीवनहेतुत्वाच्चेत्याह किंस्विदास्मेति ७१ । ७२

७३ धन्यधनायहितं । धनमपिश्रुतमेव धनं धनं त्वाह उत्तमं श्रुतमिति । लाभआरोग्यं धर्मसाधनत्वात् । तुष्टिः संबोधः । ह्योगोऽध्ययनमासोग्यं प्रतोषश्च हृष्टद्वारेण ज्ञाने उपकुर्वतीत्यर्थः ७४ । ७५
आशंस्यं सर्वभूताभयदानं संन्यासइत्यर्थः । त्रयी मोक्षमंत्रस्त्रयीति श्रुते त्रयीशब्देनात्र त्रिमात्रः प्रणव उच्यते तदाश्रितो धर्मोऽकारउकारमकाराथोनां स्थूलसूक्ष्मकारणोपाधीनां क्रमेण पूर्वपूर्वस्योत्तरोत्तरत्र
प्रविलापनेनाधिमात्रार्थतुरीये ब्रह्मण्यवस्थानं तदा फलोऽविनाशिफलः मोक्षहेतुत्वात् । तस्य धर्मस्य प्राप्त्यापुपायो मनोनिग्रह एव तावत्तैव ज्ञातात्मतत्त्वोभूत्वा शोकांतरति मनोनिग्रहमार्गश्च सद्भिः कृपालुभिरे
वमदंशनीयइति तात्पर्यार्थः ७६ मनोनिग्रहे हृष्टद्वारं मानादिचतुष्टयत्यागइत्याह किनुइति ७७ । ७८ मानादित्यागोऽपि धर्मफलमतोऽत्रापि ब्राह्मणेदं च यद्दानंतदेव धर्महेतुत्वादुपकरोति नान्यत्र दत्तमि
त्याह किमर्थमिति ७९ । ८० । ८१ ननु दानबलान्मानादीन् जित्वा मनोनिग्रहं तत्प्राप्त्यंतिकोदुःखनाशो भविष्यति किमत्रिलापनरूपेण त्रयीधर्मेणेत्याशंक्याह अज्ञानेनेति । अज्ञानकार्येण स्थूलसू

॥ यक्षउवाच ॥ धन्यानामुत्तमं किंस्विद्धनानां स्यात्किमुत्तमम् ॥ लाभानामुत्तमं किं स्यात्सुखानां स्यात्किमुत्तमम् ७३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धन्यानामुत्तमं दाक्ष्यं धना
नामुत्तमं श्रुतम् ॥ लाभानां श्रेयआरोग्यं सुखानां तुष्टिरुत्तमा ७४ ॥ यक्षउवाच ॥ कश्च धर्मः परोलोकैकधर्मः सदाफलः ॥ किं नियम्यनशोचंति कैश्च धर्मैर्न जीर्यते ७५
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आशंस्यं परोधर्मस्य धर्मः सदाफलः ॥ मनोयम्यनशोचंति संधिः सद्भिर्न जीर्यते ७६ ॥ यक्षउवाच ॥ किं नु हित्वा प्रियो भवति किं नु हित्वा
नशोचति ॥ किं नु हित्वाऽर्थवान् भवति किं नु हित्वा सुखी भवेत् ७७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मानं हित्वा प्रियो भवति क्रोधं हित्वा नशोचति ॥ कामं हित्वाऽर्थवान् भवति
लोभं हित्वा सुखी भवेत् ७८ ॥ यक्षउवाच ॥ किमर्थं ब्राह्मणे दानं किमर्थं नटनर्तके ॥ किमर्थं चैव भृत्येषु किमर्थं चैव राजसु ७९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धर्मार्थं ब्राह्मणे
दानं यशोर्थं नटनर्तके ॥ भृत्येषु भरणार्थं वैभयार्थं चैव राजसु ८० ॥ यक्षउवाच ॥ केनस्विदावृतोलोकः केनस्विन्नप्रकाशते ॥ केन त्यजति मित्राणि केन स्वर्गं न गच्छति
८१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अज्ञानेनावृतोलोकस्तमसानप्रकाशते ॥ लोभास्यजति मित्राणि संगात्स्वर्गं न गच्छति ८२ ॥ यक्षउवाच ॥ मृतः कथं स्यात्पुरुषः कथं राष्ट्रं
मृतं भवेत् ॥ श्राद्धं मृतं कथं वा स्यात्कथं यज्ञो मृतो भवेत् ८३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मृतोदरिद्रः पुरुषो मृतं राष्ट्रं मर्राजकम् ॥ मृतमश्रोत्रियं श्राद्धं मृतो यज्ञस्त्वदक्षिणः ८४
॥ यक्षउवाच ॥ कादिकिमुदकं प्रोक्तं किमन्नं किंच वै विषम् ॥ श्राद्धस्य कालमाख्याहिततः पिब हरस्वच ८५

क्षमशरीरद्वयेन जरा मरणशोकमोहाद्याश्रयेण लोकयत्नइति लोक आत्मा आवृतस्तिरोहितः कल्पितभुजंगेनेवरज्जुः अतोऽज्ञाननाशार्थं त्रयीधर्मो वक्ष्यमेष्टव्यः । ननु भुजंगो देहद्वयस्याभावाद्ज्ञाननाशोऽ
स्त्येव किं त्रयीधर्मेणेत्यत आह तमसामूलज्ञानेन सुषुप्तावप्यावृतोऽतो न प्रकाशते तस्माद्देहत्रयमपि प्रविलापनीयमेवेत्यर्थः ज्ञानाज्ञानयोरेव विरोधाद्ज्ञानकृतः संसारो न मनोरोधमात्रेण नश्यति किंतु सर्व
बाधेन रज्जुपत्रिगम्यैव यथा समूलस्य भयस्य नाशस्तथा देहत्रयबाधेन स्वरूपाधिगमेनैव समूलस्य संसारस्य नाशइति भावः अतो लोभसंगोऽक्षत्वाज्ञानमेव साधनीयमित्याह लोभादिति ८२ । ८३ लोभ
संगयो रत्यागो दोषमाह मृतइति । दरिद्रोलुब्धचित्तः सदानाद्यसमर्थत्वेन मृत एव तत्र हृष्टांतः मृतराष्ट्रमिव राष्ट्रं प्राणभूमिपतेः संचारस्थानं शरीरं त्वराजं केन हृष्टप्राणं यथा तयादरिद्रो जीवन्मृतइत्यर्थः ।
अग्रिमं हृष्टतद्वयं श्रुतिमसिद्धमेव ८४ । ८५

एवंलोभादित्यागेनदानाद्यनुष्ठानेनशमादिसंपत्त्याचयुक्तस्यश्रवणादिमतोयज्ज्ञानव्यं ब्रह्मात्मैक्यतदाह कादिगिति ॥ संतोवेदप्रमाणनिष्ठाः दिक्दिशत्युपदिशतीतिदिगुपदेशरइत्यर्थः आचार्यवचनाद्ब्रह्म
ज्ञातव्यमितिभावः । तथाजलं 'पंचम्यामाहुतावापःपुरुषवचसोभवंति' इतिश्रुतेर्जलं पिंडब्रह्माडात्मकंकार्यतदभिमानीचेतनश्च तेनव्यष्टिसमष्टिजीवोल्क्ष्यते । आकाशः । 'सर्वाणिहवाइमानिभूतान्याकाशा
देवसमुत्पद्यंतआकाशोऽस्त्येति' इतिश्रुतेराकाशोऽव्याकृतकारणं तदभिमातीईश्वरस्तेनोच्यते अनयोजलमाकाशमितिभामाताधिकारण्यादभेदउपाध्यंशप्रहाणेनोभयत्रशुद्धचिन्मात्रलक्षणया सोऽयंदेवदत्तइत्य
त्रेव तदेतदेशकालरूपविशेषणग्रहाणेनदेवदत्तस्वरूपमात्रलक्षणया एतावानेवसर्वेषुवेदांतेषुज्ञातव्योर्थः । ननुव्यावर्तकेउपाधिभेदेजाग्रतिसतितथमनयोरभेदःस्यादतआह गौरत्नमिति । गच्छतीतिगौरिद्रियंतद्वा
हंशब्दादर्थजातंवातदन्नमदनीयंप्रविलापनीयं सैवबोदकन्यायेन । यथासैववचिन्नयउदकेप्रास्तउदकमेवानुविलीयते । अत्रोभेदेसर्वेषुभवतीत्यादितिश्रुतिभ्यः उपाध्योर्मिथ्यात्वादेवरज्जूरगवत्प्रविलयः

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ संतोदिग्जलमाकाशगौरत्नप्रार्थनाविषम ॥ श्राद्धस्यब्राह्मणःकालःकथंवायक्षमन्यसे ८६ ॥ यक्षउवाच ॥ तपःकिंलक्षणंप्रोक्तंकोदमश्चप्रकी
र्तितः ॥ क्षमाचकापराप्रोक्ताकाचहीःपरिकीर्तिता ८७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ तपःस्वधर्मवर्तित्वंमनसोदमनंदमः ॥ क्षमाद्वंद्वसहिष्णुत्वंह्रीकार्यनिवर्तनम्
८८ ॥ यक्षउवाच ॥ किंज्ञानंप्रोच्यतेराजन्कःशमश्चप्रकीर्तितः ॥ दयाचकापराप्रोक्ताकिंचार्जवमुदाहृतम् ८९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ज्ञानंतत्त्वार्थसंबोधःशमश्च
त्तप्रज्ञांतता ॥ दयासर्वसुखैषित्वमार्जवंसमचित्तता ९० ॥ यक्षउवाच ॥ कःशत्रुर्दुर्जयःपुंसांकश्चव्याधिरनंतकः ॥ कीदृशश्चस्मृतःसाधुरसाधुःकीदृशःस्मृतः ९१
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ क्रोधःसुदुर्जयःशत्रुर्लोभोव्याधिरनंतकः ॥ सर्वभूतहितःसाधुरसाधुर्निर्दयःस्मृतः ९२ ॥ यक्षउवाच ॥ कोमोहःप्रोच्यतेराजन्कश्चमानः
प्रकीर्तितः ॥ किमालस्यंचविज्ञेयंकश्चशोकःप्रकीर्तितः ९३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मोहोहिधर्ममूढत्वमानस्त्वात्माभिमानिता ॥ धर्मनिष्क्रियताऽऽलस्यंशोकस्त्व
ज्ञानमुच्यते ९४ ॥ यक्षउवाच ॥ किंस्थैर्यमृषिभिःप्रोक्तंकिंचधैर्यमुदाहृतम् ॥ स्नानंचकिंपरंप्रोक्तंदानंचकिमिहोच्यते ९५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्वधर्मे
स्थिरतास्थैर्यधैर्यमिंद्रियनिग्रहः ॥ स्नानंमनोमलत्यागोदानंचैभूतरक्षणम् ९६ ॥ यक्षउवाच ॥ ॥ कःपंडितःपुमान्ज्ञेयोनास्तिकःकश्चउच्यते ॥ कोमूर्खःकश्चकामः
स्यात्कोमत्सरइतिस्मृतः ९७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धर्मज्ञःपंडितोज्ञेयोनास्तिकोमूर्खउच्यते ॥ कामःसंसारहेतुश्चहृत्तापोमत्सरःस्मृतः ९८ ॥ यक्षउवाच ॥ कोऽ
हंकारइतिप्रोक्तःकश्चदंभःप्रकीर्तितः ॥ किंतदैवंपरंप्रोक्तंकिंतत्पैशुन्यमुच्यते ९९

सुखसाध्यइत्यर्थः । प्रार्थनाकामः संप्रविषमिवविषंजन्मभरणहेतुत्वात् अतःकामस्यवत्त्वागुरुपदेशेनप्रपंचंप्रविलाप्यप्रसक्तब्रह्मणोरभेदसाक्षात्कुर्यादित्यर्थः । ब्राह्मणोब्रह्मविद श्राद्धस्यश्राद्धयाप्रदेयस्य
कालःसमयः यदैवसत्पात्रलाभस्तदैवधर्मज्ञानादिकभन्तुर्ग्येयंशिक्षणीयंच । समाप्तासमायनाब्रह्मविद्या तथाऽप्यन्यान्यापिज्ञानसाधनानितल्लक्षणानिचमप्रमिच्छुः पूर्णवरंभ्रातृजीवनादिमुखेनददायतो धर्मराजः
परामृशति कथंवायक्षमन्यसेइति । तवमतेएतावताकृतकृत्यत्वमस्तिनास्तिवेतिप्रश्नाभिप्रायः ८६ । ८७ तपआद्यष्टकस्यज्ञानसाधनस्यलक्षणान्याहद्वाभ्यां तपःस्वधर्मेति ८८ । ८९ । ९० । ९१
क्रोधलोभनिर्दयत्वानित्यक्त्वा सर्वभूतहितःस्यादित्यर्थः ९२ । ९३ त्रिभिर्मोहादीनांलक्षणान्याह मोहोहीत्यादिना ९४ । ९५ । ९६ । ९७ नास्तिकोनास्तिपरलोकइतिवादी संप्रवमूर्खोऽनंततोऽन्यः
पृथक्मूर्खः प्रष्टव्यइत्यर्थः । संसारहेतुर्वासाना ९८ । ९९

महच्चतदज्ञानचार्हकारः । धर्मो ध्वजोच्छ्रयो ध्वजवदुच्छ्रितो लोकेषु ख्यात्यर्थः । दैवदर्पपैथुन्या नित्यक्त्वादौ वाधीनो यदृच्छालाभसंतुष्टो निर्दमो निष्कामं च धर्ममाचरोदित्यर्थः १०० । १०१ नन्वर्थकामयो विरोधि नोऽसतोस्तादृशो धर्मो दुरनुष्ठेय इत्याशंक्याह यदेति । धर्मो ग्रिहोत्रादिः पारिव्राज्यवद्भार्याविरोधी न भवति यदा च भार्यादानादिप्रतिबंधं विना धर्मो विरोधिनी न भवति तदा धर्मोऽर्थान्मसूते भार्याच कामं पूरयति तेन त्रिवर्गोऽयं संगमं प्राप्नोति तथा च गृहिणामप्यस्ति धर्मद्वारेण मोक्षेऽधिकार इत्युक्तं २ अक्षयोनरको नित्यसंसारित्वं ३ तद्धेतुमासुरीसंपदमाह ब्राह्मणमित्यादिना ४ । ५ । ६ स्वाध्यायेनाऽक्षरावाप्त्या श्रुतेन तदर्थग्रहणेन सार्थवेदाधिगमेनेत्यर्थः ७ कुलं न कारणं स्वाध्यायः श्रुतं च द्वयमिलित्वैकमेव तदपिन कारणमिति योज्यं ८ । ९ । १० अतिरिच्यते नीचतायामिति शेषः ११ । १२

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ महाज्ञानमहं कारोदं भो धर्मो ध्वजोच्छ्रयः ॥ दैवदानफलं प्रोक्तं पैथुन्यं परदूषणम् १०० ॥ यक्ष उवाच ॥ धर्मश्चार्थश्च कामश्च परस्परविरोधिनः ॥ एषां नित्यविरुद्धानां कथमेकत्र संगमः १०१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदा धर्मश्च भार्या च परस्परवशानुगौ ॥ तदा धर्मार्थकामानां त्रयाणामपि संगमः २ ॥ यक्ष उवाच ॥ अक्षयोनरकः केन प्राप्यते भरतर्षभ ॥ एतन्मे पृच्छतः प्रश्नं तच्छीघ्रं वक्तुमर्हसि ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मणं स्वयमाहूय याचमानमकिंचनम् ॥ पश्चान्नास्तीति यो ब्रूयात्सोऽक्षयं नरकं व्रजेत् ४ वेदेषु धर्मशास्त्रेषु मिथ्यायो वैद्विजातिषु ॥ देवेषु पितृधर्मेषु सोऽक्षयं नरकं व्रजेत् ५ विद्यमाने धने लोभाद्दानभोगविवर्जितः ॥ पश्चान्नास्तीति यो ब्रूयात्सोऽक्षयं नरकं व्रजेत् ६ यक्ष उवाच ॥ राजन्कुलेन वृत्तेन स्वाध्यायेन श्रुतेन वा ॥ ब्राह्मण्यं केन भवति प्रब्रूहेतस्तु निश्चितम् ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणु यक्षकुलं तात न स्वाध्यायेन च श्रुतम् ॥ कारणं हि द्विजत्वे च वृत्तमेव न संशयः ८ वृत्तं यत्नेन संरक्ष्य ब्राह्मणेन विशेषतः ॥ अक्षीणवृत्तं न क्षीणो वृत्तस्तु हतो हतः ९ पठकाः पाठकाश्चैव ये चान्ये शास्त्रचिंतकाः ॥ सर्वे व्यसनिनो मूर्खा यः क्रियावान्संपंडितः १० चतुर्वेदोऽपि दुर्वृत्तः स शूद्रादतिरिच्यते ॥ योऽग्निहोत्रपरोदांतः स ब्राह्मण इति स्मृतः ११ ॥ यक्ष उवाच ॥ प्रियवचनवादी किंलभते विमृशितकार्यकरः किंलभते ॥ बहुमित्रकरः किंलभते धर्मरतः किंलभते कथय १२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रियवचनवादी प्रियो भवति विमृशितकार्यकरोऽधिकं जयति ॥ बहुमित्रकरः सुखं वसते यश्च धर्मरतः स गतिं लभते १३ ॥ यक्ष उवाच ॥ को मोदते किमाश्चर्यैकः पंथाः काचवार्तिका ॥ वद मे चतुरः प्रश्नान्मृताजीवंतु बांधवाः १४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पंचमेऽहनि पष्ठे वा शाकं पचति स्वेष्टहे ॥ अचृणी चाप्रवासी च स वा रिचर मोदते १५ अहन्यहनि भूतानि गच्छंतीह यमालयम् ॥ शेषाः स्थावरमिच्छंति किमाश्चर्यमतः परम् १६ तर्कोऽप्रतिष्ठः श्रुतयो विभिन्नानैकोऽपि र्षिर्ष्यमतं प्रमाणम् धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायां महाजनो येन गतः स पंथाः ११७

१३ । १४ कर्मोपास्तिज्ञानानामंतरंगसाधनं वैराग्यमाह प्रश्नचतुष्टयो चरत्वेन हेवारिचरहेयक्ष । ऋणप्रवासं चाकुर्वन् यदृच्छालाभसंतुष्टो भवेदित्यर्थः १५ अहनीति । देहस्य विनाशित्वमनुसंधाय प्राप्तानपि भोगास्त्यक्त्वा शीघ्रं परमार्थययति तव्यमित्यर्थः १६ तर्क इति । अप्रतिष्ठो निर्णयशून्यः । श्रुतयोऽपि विभिन्नाः परस्परविरुद्धार्थवादिन्यः मुनयोऽपि तद्व्याख्यातारस्तादृशा एव । अतोऽनेता सुधर्मशास्त्रादिविद्यासु श्रममकृत्वा बहुजनसंमतमेव मार्गमनुसरेदित्यर्थः ११७

अस्मिञ्चिति । भुज्यमानाभिरुयादयोनचिरस्थायिनइतिसर्वतोवैराग्यमेवाश्रयेदितिभावः ११८ कर्मज्ञानफलेविवेक्तुं पृच्छतिव्याख्याताइति । याथातथ्यं यथायथास्यात्तथा । पुरुषं पुरिशरीरेवसतीतिपुरुषस्तंजीवंतमित्यर्थः कोजीवतिकश्चावाप्तसकलकामइतिप्रश्नौ १९ तयोरुत्तरं दिवमितिद्वाभ्यां पुण्येनकर्मणासकामेननिष्कामेनवाद्युभूमिव्यापीकीर्तिशब्दोभवति यावत्कीर्तिरस्तितावज्जीवतीत्यर्थः पश्चादिहलोकेपूर्ववासनानुरूपानि कर्माणि करोति तत्रापिसोपानारोहक्रमेणनिष्कामोमुच्यते अवरोहक्रमेणसकामोऽधिकमधिकंवासनापाशैर्बध्यतइतिविवेकः २० तुल्येइति । ब्रह्मविदेव सर्वधनी 'यस्तमात्मानमनुविद्यविजानातिसर्वांश्चलोकानाप्नोति सर्वांश्चकामान्' इतितस्यैवाप्तसकलकामत्वश्रुतेः । तस्यस्वाभाविकमिदंलक्षणं तुल्येप्रियाप्रियेइति । तदेवसाधकस्ययत्नसाध्यंज्ञानसाधनमित्युच्यते यथोक्तं । 'उत्प

अस्मिन्महामोहमयेकटाहेसूर्याग्निनारात्रिदिवेधनेन ॥ मासर्तुदर्वीपरिवहनेनभूतानिकालःपचतीतिवार्ता ११८ ॥ ॥ यक्षउवाच ॥ ॥ व्याख्यातामेत्वया प्रश्नायाथातथ्यंपरंतप ॥ पुरुषंत्विदानीं व्याख्याहियश्चसर्वधनीनरः १९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ दिवंस्पृशतिभूमिंचशब्दःपुण्येनकर्मणा ॥ यावत्सशब्दोभवतितावत्पुरुषउच्यते २० तुल्येप्रियाप्रियेयस्यसुखदुःखेतथैवच ॥ अतीतानागतेचोभेसवैसर्वधनीनरः २१ ॥ ॥ यक्षउवाच ॥ ॥ व्याख्यातःपुरुषोराजन्यश्चसर्वधनीनरः ॥ तस्माच्चमेकंभ्रातृणांयमिच्छसिसजीवतु २२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ श्यामोयएषरक्ताक्षोबृहच्छालइवोत्थितः ॥ व्यूढोरस्कोमहाबाहुर्नकुलोयक्षजीवतु २३ ॥ ॥ यक्षउवाच ॥ ॥ प्रियस्तेभीमसेनोऽयमर्जुनोवःपरायणम् ॥ सकस्मान्नकुलोराजनसापत्नंजीवमिच्छसि २४ यस्यनागसहस्रणदशसंख्येनवैबलम् ॥ तुल्यंतंभीममुत्सृज्यनकुलंजीवमिच्छसि २५ तथैनंमनुजाःप्राहुर्भीमसेनंप्रियंतव ॥ अथकेनानुभावेनसापत्नंजीवमिच्छसि २६ यस्यबाहुबलंसर्वपांडवाःसमुपासते ॥ अर्जुनंतमपाहायनकुलंजीवमिच्छसि २७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धर्मएवहतोहंतिधर्मोरक्षतिरक्षितः ॥ तस्माद्धर्मनत्यजामिमानोधर्मोहतोऽवधीत् २८ आनृशंस्यंपरोधर्मःपरमार्थान्चमेमतम् ॥ आनृशंस्यंचिकीर्षामिनकुलोयक्षजीवतु २९ धर्मशीलःसदाराजाइतिमांमानवाविदुः ॥ स्वधर्मान्नचलिप्यामिनकुलोयक्षजीवतु ३० कुंतीचैवतुमाद्रीचद्वेभार्येतुपितुर्मम ॥ उभेसपुत्रेस्यातां वैइतिमेधीयतेमतिः ३१ यथाकुंतीतथामाद्रीविशेषोनास्तिमेतयोः ॥ मातृभ्यांसममिच्छामिनकुलोयक्षजीवतु ३२ ॥ यक्षउवाच ॥ ॥ तस्यतेऽर्थाच्चकामान्आनृशंस्यंपरंमतम् ॥ तस्मात्तेभ्रातरःसर्वेजीवंतुभरतर्षभ ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणिआरण्यपर्वणियक्षप्रश्नेत्रयोदशाधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३१३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेयक्षवचनादुदतिष्ठंतपांडवाः ॥ क्षुत्पिपासेचसर्वेपांक्षणेनव्यपगच्छताम् १

ज्ञात्वाप्रबोधस्यद्वेष्टृत्वादयोगुणाः ॥ अयत्नतोभवंत्यस्यनतुसाधनरूपिणः' इति २१ एवंपुत्रस्यज्ञानंपरीक्ष्यधर्मैस्त्वितिपरीक्षितुमाह यमेकमिच्छसिसजीवत्विति २२ । २३ जीवंजीवंतम् २४ । २५ अनुभावेननकुलगतसामर्थ्येन २६ । २७ नोऽस्मान्माऽवधीत् २८ आनृशंस्यमवैषम्यं परमार्थात्सत्यात् २९ । ३० धीयतेनिश्चिनुते ३१ । ३२ । १.३३ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोदशाधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३१.३ ॥ ॥ ततस्तेइति १

२।३।४ सुदृढः सुदृढं छांदसमदंतत्वम् ५ । ६ यशःख्यातिः सत्यंयथार्थभाषणं दमोबाह्वेन्द्रियजयः शौचंद्विविधं मृज्जलादिनाबाह्वं कामक्रोधादिराह्विदांतं आर्जवमवक्रता मार्दवमितिपाठे अकूरता हीरकार्यमवृत्तिवारकश्चेतोवृत्तिविशेषः अचापलंमनसःस्थैर्यं दानंमसिद्धं तपःस्वधर्माचरणं ब्रह्मचर्यमुपस्थनिग्रहः तनवःशरीराणि ७ अहिंसावाह्यमनःशरीरैःपरपीडावर्जनं समतामानापमाना दिष्टवैषम्यं शांतिश्चित्तनिग्रहः तपःशुच्यंछांद्रायणादि शौचंन्याख्यातं अमत्सरःपरगुणानुद्वेष्टाऽसंतापः मत्सरस्तदभावः द्वाराणिधर्ममाप्तिमुखानि ८ दिष्ट्यापंचसुरक्तोऽसिपंचस्वात्मदर्शनसाधनेषु । 'शांतोदांतउपरतस्तितिष्ठुःसमाहितोभूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानंनपश्यति' इतिश्रुत्युक्तेषुश्रमादिषु दिष्ट्यापूर्वपुण्यवशाद्रक्तोऽसि तस्यफलंचषट्पदीजयः पद्यतेप्राप्नुवंतिदेहिनिमित्तिपदानिपद्मयः 'योऽशनाया पिपासेशोकंमोहंजरांमृत्युमत्येति' इतिश्रुत्युक्ताः तेषांपण्णापदानांसमाहारःषट्पदी सात्वयाजिता । तेषुपदेषुद्वेपदेपूर्वजातमात्रस्यज्ञानापिपासेप्रथमंभवतः । द्वेमध्ये शोकमोहौ शोकइष्टवियोगजश्चित्तस्य

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ सरस्येकेनपादेनतिष्ठंतमपराजितम् ॥ पृच्छामिकोभवान्देवोनमेयक्षोमतोभवान् २ वसूनांवाभवानेकोरुद्राणामथवाभवान् ॥ अथवामरु तांश्रष्टोवज्रीवात्रिदशेश्वरः ३ ममहिंसातरङ्गमेसहस्रशतयोधिनः ॥ तंयोधंनप्रपश्यामियेनसर्वेनिपातिताः ४ सुखंप्रतिप्रबुद्धानामिन्द्रियाण्युपलक्ष्ये ॥ सभवान्शु हृदोऽस्माकमथवानःपिताभवान् ५ ॥ ॥ यक्षउवाच ॥ ॥ अहंतेजनकस्तातधर्मोमृदुपराक्रम ॥ त्वांदिहक्षुरनुप्राप्तोविद्धिमांभरतर्षभ ६ यशःसत्यंदमःशौ चमार्जवंहीरचापलम् ॥ दानंतपोब्रह्मचर्यमित्येतास्तनवोमम ७ अहिंसासमताशांतिस्तपःशौचममत्सरः ॥ द्वाराण्येतानिमेविद्धिप्रियोह्यसिसदामम ८ दिष्ट्या पंचसुरक्तोऽसिदिष्ट्यातेषट्पदीजिता ॥ द्वेपूर्वमध्यमेद्वेचद्वेचांतेसांपरायिके ९ धर्मोऽहमितिमद्वंतेजिज्ञासुस्त्वामिहागतः ॥ आनृशंस्येनतुष्टोऽस्मिंवरंदास्यामिते ऽनघ १० वरंवृणीष्वराजेंद्रदाताह्यस्मितवानघ ॥ येहिमेपुरुषाभक्तानंतेषामस्तिदुर्गतिः ११ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ अरणीसहितंयस्यमृगोह्यादायगच्छति ॥ तस्याग्रयोनलुप्येरन्प्रथमोऽस्तुवरोमम १२ ॥ ॥ यक्षउवाच ॥ ॥ अरणीसहितंयस्यब्राह्मणस्यहृतंमया ॥ मृगवेषेणकौतेयजिज्ञासार्थतवप्रभो १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ददानीत्येवभगवानुत्तरंप्रत्यपद्यत ॥ अन्यंवरयभद्रंतेवरंत्वममरोपम १४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ वर्षाणिद्वादशारण्येत्रयोदशमुपस्थितम् ॥ तत्रनोनभिजानीयुर्वसतोमनुजाःक्वचित् १५

संतापः । मोहोऽतिपापेनकार्यकार्यप्रतिसंधानशून्यत्वं । एतेमध्ये मध्यमेवयसिप्राप्तः । प्राञ्चस्तुपंचमुपहायज्ञेषु । 'कामक्रोधौलोभमोहौमदमानौचषट्पदी । षट्पदींसमतिक्रम्यमुच्यतेनात्रसंशयः' इतिव्याचकुस्त दध्यात्माधिकाराहेपूर्वेइतिवाक्यशेषासामंजस्याच्चोपेक्षितं । सांपरायिके जरामृत्यु उच्येवयस्युपतिष्ठतः द्वेअंतेसांपरायिके संपरायःपरलोक्तंप्रतिनितुमुदितेसांपरायिके ९ धर्मोऽहमितिमद्वंते अहंमस्त वपिताऽस्मीतिस्वरूपाकाशनं इतिभद्वंतेइत्यनेनइतिवमुक्तप्रकारेणयशःप्रभृतिभिर्दशभिर्धर्मतनुभिरहिंसादिभिर्धर्मद्वारैश्चोत्पन्नेनादृष्टेन शमादिपंचकानुरक्तस्यषट्पदीजयफलं भद्रंकल्याणं मोक्षमुत्पादयत्यस्य सिद्धानंदभावं तेतवास्त्वितिशेषः । एवंप्रश्नानुवादमुखेनप्रतिपादितांब्रह्मविद्या यशःसत्यंदमःशौचमिहादिश्लोकत्रयेणोपसंहृत्याख्यायिकामनुसरति जिज्ञासुस्त्वामिहागतइत्यादिना १० । ११ अरणीस हितमरण्योःसमारोपितमग्निं यद्वा अरण्योःसहितंसमुदायः अरणीद्वयमितियावत् १२ । १३ । १४ अरण्येगतानितिशेषः नोऽस्मान् १५

१६।१७।१८ छंदतच्छ्रुतः १९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ आरण्ययमरणीसंपुटम् २७ समुत्थानसमागतंभीमादीनांसमुत्थानंचधर्मराजेतदहसमागतंसंमेलनंचेतिमहाहारः पितुर्धर्म
स्यपुत्रस्ययुधिष्ठिरस्य चावसमागतमितिसमासैकदेशभूतमप्यनुवर्तते २८ कदर्यभावेकार्पण्ये सदाख्यातंशुभाख्यानम् २९ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशाधिकत्रिंशत्तमो

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ददानीत्येवभगवानुत्तरंप्रत्यपद्यत ॥ भूयश्वाश्वासयामासकौन्तेयंसत्यविक्रमम् १६ यद्यपिस्वेनरूपेणचरिष्यथमहीमिमाम् ॥ नवोविज्ञास्यते
कश्चिन्निपुलोकेषुभारत १७ वर्षैत्रयोदशमिदंमत्प्रसादात्कुरुद्वहाः ॥ विराटनगरेगूढाअयिज्ञाताश्चरिष्यथ १८ यद्भःसंकल्पितंरूपंमनसायस्ययादृशम् ॥ तादृशंता
दृशंसर्वेछंदतोधारयिष्यथ १९ अरणीसहितंवेदंब्राह्मणायप्रयच्छत ॥ जिज्ञासार्थमयाह्येतदाहृतंमृगरूपिणा २० प्रवृत्तीष्वपरंसांभ्यवरमिष्टददानिते ॥ नत्प्यामि
नश्चेष्टप्रयच्छन्वैवरांस्तथा २१ तृतीयंगृह्यतांपुत्रवरमप्रतिमंमहत् ॥ त्वंहिमत्प्रभवोराजन्विदुरश्चममांशजः २२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ देवदेवोमयादृष्टोभवान्साक्षा
त्सनातनः ॥ यंददासिवरंतुष्टस्तंग्रहीष्याम्यहंपितः २३ जयेयंलोभमोहौचक्रोधंचाहंसदाविभो ॥ दानेतपसिसत्येचमनोमेसततंभवेत् २४ ॥ धर्मउवाच ॥ उपपन्नो
गुणैरैतैःस्वभावेनासिपांडव ॥ भवान्वर्मःपुनश्चैवयथोक्तंतेभविष्यति २५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाऽतर्द्धधर्मोभगवांल्लोकभावनः ॥ समेताःपांडवाश्चैवसुख
सुप्तामनस्विनः २६ उपेत्यचाश्रमंवीराःसर्वएवगतकृमाः ॥ आरण्येयंददुस्तस्मैब्राह्मणायतपस्विने २७ इदंसमुत्थानसमागतंमहत्पितुश्चपुत्रस्यचकीर्तिवर्धनम् ॥
पठन्नरःस्याद्रिजितेंद्रियोवशीसपुत्रपौत्रःशतवर्षभागभवेत् २८ नचाप्यधर्मेनसुहृद्भिर्देनेपरस्वहारेपरदारमर्शने ॥ कदर्यभावेनरमेन्मनःसदानृणांसदाख्यानमिदंवि
जानताम् २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिआरण्यपर्वणिनकुलादिजीवनादिवरप्राप्तौचतुर्दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
धर्मेणतेऽभ्यनुज्ञाताःपांडवाःसत्यविक्रमाः ॥ अज्ञातवासवत्स्यंतश्छन्नावर्षैत्रयोदशम् १ उपोपविष्टाविद्वांसःसहिताःसंशितव्रताः ॥ येतद्भक्तावसंतिस्म्वनवासेत
पस्विनः २ तानब्रुवन्महात्मानःस्थिताःप्रांजलयस्तदा ॥ अभ्यनुज्ञापयिष्यंतस्तंनिवासधृतव्रताः ३ विदितंभवतांसर्वधार्तराष्ट्रैर्यथावयम् ॥ छद्मनाहृतराज्याश्चानयाश्च
बहुशःकृताः ४ उपिताश्चवनेकृच्छ्रेवयंद्वादशवत्सरान् ॥ अज्ञातवासमसमयंशंपवर्षैत्रयोदशम् ५ तद्वसामोवयंछन्नास्तदनुज्ञातुमर्हथ ॥ सुयोधनश्चदृष्टात्माकर्णश्चसह
सौबलः ६ जानतोविषमंकुर्युरस्मास्वत्यंतवैरिणः ॥ युक्तचाराश्चयुक्ताश्चपौरस्यस्वजनस्य ७ अपिनस्तद्भवेद्दूयोयद्दयंब्राह्मणैःसह ॥ समस्ताःस्वेषुराष्ट्रेषुस्वराज्य
स्थाभवेमहि ८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वादुःखशोकार्तोऽशुचिर्धर्मसुतस्तदा ॥ संमूर्च्छितोऽभवद्वाजासाऽश्रुकंठोयुधिष्ठिरः ९ तमयाश्वासयन्सर्वंब्राह्मणाभ्रातृ
भिःसह ॥ अथधौम्योऽब्रवीद्राक्यमहार्थंनृपसितदा १०

ऽध्यायः ॥ ३१४ ॥ ॥ ॥ ॥ धर्मेणेति । वत्स्यंतोवस्तुमिच्छंतः १ । २ स्थिताःस्वधर्मनिष्ठाः ३ । ४ । ५ । ६ युक्तायोजिताश्चार्यैस्ते युक्ताअवहिताः पौरस्यस्वजनस्यचास्माभिरा
श्रितस्यविषमंकुर्युरेतोराष्ट्रांतेऽस्माभिर्गतव्यमित्याशयः ७ । ८ अशुचिरितिग्रस्तत्वात्शुचिरित्येवपाठःस्वच्छः ९ । १०

११ । १२ उप्यवासंकृत्वा १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ नचचाल छलेनशत्रुवधंनंगीकृतवान् २२ । २३ । २४ । २५ । २६ आशिषोक्त्वा आशिषं प्रयुज्य २७ । २८ । २९ । ३०

वन०

अ०

३१६

राजन्विद्वान्भवान्दांतःसत्यसंधोजितेंद्रियः ॥ नैवंविधाःप्रमुह्यंतेनराःकस्यांचिदापदि ११ देवैरप्यापदःप्राप्ताश्छन्नैश्चबहुशस्तथा ॥ तत्रतत्रसपत्नानानिग्रहार्थं
महात्मभिः १२ इंद्रेणनिषधान्प्राप्यगिरिप्रस्थाश्रमेतदा ॥ छन्नेनोप्यकृतं कर्मद्विषतांचविनिग्रहे १३ विष्णुनाऽश्वशिरःप्राप्यतथाऽदित्यानिवत्स्यता ॥
गर्भेवधार्थंदैत्यानामज्ञातेनोषितंचिरम् १४ प्राप्यवामनरूपेणप्रच्छन्नं ब्रह्मरूपिणा ॥ बलेर्यथाहृतंराज्यं विक्रमैस्तच्चतेश्रुतम् १५ हुताशनेनयज्ञापःप्रविश्यच्छ
न्नमासता ॥ विबुधानांकृतंकर्मतच्चसर्वेश्रुतंत्वया १६ प्रच्छन्नंचापिधर्मज्ञहरिणाऽरिविनिग्रहे ॥ वज्रंप्रविश्यशक्रस्ययत्कृतंतच्चतेश्रुतम् १७ और्वेणवसताच्छन्न
मूरौब्रह्मर्षिणातदा ॥ यत्कृतंतातदेवेषुकर्मतत्तेऽनघश्रुतम् ॥ १८ एवंविस्वतातातच्छन्नेनोत्तमतेजसा ॥ निर्दग्धाःशात्रवाःसर्वेवसताभुविसर्वशः १९
विष्णुनावसताचापिगृहेदशस्थस्यैव ॥ दशग्रीवोहतश्छन्नंसंयुगेभीमकर्मणा २० एवमेवमहात्मानःप्रच्छन्नास्तत्रतत्रह ॥ अजयच्छात्रवान्युद्धेतथात्वमपिजे
ष्यसि २१ तथाधौम्येनधर्मज्ञोवाक्यैःसंपरितोषितः ॥ शास्त्रबुद्ध्यासुबुद्ध्याचनचचालयुधिष्ठिरः २२ अथाब्रवीन्महाबाहुर्भीमसेनोमहाबलः ॥ राजानंबलिनां
श्रेष्ठोगिरासंपरिहर्षयन् २३ अवेक्षयामहाराजतवगांडीवधन्वना ॥ धर्मानुगतयाबुद्ध्यानकिंचित्साहसंकृतम् २४ सहदेवोमयानित्यंनकुलश्चनिवारितौ ॥
शक्तौविध्वंसनेतेषांशत्रूणांभीमविक्रमौ २५ नवयंतत्प्रहास्यामोयस्मिन्मोक्ष्यतिनोभवान् ॥ भवान्विधत्तांतत्सर्वेक्षिप्रजेष्यामहेरिपून् २६ इत्युक्तेभी
मसेनेनब्राह्मणाःपरमाशिषा ॥ उक्त्वाचापृच्छ्यभरतान्यथास्वान्स्वान्ययुर्गृहान् २७ सर्वेवेदविदोमुख्यायतयोमुनयस्तथा ॥ आसेदुस्तेयथान्यायंपुनर्दर्शनकांक्षया
२८ सहधौम्येनविद्वांसस्तथापंचचपांडवाः ॥ उत्थायप्रययुर्वीराःकृष्णामादायधन्विनः २९ क्रोशमात्रमुपागम्यतस्माद्देशान्निमित्ततः ॥ श्वोभूतेमनुजव्याघ्रा
श्छन्नवासार्यमुद्यताः ३० पृथक्शास्त्रविदःसर्वेसर्वेमंत्रविशारदाः ॥ संधिविग्रहकालज्ञामंत्रायसमुपाविशन् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायां
वैयासक्यामारण्यकेपर्वणिआरण्यपर्वणिअज्ञातवासमंत्रणेपंचदशाधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३१५ ॥ ॥ आरण्यपर्वसमाप्तम् ॥ समाप्तंचेदमारण्यकं
पर्वति ॥ ॥ ॥ ॥ इदमारण्यकंश्रुत्वामहापापैःप्रमुच्यते ॥ अधनोधनमाप्नोतिपुत्रपौत्रसमन्वितः १ यंयंप्रार्थयतेकामंतंतंप्राप्नोत्यसंशयम् ॥
नारीवापुरुषोवापिशुचिःप्रयतमानसः २ आरण्यकेश्रुतेऽधीतेब्राह्मणान्पायसादिभिः ॥ भोजयेद्ब्रह्मगोस्वर्णदानैरत्नैःप्रयुजितान् ३ ब्राह्मणेषुचतुष्टेषुसंतुष्टाःपांडु
नंदनाः ॥ ब्रह्माविष्णुस्तथारुद्रःशक्रोदेवगणास्तथा ४

॥२५५॥

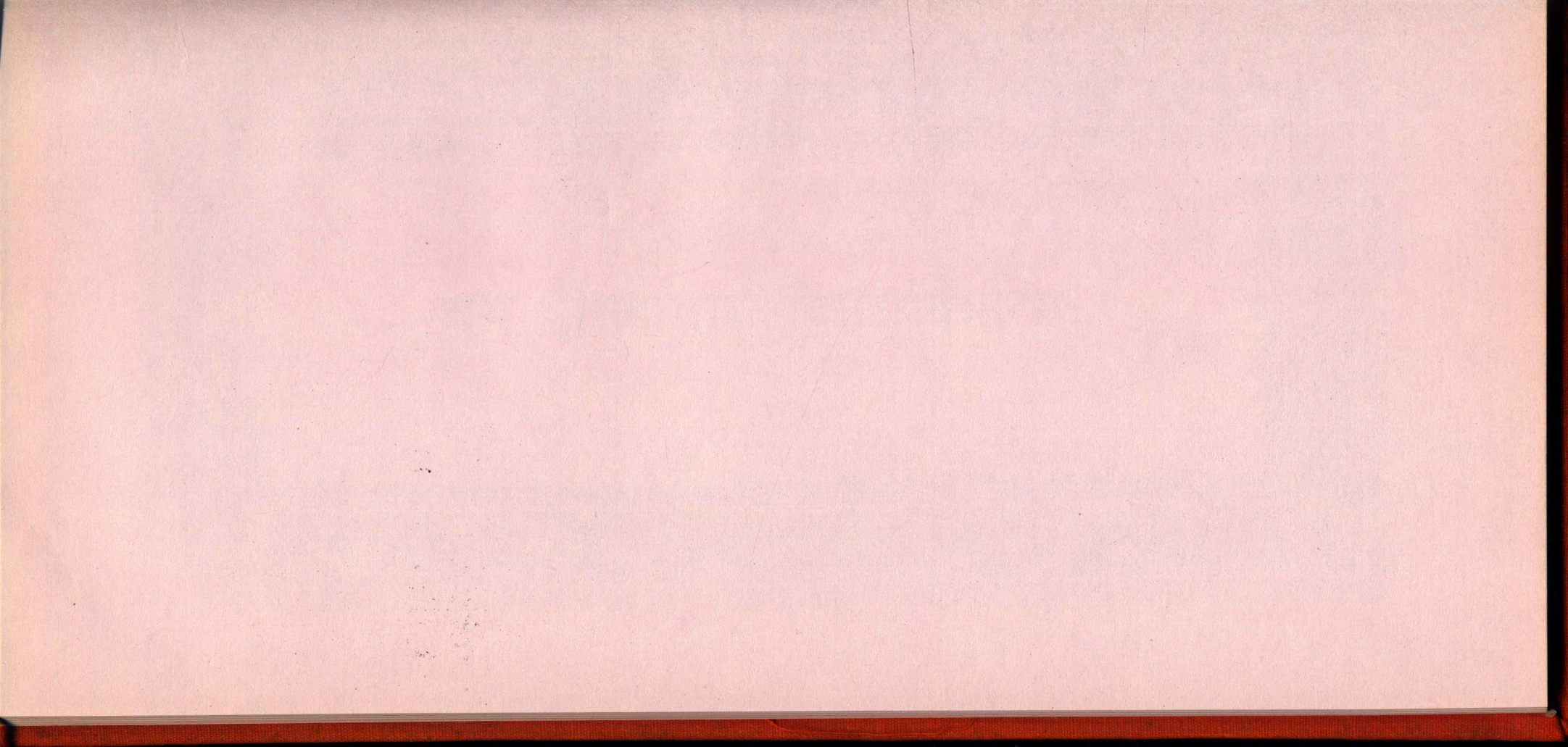
मंत्रायविचारार्थं ३१ ॥ इतिश्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणब्रह्मर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदसूरिसुनोनीलकण्ठस्य कृतौ भारतभावदीपे आरण्यपर्वार्थप्रकाशे पंचदशाधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३१५ ॥ ॥ ॥

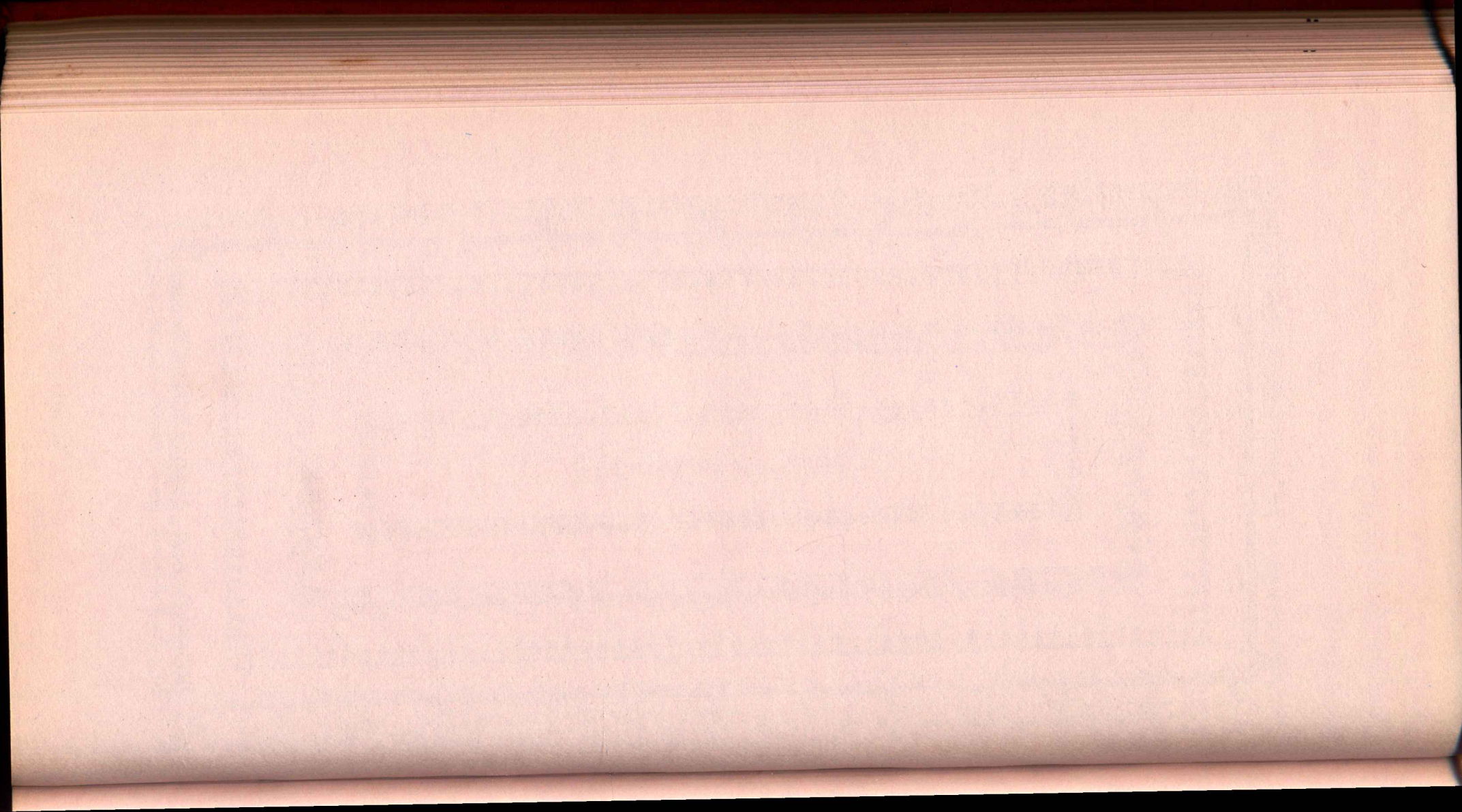
भूतानिमुनयोदेव्यस्तथापितृगणाश्चये ॥ वाचकंपूजयेच्छत्तयावस्त्रात्रैःस्वर्णभूषणैः ५ विशेषतस्तुकपिलादेयातुजपपाठके ॥ कांस्यदोहारौप्यसुरास्वर्णशृंगीसभूषणा ॥ पांडूनांपरितोषार्थेदद्यादन्नं द्विजातये ६ आरण्यकारुण्यमाख्यानं शृणुयाद्योनरोत्तमः ॥ ससर्वकाममाप्नोति पुनःस्वर्गतिमाप्नुयात् ७ ॥ इत्यारण्यकश्रवणमहिमादानविधिश्च समाप्तः ॥ ॥ अस्मिन्पर्वणि वृत्तांताः ॥ पांडवप्रव्राजनम् ॥ पौरानुगमनम् ॥ पौरवाक्यं पौरविसर्जनं च ॥ ब्राह्मणानुगमनम् ॥ युधिष्ठिरचिंता ॥ शौनकवाक्यम् ॥ धौम्यस्तवः ॥ आदित्यनामाष्टशतम् ॥ विदुरनिर्वासनम् ॥ विदुरागमनम् ॥ धृतराष्ट्रस्य संतापः ॥ व्यासागमनम् ॥ सुरभीद्रसंवादः ॥ अर्जुनवाक्यम् ॥ भीमसेनवाक्यम् ॥ व्यासदर्शनम् ॥ कौन्तेयगमनम् ॥ लोकपालागमनम् ॥ विद्यालाभः ॥ शस्त्रप्राप्तिः ॥ किरातयुद्धम् ॥ इंद्रलोकगमनम् ॥ नलोपाख्यानम् ॥ अक्षज्ञानप्राप्तिः ॥ नारदागमनम् ॥ पुलस्त्यतीर्थयात्रा ॥ लोमशागमनम् ॥ तर्तीर्थयात्राप्रस्थानम् ॥ अगस्त्यप्रभावः ॥ विंध्यशैलचरितम् ॥ वातापिनाशनम् ॥ समुद्रशोषणम् ॥ कालेयवधः ॥ सगरपुत्रविनाशः ॥ गंगावतारः ॥ ऋष्यशृंगोपाख्यानम् ॥ वृष्णिपांचालागमनम् ॥ हलधरवाक्यम् ॥ वासुदेववाक्यम् ॥ जामदग्न्यचरितम् ॥ सौकन्योपाख्यानम् ॥ श्येनकपोतीयम् ॥ अष्टावक्रीयम् ॥ गंधमादनप्रवेशः ॥ औत्पातिकम् ॥ घटोत्कचगमनम् ॥ जटासुरवधः ॥ आर्षिषेणाश्रमनिवासः ॥ हनूमद्भीमसमागमः ॥ पुष्पाभिहरणम् ॥ यक्षयुद्धम् ॥ वैश्रवणसमागमनम् ॥ निवातकवचवधः ॥ अर्जुनागमनम् ॥ शस्त्रदर्शनम् ॥ आजगरम् ॥ काम्यकागमनम् ॥ वासुदेवसत्यभामागमनम् ॥ नारदागमनम् ॥ मार्कण्डेयागमनम् ॥ मार्कण्डेयसमास्याभविष्यम् ॥ ब्राह्मणमाहात्म्यम् ॥ धुंधुमारोपाख्यानम् ॥ सरस्वतीतार्क्ष्यसंवादः ॥ मनुचरितम् ॥ मंडूकोपाख्यानम् ॥ पतिव्रतोपाख्यानम् ॥ घर्मव्याधोपाख्यानम् ॥ मधुकैटभोपाख्यानम् ॥ द्रौपदीसत्यभामासंवादः ॥ घोषयात्रादुर्योधनकर्म ॥ प्रावृद्धूर्णनम् ॥ इंद्रद्युम्नोपाख्यानम् ॥ आंगिरसं स्कंदजननम् ॥ धार्तराष्ट्रयज्ञः ॥ व्यासदर्शनम् ॥ भृगस्वप्नदर्शनम् ॥ व्रीहिद्रौणिकम् ॥ द्रौपदीप्रमाथः ॥ दुर्वासोपाख्यानम् ॥ रामोपाख्यानम् ॥ सावित्र्युपाख्यानम् ॥ कुंडलाहरणम् ॥ आरण्ययक्षप्रश्नाः ॥ समाप्तावृत्तांताः ॥ अस्याग्रेविराटपर्वभविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ कथं विराटनगरेममपूर्वपितामहाः ॥ अज्ञातवासमुपितादुर्योधनभयादिताः ॥ १ ॥

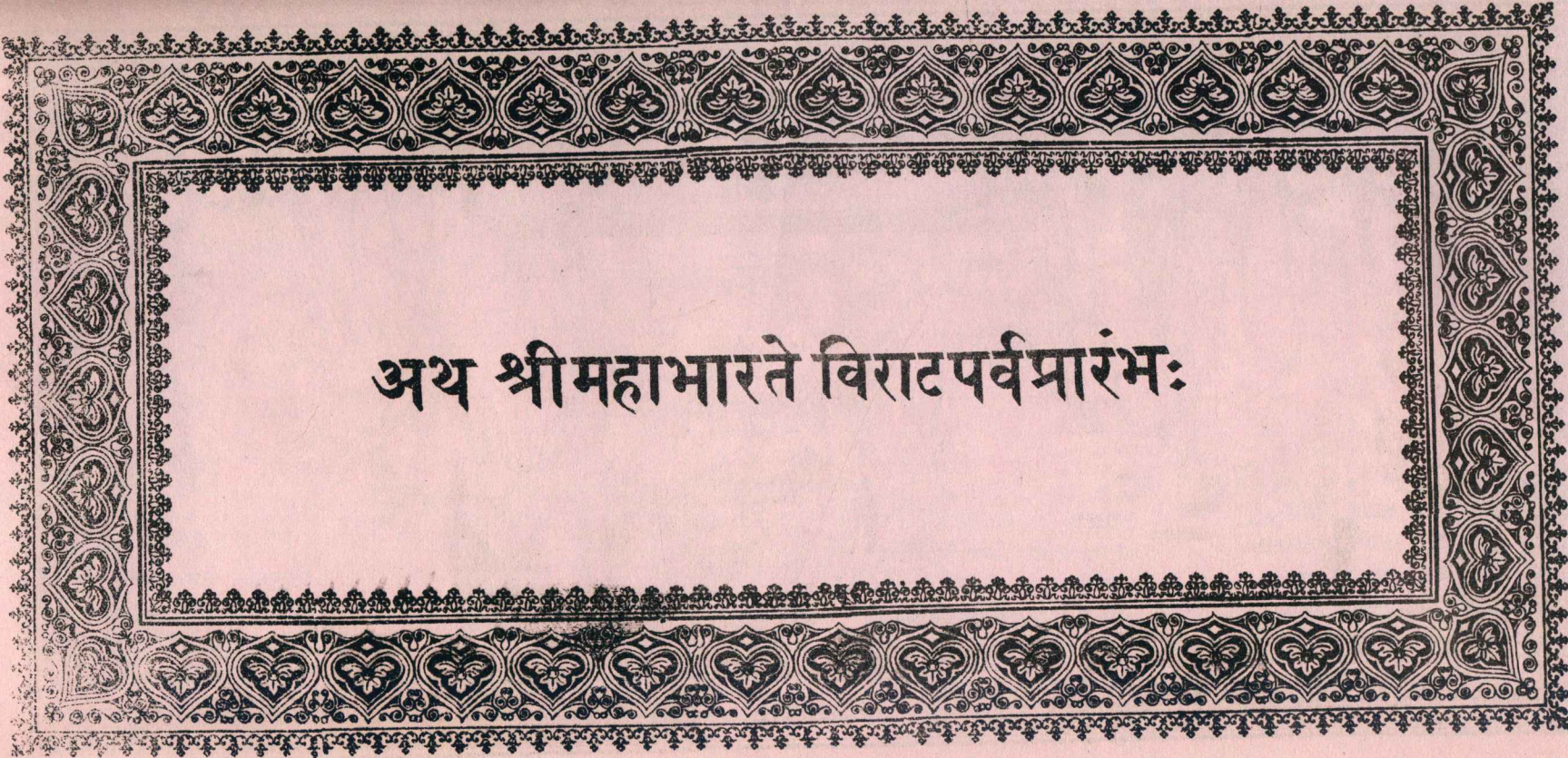
यद्यपि वनपर्वणि एकोनसप्तत्यधिकद्विशताध्याया आदिपर्वणि सूत्राध्याये लिखितास्तथाऽप्यत्र लिपिकरप्रमादादध्यायवृद्धिर्जाता कुत्रवृद्धिर्न तन्निश्चयो न भवतीति ज्ञेयं श्लोकसंख्याया अप्याधिक्यं तथैव बोध्यम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते वनपर्व समाप्तम् ॥

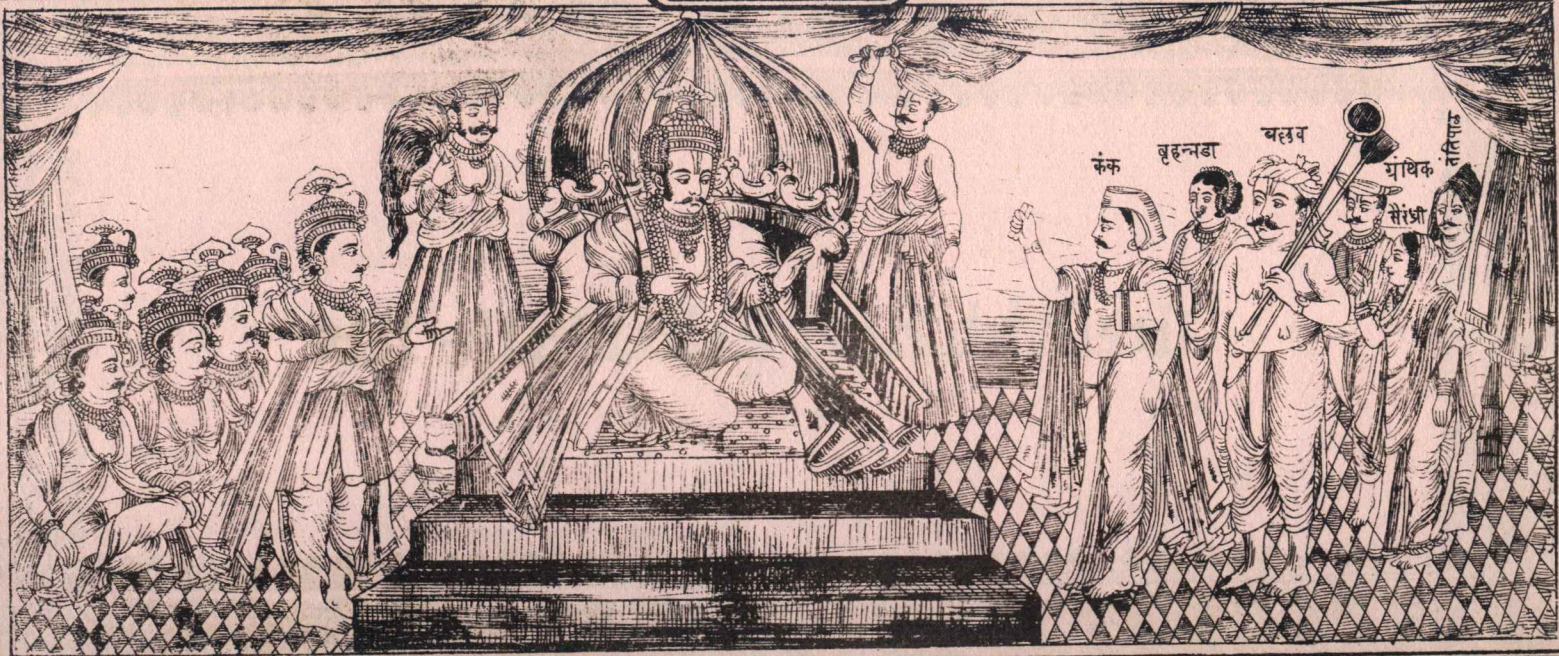

अथ श्रीमहाभारते विराटपर्वप्रारंभः

विराटपर्व ४.

॥ महाभारतम् ॥

विराटपर्व ।

—४—

विषयानुक्रमणिका ।

अध्यायः विषयः पृष्ठम् ।

(१) पाण्डवप्रवेशपर्व

१ प्रकरणादौ नारायणं नमस्कृत्ये-
त्यादि मङ्गलम्—पाण्डवानाम-
ज्ञातवासप्रकारविषयके जनमे-
जयप्रश्ने वैशम्पायनस्योत्तरम्-
युधिष्ठिरेण भ्रातृभिः सह मन्त्र-

अध्यायः विषयः पृष्ठम् ।

णेन विराटनगरे निवासनि-
र्धारणम्—युधिष्ठिरेण स्वस्य
यातिवेषग्रहणपूर्वकं विराटसमा-
स्तारीभवनं कथयित्वा भीमं
प्रति तत्कर्तव्यविषयकः प्रश्नः—
२ भीमसेनः सूदवेषेणाहं विराट-
नगरे चरिष्यामीत्यब्रवीत्—

अध्यायः विषयः पृष्ठम्

ततो युधिष्ठिरस्य भीमं प्रत्यर्जुन-
कर्तव्यकर्मविषये प्रश्नः—षण्ढ-
वेषेण बृहन्नलेति स्वनाम प्रख्या-
प्यान्तःपुरास्त्रियो गीत-नृत्य-
वादित्रादि शिक्षयन्विराटनगरे
विहरिष्यामीत्यर्जुनेन स्वकर्त-
व्यकर्मणः कथनम्—

अध्यायः विषयः पृष्ठम् ।

३ धर्मो नकुलं कर्तव्यकर्मविषये
पप्रच्छ—ततो 'ग्रन्थिक' इति
नाम प्रख्याप्याश्वबन्धो भूत्वा
मत्स्याश्वशिक्षादि कर्म कुर्वन्वि-
राटनगरे विहरिष्यामीति नकु-
लः प्रत्यबोचत्—तथा च 'त-
न्तिपाल' नाम्ना गोपालको

भूत्वा चरिष्यामीति सहदेवः
प्रोवाच—सैरन्ध्रीवेषेण राज-
भार्या सुदेष्णा मुपस्थास्ये इति
द्रौपद्यव्रीधुधिष्ठिरं प्रति—

२

४ युधिष्ठिरस्य भीमादिभ्रातृन् प्रति
स्वाभिरक्षण—सुतादिप्रस्थापन-
विषयिण्युक्तिः—धौर्म्या युधि-
ष्ठिरादीन् प्रति राजगृहवासविष-
यिणीं नीतिमभ्यधात्—वैशम्पा-
यनकथितः पाण्डवानां प्रस्था-
नवृत्तान्तः—

२

५ द्रौपदीसहिताः पाण्डवाः स्वा-
न्यस्त्राण्यादाय पदातय एव शूर-
सेनादीन् देशानतिक्रम्यात्मनो
व्याधान् ध्रुवाणा विराटनगरा-
भ्याशं प्रापुः—तत उत्पथे गहने
महतीं शर्मां दृष्ट्वा तस्यामायुधा-
नि समासज्य तत्र मायाशवं च
निर्मायास्माकं कुलधर्मोऽयं
यच्छवस्योद्वन्धनमिति मार्गे

गोपालादीन् कथयन्तः परस्पर-
व्यवहारार्थं गुह्यानि नामानि
धृत्वा राजधानीसमीपमा-
जग्मुः—

४

६ युधिष्ठिरकृतो दुर्गास्तवः प्रस-
न्नायास्तस्याः संकाशाद्वरला-
भश्च—

५

७ युधिष्ठिरस्य विप्ररूपेणाक्षान्क-
क्षे निक्षिप्य विराटसभायां प्र-
वेशः—तस्य महानुभावतां वीक्ष्य
विराटेन सभास्तारीकरणम्—

६

८ भीमस्य सूदवेषेण विराटसभा-
यां प्रवेशः—सत्कृत्य विराटेन त-
त्काम्यया स्वमहानेसाधिपत्ये
नियोजनम्—

६

९ द्रौपद्याः सैरन्ध्रीवेषेण विरा-
टनगरे प्रवेशः—राजभार्यया सु-
देष्ण्या समाहूय स्ववेश्मनि त-
स्या निवासनम्—

७

१० गोपालवेषधारणपूर्वकं सहदे-

वस्य विराटसभायां प्रवेशः—वि-
राटेन सत्कृत्य तस्य गौरक्षणे
नियोजनम्—

६

११ अर्जुनस्य षण्ढवेषेण विराटस-
भायां प्रवेशः—विराटेन राज्ञा
तस्य प्रमदाभिरपुंस्त्वं परीक्ष्य
कन्यकान्तःपुरे कन्यानादने वि-
नियोजनम्—

६

१२ हयानां क्षमाणं नकुलं प्रेक्ष्य वि-
राटेन नूनमयं हयज्ञो भवितेति
वितर्क्य तमाहूय शिल्पं च पृष्ट्वा-
ऽश्वपालने तस्य नियोजनम्—

६

(२) समयपालनपर्व

१३ पाण्डवाचरणविषयके जनमेज-
यप्रश्ने वैशम्पायनस्योत्तरम्—स-
र्वैः पाण्डवैः स्वकर्मणा नृपं
तोषयित्वा लब्धद्रव्यस्य विक्रय-
व्याजेन यथार्हं भ्रातृषु विभ-
जनम्—वसत्सु पाण्डवेषु चतुर्थे
मासे उत्सवप्रसङ्गेनागतानां

महानां मध्ये प्रधानेन जीमूतेन
सह युद्धार्थं विराटाज्ञया भीम-
सेनस्य रङ्गप्रवेशः—युद्धं कुर्वतः
सर्वमल्लोपमार्दिना भृशमुत्सि-
क्तस्य जीमूतमल्लस्य बाहुयुद्धे
भीमेन कृतो वधः—

६

(३) कीचकवधपर्व

१४ सुदेष्णागृहे कदाचिद्रौपदीं सै-
रन्ध्रीवेषेण परिचरन्तीमालो-
क्योन्मादमुपगतवता कीचके-
न सुदेष्णां प्रति तस्याः प्रार्थ-
नम्—ततो द्रौपदीमेत्य त्वत्स-
ङ्गमसङ्कल्पविवृद्धेन कामाग्निना
दह्यमानमात्मप्रदानेनोद्धरेति प्रा-
र्थना—द्रौपद्या परदारामिम-
र्शने दोषान्, स्वस्य दुर्लभत्वं
चोक्त्वा स्वात्मानं कामयमा-
नस्य कीचकस्य परुषभाषणैः
प्रत्याख्यानम्—

२३

१५ कीचकेन सुदेष्णां प्रति द्रौपद्याः
स्ववशीकरणप्रार्थना—कीचक-

प्रियचिकीर्षया तद्भवने सुरा-
हरणव्याजेन हठाद्रौपद्याः प्रेष-
णम्-द्रौपदीप्रार्थितेन सूर्येण
तद्रक्षणार्थं निगूढं रक्षसो नियो-
जनम्—

१६ स्वसमीपागतया द्रौपद्या सह
कीचकस्य संवादः-कीचकेन
द्रौपद्याः स्वशयनारोहणप्रार्थ-
नामगृह्णत्याः प्रसह्योत्तरीये
ग्रहणम्-तं समाक्षिप्य शरणार्थं
राजसभां प्राप्तां तां पृष्ठतो धा-
वता कीचकेन केशेष्वारुह्य
भूमौ पातयित्वा पदा हननम्-
सूर्यप्रेषितेन रक्षसाऽपवाहित-
स्य कीचकस्य मूर्च्छाप्रसिः—
पदाघातं कुर्वता कीचकेनाव-
मानितां द्रौपदीं दृष्ट्वा क्रुद्धस्य
भीमस्य युधिष्ठिरेण कृतं सङ्केतेन
सान्त्वनम्-द्रौपद्या विलपनपूर्व-
कं सभ्यान्नाभिप्रेक्ष्यत्या युधिष्ठिर-
वचनात् सुदेष्णाभवने गमनम्—

११

द्रौपद्याः सुदेष्ण्या सह सं-
वादः—

११

१७ द्रौपद्या कीचकवधं चिन्तय-
न्त्या महानिशि महानसं गत्वा
भीमस्य प्रबोधनम्-भीमेन तां
प्रत्यागमनप्रयोजनप्रश्नः—

१२

१८ द्रौपद्या भीमस्यामर्षजननाय
धृतसभायामाकर्षणादिस्मारण-
पूर्वकं कीचककृतस्वामिभवं-
निरूपणम्-पूर्वविभवमनुस्मृत्य
पाण्डवान्प्रत्यशोचनम्—

१३

१९ विराटगृहस्थान् युधिष्ठिरादी-
न्प्रति प्रत्येकं नामनिर्देशपूर्वक-
मनुशोचनम्—

१४

२० पूर्वविभवमनुस्मृत्य सम्प्रति
दासीभूतामात्मानं परिशोच-
न्त्या द्रौपद्याः किण्वन्तौ
पाणी मुखमानीय भीमस्य रो-
दनम्—

१५

२१ भीमसेनेन सुकन्यादिदृष्टान्तैः

परिसान्त्वितया द्रौपद्या की-
चककृतं स्वपराभवमुपवर्ण्य
भीमस्य कीचकवधे-प्रेरणम्—

१५

२२ भीमेन कीचकवधमङ्गीकृत्य द्रौ-
पदीं प्रति तदुपायकथनम्-पुनः-
प्रार्थितवता कीचकेन द्रौपदी-
समयेऽङ्गीकृते तं प्रति द्रौपद्या
सङ्केतस्थानादिकथनम्-पुनर्भी-
ममागत्य द्रौपद्या कीचक-
मारणोपाये कथिते तयोर्मिथः
संवादः-पूर्वमेव भीमे नर्तना-
गारं प्रविष्टेऽनन्तरं द्रौपदी-
सङ्गमाशयाऽऽगतस्य कीचक-
स्य पूर्वमागत्य स्थितं भीमं
प्रत्युक्तिः-उपहासोक्तिपूर्वकं
भीमे मारणायोद्यते सत्युभयो-
र्बाहुयुद्धम्-श्रान्तस्य कीच-
कस्य भ्रामणादिपुरःसरं भीमेन
वधः-भीमस्तत्राग्निं प्रज्वाल्य
मांसपिण्डाकृति कीचकशरीरं

द्रौपद्यै दर्शयित्वा तामामन्य
पुनर्महानसं ययौ-द्रौपद्या नि-
वेदितं कीचकवधं श्रुत्वा सभा-
पाला आगत्य तथाविधं की-
चकं ददृशुः—

१६

२३ कीचकमन्यसंस्कारेण संस्कर्तुं
बहिर्नयन्तो रुदन्तः कीचक-
बान्धवा उपकीचकाख्यया प्र-
सिद्धास्तत्र स्तम्भमालिङ्ग्य
तिष्ठन्तीं द्रौपदीं दृष्ट्वाऽस्याः
कृते कीचको हत इति रोषा-
त्तामपि तेन सह दग्धुमिच्छन्त-
स्तास्मिन्नेव याने तां निबध्य
श्मशानाभिमुखं जग्मुः-ततो
द्रौपद्या आक्रोशमात्रेण भीम-
स्यामार्गेण द्रौपद्यभयदानपू-
र्वकं तद्रक्षणार्थं वेपं परिवर्त्य
श्मशानाभिमुखं गमनम्-श्मशा-
नस्थं महान्तं वृक्षमुत्पाट्य ते-
नोपकीचकानां द्रौपदीं त्यक्त्वा
प्राद्रवतां निःशेषं हननम्-ततो

द्रौपद्या बन्धनं विमुच्य सुदेष्णा-
भवने प्रेषणं मार्गान्तरेण भीम-
स्य स्वस्थाने गमनं च— १८

२४ पौरैर्गन्धर्वकृते कीचकवधे क-
थिते विराटस्तान्द्रुं भृत्याना-
ज्ञाप्य द्रौपदीनिर्वासनार्थं सु-
देष्णामब्रवीत्-द्रौपदी विराट-
नगरं प्रत्यागत्य महानसद्वारि
स्थितं भीमं प्रति सङ्केतेनोक्त्वा
नर्तनागारेऽर्जुनं ददर्श-राजक-
न्याभिराश्वासितायाः सैर-
न्ध्याः कटाक्षपूर्वकं बृहन्नलया
संवादः-राजगृहप्रविष्टां द्रौपदीं
प्रति 'सैरन्ध्रि गच्छ भद्रं ते'
इत्याद्युक्तवतीं सुदेष्णां प्रति
द्रौपदी त्रयोदशाहपर्यन्तं राजा
श्राम्यावित्याद्यब्रवीत्— १९

(४) गोहरणपर्व

२ दुर्योधनप्रयुक्तैश्चरैश्चिरमाश्विष-
द्भिरपि पाण्डवप्रवृत्तिमलभमा-

नैर्विराटनगरे सैरन्ध्रीनिमित्तं
गन्धर्वैरदृश्यमानैर्निशि सानु-
जस्य कीचकस्य वधं श्रुतव-
द्भिर्होस्तिनपुरं गत्वा राज्ञे
तस्य वृत्तान्तस्य निवेदनम्— २०

२६ चाराणां पाण्डवाज्ञानादुर्योध-
नस्य विषादः-कर्णेन चारा-
न्तरप्रेषणविधानं दुःशासनेन
तदनुमत्यापि पाण्डवानां विना-
शसम्भावनम्— २०

२७ दुर्योधनं प्रति न तादृशा विनश्य-
न्तीत्यादिप्रकारेण द्रोणोपदेशः— २०

२८ पाण्डवानां धर्मनित्यतया यत्र
सर्वतः शृभान्येव सन्निपतन्ति
स तदधिष्ठितो देश इति भी-
ष्मेण पाण्डवनिवासलक्षणा-
भिधानम्— २१

२९ नीत्युपदेशपूर्वकं कृपस्योपदेशः— २२

३० त्रिगर्तराजेन सुशर्मणा कीच-
कवधं श्रुत्वा विराटनगराभि-

यानस्य प्राप्तकालत्वकथनम्-
तथा भीष्माद्यनुमत्या सुशर्म-
णो विराटनगरमेत्य दक्षिणभागे
गोहरणम्— ४५

३१ गोपैर्द्रुततरमागत्य विराटं प्रति
सुशर्मणा गोहरणनिवेदनम्-
विराटादिभिर्युद्धाय निर्गमोद्य-
मः-विराटाज्ञया शतानीकेन
दत्तं रथादि स्वीकृतवतां पाण्ड-
वानां गोप्रत्याहरणाय त्रिगर्ता-
न्प्रत्यमियानम्— २३

३२ विराटसुशर्मसैन्ययोर्युद्धवर्णनम्-
शतानीकादिनिहतानां परि-
सङ्ख्यानम्-विराटसुशर्मणोर्यु-
द्धम्— २३

३३ भ्रातृसहितेन सुशर्मणा पराजि-
त्य विराटे गृहीते पलायमानेषु
मत्स्येषु युधिष्ठिराज्ञया युद्धार्थं
भीमस्य सुशर्मसमीपगमनम्-
युद्धप्रवृत्तं भीमं दृष्ट्वा परावृत्ते

विराटसैन्ये युधिष्ठिरादीनां
युद्धम्-युद्धप्रसङ्गे पलायमानं,
भीमवाक्यात् परावृत्य युध्यमा-
नं सुशर्माणं गृहीतवति भीमे
त्रिगर्तानां पलायनम्-बद्धं सुश-
र्माणं युधिष्ठिरसमीपमानीय
तदाज्ञया तं भीमो मुमोच— २४

३४ तां रात्रिं सङ्ग्रामभूमावेव निव-
सता विराटेन पाण्डवानां वि-
त्तादिना पूजनम्-पाण्डवैस्त-
त्प्रतिनन्दनम्-युधिष्ठिरवचना-
न्मत्स्येन प्रेरितैर्दूतैः सूर्योदये
विराटनगरे राज्ञो जयघोषणा— २६

३५ दुर्योधनेन भीष्मद्रोणादिभिः
सह विराटनगरमेत्योत्तरभागे
गोपान् विद्राव्य गवां हरणम्-
गोपाध्यक्षेण राजसदनं प्रवि-
श्यान्तःपुरस्थितमुत्तरं प्रति
कौरवैर्गोहरणस्य निवेदनपू-
र्वकं युद्धाय प्रोत्साहनम्— २६

३६ गोपवाक्यश्रवणान्तरमन्तःपुरे
कुशलसारथ्यभावकथनयुक्तामु-
त्तरस्य शौर्योक्तिं श्रुतवतोऽर्जु-
नस्य द्रौपदीं प्रत्युक्तिः—
द्रौपद्या बृहन्नलायाः सारथ्यकर्म-
निपुणत्वे कथिते भगिनीं प्रत्यु-
त्तरवाक्यम्—

२६

३७ भ्रातृवाक्येन नर्तनागारमाग-
तयोत्तरयाऽतिनिर्वन्धेन भ्रातृ-
सारथ्यकरणे प्रार्थिताया बृह-
न्नलाया उत्तरसमीपगमनम्—
उत्तरप्रार्थनया बृहन्नलाया सार-
थ्येऽङ्गीकृते युद्धार्थं निर्गच्छत्यु-
त्तरे कुरुवस्त्रानयनार्थं प्रेरयन्ती
उत्तरादिकन्याः प्रत्युदीर्यार्जुने-
नोत्तररथहयानां प्रेरणम्—

२७

३८ कुरुसैन्यदर्शनेन भीतमुत्तरं
'नोत्सहे कुरुभिर्योद्धुम्' इत्याधुक्त-
वन्तं प्रत्यर्जुनस्योत्तेजनवा-
क्यम्—'कामं हरन्तु मत्स्यानाम्'

इत्याधुक्त्वा रथात्प्रस्कन्द्योत्तरस्य
पलायनम्—तदनु पार्थेन रथा-
दवप्लुत्यास्य केशेषु ग्रहणम्—
तदवलोकयतां कुरूणामर्जुनवि-
षये विमर्शः—अर्जुनेनाहं कुरु-
भिर्योस्ये त्वं केवलं मदीयं सार-
थ्यं कुर्वित्यादिवचनैः समाश्वा-
स्योत्तरस्य रथे आरोपणम्—

२८

३९ रथारूढार्जुनदर्शनेन भीष्मादि-
षु चिन्तयत्सूपातदर्शनोत्तरं वद-
तो द्रोणस्य युद्धार्थं क्लीबवेपे-
णागतोऽयमर्जुन एवेति निश्च-
यः—दुर्योधनेनायमर्जुनश्चेन्मम
कार्यसिद्धिरेवेति द्रोणं निर्भ-
र्त्सयन्तं कर्णे प्रति कथनम्—

२९

४० शमीवृक्षसमीपमुपागत्योत्तरं प्र-
त्यर्जुनेन शमीवृक्षादधुरवरोपण-
चोदना—

२९

४१ शम्यां शवनिधानश्रवणेन ता-
मारोढुं विचारयत उत्तरस्या-
र्जुनोपदेशाच्छमीमारुह्य धनुरव-

रोपणे प्रवृत्तिः—

२९

४२ पाण्डवकामुर्काद्यवलोकनवि-
स्मितस्योत्तरस्यार्जुनं प्रति त-
त्तदायुधवर्णनपूर्वकं तत्तत्स्वामि-
विषयकः प्रश्नः—

२९

४३ अर्जुनेनोत्तरं प्रति युधिष्ठिराद्या-
युधानां पृथक् पृथङ्निर्देशेन
तत्तत्स्वामिकत्वकथनम्—

३०

४४ अर्जुनेनोत्तरं प्रति स्वस्यार्जुनत्व-
कथनपूर्वकं कङ्कादीनां युधि-
ष्ठिरादित्वकथनम्—तत्प्रत्ययार्थं
स्वकीयनामदशककथनं तन्नि-
र्वचनं च—

३१

४५ बृहन्नलायामर्जुनत्वविज्ञानेन शी-
घ्रं गाण्डीवाद्यायुधानां रथे
निधानम्—पार्थेन तदाश्वासनम्—
अर्जुनेनोत्तरं प्रति स्वस्य क्लैब्य-
त्वप्राप्तिहेतुकथनम्—अस्त्राणा-
मभिध्यानम्—अस्त्रदेवतासन्नि-
धानम्—प्रणिपातपूर्वकं तासां
युद्धे मनसि सन्निधानप्रार्थना—

३१

४६ उत्तरेण सह युद्धार्थं प्रस्थितेना-
र्जुनेन स्मृतमात्रस्य वानरलक्ष-
णध्वजस्य रथे प्रादुर्भावः—स्व-
शङ्खनिनादश्रवणसंज्ञस्तमुत्तरं स-
माश्वास्य पुनर्जुनेन श-
ङ्खाध्मापनम्—रथनिर्घोषश्रवणे-
न निमित्तदर्शनेन चार्जुनागमनं
शंसता द्रोणाचार्येण सेनां व्यु-
ह्यावस्थानविधानम्—

३२

४७ द्रोणवचनादर्जुनस्यार्जुनत्वाव-
धारणेन विषादात्तूर्णोभूतेषु
स्वीयेषु दुर्योधनेन तेषां विभ्रा-
न्तमनसां सैनिकानां प्रोत्सा-
हनम्—कर्णेन द्रोणोपालम्भः—

३३

४८ कर्णेनात्मश्लाघापूर्वकं सर्वेषां
तिरस्कारोऽर्जुनपराभवप्रतिज्ञा-
नं च—

३४

४९ कृपेणार्जुनचरित्रप्रशंसनपूर्वकं क-
र्णगर्हणम्—तथा स्वेषु एकैके-
नार्जुनस्य दुर्जयत्वकथनपूर्वकं
सम्भूयाभियाननिर्धारणम्—

३४

५० द्रोणनिन्दाश्रवणेन क्रुद्धेनाश्व-
त्थामा कर्णदुर्योधनयोररुन्तुदेन
वचसाऽधिक्षेपः— ३५

५१ कर्णकृतद्रोणकृपाधिक्षेपसङ्कु-
द्धस्याश्वत्थामो भीष्मेण द्रोणा-
दिप्रशंसनपूर्वकं परिसान्त्व-
नम्—कर्णदुर्योधनाभ्यां द्रोणा-
दिक्षमापनम्— ३६

५२ भीष्मेण दुर्योधनं प्रति पाण्डवा-
नामज्ञातकालवासश्चान्द्रमानेन
पूर्ण इति कथनम्—पाण्डवप-
राक्रमप्रशंसनपूर्वकं सङ्ग्रामरा-
ज्यप्रदानयोरन्यतरानुष्ठाननिर्ण-
यचोदना-राज्यदानं प्रतिषेधन्तं
दुर्योधनं गोभिः सह नगरं प्र-
स्थाप्य व्यूहावस्थानम्— ३६

५३ व्यूहसमीपागतस्यार्जुनस्य ध्व-
जादिदर्शनोत्तरमयमर्जुनपवेति
निश्चिन्वतो द्रोणस्य बाणद्वारा-
र्जुनकृतस्वपादवन्दनादिकथनम्—

दुर्योधनरहितं कुरुसैन्यं दृष्ट्वं-
तोऽर्जुनस्याज्ञयोत्तरोऽर्जुनरथं
दुर्योधनं प्रति प्रस्थापयामास-
अर्जुनाभिप्रायं विदित्वा तत्पा-
र्षिणग्रहणविधानम्—तत्र ग-
त्वाऽर्जुनेन सैनिकेषु शरैस्ता-
डितेषु गवां विराटनगराभि-
मुखं प्रतिनिवर्तनम्— ३७

५४ दुर्योधनं प्रति प्रयान्तमर्जुनं
दृष्ट्वा कुरुवीरेष्वागच्छत्सूक्तरोऽ-
र्जुनवाक्यात् कर्णं प्रति रथं प्रे-
रयामास—चित्रसेनादिभिर्युध्य-
मानेनार्जुनेन पराजिते विकर्णोऽ-
पयाते युध्यमानस्य शत्रुन्तपस्या-
र्जुनकृतो वधः—कुरुसैन्यं घात-
यताऽर्जुनेन हतं स्वभ्रातरं श्रुत्वा
कर्णोऽर्जुनमभिययौ—कर्णार्जुन-
दर्शनार्थं कुरुष्ववस्थितेष्वर्जुनेन
युद्धपराजितस्य कर्णस्याप-
यानम्— ३७

५५ कर्णेऽपयाते सत्यागतानां दु-
र्योधनादीनां सैन्यमाच्छाद्या-
श्चर्ययुद्धं कुर्वत्यर्जुने सैनिकैस्त-
त्प्रशंसनम्—द्रोणादिताडनपूर्व-
कं कौरवसैन्यं भङ्क्त्वाऽर्जुनेन
कृपसैन्यं प्रति रथं नेतुमुत्तरं
प्रति प्रेरणा—अर्जुन उत्तरं प्रति
द्रोणप्रदक्षिणकरणमादिश्याश्व-
त्थामादींस्तत्तद्वज्रादिचिह्नद-
र्शनपूर्वकमभिज्ञापयान्चक्रे— ३८

५६ अर्जुनस्य कुरुभिः सह युद्धं द्रष्टु-
माकाशे देवर्षिसिद्धानां वि-
मानैः सम्प्राप्तिः— ४०

५७ अर्जुनाज्ञया कृपं प्रति रथे नीते
उभावपि शङ्खं दध्मतुः—कृपार्जु-
नयोर्युध्यमानयोरर्जुनेन विरथी-
कृतं कृपं योद्धारो रणादन्यत्र
निगुः—

५८ ततो युद्धार्थमागतं द्रोणं प्रत्य-
र्जुनाज्ञयोत्तरेण रथे नीते द्रोणः
शङ्खं वादयति स्म—अर्जुनप्रा-

र्थनं श्रुत्वा पूर्वं द्रोणो बाणां-
स्तत्याज—द्रोणार्जुनयोर्युध्यमा-
नयोरर्जुनेन द्रोणे पराजितेऽ-
श्वत्थामा सहार्जुने युध्यमाने
तदन्तरे द्रोणापयानम्— ४१

५९ अर्जुनाश्वत्थामोर्युद्धे प्रसक्ते बा-
णक्षयादश्वत्थामः पराजयः—
धनुर्विस्फारयन्तं कर्णं प्रति यु-
द्धायाभिद्रवणं च— ४३

६० कर्णार्जुनयोरहोपुरुषिकापूर्वको
युद्धारंभः—अर्जुनेनाश्वादिहनन-
पूर्वकं बाणेनोरसि विद्धस्य कर्ण-
स्य पलायनम्— ४३

६१ भीष्मसैन्यं प्रति रथवाहनार्थं
प्रेरितस्योत्तरस्यासामर्थ्यसूचकं
वाक्यं श्रुत्वाऽर्जुनः पुनस्तमा-
श्वस्य रथवाहनार्थं प्रेरित-
वान्—उत्तरेण भीष्मसैन्यं प्रति
रथे नीते वारयतो भीष्मस्यार्जु-
नो ध्वजं चिच्छेद—दुःशासना-
दीनामर्जुनेन सह युध्यमानाना-

मर्जुनबाणाघातेन पीडितस्य
दुःशासनस्य पलायनम्-अर्जुन-
शरविद्धे विकर्णे रथात्पतिते
युध्यमानयोर्विविशतिदुःसहयो-
रर्जुनेनाश्वेषु हतेषु तयोः पला-
यनम्—

४३

६२ संहत्य युध्यतः कुरुवीरान् रणे
निपात्यार्जुनेन लोहितनदीप्र-
वर्तनम्—

४४

६३ पुनर्दुर्योधनादिष्वर्जुनेन सङ्गतेषु
मिलितानां कृपादीनां युद्धे प्रस-
क्तेऽर्जुनेनैन्द्राल्लेखे रथिषु मोहि-
तेषु सत्सु कौरवसैन्यस्य पला-
यनम्—

४५

६४ प्रभन्नबलदर्शनेन युद्धार्थमाग-
तस्य भीष्मस्यार्जुनेन सह युद्धम्-
भीष्मधनुश्छेदनादि कुर्वन्तम-
र्जुनं गन्धर्वादयस्तुष्टुः-अर्जुन-
बाणाघातेन पीडितस्य भीष्म-
स्य युद्धादपयानम्—

४५

६५ भीष्मापयानानन्तरमागतस्य
दुर्योधनस्यार्जुनेन सह युद्धम्-
दुर्योधनरक्षार्थं महता जवेन ह-
स्तिनमारुह्य युद्धार्थमागतस्य
विकर्णस्यार्जुनेन हस्तिनि हते
विकर्णस्य पलायनम्-अर्जुनेन
पीडिते दुर्योधने युद्धात्पलाय-
माने सति तं प्रत्यर्जुनेन भुजा-
स्फालनपूर्वकं निर्भर्त्स्य पुनर्यु-
द्धायाव्हानम्—

४६

६६ अर्जुनवाक्यात्प्रत्यावृत्ते दुर्योधने
तद्रक्षणार्थं कर्णभीष्मद्रोणादी-
नामपि प्रत्यावृत्तिः-मिलितैः
सर्वैः सह युद्धप्रसङ्गेऽर्जुनः स-
म्मोहनाल्लेखेन भीष्मवर्जं सर्वा-
न्मोहयामास-अर्जुनप्रेरितेनोत्त-
रेण कौरवाणां वल्लेषु हतेषु यु-
द्धाभिरगमनम्-अर्जुनस्य भीष्मे-
ण युद्धप्रसङ्गे भीष्मस्याश्वान्
सारार्थं च विद्ध्वा रथसङ्घा-

भिर्गत्य स्थितिः-चैतन्यं लब्धव-
त्सु कौरवेषु पुनर्युद्धार्थं प्रवृत्त-
स्य दुर्योधनस्य भीष्मकृतं नि-
वारणम्-युद्धनिवर्तनानुमतिं द-
त्वा प्रस्थितेषु कौरवेषु भीष्मा-
दीन् प्रत्यर्जुनस्य प्रणामः-तथाऽ
र्जुनेन दुर्योधनस्य किरीटच्छेद-
नम्-अर्जुनाज्ञयोत्तरेण रथनिव-
र्तनम्—

४६

६७ भीतकुरुसैन्यस्यार्जुनेनाभये द-
त्ते तं प्रति तस्याशीर्वादादि-
अर्जुनेनोत्तरं प्रति पाण्डवप्रका-
शनप्रतिषेधपूर्वकं कौरवजय-
स्थात्मकृतत्वव्यापनचोदनम्-
उत्तरेणाप्रकाशनमङ्गीकृत्यापर-
स्यानङ्गीकारः-शमीमागत्य रथ-
स्थितं कपिध्वजं विसर्ज्य पूर्वरथे
स्थापितं विराटीयं सिंहध्वजं
स्थापयित्वा शस्त्राणां यथास्था-
ननिधानं पूर्ववैषयोपादानमु-
त्तरस्य जयमाख्यातुमग्रे गो-

पालानां प्रेषणं स्वयमपराह्णे ग-
मनं च—

४७

६८ विराटस्य युधिष्ठिरादिभिः स-
ह स्वनगरप्रवेशः पौरैस्तत्सं-
माननं च-अन्तःपुरगतेन राज्ञा
कुरुनभियातमुत्तरं श्रुत्वा तद्र-
क्षणाय योधप्रेषणम्-अत्रान्तरे
उत्तरप्रेषितैर्दूतैर्नगरमागत्य त-
द्विजयसमावेदनम्-ततः प्रह-
ष्टेन राज्ञा नगरालङ्कारायादि-
श्य कुमारानयनाय तूर्याणि
राजकुमारादींश्च प्रस्थाप्य कङ्कं
प्रति द्यूतप्रवर्तनचोदना-दृष्टेन
राज्ञा देवितुमनिच्छतापि क-
ङ्केन राज्ञोऽत्यन्ताभिनिवेशं ज्ञा-
त्वा द्यूतप्रवर्तनम्-ततो राज्ञा
विराटेन 'पश्य मे पुत्रेण कुरवो
जिताः' इति स्ववचनमाकर्ण्य
बृहन्नलासहायेनेति द्रुवतो युधि-
ष्ठिरस्य मुखे क्रोधादक्षेण ताड-
नम्-तेन युधिष्ठिरस्य नासातो

रुधिरस्त्रावः—द्रौपद्या जलपूर्णं
हेमपात्रे तद्रुधिरधारणम्—उ-
त्तरस्य समायां प्रवेशः—उत्तर-
वाक्येन विराटेन कङ्कस्य क्षमा-
पनम्—विरते कङ्कस्य क्षतज-
स्त्रावे बृहन्नलाप्रवेशः—राज्ञः
कुमारं प्रति कर्णादिभिः सह यु-
द्धप्रकारप्रश्नः—

४८

६९ उत्तरेण कौरवजयस्य देवपुत्र-
कृतत्वमुक्त्वा तत्पराक्रमं चो-
पवर्ण्य तं दिदृक्षते राज्ञे स स-
म्प्रत्यन्तर्हितो द्वित्रैरहोभिः
प्रादुर्भविष्यतीत्यभिधानम्—
पार्थेनोत्तरायै रणाहतवस्त्रभूष-
णादिसमर्पणम्—उत्तरेण सह
पाण्डवैरग्रेतनकर्तव्यमन्त्रणम् ४९

(५) वैवाहिकपर्व

७० कुरुविजयदिनाचृतीये दिवसे
प्रभाते युधिष्ठिरादिभी राजल-
क्षणानि घृत्वा सदोगतैर्नृपासने-
षूपवेशनम्—ततः सर्वां प्रविष्टेन
विराटेन राज्ञा तांस्तथावस्थि-
तान्वांश्य कङ्कबुध्या सरोपं यु-
धिष्ठिरस्य राजासनोपवेशना-
धिकक्षेपः—अर्जुनेन विराटं प्रति-
युधिष्ठिरस्य याथातथ्यकथनेने-
न्द्रासनारोहणार्हत्वमभिधाय
राजासनारोहणार्हत्वप्रतिपाद-
नम्—

५०

७१ भीमादीन्पृच्छते विराटायार्जु-

नेन बलवादीन् भीमत्वादिना
निरूप्य सर्वेषां तद्गृहे सुखेन नि-

वासाभिधानम्—पुनर्दृष्टेनोत्त-
रेणासाधारणाकारेण युधिष्ठि-
रादीन्निर्दिश्यार्जुनपराक्रमवर्ण-
नम्—उत्तरेण सह सम्मन्त्र्य
राज्ञा सकोशदण्डराज्यनिवेदने-
न युधिष्ठिरं प्रसाद्य मुदा सर्वा-
श्चाभिनन्द्योत्तराया अर्जुनभार्या-
त्वेन प्रतिग्रहप्रार्थनम्—स्तुषा-
त्वेनार्जुनेन तस्याः स्वीकारः— ५०

राज्ञा पृष्टेनार्जुनेनोत्तराया भा-
र्यात्वेनापरिग्रहे लोकान्यथा-
शङ्कापाकरणरूपहेत्वाभिधान-
म्—विराटेनार्जुनप्रशंसनपूर्वक-

मभिमन्यवे कन्यादानाङ्गीकारः—
युधिष्ठिरेण तदनुज्ञानम्—विरा-
टेन युधिष्ठिरेण च श्रीकृष्णाय
सुहृद्भ्यश्च दूतप्रेषणम्—पाण्डवा-
नामुपप्लव्यनगरगमनम्—तत्र स-
र्वेषां पाण्डवपक्षीयाणां राज्ञां
समागमनमभिमन्युना सहोत्त-
राया विवाहोत्सवश्च— ५१
श्रवणमहिमा— ५२
भविष्यत्पर्वसूचनपूर्वकं विराट-
पर्वसमाप्तिः—

समाप्तेयं विराटपर्वविषयानुक्रमणिका ।

॥ शुभं भवतु ॥

ॐ

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमल्लारयेनमः ॥ श्रीमद्रोपालमानस्यप्राचीनाचार्यवर्त्मना ॥ विराटपर्वप्रद्योतीभावदीपोवितन्यते ॥ १ ॥ तत्रपूर्वस्मिन्पर्वणि 'दिष्ट्यापंचमुरक्तोऽसिदिष्ट्यातेषट्पदीजिता । द्वेपूर्वमध्यमेद्रेचद्रेचांत्येसांपरायिके ' इति 'शांतोदांतउपरतस्तिष्ठुःसमाहितोभूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानंपश्यति ' इतिश्रुतिप्रसिद्धेष्वात्मदर्शनसाधनेपुश्यादिपुरक्तः षड्विंशत्यक्षणांपदपदीजातमात्रस्याशनापि पामे प्रकृतस्यशोकमोहौ वृद्धस्यजरामृत्युइति लोके 'योऽशनायापिपासेशोकमोहंजरामृत्युमत्येति ' इतिवेदचप्रसिद्धांजयतीत्युक्तं तांजितवतात्वव्यक्तलिङ्गेनस्येयं । आत्यंतिकयांकृतकृत्यतायांतु चक्तलिङ्गेनापिभाव्यमित्येतत्पांडवाचरणप्रदर्शनेनदर्शयितुंविराटपर्वारभते । तत्र वर्षत्रयोदशमिदंमत्प्रसादात्कुरुद्रुहाः । विराटनगरेगूढाअविज्ञाताश्चरिष्यथ ' इतिप्राक्कथितधर्मवाक्यार्थमनुवदन् जनमे

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवींसरस्वतींचैवततो जयमुदीरयेत् १ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथं विराटनगरेममपूर्वपितामहाः ॥ अज्ञातवासमुषितादुर्योधनभयादिताः २ पतिव्रतामहाभागासततंब्रह्मवादिनी ॥ द्रौपदीचकथंब्रह्मब्रह्मातादुःखिताऽवसत् ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यथाविराटनगरेतवपूर्वपितामहाः ॥ अज्ञातवासमुषितास्तच्छृणुष्वनराधिप ४ तथासतुवगान्ब्रह्मधाधर्मोधर्मभृतांवरः ॥ गत्वाऽऽश्रमंब्राह्मणेभ्यआचरत्यौसर्वमेवतत् ५ कथयित्वातुतत्सर्वंब्राह्मणेभ्योयुधिष्ठिरः ॥ अरणीसहितंतस्मैब्राह्मणायन्यवेदयत् ६ ततोयुधिष्ठिरोराजाधर्मपुत्रोमहामनाः ॥ संनिवर्त्यानुजान्सर्वानितिहोवाचभारत ७ द्वादशेमानिवर्षाणिराज्यविप्रोषितावयम् ॥ त्रयोदशोऽयंसंप्राप्तःकृच्छ्रात्परमदुर्वसः ८ ससाधुर्कोतेयइतोवासमर्जुनरोचय ॥ संवत्सरमिमंयत्रवसेमाविदिताःपरैः ९ ॥ अर्जुनउवाच ॥ तस्यैववरदानेनधर्मस्यमनुजाधिप ॥ अज्ञाताविचरिष्यामोनराणांनानात्रसंशयः १० तत्र वासायराष्ट्राणिकीर्त्तयिष्यामिकानिचिद् ॥ रमणीयानिगुप्तानितेषांकिंचित्समरोचय ११ संतिस्म्याजनपदाबह्वन्नाःपरितःकुरुन् ॥ पंचालाश्चेदिमत्स्याश्चशूरसेनाः पटञ्चराः १२ दशार्णानवराष्ट्राश्चमल्लाःशाल्वायुगंधराः ॥ कुंतिराष्ट्रंचविपुलंसुराष्ट्रावंतयस्तथा १३ एतेषांकतमोराजन्निवासस्तवरोचते ॥ यत्रवत्स्यामहेरा जन्संवत्सरमिमंवयम् १४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रुतमेतन्महाबाहोयथासभगवान्प्रभुः ॥ अब्रवीत्सर्वभूतेशस्तत्तथानतदन्यथा १५ अवश्यंत्वेववासार्थंरमणीयंशिवंसुखम् ॥ संमंथ्यसहितैःसर्वैर्वस्तव्यमकुतोभयैः १६ मत्स्योविराटोबलवानभिरक्ताऽथपांडवान् ॥ धर्मशीलोवदान्यश्चवृद्धश्चसततंप्रियः १७ विराटनगरे तातसंवत्सरमिमंवयम् ॥ कुर्वतस्तस्यकर्माणिविहरिष्यामभारत १८

जयउवाच कथमिति । पूर्वःपितापरीक्षित् तस्यपितामहाः अज्ञातवासंयथास्यात्ताकाथंउषिताः वासंकृतवंतः । समूलघातंन्यवधीदितिवत्कपादित्वाद्रुमतेरनुप्रयोगः वासमितिणमुलंतम् २ ब्रह्मवादिनीश्री कृष्णकीर्त्तनशीला ३ । ४ । ५ अरणीसहितंअरण्योर्मिभुनं । अरणीसहितंमथमितिपाठे मंथोऽग्निनिर्मथनदंडंस्तरणीभ्यांसहितं ब्राह्मणायन्यवेदयदित्यर्थः ६ संनिवर्त्येकत्रआनीय अत्रवर्त्तति गत्यर्थः नचपुनरावर्त्ततइत्यादिप्रयोगदर्शनात् । संनिवृत्त्येतिपाठेऽपिसप्तवार्थः ७ अयंसंवत्सरः संवत्सरमिममितिवाक्यशेषात् ८ वत्स्यामइतिपाठेअविदिताइतिच्छेदः ९ नराणामज्ञाताइतिसंबंधः १० । ११ । १२ । १३ । १४ प्रभुधर्मः । 'यद्यपिस्वेनरूपेणचरिष्यथमहीमिमां ॥ नवोविज्ञायतेकश्चित्रिपुलोकेषुकश्चन ' इत्यब्रवीत् १५ यद्यप्येवंतथापि कचित्प्रच्छन्नतयावस्तव्यमेवेत्याह अवश्यंत्वेवेति १६ । १७ । १८

वक्ष्यामहेनिर्वोदुशक्ष्यामहेइति बहेरिदंरूपं प्रब्रूतप्रत्येकमितिशेषः १९ । २० । २१ । २२ । २३ सभास्तारःसभ्यः । 'सभासदःसभास्ताराः' इत्यमरः । कंकोनामतः । 'कंकच्छब्दद्विजेख्यातोलोहपृष्ठकृतांतयोः' इतिविश्वकोशात् । स्वस्यकृतांतस्तुत्वेमआत्मावैपुत्रनामासीतिश्रुतेस्तदन्यत्वात् तन्नाम्नोधारणेभिष्यावादिद्वंनभविष्यतीतिभावः । मताक्षःबृहदश्वत्वाज्ञाताक्षतत्त्वः प्रियदेवनःक्रीडाप्रियः २४ दांतान्गजदंतमयान् । दंतःपर्वतसानुतत्सदृशानवा शारीन् निर्वत्सर्ग्यभिचालयिष्यामि । 'दंतःसानुनिकथ्यते' इतिविश्वः । तानेवचतुर्वर्णानाह वैदूर्यान्हरितमणिमयान्नीलान् कांचनान् सौवर्णानपीतान् ज्योतीषिचरसाश्रज्योतीरसास्तैःसह ज्योतिः शब्देनात्रलोहितंलक्ष्यते । 'यदग्रेरोहितंरूपंतेजस्तद्रूपम्' इतिश्रुतेः ज्योतीरूपाःलोहिताः । रसःपारदःतद्रूपाःश्वेताः । तैरुभयैःसहचतुर्वर्ण

विरा०

अ०

१.

यानियानिचकर्माणितस्यवक्ष्यामहेवयम् ॥ आसाद्यमत्स्यंतत्कर्मप्रब्रूतकुरुनंदनाः १९ ॥ अर्जुनवाच ॥ नरदेवकथंतस्यराष्ट्रेकर्मकरिष्यसि ॥ विराटनगरे साधोरंस्यसेकेनकर्मणा २० मृदुर्वदान्योह्रीमांश्चधार्मिकःसत्यविक्रमः ॥ राजंस्त्वमापदाऽऽकृष्टःकिंकरिष्यसिपांडव २१ नदुःखमुचितंकिंचिद्राजावेदयथाज नः ॥ सइमामापदंप्राप्यकथंघोरांतरिष्यसि २२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शृणुध्वंयत्करिष्यामिकर्मवैकुरुनंदनाः ॥ विराटमनुसंप्राप्यराजानंपुरुषर्षभाः २३ स भास्तारोभविष्यामितस्यराज्ञोमहात्मनः ॥ कंकोनामद्विजोभूत्वामताक्षःप्रियदेवनः २४ वैदूर्यान्कांचनान्दांतान्फलैर्ज्योतीरसैःसह ॥ कृष्णाक्षांल्लोहिताक्षांश्चनि र्वत्सर्ग्यामिमनोरमान् २५ विराटराजंरमयन्सामात्यंसहबांधवम् ॥ नचमावेत्स्यतेकश्चित्तोषयिष्येचतंतृपम् २६ आसंयुधिष्ठिरस्याहंपुराप्राणसमःसखा ॥ इति वक्ष्यामिराजानंयदिमांसोऽनुयोक्ष्यते २७ इत्येतद्भोमयाख्यातंविहरिष्याम्यहंयथा ॥ वृकोदरविराटेत्वंरस्यसेकेनहेतुना २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणि पांडवप्रवेशपर्वणियुधिष्ठिरादिमंत्रणेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ भीमसेनउवाच ॥ पौरोगवोब्रुवाणोऽहंबल्लवोनामभारत ॥ उपस्थास्यामिराजानंविराटमिति मेमतिः १ सूपानस्यकरिष्यामिकुशलोऽस्मिमहानसे ॥ कृतपूर्वाणियान्यस्यव्यंजनानिसुशिक्षितैः २ तान्यप्यभिभविष्यामिप्रीतिसंजनयन्नहम् ॥ आहरिष्या मिदारूणानिचयान्महतोऽपिच ३ यत्प्रेक्ष्यविपुलंकर्मराजासंयोक्ष्यतेसमाम् ॥ अमानुषाणिकुर्वाणस्तानिकर्माणिभारत ४ राज्ञस्तस्यपेरेष्यामंस्यंतेमांयथा नृपम् ॥ भक्ष्यान्नरसपानानांभविष्यामितथेश्वरः ५ द्विपावाबलिनोराजन्मृषभावामहाबलाः ॥ विनिग्राह्यायदिमयानिग्रहीष्यामितानपि ६

संपत्तिः तथा फलैःशारीस्थापनार्थानिकोष्ठयुक्तानिकाष्ठादिमयानिफलकानितैःसह तेषानिर्वर्तनेकरणमाह कृष्णाक्षान्कृष्णाःअक्षाःपाशाःयेषांचालनार्थमिति कृष्णाक्षास्तान् शारीनेव तथालोहिताक्षानि खपि २५ । २६ युधिष्ठिराल्पस्यशरीरस्ययथाप्राणउत्थापकस्तद्विदात्माऽपीतिप्राणसाम्येन युधिष्ठिरात्मेवविवक्षितइतिभावः । अनुयोक्ष्यते प्रश्नंकरिष्यति २७ । २८ ॥ इतिश्रीमहाभारते विराट पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ पौरोगवः पुरःपुरस्तादगावोरश्मयोयस्यसपुरोगुर्वीयुः पिंडोत्पत्तौहिप्रथमंरजोरेतसोःकल्के वायुरग्निमभूतःप्राणआविर्भवति पश्चादिन्द्रियांतराणीतिशास्त्रप्रसिद्धं तस्यपुत्रःपौरोगवः । लोकेतुपौरोगवोमहानसाध्यक्षःबल्लवःसूपकारः एतदेवममान्वर्थनाम १ । २ । ३ । ४ । ईश्वरःयथेष्टविनियोगकर्त्ताऽतएवनृपोयथा तथाप्रियोऽहं लोकानांभविष्यामीत्युक्तम् ५ । ६

॥ १ ॥

नियोत्स्यामि निहीनयथास्यात्तथामारणवर्जयोत्स्यामि ७ तदेवाह नत्विति ८ आरालिकोगोविकर्त्तामृपकर्त्तानियोधकः । अरालः मत्तगजास्तैः महकीडतितानप्रयतिवा आरालिकः । अरालः कुटिले सर्जरवैष्वत्तदंतिनि' इति विश्वः । गोविकर्त्तागवांमहतां वलीवर्दानामपि विकर्त्ता दमनेन विकृतिजनकः । वृषभान्महाबलाभिग्रहीष्यामीत्युपक्रमात् । मृपकर्त्तामुद्रादिविकारकर्त्ता । पक्षे मुतरामुपकर्त्ता । नियोधकः मारणवर्जमल्लयुद्धकर्त्ता । पक्षे नितरां योधकः । विषमश्लोकीकृतस्तु आरालिकः प्रकृतीनां गुणदोषमूचको हस्तिदमको वा । तथा च विक्रमादित्यः 'आरालिकः मूचनको हस्तिनां दमकस्तथा' इति । गोविकर्त्तागवांश्चाविकर्त्तागव्यपद्यादिभेदानां प्रयोक्तेति । केचित्तु 'आरालिकोऽत्रपाकी स्यात्सूपकर्त्ता तु शाककृतः ॥ तैलान्नपचनेयस्तु गोविकर्त्ता स उच्यते' इत्यप्युदाहरन्ति तत्र मूलं

ये च केचिन्नियोत्स्यन्ति समाजं पुनियोधकाः ॥ तानहं हि नियोत्स्यामि रतितस्य विवर्द्धयन् ७ नत्वेतान्युद्धयमानान्वैहनिष्यामि कथंचन ॥ तथैतान्पातयिष्यामि यथायास्यंति न क्षयम् ८ आरालिको गोविकर्त्तामृपकर्त्तानियोधकः ॥ आसंयुधिष्ठिरस्याहमिति वक्ष्यामि पृच्छतः ९ आत्मानमात्मनारक्षंश्च रिष्यामि विशांपते ॥ इत्येतत्प्रतिजानामि विहरिष्याम्यहं यथा १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यमग्निब्राह्मणो भूत्वा समागच्छ वृणां वरम् ॥ दिधक्षुः खांडवंदावंदा शार्हसहितं पुरा ११ महाबलं महाबाहुमजितं कुरुनंदनम् ॥ सोऽयं किंकर्मको ते यः करिष्यति धनं जयः १२ योऽयमासाद्य तं दावं तं पर्यामास पावकम् ॥ विजित्यैकरथेनेंद्रं हत्वा पन्नगराक्षसान् १३ वासुकेः सर्पराजस्य स्वसारं हृतवांश्च यः ॥ श्रेष्ठेयः प्रतियोधानां सोऽर्जुनः किं करिष्यति १४ सूर्यः प्रतपतां श्रेष्ठो द्विपदां ब्राह्मणो वरः ॥ आशीविषश्च सर्पाणामग्निस्तेजस्विनां वरः १५ आयुधानां वरं वज्रं कुरुव्राचगवां वरः ॥ हृदानामुदधिः श्रेष्ठः पर्जन्यो वर्षतां वरः १६ धृतराष्ट्रश्च नागानां हस्तिष्वैरावणो वरः ॥ पुत्रः प्रियाणामधिको भार्या च लहदां वरा १७ यथैतानि विशिष्टानि जात्यां जात्यां वृकोदर ॥ एवं युवागुडाकेशः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् १८ सोऽयमिन्द्रादनवरो वासुदेवान्महाद्युतिः ॥ गांडीवधन्वा वीभत्सुः श्वेताश्वः किं करिष्यति १९ उषित्वा पंचवर्षाणि सहस्राक्षस्य वेश्मनि ॥ अस्रयोगं समासाद्य स्ववीर्यान्मानुषाद्भुतम् ॥ दिव्यान्यस्त्राणि वासानि देवरूपेण भास्वता २० यमन्ये द्वादशं रुद्रमादित्यानां त्रयोदशम् ॥ वसूनां नवमं मन्ये ग्रहाणां दशमं तथा २१ यस्य बाहू समौ दीर्घौ ज्यावातकठिनत्वचौ ॥ दक्षिणे चैव सव्ये च गवामिव बहः कृतः २२ हिमवानिव शैलानां समुद्रः सरितामिव ॥ त्रिदशानां गथाशको वसूनामिव हव्यवाद् २३ मृगाणामिव शार्दूलो गरुडः पततामिव ॥ वरः सन्नह्यमानां सोऽर्जुनः किं करिष्यति २४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ प्रतिज्ञां पंदकोऽस्मीति करिष्यामि महीपते ॥ ज्यावातौ हिमहांतौ मे संवर्तुं नृपदुष्करौ २५ वलयैश्छादयिष्यामि बाहू किणकृता विमौ ॥ कर्णयोः प्रतिमुच्याहं कुंडले ज्वलनप्रभे २६

द्रष्टव्यं ९ । १० । ११ । १२ । १३ वासुकेः स्वसारमुलूपीं हृतवान् सौंदर्येण विशेषः १४ सर्पाणां सरीसृपाणां आशीविषो दंष्ट्राविषः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ मानुषेषु अद्भुतं मानुषाद्भुतं २० । २१ गवां वृषभाणां स्कंधे बहः युग्यर्पणजः किणः कृतः । एतस्यैव गोपनं कठिनमिति भावः २२ । २३ पततां पक्षिणां २४ पंदकोऽस्मीति पंदो गोपतिः श्रीगोपालस्तस्य प्रति कृतिरवतारांतरं पंदकः कृष्णनखाऽस्मीत्यर्थः । पक्षे क्लीबः । 'पंदो वर्षे त्रेक्रीवि गोपनौ बंध्यपुरुषे' इति विश्वः । संवर्तुं पिपातुं २५ । २६

पिनद्धाः कंबवः शंखवलयानियेनसः पिनद्धकंबुः तृतीयां प्रकृतिं स्त्रीपुंसापेक्षया क्लीबत्वं तृतीयं गतः प्राप्तः नरइतिरलयोईलयोश्चापेदाक्षरः वृद्धंश्चातौ नरश्चेति नारायणसत्त्वाद्योनरइत्यर्थः स्त्रीत्वं स्वरूपगोपनार्थम् २७
आख्यायिकाः पूर्वराजचरितानि २८ । २९ समुदाचारं समीचीनमुत्कृष्टतरं महावदान्यत्वादिरूपं ताभिः कृतं बहुकर्मचक्रदत्तं मायया कपटक्रीबवेपेण आत्मानं शरीरं आत्मना बुद्ध्या ३० परितश्चारयितुं शीलं यस्याः
सा परिचारिणी सैव परिचारिका द्रौपद्याः भर्तेति गृहोऽभि संधिः । पक्षे परिचारिका सेवाकर्त्री ३१ । ३२ ॥ इति श्री महाभारते विराटपर्वणि नीलकण्ठीयभारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ इत्येवमिति

पिनद्धकंबुः पाणिभ्यां तृतीयां प्रकृतिं गतः ॥ वेणीकृतशिराराजन्नाम्राचैव बृहन्नला २७ पठन्नाख्यायिकाश्चैव स्त्रीभावेन पुनः पुनः ॥ रमयिष्ये महीपालमन्यांश्चां
तः पुरेजनान् २८ गीतं नृत्यं विचित्रं च वादित्रं विविधं तथा ॥ शिक्षयिष्याम्यहं राजन् विराटस्य पुरस्त्रियः २९ प्रजानां समुदाचारं बहुकर्मकृतं वदन् ॥ छादयि
ष्यामि कौंतेय मायया त्मानमात्मना ३० युधिष्ठिरस्य गेहे वै द्रौपद्याः परिचारिका ॥ उषिताऽस्मीति वक्ष्यामि पृष्टो राज्ञा च पांडव ३१ एतेन विधिना छन्नः कृतके
नयथाऽनलः ॥ विहरिष्यामि राजेंद्र विराटभवेन सुखम् ३२ ॥ इति श्री महाभारते विराटपर्वणि पांडवप्रवेशपर्वणि युधिष्ठिरादिमंत्रणे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा पुरुषप्रवीरस्तथाऽर्जुनो धर्मभृतां वरिष्ठः ॥ वाक्यं तथाऽसौ विररामभूयो नृपोऽपरं भ्रातरमाबभाषे १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं
त्वं न कुलकुर्वाणस्तत्र तात चरिष्यसि ॥ कर्मतत्त्वं समाचक्ष्व राज्ञे तस्य महीपतेः ॥ सुकुमारश्च शूरश्च दर्शनीयः सुखोचितः २ ॥ न कुल उवाच ॥ अश्वबंधो भवि
ष्यामि विराटनृपतेरहम् ॥ सर्वथा ज्ञानसंपन्नः कुशलः परिरक्षणे ३ ग्रंथिको नाम नाम्नाऽहं कर्मैतत्सुप्रियं मम ॥ कुशलोऽस्म्यश्वशिक्षायां तथैवाश्वचिकित्सने ॥ पि
याश्च सततं मेऽश्वाः कुरुराजयथा तव ४ ये मामासं त्रयिष्यंति विराटनगरे जनाः ॥ तेभ्य एवंप्रवक्ष्यामि विहरिष्याम्यहं तथा ५ पांडवेन पुरा तात अश्वेष्वधिकृतः पु
रा ॥ विराटनगरे छन्नश्चरिष्यामि महीपते ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सहदेव कथं तस्य समीपं विहरिष्यसि ॥ किं वा त्वं कर्मकुर्वाणः प्रच्छन्नो विहरिष्यसि ७ ॥ सहदे
व उवाच ॥ गोसंख्याता भविष्यामि विराटस्य महीपतेः ॥ प्रतिषेद्धा च दोग्धा च संख्याने कुशलोगवाम् ८ तंतिपाल इति ख्यातो नाम्नाऽहं विदितस्त्वथ ॥ निपु
णं च चरिष्यामि व्येतुते मानसो ज्वरः ९ अहं हि सततं गोषु भवता प्रहितः पुरा ॥ तत्र मे कौशलं सर्वमवबुद्धं विशांपते १० लक्षणं चरितं चापि गवां यच्चापि मंगलम् ॥
तत्सर्वमेव सुविदितमन्यच्चापि महीपते ११ वृषभानपि जानामि राजन् जितलक्षणान् ॥ येषां मूत्रमुपाघ्राय अपि वंध्या प्रसूयते १२ सोऽहमेवं चरिष्यामि प्रीतिरत्र हि
मे सदा ॥ न च मां वेत्स्यते कश्चित्तो पयिष्ये च पार्थिवम् १३

१ । २ परिरक्षणे अश्वानामिति शेषः ३ ग्रंथान् आयुर्वेदं आध्वर्यवं च वेत्तीति ग्रंथिकोऽश्विनोऽमुतत्वात् । 'अश्विनो वै देवानां भिषजा वशिषा वध्वर्यु' इति श्रुतेः ४ । ५ अश्वेषु नास्ति श्वेयेषां तेशूराः समरे नृणीकृत
प्राणास्तेषु अधिकृतो मुख्य इति गृहाशयः । पक्षे स्पष्टोऽर्थः ६ । ७ संख्याने परीक्षायां ८ तंतिपालः तंतिर्वल्लीवर्द्धा यस्यां दीर्घस्थूलरज्ज्वां विणिग्भरल्लैर्दामभिर्वद्धयंते सा प्रकृतोपयोगिनी । गृहाभिसंघातुतंतिवाक् ।
'तस्य वार्त्तंतिर्मानिदामानि' इति श्रुतेर्बोक्पालः युष्मद्रचनार्थानुष्ठानेत्यर्थः ९ । १० । ११ । १२ । १३

इयंहीति । माताकुलवृत्तिः आदिभूमिः गौरवा 'मातागौर्यादिजननीगोब्रह्माण्यादिभूमिषु' इतिमेदिनी । स्वसाअंविक्ता पार्वतीवत्पूज्येत्यर्थः 'एषतेरुद्रभागःसहस्वसांविक्तायांतनुपस्वशरद्वाअस्यांविक्ता
स्वसा' इतिमंत्रब्राह्मणदर्शनात् । 'जायागार्हपत्यःपुत्रोऽन्वाहार्यपचनः' इतिस्याअपिदेवतात्वेनसंस्तवात् । 'मातासखवतीभूमिर्धेनुज्येष्ठास्वसाभवेत्' इत्यप्युदाहरंति १४ । १५ बालानिखनूतना
१६ यतोयस्मिन्दिनेजाता ततआरभ्यमाल्यादीनभोगानेववेत्ति नक्लेशानित्यर्थः १७ सैरंध्रीति । सीरंप्रतिसीरांतःपटःध्रियतेऽनयाऽस्येवैतिसीरंध्रासैवसैरंध्री स्वार्थेतद्धितः अंतःपुरपरिचारिकाराजभार्यावा ।
'सैरंध्रीपरवेश्मस्थाशिल्पकुंत्स्ववशास्त्रियां ॥ वर्णसंकरसंभूतस्त्रीमहिष्ठिकयोरपि' इतिविश्वः । मतल्लिकयोरितिमेदिनीपाठः । आद्ये महिष्ठिकाराजदाराः द्वितीयेमतल्लिकाःप्रशस्तस्त्रियइति । दासी

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ इयंहिनःप्रियाभार्याप्राणेभ्योऽपिगरीयसी ॥ मातेवपरिपाल्याचपूज्याज्येष्ठेवचस्वसा १४ केनस्मद्रौपदीकृष्णाकर्मणाविचरिष्यति ॥ नहि
किंचिद्विजानातिकर्मकर्तुंयथास्त्रियः १५ सुकुमारीचवालाचराजपुत्रीयशस्विनी ॥ पतिव्रतामहाभागाकथंनुविचरिष्यति १६ माल्यगंधानलंकारान्वस्त्राणिवि
विधानिच ॥ एतान्येवाभिजानातियतोजाताहिभामिनी १७ द्रौपद्युवाच ॥ सैरंध्रयोऽरक्षितालोकेभुजिष्याःसंतिभारत ॥ नैवमन्याःस्त्रियोयांतिइतिलोकस्यनि
श्रयः ॥ साऽहंब्रुवाणासैरंध्रीकुशलाकेशकर्मणि १८ युधिष्ठिरस्यगेहेवैद्रौपद्याःपरिचारिका ॥ उषिताऽस्मीतिवक्ष्यामिपृष्ठराज्ञाचभारत १९ आत्मगुप्ताचरि
ष्यामियन्मांत्वंपरिपृच्छसि २० सुदेष्णांप्रत्युपस्थास्येराजभार्यायशस्विनीम् ॥ सारक्षिष्यतिमांप्राप्तांमाभूत्तेदुःखमीदृशम् २१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कल्याणं
भाषसेकृष्णेकुलेजाताऽसिभामिनि ॥ नपापमभिजानासिसाध्वीसाधुव्रतेस्थिता २२ यथानदुर्हृदःपापाभयंतिसुखिनःपुनः ॥ कुर्यास्तत्त्वंहिकल्याणिलक्षयेयुर्नतेतथा
२३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिपांडवप्रवेशपर्वणियुधिष्ठिरादिमंत्रणेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कर्माण्युक्तानियुष्माभिर्यानिनानिकरिष्यथ ॥
ममचापियथाबुद्धिरुचिताविधिनिश्चयात् १ पुरोहितोऽयमस्माकमग्निहोत्राणि रक्षतु ॥ सूदपौरोगवैःसार्द्धंद्रुपदस्यनिवेशने २ इंद्रसेनमुखाश्वमेरुथानादायकेवलान्
॥ यांतुद्गारवतींशीघ्रमितिमेवर्त्ततेमतिः ३ इमाश्चनार्योद्रौपद्याःसर्वाश्चपरिचारिकाः ॥ पंचालानेवगच्छंतुसूदपौरोगवैःसह ४ सर्वैरपिचवक्तव्येनप्राज्ञायंतपांडवाः ॥
गताह्यस्मानपाहायसर्वेद्वैतवनादिति ५ वैशंपायनउवाच ॥ एवंचेऽन्योन्याममंयकर्माण्युक्त्वापृथक्पृथक् ॥ धौम्यमामंत्रयामासुःसचतान्मंत्रमब्रवीत् ६ ॥ धौ
म्यउवाच ॥ विहितंपांडवाःसर्वेब्राह्मणेषुसुहृत्सुच ॥ यानेप्रहरणेचैवतथैवाग्निषुभारत ७

पक्षेअरक्षिताइतिच्छेदः स्ववशाइत्युक्तेःपक्षेरक्षिताइत्येव । भुजिष्यापालनीयापालयित्रीच भुजपालनाभ्यवहारयोरित्यस्यरूपं नैवमन्याःस्त्रियोरूपवतीर्यातिप्राप्तुवंतिपश्यंतितरेइत्यर्थः दासीइतिभावः
पक्षेनैवंप्रकाशेयांतिमंचरंतीत्यर्थः १८ द्रौपद्याःपरिचारिकेति । राज्ञोःशिरइतिवदभेदेऽपिभेदोपचारः द्रौपदीरूपायुधिष्ठिरस्यपरिचारिकेत्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेवि०नी०भा०तृती
योऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ कर्माण्युक्ते १ अग्निहोत्राणिअग्निहोत्रपात्राण्यरणीमहितानि होमसाधनभूताधेनून्वा २ । ३ । ४ नप्राज्ञायंतितियथार्थमेव रहस्येवैतमित्यस्यदेशवस्तव्यमितिमंत्रितत्वात् ५ । ६ विहितं
शास्त्रोक्तं ब्राह्मणादिषुउपस्थितेषु परिचर्यादिकंपांडवाःसर्वजानंतीतिशेषः यानेविजययात्रायां प्रहरणेषुद्धे यद्यप्येवंतथाऽपि किंचिद्रक्ष्यामीतिभावः ७

तदेवाह स्वयेति । त्वयापुत्रिष्ठिरेण इदंलोकवृत्तं प्राकृतजनशीलं अरक्ष्यमाणामुस्त्रीपुसाध्वीष्वपि अन्यायकल्पनं अतः कृष्णारक्ष्यैवेत्यर्थः ८ विद्रांसोऽपि मुद्गिः प्रीत्याऽवश्यं बोधनीया एवेत्याह विदिमे चापीति । एवं सोहादपदर्शनेन धर्मादयोऽनुभूता भवन्तीति यावः ९ हंतेत्यनुकंपायां राजवसतिराजकुलेवासं तद्विधिमित्यर्थः १० दुर्वसंदुःखेन वस्तुं शनयम् ११ । १२ दृष्टद्वारः प्रतीहारद्वारानिवेद्येव राजानं दृष्टुमिच्छेन्न त्वननुज्ञात इत्यर्थः दिष्ट्यपि पाठः पाठांतरे रहस्येषु मंत्रकार्येषु न विश्वसेत् संमतोऽस्मीति बुद्ध्या तत्र न गच्छेत् पुत्रादिष्वपि अविश्वस्ताराजानो मंत्रविष्णुभयात्सद्यो मारयेयुरिति भावः तदेवेति । परेषामह वैरमाभूदिति पराननेनान्विच्छेत् १३ यानं परकीयमिति शेषः १४ दुष्टचारिणो दुष्टाचाराः यत्र यत्र यूनमद्य वेद्यादिस्थानेषु स्वनगरस्थ परकीयचारमंडले वा आसीनमेतं द्यूतादिप्रियोऽपरेर्भेदितोऽयमिति शंकां दूतवैरं नोपविशेत् राजगामिपथुन्यभयादित्यर्थः १५ नानुशिष्यात् इदमित्यं कुर्वितिनाज्ञापयेत् तूष्णींशौनेन काले पराक्रमसमये समभिपूजयेत्स्तुवीत १६ स्तुतिरप्यभूता र्गनकर्तव्येत्याह अनयंतीति । दूतमा

त्वयारक्षाविधातव्या कृष्णायाः फालगुनेन च ॥ विदितं वो यथा सर्वलोकवृत्तमिदं तव ८ विदिते चापि वक्तव्यं सुहृद्भिर्नुगगतः ॥ एष धर्मश्च कामश्च अर्थश्चैव सनातनः ९ अतोऽहमपि वक्ष्यामि हेतुमत्र निबोधत ॥ हंते मां राजवसतिराजपुत्रा ब्रवीम्यहम् १० यथाराजकुलं प्राप्य सर्वां दोषां स्तरिष्यथ ॥ दुर्वसं चैव कौरव्यजानता राजने श्मनि ११ अमानितैर्मानितैर्वा अज्ञातैः परिवत्सरम् ॥ ततश्च तदुद्देशे वर्षे च रिष्यथ यथा सुखम् १२ दृष्टद्वारो लभेद्दुष्टराजस्वे पुनाविश्वसेत् ॥ तदेवासनमन्विच्छेद्यत्र नाभिपतेत्परः १३ योनयानं न पर्यंकं न पीठं न गजं रथम् ॥ आरोहेत्समतोऽस्मीति स राजवसतिं वसेत् १४ यत्र यत्रैनमासीनं शंकेरन् दुष्टचारिणः ॥ न तत्रोपविशेद्यो वै सराज वसतिं वसेत् १५ न चानुशिष्याद्राजानमपृच्छंतं कदाचन ॥ तूष्णींत्वेन मुग्धासीत काले समभिपूजयेत् १६ असूयंति हिराजानो जनान् नृत्वा दिनः ॥ तथैव चावमन्यं ते मंत्रिणं वा दिनं मृषा १७ नैषां दारेषु कुर्वीत मैत्रीं प्राज्ञः कदाचन ॥ अंतःपुरचराये च द्वेष्टियानहिताश्च ये १८ विदिते चास्य कुर्वीत कार्याणि सुलघून्यपि ॥ एवं विचरतो राज्ञि न क्षतिर्जायते क्वचित् १९ गच्छन्नपि परां भूमिमपृष्टो ह्यनियोजितः ॥ जात्यंध इव मन्येत मर्यादामनुचितयन् २० न हि पुत्रं न न सारं न भ्रातरं मरिंदमाः ॥ समति क्रांतमर्यादं पूजयंति न राधिपाः २१ यत्नाच्चोपचरेदेनमप्रिवंदेव वत्सिह ॥ अन्तेनोपचीर्णो हि हन्यादेव न संशयः २२ यद्यद्भर्ताऽनुयुंजीत तत्तदेवानुवर्त्तयेत् ॥ प्रमाद मवलेपंचकोपंचपरिवर्जयेत् २३ समर्थना सुसर्वा सुहितं चापि यमेव च ॥ संवर्णयेत्तदेवास्य प्रियादपि हितं भवेत् २४

त्यर्थः १७ येंऽतः पुरचराः यांश्च राजा द्वेष्टि ये च राजोऽहिता द्वेष्टारस्तैः सर्वैः सह मैत्रीं न कुर्यात् १८ राज्ञिराजसन्निधौ विचारतो विचारपूर्वकं वसतो न क्षतिर्मानहान्यादिर्जायते १९ गच्छन्निति । परां उत्कृष्टां भूमिं त्यगं गच्छन् आसनार्थं प्राप्नुवन् राज्ञा अपृष्टोऽसंभाषितोऽनियोजितः स्वस्थाने उपविशेत्पुत्राज्ञातो जात्यंध इव तत्स्थानमपश्यंतमिवात्मानं मन्येत यावद्वा राजानं सभापतेनाप्यामनं दिशति तावत्प्रतीक्षेत्तैवेत्यर्थः २० अन्यथा दोषमाह नदीति २१ यत्नादिति । अति साभिध्यादग्निरिव राजा दहति अवज्ञानादेव इव सर्वहरतीत्यर्थः । अन्तेन कृतकार्यापणादिना उपचीर्ण आराधितः हन्यादेव २२ भर्तारान् अनुयुंजीत आज्ञापयेत्पृच्छेद्वा अनुवर्त्तयेत् कुर्यात्तदेव । प्रमादं अनवधानतां अवलेपं शौर्यादिगर्वम् २३ समर्थना सुकार्यकार्यपरीक्षासु हितं परिणाममुखं प्रियं श्रुतिमुखं च वदेत् उभयोः समुच्चयासंभवे प्रियादपि हितं भवेत् प्रियं त्यक्त्वाऽपि यद्विदितं भवेत्तदेव वदेन्न हितं चिरोधिप्रियं वदेदित्यर्थः २४

अस्यमर्वायैषुसर्वेष्वर्थसाधनेषु अनुकूलोयत्नवानभवेत् ननुप्रातिकूल्यमालस्यंवाकुर्यादित्यर्थः २५ पंडितःपरिहासकः । 'पंडितःसिल्लिकेकवौ' इतिविश्वः । खंडितइतिपाठेविच्छिन्नमसेवेत किंत्वविच्छेदेनैव संवेतेत्यर्थः । अप्रमत्तोऽवहितः २६ स्वस्थानादराजदत्तान्नविकंपेतनचलेत् २७ पंडितोविद्यावान् राजांगकथाधीरमग्न पार्श्वेतिष्ठेत् रक्षिणांराजगोमृणांतुस्थानंभृष्टतः २८ शूरेणपंडितेनवा पुरस्तात् आसनेउपवेशनंनकर्त्तव्यमित्यर्थः । राज्ञांसंदर्शने सयक्षंप्रवृत्तमपिभक्तवेतनादिदादं अहंपूर्विकयानाकारितःसन् नसंजयेत्स्वीकुर्यात् २९ एतच्छुभाष्ट्यं दरिद्राणामपिब्यलीकस्थानमप्रियपदं किमुनराज्ञामिति भावः उत्तमंपरमंनेतिराज्ञोदितमनुत्वंवादिनेप्रकाशयेत् ३० हियस्मात्अनृदवादिनोनुपान् हियतोऽन्येराज्ञानोऽमूयंतिदोषवत्त्वेनकीर्त्तयंति तस्मात्स्वामिनोऽकीर्त्तिकरंनवेदित्यर्थः । अवमन्यंतेराज्ञान इतिशेषः ३१ प्रियोभोगवांश्चभवतीतिबंधः ३२ । ३३ । ३४ । नचेति । क्रोधचापल्योःमूचकमोष्टादीनांसमाक्षेपंमचालनंनकुर्यादित्यर्थः । वार्तमुखजं अथस्तदंवा शनैरितरेणाज्ञांतंयथाभवेत्तथाकुर्या

अनुकूलोभवेच्चास्प्रमर्वायैषुकथासुच ॥ अप्रियंवाहितंयत्स्यात्तदस्मैनानुवर्णयेत् २५ नाहमस्यप्रियोऽस्मीतिमत्वासेवेतपंडितः ॥ अप्रमत्तश्चस्ततंहितंकुर्यात्प्रियं चयत् २६ नास्यानिष्ठानिसेवेतनाहितैःसहसंवदेत् ॥ स्वस्थानान्नविकंपेतसराजवसतिंवसेत् २७ दक्षिणंवाऽथवामंवापार्श्वमासीतपंडितः ॥ रक्षिणांद्यात्तशस्त्रा णांस्थानंपश्चाद्विधीयते २८ नित्यंहिप्रतिपिबुद्धंतुपुरस्तादासनंमहत् ॥ नचसंदर्शनेकिंचित्प्रवृत्तमपिसंजयेत् २९ अपिद्येतद्वरिद्राणांव्यलीकस्थानमुत्तमम् ॥ नमृषा भिहितंराज्ञामनुष्येषुप्रकाशयेत् ३० असूयंतिहिगजानोनगराननृत्तवादिनः ॥ तथैवचावमन्यंतेनगरपंडितमानिनः ३१ शूरोऽस्मीतिनष्टःस्याद्बुद्धिमानितिवा पुनः ॥ प्रियमेवाचरन्राज्ञःप्रियोभवतिभोगवान् ३२ ऐश्वर्यंप्राप्यदुष्प्रापंप्रियंप्राप्यचराजतः ॥ अप्रमत्तोभवेद्राज्ञःप्रियेषुचहितेषुच ३३ यस्यकोपोमहाबाधःप्रसादश्च महाफलः ॥ कस्तस्यमनसाऽपीच्छेदनर्थप्राज्ञसंमतः ३४ नचोद्यौनभुजौजानूनचवाक्यंसमाक्षिपेत् ॥ सदावातंचवाचंचक्षीवनंचाचरेच्छनैः ३५ हास्यवस्तुषुचान्यस्य वर्तमानेषुकेषुचिद् ॥ नातिगाढंप्रहृष्येतनचाप्युन्मत्तवद्भवेत् ३६ नचातिधैर्येणचरेद्दुरुतांहिप्रजेत्ततः ॥ स्मितंतुमृदुशूर्वेणदर्शयेत्प्रसादजम् ३७ लाभेहर्षयेद्यस्तु नव्यथेद्योऽवमानितः ॥ असंमृदुश्चयोनित्यंसराजवसतिंवसेत् ३८ राजानंराजपुत्रंवासंवर्णयतिःसदा ॥ अमात्यःपंडितोभूत्वासचिरंतिष्ठेत्प्रियः ३९ प्रहृष्टात् श्रयोऽमात्योनिगृहीतस्वकारणे ॥ ननिर्वदतिराज्ञानंलभतेसंपदंपुनः ४० प्रत्यक्षंचरोक्षंचगुणवादीविचक्षणः ॥ उपजीवीभवेद्राज्ञोविषयेयोऽपिवाभवेत् ४१ अमात्योहिबलाद्भोक्तुराज्ञानंप्रार्थयेतयः ॥ नसतिष्ठेच्चिरंस्थानंगच्छेच्चप्राणसंशयम् ४२

दित्यर्थः ३५ हास्येति । अन्यस्यराजमेवकस्य हास्यवस्तुषुहास्यास्येदेषुअयथास्थितेषुउष्णीपादिषुवर्तमानेषुनिमित्तेषु तदीयैकल्येनातिगाढंनमहृष्येतनापिठमेत् तावतैवराज्ञानएनंशुद्रमन्यंतइतिभावः नचैवंभूतेनिमित्तमतिधैर्येणकाष्ठवत्स्थेयमित्याह नातीति ३६ गुरुतांजडतां किमप्ययंनजानातीतिवदेयुरितिभावः अतएवस्मितंमृदुपूर्वकिंचिदर्शयेदेव ३७ नहर्षयेत्प्रहृष्येत असंमृदुःसेवायामेकाग्रः ३८ राजातदाश्रितश्चसोतव्याप्येवाहाराज्ञानमिति । संवर्तयतीतिपाठेऽनुसरति तिष्ठेत्प्रकाशते ३९ ननिर्वदतिननिदति दंडितोऽप्यमात्यःपुनरभ्युदयकामोराज्ञानंननिदेदित्यर्थः ४० योराज्ञोविषयेभवेत् देशेनैव योवाराज्ञउपजीवीसराज्ञोगुणवादीस्यादितिबंधः ४१ बलाद्भग्न भोक्तुर्दुर्लोकचुं येनकेनचिद्व्याजेनलोकान्दंडयेतिशिक्षयन्यःप्रार्थयेत् मराज्ञःप्रियोऽपिबहुजनिरोयात्चिरंस्थानपदंनति ष्टेनानिषिष्टेन अवश्यंपदच्युतोभवेदित्यर्थः भोक्तुमितिभुजकौटिल्येइत्यस्यरूपम् ४२

श्रेय इति । राज्ञः सकाशादात्मनः स्वस्य श्रेयो धनमानादिलाभं दृष्ट्वा परमन्यं सदा सर्वदा राज्ञा मर्धनसंवेदनासंवादयेत् किंतु महाराजो न भवादृशान्मंत्रे लक्ष्यतीत्येवलोके परं दर्शयेत् । योग्यभूमिषु युद्धे परराष्ट्रिकैः सह संलापे वा राजानं विशेषयेत् राज्ञोऽपेक्षया स्वीयं शौर्यं यौक्तिकत्वं वाधिकं दर्शयेत् तेन राजा प्रीयत इति भावः ४३ अम्लानः उत्साही बलवान्धीबल युक्तः मृदुः अनिष्टुरः दांतो जितेंद्रियः मुनिशिक्षितो वा ४४ अन्यस्मिन्पुंसिकस्य चित्कार्यस्यार्थेऽप्यमाणे एहिदं कुर्वित्युच्यमाने स तियस्तदागमनात्पूर्वसमुत्पत्तेः कार्यं कर्तुं सशीघ्रकारी राजवसतिवसेत् ४५ आंतरे धनदार संरक्षणादौ वाद्ये सामंतजये आदिष्ट आज्ञासौ नैव कपेत् नैव संशयं भये वा कुर्यात् अनिः संशयो निर्भयश्च तत्कार्यं कुर्यादेवेत्यर्थः ४६ प्रियाणां प्रियाणि स्त्रीपुत्रान्नपानादि सुखानि दुःखेन मवासादिना ४७ समवेष्टं वस्त्रालंकारादिकं राज्ञा समानं न कुर्यात् उच्चैः अतिशयेन बहुधा बहु प्रकारं न कुर्यात् न भिद्यादित्यर्थः ४८ धनं उक्ते चादिना प्राप्तं किंचिदपि अत्यल्पमपि न स्पृशेत् ४९ यत्संप्रयच्छति राजा तदेव

श्रेयः सदाऽऽत्मनो दृष्ट्वा परं राज्ञानं संवेदेत् ॥ विशेषयेच्च राजानं योग्यभूमिषु सर्वदा ४३ अम्लानो बलवान् शूरश्छायेवानुगतः सदा ॥ सत्यवादी मृदुर्दातः सराजवसतिवसेत् ४४ अन्यस्मिन्प्रेष्यमाणे तु पुरस्ताद्यः समुत्पतेत् ॥ अहंकिंकरवाणीति सराजवसतिवसेत् ४५ आंतरे चैवाद्ये च राज्ञाय श्वाथसर्वदा ॥ आदिष्टो नैव कपेत् सराजवसतिवसेत् ४६ यो वै गृहेभ्यः प्रवसन् प्रियाणानां नुसंस्मरेत् ॥ दुःखेन सुखमन्विच्छेत् सराजवसतिवसेत् ४७ समवेष्टं न कुर्वीत नोच्चैः सन्निहितो वसेत् ॥ नमंत्रं बहुधा कुर्यादेवं राज्ञः प्रियो भवेत् ४८ न कर्मणि नियुक्तः सन् धनं किंचिदपि स्पृशेत् ॥ प्राप्नोति हि हरन् द्रव्यं बंधनं यदवावधम् ४९ यानं वस्त्रमलंकारं यच्चान्यत्संप्रयच्छति ॥ तदेव धारयेन्नित्यं मेवं प्रियतरो भवेत् ५० एवं संयम्य चित्तानियततः पांडुनंदनाः ॥ संवत्सरमिमं तात तथा शीलाबुभूषत ॥ अथ स्वविषयं प्राप्य यथा कामं करिष्यथ ५१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अनुशिष्टाः स्मभद्रं ते नैतद्वत्ताऽस्तिकश्चन ॥ कुंती मृते मातरं नो विदुर्वा महामतिम् ५२ यदेवानंतरं कार्यं तद्वान्कर्तुमर्हति ॥ तारणायास्य दुःखस्य प्रस्थानाय जयाय च ५३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्ततो राजा धौम्योऽथ द्विजसत्तमः ॥ अकरोद्धि धिक्त्वं प्रस्थानेन द्विधीयते ५४ तेषां समिध्यतान् ग्रीन्मंत्रं वचजुहावसः ॥ समृद्धिं वृद्धिलाभाय पृथिवीविजयाय च ५५ अग्नीन्प्रदक्षिणीकृत्य ब्राह्मणांश्च तपोधनान् ॥ याज्ञसेनीं पुरस्कृत्य षडेवाथ प्रवव्रजुः ५६ गतेषु ते पुवीरेषु धौम्योऽथ जपतां वरः ॥ अग्निहोत्राण्युपादाय पांचालान्भ्यगच्छत ५७ इंद्रसेनादयश्चैव यथोक्ताः प्राप्य यादवान् ॥ स्थानश्वांश्च रक्षतः सुखमूषुः सुसंवृताः ५८ ॥ इति श्री महाभारते विराट् पर्वणि पांडवप्रवेशपर्वणि धौम्योपदेशे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥

राजदत्तं यानादिकं धारयेत् न तु तदन्यस्मै दद्यादित्यर्थः ५० संयम्य निमृष्ट इमंत्रयोदशं संवत्सरं हेतातयुधिष्ठिर यूयं संवत्सं तथा शीलाः यथोक्तसदृक्षाः संतो बुभूषत ऐश्वर्यं प्राप्नुमिच्छत । अथ अनंतरं स्वविषयं स्वदेशं प्राप्य यथा कामं यथेष्टं करिष्यथ क्रीडा मिति शेषः ५१ । ५२ अनंतरं अनुपदं कार्यं शांतिकं पौष्टिकं च अस्य अज्ञातवासदुःखस्य तारणाय प्रस्थानाय शत्रून्प्रतियोद्धुं गमनाय जयाय च यत्कर्म प्रभवति तत्कर्तुमर्हति ५३ । ५४ समिद्धं उदीप्य समृद्धिर्जनानां भित्ततिः वृद्धिर्द्वे विशेषः लाभो राज्यस्य लब्धाया अपि पृथिव्या विजयाय वशीकरणाय ५५ षट् द्रौपद्यासहिताः ५६ । ५७ । ५८ ॥ इति विराट्पर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥

तेवीराइति । निर्विशःखद्वः कलापिनस्तूणवतः ततायुधेतिपाटेसज्जीकृतधनुषः ततायुधाश्चेकलापिनश्चेतिविग्रहः बद्धगोधातलज्यायातवारणाख्यमंगुलित्राणचयैस्तैबद्धगोधांगुलित्राणाः ' गोधातल
निहाकयोः ' इतिमेदिनी १ । २ । ३ अंतरेणमध्यतः मत्स्यस्यैव राजोलुब्धाव्याधाःस्मइतिब्रुवाणाः पक्षेराज्याकाक्षिणः ' लुब्धआकाक्षिणिग्याधे ' इतिमेदिनी विषयमत्स्यस्यैवदेशं लुब्धत्वाभिनया
वैशंपायनउवाच ॥ तेवीराबद्धनिस्त्रिंशास्तथाबद्धकलापिनः ॥ बद्धगोधांगुलित्राणाःकालिंदीमभितोययुः १ ततस्तेदक्षिणंतीरमन्वगच्छन्पदातयः ॥ निवृत्त
वनवासाहिस्वराष्ट्रप्रेम्भवस्तदा ॥ वसंतोगिरिदुर्गेषुवनदुर्गेषुधन्विनः २ विध्यंतोमृगजातानिमहेष्वासामहाबलाः ॥ उत्तरेणदशार्णोस्तेपंचालान्दक्षिणेनच ३
अंतरेणयकृल्लोमान्शूरसेनांश्चपांडवाः ॥ लुब्धाब्रुवाणामत्स्यस्यविषयंप्राविशन्वनात् ४ धन्विनोबद्धनिस्त्रिंशाविवर्णाःश्मश्रुधारिणः ॥ ततोजनपदंप्राप्यकृष्णा
राजानमब्रवीत् ५ पश्यैकपद्योदृश्यंतेक्षेत्राणिविविधानिच ॥ व्यक्तदूरेविराटस्यराजधानीभविष्यति ॥ वसामेहापरंगार्त्रिबलवान्मेपरिश्रमः ६ ॥ युधिष्ठिरउ
वाच ॥ धनंजयसमुद्यम्यपांचालींवहभारत ॥ राजधान्यानिवत्स्यामोविमुक्ताश्ववनादितः ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तामादायार्जुनस्तूणैर्द्वौपदींगजराडिव ॥
संप्राप्यनगराभ्यासमवतारयदर्जुनः ८ सराजधानींसंप्राप्यकौंतियोऽर्जुनमब्रवीत् ॥ कायुधानिसमासज्ज्यप्रवेश्यामःपुरंवयम् ९ सायुधाश्चप्रवेश्यामोवयंतातपुरंयदि ॥
समुद्रेगंजनस्यास्यकरिष्यामोनसंशयः १० गांडीवंचमहद्राढलोकेचविदितंनृणाम् ॥ तच्चेदायुधमादायगच्छामोनगरंवयम् ॥ क्षिप्रमस्मान्विजानीयुर्मनुष्याना
त्रसंशयः ११ ततोद्वादशवर्षाणिप्रवेष्टव्यंवनेपुनः ॥ एकस्मिन्नपिविज्ञातेप्रतिज्ञातंहिनस्तथा १२ ॥ अर्जुनउवाच ॥ इयंकूटेमनुष्येन्द्रगहनमहतीशमी ॥
भीमशाखादुरारोहाश्मशानस्यसमीपतः १३ नचापिविद्यतेकश्चिन्मनुष्यइतिमेमतिः ॥ योऽस्मान्निदधतोद्रष्टाभवेच्छस्त्राणिपांडवाः १४ उत्पथेहिवनेजातामृग
व्यालनिषेविते ॥ समीपेचश्मशानस्यगहनस्यविशेषतः १५ समाधायायुधंशम्यांगच्छामोनगरंप्रति ॥ एवमत्रयथायोगंविहरिष्यामभारत १६ ॥ वैशंपायनउ
वाच ॥ एवमुक्त्वासराजानंधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ प्रचक्रमेनिधानायशस्त्राणांभरतर्षभ १७ येनदेवान्मनुष्यांश्चसर्वींश्चेकस्थोऽजयत् ॥ स्फीतान्जनपदांश्चान्यान
जयत्कुरुपुंगवः १८ तदुदारंमहाघोषंपंपन्नवलसूदनम् ॥ अपज्यमकरोत्पार्थोंगांडीवंसुभयंकर्म १९ येनवीरःकुरुक्षेत्रमभ्यरक्षत्परंतपः ॥ अमुंचद्धनुपस्त
स्यज्यामक्षय्यांयुधिष्ठिरः २० पांचालान्येनसंग्रामेभीमसेनोऽजयत्प्रभुः ॥ प्रत्यपेधद्वहूनेकःसपत्नांश्चैवदिगजये २१ निशम्ययस्यविस्फारंव्यद्रवंतरणात्परे ॥
पर्वतस्येवदीर्घस्यविस्फोटमशनेरिव २२ सैधवंयेनराजानंपर्यामृषितवानथ ॥ ज्यापाशंधनुपस्तस्यभीमसेनोऽवतारयत् २३ अजयत्पश्चिमामाशांधनुपायेनपां
डवः ॥ माद्रीपुत्रोमहाबाहुस्ताम्रास्योमितभाषिता २४

र्थविवर्णाः ४ । ५ एकपद्यः क्षेत्रगामिनःक्षुद्रमार्गाः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ कूटेइवकूटेउच्चप्रदेशे ' मायाद्रिगुंगयोःकूटम् ' इतिमेदिनी दुरारोहाश्मशानस्थत्वात् १३ । १४ उत्पथेमा
गांडीर्भृते १५ । १६ । १७ । १८ संपन्नवलानां देवाराधनप्राप्तवलानाममुरादीनामपिसूदनं १९ । २० । २१ । २२ सैधवंजयद्रथम् २३ । २४

संक्रंदनः शत्रूणां माक्रंदनकरः २५ अपज्यं ज्यारहितं २६ विपाठान्धुरधारांश्च तादृशान्धुरधारांश्च २७ अन्वशासत् आज्ञापितवान् २८ तस्याः शम्याः वकाशानि भागुरि मतेन अल्लोपः अवकाशाख्या
निष्ठुपिरस्थानानि २९ वर्षति मेघः तिरोवर्षाणि असंमुखानि वर्षाणि वृष्टीः यत्रापश्यत तत्र पर्यवधत पर्यवधत ३० । ३१ पृतिकं अमंगलं अशीत्यधिकशतवर्षा नोऽस्माकं इयमिति शवनिर्देशः पक्षे शमी आयु
धरक्षकत्वान्मातेवास्माकमित्यभिर्संधिः ३२ कुलधर्मोऽयं सत्रधर्मोऽयं यदायुधसंगोपनमिति गृह आशयः पक्षे अयं मातुर्वृक्षे वंशनाख्यः ३३ । ३४ । ३५ वत्स्यंतो वस्तुमिच्छंतः ३६ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये

तस्य मौर्वीमपाकर्षच्छरः संक्रंदनो युधि ॥ कुलेनास्ति समोरूपेयस्येति न कुलः स्मृतः २५ दक्षिणां दक्षिणाचारो दिश्येनाजयत्प्रभुः ॥ अपज्यमकरोद्भीरः सहदे
वस्तदायुधम् २६ खड्गांश्च दीधान् दीर्घांश्च कलापांश्च महाधनान् ॥ विपाठान्धुरधारांश्च वनुर्भिर्निदधुः सह २७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथान्वशासन्नकुलं कुं
तीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ आरुह्य मां शमीं वीरधनं प्येतानि निक्षिप २८ तामुपारुह्य न कुलो धनं षिनिदधे स्वयम् ॥ यानितस्यावकाशानि दिव्यरूपाण्यमन्यत २९
यत्र चापश्यत स वै तिरोवर्षाणि वर्षति ॥ तत्र तानि दृष्टेः पाशैः सुगाढं पर्यवधत ३० शरीरं च मृतस्यैकं समबध्नंत पाण्डवाः ॥ विवर्जयिष्यंति नरा दूरादेव शमीमिमाम्
३१ आबद्धं शवमत्रेति गंधमाघ्राय प्रूतिकम् ॥ अशीतिशतवर्षे यं मातान इति वादिनः ३२ कुलधर्मोऽयमस्माकं पूर्वैराचरितोऽपि वा ॥ समासज्ज्याथ वृक्षेऽस्मिन्नि
तिवैव्याहरंतिते ३३ आगोपाला विपालेभ्य आचक्षाणाः परंतपाः ॥ आजग्मुर्नगराभ्यां शं पार्थाः शत्रुनिबर्हणाः ३४ जयोजयंतो विजयोजयस्ते नोजयद्वलः ॥
इति गुह्यानि नामानि चक्रेतेषां युधिष्ठिरः ३५ ततो यथा प्रतिज्ञाभिः प्राविशन्नगरं महत् ॥ अज्ञातचर्यां वत्स्यंतो राष्ट्रवर्षैर्न योदशम् ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते विराट
पर्वणि पाण्डवप्रवेशपर्वणि पुरप्रवेशे अस्त्रसंस्थापने पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विराटनगरं रम्यं गच्छमानो युधिष्ठिरः ॥ अस्तु वन्मनसा देवी दुर्गा
त्रिभुवनेश्वरीम् १ यशोदागर्भसंभूतां नारायणवरप्रियाम् ॥ नंदगोपकुले जातां मंगल्यां कुलवर्धिनीम् २ कंसविद्रावणकरीमसुराणां क्षयं करीम् ॥ शिलातटवि
निक्षिप्तमाकाशं प्रतिगाहिनीम् ३ वासुदेवस्य भगिनीं दिव्यमालयविभूषिताम् ॥ दिव्यांबरधरां देवीं खड्गखेटकधारिणीम् ४ भारावतरणे पुण्ये ये स्मरंतिसदा शि
वाम् ॥ तान् चैतारयते पापात्पंके गामिव दुर्बलाम् ५ स्तोतुं प्रचक्रमेभूयो विविधैः स्तोत्रसंभवैः ॥ आमंत्र्य दर्शनाकांक्षीराजा देवीं सहानुजः ६ नमोऽस्तु वरदे कृष्णे
कुमारि त्रिह्यचारिणि ॥ बालार्कसदृशाकारं पूर्णचंद्रनिभानने ७ चतुर्भुजे चतुर्वक्त्रे पीनश्रोणिपयोधरे ॥ मयूरपिच्छवलयकेयूरांगधारिणि ॥ भासिदेवियथा
पद्मानारायणपरिग्रहः ८

भारतभावदीपि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ गच्छमानः गच्छन् दुर्गादुर्गमसंकटतारिणीं १ नारायणेन दत्तायै वराः उमेति भद्रकालीति देवास्त्वां पूजयिष्यंतीत्येवमादयो विष्णुपुराणादौ श्रुतास्तस्मिं यामंगल्यां
मंगलप्रदां २ शिलातटे कंसेनैव विनिक्षिप्ता सती आकाशंगतातां ३ खेटकं चर्म ४ । ५ स्तोत्रार्थमेव संभव उद्भवो येषां नाम्नां वरदे इत्यादीनां तैः आमंत्र्य संबोध्य स्तोतुं प्रचक्रमे इति पूर्वेण संबंधः ६ कृष्णे कृष्णस्वरूपे
७ चतुर्भुजे चतुर्वक्त्रे इति विष्णुब्रह्मरूपत्वमुक्तं मयूरपिच्छाभा निद्रनीलादिमणिखचितानि वलयानियस्यास्तथाविधे पद्मालक्ष्मीः अतएव नारायणपरिग्रहो विष्णुकांता ८

ब्रह्मचर्यमित्यनन्यगामित्वं दर्शितं तेन लौकिकलक्ष्मीतो व्यावृत्तिः कृष्णच्छविनीलमेघस्तेन समा कृष्णाकृष्णवर्णा १ अष्टभुजा माह विभ्रतीति । विपुलौवराभयप्रदत्वेन उज्जितौ द्वौ बाहू तत एकः पात्रीपात्र
वान् पंकजीपंकजवान् घंटीघंटावान् पंचमः १० पाशं धनुर्महाचक्रं च विभ्रतीति पूर्वेषां न्वयः एतान्येव विविधान्यायुधानि कुंडलपूर्णौ यौ द्वौ कर्णौ ताभ्यां विराजिता ११ केशबंधेन कवरीरूपेण

स्वरूपं ब्रह्मचर्यं च विशदं तव खेचरि ॥ कृष्णच्छवि समाकृष्णा संकर्षण समानना १ विभ्रती विपुलौ बाहू शक्रध्वज समुच्छ्रयो ॥ पात्री च पंकजी घंटी स्त्री विशुद्धा च या भुवि
१० पाशं धनुर्महाचक्रं विविधान्यायुधानि च ॥ कुंडलाभ्यां सुपूर्णभ्यां कर्णाभ्यां च विभूषिता ११ चंद्रविस्पर्द्धिना देवि मुखेन त्वं विराजसे ॥ मुकुटेन विचित्रेण केशबंधेन
शोभिना १२ भुजंगाभोगवासेन श्रोणि सूत्रेण राजता ॥ विभ्राजसे चाबद्धेन भोगेने वेहमंदरः १३ ध्वजेन शिखिपिच्छानामुच्छ्रितेन विराजसे ॥ कौमारं व्रतमास्थाय
त्रिदिवं पावितं त्वया १४ तेन त्वं स्तूपसे देवि त्रिदसैः पूज्यसेऽपि च ॥ त्रैलोक्य रक्षणार्थाय महिषासुरनाशिनि ॥ प्रसन्ना मे सुरश्रेष्ठे दयां कुरु शिवाभव १५ जया त्वं विजया
चैव संग्रामे च जयप्रदा ॥ ममापि विजयं देहि वरदा त्वं च सांप्रतम् १६ विंध्ये चैव नगश्रेष्ठे तव स्थानं हि शाश्वतम् ॥ कालिका लिमहा कालि सीधु मांसपशुप्रिये १७ कृतानु
यात्राभूतैस्त्वं वरदा कामचारिणि ॥ भारावतारे ये च त्वां संस्मरिष्यंति मानवाः १८ प्रणमंति च ये त्वां हि प्रभाते तु नरा भुवि ॥ न तेषां दुर्लभं किंचित् पुत्रतो धनतोऽपि वा १९
दुर्गात्तारयसे दुर्गे तत्त्वं दुर्गा स्मृता जनैः ॥ कांतारेष्ववसन्नानां मग्नानां च महार्णवे २० दस्युभिर्वा निरुद्धानां त्वंगतिः परमा नृणाम् ॥ जलप्रतरणे चैव कांतारेष्वटवीषु च २१
ये स्मरंति महादेवि न च सीदंति तेनराः ॥ त्वं कीर्तिः श्रीर्धृतिः सिद्धिर्हीर्षिद्या संततिर्मतिः २२ संध्या रात्रिः प्रभानि द्राज्योत्सना कांतिः क्षमा दया ॥ नृणां च बंधनं मोहं पुत्रनाशं
धनक्षयम् २३ व्याधिं मृत्युं भयं चैव श्रुजितानां शायिष्यसि ॥ सोऽहं राज्यात्परिश्रष्टः शरणं त्वां प्रपन्नवान् २४ प्रणतश्च यथा मूर्ध्ना तव देवि सुरेश्वरि ॥ त्राहि मां पद्मपत्राक्षि
सत्ये सत्याभवस्वनः २५ शरणं भव मे दुर्गेशरण्ये भक्तवत्सले ॥ एवं स्तुता हि सा देवी दर्शयामास पाण्डवम् २६ उपगम्य तुराजानमिदं वचनमब्रवीत् ॥ देव्युवाच ॥ शृणु राज
न्महाबाहो मदीयं वचनं प्रभो २७ भविष्यत्यचिरादेव संग्रामे विजयस्तव ॥ मम प्रसादान्निर्जित्य हत्वा कौरववाहिनीम् २८ राज्यं निष्कटंकं कृत्वा भोक्ष्यसे मे दिनां पुनः ॥
भ्रातृभिः सहितो राजन् प्रीतिं प्राप्स्यसि पुष्कलाम् २९ मत्प्रसादान्न ते सौख्यमारोग्यं च भविष्यति ॥ ये च संकीर्त्तयिष्यंति लोके विगतकल्मषाः ३० तेषां तुष्टाप्रदा स्या
मिराज्यमायुर्वपुः सुतम् ॥ प्रवासेन गरेचापि संग्रामे शत्रुसंकटे ३१

१२ वेणीं वर्णयति भुजंगेति । भुजंगाभोगवासेन सर्पशरीराकारेण वासोवासना तेन तदाकार उपलक्ष्यते कटिसूत्रेण सह राजताशोभमानेन कटिसूत्रोपरि लंबमानया वेण्येत्यर्थः भोगेन भुजंगफणया तद्
ताभुजंगेनेत्यर्थः भोगिनेवेति युक्तः पाठः १३ । १४ शिवाकल्याणरूपा १५ । १६ । १७ कृतानुयात्रानित्यमनुवृता भूतैर्ब्रह्माद्यैः प्राचीनैः १८ । १९ कांतारे महारण्ये २० कांतारे दुर्गममार्गं
२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ संकीर्त्तयिष्यंति मामिति शेषः ३० । ३१

३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति विराट्पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे दुर्गास्तवः षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ वैदूर्यरूपान्कांचनांश्च शरीरान् इदं चेतः शरीराणां शारिफलकस्य चोपलक्षणं अक्षान्पा
शांश्च वाममावतिमुच्यते ॥ कक्षेपरिगृह्यमाणं दिविसंबंधः १ । २ । ३ नचिरेण शीघ्रमेव ४ विशो वैश्यान् ५ नतु द्विजोऽयं द्विजवेषोऽपि राजवभविष्यतीत्यर्थः ६ शरीरलिङ्गैः आजानुवाहुत्वादिभिः तामरसी
पिनी एतेन स्वाभिन्नवशं कादृशिता ७ द्विजैर्वार्षिकत्वात् ८ कामचरः त्वदिच्छानुवर्ती ९ प्रीत्याऽऽत्मना प्रीतिमतामनसा कामेन रागेण तातेति श्रेष्ठत्वात् संबोधयति १० शिल्पकौशलं किं विषयं

अटव्यां दुर्गाकांतरे भागो गहने गिरौ ॥ ये स्मरिष्यन्ति मां राजन्यथाऽहं भवता स्मृता ३२ ननेषां दुर्लभं किंचिदस्मिँल्लोके भविष्यति ॥ इदं स्तोत्रवरं भक्त्या शृणुयाद्वा पठे
तवा ३३ तस्य सर्वाणि कार्याणि सिद्धियास्यन्ति पांडवाः ॥ मत्प्रसादाच्च सर्वान्विराटनगरे स्थितान् ३४ न प्रज्ञास्यन्ति कुरवो न रावातं न विनासिनः ॥ इत्युक्त्वा वरदा देवी
युधिष्ठिरमरिंदमम् ॥ रक्षां कृत्वा च पांडूनां तत्रैवांतरधीयत ॥ ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते विराट्पर्वणि पांडवप्रवेशपर्वणि दुर्गास्तवेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ ततो विराट्प्रथमं युधिष्ठिरो राजा मभायामुपविष्टमाव्रजत् ॥ वैदूर्यरूपान्प्रतिमुच्य कांचनानक्षान्सकक्षेपरिगृह्य वाससा १ नराधिपो राष्ट्रपतिं यश
स्विनं महायशाः कौरववंशवर्द्धनः ॥ महानुभावो न रराज सत्कृतो दुरासदस्तीक्ष्णविषो यथोरगः २ बलेन रूपेण न रर्षभो महान्पूर्वरूपेण यथा मरस्तथा ॥ महाभ्रजालैरिव
संवृतो रविर्यथाऽनलो भस्मवृतश्च वीर्यवान् ३ तमापतंतं प्रसमीक्ष्य पांडवं विराट्गडिंदुमिवाभ्रसंवृतम् ॥ समागतं पूर्णशशिप्रभाननं महानुभावं नचिरेण दृष्टवान् ४ मंत्रि
द्विजान् सृतमुखान् विशस्तथा ये चापिकेचित्स्थितिः समासते ॥ पप्रच्छ कोऽयं प्रथमं समेषां नृपोपमोऽयं समवेक्षते स भाम् ५ नतु द्विजोऽयं भवितानरोत्तमः पतिः पृथि
व्या इति मे मनो गतम् ॥ नचास्वदा सो न रथो न कुंजरः समीपतो भ्राजति चायमिंद्रवत् ६ शरीरलिङ्गैरुपसृचितो ह्ययं मूर्ध्नाभिषिक्त इति मे मनो गतम् ॥ समीपमायाति च
मे गतव्यथो यथा गजस्तामसीं मशैत्कटः ७ वितर्कयंतं तु न रर्षभस्तथा युधिष्ठिरोऽभ्येत्य विराटमब्रवीत् ॥ सम्राट् द्विजानां त्विह जीवनार्थिनं विनष्ट सर्वस्वमुपागतं द्विजम्
८ इहाहमिच्छामि त्वानघांतिके वस्तुं यथा कामचरस्तथा विभो ॥ तमब्रवीत्स्वागतमित्यनेनं तं राजा प्रहृष्टः प्रति संगृह्णाण च ९ तं राजसिंहं प्रति गृह्य राजा प्रीत्याऽऽत्मना चैव
मिदं वभाषे ॥ कामेन ताता भिवदाम्यहं त्वां कस्यासि राज्ञो विषयादिहागतः १० गोत्रं च नामापि च शंसतत्त्वतः किंचापि शिल्पंतव विद्यते कृतम् ११ ॥ ॥ युधिष्ठिर
उवाच ॥ ॥ युधिष्ठिरस्यासमहं पुरा सखा वै याघ्रपद्यः पुनरस्मि विप्रः ॥ अक्षान्प्रयोक्तुं कुशलोऽस्मि देविनां कंकेतिनाम्नास्मि विराटविश्रुतः १२

तव त्वया कृतं मे पतिम् ११ युधिष्ठिरस्येति । लोके पक्षे युधिष्ठिरोऽहं तव सखा स्यासंभूयासमिति संबंधः अस्तेराशीलिङ्गिणां दसार्द्धं शतुक्त्वाभावः तेन भूभावः शसोरिखलोपाभावश्च न भवतः सलोपा
भावोऽपि लां दसः युधिष्ठिरस्याहमहं सखेति पाठेऽपि युधिष्ठिरोऽहं मम सखा स्याः भवेति संबंधः हमितुपादपूराणां योनिपातः पक्षे अहमहमिति द्विरुक्तिः सार्वभौमोऽपरसेवां चिकीर्षामीति चिंतयामे
चिंत्यमुचिका । दैयाघ्रपद्यः व्याघ्रपादो जेभवः व्याघ्रश्च पततीति व्याघ्रपाद्यमस्तस्य कुले जातो वै याघ्रपद्यः गर्गादित्वा यज् यद्वा वैयाघ्रं व्याघ्रचर्म तेन परितुल्योऽपि वैयाघ्रः स एव पद्मपादक्रमणीयं—

वाहनमस्येतिवैयाघ्रपद्यः परिवृत्तोरथइत्यधिकृत्यद्वैपर्वैयाघ्रादित्यज विप्रःविशेषेणप्रातिपूरयतिब्राह्मणादीन्भनादिभिरिति विप्रः धर्मसूनुत्वाद्वाविप्रोऽहं ब्राह्मणइतिपाठे तु ब्रह्मविदिति मुख्यएवायां
 ग्रहीतुंशक्यः कंकइतिकृतांतनामेतिप्रागेवोक्तं अक्षान्प्रयोक्तुं कुशलः बृहदश्वशिष्यत्वात् १२ देविनः देवनशीलाः १३ प्राप्ताविवादइति । द्यूतिनां मध्येइतिशेषः द्यूतकृतां मध्येहीनतः हीनात्पराजिताव
 यंकंचक्रमपिप्रथमंराजानंराजपुत्रंवा मुख्यंजयवंतं प्रथमशब्दोऽत्रश्रेष्ठत्वाची तंप्रतिविवादःप्राप्तो न विद्यतेइति न सत्यगंधरहिते द्यूतेपराजिताजयवज्जिः सहनित्यंकलहं कुर्वत्येवैत्यर्थः हेविशांपतेहेमस्त्येत्यादरा
 र्थेद्विः संवोधयति यस्मादेवंतस्मात्कश्चनकोऽपिमयाजितोमेमदीयंभर्तनधारयेत् अहंकलहाऽहीतस्त्वमेवमस्त्यंज्ञात्वा मदीयंभर्तंदापयेत्यर्थः १४ तेनच भप्रियमितिच्छेदः यथाऽहंविषयेदेशेप्रभुस्तथाकंकोऽपी
 तियोजना १५ अंतर्धनदारादीन् बहिःसैन्यारामादीन् पश्यःपर्यालोचय अपावृतंअनावृतं १६ अनुवादेऽयुः पूर्वदेहीत्युक्त्यादत्तस्यैवक्षेत्रारामादेः प्रतिवर्षंपुनर्देहीतिराजवचनंयदधिकारिणमिति तदनु

विराट् उवाच ॥ ददामितेहंतवरंयमिच्छसिप्रशाधिमतस्यान्वशगोह्यहंतव ॥ प्रियाश्चवृत्तांममदेविनःसदाभवांश्चदेवोपमराज्यमर्हति १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्राप्तो
 विवादःप्रथमंविशांपतेनविद्यतेकंचनमस्त्यहीनतः ॥ नमेजितःकश्चनधारयेद्धनंवरंममैषोऽस्तुतवप्रसादजः १४ ॥ विराट् उवाच ॥ हन्यामवश्यंयदितेऽप्रियं
 चरेत्प्रत्राजयेयंविषयाद्विजांस्तथा ॥ शृण्वंतुमेजानपदाःसमागताःकंकोयथाऽहंविषयेप्रभुस्तथा १५ समानयानोभविताऽसिमेसखाप्रभूतवस्त्रोबहुपानभो
 जनः ॥ पश्येस्त्वमंतश्चबहिःश्वसर्वदाकृतंचतेद्वारमपावृतंमया १६ यत्त्वानुवादेऽयुरवृत्तिकर्षिताब्रूयाश्चतेषां वचनेनमांसदा ॥ दास्यामिसर्वैतदहनंसंशयो न तेभयं
 विद्यतिसन्निधौमम १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवंसलब्ध्वातुवरंसमागमंविराटराजेननरर्षमस्तदा ॥ उवासधीरःपरमार्चितःसुखीनचापिकश्चिन्नरितंबुधतत
 १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराट्पर्वणिपांडवप्रवेशपर्वणियुधिष्ठिरप्रवेशोनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथापरोभीमबलःश्रियाज्वलन्नुपाययौ
 सिंहविलासविक्रमः ॥ खजांचदर्वीचकरेणधारयन्नसिंचकालांगमकोशमव्रणम् १ ससूदरूपःपरमेणवर्चसारविर्यथालोकमिमंप्रकाशयन् ॥ सकृष्णवासागिरिरा
 जसारवांस्तंमत्स्रगार्जसमुपेत्यतस्थिवान् २ तंप्रेक्ष्यराजारमयन्नुपागतंततोऽब्रवीज्जानपदान्समागतान् ॥ सिंहोन्नतांसोऽयमतीवरूपवान्प्रदृश्यतेकोनुवरर्षभोयुवा
 ३ अदृष्टपूर्वःपुरुषोरविर्यथावितर्कयन्नास्यलभामिनिश्चयम् ॥ तथाऽस्यचित्तंह्यपिसंवितर्कयन्नरर्षभस्यास्पनयामितत्त्वतः ४ दृष्ट्वैवचैनंतुविचारयाम्यहंगंधवराजो
 यदिवापुरंदरः ॥ जानीतकोऽयंममदर्शनेस्थितोयदीप्सितंतलभतांचमाचिरम् ५

वादस्तन्निमित्तंयेत्वांपतिअयुःप्राप्नुयुस्तेषां वचनेनसदाऽनवसरेपिमां वृयाः क्षणमपिब्राह्मणवृत्तेःप्रतिवंधोमाभूदित्याशयः १७ वरंश्रेष्ठं समागमं प्रीति १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराट्पर्वणिनीलकंठीयेभा
 रतभावदीपेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ खजांमथनदंढं अंगारावक्षेपणंवा हस्ताकारं पिष्टविकारप्रमथनार्थंवा दंढं 'खजांमथनदहस्तयोः' इतिविश्वः दर्वीशाकादिपरिवेषणार्थं अस्मिमासाद्यवकर्त्तनार्थं
 खड्गं कालांगं कृष्णायामयंतीक्ष्णमित्यर्थः अकोशं पिभानहीनम् १ गिरिराजसारःमहामेरुवत्कठिनदेहः यद्वागिरिराजसारोलोहं तेनतद्विकाररूपंपात्रजातंलक्ष्यते अस्यद्वयपाकार्थंस्नेहपाकार्थंवातद्वान्
 २ । ३ तत्त्वतःतत्त्वंनयामिनप्राप्नोमि ४ । ५

अवदत्तुक्तवान् अच्युतोषर्मः फलमदत्तवानच्यवतदितियोनात्तस्यानुजं ६ मृदःपाककर्त्ता बल्लवोनमतः ७ । ८ । ९ । १० त्वकर्म नचैवसममन्ये ११ तरकर्मणेशेषः अतिमानुपकर्मवदसोत्यर्थः १२ १२ । १३ ॥ इति विराटपर्वः नीलकंठीयेभारतभाष्यदीपेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ वेलिताग्रान् आकुंचिताग्रान् समुत्क्षिप्यवेणोऽकृत्य १ जुगूहेगोपितवती २ । ३ । ४ युयुक्षितियोजयितुमिच्छति पुपूष तीतिपात्रेपोषयितुमिच्छति ५ । ६ । ७ । ८ नैवरूपात्ममि किमुदानन्ददासीश्चप्रेषयंतीव बहूनांस्थानिन्यसोत्यर्थः ९ नोचौननहिर्निर्गतैः गूढावित्यर्थः नोचौगुल्फौपादग्रंथीयस्याः सा तथात्रिगंभीरा

विराट्वाक्येनचतेनचोदितानराविराटस्यसुशीघ्रगामिनः ॥ उपेत्यकौतंतयमथाब्रुवंस्तदायथासराजाऽवदताच्युतानुजम् ६ ततोविराटंसमुपेत्यपांडवस्त्वदीनरूपं वचनंमहामनाः ॥ उवाचसूदोऽस्मिन्नरेद्रबलवोभजस्वमां व्यंजनकारमुत्तमम् ७ ॥ विराटुवाच ॥ नसूदतांबलवश्चद्व्यामितेसहस्रनेत्रप्रतिमोविराजसे ॥ श्रिया चरुदेणचविक्रमेणचप्रभाससेत्वंनृवरोनरेष्विव ८ ॥ भीमउवाच ॥ नरेद्रसूदःपरिचारकोऽस्मितेजानामिस्पृष्टप्रथमंचकेवलान् ॥ आस्वादितायेनृपतेपुराऽभवन्पु धिष्ठिरेणाधिपेणसर्वेशः ९ बलेनतुल्यश्चनविद्यतेमयानियुद्धशीलश्चसदैवपार्थिव ॥ गजैश्चसिंहैश्चसमेधिवानहंसदाकरिष्यामितवानवप्रियम् ॥ १० ॥ विराट उवाच ॥ ददामितेहंतव्रान्महानसेतथाचकुर्याःकुशलंप्रभाषसे ॥ नचैवमन्येतवकर्मयत्समंसमुद्रनेमिंष्टथिर्वीत्वमर्हसि ११ यथाहिकामोभवतस्तथाकृतंमहानसे त्वंभवमेपुरस्कृतः ॥ नराश्चयेतत्रसमाहिताःपुराभवांश्चतेषामधिपोमयाकृतः १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथासभीगोविहितोमहानसेविराटराज्ञोदयितोऽभव हृढम् ॥ उवासराज्येनचतंपृथग्जनोबुबोधतत्रानुचराश्चकेचन १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिपांडवप्रवेशपर्वणिभीमप्रवेशेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकेशान्मुत्क्षिप्यवेलिताग्राननिंदितान् ॥ कृष्णान्सूक्ष्मान्सूदून्दीर्घान्समुद्रध्यशुचिस्मिता १ जुगूहेदक्षिणेपार्श्वेसूदून्सितलोचना ॥ वासश्चपरिधायैकंकृष्णासुमलिनंभहत् २ कृत्वावेषंचसैरंध्यास्ततोव्यचरदार्तवत् ॥ तानराःपरिधावर्त्तस्त्रियश्वासुपादवन् ३ अपृच्छंश्चैवतांदृष्ट्वाकात्वंकिंचचि कीर्षसि ॥ सातानुवाचराजेंद्रसैरंध्यहभिहागता ४ कर्मचेच्छामिवैकर्तुतस्ययोभांयुयुक्षति ॥ तस्यारूपेणवेषेणःक्षणायाचतथागिरा ॥ नश्रद्धततांदासीमब्रूहेतो रूपस्थिताम् ५ विराटस्यलुकैकेयीभार्यापरमसंमता ॥ आलोकयंतीदृशेप्रासादाद्दुपदात्मजाम् ६ सासमीक्ष्यतथारूपामनाथामेकवाससम् ॥ समाहूयाब्रवी द्भ्रेकात्वंकिंचचिकीर्षसि ७ सतामुवाचराजेंद्रसैरंध्यहमुपागता ॥ कर्मचेच्छाम्यहंकर्तुतस्ययोभांयुयुक्षति ८ ॥ सुदेष्णोवाच ॥ नैवरूपाभवंत्येवयथावदसिभा मिनि ॥ प्रेषयंतीववैदासीर्दासांश्चविविधान्बहून् ९ नोच्चगुल्फांसंहतोरुस्त्रिगंभीरापटुव्रता ॥ रक्तापंचसुरक्तेषुहंसगद्गदभाषिणी १० सुकेशीसुस्तनीश्यामा पीनश्रोणिपयोधरा ॥ तेनतेनैवसंपन्नाकाश्मीरीवतुरंगमी ११

त्रिपुशब्दबुद्धिनाभीपुगहना पटुव्रता पदमुनासिकाक्षेत्रश्रोत्रनखस्तनकृकाटिकासुउचाना किंचित्तुमाक्षरंमधुरंभाषते साहंसगद्गदभाषिणी १० तेनतेनलक्षणेनमंदगतित्वादिना ११

पंचसुस्थानेषु पादपाणितलनेत्रांतोष्ठजिह्वानखेषु एतान्येवसंज्ञयापंचरक्तानितेषुरक्ता हंसवत्गद्गदं

अरालेवकेकृष्णेवापक्षमणीपयोस्तादृशोनयनेयस्याः सा तथाकंबुग्रीवा शंखवदरेखात्रयांकितग्रीवा गूढशिरागुप्तनादिका १२ । १३ । १४ । १५ । १६ सैरंग्रीभुजिष्यापदेप्राकृग्रयैर्व्याख्याते १७ कर्तुं संस्कर्तुम् १८ । १९ कृष्णांचभार्यापांडूनामितिस्वात्मना स्वस्याराधनं संभवतीतिनेयंमृषोक्तिः २० । २१ राजात्वाच्चिह्नच्छतितदात्वांमूर्ध्निवासये परंतुराजात्वां सर्वेणचेतसागच्छेत्प्रहयेदेवेतिशंके २२ त्वंस्त्रीणा मपिमोहकरीकिमुतपुंसामित्याह स्त्रियइति २३ वृक्षानिति । वृक्षाअपित्वाहृष्टास्तब्धाः संतीत्यर्थः २४ । २५ प्रसक्तं आसक्तियुक्तं यथास्यात्तथा २६ एवमनेनैवस्त्रीवृक्षादिस्तब्धीभावचिन्हेन २७ । २८ कर्कटीपद

अरालपक्षमनयनाविंबोष्ठीतनुमध्यमा ॥ कंबुग्रीवागूढशिरापूर्णचंद्रनिभानना १२ शारदोत्पलपत्राक्ष्याशारदोत्पलगंधया ॥ शारदोत्पलसेविन्यारूपेणसदृशीश्चि या १३ कात्वंबृहियथाभद्रेनासिदासीकथंचन ॥ यक्षीवायदिवादेवीगंधर्वीयदिवाऽप्सराः १४ देवकन्याभुजंगीवानगरस्याथदेवता ॥ विद्याधरीकिन्नरीवायदिवारो हिणीस्वयम् १५ अलंबुषामिश्रकेशीपुंडरीकाऽथमालिनी ॥ इंद्राणीवारुणीवात्वंत्वष्टुर्धातुः प्रजापतेः ॥ देव्योदेवेषुविरूपातास्तासांत्वंकतमाशुमे १६ ॥ द्रौपद्यु वाच ॥ नास्मिदेवीनगंधर्वीनासुरीनचराक्षसी ॥ सैरंग्रीभुजिष्याऽस्मिसत्यमेतद्वीमते १७ केशान्जानाम्यहंकर्तुं पिपेसाधुविलेपनम् ॥ मल्लिकोत्पलपद्मा नांचंपकानांतथाशुमे १८ ग्रथयिष्येविचित्राश्चस्रजः परमशोभनाः ॥ आराधयंसत्यभामांकृष्णस्यमहिषीप्रियाम् १९ कृष्णांचभार्यापांडूनांकुरुणामेकसुंदरीम् ॥ तत्रतत्रचराम्येवंलभमानासुभोजनम् २० वासांसियावंतिलभेतावत्तावद्रमेतथा ॥ मालिनीत्येवमेनामस्वयंदेवीचकारसा ॥ साऽहमद्यागतादेविसुदेष्णेत्वन्निवेश नम् २१ ॥ सुदेष्णोवाच ॥ मूर्ध्नित्वांवासयेयंयैवंशयोमेनविद्यते ॥ नचेदिच्छतिराजात्वांगच्छेत्सर्वेणचेतसा २२ स्त्रियोराजकुलेयाश्चयाश्चमाममवेशमनि ॥ प्रस क्तास्त्वांनिरीक्षतेपुमांसंकनमोहयेः २३ वृक्षांश्चावस्थितान्पश्यइमेममवेशमनि ॥ तेऽपित्वांसन्नमंतीवपुमांसंकनमोहयेः २४ राजाविराटः सुश्रोणिदृष्ट्वावपुरमानु षम् ॥ विहायमांवारोहेगच्छेत्सर्वेणचेतसा २५ यंहित्वमनवद्यांगितरलायतलोचने ॥ प्रसक्तमभिवीक्षेथाः सकामवशगोभवेत् २६ यश्चत्वांसततंपश्येत्पुरुषश्चारुहा सिनि ॥ एवंसर्वानवद्यांगिसचानंगवशोभवेत् २७ अध्यारोहेद्यथावृक्षान्वधायैवात्मनोनरः ॥ राजवेशमनितेसुभुगृहेतुस्यात्तथामम २८ यथाचकर्कटीगर्भमाधत्ते मृत्युमात्मनः ॥ तथाविधमहंमन्येवासंतवशुचिस्मिते २९ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ॥ नास्मिलभ्याविराटेननचान्येनकदाचन ॥ गंधर्वाः पतयोमह्ययुवानः पंचभामिनि ३० पुत्रागंधर्वराजस्यमहासत्वस्यकस्यचिद् ॥ रक्षंतितेचमानित्यंदुःखाचारातथाह्यहम् ३१ योमेनदद्यादुच्छिष्टंनचपादौप्रधावयेत् ॥ प्रीणं स्तेनवासेनगंधर्वाः पतयोमम ३२

पादवान्जंतुः २९ महंमम गंधर्वाइतिदेवतांशजत्वादमानुषत्वमात्रंविश्लिष्टं अतिमानुषकर्माणइत्यर्थः ३० गंधर्वतुल्योराजागंधर्वराजः पांडुस्तस्येतिगूढोऽभिसंधिः दुःखादुःखवतीतिदुःखाचाहं परपत्नी त्वात् आरासिहीव सिंहीपरैरनाक्रमणीया 'आरःपुंसितरोर्भेदेतथाकर्कटदंष्ट्रिणोः' इतिमेदिनी आरशब्दाददंतत्वात्स्त्रियांटाप् स्वयमेवतीक्ष्णव्रताऽस्मीतिभावः दुःखाचारेति । क्लेशकालोऽयंकिंय नममास्तीतिदर्शयति ३१ । ३२

ष. भा. टी.

|| < ||

परान्तनुप्रविश्येत्यनेनपरलोकंगच्छेदेवत्युक्तम् ३३ तेऽपिदुःखशीलाः केनचिन्निमित्तनदुःखंसंहतीत्यर्थः बलवन्तश्चतेमियाश्च ३४ हेनंदिनिमुखदे ३५ । ३६ । ३७ ॥ ॥ इतिविराट्पर्वणिनीलकण्ठीये
भारतभावादपिेनवभोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ उपयात्उपायात् १ । २ । ३ । ४ वेशोरूपांतरप्रकाशनकर्णयस्यसवैश्यः अरिष्टनेमिःअप्रतिहतचक्रोऽस्मीतिगृढोऽभिसंधिः कुरुपुंगवानांपांडवानामंश्रेयो

विरा०

अ०

90

योहिमांपुरुषोष्टद्वेयथाऽन्याः प्राकृताः स्त्रियः ॥ तामेव निवसेद्रात्रिंशद्विषयचपरांतनुम् ३३ नचाऽप्यहंचालयितुं शक्या केनचिदंगने ॥ दुःखशीलाहिगंधर्वास्तेचमे
बलवत्प्रियाः ३४ प्रच्छन्नाश्चापिरक्षितेर्मान्तिन्यंशुचिस्मिते ॥ सुदेष्णोवाच ॥ एवंत्वांवासायिष्यामियथात्वंनंदिनीच्छसि ३५ नचपादौनचोच्छिष्टंस्पृक्ष्यसित्वंकथं
चन ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवंकृष्णाविराटस्यभार्ययापरिसांत्विता ३६ उवासनगरेतस्मिन्पतिधर्मवतीसती ॥ नचैनंवेदतत्रान्यस्तत्त्वेनजनमेजय ३७
॥ इति श्रीमहाभारतेविराटपर्वणिपांडवप्रवेशपर्वणिद्रौपदीप्रवेशेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सहदेवोऽपिगोपानांकृत्वावेषमनुत्तमम् ॥ भा
षांचैषांसमास्थायविराटमुपयादथ १ गोष्ठमासाद्यतिष्ठंतंभवनस्यसमीपतः ॥ राजाऽथदृष्ट्वापुरुषान्प्राहिणोज्जातविस्मयः २ तमायांतमभिप्रेक्ष्यभ्राजमानंनरर्षभम् ॥
समुपस्थायवैराजापप्रच्छकुरुनंदनम् ३ कस्यवात्वंकुतोवात्वंकिंवात्वंतुचिकीर्षसि ॥ नहिमेदृष्टपूर्वस्त्वंतत्त्वंब्रूहिनरर्षभ ४ संप्राप्यराजानममित्रतापनंततोऽब्रवीन्मेघम
हौघनिःस्वनः ॥ वैश्योऽस्मिनाम्नाऽहमरिष्टनेमिर्गोसंख्यआसंकुरुपुंगवानाम् ५ वस्तुंत्वयीच्छामिविशांवरिष्ठतान्राजसिंहान्नहिवेद्विपार्थान् ॥ नशक्यतेजीवितुम
प्यकर्मणानचत्वदन्योममरोचेतृपः ६ ॥ विराट उवाच ॥ त्वंब्राह्मणोयदिवाक्षत्रियोऽसिसमुद्रनेमीश्वररूपवानसि ॥ आचक्ष्वमेतत्त्वममित्रकर्शननवैश्यकर्मत्वयिवि
द्यतेक्षमम् ७ कस्यासिराज्ञोविषयादिहागतःकिंवाऽपिशिल्पंतवविद्यतेकृतम् ॥ कथंत्वमस्मासुनिवत्स्यसेसदावदस्वकिंचापितवेहवेतनम् ८ ॥ सहदेव उवाच ॥ पं
चानां पांडुपुत्राणां ज्येष्ठे भ्राता युधिष्ठिरः ॥ तस्याष्टशतसाहस्रागवां वर्गाः शतं शतम् ९ अपरेशतसाहस्राद्विस्तावंतस्तथाऽपरं ॥ तेषां गोसंख्यआसंवैतंतिपालेतिमां
विदुः १० भूतं भव्यं भविष्यं च यच्च संख्यागतं गवाम् ॥ न मेऽस्त्यविदितं किंचित्समंताद्दृश्योजनम् ११ गुणाः सुविदिता ह्यासन्ममतस्य महात्मनः ॥ आसीच्च समयाद्
ष्टः कुरुराजो युधिष्ठिरः १२ क्षिप्रं च गावो बहुला भवंति न तासुरो गोभवती ह कश्चन ॥ तैस्तैरुपायैर्विदितं ममैतदेतानि शिल्पानि मयि स्थितानि १३ वृषभांश्चापि जाना
मिराजन्मूर्जितलक्षणान् ॥ येषां मूत्रमुपाघ्राय अपि वंध्या प्रसूयते १४ ॥ विराट उवाच ॥ शतं सहस्राणि समाहितानि सवर्णवर्णस्य विमिश्रितान् गुणैः ॥ पशून्सपा
लान् भवते ददाम्यहं त्वदाश्रयामेष शवो भवंति ह १५

संख्यः गोइतिंद्रियवाचित्वात्पंचानांसंख्यायस्यसगोसंख्यः पंचसंख्यः पंचमइत्यर्थः ५ तानराजसिंहान् वर्त्तमानकाले राजभूयस्थान्दन्वैशिनोपलभे स्वर्गाध्वस्तइतिवद्विशेषणादर्शनाद्विशिष्टादर्शनमुक्तमित्यदो
पः ६ । ७ । ८ । ९ गोसंख्योग्रवांपरीक्षकः तंतिपालःवचनकरः १० संख्यागतंपरीक्षायावगतम् ११ । १२ । १३ । १४ समानोवर्णयिषोतिसवर्णाः वर्णस्यवर्णेनविमिश्रिताश्चपाटलादयः विभक्त्यलो
पआर्यः सवर्णाश्चवर्णविमिश्रिताश्चतांस्तत्तद्गुणैरूपलक्षितान् १५

11 2 11

राज्ञोरान्यकर्तुः विशांपतेः प्रजापालकस्य भरणवेतनम् १६ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ अदृश्यतदृष्टः रूपसंपदा उपलक्षितः प्राकारवप्रेस्थितैः तत्समीपे वास्थितोऽदृश्यतदृष्टः प्रतिमुच्य परिधाय दीर्घकुण्डले ताटके कंबूनां शंखानामुपरिकं बुपरि हाटके कनकमये वलये च परिमुच्य १ दीर्घान्मूर्धजान् बाहू च प्रविकीर्य प्रसार्य २ । ३ । ४ । ५ । ६ परिहारकामः अमात्ये पुराज्य

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा सराज्ञो विदितो विशांपतेरुवासतत्रैव सुखं नरोत्तमः ॥ न चैनमन्येऽपि विदुः कथंचन प्रादाच्च तस्मै भरणं यथेप्सितम् १६ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि पाण्डवप्रवेशपर्वणि सहदेवप्रवेशे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथापरोऽदृश्यतरूपसंपदास्त्रीणामलंकारधरो बृहत्पुमान् ॥ प्राकारवप्रे प्रतिमुच्य कुण्डले दीर्घचक्रं बू परिहाटके शुभे १ बाहू च दीर्घान् प्रविकीर्य मूर्धजान् महाभुजो वारणतुल्य विक्रमः ॥ गतेन भूमिप्रतिकंपयंस्तदा विराटमासाद्य सभासमीपतः २ तं प्रेक्ष्य राजो जगत्संभातले व्याजात्प्रतिच्छन्नमग्निप्रमाथिनम् ॥ विराजमानं परमेण वर्चसा सुतं महेंद्रस्य गजेन्द्रविक्रमम् ३ सर्वानपृच्छ च सभानुचारिणः कुतोऽयमायाति पुरा न मे श्रुतः ॥ न चैनमृचुर्विदितं तदानराः सविस्मयं वाक्यमिदं नृपोऽब्रवीत् ४ सत्त्वोपपन्नः पुरुषोऽमरोपमः श्यामो युवा वारणयूथपोपमः ॥ आमुच्य कंबू परिहाटके शुभे विमुच्य वेणीमपि न ह्यकुण्डले ५ स्रग्वी सुकेशः परिधाय चान्यथा शुशोभ धन्वी कवची शरीयथा ॥ आरूढ्यानं परिधावतां भवान्सुतैः समो मे भव वामयासमः ६ वृद्धो ह्यहं वै परिहारकामः सर्वान्मत्स्यांस्तरसापालयस्व ॥ नैवं विधाः क्लीबरूपा भवन्ति कथंचनेति प्रतिभाति मे मनः ७ ॥ अर्जुन उवाच ॥ गायामि नृत्याम्यथ वा दयामि भद्रोऽस्मि नृत्ये कुशलोऽस्मि गीते ॥ त्वमुत्तरायै प्रदिशस्व मां स्वयं भवामि देव्यानं रदेवनर्तकः ८ इदं तु रूपं मम येन किंतव प्रकीर्तयित्वा भृशशोकवर्द्धनम् ॥ बृहन्नलां मानं रदेव विद्धि सुतं सुतां वापि तृमातृवर्जिताम् ९ ॥ विराट उवाच ॥ ददामि ते हंत वरं बृहन्नले सुतां च मे नर्तयथा श्रुता दृशीः ॥ इदं तु ते कर्म समं न मे मतं समुद्रनेमि पृथिवी त्वमर्हसि १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ बृहन्नलांतामभि वीक्ष्य मत्स्यराट् कलासु नृत्येषु तथैव वादिते ॥ संमंथ्य राजा विविधैः स्वमंत्रिभिः परीक्ष्य चैनं प्रमदाभिराशु वै ११ अपुंस्त्वमप्यस्य निशम्य चास्थिरंततः कुमारी पुरमुत्ससर्जतम् ॥ स शिक्षयामास च गीतवादि तं सुतां विराटस्य धनं जयः प्रभुः १२ सखी श्वतस्याः परिचारिकास्तथा प्रियश्रुता सां स भूवपांडवः १३ तथा स सन्ने गधनं जयो वसन् प्रियाणि कुर्वन् सहताभिरात्मवान् ॥ तथा च तंतत्र न जज्ञिरे जना बहिश्चरावाऽप्यथ चांतरे चराः १४ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि पाण्डवप्रवेशपर्वणि अर्जुनप्रवेशो नाम एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथापरोऽदृश्यत पांडवः प्रभुर्विराट राजंतरसा समेयिवान् ॥ तमापतंतं ददृशे पृथग्जनो विमुक्तमभ्रादिव सूर्यमंडलम् १ सवैहयानैः क्षततांस्ततस्ततः समीक्षमाणं सददर्शमत्स्यराट् ॥ ततोऽब्रवीत्ताननुगात्रेश्वरः कुतोऽयमायाति नरोऽमरोपमः २

भारं न्यस्तु कामः ७ देव्या उत्तरायाः ८ येन हेतुना इदं रूपं मम जातं तत्कीर्तनं तव निकटे व्यर्थं मुक्करं चेत्त्यर्थः ९ ते समं त्वदाकृत्या युक्तं न इति मे मम मतम् १० । ११ अपुंस्त्वं क्लीबत्वं निशम्य आलोच्य १२ । १३ सन्ने गधनं जयो वसन् प्रियाणि कुर्वन् सहताभिरात्मवान् १४ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ १ । २

३ । ४ । ५ । ६ प्रकृतिजार्ति विनयं शिक्षां प्रतिपत्तिदोषनिराकरणप्रकारं चिकित्सितव्याध्युपशमोपायम् ७ कातरंभीरु बहवाअश्वा अतएवग्रंथिकमन्त्रशास्त्रम् ८ । ९ । १० ।

序

३०

200

स्वयं हयानीक्षितिमामकानृदं धुवं हयज्ञो भवता विचक्षणः ॥ प्रवेशयतामेव समीपमाशुमे विभाति वीरो हि यथाऽमरस्तथा ३ अभ्येत्य राजानमभिब्रूहाऽब्रवीजयंस्तुते पा
थिव भद्रमस्तुवः ॥ ह्येषु युक्तो नृपसंमतः सदा तवाश्वसूतो निपुणो भवाम्यहम् ४ ॥ विराट् उवाच ॥ ददामि यानानि धनं निवेशनं ममाश्वसूतो भवितुं त्वमर्हसि ॥ कुतोऽ
सिकस्यासिकं त्वमागतः प्रब्रूहि शिल्पं तव विद्यते च यद् ५ ॥ नकुल उवाच ॥ पंचानां पांडुपुत्राणां ज्येष्ठो भ्राता युधिष्ठिरः ॥ तेनाहमश्वेषु गानियुक्तः शत्रुकर्शन ६ अश्व
नां प्रकृतिं वेद्वि विनयं चापि सर्वशः ॥ दुष्टानां प्रतिपत्तिं च कृत्स्नं चैव चिकित्सितम् ७ नकातरं स्यान्मम जातु याहनं न मेऽस्ति दुष्टा वडवा कुतो हयाः ॥ जनस्तु मामाह स चा
पि पांडवो युधिष्ठिरो ग्रंथिक मे वनामतः ८ ॥ विराट् उवाच ॥ यदस्ति किंचिन्मम वाजिवाहनं तदस्तु सर्वं त्वदधीनमद्यैव ॥ ये चापिकेचिन्मम वाजियोजकास्वदाश्रयाः
सारथ्यश्च संतु मे ९ इदं त्वेष्टं यद्वै सुरोपमब्रवी हियते प्रसमीक्षितं वसु ॥ न तेऽनुरुपं हयकर्म विद्यते प्रभासिराजे वहि संमतो भम १० युधिष्ठिरस्येव हि दर्शनीयं ते संमतं वेदं
प्रियमब्रूदर्शनं ॥ कथंतु भृत्यैः सविना कृतो वने वसत्यनिर्द्यो रमते च पांडवः ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा संगंधर्व वरोपमो युवा विराट् राज्ञा मुदितेन पूजितः ॥ न चैन
मन्येऽपि विदुः कथं च न प्रियाभिरामं विचरंतं मतरा १२ एवं हि मत्स्येन्य वसंतं पांडवा यथा प्रतिज्ञाभिरमो वदर्शनाः ॥ अज्ञात चर्यां व्यचरन्समाहिताः समुद्रनेमी पतयो प्रतिदुः
खिताः १३ ॥ इति श्रीमहाभारते विराट् पर्वणि पांडव प्रवेश पर्वणि नकुल प्रवेशे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ समाप्तं चेदं प्रवेश पर्व ॥ अथ समयपालन पर्व ॥ ॥
॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं ते मत्स्यनगरे प्रच्छन्नाः कुरुनं दनाः ॥ अत ऊर्ध्वमहावीर्याः किमकुर्वत वै द्विज १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं मत्स्यस्य नगरे प्रच्छन्नाः कुरुनं दनाः ॥
आराधयंतो राजानं यदकुर्वत तच्छृणु २ तृणविंदु प्रसादाच्च धर्मस्य च महात्मनः ॥ अज्ञातवासं वतु विराट् नगरेऽवसन् ३ युधिष्ठिरः सभास्तारो मत्स्यानाम भवत्प्रियः ॥
तथैव च विराट्स्य सपुत्रस्य विशांपते ४ स ह्याक्ष हृदयज्ञस्तान् क्रीडयामास पांडवः ॥ अक्षवत्यां यथा कामं स पुत्रबद्धानि वद्विजान् ५ अज्ञातं च विराट्स्य विजित्य वसुधर्मराट् ॥
भ्रातृभ्यः पुरुषव्याघ्रो यथा र्हसं प्रयच्छति ६ भीमसेनोऽपि मां सानिभक्ष्याणि विविधानि च ॥ अति सुष्ठानि मत्स्येन विक्रीणीते युधिष्ठिरे ७ वासांसि परिजीर्णानि लब्धान्यंतः
पुरेऽर्जुनः ॥ विक्रीणानश्च सर्वेभ्यः पांडवेभ्यः प्रयच्छति ८ सहदेवोऽपि गोपानां वैषमास्थाय पांडवः ॥ दक्षिं क्षीरं घृतं चैव पांडवेभ्यः प्रयच्छति ९ नकुलोऽपि धनं लब्ध्वा
कृते कर्मणि वाजिनाम् ॥ तुष्टे तस्मिन्नरपतौ पांडवेभ्यः प्रयच्छति १०

॥ ९ ॥

१२ । १३ ॥ इति श्रीम० विराट्पर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाबदीपे नकुलप्रवेशोनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ एवमिति १।२।३।४।५।६।७।९।१०

११ संपादयंतोऽन्योन्यमाराधयंतः गर्भधृता इव प्रच्छन्नत्वेन सेवाश्रमेण च दुःखिता इत्यर्थः १२ । १३ ब्रह्मण उत्सवः शरदिनवधान्योत्पत्तौ सर्वैः क्रियते स च देशविशेषे प्रसिद्धः १४ यथा ब्रह्मणः समाजे ब्रह्म लोके कैलासे वा पशुपतेः समाजे इव मत्स्येषु समापे तु रितिसंबंधः १५ । १६ स्ववदाताः अत्यंत निर्मलाः मनस्विनः प्रीतमनसः लब्धलक्षाः प्राप्तविजयाः १७ । १८ सूदेनभीमेन १९ दुःखेनैव पारतंत्र्यात् प्राकट्य भयाद्वा दुःखं ननु भंगभयात् विवृते प्रकाशे २० । २१ कक्षापरिकरं कच्छामिति पाठेऽपि स एवार्थः यद्वा कक्षारज्जुं रज्ज्वापाटनभयान्मल्लैरंगुल्यो बध्यंत इति प्रसिद्धे रंगुलीर्बद्धेत्यर्थः २२ । २३ २४ । २५ । २६ कृतं कचिद्देशे निपीडनं प्रतिकृतं तस्य मोचनं सुसंकटैः मुष्टिग्रहेण कृशी कृतैः संकटैरिति पाठे सकवचैः सकिणैर्वा 'कंटको वा हुचरणकवचैकठिने किणे' इति विश्वः संनिपातौऽ गसंघटनं अवधृतं तेनैव दूरीकरणं प्रमाथादय उक्ता मल्लाश्चे 'निपात्यपेपणं भूमौ प्रमाथ इति कथ्यते । यत्तूत्थायां गमयन्तं दुग्धमथनमुच्यते' २७ 'क्षेपणं कथ्यते यत्तु स्थानात् प्रचयावनं हठात् ।

कृष्णा तु सर्वान् भर्तृस्तां त्रिरीक्षंती तपस्विनी ॥ यथा पुनरविज्ञाता तथा चरति भामिनी ११ एवं संपादयंतस्ते तदाऽन्योन्यं महारथाः ॥ विराटनगरे चेरुः पुनर्गर्भधृता इव १२ साशंका धार्तराष्ट्रस्य भयात् पांडुसुतास्तदा ॥ प्रेक्षमाणास्तदा कृष्णामूषुश्छन्नानराधिप १३ अथ मासे चतुर्थे तु ब्रह्मणः सुमहोत्सवः ॥ आसीत् समृद्धो मत्स्येषु पुरुषाणां सुसंमतः १४ तत्र मल्लाः समापे तुर्दिग्भ्यो राजन्सहस्रशः ॥ समाजे ब्रह्मणो राजन् यथा पशुपतेरिव १५ महाकायामहावीर्याः कालखंजा इवासुराः ॥ वीर्यो न्मत्ता बलोद्गाराज्ञा समभिपूजिताः १६ सिंहस्कंधकटिग्रीवाः स्ववदाता मनस्विनः ॥ असकृल्लब्धलक्षास्ते रंगे पार्थिवसन्निधौ १७ तेषामेको महानासीत् सर्वमल्लानथाह्वयत् ॥ आवरुगमानं तं रंगेनोपतिष्ठतिकश्चन १८ यदा सर्वे विमनसस्ते मल्ला हतचेतसः ॥ अथ सूदेनं तं मल्लं यो धयामास मत्स्यराट् १९ नोद्यमानस्तदा भीमो दुःखेनैवाकरोन्मतिम् ॥ नहि शक्नोति विवृते प्रत्याख्यातुं नराधिपम् २० ततः स पुरुषव्याघ्रः शार्दूलशिथिलश्चरन् ॥ प्रविवेश महारंगं विराटमभिपूजयन् २१ बबंध कक्षां कौं तेयस्ततः संहर्षयन् जनम् ॥ ततस्तु वृत्रसंकाशं भीमो मल्लं समाह्वयत् २२ जीमूतं नाम तं तत्र मल्लं प्रख्यातविक्रमम् ॥ तावुभौ सुमहोत्साहावुभौ भीमपराक्रमौ २३ मत्ता विवमहाकायौ वारणौ पट्टिहायनौ ॥ ततस्तौ नरशार्दूलौ बाहुयुद्धं समीयतुः २४ तीरौ परमसंहृष्टौ वन्योन्यजयकार्ष्णिणौ ॥ आसीत् सुभीमः संपातो द्रवपर्वतयोरिव ॥ २५ उभौ परमसंहृष्टौ बलेन तिबलावुभौ ॥ अन्योन्यस्यांतं प्रेम्सूपरस्परजयैषिणौ २६ उभौ परमसंहृष्टौ मत्ता विवमहागजौ ॥ कृतप्रतिकृतैश्चित्रैर्वाहुभिश्च सुसंकटैः ॥ सन्निपातावधृतैश्च प्रमाथोन्मथनैस्तथा २७ क्षेपणैर्मुष्टिभिश्चैव राहोद्धूतनिःस्वनैः ॥ तलैर्वज्रनिपातैश्च प्रसृष्टाभिस्तथैव च २८ शलाकानखपातैश्च पादोद्धूतैश्च दारुणैः ॥ जानुभिश्चाश्मनिर्दोषैः शिरोभिश्चाववट्टनैः २९ तद्युद्धमभवद्गोरमशं बाहुतेजसा ॥ बलप्राणेन शूराणां समाजोत्सवसन्निधौ ३० अरज्यदजनः सर्वैः सोत्कुष्टनिनदोत्थितः ॥ बलिनोऽस्युंगेराजन् वृत्रवासवयोरिव ३१

उभयोर्भुजयोर्मुष्टिरोमध्वे निपात्यते । मुष्टिरित्युच्यते तज्जर्मल्लविद्याविशारदैः । अवाहुमुखं स्कंधगतं भ्रामयित्वानयैव यः । शिस्तस्य शब्दः स भवेद्ग्राहोद्धूतनिःस्वनः । तलैर्वज्रनिपातैर्ब्रवद्दृढपातैश्च पेदैः 'अंगुल्यः प्रमृतायास्तुताः प्रमृष्टा उदीरिताः' २८ 'कृज्वीट्टा रुषासिमाशलाकासागुलीस्मृता' तस्यानखपातैः पादोद्धूतैः पादप्रसारणेनाक्षेपैः जानुभिः शिरोभिश्च कृतैरवपट्टनैरास्फालनैः अत्रानिर्घोषैरित्युभयनिर्घोषेण २९ अशखं निर्ययथोक्तं तत्रैव 'बाहुयुद्धं हि मल्लानामशस्त्रपिभिः स्मृतं । युतस्य तस्य न ररंगो यशोनेहापि विद्यते' इति बलप्राणेन मलेन शरीरदलेन प्राणेन मानसबलेन च ३० सोत्कुष्टनिनदः हीहीशब्दोच्चारणेन यजितस्य समुत्थापनं तत्सहितः ३१

आकृष्यकोडीकरणप्रकर्षणमुदाहृतं । आकर्षणलीलयैवसंमुखीकरणंस्मृतं । पुरःपश्चात्पार्श्वयोश्चाभ्याकर्षोऽभ्रमणतथा । पश्चात्प्रपातनंवेगाद्विकर्षणमुदाहृतम् ॥ ३२ ॥ ३६ ॥ ३४ ॥ ३५ गतसत्त्वं
 प्रकर्षणाकर्षणयोस्स्याकर्षविकर्षणैः ॥ आकर्षतुरथान्योऽन्यजानुभिश्चापिजघ्नतुः ३२ ततःशब्देनमहताभर्त्सयंतौपरस्परम् ॥ व्यूढोरस्कौदीर्घभुजौनियुद्धकुशलाबुभौ ॥
 बाहुभिःसमसज्जेतामायसैःपरिवैरिव ३३ चकर्षदोर्भ्यामुत्पात्यभीमोमल्लममित्रहा ॥ निनदंतमभिक्रोशन्शार्दूलइववारणम् ३४ समुद्यम्यमहाबाहुभ्रामयामासवी
 र्यवान् ॥ ततोमल्लाश्वमत्स्याश्वविस्मयंचक्रिरेपरम् ३५ भ्रामयित्वाशतगुणंगतसत्त्वमचेतनम् ॥ प्रत्यपिषन्महाबाहुर्मल्लंभुविट्टकोदरः ३६ तस्मिन्विनिहतेवीरेजीमू
 तेलोकविश्रुते ॥ विराटःपरमहर्षमगच्छद्वांधवैःसह ३७ प्रहर्षात्प्रददौवित्तंबहुराजामहामनाः ॥ बलवायमहारंगेयथावैश्रवणस्तथा ३८ एवंसुबहून्मल्लान्पुरुषांश्च
 महाबलान् ॥ विनिघ्नन्मत्स्यराजस्यप्रीतिमाहरदुत्तमाम् ३९ यदास्यतुल्यःपुरुषोनकश्चित्तत्रविद्यते ॥ ततोव्याघ्रैश्चसिंहैश्चद्विरदैश्चाप्ययोधयत् ४० पुनरंतः
 पुरगतःस्त्रीणांमध्येवृकोदरः ॥ योध्यतेसविराटेनसिंहैर्मत्तैर्महाबलैः ४१ बीभत्सुरपिगीतेनस्वनृत्येनचपांडवः ॥ विराटंतोषयामाससर्वाश्चांतःपुरस्त्रियः ४२ अश्वैर्विनी
 तैर्जवनैस्तत्रतत्रसमागतैः ॥ तोषयामासराजानंनकुलोत्तृप्तसत्तमम् ४३ तस्मैप्रदेयंप्रायच्छत्प्रीतोराजाधनंबहु ॥ विनीतान्पुत्रभान्दृष्ट्वासहदेवस्यचाभितः ॥ धनंद
 दौबहुविधंविराटःपुरुषर्षभः ४४ द्रौपदीप्रेक्ष्यतान्सर्वान्क्लिश्यमानान्महारथान् ॥ नातिप्रीतमनाराजन्निःश्वासपरमाऽभवत् ४५ एवंतेन्यवसंस्तत्रप्रच्छन्नाःपुरुषर्षभाः ॥
 कर्माणितस्यकुर्वाणाविराट्पतेस्तदा ४६ इतिश्रीमहा० वि० प० समयपालनपर्वणिजीमूतवधेयत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ समाप्तं चेदंसंमयपालनपर्व ॥ अथकीचकवधपर्व ॥
 वैशंपायनउवाच ॥ वसमानेषुपार्थेषुमत्स्यस्यनगरेतदा ॥ महारथेषुच्छन्नेषुमासादशसमाययुः १ याज्ञसेनीसुदेष्णांतुशुश्रूषंतीविशांपते ॥ आवसत्परिचारार्हासुदुःखं
 जनमेजय २ तथाचरंतीपांचालीसुदेष्णायानिवेशने ॥ तांदेवींतोषयामासतथाचांतःपुरस्त्रियः ३ तस्मिन्पर्वणतप्रायेकीचकस्तुमहाबलः ॥ सेनापतिर्विराट्स्यददर्श
 द्रुपदात्मजाम् ४ तांदृष्ट्वादेवगर्भाभांचरंतीदेवतामिव ॥ कीचकःकामयामासकामबाणप्रपीडितः ५ सतुकामाग्निसंतप्तःसुदेष्णामभिगम्यवै ॥ प्रहसन्निवसेनानीरिदंवच
 नमब्रवीत् ६ नेयंमयाजातुपुरेहृदयाराज्ञोविराट्स्यनिवेशनेशुभा ॥ रूपेणचोन्मादयतीवमांश्रुशंगंधेनजातामदिरेवभामिनी ७ कादेवरूपाहृदयंगमाशुभेद्याचक्ष्वमे
 कस्यकुतोऽश्रुशोभने ॥ चित्तंहिनिर्मथ्यकरोतिमांशेनचान्यदन्नौषधमस्तिमेमतम् ८ अहोतवेयंपरिचारिकाशुभाप्रत्यग्ररूपाप्रतिभातिमामियम् ॥ अयुक्तरूपंहिक
 रीतिकर्भतेप्रशास्तुमांयन्ममास्तिकिंचन ९ प्रभूतनागाश्वस्थंमहाजनंसमृद्धियुक्तंबहुपानभोजनम् ॥ मनोहरंकांचनचित्रभूषणंगृहंमहच्छोभयतामियंमम १०
 ततःसुदेष्णामनुमंत्र्यकीचकस्ततःसमभ्येत्यनराधिपात्मजाम् ॥ उवाचकृष्णामभिसांत्वयंस्तदाष्टगेंद्रकन्यामिवजंभुकोवने ११

नष्टबुद्धिं अतएवअचेतनं शवभूतम् ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ वसमानेष्विति १
 २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ अन्यदौषधंतांत्रिना ८ प्रत्यग्ररूपादिव्यरूपा ९ । १० । ११

१२ । १३ परपुष्टः कोकिलः १४ । १५ भूतिः ईश्वरी ऐश्वर्याभिमानिनी देवता १६ अनंगांगविहारिणी स्मरदेहेनक्रीडन्ती रत्निरत्नवर्षः १७ ईक्षणपक्ष्माचानेत्रपक्ष्मणां स्मितईषदुन्मिलितनंदेकज्योत्स्नोपमं प्रसन्न आ
ह्लादकरं लक्ष्माणमिति पाठे वक्रचंद्रविशेषणम् १८ । १९ सुजातौ उच्चतौ निरंतरौ पृथुत्वात् संश्लिष्टौ २० कुड्मलेति मुकुट्यभूत्पद्माकारौ २१ कराग्रं अंगुष्ठादिमध्यमांशो वितस्ति स्तेनसंमितं कृष्णमित्यर्थः २२

कात्वं कस्यासि कल्याणिकुतो वा त्वं वरानने ॥ प्राप्ता विराटनगरं तत्त्वमाचक्ष्वशो भने १२ रूपमयं तथा कांतिः सौकुमार्यमनुत्तमम् ॥ कांत्या विभाति वक्रं तेशशांक इव नि
र्मलम् १३ नेत्रे सुविपुले सुधुपद्मपत्रनिभे शुभे ॥ वाक्यं ते चारु सर्वगि परपुष्टरूपमम् १४ एवं रूपमयानारीकाचिदन्यामहीतले ॥ न दृष्टपूर्वा सुश्रोणि
या दृशी त्वमनिर्दिते १५ लक्ष्मीः पद्मालया कात्वमथ भूतिः सुमध्यमे ॥ ह्रीः श्रीः कीर्तिरथो कांतिरासां कात्वं वरानने १६ अतीवरूपिणी किं त्वमनंगांगविहारिणी ॥
अतीव भ्राजसे सुधुपद्मभेदो रनुत्तमा १७ अपि चेक्षणपक्ष्मणां स्मितज्योत्स्नोपमं शुभम् ॥ दिव्यांश्चरुश्चिभिरुत्तं दिव्यकांतिमनोरमम् १८ निरीक्ष्य वक्रचंद्रं तेलक्ष्म्याऽ
नुपमया युतम् ॥ कृत्स्ने जगतिको नेह कामस्य वशगो भवेत् १९ हारालंकारयोग्यौ तुस्तनौ चोभौ सुशोभनौ ॥ सुजातौ सहितौ लक्ष्म्यापीनौ वृत्तौ निरंतरौ २० कुड्
मलांबु रूहाकारौ तव सुधुपयोधरौ ॥ कामप्रतोदा विवमां तु दत्तश्चारुहासिनि २१ वलीविभंगचतुरस्तनभारविनामितम् ॥ कराग्रसंमितं मध्यं तवेदं तनुमध्यमे २२
दृष्ट्वैव चारुजवनं सरित्पुलिनसंनिभम् ॥ कामव्याधिरसाध्यो मामप्याक्रामति भामिनि २३ जज्वालचाग्निमदनोदावाग्निरिव निर्दयः ॥ त्वत्संगमाभिसं कल्पविवृद्धो मां
दहत्ययम् २४ आत्मप्रदानवर्षेण संगमांभोधरेण च ॥ शमयस्व वरारोहे ज्वलंतं मन्मथानलम् २५ मञ्चितोन्मादनकरामन्मथस्य शरोत्कराः ॥ त्वत्संगमाशानि शि
तास्तीव्राः शशिनिभानने ॥ मह्यं विदार्य हृदयमिदं निर्दयवेगिताः २६ प्रविष्टा ह्यसितापांगिप्रचंडाश्चंडादरुणाः ॥ अत्युन्मादसमारंभाः प्रीत्युन्मादकरामम् ॥ आत्म
प्रदानसंभोगैर्मा मुद्धर्तुमिहार्हसि २७ चित्रमाल्यांबरधरा सर्वाभरणभूषिता ॥ कामं प्रकामं सेवत्वं मया सह विलासिनि २८ नार्हसीहासुखं वस्तु सुखार्हासुखवर्जिता ॥
प्राप्नुह्यनुत्तमं सौख्यं मत्तस्त्वमन्तगा मिनि २९ स्वादून्यमृतकल्पानि पेयानि विविधानि च ॥ पिबमाना मनोज्ञानिरममाणायथासुखम् ३० भोगेपचारान्विविधा
न्सौभाग्यं चाप्यनुत्तमम् ॥ पानं पिब महाभोगे भोगैश्चानुत्तमैः शुभैः ३१ इदं हिरूपं प्रथमं तवानवेनिरर्थकं केवलमद्य भामिनि ॥ अधार्यमाणा सगिवोत्तमा शुभानशोभसे
सुंदरि शोभना सती ३२ त्यजामि दारान्मम ये पुरा तना भवं तु दास्यस्तव चारुहासिनि ॥ अहं च ते सुंदरि दासवत्स्थितः सदा भविष्ये वशगो वरानने ३३ ॥ द्वौ पद्युवाच ॥
अप्रार्थनीया मिह मां सूतपुत्राभि मन्यसे ॥ निहीनवर्णौ सैरं ग्रीबीभत्सां केशकारिणीम् ३४ परदाराऽस्मि भद्रं तेन युक्तं न वसां प्रतम् ॥ दयिताः प्राणिनां दारा धर्मसमनु
चित्तय ३५ परदारेनेते बुद्धिर्जातु कार्या कथंचन ॥ विवर्जनं ह्यकार्याणामेतत्सु पुरुषव्रतम् ३६

२३ अग्निमदनो मदनाग्निः २४ । २५ । २६ अत्युन्मादं परणकालीनं सन्निपातं समारभते ते अत्युन्मादसमारंभाः त्वदलाभे परिष्याम्येवेति भावः २७ कामं स्वरं प्रकाशयति शयितम् २८ प्राप्नुहि
लभस्व २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ अभिमन्यसे कामयसे ३४ । ३५ । ३६

मिथ्याभिगृह्णः वितथाभिनिवेशी महद्भयंभृत्युं ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० मन्यसेल्लिप्तसे शिशोश्चंद्रवदहंतवदुर्लभाऽस्मीतिभावः ५१
तेषांप्रियामिति । तेषांप्रासिद्धानांगंधर्वाणांप्रियां प्रार्थयतस्तेतव भुविगत्वादिवांगत्वा शरणंवाता कश्चिन्नभविष्यति अतएवहेकीचक तेतवकामांभस्य सादृशादृष्टिर्बुद्धिरितिवाच्य याशुभंस्वीयंअर्थयेतका
मयेत शुभेच्छारूपातवनास्तीत्यर्थः तेनचशुभेनपरदारनिवृत्तिरूपेण कामितेन संजीवनंभवतीतिशेषः अन्यथामरिष्यसीत्यर्थः नमेशुवीतिपाठेतेषांप्रियांप्रार्थयतोमिमकोऽपिवातान

मिथ्याभिगृह्णोहिनरः पापात्मा मोहमास्थितः ॥ अयशः प्राप्नुयाद्धोरंमहद्वाप्राप्नुयाद्भयम् ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु सैरंघ्याकीचकः काममोहितः ॥
जानन्नपि सुदुर्बुद्धिः परदाराभिमर्शने ३८ दोषान्बहून्प्राणहरान्सर्वलोकविगर्हितान् ॥ प्रोवाचेदंसुदुर्बुद्धिर्द्रौपदीमजितेन्द्रियः ३९ नार्हस्येवं वरारोहे प्रत्याख्यातुं
वरानने ॥ मामन्मथसमाविष्टं त्वत्कृते चारुहासिनि ४० प्रत्याख्याय च मां भीरुवशंगं प्रियवादिनम् ॥ नूनं त्वमसितापांगिपश्चात्तापं करिष्यसि ४१ अहं हि सुश्रु
राज्यस्य कृत्स्नस्यास्य सुमध्यमे ॥ प्रभुर्वासयिता चैव वीर्ये चाप्रतिमः क्षितौ ४२ पृथिव्यां मत्समो नास्ति कश्चिदन्यः पुमानिह ॥ रूपयौवनसौभाग्यैर्भोगैश्चानुत्त
मैः शुभैः ४३ सर्वकामसमृद्धेषु भोगेष्वनुपमेष्विह ॥ भोक्तव्येषु च कल्याणिकस्माद्दास्ये रताह्वसि ४४ मया दत्तमिदं राज्यं स्वामिन्यसि शुभानने ॥ मजस्व मां वरारोहे भुं
क्ष्वभोगाननुत्तमान् ४५ एवमुक्ता तु सा साध्वी कीचकेनाशुभं वचः ॥ कीचकं प्रत्युवाचे दंगर्हयं त्यस्य तद्रचः ॥ ४६ ॥ सैरंघ्य उवाच ॥ मासूतपुत्रमुह्यस्व माऽद्य
त्यक्षस्व जीवितम् ॥ जानीहि पंचभिर्घोरैर्नित्यं मामभिरक्षिताम् ४७ न चाप्यहं त्वया लभ्यां गंधर्वाः पतयो मम ॥ तेषां निहन्युः कुपिताः साध्वलं मा व्यनीनशः
४८ अशक्यरूपं पुरुषैरध्वानं गंतुमिच्छसि ॥ यथानिश्चेतनो बालः कूलस्थः कूलमुत्तरम् ॥ तर्तुमिच्छति मंदात्मा तथा त्वकर्तुमिच्छसि ४९ अंतर्महीं वा यदि वो
ध्वमुत्पतेः समुद्रपारं यदि वा प्रधावसि ॥ तथाऽपि तेषां न विमोक्षमर्हसि प्रमाथिनो देवसुता हि खेचराः ५० त्वं कालरात्रीमिव कश्चिदातुरः किं मां दृढं प्रार्थयसेऽद्य कीचक ॥
किं मातुरं केशयितो यथा शिशुश्चंद्रजिष्ठश्चरिव मन्यसे हि माम् ५१ तेषां प्रियां प्रार्थयतो न ते भुवि गत्वा दिवा शरणं भविष्यति ॥ न वतते कीचकते दृशाशुभं या तेन संजीवन
मर्थयेत सा ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि कीचकवधपर्वणि कीचककृष्णासंवादे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
प्रत्याख्यातो राजपुत्र्या सुदेष्णां कीचकोऽब्रवीत् ॥ अमर्यादेन कामेन घोरेणाभिपरिभुतः १ यथा कैकेयि सैरंघ्री समेयात्तद्विधीयताम् ॥ येनोपायेन सैरंघ्री भजेन्मांग
जगामिनी ॥ तं सुदेष्णे परीप्सुस्व प्राणान्मोहात्प्रहासिषम् २

अविष्यतीति दृशा बुद्धिस्तवनास्तीति संबंधः याते च संजीवनमर्थयचमिति पाठे तु यादृष्टिस्तेतव संजीवनं च भवति कीदृशं संजीवनं अर्थयचं वस्वधीनं तस्माद्वितथाभिनिवेशिनस्ते जीवनं नास्तीत्यर्थः
५२ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ १ समेयात् मामुपगच्छेत् मा ऊहादिति च्छेदः ऊहादिति काचं उपायं युक्त्या परीप्सुस्वे
तियोज्यं प्राणान्माप्रहासिषमिति च २

१ कृष्णायाः प्राप्स्येयं उद्योगे उद्यमे चानुचिंसेतियोज्यं ४ पर्वणि मद्यपायिनां उत्सवकाले चतुर्दश्यादौ समुद्दिश्य अद्याहं सुदेष्णा पर्वमादिकं कारयामीति कीर्तयित्वा लयापयित्वा ५ विजने एकति निरवग्रहे नि
प्रतिबंधे ६ । ७ । ८ उपमंत्रिता प्रार्थिता ९ पानं मद्यं सुरामश्चेत्पुष्कमात्रं तस्यैव पिपासा पातुमिच्छा १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ २१ ॥

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य साबहुशः श्रुत्वा बाचं विलपतस्तदा ॥ विराटमहिषी देवी कृपां चक्रे मनस्विनी ३ स्वमंत्रमभिसंधाय तस्यार्थमनुचिंत्य च ॥ उद्योगं चै
व कृष्णायाः सुदेष्णा सूतमब्रवीत् ४ पर्वणित्वं समुद्दिश्य सुरामंत्रं चकार य ॥ तत्रैनं प्रेषयिष्यामि सुराहारीं तवांतिकम् ५ तत्र संप्रेषिता मेनां विजने निरवग्रहे ॥ सांस्व
येथायथा कामं सांस्वमानारमेद्यदि ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः स विनिष्क्रम्य भगिन्या वचनात्तदा ॥ सुरामाहारयामास राजा हार्दं सुपरिष्कृतम् ७ भक्षंश्च वि
विधाकारान् बहूंश्चोच्चावचांस्तदा ॥ कारयामास कुशलैरन्नं पानं सुशोभनम् ८ तस्मिन्कृते तदा देवी कीचकेनोपमंत्रिता ॥ सुदेष्णां प्रेषयामास सैरं धीं कीचकालयम् ९
॥ सुदेष्णोवाच ॥ उत्तिष्ठ गच्छ सैरं धीं कीचकस्य निवेशनम् ॥ पानमानय कल्याणि विपासामां प्रबाधते १० ॥ सैरं ध्रुवाच ॥ न गच्छेयमहं तस्य राजपुत्रिनिवेश
नम् ॥ त्वमेव राज्ञि जानासि यथा स निरपत्रपः ११ न चाहमनवद्यां गितववेशमनिभामिनि ॥ कामवृत्ता भविष्यामि पतीनां व्यभिचारिणी १२ त्वंचैव देवि जानासि यथा
स समयः कृतः ॥ प्रविशंत्यामया पूर्ववतववेशमनिभामिनि १३ कीचकस्तु सुकेशांते मूढो मदनदर्पितः ॥ सोऽवमंस्यति मां दृष्ट्वा नयास्येतत्र शोभने १४ संतिवह्नयस्त
व प्रेष्याराजपुत्रिवशानुगाः ॥ अन्यां प्रेषय भद्रं ते सहिमा मवमंस्यते १५ ॥ सुदेष्णोवाच ॥ नैव त्वां जातु हिंस्यात्स इतः संप्रेषितां मया ॥ इत्युक्त्वा प्रददौ पात्रं
सपिधानं हिरण्मयम् १६ सा शंक्रमाना रुदती देवं शरणमीशुषी ॥ प्रातिष्ठत सुराहारी कीचकस्य निवेशनम् १७ ॥ सैरं ध्रुवाच ॥ यथाऽहमन्यं भर्तुं भ्योनाभिजानामि
कंचन ॥ तेन सत्येन मां प्राप्तां मा कुर्यात्कीचको वशे १८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उपातिष्ठत सा सूर्यमुहूर्तं मबलाततः ॥ सतस्यास्तनुमध्यायाः सर्वसूर्योऽवबुद्धवान्
१९ अंतर्हितं ततस्तस्यारक्षोरक्षार्थमादिशत् ॥ तच्चैनानां जहात्तत्र सर्वावस्थास्वनिदिताम् २० तां मृगीमिव संतस्तां दृष्ट्वा कृष्णां समीपगाम् ॥ उदतिष्ठन्मुदा सूतो
नावलब्ध्वेव पारगः २१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि कीचकवधपर्वणि द्रौपदीसुराहरणे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ कीचक उवाच ॥ ॥
स्वागतं ते सुकेशांते सुव्युष्टारजनीमम ॥ स्वामिनी त्वमनुप्राप्ता प्रकुरुष्वममप्रियम् १ सुवर्णमालाः कंबुश्च कुंडले परिहाटके ॥ नानापत्तनजेशु भ्रेमणिरलं च शोभ
नम् २ आहरंतु च वस्त्राणि कौशिकान्यजिनानि च ॥ अस्ति मे शयनं दिव्यं त्वदर्थमुपकल्पितम् ॥ एहितत्रमया सार्द्धं पिबस्वमधुमाधवीम् ३ ॥ द्रौपद्युवाच ॥
अप्रेषीद्राजपुत्री मां सुराहारीं तवांतिकम् ॥ पानमाहर मे क्षिप्रं पिपासामेऽतिचाब्रवीत् ४

इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १ ॥ परितो हाटके योस्ते परिहाटके कुंडले ताटके इत्यर्थः २ मधुमाधवी मधुपुष्पजा मदि राय ३ सुराहारी सुरामाहर्तुं कामं
पिपसा मेऽतिभेममजति पिपासा ४

१६।७।८ विधुश्चानाकंपमाना ९।१० अपोवाहदूरीचकार ११।१२।१३।१४ धूमच्छायाःकर्म नेत्रेकर्तृणी अभजतां छायामित्येकवचनांतःपाठःस्वच्छः १५।१६ अंगुष्ठं

विरा०

अ०

१६

॥ १२ ॥

कीचकउवाच ॥ अन्याभद्रेनयिष्यंतिराजपुत्र्याःप्रतिश्रुतम् ॥ इत्येनांदक्षिणेपाणौसूतपुत्रःपराभृशत् ५ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ यथैवाहंनभिचरेकदाचित्पतीन्म
दाद्वैमनसाऽपिजातु ॥ तेनैवसत्येनवशीकृतंत्वांद्रष्टास्मिपापंपरिकृष्यमाणम् ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतामभिप्रेक्ष्यविशालनेत्रांजिघृक्षमाणःपरिभर्त्सयंतीम् ॥
जग्राहतामुत्तरवस्त्रदेशेसकीचकस्तांसहसाऽऽक्षिपंतीम् ७ ॥ प्रगृह्यमाणानुमहाजवेनमुहुर्विनिःश्वस्यचराजपुत्री ॥ तयासमाक्षिप्ततनुःसपापःपपातशाखीवनिकृत्त
मूलः ८ ॥ सागृहीताविधुन्वानाभूमावाक्षिप्यकीचकम् ॥ सभांशरणमागच्छद्यत्रराजायुधिष्ठिरः ९ ॥ तांकीचकःप्रधावंतीकेशपाशेपराभृशत् ॥ अथैनांपश्यतो
राज्ञःपातयित्वापदाऽवधीत् १० ॥ तस्ययोऽसौतदाऽर्केणराक्षसःसंनियोजितः ॥ सकीचकमपोवाहवातवेगेनभारत ११ ॥ सपपाततदाभूमौरक्षोबलसमाहतः ॥
विघूर्णमानोनिश्चेष्टश्छिन्नमूलइवद्रुमः १२ ॥ तांचासीनौददृशतुभीमसेनयुधिष्ठिरौ ॥ अमृष्यमाणौकृष्णायाःकीचकेनपराभवम् १३ ॥ तस्यभीमोवधंप्रेप्सुःकीचक
स्यदुरात्मनः ॥ दंतैर्दंतांस्तदारोषान्निष्पिपेषमहामनाः १४ ॥ धूमच्छायाह्यभजतानेत्रेचोच्छ्रितपक्ष्मणी ॥ सस्वेदाभृकुटीचोग्राललाटेसमवर्तत १५ ॥ हस्तेनम
मृदेचैवललाटंपरवीरहा ॥ भ्रूयश्चत्वरितःकुद्धःसहसोत्थातुमैच्छत १६ ॥ अथावमृद्रादंगुष्ठमंगुष्ठेनयुधिष्ठिरः ॥ प्रबोधनभयाद्राजाभीमंतंप्रत्यपेधयत् १७ ॥ तंमत्तमि
वमातंगंवीक्षमाणंवातस्पतिम् ॥ सतमावारयामासभीमसेनयुधिष्ठिरः १८ ॥ आलोकयसिर्कितृक्षंसददारुकृतेनवै ॥ यदितेदारुभिःकृत्यंबहिर्दृक्षान्निगृह्यताम् १९
सासभाद्वारमासाद्यरुदतीमत्स्यमब्रवीत् ॥ अवेक्षमाणासुश्रोणीपतींस्तान्दीनचेतसः २० ॥ आकारमभिरक्षेतीप्रतिज्ञाधर्मसंहिता ॥ दह्यमानेर्वोद्रेणचक्षुषादुपदा
त्मजा २१ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ येषांवैरीनस्वपितिषष्ठेऽपिविषयेवसन् ॥ तेषांमांमानिनींभार्यासूतपुत्रःपदाऽवधीत् २२ ॥ येदद्युर्नचयाचेयुर्ब्रह्मण्याःसत्यवादिनः ॥
तेषांमांमानिनींभार्यासूतपुत्रःपदाऽवधीत् २३ ॥ येषांदुंदुभिनिर्वोषोऽप्यघोषःश्रूयतेऽनिशम् ॥ तेषांमांमानिनींभार्यासूतपुत्रःपदाऽवधीत् २४ ॥ येचतेजस्विनोदां
ताबलवंतोऽतिमानिनः ॥ तेषांमांमानिनींभार्यासूतपुत्रःपदाऽवधीत् २५ ॥ सर्वलोकमिमंहन्युर्धर्मपाशसितास्तुये ॥ तेषांमांमानिनींभार्यासूतपुत्रःपदाऽवधीत्
२६ ॥ शरण्येप्रपन्नानांभवंतिशरणार्थिनाम् ॥ चरंतिलोकेप्रच्छन्नाःक्रानुतेऽद्यमहारथाः २७ ॥ कथंतेसूतपुत्रेणवध्यमानांप्रियांसतीम् ॥ मर्षयंतियथाह्नीबाबलवंतो
ऽमितौजसः २८ ॥ क्रानुतेषाममर्षश्चवीर्यैतेजश्ववर्तते ॥ नपरीप्संतियेभार्यावध्यमानांदुरात्मना २९

पादांगुष्ठं अंगुष्ठेनहस्तांगुष्ठेन आचारादेवंज्ञेयं १७।१८।१९।२० अभिरक्षंतीगृहमाना धर्मसंहिताधर्मवद्धा २१ षष्ठेविषये देशपंचकष्यवधानेऽपिनस्वपिति तेषांसार्वभौमत्वात् यद्वा बाहोर्द्विपञ्च
पंचविषयापेक्षया षष्ठेमतोमात्रग्राहे स्वप्रमनोरथादिरूपेऽपिविषयेनस्वपिति अर्थादितःसन् किमुतलोकेनस्वपित्यर्थः २२।२३।२४।२५ सिताःवद्धाः २६।२७ २८।२९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ कौशलं साध्वनाधुनिर्णयेदतिशेषः किनुकथं ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ माऽत्रस्थाःमातिष्ठ ४० । ४१ । ४२ शैलूषीवनदीव निर्लज्जा ४३ दुःखदुःख

मयाऽत्रशक्यं किंकर्तुर्विराटेधर्मदूषके ॥ यः पश्यन्मां मर्षयति वध्यमानामनागसम् ३० नराजाराजवर्तिकंचित्समाचरतिकीचके ॥ दस्यूनामिव धर्मस्तेन हिंससदि
शोभते ३१ नाहमेतेन युक्तं बहंतुमत्स्यतवांतिके ॥ सभासदोऽत्र पश्यंतु कीचकस्य व्यतिक्रमम् ३२ कीचको न च धर्मज्ञो न च मत्स्यः कथंचन ॥ सभासदोऽप्यधर्म
ज्ञायन्नेन पर्युपासते ३३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं विवैर्वचोभिः सातदाकृष्णाऽश्रुलोचना ॥ उपालभतराजानं मत्स्यानां वरवर्णिनी ३४ ॥ विराट उवाच ॥
परोक्षनाभिजानामिविग्रहं युवयोरहम् ॥ अर्थतत्त्वमविज्ञाय किं नु स्यात्कौशलं मम ३५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तु सभ्याविज्ञाय कृष्णाभूयोऽभ्यपूजयन् ॥
साधुसाध्विति चाप्याहुः कीचकं च वयगर्हयन् ३६ ॥ सभ्या ऊचुः ॥ यस्येयं चारुसर्वांगी भार्या स्यादायतेक्षणा ॥ परोलाभस्तु तस्य स्यान्न च शोचेत्कथंचन ३७ न
हीदृशीमनुष्येषु सुलभा वरवर्णिनी ॥ नारी सर्वानवद्यां गीदेवीं मन्यामहे वयम् ३८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं संपूजयंतस्ते कृष्णाप्रेक्ष्य सभासदः ॥ युधिष्ठिरस्य कोपा
तुललाटे स्वेद आगमत् ३९ अथाब्रवीद्राजपुत्री कौरव्योमहिषी प्रियाम् ॥ गच्छ सैरंगिमाऽत्रस्थाः सुदेष्णाया निवेशनम् ४० भर्तारमनु रंधं त्वः क्लिश्यं ते वीरपत्नयः ॥
शुश्रूषया क्लिश्यमानाः पतिलोकं जयंत्युत ४१ मन्थेन काले क्रोधस्य पश्यंति पतयस्तव ॥ तेन त्वानाभिधावंति गंधर्वाः सूर्यवर्चसः ४२ अकालज्ञाऽसि सैरंगि शैलूषी
वविरोदिषि ॥ विघ्नं करोषि मत्स्यानां दीव्यतां राजसंसदि ४३ गच्छ सैरंगि गंधर्वाः करिष्यंति तव प्रियम् ॥ व्यपनेष्यंति ते दुःखं येन ते विप्रियं कृतम् ४४ ॥ सैरंग्युवाच ॥
अतीव तेषां घृणिनामर्थेऽहं धर्मचारिणी ॥ तस्य तस्यैव ते बध्यायेषां ज्येष्ठोऽक्षदेविता ४५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा प्राद्वत्कृष्णा सुदेष्णाया निवेशनम् ॥
केशान्मुक्त्वा च सुश्रोणी संरंभालोहितेक्षणा ४६ शुशुभे वदनं तस्या रुदत्याः सुचिरं तदा ॥ मेघलेखा विनिर्मुक्तं दिवी वशशि मंडलम् ॥ ४७ सुदेष्णोवाच ॥ कस्त्वाऽव
धीद्वरारोहे कस्माद्रोदिषि शोभने ॥ कस्याऽद्य न सुखं भद्रे केनेते विप्रियं कृतम् ४८ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ कीचको माऽवधीत्तत्र सुराहारी गतांतव ॥ सभायां पश्य तोराज्ञो यथै
व विजनेवने ४९ सुदेष्णोवाच ॥ घातयामि मुकेशं ते कीचकं यदि मन्यसे ॥ योऽसौ त्वां कामसंमतो दुर्लभामवमन्यते ५० सैरंग्युवाच ॥ अन्ये चैनं वधिष्यंति
येषां मागः करोतिसः ॥ मन्ये चैवाद्य सुव्यक्तं यमलोकं गमिष्यति ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि कीचकवधपर्वणि द्रौपदीपरिभवेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ साहतासूतपुत्रेण राजपत्नी यशस्विनी ॥ वधं कृष्णापरीप्संती सेनावाहस्य भामिनी १ जगामावासमेवाथ सातदाद्रुपदात्मजा ॥ कृत्वा
शौचं यथान्यायं कृष्णासातनुमध्यमा २

यितारं व्यपनेष्यंति जीवितादिति शेषः ४४ घृणिनां दयावतां तेषामर्थं तस्य तस्य सर्वस्यैव ते बध्याः स्युः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ पश्य तोराज्ञ इत्यनादरेषु राजानं लक्ष्मीकृत्येत्यर्थः ४९ । ५० । ५१
॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये दीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ सेनावाहस्य सेनापतेः कीचकस्य १ । २

३।४।५।६ यः तत्कर्मपदादितिरुपंकृतवान् तस्मिन्जीवति ७।८।९ संमूर्छितेववृद्धिशोभाकृपां प्राप्तेव प्रजज्वालभ्योभत १० सर्वश्वेतेवेति । पांचालीद्रौपदी वरर्षभं वरणीयं पार्तिश्रेष्ठं भीमसेनं उपलक्ष्य वासितेवपुष्पिणीत्वेन कामातुरेव उपातिष्ठतसमीपे स्थितवती वस्तुतो न कामातुरा किंतु द्रेषातुरेवेति भावः तत्र दृष्टान्तद्वयं इव शब्दः काकाक्षिवदुभयत्र संबध्यते सर्वश्वेतेव माहेयीव चेति । सर्वश्वेता वकी यथा कामातुरा वरर्षभं पतिमिति एकः तस्याः कामातुरत्वे हेतुः वने जातेति । जले जाता तेन जलसामीप्ये लब्धाहारत्वेन उन्मत्तत्वं मूच्यते तथामाहेयीगौः साऽपि वासितासती वरर्षभं सांडवलीवर्द्धं तस्या अपि वासितात्वे विशेषणं त्रिहायणीति । त्रिवर्षाहिगौयौ वनारूढा कामातुरा च भवति अन्येतु 'श्वेतः सिते राजहंसे कैलासे द्वीपभूपयोः' इति कोशमुदाहृत्य सर्वश्वेताहंसीति व्याचक्षते तत्र सर्वपदं व्यर्थं हंस

विरा०

अ०

१७

गात्राणि वाससीचैव प्रक्ष्याल्य सलिलेन सा ॥ चिंतयामास रुदती तस्य दुःखस्य निर्णयम् ३ किं करोमि क्व गच्छामि कथं कार्यं भवेन्मम ॥ इत्येवं चिंतयित्वा सा भीमं वैमनसाऽगमत् ४ नान्यः कर्त्ता ऋते भीमान्ममाद्य मनसः प्रियम् ॥ तत उत्थाय रात्रौ सा विहाय शयनं स्वकम् ५ प्राद्रवन्नाथमिच्छंती कृष्णानाथवती सती ॥ भव नं भीमसेनस्य क्षिप्रमायतलोचना ६ दुःखेन महता युक्ता मानसेन मनस्विनी ॥ सैरं ध्रुवाच ॥ तस्मिन् जीवति पापिष्ठे सेनावाहे मम द्विषि ७ तत्कर्मकृतवानद्य कथं निद्रां निषेवसे ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वाऽथ तां शालां प्रविवेश मनस्विनी ८ यस्यां भीमस्तथा शोते मृगराज इव श्वसन् ॥ तस्यारूपेण सा शाला भीमस्य च महात्मनः ९ संमूर्छितेव कौरव्य प्रजज्वाल च तेजसा ॥ सा वैमहानसं प्राप्य भीमसेनं शुचिस्मिता १० सर्वश्वेतेव माहेयी वने जाता त्रिहायणी ॥ उपातिष्ठत पांचाली वासितेव वरर्षभम् ११ सालतेव महाशालं फुल्लं गोमतितीरजम् ॥ परिष्वजत पांचाली मध्यमपांडुनंदनम् १२ बाहुभ्यां परिरभ्यै नंप्राबोधयदनिदिता ॥ सिंहं सुप्तं वने दुर्गे मृगराजवधूरिव १३ भीमसेनमुपाश्लिष्य द्धस्तिनी वमहा गजम् ॥ वीणे वमधुरालापा गांधारं सा धुमूर्छति ॥ अभ्यभाषत पांचाली भीमसेनमनिदिता १४ उत्तिष्ठेत्तिष्ठ किं शेषे भीमसेन यथा मृतः ॥ नामृतस्य हि पापीयान्भार्यामालभ्य जीवति १५ ससंप्रहाय शयनं राजपुत्र्या प्रबोधितः ॥ उपातिष्ठत मेवाभः पर्यं के सोपसंग्रहे १६ अथाब्रवीद्राजपुत्री कौरव्यो मर्हिषी प्रियाम् ॥ केनास्यर्थेन संप्राप्ता त्वरितेव ममांतिकम् १७ न ते प्रकृतिमान्वर्णः कृशापांडुश्च लक्ष्यसे ॥ आ चक्ष्वपरिशेषेण सर्वविद्यामहं यथा १८ सुखं वायदिवादुःखं द्वेष्ट्यं वायदिवा प्रियम् ॥ यथावत्सर्वमाचक्ष्व श्रुत्वा ज्ञास्यामि यत्क्षमम् १९ अहमेव हिते कृष्णे विश्वास्यः सर्वकर्मसु ॥ अहमापत्सु चापित्वां मोक्षयामि पुनः पुनः २०

स्य लोहितलोचनास्य चरणत्वात्पतिकूलं यद्यपि 'त्रिहायणी त्रिवर्षागौः' इति च शोकात् त्रिहायणीपदे नैव गौर्लभ्यते तथापि तत्कामातुरत्वापनार्थमुपक्षीणं सद्रिशेष्यसमर्पकं पदांतरमपेक्षत एवेति न व्यर्थं विशेषणत्वं अन्ये व्याख्यानप्रकाराः सर्वेऽनेनैव दोषेण ग्रस्ता इत्युपेक्षिताः ११ मध्यमपांडुनंदनं भीमसेनं यमयोः सहजा तत्त्वेन पौर्वापर्याभावाच्चौकनिष्ठावैव युधिष्ठिराज्येष्ठ एव मध्यमत्वं भीमार्जुनयोरेव विश्रांतं तत्रापि अत्र प्रकरणात् अर्जुनस्य संप्रतिपुंस्त्वाभावाच्च मध्यमत्वं भीमसेने एव मुख्यमित्याशयेनैवैतदुक्तं १२ परिष्वजत पर्यं ष्वजत आलिङ्गितवती १२ । १३ गांधारं स्वरविशेषं मूर्छंती मूर्छयंती १४ १५ सोपसंग्रहे सत्काले १६ । १७ विद्यां जानीयां १८ ज्ञास्यामि उपायां चिंतयिष्यामि क्षमयोग्यं १९ । २०

॥ १.३ ॥

२१ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये तस्य दशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ १ सभाशाला तस्यां परिषत्जनसमाजस्तस्य मध्ये तदा द्यूतकाले २ । ३ सैधवेन जयद्रथेन ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० प्रव्रज्यं प्रव्रजनं व्रजयजोर्भावेक्यप् तस्मै प्रव्रज्याय ११ निष्कः सुवर्णपलं तेषां सहस्रेण १२ रुक्मं स्वर्णरूपं हिरण्यं ' तस्माद्रजतं हिरण्यमश्रुजम् ' इति श्रुतौ हिरण्यशब्दस्य रजतेऽपि दर्शनात् यानं ग

शीघ्रमुक्त्वा यथाकामं यत्ते कार्यं विवक्षितम् ॥ गच्छ वै शयनायैव पुरानान्येन बुध्यते २१ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणिकीचकवधपर्वणि द्वौपदीभीमसंवादे सप्त दशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ अशोच्यत्वं कुतस्तस्यायस्याभर्ता युधिष्ठिरः ॥ जानन् सर्वाणि दुःखानि किं मां त्वं परिपृच्छसि १ यन्मां दासीप्रवा देन प्रातिकांसीत दाऽनयत् ॥ सभापरिषदो मध्ये तन्मां ददति भारत २ पार्थिवस्य सुतानामकानुजीविति मादृशी ॥ अनुभूयेदं दुःखमन्यत्र द्रौपदीप्रभो ३ व न वासगतायाश्च सैधवेन दुरात्मना ॥ परामर्शो द्वितीयो वै सोऽदुमुत्सहते तुका ४ मत्स्यराज्ञः समक्षं तु तस्य धूर्तस्य पश्यतः ॥ कीचकेन परामृष्टा कानुजीविति मादृशी ५ एवं बहुविधैः क्लेशैः क्लिश्यमानां च भारत ॥ न मां जानासि कौंतेय किं फलं जीवितेन मे ६ योऽयं राज्ञो विराटस्य कीचको नाम भारत ॥ सेनानीः पुरुषव्याघ्रशालः परमदुर्मतिः ७ समांसैरंघ्रिवेषेण वसंतीं राजवेश्मनि ॥ नित्यमेवाहुदुष्टात्मा भार्याममभवेति वै ८ तेनोपमं व्यमाणाया वधाहर्षेण सपत्नहन् ॥ कालेनेव फलं पक्वं हृदयं मे विदीर्यते ९ भ्रातरं च विगर्हस्वज्येष्ठं दुर्युतदेवि नम् ॥ यस्याऽस्मि कर्मणा प्राप्ता दुःखमेतदन्तकम् १० कोहिराज्यं परित्यज्य सर्वस्वं चात्मना सह ॥ प्रव्रज्यायैव दी व्येत विना दुर्युतदेवि नम् ११ यदि निष्कसहस्रेण यच्चान्यत्सारवद्धनम् ॥ सायं प्रातरदेवि पश्यदपि संवत्सरान् ब्रूहन् १२ रुक्मं हिरण्यं वासांसि यानं युग्यमजाविकम् ॥ अश्वाश्वतरसंघाश्च न जातु क्षयमावहेत् १३ सोऽयं द्यूतप्रवादेन श्रियः प्रत्यवरोपितः ॥ तूष्णीमास्ते यथा मूढः स्वानि कर्माणि चिंतयन् १४ दशनागसहस्राणि हया नां हेममालिनाम् ॥ यं यांतमनुयांती ह सोऽयं द्यूतेन जीवति १५ रथाः शतसहस्राणि नृपाणाममितांजसाम् ॥ उपासंतमहाराजं मिद्रप्रस्थे युधिष्ठिरम् १६ शतं दासीसह स्राणां यस्य नित्यं महानसे ॥ पात्रीहस्तं दिवा रात्रमतिथीन् भोजयन् युत १७ एष निष्कसहस्राणि प्रदाय ददातारः ॥ द्यूतजेन ह्यनर्थेन महता समुपाश्रितः १८ एनं हि स्वरसंपन्नं बहवः सुतमागधाः ॥ सायं प्रातरुवातिष्ठन्सुमृष्टमणि कुंडलाः १९ सहस्रमृषयो यस्य नित्यमासन्सभासदः ॥ तपःश्रुतोपसंपन्नाः सर्वकामैरुपस्थिताः २० अष्टाशोतिसहस्राणि स्नातकाग्रहमेधिनः ॥ त्रिंशद्दासीकएकैकोयान् विभर्ति युधिष्ठिरः २१ अप्रतिग्राहिणां चैव यतीनामूर्ध्वरेतसां ॥ दशचापिसहस्राणि सोऽयमा स्ते नरेश्वरः २२ आनृशंस्यमनुक्रोशंसं विभागस्तथैव च ॥ यस्मिन्नेतानि सर्वाणि सोऽयमास्ते नरेश्वरः २३ अंधान् वृद्धांस्तथाऽनाथान् बालान् राष्ट्रेषु दुर्गतान् ॥ विभर्ति विविधान् राजा धृतिमान् सत्यविक्रमः ॥ संविभागमनानित्यमानृशं स्याद्युधिष्ठिरः २४

जादि युग्यं युगोपेतं रथशकटादि अश्वावहा १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ यतीनां दशसहस्राणि विभर्ति तेषां पूर्वेषां नवः २२ आनृशंस्यं अप्रैष्टुयं अनुक्रो शंदां २३ । २४

निरयंपारतंत्र्यं कंकोहमितियुधिष्ठिरोब्रूते कंकव्रतयुधिष्ठिरइतिपाठे कंकव्रतश्चासौयुधिष्ठिरश्चेतिसमासः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ सदस्यंसभासदम् ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ इतिश्रीम० विराट् पर्वणी० भारतभावदीपेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ इदमिति १ हीनेनीचे अतमेविचमे २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ मियसंवासावमियस्यभीमसेनस्य संवासाःसहवासःसंबंधस्तस्मात्

सएषनिरयंप्राप्तोमत्स्यस्यपरिचारकः ॥ सभायांदेविताराज्ञःकंकोब्रूतेयुधिष्ठिरः २५ इंद्रप्रस्थेनिवसतःसमयेयस्यपार्थिवाः ॥ आसन्बलिभृतःसर्वेसोऽद्यान्ये
भृतिमिच्छति २६ पार्थिवाःपृथिवीपालायस्यासन्वशवर्तिनः ॥ सर्वशेविवशोराजापरेषामद्यवर्तते २७ प्रताप्यपृथिवींसर्वीरश्मिमानिवतेजसा ॥ सोऽयंराज्ञो
विराट्स्यसभास्तारोयुधिष्ठिरः २८ यमुपासंतराजानःसभायामृषिभिःसह ॥ तमुपासीनमद्यान्यंपश्यपांडवपांडवम् २९ सदस्यंसमुपासीनंपरस्यप्रियवादि
नम् ॥ दृष्ट्वायुधिष्ठिरंकोपोवर्द्धतेमामसंशयम् ३० अतर्द्धमहाप्राज्ञंजीवितार्थेऽभिसंस्थितम् ॥ दृष्ट्वाकस्यनदुःखंस्याद्धर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् ३१ उपास्तेस्मस
भायांयंकृत्स्नावीरवसुंधरा ॥ तमुपासीनमप्यन्यंपश्यभारतभारतम् ३२ एवंबहुविधैर्दुःखैःपीड्यमानामनाथवत् ॥ शोकसागरमध्यस्थांकिंमांभीमनपश्यसि ३३
॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिक्चक्रवधपर्वणिद्रौपदीभीमसंवादेअष्टादशोऽध्यायः १८ ॥ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ इदंतुतेमहद्दुःखंयत्प्रवक्ष्यामिभारत ॥
नमेऽभ्यसूयाकर्तव्यादुःखादेतद्भवीम्यहम् १ सृदकर्मणिहीनेत्वमसमेभरतर्षभ ॥ ब्रुवन्बलवजातीयःकस्यशोकंनवर्द्धयेः २ सृपकारंविराट्स्यबलवत्त्वाविदु
र्जनाः ॥ प्रेष्यत्वंसमनुप्राप्तंततोदुःखतरंनुकिम् ३ यदामहानसेसिद्धोविराटमुपतिष्ठसि ॥ ब्रुवाणोबलवःसूदस्तदासीदतिमेमनः ४ यदाप्रहृष्टःसम्राट्त्वांसं
योधयतिकुंजरैः ॥ हसंत्यंतःपुरेनार्योममतृद्विजतेमनः ५ शार्दूलैर्महिषैःसिंहैरागारेयोध्यसेयदा ॥ कैकेय्याःप्रेक्षमाणायास्तदामेकश्मलंभवेत् ६ ततउत्था
यकैकेयीसर्वास्ताःप्रत्यभाषत ॥ प्रेष्याःसमुत्थिताश्चापिकैकेयीताःस्त्रियोऽब्रुवन् ७ प्रेष्यमामनवद्यांगीकश्मलोपहतामिव ॥ स्नेहात्संवासजाद्धर्मात्सूदमेपाशु
चिस्मिता ८ योध्यमानंमहावीर्यमियंसमनुशोचति ॥ कल्याणरूपासैरंग्रीबलवश्चापिसुंदरः ९ स्त्रीणांचितंचदुर्ज्ञेयंयुक्तरूपौचमेमतौ ॥ सैरंग्रीप्रियसंवासा
न्नित्यंकरुणवादिनी १० अस्मिन्नराजकुलेचेमौतुल्यकालनिवासिनौ ॥ इतिब्रुवाणावाक्यानि सामानिभ्यमतर्जयत् ११ कुड्यंतीमांचसंप्रेक्ष्यसमशंकतमांत्वयि ॥
तस्यांतथाब्रुवत्यांतुदुःखंमांमहदाविशत् १२ त्वय्येवंनिरयंप्राप्तेभीमेभीमपराक्रमे ॥ शोकेयौधिष्ठिरेमग्नानाहंजीवितुमुत्सहे १३ यःसदेवान्मनुष्यांश्चसर्वांश्चै
करथोऽजयत् ॥ सोऽयंराज्ञोविराट्स्यकन्यानानंतकोयुवा १४ योऽतर्पयदमेयात्माखांडवेजातवेदसम् ॥ सोऽतःपुरगतःपार्थकूपेऽग्निरिवसंवृतः १५ यस्मा
द्भयममित्राणांसदैवपुरुषर्षभात् ॥ सलोकपरिभूतेनवेषेणास्तेधनंजयः १६ यस्यज्याक्षेपकठिनौबाहूपरिवसन्निभौ ॥ सशंखपरिपूर्णाभ्यांशोचन्नास्तेधनंजयः १७
यस्यज्यातलनिर्वोषात्समकंपंतशस्त्रवः ॥ स्त्रियोगीतस्वनंतस्यमुदिताःपर्युपासते १८

तस्मिन्ब्रह्मस्थादिभिःसहयोध्यमानेसति करुणावादिनीदीनवादिनीभवति १० संवासमेवाहअस्मिन्निति १११२ निरयंदुःखम् १३ १४ १५ लोकेपरिभूतेननिर्दिष्टेन १६ शंखपरिपूर्णाभ्यांबाहुभ्याम् १७१८

१९ । २० । २१ स्फुटं आकलयितुं पमिति शेषः यस्येत्यपि पठेति अप्रतिमानातिच्छेदः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ दिशोनश्यति शोकेन आभ्यमायातीत्यर्थः ३० आर्याश्वश्रूः ३१

किरीटं सूर्यसंकाशं यस्य मूर्द्धन्यशोभत ॥ वेणीविकृतकेशांतः सोऽयमद्यधनं जयः १९ तं वेणीकृतकेशांतं भीमधन्वानमर्जुनम् ॥ कन्यापरिवृतं दृष्ट्वा भीमसीदति मे मनः २०
यस्मिन्नस्त्राणि दिव्यानि समस्तानि महात्मनि ॥ आधारः सर्वविद्यानां सधारयति कुण्डले २१ स्फुटं राजसहस्राणि तेजसाऽप्रतिमानिवै ॥ समरेनाभ्यवर्तते बेलामिव महार्णवः
२२ सोऽयं राज्ञो विराटस्य कन्यानां नर्तको युवा ॥ आस्ते वेषप्रतिच्छन्नः कन्यानां परिचारकः २३ यस्य स्मरथ घोषेण समकंपत मे दिनी ॥ स पर्वतवनाभीमसहस्थावरजंग
मा २४ यस्मिन् जाते महाभागे कुंत्याः शोको व्यनश्यत ॥ स शोचयति मामद्य भीमसेनतवानुजः २५ भूषितं तमलं करैः कुंडलैः परिहाटकैः ॥ कंबुपाणिनमायांतं दृष्ट्वा सीद
ति मे मनः २६ यस्य नास्ति समो वीर्यैकश्चिदुर्व्यूधनुर्धरः ॥ सोऽद्य कन्यापरिवृतो गायत्रास्ते धनं जयः २७ धर्मैशौर्यै च सत्ये च जीवलोकस्य संमतम् ॥ स्त्रीवेषविकृतं
पार्थं दृष्ट्वा सीदति मे मनः २८ यदा ह्येनं परिवृतं कन्याभिर्देवरूपिणम् ॥ प्रभिन्नमिव मातंगं परिकीर्णकरेणुभिः २९ मत्स्यमर्थं पतिं पार्थं विराटं समुपस्थितम् ॥ पश्यामि तु
र्यमध्यस्थं दिशोनश्यंति मे तदा ३० नूनमार्या न जानाति कृच्छ्रं प्राप्ते धनं जयम् ॥ अजातशत्रुं कौरव्यं मग्नं दुर्युतं देवि नम् ३१ तथा दृष्ट्वा यवीयांसं सहदेवं गवांपतिम् ॥
गोषु गोवेषमायांतं पांडुभूताऽस्मि भारत ३२ सहदेवस्य वृत्तानि चिंतयंती पुनः पुनः ॥ न निद्रामभिगच्छामि भीमसेनकुतोरतिम् ३३ न विंदामि महाबाहो सहदेवस्य
दुष्कृतम् ॥ यस्मिन्नेवं विधंदुः खं प्राप्नुयात्सत्यविक्रमः ३४ द्रुपामि भरतश्चेष्टदृष्ट्वा ते भ्रातरं प्रियम् ॥ गोषु गोवृषसंकाशं मत्स्येनाभिनिवेशितम् ॥ ३५ संरब्धं
रक्तेन पथ्यं गोपालानां पुरोगमम् ॥ विराटमभिनंदंत मथ मे भवति ज्वरः ३६ सहदेवं हि मे वीरं नित्यमार्या प्रशंसति ॥ महाभिजनसंपन्नः शीलवान् वृत्तवानिति ३७
ह्रीनिषेवो मधुरवाक् धार्मिकश्च प्रियश्च मे ॥ स तेऽरण्येषु वोढव्यो याज्ञसेनं क्षपास्वपि ३८ सुकुमारश्च शूरश्च राजानं चाप्यनुव्रतः ॥ ज्येष्ठापचायिनं वीरं स्वयंपांचा
लिभोजयेः ३९ इत्युवाच हि मांकुंती रुदती पुत्रवृद्धिनी ॥ प्रव्रजंतं महारण्यं तं परिष्वज्यति हृती ४० तं दृष्ट्वा व्यापृतं गोषु वत्सचर्मक्षपाशयम् ॥ सहदेवं युधांश्चेष्टं किञ्चुजीवा
मिपांडव ४१ यस्त्रिभिर्नित्यसंपन्नो रूपेणास्त्रेण मेघया ॥ सोऽश्वबंधो विराटस्य पश्य कालस्य पर्ययम् ४२ अभ्यकीर्य तं वृंदानि दामग्रंथिमुदीक्ष्य तम् ॥
विनयंतं जवेनाश्वान् महाराजस्य पश्यतः ४३ अपश्य मे नं श्रीमंतं मत्स्यं भ्राजिष्णुमुत्तमम् ॥ विराटमुपतिष्ठंतं दर्शयंतं च वाजिनः ४४ किं नु मां मन्यसे पार्थसु
खिनीति परंतप ॥ एवं दुःखशताविष्टायुधिष्ठिरनिमित्ततः ४५

गोवेषमहोक्षसदृशं ३२ । ३३ । ३४ द्रुपामि खेदं प्राप्नोमि ३५ रक्तेन पथ्यं रक्तैर्गौरिकादिधातुमयैर्न पथ्यमलं कारो यस्य ३६ । ३७ । ३८ ज्येष्ठापचायिनं ज्येष्ठपूजकम् ३९ । ४० वत्सचर्मणि क्षपायां शोभते इति तं
वत्सचर्मक्षपाशयम् ४१ । ४२ अभ्यकीर्य तं व्यशीर्यतं वृंदानि शत्रूणां पमिति शेषः दामग्रंथिकम् ४३ एनं कुलं वाजिनोऽश्वान् दर्शयंतं विराटं विराटाय ४४ । ४५

४६ ध्रियमाणेषु जीवसु ॥ ४७ ॥ इति विराट्पर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाषदीपे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ सैरंध्र्यावेपेण सैरंध्रिवेपेण शौचदासृजलादिशौचसाधनप्रदा १ । २ । ३ । ४ पुरुषस्य दुर्योधनादेः यः कालः स एव काल एव प्रतिपालये कालमिति शेषः ५ काल एव सर्वे विपरीतं करोतीत्याह दत्तेति । ये स्वयं दातारस्तत्र कालेन द्रिद्राः संतो याचका भवन्तीत्यर्थः तथा अन्यान् हत्वा परैरपि वध्यन्ति वध्यन्ते पातयित्वा अन्यान् न एवान्यैः पातयन्ति ६ अति भारो दुष्करं दैवस्य किमपि नास्ति अस्य दैवस्य अतिवर्त्तनं अतिक्रमणं च नास्ति केनचित्कृतमिति शेषः दैवस्य प्राधान्यप्रतिपादकमागमं प्रतिपादयेमानये दैवाधीनाऽस्मीति मतवान् शोचामीत्यर्थः ७ स्थितिमिति । यथारिक्तं सरः पुनः कालेन पूर्यते एवमहमपि पुनः श्रियं प्राप्स्याम्येवेति निश्चयेन पर्यायकालवैपरीत्यं इच्छन्ती ८ यस्य पुंसोऽर्थो दैवेन

विरा०

अ०

२०

३१

॥ १५ ॥

अतः प्रतिविशिष्टानि दुःखान्यन्यानि भारत ॥ वर्तते मयि कौंतेय कक्ष्यामिशृणुतान्यपि ४६ युष्मासु ध्रियमाणेषु दुःखानि विविधान्युत ॥ शोषयंति शरीरं मे किं नु दुःखमतः परम् ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते विराट्पर्वणिकीचकवधपर्वणि द्वौ पदी भीमसंवादे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ अहं सैरंध्रिवेपेण चरंती राजवे श्मनि ॥ शौचदासृजलादिशौचसाधनप्रदा १ । २ । ३ । ४ पुरुषस्य दुर्योधनादेः यः कालः स एव काल एव प्रतिपालये कालमिति शेषः ५ काल एव सर्वे विपरीतं करोतीत्याह दत्तेति । ये स्वयं दातारस्तत्र कालेन द्रिद्राः संतो याचका भवन्तीत्यर्थः तथा अन्यान् हत्वा परैरपि वध्यन्ति वध्यन्ते पातयित्वा अन्यान् न एवान्यैः पातयन्ति ६ अति भारो दुष्करं दैवस्य किमपि नास्ति अस्य दैवस्य अतिवर्त्तनं अतिक्रमणं च नास्ति केनचित्कृतमिति शेषः दैवस्य प्राधान्यप्रतिपादकमागमं प्रतिपादयेमानये दैवाधीनाऽस्मीति मतवान् शोचामीत्यर्थः ७ स्थितिमिति । यथारिक्तं सरः पुनः कालेन पूर्यते एवमहमपि पुनः श्रियं प्राप्स्याम्येवेति निश्चयेन पर्यायकालवैपरीत्यं इच्छन्ती ८ यस्य पुंसोऽर्थो दैवेन

अतः प्रतिविशिष्टानि दुःखान्यन्यानि भारत ॥ वर्तते मयि कौंतेय कक्ष्यामिशृणुतान्यपि ४६ युष्मासु ध्रियमाणेषु दुःखानि विविधान्युत ॥ शोषयंति शरीरं मे किं नु दुःखमतः परम् ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते विराट्पर्वणिकीचकवधपर्वणि द्वौ पदी भीमसंवादे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ अहं सैरंध्रिवेपेण चरंती राजवे श्मनि ॥ शौचदासृजलादिशौचसाधनप्रदा १ । २ । ३ । ४ पुरुषस्य दुर्योधनादेः यः कालः स एव काल एव प्रतिपालये कालमिति शेषः ५ काल एव सर्वे विपरीतं करोतीत्याह दत्तेति । ये स्वयं दातारस्तत्र कालेन द्रिद्राः संतो याचका भवन्तीत्यर्थः तथा अन्यान् हत्वा परैरपि वध्यन्ति वध्यन्ते पातयित्वा अन्यान् न एवान्यैः पातयन्ति ६ अति भारो दुष्करं दैवस्य किमपि नास्ति अस्य दैवस्य अतिवर्त्तनं अतिक्रमणं च नास्ति केनचित्कृतमिति शेषः दैवस्य प्राधान्यप्रतिपादकमागमं प्रतिपादयेमानये दैवाधीनाऽस्मीति मतवान् शोचामीत्यर्थः ७ स्थितिमिति । यथारिक्तं सरः पुनः कालेन पूर्यते एवमहमपि पुनः श्रियं प्राप्स्याम्येवेति निश्चयेन पर्यायकालवैपरीत्यं इच्छन्ती ८ यस्य पुंसोऽर्थो दैवेन

अतः प्रतिविशिष्टानि दुःखान्यन्यानि भारत ॥ वर्तते मयि कौंतेय कक्ष्यामिशृणुतान्यपि ४६ युष्मासु ध्रियमाणेषु दुःखानि विविधान्युत ॥ शोषयंति शरीरं मे किं नु दुःखमतः परम् ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते विराट्पर्वणिकीचकवधपर्वणि द्वौ पदी भीमसंवादे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ अहं सैरंध्रिवेपेण चरंती राजवे श्मनि ॥ शौचदासृजलादिशौचसाधनप्रदा १ । २ । ३ । ४ पुरुषस्य दुर्योधनादेः यः कालः स एव काल एव प्रतिपालये कालमिति शेषः ५ काल एव सर्वे विपरीतं करोतीत्याह दत्तेति । ये स्वयं दातारस्तत्र कालेन द्रिद्राः संतो याचका भवन्तीत्यर्थः तथा अन्यान् हत्वा परैरपि वध्यन्ति वध्यन्ते पातयित्वा अन्यान् न एवान्यैः पातयन्ति ६ अति भारो दुष्करं दैवस्य किमपि नास्ति अस्य दैवस्य अतिवर्त्तनं अतिक्रमणं च नास्ति केनचित्कृतमिति शेषः दैवस्य प्राधान्यप्रतिपादकमागमं प्रतिपादयेमानये दैवाधीनाऽस्मीति मतवान् शोचामीत्यर्थः ७ स्थितिमिति । यथारिक्तं सरः पुनः कालेन पूर्यते एवमहमपि पुनः श्रियं प्राप्स्याम्येवेति निश्चयेन पर्यायकालवैपरीत्यं इच्छन्ती ८ यस्य पुंसोऽर्थो दैवेन

विपद्येन इयति तेन दैवस्यैव आगमे आनुकूल्ये यत्नः कार्यः दैवाच्छ्रेयोऽर्थः पुनर्जपदोमादिना आहर्तव्य इत्यर्थः १ । २० । ११ कुरुनिति । मम मत्संबंधी मन्त्रिमित्रकः कचग्रहादिरयं क्लेशः पांडवे यान् पांडोः स्त्री पांडवीकुंती तस्याः पुत्रः नृपुष्मान् भास्मान् कुरुन्भीष्मादीन् पंचालान् दुपदादींश्च परिभवेत् नानाशयेदित्यर्थः १२ समुदिता सम्यगुदयवत्यपि एवं काऽन्यादुःखिता भवेत् न काऽपि श्रीमतामापदो न दृष्टा एव समतु दृष्टा इति ग्रहदार्थ्यमिति भावः १३ बालयानतु प्रौढयानं बाल्ये कृतमपराधं न स्मरामि यस्य प्रसादादिदं कुनीतं दुस्वस्थां प्राप्ताऽस्मि १४ वर्णावकाशो दीप्ति संकोचः वन्याच्च बलकलधारणयुक्ता त्स्वातंत्र्यादिभ्याश्च बलं तु युक्तं पारतंत्र्यमिति दुःखदमिति भावः तत्रने इदानीं यथादीप्ति संकोचोऽस्ति न तथा वने आसीदित्यर्थः १५ अवशापराधीना १६

अदैविकं न किंतु दैविकमेव १७ विनिपातं पराभवं १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ पुराकिण्वंतौ नैवाऽभूतां किं त्विदानीं भवेज्जातावित्यर्थः २४ । २५ वर्णको विलेपनं वर्णकश्चा
रणेऽस्त्रीतु चंदने ' इति भेदिनी ' वर्णकोऽस्त्री विलेपनम् ' इत्यमरः २६ । २७ बाष्पकलया बाष्पेण गद्गदया मंजुलया वा घट्टयंती कं पयंती च २८ कर्त्तव्यं मर्त्तव्ये कृद्दिंसायामित्यस्य रूपम् २९ । ३० ३१

नादैविकमहं मन्ये यत्र पार्थो धनं जयः ॥ भीमधन्वामहाबाहुरास्तेच्छन्न इवानलः १७ अशक्यवेदितुं पार्थप्राणिनां वैगतिर्नरैः ॥ विनिपातमिमं मन्ये युष्माकं ह्यविचिं
तितम् १८ यस्यामममुखप्रेक्षायूयमिंद्रसमाः सदा ॥ साप्रेक्षे मुखमन्यासामवराणां वरासती १९ पश्य पाण्डवमेऽवस्थां यथानार्हामिवैतथा ॥ युष्मासु ध्रियमाणेषु पश्य
कालस्य पर्ययम् २० यस्याः सागरपर्यं तावृथिवी वशवर्तिनी ॥ आसीत्साऽद्य सुदेष्णाया भीताऽहं वशवर्तिनी २१ यस्याः पुरः सरा आसन् पृष्ठतश्चातुगामिनः ॥
साऽहमद्य सुदेष्णायाः पुरः पश्चाच्च गामिनी २२ इदंतु दुःखं कौंतेय ममासह्यं निबोधत ॥ यान जातु स्वयं पिंषेणात्रोद्धर्त्तनमात्मनः ॥ अन्यत्र कुंत्या भद्रं ते सापिनः २३
चंदनम् २३ पश्य कौंतेय पाणी मे नैवाऽभूतां हियौ पुरा ॥ इत्यस्य दर्शयामास किण्वंतौ करावुभौ २४ बिभेमि कुंत्यायानां हं युष्माकं वा कदाचन ॥ साद्याऽप्रतो विराटस्य
भीतातिशामिर्किं करी २५ किं नु वक्ष्यति स भ्राण्मां वर्णकः सुकृतो न वा ॥ नान्यपि ष्ठं हिमत्स्यस्य चंदनं किल रोचते २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सा कौर्त्तयंती दुःखानि भीम
सेनस्य भामिनी ॥ रुरोदशनकैः कृष्णा भीमसेनमुदीक्षती २७ सा बाष्पकलया वाचानिः श्वसंती पुनः पुनः ॥ हृदयं भीमसेनस्य घट्टयंती दमब्रवीत् २८ नालं पंकृतं मया
भीमदेवानां किल्बिषं पुरा ॥ अभाग्या यत्र जीवामि कर्त्तव्ये सति पाण्डव २९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तस्याः करौ सूक्ष्मौ किण्वद्भौ त्रकोदरः ॥ मुखमानीय वै पत्न्यारु
रोद परवीरहा ३० तौ गृहीत्वा च कौंतेयो बाष्पमुत्सृज्य वीर्यवान् ॥ ततः परमदुःखार्त इदं वचनमब्रवीत् ३१ ॥ इति श्रीमहा० विराटप० कीचकवधप० द्रौपदीभीमसं०
विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ भीमसेन उवाच ॥ धिगस्तु मे बाहुबलं गांडीवं फाल्गुनस्य च ॥ यत्तेरकौ पुरा भूत्वा पाणीकृतकिणाविमौ १ सभायां तु विराटस्य करोमिक
दनं महत् ॥ तत्र मे कारणं भातिकौंतेयो यत्प्रतीक्षते २ अथवा कीचकस्याहं पोथयामि पदाशिरः ॥ ऐश्वर्यमदमत्तस्य क्रीडन्निवमहाद्विपः ३ अपश्यंत्वां यदा
कृष्णे कीचकेन पदाहतम् ॥ तदैवाहं चिकीर्षामि मत्स्यानां कदनं महत् ४ तत्र मां धर्मराजस्तु कटाक्षेण न्यवारयत् ॥ तदहं तस्य विज्ञाय स्थित एवास्मि भामिनि ५ यच्च
राष्ट्रात्पच्य वनं कुरुणामवधश्च यः ॥ सुयोधनस्य कर्णस्य शकुनेः सौबलस्य च ६ दुःशासनस्य पापस्य यन्मयानाहृतं शिरः ॥ तन्मे दहनि गात्राणि हृदि शल्यमिव
पितम् ॥ माधर्मजहि सुश्रोणि क्रोधं जहि महामते ७ इमं तु समुपालंभं त्वत्तोराराज्युधिष्ठिरः ॥ शृणु याद्वाऽपि कल्याणि कृत्स्नं जह्यात्स जीवितम् ८ धनं जयो वा सुश्रो
णियमौ वा तनुमध्यमे ॥ लोकांतरगतेष्वेषु नाहं शक्यामि जीवितम् ९

॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठे भारतभावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ धिगिति १ सभायामिति । कारणं शाक्यं माभूदिति हेतुः प्रतीक्षते तदेव भूचयन्मामवेक्षते अन्यथा तदानीमेव कदनं
करोमि कृतस्यादित्यर्थः २ पोथयामि चूर्णीकरोमि ३ । ४ । ५ । ६ नाहं तं हित्वानानीतं ७ । ८ । ९

अन्वपद्यतनुमृतवती २० । ११ । १२ १३ । १४ । १५ । १६ मादीर्घअदीर्घअल्पमित्यर्थः सुपसुपेतिमासः क्षमक्षमस्व मासमर्धचेतिमासमित्यर्थः १७ । १८ अनंतरः आसन्नः सन्नदोभवेति यावत् १९ कैकेयीमुदेष्णा नेयावनगच्छेत् २० तंभावं राज्ञाऽस्यांकीचकहतायाविरक्तः स्यादित्येवंरूपमभिप्रायं २१ । २२ । २३ । २४ क्षणंस्वीकारं २५ । २६ बध्यंतं बध्यमानं २७ । २८ । २९ अवर्त्तयत्कृतवान्

पुरासुकन्याभार्याचभार्गवेच्यवनं वने ॥ वल्मीकभूतंशाम्यंतमन्वपद्यतभामिनी १० नारायणीवेद्रसेनारूपेणयदितेश्रुता ॥ पतिमन्वचरदृष्टंपुरावर्षसहस्रिणम् ११
दुहिताजनकस्यापिवैदेहीयदितेश्रुता ॥ पतिमन्वचरत्सीतामहारण्यनिवासिनम् १२ रक्षसानिग्रहंप्राप्यरामस्यमहिषीप्रिया ॥ क्लिश्यमानाऽपिसुश्रोणिगाममेवा
न्वपद्यत १३ लोपामुद्रातथाभीरुवयोरूपसमन्विता ॥ अगस्तिमन्वयाद्वित्वाकामान्सर्वानमानुषान् १४ द्युमत्सेनसुतंवीरसत्यवंतमनिदिता ॥ सावित्र्यनुच
चारैकायमलोकंमनस्विनी १५ यथैताःकीर्त्तितानार्योरूपवत्यःपतिव्रताः ॥ तथात्वमपिकल्याणिसर्वैःसमुदितागुणैः १६ मादीर्घक्षमकालंत्वंमासमर्द्धचसंमितम् ॥
पूर्णत्रयोदशेवर्षेराज्ञाराज्ञीभविष्यसि १७ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ आर्त्तयैतन्मयाभीमकृतंबाष्पप्रमोचनम् ॥ अपारर्यस्यादुःखानिनराजानमुपालभे १८ किमुकेनव्यती
तेनभीमसेनमहाबल ॥ प्रत्युपस्थितकालस्यकार्यस्यानंतरोभव १९ ममेहभीमकैकेयीरूपाभिवशंकया ॥ नित्यमुद्रिजतेराजाकथंनेयादिमामिति २० तस्या
विदित्वातंभावंस्वयंचाचृतदर्शनः ॥ कीचकोऽयंसुदुष्टात्मासदाप्रार्थयतेहिमाम् २१ तमहंकुपिताभीमपुनःकोपंनियम्यच ॥ अब्रुवंकामसंमूढमात्मानंरक्षकीचक
२२ गंधर्वाणामहंभार्यापंचानांमहिषीप्रिया ॥ तेष्वानिहन्त्युःकुपिताःशूराःसाहसकारिणः २३ एवमुक्तःसुदुष्टात्माकीचकःप्रत्युवाचह ॥ नाहंविभेमिसैरंगीगंध
र्वाणांशुचिस्मिते २४ शतंशतसहस्राणिगंधर्वाणामहंरणे ॥ समागतंहनिष्यामित्वंभीरुरुरुमेक्षणम् २५ इत्युक्तेचाब्रुवंमत्तंकामातुरमहंपुनः ॥ नत्वंप्रतिबलश्चैषांगंध
र्वाणायशस्विनाम् २६ धर्मेस्थिताऽस्मिसततंतंकुलशीलसमन्विता ॥ नेच्छामिकंचिद्व्यंतंतेनजीवसिकीचक ॥ २७ एवमुक्तःसुदुष्टात्माप्राहसत्स्वनवत्तदा ॥ अथ
मांतत्रकैकेयीप्रेषयत्प्रणयेनतु २८ तेनैवदेशितापूर्वध्नादुप्रियचिकीर्षया ॥ सुरामानयकल्याणिकीचकस्यनिवेशनात् २९ सूतपुत्रस्तुमांष्ट्रह्मामहत्सांस्त्वमवर्त्तयत् ॥
सांत्वेप्रतिहतेकुडःपरामर्शमनाऽभवत् ३० विदित्वातस्यसंकल्पंकीचकस्यदुरात्मनः ॥ तथाऽहंराजशरणंजवेनैवप्रधाविता ३१ संदर्शनेतुमांराज्ञःसूतपुत्रःपरा
मृशत् ॥ पातयित्वातुदुष्टात्मापदाऽहंतेनताडिता ३२ प्रेक्षतेस्मविराटस्तुकंकस्तुबहवोजनाः ॥ रथिनःपीठमर्दाश्चहत्स्यारोहाश्चनैगमाः ३३ उपालब्धोमया
राजाकंकश्चापिपुनःपुनः ॥ ततो नवारितोराज्ञानतस्याविनयःकृतः ३४

सांत्वंप्रियवादम् ३० राजशरणंराजाधिष्ठितंस्थानम् ३१ संदर्शनेप्रत्यक्षम् ३२ पीठमर्दाःराजप्रियाः ' पीठमर्दोऽतिवृष्ट्यान्नायकस्यभियेऽपिच ' इतिमेदिनी नैगमाःनागराःवणिजोवा ' नैगमःस्यादुप
निषद्गणिजोर्नागरेऽपिच ' इतिमेदिनी ३३ तस्यकीचकस्याविनयः नकुतःननाशितः ३४

सारथिर्युद्धे सहायः नरस्यराज्ञः स्त्रियः सुदेष्णायाश्चसंमतः संबंधित्वात् ३५ तर्हि कथं तयोर्विभिन्यंतद्रुधेन कर्तव्यमित्याशङ्क्याह शूर इति । मुग्धवान् मौढ्यगतवान् दारामशीतवैवस्त्रियमांस्पृष्टवान् ३६ तिष्ठते स्थिरो भवति बुभूषति प्रामुख्यमिच्छति ३७ । ३८ दर्शने दर्शने प्रतिदर्शने स एव राजवत्प्रभः कामात्मा च यदि मां हन्यात्ताडयेत् ताडनभया द्राऽहं यदि जीवितं ब्रवीं तत्तर्हि धर्मं यतमानानां भवतां धर्मो न शिष्यति शौर्यं व्यर्थ स्यादित्यर्थः ३९ एतदेवाह समयमिति । समयं मर्यादां त्रयोदशवर्षरूपां भार्यापोषणीयानभविष्यति ४० । ४१ जायात् आविर्भवेत् वदतां कथयतां ब्राह्मणानां सुखादवर्णधर्मश्च श्रुतः ४२ । ४३

योऽयं राज्ञो विराटस्य कीचको नाम सारथिः ॥ त्यक्तधर्मान् शंसंश्च नरस्त्रीसंमतः प्रियः ३५ शूरोऽभिमानी पापात्मा सर्वाथेषु च मुग्धवान् ॥ दारामशीमहाभागलभते
 स्थान्बहूनपि ३६ आहरेदपि वित्तानि परेषां क्रोशतामपि ॥ न तिष्ठते स्म सन्मार्गे न च धर्मबुभूषति ३७ पापात्मा पापभावश्च कामबाणवशानुगः ॥ अविनीतश्च दु
 ष्टात्मा प्रत्याख्यातः पुनः पुनः ३८ दर्शने दर्शने हन्याद्यदि जह्यां च जीवितम् ॥ तद्धर्मं यतमानानां महान् धर्मो न शिष्यति ३९ समयं रक्षमाणानां भार्यावो न भविष्यति ॥ भा
 र्यायारक्ष्यमाणाय प्रजा भवति रक्षिता ४० प्रजायां रक्ष्यमाणायामात्मा भवति रक्षितः ॥ आत्मा हि जायते तस्य तेन जायां विदुर्बुधाः ४१ भर्ता तु भार्यारक्ष्यः कथं जा
 यान्ममोदरे ॥ वदतां वर्णधर्मश्च ब्राह्मणानामिति श्रुतः ४२ क्षत्रियस्य सदा धर्मो नान्यः शत्रुनिवर्हणात् ॥ पश्यतो धर्मराजस्य कीचको मां पदाऽवधीत् ४३ तव चैव समक्षे
 वै भीमसेन महाबल ॥ त्वया ह्यहं परित्राता तस्माद्द्वोराज्जटासुरात् ४४ जयद्रथं तथैव त्वमजैषीर्भ्रातृभिः सह ॥ जहीममपि पापिष्ठं योऽयं मामवमन्यते ४५ कीचको राजवा
 ल्लभ्याच्छोककृन्मम भारत ॥ तमेवं कामसंमत्तं भिक्षुकं भिक्षुं शमनि ४६ यो निमित्तमनर्थानां बहूनां मम भारत ॥ तंचेज्जीवं तमादित्यः प्रातरभ्युदयिष्यति ४७ विष
 मालोऽयं रास्यामि माकीचकवशंगमम् ॥ श्रेयो हि मरणं मद्यं भीमसेन तवाग्रतः ४८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा प्रारूढं कृष्णाभीमस्योरः समाश्रिता ॥ भीमश्च
 तां परिष्वज्य महत्सां त्वं प्रयुज्य च ४९ आश्वासयित्वा बहुशो भृशमार्त्तां सुमध्यमाम् ॥ हेतुतत्त्वार्थसंयुक्तैर्वचोभिर्दुःपदात्मजाम् ५० प्रमृज्य वदनं तस्याः पाणि
 नाऽश्रुसमाकुलम् ॥ कीचकं मनसाऽगच्छत् सृक्किणी परिसंलिहन् ॥ उवाच चैनानुःस्वार्ता भीमः क्रोधसमन्वितः ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि कीचकवधपर्व
 णि द्रौपदीसां त्वने एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ भीमसेन उवाच ॥ तथा भद्रे करिष्यामि यथा त्वं भीरुभाषसे ॥ अद्य तं सूदयिष्यामि कीचकं सहबांधवम् १ अस्याः प्र
 दोषे शर्व्याः कुरुष्वानेन संगतम् ॥ दुःखं शोकं च निर्व्रूय याज्ञसे निशुचिस्मिते २ येषां न र्त्तनशालेहमस्य राजेन कारिता ॥ दिवाऽत्र कन्या नृत्यंति रात्रौ यांति यथा गृहम् ३ त
 त्रास्ति शयनं दिव्यं दृढांगं सुप्रतिष्ठितम् ॥ तत्रास्य दर्शयिष्यामि पूर्वभेदान् पितामहान् ४ यथा च त्वानं पश्येयुः कुर्वाणां तेन संविदम् ॥ कुर्यात्तथा त्वं कल्याणियथा सन्निहितो भवेत् ५

४४ । ४५ । ४६ अभ्युदयिष्यति अभ्युदयिष्यति ४७ कीचकवशं मार्गमनगच्छेयम् ४८ । ४९ हेतुभिर्युक्तिभिः तत्त्वार्थैर्यथार्थभूतैश्चार्थैः संयुक्तानि तैः ५० आगच्छत् स्मृतवान् सृक्किणीगल्लमेर
 भ्यंतरे परिसंलिहन् जिह्वापराग्रशान् ५१ ॥ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये दीपे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ तथेति १ प्रदोषे रजनीमुखे संगतं तं भाषणं निर्व्रूय अमका
 ३५ २ । ३ दृढांगं काष्ठफलकमयम् ४ । ५

६ । ७ अहनंहतवान् ८ । ९ । १० नौआवयोः ११ समयसंकेतं प्रतिपद्यस्वस्त्रीकुरु १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ दिवसाईअहोरात्राई दिनमे
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथातौकथयित्वातुबाष्पमुत्सृज्यदुःखितौ ॥ रात्रिशेषंतमत्युग्रंधारयामासतुर्हृदि ६ तस्यांरात्र्यांव्यतीतायांप्रातरुत्थायकीचकः ॥ ग
 त्वाराजकुलयायैवद्रौपदीमिदमब्रवीत् ७ सभायांपश्यतोराज्ञःपातयित्वापदाऽहनम् ॥ नचैत्रालभसेत्राणमभिपन्नाबलीयसा ८ प्रवादेनेहमत्स्यानाराजानाम्ना
 ऽयमुच्यते ॥ अहमेवहिमत्स्यानाराजावैवाहिनीपतिः ९ मांमुखंप्रतिपद्यस्वदासोभीरुभवामिते ॥ अह्नायतवसुश्रोणिशतंनिष्कान्ददाम्यहम् १० दासीशतं
 चतेदद्यांदासानामपिचापरम् ॥ रथंचाश्वतरीयुक्तमस्तुनौभीरुसंगमः ११ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ एवंमेसमयंतव्यप्रतिपद्यस्वकीचक ॥ नत्वांसखावाभ्रातावाजानी
 यात्संगतंमया १२ अनुप्रवादाद्भीताऽस्मिगंधर्वाणांयशस्विनाम् ॥ एवंमेप्रतिजानीहिततोऽहंनृशगातव १३ ॥ कीचकउवाच ॥ एवमेतत्करिष्यामियथासुश्रो
 णिभाषसे ॥ एकोभद्रेगमिष्यामिशून्यमावसथंतव १४ समागमार्थैरंभोरुत्वयामदनमोहितः ॥ यथात्वांनैवपश्येयुर्गंधर्वाःसूर्यवर्चसः १५ ॥ द्रौपद्युवाच ॥
 यदेतन्नर्तनागारंमत्स्यराजेनकारितम् ॥ दिवाऽत्रकन्यानृत्यंतिरात्रौयांतियथागृहम् १६ तमिस्त्रेतन्नगच्छेथागंधर्वास्तन्नजानते ॥ तन्नदोषःपरिहृतोभवि
 ष्यतिनसंशयः १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमर्थमपिजल्पंत्याःकृष्णायाःकीचकेनह ॥ दिवसाईसमभवन्मासेनेवसमंनृप १८ कीचकोऽथग्रहं गत्वाभृशंहर्षप
 रिभुतः ॥ सैरंधीरूपिणंमूढोमृत्युंतन्नावबुद्धवान् १९ गंधाभरणमाल्येषुव्यासक्तःसविशेषतः ॥ अलंचक्रेतदात्मानंसत्वरःकाममोहितः २० तस्यतत्कुर्वतः
 कर्मकालोदीर्घइवाभवत् ॥ अनुचितयतश्चापितामेवायतलोचनाम् २१ आसीदभ्यधिकाचापिश्रीःश्रियंप्रमुमुक्षतः ॥ निर्वाणकालेदीपस्यवर्तीमिवदिधक्षतः
 २२ कृतसंप्रत्ययस्तस्याःकीचकःकाममोहितः ॥ नाजानादिवसंयातंचित्तयानःसमागमम् २३ ततस्तुद्रौपदीगत्वातदाभीमंमहानसे ॥ उपातिष्ठतकल्याणी
 कौरव्यंपतिमंतिकम् २४ तमुवाचसुकेशांताकीचकस्यमयाकृतः ॥ संगमोनर्तनागास्म्यथाऽगोचःपरंतप २५ शून्यंसनर्तनागारमागमिष्यतिकीचकः ॥ ए
 कोनिशिमहाबाहोकीचकंतंनिपूदय २६ तंस्मृतपुत्रंकोतियकीचकंमददर्पितम् ॥ गत्वात्वंनर्तनागारंनिर्जीवंकुरुषांडव २७ दर्पाच्चस्मृतपुत्रोऽसौगंधर्वावमन्य
 ते ॥ तंत्वंप्रहरतांश्रेष्ठदन्नागमिशोद्धर २८ अश्रुदुःखामिभूतायामममार्जस्वभारत ॥ आत्मनश्चैवभद्रंतेकुरुमानंकुलस्यच २९ ॥ भीमसेनउवाच ॥ स्वागतंते
 वशरोहेयन्मांवेदयसेप्रियम् ॥ नह्यन्यंकंचिदिच्छामिसहायंवरवर्णिनि ३० यामेप्रीतिस्त्वयाऽऽख्याताकीचकस्यसमागमे ॥ हत्वाहिडिंबंसाप्रीतिर्ममासीद्वरवर्णिनि ३१
 सत्यंभ्रातृश्वधमैचपुरस्कृत्यब्रवीमि ॥ कीचकंनिहनिष्यामिवृत्रंदेवपतिर्यथा ३२

कवपिमासेनसमप्रौक्तंउवाचभूत् १८ । १९ । २० । २१ । २२ कृतसंप्रत्ययःकृतविश्वासः नाजानात्वनज्ञातवान् २३ । २४ । २५ । २६ । २७ नृदावयमुनाहृदास्त्रागंकालियंकृष्णोयथोद्धृतवां
 स्तद्वचमेनमिहलोकाद्वरेपातयेतिभावः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ तस्यतेमादृश्यमानः नागोहस्ती अलभ्यात्वात् ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ यत्कृतं यदजितं धनादितत्सर्वं तेतुभ्यं प्रापितं दत्तमिति संबंधः ४४ अतः परं
तंगह्वरे प्रकाशे वापोथयिष्यामि कीचकम् ॥ अथ चेदपियोत्स्यंति हिंसे मत्स्थानपिभुवम् ३३ ततो दुर्योधनं हत्वा प्रतिपत्स्येव सुंधराम् ॥ कामं मत्स्यमुपास्तां हि
कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ३४ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ यथानसंत्यजेथास्त्वं सत्यं वै मत्कृते विभो ॥ निमृढस्त्वं तथा पार्थ कीचकं तं निपूदय ३५ ॥ भीमसेन उवाच ॥ एवमे
तत्करिष्यामि यथा त्वं भीरुभाषसे ॥ अद्य तं सुदयिष्यामि कीचकं सहबांधवैः ३६ अदृश्यमानस्तस्याथ तमस्विन्यामनिदिते ॥ नागो बिल्वमिव क्रम्य पोथयि
ष्याम्यहं शिरः ॥ अलभ्यामिच्छतस्तस्य कीचकस्य दुरात्मनः ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भीमोऽथ प्रथमं गत्वा रात्रौ च्छन्न उपाविशत् ॥ मृगं हरि रिव दृश्यः प्रत्या
कांक्षत कीचकम् ३८ कीचकश्चाप्यलंकृत्य यथा काममुपागमत् ॥ तां वेलानं तर्तनागारं पांचाली संगमाशया ३९ मन्यमानः स संकेतमागारं प्राविश चतत् ॥ प्रवि
श्य च स तद्देशमतमासं वृत्तं महत् ४० पूर्वागतं ततस्तत्र भीममप्रति मौजसम् ॥ एकांतावस्थितं चैनमाससादसदुर्मतिः ४१ शयानं शयने तत्र सूतपुत्रः परामृश
त् ॥ जाज्वल्यमानं कोपेन कृष्णाधर्षणजेन ह ४२ उपासंगम्य चैवैनं कीचकः काममोहितः ॥ हर्षोन्मथितचित्तात्मा स्मयमानोऽभ्यभाषत ४३ प्रापितं ते मया वि
त्तं बहु रूपमनंतकम् ॥ यत्कृतं धनरत्नाढ्यं दासीशतपरिच्छदम् ४४ रूपलावण्ययुक्ताभिर्युवतीभिरलंकृतम् ॥ गृहं चांतःपुरं सुश्रुक्नीडारतिविराजितम् ॥ त
त्सर्वं त्वां समुद्दिश्य सहसाऽहमुपागतः ४५ अकस्मान्मां प्रशंसंति सदा गृहगताः स्त्रियः ॥ सुवासादर्शनीयश्च नान्योऽस्ति त्वाद्दृशः पुमान् ४६ ॥ भीमसेन उवाच ॥
दिष्ट्या त्वं दर्शनीयोऽथ दिष्ट्याऽऽत्मानं प्रशंससि ॥ ईदृशस्तु त्वया स्पर्शः स्पृष्टृर्वोन कर्हि चित् ४७ स्पर्शं वेत्सि विदग्धस्त्वं कामधर्मविचक्षणः ॥ स्त्रीणां प्रीतिकरो नान्य
स्त्वत्समः पुरुषस्त्विह ४८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्ता तं महाबाहुर्भीमो भीमपराक्रमः ॥ सहसोत्पत्य कौंतेयः प्रहस्येदमुवाच ह ४९ अद्य त्वां भगिनीपापं कृष्य
माणं मया भुवि ॥ द्रव्यतेऽद्रिप्रतीकाशं सिंहं नेव महागजम् ५० निराबाधा त्वयि हेतुसैरंघ्रीविचरिष्यति ॥ सुखमेव चरिष्यति सैरंघ्याः पतयः सदा ५१ ततो ज
ग्राहकेशेषु मालयवत्सु महाबलः ॥ सकेशेषु परामृष्टो बलेन बलिनां वरः ५२ आक्षिप्य केशान्वेगेन बाह्वोर्जग्राह पांडवम् ॥ बाहुयुद्धं तयोरासीत् क्रुद्धयोर्न रासिंहयोः ५३
वसंतो वासिताहेतोर्बलवद्रजयोरिव ॥ कीचकानां तु मृत्युस्य नराणामुत्तमस्य च ५४ बालिसुग्रीवयोर्भ्रात्रोः पुरेव कपि सिंहयोः ॥ अन्योन्यमभिसंरब्धौ परस्परजयै
पिणौ ५५ ततः समुद्यम्य भुजौ पंचशीर्षा विवोरगौ ॥ नखदंष्ट्राभिरन्योन्यं व्रतः क्रोधविषोद्धतौ ५६ वेगेनाभिहतौ भीमः कीचकेन बलीयसा ॥ स्थिरप्रतिज्ञः सर
णे पदान्नचलितं पदम् ५७ तावन् योन्यं समाश्लिष्य प्रकर्षतौ परस्परम् ॥ उभावपि प्रकाशं ते प्रवृद्धौ वृषभा विव ५८

त्वांसमुद्दिश्यादमत्रागतोऽस्मि ४५ प्रशंसंति त्वयाऽहं वृत्तं दत्तं हेतोरित्यभिप्रायः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ वासिताहेतोर्हस्तिनीनिमित्तम् ५४
५५ । ५६ । ५७ । ५८

५९ करदामुखंगंडस्थलस्थंमदनिर्गमस्थानं ' करदोगजगंडेस्यात् ' इतिमेदिनी ६० । ६१ ६२ । ६३ । ६४ आकलितमाकांतं द्रुनपदं चलिन्नस्थानं यथास्या तथास्थितम् ६५ । ६६ । ६७ । ६८
६९ सहित्वासोहवा बलादहीयतबलीनोऽभूत् ७० वक्षस्यानीयानतंभुप्रं कृत्वा तन्नाभिनातच्छिरःसंयोज्येत्यर्थः ७१ । ७२ गृहीत्वाचेतिपाठे इवार्थेचः ७३ योक्तयामासबन्धं रश्नयारज्ज्वा ७४ । ७५

तयोर्ह्यासीत्सुतुमुलःसंप्रहारःसुदारुणः ॥ नखदंतायुधवतोर्व्याघ्रयोरिवदृप्तयोः ५९ अभिपत्याथबाहुभ्यांप्रत्यगृह्णादमर्षितः ॥ मातंगइवमातंगंप्रभिन्नकरदामुखम्
६० सचाप्येनंतदाभीमःप्रतिजग्राहवीर्यवान् ॥ तमाक्षिपत्कीचकोऽथबलेनबलिनांवरः ६१ तयोर्भुजविनिष्पेषादुभयोर्बलिनोस्तदा ॥ शब्दःसमभवद्वेरोवेणुस्फोटसमोयुधि ६२ अथैनमाक्षिप्यबलाद्ब्रह्ममध्येवृकोदरः ॥ धूनयामासवेगेनवायुश्चंडइवद्रुमम् ६३ भीमेनचपरामृष्टोर्बलोबलिनारणे ॥ प्रास्पंदतयथाप्राणंविचकर्ष
चपांडवम् ६४ ईषदाकलितंचापिक्रोधाद्भुतपदंस्थितम् ॥ कीचकोबलवान्भीमंजानुभ्यामाक्षिपद्भुवि ६५ पातितोभुविभीमस्तुकीचकेनबलीयसा ॥ उत्पपाताथवेगेनदंडपाणिगिवांतकः ६६ स्पर्द्धयाचबलोन्मसौतावुभौसूतपांडवौ ॥ निशीथेपर्यंकर्षेतांबलिनौनिर्जनेस्थले ६७ ततस्तद्भवनंश्रेष्ठं प्राकैयतमुद्गुर्मुहुः ॥ बलवज्रापिसं
कुद्धावन्योन्यंप्रतिगर्जतः ६८ तलाभ्यांसतुभीमेनवक्षस्यभिहतोबली ॥ कीचकोरोषसंतप्तःपदान्नचलितःपदम् ६९ मुहूर्ततुसतंवंगंसहित्वाभुविदुःसहम् ॥ बलादहीयततदासूतोभीमबलादितः ७० तंहीयमानंविज्ञायभीमसेनोमहाबलः ॥ वक्षस्यानीयवेगेनममर्देनंविचेतसम् ७१ क्रोधाविष्टोविनिःश्वस्यपुनश्चैनंवृकोदरः ॥ ज
ग्राहजयतांश्रेष्ठःकेशेष्वेवतदाभृशम् ७२ गृहीत्वाकीचकंभीमोविरराजमहाबलः ॥ शार्दूलःपिशिताकांक्षीगृहीत्वेवमहामृगम् ७३ ततएनंपरिश्रान्तमुपलभ्यवृकोदरः
॥ योक्तयामासबाहुभ्यांपशुरशनयायथा ७४ नदंतंचमहानादंभिन्नभेरीसमस्वनम् ॥ भ्रामयामाससुचिरंविस्फुरंतमचेतसम् ७५ प्रगृह्यतरसादोभ्यांकंठंतस्यवृ
कोदरः ॥ अपीडयतकृष्णायास्तदाकोपोपशांतये ७६ अथतंभग्नसर्वांगंव्याविद्धनयनांबरम् ॥ आक्रम्यचकटीदेशेजानुनाकीचकाधमम् ॥ अपीडयतबाहुभ्यांप
शुमारममारयत् ७७ तंविषीदंतमाज्ञायकीचकंशंडुनंदनः ॥ भूतलेभ्रामयामासवाक्यंचेदमुवाचह ७८ अद्याहमनुषोभूत्वाभ्रातुर्भार्यापहारिणम् ॥ शान्तिलब्धास्मि
परमाहंत्वासैरंध्रिकंठकम् ७९ इत्येवमुक्त्वापुरुषप्रवीरस्तंकीचकंक्रोधसरागनेत्रः ॥ अन्नस्तवन्नाभरणंस्फुरंतमुज्ज्वलंनेत्रंव्यसुमुत्ससर्ज ८० निष्पिप्यपाणिनापाणिं
संदष्टौष्ठपुटंबली ॥ समाक्रम्यचसंकुद्धोबलेनबलिनांवरः ८१ तस्यपादौचपाणीचशिरोग्रीवांचसर्वशः ॥ कायेप्रवेशयामासपशोरिवपिनाकधृक् ८२ तंसंभक्षितसर्वा
ंगमांसपिंडोपमंकृतम् ॥ कृष्णायादर्शयामासभीमसेनामहाबलः ८३ उवाचचमहातेजाद्रौपदीयोषितांवरा ॥ पश्यैनमेहिपांचालिकामुकोऽयंयथाकृतः ८४

दोभ्यांपाणिभ्याम् ७६ व्याविद्धेअतिपीडनात् अधःक्षिप्ते नयनेनयनगोलकेअंबरवस्त्रंचयस्य नयनाकाशोवा पशुमारंपशुमारयित्वेवेतिपक्षियपशुवदित्यर्थः ७७ । ७८ सैरंध्रिकंठकं=हस्वत्वंसमासनिमित्तम् ७९ । ८० । ८१ तस्यपादौचेति । कायेदेहमध्यभागे तत्तन्निर्गममाणैर्गैर्वाहान्यंतःप्रवेश्य ' योअस्मैरेवाब्रमुनोतिसोमं निररत्नौमघशतं दधाति ' इतिभुतमरत्नौनिर्धानमेतदेवज्ञेयं रेवानुधनवान् निर्धानं निष्कृष्यस्थापनम् ८२ कृष्णायाःद्रोपद्यै ८३ । ८४

८५ । ८६ मुकेशांते सुप्रकौटिल्येनविराजमानाःकेशांतायस्याः शोभतइत्युपहासः एवमेवधार्तराष्ट्रान्मारयिष्यामीतिभादः ८७ रोषस्यशमंभ्रंतं फलस्यजातत्वात् ८८ । ८९ । ९० । ९१

एवमुक्त्वामहाराजभीमोभीमपराक्रमः ॥ पादेनपीडयामासतस्यक्रायंदुरात्मनः ८५ ततोऽग्निं तत्र प्रज्वाल्य दर्शयित्वा तु कीचकम् ॥ पांचाली सतदा वीर इदं वचनमब्रवीत् ८६ प्रार्थयति मुकेशांते ये त्वांशीलगुणान्विताम् ॥ एवं ते भीरुवध्यंते कीचकः शोभते यथा ८७ तत्कृत्वा दुष्करं कर्म कृष्णायाः प्रियमुत्तमम् ॥ तथा स कीचकं हत्वा गतारोपस्य वैशमम् ८८ आमंत्र्य द्रौपदीं कृष्णां क्षिप्रमायान्महानसम् ॥ कीचकं घातयित्वा तु द्रौपदी योषितां वरा ॥ प्रहृष्टा भूता संतापासंभापालानुवाच ह ८९ कीचकोऽयं हतः शैते गंधर्वैः पतिभिर्मम ॥ परस्त्रीकामसंमत्तस्तत्रागच्छत पश्यत ९० तच्छ्रुत्वा भाषितं तस्या नर्तनागाररक्षिणः ॥ सहसैव समाजग्मु र्गदायेऽन्धः सहस्रशः ९१ ततो गत्वाऽथ तद्वेश्म कीचकं विनिपातितम् ॥ गता सुदृष्टशूर्भमौरुधिरेण समुक्षितम् ९२ पाणिपादविहीनं तु दृष्ट्वा च व्यथिताऽभवन् ॥ निरीक्षितितः सर्वे परं विस्मयमागताः ९३ अमानुषं कृतं कर्म तं दृष्ट्वा विनिपातितम् ॥ कास्य ग्रीवाक्कवरणौ क्राणाक्कशिस्तथा ॥ इति स्मृतं परीक्षिते गंधर्वे गहतं तदा ९४ ॥ इति श्रीमहाभारते विराट्पर्वणि कीचकवधपर्वणि कीचकवधे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन्काले समागम्य सर्वे तत्रास्य बांधवाः ॥ रुद्रुः कीचकं दृष्ट्वा परिवार्य समंततः १ सर्वे संहृष्टरोमाणः संव्रस्ताः प्रेक्ष्य कीचकम् ॥ तथा संभिन्नसर्वांगं कूर्मस्थल इवोद्धतम् २ पोथितं भीमसेनेन तमिद्रेणे वदानवम् ॥ संस्कारयितुमिच्छं तो बहिर्नेतुं प्रचक्रमुः ३ दृष्टुं स्तेततः कृष्णां सूतपुत्राः समागताः ॥ अदूराच्चानवद्यांगीं स्तंभमालिङ्गयति श्रुतीम् ४ समवेतेषु सर्वेषु तामूचु र्हुय कीचकाः ॥ हन्यतां शीघ्रमसतीं यत्कृते कीचको हतः ५ अथवानैव हंतव्या दह्यतां कामिना सह ॥ मृतस्यापि प्रियं कार्यं सूतपुत्रस्य सर्वथा ६ ततो विराट्मूचुस्ते कीचकोऽस्याः कृते हतः ॥ सहानेनाद्यद्वेभ्यमतदनुज्ञातमर्हसि ७ पराक्रमं तु सूतानां मत्वा राजाऽन्वमोदत ॥ सैरंध्याः सूतपुत्रेण सह दाहं विशोपतिः ८ तां समासाद्य विव्रस्तां कृष्णां कमललोचनाम् ॥ भो मुह्यमानांते तत्र जगद्गुः कीचकाभृशम् ९ ततस्तु तां समारोप्य निबद्ध चक्षुः सुमध्यमाम् ॥ जग्मु र्युग्यं ते सर्वे श्मशानाभिमुखस्तदा १० हियमाणा तु साराजन्सूतपुत्रे रनिदिता ॥ प्राक्रौशन्नाथमिच्छंती कृष्णानाथवतीसती ११ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ जयोजयं तो विजयोजयत्सेनो जयद्वलः ॥ तेमेवाचं विजानंतु सूतपुत्रानयंति माम् १२ येषां ज्यातलनिर्घोषो विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ व्यश्रूयत महायुद्धे भीमघोषस्तरस्विनाम् १३ रथघोषश्च बलवान् गंधर्वाणां तरस्विनाम् ॥ तेमेवाचं विजानंतु सूतपुत्रानयंति माम् १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्यास्ताः कृष्णावाचः कृष्णायाः परिदेवितम् ॥ श्रुत्वैवाभ्यपतद्भीमः शयनादविचारयन् १५

९२ । ९३ । ९४ । ॥ इति विराट्पर्वणि नीलकंठे विषे भारतभावरूपे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ॥ तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

१६ व्यायतं व्यापयन्त्यन्तं कृत्वा वेपंचविपरिवर्त्य गंधर्वेषु सद्यः कृत्वा १७ अभ्यवस्कंद्य निपत्य द्रुममारुह्य ततश्चद्रौपदीनयनप्रदेशं दृष्ट्वेत्यर्थः १८ । १९ मूर्ध्नि युष्कमिति शोषणोन्मुखत्वेनातिपक्त्वं सूच्यते २०
परिरभ्य उपक्रम्य उत्पाटनार्थं यत्ने कृत्वा उत्पाटितं च तं स्कंधे आरोपयामास व्यामं प्रसारितयोर्बाह्वोरंतरम् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ विमुच्य मोचयित्वा २९ । ३० अन्येन मार्गेण ३१

॥ भीमसेन उवाच ॥ अहं शृणोमि ते वाचं त्वया सैरंघ्रिभाषिताम् ॥ तस्मात्ते सूतपुत्रेभ्यो भयं भीरुन विद्यते १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा समहाबाहुर्विजृम्भेजि
घांसया ॥ ततः स व्यायतं कृत्वा वेपंचविपरिवर्त्य च १७ अद्वारेणाभ्यवस्कंद्य निजगाम बहिस्तदा ॥ स भीमसेनः प्राकारादारूढतरसाद्भुमम् १८ श्मशानाभिमुखः प्रायाद्य
त्रते कीचकागताः ॥ सलं वयित्वा प्राकारं निःसृत्य च पुरोत्तमात् ॥ जवेन पतितो भीमः सूतानामग्रतस्तदा १९ चितासमीपे गत्वा स तत्रापश्यद्वनस्पतिम् ॥ तालमात्रं
महास्कंधं मूर्धं शुष्कं विशांपते २० तं नागवदुपक्रम्य बाहुभ्यां परिरभ्य च ॥ स्कंधमारोपयामास दशव्यामं परंतपः २१ स तं वृक्षं दशव्यामं सस्कंधं विटपंबली ॥ प्रवृद्धाभ्य
द्रवत्सूतान् दंडपाणि रिवान्तकः २२ ऊरुवेगेन तस्याथ न्यग्रोधाश्चत्थ किंशुकाः ॥ भूमौ निपतिता वृक्षाः संघशस्तत्र शस्ते २३ तं सिंहमिव संकुदं दृष्ट्वा गंधर्वमागतम् ॥
वित्रेसुः सर्वशः सूताविषादभयकंपिताः २४ गंधर्वो बलवानेति कुद्वयम्यपादपम् ॥ सैरंघ्रीमुच्यतां शीघ्रं यतो नो भयमागतम् २५ ते तु दृष्ट्वा तदाऽऽविद्धं भीमसेनेन
पादपम् ॥ विमुच्यद्रौपदीं तत्र प्राद्रवन्नगरं प्रति २६ द्रवतस्तांस्तु संप्रेक्ष्य स वज्रीदानवानिव ॥ शतं पंचाधिकं भीमः प्राहिणोद्यमसादनम् २७ वृक्षेणैतेन राजेन्द्र
प्रभं जनसुतो बली ॥ तत आश्वासयत्कृष्णां स विमुच्य विशांपते २८ उवाच च महाबाहुः पांचाली तत्र द्रौपदीम् ॥ अश्रुपूर्णमुखी दीनां दुर्वर्षः स वृकोदरः २९
एवं ते भीरुवर्धयेत्येवांक्षि श्यंत्य नागसम् ॥ प्रैहित्वं नगरं कृष्णेन भयं विद्यते तव ३० अन्येनाहं गमिष्यामि विराटस्य महानसम् ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
पंचाधिकं शतं तन्न हतं तेन भारत ॥ महावनमिव च्छिन्नं शिश्यं विगलितदुग्धम् ३२ एवं ते निहताराजन् शतं पंचचकीचकाः ॥ स च सेनापतिः पूर्वमित्येतत्सूतपद
शतम् ३३ तदृष्ट्वा महदाश्चर्येन रानार्थं स्वसंगताः ॥ विस्मयं परमं गत्वानोचुः किंच न भारत ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि कीचकवधपर्वणि त्रयोविंशोऽ
ध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ते दृष्ट्वा निहतान् सूतान् राज्ञे गत्वान्यवेदयन् ॥ गंधर्वैर्निहताराजन् सूतपुत्रा महाबलाः १ यथावज्रेण वैदीर्णं
पर्वतस्य महच्छिरः ॥ व्यतिकीर्णाः प्रदृश्यंते तथा सूतामहीतले २ सैरंघ्री च विमुक्ताऽसौ पुनरायाति ते गृहम् ॥ सर्वसंशयितं राजन्नगरं ते भविष्यति ३ यथारूपा
च सैरंघ्री गंधर्वाश्च महाबलाः ॥ पुंसामिष्टविषयो मैथुनायनसंशयः ४ यथा सैरंघ्रिदोषेण न ते राजन्निदं पुरम् ॥ विनाशमेति वैक्षिप्रं तथानीति विधीयताम् ५ तेषां त
द्वचनं श्रुत्वा विराटो वाहिनीपतिः ॥ अब्रवीत्क्रियतामेषां सूतानां परमक्रिया ६

शिष्ये शयितम् ३२ षट्शतं पञ्चचकीचकम् ३३ । ३४ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७।८।९ नहिवापिति । हित्वांहातुयोग्यां कृत्यार्थैतैकेकेन्यत्वनशित्वन् जहातेत्येतिहित्वंअक्त्वायामपिच्छांदसं पित्वोभिसेतेत्यादिषत् त्वांसैरंध्रीं हित्वांत्यक्तुंयोग्यामप्यहराजागच्छेतिवक्तुंनोत्सहे
स्त्रियास्तुमुदेष्णायास्तवतामत्येतद्रक्तुमदोषतिराजावाक्यानुवादः यस्मादेवंराजाप्राप्तापितवान् नस्मादेवंत्वांपतिवन्नवीम्यहमितिमुदेष्णावचनम् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

एकस्मिन्नेवेतसर्वेषुसमिद्धेहुताशने ॥ दह्यंतांकीचकाःशीघ्रंरैर्गंधैश्वसर्वशः ७ सुदेष्णामत्रीद्राजामहिर्षांजातसाध्वसः ॥ सैरंध्रीमागतांब्रूयाममैववचनादिदम्
८ गच्छसैरंध्रिभद्रंतेययाकामंव्रानने ॥ बिभेतिराजासुश्रोणिगंधैर्व्यःपराभवात् ९ नहित्वामुत्सहेवक्तुंस्वयंगंधर्वरक्षिताम् ॥ स्त्रियास्त्वदोषस्तांवक्तुमतस्त्वांप्र
ब्रवीम्यहम् १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथमुक्ताभयात्कृष्णासूतपुत्रान्निरस्यच ॥ मोक्षिताभीमसेनेनजगामनगरंप्रति ११ त्रासितेवमृगीवालाशार्दूलेनम
नस्विनी ॥ गात्राणिवाससीचैवप्रक्षाल्यसलिलेनसा १२ तांद्वापुरुषाराजनप्राद्रवंतदिशोदश ॥ गंधर्वाणांभयत्रस्ताःकेचिद्द्वान्यमीलयन् १३ ततोमहान
सद्धारिभीमसेनमवस्थितम् ॥ ददर्शराजन्पांचालीयथामत्तमहाद्विपम् १४ तंविस्मयंतीशनकैःसंज्ञाभिरिदमब्रवीत् ॥ गंधर्वराजायनमोयेनास्मिपरिमोचिता
१५ ॥ भीमसेनउवाच ॥ येपुराविचरंतीहपुरुषावशवर्तिनः ॥ तस्यास्तेवचनंश्रुत्वाह्यवृणाविहरंत्वतः १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसानर्त्तनागारेधनंजय
मपश्यत् ॥ राज्ञःकन्याविराटस्यनर्त्तयानंमहाभुजम् १७ ततस्तानर्त्तनागाराद्विनिष्क्रम्यसहार्जुनाः ॥ कन्याददृशुरायांतीक्ष्णिकृष्णामनागसम् १८ ॥ कन्याऊचुः ॥
दिष्ट्यासैरंध्रिमुक्तासिदिष्ट्याऽसिपुनरागता ॥ दिष्ट्याविनिहताःसूतायेत्वांक्लिश्यंत्यनागसम् १९ बृहन्नलोवाच ॥ कथंसैरंध्रिमुक्ताऽसिकथंपापाश्वतेहताः ॥
इच्छामिबैतवश्रोतुंसर्वमेवयथातथम् २० ॥ सैरंध्र्युवाच ॥ बृहन्नलेकिंनुतवसैरंध्र्याकार्यमद्यै ॥ यात्वंवससिकल्याणिसदाकन्यापुरेसुखम् २१ नहिदुःखंसमा
प्रोषिसैरंध्रीयदुपाश्रुते ॥ तेनमांदुखितामेवंपृच्छसेप्रहसन्निव २२ ॥ बृहन्नलोवाच ॥ बृहन्नलाऽपिकल्याणिदुःखमाप्रोत्यनुत्तमम् ॥ तिर्यग्योनिगताबालेन
चैनामवबुद्धयसे २३ त्वयासहोषिताचास्मिद्वंचसर्वैःसहोषिता ॥ क्लिश्यंत्यांत्वयिसुश्रोणिकोनुदुःखंनर्धितयेत् २४ नतुकेनचिदत्यंतंकस्यचिद्दयंकचिद् ॥
वेदितुंशक्यतेनूनंतेनमानावबुद्धयसे २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसहैवकन्याभिर्द्रौपदीराजवेशमतत् ॥ प्रविवेशसुदेष्णायाःसमोपमुग्गामिनी २६ तामब्रवीद्राज
पुत्रीविराटवचनादिदम् ॥ सैरंध्रिगम्यतांशीघ्रंयत्रकामयसेगतिम् २७

पुरुषायस्याःवशवर्तिनआज्ञाकारिणः इहचिराटपुरेपुरावर्षमात्रंविहरंति ते तस्याःवचनंगंधर्वराजायनमइत्यादिरूपंश्रुत्वाऽतःपरंअनृणास्वदाज्ञासंपादनेनअज्ञातवाससमाप्त्यावाकृतकृत्याःसंतोविहरंतु १६
१७।१८।१९।२०।२१ प्रहसन्निवेतिपूर्वसंस्कारात्पुच्छिगमयोगः प्रहसंतीत्यर्थः २२ तिर्यक्नीचंक्लीबत्वंतन्मयीयोनिःशरीरंतत्रगता २३।२४।२५।२६।२७

२८ । २९ । ३० ॥ इति विराटपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥ 'अज्ञाहितं महाभीतिः कर्मजीवानपेक्षिच' इत्यमरः १ । २ । ३ । ४ । ५

राजा विभेति ते भद्रं गंधर्वेभ्यः पराभावात् ॥ त्वंचापितरुणी सुभ्रुवूरेणाप्रतिमाभुवि ॥ पुंसामिष्टश्च विषयो गंधर्वाश्चातिकोपनाः २८ सैरंध्र्युवाच ॥ त्रयोदशाह
मात्रं मे राजा क्षम्यतु भामिनी ॥ कृतकृत्या भविष्यति गंधर्वास्तेन संशयः २९ ततो मामुपेक्ष्यंति करिष्यंति च ते प्रियम् ॥ ध्रुवं च श्रेयसारा जायोक्ष्यते सह बांधवैः ॥
३० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणिकीचकवधपर्वणिकीचकदाहे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ समाप्तं चेदं कीचकवधपर्व ॥ ॥ अथ गोहरणपर्व ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ कीचकस्य तु घातेन सानुजस्य विशांपते ॥ अत्वाहितं चिंतयित्वा व्यस्मयंतं पृथक् जनाः १ तस्मिन्पुरे जनपदे संजलपोभूच्च संवशः ॥ शौर्याद्धि
वल्लभो राज्ञो महासत्त्वः स कीचकः २ आसीत् प्रहर्ता सैन्यानां दारामर्शां च दुर्मतिः ॥ सहतः खलु पापात्मा गंधर्वैर्दुष्टपूरुषः ३ इत्यजल्पन्महाराज परानीकविनाशनम् ॥
देशे देशे मनुष्याश्च कीचकं दुष्प्रधर्षणम् ४ अथ वै धार्तराष्ट्रेण प्रयुक्ता ये बहिश्चराः ॥ मृगयित्वा बहून्ग्रामान् राष्ट्राणि नगराणि च ५ संविधाय यथा दृष्टं यथा देशप्रदर्शनम् ॥
कृतकृत्या न्यवर्त्तते चरानगरं प्रति ६ तत्र दृष्ट्वा तुराजानं कौरव्यं धृतराष्ट्रजम् ॥ द्रोणकणकृपैः सार्द्धं भीष्मेण च महात्मना ७ संगतं भ्रातृभिश्चापि त्रिगतैश्च महा
रथैः ॥ दुर्योधनं सभामध्ये आसीनमिदमब्रुवन् ८ ॥ चरा ऊचुः ॥ कृतोऽस्माभिः परो यत्नस्तेषामन्वेषणे सदा ॥ पांडवानां मनुष्येद्रतस्मिन् महती कार्त्तने ९ नि
र्जने मृगसंकीर्णे नानाद्रुमलताकुले ॥ लताप्रतानबहुले नानागुल्मसमावृते १० न च विद्रो गता येन पार्थाः सुदृढविक्रमाः ॥ मार्गमाणाः पदं यासंतं पुतेषु तथा तथा ११
गिरिकूटेषु तु गेषु नानाजनपदेषु च ॥ जनाकीर्णेषु देशेषु खर्वटेषु पुरेषु च १२ नरेन्द्रबहुशोऽन्विष्टानैव विद्वश्च पांडवान् ॥ अत्यंतं वा विनष्टास्ते भद्रं तुभ्यं न रर्षभ १३
वर्त्मन्यन्वेष्यमाणा वैरथिनारथिसत्तम ॥ न हि विद्रो गतिं तेषां वासं हि न रसत्तम १४ किंचित्कालं मनुष्येद्रसूतानां मनुगावयम् ॥ मृगयित्वा यथान्यायं वेदितार्थाः
स्मत्स्वतः १५ प्राप्ताद्भारवर्ती सूता विना पार्थैः परंतप ॥ न तत्र कृष्णाराजेंद्र पांडवाश्च महाव्रताः १६ सर्वथा विप्रणष्टास्तेन मस्ते भरतर्षभ ॥ न हि विद्रो
गतिं तेषां वासं वापि महात्मनाम् १७ पांडवानां प्रवृत्तिं च विद्वः कर्मापि वाकृतम् ॥ सनः शाधि मनुष्येद्र अत ऊर्ध्वं विशांपते १८ अन्वेषणे पांडवानां भूयः किं करवामहे ॥
इमां च नः प्रियां वीरवाचं भद्रवर्तीं शृणु १९ येन त्रिगर्त्तानि हता बलेन महता नृप ॥ सूतेन राज्ञो मत्स्यस्य कीचकेन बलीयसा २० सहतः पतितः शेते गंधर्वैर्निशि भारत ॥
अदृश्यमानैर्दुष्टात्मा भ्रातृभिः सह सोदैरैः २१

कृतकृत्याः कीचकवधज्ञानेनात्रैव पांडवानां वासं सत्यमेव यार्तराष्ट्राः अनुमानतो ज्ञास्यंतीत्याशयः ६ । ७ । ८ । ९ । १० येन मार्गेण ११ गिरिकूटेषु गिरिशिखरेषु १२ । १३ सूतानां पा
ंडवीयानां भिद्रे सेनादीनां १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

२२ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ततश्च १ । २ । ३ । ४ दुःखादुःखयितारः संख्याः कुपिताः ५ यथातेपुनर्वनप्रविशेयुस्तथावुभू
पध्वं तान्प्राप्नुमिच्छतेत्यर्थः ६ तत्फलं चाह अत्यंतमित्यादिना ७ । ८ जनपदाकुलान्जनव्याप्तान् भवेज्जनपदो जानपदोऽपि जनदेशयोः ' इतिमेदिनी गोष्ठीषुविद्वत्सभामु सिद्धानां प्र

प्रियमेतदुपश्रुत्यशत्रूणांच पराभवम् ॥ कृतकृत्यश्चकौरव्यविधत्स्वयदनंतरम् २२ ॥ इति श्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिचारप्रत्यागमनेपंचविंशो
ऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोदुर्योधनो राजा ज्ञात्वा ते पां वचस्तदा ॥ चिरमंतर्पनाभूत्वा प्रत्युवाच सभासदः १ सुदुःखाखलु कार्याणां गति
र्विज्ञातुमंततः ॥ तस्मात्सर्वे निरीक्षध्वं कनुते पांडवा गताः २ अल्पावशिष्टं कालस्य गतभूयिष्ठमंततः ॥ तेषामज्ञातचर्यायामस्मिन्वर्षे त्रयोदशे ३ अस्य वर्षस्य
शेषं चेद्व्यतीयुरिह पांडवाः ॥ निवृत्तसमयास्ते हि सत्यव्रतपरायणाः ४ क्षरंत इव नागैर्द्राः सर्वे ह्याशीविषोपमाः ॥ दुःखाभवेयुः संख्याः कौरवान्प्रतितेधुवम् ५
सर्वे कालस्य वेत्तारः कृच्छ्ररूपधराः स्थिताः ॥ प्रविशेयुर्जितक्रोधास्तावदेव पुनर्वनम् ६ तस्मात्तत्क्षिप्रं भूषध्वं यथा तेऽत्यंतमव्ययम् ॥ राज्यं निद्विद्धमव्यग्रं निः
सपत्नं चिरं भवेत् ७ अथाब्रवीत्ततः कर्णः क्षिप्रं गच्छेत्तु भारत ॥ अन्ये द्यूतानरादक्षानिष्ठताः साधुकारिणः ८ चरंतु देशान्संवीताः रफीतान् जनपदाकुलान् ॥ तत्र
गोष्ठीषुरम्यासु सिद्धप्रव्रजितेषु च ९ परिचारेषु तीर्थेषु विविधेष्वकारेषु च ॥ विज्ञातव्यामनुष्यैस्तैस्तर्कयासु विनीतया १० विविधैस्तपरैः सम्यक् तज्ज्ञैर्निपुण
संवृतैः ॥ अन्वेष्टव्याः सुनिपुणैः पांडवाश्छन्नवासिनः ११ नदीकुंजेषु तीर्थेषु ग्रामेषु नगरेषु च ॥ आश्रमेषु च रम्येषु पर्वतेषु गुहासु च १२ अथाग्रजानंतरजः पापभावा
नुरागवान् ॥ ज्येष्ठदुःशासनस्तत्र भ्राता भ्रातरमब्रवीत् १३ येषु नः प्रत्ययोरग्रजं श्वरेषु मनुजाधिप ॥ तेषां तु दत्तदेशवैभूयस्तान् परिमार्गितुम् १४ एतच्च कर्णो य
त्प्राह सर्वमीहामहे तथा ॥ यथोद्दिष्टं चराः सर्वे भृगयंतु यतस्ततः १५ एते चान्ये च भूयांसो देशदेशं यथाविधि ॥ नतु ते पांगतिर्वासः प्रवृत्तिश्चोपलभ्यते १६ अत्यंतं
वानिगूढास्ते पारं चोर्मिमतो गताः ॥ व्यालैश्चापि महारण्ये भक्षिताः शूरमानिनः १७ अथवा विषमं प्राप्य विनष्टाः शाश्वतीः समाः ॥ तस्मान्मानसमव्यग्रं कृत्वा त्वंकु
रुनंदन ॥ कुरुकार्यमहोत्साहं मन्यसे यन्नराधिप ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणि कर्णदुःशासनवाक्ये षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ अथाब्रवीन्महावीर्यो द्रोणस्तत्त्वार्थदर्शिवान् ॥ न तादृशा विनश्यंति न प्रयांति पराभवम् १ शूराश्च कृतविद्याश्च बुद्धिमंतो जितेंद्रियाः ॥ धर्मज्ञाश्च
कृतज्ञाश्च धर्मराजमनुव्रताः २ नीतिधर्मार्थतत्त्वज्ञं पितृवच्च समाहितम् ॥ धर्मे स्थितं सत्यधृतिं ज्येष्ठं ज्येष्ठानुयायिनः ३

जितंगमनेषु तेषु मनीनामाश्रमेषु १ परिआगत्य चरंत्येषु ते परिचाराः राजपुराणि तेषु तर्कयाक्षाक्षया ' तर्कः कांक्षावितर्को ' इति मेदिनी १० । ११ । १२ अग्रजानंतरजः द्वितीयो भ्राता १३ । १४
१५ । १६ ऊर्मिमतः सिंधोः १७ । १८ ॥ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३

४ विधेयानां किराणां निभूतानां अत्यन्तावहितानां ५ । ६ अकालिकं विलंबासहं ७ । ८ गृहीयादपि चक्षुषा प्रत्यक्षदृष्टोऽपि मोहयेद्वेत्यर्थः ९ । १० ॥ ॥ इति विराट्पर्वणिनीलकण्ठीये
भारतभाष्यदीपे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ तत इति १ अभिसंदधत् तद्वाक्यानुगुणमेव वदन् भारतीभरतवंशीयपांडवविषयां गिरंवाचं भारतान्कौरवान् उवाचे तिसंबंधः २ । ३ समंवदत्

विरा०

अ०

२८

अनुव्रतामहात्मानं भ्रातरो भ्रातरं नृप ॥ अजातशत्रुं श्रीमंतं सर्वभ्रातृन् अनुव्रतम् ४ तेषां तथा विधेयानां निभूतानां महात्मनाम् ॥ किमर्थं नीतिमान् पार्थः श्रेयो नैषां
करिष्यति ५ तस्माद्यत्नात्प्रीक्षते कालस्योदयमागतम् ॥ न हितेनाशमृच्छेयुरिति पश्याम्यहं धिया ६ सांप्रतं चैव यत्कार्यं तच्च क्षिप्रमकालिकम् ॥ क्रियतां सा
धुसंचिंत्य वासश्चैषां प्रचिंत्यताम् ७ यथावत्पांडुपुत्राणां सर्वार्थेषु धृतात्मनाम् ॥ दुर्ज्ञेयाः खलु शूरास्ते दुरापास्तपसावृताः ८ शुद्धात्मा गुणवान् पार्थः सत्यवान् नीतिमान्
शुचिः ॥ तेजोराशिरसंख्येयो गृहीयादपि चक्षुषा ९ विज्ञाय क्रियतां तस्माद्भूयश्च मृगयामहे ॥ ब्राह्मणैश्चारकैः सिद्धैर्ये चान्ये तद्विदो जनाः १० ॥ इति श्रीमहा
भारते विराट्पर्वणि गोहरणपर्वणि द्रोणवाक्ये चारप्रत्याचारे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ वैशंभयान् उवाच ॥ ततः शांतनवो भीष्मो भरतानां पितामहः ॥
श्रुतवान् देशकालज्ञस्तत्त्वज्ञः सर्वधर्मविद् १ आचार्यवाक्योपरमेतद्वाक्यमभिसंदधत् ॥ हितार्थं समुवाचैनां भारतीभरतान् प्रति २ युधिष्ठिरे समासत्तां धर्मज्ञे
धर्मसंवृताम् ॥ असत्सु दुर्लभानित्यंसतां चाभिमतां सदा ३ भीष्मः समंवदत्तत्रगिरंसाधुभिर्चिताम् ॥ यश्चैव ब्राह्मणः प्राह द्रोणः सर्वार्थतत्त्वविद् ४ सर्वलक्षण
संपन्ना साधुव्रतसमन्विताः ॥ श्रुतव्रतोपपन्नाश्च नानाश्रुतिसमन्विताः ५ वृद्धानुशासने युक्ताः सत्यव्रतपरायणाः ॥ समयं समयज्ञास्ते पालयंतः शुचिव्रताः ६
क्षत्रधर्मरतानित्यं केशवानुगताः सदा ॥ प्रवीरगुरुषास्ते वै महात्मानो महाबलाः ॥ नावसीदितुमर्हति उद्धतः सतां धुम् ७ धर्मतश्चैव गुप्तास्ते सुवीर्येण च पांडवाः ॥
ननाशमधिगच्छेयुरिति मेधीयते मतिः ८ तत्र बुद्धिं प्रवक्ष्यामि पांडवान् प्रति भारत ॥ न तु नीतिः सुनीतस्य शक्यतेऽन्वेषितुं परैः ९ यत्तु शक्यमिहास्माभिस्तां न्वे
संचिंत्य पांडवान् ॥ बुद्ध्या प्रयुक्तं न द्रोहात्प्रवक्ष्यामि निबोधत १० न त्वियं मादृशैर्नीतिस्तस्य वाच्या कथंचन ॥ सा त्वियं साधुवक्तव्या न त्वनीतिः कथंचन ११
वृद्धानुशासने ताततिष्ठता सत्यशीलिना ॥ अवश्यं त्विह धीरेण सतां मध्ये विवक्षता १२

समं पक्षपातशून्यं वदत् वदन् नृपभावार्थः ४ श्रुतेशास्त्रं नानाश्रुतिरनेकाख्यायिका ५ । ६ महात्मान उदारचित्ताः सतां पुरंधर्म ७ । ८ परैः अनीतिपरैः अन्वेषितुं अनुगंतुं ९ यत्तु प्रयुक्तप्रयोगः
शक्यं ज्ञातुं योग्यः तदेव वक्ष्यामि न तु भवतां द्रोहात् १० न त्विति । तस्य दुर्जनस्य त्वाऽज्ञास्येति गृहोऽभिप्रेतिः सातु तु शब्दो हेत्वर्थे सा हि यतः नीतिरियं साधुवाच्या साधुवक्तव्याऽतोऽसाधौ त्वयि ने
वैषा वक्तव्येत्यर्थः अनीतिस्तु कथंचन साधुवत्साधुपुत्रानेव वक्तव्येत्यर्थः ११ तिष्ठता वक्तव्यमिति संबन्धः १२

॥ २१ ॥

तत्रवक्तव्येति यथाइतरोजनःपांडवानांनिवासलोकसाधारणमन्यते तथाऽर्हन्मन्येइति योजना १३ असाधारण्यमेवाहतेति । तत्रपुरादौ असाप्तमकस्याणम् १४ वदान्यःप्रियवादी
 'वदान्योदानशौलेचचारुवादिनिवाच्यवत्' इतिमेदिनी निभृतःनियतैर्द्विषः भाव्यःअवश्यभावी ओरावश्यकेइतिष्यत् १५ भव्योभविता १६ अमूयकःपरगुणेषुदोषारोपकः इषुः
 परोत्कर्षासहिष्णुः अभिमानीआत्मसंभावितः मत्सरीपरद्रोहकर्ता तत्रयत्रयुधिष्ठिरइत्यनुकृष्यते १७ । १८ । १९ । २० दर्शनधर्मब्रह्मस्वरूपावेक्षणं निष्प्रतीपपातुंमार्गवर्जितम्

यथार्हमिहवक्तव्यंसर्वथावर्मलिप्तया ॥ तत्रनाहंतथामन्येयथायमितरोजनः १३ निवासंधर्मराजस्यवर्षेऽस्मिन्वैत्रयोदशे ॥ तत्रतातनतेपांहिराज्ञांभाव्यमसां
 प्रतम् १४ पुरेजनसदेचापियत्रराजायुधिष्ठिरः ॥ दानशीलोवदान्यश्चनिभृतोहीनिषेवकः ॥ जनोजनपदेभावोयत्रराजायुधिष्ठिरः १५ प्रियवादीसदादांतो
 भव्यःसत्यपरोजनः ॥ हृष्टःपुष्टःशुचिर्दक्षोयत्रराजायुधिष्ठिरः १६ नासूयकोनचापीर्षुर्नाभिमानीनमत्सरी ॥ भविष्यतिजनस्तत्रस्वयंधर्ममनुव्रतः १७ ब्रह्म
 घोषाश्चभूयांसःपूर्णाहुत्यस्तथैवच ॥ क्रतवश्चभविष्यंतिभूयांसोभूरिदक्षिणाः १८ सदाचतत्रपर्जन्यःसम्यग्वर्षीनसंशयः ॥ संपन्नसस्याचमहीनिरातंकाभवि
 ष्यति १९ गुणवंतिचधान्यानिस्सवंतिफलानिच ॥ गंधवंतिचमाल्यानिशुभशब्दाचभारती २० वायुश्चसुखसंस्पर्शोनिष्प्रतीपंचदर्शनम् ॥ नभयंत्वाविशे
 तत्रयत्रराजायुधिष्ठिरः २१ गावश्चबहुलास्तत्रनकुशानचदुर्बलाः ॥ वयांसिदधिसर्पीषिरसवंतिहितानिच २२ गुणवंतिचपेयानिभोज्यानिस्सवंतिच ॥ तत्रदे
 शेभविष्यंतियत्रराजायुधिष्ठिरः २३ रसाःस्पर्शाश्चगंधाश्चशब्दाश्चापिगुणान्विताः ॥ दृश्यानिचप्रसन्नानियत्रराजायुधिष्ठिरः २४ धर्माश्चतत्रसर्वैस्तुसेविताश्चद्वि
 जातिभिः ॥ स्वैःस्वैर्गुणैश्चसंयुक्ताअस्मिन्वर्षेऽत्रयोदशे २५ देशेतस्मिन्भविष्यंतितातपांडवसंयुते ॥ संप्रीतिमान्जनस्तत्रसंतुष्टःशुचिरव्ययः २६ देवताति
 थिपूजासुसर्वभावानुरागवान् ॥ इष्टदानोमहोत्साहःस्वस्वधर्मपरायणः २७ अशुभाद्विशुभप्रेप्सुरिष्टयज्ञःशुभव्रतः ॥ भविष्यतिजनस्तत्रयत्रराजायुधिष्ठिरः २८
 त्यक्तवाक्यानृतस्तातशुभकल्याणमंगलः ॥ शुभार्थेप्सुःशुभमतिर्यत्रराजायुधिष्ठिरः २९ भविष्यतिजनस्तत्रनित्यंचेष्टप्रियव्रतः ॥ धर्मात्माशक्यतेज्ञातुंनापि
 तातद्विजातिभिः ३० किंपुनःप्राकृतैस्तातपार्थाविज्ञायतेकचिच्च ॥ यस्मिन्सत्यंधृतिर्दानंपराशांतिर्धुवाक्षमा ३१ ह्रीःश्रीःकीर्तिःपरंतेजआनृशंस्यमथार्जवम् ॥
 तस्मात्तत्रनिवासंतुच्छन्नंयत्नेनधीमतः ॥ गतिंचपरमांतत्रनोत्सहेवकुमन्यथा ३२

२१ । २२ । २३ इत्यानिरूपाणि २४ । २५ । २६ सर्वभावेनसर्वात्मनाऽनुरागवान् २७ अशुभात्अशुभंयत्कृता २८ । २९ इष्टंयागादिप्रियंपरसुखदंचतत्रपालनीयंस्य
 एवंभूतस्यदुर्गैर्यत्त्वमप्याहधर्मात्मेति ३० । ३१ तस्मादिति । धीमतःपांडवस्यवासंछन्नंतत्रविद्धीतिशेषः परमार्गातिगमनंचतत्रैवस्वकीयंकुरु एतच्चाहमन्यथाविपरीतंवचोवक्तुंनोत्सहे वृद्धत्वात्पांडवे
 पुत्रेपस्याधर्मरूपत्वाचेतिभावः ३२

म.भा.टी.

॥ २२ ॥

३३ ॥ इति विराट्पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ युक्तं युक्तिमत् प्राप्तं प्राप्ति कालम् १ तत्स्वतश्च सहेतुकं युक्त्या भासहीनम् २ तीर्थैश्चरैः ३ । ४ सत्रं कैतव्येषां
तरुणं छत्रेषु गुप्तं उदयं उद्गमनं प्रतिज्ञाते काले उत्कृति सति सामीप्ये सप्तमी कालेऽल्पावशिष्टे सतीत्यर्थः ५ परराष्ट्रेषु मित्रराष्ट्रेषु स्वराष्ट्रेषु स्वस्वबलैर्न्यसामर्थ्यं च यत्तज्ज्ञातव्यम् ६ । ७
नीतिर्भक्तवतनदानचारप्रवृत्त्यादिका तथा विधीयतां यथा येन प्रकारेण ते सहसंदधामहेशरादिसंधानं कुर्महे यद्वा बलकोशयोरल्पत्वं स्वस्य परस्य बहुत्वं नीतिर्यथा प्रतिज्ञा सामरूपा विधीयतां यथा तेः
सहसंदधामहे सख्यं कुर्महे इति कालोदये मृत्युदयरूपे युद्धे प्राप्ते सति तेषां विधीयत इति पाठे तेषां कालतः उदये प्राप्ते सति यथा सम्यग्विधीयते तथानीति विधीयताम् ८ नियतमचंचलं नियमेन बुद्धयस्व ९

विरा०

अ०

२२

एवमेतत्सुसंचित्य यत्कृते मन्यसे हितम् ॥ तत्क्षिप्रं कुर्यात् कौरव्ययद्येवं श्रद्धासि मे ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते विराट्पर्वणि गोहरणपर्वणि चारप्रत्याचारे भीष्मवाक्ये
अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शारद्वतो वाक्यमिति युवाच कृपस्तदा ॥ युक्तं प्राप्तं च वृद्धेन पांडवान् प्रतिभाषितम् १ धर्मार्थसहितं शृण्वं
तत्स्वतश्च सहेतुकम् ॥ तत्रानुरूपं भीष्मेण ममाप्यत्र गिरिशृंगु २ तेषां चैव गतिस्तीर्थैर्वासश्चैवां प्रचिंत्यताम् ॥ नीतिर्विधीयतां चापि सांप्रतं याहिता भवेत् ३ ना
वज्ञेयोरिपुस्तात प्राकृतोऽपि बुभूषता ॥ किंपुनः पांडवास्तात सर्वास्त्रकुशलारणे ४ तस्मात्सत्रं प्रविष्टेषु पांडवेषु महात्मसु ॥ गूढभावे पुच्छन्नेषु काले चोदय मागते ५
स्वराष्ट्रे परराष्ट्रे च ज्ञातव्यं बलमात्मनः ॥ उदयः पांडवानां च प्राप्ते काले न संशयः ६ विवृत्त समयाः पार्थमाहात्मानो महाबलाः ॥ महोत्साहा भविष्यति पांडवा ह्यमिता
जसः ७ तस्माद्बलं च कोशश्च नीतिश्चापि विधीयताम् ॥ यथा कालोदये प्राप्ते सम्यक्तैः संदधामहे ८ तात बुद्ध्याऽपि तत्सर्वं बुद्धयस्व बलमात्मनः ॥ नियतं सर्वमि
त्रेषु बलवत्स्वबलेषु च ९ उच्चावचं बलं ज्ञात्वामध्यस्थं चापि भारत ॥ प्रहृष्टमप्रहृष्टं च संदधाम तथा परैः १० साम्राभेदेन दानेन दंडेन बलिकर्मणा ॥ न्यायेनाक्रम्य च परा
न्बलाच्चानम्य दुर्बलान् ११ सांत्वयित्वा तु मित्राणि बलं चाभाष्यतां सुखम् ॥ सुकोशबलसंवृद्धः सम्यक्सिद्धिं मवाप्स्यसि १२ योत्स्य संचापि बलिभिररिभिः प्रत्युप
स्थितैः ॥ अन्यैस्त्वं पांडवैर्वापि हीनैः स्वबलवाहनैः १३ एवं सर्वै विनिश्चित्य व्यवसायं स्वधर्मतः ॥ यथा कालं मनुष्येन्द्रचिरं सुखमवाप्स्यसि १४ ॥ इति श्रीमहा
भारते विराट्पर्वणि गोहरणपर्वणि चारप्रत्याचारे कृपवाक्ये एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥

बोधफलमाह उच्येति । उच्चादिभेदेन त्रिविधमपि प्रहृष्टं वा अमहृष्टं वा ज्ञातव्यं उच्चं संवास्वबलं अमहृष्टं चेत्प्रहृष्टबलैः शत्रुभिः सहसंदधामसंधिकरत्वा विपरीतं चेदपि संदधामशरानिति शेषः संधनीयमि
ति पाठेऽपि तदर्थं द्रव्यं आतोधातोरित्यालोपः अनीय रत्यये परे भवति संधानीयामीति युक्तः पाठः १० साम्ये सामभेदौ अपरस्याधिक्ये दानं स्वस्याधिक्ये दंडो युद्धे निपातनं वा बलिकर्मवाकरा
दानाख्यं इति बलज्ञानफलम् ११ बलं स्वसैन्यं सुखं यथा स्वात्था आभाष्यतां प्रीतिश्चादेन भक्तवतनमानदानेन संमंत्रणीयमित्यर्थः सिद्धिं जयम् १२ । १३ अन्यैः शत्रुभिः पांडवैश्चापि सहयोत्स्यसे कीदृशैः
स्वबलादिनाहीनैः १४ व्यवसायं स्वकर्तव्यम् १५ ॥ इति विराट्पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥

॥ २२ ॥

अथेति १ वाक्यमुवाचेत्यत्रेदमुमाह अमकृदिति । निकृताः वंचितास्त्रिगताः इति शेषः प्रभो हे जनमेजय २ बाधितः सुशर्मा बलवतां कौरवाणां विभौ स्वामिनि भीष्मे समीपे सति कर्णचो दीक्ष्य दुर्योधनम्

॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ राजा त्रिगर्तानां सुशर्मा रथयूथपः ॥ प्राप्तकालमिदं वाक्यमुवाच त्वरितो बली १ असकृन्निकृताः पूर्वमेतस्य शाल्वेयकैः प्रभो ॥ सूतेनैव च मत्स्यस्य कोचकेन पुनः पुनः २ बाधितो बंधुभिः सार्द्धं बलाद्बलवतां विभौ ॥ सकर्णमभ्युदीक्ष्य दुर्योधनमभाषत ३ असकृन्मत्स्यराज्ञामेराष्ट्रं बाधितमोजसा ॥ प्रणेता कीचकस्तस्य बलवानभवत्पुरा ४ कूरोऽमर्षी सुदुष्टात्मा भुवि प्रख्यातविक्रमः ॥ निहतः स तु गंधर्वैः पापकर्माच्छृंशं सवान् ५ तस्मिन्विनिहते राजा हतदूर्पो निराश्रयः ॥ भविष्यति निरुत्साहो विराट् इति मे मतिः ६ तत्र यात्रामममताय दिते रोचतेऽनघ ॥ कौरवाणां च सर्वेषां कर्णस्य च महात्मनः ७ एतत्प्राप्तमहं मन्ये कार्यमात्ययिकं हिनः ॥ राष्ट्रं स्यामियास्यामो बहुधान्यसमाकुलम् ८ आददामोऽस्य रत्नानि विविधानि वसूनि च ॥ ग्रामान् रात्राणि वा तस्य हरिष्यामो विभागशः ९ अथवा गोसहस्राणि शृभानि च बहूनि च ॥ विविधानि हरिष्यामः प्रतिपीड्य पुरंबलात् १० कौरवैः सह संगत्य त्रिगर्तैश्च विशांपते ॥ गास्तस्यापहरामोऽद्य सर्वैश्चैव सुसंहताः ११ संविभागेन कृत्वा तु निबध्नीमोऽस्य पौरुषम् ॥ हत्वा चास्य चमूकृत्स्नां वशमेवानयामहे १२ तं वशेन्यायतः कृत्वा सुखं वत्स्यामहे वयम् ॥ भवतां बलवद्भिश्च भविष्यति न संशयः १३ तद्गुत्वा वचनं तस्य कर्णो राजानमब्रवीत् ॥ सूक्तं सुशर्मणा वाक्यं प्राप्तकालं हितं च नः १४ तस्मात्क्षिप्रं विनिर्यामो योजयित्वा वरूथिनीम् ॥ विभज्य चाप्यनीकानि यथा वामन्यसेऽनघ १५ प्राज्ञो वा कुरुवृद्धोऽयं सर्वेषां नः पितामहः ॥ आचार्यश्च यथा द्रोणः कृपः शारद्वतस्तथा ॥ मन्यंते ते यथा सर्वे तथा यात्राविधीयताम् १६ संमंथ्य चाशुगच्छामः साधनार्थं महीपते ॥ किंच नः पांडवैः कार्यं हीनार्थं बलपौरुषैः १७ अत्यंतं वा प्रनष्टास्ते प्राप्तावापियमक्षयम् ॥ यामो राजत्रिरुद्धि प्राविराटनगरं वयम् ॥ आदास्यामो हि गास्तस्य विविधानि वसूनि च १८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो दुर्योधनो राजा वाक्यमादाय तस्य तत् ॥ वैकर्त्तनस्य कर्णस्य क्षिप्रमाज्ञापयत्स्वयम् १९ शासनेनैत्यसंयुक्तं दुःशासनमनंतरम् ॥ सहवृद्धैस्तु संमंथ्य क्षिप्रं योजयवाहिनीम् २० यथोद्देशं च गच्छामः सहितास्तत्र कौरवैः ॥ सुशर्मा च यथोद्दिष्टं देशं यातुमहारथः ॥ त्रिगर्तैः सहितो राजा समग्रबलवाहनः २१ प्रागेव हि सुसंवीतो मत्स्यस्य विषयं प्रति ॥ जघन्यतो वयं तत्र यास्यामो दिवसांतरे ॥ विषयं मत्स्यराजस्य सुसमृद्धं सुसंहताः २२ तेषां तु सहितास्तत्र विराटनगरं प्रति ॥ क्षिप्रं गोपांस्तमासाद्य गृहं तु विपुलं धनम् २३ गवांशतसहस्राणि श्रीमंतिगुणवन्ति च ॥ वयमप्यनुगृह्णीमो द्विधा कृत्वा वरूथिनीम् २४

भाषत ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । निबध्नीमः निगृह्णीमः १२ । १३ । १४ । विनिर्यामः निर्गच्छामः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । यथोद्देशं यथा निर्दिष्टां दक्षिणामुत्तरां वादिशं यथा योग्यं बलविभागं वा उद्दिष्टेत्यर्थः २१ । २२ । २३ । २४

गृद्धाः लुब्धाः २५।२६न्यगृहंतकालयामासुः २७ ॥ इति विराटपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्ये त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ छद्मालिंगेन ब्राह्मणादिकपटवेषेण प्रविष्टानां व्यतीतोऽतिक्रांतः समयः संवत्सरः १।२ संभावनां कीचकवत् अयमपिममजयकर्त्ता भविष्यतीत्येवंरूपां ३।४।५।६।७।८ मानेभ्यः नाशमदर्शनं दूरे इति यावत् मागच्छेयुः ९ तनुत्राणिकवचानि भानुमंतिदीप्यमानानि वज्रायसंअशनिलोहं यद्वावज्रवदच्छेद्यमभेद्यंचयदयः भाषायां 'पोलाद' इति संज्ञितं तद्वज्रायसं तन्मयोगर्भोतः कवचं तेन सहितं सवज्रायसगर्भं पाठांतरे संनाहायसज्जीभावाय सगर्भं

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेस्मगत्वायथोद्दिष्टां दिशं वन्हेर्महीपते ॥ सन्नद्धारथिनः सर्वे सपदा ताबलोत्कटाः २५ प्रतिवैरांचिकीर्षेतोगोषु गृद्धामहाबलाः ॥ आदातुंगाः सुशर्माऽथ कृष्णपक्षस्य सप्तमीम् २६ अपरे दिवसे सर्वे राजन्संभूय कौरवाः ॥ अष्टम्यां तेन्यगृहंतगोकुलानि सहस्रशः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि दक्षिणगोग्रहे सुशर्मादियाने त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तेषां महाराज तत्रैवामिततेजसाम् ॥ छद्मालिंगप्रविष्टानां पांडवानां महात्मनाम् १ व्यतीतः समयः सम्यग्वसतां वैपुरोत्तमे ॥ कुर्वतां तस्य कर्माणि विराटस्य महीपतेः २ कीचके तु हते राजा विराटः परवीरहा ॥ परांसंभावनां चक्रकुंतीपुत्रयुधिष्ठिरे ३ ततस्त्रयोदशस्यां ते तस्य वर्षस्य भारत ॥ सुशर्मणा गृहीतं तद्रोधनं तस्माबहु ४ ततो जवेन महता गोपः पुष्पथाव्रजत् ॥ स दृष्ट्वा मत्स्यराजं चरथात्प्रस्कंद्य कुंडली ५ शूरैः परितृतं योधैः कुंडलांगदधारिभिः ॥ स त्रुतं मंत्रिभिः साद्वैगंडैश्च महात्मभिः ६ तंसंभाषां महाराज मासीनं राष्ट्रवर्द्धनम् ॥ सोऽब्रवीदुपसंगम्य विराटं प्रणतस्तदा ७ अस्मान् युधिविनिर्जित्य परिभूय स बांधवान् ॥ गवां शतसहस्राणि त्रिगर्त्ताः कालयंतिते ८ तान् गरीप्सस्वराजेंद्रमानेशुः पशवस्तव ॥ तच्छ्रुत्वा नृपतिः सेनां मत्स्यानां समयोजयत् ९ रथनागाश्च कलिलं पत्तिध्वजसमाकुलाम् ॥ राजानो राजपुत्राश्च तनुत्राण्यथ भेजिरे १० भानुमंतिविचित्राणि शूरसेव्यानि भागशः ॥ सवज्रायसगर्भैस्तु कवचं तत्र कांचनम् ११ विराटस्य प्रियो भ्राता शतानोकोऽभ्यहारयत् ॥ सर्वपारसवं वर्मकल्याणपटलं दृढम् १२ शतानीकादवरजोमदिगक्षोऽभ्यहारयत् ॥ शतसूर्यशतावर्तशतर्बिंदुशताक्षिमत् १३ अभेद्यकल्पं मत्स्यानां राजा कवचमाहरत् ॥ उत्सेधेयस्य पद्मानिशतं सौगंधिकानि च १४ सुवर्णपृष्ठं सूर्याभं सूर्यदत्तोऽभ्यहारयत् ॥ दृढमायसगर्भं च श्वेतं वर्मशताक्षिमत् १५ विराटस्य सुतो ज्येष्ठो वीरः शंखोऽभ्यहारयत् ॥ शतशश्च तनुत्राण्यथास्वं ते महारथाः १६

सकंटकम् 'गर्भो भूणेऽर्भके कुशौ संधौ पनसकंटके' इति नानार्थः 'वज्रं स्याद्दीरके पवौ' इति च १०।११ अभ्यहारयत् वचं पारसवं परान्मुनेति पीडयति सुवर्तक्षिपति वापरसवं क्रदोरपस्वार्थे तद्धितः पारसवं शस्त्रं सर्वशस्त्रसहमित्यर्थः कल्याणपटलं सुवर्णपत्राच्छादितं 'कल्याणमक्षये स्वर्णे' इति विश्वः १२ आवर्त्तते पुनः पुनर्म्लीयति विलसतीति यो गावचंद्रः पद्मं वा बिंदुः सूक्ष्मचक्रं अक्षिनेत्राकारं चक्रं १३ उत्सेधेच्छाये संपूर्णे विस्तारे कल्हारजातीयानि शतपद्मानि पंक्यानि विष्टानि एवं विशालमित्यर्थः १४।१५।१६

अभ्यनहन्तेतिपाठेसंधिरार्थः सूपस्करेषुशोभनरथांगेषु १७ । १८ उच्छिष्ट्रिये उच्छिष्टोऽभूत् १९ । २० गोपालस्तंतिपालालयः दामग्रंथिर्हंश्वपालः २१ । २२ । २३ । २४ । २५
२६ । २७ २८ । २९ । ३० प्रभिन्नकरटामुखाः ' काकेभगंडौकरटौ ' इत्यमरः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ निरीक्षंतंनिरीक्षमाणं पुल्लिङ्गमार्पम् ३५ ॥ इतिविराट्पर्वणिनीलकंठीये

योत्स्यमाना अनहंतदेवरूपाः प्रहारिणः ॥ सूपस्करेषुश्रेष्ठेषु महत्सु च महारथाः १७ पृथक्कांचनसन्नाहानुरथेष्वश्वानयोजयन् ॥ सूर्यचंद्रप्रतीकाशेरथे दिव्ये हि
रण्मये १८ महानुभावो मत्स्यस्य ध्वज उच्छिष्ट्रियेतदा ॥ अथान्वान्विविधाकारान् ध्वजान् हेमपरिष्कृतान् १९ यथास्वं क्षत्रियाः शूरा रथेषु समयोजयन् ॥ अथ
मत्स्योऽब्रवीद्राजा शतानीकं जघन्यजम् २० कंकबल्लवगोपालादामग्रंथिश्च वीर्यवान् ॥ युद्धयेयुरिति मेबुद्धिर्वर्तते नात्र संशयः २१ एतेषामपि दीयंतां रथाध्वज
पताकिनः ॥ कवचानि च चित्राणि दृढानि च मृदूनि च २२ प्रतिमुंचंतु गात्रेषु दीयंतामायुधानि च ॥ वीरांगरूपाः पुरुषानागराजकरोपमाः २३ नेमेजातुनयु
द्धेरन्निति मेधीयते मतिः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु चृपतेर्वाक्यं त्वरितमानसः ॥ शतानीकस्तु पार्थेभ्यो रथान् राजन्समादिशत् २४ सहदेवा यराज्ञे च भीमा यनकुलाय च ॥
तान् प्रहृष्टांस्ततः सूताराजभक्तिपुरस्कृताः २५ निर्दिष्टान् रदेवेन रथान् शीघ्रमयोजयन् ॥ कवचानि विचित्राणि मृदूनि च दृढानि च २६ विराटः प्रादिशद्यानि
तेषामक्लिष्टकर्मणाम् ॥ तान्यामुच्य शरीरेषु दंशितास्ते परंतपाः २७ स्थान् हयैः सुसंपन्नानां स्थायचनरोत्तमाः ॥ निर्ययुर्मुदिताः पार्थाः शत्रुसंवावमार्दिनः २८
तरस्विनश्छन्नरूपाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ रथान् हेमपरिच्छन्नानां स्थायचमहारथाः २९ विराटमन्वयुः पार्थाः सहिताः कुरुपुंगवाः ॥ चत्वारो भ्रातरः शूराः पांड
वाः सत्यविक्रमाः ३० भीमाश्च मत्तमातंगाः प्रभिन्नकरटामुखाः ॥ क्षरंतश्चैव नागैर्द्राः बुद्धताः षष्टिहायनाः ३१ स्वारूढा युद्धकुशलैः शिक्षिता हस्तिसादिभिः ॥
राजानमन्वयुः पश्चाच्छ्रुत्वा तद्वपर्वताः ३२ विशारदानां मुख्यानां दृष्टानां चारुजीविनाम् ॥ अष्टौ रथसहस्राणि दशनागशतानि च ३३ षष्टिश्चाश्वसहस्राणि मत्स्या
नामभिनिर्ययुः ॥ तदनीकं विराटस्य शुशुभे भरतर्षभ ३४ संप्रयातंतं दाराजत्रिरीक्षंतं गवांपदम् ॥ तद्वलाग्रं विराटस्य संप्रस्थितमशोभत ॥ दृढायुधजनाकीर्ण
गजाश्च रथसंकुलम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि दक्षिणगोप्रहेमस्त्यराजरणोद्योगे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नि
र्यायनगराच्छूराव्यूढानीकाः प्रहारिणः ॥ त्रिर्तान् स्पृशन्मत्स्याः सूर्यैः परिणेतसति १ ते त्रिगर्त्ताश्च मत्स्याश्च संरब्धा युद्धदुर्मदाः ॥ अन्योन्यमभिगर्जंतो गोषु
गृह्णामहाबलाः २ भीमाश्च मत्तमातंगास्तोमरांकुशिनोर्दिताः ॥ ग्रामणीयैः समारूढाः कुशलैर्हस्तिसादिभिः ३ तेषां समागमो बोधोरस्तु मुलोलोमहर्षणः ॥ घ्नतां
परस्परं राजन्यमराष्ट्रविवर्द्धनः ४

भारतभावदीपे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ निर्यायनिर्गत्य अस्पृशन्प्राप्तवन्तः परिणेतपंचधात्रिभक्तस्याहश्चतुर्थभागं प्राप्ते १ । २ ग्रामणीयैः राजकीयैः ' ग्रामणीर्नापिते
पुंसि त्रिष्वध्यक्षेऽधिपेऽपि च ' इति नानार्थः ३ समागमः संग्रामः ४

अवलंबति अवरोहति ५ । ६ सैन्येनसेनोत्थेन ७ व्यतिषिक्तानिहस्तातहस्तांतरंगतानि ८ अस्यताक्षपनाम् ९ । १० । ११ । १२ । १३ नागभोगनिकाशैः
सर्पदेशोपमैः १४ । १५ । १६ कश्मलंमूर्च्छाआविशन् शूरानिविशेषः येषांगरूपतांपक्षिणांअंतरिक्षेगतिर्दर्शनंच तेऽपिशरैःप्रवेजिताःउद्वेगंप्रापिताःमंतःउपाविशन् ध्वजाग्रादौ बाण

देवासुरसमोराजत्रासीत्सूर्येऽवलंबति ॥ पदातिरथनागेंद्रहयारोहबलौघवान् ५ अन्योऽन्यमभ्यापततांनिघ्नतांचेतरेतरम् ॥ उदतिष्ठद्रजोभौमंनप्राज्ञायत
किंचन ६ पक्षिणश्चापतन्भूमौसैन्येनरजसाऽऽवृताः ॥ इषुभिर्यतिर्सर्पद्विगादित्योऽतरधीयत ७ खद्योतैरिवसंयुक्तमंतरिक्षंव्यराजत ॥ रुक्मपृष्ठानिचा
पानिव्यतिषिक्तानिधन्विनाम् ८ पततांलोकावीराणांसव्यदक्षिणमस्यताम् ॥ स्थारथैःसमाजग्मुःपादातैश्चपदातयः ९ सादिनःसादिभिश्चैवगजैश्चापिमहाग
जाः ॥ असिभिःपट्टिशैःप्रासैःशक्तिभिस्तोमैरपि १० संरब्धाःसमोराजत्रिजघ्नुरितरेतरम् ॥ निघ्नंतःसमोऽन्योन्यंशूराःपरिघबाहवः ११ नशेकुरभिसंर
ब्धाःशूरांन्कर्तुंपराङ्मुखान् ॥ कृतोत्तरोष्ठसुनसंकृतकेशमलंकृतम् १२ अदृश्यतशिरश्छिन्नंरजोध्वस्तंसकुंडलम् ॥ अदृश्यंस्तत्रगात्राणिशरैश्छिन्नानिभा
गशः १३ शालस्कंधनिकाशानिक्षत्रियाणांमहामृधे ॥ नागभोगनिकाशैश्चबाहुभिश्चंदनोक्षितैः १४ आस्तीर्णावसुधाभातिशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ रथिनार
थिभिश्चात्रसंपहारोऽभ्यवर्तत १५ सादिभिःसादिनांचापिषदातीनांपदातिभिः ॥ उपाशाम्यद्रजोभौमंरुधिरणप्रसर्पता १६ कश्मलंचाविशद्भोरंनिर्मर्यादम
वर्तत ॥ उपाविशन्गरुत्मंतःशरैर्गाढंप्रवेजिताः ॥ अंतरिक्षेगतिर्बेषांदर्शनंचाप्यरुध्यत १७ तेघ्नंतःसमोऽन्योन्यंशूराःपरिघबाहवः ॥ नशेकुरभिसंरब्धाःशू
रांन्कर्तुंपराङ्मुखान् १८ शतानीकःशतंहत्वाविशालाक्षश्चतुःशतम् ॥ प्रविष्टौमहतींसेनांत्रिगर्तानांमहारथौ १९ तौप्रविष्टौमहासेनांबलवंतौमनस्विनौ ॥
आच्छेतांबाहुसंरब्धौकेशाकेशिस्थारथि २० लक्षयित्वात्रिगर्तानांतौप्रविष्टौरथत्रजम् ॥ अग्रतःसूर्यदत्तश्चमदिशक्षश्चपृष्ठतः २१ विराटस्तत्रसंग्रामेहत्वापंचश
तान्तरथान् ॥ हयानांचशतान्यष्टौहत्वापंचमहारथान् २२ चरन्सविविधान्मार्गान्तरथेनरथसत्तमः ॥ त्रिगर्तानांसुशर्माणमाच्छेदुक्मरथरणे २३ तौव्यबाहर
तांतत्रमहात्मानौमहाबलौ ॥ अन्योन्यमभिगर्जंतौगोष्ठेषुवृषभावि २४ ततोराजात्रिगर्तानांसुशर्मायुद्धदुर्मदः ॥ मत्स्यंसमीयाद्राजानंदैरथेननरर्षभः २५ ततो
रथाभ्यांरथिनौव्यतीयतुस्मर्षणौ ॥ शरान्व्यसृजतांशीघ्रंतोयधाराघनाइव २६

पटलेनतेपांगतिर्दर्शनंचन्यरुध्यत निरुद्धम् १७ । १८ त्रिगर्तानांतेनांप्रविष्टावित्यन्वयः १९ प्रविश्यचतामाच्छेतांमोहितवंतौ केशाकेशि केशेषुकेशेषुगृहीत्वापवृत्तंचयुद्धंकेशाकेशि
एवंरथारथि पाठांनरे नखानखि नखैर्नखैश्चमद्वत्येदंयुद्धंमवृत्तंचनखानखि केशेषुगृहीत्वायोधान् रथेषुगृहीत्वारथांश्चपक्षिपतइतिभावः २० सूर्यदत्तःशतानीकः २१ । २२ । २३ तौ
विराट्सुशर्माणौ २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ ततःसैन्यामिति श्लोकः पाचीनपुस्तकेष्वन्यथापठ्यते 'ततःसेनाःसमाहत्यमत्स्यराजसुशर्मणौ । नजानीतां तदाऽन्योन्यसैन्येन रजसावृतौ' इति तत्र सुशर्मणाविति हस्वत्वमार्थं सेनाःसेना स्थानशूरानसमाहत्य अन्योन्यसंघट्टकारयित्वा सैन्येन सेनोत्थेन ३० ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपेन्द्राग्निशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ तमसानैशोनां प्रकारेण सुहृत्तै

अन्योऽन्यंचापि संरब्धौ विचेरतुर्मर्षणौ ॥ कृतास्त्रौ निशितैर्बाणैरसि शक्तिगदाभृतौ २७ ततो राजा सुशर्माणं विव्याध दशभिः शरैः ॥ पंचभिः पंचभिश्चास्य विव्याध चतुरो हयान् २८ तथैव मत्स्यराजानं सुशर्मा युद्धदुर्मदः ॥ पंचाशद्भिः शितैर्बाणैर्विव्याध परमास्त्रविद् २९ ततः सैन्यं महाराजमत्स्यराजसुशर्मणोः ॥ नाभ्यजान तदाऽन्योन्यं सैन्येन रजसाऽऽवृतम् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोग्रहणपर्वणि दक्षिणगोग्रहे विराटसुशर्मयुद्धे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमसाऽभिबुते लोके रजसा चैव भारत ॥ अतिष्ठन् वैमुहूर्त्तं तु व्यूढानीकाः प्रहारिणः १ ततोऽधकारं प्रणुदन्नुदतिष्ठत चंद्रमाः ॥ कुर्वाणो विमलां रात्रिं नंदयन् रक्षत्रियान् युधि २ ततः प्रकाशमासाद्य पुनर्युद्धमवर्तत ॥ घोररूपं ततस्ते स्मनावैक्षंत परस्परम् ३ ततः सुशर्मा त्रैगुणैः सह भ्रात्रा यवीयसा ॥ अभ्यद्रवन् मत्स्यराजं रथवातेन सर्वशः ४ ततो रथाभ्यां प्रस्कंद्य भ्रातरौ क्षत्रियर्षभौ ॥ गदापाणी सुसंरब्धौ समभ्यद्रवतां रथान् ५ तथैव तेषां तु बलानि तानि कुह्नायथान्योऽन्यमभि द्रवंति ॥ गदासिखैश्च परश्वधैश्च प्रासैश्च तीक्ष्णाग्रसुपीतधारैः ६ बलं तु मत्स्यस्य बलेन राजा सर्वत्रिगताधिपतिः सुशर्मा ॥ प्रमथ्य जित्वा च प्रसह्य मत्स्यं विराटमोज स्विनमभ्यधावत् ७ तौ निहत्य पृथक् पृथुर्गुर्वुभौ तौ पाष्णिं सारथी ॥ विरथं मत्स्यराजानं जीवग्राहमगृह्णताम् ८ तमुन्मथ्य सुशर्माऽथ युवतीमिव कामुकः ॥ स्यंदनं स्वं समारोप्य प्रययौ शीघ्रवाहनः ९ तस्मिन् गृहीते विरथे विराटे बलवत्तरे ॥ प्राद्ववंत भयान् मत्स्यास्त्रिगते र्दिताभृतौ १० तेषु संत्रस्यमानेषु कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ प्रत्य भाषन् महाबाहुं भीमसेनमर्द्धमम् ११ मत्स्यराजः परामृष्टस्त्रिगतेन सुशर्मणा ॥ तं मोचयन् महाबाहो न गच्छेद्विषतां वशम् १२ उषिताः स्मसुखं सर्वे सर्वकामैः सुप्रजिताः ॥ भीमसेनत्वया कार्या तस्य वासस्य निष्कृतिः १३ ॥ भीमसेन उवाच ॥ अहमेनं परित्रास्ये शासनात्तव पार्थिव ॥ पश्य मे सुमहत्कर्म युध्यतः सहशत्रुभिः १४ स्वबाहु बलमाश्रित्य तिष्ठत्वं भ्रातृभिः सह ॥ एकांतमाश्रितो राजन् पश्य मेऽद्य पराक्रमम् १५

आचंद्रोदयकाले नतु घटीद्वयमात्रं कृष्णपक्षस्य सप्तमीमिति सप्तम्यां गोग्रहणस्योक्तत्वात् १ । २ । ३ । ४ प्रस्कंद्य अवरुह्य ५ तीक्ष्णानि अग्राणि सुपीताः सुतरां पीताः शोषिताः कृशीकृताः अनायासेन शीघ्रं परशरीरप्रवेशक्षमाः धाराश्रयेषां ते तीक्ष्णाग्रसुपीतधारास्तैः तीक्ष्णाग्रसुपीतेति पाठेऽपि पीतशब्दस्योक्तपदार्थः ६ बलं जित्वा चेति संबन्धः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

अपारुज्यउत्पादय १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ विराटंसमवीक्ष्यैनं हेसमहेसाधो इतिविराटंवीक्ष्यवाचादृशाचसंभाव्य एनंसुशर्माणंतिष्ठतिष्ठेतिचावददितिसंबंधः 'सर्वसाधु समानेषुसमस्यादभिधेयवत्' इतिमेदिनी २४ रथपुंगवःतिष्ठतिष्ठेतिभाषमाणः महत्कर्मन्योन्ययुद्धंपश्यतां कर्मव्यतिहारतद् अयंमांमहत्कर्मकुर्वीतपश्यतु अहंचैनंद्रक्ष्येइत्यर्थः २५ रथाःसंगता

सुस्कंधोऽयंमहावृक्षोगदारूपइवस्थितः ॥ अहमेनमगारुज्यद्रावयिष्यामिज्ञात्रवान् १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तंतमिवमातंगंवीक्षमाणंवनस्यतिम् ॥ अत्र वीद्वातरंवीरंधर्मराजोयुधिष्ठिरः १७ माभीमसाहसंकार्षींस्तिष्ठत्येषवनस्पतिः ॥ मात्वंवृक्षेणकर्माणिकुर्वाणमतिमानुषम् १८ जनाःसमवबुध्येरन्भीमोऽयमिति भारत ॥ अन्यदेवायुधंकिंचितप्रतिपद्यस्वमानुषम् १९ चापंवायदिवाशर्केनिखिंशंवापरश्वधम् ॥ यदेवमानुषंभीमभवेदन्यैरलक्षितम् २० तदेवायुधमादाय मोक्षयाशुमहीपतिम् ॥ यमौचचक्ररक्षौतेभवितारौमहाबलौ २१ सहिताःसमेतत्रमत्स्यराजंपरीक्षत ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुवेगेनभीमसेनोमहा बलः २२ गृहीत्वातुधनुःश्रेष्ठंजवेनसुमहाजवः ॥ व्यमुंचच्छरवर्षाणिसतोयइवतोयदः २३ तंभीमोभीमकर्माणंसुशर्माणमथाद्रवत् ॥ विराटंसमवीक्ष्यैनंति ठ्ठतिष्ठेतिचावदत् २४ सुशर्माचितयामासकालांतकयमोपमम् ॥ तिष्ठतिष्ठेतिभाषंतंष्टतोरथपुंगवः ॥ पश्यतांसुमहत्कर्ममहद्युद्धमुपस्थितम् २५ परावृत्तो धनुर्गृह्यसुशर्माभ्रातृभिःसह ॥ निमेषांतरमात्रेणभीमसेनेनतेरथाः २६ रथानांचगजानांचवाजिनांचससादिनाम् ॥ सहस्रशतसंघाताःशूराणामुग्रधन्विनाम् २७ पातिताभीमसेनेनविराटस्यसमीपतः ॥ पत्तयोनिहतास्तेषांगदांशुह्यमहात्मना २८ तदृष्ट्वातादृशंयुद्धंसुशर्मायुद्धदुर्मदः ॥ चितयामासमनसाकिंशेषं हिबलस्यमे ॥ अपरोदृश्यतेसैन्येपुरामग्नौमहाबले २९ आकर्णशूर्णेनतदाधनुषाप्रत्यदृश्यत ॥ सुशर्मासायकांस्तीक्ष्णान्क्षिपतेचपुनःपुनः ३० ततःसम स्तास्तेसर्वेतुरगानभ्यचोदयन् ॥ दिव्यमस्त्रंविर्कुर्वाणास्त्रिगर्तान्प्रत्यमर्षणाः ३१ तात्रितृत्तरथान्दृष्ट्वापांडवान्सामहाचमूः ॥ वैराटिःपरमकुद्ध्योयुधेषपरमाद्भुतम् ३२ सहस्रमवधीतत्रकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ भीमःसप्तसहस्राणियमलोकमदर्शयत् ३३ नकुलश्चापिसप्तैवशतानिप्राहिणोच्छरैः ॥ शतानित्रीणिशूराणांसह देवःप्रतापवान् ३४ युधिष्ठिरसमादिष्टोनिजन्नेपुरुषर्षभः ॥ ततोऽभ्यपतदत्युग्रःसुशर्माणमुदायुधः ३५ हत्वातांमहर्तृसेनांत्रिगर्तानांमहारथः ॥ ततोयुधिष्ठि रोराराजात्वरमाणोमहारथः ३६ अभिपत्यसुशर्माणंशरैरभ्याहनदृशम् ॥ सुशर्माऽपिसुसंरब्धस्त्वरमाणोयुधिष्ठिरम् ३७ अविध्यन्नवभिर्बाणैश्चतुर्भिश्चतुरोह यान् ॥ ततोराराजनाशुकारीकुंतीपुत्रोवृकोदरः ३८

इतिशेषः २६ । २७ । २८ चितयामासेति । सुशर्मा बलस्यसैन्यस्यकिंशेषंकुत्तितंतवधार्चितयामास 'शेषःसंकर्षणवधे' इतिमेदिनी तत्रहेतुः हियस्मादमेममपरोभ्रातामहाबलेसैन्येपुरामग्नौ दृश्यते भ्रातुःसंकटंदृष्ट्वा सैन्यनाशंचितयामासेत्यर्थः २९ धनुषाशोभमानइतिशेषः ३० तेसर्वमत्स्याः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अत्युग्रोयुधिष्ठिरः वाक्यशेषात् ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ त्रैगर्तत्रिगर्ताधिपति ४३ । ४४ । ४५ भीमसंकाशःभीमोपमः ' रामरावणयोर्युद्धंरामरावणयोरिव ' इतिवदनुपमइत्यर्थः ४६ । ४७ केश
पक्षेकेशकलापे ' पाशःपक्षश्चहस्तश्चकलापार्थःकचात्परे ' इति पक्षोमासार्धेकेइत्युपक्रम्यकेशादेःपरतोर्तुदइतिमेदिनी अत्रोक्तंनीतिशास्त्रे ' वामपाणिकचोत्पीडा १ भूमौनिष्पेपणं

समासाद्यसुशर्माणमश्वानस्यव्यपोथयत् ॥ पृष्ठगोपांश्चतस्याथहत्वापरमसायकैः ३९ अथास्यसारथिंकुद्धोरथोपस्थादपातयत् ॥ चक्ररक्षश्चशूरोवैमदिराक्षोऽ
तिविश्रुतः ४० समायादिरथं दृष्ट्वा त्रिगर्तैः प्राहरत्तदा ॥ ततो विराटः प्रस्कंद्य रथादथ सुशर्मणः ४१ गदांतस्य परामृश्य तमेवाभ्यद्रवद्वली ॥ सचचारगदापाणिर्वृद्धोऽ
पितरुणो यथा ४२ पलायमानं त्रैगर्तं दृष्ट्वा भीमोऽभ्यभाषत ॥ राजपुत्रनिवर्तस्वनतेयुकं पलायनम् ४३ अनेन वीर्येण कथं गास्त्वं प्रार्थयसे बलात् ॥ कथंचानुचरां
स्त्यक्त्वा शत्रुमध्ये विषीदसि ४४ इत्युक्तः स तु पार्थेन सुशर्मार्थयूथपः ॥ तिष्ठतिष्ठेति भीमं स सहसाऽभ्यद्रवद्वली ४५ भीमस्तु भीमसंकाशो रथात् प्रस्कंद्य पांडवः ॥
प्राद्रवत्तूर्णमव्यग्रो जीवितेऽप्यसुशर्मणः ४६ तं भीमसेनो धावंतमभ्यधावत वीर्यवान् ॥ त्रिगर्तराजमादातुं सिंहः क्षुद्रमृगं यथा ४७ अभिदुत्य सुशर्माणं केशपक्षे परा
मृशत् ॥ समुद्यम्य तुरोषात्तं निष्पिपेषमहीतले ४८ पद्ममूर्ध्नि महाबाहुः प्राहरद्विलिपिष्यतः ॥ तस्य जातुं ददौ भीमो जघ्रे चैनमरत्निना ॥ समो ह म ग म द्राजा प्रहारवरपी
डितः ४९ तस्मिन् गृहीते दिरथे त्रिगर्तानां महारथे ॥ अधज्यत बलं सर्वत्रैगर्तैर्द्वयातुरम् ५० निवर्त्य गास्ततः सर्वाः पांडुपुत्रा महारथाः ॥ अवजित्य सुशर्माणं
धनं चादाय सर्वशः ५१ स्वबाहुबलसंपन्ना ह्रीनिषेवायतव्रताः ॥ विराटस्य महात्मानः परिल्लेशविनाशनाः ५२ स्थिताः समक्षं ते सर्वे त्वथ भीमोऽभ्यभाषत ५३ नायं
पापसमाचारो मत्तो जीवितुमर्हति ॥ किंतु शक्यं मया कर्तुं यद्वाजा सततं घृणी ५४ गले गृहीत्वा राजानमानीय विवशं वशम् ॥ तत एनं विचेष्टं बद्ध्वा पार्थो वृकोदरः ५५
रथमारोपयामास विसंज्ञं पांगुं गृध्रितम् ॥ अभ्येत्यरणमध्यस्थमभ्यगच्छदुधिक्षिप्तम् ५६ दर्शयामास भीमस्तु सुशर्माणं नराधिपम् ॥ प्रोवाच पुरुष व्याघ्रो भीममाहव
शोभिनम् ५७ तं राजा प्राह स दृष्ट्वा मुच्यतां वै नराधमः ॥ एवमुक्तोऽब्रवीद्भीमः सुशर्माणं महाबलम् ५८ ॥ भीम उवाच ॥ जीवितुं चेच्छसे मूढहेतुं मे गदतः शृणु ॥ दा
सोऽस्मीति त्वया वाच्यं संस्तु च सभासु च ५९ एवं ते जीवितं दद्यामेऽप्युद्धाजे तो विधिः ॥ तमुवाच ततोऽग्रे शोभ्राता स प्रणयं वचः ६०

बलात् २ मूर्ध्नि पादप्रहरणम् ३ जानुनोदरमर्दनम् ४ मालूराकारयामुष्टम् कपोले हृदताडनम् ५ कफोणिपातोऽप्यसकृत् ६ सर्वतस्तलताडनं ७ तालेन युद्धे भ्रमणमारणम् ८ स्मृतमष्टधा ॥
चतुर्भिः क्षत्रियैर्हन्यात्पंचभिः क्षत्रियाधमम् ॥ षड्भिर्वैश्यैः सप्तभिस्तु शूद्रसंकरमष्टभिः ' इति एतेषां मध्ये तं केशग्रहादिभिः पंचभिर्मारयताऽस्य क्षत्रियाधमत्वं दर्शितम् ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३
घृणीदयालुः ५४ । विवशं अचित्तं वशं पराधीनम् ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

६१ ॥ इति विसदपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । प्रतीताः दृष्टाः ८ । ९ । १० नः अस्मत्संबन्धिः

रिगो

अ०

३४

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मुंचमुंचाधमाचारं प्रमाणं यदिते वयम् ॥ दासभावंगतो ह्येष विराटस्य महीपते ॥ अदासो गच्छमुक्तोऽसि मैवं कार्षीः कदाचन ६१ ॥ इति श्री महाभारते विराटपर्वणि गोग्रहणपर्वणि दक्षिणगोग्रहे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तोऽसि महीपते ॥ सुशर्माऽऽसीदधोमुखः ॥ समुक्तोऽभ्येत्य राजानमभिवाय प्रतस्थिवान् १ विसृज्य तु सुशर्माणं पाण्डवास्ते हतद्विषः ॥ स्वबाहुबलसंपन्ना ह्रीनिषेवाय तत्रताः ॥ संग्रामशिरसो मध्ये तां रात्रिं सुखिनोऽवसन् २ ततो विराटः कौतेयानतिमानुषविक्रमान् ॥ अर्चयामास वित्तेन मानेन च महारथान् ३ ॥ विराट उवाच ॥ यथैवममरत्नानि युष्माकं तानि वै तथा ॥ कार्यं कुरुत वै सर्वे यथाकामं यथासुखम् ४ ददाम्यलंकृताः कन्यावस्त्रानि विविधानि च ॥ मनसश्चाप्यभिप्रेतं युद्धे शत्रुनिर्बहणाः ५ युष्माकं विक्रमादयमुक्तोऽहं स्वस्तिमानिह ॥ तस्माद्भवंतो मत्स्यानामीश्वराः सर्व एव हि ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथेति वादिनं मत्स्यं कौरवेयाः पृथक् पृथक् ॥ ऊष्टुः प्राञ्जलयः सर्वे युधिष्ठिरपुरोगमाः ७ प्रतिनं दामते वाक्यं स वै चैव विशांपते ॥ एतेनैव प्रतीताः स्मरत्त्वं मुक्तोऽद्य शत्रुभिः ८ ततोऽब्रवीत्प्रीतमना मत्स्यराजो युधिष्ठिरम् ॥ पुनरेव महाबाहुर्विराटो राजसत्तमः ९ एहित्वामभिषेक्ष्यामिमत्स्यराजस्तु नो भवान् १० मनसश्चाप्यभिप्रेतं यथेष्टं भुवि दुर्लभम् ॥ तत्ते हंसं प्रदास्यामि सर्वमर्हति नो भवान् ११ रत्नानि गाः सुवर्णं च मणिमुक्तामथापि च ॥ वैयाघ्रपृथ्विप्रेक्ष सर्वथैव न मोस्तुते १२ त्वत्कृते ह्यद्य पश्यामिराज्यं संतानमेव च ॥ यतश्च जात संरंभो न च शत्रुवशंगतः १३ ततो युधिष्ठिरो मत्स्यं पुनरेवाभ्यभाषत ॥ प्रतिनं दामिते वाक्यं मनोज्ञं मत्स्यभाषसे १४ आनृशंस्य परो नित्यं सुसुखी स ततं भव ॥ गच्छंतु दूतास्त्वरितं नगरं तव पार्थिव १५ सहृदां प्रियमाख्यातुं घोषयंतु च ते जयम् ॥ ततस्तद्वचनान्मत्स्यो दूतान् राजा समादिशत् ॥ १६ आचक्ष्वहं पुरंगत्वा संग्रामविजयं मम ॥ कुमार्यः समलंकृत्य पर्यागच्छंतु मे पुरात् १७ वादित्राणि च सर्वाणि गणिक्वाश्च स्वलेकृताः ॥ एतां चाज्ञां ततः श्रुत्वा राजान्मत्स्येन नोदिताः ॥ तामाज्ञां शिरसा कृत्वा प्रस्थिता हृष्टमानसाः १८ ते गत्वा तत्र तां रात्रिं मथसूर्योदयं प्राप्ते ॥ विराटस्य पुराभ्याशे दूताजयमघोषयन् १९ ॥ इति श्री महाभारते विराटपर्वणि गोग्रहणपर्वणि दक्षिणगोग्रहे विराटजयघोषे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ याते त्रिगर्तान्मत्स्ये तु पशून्स्तान् वै परीप्सति ॥ दुर्योधनः सहा मात्यो विराटमुपयादय १ भीष्मो द्रोणश्च कर्णश्च कृपश्च परमास्त्रविद् ॥ द्रौणिश्च सौबलश्चैव तथा दुःशासनः प्रभो २ विविंशतिर्विकर्णश्च चित्रसेनश्च वीर्यवान् ॥ दुर्मुखो दुःशलश्चैव ये चैवान्ये महारथाः ३

सर्वे भवान् प्रहीतुमर्हति ११ । १२ यतो निगृहीतः जात संरंभो जातभयोऽपि त्वद्वलाक्षचक्रवशंगतोऽस्मि १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ परीप्सति लिप्सति यतः अथ अतः विरामं विराटदेशं उपयादय पायात् १ । २ । ३

॥ २६ ॥

४ कालयंतिनयंति रथवंशेनरथसमूहेन ५ घोषस्यघोषस्थानोमवांगोपालानोच हन्यतोहन्यमानानामारावःशब्दोमहानभूत् ६ । ७ । ८ भूमिजयमित्युत्तरस्यैवनामांतरं १ । १० शून्यपांराज्ञो
सन्निधानेपालकश्च ११ । १२ । १३ । १४ यूयपोगंभहस्ती १५ पाशोपधानामिति । पाशौमौर्वीमांतद्वयगतौ तावेवउपधानेत्रीणायांतत्रीसंधानार्थकीलविशेषवैयस्यांसापाशोपधानातां ज्यातंत्रीमौर्व्येव
नेत्रीकाष्णायिसतंतवोयस्यातां चापोधनुर्यष्टिः सैवअलाबुसहितोदंडोयस्यास्तां महास्वनामित्युभयत्रतुल्यं शरास्ततोनिःसरतस्तएववर्णाः शब्दवत्त्वसामान्यावस्वरस्पर्शादियोयस्यां धनुःशब्दोऽत्रस

एतेमत्स्यानुपामभ्यविसटस्यमहीपतेः ॥ घोषान्विद्राव्यतरसागोधनंजहुरोजसा ४ षष्ठिंगवांसहस्राणिकुरवःकालयंतित्च ॥ महतारथवंशेनपरिवार्यसमंततः
५ गोपालानांतुघोषस्यहन्यतांतैर्महारथैः ॥ आरावःसुमहानासीत्संप्रहारेभयंकरे ६ गोपाध्यक्षोभयत्रस्तोरथमास्थायसत्वरः ॥ जगामनगरायैवपरिक्रोशंस्तदा
र्त्तवत् ७ सप्रविश्यपुरंराज्ञोचृपवेश्माभ्ययात्ततः ॥ अवतीर्थस्थानूर्णमाख्यातुंप्रविवेशह ८ दृष्ट्वाभूमिजयंनामपुत्रंमत्स्यस्यमानिनम् ॥ तस्मैतत्सर्वमाचष्टराष्ट्र
स्रपशुकर्षणम् ९ षष्ठिंगवांसहस्राणिकुरवःकालयंतिते ॥ तद्विजेतुंसमुत्तिष्ठोगोधनंराष्ट्रवर्धन १० राजपुत्रहितप्रेप्सुःक्षिप्रंनिर्योहिचस्वयम् ॥ त्वांहिमत्स्यो
महीपालःशून्यपालमिहाकरोत् ११ त्वयापरिषदोमध्येऽश्लाघतेसनराधियः ॥ पुत्रोममानुरूपश्चक्षुरश्वेतिकुलोद्बहः १२ इष्वस्त्रेनिपुणोयोधःसदावीरश्वमेसुतः ॥
तस्थतत्सत्यमेवास्तुमनुष्येन्द्रस्यभाषितम् १३ आवत्तयकुरुन्जित्वापशून्पशुमतांवर ॥ निर्दहैषामनीकानिभीमेनशरतेजसा १४ धनुश्च्युतैरुक्मपुंस्वैःशरैः
सन्नतपर्वभिः ॥ द्विषतांभिध्यनीकानिगजानामिवयूथपः १५ पाशोपधानांज्यातंत्रींचापदंडोमहास्वनाम् ॥ शरवणौधनुर्वीणांशत्रुमध्येप्रवादय १६ श्वेतार
जतसंकाशारथेयुज्यंतुतेहयाः ॥ ध्वजंचसिंहंसौवर्णमुच्छ्रयंतुतवप्रभो १७ रुक्मपुंस्वाःप्रसन्नाग्रामुक्ताहस्तवतात्वया ॥ छादयंतुशराःसूर्यैराज्ञांमार्गनिरोधकाः १८
रणेजित्वाकुरुन्सर्वान्वज्रपाणिरिवासुसन् ॥ यशोमहदवाप्यत्वंप्रविशेदंपुरंपुनः १९ त्वंहिराष्ट्रस्यपरमागतिर्मत्स्यपतेःसुतः ॥ यथाहिपांडुपुत्राणामर्जुनोजय
तांवरः २० एवमेवगतिर्नृनंभवान्विषयवासिनाम् ॥ गतिमंतोवयंव्यसर्वेविषयवासिनः २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ स्त्रीमध्यउक्तस्तेनासौतद्वाक्यमभयं
करम् ॥ अंतःपुरेऽश्लाघमानइदंवचनमब्रवीत् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउत्तरगोग्रहेगोपवाक्येपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ उत्तर
उवाच ॥ अथाहमनुगच्छेयंदृढधन्वागवांपदम् ॥ यदिमेसारथिःकश्चिद्भवेदश्वेषुकोविदः १ तत्त्वहंनावगच्छामियोमेयंताभवेन्नरः ॥ पश्यध्वंसारथिंक्षिप्रंममयुक्तं
यास्थतः २ अष्टाविंशतिरात्रंवासांसंवानूनमंततः ॥ यत्तदासीन्महद्युद्धंतत्रमेसारथिर्हतः ३

ज्यचारपवाची तामेववीणांशत्रूणांमध्येपवादय १६ युज्यंतुयुज्यंतां सिंहंसिंहाकारंसौवर्ण १७ हस्तवतादृढहस्तेन प्रशंसायामतुप् १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिविराटपर्वणि
नीलकंठीयेभारतभाष्यदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ १ । २ । ३

हययानविदं अश्वगतिज्ञम् ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ नर्तनायुहं ण्यासश्रंथोयुजितिप्यंताद्युचिदाबंतं सत्रेण
च्छन्नना २४ ॥ इति० वि० प० नी० भा० भा० षड्विंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ माल्यंमाला 'माल्यंकुमुमतत्सजोः' इति मेदिनी सुदक्षिणाभ्रातृच्छदानुवर्तिनी 'दक्षिणादक्षिणोद्धृतसरलच्छंदवर्तिषु'

सलभेयंयदात्वन्यंहययानविदंनरम् ॥ त्वरावानद्ययात्वाऽहंसमुद्धितमहाध्वजम् ४ विगाह्यतत्परानीकंगजवाजिरथाकुलम् ॥ शस्त्रप्रतापनिर्वीर्यान्कुरुनृजित्वाऽऽनये
पशून् ५ दुर्योधनंशांतनवंकर्णवैकर्त्तनकृपम् ॥ द्रोणंचसहपुत्रेणमहेष्वासान्समागतान् ६ वित्रासयित्वासंग्रामेदानवानिववज्रभृत् ॥ अनेनैवमुहूर्तेनपुनःप्रत्यानये
पशून् ७ शून्यमासाद्यकुरवःप्रयांत्यादायगोधनम् ॥ किंतुशक्यंमयाकर्तुंयदहंतत्रनाभवम् ८ पश्येयुरद्यमेवीर्यैकुरवस्तेसमागताः ॥ किंनुपार्थोऽर्जुनःसाक्षादय
मस्मान्प्रबाधते ९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वातदर्जुनोदाक्यंराज्ञःपुत्रस्यभाषतः ॥ अतीतसमयेकालेप्रियांभार्यामनिंदिताम् १० द्रुपदस्यसुतांतन्वीपांचाली
पावकात्मजाम् ॥ सत्यार्जवगुणोपेतांभर्तुःप्रियहितेस्ताम् ११ उवाचरहसिपीतःकृष्णांसर्वार्थकोविदः ॥ उत्तरंब्रूहिकल्याणिक्षिप्रंमद्रचनादिदम् १२ अयंवैपांड
वस्यासीत्सारथिःसंमतोदृढः ॥ महायुद्धेषुसंसिद्धःसतेयंताभविष्यति १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंस्त्रीषुभाषतश्चपुनःपुनः ॥ नसाऽमर्षतपांचालीबी
भत्सोःपरिकीर्त्तनम् १४ अथैनमुपसंगम्यस्त्रीमध्यात्सातपस्विनी ॥ ब्रीडमानेवशनकैरिदंवचनमब्रवीत् १५ योऽसौबृहद्धारणाभोयुवासुप्रियदर्शनः ॥ बृहन्नले
तिविख्यातःपार्थस्यासीत्सारथिः १६ धनुष्यनवरश्वासीत्तस्याशिष्योमहात्मनः ॥ दृष्टपूर्वोमयावीरचरंत्यापांडवान्प्रति १७ यदातत्पावकोदावमदहत्त्वांडवमहत् ॥
अर्जुनस्यतदाऽनेनसंगृहीताहयोत्तमाः १८ तेनसारथिनापार्थःसर्वभूतानिसर्वशः ॥ अजयत्त्वांडवप्रस्थेनहियंताऽस्तितादृशः १९ ॥ उत्तरउवाच ॥ सैरंध्रिजाना
सितथायुवाननंपुंसकोनैवभवेद्यथाऽसौ ॥ अहंनशक्रोमिबृहन्नलांशुभेवकुंस्वयंयच्छहयान्ममेतिवै ॥ २० ॥ द्रौपद्युवाच ॥ येयंकुमारीसुश्रोणीभगिनीतेयवीयसी ॥
अस्याःसावीरवचनंकरिष्यतिनसंशयः २१ यदिवैसारथिःसस्यात्कुरुन्सर्वान्नसंशयः ॥ जित्वागाश्चसमादायध्रुवमागमनंभवेत् २२ एवमुक्तःससैरंध्र्याभगिनीं
प्रत्यभाषत ॥ गच्छत्वमनवद्यांगितामानयबृहन्नलाम् २३ साभ्रात्राप्रेषिताशीघ्रमगच्छन्नर्तनागृहम् ॥ यत्रास्तेसमहाबाहुश्छन्नसत्रेणपांडवः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारते
विराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउत्तरगोत्रहेबृहन्नलासारथ्यकथनेषड्विंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ साप्राद्रवत्कांचनमाल्यधारिणीज्येष्ठेनभ्रात्राप्र
हितायशस्विनी ॥ सुदक्षिणावेदिविलग्नमध्यासापद्मपत्राभनिभाशिखंडिनी १

इतिमेदिनी वेदिवद्विलग्नःकृशोमध्योयस्याःसा पद्मपत्राभिनवाशिखंडिनीतिप्राचीनपाठः पद्मपत्राभनिभा पद्मपत्रेषुआभासीतिपद्मपत्राभालक्ष्मीःतद्वद्वनिधादीप्तिर्बस्याःसा येतु पद्मपत्राभंमरकतंतन्निभांनय
माभितिव्याचल्युस्तेपांकनकोज्ज्वलत्वचमितिवाक्यशेषेणविरोधःस्पष्टः शिखंडिनी मयुरपिच्छालंकारवती १

अरालपक्षमावकाशपक्षमा शतहृदाविद्युत् २ । ३ प्रमुखेभ्यो ४ । ५ किंकिमर्थमागमनम् ६ प्रणयंविनयं भावयंतीदर्शयंती ७ । ८ । ९ । १० । ११ यावत्गावोदूरतरं हि यैः ततः

तन्वीशुभांगीमणिचित्रमेखलामत्स्यस्यराज्ञोदुहिताश्रियावृता ॥ तन्नर्तनागारमरालपक्षमाशतहृदामेवमिवान्वपद्यत २ साहस्तिहस्तोपमसंहितोरुःस्वनिदिताचारुदतीसुमध्यमा ॥ आसाद्यतंवैवरमाल्यधारिणीपार्थशुभानागवधूरिवद्विपम् ३ सारबभूतामनसःप्रियाऽर्चितासुताविराटस्ययथेद्रलक्ष्मीः ॥ सुदर्शनीयाप्रमुखेयशस्विनीप्रीत्याऽब्रवीदर्जुनमायतेक्षणा ४ सुसंहतोर्स्कनकोज्ज्वलस्वचंपार्थःकुमारीसतदाऽभ्यभाषत ॥ किमागमःकांचनमाल्यधारिणिमृगाक्षिकित्वंत्वरितिवभामिनि ॥ किंतेमुखंसुंदरिनप्रसन्नमाचक्ष्वतत्त्वममशीघ्रमंगने ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतां दृष्ट्वा विशालाक्षीं राजपुत्रीं सखीं तथा ॥ प्रहसन्नब्रवीद्राजन्किमागमनमित्युत ६ तमब्रवीद्राजपुत्रीसमुपेत्यनरर्षभम् ॥ प्रणयंभावयंतीसासखीमध्यद्वचः ७ गावोराष्ट्रस्यकुरुभिःकाल्यंतोनोबृहन्नले ॥ ताविजेतुममभ्राताप्रयास्यतिधनुर्धरः ८ नाचिरंनिहतस्तस्यसंग्राधेरथसारथिः ॥ तेननास्तिममःसूतौयोऽस्यसारथ्यमाचरेत् ९ तस्मैप्रयतमानायसारथ्यं बृहन्नले ॥ आचक्षेक्षेह्यज्ञानेसैरंघ्रीकौशलं तव १० अर्जुनस्यकिलासीस्त्वंसारथिर्दयितःपुरा ॥ त्वयाऽजयत्सहायेनपृथिवीपांडवर्षभः ११ सासारथ्यंममभ्रातुःकुरुसाधुबृहन्नले ॥ पुरादूरतरंगावोहियंते कुरुभिर्हिनः १२ अथैतद्वचनं मेऽद्यनियुक्तानकरिष्यसि ॥ प्रणयादुच्यमानात्वंपरित्यक्ष्यामिजीवितम् १३ एवमुक्तस्तुसुश्रोण्यातयासख्यापरंतपः ॥ जगाम राजपुत्रस्यसकाशममितौजसः १४ तमाब्रजंतंत्वरितंप्रभिरमिवकुंजरम् ॥ अन्वगच्छद्विशालाक्षीं शिशुं गजवधूरिव १५ दूरादेवतुतांप्रेक्ष्यराजपुत्रोऽभ्यभाषत ॥ त्वयासारथिनापार्थःखांडवेऽग्रिमतर्पयत् १६ पृथिवीमजयत्कृत्स्नांकुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ सैरंघ्रीत्वांसमाचष्टेसाहिजानातिपांडवान् १७ संयच्छमामकानश्वांस्तथैव त्वंबृहन्नले ॥ कुरुभिर्योत्स्यमानस्यगोधनानिपरीप्सतः १८ अर्जुनस्यकिलासीस्त्वंसारथिर्दयितःपुरा ॥ त्वयाऽजयत्सहायेनपृथिवीपांडवर्षभः १९ एवमुक्ताप्रत्युवाचराजपुत्रंबृहन्नला ॥ काशक्तिर्ममसारथ्यंकर्तुंसंग्राममूर्धनि २० गीतंवायदिवाचृत्यंवादित्रंवापृथग्विधम् ॥ तत्करिष्यामिभद्रंतेसारथ्यंतुकुतोमम २१ ॥ उत्तरउवाच ॥ बृहन्नलेगायनोवानर्तनोवापुनर्भव ॥ क्षिप्रमैरथमास्थायनिगृहीष्वहयोत्तमान् २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतत्रनर्मसंयुक्तमकरोत्पांडवोबहु ॥ उत्तरायाःप्रमुखतःसर्वजानन्नरिंदमः २३ ऊर्ध्वमुत्क्षिप्यकवचंशरीरेप्रत्यमुंचत ॥ कुमार्यस्तत्रतंदृष्ट्वाप्राहसन्पृथुलोचनाः २४ सतुदृष्ट्वाविमुह्यंतंस्वयमेवोत्तरस्ततः ॥ कवचेनमहार्हणसमनह्यदृहन्नलाम् २५ सविभ्रक्तवचंचाश्यस्वयमप्यंशुमत्प्रभम् ॥ ध्वजंचसिंहमुच्चिर्यसारथ्येसमकलयत् २६ धनूंषिचमहार्हाणिवाणांश्चरुचिरान्वहून् ॥ आदायप्रययौवीरःसबृहन्नलसारथिः २७ अथोत्तराचकन्याश्चसख्यस्तामंबुवंस्तदा ॥ बृहन्नलेआनयेथावासांसिरुचिराणिच २८

मागेवसारथ्यंकुरु १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

पांचालिकार्यं

ध्यायः ॥ ३७ ॥

पांचालिकोपुत्तिकास्याद्रुद्धंतादिभिः कृतो ' इत्यमरः २२ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥

॥ संहति १ । २ । ३ । ४ । ५

अतिशेनेनभाकाशे

६ । ७ । ८

हृष्टोमारोमाचिः १

नोत्पदेत्यत्रेतुमाद्वहिति १० । ११

कलिलांगहनाम् १२

॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्यदीपे सप्तत्रिंशोऽ

विरा०

अ०

३८

पांचालिकार्यचित्राणिसूक्ष्माणिचमृदूनिच ॥ त्रिजित्यसंग्रामगतान्भीष्मद्रोणमुखान्कुरुन् २९ एवताब्रुवतीःकन्याःसहिताःपांडुनंदनः ॥ प्रत्युवाचहसन्पार्थोमे
 षडुदुंभिनिःस्वनः ३० ॥ बृहन्नलोवाच ॥ यद्युत्तरोऽयंसंग्रामेविजेष्यतिमहारथान् ॥ अथाहरिष्येवासांसिदिव्यानिरुचिराणिच ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एव
 मुक्त्वातुबीभत्सुस्ततःप्राचोदयद्धयान् ॥ कुरुनभिमुखःशूरोनानाध्वजगताकिनः ३२ तमुत्तरंवीक्ष्यप्रथोत्तमेस्थितंबृहन्नलायाःसहितंमहाभुजम् ॥ स्त्रियश्वकन्याश्च
 द्विजाश्चसुव्रताःप्रदक्षिणंचकुरथोचुरंगनाः ३३ यदर्जुनस्यर्षभतुल्यगामिनःपुराऽभवत्खांडवदाहमंगलम् ॥ कुरुसमासाधरणेबृहन्नलेसहोत्तरेणाद्यतदस्तुमंगलम् ३४
 ॥ इतिश्रीमद्भारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउत्तरमोग्रहेउत्तरनिर्णयनामसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सराजधान्यानिर्यायवैराटिरकु
 तोभयः ॥ प्रयाहीत्यब्रवीत्सूतंयत्रतेकुरवोगताः १ समवेतान्कुरुन्सर्वान्जिगीषूनवजित्यवै ॥ गास्तेपांक्षिप्रमादायपुनरेष्याम्यहंपुरम् २ ततस्तांश्चोदयामाससदृश्व
 न्पांडुनंदनः ॥ तेहयानरसिंहेनचोदितावातरंहसः ॥ आलिखंतइवाकाशमृदुःकांचनमालिनः ३ नातिदूरमथोगत्वामत्स्यपुत्रधनंजयौ ॥ अवक्षेताममित्रत्रौ
 कुरुणांबलिनांबलम् ४ श्मशानमभितोगत्वाआससादकुरुनथ ॥ तांश्चमीमन्ब्रवीक्षेतांव्यूढानीकांश्चसर्वशः ५ तदनीकंमहत्तेपांविबभौसागरोपमम् ॥ सर्पमा
 णमिवाकाशेवनंबहुलपादपम् ६ दृष्ट्वापार्थिवोरेणुर्जनितस्तेनसर्पता ॥ दृष्टिप्रणाशोभूतानांदिवस्पृष्टकुरुसत्तम ७ तदनीकंमहद्दृष्ट्वागजाश्वरथसंकुलम् ॥ कर्णदुर्योधन
 कृपैर्गुप्तंशान्तनवेनच ८ द्रोणेनचसपुत्रेणमहेष्वासेनधीमता ॥ हृष्टोमाभयोद्विग्नःपार्थवैराटिरब्रवीत् ९ ॥ उत्तरउवाच ॥ नोत्सहेकुरुभिर्योद्गुरोमहर्षेहिपश्यमे ॥
 बहुप्रवीरमत्युग्रंदेवैरपिदुरासदम् १० प्रतियोद्धुंनशक्यामिकुरुसैन्यमनंतकम् ॥ नाशंसेभारतीसेनांप्रवेष्टुंभीमकार्मुकाम् ११ रथनागाश्वकलिलांपत्तिध्वजसमा
 कुलाम् ॥ दृष्ट्वैवहिपरानाजौमनःप्रव्यथतीवमे १२ यत्रद्रोणश्चभीष्मश्चकृपःकर्णोर्विविंशतिः ॥ अश्वत्थामाविकर्णश्चसोमदत्तश्चबालिहकः १३ दुर्योधनस्तथा
 वीरोराजाचरथिनांवरः ॥ युतिमंतोमहेष्वासाःसर्वेयुद्धविशारदाः १४ दृष्ट्वैवहिकुरुनेतान्ब्यूढानीकान्प्रहारिणः ॥ हृषितानिचरोमाणिकश्मलंचागतंमम १५
 वैशंपायनउवाच ॥ अविजातोविजातस्यमौर्योद्धूर्तस्यपश्यतः ॥ परिदेवयतेमंदःसकाशेसव्यसाचिनः १६ त्रिगर्तान्मेपितायातःशून्येसंप्रणिधायमाम् ॥
 सर्वासेनामुपादायनमेसंतीहसैनिकाः १७ सोहमेकोबहून्बालःकृताह्वानकृतश्रमः ॥ प्रतियोद्धुंनशक्यामिनिर्वर्त्तस्वबृहन्नेले १८

१३ । १४ कऽमलमूर्च्छा १५ अविजातः जातंतामान्पर्विगतंयस्मात्सविजातोऽसाधारणस्तदन्वोऽविजातः साधारणःप्राकृतः प्राचांतुमयकारःपाठः तदा विजातोऽपृष्टः 'पृष्टपृष्णुर्विजातश्च'
 इत्यमरः अविजातोऽप्रगल्भः धूर्तस्यलज्जवेषधारिणः १६ । १७ । १८

॥ २८ ॥

१९ । २० आमिषं मांसं तत्र यथागृध्राः पतन्ति तत्तुल्यानां गोलुब्धानां पृथिव्यानिमित्तभूतायां एतेनाग्नेभात्रिसंग्रामेष्वापित्वा नेष्यामीत्युक्तम् अभिनिर्वायाभिनिर्गत्य नयुयुत्ससेयोद्धुनेच्छसि

॥ बृहन्नलोवाच ॥ भयेन दीनरूपोऽसि द्विषतां हर्षवर्द्धनः ॥ न च तावत्कृतकर्मपरैः किंचिद्गणाजिरे १९ स्वयमेव च मामात्थवहमां कौरवान्प्रति ॥ सोऽहं त्वांतत्र नेष्यामि यत्रैते बहुला ध्वजाः २० मध्यमामिषगृध्राणां कुरुणामाततायिनाम् ॥ नेष्यामि त्वामहाबाहो पृथिव्यामपियुध्यताम् २१ तथास्त्रीषु प्रतिश्रुत्य पौरुषं पुरुषेषु च ॥ कथमानोभिनिर्वाय किमर्थं नयुयुत्ससे २२ न चेद्विजित्य गास्तास्त्वं गृहान्वैप्रतियास्यसि ॥ प्रहसिष्यति वीरास्त्वां न रानार्यश्च संगताः २३ अहमप्यत्र सैरंध्याख्याता सारथ्यकर्मणि ॥ न च शस्याम्यनिर्जित्य गाः प्रयातुं पुरं प्रति २४ स्तोत्रेण चैव सैरंध्यास्तव वाक्येन तेन च ॥ कथं न युध्येयमहं कुरुन्सर्वान्स्थिरो भव २५ उत्तर उवाच ॥ कामं हरंतु मत्स्यानां भूयांसः कुरवो धनम् ॥ प्रहसंतु च मानार्यो न रावाऽपि बृहन्नले २६ संग्रामे न च कार्यमेगावो गच्छंतु चापि मे ॥ शून्यं मे नगरं चापि पितुश्चैव बिभेम्यहम् २७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युका प्राद्रवद्भीतो रथात्प्रस्कंधकुंडली ॥ त्यक्त्वा मानं च द्रुपदं च विस्मृत्य स शरंधनुः २८ ॥ बृहन्नलोवाच ॥ नैष शूरैः स्मृतो धर्मः क्षत्रियस्य पलायनम् ॥ श्रेयस्तु मरणं युद्धेन भीतस्य पलायनम् २९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु कौंतेयः सोऽब्रुत्य रथोत्तमात् ॥ तमन्वधा वद्धा वंतं राजपुत्रं धनं जयः ३० दीर्घावेर्णां विधुन्वानः साधुरक्ते च वाससी ॥ विधूय वेर्णां धावंतमजानंतोऽर्जुनंतदा ३१ सैनिकाः प्राहसन्केचित्तरथारूढमवेक्ष्य तम् ॥ तं शीघ्रमभिधावंतं संप्रेक्ष्य कुरवोऽब्रुवन् ३२ कएषवेषसंच्छन्नो भस्मन्येव हुताशनः ॥ किंचिदस्य यथापुंसः किंचिदस्य यथास्त्रियः ३३ सारूप्यमर्जुनस्येव वल्ली बरुपं बिभर्ति च ॥ तदेवैतच्छिरो ग्रीवंतौ बाहू परिधोपमौ ॥ तद्वदेवा स्य विक्रांतं नायमन्यो धनं जयात् ३४ अमरेष्विव देवैर्द्रोमानुषेषु धनं जयः ॥ एकः कोऽस्मानुपायायाद न्योलोके धनं जयात् ३५ एकः पुत्रो विराटस्य शून्ये सन्निहितः पुरे ॥ स एष किल निर्यातो बालभावात्तपौरुषात् ३६ सत्रेण नूनं छन्नं हि चरंतं पार्थमर्जुनम् ॥ उत्तरः सारथिं कृत्वानिर्यातो नगराद्बहिः ३७ स नो मन्यामहे दृष्ट्वा भीत एष पलायते ॥ तं नूनमेष धावंतं जिहृक्षति धनं जयः ३८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इति स्म कुरवः सर्वे विमृशं तः पृथक् पृथक् ॥ न च व्यवसितुं किंचिदुत्तरं शकुवंतिते ३९ छन्नं तथा तं सत्रेण पाण्डवं प्रेक्ष्य भारत ॥ उत्तरं तु प्रधावंतं मभिदुत्य धनं जयः ॥ गत्वा पदशतं तूष्णीं केशव ४० सोऽर्जुनेन परामृष्टः पर्यदेव यदार्त्तवत् ॥ बहुलं कृपणं चैव विराटस्य सुतस्तदा ४१ ॥ उत्तर उवाच ॥ शृणु यास्त्वं हिकल्पाणि बृहन्नले सुमध्यमे ॥ निवर्त्तय रथं क्षिप्रं जीवन् भद्राणि पश्यति ४२ शातकुंभस्य शुद्धस्य शतं निष्कान्ददामिते ॥ मणीनष्टौ च वैदूर्यान् हेमवद्धान्महाप्रभान् ४३ हेमदंडप्रतिच्छन्नं रथं युक्तं च सुव्रतैः ॥ मत्तांश्च शमांतं गान्मुच्यमानं त्वं बृहन्नले ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमादीनि वाक्यानि विलीनं तमवेतसम् ॥ प्रहस्य पुरुषव्याघ्रो रथस्यांतिकमानयत् ४५

म. भा. टी.

॥ २२ ॥

४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति विराट्पर्वणि नीलकंठीये भारतभाददीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ त्रयि १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ वैशसंवेरं युद्धे कदंवा
१ नदीजेति । हेनदीजगगियेहेभीष्म लंकेशस्यरावणस्य वनतस्वारिर्नाशकोहन्मान् सःकेतुर्वजोयस्यसः लंकेशवनारिकेतुः नगोवृक्षस्तदाह्वयःवृक्षनामा नामेतिवितर्के निश्चितंवाअर्जुनइत्यर्थः
अथैनमब्रवीत्पार्थोभयात्तैनष्टचेतसम् ॥ यदिनोत्सहसेयोद्धुंशत्रुभिःशत्रुकर्षण ॥ एहिमेत्वंहयान्यच्छयुध्यमानस्यशत्रुभिः ४६ प्रयाह्येतद्रथानीकंमद्वाहुबलरक्षि
तः ॥ अप्रधृष्यतमंगोरंगुतंवीरैर्महारथैः ४७ माभैस्त्वंराजपुत्राग्र्यक्षत्रियोऽसिपरंतप ॥ कथंपुरुषशार्दूलशत्रुमध्येविषीदसि ४८ अहंवैकुरुभिर्योस्येविजेष्यामि
चतेपशून् ॥ प्रविश्यैतद्रथानीकमप्रधृष्यंदुरासदम् ४९ यंताभवनरश्रेष्ठयोत्स्येऽहंकुरुभिःसह ॥ एवंब्रुवाणोबीभत्सुर्वैराटिमपराजितः ॥ समाश्वास्यमुहूर्ततमु
त्तरंभरतर्षभ ५० ततएनंविचेष्टंतमकामंभयपीडितम् ॥ रथमारोपयामासपार्थःप्रहरतांवरः ५१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराट्पर्वणिगोहरणपर्वणिउत्तरगोग्रहेऽत्त
राश्वासनेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तदृष्ट्वाक्लीबवेषेणरथस्थंनरपुंगवम् ॥ शमीमभिमुखंयांतरथमारोप्यचोत्तरम् १ भीष्मद्रोणसुखा
स्तत्रक्रुरवोरथिसत्तमाः ॥ वित्रस्तमनसःसर्वेधनंजयकृताद्रयात् २ तानवेक्ष्यहतोत्साहानुत्पातानपिचाद्भुतान् ॥ गुरुःशस्त्रभृतांश्रेष्ठोभारद्वाजोऽभ्यभाषत ३ चं
डाश्ववाताःसंवातिरुक्षाःशर्करवर्षिणः ॥ भस्मवर्णप्रकाशेनतमसासंवृतंनभः ४ रूक्षवर्णाश्चजलदादृश्यंतेऽद्भुतदर्शनाः ॥ निःसरंतिचकोशेभ्यःशस्त्राणिविविधानिच
५ शिवाश्चविनदंत्येतादीप्तायांदिशिदारुणाः ॥ हयाश्चाश्रूणिमुंचंतिध्वजाःकंपत्यकंपिताः ६ यादृशान्यत्ररूपाणिसंदृश्यंतेबहूनिच ॥ यत्ताभवंतस्तिष्ठंतुमाध्वसं
समुपस्थितम् ७ रक्षध्वमपिचात्मानंव्यूहध्वंवाहिनीमपि ॥ वैशसंचप्रतीक्षध्वंरक्षध्वंचापिगोधनम् ८ एषवीरोमहेष्वासःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ आगतःक्लीबवेषे
णपार्थोनास्त्यत्रसंशयः ९ नदीजलंकेशवनारिकेतुर्नगाह्वयोनामनगारिसूनुः ॥ एषोऽगनावेषधरःकिरीटीजित्वाऽवधेनेष्यतिचाद्यगावः १० सएषपार्थोविक्रांतः
सव्यसाचीपरंतपः ॥ नायुद्धेननिवर्तेतसर्वैरपिसुरासुरैः ११ क्लेशितश्वनेशूरोवासवेनापिशिक्षितः ॥ अमर्षवशमापन्नोवासवप्रतिमोयुधि ॥ नेहास्यप्रतियोद्धारम
हंपश्यापिकौरवाः १२ महादेवोऽपिपार्थेनश्रूयतेयुधितोषितः ॥ किरातवेषप्रच्छन्नोगिरौहिमवतिप्रभुः १३ ॥ कर्णउवाच ॥ सदाभवान्फाल्गुनस्यगुणैर
स्मान्विकत्थसे ॥ नचार्जुनःकलापूर्णोममदुर्योधनस्यच १४ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ यद्येषपार्थोराधेयकृतंकार्यभवेन्मम ॥ ज्ञाताःपुनश्चरिष्यंतिद्वादशाब्दान्वि
शांपते १५ अथैषकश्चिदेवान्यःक्लीबवेषेणमानवः ॥ शरैरेनंसुनिशितैःपातयिष्यामिभूतले १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्ब्रुवतितद्वाक्यंधार्तराष्ट्रेपरंतप ॥
भीष्मोद्रोणःकृपोद्वौणिःपौरुषंतदपूजयन् १७ ॥ इतिश्रीम०वि०प०गो०प०उत्तरगोग्रहेअर्जुनप्रशंसायामेकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

विरा०

अ०

३२

॥ २२ ॥

‘शैलवृक्षौनगावगौ’ इत्यमरः नगारिर्द्रुस्तस्यसूनुः एषःअंगनावेषधरः किरीटीएतन्नामा यं जित्वा वःयुष्माकंगाःधेनुःनेष्यति तंदुर्योधनंअवपालय १० । ११ । १२ । १३ कलापोडशौ
ऽशाः पर्णःकृत्स्नः १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इतिविराट्पर्वणिनीलकंठीये भारतभाददीपेएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तामिति १ अवहरअवतारय २ बाहुविक्षेपसोढुंनशक्ष्यंतीतिसंबंधः भूमिजयहेउत्तर पलाशिनीबहुपञ्चवतीम् ३ । ४ । ५ गृणराजस्तालस्तत्समम् ६ महाभावेअतिप्रमाणम् ७ । ८ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये
भारतभावदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ अस्मिन्निति १ आलब्धुंस्मष्टुं २ । ३ । ४ दायादंपुत्रम् ५ । ६ । ७ अपट्टवृक्षादधआनीय ८ संनहनानि धनुषांधनानि ९ । १० । ११ । १२

॥ वैशंपायनउवाच ॥ तांशमीमुपसंगम्यमार्थवैराटिमब्रवीत् ॥ सुकुमारंसमाज्ञायसंग्रामेनातिकोविदम् १ समादिष्टोमयाक्षिप्रंधनुंष्यबहरोत्तर ॥ नेमानिहित्वदी
यानिसोढुंशक्ष्यंतिमेबलम् ॥ भारं चापिगुरुं सोढुं कुंजरं वा प्रमर्दिषुम् २ ममवाबाहुविक्षेपं शत्रूनिहविजेष्यतः ॥ तस्माद्भूमिजयारोहशमीमेतांपलाशिनीम् ३ अस्यांहि
पांडुपुत्राणांधनुंषिनिहितान्युत ॥ युधिष्ठिरस्यभीमस्यबीभत्सोर्यमयोस्तथा ४ ध्वजाः शराश्चशूराणां दिव्यानि कवचानि च ॥ अत्र वै तन्महावीर्यधनुः पार्थस्य गांढिवम् ५
एकं शतसहस्रेण संमितं राष्ट्रवधेनम् ॥ व्यायामसहमत्यर्थं तृणराजसमं महत् ६ सर्वायुधमहामात्रं शत्रुसंवाधकारकम् ॥ सुवर्णविकृतं दिव्यं शूलं शणमायतमव्रणम् ७ अलं
भारं गुरुं सोढुं दारुणं चारुदर्शनम् ॥ तादृशान्येव सर्वाणि बलवन्ति दृढानि च ॥ युधिष्ठिरस्य भीमस्य बीभत्सोर्यमयोस्तथा ८ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि
उत्तरगोत्रहेअर्जुनास्त्रकथने चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ उत्तरउवाच ॥ अस्मिन् वृक्षे किलेद्वंद्वं शरीरमिति नः श्रुतम् ॥ तदहं राजपुत्रः सन् स्पृष्टो यं पाणिना
कथम् १ नैव विधंमया युक्तमालब्धुं क्षत्रयोनिना ॥ महताराजपुत्रेण मंत्रयज्ञविदासता २ स्पृष्टवन्तं शरीरं मां शवाहमिवाशुचिम् ॥ कथं वा व्यवहार्यं वैकुर्वीथास्त्वं नृ
हन्नले ३ ॥ बृहन्नलोवाच ॥ व्यवहार्यश्च राजेन्द्र शुचिश्चैव भविष्यसि ॥ धनूंष्येतानि माभैस्त्वं शरीरं नात्र विद्यते ४ दायादं मत्स्यराजस्य कुले जातं मनस्विनाम् ॥
त्वांकथं निर्दिष्टं कर्मकारयेयं नृपात्मज ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तः स पार्थ नरथात्प्रस्कंद्य कुंडली ॥ आरुहो ह शमी वृक्षं वैराटिरवशस्तदा ६ तपन्यशासच्छत्रु
घ्नोरथेतिष्ठन् धनंजयः ॥ अवरोपय वृक्षाग्राद् धनूंष्येतानि माचिरम् ७ परिवेष्टनमेतेषां क्षिप्रं चैव व्यपातुद ॥ सोपहृत्य महार्हाणि धनूंषि पृथुवक्षसाम् ॥ परिवेष्टनवत्रा
णिविमुच्य समुपानयत् ८ तथा संनहनान्येषां परिमुच्य समंततः ॥ अपश्यद्गांढिवन्तत्र चतुर्भिरपरैः सह ९ तेषां विमुच्यमानानां धनुषामर्कवर्चसाम् ॥ विनिश्चेरुः प्रभा
दि व्याग्रहाणामुदयेष्विव १० सतेषां रूपमालोक्य भोगिनामिव जृम्भताम् ॥ हृष्टरो माभयोद्विग्नः क्षणेन समन्यत ११ संस्पृश्य तानि चापानि भानुमंतिवृंहति च ॥
वैराटिर्जुनं राजन्निदं वचनमब्रवीत् १२ इ० म० वि० गो० उत्तरगोत्रहेअस्त्रारोपणे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ उत्तरउवाच ॥ बिंद्यो जात रूपस्य शतं यस्मि
न्निपातिताः ॥ सहस्रकोटिसौवर्णाः कस्यैतद्भनुरुत्तमम् १ वारणाय त्रसौवर्णाः पृष्टे भासन्ति दंशिताः ॥ सुपार्श्वे सुग्रहं चैव कस्यैतद्भनुरुत्तमम् २

॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ कस्य जात रूपस्य जात कीर्तेः ' रूपं स्वभावे सौंदर्येनालो रूपं पुष्टं दयोः । ग्रंथावृत्तौ नाटकादावाकार लोकोरपि ' इति मे
दिनी बिंद्यः सौवर्णा इति संबन्धः सहस्रे सहस्रत्पौबलवत्पौदीप्तिमत्पौत्राकोटीप्रांतौयस्य तत्सहस्रकोटि ' सहो बले ज्योतिषिच ' इति मेदिनी सहस्रशब्दान्मत्वर्थोपरप्रत्ययः १ दंशिताः भासमानाः
सुग्रहं युष्मतेऽस्मिन्निति ग्रहो मध्यं २

तपनीयस्यसुवर्णस्य इंद्रगोपकाः कीटविशेषाः रक्तपीतभास्वरवर्णाः ३ । ४ सौवर्णाः शलभाः सुवर्णः कृष्णागुरुवर्णद्रव्यं 'मीना' इति संज्ञितं तन्मयाः तेषु हि नीलवर्णेषु तपनीयास्वर्णभूषणानि शोभन्ते 'सुवर्णं
श्च सुवर्णाचकृष्णागुरुमत्वांतरे' इति विश्वः सुवर्णमणयः स्वर्णविद्वः शोभनवर्णमणिखचितत्वाद्वा सुवर्णमणिचित्रत्वं ५ साहस्राः सहस्रशः संख्याताः लोमवाहिनः पञ्चवंतः लोमच्छेदिन इत्यन्ये उपासंगे निषंगे ६
विपाठाः स्थूलदंडावागविशेषाः 'विपाठः स्थूलदंडः स्यात्' इति कल्पद्रुः गात्रपत्राः पृथपत्रवाहिनः शिलाशिताः शिलायां तीक्ष्णीकृताः पीताः कर्मरिणतेजनजलपायिनाः सर्वायसाः केवललोहमयाः
काष्ठदंडरहिता इत्यर्थः ७ वराहकर्णकारैः शल्यैः व्यामिश्रानयुक्तान् धारयते शरान् चित्ररूपानेवेति भावः ८ चंद्रविबार्धवदर्शनयेषां अर्धचंद्राकारा इत्यर्थः ९ पूर्वैरुपरिस्थैरर्थैः उपलक्षिताः सुवाससः सुपुंत्वावाणा एव
उत्तरैरग्रभागैर्हेमपुंस्त्वैः सुवर्णधाराचित्रितैः १० शिलीभेकी पृष्ठे चित्ररूपेण यस्य परिचयार्थं शिलीमुखोभेक्यामुखमिव मुखं यस्य सायकः खड्गः 'शरे खड्गे च सायकः' इत्यमरः ११ वैयाघ्रकोशे व्याघ्रचर्मकोशे

तपनीयस्य शुद्धस्य पृष्ठे यस्येंद्रगोपकाः ॥ पृष्ठे विभक्ताः शोभन्ते कस्यैतद्धनुरुत्तमम् ३ सूर्यायत्र च सौवर्णास्त्रयोभासंति दंशिताः ॥ तेजसा प्रज्वलंतो हि कस्यैतद्धनुरुत्तमम्
४ शलभायत्र सौवर्णास्तपनीयविभूषिताः ॥ सुवर्णमणिचित्रं च कस्यैतद्धनुरुत्तमम् ५ इमे च कस्य नाराचाः सहस्रालोमवाहिनः ॥ समंतात्कलयौताग्रा उपासंगे हिर
ण्मये ६ विपाठाः पृथक् कस्य गात्रपत्राः शिलाशिताः ॥ हारिद्रवर्णाः सुमुखाः पीताः सर्वायसाः शराः ७ कस्यायमसितश्चापः पंचशार्दूललक्षणः ॥ वराहकर्णव्या
मिश्रान् शरान् धारयते दश ८ कस्येमे पृथक् दीर्घाश्चंद्रविबार्धदर्शनाः ॥ शतानि सप्ततिष्ठंति नाराचारुधिराशनाः ९ कस्येमे शुक्लपत्राभैः पूर्वैरर्थैः सुवाससः ॥ उत्तरैरायसैः
पीतैर्हेमपुंस्त्वैः शिलाशितैः १० गुरुभारसहोदिव्यः शात्रवाणां भयंकरः ॥ कस्यायं सायको दीर्घः शिलीपृष्ठः शिलीमुखः ११ वैयाघ्रकोशे निहितो हेमचित्रत्सुर्महान् ॥
सुफलश्चित्रकोशश्च किंकिणीसायको महान् १२ कस्य हेमत्सरुर्दिव्यः खड्गः परमनिर्मलः ॥ कस्यायं विमलः खड्गो गव्ये कोशे समर्पितः १३ हेमत्सरुना धृत्यो नैषध्यो
भारसाधनः ॥ कस्य पांचनखे कोशे सायको हेमविग्रहः १४ प्रमाणरूपसंपन्नः पीत आकाशसन्निभः ॥ कस्य हेममये कोशे सुतसेपावकप्रभे १५ निर्विशोऽयं
गुरुः पीतः सायकः परनिर्घ्रणः ॥ कस्यायमसितः खड्गो हेमविंदुभिरावृतः १६ आशीविषसमस्पर्शः परकायप्रभेदनः ॥ गुरुभारसहोदिव्यः सपत्नानां भयप्रदः १७ निर्दिश
स्वयथा तत्त्वं मया पृष्टा बृहन्नले ॥ विस्मयो मे परो जातो दृष्ट्वा सर्वमिदं महत् ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि उत्तरवाक्यं नाम द्विचत्वारिंशोऽ
ध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ॥ ॥ बृहन्नलोवाच ॥ यन्मां पूर्वमिहा पृच्छः शत्रुसेनापहारिणम् ॥ गांडीवमेतत्पार्थस्य लोकेषु विदितं धनुः १ सर्वायुधमहामात्रं शात
कुंभपरिष्कृतम् ॥ एतत्तदुर्जुनस्यासीद्गांडीवं परमायुधम् २

'त्सरुः खड्गादिमुष्टौ स्यात्' इत्यमरः सुफलः शोभनभस्त्रिकः 'फलं शस्त्राग्रेष्वुष्टिलाभयोः' इति विश्वः किंकिणिपुक्तः सायकः १२ गव्ये गोचर्मजे १३ नैषध्यो निषधदेशजः पांचनखे अजचर्मजे 'पंच
नखोऽजे कूर्मे' इति विश्वः हेमविग्रहः सुवर्णेनालंकृतदेहः १४ आकाशसन्निभः कृष्णभास्वरः १५ निर्विशः त्रिशशांऽगुच्छिन्नो निर्गतः त्रिशदंगुलाधिकः सायकः खड्गः परेषां शस्त्रेण निर्गतो त्राणो यस्य परानभि
भूतः शिष्य इति पाठे गुरुष्वद्रयेनोद्यमाना सांगीतिमतिद्वालद्योग्यः १६ १७ १८ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकण्ठे विभारतभाष्ये दीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ अपहरतीत्यपहारीकालः सोऽस्त्यस्मिन्नित्यप
हारिणं पामादित्वान्मत्त्वर्थो योनप्रत्ययः कालरूपीत्यर्थः १ । २

धनुषांशतसहस्रेणलक्षेणसंमितं ३ । ४ । ५ त्रीणि वर्षाणि पंचशतं वर्षाणि प्रजापतिरधारयदितिसंबंधः अत्र ब्रह्मादीनां वर्षाणि देवमानेनैव ज्ञेयानि यो ब्रह्माकं सौरः संवत्सरः सतेषामेकं दिनमिति शास्त्र
प्रसिद्धं पार्थः पंचचषष्टिचैत्यत्र तु वर्षशब्दो वृष्टिपरः तथा च संवत्सरे वर्षद्वयं जायते ' तथा हि एकैकं वर्षं नृसः शरदित्रीशाग्रयणं करोति अपरेण नृसो वसंतं यथाग्रयणं करोति ' तथा चाचाग्रयणं प्रकृत्य
आश्वलायनः श्रुतिमुदाहरति ' अपि हि देवा आहुस्तृप्तो नूतं वर्षस्याग्रयणेन हियजते ' इति तथान्यत्रापि न देवप्रकृत्यश्रुतं ' व्रीहिभिरिष्ट्वा व्रीहिभिरैव यजेताथ यवेभ्यो यवैरिष्ट्वा यवैरैव यजेत व्रीहिभ्यः ' इति
एवं चैकस्मिन् संवत्सरे कर्क्यानाद्येकं वर्षं परमकराय नादीति द्वे वर्षे ततश्च सार्द्धं द्वाविंशता संवत्सरेः पंचषष्टिर्वर्षाणि भवन्तीति युक्तमुक्तं पार्थः पंचचषष्टिच वर्षाणि एतद्धनुर्दधारेति अन्येतु अतीतमनागतंचकालमे
कीकृत्य पंचषष्टि संवत्सरं धनुर्द्वारणं वर्णयति ' वर्षोऽस्त्री भारतादौ तु जंबूद्वीपाद् वृष्टिषु ' इति मेदिनी ' वृष्टिर्वर्ष ' इत्यमरश्च तत्र प्राचां मतेऽधारयदिति भूतकालानुपपत्तिः वक्तुः कदाचिदायु

यत्तच्छतसहस्रेण संमितं राष्ट्रवर्द्धनम् ॥ येन देवान् मनुष्यांश्च पार्थो विजयते मृधे ३ चित्रमुच्चावचैर्वर्णैः श्लक्ष्णमायतमव्रणम् ॥ देवदानवगंधर्वैः पूजितं शाश्वतीः समाः
४ एतद्वर्षसहस्रं तु ब्रह्मा पूर्वमधारयत् ॥ ततोऽनंतरमेवाथ प्रजापतिरधारयत् ५ त्रीणि पंचशतं चैव शक्रोऽशीतिच पंचच ॥ सोमः पंचशतं राजा तथैव वरुणः शतम् ॥
पार्थः पंचचषष्टिच वर्षाणि श्वेतवाहनः ६ महावीर्यमहादिव्यमेतत्तद्धनु रूतमम् ॥ एतत्पार्थं मनुप्राप्तं वरुणाच्चारुदर्शनम् ७ पूजितं सुरमर्त्येषु बिभर्त्ति परमं वपुः ॥
सुपार्श्वभीमसेनस्य जातरूपग्रहं धनुः ॥ येन पार्थोऽजयत् कृष्णां दिशं प्रार्ची परंतपः ८ इंद्रगोपकचित्रं च यदेतच्चारुदर्शनम् ॥ राज्ञो युधिष्ठिरस्यैतद्वैराटे धनु रूतमम् ९
सूर्यायस्मिंस्तु सौवर्णाः प्रकाशन्ते प्रकाशिनः ॥ तेजसा प्रज्वलन्तो वै न कुलस्यैतदायुधम् १० शलभाय त्रसौवर्णास्तपनीयविचित्रिताः ॥ एतन्माद्रीसुतस्यापि सह देवस्य
कार्मुकम् ११ यत्विमेक्षुरसंकाशाः सहस्रालोमवाहिनः ॥ एतेऽर्जुनस्य वैराटेशराः सर्वविषोपमाः १२ एते ज्वलन्तः संग्रामे तेजसा शीघ्रगामिनः ॥ भवंति वीरस्या
क्षय्याव्यूहतः समरे रिपून् १३ ये चेमे पृथवो दीर्घाश्चंद्रबिंबार्धदर्शनाः ॥ एते भीमस्य निशितारिपुक्षयकराः शराः १४ हारिद्रवर्णा ये त्वेते हेमपुंखाः शिलाशिताः ॥
नकुलस्य कलापोऽयं पंचशार्दूललक्षणः १५ येनासौ व्यजयत् कृत्स्नां प्रतीचीं दिशमाहवे ॥ कलापो ह्येष तस्यासीन्माद्रीपुत्रस्य धीमतः १६ यत्विमेभास्कराकाराः
सर्वपारसवाः शराः ॥ एते चित्रक्रियोपेताः सह देवस्य धीमतः १७ यत्विमे निशिताः पीताः पृथवो दीर्घवाससः ॥ हेमपुंखास्त्रिपर्वाणो राज्ञ एते महाशराः १८ यस्त्वयं
सायको दीर्घः शिलीपृष्ठः शिलीमुखः ॥ अर्जुनस्यैष संग्रामे गुरुभारसहोदृढः १९ वैयाघ्रकोशः सुमहान् भीमसेनस्य सायकः ॥ गुरुभारसहोदिव्यः शात्रवाणां भयंकरः
२० सुफलश्चित्रकोशश्च हेमत्सहानुतमः ॥ निखिंशः कौरवस्यैष धर्मराजस्य धीमतः २१

ज्ञानकल्पनेऽपि प्रतिपत्तुः पारोक्ष्येणार्जुनवयोर्विदोऽप्रतिपत्तिश्चेति विचारणीयं अस्माकं तु गांडीवलाभानंतरंगतेषु सार्द्धं द्वाविंशद्वर्षेषु त्रयोदश वर्षाणि वनवासे ब्राह्मणकार्याभ्यामुन्नागरं प्रविष्टस्या
र्जुनस्य द्रौपदीधर्मराजयोः महासनाकालेऽनुभवशनिमित्ते द्वादश वर्षाणि इति पंचविंशतिर्गतानि अन्यान्यपि दिग्विजयराजमृगं राज्यकरणादिकाले प्रागेव सार्द्धं सप्त वर्षाणि गतानीति समुज्ज्वलं ६ । ७ । ८
२ । १० । ११ सहस्राः तेजस्विनो दृढाः सहस्रशः संमितावा १२ व्यूहतः क्षिपतः १३ । १४ । १५ । १६ सर्वपारसवाः सर्वचतुष्पारं परममूढं सुवतेर्हंसं तिते सर्वपारसवाः सर्वशङ्खसमूहनाशकराः
१७ । १८ । १९ । २० । २१

चित्रयोत्रे विचित्रयुद्धनिमित्तं निहितः पालितः २२ । २३ ॥ इति विराट्पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ सुवर्णेति १ । २ पराकीर्य अपास्य ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ नररूपस्य ममहाविष्णोर्नामानि संकटे स्मर्यमाणानि विजयावहानीत्यभिप्रेत्याह एकाग्रैति १ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ नक्षत्राभ्यां ताराभ्यां

यस्तु पांचनखे कोशे निहितश्चित्रयोधने ॥ नकुलस्यैष निस्त्रिंशो गुरुभारसहोदृढः २१ यस्त्वयं विपुलः खड्गो गव्ये कोशे समर्पितः ॥ सहदेवस्य विद्वद्येनं सर्वभारसहं दृढम् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते विराट्पर्वणि गोहरणपर्वणि उत्तरगोग्रहे आयुधवर्णनं नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ उत्तरउवाच ॥ सुवर्णविकृता नीमान्यायुधानि महात्मनः ॥ रुचिराणि प्रकाशंते पार्थानामाशुकारिणाम् १ कनुस्विदर्जुनः पार्थः कौरव्यो वायुधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च भीमसेनश्च पांडवः २ सर्वेष्वमहात्मानः सर्वा मित्रविनाशनाः ॥ राज्यमक्षैः पराकीर्य न श्रूयंत कथंचन ३ द्रौपदीकचपांचालीस्रोरत्नमिति विश्रुता ॥ जितानक्षैस्तदा कृष्णा तानेवान्वगमद नम् ४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अहमस्म्यर्जुनः पार्थः सभास्तारो युधिष्ठिरः ॥ बलवो भीमसेनस्तु पितुस्ते सपाचकः ५ अश्वबंधोऽथ नकुलः सहदेवस्तु गोकुले ॥ सैरंधी द्रौपदीं विद्वियत्कृते कीचकाहताः ६ ॥ उत्तरउवाच ॥ दशपार्थस्य नामानियानि पूर्वैश्चुतानि मे ॥ प्रब्रूयास्तानि यदि मे श्रद्धया सर्वमेव ते ७ अर्जुन उवाच ॥ हंत तेऽहं समाचक्षे दश नामानियानि मे ॥ वैशटेऽगृणुतानि त्वं यानि पूर्वैश्चुतानि ते ८ एकाग्रमानसो भूत्वा गृणु सर्वं समाहितः ॥ अर्जुनः फाल्गुनो जिष्णुः किरीटी श्वेतवाहनः ॥ बीभत्सुर्विजयः कृष्णः सव्यसाची धनंजयः ९ ॥ उत्तरउवाच ॥ केनासि विजयो नाम केनासि श्वेतवाहनः ॥ किरीटी नाम केनासि सव्यसाची कथं भवान् १० अर्जुनः फाल्गुनो जिष्णुः कृष्णो बीभत्सुरेव च ॥ धनंजयश्च केनासि ब्रूहि तन्मम तत्त्वतः ११ श्रुता मे तस्य वीरस्य केवलानामहेतवः ॥ तत्सर्वं यदि मे ब्रूयाः श्रद्धया सर्वमेव ते १२ अर्जुन उवाच ॥ सर्वान् जनपदान् जित्वा वित्तमादाय केवलम् ॥ मध्ये धनस्य तिष्ठामि तेनाहुर्मौ धनंजयम् १३ अभिप्रयामि संग्रामे पदं हं युद्धदुर्मदान् ॥ नाजित्वा विनिवर्त्तामि तेन मां विजयं विदुः १४ श्वेताः कांचनसन्नाहारथे युज्यंति मे हयाः ॥ संग्रामे युद्धयमानस्य तेनाहं श्वेतवाहनः १५ उत्तराभ्यां फाल्गुनीभ्यां नक्षत्राभ्यामहं दिवा ॥ जातो हिमवतः पृष्ठे तेन मां फाल्गुनं विदुः १६ पुराशक्रेण मे दत्तं युध्यतो दानवर्षभैः ॥ किरीटं मूर्ध्नि सूर्याभं तेनाहुर्मौ किरीटिनम् १७ न कुर्यां कर्म बीभत्सं युध्यमानः कथंचन ॥ तेन देवमनुष्येषु बीभत्सुरिति विश्रुतः १८ उभौ मे दक्षिणौ पाणी गंडीवस्य विकर्षणे ॥ तेन देवमनुष्येषु सव्यसाचीति मां विदुः १९ पृथिव्यांचतुरं तायां वर्णो मे दुर्लभः समः ॥ करोमि कर्म शुक्लं वतस्मान्ममर्जुनं विदुः २० ॥ अहं दुरापो दुर्धर्षो दमनः पाकशासनिः ॥ तेन देवमनुष्येषु जिष्णुर्नामास्मि विश्रुतः २१

तत्र स्थिते चंद्रोऽख्यः उत्तराभ्यांच पूर्वाभ्यामिति पाठे नक्षत्रसंभावित्यर्थः १६ । १७ बीभत्सुरिति । भदिकल्याणे सुखे चेत्यस्य मनिरूपं १८ विकर्षणे शक्ताविनिशेषः सव्येन वामेनापि हस्तेन सचितुं ज्याकृपणादि क्रियायां संबुद्धं शीलमस्वेति सव्यसाचीत्यर्थः १९ अर्जुन इति । ऋजगतिस्थानार्जनोपाजनेष्वित्यत उन्नतप्रत्यये भवति वर्णो दीप्तिः समः क्रजुः दीप्तिमत्त्वात् सप्तत्वात् युद्धकर्मकरत्वाच्चाजुर्न इत्यर्थः २० जिष्णुर्जयशीलः २१

कृष्णावदातस्य कृष्णभास्वरवर्णस्य कर्पतिचित्मिति मनोहरत्वाद्वा कृष्ण इत्याह प्रियत्वादिति २२ । २३ नागराजप्रेरावतस्तस्येव करोपमा इत्यर्थः सादृश्यस्य इति हस्तोपमकरोत्यर्थः २४ कर्मदिग्विजयादि २५ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारताभावरूपे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ आस्थायेति १ नुदामिद्रीकरोमि २ भैरवं भयानकं महत्कर्म कुर्वाणम् ३ उपासंगान् तूणीरान् ४ गृह्यगृहीत्वा शीघ्रेण वेगेन ततः शमीतोऽवातरत् इतरेषामायुधानितानि शायितिशेषः ५ अवजेष्यामि देहया जेष्यामि ६ त्वं तु भयं त्यजेत्याह संकल्पेति त्रिभिः । इदं मया गुप्तरक्षितं रथोपरि भागस्ते तवनमरं नगरवद्भक्षकं भविष्यति तत्र रथांगेषु नगरांगसंपत्तिमाह संकल्पपक्षविशेषमिति । संकल्पः सम्यक्कल्पनं चक्राक्षध्वजकूबरयुगादीनामंगानां दार्ढ्येन समर्थनं तदेव पक्षयोर्वीथीनां पार्श्वयोर्विक्षेपो विस्तारो यस्मिन् बाह्वएव स्वी

कृष्ण इत्येव दशमं नाम चक्रोपतामम् ॥ कृष्णावदातस्य ततः प्रियत्वाद्वा लक्ष्यैव २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सपार्थवैराटिरभ्यवादयदंतिकात् ॥ अहं भूमिं जयो नामनाम्नाहमपि चोत्तरः २३ दिष्ट्या त्वां पार्थ पश्यामि स्वागतं ते धनं जय ॥ लोहिताक्ष महाबाहो नागराज करोपम २४ यदज्ञानादवोचं त्वां क्षतुर्मुहं सितन्मम ॥ यतस्त्वया कृतं पूर्वा वित्रं कर्म सुदुष्करम् ॥ अतो भयं व्यतीतं मे प्रीतिश्च परमा त्वयि २५ ॥ इति श्री महाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि उत्तरगोग्रहे अर्जुनपरिचये चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ॥ उत्तर उवाच ॥ आस्थाय रुचिरं वीर रथं सारथिनामया ॥ कतमं यास्यसेऽनीकमुक्तो यास्थाम्यहं त्वया १ ॥ अर्जुन उवाच ॥ प्रीतोऽस्मि पुरुष व्याघ्रनभयं विद्यते तव ॥ सर्वांस्तु दामितेश्च नृणामेव विहारद २ स्वस्थो भव महाबाहो पश्य मां शत्रुभिः सह ॥ युध्यमानं विमर्देऽस्मिन् कुर्वाणं भैरवं महत् ३ एतान् सर्वानुपासंगान् क्षिप्रं वघ्रीहि मे रथे ॥ एकं चाहरन्निस्त्रिंशं जात रूपपरिष्कृतम् ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा त्वरावानुत्तरस्तदा ॥ अर्जुनस्यायुधान् गृह्णन् शीघ्रेणावातरत्ततः ५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अहं वै कुरुभिर्योत्स्याम्य वजे जेष्यामि ते पशून् ६ संकल्पपक्षविक्षेपं बाहुप्राकारतोरणम् ॥ त्रिदंढतूणसं बाधमनेन कध्वजसंकुलम् ७ ज्याक्षेपणं क्रोधकृतं नेमीनिनददुंदुभिः ॥ नगरं ते मया गुप्तरथोपस्थं भविष्यति ८ अधिष्ठितो मया संख्येरथो गांढीवधन्वना ॥ अजेयः शत्रुसैन्यानां वैराटे व्येतु ते भयम् ९ ॥ उत्तर उवाच ॥ विभेमि नाहमेतेषां जानामि त्वां स्थिरं युधि ॥ केशवेनापि संग्रामे साक्षादिद्रेण वा समम् १० इदं तु चिंतयन्नेवं परिमुह्यामि केवलम् ॥ निश्चयं चापि दुर्मेधान गच्छामि कथंचन ११ एवं युक्तां गुरुपस्य लक्षणैः सूचितस्य च ॥ केन कर्म विपाकेन ह्नीतत्वं मिदमागतम् १२ मन्ये त्वां ह्नीतवेषेण चरंतं शूलपाणिनम् ॥ गंधर्वराज प्रतिमं देवं वाऽपिशतक्रतुम् १३

यौवाहुतुल्यत्वात् प्राकारः पुरपरिधिभिर्चितस्तस्मिंस्तोरणं पुरद्वारं यस्मिन् रथिसारथ्योरपिरथांगत्वविवक्षया एतदुक्तं त्रिदंढः ईषातदुभयपार्श्वदार्ढ्यं चेति मिलित्वा त्रिदंढ उच्यते स च तूणो निपंगश्च ताभ्यां संबाधं न कटं दुष्प्रवेशं पक्षे त्रिदंढे सैन्यत्रयं रथिनां हस्तिसादिनां हयसादिनां चैति त्रीणि सैन्यानि तेषां तूणोपलक्षितानि आयुधानितैः संबाधं अनेकध्वजसंकुलं बहुध्वजव्याप्तं अनेकेन अनन्येन ध्वजेन वानरेण संकुलं भयंकरं 'एके मुख्यान् यके बलाः' इति नानार्थः ७ ज्याक्षेपुर्भौर्वीसैव क्षेपणानि गोलासनानि नालिकास्थानि यस्मिन् क्रोधेन परजिघांसाहेतुना चित्तवृत्तिविशेषेण निमित्तभूतेन कृतं परिष्कृतं द्रव्यमपि ८ फलितमाह अधिष्ठित इति ९ केशवेन इद्रेण वा समं सार्धं संग्रामे त्वां स्थिरं जातम् १० ॥ ११ युक्तां गुरुपस्य युक्तानि समीचीनान्यंगानि युक्तांगानि शस्त्रास्त्रैः युगादीनि रूपमाकृतिश्च यस्य लक्षणैः पंचरक्तत्वादिभिः १२ । १३

१४ परवाननायवान् उत्तीर्णमापन्नपद्विषयोः १५ । १६ । १७ शत्रुरयारुजान्शत्रुरयभंजकान् मूकविभुजादिस्त्रातः तीर्थनोगुरुतः १८ । १९ यातेगमने पदंपदं सर्वमपिपदं भूमौक्षिप्तं नतद्वृत्तीतं वा नपश्यतिवेगवत्त्वात् सुग्रीवमेघपुष्पशैव्यबलाहकाभगवतोऽन्वास्तस्तास्यमेघावाहानामुक्तम् २० । २१ पार्श्वगुरुरस्थितयोरश्चयोः पृष्ठभागं पाश्चात्पुगमितियाचत् 'पार्श्विणः स्यादुन्मदक्षिणां क्षिपाद्वयोः

॥ अर्जुन उवाच ॥ भ्रातुर्नियोगाज्येष्ठस्य संवत्सरमिदं व्रतम् ॥ चरामिव्रतचर्यैव सत्यमेतद्वीर्यमिदम् १४ नास्मि क्लीबो महाबाहो परवान्धर्मसंयुतः ॥ समाप्तव्रतमुत्ती र्णविद्धि मां त्वं नृपात्मज १५ ॥ उत्तर उवाच ॥ परमोऽनुग्रहो मेऽद्य यतस्तर्को न मे व्रथा ॥ न हीदृशाः क्लो बरूपा भवंति तु नरोत्तम १६ सहायवानस्मिरणे युध्येयममरै रपि ॥ साध्वसं हि प्रनष्टं मे किं करोमि ब्रवीहि मे १७ अहं ते संग्रहीष्यामि हयान् शत्रून् चारुजान् ॥ शिक्षितो ह्यस्मि सारथ्ये तीर्थतः पुरुषर्षभ १८ दारुको वा सुदेवस्य यथा शक्यमातलिः ॥ तथा मां विद्धि सारथ्ये शिक्षितं नरपुंगव १९ यस्य यातेन पश्यंति भूमौ क्षिप्तं पदं पदम् ॥ दक्षिणां यो धुर्युक्तः सुग्रीवसदृशो हयः २० योऽयं धुर्युक्तो वीर्यवरो ब्रह्मां वहतिशोभनः ॥ तं मन्ये मेघपुष्पस्य जवेन सदृशं हयम् २१ योऽयं कांचनसंनाहः पार्श्विणो वहतिशोभनः ॥ समं शैव्यस्य तं मन्ये जवेन बलवत्तरम् २२ योऽयं वहति मे पार्श्विणो दक्षिणामश्रितः स्थितः ॥ बलाहकादपि मतः स जवे वीर्यवत्तरः २३ त्वामेवायं रथो वोढुं संग्रामेऽर्हति धन्विनम् ॥ त्वं चे मं रथमास्थाय योद्धुमर्हो मतो मम २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो विमुच्य बहूभ्यां वलयानि सवीर्यवान् ॥ चित्रे कांचनसन्नाहे प्रत्यमुंचत दातले २५ कृष्णान् भंगिमतः केशान् श्वेतेनोद्वह्य वाससा ॥ अथासौ प्राङ्मुखो भूत्वा शुचिः प्रयतमानसः ॥ अभिदधौ महाबाहुः सर्वास्त्राणि रथोत्तमे २६ ऊचुश्च पार्थ सर्वाणि प्रांजलीनि नृपात्मजम् ॥ इमे स्म परमो दाराः किं कराः पांडुनंदन २७ प्रणिपत्य ततः पार्थः सभालभ्य च पाणिना ॥ सर्वाणि मानसानीह भवतेत्यभ्यभाषत २८ प्रतिगृह्य ततोऽस्त्राणि प्रहृष्टवदनोऽभवत् ॥ अधिगम्य ततः साकृत्वा गांढीवंग्या र्षिपद्भ्यः २९ तस्य विक्षिप्यमाणस्य धनुषोऽभूमहाध्वनिः ॥ यथा शैलस्य महतः शैले नैवावजघ्नतः ३० सनिघातोऽभवद्भूमिद्विधुवायुर्ववौ भृशम् ॥ पपात महती चोल्कादिशो न प्रचकाशिरे ॥ भ्रातृध्वजं खेतदासीत् प्रकंपितमहाद्रुमम् ३१ तं शब्दं कुर्वोऽजानन् विस्फोटमज्ञनेरिव ॥ यदर्जुनो धनुः श्रेष्ठं बाहुभ्यामाक्षिपद्रथे ३२ ॥ उत्तर उवाच ॥ एकस्त्वं पांडव श्रेष्ठ बहूने तान् महारथान् ॥ कथं जेष्यासि संग्रामे सर्वशस्त्रास्त्रपारगान् ३३ असहायोऽसि कौंतेय सहायाश्च कौरवाः ॥ अतएव महाबा हो भीतस्तिष्ठामि तेऽग्रतः ३४ उवाच पार्थ मा भैषीः प्रहस्य स्वनवत्तदा ३५

सैन्यपृष्ठे ' इति मेदिनी २२ । २३ । २४ पर्यमुंचत दातले इति प्रायेतु कुंडले इति शेषः २५ श्रंगिमतः कौटिल्यवतः अभिदधौ इति शेषः २६ । २७ मानसानि मयोजनकाले स्मृतिगोचराणि २८ प्रतिगृह्य अनुकूला निहृत्वा व्याप्तिपटवणत्कासितवान् २९ अवजघ्नतः अवहन्यमानस्य अभिनिघ्नत इति प्राञ्जलीतरम् ३० भूमिद्विधुवायुर्ववौ भृशम् ३१ भ्राता इति भ्रातृध्वजापस्मिन् एतेन परसैन्यवादे पुंशब्दजा आस्तादुत्पत्त्यर्थमिति व्यस्यते प्रकंपितमहाद्रुममित्यनेन भूमिकंप्रोत्पन्नत्वे ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१ ॥ इतिविराटप्रवर्षेणिनीलकंठीये मारतभावदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ उत्तरमिति १ सिंहांसिंहाकारं २ देवीमायामित्यद्भुतत्वं भजस्य दर्शितम् मायामय इव ध्वजोऽद्भुत इत्यर्थः विश्वकर्मणा प्रक्षणाभौमनेन वा कांचनं कांचनवर्णं सिंहसिंहाकारं यस्य पुच्छे भ्रमेणैव बहुल इत्यादि न्यपेक्ष्यंतमित्यर्थः वानरलक्षणं वानरस्वरूपम् ३ प्रसादं प्रसादमाप्तं सः पावकः

युध्यमानस्य मेवीरगंधर्वैः सुमहाबलैः ॥ सहायो बोधयात्रायां कस्तदाऽऽसीत्सखा मम ३६ तथा प्रतिभयेतस्मिन् देवदानवसंकुले ॥ खांडवे युध्यमानस्य कस्तदासीत्सखा मम ३७ निवातकवचैः सार्धं प्रौढो मेऽस्य महाबलैः ॥ युध्यतो देवराजार्थे कः सहायस्तदाऽभवत् ३८ स्वर्गं वेत्तु पांचाल्याराजभिः सह संयुगे ॥ युध्यतो बहुभिस्तातकः सहायस्तदाऽभवत् ३९ उपजीव्य गृह्णोऽंशं कं वैश्रवणं यमम् ॥ वरुणं पावकं चैव कृपं कृष्णं च माधवम् ४० पिनाकपाणिनं चैव कथमेतान्नयोधये ॥ रथं वाहय मेशीघ्रं व्येतु ते मानसो ज्वरः ४१ इति श्रीमहाभारते विराट्पर्वोत्तरगोप्रहृत्तरार्जुनबोर्वाक्यं नाम पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उत्तरं सारथिं कृत्वा शमीकृत्वा प्रदक्षिणम् ॥ आयुधं सर्वमादाय प्रययौ पांडवर्षभः १ ध्वजं सिंहं रथात् तस्मादपनीय महारथः ॥ प्रणिधाय शमीमूले प्रायादुत्तरं सारथिः २ देवीमायां रथे युक्तां विहितां विश्वकर्मणा ॥ कांचनं सिंहलांगूलं ध्वजं वानरलक्षणम् ३ मनसा चिंतयामास प्रसादं पावकस्य च ॥ स च तच्चिंतितं ज्ञात्वा ध्वजे भूतान्यदेशयत् ४ सपताकं विचित्रांगसोपासंगं महाबलम् ॥ स्वात्पपातरथे तूष्णीं दिव्यरूपं मनोरमम् ५ रथं तस्मात् गतं दृष्ट्वा दक्षिणं प्राकरोत्तदा ॥ रथमास्थाय बीभत्सुः कौंतियः श्वेतवाहनः ६ बद्धगोधांगुलित्राणः प्रगृहीतशरसनः ॥ ततः प्रायादुदीर्घं च कपिप्रवरकेतवः ७ स्वनवंतं महाशंखं बलवानरिमर्दनः ॥ प्राधमद्वलमास्थाय द्विषतां लोमहर्षणम् ८ ततस्तेजवनाधुर्याजानुभ्यामगमन्महीम् ॥ उत्तरश्चापि संतस्तोरथोपस्थ उपाविशत् ९ संस्थाप्य चाश्वान् कौंतियः समुद्यम्य चरश्मिभिः ॥ उत्तरं च परिष्वज्य समाश्रास्य दर्जुनः १० अर्जुन उवाच ॥ मा भैस्त्वं राजपुत्र इयक्षत्रियोऽसि परंतप ॥ कथं तु पुरुषव्याघ्रशत्रुमध्ये विषीदसि ११ श्रुतास्ते शंखशब्दाश्च भेरीशब्दाश्च पुष्कलाः ॥ कुंजराणां च नदतां व्यूढानीकेषु तिष्ठताम् १२ सत्वं कथमिहानेन शंखशब्देन भीषितः ॥ विवर्णरूपो विव्रस्तः पुरुषः प्राकृतो यथा १३ उत्तर उवाच ॥ श्रुतामे शंखशब्दाश्च भेरीशब्दाश्च पुष्कलाः ॥ कुंजराणां निनदतां व्यूढानीकेषु तिष्ठताम् १४ नैवं विघ्नः शंखशब्दः पुराजातु मया श्रुतः ॥ ध्वजस्य चापिरूपं मे दृष्टपूर्वं न हीदृशम् १५ धनुषश्चैव निर्वोषः श्रुतपूर्वो न मे क्वचित् ॥ अस्य शंखस्य शब्देन धनुषो निःस्वनेन च १६ अमानुषाणां शब्देन भूतानां ध्वजवासिनाम् ॥ रथस्य च निनादेन मनोमुह्यति मे भृशम् १७ व्याकुलाश्च दिशः सर्वा हृदयं व्यथतीव मे ॥ ध्वजेन पिहिताः सर्वा दिशो न प्रतिभांति मे १८ गांडीवस्य च शब्देन कर्णो मे बधिरीकृतौ ॥ समुहूतं प्रयातं तु पार्थो वैराटि मब्रवीत् १९ अर्जुन उवाच ॥ एकांतरं मया स्थाप्य पद्मचातं मम पीडयन् ॥ दृढं चरश्मीन् संयच्छंस्त्वं ध्मास्याम्य हंपुनः २०

तच्चिंतितं अर्जुनचिंतितं अदेशयत् अयोजयत् ४। ५। ६। ७। ८ तेजवनाः प्रसिद्धाः वेगवंतोऽपि दृष्टरथस्थाः ९ संस्थाप्य यथा वदन्त्या १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९ एकांतं मुहूर्तं सप्तम्यंतपाठस्तुलेक्षकमार्गः रथं मुहूर्तं अवच्छेद्येत्यर्थः २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ अनाहतः अज्ञतोधावति २८ । २९ ज्योतीषि सूर्यचक्षुर्वाङ्मनांसि ३० । ३१ । ३२ । ३३ इति विराट्पर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥
अथेति १ आचार्योद्गोणं कृपंचमतिमयाऽयमर्थवक्तुः पाठांतरेऽयमाचार्योऽस्मिन्नर्थे विषयेमयाकर्णेन चोक्त इति योजना २ । ३ । ४ । ५ हीनेति । न जातमधिकं वाऽज्ञातवासकालं ज्ञातुमर्हति ६ तत्र जनपदे
इष्टमेव तद्धि अधिकपक्षेऽपि दोषमाह अर्थानामिति । द्वैषे द्विस्त्रीर्णप्रतिज्ञास्तर्हि तेषां स्वांशलाभार्थमासुपगतानां मत्प्रसादस्तत्प्राप्तिर्वैद्वैधे संभ

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शंखमुपाध्मासीद्धारयन्निवपर्वतान् ॥ गुहागिरीणांचतदादिशः शैलांस्तथैव च ॥ उत्तरश्चापि संलीनोरथोपस्थउपाविशत् २१ तस्य शंख
स्य शब्देन रथनेमिस्वनेन च ॥ गांडीवस्य च घोषेण पृथिवी समकंपत २२ तं समाश्वासयामास पुनरेव धनंजयः २३ ॥ द्रोण उवाच ॥ यथारथस्य निर्वोषेयथामेव उदी
र्यते ॥ कंरते च यथाभूमिर्नैषोऽन्यः सव्यसाचिनः २४ शस्त्राणि न प्रकाशं तेन प्रहृष्यंति वाजिनः ॥ अग्नयश्च न भासंते समिद्धास्तन्न शोभनम् २५ प्रत्यादित्यं च नः सर्वे
मृगाघोरप्रवादिनः ॥ ध्वजे पुचनिलीयंते वायसास्तन्न शोभनम् २६ शकुनाश्चापसव्या नो वेदयंति महद्भयम् २७ गोमायुरेषेनायां रुद्धं मध्येन धावति ॥ अनाहतश्च
निष्क्रांतो महद्देदयते भयम् २८ भवतां रोमकूपाणि प्रहृष्टान्युपलक्ष्ये ॥ ध्रुवं विना शोयुद्धेन क्षत्रियाणां प्रहृश्यते २९ ज्योतीषि न प्रकाशं ते दारुणामृगपक्षिणः ॥ उत्पा
ता विविधा घोरा दृश्यंते क्षत्रनाशनाः ३० विशेषत इहाऽस्माकं निमित्तानि विनाशने ॥ उल्काभिश्च प्रदीप्ताभिर्बाध्यते पृतना तव ॥ वाहनान्यप्रहृष्टानि रुद्धंतीव विशांपते ३१
उपासते च सैन्यानि गृध्रास्तव समंततः ॥ तप्तस्य सेवाहिनीं दृष्ट्वा पार्थ बाणप्रपीडिताम् ॥ पराभूता च वः सेनानकश्चिद्योद्धुमिच्छति ३२ विवर्णमुखभूयिष्ठाः सर्वे योधा वि
चेतसः ॥ गाः संप्रस्थाप्यतिष्ठामो व्यूढानीकाः प्रहारिणः ३३ इति ० म० विरा० गो० उत्तरगोत्रे औत्पातिको नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ वैशंपायन उवा
च ॥ अथ दुर्योधनो राजा समरे भीष्ममब्रवीत् ॥ द्रोणं च रथशार्दूलं कृपंचसुमहारथम् १ उक्तोऽयमर्थ आचार्यो मया कर्णेन चासकृत् ॥ पुनरेव प्रवक्ष्यामि न हि तृप्यामि तं
ब्रुवन् २ पराभूतैर्हि वस्तव्यं तैश्च द्वादशवत्सरान् ॥ वने जनपदे ज्ञातैरेषे वपणो हिनः ३ तेषां न तावन्निर्वृत्तं वर्तते तु त्रयोदशम् ॥ अज्ञातवासो बीभत्सुरथास्माभिः स
मागतः ४ अनिष्टत्ते तु निर्वासे यदि बीभत्सुरागतः ॥ पुनर्द्वादशवर्षाणि वने वत्स्यंति पांडवाः ५ लोभाद्वा तेन चानीयुरस्मान्वा मोह आविशत् ॥ हीनातिरिक्तमेतेषां बी
ष्मो वेदितुमर्हति ६ अर्थानां च पुनर्द्धेन नित्यं भवति संशयः ॥ अन्यथा चिंतितो ह्यर्थः पुनर्भवति सोऽन्यथा ७ उत्तरं मार्गमाणानां मत्स्यानां च युयुत्सताम् ॥ यदि बीभत्सु
राया तस्तदा कस्यापराधुमः ८ त्रिगर्तानां वयं हेतोर्मत्स्यान्योद्धुमिहागताः ॥ मत्स्यानां विप्रकारांस्ते बहून्स्मान्कीर्त्तयन् ९

वति संशयाक्रांतानामकस्माद्युद्धार्थमागमनं दोष एवेति पूर्ववैरेण तस्य पिसंशयेऽस्मज्जिघांसया आगतानां पराजयोऽपि संभाव्यत इत्याह अन्यथेति । अन्यायेन युध्यतः पराजयेऽप्यधिकैव न हिरस्तीति भावः ७
उत्तरं गोत्रं मार्गमाणानामिच्छतामस्माकं अनादरेषु अस्माननादृश्येत्यर्थः बालिमुग्रीवयोर्दुष्टे प्रविशन् रामश्चार्जुनोऽपि कुरुमत्स्यसंनिपाते प्रविशन् पराधीस्यादित्यर्थः ८ ननु तर्हि मत्स्यत्रिगर्तं विमर्दे कुरुष्विति
विक्रियं न तव्यमित्याशंक्याह त्रिगर्तानामित्यादिना । तेन वलमक्षमिति शेषः ९

तेषां त्रिगर्त्तानामथै तत्तमस्त्यैः महयुद्धं प्रतिश्रुतं १० न केवलं मित्रपक्षपातमात्रमस्माकमस्ति अपितु स्वार्थोऽप्यस्तीत्याह अष्टम्यामिति । तथा च स्वार्थयुद्धयतां नास्माकमपराधोऽस्ति मत्स्येगवात्रिगर्त्तैर्द्वैतानां पदमार्गगते सति अस्माभिरिमाणावौ गृहीतव्याः ११ ते त्रिगर्त्ताः उपसंधाय वंचयित्वा मत्स्येन संगतं स्नेहं कुर्युः सर्वथा पक्षत्रयेऽपि अस्माभिरिदानीं योद्धव्यमेवेत्यर्थः १२ तान् त्रिगर्त्तान् अपाहाय गोभिः सह वपेस्य केवलं रात्रि रात्रौ स्वगृहमायात ह दानीं नातरस्मान्योद्धुमिहागत इति संबंधः १३ पक्षांतरमाह वेषामिति १४ फलितमाह सर्वैरिति । सर्वैरस्माभिरेकीभूय ये आगतास्तैः सह योद्धव्यमेवेत्यर्थः १५ । १६ आत्माचित्तं प्रणिधीयतां तावदां कियतां १७ लब्धस्य गोधनस्य नाशे अस्माभिः स्वपुरं न प्रवेष्टव्यमिति प्रतिजानीते आच्छिन्न इति । पदातयस्त्वस्मिन् युद्धे न क्षयं त्येवाश्वास्तु कदाचिज्जीविष्यं त्यपीत्याह शरैरिति । प्रायं वा ख्याय वक्तुं पक्षं द्वयचिका वस्तुनस्तु आच्छिन्नेऽपहृतं गोधने निमित्ते देवेन वा सह संग्रामे उपस्थिते सति अस्माकं भीष्मादीनां मध्ये ह इति प्रसिद्धः कोऽस्तियोन पुरं व्रजेत् अपितु मत्स्येकं सर्वे एव स्वपुरं

तेषां भयाभिभूतानां तदस्माभिः प्रतिश्रुतम् ॥ प्रथमतैर्गृहीतव्यं मत्स्यानां गोधनं महत् ॥ सप्तम्यामपराह्वैतथा तैस्तु समाहितम् १० अष्टम्यां पुनरस्माभिरादित्य स्योदयं प्रति ॥ इमा गावो ग्रहीतव्या गते मत्स्ये गवां पदम् ११ ते वा गाश्चानयिष्यंति यदिव अस्युः पराजिताः ॥ अस्मान्वाह्युपसंधाय कुर्युर्मत्स्येन संगतम् १२ अथ वा तान् वाहाय मत्स्यो जनपदैः सह ॥ सर्वथा सेनया सार्धं संवृतो भीमरूपया ॥ आयातः केवलं रात्रि मस्मान्योद्धुमिहागतः १३ तेषामेव महावीर्यैः कश्चिदेष पुरः सरः ॥ अस्मान् जेतुमिहायातो मत्स्यो वापि स्वयं भवेत् १४ यद्येष राजा मत्स्यानां यदिवी भत्सुरागतः ॥ सर्वैर्योद्धव्यमस्माभिरिति नः समयः कृतः १५ अथ कस्मात्स्थिता ह्येते रथे पुरथ सत्तमाः ॥ भीष्मो द्रोणः कृपश्चैव विकर्णो द्रौणिरेव च १६ संभ्रांत मनसः सर्वे काले ह्यस्मिन् महारथाः ॥ नान्यत्र युद्धाच्छ्रेयोऽस्ति तथाऽऽत्मा प्रणिधीयताम् १७ आच्छिन्ने गोधनेऽस्माकमपि देवेन वज्रिणा ॥ यमेन वाऽपि संग्रामे को हास्ति न पुरं व्रजेत् १८ शरैरेभिः प्रणुन्नानां भयानां गहने वने ॥ कोहि जीवेत्पदातीनां भ वेदश्वेषु संशयः १९ दुर्योधनवचः श्रुत्वा राधेयस्व ब्रवीद्वचः ॥ आचार्यैः पृष्ठतः कृत्वा तथानीति विधीयताम् २० जानाति हिमतं तेषामतस्त्रासयतीह नः ॥ अर्जुने चास्य संप्रीतिमधिका मुपलक्ष्ये २१ तथा हि दृष्ट्वा बीभत्सुमुपायांतं प्रशंसति ॥ यथा सेनान भज्येतथानीति विधीयताम् २२ हेषितं ह्युपगृण्वाने द्रोणे सर्वे विघटितम् अदेशिकामहारण्ये ग्रीष्मे शत्रुवशंगताः ॥ यथान विभ्रमेत्सेना तथानीति विधीयताम् २३ इष्टा हि पांडवानि त्यमाचार्यस्य विशेषतः ॥ आसयन्नपरा र्थांश्च कथ्यते स्म स्वयं तथा २४ अश्वा नां हेषितं श्रुत्वा कः प्रशंसा परो भवेत् ॥ स्थाने वाऽपि व्रजंतो वा सह हेषंति बाजिनः २५ सदा च वायवो वांति नित्यं वर्षंति वासवः ॥ स्तन यिन्नोश्च निर्वोषः श्रूयते बहु शस्तथा २६

तुं देवानपि जेतुं गाश्चाच्छेत्तुं समर्थाः स्मेत्यर्थः १८ शरैरिति । एभिरिति स्वकीयशरप्रदर्शनं १९ आचार्येणाज्जीतं पृष्ठतः कृत्वा सेनामुत्पादपसार्य अस्मिन् भीते सर्वेऽपि भीताः स्युरिति भावः २० तेषां पांडवा नां वतं संमतं अस्मत्तेजो वधकरणं जानातीति २१ । २२ द्रोणे भीते सति सर्वे विघटितं विचलितं भवेत् सामर्थ्यमिव विशेषः ग्रीष्मे घर्मकाले वसंत इत्यर्थः इतः पष्मासानं तरं युद्धारं भव्यशरदिहृष्टत्वात् अदेशिकाः स्वदेशात् च्युताः व्यूहभंगोमाभूदित्यर्थः २३ इष्टा हि वि । पांडवाः अपरार्थाः मास्ति परार्थे येषां तेऽपरा र्थाः स्वार्थपराः आसयन्नद्रोणं त्वत्समीपे स्थापितवंतः परकीयोऽप्यमित्यर्थः तत्र हेतुमाह स्वयं द्रोणेन तथा कथ्यते यथा पांडवीयत्वं स्वस्य प्रकाशतेत्येत्यर्थः २४ एतदेव विवृणोति । अश्वा नाभित्यादिना २५ २६

म.भा.टी.

॥ ३४ ॥

विरा०

अ०

४८

॥ ३४ ॥

पार्थस्यार्जुनस्यागमनेऽधर्किकार्यं किमर्थं वातोऽनेन मन्त्रास्यते तत्र हेतुः अन्नपार्थश्रेयसि कामादिभिलाषात् अस्मादुवादेपात् त्रिवासातः रोषात्तन्मूलादिभिर्बलनात् २७ श्लोकमुपहसति आचार्या इत्यादिना ।
कारुणिका इत्यनेन युद्धधर्मानभिज्ञत्वमुक्तं अपापं अहिंसातद्वर्जितं २८ । २९ आश्चर्यरूपाणि विनोदादीनि इज्यास्त्रेयज्ञायुधैकपालादौ तेषामुपसंघाने आसादनमोक्षणादौ परेषां इज्यास्त्रज्ञानां याज्ञिकानां
विवरज्ञानेच्छिद्रदर्शने ३० मनुष्यचरितेषु स्नानाचमनभोजनादिषु हस्त्यश्वरथचर्यासु हस्त्यादिना वाहनेन चर्यागमनं खरादीनां कर्मणि चिकित्सादौ ३१ प्रतोलीषु गृह्णाद्यावयवेषु प्रदीयमानबलिदानादिवि

किमत्र कार्यं पार्थस्य कथं वासप्रशस्यते ॥ अन्यत्र कामाद्वेषाद्वारोषादस्मासु केवलान् २७ आचार्या वै कारुणिकाः प्राज्ञाश्चापापदर्शिनः ॥ नैते महाभये प्राप्ते संप्रवृत्ताः
कथंचन २८ प्रासादेषु विचित्रेषु गोष्ठीषूपवनेषु च ॥ कथाविचित्राः कुर्वाणाः पंडितास्तत्र शोभनाः २९ बहून्याश्चर्यरूपाणि कुर्वाणा जनसंसदि ॥ इज्यास्त्रेयोपसंघा
ने पंडितास्तत्र शोभनाः ३० परेषां विवरज्ञाने मनुष्यचरितेषु च ॥ हस्त्यश्वरथचर्यासु खरोष्त्राजा विकर्मणि ३१ गोधनेषु प्रतोलीषु वरद्वारमुखेषु च ॥ अन्नसंस्कारदो
षेषु पंडितास्तत्र शोभनाः ३२ पंडितान् पृष्ठतः कृत्वा पद्मेषां गुणवादिनः ॥ विधीयतां तथानीतिर्यथा वध्यो भवेत्परः ३३ गावश्च संप्रतिष्ठाप्य सेनां व्यूह्य समंततः ॥
आरक्षाश्च विधीयतां यत्र योत्स्यामहे परान् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते विराट्पर्वणि गोहरणपर्वणि उत्तरगोत्रहेतुर्यो धनवाक्ये सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ कर्ण उ
वाच ॥ सर्वानायुष्मतो भीतान् संत्रस्तानि वलक्ष्ये ॥ अयुद्धमनसश्चैव सर्वान् श्वेत्तानवस्थितान् १ यद्येष राजामत्स्यानां यदि बीभत्सुरागतः ॥ अहमावारयिष्यामिवेलवम
करालयम् २ मम चापप्रयुक्तानां शराणां नतपर्वणाम् ॥ नावृत्तिर्गच्छतां तेषां सर्पाणां मिव सर्पताम् ३ रुक्मपुत्राः सुतीक्ष्णा ग्रासुक्ता हस्तवतामया ॥ छादयंतु
शराः पार्थ शलभा इव पादपम् ४ शराणां पुंखसक्तानां मौर्व्याभिहतयादृढम् ॥ श्रूयतां तल्लयोः शब्दोभयोर्योराहतयोरिव ५ समाहितो हि बीभत्सुर्वर्षाण्यष्टौ च पंचच ॥
जातस्त्रेहश्च युद्धेऽस्मिन्मयि संप्रहरिष्यति ६ पात्रीभूतश्च कौंतियो ब्राह्मणो गुणवानिव ॥ शरौघान् प्रतिगृह्णातु मयामुक्तान् सहस्रशः ७ एष चैव महेष्वासस्त्रिषु लोकेषु
विश्रुतः ॥ अहं चापिनरश्रेष्ठा दर्जुना ब्रह्मवरः क्वचित् ८ इतश्चेतश्च निर्मुक्तैः कांचनैर्गार्धवाजितैः ॥ दृश्यतामद्य वैव्यो मुखद्योतैरिव संवृतम् ९ अद्याहमृणमक्षय्यं पु
रावाचा प्रतिश्रुतम् ॥ धातृराष्ट्राय दास्यामि निहत्य समरेऽर्जुनम् १० अंतराच्छिद्यमानानां पुंखानां व्यतिशिर्यताम् ॥ शलभानां मिवाकाशे प्रचारः संप्रदृश्यताम् ११
इंद्राशनि समस्पर्शमहेन्द्रसमतेजसम् ॥ अर्दयिष्याम्यहं पार्थमुल्काभिरिव कुंजरम् १२ स्थादतिरथं शूरं सर्वशस्त्रभृतां वरम् ॥ विवशं पार्थमादास्ये गरुत्मानिव पन्नगम् १३
तमग्निमिव दूर्ध्वर्षमसिशक्तिशरैर्धनम् ॥ पांडवाग्निमहं दीप्तं प्रदहंतमिवाहितम् १४

त्यर्थः संस्कारो वैश्वदेवादिना दोषः केशकीटपातादिना ३२ । ३३ गाः वइतिच्छेदः गावश्च संप्रतिष्ठतामि पाठांतरे गावइत्येकपदं आरक्षाः रक्षकाः ३४ ॥ इति विराट्पर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपिसप्त
चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ सर्वानिति । सर्वान् आयुष्म दीनानवस्थितान् चंचलान् १ । २ अवृत्तिर्लक्ष्यव्युत्तिर्न ३ । ४ पुंखसक्तानां सक्तपुंखानां ५ । ६ । ७ । ८ गार्धवाजितैः गृध्रपतै
र्वाजोवेगः शब्दः पक्षोऽश संजातो येषान्नैः 'वाजोनिः स्वनपक्षयोः वेगेषु मान्' इति मेदिनी ९ । अक्षय्यमित्यर्थः क्षयितुमशक्यम् १० पुंखानां पुंखवतां शराणाम् ११ । १२ । १३ । १४

१५। १६ नतपर्वभिः समीकृतप्रथिपदेशैः १७। १८। १९ विपश्चानां भ्रंशितामाम् २०। २१। २२ धनं गोधनम् २३ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥
 अर्थानां गवादीनां प्रकृतिमाप्तकारणं अनुबंधमाप्तौषाफलं नष्टि नमर्थमाप्तैर्मुख्यकारणं नापिततः प्राप्तानामर्थानां परिणामे मुख्यकरत्वं चास्तीत्यभिसंधिः १ माया इति । येषां शकुन्यादीनां मायाः कपटानि
 बहवः बहयः सन्ति तेषां दृष्ट्या युद्धं पापिष्ठं नाशकरत्वात् नहीदानीमर्जुनो ह्यनेन मायामात्रेण जेतुं शक्य इति भावः पाठांतरे नयाः नीत्यः सामाद्यास्तेषां मध्ये युद्धं पापिष्ठम् २ देशेति । इदानीं श्रीष्मो न युद्ध
 कालः श्रान्त्या जलाभावेन च सद्यो वाहनानां नाशपत्तेः नापि देशो गिरिदुर्गाद्याभ्रितोऽस्तीति भावः इदं युद्धं फलं न भते फलं न भयेत् परस्य तु देशकालावनुकूलो वेववर्त्तते इति भावः विक्रांतं पराक्रमः ३

अश्ववेगपुरोवातोरथौघस्तनयितुमान् ॥ शरधारो महामेवः शमयिष्यामि पांडवम् १५ मत्कार्मुकविनिर्मुक्ताः पार्थमाशीविषोपमाः ॥ शराः समभिसर्पंतु वल्मीकमिव
 पन्नगाः १६ सुतेजनैरुक्मपुंखैः सुधौतैर्नतपर्वभिः ॥ आचितं पश्य कौंतेयं कार्णिकारैरिवाचलम् १७ जामदग्न्यान्मया ह्यस्त्रयत्प्राप्तमृषिसत्तमात् ॥ तदुपाश्रित्य वीर्यं च
 युद्धेयमपि वासवम् १८ ध्वजाग्रे वानरस्तिष्ठन् भलेन निहतो मया ॥ अद्यैव पततां भूमौ विनदन् भैरवान् रवान् १९ शत्रोर्मया विपन्नानां भूतानां ध्वजवासिनाम् ॥ दिशः
 प्रतिष्ठमानानामस्तु शब्दो दिवंगमः २० अद्य दुर्योधनस्याहं शल्यं हृदि चिरस्थितम् ॥ समूलमुद्धरिष्यामि बीभत्सुं पातयन् रथात् २१ हताश्वं विरथं पार्थ पौरुषे पर्यव
 स्थितम् ॥ निःश्वसंतं यथानागमद्य पश्यंतु कौरवाः २२ कामं गच्छंतु कुरवो धनमादाय केवलम् ॥ स्थेषु वापि तिष्ठंतो युद्धं पश्यंतु मामकम् २३ इति श्रीमहाभारते विराट
 पर्वणि गोहरणपर्वणि उत्तरगोग्रहे कर्णविकत्थने अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ॥ कृप उवाच ॥ सदैव तवराधेय युद्धे कूरतरामतिः ॥ नार्थानां प्रकृतिं
 वेत्सि नानुबंधमवेक्षसे १ माया हि बहवः सन्ति शास्त्रमाश्रित्य चिंतिताः ॥ तेषां युद्धं तु पापिष्ठं वेदयंति पुराविदः २ देशकालेन संयुक्तं युद्धं विजयदं भवेत् ॥ हीनकालं तदे
 वेह फलं न भते पुनः ॥ देशकाले च विक्रांतं कल्याणाय विधीयते ३ आनुकूल्येन कार्याणामंत रसं विधीयते ॥ भारं हि रथकारस्य न व्यवस्यंति पंडिताः ४ परिचिंत्य तु
 पार्थेन संपिपातो न नः क्षमः ॥ एकः कुरुन्भ्यगच्छेद कश्चाग्रिमतर्पयत् ५ एकश्च पंचवर्षाणि ब्रह्मचर्यमधारयत् ॥ एकः सुभद्रामारोप्य द्वैरस्थे कृष्णमावहयत् ६ एकः
 किरातरूपेण स्थितं रुद्रमयोधयत् ॥ अस्मिन्नेव वने पार्थो हृतां कृष्णामवाजयत् ७ एकश्च पंचवर्षाणि शक्रादस्त्राण्यशिक्षत् ॥ एकः सोऽयमरिं जित्वा कुरूणामकरोद्यशः
 ८ एको गंधर्वराजानं चित्रसेनमरिंदमः ॥ विजिग्येत रसांस्त्वेसेनां प्राप्य सुदुर्जयाम् ९ तथानिवातकवचाः कालखंजाश्च दानवाः ॥ दैवतैरप्यवध्यास्ते एकेन युधि
 पातिताः १०

देशादेरानुकूल्येनेहेतुना कार्याणां युद्धादीनामंतरं तत्तदर्थं फलवत्त्वमिति यावत् संविधीयते सम्यक्क्रियते 'अंतरमवकाशाद्यभिरिधानां तद्विभेदतादर्थ्यं' इति मेदिनी मंत्राणामिति पाठे देशाद्यानुकूल्येन कार्या
 विचार्यमित्यर्थः तत्राभाणकमाह भारमिति । यथारथकारेण दिव्योऽयं मयानिर्मितोरथः सुदृढांगोऽनेन त्वं देवानपि सर्वथा जेष्यसीत्युक्ते तद्वचसि भारं दत्वा देशकालानुकूल्यमनपेक्ष्यैव पंडितानव्यवस्यंति यो
 द्युमिति शेषः एवं त्वद्वचसि भारं दत्वा देशाद्यानुकूल्यमनपेक्ष्य कथमस्माभिर्योद्धव्यं तव तु वचनं रथकारवचमवदर्थं शून्यमिति भावः 'सर्वानां युष्मतो भित्तिस्तत्र स्तानि बलक्षये' इति यत्कर्णेनोक्तं तस्यैतदुत्तरम्
 ४ विचारफलमाह परिचिंत्येति ५। ६। ७। ८। ९। १०

११ । १२ प्रदेशिन्यातर्जन्या १३ । १४ मध्येनमध्यतउत्तर्जुत्तर्पितुम् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ यत्कृतं ' कामगच्छंतु कुरवो धनमादाय केवलं ॥ रथेषु वाऽपि तिष्ठंतो युद्धं पश्यंतु मामकम् ' इति तत्राह षड्रथा इति । संहताः षडपि एकीभूय ते नैकेन योद्धुं कथंचिच्छस्यामो न त्वेकैकश इति भावः २२ । २३ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ नचेति । शूराः परवित्तं जित्वा परसीमा मुच्छंध्यस्वनगरं प्रति नीत्वाऽपि न श्लाघ्यं त्वत्वे तेषां एकतममप्यकृत्वा कथ्यसेऽतो निर्लज्जोऽसीति भावः १ । २ । ३ यदुक्तं ' नैते महाभये प्राप्ते संप्रवृत्त्याः ' इत्यादिना ब्राह्मणानां भोजनादावेव

एकेन हित्व याकर्णकिं नामेह कृतं पुरा ॥ एकैकेन यथा तेषां भूमिपालावशेकृताः ११ इंद्रोऽपि हिनपार्थेन संयुगे योद्धुमर्हति ॥ यस्तेनाशंसते योद्धुं कर्तव्यं तस्य भेषजम् १२ आशीविषस्य कुहस्य पाणिमुद्यम्य दक्षिणम् ॥ अवमुच्य प्रदेशिन्या दंष्ट्रामादातुमिच्छसि १३ अथ वा कुंजरं मत्तमेक एव च रन्वने ॥ अनं कुशं समारुह्य नगरं गंतुमिच्छसि १४ समिद्धं पावकं चैव घृतमेदो वसाहुतम् ॥ घृताक्तश्च रवासास्त्वं मध्येनोत्सर्तुमिच्छसि १५ आत्मानं कः समुद्रं ध्येयं कंठे बध्वा महाशिलाम् ॥ समुद्रं तरते दोभ्यां तत्र किं नाम पौरुषम् १६ अकृतास्त्रः कृतास्त्रैवै बलवंतं सुदुर्बलः ॥ तादृशं कर्णयः पार्थ योद्धुमिच्छेत्स दुर्मतिः १७ अस्माभिर्ह्येपि निहृतो वर्षाणीह त्रयोदश ॥ सिंहः पाशविनिर्मुक्तो न नः शेषं करिष्यति १८ एकांते पार्थमासीनं कूपेऽग्निमिव संवृतम् ॥ अज्ञाना दभ्यवस्कंद्य प्राप्ताः स्मोभयमुत्तमम् १९ सहयुध्यामहे पार्थ मागतं युद्धमुदमदम् ॥ सैन्यास्तिष्ठंतु सन्नद्धा व्यूढा नीकाः प्रहारिणः २० द्रोणो दुर्योधनो भीष्मो भवान् द्रौणिस्तथा वयम् ॥ सर्वे युध्यामहे पार्थैर्कर्णमासाह संकृताः २१ वयं व्यवसितं पार्थ वज्रपाणिमि वोद्धतम् ॥ षड्रथाः प्रतियुध्येमतिष्ठेम यदि संहताः २२ व्यूढा नीकानि सैन्या नियत्ताः परमधन्विनः ॥ युध्यामहेऽर्जुनं संख्येदानवा इव वासवम् २३ ॥ इति श्री विराटपर्वणो गौहर्षणपर्वणि उत्तरगोत्रहेकपवाक्यनाम एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ अश्वत्थामो वाच ॥ न च तावाजिता गावां न च सीमां तरंगताः ॥ न हास्ति न पुरं प्राप्ताः ॥ स्त्वं च कर्णविकत्थसे १ संग्रामांश्च बहून्जित्वा लब्ध्वा च विपुलं धनम् ॥ विजित्य च परां सेनां नाहुः किंच न पौरुषम् २ दहत्यग्निं रवाक्यस्तु तूष्णीं भाति दिवाकरः ॥ तूष्णीं धारयते लोकां न्वसुधा स चराचरान् ३ चातुर्वर्ण्यस्य कर्माणि विहितानि स्वयं भुवा ॥ धनं यैरधिगतं त्वयं यच्च कुर्वन्नदुष्यति ४ अधीत्य ब्राह्मणो वेदान्याजयेत य जेत वा ॥ क्षत्रियो धनुराश्रित्य यजैश्चैव न याजयेत् ५ वैश्यो धिगम्य वित्तानि ब्रह्म कर्माणि कारयेत् ॥ शूद्रः शुश्रूषणं कुर्यात्त्रिषु वर्णेषु नित्यशः ॥ वंदनायोगा विधिभिर्वैतर्सीं वृत्तिमास्थितः ६ वर्त्तमानायथाशास्त्रं प्राप्य चापि महीमिमाम् ॥ सत्कुर्वति महाभाग गुणैर्विगुणानपि ७ प्राप्य यूतेन कोराज्यं क्षत्रियस्तोऽप्युमर्हति ॥ तथानृशंसरूपोऽयं धार्तराष्ट्रश्च निर्घृणः ८

कौशलं न युद्धे इति तत्र तवापि वैश्यत्वात् न युद्धे सामर्थ्यं न सीति दर्शयिष्यन् वर्णानां कर्माणि विभजते चातुर्वर्ण्यस्येत्यादिना ४ । ५ वित्तान्यधिगम्य कृष्यादिनेति शेषः ब्रह्म कर्माणि वेदोक्त कर्माण्याधानादीनकारयेत् स्वार्थेण च ६ वर्त्तमाना इति । न्यायेन पृथिवीं जित्वाऽपि संतो विगुणानपि गुरुं सत्कुर्वति त्वत्वन्यायेन पांडवं जित्वा साधून् पि गुरुं न दसीति भावः ७ एतदेवाह प्राप्येति । निर्घृणो निर्लज्जः ८

निकृत्त्याशाश्रयेन वचनायोगैश्चोपायैः वित्तसोवधनोपायस्तेनजीवतीतिवैतसिकोप्यायः ९ । १० इन्द्रप्रस्थतत्त्वाः पांडवाः ११ । १२ मूलमिति । एतां पांडवानां मूलं महत् महच्छब्दवाच्यं ब्रह्मश्रीकृष्णारुवं वेद
वाक्यं ब्राह्मणाश्च योक्तमादिपर्वणि 'मूलं कृष्णो ब्रह्मचरा ब्राह्मणाश्च' इति तदेतद्वेदविरुद्धमनृत्तं कुर्वता धार्तराष्ट्रजयमस्य मूलं कृच्छ्रं इदानीं च ब्राह्मणानवजानतात्त्वयाऽपितदेवकुलं अतो धर्मनाशाद्भवतां
नाशोऽवश्यं भावीत्यर्थः मूलं कीदृशं चंदनं यथाशांतं शीतलं नतु दाहकं क्रोधरूपं तथा च दुर्योधनः केवलं क्रोधमय इत्युक्तं माक 'दुर्योधनो मनुष्यमयो महादुमः' इति सारार्थी कर्मकारयिथा इति व्यवहितेन संबधः
सारार्थी धनार्थी 'धने च सारम्' इति मेदिनी पांडवान् कर्मकारानिव कृतवानसि यत्र काले तत्र तदा विदुरः किमब्रवीत् क्षयमूलं मूलमिति तदिदानीं स्मरेति भावः सूतेति संबोधयन्नसत्रियत्वादस्य युद्धेण
कौशलं व्यनक्ति 'नन्वादि सो वैद्वं क्षत्रम्' इति श्रुतिर्दिव्यात्सत्रात्कुल्यां जातस्यास्य कथमसत्रत्वं युद्धाकौशलं चेति विदुषाऽप्यन्वत्यान्नावक्त्युक्तमिति चेच्छृणु सर्वेषां हि वर्णानां द्विविधं जन्म योनिजं संस्कारजं च
तत्र य एव योनिः स एव संस्कर्ता चेत्स एकजोनमकृतितश्च यवते कर्णस्तु देवक्षत्रजोऽप्यसत्रियेण सूतेन संस्कृत इति द्विजातत्वात् क्षत्रियत्वेन प्रहर्तुं कुशलोऽपि सूतत्वेन परकीयमहारं सोढुमशक्त इति युद्धात्पलायते इत्याशये
नैनं मृत्युपुत्रं जानन्नपि सूतेति संबोधयति तथा च मंत्रवर्णः 'सहस्वमन्यो अभिमातिमस्मे रुजन्मृणन्मृणन्मृणन्ने हि शत्रु ॥ उग्रं ते पाजोनन्वारुह्रे वशी वशनयसं एकजत्वम्' इति अस्यार्थः तापसो मनुर्ऋषिः संकल्पाधिष्ठात्री
देवतां मनुसंज्ञां प्रार्थयते त्वयामन्यो इति सूक्ते तृतीये यमूक् यस्ते मन्यविति मध्यं दिन इति माध्यं दिने स वने ज्येन यागेश्चुमारणार्थेऽस्य सूक्तस्य विनियोगः हेमन्यो अस्मै शरणागताय राज्याय वा एतद्रक्षणार्थमिति भावः

तथाऽधिगम्य वित्तानि को विकथेद्विचक्षणः ॥ निकृत्त्या वचनायोगैश्च न्वैतसिको यथा १ कतमद्वैतं युद्धं यत्राजैर्षीर्धनं जयम् ॥ नकुलं सह देवं वा धनं येषां त्वया हृतम्
१० युधिष्ठिरो जितः कस्मिन् भीमश्च बलिनां वरः ॥ इन्द्रप्रस्थं त्वया कस्मिन् संग्रामे निर्जितं पुरा ११ तथैव कतमयुद्धं यस्मिन् कृष्णाजिता त्वया ॥ एकवस्त्रासमां नीता
दुष्टकर्मव्रजस्वला १२ मूलमेषां महत्कृतं सारार्थी चंदनं यथा ॥ कर्मकारयिथाः सूततत्र किं विदुरोऽब्रवीत् १३ यथा शक्तिमनुष्याणां शममालक्षयामहे ॥ अन्येषामपि स
त्वानामपि कीदृषीलिकैः ॥ द्रौपद्याः संपरिक्षितं शंखं तु पांडवोऽर्हति १४ क्षयाय धार्तराष्ट्राणां प्रादुर्भूतो धनं जयः ॥ त्वंपुनः पंडितो भूत्वा वाचं वक्तुमिहेच्छसि १५ वैरात
करणोजिष्णुर्ननः शेषं करिष्यति १६ नैष देवान्न गंधर्वांश्च सुरान्न चराक्षसान् ॥ भयादिहनयुध्येत कुंती पुत्रो धनं जयः १७

अभिमाति सर्वतः पीडापित्रादिभिः सह विरोधं ज्ञातिवधदोषं वा सहस्वस्मस्व कथं तेषां रक्षणं स्यादत आह रुजन् रोगं प्राप्नुवन् मृणन् स्रियमाणो जराग्रस्त इत्यर्थः प्रमृणन् अक्षतं आसन्नमृत्युर्वांश्च मृन्ने हिमकर्षेण जेतुं गच्छ
अत्र शरीरं न रोगादितदभिमानि निचेति उपपद्यते नन्वशक्तेन रोगाद्याक्रान्तिमया कथं शत्रुवोजे तुं शक्या इत्याशंक्याह उग्रमिति । उग्रं परमर्दनक्षमं ते तव पाजस्ते जोननुनिश्चितं आरुह्रे आरोहं शत्रुन्तमर्थमस्ति दृष्टं
कल्पस्य हितेजः परानवश्यं नाशयेदेत्यर्थः एतदेवाह वशी सर्वमस्य वशोऽस्तीति वशी संकल्पदा र्ज्यादेव ब्रह्मणस्त्यादिभिः सपुत्रपानादीन्यपि कृतानि अत एव सर्वजगत्त्वमेव वशनयसे वशित्वे हेतुः हे एकज एकस्माज्जात नन्वे
कमेव मनः संकल्पस्योपादानमिति व्यर्थं विशेषणमिति चेन्न कुडव्यावृत्त्यर्थत्वात् सन्नन्येन जातोऽन्येन च आत्मीयबुद्ध्या संस्कृत इति न हृदसं कल्पो भवति न च परां स्त्रातुं शक्नोति द्विजत्वात् तथा च लोके आभाणकः यस्य द्वेव च
ने सद्रिपि नृक इति वक्तारो भवन्ति अत एकज इत्यर्थवद्भवं दत्तक्रीतादौ तु शास्त्रीयं एकस्यैव स्वत्वमस्तीति नासौ कुंडल इति दिक् १३ ननु मम सूतत्वाद्दोषवच्चंचेत मुज्जाता अपिते कुतो न शान्म्यंति कुतो वा परसाहाय्यार्थ
मस्मान्यो ह्युपागता बालिवधेराम इवेत्याशंक्याह यथा शक्तीति द्रौप्या । पिपीलिकैरपि कुतश्च मूलक्षयामहे इति यो न्यं बालिरामयोर्विरोधाभावेऽपि रामेण बाली हत इति सोऽपराधी पांडवास्तु युष्माभिरपकृता इति युष्मान्
जिघांसंतो नापराध्यंतीति भावः १४ । १५ । १६ नैव न युध्येत अपितु युद्धं ते वेत्यर्थः १७

एष्यतिगमिष्यति १८ । १९ देवेनदेवयोस्येनयुध्येत २० । २१ अहरः इतवानसि आनीषीः आनीतवानसि यथाउत्साहपूर्वकमेतत्कर्मत्वयाकृतं तथैवेदानीमपरावृत्तोयुष्यस्वेत्यर्थः २२ । २३ नचेति । चकाराव
 श्रेताऽपिनभयतीत्यध्याहार्यं अयमर्थः क्रमेण एकद्वित्रिचतुरंकारिकैः प्रदेशैरंकचतुष्टयवान्प्रशोभवति तत्रणकांकः कलिः शंकोद्रापरः श्यंकस्त्रेता चतुरंकः कृतं तत्रचूतेपंचस्त्रीयाः पंचपरकीयाश्चदीनारादयः स्याप्यंते
 तदितः पाशशस्त्रेपेयद्येकांक उपर्यायाति तर्हि स्त्रीयेष्वेक एवजिबोभवति यदिद्वौ तदापरकीयंदीनारादयस्त्रीयश्चैकोजितः यदिष्यंक उपरिपते तदापरकीयंत्रयंस्त्रीयंचत्रयंजितं चतुरंकस्योपरिपतेन सर्वेऽपिस्त्रीयाः

यंयमेषोऽतिसंकुद्धः संग्रामे निपतिष्यति ॥ वृक्षंगरुत्मान्वेगेन विनिहत्य तमेष्यति १८ त्वत्तोविशिष्टवीर्येण धनुष्यमरराट्समम् ॥ वासुदेवसमं युद्धे तं पार्थको न पूजयेत्
 १९ देवं देवेन युध्येत मानुषेण च मानुषम् ॥ अस्त्रं ह्यस्त्रेण यो हन्यात्कोऽर्जुनेन समः पुमान् २० पुत्रादनंतरं शिष्य इति धर्मविदो विदुः ॥ एतेनापि निमित्तेन प्रियो द्रोणस्य
 पांडवः २१ यथा त्वमकरोऽतूतमिदं प्रस्थं यथाऽहरः ॥ यथाऽऽनैषीः सभां कृष्णां तथा युध्यस्व पांडवम् २२ अयं ते मातुलः प्राज्ञः क्षत्रधर्मस्य कोविदः ॥ द्यूतं देवीगांधारः
 शकुनिर्युध्यतामिह २३ नाक्षान् क्षिपति गांधीवंन कृतं द्वापरं न च ॥ ज्वलतो निशिताम्बाणां स्तांस्तान् क्षिपति गांधिवम् २४ नहि गांधीवनिर्मुक्तागार्घ्यपक्षाः सुतेजनाः ॥
 नांतरेष्ववतिष्ठंते गिरीणामपि दारणाः २५ अंतकः पवनो मृत्युस्तथाऽग्निर्वडवामुखः ॥ कुर्युरेते कचिच्छेषं न तु कुद्धो धनंजयः २६ यथा सभायां द्यूतं त्वं मातुलेन सहाकरोः ॥
 तथा युध्वस्व संग्रामे सौबलेन सुरक्षितः २७ युध्यतां कामतो यो धानाहं यो तस्ये धनंजयम् ॥ मत्स्यो ह्यस्माभिरायो ध्यो यद्यागच्छेद्रवांपदम् २८ ॥ इति श्रीम० भा० वि०
 गोहरणपर्वणि ३० द्रौणिवाक्यं नाम पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ भोष्म उवाच ॥ साधु पश्यति वै द्रौणिः कृपः साध्वनु पश्यति ॥ कर्णस्तु क्षत्रधर्मेण केवलं योद्धुमिच्छति १
 आचार्यो नाभिवक्तुः पुरुषेण विजानता ॥ देशकालौ तु संप्रेक्ष्य यो ह्यव्यमिति मेमतिः २ यस्मै सूर्यसमाः पंच सपत्नाः स्युः प्रहारिणः ॥ कथमभ्युदयेतेषां प्रमुह्यते पंडितः ३
 स्वार्थे सर्वे विमुह्यंति येऽपि धर्मविदो जनाः ॥ तस्माद्वा जनब्रवीम्येषां वाक्यं ते यदितोचते ४ कर्णो हि यदवोचत्त्वांतेजः संजननाय तत् ॥ आचार्यपुत्रः क्षमतां महत्कार्यमुप
 स्थितम् ५ नायं कालो विरोधस्य कौंतेये समुपस्थिते ॥ क्षतव्यं भवता सर्वमाचार्येण कृपेण च ६ भवता हि कृतास्त्रत्वं यथाऽऽदित्ये प्रभातया ॥ यथा चंद्रमसो लक्ष्मीः सर्वथा
 नापकृष्यते ७ एवं भवत्सु ब्राह्मण्यं ब्रह्मास्त्रं च प्रतिष्ठितम् ॥ चत्वार एकतो वेदाः क्षात्रमेकत्र दृश्यते ८ नैतत्समस्तमुभयं कस्मिंश्चिदनुशुश्रुम ॥ अन्यत्र भारताचार्या स पुत्रा
 दिति मेमतिः ९ वेदांताश्च पुराणानि इति हासं पुरातनम् ॥ जामदग्न्यमृते राजकोद्रोणादधिको भवेत् १० ब्रह्मास्त्रं चैव वेदाश्च नैतदन्यत्र दृश्यते ॥ आचार्यपुत्रः क्षमतां ना
 यं कालो विभेदने ११ सर्वे संहत्य युध्यामः पाकशासनि मागतम् १२

परकीयाश्च जिना भवन्ति तथा च कलिपाते जयोनसि द्वापरादिपाते उत्तरोचत्तुष्टयाजयोऽस्ति तेन गांधीवस्थाः शराः सर्वथानजयावहा इत्यर्थः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठोये
 भारतभाद्रपदे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ साध्विति १२ यस्मै सूर्यो धनस्य पंचपांडवाः ३१ यत्तदवोचदाचार्यस्य निदाक्यं तत्तस्यैव तेजः संजननायैव ननु द्रष्टव्यं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

बलस्यसैन्यस्य समानिविनाशकानि १३ नैवेति । अस्माकमिदं न्याय्यवचनं त्वयानैव निश्चयं रोषेण दूर्युतादिदर्शनजेन परीतस्तेन गुरुणा द्रोणेन गुणा अर्जुनस्य १४ हितं बलवता सह निर्वलैर्बलवद्भिर्विचार्योद्भवमित्येवं रूपं १५ आचार्य इति । रोषादेतद्गुरुणाचार्येणोक्तं नतु भेदार्थमिति भावः पाठान्तरे अभिषङ्गमात्रेण अभिषृज्यमाणे उपालभ्यमाने इति यावत् रोषकारितेशेपकचव्यकारणीयं च तत्सर्वं कृतं स्यात् प्रस्तुतकार्यनाशो भवेदित्यर्थः १६ । १७ प्रथमं मुख्यं भेदो न कार्यः क्षतव्यं चेति युक्तं तेनैवाहं वाक्येन प्रसन्नोऽस्मि १८ । १९ धनं चेति । धनं लब्ध्वा अस्मानुपेक्ष्य गृहं गमिष्यति गोधने अत्यंतं दूरोऽन्येर्निति युध्यतामस्माकं अंतमेव त्रायं करिष्यतीति भावः २० समायुं ज्यात्संभ्राभ्यात् पराजय्यात् पराजयं प्राप्नुयात् २१ पुरस्ताद्वाक्यमुक्तं अज्ञानवासकालः पूर्णो न वेति प्रथमं विचार्यमित्येवं रूपं २२ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठे ये भारतभावदीपे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ कलाकाष्ठाश्चेति १ । २ अत्र चतुर्विंशत्यापसैश्चांद्रः संवत्सरः चतुष्पंचाशदधिकशतत्रयदि

बलस्य व्यसना नीहयान्युक्तानि मनीषिभिः ॥ मुख्यो भेदो हितेषां तु पापिष्ठो विदुषां मतः १३ ॥ अश्वत्थामो वाच ॥ नैव न्याय्यमिदं वाच्यमस्माकं पुरुषर्षभ ॥ किं तुरोषपरीतेन गुरुणा भाषिता गुणाः १४ शत्रोरपि गुणा ग्राह्या दोषा वाच्या गुरोरपि ॥ सर्वथा सर्वयत्नेन पुत्रे शिष्ये हितं वदेत् १५ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ आचार्य एष क्षमतां शांतिरत्र विधीयताम् ॥ अभिद्यमाने तु गुरौ तद्दृष्टं रोषकारितम् १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो दुर्योधनो द्रोणं क्षमयामास भारत ॥ सहकर्णेन भीष्मेण कृपेण च महत्तमना १७ ॥ द्रोण उवाच ॥ यदेतत्प्रथमं वाक्यं भीष्मः शांतनवोऽब्रवीत् ॥ तेनैवाहं प्रसन्नो वैनीतिरत्र विधीयताम् १८ यथा दुर्योधनं पार्थो नोपसर्पति संगरे ॥ सा ह साद्यदि वामो हात तथानीति विधीयताम् १९ वनवासे ह्यनिर्दृष्टे दर्शयेन्न धनं जयः ॥ धनं चालभमानोऽत्र नाद्यतत्क्षंतुमर्हति २० यथानायं समायुं ज्याद्धातृराष्ट्रान्कथं च न ॥ न च सेनाः पराजय्यात्तथानीति विधीयताम् २१ उक्तं दुर्योधनेनापि पुरस्ताद्वाक्यमीदृशम् ॥ तदनुस्मृत्य गां गेयथा वद्वक्तुमर्हसि २२ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि द्रोणवाक्ये एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ कलाकाष्ठाश्च युज्यंते मुहूर्ताश्च दिनानि च ॥ अर्धमासाश्च मासाश्च नक्षत्राणि ग्रहास्तथा १ ऋतवश्चापि युज्यंते तथा संवत्सरा अपि ॥ एवं कालविभागेन कालचक्रं प्रवर्तते २ तेषां कालातिरेकेण ज्योतिषां च व्यतिक्रमात् ॥ पंचमे पंचमे वर्षद्वौ मासावुपजायतः ३ एषामभ्यधिकामासाः पंचचद्वादशक्षराः ॥ त्रयोदशानां वर्षाणामिति मेव वर्तते मतिः ४

नात्प्रकः षष्ठ्यधिकशतत्रयदिनात्मासावनः स एव द्वादशवार्षिकादिप्रतिज्ञासु गत्रामयनादितत्रादिषु च उपयुज्यते त्रीणि शतानि पंचषष्टिश्च दिनानि पंचदशघटिका एकत्रिंशत्पलानि त्रिंशदक्षराणि सौरस्य संवत्सरस्य मानं तत्र त्रय्येण ज्योतिर्विदः सौरसंवत्सरानुरोधेनैव वर्षं रवेः शदि कं कुर्वन्ति स्मार्ते वर्द्धापनादौ तु चांद्रेणेति विशेषस्तथापि यदा एतयोरांतरालिकः सावनान्दोगण्यते तदा सौरगताष्टिस्तत्र गण्यते एवं गणनायां क्रियमाणायाम् त्रयोदशस्त्रयेषु पंचचांद्रमासाः द्वेदिने सप्तत्रिंशत्त्रयः पंचचत्वारिंशत्पलानि पंचदशक्षराणि च तथा च किंचिदधिकानि नवदिनान्यवधिपूर्वैरधिकानि जातानि ज्योतिषां नक्षत्राणां व्यतिक्रमात् सूर्येण चंद्रेण चलंघनात् उपजायतः अधिकौ भवतः ३ अत्र तु अर्धमासाश्च मासाश्च युज्यंते इति ग्रहणात् त्रयोदशानां वर्षाणां चांद्रमासाः पट्पंचाशदधिकं शतमेव वर्तते इति तत्पृष्टीता इति श्लेषं तथा च विजयदशम्यां द्यूते पांडवपराजयः लोके तस्यैव त्रय्येण द्यूतकालत्वात् त्रींशे च गोग्रहार्थं न वृत्ता इत्युक्तं तेन विजयदशम्यामागामिन्यां त्रयोदशान्दपूर्णां भविष्यतीति दुर्योधनप्रसाशा-

पांडवास्तुचांद्राब्दमानेनत्रयोदशवत्सरानतिवाह कृतकृत्याअभुवन् तत्रविजयदशमीतःपूर्वपंचमासाःद्वादशदिनानिप्रकटीभविष्यं तत्रदशीतमासे चैत्रकृष्णसप्तम्यामाविर्भूताः प्रतिज्ञानिस्तीर्थैवका
निचिदधिकान्यपिदिनानिअतिवाहआविर्भूताइत्यर्थः ४।५।६।७।८ यच्चयदिचपांडवमृतोऽयमर्जुनइतिख्यायात्कथयेत्सपराभवंगच्छेत् ९।१०।११।१२।१३ धर्मसंहितकर्म अयुद्धेन

सर्वयथावच्चरितंयद्यदेभिःप्रतिश्रुतम् ॥ एवमेतद्ध्रुवंज्ञात्वाततोवीभत्सुरागतः ५ सर्वेचैवमहात्मानःसर्वधर्मार्थकोविदाः ॥ येषांयुधिष्ठिरोराजाकस्माद्धर्मेऽपराध्नुयुः
६ अलुब्धाश्चैवकौंतेयाःकृतवंतश्चदुष्करम् ॥ नचापिकेवलंराज्यमिच्छेयुस्तेऽनुपायतः ७ तदैवतेहिविकांतुमीषुःकौरवनंदनाः ॥ धर्मपाशनिबद्धास्तुनचेलुःक्ष
त्रियव्रतात् ८ यच्चानृतइतिख्यायाद्यःसगच्छेत्पराभवम् ॥ वृणुयुर्मरणंपार्थानानृतत्वंकथंचन ९ प्राप्तकालेतुप्राप्तव्यंनोत्सृजेयुर्नरर्षभाः ॥ अपिवज्रभृतागुप्तं
तथावीर्याहिपांडवाः १० प्रतियुध्येमसमरेसर्वशस्त्रभृतांवरम् ॥ तस्माद्यदत्रकल्याणंलोकेसद्भिर्नुष्ठितम् ॥ तत्संविधीयतांशीघ्रंभावोद्वेगार्थोऽभ्यगात्परम् ११ नहि
पश्यामिसंग्रामेकदाचिदपिकौरव ॥ एकांतसिद्धिराजेंद्रसंप्राप्तश्चधनंजयः १२ संप्रवृत्तेतुसंग्रामेभावाभावौजयाजयौ ॥ अवश्यमेकंस्पृशतोदृष्टमेतदसंशयम् १३
तस्माद्युद्धोचितंकर्मकर्मवाधर्मसंहितम् ॥ क्रियतामाशुराजेंद्रसंप्राप्तश्चधनंजयः १४ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ नाहंराज्यंप्रदास्यामिपांडवानांपितामह ॥ युद्धोप
चारिकंयत्तुतच्छीघ्रंप्रविधीयताम् १५ भीष्मउवाच ॥ अत्रयामामिकाबुद्धिःश्रूयतांयदिरोचते ॥ सर्वथाहिमयाश्रेयोवक्तव्यंकुरुनंदन १६ क्षिप्रंबलचतुर्भागं
ह्यगच्छपुरंप्रति ॥ ततोऽपरश्चतुर्भागोऽसमादायगच्छतु १७ वयंचार्धेनसैन्यस्यप्रतियोत्स्यामपांडवम् ॥ अहंद्रोणश्चकर्णश्चअश्वत्थामाकृपस्तथा ॥ प्रतियो
त्स्यामवीभत्सुमागतंकृतनिश्चयम् १८ मत्स्यंवापुनरायातमागतंवाशतक्रतुम् ॥ अहमावारयिष्यामिवेल्लेवमकरालयम् १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तद्वाक्यं
रुरुचेतेषांभीष्मेणोक्तंमहात्मना ॥ तथाहिकृतवान्राजाकौरवाणामनंतरम् २० भीष्मःप्रस्थाप्यराजानंगोधनंतदनंतरम् ॥ सेनामुख्यान्व्यवस्थाप्यव्यूहितुसंप्र
चक्रमे २१ ॥ भीष्मउवाच ॥ आचार्यमध्येतिष्ठत्वमश्वत्थामातुसव्यतः ॥ कृपःशारद्वतोधीमान्पार्श्वरक्षतुदक्षिणम् २२ अग्रतःसूतपुत्रस्तुकर्णस्तिष्ठतुदं
शितः ॥ अहंसर्वस्यसैन्यस्यपश्चात्स्थास्यामिपालयन् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिभीष्मसैन्यव्यूहेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाव्यूहेष्वनीकेषुकौरवेयेषुभारत ॥ उपायादर्जुनस्तूणीरथघोषेणनादयन् १ ददृशुस्तेध्वजाग्रंवैश्वश्रुतुश्चमहास्वनम् ॥ दोघ्न्यमानस्य
भृशंगांडीवस्यचनिःस्वनम् २ ततस्तुसर्वमालोक्यद्रोणोवचनमब्रवीत् ॥ महारथमनुप्राप्तंदृष्ट्वांगांडीवधन्विनम् ३ ॥ द्रोणउवाच ॥ एतद्भुजाग्रंपार्थस्यदूरतःसंप्र
काशते ॥ एषघोषःसरथजोरोरवीतिचवानरः ४

एतैःसहऐक्यंगत्वारराज्यप्रदानम् १४।१५।१६।१७।१८।१९ अनंतरंअविलंबितम् २०।२१।२२।२३ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयभारतभावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ३७ ॥
स्थिति १।२।३।४

५ मेमकणौसंसृश्यतिक्रांतौ ६ । ७ । ८ चारुतलंइस्तावापश्चारुतलं तद्वान्चारुतली सुग्मिःजुह्वमभृतिभिः ९ इषुपातेइषुपातप्रमितेदेशे असौदुर्योधनः १० । ११ महेष्वासाःमहनीयध
 एषतिष्ठन्स्थेष्टेस्थेचरयिनांवरः ॥ उत्कर्षतिधनुःश्रेष्ठगांडीवमशनिस्वनम् ५ इमौचबाणौसहितौपादयोर्मेव्यवस्थितौ ॥ अपरौचाप्यतिक्रांतौकणौसंसृश्यमे
 शरौ ६ निरुष्यहिंवेनेवासंकृत्वाकर्मातिमानुषम् ॥ अभिवादयतेपार्थःश्रोत्रेचपरिपृच्छति ७ चिरदृष्टोऽयमस्माभिःप्रज्ञावान्बांधवप्रियः ॥ अतीवज्वलितोल
 क्ष्म्यापांडुपुत्रोर्धनंजयः ८ रथीशरीचारुतलीनिषंगीशंखीपताकीकवचीकिरीटी ॥ खड्गीचधन्वीचविभातिपार्थःशिखीवृत्तःसुग्मिःरिवाज्यसिक्तः ९ ॥ अर्जुन
 उवाच ॥ इषुपातेचसेनायाहयान्नसंयच्छसारथे ॥ यावत्समीक्षेसैन्येस्मिन्कासौकुरुकुलाधमः १० सर्वानेताननादृत्यदृष्ट्वातमतिमानिनम् ॥ तस्थमूर्ध्निगतिष्या
 मिततएतेपराजिताः ११ एषव्यवस्थितोद्रोणोद्रौणिश्वतदन्तरम् ॥ भीष्मःकृपश्चकर्णश्चमहेष्वासाःसमागताः १२ राजानंनात्रपश्यामिगाःसमादायगच्छति ॥
 दक्षिणमार्गमास्थायशंकेजीवपरायणः १३ उत्सृजैतद्वथानीकंगच्छयत्रसुयोधनः ॥ तत्रैवयोत्स्येवैराटेनास्तियुद्धंनिरामिषम् ॥ तंजित्वाविनिवर्त्तिष्येगाःसमा
 दायवैपुनः १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसवैराटिर्हयान्नसंयम्ययत्नतः ॥ नियम्यचततोरश्मीन्यत्रतेकुरुपुंगवाः ॥ अचोदयत्ततोवाहान्यत्रदुर्योधनोगतः
 १५ उत्सृज्यरथवंशंतुप्रयातेश्वेतवाहने ॥ अभिप्रायंविदित्वाचकृपोवचनमब्रवीत् १६ नैषोऽतरेणराजानंबीभत्सुःस्थातुमिच्छति ॥ तस्यगार्णिप्रहीष्यामोऽबवे
 नाभिप्रयास्यतः १७ नह्येनमतिसंकुद्धमेकोयुध्येतसंयुगे ॥ अन्योदेवात्सहस्राक्षात्कृष्णाद्देवकीसुतात् ॥ आचार्याच्चसपुत्राद्वाभारद्वाजान्महारथात् १८
 किंनोगावःकरिष्यंतिधनंवाविपुलंतथा ॥ दुर्योधनःपार्थजलेपुरानौरिवमज्जति १९ तथैवगत्वाबीभत्सुर्नामविश्राव्यचात्मनः ॥ शलभैरिवतांसिनांशरेःशोघमवा
 किरत् २० कीर्यमाणाःशरौवैस्तुयोधास्तेपार्थचोदितैः ॥ नापश्यन्नावृताभूमिनांतरिक्षंचपत्रिभिः २१ तेषामापततांयुद्धेनापयानेऽभवन्मतिः ॥ शीघ्रत्वमेवग
 र्थस्यपूजयंतिस्मचेतसा २२ ततःशंखंप्रदध्मौसद्विपतांलोमहर्षणम् ॥ विस्फार्यचधनुःश्रेष्ठध्वजेभूतान्यचोदयत् २३ तस्यशंखस्वशब्देनरथनेमिस्वनेनच ॥
 गांडीवस्यचघोषेणपृथिवीसमकंपत २४ अमानुषाणांभूतानांतेषांचध्वजवासिनाम् ॥ ऊर्ध्वपृच्छान्विधुन्वानारेभमाणाःसमंततः ॥ गावःप्रतिन्यवर्त्ततदिशमा
 स्थायदक्षिणाम् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउत्तरगोव्रहेगोनिवर्त्तनेत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सश
 जुसेनांतरसाप्रणुद्यगास्ताविजित्याथधनुर्धराय्यः ॥ दुर्योधनायाभिमुखंप्रयातोभूयोरणंसोऽभिचिकीर्षमाणः १ गोषुप्रयातासुजवेनमत्स्यान्किरीटिनंकृतकार्यैच
 मत्वा ॥ दुर्योधनायाभिमुखंप्रयातंकुरुप्रवीराःसहसाऽभिपेतुः २

नुषः १२ । १३ । १४ । १५ रथवंशंरथमूहं १६ । १७ । १८ । १९ । २० आनुवांभूमिनापश्यन्निति अपितुशरैरावृतामेवापश्यन् २१ । २२ । २३ । २४ रेभमाणाःहंघारवंकुर्वाणाः २५
 ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ सइति १ । २

३ एतेनपथा कांचिनमयारम्भयोरजवस्नापययोक्ताणिबंधनानियेपातान् कुरुसिंहस्यदुर्योधनस्यवृद्धंमुखं वृद्धिद्वोअस्मात्कर्मत्येहस्यदः ४ । ५ सुवर्णकक्षेःस्वर्णनयोकक्षोपस्याणस्यपश्चादंचलपल्लवोयेषान्तेः ६ 'कक्षःस्यादंतरायस्यपश्चादंचलपल्लवे' इतिमेदिनी अभीप्समानाःकर्णजीवंतमिच्छंतः ७ व्रातंसमूहस्य ८ विपाठःस्थूलदंडोवाणः ९ विष्कृष्यविलिख्यछित्वेत्यर्थः अस्य तंयसिद्धं ध्वजंचमध्यवन्मध्यापातयत् अपयात्अपायात् १० गणस्यबाधितारंतेजोहरं शत्रुतपनामा ११ । १२ नगोवृक्षः नगाग्रात्पर्वताग्रात् 'शैलवृक्षो नगावगौ' इत्यमरः १३ । १४ गतासवः

तेषामनीकानिबहूनिगाढंव्यूढानिदृष्ट्वाबहुलध्वजानि ॥ मत्स्यस्यपुत्रंद्रिषतांनिहंतावैराटिमांमंयततोऽभ्युवाच ३ एतेनतूर्णप्रतिपादयेमान्श्वेतान्हयान्कांचनरश्मियोक्तान् ॥ जवेनसर्वेणकुरुप्रयत्नमासादयेऽङ्कुरुसिंहवृद्धम् ४ गजो गजेनेवमयादुरात्मायोद्धुंसमाकांक्षतिसूतपुत्रः ॥ तमेवमांप्रापयराजपुत्रदुर्योधनापाश्रयजातदर्प ५ सतैर्हयैर्वातजवैर्बृहद्भिःपुत्रोविराटस्यसुवर्णकक्षैः ॥ व्यध्वंसयतद्रथिनामनीकंततोऽवहत्पांडवमाजिमध्वे ६ तंचित्रसेनोविशिशैर्विपाठैःसंग्रामजिच्छत्रुसहोजयश्च ॥ प्रत्युद्ययुभारतमापतंतंमहास्थाःकर्णमभीप्समानाः ७ ततःसतेषांपुरुषप्रवीरःशरासनार्चिःशरवेगतापः ८ व्रातरथानामदहत्समन्युर्वनंयथाग्निःकुरुपुंगवानाम् ८ तस्मिंस्तुयुद्धेतुमुलेप्रवृत्तेपार्थविकर्णोऽतिरथंरथेन ॥ विपाठवर्षेणकुरुप्रवीरोभीमेनभीमानुजमाससाद ९ ततोविकर्णस्यधनुर्विकृष्यजांबूनदाग्रयोपचितंदृढज्यम् ॥ आपातयत्तंध्वजमस्यमध्यच्छिन्नध्वजःसोऽप्यपयाजवेन १० तंशात्रवाणांगणबाधितारंकर्माणि कुर्वतममानुषाणि ॥ शत्रुतपःपार्थममृष्यमाणःसमार्दयच्छरवर्षेणपार्थ ११ सतेनराज्ञाऽतिरथेनाविद्धोविगाहमानोध्वजिनींकुरुणां ॥ शत्रुतपंपंचभिराशुविध्वाततोऽस्यसूतं दशभिर्जघान १२ ततःसविद्धोभरतर्षभेणबाणेनगग्रावरणातिगेन ॥ गतासुराजौनिपपातभूमौनगोनगाग्रादिववातरुग्णः १३ नरर्षभास्तेननरर्षभेणवीरारणेवीरतरेणभग्नः ॥ चकंपिरेवातवशेनकालेप्रकंपितानीवमहावनानि १४ हतास्तुपार्थेननरप्रवीरागतासवोर्व्यासुपुःसुवेषाः ॥ वसुप्रदावासवतुल्यवीर्याःपराजितावासवजेनसंख्ये १५ सुवर्णकाष्ण्यासवर्मनद्धानागायथाहेमवताःप्रवृद्धाः ॥ तथासशत्रून्समरोविनिघ्ननगांडीवधन्वापुरुषप्रवीरः १६ चचारसंख्येविदिशोदिशश्चदहन्निवाग्रिवेनमातपांति ॥ प्रकीर्णगर्णानियथावसंतेविज्ञातयित्वापवर्णोऽबुदांश्च १७ तथासपत्नान्विकिरन्किरीटीचचारसंख्येऽतिरथोरथेन ॥ शोणाश्ववाहस्यहयान्निहत्यवैकर्तनभ्रातुरदीनसत्त्वः ॥ एकेनसंग्रामजितःशरेणशिरोजहारथकिरीटमाली १८ तस्मिन्हतेभ्रातारिसूतपुत्रोवैकर्तनोवीर्यमथाददानः ॥ प्रगृह्णतंताविवनागराजोमहर्षभंव्याघ्रइवाभ्यधावत् १९ सपांडवंद्वादशभिःपृपत्कैर्वैकर्तनःशीघ्रमथोजवाण ॥ विव्याधगात्रेषुहयांश्चसर्वान्विराटपुत्रंचकरोनिजन्ने २०

उर्व्यापितिच्छेदः संधिरारः १५ । १६ आतपांतिघर्षस्वरूपेनिद्राये अंतःस्वरूपेनागेना 'इतिमेदिनी १७ शोणोश्वाःवादेवाइकेरयेयस्यतस्य १८ आददानआदातुमिच्छन्प्रगृह्णआग्रहेणदंता विचपर्वताशिखरतुल्योअर्जुनोत्तरोमतिअभ्यधावत् ' दंतःसानुनिकथ्यते ' इतिविश्वः ' दंतोऽद्रिकदकेकुंजे ' इतिमेदिनी १९ । २०

वेगं प्रयुज्यस्वीकृत्य २१ निशम्य सुदादुपरम्य दिदृक्षमाणास्तस्थुः २२ । २३ कर्णस्यान्तर्यामिनांतरमितरेऽपिशरैरन्तरिताः कृताः २४ । २५ प्रक्षेडितो मुक्तो ज्वातल्योर्निःस्वनो येन तं पूजयतां तलतालशब्दः
तलेन च पेटया तालः करास्फालनं तज्जः शब्दोऽभूत् ' तलश्च पेटे तालद्वौ । तालः करास्फाले ' इति चेदिनी २६ उद्धूतमुपरि कृतं तालगूलमेव महती पताका ध्वजो बलो यस्य स तस्य ध्वजस्य उक्तमो अं सो उपरि स्थितिर्यक्

तमापतंतं सहसा किरीटी वै कर्तनं वै तस्मात् सऽभिपत्य ॥ प्रमृष्टवेगं न्यपतज्जवेन नागं गरुत्मानि विचित्रपक्षः २१ तावुत्तमौ सर्वधनुर्धराणां महाबलौ सर्वसपत्नसाहौ ॥ कर्ण
स्य सार्थस्य निशम्य युद्धं दिदृक्षमाणाः कुरवोऽभितस्थुः २२ सपांडवस्तू गेमुदीर्णकोपः कृतागसंकर्णमुदीक्ष्य हर्षात् ॥ क्षणेन साश्वत्सराथं ससारथिमतं दर्धेयोरशरौ घृष्ट्या
२३ ततः सुविद्धाः सरथाः सनागा योधा विनेदुर्भरतर्षभाणाम् ॥ अंतर्हिताभीष्ममुखाः सहाश्वाः किरीटिना कीर्णरथाः पृषत्कैः २४ सचापितानर्जुनबाहुमुक्ताच्छरान्
शरौघैः प्रतिहस्य वीरः ॥ तस्थौ महात्मा सधनुः सबाणः सविस्फुलिङ्गोऽग्निशिखाशुकर्णः २५ ततस्त्वभूद्वै तलतालशब्दः सशंखभेरीपणवप्रणादः ॥ प्रक्षेडितज्वातलनिः
स्वनंतं वै कर्तनं पूजयतां कुरूणाम् २६ उद्धूतलांगूलमहापताकध्वजोत्तमांसाकुलभीषणां तम् ॥ गांडो बनिर्हादकृतप्रणादं किरीटिनं प्रेक्ष्य ननादकर्णः २७ सचापिवै
कर्तनमर्दयित्वा साश्वत्सराथं पृषत्कैः ॥ तमाववर्षप्रसभं किरीटीपितामहं द्रोणकृष्णौ च दृष्ट्वा २८ सचापि पार्थ बहुभिः पृषत्कैर्बै कर्तनो मेघइवाभ्यवर्षत् ॥ तथैव कर्णं च
किरीटमालीसंछादयामास शितैः पृषत्कैः २९ तयोः सुतीक्ष्णान्मृजतोः शरौघान्महाशरौघास्त्रिविद्धनेरणे ॥ रथे विलग्ना विवचंद्रसूर्यौ धनांतरेणानुददर्शलोकः ॥
३० अथाशुकारी चतुरो हयांश्च विव्याध कर्णो निशितैः किरीटिनः ॥ त्रिभिश्च यन्तारममृष्यमाणो विव्याध तूष्णीं त्रिभिरस्य केतुम् ३१ ततोऽभिविद्धः समरावमर्दं प्रबो
धितः सिंहइव प्रसुप्तः ॥ गांडीवधन्वा ऋषभः कुरूणामजिह्वगैः कर्णमिया बजिष्णुः ३२ शरास्त्रघृष्ट्यानिहतो महात्मा प्रादुश्चकारातिमनुष्यकर्म ॥ प्राच्छादयः कर्णं रथं
पृषत्कैर्लोकानि मान्सूर्यइवांशुजालैः ३३ सहस्तिने वाभिहतो गजेंद्रः प्रमृष्टमलान्निशितान्निषंगात् ॥ आकर्णपूर्णचधनुर्विकृष्य विव्याध गात्रेष्वथ सूतपुत्रम् ३४
अथास्य बाहू रुशिरो ललाटे ग्रीवां वरांगानि परावमर्दं ॥ शितैश्च बाणैर्युधिनिर्विभेदगांडीवमुक्तैरशनप्रकाशैः ३५ सपार्थमुक्तैरिषुभिः प्रणुन्नो गजो गजेनेव जितस्त
रस्वी ॥ विहाय संग्रामशिरः प्रयाते वै कर्तनः पांडवबाणतप्तः ३६ ॥ इति श्रो विराटपर्वणि गोहरणं सर्वणि उत्तरगोग्रहे कर्णापयाने चतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अपयाते तुराधेये दुर्योधनपुरोगमाः ॥ अनोकेन यथास्वेन शनैरार्च्छत पांडवम् ? बहुधा तस्य सैन्यस्य व्यूढस्यापततः शरैः ॥
अधारयत वेगं सवेले वतु महोदधेः १

फलकाग्रभागौ तत्र आकुलावप्राः ये भीषणाः भूतादयः ते अन्ते समीपेयस्यन्ते गांडीवनिर्हादेन सह कृतः प्रणादो येन तं गांडीवनिर्हादकृतप्रणादं किरीटिनं ध्वजोपरि स्थभूतनादैः संवर्द्धितनादमित्यर्थः २७ द्रोण
कृपौ च दृष्ट्वा ववर्षेति अनुकृष्यते २८ । २९ महाग्निः शरौघैश्च विवर्धनं छेदयन् यत्र तस्मिन्नेव विलग्नोऽन्तिनिर्हितौ चंद्रसूर्यौ धनमध्यादिवतौ बाणसंघमध्यालोकोऽनुदर्श ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६
॥ इति विराटपर्वणि नीलकण्ठेय भारतमावदीपे चतुर्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ आर्च्छत आगताः १ । २

प्रत्यायावपातिकूल्येनाभिमुखोऽगादित्यर्थः ३ दिशोदशप्रच्छादितवान् ४ अनिबिद्धं अंतरं अवकाशः ५ उत्तरस्य हयानां शिक्षाशिल्पोपपन्नत्वादितिसंबंधः द्रुतं वंगं अपूजयन् अरयइत्यपकृष्यते ६ १ शैलं
प्रतिशैलतमीपि बलाभ्राणिवलव्रंति अवंचलानि अभ्राणि सूर्यरश्मिभ्यास्तानि यथा तथा तान्यनीकानि शरव्याप्तान्यर्जुनसमीपे रेजुरित्यर्थः ८ शुभैः पुष्पैः फलसूचकत्वात्तेषां शुभत्वम् ९ सजः पुष्पं हिरण्यं स्वर्णं
चंपकजं शुष्यत् शरैः शीर्णं च तद्वच्छत्रादीनि च सदागतिः वायुः खेदधार बाणजालां तर्हितत्वात्तेषामधःपतनं नाभूदित्यर्थः १० रथांगदेशान् युगस्येकदेशान् आदाय हयः परिपेतुरित्यन्वयः ११ गजान् कर्णादि
प्रदेशेषु आहत्य विध्वाऽपातयत् पातयति स्म १२ अग्रजानां तेनाग्रगाभिनां गजानां गतचेतसां मृतानाम् १३ कालक्षयं कालस्य ऐश्वर्यजगदित्यर्थः अग्रशिल्वाः अग्रवत्तीक्ष्णाः शिल्वायस्य १४ १५ दैवारिपाव

ततः प्रहस्य बीभत्सुः कौंतेयः श्वेतवाहनः ॥ दिव्यमस्त्रं प्रकुर्वाणः प्रत्यायाद्रथसत्तमः ३ यथारश्मिभिरादित्यः प्रच्छादयति मेदिनीम् ॥ तथा गांढीवनिर्मुक्तैः शरैः
पार्थो दिशो दश ४ न रथानां न चाश्वानां न गजानां न वर्मणाम् ॥ अनिबिद्धं शितैर्बाणैरासीत् द्रव्यं गुणमंतरम् ५ दिव्ययोगाच्च पार्थस्य हयानामुत्तरस्य च ॥ शिक्षा
शिलोपपन्नत्वादस्त्राणां च परिक्रमात् ॥ वीर्यवत्त्वं द्रुतं चायं दृष्ट्वा जिष्णोरपूजयन् ६ कालाग्निमिव बीभत्सुर्निर्दहंतमिव प्रजाः ॥ नारयः प्रेक्षितुं शुकुर्ज्वलंतमिव पाव
कम् ७ तानि ग्रस्तान्यनीकानि रेजुरर्जुनमार्गणैः ॥ शैलं प्रति बलाभ्राणि व्याप्तानीवार्क रश्मिभिः ८ अशोकानां वनानीव च्छन्नानि बहुशः शुभैः ॥ रेजुः पार्थ शरैः
स्तत्र तदा सैन्यानि भारत ९ सजोऽर्जुन शरैः शीर्णं शुष्यत् पुष्पं हिरण्यमयम् ॥ छत्राणि च पताकाश्च खेदधारसदागतिः १० स्वबलत्रासनात् त्रस्ताः परिपेतुर्दिशो दश ॥
रथांगदेशानां दायपार्थच्छिन्नयुगाहयाः ११ कर्णकक्षविषाणेषु अंतरोष्ठेषु चैव ह ॥ मर्मस्वंगेषु चाहृत्य पातयत् समरे गजान् १२ कौरवाग्रगजानां तु शरीरैर्गतचेत
साम् ॥ क्षणेन संवृता भूमिर्मैधैरिव न भस्तलम् १३ युगांतसमये सर्वयथास्थावरजंगमम् ॥ कालक्षयमशेषेण दहत्य ग्रशिल्वाः शिल्वी ॥ तद्वत्पार्थो महाराज ददाह
समरे रिपून् १४ ततः सर्वास्त्रतेजोभिर्धनुषोनिःस्वनेन च ॥ शब्देनामानुषाणां च भूतानां ध्वजवासिनाम् ॥ भैरवंशब्दमत्यर्थवानरस्य च कुर्वतः १५
दैवारिपाच्च बीभत्सुस्तस्मिन् दौर्योधने बले ॥ भयमुत्पादयामास बलवानरिर्मर्दनः १६ रथशक्तिमन्नित्राणां प्रागेव निपतद्भुवि ॥ सोऽप्यात्सहसा पश्चात्सा
हसाच्च अभ्युभेयिवान् १७ शस्त्रातैः सुतीक्ष्णाग्रैः समादिष्टैः खगैरिव ॥ अर्जुनस्तु खमावब्रेलोहितप्राशनैः खगैः १८ अत्र मध्ये यथार्कस्य रश्मयस्तिग्मतजसः ॥
दिशोऽसुचत्थाराजन्नसंख्याताः शरास्तदा १९

देवारीनसुरान्पातीति देवारिपः समुद्रस्तत्र जातो देवारिपः शंखस्तस्मात् चावभैरवंशब्दं कुर्वत इत्यनु १६ अग्नित्राणां वैरिणां रथशक्तिं शरीरसामर्थ्यं 'रथः स्यंदनदेहयोः' इति कोशः प्रागेव सहसा दर्शनमात्रादेव
निपतत्तन्पतायन् शक्तिरिति पाठेन्यपतत् अडभावादिरार्थः सोऽर्जुनः अपयात् पयगनौ गत्यभावादित्यर्थः साहसाच्च अशक्तवधरूपात् पश्चात्तान् युद्धार्थं उपेयिवान् १७ खगैः पक्षिभिरिव खगैर्बाणैः
१८ अत्र मध्ये अत्र अमत्रं 'अत्राप्यस्मैव इमिः संभरंति' इत्यादावित्रात्रापि मध्यमवर्णलोपच्छादसः यदाह शोको ब्रह्मदेवतायां 'वर्णस्य वर्णयोर्लोपो बहुनां व्यंजनस्य वा ॥ अत्रापीतिकपिर्नाभादनोयामी
त्यघासुच' इति अत्राप्यस्मैव इमिः अमत्राणीत्यपेक्षिते वर्णस्य लोपः प्रियातष्टामिमेषुः वृषाकपिरित्यपेक्षिते वृषास्येत्येव वर्णयोर्लोपः अयनाभावदाते नाभानेदिष्टइत्यपेक्षिते वर्णत्रयलोपः दनोविशदं

दुनोदानमनसः इत्यपेक्षिते बहूनां वार्त्तालोपः 'दुनोदानमनसः' इत्यास्कः तस्याप्याध्यायार्त्ताम्यपेक्षिते अघामुहयते गावः मघास्त्रिष्वपेक्षिते व्यजनलोपः यथा पात्रे प्रविष्टाः सूर्यरश्मयोऽवकाशाभावात्संकुचंति तद्भग्नोऽर्जुनवाणानार्त्ताम्यर्थः १९ सकृदेव तत्क्षणमेव आनतमुपगतं रथमर्जुनरथं परेरिषवः अभ्यसितुं परिचुत्तेशुः तु शब्दाद्देहत्वं यतः सपुनः क्षणान्तरे अलभ्यः परैर्ज्ञातमशक्यः तत्र हेतुमाह अश्वैरिति । सः अश्वैः सह परान् रथात् अतिमपादयेत् इमं लोकमतिहापयित्वाऽमुलोकं नयेत् दृष्टमात्रोर्जुनः शौरः परान्परलोके प्रापयतीत्यर्थः २० न ससज्जिरेन शक्ताः किंतु भित्त्वा परत एव गताः एव रथोऽपि द्विषां अर्त्ताम्यर्थः शराणां रथस्य च गतिर्न कुठिता भवतीत्यर्थः २१ अनंतभोगः बहुकृष्णः शेष इत्यर्थः २२ सर्वमेवातिगः सर्वाधिकः सर्वशब्दाभिप्रायीत्यर्थः २३ तत्ररणभूमौ अल्पांतरांतरे अल्पे अन्यांतरपेदेऽप्येतता

सकृदेवानंतशेकूरथमभ्यसितुंपरे ॥ अलभ्यः पुनरश्वैस्तुरथात्सोऽतिप्रपादयेत् २० तेशराद्विदशरीरेषुयथैवनससजिरे ॥ द्विदनीकेषुबीभत्सोर्नससज्जेरथस्तदा २१
सतद्विक्षोभयामासह्यरातिबलमंजसा ॥ अनंतभोगोभुजगः क्रीडन्निवमहार्णवे २२ अस्यतो नित्यमत्यर्थसर्वमेवातिगस्तथा ॥ अश्रुतः श्रूयते भूतैर्धनुषोषः किरीटिनः २३
संततास्तत्रमातंगाबाणैरल्पांतरांतरे ॥ संवृतास्तेन दृश्यंतमेवावगमस्तिभिः २४ दिशोऽनुभ्रमतः सर्वाः सव्यदक्षिणमस्यतः ॥ सततंदृश्यते युद्धे सायकासनमंडलम् २५
पतंत्यरूपेषु यथा च क्षंषिनकदाचन ॥ नालक्ष्येषु शराः पेतुस्तथा गांडीवधन्वनः २६ मार्गो गजसहस्रस्य युगपद्रच्छतोवने ॥ यथा भवेत्तथा जज्ञेरथमार्गः किरीटिनः २७
नूनं पार्थजयैषित्वाच्छक्रः सर्वामरैः सह ॥ हंत्यस्मानित्यमन्यंतपार्थेन निहताः परे २८ घ्नंतमत्यर्थमहितान्विजयंतत्र मे निरे ॥ कालमर्जुनरूपेण संहर्तमिव प्रजाः २९
कुरुसेनाशरीराणि पार्थेनैवाहतान्यपि ॥ सेदुःपार्थहतानीव पार्थकर्मनुशासनात् ३० ओषधीनां शिरांसीव द्विषच्छीर्षाणि सोऽन्वयात् ॥ अवनेशुः कुरूणां हिवीर्याण्य
जुनजाद्वयात् ३१ अर्जुनानिलभिन्नानिवनान्यर्जुनविद्विषाम् ॥ चक्रुर्लोहितधाराभिर्धरणीलोहितांतराम् ३२ लोहितेन समायुक्तैः पांसुभिः पवोदुतैः ॥ बभूवुर्लो
हितास्तत्र भ्रष्टशमादित्यरश्मयः ३३ सार्कखंतक्षणेनासीत्संध्यायामेव लोहितम् ॥ अप्यस्तंप्राप्यसूर्योऽपि निवर्त्तत न पांडवः ३४ तान्सर्वान्समरेन्नरः पौरुषे समवस्थि
तान् ॥ दिव्यैरस्त्रैरचित्यात्मा सर्वानाच्छेदनुर्ध्वगन् ३५ सतुद्रोऽत्रिसप्तत्याश्चुरग्राणां समार्पयत् ॥ दुःसहं दशभिर्बाणैर्द्रौणिमष्टाभिरेव च ३६ दुःशासनं द्वादशभिः
कृपं शारद्वतंत्रिभिः ॥ भीष्मं शांतवनं षष्ठ्याराजानं च शतेन ह ॥ कर्णं च कर्णिना कर्णेन विव्याध परवीरहा ३७

इत्थर्थः तेनकारणेन तेगप्रतिनिधिःमूर्ध्वरश्मिभिःसंभूतामघाइवदृश्यते २४ सायकासनंथनुस्नस्यमंडलमतिवेगात् अलातचक्रसदृशमित्यर्थः २५ । २६ मार्गइति । गजसदृशेणवनमिवार्जुनरथेनपरसैन्यमुपमृद्यतइत्यर्थः २७ । २८ विजयमर्जुनंकालमिवमेनिरे २९ पार्थनेवहतानिपार्थहतानीव सेदुर्विशीर्णानिवभूवुरिति रामरावणयोर्दुर्द्वारामरावणयोरिवेतिवदभूतोपमेयमित्यर्थः यतोऽत्रपार्थकर्मैवानुशासनमुपमार्थकर्मत्वन्नान्यकर्म अतःपार्थहतानीवसेदुरित्यर्थः ३० आपधीनांत्रोद्वादीनांशिरीसिकणिशानि अन्वषात् अनुकमात् अवनेशुःनष्टानि अर्जुनजात् अर्जुनकृतात्भयात्छेदरूपात् ३१ अर्जुनविद्विषांस्थाणुभूतानां वनानिआलयानिशरीराणीत्यायात् ' वनंतपुंसकंभीरेनिवासालयकानने ' इतिमेदिनी ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ कर्णिनावाणेन कर्णेकर्णदेशे ३७

३८ । ३९ । ४० अरिष्टं शुभं वैद्यप्रभ्याप्रचर्मपरिवृतम् ४१ । ४२ । ४३ । ४४ जैत्रेयसमये एनं अव मानय अवरोह च अध्याह्नो भव बुद्ध्याय सज्जो भव एनं अनुलक्षीकृत्येत्यर्थः एतदेव द्रव्यं प्रक
टयति यदि मे इति । प्रथमं अपहरा न्माननं पश्चात्प्रहारेणाधिरोहणं चेत्यर्थः ४५ । ४६ । ४७ व्यावहार्येण व्यवहारयोग्येन अश्रान्तेनेत्यर्थः ४८ । ४९ । ५० । ५१ नागकक्षाहस्त्यं किं वपताकां च

तस्मिन् विद्धे महेष्वासे कर्णे सर्वास्त्रकोविदे ॥ हताश्वसूते विरथेततोऽनीकमभज्यत ३८ तत्प्रभग्नं बलं दृष्ट्वा पार्थमाजिस्थितं पुनः ॥ अभिप्रायं समाज्ञाय वैराटि रिदमब्रवीत् ३९
आस्थाय रुचिरं जिष्णो रथं सारथिनामया ॥ कतमं यास्यसेऽनीकमुक्तो यास्याम्यहं त्वया ४० ॥ अर्जुन उवाच ॥ लोहिताश्वमरिष्टं यं वैयाघ्रमनुपश्यसि ॥ नीलां पताका
माश्रित्य रथेतिष्ठतमुत्तर ४१ कृपस्यैतदनीकाग्रं प्रापयस्वैतदेव माम् ॥ एतस्य दर्शयिष्यामि शीघ्रास्त्रं दृढधन्विनः ४२ ध्वजेकमंडलुर्यस्य शातकौभमयः शुभः ॥ आ
चार्य एष हि द्रोणः सर्वशस्त्रभृतां वरः ४३ स दाममैष मान्यस्तु सर्वशस्त्रभृतामपि ॥ सुप्रसन्नं महावीरं कुरुष्वैनं प्रदक्षिणम् ४४ अत्रैवावावरोहैनमेष धर्मः सनातनः ॥ यदि
मे प्रथमं द्रोणः शरीरे प्रहरिष्यति ॥ ततोऽस्य प्रहरिष्यामि नास्य कोपो भवेदिति ४५ अस्या विदूरे हि धनुर्ध्वजाग्रे यस्य दृश्यते ॥ आचार्यस्यैष पुत्रो वै अश्वत्थामा महारथः
४६ स दाममैष मान्यस्तु सर्वशस्त्रभृतामपि ॥ एतस्य त्वं रथं प्राप्य निवर्तथाः पुनः पुनः ४७ य एष तु रथानीके सुवर्णकवचावृतः ॥ सेनाग्रेण तृतीयेन व्यावहार्येण तिष्ठति ४८
यस्य नागो ध्वजाग्रेऽसौ हेमकेतन संवृतः ॥ धृतराष्ट्रतमजः श्रीमाने पराजासु यो धनः ४९ एतस्याभिमुखं वीररथं पररथारुजम् ॥ प्रापयस्वैष राजा हि प्रमाथी युद्धदुर्मदः ५०
एष द्रोणस्य शिष्याणां शीघ्रास्त्रे प्रथमो मतः ॥ एतस्य दर्शयिष्यामि शीघ्रास्त्रं विपुलं रणे ५१ नागकक्षातुरुचिरा ध्वजाग्रे यस्य तिष्ठति ॥ एष वै कर्तनः कर्णा विदितः पूर्वमे
व ते ५२ एतस्य रथमास्थाय राधेयस्य दुरात्मनः ॥ यत्तो भवेथाः संग्रामे स्पृष्टं ते हि स दामया ५३ यस्तु नीलानुसारेण पंचतारेण केतुना ॥ हस्तावापीबृहद्वारथेति
ष्ठति वीर्यवान् ५४ यस्य तारां किंचिन्नोऽसौ ध्वजो रथवरो स्थितः ॥ यस्यैतत्पांडुरंछत्रं विमलमूर्ध्नि तिष्ठति ५५ महतो रथवंशस्य नानाध्वजपताकिनः ॥ बलाहकाग्रे सु
र्यो वाय एष प्रमुखे स्थितः ५६ हैमचंद्रार्कसंकाशं कवचं यस्य दृश्यते ॥ जातरूपशिरस्त्राणं मनस्तापयती वमे ५७ एष शांतनवो भीष्मः सर्वेषां नः पितामहः ॥ राजश्रि
याऽभिवृद्धश्च सुयोधनवशानुगः ५८ पश्चादेष प्रयातव्यो न मे विघ्नकरो भवेत् ॥ एतेन युध्यमानस्य यत्तः संयच्छ मे हयान् ५९ ततोऽभ्यवहदव्यग्रो वैराटिः सव्यसाचिनम् ॥
यत्रातिष्ठत्कृपो राजन्योत्स्यमानो धनं जयम् ६० इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि अर्जुनकृपसंग्रामे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५ वैशंपायन उवाच ॥
तान्यनीकान्यदृश्यंत कुरुणामग्रधन्विनाम् ॥ संसर्पं ते यथामेघावर्मां ते मंदमारुताः १ अभ्याशं वाजिनस्तस्थुः समारूढाः प्रहारिणः ॥ भीमरूपाश्च मातंगास्तोमरांकुश
नोदिताः ॥ महामात्रैः समारूढा विचित्रकवचोज्ज्वलाः २

लः हस्तिशृंगलेत्यन्ये ५२ । ५३ नीलानुसारेण नीलपताकावता ताराः सुवर्णमंडलानि हस्तावापो हस्तत्राणंतद्वा ५४ । ५५ सूर्यो वासूर्यश्च ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० ॥

नीलकंठीये भारतभावद्दीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥

॥ तानीति । घर्मांते प्रातृदकाले १ । २

॥ इति विराटपर्वणि

॥ ४० ॥

समारुह्य विमानमिति शेषः सुदर्शनं शत्रुसमागमं उपायात् ' सुदर्शनो हरेश्च केद्रीपेशत्रुसमागमे ' इति मेदिनी सुदर्शनं यानमित्यन्ये ३ तत्तमं डलं सभूमिभागः ग्रहाणां मंडलमिव त्रुतं शुभे ४ । ५ शतसहस्राणां शतलक्षशतं कोटिसंख्याः स्थूणाः एकाद्विरण्मयी स्थूणा च यदधारयत् ६ । ७ त्रयस्त्रिंशत् अष्टौ वसव एकादशरुद्रा द्वादशादिसाः प्रजापतिश्च वषट्कारश्चेति ब्राह्मणम् ८ । ९ । १० । ११ । अलंबुषो प्रसे-

ततः शक्रः सुरगणैः समारुह्य सुदर्शनम् ॥ सहोपायात्तदाराजन्विश्वामिहृतांगणैः ३ तदेव यक्षगंधर्वमहोरगसमाकुलम् ॥ शुशुभेऽभ्रविनिर्मुक्तं ग्रहाणामिव मंडलम् ४
अस्त्राणां च बलं तेषां मानुषेषु प्रयुजताम् ॥ तच्च भीमं महद्युद्धं कृगर्जुनसमागमे ॥ द्रष्टुमभ्यागता देवाः स्वविमानैः पृथक् पृथक् ५ शतं शतसहस्राणां यत्र स्थूणा हिरण्मयी ॥ मणिरत्नमयी चान्या प्रासादं तदधारयत् ६ ततः कामगमं दिव्यं सर्वरत्नविभूषितम् ॥ विमानं देवराजस्य शुशुभे खेचरं तदा ७ तत्र देवास्त्रयस्त्रिंशत् तिष्ठन्ति स हवासवाः ॥ गंधर्वा राक्षसाः सर्पाः पितरश्च महर्षिभिः ८ तथाराजा वसुमना बलाक्षः सुप्रतर्दनः ॥ अष्टकश्च शिबिश्चैव ययातिर्नहुषो गयः ९ मनुः पृरुरघुर्भानुः कृशाश्वः सगरो नलः ॥ विमानं देवराजस्य समदृश्यंत सुप्रभाः १० अग्नेरीशस्य सोमस्य वरुणस्य प्रजापतेः ॥ तथा धातुर्विधातुश्च कुबेरस्य यमस्य च ११ अलंबुषोऽग्रसेनानां गंधर्वस्य च तृणेशः ॥ यथामानं यथोद्देशं विमानानि च काशिरे १२ सर्वदेवनिकायाश्च सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ अर्जुनस्य कुरूणां च द्रुपदस्य मुपागताः १३ दिव्यानां सर्वमाल्यानां गंधः पुण्योऽथ सर्वशः ॥ प्रसारवसंताप्रेवनानामिव भारत १४ तत्र रत्नानि देवानां समदृश्यंत तिष्ठताम् ॥ आतपत्राणि वासांसि स्रजश्च व्यजना निच १५ उपाशाम्यद्रजोभौमं सर्वव्यासं मरीचिभिः ॥ दिव्यगंधानुपादाय वायुर्यो धानसेवत १६ प्रभासितमिवाकाशं चित्ररूपमलंकृतम् ॥ संपतद्भिः स्थितैश्चापि नानारत्नावभासितैः १७ विमानैर्विविधैश्च त्रैरुहानीतैः सुरैर्वृतः १८ बिभ्रन्मालां महातेजाः पद्मात्फलसमायुताम् ॥ विप्रेक्ष्यमाणो बहुभिर्नाट्यत्सु महाहवम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि देवागमनेष्वपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दृष्ट्वा व्यूढान्यनीकानि कुरूणां कुरुनंदन ॥ तत्र वैराटि मामंज्य पार्थो वचनमब्रवीत् १ जांबूनदमयी वेदी ध्वजे यस्य प्रदृश्यते ॥ तस्य दक्षिणयतो या हि कृपः शारदतो यतः २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धनं जयवचः श्रुत्वा वैराटि स्वरितस्ततः ॥ हयान् रजतसंकाशान् हस्तेभ्यो भांडान् चोदयत् ३ आनुपूर्व्यानुतत्सर्वमास्थाय जयमुत्तमम् ॥ प्राहिणोच्चंद्रसंकाशान् कुपितानि वतान् हयान् ४ सगत्वा कुरुसेनायाः समीपं हयकोविदः ॥ पुनरावर्तयामास तान् हयान् वातरंहसः ५ प्रदक्षिणमुपावृत्त्य मंडलं सव्यमेव च ॥ कुरुसंमोहयामास मत्स्योयानेन तत्त्ववित् ६ कृपस्य स्थमास्थाय वैराटि रकुतोभयः ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्त्य तस्थौ तस्याग्रतो बली ७ ततोऽर्जुनः शंखवरं देवदत्तं महारवम् ॥ प्रदध्मौ बलमास्थाय नाम विश्राव्य चात्मनः ८ तस्य शब्दो महानासीद्विस्मयमानस्य जिष्णुना ॥ तथा वीर्यवता संख्ये पर्वतस्येव दीर्यतः ९

नंतत्प्रभृतीनां गंधर्वाणां १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये ५६ ॥ ॥ दृष्ट्वेति १ । २ ॥
हमभांडान् स्वर्णालंकारान् ३ । ४ । ५ मस्य उत्तरः ६ । ७ । ८ । ९

१० वज्रः अशनिः ११ । १२ महोदधिर्नशं १३ । १४ रथोरथिनो १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ कनकपर्वग्रेः कनकलिप्तफलकैः २२ । २३ । २४

विरा०

अ०

५७

पूजयांचक्रिशंखंकुर्वः सहसैनिकाः ॥ अर्जुनेन तथा ध्मातः शतघायन्नदीर्यते १० दिवमावृत्य शब्दस्तु निवृत्तः शुश्रुवे पुनः ॥ सृष्टो मववता वज्रः प्रपतन्निवपर्वते ११ एतस्मिन् तरे वीरो बलवीर्यसमन्वितः ॥ अर्जुनं प्रति संरब्धः कृपः परमदुर्जयः ॥ अमृष्यमाणस्तं शब्दं कृपः शारद्वतस्तदा १२ अर्जुनं प्रति संरब्धो युद्धार्थी समहारथः ॥ महोदधिजमादाय दध्मौ वेगेन वीर्यवान् १३ स तु शब्देन लोकां स्त्रीनां त्रत्यरथिनां वरः ॥ धनुरादाय सुमहज्ज्याशब्दमकरोत्तदा १४ तौरथौ सूर्यसंकाशौ यो तस्य मानौ महाबलौ ॥ शारदाविवजीमूतौ व्यरोचेतां व्यवस्थितौ १५ ततः शारद्वतस्तूर्णैः पार्थदशभिर्गणैः ॥ विव्याध परवीरघ्नं निशितैर्मर्मभेदिभिः १६ पार्थोऽपि विश्रुतं लोके गांडीवं परमायुधम् ॥ विकृष्य चिक्षेप बहून्नाराचान्मर्मभेदिनः १७ तान् प्राप्तांश्चित्तैर्बाणैर्नाराचान् रक्तभोजनान् ॥ कृपश्चिच्छेदपार्थस्य शतशोऽथ सहस्रशः १८ ततः पार्थस्तु संकुद्धश्चित्रान्मार्गान् प्रदर्शयन् ॥ दिशः संछादयन् बाणैः प्रदिशश्च महारथः ॥ एकच्छायमिवाकाशमकरोत्सर्वतः प्रभुः १९ प्राच्छादय दमेयात्मा पार्थः शरशतैः कृपम् ॥ सशरैर्दितः कुद्धः शितैर्ग्निसिखोपमैः २० तूर्णं दशसहस्रेण पार्थमप्रतिमौजसम् ॥ अर्दयित्वा महात्मानं न नर्द समरे कृपः २१ ततः कनकपर्वग्रेर्वीरः स व्रतपर्वभिः ॥ त्वरन् गांडीवनिर्मुक्तैर्जुनस्तस्य वाजिनः २२ चतुर्भिश्चतुरस्तीक्ष्णैरविध्यत्तरमेषुभिः ॥ ते ह यानि शितैर्बाणैर्ज्वलद्भिरेव पन्नगैः ॥ उत्पेतुः सहसा सर्वे कृपः स्थानादथाच्यवत् २३ च्युतंतु गौतमं स्थानात्समीक्ष्य कुरुनंदनः ॥ नाविध्यत् परवीरघ्नो रक्षमाणोऽस्य गौरवम् २४ स तु लब्ध्वा पुनः स्थानं गौतमः सव्यसाचिनम् ॥ विव्याध दशभिर्बाणैस्त्वरितः कंकपत्रिभिः २५ ततः पार्थो धनुस्तस्य भलेन निशितेन ह ॥ चिच्छेदैकेन भूयश्च हस्तावापमथाहरत् २६ अथास्य कवचं बाणैर्निशितैर्मर्मभेदिभिः ॥ व्यधमन्न च पार्थोऽस्य शरीरमवपीडयत् २७ तस्य निर्मुच्यमानस्य कवचात्काय आबभौ ॥ समये मुच्यमानस्य सर्पस्येव तनु र्यथा २८ छिन्ने धनुषि पार्थेन सोऽन्यदादाय कार्मुकम् ॥ चकार गौतमः सज्यंतदद्भुतमिवाभवत् २९ स तदप्यस्य कौंतेयश्चिच्छेद न तपर्वणा ॥ एवमन्यानि चापानि बहूनि कृतहस्तवत् ॥ शारद्वतस्य चिच्छेद पांडवः परवीरहा ३० स छिन्नधनुरादाय रथशक्तिं प्रतापवान् ॥ प्राहिणोत्पांडुपुत्राय प्रदीप्तामशनीमिव ३१ तामर्जुनस्तदा यांतीं शक्तिं हेमविभूषिताम् ॥ वियद्गतां महोल्काभां चिच्छेद दशभिः शरैः ३२ साऽप तद्दशधा छिन्ना भूमौ पार्थेन धीमता ३३ युगपच्चैव भलैस्तु ततः सज्यधनुः कृपः ॥ तमाशु निशितैः पार्थविभेद दशभिः शरैः ३४ ततः पार्थो महातेजा विशिखान् ग्रितेजसः ॥ चिक्षेप समरे कुद्धस्त्रयोदश शिलाशितान् ३५ अथास्य युगमेकेन चतुर्भिश्चतुरो हयान् ॥ षष्ठेन च शिरः कायाच्छरेण रथसारथेः ३६ त्रिभिस्त्रिवेणुं ममरे द्वाभ्यामक्षं महारथः ॥ द्वादशेन तु भलेन च कर्तास्य ध्वजं तदा ३७

स्थानं स्वेयं संग्रापिति यावत् २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९. नुत्नाद्रीकृता प्रतिमार्गभगमत् परावृत्तेत्यर्थः ४० । ४१. असव्यंभावृत्यअप्रदक्षिणं कृतेत्यर्थः यमकंशङ्खानिरोधकंमंडलं कृत्वा यस्मिन्कृतेश्चुरपमानितोलज्जिस्तिष्ठति ४२. अपजन्तुर्नोतिवतः ॥ इतिविराट्पर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ कृपइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२. प्रतिद्रिद्रितोद्रोणांजुनयोर्वाजिनांमिश्रणेनातिसाक्षि

ततोवज्रनिकाशेनफाल्गुनःप्रहसन्निव ॥ त्रयोदशेनेंद्रसमःकृपंवक्षस्यविध्यत ३८ सछिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ गदापाणिरवहुत्यतूर्गैचिक्षेपतांगदाम् ३९ साचमुक्तागदागुर्वीकृणेणसुपरिष्कृता ॥ अर्जुनेनशरैर्नुन्नाप्रतिमार्गमथागमत् ४० तंतुयोधाःपरीप्संतःशारद्वतममर्षणम् ॥ सर्वतःसमरेपार्थेश्वरवैरवाकिरन् ४१ ततोविराट्स्यसुतोऽसव्यमावृत्यवाजिनः ॥ यमकंमंडलं कृत्वातान्योधान्प्रत्यवारयत् ४२ ततःकृपमुगदायविरथंतेनरर्षभाः ॥ अयज-दुर्महावेगाःकुंतीपुत्राद्धनं जयात् ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराट्पर्वणिगोहरणपर्वणिउत्तरगोग्रहणेकृपापयानेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृपेऽपनीतेद्रोणस्तुप्र गृह्यसशंधनुः ॥ अभ्यद्रवदनाधृष्यःशोणाश्वःश्वेतवाहनम् १ सतुस्त्वमरथं दृष्ट्वागुरुमायांतमंतिकात् ॥ अर्जुनोजयतांश्रेष्ठउत्तरंवाक्पमव्रवीत् २ ॥ अर्जुनउवाच ॥ यत्रैषाकांचनीवेदीध्वजेयस्यप्रकाशते ॥ उच्छ्रिताप्रवरेदंडेपताकाभिरलंकृता ॥ अत्रमांवहभद्रतेद्रोणानीकायसारथे ३ अश्वाःशोणाःप्रकाशंतेबृहंतश्चारुवाहिनः ॥ स्निग्धविदुमसंकाशास्ताम्रास्याःप्रियदर्शनाः ॥ युक्तारथवरेयस्यसर्वशिक्षाविशारदाः ४ दीर्घबाहुर्महातेजाबलरूपसमन्वितः ॥ सर्वलोकेषुविक्रांतोभारद्वाजःप्रता पवान् ५ बुद्ध्यातुल्योद्युशनसाबृहस्पतिसमोनये ॥ वेदास्तथैवचत्वारोब्रह्मचर्यतथैवच ६ ससंहाराणिसर्वाणिदिव्यान्यस्त्राणिमारिष ॥ धनुर्वेदश्चक्रात्स्वर्णेनयस्मि त्रित्यंप्रतिष्ठितः ७ क्षमादमश्चसत्यंचानृशंस्यमथाज्वम् ॥ एतेचान्येचबहवोयस्मिन्नित्र्यं द्विजेगुणाः ८ तेनाहंयोद्धुमिच्छामिमहाभागेनसंयुगे ॥ तस्मात्तंप्रापया ऽऽचार्यैक्षिप्रमुत्तरवाहय ९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अर्जुनेनैवमुक्तस्तुवैराटिर्हेमभूषणान् ॥ चोदयामासतान्श्वान्भारद्वाजरथंप्रति १० तमापतंतंवेगेनपांडवंरथिनां वरम् ॥ द्रोणःप्रत्युद्ययौपार्थमत्तोमत्तमिवद्विपम् ११ ततःप्राध्मापयच्छंखंभेरीशतनिनादिनम् ॥ प्रचुक्षुभेबलंसर्वमुद्धूतइवसागरः १२ अथशोणान्सदृश्वान्स्तान्हंस वर्णेर्मनोजवैः ॥ मिश्रितान्समरेदृष्ट्वाव्यस्मयंतरणेनराः १३ तौरथौवीरसंपन्नौदृष्ट्वांसंग्राममूर्धनि ॥ आचार्यशिष्यावजितौकृतविचौमनस्विनौ १४ समाश्लिष्टौतदाऽन्यो न्यंद्रोणपार्थौमहाबलौ ॥ दृष्ट्वाप्राकंपतमुहुर्भरतानांमहद्वलम् १५ हर्षयुक्तस्ततःपार्थःप्रहसन्निववीर्यवान् ॥ रथंरथेनद्रोणस्यसमासाद्यमहारथः १६ अभिवाद्यमहा बाहुःसामपूर्वमिदंवचः ॥ उवाचश्लक्ष्णयावाचाकौंतेयःपरवीरहा १७ उषिताःस्मोवनेवासंप्रतिकर्मचिकीर्षवः ॥ कोपंनार्हसिनःकर्तुंसदासमरदुर्जय १८ अहतुप्रहतेपूर्वं प्रहरिष्यामितेऽनघ ॥ इतिमेवर्ततेबुद्धिस्तद्भवान्कर्तुर्महति १९

ध्याद्विस्मयोजातः १३ । १४ यदातुतौसमाश्लिष्टौ परस्परंरथस्यावेवालिमितवंतौ तदाभरतानांबक्रंकांपत द्रोणोऽर्जुनेनसरुयंगतोऽस्मानेवप्रहरिष्यतीतिशंकया १५ । १६ । १७ प्रतिकर्मशङ्खणामपकारं १८ । १९

कृतहस्तवदसुशिक्षितहस्तयुक्तयथास्यात्तथाविच्छेद २० । २१ । २२ सममविशेषेण २३ विदुषौविद्वांसौ २४ । २५ । २६ । २७ । २८ शिलाघौतेर्हपदितेजितैः २९ । ३० भारसाधनंशत्रुमर्दनक्षमं अच्छेद्य

ततोऽस्मैप्राहिणोद्गोणःशरानधिकविंशतिम् ॥ अप्राप्तांश्चैवतान्पार्थश्चिच्छेदकृतहस्तवत् २० ततःशरसहस्रेणार्थपार्थस्यवीर्यवान् ॥ अवाकिरत्ततोद्गोणःशीघ्रमस्रं
विदर्शयन् २१ हयंश्चरजतप्रख्यान्कंकपत्रैःशिलाशितैः ॥ अवाकिरदमेयात्मापार्थसंकोपयन्निव २२ एवंपववृतेयुद्धंभारद्वाजकिरीटिनोः ॥ समंविमुं वतोःसंख्ये
विशिखान्दीप्ततेजसः २३ तावुभौख्यातकर्मणावुभौवायुसमौजवे ॥ उभौदिव्यास्त्रविदुषावुभावुत्तमतेजसौ ॥ क्षिपंतौशरजालानिमोहयामासतुर्नृपान् २४ व्यस्मयं
तततोयोधायेतत्रासन्समागताः ॥ शरान्विमृजतोस्तूर्णसाधुसाध्वित्यपूजयन् २५ द्रोणंहिसमरेकोऽन्योयोद्धुमर्हतिफाल्गुनात् ॥ रौद्रःक्षत्रियधर्मोऽयंगुरुणायदयुध्यत ॥
इत्यब्रुवन्जनास्तत्रसंग्रामशिरसिस्थिताः २६ वीरौतावभिसंरब्धौसंनिकृष्टौमहाभुजौ ॥ छादयेतांशरव्रातैरन्योन्यमपराजितौ २७ विस्फार्यसुमहच्चापंहेमपृष्ठदुरासदम् ॥
भारद्वाजोऽथसंकुद्धःफाल्गुनंप्रत्यविध्यत २८ ससायकमयैर्जालैर्जुनस्यरथंप्रति ॥ भानुमद्भिःशिलाघौतैर्भानोराच्छादयत्प्रभाम् २९ पार्थचसुमहाबाहुर्महावेगैर्म
हारथः ॥ विव्याधनिशितैर्बाणैर्मैवोवृष्टयेवपर्वतम् ३० तथैवदिव्यगंडीवंधनुरादायपांडवः ॥ शत्रुव्रगेवगान्हृष्टोभारसाधनमुत्तमम् ३१ विससर्जशरांश्चित्रान्सु
वर्णविकृतान्बहून् ॥ नाशयन्शरवर्षाणिभारद्वाजस्यवीर्यवान् ॥ तूर्णचापविनिर्मुक्तैस्तदद्भुतमिवाभवत् ३२ सरथेनचरन्पार्थःप्रेक्षणीयोधनंजयः ॥ युगपद्विशुसर्वा
सुसर्वतोऽस्त्राण्यदर्शयत् ३३ एकच्छायमिवाकाशंबाणैश्चक्रेसमततः ॥ नादृश्यततदाद्रोणोनीहारेणेवसंवृतः ३४ तस्याभवत्तदारूपंसंवृतस्यशरोत्तमैः ॥ जाज्वल्यमा
नस्यतदापर्वतस्येवसर्वतः ३५ दृष्ट्वातुपार्थस्यरणेशरैःस्वरथमावृतम् ॥ सविस्फार्यधनुःश्रेष्ठमेघस्तनितनिःस्वनम् ३६ अग्निक्रोपमंधोरंयकर्षत्परमायुधम् ॥ व्यशा
तयच्छरांस्तांस्तुद्रोणःसमितिशोभनः ३७ महानभूततःशब्दोवैशानामिवदह्यताम् ३८ जांबूनदमयैःपुंलैश्चित्रचापविनिर्गतैः ॥ प्राच्छादयदमेयात्मादिशःसूर्यस्यच
प्रभाम् ३९ ततःकनकपुंखानांशराणानंतपर्वणाम् ॥ विद्यच्चराणांविद्यतिदृश्यंतेबहवोव्रजाः ४० द्रोणस्यपुंखसक्ताश्चप्रभवंतःशरासनात् ॥ एकोदीर्घइवादृश्यदाकाशे
संहतःशरः ४१ एवंतौस्वर्णविकृतान्विमुंचंतौमहाशरान् ॥ आकाशंसंवृतंवीरावुल्काभिरिवचक्रतुः ४२ शरास्तयोस्तुविबभुःकंकबर्हिणवाससः ॥ पंत्यःशरदिख
स्थानांहंसानांचरतामिव ४३ युद्धंसमभवत्तत्रसुसंरब्धमहात्मनोः ॥ द्रोणंरांड्योर्धोरंवृत्रवासवयोरिव ४४ तौगजाविवचासाद्यविषाणाग्रैःपरस्परम् ॥ शरैःपूर्णायतो
त्सृष्टैरन्योन्यमभिजत्रतुः ४५ तौव्यवाहरतांयुद्धेसंरब्धौरणशोभिनी ॥ उदीरयंतौसमरेदिव्यान्यस्त्राणिभागशः ४६ अथत्वाचार्यमुल्लयेनशरान्सृष्टान्शिलाशितान् ॥
न्यवारयच्छितैर्बाणैर्जुनोजयतांवरः ४७ दर्शयन्वीक्षमाणानामस्रमुग्रपराक्रमः ॥ इषुभिस्तूर्णमाकाशंबहुभिश्चसमावृणोत् ४८

मित्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ विषाणाग्रैर्दात्रैः ४५ व्यवाहरतां व्यवहारं धर्मयुद्धं कृतवन्तौ ४६ । ४७ । ४८

जिवांसताप्यर्जुनेन सह वात्सल्यात्स्वयमक्रीडन्तनुकूलोऽभूत् ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ ततस्तुःशीर्णचक्रतुः ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । आचार्यं

जिघांसंतं नरव्याघ्रमर्जुनं तिग्मतेजसम् ॥ आचार्यमुख्यः समरे द्रोणः शस्त्रभृतां वरः ॥ अर्जुनेन सह क्रीडच्छरैः सन्नतपर्वभिः ४९ दिव्यान्यस्त्राणि वर्षतं तस्मिन् वै तुमु
लेरणे ॥ अत्रैरस्त्राणि संवार्य फाल्गुनं समयो धयत् ५० तयोरासीत् संप्रहारः क्रुद्धयोर्न रसिंहयोः ॥ अमर्षिणोस्तदाऽन्योन्यं देवदानवयोरिव ५१ ऐंद्रवायव्यमाग्नेय
मस्त्रमस्त्रेण पांडवः ॥ द्रोणेन मुक्तमात्रं तु ग्रसति स्म पुनः पुनः ५२ एवं शूरो महेश्वासौ विस्मजंतौ शितानशरान् ॥ एकच्छायं चक्रतुस्तावाकाशं शरवृष्टिभिः ५३ तत्रा
र्जुनेन मुक्तानां पततां वै शरीरिषु ॥ पर्वतेष्विव वज्राणां शराणां श्रूयते स्वनः ५४ ततो नागारथाश्चैव वाजिनश्च विशांपते ॥ शोणिताक्ताव्यदृश्यंत पुष्पिता इवार्केशुकाः
५५ बाहुभिश्च सकेयूरैर्विचित्रैश्च महारथैः ॥ सुवर्णचित्रैः कवचैर्ध्वजैश्च विनिपातितैः ५६ यो धैश्च निहतैस्तत्र पार्थ बाणप्रपीडितैः ॥ बलमासीत् समुद्रांतं द्रोणार्जुन
समागमे ५७ विधुन्वानौ तु तौ तत्र धनुषीभारसाधने ॥ आच्छादयेतामन्योन्यं ततश्चतुरथेषुभिः ५८ तयोः समभवद्युद्धं तु मुलं भरतर्षभ ॥ द्रोणकौंतेययोस्तत्र ब
लिवासवयोरिव ५९ अथ पूर्णाय तोत्सृष्टैः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ व्यदारयेतामन्योन्यं प्राणयूते प्रवर्तते ६० अथांतरिक्षेनादोऽभूद् द्रोणं तत्र प्रशंसतां ॥ दुष्करं कृतवा
न्द्रोणो यदर्जुनमयो धयत् ६१ प्रमाथिनं महावीर्यं दृढमुष्टिंदुरासदम् ॥ जेतारं देवदैत्यानां सर्वेषां च महारथम् ६२ अविभ्रमं च शिक्षां च लाघवं दूरपातिताम् ॥ पार्थ
स्य समरे दृष्ट्वा द्रोणस्याभूच्च विस्मयः ६३ अथ गांडीवमुद्यम्य दिव्यं धनुर्मर्षणः ॥ विचकर्षणे पार्थो बाहुभ्यां भरतर्षभ ६४ तस्य बाणमयं वर्षं शलभानां मिवायतिम् ॥
दृष्ट्वा ते विस्मिताः सर्वे साधुसाध्वित्यपूजयन् ६५ न च बाणांतरे वायुरस्य शक्रो तिसर्पितुम् ॥ अनिशं संदधानस्य शरानुत्सृजतस्तथा ६६ ददर्श नांतरं कश्चित् पार्थस्य
ददतोऽपि च ६७ तथा शीघ्रास्त्रयुद्धे तु वर्तमाने सुदारुणे ॥ शीघ्रं शीघ्रतरं पार्थः शरानन्यानुदीरयत् ६८ ततः शतसहस्राणि शराणां नतपर्वणाम् ॥ युगपत्पापतं
स्तत्र द्रोणस्य रथमंतिकात् ६९ कीर्यमाणे तदा द्रोणे शरैर्गांडीवधन्वना ॥ हाहाकारो महानासीत् सैन्यानां भरतर्षभ ७० पांडवस्य तु शीघ्रास्त्रं मधवाप्रत्यपूजत् ॥ गं
धर्वाप्सरसश्चैव ये च तत्र समागताः ७१ ततो वृंदेन महतारथानां रथयूथपः ॥ आचार्यपुत्रः सहसा पांडवं पर्यवारयत् ७२ अश्वत्थामा तु तत्कर्म हृदयेन महात्मनः ॥ पूज
यामास पार्थस्य कोपं चास्याकरोद्दृशम् ७३ समन्युवंशमापन्नः पार्थमभ्यद्रवद्रोणे ॥ किरञ्छरसहस्राणि पर्जन्य इव वृष्टिमान् ७४ आवृत्य तु महाबाहुर्द्युतो द्रौणिस्त
तो हयान् ॥ अंतरंप्रदौ पार्थो द्रोणस्य व्यपसर्पितुम् ७५ स तु लब्ध्वाऽंतरतूर्णमपायाज्जवनैर्हयैः ॥ छिन्नवर्मध्वजः शूरो निकृत्तः परमेषुभिः ७६ ॥ इति श्रीमहाभारते
विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि द्रोणापयने अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥

संतति ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ अंतरमवकाशं ७५ निकृत्तः प्रहृतः ७६ ॥ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये दीपे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥

॥ ४३ ॥

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो द्रौणिर्महाराजप्रययावर्जुनरणे ॥ तंपार्थः प्रतिजग्राह बायुवेगमिवोद्धतम् ॥ शरजालेन महता वर्षमाणमिवांबुदम् १ तयोर्देवासुरसमः
सन्निपातो महानभूत् ॥ किरतोः शरजालानि वृत्रवासवयोरिव २ नस्मसूर्यस्तदाभाति न च वातिसमीरणः ॥ शरजालावृते व्योम्निच्छायाभूते समंततः ३ महांश्च
दृचटाशब्दो यो धरो ह न्यमानयोः ॥ दह्यतामिव वेणूनामासीत्परपुरंजय ४ हयानस्यार्जुनः सर्वान्कृतवानल्पजीवितान् ॥ ते राजन्नप्रजानंतदिशं कांचनमोहिताः
५ ततो द्रौणिर्महावीर्यः पार्थस्य विचरिष्यतः ॥ विवरंसूक्ष्ममालोक्य ज्यांचिच्छेदक्षुरेण ह ॥ तदस्यापूजयन् देवाः कर्मदृष्ट्वाऽतिमानुषम् ६ द्रोणो भीष्मश्च कर्णश्च
कृपश्चैव महारथाः ॥ साधुसाध्वि तभाषंतोऽपूजयन् कर्मतस्य तत् ७ ततो द्रौणिर्धनुःश्रेष्ठमपकृप्य स्पर्षभम् ॥ पुनरेवाहनत्पार्थहृदये कंकपत्रिभिः ८ ततः पार्थो म
हाबाहुः प्रहस्य स्वनवत्तदा ॥ योजयामास नवयामौर्वर्गां गंडीवमोजसा ९ ततोऽर्धचंद्रमावृत्य तेन पार्थः समागमत् ॥ वारणेनेव मत्तेन मत्तो वारणमूथपः १० ततः प्रव
वृते युद्धं पृथिव्यामेकवीरयोः ॥ रणमध्ये द्योगे वंसुमहल्लोमहर्षणम् ११ तौ वीरौ ददृशुः सर्वे कुरवो विस्मयान्विताः ॥ युध्यमानौ महावीर्यौ यूथपाविवसंगतौ १२
तौ समाजघ्नतुर्वीराव न्योन्यं पुरुषर्षभौ ॥ शरैराशीविषाकारैर्ज्वलद्भिरिव पन्नगैः १३ अक्षया विषुधी दिव्यौ पांडवस्य महात्मनः ॥ तेन पार्थो रणे शूरस्तस्थौ गिरि रिव
चलः १४ अश्वत्थाम्नः पुनर्बाणाः क्षिप्रमभ्यस्य तोरणे ॥ जग्मुः परिक्षयं तूर्णमभूत्तेनाधिकोऽर्जुनः १५ ततः कर्णो महाचापं विकृप्याभ्यधिकं तथा ॥ अवाक्षिपत्ततः श
ब्दो हाहाकारो महानभूत् १६ ततश्च क्षुर्दधे पार्थो यत्र विस्फार्य ते धनुः ॥ ददर्श तत्र राधेयं तस्य कोपो व्यवर्धत १७ सरोषवशमापन्नः कर्णमेव जिघांसया ॥ तमैक्षत्
वित्रताभ्यां नेत्राभ्यां कुरुपुंगवः १८ तथा तु विमुखे पार्थे द्रोणपुत्रस्य सायकात् ॥ त्वरिताः पुरुषाराजन्नुपाजन्तुः सहस्रशः १९ उत्सृज्य च महाबाहुर्द्रोणपुत्रं धनंजयः ॥ अभि
दुद्राव सहसा कर्णमेव सपत्नजित् २० तमभिद्रुत्य कौंतेयः क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ कामयन् द्रैर्यं तेन युद्धं वचनमब्रवीत् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गो
हरणपर्वणि उत्तरगोग्रहे अर्जुनाश्वत्थामयुद्धे एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कर्णयत्तेसमामध्ये बहुवाचा विकल्थितम् ॥ न
मे युधिसमोऽस्तीति तदिदं समुपस्थितम् १ सोऽद्य कर्णमया सार्धं व्यवहृत्य महामृधे ॥ ज्ञास्यस्य बलमात्मानं न चान्यानवमन्यसे २ अगोचः परुषावाचो धर्ममुत्सृ
ज्य केवलम् ॥ इदं तु दुष्कर्म न्येयं दिदं ते च कीर्षितम् ३ यत्त्वया कथितं पूर्वमामनासाद्य किंचन ॥ तदद्य कुरु राधेय कुरु मध्ये मया सह ४ यत्सभायां सपांचाली किं
श्यमानां दुरात्मभिः ॥ दृष्टवानसितस्याद्य फलमाप्नुहि केवलम् ५

एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ कर्णेति । तेत्त्वया १ । २ । ३ । ४ । ५ ।

अ०

३०

॥ ४३ ॥

६ । ७ । ८ तेलववाक्यं कर्तुं कर्म अतिशेते अल्पकर्म वाक्यं तु बहुलमित्यर्थः ९ इतः परंतवपराकर्म गृह्योपदेहं गीकुयेहे १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

धर्मपाशनिबद्धेन यन्मयामर्षितं पुरा ॥ तस्य राधेयकोपस्य विजयं पश्य मे मृधे ६ वने द्वादश वर्षाणि यानि सोढानि दुर्मते ॥ तस्याद्यप्रतिकोपस्य फलं प्राप्नुहि संप्रति ७
एहिकर्णमया सार्धं प्रतियुध्य स्वसंगरे ॥ प्रेक्षकाः कुरवः सर्वे भवंतु तव सैनिकाः ८ ॥ कर्ण उवाच ॥ ब्रवीषि वाचां यत्सार्धं कर्मणा तत्समाचर ॥ अतिशेते हि ते वाक्यं कर्मैत
त्प्रथितं भुवि ९ यत्त्वयामर्षितं पूर्वतदशक्तेन मर्षितम् ॥ इतो गृह्णीमहे पार्थ तव दृष्ट्वा पराक्रमम् १० धर्मपाशनिबद्धेन यत्त्वयामर्षितं पुरा ॥ तथैव बद्धमात्मानमबद्धमिव मन्यसे
११ यदित्वा बद्धेन वा सोऽयं शोकश्चरितस्त्वया ॥ तत्त्वं धर्मार्थं विच्छिद्यः समयायो दुर्मिच्छसि १२ यद्विशक्रः स्वयं पार्थ युष्मते तव कारणात् ॥ तथापि न व्यथा काचिन्मम
स्याद्विक्रमिष्यतः १३ अयं कौंतेय कामस्तेन चिरात्समुपस्थितः ॥ यो तस्य सेहि मया सार्धं मद्यद्रक्षसि मे बलम् १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ इदानीमेव तावत्त्वमपयातो
रणान्मम ॥ तेन जीवसिराधेय निहतस्त्वनुजस्तव १५ आतं रं वातयित्वा कस्त्यक्त्वारणशिरश्चक्रः ॥ त्वदन्यः कः पुमान्सत्सु ब्रूयादेवं व्यवस्थितः १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
इति कर्णं बुवने ववीभत्सुरपराजितः ॥ अभ्ययाद्विस्मृत्वाणान्कायावरणभेदिनः १७ प्रतिजग्राह तं कर्णः प्रीयमाणो महारथः ॥ महता शरवर्षेण वर्षमाणमिवांबुदम् १८
उत्पेतुः शरजालानि वोरूपाणि सर्वशः ॥ अविध्य दशान्बाह्वोश्च हस्तावापं पृथक् पृथक् १९ सोऽमृष्यमाणः कर्णस्य निषंगस्यावलंबनम् ॥ चिच्छेद निशिताग्रेण शरेण नत
पर्वणा २० उपासंगादुपादाय कर्णो बाणानथापरान् ॥ विव्याध पाण्डवं हस्ते तस्य मुष्टिरशीर्यत २१ ततः पार्थो महाबाहुः कर्णस्य धनुरच्छिनत् ॥ सशक्तिं प्राहिणोत्तस्मै
तां पार्थो व्यधेमच्छरैः २२ ततोऽनुपेतुर्बहवो राधेयस्य पदानुगाः ॥ तांश्चाग्रीवनिर्मुक्तैः प्राहिणोद्यमसादनम् २३ ततोऽस्याश्चान्शरैस्तीक्ष्णैर्बाभत्सुर्भारसाधैः ॥
आकर्णमुक्तैरभ्यघ्नस्ते हताः प्रापतन्भुवि २४ अथापरेण बाणेन ज्वलितेन महौजसा ॥ विव्याध कर्णं कौंतेय स्तीक्ष्णेनोरसिवीर्यवान् २५ तस्य भित्वा तनुत्राणं कायमभ्य
गमच्छरः ॥ ततः सतमसाऽऽविष्टो न स्मर्किंचित्प्रज्जिवान् २६ सगाढे वदनो हित्वा रणं प्रायादुदङ्मुखः ॥ ततोऽर्जुन उदक्रोशदुत्तस्त्वमहारथः २७ ॥ इति श्रीमहा
भारतं विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि कर्णापयाने षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो वैकर्तनं जित्वा पार्थो वैराटि मब्रवीत् ॥ एतन्मां प्रापयानीकं य
त्र तालो हिरण्मयः १ अत्र शांतनवो भीष्मो रथेऽस्माकं पितामहः ॥ कांक्षमाणो मया युद्धं तिष्ठत्यमरदर्शनः २ अथ सैन्यं महद्दृष्ट्वा रथनागहयाकुलम् ॥ अब्रवीदुत्तरः
पार्थमपविद्धः शरैर्भृशम् ३ नाहं शक्ष्यामि वीरं हनि यंतु ते हयोत्तमान् ॥ विपीदंति मम प्राणानमो विह्वलतीवमे ४

१८ । १९ अवलंबनं सूत्रं चिच्छेद २० ततो निषंगे महादूरीरेपतिते सति उपासंगाल्पदूरीरावस्वदेहबाणान् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये
भारतभाष्ये षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४

२।६।७।८।९।१० नसंधानं नसंदधानं वर्णलोपार्थः ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ निशामयपश्य शतहृदांविद्युतम् १८।१९।२०।२१ शतमार्गाइतिसर्वतो

अस्त्राणामिवदिव्यानांप्रभावःसंप्रयुज्यताम् ॥ त्वयाचकुरुभिश्चैवद्रवन्तीवदिशोदश ५ गंधेनमूर्छितश्चाहंवसारुधिरमेदसाम् ॥ द्वैधीभूतमनोमेऽद्यतवचैवप्रपश्यतः ६
अदृष्टपूर्वःशूराणामयासंख्येसमागमः ॥ गदापातेनमहताशंखानानिःस्वनेनच ७ सिंहनादैश्चशूराणांगजानांबुहितैस्तथा ॥ गांडीवशब्देनभृशमशनिप्रतिमेनच ॥
श्रुतिःस्मृतिश्चमेवीरप्रनष्टामूढचेतसः ८ अस्त्रातचक्रप्रतिमंमंडलंसततंत्वया ॥ व्याक्षिप्यमाणंसमरेगांडीवंचप्रकषेता ॥ दृष्टिःप्रचलितावीरहृदयंदीर्यतीवमे ९ वपुश्चो
ग्रंतवरणेकुद्धस्येवपिनाकिनः ॥ व्यायच्छतस्तवमुजंद्दृष्ट्वाभीर्मेभवत्यपि १० नाददानंनसंधानंनमुंचंतंशरोत्तमान् ॥ त्वामहंसंप्रपश्यामिपश्यन्नपिनचेतनः ११ अव
सीदंतिमेप्राणाभूरियंचलतीवच ॥ नचप्रतोदंरश्मीश्चसंयंतुंशक्तिरस्तिमे १२ ॥ अर्जुनउवाच ॥ माभैषीःस्तंभयात्मानंत्वयाऽपिनरपुंगव ॥ अत्यद्भुतानिकर्माणिहृ
तानिरणमूर्धनि १३ राजपुत्रोऽसिभद्रंतेकुलेमत्स्यस्यविश्रुते ॥ जातस्त्वंशत्रुदमनेनावसीदितुमर्हसि १४ धृतिंकृत्वासुविपुलंराजपुत्ररथेमम ॥ युध्यमानस्यसमरेह
यान्संयच्छशत्रुहन् १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तामहाबाहुर्वैराटिनरसत्तमः ॥ अर्जुनोरथिनांश्रेष्ठउत्तरंवाक्यमब्रवीत् १६ सेनाग्रमाशुभीष्मस्यप्रापयस्वैत
देवमाम् ॥ आच्छेत्स्याम्यहमेतस्यधनुर्ध्यामपिचाहवे १७ अस्थंतंदिव्यमस्त्रमांचित्रमद्यनिशामय ॥ शतहृदामिवायांतींस्तनयित्नोरिवांबरे १८ सुवर्णपृष्ठगांडीवं
द्रक्ष्यंतिकुरवोमम ॥ दक्षिणेनाथवामेनकतरेणस्विदस्यति १९ इतिमांसंगताःसर्वैतर्कयिष्यंतिशत्रवः ॥ शोणितोदांरथावत्तीनागनक्रांदुरत्ययाम् ॥ नदीप्रस्कंद
यिष्यामिपरलोकेप्रवाहिनीम् २० पाणिपादशिरःपृष्ठबाहुशारवानिरंतरम् ॥ वनंकुरूणांच्छेत्स्यामिशरैःसन्नतपर्वभिः २१ जयतःकौरवींसेनामेकस्यममधन्विनः ॥
शतमार्गाभविष्यंतिपावकस्येवकानने २२ मयाचक्रमिवाविद्धंसैन्यद्रक्ष्यसिकेवलम् ॥ इष्वस्त्रेशिक्षितंचित्रमहंदर्शयिताऽस्मिमे २३ असंभ्रांतोरथेतिष्ठसमेषुविषमे
षुच ॥ दिवमावृत्यतिष्ठंतंगिरिभिर्द्यांस्वपत्रिभिः २४ अहमिंद्रस्यवचनात्संग्रामेऽभ्यहनंपुरा ॥ पौलोमान्कालखंजांश्चसहस्राणिशतानिच २५ अहमिंद्राहृदांमुष्टिब्रह्मणः
कृतहस्तताम् ॥ प्रगाढेतुमुलंचित्रमिति विद्धिप्रजापतेः २६ अहंपारेसमुद्रस्यहिरण्यपुरवासिनाम् ॥ जित्वाषष्टिंसहस्राणिरथिनामुग्रधन्विनाम् २७ शीर्यमाणानि
कूलानिप्रवृद्धेनेववारिणा ॥ मयाकुरूणांवृंदानिपात्यमानानिपश्यै २८ ध्वजवृक्षपत्तिवृणंरथांसिंहगणायुतम् ॥ वनमादीपयिष्यामिकुरूणामस्त्रतेजसा २९ तानहंर
थनीद्वेभ्यःशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ यत्तान्सर्वानतिबलान्योत्स्यमानानवस्थितान् ॥ एकःसंकालयिष्यामिवज्रपाणिरिवसुरान् ३०

मार्गस्यानिरोधोक्तः सर्वतोवाममवाणामिष्यंतीत्यर्थः २२ आविद्धंभ्राम्यमाणं शिक्षितंशिक्षाम् २३ ॥ २४ ॥ २५ प्रगाढेसंकटे चित्रंनानाविधं तुमुलंसंकटयुद्धं सर्वत्रवेद्मीतिशेषः २६ जित्वाजे
तुशक्तः २७ ॥ २८ रथसिंहगणैःआसमेतावपुतम् २९ ॥ ३०

३१ । ३२ व्यवागाहत् आलोडितवान् ३३ । ३४ उपावृत्य संमुखीभूय विकृष्य च्छित्वा कलधौताग्रैः स्वर्णरजितफलकैर्वाणैः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ एतदुःशासनम् ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

रौद्रं रुद्रादहं ह्यस्त्रं वारुणं वरुणादपि ॥ अस्त्रमाग्रेयमग्रेऽश्ववायव्यं मातरिश्वनः ॥ वज्रादीनि तथाऽस्त्राणि शक्रादहमवाप्तवान् ३१ धार्तराष्ट्रं वनं घोरं नरसिंहाभिरक्षितम् ॥ अहमुत्पाटयिष्यामि वैराटो व्येतुते भयम् ३२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमाश्वासितस्तेन वैराटिः सव्यसाचिना ॥ व्यवागाहद्रथानीकं भीमं भीष्माभिरक्षितम् ३३ तमायां तं महाबाहुं जिगीषंत रणे कुरुन् ॥ अभ्यवारयदव्यग्रः क्रूरकर्माऽऽपगासुतः ३४ तस्य जिष्णुरुपावृत्य ध्वजं मूलादपातयत् ॥ विकृष्य कलधौताग्रैः सविद्धः प्रापतद्भुवि ३५ तं चित्रमाल्याभरणाः कृतविद्यामनस्विनः ॥ आगच्छन् भीमधन्वानं चत्वारश्च महाबलाः ३६ दुःशासनो विकर्णश्च दुःसहोऽथ विविंशतिः ॥ आगत्य भीमधन्वानं भीमसुपत्यं वारयन् ३७ दुःशासनस्तु भलेन विद्वान् वैराटिमुत्तरम् ॥ द्वितीयेनार्जुनं वीरः प्रत्यविध्यत्स्तनांतरे ३८ तस्य जिष्णुरुपावृत्य पृथुधारेण कर्मुकम् ॥ चकर्त गार्धपत्रेण जातरूपपरिष्कृतम् ३९ अथैनं पंचभिः पश्चात्प्रत्यविध्यत्स्तनांतरे ॥ सोऽपयातो रणं हित्वा पार्थबाणप्रपीडितः ४० तं विकर्णः शरैस्तीक्ष्णैर्गृध्रपत्रैरजिह्वगैः ॥ विव्याध परवीरघ्नमर्जुनं धृतराष्ट्रजः ४१ ततस्तमपि कौंतेयः शरेणानतपर्वणा ॥ ललाटेऽभ्यहनतूर्णं सविद्धः प्रापतद्रथात् ४२ ततः पार्थमभिद्रुत्य दुःसहः सविविंशतिः ॥ अवाकिरच्छरैस्तीक्ष्णैः परीप्सुर्ध्नांतरं रणे ४३ तावुभौ गार्धपत्राभ्यां निशिताभ्यां धनं जयः ॥ विध्वायुगपदव्यग्रस्तयोर्वाहानसूदयत् ४४ तौ हताश्वौ विभिन्नांगौ धृतराष्ट्रात्मजावुभौ ॥ अभिपत्य रथैरन्यैरपनीतौ पदानुगैः ४५ सर्वादिशश्चाभ्यपतद्भीमसुरपराजितः ॥ किरीटमालीकौंतेयोलब्धलक्ष्मो महाबलः ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गो० प० अर्जुनदुःशासनादियुद्धे एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ संगम्य सर्वे ते कौरवाणां महारथाः ॥ अर्जुनं सहितायत्ताः प्रत्ययुध्यन्त भारत १ ससायकमयैर्जलैः सर्वतस्तान्महारथान् ॥ प्राच्छादयदमेयात्मानि हारेणैव पर्वतान् २ नदद्रिश्च महानगैर्ह्येषमाणैश्च वाजिभिः ॥ भेरीशंखनिनादैश्च सशब्दस्तुमुलोऽभवत् ३ नराश्च कायात्रिभिर्घ्न्यलौहानिकवचानि च ॥ पार्थस्य शरजालानि विनिष्पेतुः सहस्रशः ४ त्वरमाणः शरानस्यन् पांडवः प्रबभौ रणे ॥ मध्यं दिनगतोऽर्चिष्मान् शरदीव दिवाकरः ५ उपप्लवंति वित्रस्तारथेभ्योरथिनस्तथा ॥ सादिनश्चाश्वगृष्ठेभ्यो धूमौ चैव पदातयः ६ शरैः संछिद्यमानानां कवचानां महात्मनाम् ॥ ताम्रराजतलौहानां प्रादुरासीन् महास्वनः ७ छन्नमायो धनं सर्वैशरीरैर्गतचेतसाम् ॥ गजाश्च सादिनां तत्र शितवाणात्तजीवितैः ८ रथोपस्थाभिपतितैरास्तृतामानवैर्मही ॥ प्रनृत्य तीव्रसंघ्रामे चापहस्तो धनं जयः ९ श्रुत्वा गांडीवनिर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ त्रस्तानि सर्वसैन्यानि व्यपागच्छन् महाहवात् १०

४५ लब्धलक्षः अपच्युतलक्षः ४६ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ ॥ अथेति १ नीहारेण घूमोष्मणा २ । ३ । ४ । ५ उपप्लवंति इतस्ततो धावन्ति ६ । ७ आयोधनं रणभूः गतचेतसामृदानां आचजीवितैर्भूतैः शरीरैः ८ रथोपस्थेभ्योऽभितः पतितैः ९ । १०

धारीणिशिरांसि स्रजश्चपतितानिदृश्यन्ते ११ । १२ । १३ श्रीणिचदशचेतित्रिदशानिर्वर्षाणि अवरुद्धःपार्थस्तदानींस्वेच्छयाऽचरदित्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ नागाहस्तिनपवकूर्माःमहाद्विपाजःरुगजा

विरा०

अ०

६३

कुंडलोष्णीषधारीणिजातरूपस्रजस्तथा ॥ पतितानिस्मदृश्यन्तेशिरांसिरणमूर्धनि ११ विशिखोन्मथितैर्गात्रैर्बाहुभिश्चसर्कार्मुकैः ॥ सहस्ताभरणैश्चान्यैःप्रच्छन्नाभाति
मेदिनी १२ शिरसांपात्यमानानामंतरानिशितैःशरैः ॥ अश्मवृष्टिरिवाकाशादभवद्भरतर्षभ १३ दर्शयित्वातथाऽऽत्मानंरौद्रंरुद्रपराक्रमः ॥ अवरुद्धोऽचरत्पार्थोर्वर्षा
णित्रिदशानिच ॥ क्रोधाग्निमुत्सृजन्वीरोधात्तरेष्टेषुपांडवः १४ तस्यतद्दहतःसैन्यंदृष्ट्वाचैवपराक्रमम् ॥ सर्वेशांतिपरायोधाधात्तरेष्टेषुपश्यतः १५ वित्रासयित्वातस्मै
न्यंद्रावयित्वामहारथान् ॥ अर्जुनोजयतांश्रेष्ठःपर्यवर्त्ततभारत १६ प्रावर्त्तयन्नदींघोरांशोणितोदांतरंगिणीम् ॥ अस्थिशैवालसंबाधांयुगांतकालनिर्मिताम् १६ शरचा
पल्लवांघोरांकेशशैवलशाद्वलाम् ॥ तनुत्रोष्णीषसंबाधांनागकूर्ममहाद्विषाम् १८ मेदोवसासृक्प्रवहांमहाभयविवर्धिनीम् ॥ रौद्ररूपांमहाभीमांश्चापदैर्गभिनादिताम् १९
तीक्ष्णशस्त्रमहाग्राहांक्रव्यादगणसेविताम् ॥ मुक्ताहारोर्मिकलिलांचित्रालंकारबुद्धुदाम् २० शरसंधमहावतीनागनकांदुरत्ययाम् ॥ महारथमहाद्वीपांशंखदुंदुभिनिः
स्वनाम् ॥ चकारचतुर्धापार्थोर्नदींस्तस्मिन्शोणिताम् २१ आददानस्यहिशरान्नसंधायचविमुंचतः ॥ विकर्षतश्चगांडीवंकश्चिद्दृष्टशेजः २२ इतिश्रीमहाभारते
विराटपर्वणिगोहरणपर्वणिअर्जुनसंकुलयुद्धेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोदुर्योधनःकर्णोदुःशासनविर्विंशती ॥ द्रोणश्चसहपुत्रेणकृप
श्चापिमहारथः १ पुनर्ययुश्चसंरब्धाधनंजयजिघांसवः ॥ विस्फारयंतश्चापानिबलवंतिदृढानिच २ तान्विकीर्णपताकेनस्थेनादित्यवर्चसा ॥ प्रत्युद्ययौमहाराजसमं
ताद्वानरध्वजः ३ ततःकृपश्चकर्णश्चद्रोणश्चरथिनांवरः ॥ तंमहास्रैर्महावीर्यैरिवार्यधनंजयम् ४ शरौवान्सम्यगस्यंतोजीमूताइववार्षिकाः ॥ ववर्षुःशरवर्षाणि
पातयंतोदधनंजयम् ५ इषुभिर्बहुभिस्तूर्णसमरेलोमवाहिभिः ॥ अदूरात्पर्यवस्थाप्यपूरयामासुरादृताः ६ तथातैरवकीर्णस्यदिव्यैरस्त्रैःसमंततः ॥ नतस्यद्व्यंगुलम
पिविवृतंसंप्रदृश्यते ७ ततःप्रहस्यबीभत्सुर्दिव्यमैर्द्रंमहारथः ॥ अस्त्रमादित्यसंकाशंगांडीवेसमयोजयत् ८ शरश्चिर्मरिवादित्यःप्रतस्थेसमरेबली ॥ किरीटमाली
कौंतयःसर्वान्प्राच्छादयत्कुरुन् ९ यथाबलाहकेवियुत्पावकोवाशिलोच्चये ॥ तथागांडीवमभवद्दिद्रायुधमिवानतम् १० यथावर्षतिपर्जन्येवियुद्धिभ्राजते
दिवि ॥ द्योतयंतीदिशःसर्वाःपृथिवींचसमंततः ११ तथादशदिशःसर्वाःपतद्गांडीवमावृणोत् ॥ नागाश्चरथिनःसर्वेमुमुहुस्तत्रभारत १२ सर्वेशांतिपरायोधाः
स्वचित्तानिनलेभिरे ॥ संग्रामेविमुखाःसर्वेयोधास्तेहतचेतसः १३

श्रयस्यांतां १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिविराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ १ ततइति २ विकीर्णाविस्तारितापताकाध्वजांचलयोस्यतेन ३ । ४ पावयंतः
पीडयंतः ५ पर्यवस्थाप्यस्तब्धीकृत्य इषुभिःपूरयामासुःआवृतवंतः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ स्वचित्तानिअग्रमहमितिनज्ञातवंतः १३

॥ ४५ ॥

१४ ॥ इति विराट्पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ अधिकं अलातचक्रं

एवं सर्वाणि सैन्यानि भग्नानि भरतर्षभ ॥ व्यद्रवंति दिशः सर्वा निराशानि स्वजीविते १४ ॥ इति श्रीमहाभारते विराट्पर्वणि गोहरणपर्वणि उत्तरगोप्रहे अर्जुनसंकुलयुद्धे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शांतनवो भीष्मो भारतानां पितामहः ॥ वध्यमाने पुयोधे पुधनं जयमुपाद्रवत् १ प्रगृह्य कार्मुकश्रेष्ठं जातरूप परिष्कृतम् ॥ शरानादाय तीक्ष्णाग्रान्मर्मभेदान्प्रमाथिनः २ पांडुरेणातपत्रेण ध्रियमाणेन मूर्धनि ॥ शुशुभे सनख्यात्रो गिरिः सूर्योदये यथा ३ प्रध्माय शंखं गांगे यो धार्तराष्ट्रान्प्रहर्षयन् ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य बीभत्सुं समवारयत् ४ तमुदीक्ष्य समायांतं कौंतेयः परवीरहा ॥ प्रत्यगृह्णात्प्रहृष्टात्मा धाराधरमिवाचलः ५ ततो भीष्मः शरानष्टौ ध्वजे पार्थस्य वीर्यवान् ॥ समार्षेयन्महावेगान् श्वसमानानि वोरगान् ६ ते ध्वजं पांडुपुत्रस्य समासाद्य पतत्रिणः ॥ ज्वलंतं कपिमाजघ्नुर्ध्वजाग्रनिलयां श्वतान् ७ ततो भलेन महता पृथुधारेण पांडवः ॥ छत्रं चिच्छेद भीष्मस्य तूर्णतदपतद्भुवि ८ ध्वजं चैवास्वयं कौंतेयः शरैरभ्यहनद्ब्रह्म ॥ शीघ्रं क्रुद्धं वाहां श्वतथो भौ पाष्णिं सारथी ९ अमृष्यमाणस्तद्भीष्मो जानन्नपि स पांडवम् ॥ दिव्येनास्त्रेण महता धनं जयमवाकिरत् १० तथैव पांडवो भीष्मे दिव्यमस्त्रमुदीरयन् ॥ प्रत्यगृह्णादमेयात्मा महामेघमिवाचलः ११ तयोस्तदभव युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ भीष्मेण सह पार्थेन बलिवासवयोरिव १२ प्रैक्षंतं कुरवः सर्वे योधाश्च सहसैनिकाः ॥ भले भेच्छाः समागम्य भीष्मपांडवयोर्युधि ॥ अंतरिक्षे व्यराजंतं खद्योताः प्रावृषीवहि १३ अग्रिचक्रमिवाविद्धं सव्यदक्षिणमस्यतः ॥ गांडीवमभवद्राजन् पार्थस्य सृजतः शरान् १४ ततः संछादयामास भीष्मं शरशतैः शितैः ॥ पर्वतं वारिधाराभिश्छादयन्निवतो यदः १५ तां सवेलां मिबोद्धूतां शरवृष्टिं समुत्थिताम् ॥ व्यधमत्सायकैर्भीष्मः पांडवं समवारयत् १६ ततस्तानि निष्कृत्तानि शरजालानि भागशः ॥ समरे च व्यशीर्यत फाल्गुनस्य रथं प्रति १७ ततः कनकपुंखानां शरवृष्टिं समुत्थिताम् ॥ पांडवस्य रथानूणं शलभानामिवायतिम् ॥ व्यधमत्तां पुनस्तस्य भीष्मः शरशतैः शितैः १८ ततस्ते कुरवः सर्वे साधुसाध्विति चाब्रुवन् ॥ दुष्करं कृतवान् भीष्मो यदर्जुनमयोधयत् १९ बलवांस्तस्मिन् दक्षः क्षिप्रकारी धनं जयः ॥ कोऽन्यः समर्थः पार्थस्य वेगं धारयितुं रणे २० ऋते शांतनवाद्भीष्मात्कृष्णाद्वा देवकीसुतात् ॥ आचार्यप्रवराद्वाऽपि भारद्वाजान्महाबलात् २१ अस्त्रैरस्त्राणि संवार्य क्रीडंतौ भरतर्षभौ ॥ चक्षुषि सर्वभूतानां मोहयंतौ महाबलौ २२ प्राजापत्यं तथैवैन्द्रमाप्तेयं रौद्रदारुणम् ॥ कौबेरं वारुणं वैवश्याम्यं वायव्यमेव च ॥ प्रयुजानौ महात्मानौ समरे तौ विचेरतुः २३ विस्मितान्यथ भूतानि तौ दृष्ट्वा संयुगे तदा ॥ साधुपार्थमहाबाहो साधुभीष्मेति चाब्रुवन् २४ नायं युक्तो मनुष्येषु योऽयं संदृश्यते महान् ॥ महास्त्राणां संप्रयोगः समरे भीष्मपार्थयोः २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं सर्वास्त्रविदुषोरस्त्रयुद्धमवर्तत ॥ अस्त्रयुद्धे तु निवृत्ते शरयुद्धमवर्तत २६ अथ जिष्णुरुपावृत्य क्षुरधारेण कार्मुकम् ॥ चकर्त्त भीष्मस्य तदा जातरूप परिष्कृतम् २७

आविद्धं भ्राम्यमाणम् १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ उपावृत्य समीपमेत्य २७

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ अस्त्रबाणानांक्षेपणकर्म ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ कूबरंरथयुगंधरं ४८

निमेषांतरमात्रेणभीष्मोऽन्यत्कार्मुकरेण ॥ समादायमहाबाहुःसज्यंचक्रेमहारथः ॥ शरांश्चसुबहून्कुद्धोमुमोचाशुधनंजये २८ अर्जुनोऽपिशरांस्तीक्ष्णान्भीष्मा
यनिशितान्बहून् ॥ चिक्षेपसुमहातेजास्तथाभीष्मश्चपांडवे २९ तयोर्दिव्यास्त्रविदुषोरस्यतोर्निशितान्शरान् ॥ नविशेषस्तदाराजनलक्ष्यतेस्ममहात्मनोः ३०
अथावृणोद्विशदिशःशरैरतिरथस्तदा ॥ किरीटमालीकौतेयःशूरःशांतनवस्तथा ३१ अतीवपांडवोभीष्मंभीष्मश्चातीवपांडवम् ॥ बभूवतस्मिन्संग्रामेराजनलोकेतद
द्भुतम् ३२ पांडवेनहताःशूराभीष्मस्यरथरक्षिणः ॥ शेरतेस्मतदाराजनकौतेयस्याभितोरथम् ३३ ततोगांडीवनिर्मुक्तानिरमित्रंचिकीर्षवः ॥ आगच्छन्पुंस्वसं
श्लिष्टाःश्वेतवाहनपत्रिणः ३४ निष्पतंतोरथात्तस्यधौताहैरण्यवाससः ॥ आकाशेसमदृश्यंतहंसानामिवपंकयः ३५ तस्यतद्विव्यमस्त्रंहिविगाढंचित्रमस्यतः ॥ प्रे
क्षंतेस्मांतरिक्षस्थाःसर्वदेवाःसवासवाः ३६ तंदृष्ट्वापरमप्रीतोऽगंधर्वश्चित्रमद्भुतम् ॥ शशंसदेवराजायचित्रसेनःप्रतापवान् ३७ पश्येमान्पार्थनिर्मुक्तान्संसक्तानिव
गच्छतः ॥ चित्ररूपमिदंजिष्णोर्दिव्यमस्त्रमुदीर्यतः ३८ नेदंमनुष्याःसंदध्युर्नहीदंतेषुविद्यते ॥ पौराणानांमहास्त्राणांविचित्रोऽयंसमागमः ३९ आददानस्यहि
शरान्संधायचविमुंचतः ॥ विकर्षतश्चगांडीवंनांतरंसमदृश्यत ४० मध्यंदिनगतंसूर्यप्रतपंतमिवांबरे ॥ नाशक्रुवंतसैन्यानिपांडवंप्रतिवीक्षितुम् ४१ तथैवभीष्मंगां
गेयद्रुणोत्सहतेजनः ४२ उभौविश्रुतकर्माणावुभौतीव्रपराक्रमौ ॥ उभौसदृशकर्माणावुभौयुधिसुदुर्जयौ ४३ इत्युक्तोदेवराजस्तुपार्थभीष्मसमागमम् ॥ पूजया
मासदिव्येनपुष्पवर्षेणभारत ४४ ततःशांतनवोभीष्मोवामंपार्श्वमताडयत् ॥ पश्यतःप्रतिसंधायविध्यतःसव्यसाचिनः ४५ ततःप्रहस्यबीभत्सुःपृथुधारेणकार्मुक
म् ॥ चिच्छेदगार्ग्यपत्रेणभीष्मस्यादित्यतेजसः ४६ अथैनंदशभिर्बाणैःप्रत्यविध्यतस्तनांतरे ॥ यतमानंपराक्रांतंकुंतीपुत्रोऽधनंजयः ४७ सपीडितोमहाबाहुर्दृष्ट्वा
रथकूबरम् ॥ गांगेयोयुद्धदुर्धर्षस्तस्थौदीर्घमिवांतरम् ४८ तंविस्मज्जमपोवाहसंयंतारथवाजिनाम् ॥ उपदेशमनुस्मृत्यरक्षमाणोमहारथम् ४९ ॥ इतिश्रीम०
विराटपर्वणिगोहरणपर्वणिभीष्मापयानेचतुःषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भीष्मेतुसंग्रामशिरोविहायपलायमानेधृतराष्ट्रपुत्रः ॥ उत्सृज्य
केतुंविनदन्महात्माधनुर्विगृह्णान्जुनमाससाद १ समीमधन्वानमुदग्रवीर्यधनंजयंशत्रुगणेचरंतम् ॥ आकर्णपूर्णायतचोदितेनविव्याधभल्लेनललाटमध्ये २ सतेनबाणे
नसमर्पितेनजांबूनदाग्रेणसुसंहितेन ॥ रराजराजन्महनीयकर्मायथैकपर्वारुचिरैकशृंगः ३ अथास्त्रबाणेनविदारितस्यप्रादुर्बभूवासृगजस्रमुष्णम् ॥ सतस्यजांबून
दपुंस्वचित्रोभित्वाललाटंसुविराजतेस्म ४ दुर्योधनश्चापितमुग्रतेजाःपार्थश्चदुर्योधनमेकवीरः ॥ अन्योन्यमाजौपुरुषप्रवीरौसमौसमाजग्मतुराजमीढौ ५

अपोवाहअपसारयामास ४१ ॥ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंडीये भारतभावदीपेचतुःषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

पर्वतोयथाएकेनपर्वततादीर्घवंशेन एकःपर्वायस्मिन्नितिसमासः मतुलोपआर्षः ३ अमृकरक्तं ४ । ५

॥ धृतराष्ट्रपुत्रोदुर्योधनः उत्सृज्यउन्मुच्य केतुपताकां १ । २ एकशृंगः

६ । ७ महायसेनमहाफलकेन ८ । ९ । १० । ११ अपजग्मुःपलायनं कृतवन्तः १२ । १३ अभिपंगात्पराभवात्तद्वचनं आलक्ष्य प्रास्फोटयत् आस्फोटं बाहुशब्दं कृतवान् १४ त्र्याणिजबवाद्यानि तथैवेत्या

ततःप्रभिन्नेनमहागजेनमहीधराभेनपुनर्विकर्णः ॥ रथैश्चतुर्भिर्गजपादरक्षैःकुंतीसुतंजिष्णुमथाभ्यधावत् ६ तमापतंतत्त्वारितंगजेद्रंधनंजयःकुंभविभागमध्ये ॥ आ
कर्णपूर्णंनमहायसेनबाणेनविध्याधमहाजवेन ७ पार्थेनसृष्टःसतुगार्धपत्रआपुंखदेशात्प्रविवेशनागम् ॥ विदार्यशैलप्रवरंप्रकाशंयथाऽऽग्निःपर्वतमिंद्रसृष्टः ८ शर
प्रतप्तःसतुनागराजःप्रवेपितांगोव्यथितांतरात्मा ॥ संसीदमानोनिपपातमह्यावज्राहतंशृंगमिवाचलस्य ९ निपातितेदंतिवरेष्टथिव्यांत्रासाद्विकर्णःसहसाऽवतीर्य ॥
तूर्णपदान्यष्टशतानिगत्वाविविंशतेःस्यंदनमारुरोह १० निहत्यनागंतुशरेणतेनवज्रोपमेनाद्विरांबुदाभम् ॥ तथाविधेनैवशरेणपार्थोदुर्योधनंवक्षसिनिर्बिभेद ११
ततो गजेराजनिचैवभिन्नेभग्रेविकर्णेचसपादरक्षे ॥ गांडीमुक्तैर्विशिखैःप्रणुन्नास्तेयोधमुख्याःसहसाऽपजग्मुः १२ दृष्ट्वैवपार्थेनहतंचनागंयोधांश्चसर्वान्द्रवतोनिश
म्य ॥ रथंसमावृत्यकुरुप्रवीरोरणात्प्रदुद्रावयतो नपार्थः १३ तंभीमरूपंत्वरितंद्रवंतंदुर्योधनंशत्रुसहोऽभिपंगात् ॥ प्रास्फोटयद्योद्धुमनाःकिरीटीबाणेनविद्धंरुधिरं
वमंतं १४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ विहायकीर्तिविपुलंयशश्चयुद्धात्परावृत्यपलायसेकिम् ॥ नतेऽद्यतूर्याणिसमाहतानितथैवराज्यादवरोपितस्य १५ युधिष्ठिरस्या
स्मिनिदेशकारीपार्थस्तृतीयोयुधिसंस्थितोऽस्मि ॥ तदर्थमावृत्यमुखंप्रयच्छन्नेंद्रवृत्तंस्मरधात्तंराष्ट्र १६ मोघंतवेदंभुविनामधेयंदुर्योधमेतीहकृतंपुरस्तात् ॥ नही
हदुर्योधनतातवास्तिपलायमानस्वरणंविहाय १७ नतेपुरस्तादथष्टतोवापश्यामिदुर्योधनरक्षितारम् ॥ अपेहियुद्धात्पुरुषप्रवीरप्राणान्प्रियान्पांडवतोऽद्यरक्ष १८
॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणप०दुर्योधनापयानेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आहूयमानश्चसतेनसंरूपेमहात्मनावैधृतराष्ट्रपुत्रः ॥
निवर्तितस्तस्यगिरांकुशेनमहागजोमतइवांकुशन १ सोऽमृष्यमाणोवचसाऽभिमृष्टोमहारथेनातिरथस्तरस्वी ॥ पर्याववर्ताथरथेनवीरोभोगीयथापादतर्लाभिमृष्टः
२ तंप्रेक्ष्यकर्णःपरिवर्त्तमानंनिवर्त्यसंस्तभ्यचविद्धगात्रम् ॥ दुर्योधनस्योत्तरतोऽभ्यगच्छत्पार्थनृवीरोयुधिहेममाली ३ भीष्मस्ततःशांतनवोविवृत्यहिरण्यकक्ष
स्त्वरयाऽभिपंगी ॥ दुर्योधनंपश्चिमतोऽभ्यरक्षत्पार्थान्महाबाहुरधिज्यधन्वा ४ द्रोणःकृपश्चैवविशतिश्चदुःशासनश्चैवविजृत्त्यशीघ्रम् ॥ सर्वेपुरस्ताद्विततो
रुचापादुर्योधनार्थंत्वरिताऽभ्युपेयुः ५ सतान्यनीकानिनिवर्त्तमानान्यालोक्ष्यपूर्णैर्वनिभानिपार्थः ॥ हंसेयथामेवमिवापतंतंधनंजयःप्रत्यतपत्तरस्वी ६ तेसर्वतःसं
परिवार्यपार्थमस्त्राणिदिव्यानिस्माददानाः ॥ ववर्षुरभ्येत्यशरैःसमंतान्मेवायथाभूधरमंबुवर्गैः ७ ततोऽन्नमस्त्रेणनिवार्यतेषांगांडीवधन्वाकुरुपुंगवानाम् ॥ संमोह
नंशत्रुसहोऽन्यदक्षंप्रादुश्चकारैर्द्विरपारणीयम् ८

दिउत्तरान्त्रयि १५ तृतीयःपार्थःपृथामुतोऽर्जुनोऽस्ति वृत्तंयूताद्विष्वधर्म १६ । १७ । १८ ॥ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये भारतभावद्रीपेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ आहूयेति १

१६ पर्याववर्तपरावृत्तवान् २ नृवीरोदुर्योधनः ३ अभिपंगीशत्रुपराजयसमर्थः ४ त्वरिताःअभ्युपेयुः संधिरार्थः ५ हंसःमूर्यः प्रखनपद्मप्रतिनापितवान् ६ । ७ । ८

विदुष्यव्यास्य १. १० शांतिपराः उपरतचित्ताः ११. १२. १३ अमृतसंज्ञेर्भीष्मादिभिः सच्यतः कृतैरुपलक्षितेन भवतायातव्यगंबव्यं १४। १५। १६। १७। १८। १९ अयमर्जुनो भवतो विसं
ज्ञानयुष्मान्यथा न मुच्येत न मोचनं स्यात्तथा प्रमथनीत उपमृश्यात् न तु मुदितवानिति भावः २० शांतिनष्टचित्ततां नृशंसं कर्तुं समूहान्मारयितुं न अलं न योग्यः अत्र हेतुः न पापेऽस्य मनोस्ति यतो विशिष्टं २१

ततो दिशश्चानु दिशो विवृत्य शरैः सुधारैर्निशितैः सुपत्रैः ॥ गांडीवघोषेण मनांसितेषां महाबलः प्रव्यथयांश्चकार ९ ततः पुनर्भीमरवं प्रगृह्य दोभ्यां महाशंखमुदारघोषं ॥
व्यनादयत्संप्रदिशो दिशः खंभुवं च पार्थो द्विषतां निहंता १० तेशंखनादेन कुरुप्रवीराः संमोहिताः पार्थसमीरितेन ॥ उत्सृज्य चापानि दुरासदानि सवैतदां शांतिपरा बभूवुः
११ तथा विसंज्ञेषु चतेषु पार्थः स्मृत्वा च वाक्यानि तथोत्तरायाः ॥ निर्याहि मध्यादि तिमत्स्य पुत्रमुवाच यावत्कुरुष्वो विसंज्ञाः १२ आचार्यशारद्वतयोः सुशुक्लकर्णस्य
पीतरुचिरंच वस्त्रम् ॥ द्रौणे श्वराज्ञश्च तथैव नीले वस्त्रे समादत्स्वनरप्रवीर १३ भीष्मस्य संज्ञा तु तथैव मन्ये जानाति सोऽस्त्रप्रतिवातमेषः ॥ एतस्य बाहान् कुरुसव्यतस्त्व
मेवं हियातव्यममूढसंज्ञैः १४ रश्मीन्समुत्सृज्य ततो महात्मा रथादवद्भुत्य विराटपुत्रः ॥ वस्त्राण्युपादाय महारथानां तूष्णीं पुनः स्वरथमारुह १५ ततोऽन्वशासच्चतुरः सद
श्चान्पुत्रो विराटस्य हिरण्यकक्षान् ॥ ते तद्वती युध्वं जिनामनीकं श्वेतावहं तोऽर्जुनमाजिमध्यात् १६ तथाऽनुयांतं पुरुषप्रवीरं भीष्मः शरैरभ्यहनत्तरस्वी ॥ सचापि भी
ष्मस्य हयान्निहत्य विव्वाध पार्थो दशभिः पृषत्कैः १७ ततोऽर्जुनो भीष्ममपास्य युद्धे विद्ध्वाऽस्य यन्तारमरिष्टधन्वा ॥ तस्थौ विमुक्तोरथं द्रुमध्यान्मेघं विदार्यैव सहस्ररश्मिः
१८ लब्ध्वा हि संज्ञांतु कुरुप्रवीराः पार्थ निरीक्ष्याथ सुरेंद्रकल्पम् ॥ रणे विमुक्तं स्थितमेकमाजौ सधा चरार्त्तारुस्त्वरितं बभाषे १९ अयं कथं वै भवतो विमुक्तस्तथा प्रमथ्रीत
यथानमुच्येत ॥ तमब्रवीच्छांतनवः प्रहस्य कृते गता बुद्धिरभूत्कवीर्यम् २० शांतिपरां प्राप्य यदा स्थितोऽभूत्सृज्य बाणांश्च धनुर्विचित्रम् ॥ न त्वेष बीभत्सुरलं नृ
शंसं कर्तुं न पापेऽस्य मनो विशिष्टम् २१ त्रैलोक्यहेतोर्न जहेत्स्वधर्मसर्वेन तस्मान्निहतारणेऽस्मिन् ॥ क्षिप्रं कुरु न्याहिकुरु प्रवीरविजित्य गाश्च प्रतियातु पार्थः ॥ माते
स्वकोऽर्थो निपतेत मोहात्तत्संविधातव्यमरिष्टबंधम् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दुर्योधनस्तस्य तु तन्निशम्य रितामहस्यात्मा हितं वचोऽथ ॥ अतीतकामो युधिसोऽत्यमर्षी
राजा विनिःश्वस्य बभूव तूष्णीम् २३ तद्भीष्मवाक्यं हितमीक्ष्य सर्वे धनं जयाग्रिं च विवर्धमानम् ॥ निवर्तनायैव मनो निदध्युर्दुर्योधनं ते परिरक्षमाणाः २४ तान् प्रास्थिता
न्प्रीतमनाः सपार्थो धनं जयः प्रेष्य कुरुप्रवीरान् ॥ अभाषमाणोऽनुनयं मुहूर्तवचो ब्रवीत्सं परिहृत्य भूयः २५ पितामहं शांतनवं च वृद्धं द्रोणं गुरुं च प्रणिपत्य मूर्ध्ना ॥ द्रौ
णिंकुपंचैव कुरुश्च मान्याञ्छरैर्विचित्रैरभिवाद्य चैव २६ दुर्योधनस्योत्तमरत्नचित्रं चिच्छेद पार्थो मुकुटं शरेण ॥ आमंऽवीरांश्च तथैव मान्यान् गांडीवघोषेण विनाद्य
लोकान् २७ स देवदत्तं सहसा विनाद्य विदार्य वीरो द्विषतां मनांसि ॥ ध्वजेन सर्वानभिभूय शत्रून्सह ममालेन विराजमानः २८

अरिष्टबंधं कल्याणानुबंधिकर्म २२ । २३ । २४ परिहृत्य परिहृत्य २५ शरैरेव पाददेशे पातितैरभिवाद्य मास्थान्वाल्मीकीकसोमदत्तादीन् २६ मुकुटं चिच्छेदेति दुर्योधनस्य मरणमेव सूचितं २७ हेममा

दृष्ट्वा प्रयातांस्तु कुरुन्किरीटी तद्दृष्टोऽब्रवीत्तत्र समस्तस्य पुत्रम् ॥ आवर्त्तयाश्चान्पशवोजितास्तेयाताः परेयाहिपुरं प्रहृष्टः २९ देवास्तु दृष्ट्वा महदद्भुतं तद्युद्धं कुरुणां सह फाल्गुनेन ॥ जग्मुर्गन्धर्वास्वभवनं प्रतीताः पार्थस्य कर्माणि विचिंतयंतः ३० ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपञ्चमीलं भाष्यं पठ्यते तस्योऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो विजित्य संग्रामे कुरुन्सवृषभेक्षणः ॥ समानयामास तदा विराटस्य धनं महत् १ गतेषु च प्रभयेषु धार्तराष्ट्रेषु सर्वतः ॥ वनाग्निष्कम्यगहनाद्ब्रह्मवः कुरुसैनिकाः २ भयात्संव्रस्तमनसः समाजग्मुस्ततस्ततः ॥ मुक्तकेशास्त्वदृश्यं तस्थिताः प्राजल्यस्तदा ३ क्षुत्पिपासापरिश्रान्ता विदेशस्था विचेतसः ॥ ऊचुः प्रणम्य संभ्रान्ताः पार्थर्किं कुरुवामते ४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ स्वस्ति ब्रजतवो मद्रं न भेतव्यं कथंचन ॥ नाहमार्तान् जिघांसा मिश्रशमाश्वासयामिवः ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तामभयां वाचं श्रुत्वा योधाः समागताः ॥ आयुः कीर्तियशो दाभिस्तमाशीर्भिरनंदयन् ६ ततोऽर्जुनं नागमिव प्रभिव्रमुत्सृज्य शत्रून् विनिवर्तमानम् ॥ विराटराष्ट्राभिमुखं प्रयांतं नाशकुर्वंस्तं कुरुवोऽभियातुम् ७ ततः स तन्मेघमिवापतंतं विद्राव्य पार्थः कुरुमेव सैन्यम् ॥ मत्स्यस्य पुत्रं द्विषतां निहंता वचोऽब्रवीत्सं परिभ्यभूयः ८ पितुः सकाशे तव तात सर्वे वसंति पार्था विदितं तवैव ॥ तान्मा प्रशंसं नगरं प्रविश्य भीतः प्रणश्येद्धि समस्तस्य राजः ९ मया जिता साध्वजिनी कुरुणां मया च गावो विजिता द्विषद्भ्यः ॥ पितुः सकाशं नगरं प्रविश्य त्वमात्मनः कर्म कृतं ब्रवीहि १० ॥ उत्तर उवाच ॥ यत्ते कृतं कर्म न पारणीयं तत्कर्म कर्तुममनास्ति शक्तिः ॥ नत्वां प्रवक्ष्यामि पितुः सकाशे यावन्न मां वक्ष्यसि सव्यसाचिन् ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सशत्रुसेनामवजित्य जिष्णुराच्छिद्य सर्वे च धनं कुरुभ्यः ॥ श्मशानमागत्य पुनः शमीतामभ्येत्य तस्थौ शरविक्षतांगः १२ ततः स वन्दिप्रतिमो महाकपिः सहैव भूतैर्दिवमुत्पपात ॥ तथैव मायाविहिता बभूव ध्वजं च सैहं युयुजे रथे पुनः १३ विधाय तन्नायुधमाजिर्धनं कुरुत्तमानामिषुधीः शरांस्तथा ॥ प्रायात्समत्स्यो नगरं प्रहृष्टः किरीटिना सारथिना महात्मना १४ पार्थस्तु कृत्वा परमार्थं कर्म निहत्य शत्रून् द्विषतां निहंता ॥ चकार वेणीं च तथैव भूयो जग्राह श्मोन् पुनरुत्तरस्य ॥ विवेश हृद्येन गारं महामना बृहन्नलारूपमुपेत्य सारथिः १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो निवृत्ताः कुरुवः प्रभग्रावशमास्थिताः ॥ हस्तिनापुरमुद्दिश्य सर्वे दीनाय युस्तदा १६ पंथानमुपसंगम्य फाल्गुनो वाक्यमब्रवीत् १७ राजपुत्रप्रत्यवेक्षसामीतानि सवशः ॥ गोकुलानि महाबाहो वीरगोपालकैः सह १८ ततोऽपराह्णेयास्यामो विराटनगरं प्रति ॥ आश्वास्य पाययित्वा च परिह्राव्य च वाजिनः १९ गच्छंतु त्वरिता श्वमेगेपालाः प्रेषितास्त्वया ॥ नगरे प्रियमाख्यातुं योषयंतु च ते जयम् २०

२२ विजये नृसौ इतोऽप्यधिकं युद्धमार्थयानौ यद्वा जयेनस्वीयेन नृसौ आनंदिनौ स्वस्य भांडं अलंकारादिकं यत् पूर्वमुत्पृष्टं तत्तथैव शरीरे रथे च आरोपयतां आरोपितवन्तौ २२ धनं गोधनं प्रतीतो दृष्टः २३

॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथोत्तरस्त्वरमाणः सदूतानां ज्ञापयद्दचनात्फाल्गुनस्य ॥ आचक्षध्वं विजयं पार्थिवस्य भग्नः परे विजिताश्चापि गावः २१ इत्येवं तौ भारतमत्स्य वीरौ समं व्यसंगम्य ततः शर्मांताम् ॥ अभ्येत्यभूयो विजयेन तृप्ता वुत्सृष्टमारोपयतां स्वभांडम् २२ सशत्रुसेनामभिभूय सर्वा माच्छिद्य सर्वं च धनं कुरुभ्यः ॥ वैराटिरायात्र गरंप्रतीतो बृहन्नलासारथिना प्रवीरः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि उत्तरागमने सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धनं चापि विजित्याशु विराटो वाहिनीपतिः ॥ विवेश नगरं हृष्टश्चतुर्भिः पाण्डवैः सह १ जित्वा त्रिगर्तान्संग्रामे गाश्चैवादाय सर्वशः ॥ अशोभत महाराज सहपार्थः श्रिया वृतः २ तमासनगतं वीरं सुहृदां हर्षवर्द्धनम् ॥ उपासांचक्रिरे सर्वे सहपार्थैः परंतपाः ३ उपतस्थुः प्रकृतयः समस्ता ब्राह्मणैः सह ॥ सभाजितः सैन्यस्तु प्रतिनंद्याथ मत्स्यराट् ४ विसर्जयामास तदा द्विजांश्च प्रकृतीस्तथा ॥ तथा सराजामस्यानां विराटो वाहिनीपतिः ५ उत्तरं परिप्रच्छ क्व यात इति चाब्रवीत् ॥ आचर्युस्तस्य तत्सर्वं स्त्रियः कन्याश्च वेश्मनि ६ अंतःपुरचराश्चैव कुरुभिर्गोधनं हृतम् ॥ विजेतुमभिसंरब्ध एव वातिसाहसात् ॥ बृहन्नलासहायश्च निर्गतः पृथिवीं जयः ७ उपयातानतिरथान् भीष्मं शांतं नवं कृपम् ॥ कर्णं दुर्योधनं द्रोणं द्रोणपुत्रं च वदूथान् ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ राजा विराटोऽथ भृशमभितप्तः श्रुत्वा सुतं त्वेकरथेन यातम् ॥ बृहन्नलासारथिमाजिवर्धनं प्रोवाच सर्वानथमंत्रिमुख्यान् ९ सर्वथा कुरवस्ते हि ये चान्ये वसुधाधिपाः ॥ त्रिगर्तान्निःसृतान् श्रुत्वा नस्थास्यंतिकदाचन १० तस्माद्रच्छंतु मे योधा बलेन महता व्रताः ॥ उत्तरस्य परीप्सार्थं ये त्रिगर्तैरविक्षताः ११ हयांश्च नागांश्च रथांश्च शीघ्रं पदातिसंघांश्च ततः प्रवीरान् ॥ प्रस्थापयामास सुतस्य हेतोर्विचित्रशस्त्राभरणोपपन्नान् १२ एवं स राजामत्स्वानां विराटो वाहिनीपतिः ॥ व्यादिदेशाथ तांश्चिप्रं वाहिनीं चतुरंगिणीम् १३ कुमारमाशुजानीतयदि जीवति वानवा ॥ यस्य यं तागतः पंडो मन्येऽहं स न जीवति १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमब्रवीद्धर्मराजो विहस्य विराटराजं तु भृशमभितप्तम् ॥ बृहन्नलासारथिश्चैत्रेन्द्रपरेन नेष्यंति तवाद्यगास्ताः १५ सर्वान्महीपान्सहितान् कुरुंश्च तथैव देवासुरसिद्धयक्षान् ॥ अतीव जेतुं समरे सुतस्ते स्वगुष्ठितः सारथिना हितेन १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथोत्तरेण प्रहिता दूतास्ते शीघ्रगामिनः ॥ विराटनगरं प्राप्य विजयं समवेदयन् १७ राज्ञस्तत्सर्वमाचख्यौ मंत्रौ विजयमुत्तमम् ॥ पराजयं कुरुणां चाप्युपायां तंतथोत्तरम् १८ सर्वा विनिर्जिता गावः कुरवश्च पराजिताः ॥ उत्तरः सह सूतेन कुशलीच परंतपः १९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दिष्ट्या विनिर्जिता गावः कुरवश्च पलायिताः ॥ नाद्धुतं त्वेव मन्येऽहं यत्ते पुत्रोऽजयत् कुरुन् २०

॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

॥ ॥

॥ दक्षिणमोग्रहवृत्तांतमाह धनं चेति १ । २ । ३ सभाजितः पूजितः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

२१ आच्छादयित्वास्त्रादिभिरभ्यर्च्य २२ । २३ । २४ शृंगाटकेषुचतुष्पथेषु 'शृंगाटकं भवेद्भारिकं टके च चतुष्पथे' इति मेदिनी २५ शृंगारवेषाभरणानाट्यरसवेषाभरणा 'शृंगारः सुरतेनाट्ये' इति मेदिनी २६ स्वस्तिकं मंगलारक्तिकादिदिग्दर्वादिचपाणोयस्य तत्स्वास्तिकपाणिभूतं ऋद्धिम् वारिजाः शंखाः २७ नां दीवाद्याः मंगलवाद्यानि तूर्यवाद्याजयवाद्यानि २८ । २९ । ३०

ध्रुवएवजयस्तस्ययस्ययंताबृहन्नला ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो विराटो नृपतिः संप्रहृष्टतनूरुहः २१ श्रुत्वांसविजयंतस्य कुमारस्यामितौजसः ॥ आच्छादयित्वा द्रुतांस्तान्मंत्रिणं सोऽभ्यचोदयत् २२ राजमार्गाः क्रियंतां मेपताकाभिरलंकृताः ॥ पुष्पोपहारैरर्च्यतां देवताश्चापि सर्वशः २३ कुमारायोधमुख्याश्च गणिकाश्च स्वलंकृताः ॥ वादित्राणि च सर्वाणि प्रत्युद्यांतु सुतं मम २४ घंटावन्मानवः शीघ्रं मत्तमारुह्य वारणम् ॥ शृंगाटकेषु सर्वेषु आख्यातुं विजयं मम २५ उत्तराचकुमारीभिर्बह्वीभिः परिवारिता ॥ शृंगारवेषाभरणाप्रत्युद्यांतु सुतं मम २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा चेदं वचनं पार्थिवस्य सर्वेषु पुंस्वस्तिकपाणिभूतम् ॥ भयं श्वतूर्याणि च वारिजाश्च वेषैः परार्थैः प्रमदाः शुभाश्च २७ तथैव सूतैः सह मागधैश्च नां दीवाद्याः पणवास्तूर्यवाद्याः ॥ पुराद्विराटस्य महाबलस्य प्रत्युद्ययुः पुत्रमनंतवीर्यम् २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रस्थाप्य सेनां कन्याश्च गणिकाश्च स्वलंकृताः ॥ मत्स्यराजो महाप्राज्ञः प्रहृष्ट इदमब्रवीत् २९ अक्षानाहरसैरंध्रिकं कथूतं प्रवर्त्तताम् ॥ तं तथा वादिनं दृष्ट्वा पाण्डवः प्रत्यभाषत ३० न देवि न व्यंहृष्टेन कितवेनेति नः श्रुतम् ॥ तं त्वामद्य मुदा युक्तं नाहं देवितुमुत्सहे ॥ प्रियंतु तोचिकीर्षामिव र्त्ततां यदि मन्वसे ३१ ॥ विराट उवाच ॥ स्त्रियोगावो हिरण्यं च यज्ञान्यद्भस्कुकिंचन ॥ न मे किंचित्क्षयंते अंतरेणापि देवितुम् ३२ ॥ कंक उवाच ॥ किं ते द्यूते नरा जेद्रबहुदोषेण मानद ॥ देवने बहवो दोषास्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ३३ श्रुतस्ते यदि वा दृष्टः पाण्डवे यो युधिष्ठिरः ॥ सराष्ट्रं सुमहत्स्फीतं भ्रातृं शत्रुं दशोपमान् ३४ राज्यं हारितवान्सर्वतस्माद्यूतं नरोचये ॥ अथ वामन्यसे राजन् दीव्यामयदिरोचते ३५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रवर्त्तमाने द्यूते तु मत्स्यः पाण्डवमब्रवीत् ॥ पश्य पुत्रेण मे युद्धे तादृशाः कुरवोजिताः ३६ ततोऽब्रवीन्महात्मा स एनं राजायुधिष्ठिरः ॥ बृहन्नलायस्य यंता कथं स न जयेद्युधि ३७ इत्युक्तः कुपितो राजा मत्स्यः पाण्डवमब्रवीत् ॥ समं पुत्रेण मे पण्डं ब्रह्म बंधो प्रशंससि ३८ वाच्यावाच्यं न जानीषे नूनं मामवमन्यसे ॥ भीष्मद्रोणमुत्खान्स्वान् कस्मान्नस विजेष्यति ३९ वयस्य त्वाचुते ब्रह्म वपराधमिमं क्षमे ॥ नेदृशं तु पुनर्वाच्यं यदि जीवितुमिच्छसि ४० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यत्र द्रोणस्तथा भीष्मो द्रौणिर्वैकर्त्तनः रूपः ॥ दुर्योधनश्च राजेन्द्रस्तथाऽन्ये च महारथाः ४१ मरुद्गणैः परिवृतः साक्षादपि महत्पतिः ॥ कोऽन्यो बृहन्नलायास्तान्प्रतियुध्येत संगतान् ४२ यस्य बाहुबले तुल्यो न भूतो न भविष्यति ॥ अतीव समरं दृष्ट्वा हर्षो यस्योपजायते ४३ योऽजयत्संगतान्स्वार्त्तनससु रासुरमानवान् ॥ तादृशेन सहायेन कस्मात्स न विजेष्यते ४४ ॥ विराट उवाच ॥ बहुशः प्रतिषिद्धोऽसि न च वाचं नियच्छसि ॥ नियंता चेन्न विद्येत न कश्चिद्भर्ममाचरेत् ४५

हृष्टेन स्वयं सह कितवेन मयान देवितव्यम् ३१ अंतरेण विनाऽपि द्यूतम् ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ब्रह्मबंधो ब्राह्मणाधम ३८ । ३९ वयस्य त्वात्सख्यात् ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ नियच्छसि निष्ठुह्यसि ४५

नैववाच्यमिति ४६ नस्तःनासिकातः ४७ । ४८ नस्ततःनासिकानाडीतः तनोतिदेहं प्रथयतीति तच्छब्दो नाडीवचनः पुरीततिशेतेत्यादिप्रयोगदर्शनात् ४९ । ५० । ५१ । ५३ । ५३
 कुरुराजोयुधिष्ठिरः कर्णकर्णे उपाजपतउपांशुउक्तवान् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ अनेकाग्रव्यग्रं ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ हेराजन् तेतवतत्कर्मनदूषयामि यतअद्
 पकंपरापवादहीनं हन्यादन्यायितवदूष्यमपिनदूषयामि यतःबलवंतंप्रभुं क्षिप्रंशीघ्रं दारुणंनृशंसं कर्मप्राप्नुयादेव 'हृष्टोदप्यतिदुःसोर्धर्ममतिक्रामति' इतिस्मृतेः कलयंतमितिपाठेजानंतमपि ६५ । ६६
 वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रकुपितोराजातमक्षेणाहनद्वृशम् ॥ मुखेयुधिष्ठिरंकोपान्नैवमित्येवमत्सर्यन् ४६ बलवत्प्रतिविद्धस्यनस्तःशोणितमावहत् ॥ तदप्रा
 संमर्हीपार्थःपाणिभ्यांप्रत्यगृह्णत ४७ अवैक्षतसधर्मात्माद्रौपदीपार्श्वतःस्थिताम् ॥ साज्ञात्वातमभिप्रायंभर्तुश्चित्तवशानुगा ४८ पात्रंशृहीत्वासौवर्णजलपूर्णमर्नि
 दिता ॥ तच्छोणितंप्रत्यगृह्णाद्यत्प्रसुप्तावनस्ततः ४९ अथोत्तरःशुभैर्गैर्धैर्माल्यैश्चविविधैस्तथा ॥ अवकीर्यमाणःसंहृष्टो नगरंस्वैरमागतः ५० सभाज्यमानः
 पौरैश्चस्त्रीभिर्जानपदैस्तथा ॥ आसाद्यभवनद्वारंपित्रेसंप्रत्यवेदयत् ५१ ततोद्वास्थःप्रविश्यैवविराटमिदमब्रवीत् ॥ बृहन्नलासहायश्चपुत्रोद्धार्युत्तरःस्थितः ५२
 ततोहृष्टोमत्स्यराजःक्षतारमिदमब्रवीत् ॥ प्रवेश्यतामुभौतूर्णदर्शनेप्सुरहंतयोः ५३ क्षतारंकुरुराजस्तुशनैःकर्णमुपाजपत् ॥ उत्तरःप्रविशत्वेकोनप्रवेश्याबृहन्नला
 ५४ एतस्यहिमहाबाहोव्रतमेतत्समाहितम् ॥ योममांगेव्रणंकुर्याच्छोणितंवाऽपिदर्शयेत् ॥ अन्यत्रसंग्रामगतान्नसजीवेत्कथंचन ५५ नमृष्याद्दृशसंकुद्धोमाह
 द्वातुसशोणितम् ॥ विराटमिहसामात्यंहन्यात्सबलबाहनम् ५६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोराज्ञःसुतोऽज्येष्ठःप्राविशत्पृथिवींजयः ॥ सोऽभिवाद्यपितुःपादौ
 कंकंवाप्युपतिष्ठत् ५७ ततोरुधिरसंयुक्तमनेकाग्रमनागसम् ॥ भूमावासीनमेकांतैर्सैरंध्याप्रत्युपस्थितम् ५८ ततःपप्रच्छपितरंत्वरमाणइवोत्तरः ॥ केनायंता
 डितोराजन्केनपापमिदंकृतम् ५९ ॥ विराटुवाच ॥ मयाऽयंताडितो जिह्मो नचाप्येतावदर्हति ॥ प्रशस्यमानेयच्छूरेत्वयिषंढंप्रशंसति ६० ॥ उत्तरउवाच ॥ अ
 कार्यतेकृतंराजन्क्षिपमेवप्रसाद्यताम् ॥ मात्वांब्रह्मविषंधोरसमूलमिहनिर्दहेत् ६१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सपुत्रस्यवचःश्रुत्वाविराटोराष्ट्रवर्धनः ॥ क्षमयामा
 सकौंतेयंभस्मच्छन्नमिवानलम् ६२ क्षमयंतुराजानंपांडवःप्रत्यभाषत ॥ चिरंक्षांतमिदंराजन्नमन्युर्विद्यतेमम ६३ यदिह्येतत्पतेद्भूमौरुधिरंममनस्ततः ॥ सरा
 प्लुस्त्वंमहाराजविनश्येथानसंशयः ६४ नदूषयामितेराजन्यद्वैह्न्याददूषकम् ॥ बलवंतंप्रभुराजन्क्षिप्रंदारुणमाप्नुयात् ६५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शोणिते
 तुव्यतिक्रांतेप्रविशेन्नबृहन्नला ॥ अभिवाद्यविराटंतुकंकंचाप्युपतिष्ठत् ६६ क्षामयित्वातुकौरव्यंरणादुत्तैरमामतम् ॥ प्रशंसततोमत्स्यःभृष्वतःसव्यसाचिनः
 ६७ त्वयादायादवानस्मिकैकेयीनंदिवर्धन ॥ त्वयामिसदृशःपुत्रो नभूतो नभविष्यति ६८ पदंपदसहस्रेणयश्चरन्नपराधुयात् ॥ तेनकर्णेनतेतातकथमासीत्समागमः ६९

६७ दयादवानपुत्रवान् ६८ पदमिति । पदंबाणनिपातस्थानं पदसहस्रेणलक्ष्यसहस्रार्थं हेत्वर्थेनूतीया सहस्रलक्ष्याणिबहुमित्यर्थः चरन्नाणैःप्रचरन्नेकमपिस्थानंनपराधुयात् उरिक्तंकुर्यात् युग
 पल्लस्यसहस्रमुद्दिश्यबाणैश्चरन्नेकमपिलक्ष्यंनजज्ञादित्यर्थः पदंपदमितिपाठे सर्वपदंनपराधुयात् सहस्रेणचरन्मित्यर्थान्पदसहस्रोणोद्देशेनेतिबोध्यं समागमःसंग्रामः ६९

मनुष्यलोके सकले यस्य तुल्यो न विद्यते ॥ तेन भीष्मेण ते तात कथमासीत् समागमः ७० आचार्यो वृष्णि वीराणां कौरवाणां च यो द्विजः ॥ सर्वक्षत्रस्य चाचार्यः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ तेन द्रोणेन ते तात कथमासीत् समागमः ७१ आचार्यपुत्रो यः शूरः सर्वशस्त्रभृतामपि ॥ अश्वत्थामेति विख्यातस्तेनासीत् संगरः कथम् ७२ रणे यं प्रेक्ष्य सीदंति हृतस्वा वणिजो यथा ॥ कृपेण तेन ते तात कथमासीत् समागमः ७३ पर्वतं योऽभिविध्येत राजपुत्रो महेषुभिः ॥ दुर्योधनेन ते तात कथमासीत् समागमः ७४ अवगाढाद्विषं तोमे सुखो वातोऽभिवति माम् ॥ यस्त्वं धनमथा जैषीः कुरुभिर्ग्रस्तमाहवे ७५ तेषां भयाभिपन्नानां सर्वेषां बलशालिनाम् ॥ नूनं प्रकाल्य तान् सर्वान् स्त्वया युधिन र्षभ ॥ आच्छिन्नं गोधनं सर्वं शार्दूलेनामिषं यथा ७६ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि विराटोत्तरसंवादेऽष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ उत्तर उवाच ॥ नमयानिर्जिता गावो नमयानिर्जिताः परे ॥ कृतं तत्सकलं तेन देवपुत्रेण केनचित् १ सहिभो तं द्रवंतं मां देवपुत्रो न्यवर्त्तयत् ॥ सचातिष्ठत्थोपस्थे वज्रसन्नहनो युवा २ तेन तानिर्जिता गावः कुरुवश्वपराजिताः ॥ तस्य तत्कर्म वीरस्य नमया तात तत्कृतम् ३ सहिशारद्वतं द्रोणं द्रोणपुत्रं च षड्भूतान् ॥ सूतपुत्रं च भीष्मं च चकार विमुखान् शरैः ४ दुर्योधनं विकर्णं च सनागमिव यूथपम् ॥ प्रभग्नमब्रवीद्भीतिं राजपुत्रं महाबलः ५ नहास्ति न पुरे त्राणं तव पश्यामि किंचन ॥ व्यायामेन परीप्सस्व जीवितं कौरवात्मज ६ नमोक्ष्यसे पलायं स्त्वं राजन् युद्धे मनः कुरु ॥ पृथिवीं भोक्ष्यसे जित्वा हतो वा स्वर्गमाप्स्यसि ७ सनिवृत्तो न रव्याघ्रो मुंचन् वज्रनिभान् शरान् ॥ सचिवैः संवृतो राजारथे नागैश्च सन् ८ तं दृष्ट्वा रोमहर्षोऽभूद्रुरुकं पश्वमारिष ॥ सतत्र सिंहसंकाशमनीकं व्यधमच्छरैः ९ तत्प्रणुद्यरथानीकं सिंहसंहनो युवा ॥ कुरुंस्तान् प्रहसन् राजन्संस्थितान् हतवाससः १० एकेन तेन वीरेण षड्भूतैः परिनिर्जिताः ॥ शार्दूलेनैव मतेन यथा वनचरामृगाः ११ ॥ विराट उवाच ॥ कसवीरो महाबाहुर्देवपुत्रो महायशः ॥ यो मे धनमथा जैषीः कुरुभिर्ग्रस्तमाहवे १२ इच्छामि तमहं द्रुमर्चितुं च महाबलम् ॥ येन मे त्वंच गावश्च रक्षिता देवसूनुना १३ ॥ उत्तर उवाच ॥ अंतर्धानं गतस्तत्र देवपुत्रो महाबलः ॥ स तु श्वावापरश्चो वामन्ये प्रादुर्भविष्यति १४ वैशंपायन उवाच ॥ एवमाख्यायमानं तुच्छं सत्रेण पाण्डवम् ॥ वसंतं तत्र नाज्ञासीद्विराटो वाहिनीपतिः १५ ततः पार्थोऽभ्यनुज्ञातो विराटे नमहात्मना ॥ प्रददौ तानि वासांसि विराटदुहितुः स्वयम् १६ उत्तरातुमहार्हाणि विविधानि नवानि च ॥ प्रतिगृह्या भवत्प्रीता तानि वासांसि भामिनी १७

मंत्रयित्वेति । युधिष्ठिरेयुधिष्ठिरविषये इतिकर्तव्यतांअग्रेकर्तुमिष्टां भद्रासनेराज्ञउपवेशनादिरूपाक्रियामुत्तरेणसहमंत्रयित्वा तथायथामंत्रं तततांव्यधादित्युभयोरन्वयः हेराजनृजममेजय १८ प्रहृष्टाअभूवचि
तिशेषः १९ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ततइति । १ । २ धिष्ण्येषुआयतनेषु ३ । ४ । ५ । ६ अक्षातिषापःअक्षान्अतिवपतीतितथा द्यूतकारी ७

मंत्रयित्वातुर्कोतियुत्तरेणमहात्मना ॥ इतिकर्तव्यतांसर्वोराजनृपार्थेयुधिष्ठिरे १८ ततस्तथातद्व्यधाद्यथावत्पुरुषर्षभ ॥ सहपुत्रेणमत्स्यस्यप्रहृष्टाभरतर्षभाः १९
इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिविराटोत्तरसंवादेएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ समाप्तगोहरणपर्व ॥ अथवैवाहिकपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत
स्तृतीयेदिवसेभ्रातरःपंचपांडवाः ॥ स्नाताःशुक्लांबरधराःसमयेचरितव्रताः १ युधिष्ठिरंपुरस्कृत्यसर्वाभरणभूषिताः ॥ द्वारिमत्तायथानागाभ्राजमानामहारथाः २
विराटस्यसभांगत्वाभूमिपालासनेष्वथ ॥ निषेदुःपावकप्रख्याःसर्वेधिष्ण्येष्विवाग्रयः ३ तेषुतत्रोपविष्टेषुविराटःपृथिवीपतिः ॥ आजगामसभांकर्तुंराजकार्याणिस
र्वशः ४ श्रीमतःपांडवानृष्टाज्वलतःपावकानिव ॥ मुहूर्तमिवचध्यात्वासरोषःपृथिवीपतिः ५ अथमत्स्योऽब्रवीत्कंकदेवरूपमिवस्थितम् ॥ मरुद्गणैरुपासीनंत्रिद
शानामिवेश्वरम् ६ सकिलाक्षातिवापस्त्वंसभास्तारोमयावृतः ॥ अथराजासनेकस्मादुपविष्टस्त्वलंकृतः ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ परिहासेप्सयावाक्यंविराटस्य
निशम्यतत् ॥ समयमानोऽर्जुनोराजन्निदं वचनमब्रवीत् ८ ॥ अर्जुनउवाच ॥ इंद्रस्यार्द्धासनंराजन्नयमारोढुमर्हति ॥ ब्रह्मण्यःश्रुतवांस्त्यागीयज्ञशीलोद्वव्रतः ९ एष
विग्रहवान्धर्मेषवीर्यवतांवरः ॥ एषबुद्ध्याऽधिकोलोकेतपसांचपरायणम् १० एषोऽस्त्रंविधिवेत्तित्रैलोक्येसचराचरे ॥ नचैवान्यःपुमान्वेत्तिनवेत्स्यतिकदाचन
११ नदेवानासुराःकेचिन्नमनुष्यानराक्षसाः ॥ गंधर्वयक्षप्रवराःसकिन्नरमहोरगाः १२ दीर्घदर्शीमहातेजाःपौरजानपदप्रियः ॥ पांडवानामतिरथोयज्ञधर्मपरोवशी १३
महर्षिकल्पोराजर्षिःसर्वलोकेषुविश्रुतः ॥ बलवान्धृतिमानुदक्षःसत्यवादीजितेंद्रियः ॥ धनैश्वर्यसंचयैश्वर्यशक्रवैश्रवणोपमः १४ यथामनुर्महातेजाःलोकानांपरिर
क्षिता ॥ एवमेषमहातेजाःप्रजानुग्रहकारकः १५ अयंकुरुणामृषभोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ अस्यकीर्तिःस्थितालोकेसूर्यस्येवोद्यतःप्रभा १६ संसरंतिदिशःसर्वाय
शसोऽस्यइवांशवः ॥ उदितस्येवसूर्यस्यतेजसोऽनुगमस्तयः १७ एनंदशसहस्राणिकुंजराणांतरस्विनाम् ॥ अन्वयुःपृष्ठतोराजन्यावदध्यावसत्कुरुन् १८ त्रिंशदे
वंसहस्राणिरथाःकांचनमालिनः ॥ सदश्वैरुपसंपन्नाःपृष्ठतोऽनुययुस्तदा १९ एनमष्टशताःसृताःसुमृष्टमणिकुंडलाः ॥ अनुवन्मागधैःसार्धैपुराशक्रमिवर्षयः २० एनं
नित्यमुपासंतकुरवःकिंकरायथा ॥ सर्वेचराजनराजानोधनेश्वरमिवामराः २१ एषसर्वान्महीपालान्करदानंस्मकारयत् ॥ वैश्यानिवमहाभागोविवशान्स्ववशानपि
२२ अष्टाशीतिसहस्राणिस्नातकानामहात्मनाम् ॥ उपजीवंतिराजानमेनंसुचरितव्रतम् २३

परिहासेप्सयासार्धेदोपालंभमपेक्ष्य यद्विराटस्यवाक्यंतन्निशम्य ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अस्वइवेत्यत्रसंधिरविवक्षितः उपमेयद्वयस्योपमाद्वयसूचनंपकेनापिइवशब्देनभवति
तथाऽप्यत्रस्पष्टार्थेयुनरिवग्रहणम् १७ । १८ । १९ अनुवन्अस्तुवन् २० । २१ । २२ । २३

एषवृद्धाननाथांश्चपंगूनंथांश्चमानवान् ॥ पुत्रवत्पालयामासप्रजाधर्मेणवैविभुः २४ एषधर्मेदमेचैवक्रोधेचापिजितव्रतः ॥ महाप्रसादोब्रह्मण्यःसत्यवादीचपार्थिवः २५
 शीघ्रंतापेनचैतस्यतप्यतेससुयोधनः ॥ सगणःसहकर्णेनसौबलेनापिवाविभुः २६ नशक्यंतंस्त्वस्यगुणाःप्रसंख्यातुंनरेश्वर ॥ एषधर्मपरोनित्यमानृशंस्यश्चपांडवः
 २७ एवंयुक्तोमहाराजःपांडवःपार्थिवर्षभः ॥ कथंनार्हतिराजार्हमासनंपृथिवीपते २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिवैवाहिकपर्वणिपांडवप्रकाशेसप्ततितमोऽ
 ध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ विराटुवाच ॥ यद्येषराजाकौरव्यःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ कतमोऽस्यार्जुनोभ्राताभीमश्चकतमोबली १ नकुलःसहदेवोवाद्रौपदीवायश
 स्विनी ॥ यदाद्यूतजिताःपार्थानप्राज्ञायंततेक्वचित् २ ॥ अर्जुनउवाच ॥ यएषबलवोब्रूतेसूदस्तवनराधिप ॥ एषभीमोमहाराजभीमवेगपराक्रमः ३ एषक्रोधवशान्हत्वा
 पर्वतेगंधमादने ॥ सौगंधिकानिदिव्यानिक्वण्णार्थैसमुपाहरत् ४ गंधर्वएषवैहंताकीचकानांदुरात्मनाम् ॥ व्याघ्रानृक्षान्वराहांश्वहतवांस्त्रीपुरेतव ५ यश्चासीदश्वबंधस्ते
 नकुलोऽयंपरंतपः ॥ गोसंख्यःसहदेवश्चमाद्रीपुत्रौमहारथौ ६ शृंगारवेषाभरणौरूपवंतौयशस्विनौ ॥ महारथसहस्राणांसमर्थौभरतर्षभौ ७ एषापद्मपलाशाक्षी
 सुमध्याचारुहासिनी ॥ सैरंग्रीद्रौपदीराजन्यस्यार्थेकीचकाहताः ८ अर्जुनोऽहंमहाराजव्यक्तंतेश्रोत्रमागतः ॥ भीमादवरजःपार्थोयमाभ्यांचापिपूर्वजः ९ उषिताःस्मो
 महाराजसुखंतवनिवेशेन ॥ अज्ञातवासमुषितागर्भवासइवप्रजाः १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यदाऽर्जुनेनतेवीराःकथिताःपंचपांडवाः ॥ तदाऽर्जुनस्यवैराटिःकथयामास
 विक्रमम् ११ पुनरेवचतान्पार्थान्दर्शयामासचोत्तरः १२ ॥ उत्तरउवाच ॥ यएषजांबूनदशुद्धगौरतनुर्महान्सिंहइवप्रवृद्धः ॥ प्रचंडघोणःपृथुदीर्घनेत्रस्ताम्रायताक्षः
 कुरुराजएषः १३ अयंपुनर्मत्तगजेंद्रगामीप्रतप्तचामीकरशुद्धगौरः ॥ पृथ्वायतांसोगुरुदीर्घबाहुर्वृकोदरःपश्यतपश्यतैनम् १४ यस्त्वेवपार्श्वेऽस्यमहाधनुष्मानृशमाभ्युवा
 वारणयूथपोषमः ॥ सिंहोन्नतांसो गजराजगामीपद्मायताक्षोऽर्जुनएषवीरः १५ राज्ञःसमीपेपुरुषोत्तमोतुयमाविमौविष्णुमहेंद्रकल्पौ ॥ मनुष्यलोकंसकलसमोऽस्ति ययो
 न्नीरूपेनबलेनशीले १६ आभ्यांतुपार्श्वेकनकोत्तमांगीयैषाप्रभामूर्तिमतीवगौरी ॥ नीलोत्पलाभासुरदेवतेवकृष्णास्थितामूर्तिमतीवलक्ष्मीः १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 एवंनिवेद्यतान्पार्थान्पांडवान्पंचभूपतेः ॥ ततोऽर्जुनस्यवैराटिःकथयामासविक्रमम् १८ ॥ उत्तरउवाच ॥ अयंसद्विषतांहंतामृगाणामिवकेशरी ॥
 अचरद्रथवृंदेषुनिघ्नंस्तांस्तान्वरान्मरथान् १९

२० । २१ अभिपन्नोऽपराधकृतवान् २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ समेत्यपुत्रेण सहसमयनिश्चयेचकार विससर्जददौ २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ औपयिकः उचितः ३४ । ३५
३६ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ किमर्थमिति १ । २ । ३ याशंकाभवेत् सास्थाने उचिता अयमहेतवदुहितानिमंत्रये स्नुषात्वेन याचे

विरा०

अ०

७२

अनेन विद्धो मातंगो महानेकेषुणाहतः ॥ सुवर्णकक्षः संग्रामे दंताभ्यामगमन्महीम् २० अनेन विजिता गावोजिताश्च कुरवो युधि ॥ अस्य शंखप्रणादेन कर्णौ मेव धिरीकृतौ
२१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वामत्स्यराजः प्रतापवान् ॥ उत्तरं प्रत्युवाचे दमभिपन्नो युधिष्ठिरे २१ प्रसादनं पाण्डवस्य प्राप्तकालं हिरोचये ॥ उत्तरांच प्रयच्छा
मिपार्थाय यदि मन्यसे २३ ॥ उत्तर उवाच ॥ आर्याः पूज्याश्च मान्याश्च प्राप्तकालं च मे मतम् ॥ पूज्यं तां पूजनाहं श्वमहाभागाश्च पाण्डवाः २४ ॥ विराट उवाच ॥ अहं खल्व
पि संग्रामे शत्रूणां वशमागतः ॥ मोक्षितो भीमसेनेन गावश्चापि जितास्तथा २५ एतेषां बाहुवीर्येण अस्माकं विजयो मृधे ॥ एवं सर्वे सहामात्याः कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥
प्रसादया मोभद्रं ते सानुजं पाण्डवर्षभम् २६ यदस्माभिरजानद्भिः किंचिदुक्तौ न राधिपः ॥ क्षंतुमर्हति तत्सर्वं धर्मात्मा ह्येष पाण्डवः २७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो विराटः पर
माभितुष्टः समेत्य राजा समयंचकार ॥ राज्यंच सर्वं विससर्ज तस्मै सदंढकोशं सपुरं महात्मा २८ पाण्डवांश्च ततः सर्वान् मत्स्यराजः प्रतापवान् ॥ धनं जयं पुरस्कृत्य दिष्ट्या दिष्ट्ये
ति चाब्रवीत् २९ समुपाधाय मूर्ध्ना न संश्लिष्य च पुनः पुनः ॥ युधिष्ठिरं च भीमं च माद्रीपुत्रौ च पाण्डवौ ३० नाट्यदर्शने तेषां विराटो वाहिनीपतिः ॥ स प्रीयमाणो राजानं
युधिष्ठिरमथाब्रवीत् ३१ दिष्ट्या भवंतः संप्राप्ताः सर्वे कुशलिनो वनात् ॥ दिष्ट्या संपालितं कृच्छ्रमज्ञातं वैदुरात्मभिः ३२ इदं च राज्यं पार्थाय यच्चान्यदपि किंचन ॥ प्रति
गृह्णतु तत्सर्वं पाण्डवा अविशंकया ३३ उत्तरां प्रति गृह्णातु सव्यसाची धनं जयः ॥ अयं ह्यौपयिको भर्ता तस्याः पुरुषसत्तमः ३४ एवमुक्तो धर्मराजः पार्थमैक्षद्वनं जयम् ॥
ईक्षितश्चार्जुनो भ्रात्रामत्स्यं वचनमब्रवीत् ३५ प्रति गृह्णाम्यहं राजन् स्नुषां दुहितरं तव ॥ युक्तश्चावां हि संबंधो मत्स्यभारतयोरपि ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि वै
वाहिकपर्वणि उत्तराविवाहप्रस्तावे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ विराट उवाच ॥ किमर्थं पाण्डवश्चेष्टभायां दुहितरं मम ॥ प्रतिग्रहीतुं न मां त्वं मया दत्तामि हेच्छसि
१ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अंतःपुरेऽहमुषितः सदा पश्यन् सुतां तव ॥ रहस्यं च प्रकाशं च विश्वास्तां पितृवन्मयि २ प्रियो बहुतमश्चासन्नर्त्तको गीतको विदः ॥ आचार्यवच्च मां
नित्यं मन्यते दुहिता तव ३ वयस्थया तयाराजन् सहसंवत्सरोषितः ॥ अतिशंका भवेत्स्थाने तव लोकस्य वा विभो ४ तस्मान्निमंत्रयेऽयं ते दुहितामनुजाधिप ॥ शुद्धो
जितेंद्रियो दातस्तस्याः शुद्धिः कृता मया ५ स्नुषायां दुहितुर्वापि पुत्रे चात्मनि वा पुनः ॥ अत्र शंकां न पश्यामि तेन शुद्धिर्भविष्यति ६ अभिशापादहं भीतो मिथ्यावादात् परं
तप ॥ स्नुषार्थमुत्तरां राजन् प्रति गृह्णामि ते सुताम् ७

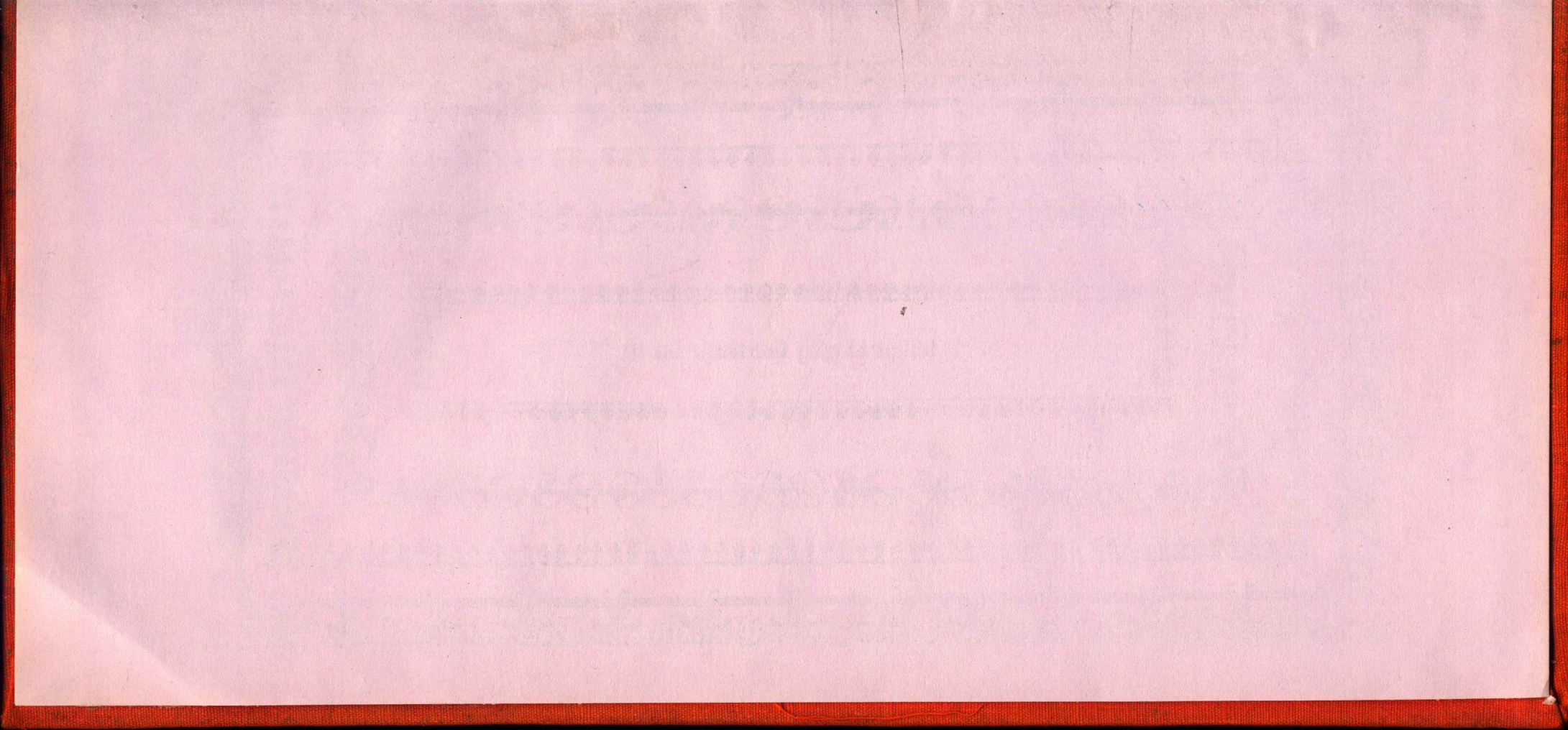
‘दुहिता दुहितादूरेहिता’ इति यास्केन निरुक्तत्वात् वर्णविकारेण दुहिताशब्द आकारान्नोऽप्यस्ति ४ एवं च स्नुषात्वेन एनां वरयतो भवन्नर्त्तचर्यशुद्धिरपि भविष्यतीत्याह शुद्ध इति ५ । ६ अभिशापादभायार्थेन
तिग्रहेऽनयोः प्रागेव संबंध आसीदिति कल्पयतो लोकस्य दुर्वाक्यभयात् ७

स्वस्त्रीयोवासुदेवस्यसाक्षादेवशिष्यथा ॥ दयितश्चक्रहस्तस्यसर्वास्त्रेषुचकोविदः ८ अभिमन्युर्महाबाहुःपुत्रोममविशांपते ॥ जामातातवयुकोवैभर्ताचदुहितुस्तव
९ ॥ विराटुवाच ॥ उपपन्नंकुरुश्रेष्ठकुंतीपुत्रेधनंजये ॥ यएवंधर्मनित्यश्चजातज्ञानश्चपांडवः १० यत्कृत्यंमन्यसेपार्थक्रियतांतदनंतरम् ॥ सर्वकामाभिमृद्धा
मेसंबंधीयस्यमेऽर्जुनः ११ ॥ वैशंशायनउवाच ॥ एवंब्रुवतिराजेद्रकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ अन्वशासत्संयोगंसमयेमत्स्यपार्थयोः १२ ततोमित्रेषुसर्वेषुवासु
देवंचभारत ॥ प्रेषयामासकौंतेयोविराटश्चमहीपतिः १३ ततस्त्रयोदशेवर्षेनिवृत्तेयंचपांडवाः ॥ उपप्लव्यविराटस्यसमयद्यंतसर्वशः १४ अभिमन्युचबीभत्सुरा
निनायजनार्दनम् ॥ आनर्त्तेभ्योऽपिदाशार्हानानयामासपांडवः १५ काशिराजश्चशैब्यश्चप्रीयमाणौयुधिष्ठिरे ॥ अक्षौहिणीभ्यांसहितावागतौपृथिवीपती १६
अक्षौहिण्याचसहितोयज्ञसेनोमहाबलः ॥ द्रौपद्याश्चसुतावीराःशिखंडीचापराजितः १७ धृष्टद्युम्नश्चदुर्धर्षःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ समस्ताक्षौहिणोपालायञ्चानो
भूरिदक्षिणाः ॥ वेदावभृथसंपन्नाःसर्वेशूरास्तनुत्यजः १८ तानागतानभिप्रेक्ष्यमत्स्योधर्मभृतांवरः ॥ पूजयामासविधिवत्सभृत्यबलवाहनान् १९ प्रीतोऽ
भवदुहितरंदत्वातामभिमन्यवे ॥ ततःप्रत्युपयातेषुपार्थिवेषुततस्ततः २० तत्रागमद्वासुदेवोवनमालीहलायुधः ॥ कृतवर्माचहार्दिकयोयुधुधानश्चसा
त्याकिः २१ अनाधृष्टिस्तथाऽकूरःसांबोनिशठएवच ॥ अभिमन्युमुपादायसहमात्रापरंतपाः २२ इंद्रसेनादयश्चैवराथैस्तैःसुसमाहितैः ॥ आययुःसहिताःसर्वे
परिसंवत्सरोषिताः २३ दशनागसहस्राणिहयानांचदशायुतम् ॥ स्थानामर्बुदंपूर्णानिखर्वचपदातिनाम् २४ वृष्णंधकाश्चब्रह्मवैभोजाश्चरमौजसः ॥ अन्व
युर्दृष्ट्वाशादूढंवासुदेवंमहायुतिम् २५ पारिबर्हददौऋष्णःपांडवानांमहात्मनाम् ॥ स्त्रियोरत्नानिवासांसिपृथक्पृथगनेकशः ॥ ततोविवाहोविधिवद्वधेम
त्स्यपार्थयोः २६ ततःशंखाश्चभेर्यश्चगोमुखान्दंडवरास्तथा ॥ पार्थैःसंयुज्यमानस्यनेदुर्मस्त्यस्यवेश्मनि २७ उच्चावचान्मृगान्जन्तुर्मेध्यांश्चशतशःपशून् ॥ सुरामै
रेयपानानिप्रभूतान्यभ्यहारयन् २८ गायनाख्यानशीलाश्चनटवैतालिकास्तथा ॥ स्तुवंतस्तानुपातिष्ठन्सुताश्चसहमागधैः २९ सुदेष्णांचपुरस्कृत्यमत्स्यानांच
वस्त्रियः ॥ आजग्मुश्चारुसर्वांग्यःसुमृष्टमणिकुंडलाः ३०

अभ्यभवन अभिभूताः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ आत्मानमेव च प्रादादिति पूर्वेष्वन्यः ३६ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इति श्रीमत्पद्माक्ष्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्वर्चसा
वत्संगोर्वेदसूरिसुनोर्नीलकण्ठस्य कृतौ भारतभावदीपे विराटपर्वप्रकाशे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वर्णोपपन्नास्तानार्यो रूपवत्यः स्वलंकृताः ॥ सर्वाश्चाभ्यभवन् कृष्णारूपेण यशसाश्रिया ३१ परिवार्योत्तरांतास्तुराजपुत्रीमलंकृताम् ॥ सुतामिव महेंद्रस्य पुरस्कृत्योपतस्थिरे ३२ तां प्रत्यगृह्णात्कौंतेयः सुतस्यार्थे धनं जयः ॥ सौमद्रस्यानवद्यां गीं विराटतनयां तदा ३३ तत्रातिष्ठन्महाराजो रूपमिन्द्रस्य धारयन् ॥ स्नुषां तां प्रतिजग्राह कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ३४ प्रतिगृह्य च तामपार्थः पुरस्कृत्य जनार्दनम् ॥ विवाहं कारयामास सौमद्रस्य महात्मनः ३५ तस्मै सत्तराहस्त्राणि हयानां वातरं हसाम् ॥ देचनागशतेमुख्ये प्रादाद्बहुधने तदा ३६ हुत्वा सम्यवसमिद्धाग्निमर्चयित्वा द्विजन्मनः ॥ राज्यं बलं च कोशं च सर्वमात्मानमेव च ३७ कृते विवाहे तु तदार्धमपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ वित्तं यदुपाहरदच्युतः ३८ गोसहस्राणि रत्नानि वस्त्राणि विविधानि च ॥ भूषणानि च मुख्यानि यानानि शयनानि च ३९ भोजनानि च हृद्यानि पानानि विविधानि च ॥ तन्महोत्सवं काशं हृष्टपुष्टजनायुतम् ॥ नगरं मत्स्यराजस्य शुशुभे भरतर्षभ ४० ॥ इति श्रीमन्महाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां विराटपर्वणि वैवाहिकपर्वणि उत्तराविवाहे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ॥ ॥ समाप्तं चेदं विराटपर्व ॥ अतः परमुद्योगपर्व ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृत्वा विवाहं तु कुरुप्रवीरास्तदाभिमन्योर्मुदिताः स्वपक्षाः ॥ विश्रम्य रात्रावुषसि प्रतीताः सभां विराटस्य ततोऽभिजग्मुः ॥ १ ॥ श्रुत्वा वैराटकं पर्ववासां सि विविधानि च ॥ हिरण्यं धान्यं गावश्च दद्याद्विज्ञानुसारतः ॥ १ ॥ प्रीतये देवतानां वैदद्याद्द्विजमुख्यके ॥ वाचके तु संतुष्टे तुष्टाः स्युः सर्वदेवताः ॥ २ ॥ ब्राह्मणान् भोजयेच्छत्तया प्रायसैः सर्पिषा सितैः ॥ एवं श्रुते च वैराटे सम्यक्फलमवाप्नुयात् ॥ ३ ॥ ॥ ॥ अस्मि पर्वणि वृत्तांताः ॥ अज्ञातवासमंत्रः । धौम्यवाक्यं । आयुधन्यासः । विराटनगरे प्रवेशः । जीमूतवधः । कीचकवधः । दक्षिणगोग्रहः । उत्तरगोग्रहः । अभिमन्युविवाहश्च ॥

॥ अत्र विराटपर्वण्यध्यायानां श्लोकानां च व्यासोक्तसंख्याधिकसंख्यादृश्यते लिपिकरप्रमादावकुत्रकुत्राधिक्यं जातं तन्निश्चयो न भवतीति ॥

॥ इति श्रीमहाभारते विराट्पर्व समाप्तम् ॥

